

819.3
Isl

ÍSLENDINGA SÖGUR,

UDGIVNE

EFTER GAMLE HAANDSKRIFTER

AF

DET KONGELIGE

NORDISKE OLDSKRIFT-SELSKAB.

Landsk. B. 17

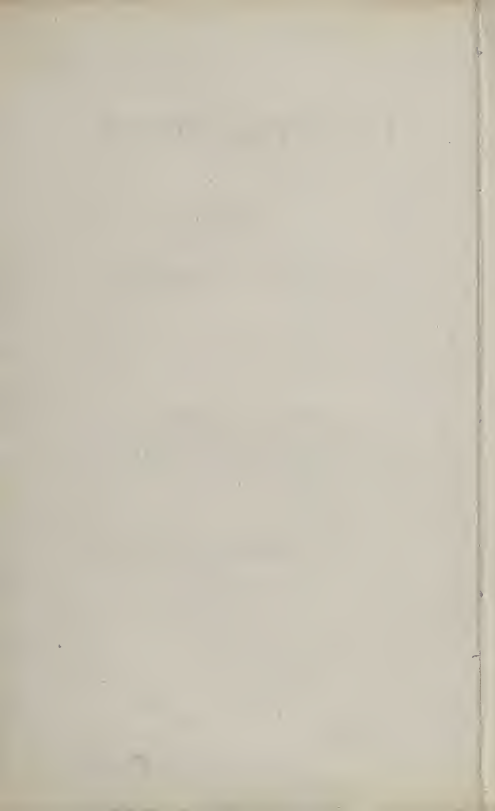
TREDIE BIND.

KJÖBENHAVN.

TRYKT I THIELES BOGTRYKKERI.

1875.

NJÁLA

UDGIVET

EFTER GAMLE HÅNSKRIFTER

AF

DET KONGELIGE

NORDISKE OLDSKRIFT-SELSKAB.

FÖRSTE BIND.

KÖBENHAVN.

TRYKT I THIELES BOGTRYKKERI.

1875.

1757

FORORD.

Til grund for nærværende udgave af *Njála* ligge følgende skindböger.

1) i den arnamagnæanske samling.

F = *quartmembranen 46S* (der i den gamle udgave, fra 1772, ved en meget stærk trykfeil betegnes som 298, i det 4 er bleven til 2, medens 6 står på hovedet). Denne *codex* består af tre brudstykker.

Første brudstykke: *begyndelsen af sagaen til slutningen af ordene ok skal ek ráða, enn (nærværende udgave 10¹⁰, d. e. kapitel 10 linie¹⁰).*

Andet brudstykke: (¹) þú nú nakkvart ráð fyrri mjer (nærv. udg. 12¹⁰) — valgarðr kvað þat vera mundu ráð njáls ok þó eigi öll (nærv. udg. 65⁶).

Tredje brudstykke: er föður þinum var goldinn i sonarbætr (nærv. udg. 67²⁰. Se note 67²⁰) til enden af *sagaen*.

(¹) Naturligvis indbefatter det her omhandlede brudstykke det første bogstav i den første ordrække og det sidste i den anden, tillige med det mellemliggende. Og således overalt i dette forord.

A = de til Njála hörende dele af den bekendte foliomembran 132. Heri have tre brudstykker af sagaen.

Første brudstykke: valgarðs hins grá (nærv. udgave 25³) — sem bezt gegnir. nú munu vit lá- (nærv. udg. 50¹³. Se note 50¹²⁻¹³).

Andet brudstykke: kost. enn gört hefi ek þá enn eitt ráð fyri mjer (nærv. udg. 51⁶¹) — jarl mælti 'þú ert (nærv. udg. 82⁷⁹).

Tredje brudstykke: lögðu þeir þá at þeim (nærv. udg. 84³²) til sagans ende.⁽²⁾

B = 133 i folio. Den består af syv brudstykker.

Første brudstykke: begyndelsen af sagaen til ærinn hafa (nærv. udg. 22⁴². Se note 22⁴²).

Andet brudstykke: hrið, kom helgi heim (nærv. udg. 35⁷) — nakkvara hrið (nærv. udg. 93³³).

Tredje brudstykke: goðorðslausum manni (nærv. udg. 97³³) — sendi orð úlfi uggasyni, at hann (nærv. udg. 102²⁵. Se den sidste note til 102²⁵).

Fjerde brudstykke: aðra. rjeðz þá þangbrandr (nærv. udg. 103³⁹) — bjarni mælti 'nú (nærv. udg. 138¹³⁰).

Femte brudstykke: at liði, er menn þurftu (nærv. udg. 139⁶⁵) — at þeir trúi ekki (nærv. udg. 142¹⁹⁴).

Sjette brudstykke: -sökinni (nærv. udg. 142²⁹⁷. Se den mellemste note til 142²⁹⁷) — vörn þessa fram (nærv. udg. 143²³).

Syvende brudstykke: fjelaga á fundinum (nærv. udg. 150⁹⁰. Se noten til 150⁹⁰).

⁽²⁾ I det følgende af denne oversigt tages ikke hensyn til de lacuner, der blot udgøre en del af et blad i vedkommende membran.

———— bróðir hjet hánum gríðum. enn úspakr (nærv. udg. 156²⁸).

C = de membranlevninger af Njála, der opbevares i 162, b folio, under betegnelserne a—x, hvortil kommer et ubetegnet fragment (se her neden for under ζ).

α ét brudstykke: sem bezt (nærv. udg. 7⁶⁵)
—— hallgerðar lang- (nærv. udg. 9²⁰).

β ét brudstykke: með at fara (nærv. udg. 7⁵⁰. Se noten 7⁵⁰) — kvánfang (nærv. udg. 9¹⁸).⁽²⁾

γ består af fem brudstykker.

Förste brudstykke: svá mikit, sem þú þarft (nærv. udg. 21⁹) — ok seldi þrjá smíðisgripi (nærv. udg. 23¹⁸. Se note 23¹³⁻¹⁴).

Andet brudstykke: ok bað hana ráða (nærv. udg. 59⁵) — syfjafi hann mjök, ok bað (nærv. udg. 62³).

Tredje brudstykke: riðu til ok lýstu vígunum (nærv. udg. 73³) — ‘ek vil bjóða yðr, at vjer farim at (nærv. udg. 75⁶⁸. Se note 75⁶⁷⁻⁶⁸).

Fjerde brudstykke: -ðar var þraslaug (nærv. udg. 95¹⁵) — þá kvaddi njáll sjer hljóðs (nærv. udg. 97¹¹⁶).

Femte brudstykke: marðar sonar síns (nærv. udg. 107³) — reið höskuldr heim (nærv. udg. 109⁸⁴. Se note 109⁸³⁻⁸⁴).

δ består af fire brudstykker.

Förste brudstykke: hvað heima er tíðenda (nærv. udg. 36³. Se note 36⁸⁻⁹)
—— gengu þá til móts við (nærv. udg. 40¹⁹).

(²) Egentlig burde α hedde β og β hedde α. Men nærv. udg. holder sig til de givne benævnelser.

Andet brudstykke: skegglausá enn sonu hans taðskegglinga (*nærv. udg. 44⁴⁵*) — ‘þat bauð ek fyrri stundu’ segir gunnarr ‘enn (*nærv. udg. 51⁴³*).

Tredje brudstykke: fátt til, gissurr hvíti? (*nærv. udg. 56⁷⁰*) — svá slægr maðr sem þú ert kall- (*nærv. udg. 77⁴⁷*. *Se anden note til 77⁴⁷*).

Fjerde brudstykke: úverða menn gjalda reiði sinnar (*nærv. udg. 88¹⁰²*) — hón gengr inn ok bað þau ganga (*nærv. udg. 98⁸²*. *Se anden note til 98⁸²*).

a består af fem brudstykker.

Förste brudstykke: þessu til kapps (*nærv. udg. 36⁷⁵*) — segja frá hallgerði (*nærv. udg. 38¹²*).

Andet brudstykke: til vár farit’. þráinn sigfússson svaraði (*nærv. udg. 82⁸⁰*. *Se den mellemste note til 82⁸⁰*) — enda skortir mik eigi fje (*nærv. udg. 87²²*. *Se note 87²²⁻²³*).

Tredje brudstykke: ok váru með hánum (*nærv. udg. 89⁹⁰*) — hann hleypr at fram at fljólinu. enn fljó- (*nærv. udg. 92¹⁰⁵*. *Se tredje note til 92¹⁰² samt noten til 92¹⁰³*).

Fjerde brudstykke: öðrum heim hvert haust (*nærv. udg. 97¹⁴⁵*) — síðan ljet höskuldr söðla hest sinn (*nærv. udg. 99⁴¹*. *Se note til 99⁴⁰⁻⁴¹*).

Femte brudstykke: við stála stýri (*nærv. udg. 102³⁰*) — þessa ráðagerð festu þeir með sjer (*nærv. udg. 107²⁰*. *Se noterne til 107²⁸*).

ζ består af tre brudstykker — eller rettere: af fire, da det ubetegnede fragment (se her oven for side VII linie 5-6) hörer til ζ.

Förste brudstykke: ekki mín þurfa at því at kosta (*nærv. udg. 36*¹¹². *Se note 36*¹¹²⁻¹¹³) — 'drepa skalt þú hann' segir hón. hann varð (*nærv. udg. 38*⁸⁵. *Se note 38*⁸⁵).

Andet brudstykke: flosi gekk þá skyndiliga til hesta sinna ok allir hans menn (*nærv. udg. 130*¹⁰¹. *Se note 130*¹⁰¹⁻¹⁰³) — enn kvað sjer vel hug (*nærv. udg. 131*⁷². *Se note 131*⁷¹⁻⁷²).

Tredje brudstykke er det ubeteguede, der dog i noterne anføres under mærket ζ: Eina nótt bar svá til at svínafelli (*nærv. udg. 133*¹) — því at flokkur minn (*nærv. udg. 135*¹¹⁹).

Fjerde brudstykke: mióts við þá gissurr hinn hvítu með allmikil fjölmenni (*nærv. udg. 137*²⁰. *Se note 137*¹⁸⁻²¹) — ok liðveizlu ok sýna (*nærv. udg. 138*¹²¹).

η består af tre brudstykker.

Förste brudstykke: -siʀ. 'ekki höfu 'vjer kvenna skap' (*nærv. udg. 44*⁹⁰) — 'helztu lengi hefir sigmundr frændi þinn 'úbættir verit' (*nærv. udg. 45*⁹⁰. *Se dog noterne til 45*⁸⁹ og *45*⁹⁰).

Andet brudstykke: þú mik undir fótum (*nærv. udg. 53*²⁴. *Se note 53*²³⁻²⁴) — ríðið á mik (*nærv. udg. 54*⁸⁹. *Se note 54*⁸⁹).

Tredje brudstykke: Síðan fór jarl suðr með herinn (*nærv. udg. 86*¹) — síðan fór ásvaðr at leita (*nærv. udg. 87*⁷⁷)

θ består af to brudstykker.

Förste brudstykke: enn ef þetta er próbat á þingi (*nærv. udg. 64*⁸⁵) — ok fáid jer hann eigi veiddan (*nærv. udg. 67*²⁰. *Se note 67*²³⁻²⁹).

Andet brudstykke: at hundi jarl ok melnati jarl (*nærv. udg. 85⁸⁷. Se note 85³⁷⁻³⁸*) — eða vit njóttim báðir jafnt þess er hjer (*nærv. udg. 87¹³⁰. Se note 87¹²⁹⁻¹³⁰*).

* *bestár af tre brudstykker.*

Förste brudstykke: randa suðr á landi (*nærv. udg. 102¹²*) — ok nemndu hvárir (*nærv. udg. 105¹⁵. Se förste note til 105¹⁵*).

Andet brudstykke: at viðr alla nóttina (*nærv. udg. 109⁵⁴*) — enn þó hefi ek svarit eiða at skiljaz (*nærv. udg. 117¹³*).

Tredje brudstykke: bauð hánnum at sitja (*nærv. udg. 119¹⁰²*) — senda þegar mann heim af þingi (*nærv. udg. 121¹⁸. Se sidste note til 121¹⁸*).

* *ét brudstykke:* -nafjardar — ok kvámu til hofs (*nærv. udg. 134⁸⁶*) — at hann var hinn öruggasti (*nærv. udg. 137⁸. Se note 137⁷⁻⁸*).

D — de til Njála hörende fire brudstykker i 309 qvart.

Förste brudstykke: ek þat' segir atli 'ok 'vil ek (*nærv. udg. 38³*) — eigi skal þat' segir sigmundr (*nærv. udg. 42¹⁰*).

Andet brudstykke: úvinsæll'. 'bjóða mun 'ek' (*nærv. udg. 49⁸². Se note 49⁸²*) — gunnarr tók smalahestinn (*nærv. udg. 54¹⁸*).

Tredje brudstykke: i nesit ok hjogguz þar við (*nærv. udg. 62⁵². Se förste note til 62⁵³*) — ok skyldi eigi svá farit hafa (*nærv. udg. 89⁷⁴*).

Fjerde brudstykke: Njáll mælti til skarp-hjeðins (*nærv. udg. 118¹. Se note 118¹*) — er ek hljóp tólf álna yfir markarfljót (*nærv. udg. 120⁵⁴*).

E = *quartmembranen 466*, der består af sex brudstykker.

Første brudstykke: *sagaens begyndelse til margstaðar. gunnarr kvað hana (nærv. udg. 36⁸⁵). Dog er den første side så afbleget, at den ikke er bleven benyttet.*

Andet brudstykke: *eptir mín heit (nærv. udg. 38⁸²) — er ek mynda gefa til mikla mína eigu, at þat (nærv. udg. 115²⁶. Se noterne til 115²⁶ og 115²⁶⁻²⁷).*

Tredje brudstykke: *-mu á laxárbakka ok ærja þar (nærv. udg. 118²³) — at oss vili eigi veita at þessu máli (nærv. udg. 124⁴¹. Se note 124⁴¹).*

Fjerde brudstykke: *alvæpni, ok stefndu þeir upp á þríhyrningshálsa (nærv. udg. 127⁴². Se tredje note til 127⁴²) — veita þjer sem ek mynda bróður mínum (nærv. udg. 134¹⁰⁰).*

Femte brudstykke: *síkir sem þórgeirr er (nærv. udg. 136¹⁷) — því at nú ríða hjer úvinir (nærv. udg. 151²⁹).*

Sjette brudstykke: *enden af sagaen fra -una ok svá síðan er hón varð (nærv. udg. 154⁵⁴).*

2) blandt *quarterne i gamle kgl. samling på det kongelige bibliotek.*

G = *membranen 2868*, bestående af tre brudstykker.

Første brudstykke: *sagaens begyndelse til þeir kvaðuz eñgar sakar (nærv. udg. 61³⁰).*

Andet brudstykke: *-ndar þórkel standa (nærv. udg. 63⁴⁰. Se 63⁴⁰ tredje note) — því at þeir (nærv. udg. 77⁷⁷).*

Tredje brudstykke: *upp undir þríhyrning (nærv. udg. 79²⁰) — þykkir engum jafamikil sem njáli sóstra hans; (nærv. udg. 115⁴¹. Se anden note til 115⁴¹).*

H = membranen 2869, bestående af fire brudstykker.

Förste brudstykke: sjálfan mik at svara (nærv. udg. 131⁸⁷) — ásgrímr þreif hana tveim höndum (nærv. udg. 136⁴². *Se noterne til 136*⁴²).

Andet brudstykke: þakkaði hánum vel (nærv. udg. 139¹²⁵) — fann þat til, at dæmt hafði (nærv. udg. 144¹⁰¹. *Se første note til 144*¹⁰¹).

Tredje brudstykke: þeir fiosi hörfuðu nú upp um (nærv. udg. 145¹⁶⁹. *Se note 145*¹⁶⁹⁻¹⁷⁰) — hinn er annarr, at þú stígir á (nærv. udg. 151³⁰).

Fjerde brudstykke: í þenna tíma kvámu þeir kári (nærv. udg. 155¹. *Se note 155*¹⁻²) — fyri valfalli (nærv. udg. 157¹⁰⁴).

I og I² = membranen 2870. Den består af fire brudstykker.

Förste brudstykke: 'þenna kost vil ek (nærv. udg. 2⁴⁷) — heima- (nærv. udg. 8⁵²).

Andet brudstykke: ok mun svanr taka (nærv. udg. 12²¹) — hann var lögmaðr svá mikill, at engi var (nærv. udg. 20⁴³. *Se første note til 20*⁴³).

Tredje brudstykke: aßinu, at þú verðir eigi kenudr (nærv. udg. 22³³. *Se note 22*³³⁻³⁴) — þá er eldgunnar inni (nærv. udg. 135⁴⁸).

Fjerde brudstykke: yðr lögkvöð (nærv. udg. 135¹⁰⁰) til sagaens slutning.

*I tredje og fjerde brudstykke har en nyere hånd, der omtales i note til 124*³⁰, og flere steder, på et nyt pergament og efter egen original udfyldt tre læuner, hvoraf den sidste har nået over hele afsnittet fra til råds?' segir

flosi (nærv. udg. 141⁷⁵) og til enden af sagaen. Af de to andre har den første nået over afsnittet þat' segir flosi (nærv. udg. 130⁶⁸) ——— gaf- (i gaffaðit, nærv. udg. 132⁸¹), og den anden over afsnittet lögmenn (nærv. udg. 138²⁶. Se første note til 138²⁶) ——— nú er (nærv. udg. 139⁴⁶. Se note 139⁴⁶). Men i det den nyere hånd på begge disse steder har fortsat udfyldningen ud over lacunens grændse — på det første sted fra -laðit (i gaffaðit, nærv. udg. 132⁸¹) til ásgímr band því öllu liði til (nærv. udg. 132⁶⁵. Se note 132⁶⁵), og på det sidste fra at mæla (nærv. udg. 139⁴⁶) til mágum (nærv. udg. 139⁵¹) —, så er der herved, for de her angivne stykkers vedkommende, ved siden af den gamle text bragt en ny frem; og det er denne, der i noterne er bleven betegnet 1².

Nærmere beskrivelse over og prøver af Njálas håndskrifter vil blive optaget i det næste bind (Njála II) tillige med aftryk af kvadene, tolkning af disse, registre, rettelser af opdagede trykfeil og andre urigtigheder, med mere, der vedkommer en udgave af Njála.

Med hensyn til nærværende bind bemærkes allerede her følgende.

Brugen af store bogstaver i begyndelsen af egennavne er lige så nødvendig i en udgave som i de gamle membraner selv. Ordene hvert víg ——— hins hvíta (nærv. udg. 87¹⁵⁻¹⁸ — jf. noterne), f. ex., skrives således i A

húð víg v̄ þ .f. k. eða h̄ur eól ept' málf. | E k h̄eþi
vegít oðýg auluf .f. þroðgeirf .f. ensh̄lta y erol ept'
malf vapnfirdigar.

Og med de gamle nordiske stemme andre ældre sprogs gamle håndskrifter overens, for så vidt disse ikke bruge store bogstaver enten sjældnere eller aldeles ikke. Kun denne sidste skrivemåde har sin rod i lydskriftens

naturlige princip — hvilket ikke engang er gennemført i nærværende bind, der i denne henseende slutter sig til den af v. Gabdentz og Löbe besørgede udgave af *Vulfila* (m. m.).

Skrivemåden je retfærdiggøres ved sådanne rim som
brjánn fjell ok hjelt velli

(*Njála* 157²¹⁸), der vilde være umulige, hvis je var = é, — med andre ord, hvis je forholdt sig til e, som á forholder sig til a (og så fremdeles). Desuden er (for nu at blive stående herved) j i fjell og lignende perfectformer alddes af samme oprindelse som j i hljóp, bjoggi, osv.

Til forståelse af nogle enkeltheder i noterne ville et par vink ikke være overflødige.

” “ (ikke ’ ‘, “ ”, ‘ ’, eller lignende) betegner, at det deraf indsluttede er gengivet efter pågældende håndskrift så nøie, som de for hånden værende typographiske midler vilde tillade. En sådan betegnelse ansås imidlertid for unødvendig, hvor “forkortet” (t. ex. i første note til 91⁶⁴), “skrevet”, eller et lignende udtryk, er tilføjet.

Fra begyndelsen af ark 31 tages intet hensyn til de ned ad forlængede former af m, n, r, v. (I de første 30 ark gengives det forlængede n ved η).

| betegner overgang til en ny linie, || til en ny spalte eller side.

~, ~~, ~~, osv., giver til kende, at en mindre eller større række af bogstaver eller ord er så afbleget, at den ikke har kunnet læses.

oo, ooo, oooo, osv., betegner mindre eller større huller i pergamentet.

(Når det hedder i en note: “her står”, eller lignende, er “her” naturligvis = “på det sted, der i membranen svarer til det, den bemærkning, hvori et sådant her findes, indtager i noten”.)

Hvor ikke andet udtrykkeligt fremhæves, angår enhver parentes kun det næst foregående håndskrift eller ord.

*Exempler:**Förste note til 140*¹⁵

... "F, H (hvor i övrigt det följande tytir mangler)".
tytir mangler ikke i F og H, men kun i H.

*Anden note til 156*¹⁹

... "v $\bar{h}$ s (utydeligt)" ...

Her menes kun, at $\bar{h}$ s er utydeligt.

Hvor noterne kun af og til med korte mellemrum henviser til et håndskrift (som side 538 fg. til C₁), hidrører dette fra, at håndskriftets linier ikke ere fuldstændige, i det noget er borte af deres begyndelse eller ende.

Arbejdet ved dette bind er bleven udført på følgende måde. Nuværende arnamagnæansk stipendiar E. Jonsson har afskrevet hele den prosaiske del af F og excerperet de derfra afvigende læsenåder i membranerne på det kongelige bibliotek (G, H, I). I forening med stipendiar E. Jonsson har selskabets secretair for oldskrifternes udgivelse, Konr. Gislason, sammenlignet nævnte afskrift med F, A, B, C_a, C_β, C_γ, C_δ, C_ε, C_ζ, C_η, C_θ, C_ι, C_κ, D, E, samt med de af G, H, I udskrevne varianter, og af denne sammenligning uddraget den ved nærværende leilighed udgivne prosaiske tekst med de dertil föiede noter. Förste og anden correctur ere ligeledes besörgede af begge. Endelig har stipendiar E. Jonsson meddeelt det her oven for (som nr. 2, side XI²⁵—XIII¹⁸) anförte.

1. Mördur hjét maður, er kallaður var gígja, hann var sonur síghvats hins rauða. hann bjó á velli á rangárvöllum. hann var ríkur höfðingi ok málafylgjumáður mikill ok svá mikill lögmáður, at engir þóttu lögligir dómur dæmdir, nema hann 5 væri við. hann átti dóttur eina, er unnr hjét. hún var væn kona ok kurteis ok vel at sjer; ok þótti sá beztr kostur á rangárvöllum.

Nú víkr sögunni vestr til breiðafjarðardala. maður er nemndur höskuldr. hann var dalakolls-10 son. móður hans hjét þórgerður ok var dóttir þórsteins hins rauða, óláfs-sonar hins hvíta, ingjalds-sonar, helgasonar. móður ingjalds var þóra, dóttir sigurðar orms í auga, ragnars-sonar lóð-

---

Overskrift: Her (e tildels beskadiget i F) hefr (hefur F) upp brennu (tildels utydeligt i F) -njóls sögu F (med en fra tekstens forskellig hånd), B (det sidste bogstav noget utydeligt). Utæseligt i E, hvis hele første side er så afbleget, at den ikke med sikkerhed lader sig benytte. Hvis G har haft nogen overskrift, kan den ikke have stået på den side, hvor sagaen begynder, men mulig på den, der nu for en del er tilklæstret med papir. ⁴ lögmáður: G; lagamáður F, B. ⁵ dæmdir: G; mangler F, B. ⁶ við: B, G; í F. ¹² hins rauða: F, B; rauðs G. hins hvíta: F, B; G udelader artiklen. ¹³ ingjalds: F, B; helga G (hvor móður i övrigt er meget utydeligt) — læsemáden i F, B stemmer overens med íslendingabók 12 (ingjaldr, dóttursonur sigurþar, ragnars-sonar loþbrókar).

15 brókar. uðr hin djúpúðga var móðir þórsteins rauðs, dóttir ketils flatnefs, bjarnar-sonar bunu, gríms-sonar hersis ór sogni. höskuldr bjó á höskuldsstöðum í laxárdal. hrútr hjét bróðir hans. hann bjó á hrútsstöðum. hann var sam-
20 mæðr við höskuld. faðir hans var herjólfur. hrútr var vænn maðr, mikill ok sterkr, vígr vel ok hógværr í skapi, manna vitrastr, hagráðr við vini sína, enn tillagagóðr hinna stærri mála.

Þat var einu hverju sinni, at höskuldr hafði
25 vinaboð, ok þar var hrútr bróðir hans ok sat hit næsta hánun. höskuldr átti sjer dóttur, er hallgerðr hjét. hón ljek sjer á gólfi við aðrar meyjar. hón var fríð sýnum ok mikil vexti ok hárit svá fagrt sem silki ok svá mikit, at þat tók ofan á
30 belti. höskuldr kallar á hana 'far þú hingat til 'mín' sagði hann. hón gekk þegar til hans. hann tók undir hókuna ok kyssti hana. síðan gekk hón í braut. þá ræddi höskuldr til hrúts 'hversu 'litz þjer á mey þessa? þykki þjer 'eigi fögr vera?'
35 hrútr þagði við. höskuldr talaði til annat sinn. hrútr svaraði þá 'ærit fögr er mærr sjá; ok munu

15 uðr: F, B; auðr G. -úðga: F; -auðga B, G. 17 gríms — sogni: F, B; *mgk. G.* 19-20 sammæðr: F (*hvor ð dog kan være — dd*), B (*dog á for ð*); sa(m)mæðdr G. 20 hans var: F, B; hans het G. 22-23 hagráðr við vini: F (*dog með gð for g — g forskrevet og synes rettet fra r, medens man har glemt at udpricke ð*); harðráðr við úvini B, G. 23 hinna: F; allra inna B; til hinna G. 25 hans ok: *utydeligt B, G.* 26 höskuldr: F, G; hann B. 27 gólfi: G; gólfinu F, B. 29 ofan á: F, G; ofan af B (*hvor dog f i af rimeligvis beror på en feilskrift, fremkaldt ved f i ofan*). 30 höskuldr: F, G; hann B. far: F, B; kom G. 32 hókuna: G; kverkina F, B. 33 ræddi: F, B; mælti G. höskuldr: F, G; hann B. 35 höskuldr: F, G; hann B. talaði til: G; innti til B; mælti til hans F. 36 þá: F, G; *mgk. B.* ærit — sjá: F, B; helztl er mærrin fögr G.

‘margir þess gjalda. enn hitt veit ek eigi, hvaðan þjófsaugu eru komin í ættir várar’. Þá reiddiz höskuldr; ok var fátt um með þeim bræðrum nakkvara hríð. — bræðr hallgerðar váru þeir 40 þórleikr, faðir bolla, ok óláfr, faðir kjartans, ok bárdr.

2. Þat var einu hverju sinni, at þeir bræðr riðu til alþingis, höskuldr ok hrútr. þar var fjölmenni mikit. þá ræddi höskuldr við hrút ‘þat vilda ek, bróðir, at þú bættir ráð þitt ok ‘hæðir þjer konu’. hrútr svarar ‘lengi hefir mjer 5 ‘þat í hug verit; ok hefir mjer þó tvennt um sýnz. ‘enn nú vil ek gera at þínu skapi. eða hvar ‘skulu vit á leita?’ höskuldr svaraði ‘hjer eru ‘nú höfðingjar margir á þingi, ok er gott um at ‘velja. enn þó hefi ek í einum stað á stofnat 10 ‘fyri þína hönd. kona heitir unnr ok er dóttir ‘marðar gígju, hins vitrasta manns. ok er hann ‘hjer á þingi, ok svá dóttir hans; ok mátt þú nú ‘sjá hana, ef þú vill’. ok annan dag eptir, er menn gengu til lögrjettu, sá þeir konur úti hjá 15 rangæinga-búð, vel búnar. þá mælti höskuldr við hrút ‘þar er hón nú, unnr, er ek sagða ‘þjer frá. eða hversu lítz þjer á hana?’ ‘vel’

²⁸ eru — várar: F, B; skulu komin í ætt vára G. ⁴¹ óláfr: F, B; óláfr pái G. ⁴² bárdr: F, B; bárdar (men forandret til bárdr, som det synes med en nyere hånd, ved at sette r over a i stavelsen ar), halldórs ok stelndórs G.

2. ¹ at: F, B; er G. ² riðu — hrútr F, G; höskuldr ok hrútr riðu til alþingis B. ³ þjer: F, B; mgl. G. svarar: sál. (eller svaraði) B; s. F, G. ⁴ hug: F; skapi B, G. ⁵ gera: F, G; þó gera B. skapi: F, B; ráði G. ¹² nú: B, G; mgl. F. ¹⁵ sá: F, B; þá sá G. hjá: F, B; fyri G. ¹⁸ þjer á: F, B; þer nú á G.

sagði hann 'enn eigi veit ek, hvárt vit eigum heill
 20 'saman'. síðan ganga þeir til lögrjettu. mörðr
 gígja mælti lögskil at vanda sínum ok gekk heim
 til búðar sinnar. höskuldr stóð upp, ok hrútr,
 ok gengu til búðar marðar ok inn í búðina.
 mörðr sat í inuanverðri búðinni. þeir kvöddu
 25 hann. hann stóð upp í mót þeim ok tók í hönd
 höskuldi; ok settiz hann niðr hjá hánum. eun
 hrútr sat hit næsta höskuldi. síðan töluðu þeir
 mart. ok kvámu þar niðr ræður höskulds, at 'ek
 'mæli til kaupa við þik. vill hrútr geraz mágr'
 30 'þinn ok kaupa dóttur þína; ok skal ek eigi mitt
 'til spara'. mörðr svaraði 'veit ek, at þú ert
 'höfðingi mikill; enn bróðir þinn er mjer úkunnigr'.
 höskuldr mælti 'framar er hann enn ek'. mörðr
 mælti 'mikit munt þú þurfa fram at leggja með
 35 'hánum; því at hón á allan arf eptir mik'. 'eigi
 'þarf ok lengi at biða, hvað ek skal á kveða' sagði
 höskuldr 'hann skal hafa kamsnes ok hrútsstadi

20 ganga: F, B; gingo G. 22 sinnar: F, G; síðan B. ok hrútr: F, B.
 usikkert í G. 23-24 gengu — kvöddu: F, B; talaði hösk. um 'förum
 'nú ok biðjom konunnar'. (det foregående med afbøjet skrift,
 hvorpå synes at følge læmninger af 'svá skal vera' sagði (s beskadiget)
 hrútr ~~~ gingo (snarere end gengo) síðan (dette ord meget usikkert)
 til búðar marðar, ok sat ooooooooooooo G. 25 hann stóð: F, B; mörðr
 stóð G. þeim: F, B; mgl. G. 26 höskuldi: således forkortet i F,
 B, G, at casus er usikker. 27 höskuldi: G; hánum F, B. 28-29 ek
 — við: F, B; ulæseligt G. 29 Efter þik indskyder G s. hösk. vill hrútr:
 F, B; rátr vill G. 32 úkunnigr: F, G; ókunnr B. 33 höskuldr
 mælti: F, B; þá mælti (begge ordene utydelige) ~~~ G. 33-34 mörðr
 mælti: F, B; m. s. G. 34 þurfa: F; verða B, G. fram at leggja F, B;
 at leggja til G. 36 þarf ok lengi: F, B; ~~~~~ lengi elga G. Efter
 biða indskydes sagði höskuldr i B, der følgende udelader disse ord
 efter kveða. Efter kveða indskydes með hánum i G. 37 Efter
 kamsnes indskydes allt i G.

‘ok upp til þrándargils. hann á ok kaupskip í ‘siglingum’. hrútr talaði þá til marðar ‘hugsa ‘svá um, búandi, at bróðir minn mun mjer mjök 40 ‘hafa fram haldit fyrir ástar sakir. enn ef jer ‘vilið gera málit at álitum, þá vil ek, at jer gerið ‘kostinn’. mörðr svaraði ‘hugsat hefi ek kostinn. ‘hón skal hafa sex tigu hundraða ok skal aukaz ‘þriðjungi í þínum garði. enn ef it eiguð erfingja, 45 ‘þá skal vera helmingarfjelag með ykk’. hrútr mælti ‘þenna kost vil ek; ok höfum nú vátta við’. síðan stóðu þeir upp ok tókuz í hendr; ok fastnaði mörðr hrúti dóttur sína unni. ok skyldi boð vera hálfum mánaði eptir mitt sumar at marðar. nú 50 riða þeir heim af þingi hváirtveggju. ok riða þeir vestr hjá hallbjarnarvörðum. þá reið í mót þeim þjóstólfr, sonr bjarnar gullbera ór reykjardal, ok sagði þeim skipkvámu í hvítá; ok var þar kominn út össurr, föðurbróðir hrúts, ok vildi, at 55 hrútr kvæmi til fundar við hann sem fyrst. enn er hrútr spurði þetta, þá bað hann höskuld fara

38 hann á: B, G; mgl. F. 40 um: F, G; til B. 40-41 mjer mjök hafa: F; mer hafa mjög B; meirr hafa G. 41 fyrir ástar sakir: F, B; enn vera muno G (hvor sáledes noget synes at mangle). 44 sex tigu: F, G; lxxx B. 44-45 aukaz þriðjungi: F, B; þriðjungi aukaz G. 45 Eftir erfingja tilföies saman í E. 46 vera B, E, G; mgl. F. helmingar-: F, B, G; helminga- E. 48 tókuz: F, B, G, I; helduz E. fastnaði: F, B, E, I; fastnar G. 49 Eftir mörðr indskydes þá í G, I. boð: F, B, E; brúðlaup G; brúðhlaup þeira I. 50 eptir: F, B, G, I; fyri (öiensynlig urigtigt) E. mitt sumar: F (næsten som ét ord), B (som ét ord), E (som ét ord), I (i to ord); miðsumar G. at marðar: F, B, G, I; á velli E. 51 ok riða: F, B; ok riðu G, I og, som det synes, E. 54 hvítá; ok: F, B, G, I; hvítarós E. 55 út: F; mgl. B, E, G, I. 56 fundar: F, B, E, I; móts G. fyrst: F; skjótast B, G, I; snarast E. 57-58 höskuld — sjer: F, B, G, I; fara til skips með ser höskuld E.

til skips með sjer. höskuldr fór, ok þeir báðir.
 enn er þeir kvámu til skips, fagnar hrútr össuri
 60 frænda sínum vel ok blíðliga. össurr bauð þeim
 inn í búð at drekka. síðan var tekit af hestum
 þeira; ok gengu þeir inn ok drukku. hrútr mælti
 til össurar 'nú skalt þú ríða vestr með mjer,
 'frændi, ok vera með mjer í vetr'. 'eigi hendir
 65 'svá' sagði hann 'því at ek segi þjer lát eyvindar
 'bróður þíns. enn hann leiddi þik til arfs á gula-
 þingi; ok munu nú taka úvinir þínir, ef þú kemr
 'eigi til'. 'hvat er nú til ráðs, bróðir?' sagði hrútr
 'þykki mjer nú vandaz málit, er ek hefi áðr ráðit
 70 'brúðhlaup mitt'. höskuldr mælti 'þú skalt ríða
 'suðr til fundar við mörð; ok bið hann, at it skipið
 'máldaga annan, ok siti dóttir hans þjá vetr í
 'festum. enn ek mun ríða heim ok flytja vöru
 'þína til skips'. hrútr mælti 'nú vil ek, at þú

58 höskuldr — báðir: *B*; ok höskuldr fór, ok þeir báðir *G, I*; ok fóru þeir báðir *E*; höskuldr fór, ok þeir bræðr *F*. 59 fagnar: *F, B, E*; fagnaði *G, I*. 61 búð: *B* (*her synes i al fald kun at stá -bvð-*), *G, I*; búðina *F, E*. síðan var: *F, B, E*; var þá *G, I*. 62 ok gengu þeir: *F, B, E*; enn þeir gingu *G, I*. ok drukku: *F, B, I*; í búð ok drukku *G*; í búðina at drekka *E*. 64 hendir: *F*; hendir mer *I*; hentir *B, G*; hentar *E*. 65 sagði hann: *G, I*; frændi *F, B*; *mgk. E*. 65-66 eyvindar bróður þíns: *F, B* (*kun at þ i þíns er forskrevet*), *I*; bróður þíns eyvindar *G*; eyvindar frænda þíns *E*. 67 ok munu — þínir: *F*; ok munu nú taka úvinir yðrir *B, E*; en nú muno taka úvinir þínir arfinn *G*; enn nú muno taka arfinn úvinir þínir *I*. þú kemr: *F, G, I*; þer komit *B, E*. 68 er nú til ráða: *G, I*; skal nú til ráða *F, B*; skal nú til ráða taka *E*. 69 þykki — málit: *F, B, E, I*; mer þykkir vandaz *G*. 69-70 hefi — mitt: *F, B, E*; hefi ráðit brúðhlaup mitt *G*; á kono í festom *I*. 71 suðr: *F, B, G, I*; *mgk. E*. bið hann: *F, B, E*; biðja *G, I*. skipið: *F, E, G, I*; gerit *B*. 72 máldaga annan: *G, I*; máldaga *F, B*; máldögum *E*. dóttir hans: *F*; hón *B, E, G, I*.

‘takir mjöl ok við ok slíkt annat, sem þjer líkar, 75
 ‘af varningi’. hrútr ljét taka hesta sína; ok reid
 hann suðr. enn höskuldr reid heim vestr. hrútr
 kom austr á rangárvöllu til marðar ok hafði þar
 góðar viðtökur. hrútr sagði merði allt efni sitt
 ok bað hann ráð á leggja. mörðr mælti ok spurði, 80
 hversu mikit fje þat væri. hrútr sagði vera tvau
 hundruð marka, ef hann fengi allt. mörðr mælti
 ‘mikit er þat í móti erfðinni minni; ok skalt þú
 ‘víst fara, ef þú vill’. síðan breyttu þeir máldag-
 anum; ok skyldi unnr sitja þrjá vetr í festum. 85
 nú ríðr hrútr til skips ok er við skip um sumarit
 þar til er búit var. höskuldr færði fje allt til
 skips þat sem hrútr átti. hrútr fjekk höskuldi

75 slíkt annat: F, B, G, I; annat slíkt E. 76 *Efter varningi indskyder F overflødigst sem þer sýniz. sína: F, E, G, I; mgl. B.*
 77 hann: F, E, G, I; mgl. B. heim vestr: F, I; heim B, G; vest
 (med udeladelse af r) E. 78 austr á: F, B; suðr á E; á G, I. hafði:
 F, B, G, I; fekk E. 79-80 hrútr sagði — leggja: F, B, E, (kun at
 B og E have ráða i steden for ráð á leggja); ok segir merði allt,
 hverso farit er, ok bíðr, at hann leggi (for bíðr — leggi har I bað,
 at hann legðe) ráð á með hánum, hverso með skyldi fara G, I.
 80 mælti ok spurði: G, I; s. F; sagði B; svarar eller svaraði E.
 81 þat væri: G, I; er þetta? F, B, E. sagði vera: B, G, I; sagði F;
 kvað vera E. 82 fengi allt: F, B, E, I; næði öllu G. 83 þat: F,
 B, E; þetta G, I. erfðinnl: F, B, E; erfð G, I. 83-84 ok skalt —
 vill: — enn nú skalt þú fara, ef þú vill F, B, E; ok skalto vist
 ráða þer far, ef þer sýniz G, I (kun er sýniz ulaseligt i den sidst
 nævnte membran). 84 breyttu: F, B, E og, som det synes, I; breyta
 G. 84-85 máldaganum: B, G, I; máldögum E; máldögum sínum F.
 85 ok skyldi — festum: F; ok skyldi hón sitja líj (vetr udeglemt;
 í festum E; ok skyldi (feilskrevet) hón sitja í festum líj vetr B;
 skyldi hón þá sitja í festom líj vetr G, I (dog er í festom líj vetr
 ulaseligt i membranen I). 86 nú ríðr hrútr: F, B, E; en rútr reid
 G; ulaseligt I. er við skip: F, B, E; var þar G, I (i hvilken sidste
 membran var dog er meget utydeligt). 87 allt: F, E, G, I; mgl. B.
 88 þat sem: F, E, G, I; er B. 88-89 höskuldi — þar: F, B (der dog

í hendr fjárvarðveizlu sína vestr þar, meðan hann
90 væri útan. reið höskuldr heim til bús síns.
lítlu síðar gaf þeim byr; ok sigla þeir í haf.
þeir váru úti þrjár vikur ok kvámu at við hearnar
á hörðalandi ok sigldu síðan austr til víkr.

3. Haraldr gráfeldr rjød fyri norvegi. hann
var sonr eiríks blóðöxar, haralds-sonar hins hárfagra.
gunnhildr hjet móðir hans ok var dóttir
össurar tota. þau höfðu atsetu austr í konunga-
5 hellu. nú spurðiz skipkváman austr þangat til
víkrinnar. ok þegar er þetta frjettir gunnhildr,
spurði hún eptir, hvat íslenzkra manna væri á
skipi. henni var sagt, at hrútr hjet maðr ok
var bróðursonr össurar. gunnhildr mælti 'ek veit
10 'görla — hann mun heimta erfð sína. enn sá
'maðr hefir at varðveita, er sóti heitir'. síðan kallar
hún á einn herbergissvein sinn, er ögmundr hjet

---

synes at have hendi for hendr), E (der dog har fjárvarðveizlur sínar); fjárvarðveizlo sína vestr þar í hendr höskuldi bróður sínom G og, som det synes, I. ⁹⁰ heim: F, B, E; vestr G; þá vestr I. ⁹¹ sigla: F, B; sigldo E, G, I. ⁹² úti þrjár vikur: F, G, I; iij vikur úti B; iij vikur í haf E. at við: G, I; við F, B, E. ⁹²⁻⁹⁸ hearnar á hörðalandi: G, I; hearnar F, B; norég E. ⁹⁸ sigldu síðan: G, I (den første med tillægget í haf); sigla F, B, E.

3. ¹ Efter Haraldr indskydes konungr í G, I. ² Efter eiríks indskydes konungs B, G, I. ²⁻³ blóðöxar — hárfagra: G, I; hins udelades í F, E, og det hele (blóðöxar — hárfagra) í B. ⁴ höfðu atsetu austr: F, B, E; sátu þá I; ooo G; í: F, B, G, I; við E. ⁵ skipkváman: F, B, I; skipkváma E; skjótt skipkváma G. þangat: F (feit-skrevet í enden), B, E, I; þannig G. ⁶ þegar — gunnhildr: F, B, E; er gunnhildr spyr þetta G, I. ⁷ spurði: F; frettir B, E, I, og, som det synes, G (hvor de fire sidste bogstaver ere ulæselige). ⁸ skipi: F, B; skipinu E, G, I. hjet: F (hæt), I (h^e), B (h.), E (h.); h'etif G. ⁹ var: F, B; væri E, G, I. ¹⁰ Efter görla indskydes 'segir hún 'at í G, og 'segir hún' í I. ¹¹ kallar: F, B, E; kallaði G, I. ¹² einn herbergissvein: G, I; skósveldi F, B, E.

‘ek vil senda þik norðr í vikina á fund össurar
 ‘ok hrúts; ok seg, at ek býð þeim báðum til mín
 ‘í vetr, ok ek vil vera vinr þeira. ok ef hrútr 15
 ‘ferr mínum ráðum fram, þá skal ek sjá um fjemál
 ‘hans ok um þat annat, er hann tekr at henda.
 ‘ek skal ok koma hánnum fram við konunginn’.
 síðan fór ögmundr ok kom á fund þeira. enn
 þegar er þeir vissu, at hann var sveinn gunn- 20
 hildar, tóku þeir við hánnum sem bezt. hann
 sagði þeim erendi sín af hljóði. síðan töludu þeir
 ráðagerðir sínar, frændr, leyniliga; ok ræddi össurr
 við hrút ‘svá lítz mjer, frændi, sem nú muni vit
 ‘hafa gört ráð okkat — því at ek kann skapi gunn- 25
 ‘hildar: jafnskjótt sem vit viljum eigi fara til
 ‘hennar, mun hón reka okkr ór landi enn taka
 ‘fje okkat allt með ráni; enn ef vit förum til

13 norðr í vikina: *G, I*; til vikriunar *F, B, E*. 14-15 báðum — vetr: *F, B, E, G*; til mín í vetr báðum *I*. 15 ok ek: *G, I*; ok seg, at ek *F, B, E*. 15-16 hrútr ferr: *F, B, E*; þeir fara *G, I*. 16 þá skal ek: *F, B, E*; skal ek ok *G, I*. fjemál: *F, B, E, I*; mál *G*. 17 hans: *F, B, E*; hrúts *G, I*. um þat: *F, B, E*; um *udelades G, I*. er hann tekr at henda: *F, E*; er hann tekr at henta *B*; sem hann varðar *G*; sem hánnum varðar *I*. 18 ek skal ok: *F, B, E, I*; ok ek skal *G* fram: *F, B, E*; í vinátto *G, I*. konunginn: *F, B*; konung *E*; konunginn, son mínn *G, I*. 19 ögmundr: *G, I*; hann *F, B, E*. 20 þegar er: *G, I*; þegar *F, B, E*. 20-21 sveinn gunnhildar: *F, B, E*; drottengarennar sveinn *I*; drottningar maðr ok svelnn *G*. 21 Foran tóku *indskydes þá i G*. við — bezt: *G, I*; vel við hánnum *F, B, E*. 22 þeim erendi sín: *E, G, I*; eyrendi sín þeim *F, B*. af hljóði: *F, B, G, I*; í hljóði *E*. síðan: *F, B, E*; en síðan *G, I*. 23 ráðagerðir — leyniliga: *I*; frændr ráðagerðir sínar leyniliga *G*; leyniliga ráðagerð sína *F, B*; ráðagerð sína aller (*wichtig*) *E*. ræddi: *F, B, E*; mælti *G, I*. 24-25 muni — gört: *F, B*; muni vit gert hafa *G, I*; höfum vit gert *E*. 25-26 gunnhildar: *F, B, E*; drottningar *G*; drottengarennar *I*. 27 hennar: *F, B, E, I*; heimilis hennar *G*. mun hón reka: *F, B, E*; rekr hón *G, I*. taka: *F, B, E*; lætr taka *G, I*. 28 okkat allt: *F, E, I*; allt *udelades B, G*. með ráni: *F, B, E*; sem

‘hennar, þá muu hón gera okkr sæmð, slíka sem
 30 ‘hón hefir heitit’. ögmundr fór heim. ok er hann
 fann gunnhildi, sagði hann henni erendislok sín
 ok þat, at þeir mundu koma. gunnhildr mælti
 ‘slíks var ván; því at hrútr er vitr maðr ok vel
 ‘at sjer. enn nú haf þú njósn af, nær er þeir
 35 ‘koma til bæjarins, ok seg mjer’. þeir hrútr
 fóru austr til konungahellu. enn er þeir kvámu
 þar, gengu í mót þeim frændr ok vinir ok fögnuðu
 þeim vel. þeir spurðu, hvárt konungr var í bænum.
 þeim var sagt, at hann var þar. síðan mættu
 40 þeir ögmundi. hann sagði þeim kveðju gunnhildar
 ok þat með, at hón mundi eigi bjóða þeim fyrr,
 enn þeir hefði fundit konung, fyrir orðs sakir “at
 “svá þykki, sem ek grípa gulli á við þá. enn ek
 “mun þó til leggja slíkt er mjer sýniz; ok veri

herfang *G, I*. ²⁹ okkr sæmð, slíka: *B* og, som det synes, *I* (der dog måske har svá for slíka); okkr slíka sæmð *F*; slíkt *E*; *mgf. G*.
 30-31 ok — henni: *B, E, samt F*, hvilken sidst nævnte dog udelader henni;
 aptr ok sagðe drottningu *G*; aptr síðan ok sagðe drottningu *I*.
 32 þat, at: *F, B, E*; svá, at *G, I*. gunnhildr: *F, B, E*; drottning *G*;
 drottungen *I*. ³³ slíks var: *F, B, E*; slíks var mer þar at *I*;
 slíkra svára var mer þaðan *G*. ván: *F, B, G, I*; von' s. hón *E*.
 vitr maðr: *G, I*; vitr maðr sagðr *F, E*; maðr vitr sagðr *B*. ³⁴ nú
 haf þú: *F, B, E*; þú haf *G, I*. nær er: *G*; nær *F, B*; hvonar (!) *E*;
 þá er *I*. ³⁵ til: *B, E, G, I*; í *F* skrevet over linien meget utydelig og
 vistnok med en nyere hånd. ³⁶⁻³⁷ enn — þar: *F, B, E*; *mgf. G, I*.
 37 gengu: *F, B, E*; gengu þar *G, I*. ³⁸ konungr: *F, B, E*; konungr-
 enn *G, I* var í: *F*; væri í *B, E, G, I*. ³⁹ þeim: *F, B, E*; enn
 þeim *G, I* var þar: *F, B, G, I*; væri þar *E*. síðan: *F, B, E*;
 litlu síðar *G, I*. ⁴⁰ hann sagði: *F, B*; s. hann *E*; ok sagði hann *G, I*.
 gunnhildar: *F, B, E*; drottningar *G*; ooo *I*. ⁴¹ mundi: *F, B, G, I*; mun *E*.
 42 hefði: *F, B, E*; hefði áðr *G*; hefði (utydeligt) ooo *I*. konung:
F, B, E; konunginn *G*; ~ enn *I*. ⁴²⁻⁴³ at svá þykki: *F, G, I*; •hvð.
 svá þykki *B* ("hvð" = húð for búid, búit; *jf. glossar. til njála side 654*);
 þá þikir *E*. ⁴³ grípa: *F, B, G, I*; utydeligt í *E*. ⁴⁴ þó: *G, I*;
mgf. F, B, E. slíkt er: *B*; slíkt sem *F, E, G, I*. ⁴⁴⁻⁴⁵ ok veri hrútr:

“hrútr djarfmæltr við konung ok biði hann hirð- 45
 “vistar”. eru hjer ok klæði, er drottningin sendir
 þjer; ok skalt þú í þeim ganga fyrri konunginn’.
 síðan fór ögmundur apr. annan dag eptir mælti
 hrútr við össur ‘göngu vit nú fyrri konung’. þat
 ‘má vel’ sagði össurr. þeir gengu tólf saman — ok 50
 váru þeir allir frændr þeira ok vinir. þeir kvámu
 í höllina, er konungr sat yfir drykkju. gekk hrútr
 fyrstr ok kvaddi konunginn. konungr hugði vand-
 liga at mannum, er vel var búinn, ok spurði
 hann at namni. hann nemnr sik. ‘ert þú ís- 55
 ‘lenzkr maðr?’ sagði konungr. hann sagði, at svá
 var. ‘hvat hvatti þik hingat á várn fund?’ ‘at
 ‘sjá tign yðra, herra — ok þat annat, at ek á erfða-

F, B; ok vert rútr E (som det synes); rútr skal vera G, I. 45 konung: F, B, E; konunginn G, I. biði: F, B; bið (imperativ) E; biðja G, I. hann: F, E, G, I; konung B. 46-47 eru — þjer; ok: I, samt G — kun at denne sidste har drottning (uden artikel) og har glemt sendir; her eru ok tignarklæði, er hóu sendi þer, rútr F, B, E (kun at E udelader ok). 47 þeim: F, G, I; þessum B, E. 48 ögmundur: G, I; hann F, B, E. 49 við össur: G, I; mgl F, B, E. göngu vit nú: G, I; göngum F, B, E. konung: F, B, E, G; konungenn’ s. hann I. 50 vel: F, B, E; vel vera G, I. þeir gengu: F, B, E; gengo þeir G, I. 50-54 ok váru — vinir: F, B, E (kun at frændr er udeglemt í E); váro þat ekki nema frændr þeira ok vinir I; váro þat ekki nema frændr ok vinir þeira G. 51 þeir: F, B, E; ok G, I. 52 er: F, B, E; svá sem G, I. konungr: F, B, E, G; konungrenn I. yfir drykkju: F, E; yfir drykkjubordum B; við drykk G, I. 53 fyrstr: B, E, I; fyrst F, G. kvaddi konunginn: B, E; kvaddi konung F; heilsaði konunginum G, I. konungr: F, B, E; konungrinn G, I. hugði: F, B, G, I; hugði at E. 54 mannum — búinn: F, G, I; mönnum (mönnum [?]), er vel váro búnir B, E. 55 hann nemnr sik: F, B; udeglemt í E, med undtagelse af sik; en hann nefndi sik G, I. 56 konungr: F, B, E; konungrinn G, I. sagði: — s. F, B, E; s. ok sagði G; sv. ok sagde I. 56-57 at svá var: F, B, I; at svo værl E; svá vera G. 57 hvatti: F, B, E, I; rak G. Eftir fund innskydes s. konungrinn í G, I. 57-58 at sjá: F, B, E; rútr mælti ‘sjá G, I.

- ‘mál mikit hjer í landi, ok mun ek yðvar verða við
 60 ‘at njóta, at ek fá rjett af’. konungr mælti ‘hverj-
 ‘um manni hefi ek heitit lögum hjer í landi. eða
 ‘hver eru fleiri erendi þín á várn fund?’ ‘herra’
 sagði hrútr ‘ek vil biðja yðr hirðvistar ok geraz
 ‘yðvarr maðr’. konungr þagnar við. gunnhildir
 65 mælti ‘svá lítz mjer, sem sjá maðr bjóði yðr hina
 ‘mestu sæmð; því at mjer lítz svá; ef slíkir væri
 ‘margir innan hirðar, sem þá væri vel skipat’. ‘er
 ‘hann vitr maðr?’ sagði konungr. ‘bæði er hann
 ‘vitr ok framgjarn’ segir hón. ‘svá þykki mjer,
 70 ‘sem móðir mín vili, at þú fáir namnbót slíka sem
 ‘þú mælir til. enn fyri tignar sakir várrar ok lands-
 ‘síðar, þá kom þú til vár á hálfmánaðar fresti.
 ‘skalt þú þá geraz hirðmaðr minn — enn móðir
 ‘mín haldi þjer kost þar til — ok kom síðan á

59 mikit hjer í landi: F, B, E (i hvilken sidste membran der i øvrigt synes at stå mik for mikit); mgl. G, I. ok mun: F, G, I; ok mgl. B. verða: B, G, I; þyrfa F. 60 at ek fá: G, I; ef ek fæ F, B. mælti: G, I; s. F, B. 59-61 ok mun — landi: oversprunget i E. 61 eða: F, B, G, I; mgl. E. 62 eru — þín: F, B, E; átto fleiri erendi G, I. 63 hrútr: F, B, E; hann G, I. vil: F, B, E; vilda G, I. 64 þagnar við: F, B, E; þagnaði G, I. 64-65 gunnhildir mælti: F, B, E; þá mælti drottning G; þá mælti drottningen I. 65 mjer: F, E, G, I; mgl. B (vistnok ved forglemmelse). 67-68 ‘er hann — konungr: F, B, E; konungr mælti ‘er hann vitr maðr? G, I. 69 svá: B; þat F, E, G, I. 70 namnbót: F, B, G, I; sæmd E. 71 mælir til: F, B, E; hefir beðið G, I (hvilken sidste membran tilføier s. konungr). 71-72 tignar — lands-síðar: F, E, B — kun at E har minnar for várrar; sakir tignar várrar ok landssíðar G; sakir landssíðar ok tignar várrar I. 72 þú: F, B, E; udeladt i G, I. vár: G, I; mín F, B, E. á hálfmánaðar: F (hálfmánaðar skrevet som ét ord); á hálfmánaþar B; at hálfmánaðar E; á sjau náttu G og I (hvilken tidsangivelse ikke stemmer overens med den følgende beretning). 73 skalt þú: F, B, E; ok skaltu G, I. 74 þar: F, B, G; þangat E, I. ok kom: F, G, I; en kom B, E. síðan: G, I; þá F, B, E.

'minn fund'. gunnhildr mælti við ögmund 'fylg 75 þeim til húsa minna ok ger þeim þar góða veizlu'. ögmundr gekk út ok þeir með hánun; ok fylgði hann þeim í eina steinhöll. þar var tjaldat hinum fegrsta borða. þar var ok háseti gunnhildar. þá mælti ögmundr 'nú mun þat sannaz, er ek sagða 80 þjer frá gunnhildi: hjer er háseti hennar, ok 'skalt þú í setjaz; ok halda mátt þú þessu sæti, þó at hón komi sjálf til'. síðan veitti hann þeim veizlu. þeir höfðu skamma hríð setit ádr þar kom gunnhildr. hrútr vildi upp spretta ok fagna 85 henni. 'sit þú' segir hón 'ok skalt þú jafnan þessu sæti halda, þá er þú ert í boði mínu'. síðan settiz hón hjá hrúti; ok drukku þau. ok um kveldit mælti hón 'þú skalt sofa í lopti hjá

75 mætl við ögmund: *B, G, I*; mælti 'ögmundr, *E*; s. 'ögmundr, *F*, fylg: *I*; fylgðu *F*, fylgðu *B*, fylgð þú *E*, fylg þú *G*. 76 þeim: *sáledes (begge steder) F, B, G, I*; honum *E (begge steder)*. þar: *F, B, G, I*; *mgf. E*. góða: *F, B, E*; *mgf. G, I*. 77 með: *F, E, G, I*; við *B*. 77-78 ok fylgði — steinhöll: *F, samt E, G, I, undtagen for så vidt de tre sidst nævnte membraner udelade hann*; þá fylgði hann þeim í steinhöll eina (steinhöll eina skrevet som ét ord og synes rettet, med den oprindelige hånd, fra steinhús eltt) *B*. 79 gunnhildar: *F, B, E*; drottningar *G, I*. 82 í: *F, B, G, I*; hjer í *E*. mátt þú: *F, G, I*; mantú *B, E*. 88 sjálf: *F, B, G, I*; *mgf. E*. 84 skamma: *F, B, E*; litla *G*; *ulæseligt i I*. hríð: *F, B*; stund *E, G*; *utydeligt i I (hvor der dog synes at have stået stund)*. ádr: *F, B, E, G*; ádr enn *I*. 84-85 þar kom gunnhildr: *F, B, G, I*; g. kom þar *E*. — *I G og I indskydes her þá mælti ögmundr 'her ferr 'drottning nú til ykkar', hvoraf dog her ferr drottning er ulæseligt i I*. 85-86 vildi — henni: *F, B, E*; fagnaði henni (*I tilføier her vel*) ok stóð upp *G, I*. 86 segir: *F*; s. *B, E*; sagði *G*; *oooo I*. 86-87 jafnan þessu sæti: *F, B, G, I*; þessu sæti jafnan *E*. 87 þá er þú: *F, B, G, I*; "þatv" (*máske = þáttú for þá at þú*) *E*. boði mínu: *F, B, E*; váro boði *G, I*. 88 hjá: *F, B, G*; niðr hjá *E, I*. þau: *F, B, G*; þau um kvöldit *E*; þau en of kveldit bæði samt *I*. 88-89 ok um — hón: *F, B, E*; en er kveldaði, mælti hón *G*; hón mælti þá til hans *I*. 89 sofa: *G, I*; liggja *F, B, E*.

90 'mjer í nótt, ok vit tvau saman'. 'jer skuluð ráða' sagði hann. síðan gengu þau til svefnis; ok læsti hón þegar loptinu innan; ok sváfu þau þar um nóttina. um morgininn eptir fóru þau til drykkju. ok allan þann hálfan mánað lágu þau í loptinu

95 tvau ein. þá mælti gunnhildr við þá menn, er þar váru 'jer skuluð engu fyri týna nema lífinu, 'ef jer segið nökkurum frá um hagi vára'. hrútr gaf henni hundrað álna hafnar-váðar ok tólf vararfeldi. gunnhildr þakkaði hánum gjöfina. hrútr

100 gekk í braut ok minntiz við hana áðr ok þakkaði henni. hón bað hann vel fara. um daginn eptir gekk hrútr fyri konung við þrjá tigu manna ok kvaddi konung. konungr mælti 'nú munt þú 'vilja, at ek efna við þik, hrútr, þat sem ek hjet

105 'þjer'. gerði konungr þá hrút hirðmann sinn. hrútr

⁹⁰ í nótt: *F, B*; *ligeledes E*, *dog ikke her, men efter saman*; *mgl. G, I*. *Efter saman indskyder I s. hón. jer skuluð: F, B, G, I*; þú skalt *E*. ráða: *G, I*; sliku ráða *F, B*; þessu ráða *E*. ⁹² loptinu: *F, B, E*; loptið *G, I*. ⁹²⁻⁹³ um nóttina: *F, E, G, I*; þá nótt *B*. ⁹³ um (foran morg.): *G, I*; enn um *F, B, E*. eptir: *G, I*; *mgl. F, B, E*. ⁹⁴ þann: *G, I*; *udeladt i F, B, E*. mánað: *F, B, G, I*; mánuðinn *E*. ⁹⁴⁻⁹⁵ þau — ein: *I*; þau þar tvau ein í loptinu *F*; þar "tvaen" í loptinu (med feilskriften t med en prik over, = tt, for pt) *B*; þau í lopti tvau saman *G*; þau bæði saman tvö ein í loptinu *E*. ⁹⁶ lífinu: *F, B, E, G*; lífno eino *I*. ⁹⁷ nökkurum: *F, E, G, I*; *mgl. B*. frá: *F, E, G, I*; í frá *B*. vára: *G, I*; vára rúts *F, B, E*. ⁹⁸ -váðar: *F, B, E*; -váða *G*; -vað-mála *I*. tólf: *F, E, G, I*; xx *B*. ⁹⁹ þakkaði: *E, G, I*; þakkar *F, B*. ⁹⁹⁻¹⁰¹ hrútr -- henni: *F, B*; ok (!) gekk í brutt ok minntist við hana áðr *E*; rútr minntiz þá við hana ok gekk síðan í brott ok þakkaði henni sína velgerninga (góðgerðninga[1] *G, I*. ¹⁰¹ um: *G, I*; ok um *F, B, E*. ¹⁰² hrútr: *G, I* (*utydeligt i denne sidste*); hann *F, B, E*. fyri konung: *F, B, E*; fyri konungenn *I*; til konungsins *G*. við þrjá tigu manna: *F, B, E*; ok xxx manna með hánum *G, I*. ¹⁰³ konung: *F, B, E*; konunginn *G, I*. konungr: *F, B, E* (*feilskrevet*); konungrenn *G, I*. ¹⁰⁴ hjet: *F, E*; hefi heitit *B, G, I*. ¹⁰⁵ gerði — sinn: *G, I* (*kun at I ikke har konungr, men konungrenn*); síðan gjörðiz hann hirðmaðr *F*; síðan geriz rútr hirðmaðr *B*; síðann gerðist

mælti þá 'hvar vísid þer mjer til sætis?' 'móðir mín skal því ráða' sagði konungr. síðan fjekk hún hánun hinn sémiligsta sess. ok var hann með konungi um vetrinn, vel metinn.

4. Um várit spurði hann til sóta, at hann var farinn suðr til danmerkr með erfðina. þá gekk hrútr á fund gunnhildar ok segir henni frá ferðum sóta. gunnhildr mælti 'ek mun fá þjer 'tvau langskip, skipuð mönnum, ok þar með hinn 5 'hraustasta mann, úlf úþvegin, gestahöfðingja várn. 'enn þó gakk þú at finna konung, áðr þú farir.' hrútr gerði svá. ok er hann kom fyri konung, þá segir hann konungi um ferð sóta ok þat með, at hann ætlar eptir hánun at halda. konungr mælti 10 'hvern styrk hefir móðir mín til lagit með þjer?' hrútr svarar 'langskip tvau ok fyri liðinu úlf

hann hirðmaðr konungs E. ¹⁰⁰ þá: G, I; *mgl.* F, B, E. vísid — sætis: G, I; skal ek sitja F, B, E. ¹⁰⁷⁻¹⁰⁸ síðan fjekk hún: F, B, E; hún fekk G, I. ¹⁰⁸ hinn sémiligsta sess: B, E, G, I; hit sémiligsta sæti F. ¹⁰⁸⁻¹⁰⁹ hann — metinn: F, E (*kun at E har þar for hann*); þar of vetrinn með konungi, vel metinn B; hann þar um vetrinn með konunginn G, I.

4. ¹ Um: F, G, I; Enn um B, E. ² á fund: F, B, G, I; til E. gunnhildar: F, B, E; drottningar G, I. segir: F, B, E; s. I; sagði G. ³ sóta: G, I; hans F, B, E. gunnhildr: F, B, E; hún G, I. mun fá: F, G, I; vil fá B; fæ E. ⁴ skipuð: F, B; skipuð af E, G, I. þar með: F, B, G, I; *mgl.* E. ⁵ hraustasta: F, B, E; rökstasta G, I. -höfðingja: F, E, G, I; -mann B. várn: F, B, E, I; *mgl.* G. ⁶ at — farir: F; at finna konung, áðr þit farir B; ok finn konung, áðr enn þú farir E; áðr at finna konung G; áðr at finna konung, enn þú ferr I. ⁷ fyri konung: F, B, E, G; fyri konungenn I. ⁸ segir: G, I; s. F, E; sagði B. konungi: F, B, E; hánun G, I. ferð: F, E, G; ferðir B, I. með, at: G, I; at B, E; er F. ⁹ halda: F, B, G, I; sækja E. ¹⁰ til — þjer: F; til lagit við þig E; lakt til við þik B; þer fengt G, I. ¹¹ hrútr svarar: — r. sv. I; r. s. G; *mgl.* i E; *ligeledes, på dette sted, i F, B, hvorimod disse to indskyde s. r. efter úþvegin (lin. 13).*

‘úþvegin’. konungr mælti ‘vel er þar til fengit. ‘nú vil ek fá þjer önnur tvau langskip; ok munt
 15 ‘þú þó þurfa þessa liðs alls’. síðan fylgði hann hrúti til skips ok mælti ‘fariz þjer nú vel’. síðan sigldi hrútr liði sínu suðr.

5. Atli hjét maðr. hann var sonr arnviðar jarls ór gautlandi hinu eystra. hann var hermaðr mikill ok lá úti austr í leginum. hann hafði átta skip. faðir hans hafði haldit sköttum fyrir hákoni
 5 aðalsteinsfóstra; ok stukku þeir feðgar til gautlands ór jamtalandi. atli hjelt liðinu ór leginum út um stökkssund ok svá suðr til danmerkr ok liggir úti í eyrasundi. hann var ok útlagi bæði
 10 dana-konungs ok svía-konungs af ránum ok manndrápum, er hann hafði gört í hvátutveggja ríkinu. hrútr hjelt suðr til eyrasunds. ok er hann kom í sundit,

¹³ konungr mælti: G, I; men i stedet derfor indskyde de øvrige (F, B, E) s. konungr efter fengit. þar til: G, I; þess F, B; þetta E.
¹⁴ fá: G; gefa F, B, E, I. langskip: G, I; skip F, B, E. ¹⁵ þessa liðs alls: F, B, E; alls við sóta G; þessa alls við sóta I. ¹⁶ fariz þjer nú: G, I; fari þer F, B; farit þjer E. Læsemáðen i F og B kan opfattes på to måder, nemlig: enten ligefrem (fari þrasens opt. sing. 3., þer dat. sing.) eller = farið jer. ¹⁷ liði sínu suðr: F, B, E; i brott með liði sínu G, I.

5. ² ór — eystra: F, B, E; á eystra gautlande I; af vestra gautlandi G. ²⁻⁴ var — hans: således I og G (kun at G udelader austr); hafði viij skip. faðir hans E; hafði sex skip. faðir hans B; mgl. i F, hvis original i øvrigt sikkert har indeholdt det samme som E eller B. ⁵⁻⁶ til — jamtalandi: F, B; úr jamtalandi (alene) E; ór jamtalandi til gautlands G, I. ⁶ atli hjelt: G, I; síðan helt atli F, B, E. ⁶⁻⁷ liðinu — suðr: F; lígeledes B, E (kun at der for út i den første af disse står ok, og i den sidste ok út); úr leginum ok G; ór leginum ok yfir I. ⁸ liggir: F, B, E; lá G, I. var ok: G, I; var E; er F, B. ⁸⁻⁹ bæði dana-konungs: F, B, G, I; i dana-konungs ríki E. ⁹⁻¹⁰ af — ríkinu: G, I. mgl. F, B, E. ¹¹ hjelt: F, B, E; sigldi G, I. til eyrasunds: F, B, E; i eyrasund G; i eyrasund I. i sundit: F, B, E; þar G, I.

sjer hann fjölda skipa í sundinu. þá mælti úlfr
 'hvat skal nú til ráða taka, íslendingr?' 'halda fram
 'ferðinni' segir hrútr 'því at ekki dugir úfreistat.
 'skal skip okkat össurar fara fyrst, enn þú skalt 15
 'leggja fram sem þjer líkar'. 'sjaldan hefi ek haft
 'aðra at skildi fyri mjer' segir úlfr. leggrr hann
 fram skeið sína jafufram skipi hrúts ok halda svá
 fram í sundit. nú sjá þeir, er í sundinu eru, at
 skip fara at þeim, ok segja atla til. hann svaraði 20
 'þá gefr vel til fjár at vinna, ok reki menn af sjer
 'tjöldin ok búiz við sem hvatligast á hverju skipi.
 'skip mitt skal vera í miðjum flotanum'. síðan
 greiddu þeir róðrinn á skipum hrúts. ok þegar er
 hvarir heyrðu mál annarra, stóð atli upp ok mælti 25

¹² sjer: *F, B, E*; sá *G, I*. úlfr: *F, B, E, I*; úlfr óþveginn *G*.
¹³ *efter íslendingr indskyder I et overfødtigt s. hann.* ¹⁴ dugir: *F, B, G, I*; dugir oss *E*. ¹⁵ skal: *F, B, E*; ok skal *G, I*. fara: *F, E, G, I*; fram *B*. ¹⁶ fram — líkar: *F, B, E*; þar fram sem þer líkar *I*; fram þar sem þer sýniz *G*. ¹⁶⁻¹⁷ haft aðra: *G, I*; aðra haft *F, B*; aðra menn haft (*noget utydeligt*) *E*. ¹⁷ skildi: *F, E, G, I*; hlíf-skjöldum *B*. leggrr hann: *G, I*; leggrr *B, E*; ok leggrr *F*. ¹⁸ skeið sína: *G, I*; skeiðina *F, B, E*. ¹⁸⁻¹⁹ halda — sundit: *F, B, E* (*kun at E har heldu for halda*); fóro svá fram eptir sundeno *I*; fóro svá fram eptir víkiuni *G*. ¹⁹ sundinu: *F, E* (*utydelig*), *G, I*; sundi *B*. eru: *F, B, E*; váro *G, I*. ²⁰ skip: *F, B, E, G*; skipin *I*. ok — til: *G, I*; þeir segja atla *B*; þeir s. atla *F, E*. hann svaraði: *F*; hann sv. *B* (?), *E*; hann s. *G*; *udelakt her i I, der i steden for har s. hann efter ordene þá gefr vel til.* ²¹ fjár at vinna: *F, B, E*; *mgf. G, I.* ²¹⁻²² ok reki — hvatligast: *G, I*; síðan skipuðu þeir til *F, B* og, som det synes, *E*, hvor disse ord — *isar det, der svarer til skipuðu — ere utydelige.* ²³ skip — flotanum: *I*; skip mitt (skal *udeglenet*) vera í miðjum flota' *G*; 'en mitt skip skal vera í miðjum skipaflotanum' segir atli *F, B, E*. ²⁴ greiddu — hrúts: *I*; 'g'ðo' þeir róðr á skipunom (*forskrevet*) *G*; renna fram skipin *F, B, E*. ²⁵ heyrðu mál annarra: *G*; heyrðu annarra mál *I*; ná máli annarra *F, B, E*.

'jer farið úvarliga. sáð jer eigi, at herskip váru í
 'sundinu? eða hvert er namn höfðingja yðvars?'
 'hrútr heiti ek' segir hann. 'hivers maðr ert þú?'
 segir atli. 'hirdmaðr haralds konungs gráfeldar'
 30 segir hrútr. atli mælti 'lengi höfu vit fedgar eigi
 'kærir verit norvegskonungum yðrum'. 'ykkur úgæfa
 'er þat' segir hrútr. 'svá hefir borit saman fund
 'okkarn' segir atli 'at þú skalt eigi kunna frá tíð-
 'endum at segja' ok þreif upp spjót ok skaut á
 35 skip hrúts, ok hafði sá bana, er fyri varð. síðan
 tókz orrosta með þeim, ok sóttiz þeim seint skip
 þeira hrúts. úlfr gekk vel fram ok gerði ýmist,
 at hann skaut eða lagði. ásólfr hjét stafnbúi atla.
 hann hljóp upp á skip hrúts ok varð fjögurra
 40 manna bani, áðr hrútr varð varr við. snýr hann
 þá í mót hánnum. enn er þeir flunaz, þá leggr
 ásólfr í skjöld hrúts ok í gegnum; enn hrútr hjó

26 sáð jer: F, B, E; sjá þer G; eða seied þer I. váru: F, B, E; ero
 G, I. 27 yðvars: B, E, G, I; yðar (*feilskrift?*) F. 28 heiti — hann:
 G, I; sagði til sín F, B, E. 29 segir atli: F, B, E, I; *mgf. G.*
 30 segir hrútr: — s. r. G, I; *mgf. F, B, E.* vil fedgar: F, B, E; ver
 fedgar I; ver frændr G. 31 kærir verit: F, B, E, I; verit kærir G.
 yðrum: F, B; s. atli I; *mgf. E, G.* ykkur úgæfa: I; yðr (*for yður*)
 úgæfa G; úgæfa þín F, B, E. 32 horit saman: F, B, E; saman
 borit G, I. 33 okkarn: F; várn B, E, G, I. skalt: F, B, G, I; skalt
 undan láta ok E. 33-34 kunna — at: F, E, I; frá tíðendum kunna
 B; kunna frá at G. 34 þreif: F, B, E; greip G, I. 35 hrúts: F, B,
 E; þeira rúts G, I. 36 sóttiz þeim: F, B, G, I; sóttiz E. seint: F, B,
 E; illa G, I. 37 þeira: F, B, E, I; *mgf. G.* gekk vel fram ok: F, E
 (*kun at E udelader ok*); gekk fram vel ok B; *mgf. G, I.* 38 at hann
 skaut: G, I; er hann hjó B; hjó F, E. 40 við: F, B, G, I; við
 hann E. 40-41 snýr hann þá í: G, I; sneri hann þá í F, B (*kun
 at B har á for í*); ok sneriz í E. 41 flunaz, þá leggr: G, I; funduz,
 lagði F, B, E. 42 í skjöld — gegnum: F, B, E; í gegnom skjöld
 rúts I; í gegnom skjöld hans G. enn: F, B, G, I; *mgf. E.* hrútr: F,
 B, E, G; hann I.

til ásólfs, ok varð þat banahögg. þetta sá úlfr
 úpveginn ok mælti 'bæði er nú, hrútr, at þú högg
 'stórt, enda átt þú mikil at launa gunnhildi'. 'þess 45
 'varir mik' segir hrútr 'at þú mælir feigum munní'.
 nú sjer atli beran vápnastað á úlfi ok skaut spjóti
 í gegnum hann. síðan varð hin strangasta orrosta.
 atli hleypr upp á skip at hrúti ok ryðz um fast.
 ok nú snýr í mót hánum össurr ok lagði til hans 50
 ok fjell sjálfr á bak apr — því at annarr maðr
 lagði til hans. hrútr sneri nú í mót atla. atli
 hjó þegar í skjöld hrúts ok klauf allan niðr. þá
 fjekk atli steinshögg á höndina, ok fjell niðr sverðit.
 hrútr tók sverðit ok hjó undan atla fótinn. síðan 55
 veitti hann hánum banasár. þar tóku þeir fje
 mikil ok höfðu með sjer tvau skip þau er bezt

43 varð þat banahögg: G, I; varð þat hans banahögg F; hjó hann
 banahögg B, E. 44 úpveginn: F, B, E; udeladt G, I. hrútr: F,
 B, E, I; *ingl. G.* 44-45 at þú — gunnhildi: F, B, G, I (*kun at de
 to sidste ikke have launa, men gjalda*); áttú átt mikil at launa gunn-
 hildi, enda högg þú stórt E. 45 þess: G; þess eller þat I; þat F,
 B, E. 47 spjóti: F, B, E; spjóti síno G, I. 48 síðan — orrosta: I,
 G (*kun at G ikke har strangasta men hardasta*); nú tekz orrosta
 mikil F, B, E. 49 hleypr: F, B, E; hljóp G, I. at hrúti: F, B, G, I;
 r. (*vistnok = ráts*) E. ryðz: F, B, E; ruddiz G, I. um fast: F, B,
 E, G; fast um I. 50 ok nú — össurr: F (*kun at F udelader nú*),
 B; ok nú snýr össurr í móti honum E; rútr sneri í mót hánum G,
 I. lagði: F, B, E; lagði spjóti G, I, í *hvilken sidste man dog kun kan
 læse I og Iou.* 51 sjálfr — apr: F, B, E; á bak apr sjálfr G, I.
 51-52 því — hans: F, B, E; því at í þessi svipan lagðe maðr
 I; í þessi svipan lagði maðr til ráts G. 52 hrútr: F, B, E; hann
 spratt upp skjótt ok G; spratt (*detle ord utydeligt*) hann skjótt upp
 ok I. nú í mót: F, E; nú á mót B; at G, I. atli: G, I; hann F,
 B, E. 53 í skjöld: F, B; í skjöldinn G, I; til E. niðr: F, B, G, I;
 niðr skjöldinn E. 54 tók: F, G, I; tók þegar E; udeglemt B. atla:
 G, I; hánum F, B, E. 56 hánum: F, B, E, G; atla I. 57 tvau skip:
 F, B, E, G; skip I, I.

váru ok dvölduz þar lífla hríð síðan. þeir sóti
 fóruz hjá. sigldi hann apr til norvegs. kom hann
 60 við lingarðssíðu ok gekk þar á land. þar mætti
 hann ögmundi, sveini gunnhildar. ögmundr kenndi
 sóta þegar ok spýrr hann 'hve lengi ætlar þú
 'hjer at vera?' 'þrjár nætr' segir sóti. 'hvert ætlar
 'þú þá?' sagði ögmundr. 'vestr til englands' segir
 65 sóti 'ok koma aldri til norvegs, meðan ríki gunn-
 'hildar er'. ögmundr gekk þá í braut ok ferr á fund
 gunnhildar; því at hón var þaðan skammt á veizlu
 ok gudröðr sonr hennar. ögmundr sagði gunnhildi
 frá ætlan sóta; enn hón bað þegar gudröð son
 70 sinn fara ok taka sóta af lífi. gudröðr fór þegar
 ok kom á úvart sóta ok ljet leiða hann á land
 upp ok festa þar upp enn tók fje allt ok
 færði móður sinni. hón fjekk til menn at færa

58 lífla hríð síðan: *F, B, E*; skamma stund *G, I*. þeir: *B, E, G, I*;
 því at þeir *F*. 59 sigldi: *G, I*; ok helt *F, B, E*. kom hann: *G, I*;
 ok kom *F, B, E*. 60 gekk: *B, E, G, I*; gekk sóti *F*. 61-62 ögmundr
 kenndi sóta: *G, I*; hann kenndi hann *F, B, E*. 62 spýrr hann: *B*;
 spýrr *F*; spurði hann *E*; spurði *G, I*. 62-63 hve — hjer: *B, E*;
 hversu leingl ætlar þú her *F*; hversu lengi hann ætlaði þar *G, I*.
 63 sóti: *F, B, E, I*; hann *G*. 64 þá: *F, E, G, I*; *mgf. B*. 65 aldri
 til norvegs: *E, I*; til noregs aldri *G*; aldregi til noregs síðan *F*;
 aldri apr til noregs *B*. 65-66 gunnhildar: *F, B, E*; haralds *G*;
 haralds konungs *I*. 66 er: *B, G, I*; er í noregi *F, E*. þá: *G, I*;
mgf. F, B, E. ferr: *F, E, G, I*; kom *B*. 67 þaðan skammt: *F, B,*
E; skammt í brott *G*; skammt frá *I*. á: *F, B, G, I*; at (*som det*
synes) *B*. 69 frá ætlan: *B, E, G, I*; fyrirætlan *F*. enn: *G, I*; *mgf.*
F, B, E. 69-70 þegar — sóta: *G, I*; gudröð taka hann *F, B, E*.
 71 á úvart sóta: *F, B, E*; sóta á úvart *G, I*. hann: *F, E* og, *som*
det synes, B, hvilken sidste nu har et hul på dette sted; sóta *G, I*.
 72 ok festa þar upp: *F*; ok festa hann þar upp *B*; ok hengja þar
G; ok þar hengja hann *I*; *oversprunget E*. fje allt: *G, I*; feit
F, B, E. 73 fjekk til menn: *F, B, G, I*; fær menn til *E*. at færa:
F, G, I; ok let færa *B*; let færa *E*

allt fjeit á land upp ok austr til konungahellu ok fór sjálf þangat. hrútr hjelt apr um haustit ok hafði 75 fengit fjár mikils ok fór þegar á fund konungs ok hafði af hánnum góðar viðtökur. hann bauð þeim at hafa slíkt af fjenu, sem þau vildi; enn konungr tók af þriðjunginn. gunnhildr segir hrúti, at hún hafði tekit erfðina eun látit drepa sóta. hann þakkaði 80 henni ok gaf henni allt hálf við sik.

6. Hrútr var með konungi um vetriun í góðu yfirlæti. enu er yaráðiz, geriz hrútr hljóðr mjök. gunnhildr fann þat ok talaði til haus, er þau váru tvau saman 'ert þú hugsjúkr, hrútr?' sagði hún. 'þat er mælt' segir hrútr 'at illt er þeim, er á 5 'úlandi er alinu'. 'vill þú til íslands?' segir hún. 'þat vil ek' sagði hann. 'átt þú konu nakkvara út

74 allt — austr: G, I; felt allt F, B, E. 74-75 ok fór sjálf: G, I; síðan fór hún ok F, B, E (*kun at F har for hún en forkortelse, der pleier at betyde hann, og at E udelader ok*). 75 hjelt apr: F, B, G, I; fór apr til noregs E. hafði: G, I; hefir F, B, E. 76 fjár mikils: I; fe mikil G; of fjár F, B, E (*kun at E ikke har of, men ofur*). 77 hann: F, B, E; ok G, I. 78 slíkt af fjenu: E, I; slíkt af fe G; af slíkt F, B. vildi: F; vildu B, E, G, I. 79 tók af: F, B, E, I; tók G. þriðjunginn: F, E, G, I; þriðjung B. 80 hafði — sóta: F, B, G, I; haf látit drepa sóta en tekit erfðina E. þakkaði: B, E, G, I; þakkar (*i enden af en linie*) F. 81 allt hálf: F, B; hálf E; felt hálf allt G, I.

6. 2 geriz hrútr: B; gerðiz hann F, E, G, I. 3 fann: B, E, G, I; fann F. talaði: G, I; mælt F, B, E. 4 tvau: F, B, E, G; mgl. I. hrútr? sagði hún: *således (r.' s. hún) I, hvormed r. sagði i G stemmer overens, hvis hún her er udeglemt, hvilket synes rimeligt, da denne membran, ligesom I, indskyder s. r. strax nedenfor; også E har rútr' s. hún; mgl. F, B.* 5 'þat — hrútr: I; 'þat er, sem mælt er' s. rútr G; rútr s. 'þat er, sem mælt er' F, B; 'ok mun vera, sem mælt er E, hvor disse ord således tillægges gunnhildr. at illt: F, E, G, I; B udelader at. þeim, er: F, B, G; þeim, sem E; þeim, at I. 6 á úlandi er alinu: F, B, E; alinu er á ólandi G, I.

‘þar?’ segir hón. ‘eigi er þat’ sagði hann. ‘þat hefi ek þó fyrri satt’ segir hón. síðan hættu þau talinu. hrútr gekk fyrri konung ok kvaddi hann. konungr mælti ‘hvat vill þú nú, hrútr?’ ‘ek vil ‘beidaz, herra, at jer gefið mjer orlof til íslands’. ‘mun þar þinn sómi meiri enn hjer?’ segir konungr. ‘eigi mun þat vera’ sagði hrútr ‘enn þat 15 ‘verðr hverr at vinna, er ætlat er’. gunnhildr mælti ‘við ramman mun reip at draga. ok gefið ‘hánnum gott orlof, at hann fari, sem hánnum líkar ‘bezr’. þá var ært illa í landi; enn þó fjekk konungrinn hánnum mjöl, sem hann vildi hafa. nú 20 býz hann út til íslands ok össurr með hánnum. ok er þeir váru búnir, þá gekk hrútr at sinna konunginn ok gunnhildi. gunnhildr leiddi hann á eintal ok mælti til hans ‘hjer er gullhringr, er ek ‘vil gefa þjer’ ok spennti á hönd hánnum. ‘marga 25 ‘gjöf góða hefi ek af þjer þegit’ segir hrútr. hón

10 talinu: B, E, G, I; málinu F. 11 *efter hrútr? indskyder I overflødigst s. konungr.* 11-12 ‘ek — herra: F, B, E (*kun at E tilføier s. hann*); ‘ek bið’ sagði hann G; ‘ek bið’ s. rútr I. 12 orlof: B, E, G, I; orlof at fara F. 13 þar þinn sómi: G, I; þar þin sæmd E; þin sæmd þar F; þinn sómi þar B. 14 ‘eigi — hrútr: F, E, G, I (F og E dog med udeladelse af vera); *udeglet i B.* 15 er ætlat: F, B, G, I; sem ætlat E. 15-16 gunnhildr mælti: G, I; *hvorimod F, B, E indskyde s. gunnhildr efter draga.* 16-17 gelið — fari: G, I; leyfi þer hánnum at fara F, B, E. 17 líkar: G, I; gegnir F, B, E. 18 ært illa: F, B, G, I; illa ært E. landi: F, E, G, I; landinu B. enu þó: F, B, I; “e” (= enn) E; ok G. 18-19 konungrinn: I; konungr G; gunnhildr F, B, E. 19 vildi: F, B, G, I; þurft at E. 20 með: F, E, G, I; við B. 21 búnir: G, I; albúnir F, B, E. þá: I; *ngl. F, B, E, G.* at sinna: F, B, E, I; fyrri G. 22 konunginn: I; konung F, B, E, G. gunnhildr: G, I; hón F, B, E. 23 eintal: G, I; einnelli F, B, E. 25 gjöf — þegit: F, B, E; gjöf góða hefi ek þegit af þer G; gjöf hefi ek af þer góða þegit I. hrútr: F, B, E, I; hann G.

tók höndum um háls hánum ok kyssti hann ok mælti 'ef ek á svá mikit vald á þjer, sem ek ætla, þá legg ek þat á við þik, at þú megir engri 'munuð fram koma við þá konu, er þú ætlar þjer 'á íslandi at eiga. enn fremja skalt þú mega 30 'við aðrar konur vilja þinn. ok hefir nú hvártki 'okkat vel: þú trúðir mjer eigi til málsins'. hrútr hló at ok gekk í braut. síðan fór hann til fundar við konunginn ok þakkaði hánum, hversu höfðing- luga hann hafði alla hluti til hans gört. konungr- 35 inn bað hann vel fara ok kvað hrút vera hinn röskevasta manni ok vel kunna at vera með tignum mönnum. hrútr gekk síðan til skips ok sigldi í haf. þeim gaf vel byri ok tóku borgarfjörð. enn þegar er skip var laudfast, reið hrútr vestr heim; 40 enn össurr ljet ryðja skipit. hrútr reið á höskulds-

26 höndum: *F*; hendinni *B, E, G, I*. 28 á við: *F, B, E, I*; *G* ude- lader við. 28-29 engri koma: *F*; aldri munuð fram koma *B*; engan líkams-munuð dreygja (= drýgja) *E*; engan líkams-losta fremja *G, I*. 29 þá konu: *G, I*; konu þá *F, B, E*. 30 at eiga: *G, I*; mgl. *F, B, E*. 31 við aðrar — þinn: *G, I*; vilja þinn við (allar til- foie *B, E*) aðrar konur *F, B, E*. 32 eigi: *F, B, G, I*; eigi vel *E*. málsins: *F, B, E*; máls þessa *I*; fulls *G*. 33 í: *F, E, G, I*; á *B*. fór hann til fundar: *G, I*; gekk hann til móts *F, B* (til dels lidt be- skadiget), *E*. 34 konunginn: *G, I*; konung *F, B, E*. þakkaði: *E, G, I*; þakkar *F, B*. 34-36 hversu — gört: *G, I* (kun at *I* ikke har hafði, men hefði); mgl. *F, B, E*. 35-38 konunginn — mönnum: *G, I* (kun at *G* ikke har konunginn, hann, kvað, men i stedet for disse ord henholdsvis konung, r., kallaði); konungr mælti vel til hans ok bað hann vel fara *F, B* (til dels beskadiget), *E*. 38 síðan: *G, I*; þegar *F, E*; mgl. *B*. til skips: *F, G, I*; á skip *B, E*. 38-39 ok sigldi í haf: *G, I*; mgl. *F, B, E*. 39 þeim gaf: *G, I*; ok gaf þeim *B*; ok gaf hánum *F, E*. byri: *F, B, E, G*; byr *I*. 40 þegar er: *G, I*; þegar *F, B, E*. skip: *F, B*; skipit *E, G, I*. var: *F, B, G*; var orðit *I*; verðr *E*. vestr heim: *F, B*; frá skipi ok vestr ok heim síðan *E*; heim vestr *G, I*. 41 skipit: *F, E, G, I*; skip *B*.

stadi, ok tók bróðir hans vel við hánum, ok sagði hrútr hánum allt um ferðir sínar. síðan sendi hann mann austr á rangárvöllu til marðar gígju at búaz
 45 við boði. enn þeir bræðr riðu síðau til skips, ok sagði höskuldr hrúti fjárhagi hans, ok hafði mikit á aflaz síðan hrútr lór í braut. hrútr mælti 'minni 'mun ömbun verða, bróðir, enn skyldi; enn fá vil 'ek þjer mjöl, svá sem þú þarft, í bú þitt í vetr'.
 50 síðan rjedu þeir skipinu til hluuns ok bjoggu um enn færðu varning allan vestr í dala. hrútr var heima á hrútsstöðum til sex vikna. þá bjogguz þeir bræðr — ok össurr með þeim — at riða austr til brúðhlaups hrúts ok riðu við sex tigu

42 ok tók — hánum: *G, I*; höskuldr tók vel við hánum *E*; höskuldr tók við hánum vel *F, B*. sagði: *G, I*; s. *E*; segir *F, B*. 43 síðan: *F, B, G, I*; *mgk. E*. sendi hann: *G, I*; sendu þeir *F, B, E*. 44 mann: *G*; menn *eller* mann *F*; m̄ (*nærmest* = menn) *B, E, I*. á rangárvöllu: *G, I*; um ár *B*; *mgk. F, E*. 45 boði: *F, B, E*; brúðhlaupi *G, I*. bræðr riðu síðan: *G, I*; riðu síðan bræðr *F, B, E*. skips: *F, B, G, I*; *mgk. E*. 46 fjárhagi: *F, B, G, I*; um fjárhagi *E*. hans: *G*; sína *F, B, E, I*. mikit: *B, E, G, I*; *mgk. F*. 47 aflaz: *G, I*; græðz *F, B, E*. síðan — braut: *G, I*; meðan hann var í brautu (*for* í brautu *har E* í braut, *B* á brott) *F, B, E*. 48 mun — bróðir: *G, I* (*kun at I ikke har ömbun, men ömbunen*); munu verða launin *F, B, E*. skyldi: *G, I*; vert væri *F, E*; makligt væri *B*. 49 mjöl — vetr: *F, E* (*kun at E efter svá indskyder "in" [= unikt, snarere end = mikil]*); mjöl í bú þitt, sem þú þarft í vetr *B*; svá mikill (*detto ord synes skrevet "mikil", men i derpå for en del raderet, formodentlig et begyndende forsøg på at forandre mikil til mikit*) mjöl, sem þú þikiz þurfa í bú þitt *I*; mjöl, sem þú þikiz þurfa til bússins *G*. 50 skipinu: *F, B, E*; skipi *I*; udeladt *G*. 51 varning allan: *G, I*; allan varninginn *F, B, E*. í dala: *G*; til dala *F, B, E, I*. hrútr var: *I*; var rútr *F, B, E, G*. 52 sex: *F, G, I*; fjögurra *B*; átta *E*. 53-54 bræðr — hrúts: *F, B, I* (*kun at I udelader hrúts*); bræðr — ok össurr með þeim — at riða austr eyfr ár til "braud" kaupz "fns" *E*; össurr ok bræðr austr til brúðhlaups *G*. 54 við sex tigu: *F* (*med taltegn*); með lx *I*; með hánum lx *G*; nær lx *E*; við liij tigi *B*.

manna. þeir ríðu þar til er þeir koma austr á 55
 rangárvöllu. þar var fjöldi fyri boðsmanna. skip-
 uðuz menn þar í sæti, eun konur skipuðu pall, ok
 var brúðrin heldr döpr. drekka þeir veizluna, ok
 ferr hún vel fram. mörðr greiddi út heimanfylgju
 dóttur sinnar, ok reid hún vestr með hrúti. þau 60
 ríðu þar til er þau kvámu heim. hrútr fjekk henni
 öll ráð í hendr fyrir innan stökk, ok líkaði þat
 öllum vel. enn fátt var um með þeim hrúti um
 samfarar, ok ferr svá fram allt til várs. ok þá er
 váraði, átti hrútr för í vestfjörðu at heimta fyrri 65
 varning sinn. enn áðr hann færri heiman, talaði
 unnr við hann 'hvárt ætlar þú aptr at koma, áðr
 'menn ríða til þings?' 'hvat er at því?' segir hrútr.
 'ek vil ríða til þings' segir hún 'ok finna föður
 'minn'. 'svá skal þá vera' sagði hann 'ok mun ek 70

55 koma: G, I; kómu F, B, E. austr: F, B, G, I; mgl. E. 56 þar:
 F, B, G, I; mgl. E. fyrri boðsmanna: F, B, E, I; boðsmanna fyrri
 G. 57 þar: F, B, G, I; mgl. E. 58 heldr döpr: G, I; döpr heldr F,
 B, E. þeir: F, B, E; þeir þá G, I. 58-59 ok ferr: F, B, G, I; E
 udelader ok. greiddi út: I; greiddi af hendr G; greiðtr fram F,
 B; greiðtr E. 60 reid: B, E, G, I; ríðr F. hrúti: G, I; þeim F,
 B, E. 61 heim: F, B, G, I; vestr E. 62 öll: B, E, G, I; mgl. F.
 fyrir innan stökk: F, B, G, I; fyrir innann "flogs" E (ved en skriv-
 feil, hvorved to udtryksmåder sammenblandes). 62-68 þat öllum: F, E,
 G; öllum þat B, I. 63 var um: B; um I; var F, E; er G.
 64 samfarar: F, B, G, I; sumarit E fram allt: F, B, G, I; framan
 E. ok þá er: F, B, E; enn þá er I; en er G. 65 átti: F, B, E;
 þá átti G, I. för i vestfjörðu: B; för vestr i fjörðu E; ferð i vest-
 fjörðu G, I; fe i vestfjörðum F. 66 varning: F, E, G, I; varnað B.
 færri heiman: G, I; fór F, B, E. 66-67 talaði nuur: G, I; talar
 (talaði E) kona hans F, B, E. 67 hvárt: F, B, E, I; lvenærr G,
 der tilføjer et punctum efter koma. 68 er at: F, E, G, I; er þik
 at B. hrútr: F, B, G, I; hann E. 69 til þings: F, B, G, I; mgl. E.
 segir hún: således her F, B; hvorimod G, I først sætte disse ord efter
 det næst følgende minn; medens E udelader dem. 70 þá: F, B; ok
 þá E; mgl. G, I. hann: F, B, E; rátr G, I. 70-71 'ok mun --

'ríða til þings með þjer'. 'vel er þat ok' segir
 hón. síðan fór hann heiman ok vestr í fjörðu ok
 byggði allt fjeit ok fór þegar vestan. ok er hann
 kom heim, bjó hann sik þegar til þings ok ljet
 75 ríða með sjer alla nábuá sína. höskuldr reið ok,
 bródir hans. hrútr mælti við konu sína 'ef þjer
 'er jafnmikill hugr á at fara til þings, sem þú ljezt,
 'þá bú þú þik ok ríð til þings með mjer'. hón
 bjó sik skjótt, ok síðan ríða þau unz þau koma
 80 til þings. unnr gekk til búðar föður síns. hann
 fagnaði henni vel; enn henni var skapþungt nakkvat.
 ok er hann fann þat, mælti hann til hennar 'sjet
 'hefi ek þik með betra bragði — eða hvat býr
 'þjer í skapi?' hón tók at gráta ok svaraði engu.
 85 þá mælti hann við hana 'til hvers reitt þú til al-
 'þingis, ef þú vill eigi svara mjer eða segja mjer

þjer': B; 'ok mun ek ríða til þings' F; 'ek mun eg ríða með þjer'
 segir hann E; *mgl. G, I.* 71-72 'vel — hón: F, B, E (*kun at E*
udetader ok); *mgl. G, I.* 72 fór: G, I; reið F, B, E. heiman ok: F, G,
 I; *mgl. B, E.* í fjörðu: F, B, G, I; á fjörðu E 73 lór þegar
 vestan: G, I; reið heim síðan F, B, E. 74 heim: E, G, I; vestan
 F, B. bjó: G, I; býr E; þá býr F, B. þegar: G, I; *mgl.*
 F, B, E. þings: E, G, I; alþingis F (*her feilskrevet alþingi*), B.
 76 við konu sína: F, B, E; til húsfreyjo sinnar G, I. 77 ljezt: F,
 B; lætr E, G, I. 78 þú: F, E, G, I; *mgl. B.* ríð — mjer: F, B, E;
 ríð með mer til þings I; far með mer til þings G. 79-80 síðan —
 þings: E; "þja" (*den öerste del af det første bogstav mangler*) þau unz
 þau kómu til þings (*enten = síðan — en teerstreg over a, samt et*
følgende ríða, eller lign., udeglemt — þau unz þau kómu til þings,
eller = ríða þau osv.) B; síðan kómu þau rútr til þings G; síðan
 ríða þeir á þing F; síðan reið rútr til þess, er þeir kómu á þing I.
 80-81 hann fagnaði: F, B, E; ok fagnaði hann G, I. 81 skapþungt
 nakkvat: F, B, E; nökkut skapþungt G, I. 83 efter bragði *indskyder*
 E nokkurum sinnum *eller noget lign., hvilke ord dog synes hatv-*
raderede. 84 tók at gráta: F, B, E, I; gret G. svaraði: F, E, G, I;
 svarar B. 85 hann: F, B, E, I; mördr G. 85-86 alþingis: G, I; þings
 F, B, E. svara mjer eða: I; *mgl. F, B, E, G.*

‘trúnað þinn? eða þykki þjer eigi gott vestr þar?’
 hón svaraði ‘gefa munda ek til alla eigu mína, at
 ‘ek hefða þar aldri komit’. mördr mælti ‘þessa má
 ‘ek skjótt viss verða’. þá sendi hann mann eptir ⁹⁰
 þeim hrúti ok höskuldi. þeir fóru þegar. ok er
 þeir kvámu á fund marðar, stóð hann upp í mót
 þeim ok fagnaði þeim vel ok bað þá sitja. tóluðu
 þeir lengi, ok fór tal þeira vel. þá mælti mördr
 til hrúts ‘hví þykkir dóttur minni svá illt vestr ⁹⁵
 ‘þar?’ hrútr mælti ‘segi hón til, ef hón hefir saka-
 ‘giptir nakkvarar við mik’. enn þær urðu engar
 upp bornar við hrút. þá ljæt hrútr eptir spyrja
 nábúa sína ok heimamenn, hversu hann gerði til
 hennar. þeir báru hánum gott vitni ok sögðu hana ¹⁰⁰
 ráða öllu því er hón vildi. mördr mælti ‘heim
 ‘skalt þú fara ok una vel við ráð þitt; því at
 ‘hánum ganga öll vitni betr enu þjer’. síðan reid
 hrútr heim af þingi ok kona hans með hánum, ok
 var nú vel með þeim um sumarit. eun þá er ¹⁰⁵
 vetradi, þá dró til vanda um samfarar þeira, ok

⁸⁷ vestr: *F, B, G, I; mgl. E.* ⁸⁸ svaraði: *F; svarar eller svaraði I; s. B, E, G.* munda: *F, B, G, I; vilda E.* til: *F, B, E; þar til G, I.* alla eigu: *F, B, G, I; alegu (= aleigu) E.* ⁸⁹ þar aldri: *F, B, G, I; aldri þar E.* má: *G, I; mun F, B, E.* ⁹⁰ maun: *G, E(?)*; menn(?) *F, B, I.* ⁹¹ hrúti ok höskuldi: *G, I; höskuldi ok rúti F, B, E.* þeir fóru þegar: *F, B, E; ok fóro þeir þangat G, I.* ⁹³ þeim ok *B, E, G, I; ok F.* ok bað þá sitja: *F, B, I; mgl. E, G.* tóluðu: *F, B, E; ok tóluðu J.* ⁹⁵ hrúts: *G, I; til höskulds F, E; við höskuld B.* ⁹⁶ hrúti til: *F, B, E; ‘segi hón til þess’ s. rútr G, I.* ⁹⁶⁻⁹⁷ sakagiptir nakkvarar: *F, B, G, I; nokkurar sakagiptir E.* ⁹⁷ þær: *F, E, G, I; þá B.* ¹⁰⁰ vitni: *F, B, E; vitni þar un G, I.* ¹⁰¹ ráða — vildi: *G, I; eina ráða því sem hón vildi F, B; eina (synes forskrevet “einv“ eller snarere “eino“) ráða öllu E.* ¹⁰² una: *F, B, E og, som det synes, I; undo G.* ¹⁰⁶ vetradi: *B, E, G, I; váraði F.* þá dró: *F, B, G, I; dró E.* vanda — þeira:

var þess verr, er meir leið á várit. hrútr átti
enn ferð vestr í fjörðu at fjárreiðum sínum ok
lýsti yfir því, at hann mundi eigi til alþingis ríða.
110 unnr talaði fátt um. hrútr fór þá er hann var til
þess búinn.

7. Nú líðr til þings framan. unnr talaði við
sigmund össurarson ok spurði, ef hann vildi ríða
til þings með henni. hann kveðz eigi ríða mundu,
ef hrúti frænda hans þætti verr. 'því kveð ek þik
5 'til' segir hón 'at ek á á þjer helzt vald allra manna'.
hann svaraði 'gera mun ek þjer kost á þessu: þú
'skalt ríða vestr með mjer aprtr ok hafa engi undir-
'mál við hrút eða mik'. hón hjet því. síðan ríða
þau til þings. mörðr var á þingi, faðir hennar.
10 hann tók við henni allvel ok bað hana vera í búð
sinni, meðan þingit væri. hón gerði svá. mörðr

G, I; vanda með þeim F, B; hins sama með þeim E. 107 var: F, E, G, I; mgl. B. þess: alle membranerne (F, B, E, G, I). 108 eun: G, I; mgl. F, B, E. ferð: F, E, G, I; leið B. at fjárreiðum sínum: — "at hær reið (hvor slutningin má antages at mangle) ímō" G; I; mgl. F, B, E. 109 yfir: G, I; mgl. F, B, E. 110 unnr: B; unnr kona hans F, E, G, I. hrútr: F, B, E, I; G har en feilskrift for hann. 110-111 þá — búinn: G, I; í fjörðu vestr F, B; vestr í fjörðu E.

7. 1 líðr — framan: F, B, E; líða stundir til þess, er menn ríða til þings (alþings I) G, I. 2 unnr — spurði: F, B, E; þú talaði unnr til sigmundar össorar ("hauk." urigtig ti) -sonur G, I. 3 með: F, E, G, I; við B. kveðz: F, B, E; kallaðiz G, I. 4 kveð: G, I; kvadda F, B, E. 5 til: F, B, E, I; mgl. G. segir hón: G, I; hvor-ímod F, B, E sette s. hón efter slutningin [redacted] ne replik. á þjer helzt vald: G, I; at þer helzt F, E; at þer bezt B. 6 svaraði: F; sv. E, I; s. B, G. þessu: G, I; því F, B, E. 7 með mjer aprtr: F, B; aprtr með mjer E; með mer G, I. 7-8 undirmál: F, E, G, I; undanbrögð B. 8 við — mik: F, B; við rút eða við mik E; hvárki við rút ne við mik I; við rút G. ríða: G, I; ríðu F, B, E. 10 hann: F, B, E; ok G, I. hana: B, E, G, I; mgl. F.

mælti 'hvat segir þú mjer frá hrúti, fjelaga þínum?'
hón kvað vísu

víst segi ek gott frá geystum
geirhvessanda þessum 15
þat er sjálfráðligt silfra
sundrbreyti er fundit.
verð ek því at álmr er orðinn'
eggþings fyri gerningum
satt er at ek sjek við spotti 20
segja mart eða þegja.

mörðr varð hljóðr við ok mælti 'þat býr þjer
'nú í skapi, dóttir, at þú vill, at engi viti nema
'ek, ok munt þú trúa mjer bezt til órráða um þitt
'mál'. þá gengu þau á tal, þar er engir menn 25
heyrðu þeira viðrmæli. þá mælti mörðr til dóttur
sinnar 'seg þú mjer nú allt þat er á meðal ykkar
'er ok lát þjer ekki í augu vaxa'. 'svá mun vera
'verða' segir hón ok kvað vísu

víst hefir bringa bristir 30
hrútr líkama þrútinn

13-21 kvað — þegja: *optaget efter F, B, E*; s. 'gott eina má ek frá
'hánnum segja, þat er hánnum er sjálfrátt' *G*; svarar (*eller* svaraði)
'gott má ek frá hánnum segja, þat allt, sem hánnum er sjálfrátt' *I*.
22 mörðr — við: *F, B, G, I*; *synes at mangle E*. 22-23 ok — dóttir:
F, B; 'hvat býr þer í skapi, dóttir?' s. hann *G*; 'hvat býr þer í
skapi, dóttir?' s. hann 'því at ek se, *I*'; 'þat býr' s. hann 'þjer í
skapi, dóttir' *E* (*hvor dog de fire første ord ere usikkre og resten
mindre tydelig*). 24 munt þú: *F, E, G, I*; mun (*med udeladelse af
þú*) *B*. órráða: *F, G, I*; umráða *E*; orða *B*. þitt: *F, E, G, I*;
þat *B*. 25-26 engir menn heyrðu: *F, B, E*; engi maðr heyrði *G*;
engir heyrði *I*. 26-27 til dóttur sinnar: *F, E, G, I*; við dóttur sína
B. 27 nú allt: *F, B, G, I*; *mgk. E* á meðal: *G, I*; á milli *F, B*;
í mi ~ *E*. 28 ekki: *G, I*; þat ekki *F, E*; þat nú ekki *B*. 29-40 ok
kvað — segja: *optaget efter F, B, E*; 'ek vilda segja skilt við rút,

- njótr þá er linnbeðs leitar
lundýgr munuð drýgja.
leita ek með ýti
35 undlinna þá finna
yndi okkars vanda
aldraðr boði skjaldar.
ok enn kvað hón vísu
þó veit ek hitt at breytir
40 handfúrs jökuls spannar
meiðr er jafnt sem aðrir
ýtendr boga nýtir.
vilda ek við öldu
jókennanda þenna
45 rjóðr lít þú orð ok íðir
undleggs skilit segja.

‘hversu má svá vera?’ segir mörðr ‘ok seg mjer
‘enn görr’. hón svarar ‘þegar hann kemr við mik,
þá er hörund hans svá mikit, at hann má ekki
50 ‘eptirlæti hafa við mik; enn þó höfu vit bæði
‘breytni til þess á alla vega, at vit mættim njótaz;
‘enn þat verðr ekki. enn þó áðr vit skilim, sýuir hann

ok má ek (her indskyder G ved en skrivefeil et þer) segja þer, hverja sök ek má helst gefa hánun. hann má ekki hjúskaparfar eiga við mik, svá at ek mega njóta hans. enn hann er at allri nátturo siani annarri (i stedet for de sidste fire ord har G annari náttúro sínni) sem hinir vöskustu menn G, I. ⁴⁷ svá: F, B, E; þat G; þat þá I. segir mörðr: F, B, E, I; mgl. G. njer: G, I; udelades i F, B, E. ⁴⁸ hón svarar: sál. (eller hón svaraði) F, E; hún s. B; ‘því’ s. hón ‘at G, I. ⁴⁹⁻⁵² er — eigi: F, B, E, dog med de indskrænkinger, at hörund kun stár i F, B, hvorimod E har hörundit, — at medens mikit, der i E udelades, kun i B stár skrevet helt ud, har F en forkortelse, der måske kunde være at opløse til mikil, — at við mellem hafa og mik er udglemt i B, — at mættim kun stár i B, medens F har mættimz og E mættumz, — samt at E udelader enn foran þat

þat af sjer, at hann er í æði sínu rjett sem aðrir
 'menn'. mördr mælti 'vel hefir þú nú gört, er þú
 'sagðir mjer. mun ek leggja ráð á með þjer, þat 55
 'er þjer mun duga, ef þú kannt með at fara ok
 'bregðir þú hvergi af. nú skalt þú heim ríða fyrst
 'af þingi, ok mun bóndi þinn heim kominn ok taka
 'við þjer vel. þú skalt vera við hann blið ok
 'eptirmál, ok mun hánnum þykkja góð skipan á 60
 'komin: þú skalt enga fáleika á þjer sýna. enu
 'þá er vǫrar, skalt þú kasta á þik sótt ok liggja í
 'rekkju. hrútr mun engum getum vilja um leiða
 'um sóttarfar þilt ok ámæla þjer í engu; heldr
 'mun hann biðja, at allir geymi þín sem bezt. 65

verðr eigi; verðr (*slutningsbogstavei bortreuei i G*) sá limr hans
 sem karlmenn geta (*gera G*) börn með, svá mikill, at þat er engl
 vǫn, at hann megi nökkora þá hluti eiga við mik, sem til líkams-
 losta heyra. höfum vit ok bæði um alla hluti svá til hagat, at vit
 skyldim njótaz mega, ok þó verðr þat ekki *G, I.* 52-54 þó — menn:
F, B, E — *dog med de indskrænkinger, at E har skiljumzt for skillim,*
samt at B i steden for í æði sinu rjett har retti í æði; at öllum
hlutum (efter dette ord ses levninger af et udvaderet öllum i G)
öðrum þá er hann með fullri nátturo G, I. 54 nú: *F, B, G, I; mgl.*
E. 55 mun ek: *F, I; mun ek nú B, E; nú mun ek G.* ráð á: *F,*
E; ráðit á B; til ráð G; til ráðit I. 55-56 þat er: *F, B, G, I; er E,*
 56 með at fara: *F, B, Cβ* (*hvis første ord er dette með*), *E, G;* með
 fara *I.* 56-57 ok bregðir — af: *F, B, E, G, I* — *kun at G, I have*
breytir for bregðir; mgl. Cβ. 57 heim ríða: *F, B, E;* heim fara
Cβ; fara heim G, I. 58 af þingi: *F, B, Cβ, G, I; mgl. E.* 59 við
 þer vei: *F, B, E;* við þjer allvel *Cβ;* vel við þer *G, I.* 60 þykkja
 góð skipan: *F, B, Cβ, E, I;* góð skipan þikkja *G.* 61 komin:
F, B, Cβ, E, G; vorden *I.* á þjer sýna: *F;* á þer gera *Cβ, E, I;*
 á þik gera *B, G.* 62 þú er: *F, B, E, G, I* (*nasten ulasseligt i denne*
sidste); er *Cβ.* skalt: *F, B, Cβ, G, I;* þú skalt *E.* kasta: *F* (*for-*
skrevet "kasta"), *B, E, I;* slá *Cβ; udeglemt i G.* 63 engum: *F, B,*
Cβ, E; mörgom *G, I.* vilja um leiða: *Cβ;* vilja leiða *F, B;* um
 leiða *E, G, I.* 65 biðja: *F, B, Cβ, G, I;* heida *E, med udeladelse af*
det folgende at. geymi: *F, B, Cβ, E;* skyli geyma *G, I.*

'síðan mun hann fara í fjörðu vestr ok sigmundr
 'með líanum, ok mun hann flytja allt fje sitt
 'vestan ór fjörðum ok vera í brautu lengi sumars.
 'enn þá er menn ríða til þings, ok allir menn eru
 70 'riðnir ór dölum, þeir er ríða ætla, þá skalt þú
 'rísa ór rekkju ok kveðja menn til ferðar með þjer.
 'enn þá er þú ert albúin, þá skalt þú ganga til
 'hvílu þinnar ok þeir menn með þjer, sem föru-
 'nautar þínir eru. þú skalt nemna vátta hjá rekkju-
 75 'stokki búanda þíns ok segja skilit við hann laga-
 'skilnaði, sem þú mátt framast at alþingismáli rjettu
 'ok allsberjar lögum. slíka váttnemnu skalt þú
 'hafa fyri karldurum. síðan ríð þú í braut, ok

67 fje sitt: *F, B, Cβ, E, G, I*; felt *Ca*. 68 vestan ór fjörðum: *F, B, E, G, I*; vestan, þat er hann á þar í (dette ord ulæseligt) fjörðum vestr *Ca*; mgl. *Cβ*. vera: *F, B, Ca, E, G, I*; mon vera *Cβ*. í: *F, Ca, Cβ, E, G, I*; mgl. *B*. sumars: *F, B, E, G, I*; sumarsins(?) *Ca*, som her er beskadiget og desuden meget utydeligt; um sumarit *Cβ*. 69-70 ok allir — þú: således *Cβ* (kun at dette fragment ikke har þeir er men þeir sem); ok þá er allir menn eru riðnir ór dölunum (dölum *E*, dalnum *B*) þeir er ríða ætla, þá skalt þú *F, B, E*; ok allir eru þuðan (dette ord aldeles usikkert) riðnir þeir sem ríða ætla, skaltú *Ca*; þá skaltú, er allir menn ero riðnir ór dölum þeir sem ríða ætla *G, I*, med den forskel, at *G* efter ætla overflødigt gentager þá skaltú (men her er det sidste bogstav udeglemt). 71 til ferðar: *F, B, Ca, Cβ, E, I*; mgl. *G*. efter þjer tilfóier *G, I* ok ríð á minn fund. 73 hvítu þinnar: *F, B, Ca, G, I*; reykkju þinnar (nær utydeligt) *E*; rekkjo búanda þíns *Cβ*. 73-74 þeir — eru: *F, B, I*; þeir menn með þer, sem þínir föronautar ero *Cβ*; þeir menn, sem föronotar þínir eru *E*; þeir með þer förunautar þínir *Ca* (utydeligt); með þer förunautar þínir *G*. 74 þú: *F, B, Cβ, E, G, I*; enn þú *Ca* (utydeligt). 74-75 rekkjustokki: *G, I*; rekkjo *Cβ*; hvílu *F, B, Ca, E*. 75 hann: *F, B, Ca, Cβ, E, G*; bónda þinn rút *I*. 76 sem þú mátt framast: *G, I*; svá sem framast máttú *Cβ*; svá sem framast má *F, B, Ca* (utydeligt), *E*. rjettu: *Ca* (mindre tydeligt); mgl. *F, B, Cβ, E, G, I*. 77 váttnemnu: *F, B, Cβ, E, I*; vátta nefnu *G*; votta (o utydeligt) *Ca*. 78 ríð þú: *B, Ca, Cβ, E*; ríð *F*; skaltú ríða *G, I*. í (foran braut): *F, B, Cβ, E, G, I*; á *Ca*.

‘rið laxárdalsheiði ok svá til holtavörðuheiðar —
 ‘því at þín mun leitast til hrútafjarðar — ok rið 80
 ‘þar til er þú kemr til mín. ok mun ek þá sjá
 ‘fyri málinu, ok skalt þú aldri síðan koma hánnum
 ‘í hendr’. nú riðr hón heim af þingi. ok var
 hrútr heim kominn ok fagnaði henni vel. hón
 tók vel máli hans ok var við hann blíð ok eptir- 85
 mál. þeira samfarar vǫru góðar þau misseri. enn
 er váraði, tók hón sótt ok lagðiz í rekkju. hrútr
 fór í fjörðu vestr ok bað henni virkða áðr. nú er
 kemr at þingi, bjó hón ferð sína í braut ok fór

70 rið: F, B, Ca, Cβ; riða G, I; mgl. E. 80-82 því — fyri: F, B, Cβ (dog til þess for þar til), E (hver dog því at — sævel som de fire sidste bogstaver af heiðar — er meget usikkert), G, I — kun at disse begge indskyde vera efter leitast; ok rið þar til (her er er þú kemr til oversprunget) mín. þín mun leitast (eðler leitað) til hrútafjarðar. enn er þú kemr til mín, mun ek fyri sjá Ca. 82-83 ok skalt — hendr: F, B, Ca, E — kun at denne sidste öiensynlig udelader síðan (ordene skaltú aldri koma ere her temmelig utydelige); ok skaltú aldri hánnum í hendr koma Cβ; svá at þú komir (kemr I) aldri þeim í hendr síðan G, I. 83 nú riðr hón: F, B, Cβ, E; hún riðr nú Ca (noget utydelig); reið hón G, I. þingi: F, Ca, Cβ, E, G, I; þinginu B. 83-84 ok var hrútr: F, B, Ca, E, G, I; rútr var Cβ. 84 fagnaði henni vel: F, G, I; fagnar henni vel B, Cβ; fagnar vel henni (de to sidste ord lidt utydelige) Ca; fagnaði (snarere end fagnaðe) henne E. 85 vel máli hans: F, Ca, E, G, I; vel (uden noget tillæg) B; hánnum vel Cβ. 85-86 ok eptirmál: G, I; mgl. F, B, Ca, Cβ, E. 86 þeira samfarar vǫru: F, B, Ca (mindre tydelig), E, G, I; ok vǫru þeira samfarar Cβ. þau: F, B, Ca, Cβ, E; öll þau G, I. 87 er váraði: F, B, Ca, E, G; er váraz tók I; at vári Cβ. tók hón sótt: F, B, Ca, Cβ, E, G; kvez hón sjúk I. lagðiz: F, B, Ca, Cβ, G, I; lá E. 88 í fjörðu vestr: F, B, Cβ, E, G, I; vestr í fjörðu Ca (til dels utydelig). áðr: F, B, E, G, I; áðr hann fór heiman Cβ; ~ (måske áðr hann fær) Ca. 88-89 nú er kemr: F, B, E; nú kemr (som det synes) Ca; en er kom (imellem kom og det følgende at er afstanden større end sædvanlig og der synes noget raderet) Cβ; enn þá er komit var G, I. 89 í braut: F, E, G, I; á brott B, Ca; mgl. Cβ.

90 með öllu svá sem fyri var sagt ok riðr á þing síðan. hjeraðsmenn leituðu hennar ok fundu hana eigi. mörðr tók við dóttur sinni vel ok spurði hana, hversu hón hefði með farit ráðagerð hans. 'hvergi hefi ek af brugðit' sagði hón. hann gekk
95 til lögbergs ok sagði skilit lagaskilnaði með þeim at lögbergi. þetta gerðu menn at nýjum tíðendum. unnr fór heim með föður sínum ok kom aldri vestr þar síðan.

8. Hrútr kom heim ok brá mjök í brún, er kona hans var í brautu, ok er þó vel stilltr ok var heima öll þau misseri ok rjæðz við engan mann um sitt mál. annat sumar eptir reið hann
5 til alþingis ok höskuldr bróðir hans með hánum

⁹⁰ með — var: F, B, E — *kun at der i denne sidste synes at stå fyr i stedet for fyri*; með öllu sem henni var fyri Ca, G; svá með öllu sem henni var fyri Cβ; með öllu svá sem henni (*dette ord feilskrevet*) var I riðr: F, B, Cβ, E; reið Ca; riðu G, I. ⁹¹ síðan: F, B, Ca, E, G, I; *mgł. Cβ.* ⁹² við — vel: F, B, Cβ; vel við dóttur sinni Ca (*utydetlig*), E, G, I. ⁹³ hana: F, B, Ca, E (*usikkert*), G, I; *mgł. Cβ.* hefði: B, Ca (*utydetlig*), Cβ, E, G, I; hafði F. með farit: F, B, Ca, Cβ, E, G; farit með I. hans: F, B, Ca, Cβ, E; sinni G, I. ⁹⁴ 'hvergi — hón: F, B, Ca, E, G, I; hón læz hvergi af hafa brugðit Cβ. hann gekk: I; ok gekk þá G; hón gekk F, B, E; hón gekk einn dag Ca, Cβ. ⁹⁵ sagði: B, Ca, G; s. F, Cβ, I; segir E. ⁹⁶⁻⁹⁸ lsga- — bergi: G, I; við hrút F, B, Ca, Cβ, E. ⁹⁹ gerðu: F, B, Ca, E, G, I; hafa Cβ. tíðendum: F, B, Ca, E, G, I; sögom Cβ. ⁹⁷ unnr fór: F, B, Ca, E, G, I; ok ferr unnr Cβ. ⁹⁸ vestr þar: F, B (*vistnok utvilsomt, skönt disse ord ere beskadigede ved et hul*), E, G, I; vestr þangat Ca; í dala vestr Cβ.

8. ¹ brá: F, B, Ca, E, G, I; brá hánom Cβ. ² kona hans: F, B, Ca, E, G, I; hón Cβ. er þó: F, B; var þó Cβ, E, G, I; var hann Ca. vel stilltr: F, B, Cβ, G, I; stilltr vel Ca; mjög stilltr E. ²⁻³ ok var: F, B, E; var (*uden ok*) G, I; hann var Ca, Cβ. ³ rjæðz: F, B, Cβ, E, G, I; reð (*usædvanlig*) Ca. ⁴⁻⁵ engan mann: F, B, Ca, Cβ, E, I; onga G. ⁴ hann: F, B, Cβ, E, G, I; rútr Ca. ⁵ alþingis: B, Cβ, E, G, I; þings F, Ca. með hánum: F, B, Ca, Cβ, E; *mgł. G. I.*

ok fjölmenntu mjök. enu er hann kom á þing, þá spurði hann, hvárt mörðr gígja væri á þingi. hánum var sagt, at hann var þar. ok ætluðu allir, at þeir mundi tala um mál sín; enn þat varð eigi. einn hvern dag, er menn gengu til lögbergs, nemndi 10 mörðr sjer vátta ok lýsti fjesök á hendr hrúti um fjemál dóttur sinnar ok taldi níu tigu hundrada fjár: lýsti hann til gjalda ok til útgreizlu ok ljet varða þriggja marka útlegð: hann lýsti í fjórðungs- dóm þann, er sökin átti í at koma at lögum: lýsti 15 hann löglýsing ok í heyranda hljóði at lögbergi. enn er hann hafði þetta mælt, svaraði hrútr 'meir 'sækir þú þetta mál með fjár-ágirnd ok kappi, er

⁶ kom: F, B, Cβ, E, G, I; var kominn Ca. á þing: F, B, E; á alþing Ca; á alþingi Cβ; til þings G, I. ⁷ þá: F, B, G, I; mgl. Ca, Cβ, E. spurði hann: F, B, Ca, E, G, I; spurði rútr Cβ. hvárt: F, B, Cβ, E, G (feilskrevet hvar), I; at (t pá en máde forskrevet) Ca. þingi: F, B, Ca, Cβ, E; þingino G, I. ⁸ var þar: F, Ca, Cβ, E; var á þingi B; væri á þingi G, I. allir: F, B, Cβ, E, G, I; þat menn Ca. ⁹ varð: F, B, Ca, E, G, I; var Ca. ¹⁰ menn — lögbergs: B, Ca, Cβ, E, G, I; þeir gengu til lögbergs ok aðrir þingmenn F. ¹² níu tigu: — med arabiske taltegn i F, níutigi Ca, ix tigi G og I; xv tigi (xv utydeligt) B; lxxx Cβ; tiutigi E. ¹⁵ fjár: F, B, Cβ, E, G, I; mgl. Ca. lýsti — útgreizlu: G, I; ligeledes F, B, Ca, kun at disse tre ikke gentage til; lýsti hann ok skyldi ok út greiðast E; mgl. pá dette sted Cβ, som derimod efter útlegð (linie 14) indskyder ok lýsti til útgreizlu. ljet: F, B, Ca, Cβ, G, I; udeladt i E, i overensstemmelse med næstforegående variant. ¹⁴⁻¹⁵ fjórðungs- dóm: B, Ca, Cβ, G, I; fjórðungsdómi F, E, dog begge med et følgende þann (ikke þeim). ¹⁵ þann, er: B, Cβ, E; þann, sem F, Ca, G, I. ¹⁶ ok í: F, B; at ok í E (at noget utydeligt); i G, I; at Ca, Cβ. ¹⁷ þetta: F, B, Ca, Cβ, E, G; mgl. I. svaraði: F, Ca; sv. Cβ, E, I; sagði B; þú s. G. ¹⁸ sækir: F, B, Cβ (utydeligt), E (dog med a for æ), G, I; heimtir Ca, men med tilføining af eða sækir efter mál. ¹⁸ þetta mál: F, B, Ca, E, G, I; þetta Cβ. fjár- ágirnd: F, B, Ca, E, I; ágirnd (de to sidste bogstaver omsatte) fear Cβ; fári ok ágirni G. ok kappi: F, B, Ca, Cβ, G, I; mgl. E.

heyrir til dóttur þinnar, heldr enn með góðvild
 20 'eða drengskap; enda mun ek hjer láta nakkvat í
 'mót koma — því at þú hefir enu eigi sjeit í hendi
 þjer, þat er ek fer með. mæli ek svá fyrir, at
 þeir sje allir heyrandi vátar, er hjá eru at lög-
 bergi, at ek skora þjer á hólm. skal við liggja
 25 'mundrinn allr, ok þar legg ek í mót annat sje
 'jafnmikit. ok eigi sá hvártveggja sjeit, er af öðrum
 'herr. enn ef þú vill eigi berjaz við mik, þá skalt
 þú af allri sjarheimtunni'. þá þagnaði mörðr ok
 rjædz um við vini sína um hólmgönguna. háoum
 30 svaraði jörundr goði 'eigi þarft þú við oss ráð at
 'eiga um þetta mál; því at þú veizt, ef þú berz

19 heyrir til: *F, B, Cβ, E, G, I*; til heyrir *Ca*. þinnar: *B, Ca, Cβ, G*; "þ." *F*; þinni *E, I*. heldr enn með: *B, E, G, I*; heldr en við *F*; en með *Ca, Cβ*. 19-20 góðvild eða: *F, B, G, I*; góðvilja eða *Cβ*; góðvilja ok *Ca*; góðgirnd eða *E*. 20 enda — nakkvat: *F, B*; enda mun ek hjer láta nakkvat láta *Cβ* (til dels mindre tydelig); enda mun eg láta her nokkut *E*; enda mun ek þar láta nakkvat *I*; mun ek her (*kunde måske læses þer*) láta nokkuð *G*; enda mun ek her láta svör *Ca*. 21 því at þú: *F, B, Ca, Cβ, E*; at þú *G*; attú *I*. 21-22 enn — þjer: *F, B, E*; eigi sjeit í hendi þer *Ca, Cβ*; eigi í hendi þer feit *G, I*. 22 þat er: *F, B, Ca, Cβ, E*; þat sem *G, I*. mæli ek: *F, B, Ca, Cβ, G, I*; mæll ek því *E*. 24 þjer: *F, B, E, G, I*; þer, mörðr *Ca, Cβ*. hólm: *F, B, Cβ, E, G, I*; hólm her á þinginu *Ca*. skal: *B, E, G, I*; skal þar *F*; ok skal *Ca, Cβ*. 25 allir: *F, B, Ca, Cβ, E*; mgl. *G, I*. 25-26 ok þar — jafnmikit: *F, B* (med á for í), *Ca* (med við for í mót), *Cβ* (med fram for í mót), *E*; legg ek við annat se jafnmikilt í móti *G, I*. 26 ok eigi — sjeit: *F, B, Ca, E* (*dog mgl. ok i denne membran*), *G, I*; ok skal sá (kal sá meget utydeligt) eiga feit hvárratveggjo (o utydeligt) *Cβ*. 26-27 af öðrum herr: *F, B, Ca, Cβ, E*; af herr öðrum *G*; af herr af öðrum *I*. 28 -heimtunni: *B, Ca, Cβ, E, G, I*; -heimtinni *F*. Eftir-heimtunni *éndskyder Cβ* við mik. 29 rjædz um: *F, B, Ca, Cβ, G, I*; ræzt *E*. um hólmgönguna: *F, B, Ca, E, G, I*; hvárt (*gising — membr. har "hv" med et usikkert r over v*) hann skyldi á hólm ganga *Cβ*. 30 goði: *F, Ca, Cβ, E, G, I*; hinn goði *B*. 30-31 við — eiga: *F, B*; at eiga

‘við hrút, at þú munt láta bæði lífit ok fjeit. er ‘hánnum vel farit: hann er mikill af sjálfum sjer ok ‘manna fræknastr’. þá kvað mörðr þat upp, at hann mundi eigi berjaz við hrút. þá varð óp ³⁵ mikit at lögbergi ok úhljóð, ok hafði mörðr af hina mestu svívrðu. síðan ríða menn heim af þingi. þeir bræðr ríðu vestr til reykjardals, höskuldr ok hrútr, ok gistu at lundi. þar bjó þjóstólfr, sonr bjarnar gullbera. regn hafði verit mikit um ⁴⁰ daginn, ok höfðu menn orðit vátir, ok váru görvir

råd við oss *Ca, I*; råd at eiga undir oss *Cβ*; við oss at rådgast *E*; at råðaz um við oss *G*. ³¹ veizt: *F, B, Cβ* (v og z *utydelige*), *E, G, I*; mátt þat vita *Ca*. ³² at þú — bæði: *F*; at þú munt bæði láta *Ca*; þá muntú bæði láta *Cβ* (*utydelig*), *G, I*; þá mantú láta bæði *B*; þá muntú bæði missa *E*. lífit ok fjeit: *F, B, Ca, E, G*; lífit ok svá feet *I*; til *dets ulæseligt* i *Cβ*. ³²⁻³³ er hánnum vel farit: *F, B, E*; er rútú vel farit *Ca, Cβ* (*hvor dog de to første ord ere meget utydelige*); er hánnum farit vel *I*; ok er hánnum farit vel *G*. ³³ hann er: *F, B, Cβ, E*; því at hann er *Ca*; er *G, I*. ³³⁻³⁴ ok manna: *F, B, Ca, Cβ* (*manna utydeligt*), *G, I*; manna *K*. ³⁵ mundi: *F, B, Cβ* (?), *E, G, I*; vildi *Ca*. við hrút: *F, B, Ca, Cβ, E*; *mgf. G, I*. þá varð: *F, B, Cβ, E*; nú varð *Ca*; varð þá *G, I*. ³⁶ úhljóð: *F, B, Cβ, E, G, I*; óhljóð mikit *Ca*. ³⁶⁻³⁷ hafði — svívrðu: *F, E*; hafði m. af hina mestu svívrðing *B*; hafði mörðr ina mestu svívrðing *Ca*; hafði gígja hina mestu svívrþing af mállno *Cβ* (*hele skriften noget afbleget, hvilket dog især gælder om hina, og hvor det sidste bogstav i mestu ser ud som t*); fekk mörðr hina mestu svívrðing af þessu máll *G, I*. ³⁷ síðan ríða: *I*; síðan ríðu *G*; ok síðan ríðu *Cβ, E*; ok síðan ríða *F, B*; nú ríða *Ca*. ³⁸⁻³⁹ ríðu — hrútr: *F, B, G, I*, samt *E* (*kun at denne sidste efter vestr túlföier af þingi, samt har reykjadals i steden for reykjardals*); höskuldr ok (ok *udeglegt Ca*) rútr ríðu vestr til reykjardals *Ca, Cβ*. ³⁹ ok gistu: *B, Ca, Cβ, E, G, I*; ok *udeladt* til reykjardals (*vistnok udeglemt*) i *F*. bjó: *Ca, Cβ, G, I*; bjó þá *F, B, E*. ⁴⁰⁻⁴¹ hafði — daginn: *F, Ca, E, G, I*; hafði verit um dagina mikit *B*; mikit hafði úti verit of daginn *Cβ* (*med noget afbleget skrift*). ⁴¹ ok höfðu — vátir: *F, B, E, G, I*; ok voru menn orðnr votir mjök *Ca*; *mgf. Cβ*. ok váru: *F, B, E, G, I*; váro *Cβ*; voru þá *Ca*.

langeldar. þjóstólfr búandi sat á meðal þeira höskulds ok hrúts. sveinar tveir ljeku á gólfinu — þeir váru veizlusveinar þjóstólfs — ok ljek
 45 mæR ein hjá þeim. þeir váru málgir mjök; því at þeir váru úvitrir. annarr þeira mælti 'ek skal þjer mördR vera ok stefna þjer af konunni ok 'finna þat til foráttu, at þú hafir eigi sorðit hana'. annarr svaraði 'ek skal þjer hrútr vera: tel ek
 50 þik af allri fjárheimtunni, ef þú þorir eigi at 'berjaz við mik'. þetta mæltu þeir nökkurum sinn-

42 langeldar: B, E, G, I; mäteldar F, Cβ (i hvilken sidste mål er noget utydeligt); eldar Ca. þjóstólfr búandi sat: F, Cβ, G, I, samt óeinsýntig B (uagtet sat her nu er bortrevet); þjóstólfr sat E; sat þjóstólfr Ca. á meðal: I; í meðal G; í mill F, Cβ, E; ooooll B; í millum Ca. 42-43 þeira — hrúts: F, B, E; þeira bræðra, höskulds ok rúts Cβ; þeirra bræðra Ca; þeira rúts ok höskulds G, I. 43 sveinar tveir: Ca, Cβ; enn sveinar tveir F, B, G, I; enn tver (således) sveinar E. ljeku: F, Ca, Cβ (hvor det ser ud som løkv, men er noget afbleget), G; B (der skriver -lekv. for ljeku), E, I tilföie ser efter verbet. 44 þeir — þjóstólfs: F, E; þat váro veizloo þjóstólfs B; þat váro veizlusveinar þjóstólfs Ca; þat váro þar veizlo-sveinar þjóstólfs G, I, i hvilke þar synes overflødigt; mgl. nævnt. 44-46 ok ljek — úvitrir: F, E, G, I, (kun at begge de sidst nævnte have sveinarnir váro for þeir váru); ok lek mæR ein hjá þeim. þeir váro «magrír» (urigtigt) mjök. þeir oooo B; mæR ein lek hjá þeim. þeir váro málgir mjök ok óvitrer Ca; þeir váro-málgir; því at þeir váro óvitrir. mæR ein lek á gólfinu með þeim Cβ (til dels temmelig afbleget). 46 annarr þeira mælti: F, B; annarr sveinninn mælti G, I; annar mælti Ca; annar mælti þetta E; ok tók annarr til orða Cβ (de tre første ord meget afblegede). 46-47 skal — vera: F, B, Ca, E, I; er þer mördR G; utydeligt i Cβ. 47 stefna: F, B, Ca, Cβ, E, I; skal ek stefna G. 48 finna: F, B, Ca, Cβ (utydeligt), E; finn ek G, I. foráttu: F, Cβ, G; saka E, I; mgl. B, Ca. hafir — hana: F, B, E; hefir (dette ord utydeligt I) eigi knafat hana G, I; fáer ekki sorðit Ca; fær eigi sorðit (dette ord, navnlig sor, meget afbleget) Cβ. 49 svaraði: F, Ca; sv. Cβ, E; s. B; s. ok mælti G; sv. ok mælti I. vera: Ca, E, G, I; vera ok beraz (for berjaz) við þik Cβ (til dels utydeligt); mgl. F, B. 49-50 tel ek þik: F,

um. þá gerðiz hlátr mikill af heimamönnum. þá reiddiz höskuldr ok laust sveininn með sprota, þann er mördr nemndiz; enn sprotinn kom í andlitit ok sprakk fyrir. höskuldr mælti við svein-⁵⁵inn 'verð úti ok drag engan spott at oss'. hrútr mælti 'gakk hingat til mín'. sveinninn gerði svá. hrútr dró fingrgull af hendi sjer ok gaf hánnum ok mælti 'far í braut ok leita á engan mann síðan'. sveinninn fór í braut ok mælti þínum drengskap⁶⁰ 'skal ek við bregða æ síðan'. af þessu fjekk hrútr

B, E, G, I; rek ek þik Ca; ok skaltú Cβ. ⁵² þá gerðiz: F, B, E, G, I; nú gerðiz (utydelig) Cβ; ok gjörðist (ör så godt som udslettet, og resten, med undtagelse af g, ikke meget tydelig) nú Ca. mikill: F, B, Ca (noget utydeligt), Cβ, E; mikill ok spott G, I. heimamönnum: F, B, Ca, E, G; heima oooo I; mönnum Cβ. ⁵³⁻⁵⁴ laust — nemndiz: F (kun at denne membran indskyder hann efter laust), B, Ca (dog med sem i steden for er), E; laust þann sveininn með sprota, er mördr nefndiz G; laust sveininn (laust sv noget utydeligt) með sprota (med udeladelse af det övrigt) Cβ ⁵⁴ enn sprotinn: F, B, Ca, E, G; ok (uden subject til det følgende verbum) Cβ. ⁵⁵⁻⁵⁶ við sveininn: F, B, Ca, Cβ, E; til sveinsins G. ⁵⁶ verð: F, B; vert E; vertú Ca (noget utydeligt), Cβ, G. engan: F; ekki B, Ca (utydelig), E, G. For drag — oss har Cβ spotta oss ekki. ⁵⁷ mín: F, B, Ca, E, G; mín, sveln Cβ. sveinninn gerði svá: F, B, Ca, E; hann gerir svá Cβ; sveinninn gekk til hans G. ⁵⁸ hánnum: F, B, Ca (utydelig), C; sveinninn E, G. ⁵⁹ mælti: F, B, Ca (utydelig), Cβ, E; mælti til hans G. far: F, B, Ca, Cβ, E; fardo G. í (mellem far og braut): Ca, Cβ; mgl. F, B, E, G (hvilken sidste membran efter braut tilføier sagði hann). síðan: F, B, E, G; mgl. Ca, og vistnok også Cβ, hvor mann i övrigt er så godt som udslettet. ⁶⁰ svelninn fór: F, B, E, G; svelninn fór síðan Ca; síðan fór sveininn Cβ, hvor dog kun svelninn er tydeligt, medens de to første ord ere næsten udslettede. i (foran braut): B, Cβ, G; á Ca, E; mgl. F. ⁶⁰⁻⁶¹ þínum — síðan: F, B, E; samt Ca med udeladelse af æ síðan og G med jafnan for æ síðan; þínum skal ek drengskapnom við bregða Cβ (hvor skal ek — især skal — er stærkt afbleget og ka i skap forskrevet). ⁶¹ af þessu: F, B, Ca, Cβ (meget afbleget), G; mgl. E.

gott orð. síðan fóru þeir vestr heim. ok er nú lokit þrætum þeira marðar.

9. Nú er þar til máls at taka, at hallgerðr vex upp, dóttir höskulds, ok er kvenna fríðust sýnum ok mikil vexti. ok því var hún langbrók kölluð. hún var fagrhar, ok svá mikit hárit, at 5 hún mátti hylja sik með. hún var örlynd ok skaphörð. Þjóstólfr hjat fóstri hennar. hann var suðreyskr at ætt. hann var styrkr maðr ok vigr vel ok hafði margan mann drepit ok bætti engan mann fje. þat var mælt, at hann væri engi skap-

⁶² síðan fóru þeir: *F, B, E, G*; síðan ríðu þeir *Cβ*; *ulæseligt* í *Ca*, *hvor der máske har stætt ríðu þeir bræðr nú. vestr heim: F, B, E; heim vestr Cβ, G; heiman (h utydeligt) vestr Ca (urigtigt for heim vestr). nú: B, Ca (utydeligt), Cβ, E, G; mgl. F.* ⁶³ þrætum: *F; þætti B, Ca (noget utydeligt), Cβ, E (til noget utydeligt), G.*

9. ¹ til — taka: *F, B, Ca (noget utydeligt), E, G*; frá at segja *Cβ*. ² dóttir höskulds: *F, B, Cβ, E; mgl. Ca, G.* ³ sýnum: *F, B, Ca, Cβ, G; mgl. E.* ok mikil: *F, B, Ca, Cβ, E; G udelader* ok. ³⁻⁴ ok því — kölluð: *F, B, E; mgl. Ca, Cβ, G.* ⁴ hún — hárit: *F, B, E (kun at denne sidste har fagrharð for fagrhar);* ok fagrhar, ok svá mikit hárit (*de fire sidste ord næsten helt udslettede*) *Cβ*; ok fagurt hárit ok svo mikil *Ca*; ok hafði hárfagrt ok svá mikil *G.* ⁵ með: *F, B, Ca, Cβ (utydeligt), G*; vel í *E, som det synes.* ⁵⁻⁶ hún — -hörð: *F (kun at var i denne membran er udeglemt), B, G*; hún var lundill (*vístnok urigtigt*) ok skaphörð *E*; hún var örlynd ok fengsöm ok skaphörð *Ca*; ok heldr skaphörp, örlynd ok fengsöm *Cβ (til dels utydeligt).* ⁷ ætt: *F, B, Ca, Cβ, E*; kyni *G.* hann — maðr ok: *F, B, Ca, Cβ, E, (dog have Ca og E sterkr for styrkr);* mikill vexti ok ramr at afl (*uden følgende*) *G.* ⁸ margan mann drepit: *B, Ca, G*; margu menn drepit *Cβ, E*; margan mann drepan (*urigtigt, ved sammenblanding af forskellige udtryksmåder*) *F.* ⁸⁻⁹ ok bætti — fje: *F*; ok bætir (*æ beskadiget og ulæseligt*) öngan fe *Cβ*; ok bætt önga(n) mann (*forkortet m med et lille a over*) fe *B*; ok bætt öngann mann fe *E*; ok bættan öngvan fe *Ca*; *mgl. G.* ⁹ var mælt: *F, B, Ca, E, G*; mæltu menn *Cβ (det hele afbleget og o ikke fuldkomment sikkert).* ⁹⁻¹⁰ engi skapbætir hallgerði: *F, B,*

bætir hallgerði. maðr er nemndr þórvaldr. hann 10
 var úsvífrsson. hann bjó út á meðalfellsströnd,
 undir felli. hann var vel auðigr at tje. hann átti
 eyjar þær, er heita bjarneyjar. þær liggja út á
 breiðafirði. þaðan hafði hann skreið ok mjöl. þór-
 valdr var vel styrkr maðr ok kurteiss, nakkvat 15
 bráðr í skaplyndi. þat var einu hverju sinni, at
 þeir feðgar ræddu með sjer, hvar þórvaldr mundi
 á leita um kvánfang. enu þat fannz á, at hánum
 þótti sjer úvíða fullkosta. þá mælti úsvífr 'vill
 þú biðja hallgerðar langbrókar, dóttur höskulds?' 20
 'hennar vil ek biðja' segir hann. 'þat mun ykk
 'eigi mjök hent' sagði úsvífr 'hón er kona skap-

Cβ, E (hvor dog skapbætir er höist utydeligt), G; hallgerði (til dels utydeligt, men sikkert) elngl skapbætir Ca. 10-11 hann var: F, B, Ca, Cβ, G; ok (skrevet "x" og over linien) var E. 11 úsvífrsson: C, B, Cβ, E (ósvífs son), G (ósvífs s.); son (noget utydeligt) ósvífs Ca. út á: F, B, E (á i denne membran feilskrevet at); á Ca, Cβ (udvisket), G. 12 undir felli: F, B, Cβ, E (undir dog ulæseligt), G; mgl. Ca. vel auðigr: F, E, G; vellauðigr B, Ca, Cβ. 13 heita bjarneyjar: F (der dog — rimeligvis ved feilskrift — mangler n i bjarn), B, E; bjarneyjar heita Ca, Cβ; bjarnareyjar heita G. 13-14 þær — breiðafirði: F, B, Ca, Cβ, E (til dels utydeligt); mgl. G. 14 skreið ok mjöl: F, B, E, G; mjöl ok skreið Cβ; mjöl ok skreið, sem hann þurfti Ca. 15 vel — kurteiss: F; knár maðr ok kurteiss B, E; maðr knár ok kurteiss Ca, G; maðr kurteiss Cβ (temmelig afbleget). 15-16 nakkvat bráðr í skaplyndi: F, B, E (de to mellemste ord ulæselige i E); ok nokkut bráðr í skapi Ca; ok nakkvat harðr í skapi Cβ (utydelig med undtagelse af nakkvat); ok nokkut bráðlyndr G. 17 ræddu: F, B, Cβ (utydelig — dog snarere således, end ræddu um); tóluðu E; tóluðu um Ca, G. 18 á leita: F, B, Ca, E (?); leita á G; á hætta Cβ (meget usikkert). hánum: B, E, G; i F urigtigt skrevet som et forkortet hón; þorvaldr Ca. 19 úvíða: F, B, E, G; hvergi Ca. fullkosta: F, B, Ca, E; jafnræði G. þá mælti úsvífr: C, B, E, G; ósvífr mælti (utydeligt) Ca. 20 dóttur höskulds: F, B, G; mgl. E. 21 segir hann: B; s. hann F, E; sagði þórvaldr G. 22 mjök: F, B, G; mgl. E.

‘stór; enn þú ert harðlyndr ok úvægin’. Þar vil
 ‘ek þó á leita’ segir hann ‘ok mun mik eigi tjóa
 25 ‘at lelja’. ‘þú átt ok mest í hættu’ segir úsvífr.
 síðan fóru þeir bónorðsför ok kvámu á höskulds-
 staði ok höfðu þar góðar viðtökur. þeir ræddu
 þegar erendi sín fyri höskuldi ok vökðu bónorðit.
 höskuldr svaraði ‘kunnigt er mjer um hag ykkarn.
 30 ‘enn ek vil enga vjel at ykkur draga — at dóttir mín
 ‘er hörð í skapi. enn um yfirlit hennar ok kurt-
 ‘eisi meguð it sjálfir sjá’. Þórvaldr svaraði ‘ger
 ‘þú kostinn; því at ek mun skaplyndi hennar eigi
 ‘láta fyri kaupi standa’. síðan tala þeir um kaupit,
 35 ok spurði höskuldr dóttur sína eigi eptir — því at
 hánun var hugr á at gipta hana — ok urðu þeir á
 sáttir á allan kaupmála. síðan rjetti höskuldr fram
 höndina, enn þórvaldr tók í ok fastnaði sjer hall-
 gerði ok reið heim við svá búit.

---

23 ert: G; mgl. F, B, E. 24 segir hann: F, B, E — alle med s. for
 segir; i stedet derfor har G þórvaldr mælt foran sætningen ‘þar
 vil ose. mik: F, B, G; mgl. E. 25 átt — hættu: F, B, E; ábyrgiz
 mest til G. 26 kvámu: F, G; kvómu þeir E; koma B. 27 þeir ræddu:
 F, B, E; ok tóluðu G. 28 bónorðit: F, B, E; til um bónorð G.
 29 svaraði: F; sv. E; s. B; mælti G. Efter ykkarnu indskyder G ok
 þat, er vel er. 30 enga: F, B, G; einginn E, hvor det følgende vjel
 sikkert står som neutr. plur. ykkur: F, B, G; yðr E. at (foran
 dóttir): B, E, G; er F. 31 hörð í skapi: F, B, E; harðlynd G.
 31-32 um — kurteisí: F, B, E; úsjáno hennar G. 32 svaraði: F;
 “s.” B; s. E; mælti G. 33 því — eigi: F, B, E; ef þer er hugr á.
 ekki mun ek þetta G. 34 tala: F, B, E; tóluðu G. kaupit: F, B,
 E; kaupmála G. 35 dóttur sína eigi: F, E; ekki dóttur sína B, G.
 36-37 á sáttir: B, E, G; sáttir F. 37 á allan: F, B, G; um allann E.
 kaupmála: F, B, G; kaupmálann E. 37-38 rjetti — sjer: G; festi
 þórvaldr F, B; keypli þórvaldr E. 39 við svá búit: B, G; svá búit
 F; síðann E.

10. Höskuldr sagði hallgerði kaupit. hón mælti 'nú em ek at raun komin um þat, er mik hefir lengi grunat, at þú mundir eigi unna mjer svá mikit, sem þú sagðir jafnan, er þjer þótti eigi þess vert, at við mik væri um talat þetta mál; ⁵ enda þykki mjer ráð þetta eigi svá mikils háttar, sem jer hjetuð mjer.' ok fannz þat á í öllu, er hón þóttiz vargefin. höskuldr mælti 'ekki legg ek svá mikit við ofmetnað þinn, at hann standi fyri kaupum mínum: ok skal ek ráða, enn eigi þú, ef ¹⁰ okkr skilr á'. 'mikill er metnaðr yðvarr frænda' segir hón 'ok er þat eigi undarligt, at ek hafa 'nakkvarn' ok gekk á braut síðan. hón fann fóstora sinn þjóstólf ok segir hánum, hvat ætlat var, ok var henni skappungt. þjóstólfr mælti 'ger þú þjer ¹⁵

10. ¹ kaupit: F, B, G; kaupin E. hón: F, B, E; hallgerðr G. ² komin um þat: F, B; um komin um þat G; um komin E (med udeladelse af um þat). er: F, B, G; sem E. ³ lengi grunat: F, B, E; grunat lengi G. ³⁻⁴ svá mikit: F, E; jammikit B, G. ⁴ sagðir jafnan: F, B; sagðir G; segir jafnann E. er: F, E, G; enn B. ⁵ vert: F, B, G; vert vera E at — mál: F; lígeledes B, G, (kun at B har talat um og G talað for um talat); at (utydeligt) spyrja mik eptir E. ⁶ ráð: F, E, G; mgl. B. ⁷ í öllu: B, E; öllu F, G. er: F; at B, E, G. ⁸ vargefin: F, G; vargefin vera B; vera (a udeglemt) vargipt E. ⁹ ofmetnað þinn: F, B, E; metnað þinn ne heiptyrði G. hann: F; þat B, E (noget utydeligt — dog er þ sikkert), G. ¹⁰⁻¹¹ skal — á: B; lígeledes E (dog med udeladelse af enn eigi þú; skal ek ráða, en ooooo F; ætla ek, ef okkr skilr á, at ráða — en eigi þer G (uregelmæssigt, eftersom þer forudsætter mer i det foregående). ¹² ok er — undarligt: B; lígeledes E(?); ok er eigi þó undarligt G. at: B, G; þótt E(?). ¹³ ok gekk á braut síðan: B, E; síðan töludu þau ekki fleira um G. hón: B, E; hallgerðr G. ¹³⁻¹⁴ fóstora sinn þjóstólf: B; fóstora sinn E; þjóstólf fóstora sinn G. ¹⁴⁻¹⁵ segir — skappungt: B (der for segir har .s.); s. honum, hvat ætlat var henne (noget utydeligt) skappungt mjök E; s. hánum G. ¹⁵ þjóstólfr mælti: B, E; ¹⁶ stedet derfor har G s. hann efter skapl (lin. 16).

'gott í skapi: þú munt vera gefin í annat sinn, ok
 'munt þú þá eptir spurð — því at alls staðar mun
 'ek gera at þínu skapi, nema þar er faðir þinn er
 'eða hrútr'. síðan tala þau ekki um fleira. höskuldr
 20 bjó veizlu ok reið at bjóða mönnum til ok kom
 á hrútsstaði ok kallar hrút út til máls við sik.
 hann gekk út, ok gengu þeir á tal, ok sagði höskuldr
 hánnum kaupmála allan ok bauð hánnum til boðs
 'ok vilda ek, frændi, at þjer þætti eigi verr, þótt
 25 'ek gerða þjer eigi orð áðr enn kaupmálinn rjæðz'.
 'betr þætti mjer, at ek kvæma hvergi í nánd' segir
 hrútr 'því at hvárigu mun í þessu kaupi gipta,
 'hánnum nje henni. enn þó mun ek fara til boðs,
 'ef þjer þykkir sæmd í'. 'þat þykki mjer víst'
 30 sagði höskuldr ok reið heim síðan. úsvífr ok þór-
 valdr buðu ok mönnum, ok var eigi boðit færa enn
 hundraði. maðr er nemndr svanr. hann bjó í bjarnar-
 firði, á bæ þeim, er heitir á svanshóli. þat er norðr frá
 steingrímsfirði. svanr var fjölkunnigr mjök. hann

16 vera gefin: B, E; gefin verða G. 17 þá: B; þá vera E (utydelig);
 vera þá G. því at: B, E; því G. alls staðar: B, E; allt G.
 18-19 þar — hrútr: B, E (den sidste dog med ok for eða); þat sem
 tll sóður þíns kemr ok rúts G. 19 tala: B; töludu E, G. 20 veizlu:
 B, E; veizlona G. tll: B; mgl. E, G. 21 kallar: B, E; kallaði G.
 máls: B, E; tals G (i margen). 22 þeir: B, E; þeir bræðr G. ok
 (foran sagði): B, G; mgl. E. 23 boðs: B, E; brúðlaups G. 24 frændi:
 G; mgl. B, E. 25 orð: B, G; boð E. áðr — rjæðz: G; þá er kaupit
 rjæðz B; þá er þá (urigtigt) kaupin reðust E. 26 betr: B, G; best
 E. mjer: B; mer' s. rútr, E; mer þá' sagði rútr, G; — hvorfor
 disse to sidst nævnte membraner udelade segir hrútr efter nánd.
 hvergi: B, G; þar hvergi E. 27 kaupí: B, E; mgl. G. 28 boðs: B,
 E; brúðlaups G. 31 buðu ok: B, G; buðu E. færa: B, E; færra af
 hvárratveggjo hendi G. 33 á — svanshóli: E, G (den sidste dog
 med þeim bæ for bæ þeim); mgl. B. 33-34 þat — steingrímsfirði:
 B, E (dog har E í norðr af for þat er norðr frá); mgl. G. 34 svanr:

var móðurbróðir hallgerðar. hann var údæll ok 35. illr viðreignar. hánnum bauð hallgerðr til boðs síns ok seudi þjóstólf eptir hánnum. hann fór, ok váru vináttumál með þeim þegar. nú koma menn til veizlunnar, ok sat hallgerðr á palli, ok var brúðrin allkát, ok gekk þjóstólfr jafnan til tals við hana, enn 40. stundum talar hann við svan, ok fannz mönnum mikit um tal þeira. veizlan fór vel fram. höskuldr leysti út fje hallgerðar með hinum bezta greiðskap. síðan mælti hann til hrúts 'skal ek nakkvarar 'gjafar fram leggja?' hrútr svaraði 'kostr mun 45. þjer af tómi at eyða fje þínu fyri hallgerði, ok 'lát hjer stað nema'.

11. Þórvaldr reið heim frá boðinu ok kona hans með hánnum ok þjóstólfr. hann fylgði hesti hallgerðar ok töludu þau jafnan. úsvífr veik at

B, E; hann G. 35 hallgerðar: B, E; hallgerðar langbrókar G. hann var údæll: B, E; údæll var hann G. 36 -eignar — hallgerðr: sáledes E, G; men disse ord ere, ved et hul i pergamentet, i B således beskadedede: eign^r (af ígn er den nederste del borte) oooooo hallg². (a for største delen synligt, af llg kun den øverste del). til boðs síns: G; til boðs B; mgl. E. 37 þjóstólf eptir hánnum: E, G; hánnum þjóstólf B. hann fór: B, E; en hann bráz (dette ord skrevet "bráðz") við ok fór þegar G. 37-38 váru — -mál: B (dog var for váru?), G; var vináttu E. 38 þegar: B (af þeg með et lille r over g er tilbage þ [ubeskadiget], den nederste del af e, samt g [sd godt som ubeskadiget]; og det er disse rester af ordet, Olavius — der her lægger B til grund, da der er en lacune i F — synes at have læst þjóstólfi), E; mgl. G. 38-39 veizlunnar: B, E; veizlo G. 39 brúðrin: B, E; brúðr G. 40 allkát: B; kát vel E, G. tals: B, E; máls G. 41 talar: B, E; talaði G. 42-48 höskuldr leysti: B, G; ok leysti höskuldr E. 43 með — greiðskap: B, E; vel ok skörulliga G. 44 nakkvarar: B, G; nokkut E. 45 svaraði: G; svarar eller svaraði B, E. 47 stað: B; staðar E, G.

11. 1 boðinu: B, E; brúðlaupi G. 2 hann fylgði: B, E; ok fylgði (uden g) hann G. 3 hallgerðar: G; hennar B, E. jafnan: G;

syni sínum ok mælti 'unir þú vel ráðinu? eða
 5 'hversu fór tal með ykk?' 'vel' segir hann 'alla
 'blíðu ljet hón uppi við mik; ok mátt þú sjá mót
 'á, er hón hlær við hvert orð'. 'eigi ætla ek hlár
 'hennar jafngóðan, sem þú' segir úsvífr 'enn þat mun
 'þó síðar reynaz'. þau ríða þar til er þau koma
 10 heim. um kveldit sat hón hjá búanda sínum ok
 skipaði þjóstölfri hit næsta sjer innar frá. fátt
 áttuz þeir við þjóstölfir ok þórvaldr, ok varð þeim
 fátt at orðum, ok fór svá fram um vetrinn. hall-
 † gerðr var fengsöm ok stórlynd; enda kallaði hón
 15 til alls þess er aðrir áttu í nánd ok hafði allt í
 sukki. enn er váraði, var þar búskotr, ok skorti
 bæði mjöl ok skreið. hallgerðr kom at máli við
 þórvald ok ræddi 'eigi munt þú þurfa at sitja til
 'alls; því at bæði þarf í búit mjöl ok skreið'. þór-
 20 valdr mælti 'ekki fjekk ek nú minna til bú, enn
 'vant var, ok endiz þá allt á sumar fram'. hall-
 gerðr mælti 'ekki fer ek at því, þó at þú hafir svelt
 'þik til fjár ok faðir þinn'. þá reiddiz þórvaldr ok

enn hljótt *B, E*. ⁴ ráðinu: *B, E*; ráði þínu *G*. ⁶ mátt þú sjá: *B, E*; munto þikkjaz sjá mega *G*. ⁸ segir úsvífr: *B, E*; men í stedet derfor har *G* s. hann efter reynaz. ⁹ síðar: *B, E*; *mgf. G*. ¹⁰ um: *G*; enn um *B, E*. ¹² við — þórvaldr: *B*; við þórvaldr (*dette ord utydligt*) ok þjóstölfir *E*; þjóstölfir við ok þórvaldr *G*. ¹³ fátt: *B, E*; lít *G*. ok fór — vetrinn: *G*; um vetrinn ok fór svá fram *B, E*. ¹⁴ var: *B, G*; varð *E* (*máske feilskrevet*). ¹⁵ í nánd: *B, G*; *mgf. E*. ¹⁶ þar búskotr: *B, E*; "þa" (*vistnok feilskrevet for þar*) "þu skarpt" (*disse to ord sikkert at læse som ét*) *G*. ¹⁷⁻¹⁹ hallgerðr — skreið: *B, E* (*kun at E har mælti for ræddi og skortir [noget utydligt] for þarf*); þá sagði hallgerðr þórvaldi *G*. ¹⁹⁻²⁰ þórvaldr: *B, E*; hann s. ok *G*. ²⁰ nú minna: *E*; minna *B*; nú minni skreið *G*. ²¹ var: *E*; er *B, G*. fram: *B, G*; *mgf. E*. ²² því: *E, G*; *mgf. B*. ²³ faðir: *B*; föður *E, G*.

laust hana í andlitit svá at blæddi ok gekk síðan í braut ok kvaddi húskarla sína með sjer, ok hrundu 25 þeir fram skútu, ok hljópu þar á átta karlar ok reru út í bjarneyjar. tók hann þar skreið sína ok mjöl. nú er at segja frá hallgerði, at hón sat úti ok var skappungt. þjóstólfr gekk at ok sá, at hón var særð í andlitinu ok mælti 'hví ert þú svá illa 30 'leikin?' 'þórvaldr veldr því, búandi minn' sagði hón 'ok stótt þú mjer þá fjarri, ef þjer þætti 'nakkvat undir um mik'. 'ek vissa eigi' segir hann 'enn þó skal ek þessa hefna'. síðan gekk hann á braut ok til fjöru ok hratt fram skipi sexæru ok 35 hafði í hendi öxi mikla, er hann átti, vafinskeptu. hann stigr á skip ok rær út í bjarneyjar. ok er hann kom þar, váru allir menn rónir, nema þórvaldr ok förunautar hans. hann var at at hláða

24 laust hana: B; "loft" (= laust — uden tilføiet accusativ) E; sló hana G. 25 kvaddi: B, E; kvaddi upp G. 25-26 ok hrundu þeir: B; ok hrundu E; hrundu G. 26 átta: E, G; vi B. 27 í: B, G; til E. bjarn-: E; "bjafr" (snarest = bjarnar- for bjarnar-) B; bjarnar G. tók hann: G; tóku B; ok tóko E. 28 at segja: G; sagt B; s. E. 28-29 sat úti ok var: B, E; var úti fám nóttom síðar ok var nokkuð G. 29 gekk at: B, E; gekk framan at henni G. 30 særð: B, E; sár G. 30-31 illa leikin: B, E; leikin illa G. 31 veldr — minn: B, E; bóndi minn veldr því G. 32 ef þjer: *sáledes* B; ef (þjer udeglemt) E; er þer G. 33 um mik: B, E; mgl. G. 33-34 hann 'enn: E, G; oooo B, hvor dog et par levninger synes at antyde de samme ord. 34 hefna': B, G; hefna' s. hann E. 34-35 á braut ok: B, E; mgl. G. 36 hafði — vafinskeptu: B (h í hafði bortrevet) E (hvor dog átti er utydeligt [måske forskrevet] og hvor vafinskepta står for vafinskeptu); gekk heim til skúla ok tók ofan öxi, er hanu átti, ok vafit skapt í — mikil (skr. "mikill") fyrri munn G. 37 stigr — út: B, E; hrindr nú út (dette ord ser ud som ut) skipino ok hleypr á út ok rær út til eyjar á breiðafirði ok lauk ekki ferð sinni fyrr en hann kom G. 37-38 ok er — váru: B, E; þar váro G. 39 förunautar hans: B, E; hans menn G. hann var at at: B; hann var at E; ok var

40 skútuna; enn þeir báru á út, menn hans. Þjóstólfr kom at í því ok hljóp upp á skútuna ok hlóð með hánum ok mælti 'bæði ert þú at þessu lítill-
 'virkr ok úhagvirkr'. Þórvaldr mælti 'hyggz þú
 'munu betr gera?' 'þat eitt munu vit at hafaz, at
 45 'ek mun betr gera enn þú' segir Þjóstólfr 'ok er
 'sú kona illa gipt, er þú átt, ok skyldi ykkrar sam-
 'farar skammar vera'. Þórvaldr þreif upp hand-
 'sax eitt, er var hjá hánum, ok leggir til Þjóstólfs.
 Þjóstólfr hafði öxina á öxl sjer ok laust á mót ok
 50 kom á hönd Þórvaldi, ok brotnaði handlegggrinn,
 enn saxit fjell niðr. síðan færði Þjóstólfr upp
 öxina í annat sinn ok hjó í höfuð þórvaldi ok
 hafði hann þegar bana.

12. Þá fóru þeir ofan, menn þórvalds, með byrdarnar. Þjóstólfr tók til ráða skjótt. höggr hann

hann at G. ⁴⁰ skútuna: B, E; skútu sjna G. þeir — hans: B, E (denne dog med udeladelse af ú); fóronautar hans báro ofan G. ⁴¹ upp á: B, E; upp í G. ⁴² mælti: B, E; mælti síðan G. ⁴²⁻⁴³ lítill-
 virkr ok úhagvirkr: B, E; lítiltill ok óhagr G. ⁴⁴ munu betr gera?: E; betr gera munu? sagði hann B; betr munu hlada? G. 'þat B, G; hann sv. 'þat E. at hafaz: B, G; gera eða at hafast E. ⁴⁵ segir Þjóstólfr: G; mgl. B (som derimod indskyder s. hann efter ordene er þú átt), E (der i steden for disse ord har hann sv. foran denne repliks begyndelse — som ovenfor anført — og desuden s. hann ved replikkens slutning). ⁴⁶ gipt: B, E; gefin G. átt: B, G; skalt elga E ⁴⁷ vera: B, E; mgl. G. ⁴⁷⁻⁴⁸ handsax: E, G; "árnfáx" B. ⁴⁸ eitt: B, E; mgl. G. ⁴⁹ Þjóstólfr — sjer: É; hann hafði breiðöxina (uden ð) á öxl sjer B; en Þjóstólfr hafði á öxl ser öxina G. á (foran mót): B; í E, G. ⁵⁰ hönd þórvaldi: G; höndina þórvaldi eller höndina þórvalds E; höndina þórvalds B. ⁵¹ Þjóstólfr: B, E; hann G. ⁵² þórvaldi: G þórvaldi eller þórvalds E; þórvalds B.

12. 1-2 Þá — byrdarnar: B (der dog i steden for þeir har den forkortelse, der sædvanlig er = þat); þá fóro þeir ofann með byrdarnar, menn þórvalds E; menn þórvalds hlupo þá ofan með byrdarnar G. ² til ráða skjótt: B; skjótt til ráða G; þá skjótt til

þá tveim höndum borð skútunnar — ok gekk
sundr borðit um tvau rúm — ok hljóp í skip
sitt. enn á skútunni fjell inn sær kolblár, ok 5
sökk hón niðr með öllum farminum. þar sökk
ok niðr lík þórvalds: ok máttu förunautar hans
eigi sjá, hversu hann var til görr; enn hitt vissu
þeir, at hann var dauðr. þjóstólfr reri inn á
fjörðinn; enn þeir báðu hann illa fara ok aldri 10
þrífaz. hann svaraði engu ok reri inn á fjörðinn
ok þar til er hann kom heim — ok brýndi
upp skipinu ok gekk heim ok hafði uppi öxina,
ok var hón blóðug mjök. hallgerðr var úti ok
mælti 'blóðug er öx þín: hvat hefir þú unnit?' 15
'nú hefi ek þat at gört' segir hann 'at þú munt
'gefin vera í annat sinn'. 'dauðan segir þú mjer
'þórvald þá' segir hón. 'svá er' sagði hann 'ok
'sje þú nú nakkvart ráð fyri mjer'. 'svá skal vera'

ráða E. 2-8 höggv — höndum: B, G; tekr öxina lj höndum ok
höggv í E. 8-4 gekk sundr borðit: G; gengu í sundr borðin B; E;
(i B synes borðin rettet fra borðit). 4 rúm: B, G; rúmin E (r
ser omtrent ud som n). 4-5 ok hljóp í skip sitt: B; en hann hljóf(!)
í sitt (skrevet "lji") skip E; hljóp síðan af skútonni ok á skip sitt G.
6 fjell: B; hljóp E, G. kolblár: B, G; mgl. E. 5-6 ok sökk —
farminum: B, E; sökk hón þegar niðr með öllum sínum farni
þeim sem á var G. 7 ok máttu: B, E; máttu (uden ok) G (i det
mindste nu — og, som det synes, fra først af). förunautar hans: G;
þeir B, E. 8 hann var til: E, G; þórvaldr var til B. 9 reri: B, E; ferr
G. 10 enn: B, G; mgl. E. 10-11 aldri þrífaz: B, E; þrífaz aldri G. 11-12 inn
á fjörðinn ok: G; mgl. B, E. 12 er: B, E; at G. ok brýndi: B, E;
brýndi G. ok hafði: B, G; hafði E. 14 hón blóðug mjök: B, G;
mjök "blodvg" (synes tydelig skrevet således) E. 15 hvat: B, E;
eða hvat G. unnit: B, E; gjórt G. 16 at gört' segir hann: G;
gört B; unnit' s. hann E. 17 gefin — sinn: E; gefin verða í öðru
sinni B; gipt verða öðrum manni G. 17-18 mjer þórvald þá: E;
þórvald þá G; þá þórvald B. 18 er: B, G; er þat E. ok: B, G;
mgl. E. 19 nú: F, B, G; mgl. E.

20 sagði hún 'ek vil senda þik norðr til bjarnarfjarðar
 'á svanshól, ok mun svanr taka við þjer báðum
 'höndum. er hann svá mikill fyrri sjer, at þangat
 'sækir þik engi'. hann söðlaði hest, er hann átti,
 ok steig á bak ok reið norðr til bjarnarfjarðar á
 25 svanshól. ok tók svanr við hánnum báðum höndum
 ok spurði hann at tíðendum. enn þjóstólfr segir
 hánnum víg þórvalds, með þeim atburðum, er orðit
 höfðu. svanr mælti 'slíkt kalla ek menn, er eigi
 'láta sjer allt í augu vaxa at gera. ok mun ek því
 30 'heita þjer, ef þeir sækja þik hingat, at þeir skulu
 'fá af því hina mestu svívirðing'. — nú er þar til
 máls at taka, er hallgerðr er, at hún kvaddi til
 ferðar með sjer ljót hinn svarta, frænda sinn,
 ok bað hann söðla hesta þeira 'ok vil ek ríða heim
 35 'til föður míns'. hann bjó ferð þeira. hún gekk
 til kistna sinna ok lauk upp ok ljet kalla til sín
 alla heimamenn sína ok gaf þeim nakkvara gjöf
 öllum. enn þeir hörmuðu hana allir. nú reið hún

22 er hann: G, I; ok er hann F, B, E. svá — sjer: F, E, G, I; mikill fyrri ser svá B. 22-23 þangat — engl: F, B, E; þangat (þagat G) mun þik engi sækja G, I. 23 hann (foran átti): G, I; hún F, B, E. 24 steig: F, B, E, I; ste síðan G. 26-28 ok spurði — höfðu: G, I, (kun at G har hvat hann segði tíðenda for hann at tíðendum, samt sem for er); mgl. F, B, E. 28-29 elgi — vaxa: F, B; ser láta ekki allt í augu vaxa E; eigi vex allt í augo G, I. 31 fá — svívirðing: G, I; af því ena mestu skömm fá F, B (af skömm er í B kun sk og begyndelsen af ð tilbage, medens resten er bortrevet); af því fá jna mestu skömm E. 31-32 þar — hún: F, B, G, I, (kun at de to sidst nævnte udelade máls); frá því sagt (dette ord skrevet .I.), at hallgerðr E. 35 þeira: F, B, E; þeira at öllu G, I. hún gekk: F, E; hooð (ogsá h er noget beskadiget) B; hallgerðr gekk G, I. 36 sinna: F, B, G, I; mgl. E. ljet kalla: B, E, I; kalla (vistnok med udeglemt ljet) F; kallaði G. 37 alla: E; ligeledes G, I, dog ikke her, men efter sína; mgl. F, B. þeim: F, B, E; mgl. G, I. 38 allir: F, B, E; í mót G, I. reið: B, E, G, I; ríðr F.

þar til er hún kom á höskuldsstaði. ok tók faðir hennar við henni vel; því at hann hafði eigi spurt tíðendin. ⁴⁰ höskuldr mælti til hallgerðar 'hví fór eigi þórvaldr 'með þjer?' hún svaraði 'dauðr er hann'. höskuldr mælti 'þjóstólfr mun því valda'. hún sagði svá vera. höskuldr mælti 'þat mun mjer sízt í tauma ganga er 'hrútr segir mjer — at hjer mundi til mikillar úgiptu ⁴⁵ 'draga um kaup þessi. enn ekki mun týja at saka sik 'um orðinn blut'. — nú er þar til máls at taka, er förunautar þórvalds eru, at þeir biðu til þess er skip kvámu at landi. þeir sögðu víg þórvalds ok báðu sjer

³⁹ þar — höskuldsstaði: G, I; heim til föður síns F, B, E. tók faðir hennar: G, I; tók hann F, B (tók bortrevet), E. ⁴⁰ við henni vel: G, I; vel við henni F, B, E. spurt: F, B, E, I; freit G. ⁴¹ höskuldr: G, I; rútr (urigtig) F, B, E. eigi þórvaldr: B, G, I; þórvaldr eigi F, E. ⁴² hún svaraði: F; hún sv. E; hún s. B; mgl. G, I, der i stedet derfor satte s. hún efter ordene dauðr er hann. ⁴²⁻⁴³ höskuldr mælti: F, B, E, G; mgl. I, der i stedet derfor indskyder "f. haupt" efter valda. ⁴³ sagði svá vera: F, B; "q." (eller "q.") svo vera E; segir, at svá var G, I. ⁴⁴ höskuldr mælti: G, I; i stedet derfor indskyder B s. höskuldr efter ganga; mgl. F, E. ⁴⁴⁻⁴⁵ er — mjer: F (verbet forkortet f.), B (dog sem for er), E (verbet forkortet f.); er rútr s. mer, bróðir minn G; er rútr bróðer minn s. mer; því at hann sagði I. ⁴⁵ hjer: F, B, E; þetta G; þat I. úgiptu: B, E, G, I; udeglemt i F. ⁴⁶ draga — þessi: F, E; um draga kaup þessi B; verða kaup þessi I (hvor sammenhængen fra ganga exclusive således bliver: er rútr bróðer minn s. mer; því at hann sagði, at þat myndi til mikilliar ógiptu verða, kaup þessi); verða kaup þetta G (sammenhængen fra ganga exclusive bliver altså: er rútr s. mer, bróðir minn — at þetta myndi til mikillar ógiptu verða, kaup þetta). mun týja: F, E (mun tjóa), B (mun tjá), I (som B); tjár G. saka sik: F, B; saka þik G, I; ásaka þik E. ⁴⁷ er (foran förunautar): F, B, G, I; at E. ⁴⁸ eru: F, B, G, I; voro E. ⁴⁸⁻⁴⁹ biðu — þórvalds ok: B, E (kun at E har skipin for skip); biðu til þess er skip kómu at (af, urigtigt, I) landi. sögðu þeir dauða þórvalds ok G, I; mgl. F.

50 skips inn til lands. þeim var ljét þegar. ok reru
 þeir inn at reykjanesi ok fundu úsvíf ok sögðu
 hánnum tíðendin. hann mælti 'illa gefaz ills ráðs
 leifar. ok sje ek nú allt eptir, hversu farit hefir.
 Hallgerðr mun hafa sendan þjóstólf til bjarnar-
 55 'fjarðar, enn hón mun riðin heim til föður síns.
 'skulu vjer nú samna liði ok sækja hann norðr
 þangat'. þeir gerðu svá ok fóru í liðsbón — varð
 þeim gott til manna — ok riðu til steingrímsfjarðar
 ok til ljótárdáls ok þaðan til selárdals ok svá til
 60 bassastaða ok þaðan um hálsinn til bjarnarfjarðar.
 nú tók svanr til orða ok geispaði mjök 'nú sækja
 'at fylgjur úsvífrs'. þá spratt þjóstólfr upp ok tók
 öxi sína. svanr mælti 'gakk þú út með njer.
 'ítills mun við þurfa'. síðan gengu þeir út báðir.
 65 svanr tók geitskinn eitt ok veifði yfir höfuð sjer
 ok mælti 'verði þoka ok verði skrípi ok undr

49-50 sjer — lands: F, B, E; at þeim mundi leð skips til megin-
 lands G; at þeim mundi vera ljét (*ðette ord synes skrevet létt eller*
lén) skip til meginlands I. ljét þegar: F, B, E; þegar leð G, I.
 51 inn: G, I; inn til lands F, B, E. úsvíf: E, G, I; nú ósv. F;
 þar ósvífr B. 52 tíðendin: G, I; þessi tíðendi F, B, E. hann mælti:
 F, E; enn hann mælti G, I; hann svaraði B. 52-53 ills ráðs leifar:
 F, B; illar ráðs leifar E; ill ráð G, I. 53 nú allt eptir: F, B, E, G;
 allt nú síðan eptir I. hversu farit hefir: F, B, I; hversu farit er
 G; enn ekki fyrir E. 54 hafa sendan: I; sendan hafa G; sent hafa
 F, B, E. 55 hón: F, B, G, I; hallgerðr E. 57 varð: G, I; ok varð
 F, B, E. 59-60 til ljótárdals — hálsinn: G, I; svá til ljótárdals ok
 til selárdals ok svá F, B; svo til selárdals ok riðu um ljótárdal ok
 svo E. 61 nú: F, B, G, I; þá E. mjök: F, B, E, I; *mgl. G.*
 62 þjóstólfr upp: F, B, G, I; upp þjóstólfr E. 62-63 ok tók öxi sína:
 G, I, (*dog har G öxina for öxi*); *mgl. F, B, E.* 63 gakk þú: *sál. (eller*
gakkta) F, E, G, I; gakk B. 65 tók: F, B, E; tók þá G, I. eitt:
 F, B, E; *mgl. G, og, som det synes, I.* veifði yfir: G; veifði (?) um
 I; vaðði um F, B, E. 66 undr: B, E, G, I; undr mikil F.

‘öllum þeim er eptir þjer sækja.’ nú er frá því at segja, at þeir ríða á hálsinn, úsvífr ok hans förunautar. þá kom þoka mikil í mót þeim. úsvífr mælti ‘þessu mun svanr valda. ok væri vel, 70 ‘ef eigi fylgði meira illt’. líttu síðar brá svá miklum sorta fyrir augu þeim, at þeir sá ekki. ok fjellu þeir þá af baki ok týndu hestunum ok gengu í fen ofan sjálfir, enn sumir í skógin, svá at þeim hjelt við meiðingar. þeir töpuðu af sjer vápnunum. 75 þá mælti úsvífr ‘ef ek fynda hesta mína ok vápn, ‘þá munda ek aprt hverfa.’ ok er hann hafði þetta mælt, þá sá þeir nakkvat ok fundu hesta sína ok vápn. þá eggjuðu margir á, at enn skyldi við leita um atreiðina. ok var þat gört, ok urðu þeim þegar 80 hin sömu undr. ok fór svá þrim sinnum. þá mælti úsvífr ‘þó at förin sje eigi góð, þá skal þó ‘nú aprt hverfa. nú skulu vjer gera ráð vart í

67 þeim er: B, E, G, I; þeim sem F. 68-69 at þeir — förunautar: G (dog er for at), I; þeir úsvífr ríða á hálsinn — ok menn hans F, B; ó. reið á hálsinn ok menn hans E. 69 þá: F, B, E; ok G, I. 74 líttu síðar: F, B, G, I; síðann E. 71-72 brá — þeim, at: G, I; se sorti mikill (dette ord mgl. E) fyrir augu þeim, svá at (for at har F er) F, B, E. 73 þeir þá: F, B, E; mgl. G, I. týndu: F, B, E; töpuðu af ser vápnunom ok G, I. 73-74 ok gengu — sjálfir: F, B, E; en gengo sjálfir í tjarnir ofan G, I. 75 hjelt við meiðingar: F, B; helt við meiðingum E; var hætt við meiðingom G; var húið við meiðingom I. þeir — vápnunum: F, B (i B er dog sjer bortrevet); ok týndu vopnunum E; mgl. her (se derimod ovenfor, til linie 73) G, I. 76 ok vápn: F, B, E; mgl. G, I. 77 hverfa: F, B, E; ríða G, I. ok er: F, B, E; ok þegar er G, I. 78-80 margir — atreiðina: I; margir, at eun skildt til leita at fara áfram G; eun (mgl. E) margir á, at við skyldi leita um atreiðna F, B, E. 80 þat: F, B, E; þat þá I; svá G. 81 ok fór — sinnum: F, B, I; ok fara svá þrem sinnom G; mgl. E. 82 skal þó: F, B, E; munum vor þó I; munom vor G. 83 ráð vart: F, B, G, I; “råð“ (ð stærk beskadiget) ooo”r“ (den nederste del af dette bogstav er beskadiget), altså vistnok råð vár, B.

‘annan stað. ok hefi ek þat helzt í hug mjer at
 85 fara ok finna höskuld föður hallgerðar ok beiða
 þann sonarbóta; því at þar er sæmðar ván, sem
 ‘gnóg er til’. síðan riðu þeir til breiðafjarðardala. ok
 er nú ekki fyrr frá at segja, enn þeir koma á
 höskuldsstaði. þar var þá fyrri með höskuldi hrútr
 90 bróðir hans. úsvífr kvaddi út höskuld ok hrút.
 þeir gengu út báðir ok heilsuðu úsvífri, enn síðan
 gengu þeir á tal. höskuldr spurði úsvífr, hvaðan
 hann kvæmi at. hann kveðz hafa farit at leita
 þjóstöfls ok fundit hann eigi. höskuldr kvað hann
 95 kominn mundu norðr á svanshól ‘ok er þat eigi
 ‘allra manna at sækja hann þangat’. ‘því em ek
 ‘hjer kominn’ sagði úsvífr ‘at ek vil beiða þik
 ‘sonarbóta’. höskuldr svaraði ‘eigi drap ek son
 þinn, ok eigi rjeð ek hánnum bana; enn þó heldr
 100 þik varkunn til at leita á nokkur’. hrútr mælti

84 annan stað: *B, E, G, I*; annat sinn *F*. ok hefi: *F, B, E*; hefi
G, I. þat — mjer: *F, G, I*; þat í hug mer heizt *B*; mjer þat
 helzt í hug lagt *E*. 85 fara ok: *F*; fara at *B*; *mgl. E, G, I*. föður
 hallgerðar: *G, I*; *mgl. F, B, E*. 86 sem: *B, G, I*; er *F, E*. 87 síðan:
G, I; þaðan *F, B, E*. 88 fyrr — segja: *F, B, E*; frá þeim at segja
 fyrr *G, I*. 89-90 fyrri — hans: *I*, samt *G* með *udeladelse* af fyrri; fyrri
 rútr af rúttastöðum *B, E*; fyrri rútr *F*. 91 gengu: *F, B, E, I*; ganga
G. báðir: *F, B, E*; báðir bræðrnir *G, I*. 92 spurði: *F, B, E, I*;
 spyr *G*. 93 kvæmi at: *F, B, E, I*; kvæmi *G*. hann kveðz: *F, B,*
E, I; en hann kvez *G*. farit: *F, B, E* (í *E* er hafa *udeglegt*); riðit
G, I. 94 þjóstöfls: *F, B, E*; at þjóstöfl *G, I*. ok — eigi: *F, B,*
E, I; *mgl. G*. kvað: *B, E*; kvað *eller* kveðr *G*; s. *F, I*. 95 kominn
 — svanshól: *F, B, E*; niðr mundu kominn á svanshól *G*; niðr
 mundu vera kominn á svanshóli *I*. 96 manna: *G, I*; *mgl. F, B, E*.
 97 hjer: *F, B, E*; higer *G, I*. 97-98 ek — sonarbóta: *F, B, E*; beiða
 sonarbóta *I*; helmta sonarbætr *G*. 98 svaraði: *F*; sv. *I*; „s.“ *B*;
 s. *E, G*. 99 bana: *G, I*; banaråd *F, B, E*. 100 varkunn — nokkur:
F, B, E; nokkor varkunn til á (at) leita nokkor *G*; nokkot til
 varkunn at leita á nokkor *I*. hrútr mælti: *F, B, G, I*; *mgl. E*.

‘nait er, bróðir, nef augum; ok er nauðsyn at drepa
 ‘niðr illu orði ok bæta hánum son sinn ok rífla
 ‘svá ráð fyrri dóttur þinni. er sá einn til, at þetta
 ‘orðtak falli niðr sem skjótast; því at þá er betr,
 ‘at hjer sje fátt til talat’. höskuldr mælti ‘vill þú ¹⁰⁵
 ‘þá gera um málit?’ ‘þat vil ek’ segir hrútr ‘ok
 ‘mun ek ekki hlífa þjer í gerðinni; því at ef satt
 ‘skal tala, þá hefir dóttir þín ráðit hánum banann’.
 þá setti höskuld dreyrrauðan ok mælti ekki
 nakkvara hríð. síðan stóð hann upp ok mælti til ¹¹⁰
 úsvífrs ‘vill þú nú handsala mjer niðrfall at sök-
 ‘inni?’ úsvífr stóð upp ok mælti ‘eigi er þat jafn-
 ‘sætti, at bróðir þinn geri um. enn þó hefir þú
 ‘svá vel til lagit, hrútr, at ek trúi þjer vel til
 ‘málsins’. síðan tók hann í hönd höskuldi. ok ¹¹⁵

¹⁰¹ bróðir: F, E; *ligeledes* B, men efter augum; *mgl.* G, I. nauðsyn:
 F, B, E; nauðsyn á G, I. ¹⁰² illu orði: F, B, E; *illyrði* G, I.
¹⁰²⁻¹⁰³ ok rífla — þinni: F, E; *ligeledes* B, dog med sinni for þinni;
 ok bæta svá ráð dóttur sinnar G; enn bæta svá ráð dóttur þinnar
 I. ¹⁰³ er sá einn: G, I; því at sá einn er F, B, E. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ at þetta
 orðtak: I; at orðtak þetta G; er þetta F; at þetta B; at E. ¹⁰⁴ sem
 skjótast: G, I; *mgl.* F, B, E. ¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ því — talat: G, I; því at þá
 er betr, at fátt se um talat F; ok se fátt um talat (rætt E) B, E.
¹⁰⁶ þá: B, G, I; *mgl.* F, E. mállit?: F, B, E, G; mállit? s. hann I.
 hrútr: F, B, E, I; hann G. ¹⁰⁷ því at: G; því F, B, E; enn I.
¹⁰⁸ skal tala: G, I; skal um tala F, B; er um talað E. banann:
 F, B, E; bana G, I. ¹⁰⁹⁻¹¹⁰ þá — hríð: G, I, (*kun at G har talaði*
for mælli); rútr þagði þá nökkura stund F, B, E. ¹¹⁰⁻¹¹¹ til úsvífrs:
 F, B, E, I; *mgl.* G. ¹¹¹ vill þú nú: G, I; tak (taktu B) nú í hönd mer
 ok F, B, E. mjer: G, I; *mgl.* F, B, E. ¹¹¹⁻¹¹² niðrfall at sökinn: I; niðrfall
 at sök (sökum F, B) F, B, G; at niðr at falli sökinn E (*forvirret — í al*
fald er det sidste at overflødigt). ¹¹² stóð upp ok mælti: F, B, E;
 mælti ok stóð upp I; mælti G. eigi: F, B, E, I; *mgl.* G, *hvort*
sætningin bliver spørgende. ¹¹³ þinn: G, I; hans F, B, E — *i over-*
ensstemmelse med disse membraners foregående læsemåder. ¹¹⁴ hrútr:
 G, I; *mgl.* F, B, E. ¹¹⁴⁻¹¹⁵ til málsins: G, I (ns ulæseligt); um
 mállit B, E; at gera um málln F. ¹¹⁵ tók hann: E, G, I; stóð hann

sættuz þeir svá á málit, at hrútr skyldi gera ok lúka upp gerðinni áðr úsvífr færi heim. síðan gerði hrútr ok mælti 'fyri víg þórvalds geri ek 'tvau hundruð silfrs' — þat þóttu þá vera góð
 120 manngjöld — 'ok skalt þú gjalda þegar, bróðir, 'ok leysa vel af hendi'. höskuldr gerði svá. þá mælti hrútr til úsvífrs 'ek vil gefa þjer skikkju 'góða, er ek hafða út'. hann þakkaði hánun gjöfina ok undi nú vel við, þar sem komit var, ok
 125 fór heim. lítlu síðar kvámu þeir þannug, hrútr ok höskuldr, ok skiptu fje því sem þar stóð saman — ok urðu þeir úsvífr á þat vel sáttir — ok fóru heim með fjeit. ok er nú úsvífr ór sögunni. hallgerðr beiddi höskuld, at þjóstólfr skyldi fara heim. höskuldr
 130 veitti henni þat — ok var lengi mart talat um víg þórvalds. fje hallgerðar gekk fram ok gerðiz mikit.

upp ok tók *F* og *B* (*incorrect*). ¹¹⁶ gera: *F, B, G, I*; gera um *E*.
¹¹⁷ gerðinni: *F, B, E, I*; gerð *G*. heim: *G, I*; brot *F*; í brott *B*; í brutt *E*.
¹¹⁸ gerði hrútr: *F, B, G, I*; gerði r. um *E*. mælti: *F, G, I*; mælti svá *B, E*.
¹¹⁹ þóttu þá vera: *G, I*; þóttu þá *B, E*; þótti þá *F*.
¹²⁰ skalt þú: *G, I*; skal *F, B, E*.
¹²³ hann: *F, B, G, I*; ósvífr *E*.
¹²⁴ nú: *F, B, E*; þá *G, I*.
¹²⁵⁻¹²⁶ lítlu — saman: *G* (*dog uden þannug, samt með því fe for fje því*), *I*; þeir rútr ok höskuldr kvámu þangat til fjárskiptis *F, B* (*í B er dog rátr ok höskuldr — på utydelige rester af dette sidste ord nær —, så vel som det sidste a i þangat, bortrevet*); lígeledes *E*, kun at denne har navnene i omvendt orden.
¹²⁷ þeir úsvífr: *F, B, E*; *mgf. G, I*. á þat vel: *F, E, G, I*; vel á þat *B*.
¹²⁸ nú: *B, E, G, I*; *mgf. F*.
¹²⁹ beiddi — heim: *I*; bað, at þjóstólfr færi heim þangat *E*; bað hösk., at hann (*forkortet*) færi þangat *B* (*til dels bortsmulðret*); bað höskuld, at hion færi heim þangat *F*; beiddi höskuld föður sinn at fara heim með hánun *G*.
¹²⁹⁻¹³⁰ höskuldr veitti: *I*; hann veitti *B, E*; ok veitti hann *F, G*.
¹³⁰ mart talat: *I*; margtalat *F, B, E, G*.
¹³² mikit: *F, G, I*; allmikit *B*; stórmikit *E*.

13. Bræðr þrír eru nefndir til sögunnar. hjét einn þórarinn, annarr rafi, þriði glúmr. þeir váru synir óleifs hjalta. þeir váru virðingamenn miklir ok vel auðgir at fje. þórarinn átti þat kenningarnamn, at hann var kallaðr ragabróðir. 5 hann hafði lögsögu eptir hrafn hængsson. hann var stórvitr maðr. hann bjó at varmalæk, ok áttu þeir glúmr bú saman. glúmr hafði verit lengi í förum. hann var mikill maðr vexti ok sterkr ok fríðr sýnum. rafi var vígamaðr mikill, bróðir 10 þeira. þeir bræðr áttu suðr engey ok laugarnes. þeir bræðr töludu, glúmr ok þórarinn; ok spurði þórarinn glúm, hvárt hann ætlaði útan, sem hann var vanr. hann svaraði 'hitt hafða ek nú heldr 'ætlat at hætta kaupferðum'. 'hvat er þjer þá í 15 'skapi?' segir þórarinn 'vill þú biðja þjer konu?' 'þat vilda ek' sagði glúmr 'ef ek gæta vel fyri

13. ² hjét einn: F, B, E; hefir einn heitið G, I. ³ hjalta: — "halla f." (*egentlig* = hjalta-sonar, *formodentlig ved en misforståelse*) G, I; "halla" F, B, E. þeir: G, I; ok F, B, E. ⁴ vel auðgir: F, B, E, G; vellauðgir I. ⁵ ragabróðir: F, B, E, G; þórarinn ragabróðir I. ⁶ lögsögu: F, B, G, I; lögsögn E. ⁸ glúmr bú saman: F, B, E; báðir saman búit, þeir glúmr bróðir hans G; bú báðer saman ok glúmr bróðer hans I. ⁹⁻⁹ verit — förum: F, B, G, I; lelugl vorit í ferðum E. ⁹ vexti: G, I; *mgl.* F, B, E. ¹⁰⁻¹¹ var — þeira: F, B, E; bróðir þeira var vígamaðr mikill G, I. ¹¹ ok laugarnes: F, B, G, I; í laugarnesi (*urigtigt*) E. ¹² bræðr — þórarinn: F, B, (*kun at F ved feilskrift indskyder et forkortet þat eller þórarinnu efter töludu*); bræðr töludu, þórarinn ok glúmr G, I; glúmr töludu ok þórarinn E. ok (*foran spurði*): F, B, E; *mgl.* G, I. spurði: F, B, G, I; spyr E. ¹³ hann (*foran ætlaði*): F, B, E, I; glúmr G. ¹⁴ svaraði: F; sv. E; "š." B; s. G, I. hafða: B, E, I; hefða F, G. nú heldr: B, E, G, I; heldr nú F. ¹⁵ ætlat: F, B, E, I; ætlat s. hann G. þjer: F, B, E, G; *mgl.* I. ¹⁶ segir þórarinn: G, I; *mgl.* F, B, E. vill þú: F, B, G, I; eða viltu E. ¹⁷ vilda: B, E, G, I; vil F. sagði glúmr: G (*sagði feilskrevet fagða*), I; s. hann F, B, E.

‘mjer sjet’. þá taldi þórarinn upp konur þær, sem váru í borgarfirði úgiptar, ok spurði, ef hann
 20 vildi nakkvara eiga af þeim ‘ok mun ek ríða til
 ‘með þjer’. hann svaraði ‘enga vil ek þessa eiga’.
 ‘nemn þú þá at því þá er þú vill eiga’ segir
 þórarinn. glúmr svaraði ‘ef þú vill þat vita, þá
 25 ‘heitir hón hallgerðr ok er dóttir höskulds í dölum
 ‘vestr’. ‘eigi er nú þat sem mælt er’ segir þórarinn
 ‘at þú látir þjer annars víti at varnaði. gipt
 ‘var hón manni, ok rjæð hón þeim bana’. glúmr
 mælti ‘má at hana hendi eigi slík úgipta í annat
 ‘sinn; ok veit ek víst, at hón ræðr eigi mjer bana.
 30 ‘enn ef þú vill mjer nakkvara sæmð veita, þá ríð
 ‘þú til með mjer at biðja konunnar’. þórarinn

18 mjer: F, B, G, I; mgl. E. þá: F, B; síðan G, I; mgl. E.
 þórarinn: F, B, G, I; hann E. 19 úgiptar: F, B; mgl. E, G, I.
 20 eiga af þeim: G, I; þessa eiga F, B, E. 20-21 ok mun — þjer:
 F, B, E; mgl. G, I. 21 svaraði: F; sv. I; “š.” B; s. E, G. þessa
 eiga: F, B, E; eiga af þessum I; af þessom G (uden eiga). 22 þá
 at því þá: B (det sidste þá = þá konu); þá at því F; þá E, G, I.
 22-23 segir þórarinn: sál. (med “f.” for segir eller sagði) F, B, E; i stedet
 herfor har G, I þá mælti þórarinn foran nemn. 23 svaraði: F; sv.
 I; s. B, G; mælti E. 24 hón: F, B, G, I; sú E. 24-25 dóttir —
 vestr: F, B, E; höskulds dóttir G, I. 25 er nú þat: F, B, E; ferr
 þer G, I. 25-26 segir þórarinn: således her G, I; hvorimod F, B, E
 sætte disse ord efter replikkens slutning. 26 at þú — víti: F, E;
 at þú látir annars víti B; attú láter annars oooo I; at letr-
 annars víti G. 26-27 gipt var hón: G, I; ok var hón gipt F, E; ok
 var hún gipt öðrum B. 27 hón (foran þeim): F, G, I; mgl. B, E.
 28-29 má — sinn: F; búð (skrevet “bvð”, d. e. búit; se kap. 3 note 42-45)
 eigi hendi hana slík úgipta í annat sinn B; eigi mun henda hana
 slík (forskrevet fkik) úgipta í annat sinn E; þat (dette ord mgl. I)
 má vera, at eigi hendi annan bónda hennar slíka úgipta G, I.
 29 ek: F, B, E, G; mgl. I. víst: F, B, E; þat víst I; þat G. hón
 — mjer: F; hún ræðr mer eigi B; eigi ræðr hón mer E, G, I.
 30 mjer — veita: F, B, E (kun at E sætter mjer ikke efter vill,
 men] efter sæmð); nokkut gera at míno skapl G, I. 30-31 þá —
 mjer: F, B, E, I; oversprunget i G. 31 konunnar: G, I; hennar F, B, E.

mælti 'ekki mun mega við gera: þat mun verða fram at koma, sem ætlat er'. opt kom glúmr á um þetta mál við þórarin. enn hann fór lengi undan. enn þar kom um síðir, at þeir sömnuðu ³⁵ at sjer mönnum ok riðu tuttugu saman vestr til dala ok kvámu á höskuldsstaði. ok tók höskuldr vel við þeim. ok váru þeir þar um nóttina. enn snimma um morgininn sendir höskuldr eptir brúti — ok kom hann þegar — ok var höskuldr úti fyrir, er ⁴⁰ hann reið í tún. höskuldr segir brúti, hvat þar var komit manna. 'hvat munu þeir vilja?' sagði hrútr. 'engi hafa þeir erendi enn upp borit fyri 'mik' sagði höskuldr. 'við þik munu þó erendin' segir hrútr 'þeir munu biðja hallgerðar — eða hversu ⁴⁵

³² mega við: F, B, G, I; við mega E (det sidste ord forskrevet mega).
³²⁻³³ verða fram at: F, B, E, I; fram G. ³³ ætlat: F, B, E; auðit G, I. kom: F, B, G, I; "ð" (= er) E. glúmr: F, B, E; hann G, I.
³³⁻³⁴ á — mál: B, E; á þetta mál G; á þetta I; at um þetta mál F. ³⁴ enn hann fór: F, B, E; ok fór hann G, I. ³⁵ at (foran þeir): E, G, I; ooo B; er F. sömnuðu: F, B, G, I; safna E. ³⁶ mönnum: F, E; ooo B; liði G, I. tuttugu saman: F, B, E; — *m; .xx. m. G; *m; .xx. maú. I. vestr: F, B, E, I; mgl. G. ³⁸ vel við þeim: E, G, I; við þeim vel F, og uden tvivl B, i hvilken sidste noget er bortrevet. ok váru þeir: F, B, E; váro G, I. ³⁸⁻³⁹ enn — morginlan: F, B; um morginlan snemma G; um morgunenn snemendis I; um morguninn E. ³⁹ sendir: F, B; sendi E, G, I. eptir: F, B, E; *m ept. G, *m ept. I. hrúti: således F, E, samt óiensenlyg B (skönt den har et hul efter hrúti); rútli bróður sínom G, I. ⁴⁰ þegar: G, I; þangat F, B (þ þeskadiget), E. fyrir: G, I; mgl. F, B, E.
⁴⁰⁻⁴¹ er — tún: B, E (denne sidste med túnit for tún); er reið í tún F (med udeglemt hann eller hrútr); er rútr kom G; *en. rútr kom I. ⁴¹ segir: E, G; s. F, I; sagði B. ⁴²⁻⁴³ sagði hrútr: F, B, E; i stedet derfor sætte G, I rútr mælti foran 'hvat. ⁴³⁻⁴⁴ engi — mik: F; engi hafa þeir erendi borit fyrir mik upp B; engi hafa þeir borit eyrendi fyrir mik I; engi hafa þeir upp borit fyrir mjer E (hvor ordet erendi savnes); eigi hafa þeir sagt mer erendi G. ⁴⁴ erendin: E, I; erendi G; vera eyrindin F; eyrendin vera B. ⁴⁵ hallgerðar: G, I; hallgerðar dóttur þinnar F, B; dóttir þinnar hallgerðar E.

‘munt þú svara?’ ‘Hvat þykki þjer ráð?’ sagði höskuldr. ‘vel skalt þú svara ok segja þó kost ‘ok löst á konunni’ segir hrútr. enn í þessu tali þeira bræðra ganga þeir út, gestirnir. höskuldr ok 50 hrútr gengu í mót þeim. fagnaði hrútr vel þórarini ok þeim báðum bræðrum. síðan gengu þeir allir samt á tal. ok mælti þórarinn ‘ek em kominn hingat ‘með glúmi bróður mínum þess erendis at biðja ‘hallgerðar dóttur þinnar, höskuldr, til handa glúmi 55 ‘bróður mínum. skalt þú þat vita, at hann er vel ‘mannaðr’. ‘veit ek þat’ sagði höskuldr ‘at it eruð ‘mikils háttar menn, bræðr. enn ek vil ok segja ‘þjer í mót, at ek rjæð ráði hennar fyrri, ok varð ‘oss þat at mikilli úgæfu’. Þórarinn svaraði ‘ekki

46 ráð: F, B, G, I; ráð um E. 47 þó: F, B, E; allt sem gjörst G, I. 48 á konunni: F, B, E; *mgl.* G, I. segir hrútr: *sál. her* F, B; *hvorimod* E, I *indskyde disse ord efter svara, medens G udelader dem.* 48-49 enn — þeir: F, B, E (*kun at E har gengu for ganga*); nú er þar til máls at taka, at þeir ganga G, I. 49-51 höskuldr — bræðrum: G, I, (*kun at G har báðom þeim bræðrom í stedet for þeim báðum bræðrum*); höskuldr fagnar þeim vel. rútr kvaddi ok þórarin ok þá báða bræðr F; höskuldr fagnar þeim. ok rútr kvaddi þórarin ok þá báða bræðr B; höskuldr fagnar þeim vel. ok rútr kvaddi þórarin (*her mgl. vel ok*) þá báða bræðr E. 51-52 síðan — tal: F, B, E; gengo allir á tal saman G, I. 52 mælti þórarinn: F, B, E; tók þórarinn til orða ok mælti G, I, (*kun at i den først nævnte ordene þórarinn og mælti ere forskrevne*). 54 höskuldr: F, B, E; *mgl.* G, I. 55 bróður mínum: F, G, I; *mgl.* B, E. skalt þú þat: F, E; *”f”oo“v” (det første tegn ligner dog ikke fuldkomment et r, der heller ikke på nogen måde synes at kunne passe på dette sted, hvor meningen formodentlig har været at sætte en forkortelse af skaltu)* þat B; skulo þit G, I. hann: F, B, E; maðrinn G, I. 56 þat (*efter ek*): F, B, E; *mgl.* G, I. 57 bræðr: E; báðir F, B; *mgl.* G, I. 57-58 enn — mót: F, B, E; ek vil ok segja ykkir í móti G; ek vil segja ok í móti I. 58 rjæð: F, B, G, I; reð fyrri E. fyrri: *således alle* (F, B, E, G, I). varð: F, B, G, I; var E. 59 úgæfu: F, B, E, I; úgíptu G. svaraði: F; sv. E, I; *”š.”* B; s. G.

‘munu vjer þat láta fyrri kaupum standa; því at 60
 ‘eigi skal einn eidr alla verða — ok má þetta verða
 ‘vel, þó at hitt yrði illa. enda spillti þjóstólfr þar
 ‘mest um’. þá mælti hrútr ‘gefa munda ek yðr
 ‘til ráð — ef jerr vilið eigi þetta láta fyrri ráðum
 ‘standa, er áðr hefir orðit um hagi hallgerðar —, at 65
 ‘þjóstólfr fari ekki suðr með henni, þó at ráðin
 ‘takiz, ok veri þar aldri þrim nóttum lengr, nema
 ‘glúmr lofi, enn falli úheilagr fyrri glúmi, ef hann
 ‘er lengr — enn heimilt á glúmr at lofa þat; enn
 ‘ekki er þat mitt ráð. skal nú ok eigi svá fara, 70
 ‘sem fyrr, at hallgerði sje eigi sagt: skal hón vita
 ‘allan þenna kaupmála ok sjá glúm ok ráða sjálf,
 ‘hvárt hón vill eiga hann eða eigi — ok megi hón

60 vjer: *F, B, E, G*; vit *I*. þat: *F, B, G, I*; *mgf. E (sikkert ved uagtsomhed)*. kaupum: *F, B, E*; ráðom *G, I*. 61 einn — verða: *F, B, I*; einn eidr yfir alla ganga *E*; einn lífr alla verða *G*. má: *F, E, G, I*; man *B*. 61-62 þetta verða vel: *B, I*; þetta vel verða *G*; þetta verða *F (vel sikkert udeglemt)*; vera, at þetta verði vel *E*. 62 þar: *F, E, G, I*; þá *B*. 63 munda ek: *F, B*; mun ek *E, G*; mun *I (hvort ek sikkert er udeglemt)*. 63-64 yðr til ráð: *F, E*; yðr ráð til *G, I*; til eitt ráð *B*. 64-65 eigi — standa: *F*; þetta eigi láta fyrri ráðum standa *B*; þetta láta ei fyrri kaupum standa *E*; þat eigi láta standa fyrri ráðom *G*; eigi þat láta standa fyrri ráðom *I*. 65 hefir orðit: *F, B, E*; er orðit *G*; er at orðit *I*. hagi: *F, B, E*; hag *G, I*. 66 þjóstólfr fari ekki: *F, B, E*; láta þjóstólfr aldri fara *G, I*. 67 veri: *F, B, E*; vera *G, I, overensstemmende med næst foregående variant*. lengr; *F, B, E, I*; *mgf. G*. 68 lofi: *F, B, E*; vill *G, I*. enn falli *F, B, E*; enn falla *I*; ok falla *G*. 69 lengr: *F, B, E*; lengr. ok skal þessi skildagl á vera með yðr *G, I*. lofa þat: *F, B, E*; gefa þjóstólfr þessa sök upp *G, I*. 69-70 enn ekki — ráð: *F, B, E*; ok er þat þó ekki at míno skapi gjört *G, I*. 70 skal nú ok: *F, B, E*; ok skal nú *G*; ok skal ok nú *I*. svá: *B, E*; svá fram *F*; *mgf. G, I*. 71 hallgerði — sagt: *G, I*; hallgerðr se leynd *F, B, E*. vita: *G, I*; nú vita *F, B, E*. 72 kaupmála: *F, B, E*; kaupmála, sem á er *G, I*. 72-73 ok ráða — eða eigi: *F, B, E (kun at E har "aðí" for ráða)*; *mgf. G, I*. 73-74 megi — kenna: *F, B*; megi hún ekki kunna aðra um *E*; skal hón ekki

‘eigi öðrum kenna, þó at eigi verði vel. skal þetta
 75 ‘allt vjelalaust vera’. þórarinn mælti ‘nú er, sem
 jafnan, at þat mun bezt gegna, at þín ráð sje
 ‘höfð’. þá var sent eptir hallgerði, ok kom hón
 þangat ok tvær konur með henni. hón hafði yfir
 sjer vefjarmöttul blán ok var undir í rauðum skarl-
 80 ats- kyrtli ok silfrbelti um sik; enn hárit tók ofan
 á bringuna tveim megin, ok drap hón undir belt
 sjer. hón settiz niðr í milli þeira hrúts ok föður
 síns. hón kvaddi þá alla góðum orðum ok mælti
 vel ok sköruliga ok spurði tíðenda. síðan lætti
 85 hón at tala. glúmr mælti ‘um kaup við föður þinn
 ‘höfu vit þórarinn bróðir minn talat — at ek munda
 ‘fá þín, hallgerðr, ef þat er þinn vili, sem þeira.
 ‘munt þú nú ok segja, er þú ert kölluð skörungr
 ‘mikill, hvárt þat er nakkvat nær þínu skapi. enn
 90 ‘ef þjer er engi hugr á kaupum við oss, þá vilju

mega kenna öðrom *I*; *skal hón eigi mega nú (*her gentages eigi, men er til dæls udraderet*) öðrum (*her gentages mega, der ligeledes bærer spor af radering*) um kenna *G*. 74 eigi verði vel: *F, B, E*; henne verði eigi vel *G, I*. 75 allt: *B, E, I*; mál *G*; *mgf. F*. vjelalaust: *F, B, E*; prettalaust *G, I*. 76-77 þín — höfð: *F, B, E*; þú ráðir *G, I*. 77 þá: *F, B, E*; síðan *G, I*. ok (*foran kom*): *F, B, E*; *mgf. G, I*. 79 vefjarmöttul: *F, B, E, I*; guðvefjarmöttul *G*. rauðum: *G, I*; *mgf. F, B, E*. 79-80 skarlats: — oo “kárlátz” *B*, “fkarlaz” *I*, “fkallaz” *G*, “fklazt” *F*, “fkarlatit” *E*. 80-82 enn — sjer: *F, B, E* (*kun at E efter hárit indskyder ordene svo mikit, at þat*); *mgf. G, I*. 82-83 í milli — síns: *F, B* (*der dog udelader í foran milli og hvor kun en rest af síns er tilbage*); í milli rúts ok höskulds *E*; millom þeira föður síns ok rúts *I*; hjá þeim *G*. 83 hón: *F, B, E, I*; ok *G*. 85 við föður þinn: *E, G, I*; vár föður þíns *F*; ooooo *B*. 86 talat: *E, G, I*; talat nökkut *F, B*. 88 munt þú: *F, B, E, I*; máttó *G*. ok: *I*; *mgf. F, B, E, G*. 88-90 er þú — mikill: *G, I*; ef þú ert skörungr *F, B, E*. 90 þat er: *F, B, E*; þetta er *I*; þat er þetta (*þat ufuldstændig raderet — en direct spørgesætning har foresvævet skriveren*) *G*. þínu skapi: *F, B* (*þínu bortrevet*), *G, I*; skape þínu *E*. 90 engi hugr: *B, E, G, I*; nökkut um hug *F*.

‘vjer ekki um tala’. hallgerðr mælti ‘veit ek, at
 ‘it eruð mikils háttar menn, bræðr; ok veit ek, at
 ‘ek mun nú miklu betr gefin enn fyrr. enn vita
 ‘vil ek, hvat jer hafid um talat, eða hve mjök jer
 ‘hafid fram mælt málinu. enn svá lítz mjer á þik, ⁹⁵
 ‘at ek mun þjer vel unnandi verða, ef vit komum
 ‘skapi saman’. glúmr sagði henni sjálfr allan skil-
 daga ok veik hvergi af ok spurði þá höskuld ok
 hrút, hvárt hann hermði rjett. höskuldr sagði svá
 vera. hallgerðr mælti þá ‘svá vel sem þjer hefir ¹⁰⁰
 ‘farit til mín, faðir, um þetta mál, ok þjer, hrútr,
 ‘þá vil ek þetta at ykkru ráði gera. ok skal þessi
 ‘kaupmáli vera, sem it hafid stofnat’. þá mælti
 hrútr ‘þat þykki mjer ráð, at vit höskuldr nemnim

⁹² it — bræðr: *F, B, E, I*; þú ert mikils háttar maðr *G*. ⁹³ ek
 mun nú: *F, B, E*; ek em nú *G*; nú em ek *I*. miklu: *F, B* (mik
 bortrevet), *G, I*; *mgl. E*. gefin: *F, B, I*; gipt *E*; udeglemt í *G*.
⁹⁴ um: *F, B, E, I*; til *G*. hve: *F, B, E*; hversu *G, I*. ⁹⁵ fram *F*,
B, G, I; *mgl. E*. mállnu: *F, B, E, I*; í talinu *G*. ⁹⁶ at ek —
 verða: *F, E*; sem ek mun (*man havde ventet muna*) þer vel unnandi
 verða *B*; at ek mega þer vel unnandi verða *G*; at ek má vel þer
 vera unnande *I*. ⁹⁷⁻⁹⁸ skildaga: *G, I*; kaupmála *F, B*; kaupmálann
E. ⁹⁸ þá: *F, B, E, I*; *mgl. G*. ⁹⁹ hann hermði rjett: *F, B, G, I*;
 rett «vari» *E*. ⁹⁹⁻¹⁰⁰ sagði svá vera: *F, B, E*, (*for sagði [eller
 segir] har F og E .s., B derimod "ja"*, *hvilket sidste vel snarere er
 en forkortelse af sagði end et forskrevet segir*); s. ‘rett er þetta hermt’
G; sv. ‘rett er þetta hermt’ s. hann *I*. ¹⁰⁰ þá: *F, B, G, I*; *mgl. E*.
 þjer (*foran hefir*): *F, B, G, I*; yðr *E*. ¹⁰¹ til — hrútr: *I*; faðir, um
 þetta mál til mín. ok þer, rútr *G*; þetta mál til mín, faðir minn,
 ok rúti *F*; þetta til mín of þetta mál, faðir minn ok (*skrevet to
 gange*) rútr *B*; þetta til mín um þetta mál, faðir minn ok rútr *E*
 (*fr. anden note til lin. 100*). ¹⁰² þá vil ek þetta: *I*; vil eg *E*; at ek
 vil *F, B*; at ek vil þetta *G*. ¹⁰²⁻¹⁰⁸ ok skal þessi kaupmáli: *B, E*;
 ok þessi kaupmáli skal *G*; at þessi kaupmáli skal *I*; ok skal þat í
 kaupmála *F*. ¹⁰³ sem: *F, B, E, I*; eptir því, sem *G*. It hafid: *F, G*,
I; þer hafit *B*; áðr er *E*. stofnat: *F, B, E*; skipat *G, I*. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ þú
 mælti hrútr: *F, B, E*; *mgl. G og I*, som i stedet herfor *indskyde* s.
 rútr *efter* ráð. ¹⁰⁴ þykki: *F, B, E*; sýnlz *G, I*. nemnim: *sál* (*nemlig*

105 'vátta, enn hallgerðr festi sik sjálf, ef lögmanni
 'þykkir þat rjett'. 'rjett er þat' sagði þórarinn.
 síðan váru virð fje hallgerðar, ok skyldi glúmr
 leggja í mót jafnmikit, ok skyldi vera helmingar-
 fjelag með þeim. glúmr fastnaði sjer þá hallgerði,
 110 ok riðu þeir suðr heim. enn höskuldr skyldi
 hafa boð inni. er nú kyrrt þar til er menn riða
 til boðs.

14. Þeir bræðr fjölmenna mjök til veizlunnar
 ok höfðu valit lið. þeir riðu vestr til dala ok kvámu
 á höskuldsstadi, ok var þar fjölmenni mikit fyrir.
 skipuðu þeir höskuldr ok hrútr annan bekk, enn
 5 brúðgumi annan. hallgerðr sat á palli ok samði
 sjer vel. þjóstólfr gekk með reidda öxi ok ljet
 hit dólgligsta, ok ljet þat engi sem vissi. enn er
 boði var lokit, fór hallgerðr suðr með þeim. enn
 er þau kvámu suðr til varmalækjar, þá spurði

med 1) F, G, I; nefnum B, E. ¹⁰⁷ ok: F, B, E, I; mgl. G.
¹⁰⁸ leggja í mót jafnmikit: F, B; leggja jammikit í móti E; hafa
 jafnmikit se í móti G, I. helmingar: F, B, G, I; helminga
 E. ¹⁰⁹ glúmr — þá: G, I, (G dog med udeladelse af þá); síðan
 fastnaði glúmr ser F, B; síðan festi glúmr ser E. ¹¹⁰ ok: F, B,
 G, I; síðan E. suðr heim: F, B, E; heim suðr I; heim udeladt
 i G. ¹¹¹ boð: F, B, E; brúðhlaup G, I. ¹¹¹⁻¹¹² menn riða til boðs:
 F, B, E; brúðhlaup skyldi sækja G, I.

14. ¹ fjölmenna: F, E, G, I; fjölmennu B. til veizlunnar:
 G, I; mgl. F, B, E. ² ok (foran var): F, B, E; mgl. G; ooo I.
³ höskuldr ok hrútr: F, B, G, I; rútr ok höskuldr E. ⁴⁻⁵ enn brúð-
 gumi annan: F, B, E (kun at E har brúðguminn for brúðgumi);
 mgl. G, I. ⁶ á palli: F, B, G, I; á miðjann pall E. ⁷ reidda öxi: G,
 I; öxi reidda F, B, E (og E tilföier um allt »bravflavpit«). ⁶⁻⁷ ok
 ljet hit dólgligsta: G, I; mgl. F, B, E, hvor det måske er oversprunget.
⁷ þat: F, B, G, I; mgl. E. ⁸ boði: F, B, E; brúðhlaupi G, I. suðr
 með þeim: F, B, E; heim suðr G, I. ⁹ er: F, E, G, I; mgl. B,
 hvor det rimeligvis er udeglemt, skönt enn linie ⁸ (her skrevet En i B)
 kunde stå for er. kvámu suðr: F, E, G; suðr kómu I (vistnok ved
 feilskrift); suðr mgl. B.

þórarinn hallgerði, ef hón vildi taka við búráðum. 10
 'eigi vil ek þat' segir hón. hallgerðr sat mjök á
 sjer um vetrinn, ok líkaði við hana ekki illa. enn
 um várit töludu þeir um fjárbagi sína, bræðr, ok
 mælti þórarinn 'ek vil gefa ykk upp búit at
 'varmalæk; því at ykk er þat hægst um hönd. 15
 'enn ek mun fara suðr í laugarnes ok búa þar.
 'enn engey skulu vit eiga báðir saman'. glúmr
 vildi, at svá væri. fór þórarinn suðr byggðum.
 enn þau bjoggu þar eptir. rjeð hallgerðr sjer hjón.
 hón var örlynd ok fengsöm. enn um sumarit 20
 fæddi hón meybarn. glúmr sagði henni, hvat heita
 skyldi 'hana skal kalla eptir föðurmóður minni — ok
 'skal heita þórgerðr — því at hón var komin frá
 'sigurði fafnisbana í föðurætt sína at langfedgatölu'.
 mærin var vatni ausin — ok þetta namn gefit. hón 25
 óx þar upp ok gerðiz lík móður sinni at yfirlitum.
 þau sömduz vel við, glúmr ok hallgerðr; ok fór
 svá fram um hrið. — þau tíðendi spurðuz ór bjarnar-
 firði norðan, at svanr hafði róit at veidiskap um

¹⁰ ef: F, B, I; hvárt E, G. búráðum: I; búnaði G; búí F, B, E
¹⁴ at (foran varmalæk): F, B, G, I; á E. ¹⁵ þat hægst: F, B; þat
 hægt G; þar hægt I; þá hægt E. ¹⁶ í: F, E, G, I; á B. ¹⁷ enn:
 F, E; ooo B; mgl. G, I. ¹⁸ vildi: F, B, E; kaus G, I. byggðum:
 F, G, I; byggð B (efter fóror oooo, samt med et hul i pergamentet over
 ð, hvor dog intet kan antages at have stået); mgl. E. ¹⁹ sjer: F, B, E;
 ser þar I; þar G. ²⁴ hón (efter fæddi): F, B, G, I; hallgerðr E. henni:
 F, E; hallgerði I; mgl. B, G. ²⁴ langfedgatölu: F, B (t bortrevet);
 langfedgatali E; langfedgom G, I. ²⁵ þetta namn gefit: F, B, E;
 gefit þetta nafn G, I. ²⁶ óx: F, B, E; vex G, I. gerðiz: F, E, G, I;
 geriz B. ²⁷ þau — hallgerðr: G, I; þau kómu vel á samt, glúmr
 ok hallgerðr F, B; þeim kom vel saman, glúmi ok hallgerði E.
²⁸⁻²⁹ ór bjarnarfirði norðan: F, B, E; norðan ór bjarnarfirði G, I.
²⁹ hafði róit: F, B, G, I; hefði farit E. ²⁹⁻³⁰ um várit: F, B,

30 várit, ok kom at þeim austanveðr mikit, ok rak þá upp at veiðilausu ok týnduz þar. enn fiskimenn þeir er váru í kaldbak þóttuz sjá svan ganga inn í fjallit kaldbakshorn, ok var hánum þar vel fagnat. enn sumir mæltu því í mót ok kváðu
 35 engu gegna. enn þat vissu allir, at hann fannz hvártki lífs nje dauðr. enn er hallgerðr spurði þessi tíðendi, þótti henni skaði mikill eptir móðurbróður sinn. — glúmr bauð þórarni at skipta um löndin. hann kveðz eigi þat vilja 'enn seg þú
 40 'hallgerði, ef ek lifi þjer lengr, at ek ætla mjer 'varmalæk'. glúmr segir hallgerði. hón svaraði 'makligr er þórarinn þess frá oss'.

15. Þjóstólfr hafði barit húskafl höskulds, ok rak höskuldr hann í braut. hann tók hest sinn ok vápn sín ok mælti við höskuld 'nú mun ek á 'braut fara ok koma aldri aptr'. 'allir munu því

G, I; mgl. E. ³⁰ þeim: *B, E, G, I; hánum F.* ³¹ at (*foran* veiðilausu: *F, B, E, I; á G.* ³² í (*foran* kaldbak): *G, I; at B, E; á F.* ³³⁻³⁴ ok — fagnat: *F, B, E; mgl. G, I.* ³⁴ í: *F, E, G, I; á B.* ³⁴⁻³⁵ ok — gegna: *F, E; ok kölluðu öngu gegna B; mgl. G, I.* ³⁵ þat: *F, B, E, G; þeir I.* fannz: *B, E, G, I; fannz hvergi F.* ³⁶ spurði: *F, B, G, I; spyr E.* ³⁷ þessi tíðendi: *G, I; þetta F, B, E.* þótti: *B, E, G, I; þá þótti F.* skaði mikill: *B, E, I; mikill skaði F, G.* eptir: *F, B, E; um G; at um I.* ³⁹ hann: *F, B; enn hann E, G, I.* ³⁹⁻⁴¹ eigi — varmalæk': *G, I; eigi þat vilja 'en ef ek lifi þer lengr, þá ætla ek mer varmalæk' F, B; ætla ser varmalæk 'ef ek life þik (skrevet þ^o) leingr' E.* ⁴¹ hallgerði: *F, B, E, G; hallgerði þat I.* hón svaraði: *F; hún sv. (s. B), B, E; mgl. G, I, (som i stedet derfor indskyde s. hón efter slutningen af Hallgerdes svar).* ⁴² frá oss: *F, B, E; mgl. G, I.*

15. ¹ höskulds: *F, B, E, I; mgl. G.* ¹⁻² ok rak höskuldr hann: *G, I; rekr hann þjóstólf F; rekr hann þjóstólf þá B, E.* ² tók: *F, B, G, I; tekr E.* ³ sín: *G, I; mgl. F, B, E.* ⁴ fara: *F, B, E, G; riða I.* ⁴⁻⁵ 'allir — höskuldr: *F, B, E; enn allir fögnuðu því*

‘fagna’ segir höskuldr. Þjóstólfr reið til þess er 5
hann kom til varmalækjar. hann hafði þar góðar
viðtökur af hallgerði, enn eigi illar af glúmi. hann
sagði hallgerði, at faðir hennar hefði hann á braut
rekit, ok bað hana ásja. hún svaraði hánnum því,
at hún kveðz hánnum engu mega heita um þarvist 10
hans fyrr enn hún fyndi glúm. ‘ferr vel með
‘ykk?’ segir hann. ‘vel er um ástir okkrar’ segir
hún. síðan gekk hún til máls við glúm ok lagði
hendr upp um háls hánnum ok mælti ‘skalt þú
‘veita mjer bæn þá er ek mun biðja þik?’ ‘veita 15
‘mun ek þjer, ef þjer er sæmð í’ segir hann ‘eða
‘hvers vill þú biðja?’ hún mælti ‘þjóstólfr er rekinn
‘í braut vestan þaðan — ok vilda ek, at þú leyfðir hán-
‘um at vera hjer. enn ek vil þó eigi þvert taka,
‘ef þjer er lítit um’. glúmr mælti ‘nú er þjer 20
‘ferr svá vel, skal ek veita þjer þetta. enn seg,

G, I. 5 til þess: B, G, I; þar til F, E. 6 hann (foran hafði): F, B, E; ok
G, I. 8-9 hefði — rekit: F, B; hefði (sál. I; hafði G; hafí E) rekit
hann í brott E, G, I. 9 ásja: B, G (feilskrevet asa), I (skrevet a fia);
ásjár F, E. svaraði hánnum því: F, E (med sv. for svaraði), G (med
s. for svaraði); s. hánnum B; s. hánnum þat I. 10 hánnum — um:
F; engu mega heita hánnum um E; þar öngu mega um heita B;
eigi vita, hverjo hún mætti um heita G; eigi vita, hverjo ooooo um
heita I. 11-12 vel með ykk: F, B, E, I (her meget afbleget); með
ykk vel G. 14 hendr: F, E, G, I; hendrnar B. upp: B, E, I;
mgl. F, G. 15 mun biðja: F, E, G, I; bið B. 16 þjer (efter ek): F,
B, G, I; mgl. E. þjer er sæmð í: I; þjer er “sæmði” (!) í E;
þer “sæmði” (öiensýntig forvanskning for þer er sæmð í) B; sæmð
er í F, G. 17 hún mælti: F, B, E; mgl. G, I — men I ind-
skyder s. hún efter þaðan. 18 í (foran braut): B, E, G, I; mgl.
F. þaðan: B, G, I; frá söðr mínum E; mgl. F. vilda: F, B, G,
I; vil E. leyfðir: F, G, I; leyflr B, E (den sidste consequent — se
næst foregående anmærkning). 19 ek vil þó: F, B; þó vil eg E; þat
skal þó G, I. 20 um: F, B, E; um, at hann se her G, I. 21 svá:
G, I; mgl. F, B, E. skal — þetta: G, I; þá skal ek veita þer

‘at hann skal í brautu verða, ef hann tek nakkvat
 ‘illt til’. hún gengr til þjóstólfs ok segir hánú.
 hann svaraði ‘nú ferr þjer enn vel, sem ván var
 25 ‘at’. síðan var hann þar ok sat á sjer um hríð.
 enn þar kom, at hann þótti þar öllu spilla. tók
 hann þá at hlífaz við engan mann, nema við hall-
 gerði. enn hún veitti hánú aldri eptirmæli þá
 er hann átti við aðra. þórarinn bróðir glúms taldi
 30 á við hann, er hann ljet þjóstólf þar vera, ok
 kvað illa gefaz mundu ok fara enn, sem fyrr, ef
 hann væri þar. glúmr svaraði vel ok brá þó á
 sitt ráð.

16. Þat var eitt hvert haust, at heimtur váru
 illar á fje manna, ok var glúmi vant margra geld-

F, B, E. 21-23 enn — til: *I* (*hver dag seg er beskadiget og mindre læseligt*); en segl ek þer (*de tre sidste ord bortrevne i B*), ef hann tek nökkut illt til, at hann skal þegar (*dette ord mgl. E*) á (*sál. F, B; í E*) braut verða *F, B, E*; ok skal hann þegar í brottu verða, er hann tek nökkud illt til *G*. 23 til — hánú: *B* (stólfs ok bortsuldret), *E*; "þ|" (*her er til udeglemt*) þjóst. (*den øverste del af þ feilagtig gennemstreget*) ok s. hánú *F*; segir þjóstólf *G* (ok udeglemt foran segir); ok segir þjóstólf (*af þjó kun levninger af þ tilbage*) *I*. 24 hann svaraði: *F*; hann sv. *I*; hann "š." *B*; hann s. *G*; *mgl. E.* enn: *F, B, E, I*; *mgl. G.* 24-25 var at: *G, I*; var *F, B, E*. 26 þar (*foran öllu*): *F, E, G, I*; *mgl. B.* 26-27 tók — hlífaz: *G, I*; hann hlífðiz þá *F*; hann hlífðiz þá ok *B, E*. 27-28 hallgerði: *G, I*; hallgerði eina *F, B, E*. 28 aldri: *F, E, G, I*; þá aldri *B*. þá: *F, B, E*; um þat *G, I*. 29-30 taldi á við hann: *F, B, E*; ávitaðe glúm ok talde á um þat *I*; ávitaði hann mjóg um þat *G*. 30 er — vera: *G, I* (*kun at I har at for er*); er hann let hann þar vera *F, B*; *mgl. E.* 30-32 ok kvað — þar: *F, B, E*; ‘mun hann fara við þig, sem við annan fyrr, ef hann verðr þar staddr’ *G*; ‘mun (*her synes hann udeglemt*) fara við þik, sem aðra enn fyrr, ef hann verðr þar staddr’ *I*. 32 svaraði: *F*; sv. *I*; "š." *B*; s. *G*; svarar *E*. ok brá þó: *F*; en brá þó *E*; enn brá *B, G*; ok brá *I*.

16. 1 eitt hvert haust: *B, E, G, I*; eitt hvert sinn um haust *F*.

inga. þá mælti glúmr við þjóstólfr 'gakk þú á fjall með húskörlum mínum — ok vitið, ef jer finnið 'nakkvat af sauðum'. 'ekki eru mjer fjárleitir hentar' ⁵ sagði þjóstólfr 'enda er þat ærit eitt til, at ek vil 'eigi ganga í spor þrælum þínum; ok far þú sjálf, 'ok mun ek þá fara með þjer'. þetta varð þeim at orðum mjök. hallgerðr sat úti, ok var á veðr gott. glúmr gekk at henni ok mælti 'illt höfu ¹⁰ 'vit þjóstólfr nú saman átt, ok munu vit skamma 'stund saman búa' ok sagði henni allt þat er þeir höfðu við ræðz. hallgerðr mælti þá eptir þjóstólfr, ok varð þeim þá mjök at orðum. glúmr drap til hennar hendi sinni ok mælti 'ekki deili ek við þik ¹⁵ 'lengr' ok gekk síðan í braut. hón unni hánun mikit ok mátti eigi stilla sik ok grjet hástöfum. þjóstólfr gekk at henni ok mælti 'sárt ert þú 'leikin, ok skyldi eigi svá opt'. 'ekki skalt þú

³⁻⁴ á — mínum: F, B, E, I; með (*her er ved feilskrift, indkommet et mer*) húskörlum mínom á fjall G. ⁴ vitið: F, E, I; vit B, G. ⁵ hentar: F, B, E; kunnar G, I. ⁶ þat ærit: F, B, E; yfrit G, I. eitt: F, B, G, I; mgl. E. ⁷ ok — sjálf: F, B, E; far þú sjálf I; farðo G. ⁸ þá: F, B; mgl. E, G, I. ⁸⁻⁹ þetta — mjök: F, B (*kun at B har verðr for varð*); þetta varð þeim mjög at orðum E; ok varð þeim þetta at orðum G, I. ⁹ á: F, B, E; mgl. G, I. ¹⁰⁻¹¹ illt — átt: B; illt höfum vit þjóstólfr saman átt nú F; illa höfum vit þjóstólfr nú saman átt E, I; illa höfum vit saman átt, vit þjóstólfr G. ¹² stund: B, E, G, I; hrið F. búa: F, B, G, I; vera E. henni: B, E; mgl. F, G, I. þat er: F, B, E; hvað G, I. ¹³ við ræðz: F, E; við áttz G, I; saman (n *udeglegt*) átt B. ¹⁴ þá mjök at orðum: F, B, E; þá at orðom mjök (*det sidste ord beskadiget*) I; orðum mjök (*med udeglemmelse af at eller þá at foran orðum*) G. ¹⁴⁻¹⁵ drap til hennar: F, B, E; sló til hennar (*þá tilföier I*) með G, I. ¹⁵⁻¹⁶ við þik lengr B, G, I; lengr við þik F, E. ¹⁶ ok — braut: G, I; ok gekk í brot síðan B; ok gekk á brutt E; gekk brot F (*hvor ok sikkert er udeglegt foran gekk*). ¹⁹ leikin: F, B, E, G; leikin nú I. opt: F, B, G, I; oftur E.

20 'þessa hefna' segir hún 'ok engan hlut í eiga, 'hversu sem með okkr ferr'. hann gekk í braut ok glotti við.

17. Glúmr kvaddi menn til ferðar með sjer, ok bjóz þjóstólfr með glúmi. þeir fóru upp reykjardal hinn syðra ok upp hjá baugagili ok upp til þverfells ok skipta þar liðinu — ok fóru sumir í 5 skorradalsleit, enn suma sendi hann suðr til súlna. ok fundu þeir allir fjölda fjár. svá kom, at þeir váru tveir sjer, glúmr ok þjóstólfr. þeir gengu suðr frá þverfelli ok fundu þar sauði skjarra ok eltu sunnan at fjallinu. kvámuz sauðirnir upp á 10 fjallit fyri þeim. ámælti þá hvárr þeira öðrum — ok mælti þjóstólfr við glúm, at hann mundi til engis háfa afla annars enn brölda á maga hallgerði. glúmr mælti 'án er illt gengi, nema heiman hafi.

20 segir hún: *G, I; mgl. F, B, E* 21 hann: *F, B, E; þjóstólfr G, I*
22 við: *F, B, G, I; ut E.*

17. ¹ til — sjer: *F, B, E; til fjallgöngu G; fjallferðar I*
² ok bjóz þjóstólfr: *G, I; en þjóstólfr bjóz ok fór F, B, E. upp (foran reykjardal): F, B, E, I; upp í G.* ³ ok (foran upp hjá): *I; ok fóro G; ok svá F, B, E. upp (foran til): G, I; suðr B; svá suðr¹ F, E.* ⁴⁻⁶ ok skipta — fjár: *G (der dog har liði for liðinu, súlna forskrevet og fjölda skrevet to gange), I (hvor det første ok er ulæsligt, samt skipta og suðr utydligt); en suma sendi hann til súlufjalla — ok fundu þeir allir of fjár — en sumir fóru í skorradalsleit F, B, E (kun at E har ofr for of og leitir for leit).* ⁶ svá: *G, I; ok þar F, B, E.* ⁷ sjer: *F, B, E; eptir G, I* ⁸ þar: *F, B, G, I; þá E. skjarra: B, G, I; skjarna (!) F; "fkiæra" (en nyere form) E.* ⁹ eltu: *F, B, G, I; eltu þá E. fjallinu: F; fellino B, E; þverfelli G, I. kvámuz: F, B; ok kvómuz E; hljópo G, I.* ¹⁰ fyri þeim: *F, B, E; mgl. G, I. ámælti — öðrum: F, B, E (kun at þá mgl. E); ok kenndi hvárr þeira öðrum um G, I.* ¹¹⁻¹² mundi — háfa: *G, I; hefði til engis F, E; ooooo"ikif" B (hvor der vistnok har stået hefði til einkls).* ¹² annars eun: *G, I; nema F, B; nema at E. halligerði: forkortet i alle membranerne (F, B, E, G, I).* ¹³ áu: *F, B, G, I; "ou" (o lidt uformeligt) E (hvis original måske har*

‘ek skal taka hæðyrði af þjer, þar sem þú ert
 ‘þræll fastr á fótum’. Þjóstólfr mælti ‘þat skalt 15
 ‘þú eiga til at segja, at ek em eigi þræll; því at
 ‘ek skal hvergi undan þjer láta’. Þá reiddiz glúmr
 ok hjó til þjóstólfs með saxi. enn hann brá við
 öxinni, ok kom í fetann ok beit í ofan um tvá
 fingr. Þjóstólfr hjó með öxinni í móti, ok kom 20
 á öxlina ok tók í sundr axlarbeinit ok viðbeinat,
 ok blæddi inn ór sárinu. glúmr greip til þjóstólfs
 annarri hendi svá fast, at hann fjell við. glúmr
 mátti ekki halda; því at dauðinn fór á hann. Þjóst-
 ólfr huldi hræ hans með grjóti ok tók af hánnum 25
 gullbring. hann gekk þar til, er hann kom til
 varmalækjar. hallgerðr var [úti ok sá, at blóðug
 var öxin. hann kastaði til hennar gullbringinum.
 hón mælti ‘hvat segir þú tíðenda? eða hví er öx
 ‘þín blóðug?’ hann svaraði ‘eigi veit ek, hversu þjer 30

haft ón). ¹⁴ ek: F, B; er ek E, G; ef ek L. hæðyrði: F, I; hæðyrði B, E, G (med u for y). þar sem: F, B, E; þar er I; er G (noget utydelig). ¹⁵ þjóstólfr mælti: F, B, E; mgl. G, I, der i stedet herfor indskyde s. þjóstólfr efter segja. ¹⁷ ek skal hvergi: F, B, E; eigi skal ek G, I. ¹⁸ þjóstólfs: G, I; hans F, B, E (feilskrevet). saxi: G, I; hansaxi (for handsaxi) B; handöxl F, E. ¹⁹ öxinni: G, I; öxl sinni B; sinni öxl F, E ofan: F, B, E; mgl. G, I. ²⁰ með öxlinni í móti: G, I; þegar í móti með öxi sinni F, B; þegar í móti sinne öxl E. ²¹ tók: F, B, E; ljó hann G, I. viðbeinat: F, B, G; “vbein” (vistnok = viðbeinat) I; viðbeinit E. ²² ok (foran blæddi): F, B, E, I; mgl. G. ²²⁻²³ til — hendi: F, B, E (kun at E indskyder med foran annarri); annarri hendi til þjóstólfs G, I. ²³ fast — við: F, B, E; hart, at hann fell þegar I; at þegar fell hann G. glúmr: F, B, E; ok G, I. ²⁴ dauðinn fór: F, B, E (kun at E har dauði for dauðinu); þá fór dauðinn G, I. ²⁵ með grjóti: F, B, E; ok þar á (at I) grjót ok torf G, I. ²⁶ gekk: F, B, G, I; fór E. ²⁷ var: F, B, E, I; sat G. ²⁸ öxin: F, B, E, I; öx hans G. ²⁸⁻³⁰ hann kastaði — svaraði: G (der dog har s. for svaraði), I (der har sv. for svaraði); hann mælti F, B, E. ³⁰ ek

‘mun þykkja: ek segi þjer víg glúms’. ‘þú munt
 ‘því valda’ segir hón. ‘svá er’ segir hann. hón
 hló at ok mælti ‘eigi ert þú engi í leikinum’. hann
 mælti ‘hvert ráð sjer þú fyri mjer nú?’ ‘far þú
 35 ‘til hrúts föðurbróður míns’ segir hón ‘ok sjái
 ‘hann fyri þjer’. ‘eigi veit ek’ sagði þjóstólfr
 ‘hvárt þetta er heilræði; enn þó skal ek þínum
 ‘ráðum fram fara um þetta mál’. tók hann þá
 hest sinn ok reið á braut ok lýkr eigi ferð sinni
 40 fyrr enn hann kom á hrútsstaði um nótt. hann
 bindr hest sinn á bak húsum — gengr síðan at
 durum ok lýstr á högg mikit. eptir þat gengr
 hann norðr um húsin. hrútr hafði vakat ok kippti

(*efter velt*): F, B, G, I; *mgl. E.* hversu: F, G, I; hve B, E. ³¹ víg: F, B, G, I; lát E. ³² því valda: F, E, I; því ráða B; þess valdr vera G. segir (*foran hón*): E; s. F, G, I; "á." B. svá er: F, B, G, I; svá er þat E. segir (*foran hann*): G; s. F, E, I; sagði B. ³²⁻³³ hón — mælti: F, B, E; *mgl. G, I, der blot indskyde* s. hón *efter leiknum.* ³³ leikinum: F, B, G, I; leikum E. ³³⁻³⁴ hann mælti: G, I; *mgl. F, B, E, hvoraf de to første indskyde* sagði hann *efter spörmålet.* ³⁴ hvert: F, B, G; hver I; "hvata" E. sjer — nú: F, G, I, (*kun at mjer er i F forskrevet, som om der skulde læses með*); ser þú nú fyrir mer B; skaltu nú sjá fyrir mjer E. far þú: F, B, G, I; far þú nú E. ³⁵ segir hón: F, B, G, I; *mgl. her E, der indskyder disse ord efter reptikkens slutning.* ³⁶ sagði þjóstólfr: F, B; *mgl. E, G, I, af hvilke de to sidste i stedet derfor indskyde* s. hann *efter ráðit (se næst fölg. anmærkning).* ³⁷ heilræði: F, B, E; heilt ráðit G, I. ³⁸ um þetta mál: F, B, G, I; *mgl. E.* tók hann þá: F, B, G, I; ok tók E. ³⁹⁻⁴⁰ reið — nótt; G, I (*kun at I har riðr i [begge ord noget utydelige] for reið á*); reið vestr á rútsstaði um nóttina F, B, E. ⁴⁰⁻⁴¹ hann — slann: F, B, E; ok reið G; *her er et hul i I, hvor dog levninger ses af et r og af "ið" efter et næsten ulæseligt tegn for ok.* ⁴¹⁻⁴² at durum: G, I; til dyra F, B, E. ⁴² högg mikit: F, B, G, I; mikit högg E. ⁴²⁻⁴³ eptir — húsin: F, B (*kun at B har hús for húsin*); ok gengr norðr um húsin G, I; ok gekk síðann á bak húsunum E. ⁴³ vakat: F, B, E, I; vaknat G. ⁴³⁻⁴⁵ ok kippti — í hönd sjer: G (*med feilskrifterne "fikpti" for*

uppháfum skóm á færtr sjer, fór í treyju ok tók sverð í hönd sjer. hann vafði möttli um vinstri hönd 45 sjer ok upp um handlegginn. menn vöknudu við, er hann gekk út. hann gekk norðr um vegginn ok sá þar mann mikinn ok kenndi, at þar var þjóstólfr. hrútr spurði tíðenda. 'ek segi þjer víg 'glúms' segir þjóstólfr. 'hverr veldr því?' segir 50 hrútr. 'ek vá hann' segir þjóstólfr. 'hví reitt þú 'hingat?' segir hrútr. 'hallgerðr sendi mik til þín' segir þjóstólfr. 'eigi veldr hón þessu þá' segir hrútr ok brá sverðinu. þetta sá þjóstólfr ok vill eigi verða seinni ok höggr þegar til hrúts. hrútr 55 bráz skjótt undan höggvinu ok laust vinstri hendi útan á hlýr öxinni svá snart, at öxin hraut ór hendi þjóstólfi. hrútr hjó með hægri hendi á fót

kippti og "fkam" for skóm), I (dog hafði kippt for kippti); hann (ok E) spratt (forskrevet E) upp skjótt (snart [forskrevet snarsi] E) ok fór í treyju ok kippti (forskrevet E) skóm á færtr ser, tók upp sverð sitt F, B, E. 45-46 hann — handlegginn: F, B, E (kun at E har ok for hann); hann hafði möttul ok vafði um handlegginn (handlegg ser I) G, I. 46-47 menn — út: F, B, E, I (kun at I har mennirnir [noget utydeligt] for menn); mgl. G. 47-48 gekk — mikinn: I (hvor sá er utydeligt og þar meget utydeligt); ligeledes G, der dog indskyder út ok efter gekk; sá mann mikinn at húsbaki F, B, E (kun at E har á húsbake for at húsbaki). 48-49 at — þjóstólfr: G, I; þar þjóstólfr F, B, E. 49 hrútr spurði tíðenda: F, B, E; ok spurði at tíðendom G, I. 50 þjóstólfr: F, B, E; hann G, I. 51 vá hann: F, B, E; veld G; ~~~~~ I. 51-52 reitt þú hingat: F, B, G, I; fórtu hingat þá E. 52 til þín: F, B; hingat E; ~~~~~ I; mgl. G. 53 þjóstólfr: F, B, E; hann G; ~~~~~ I. þessu þá: F, B, E; þá þessu G, I. 54 brá: F, B, E; brá þegar G, I. sá: F, B, E; ser G; ~~~~~ I. 54-55 vill eigi verða: B, I; vildi eigi verða F, E; vill verða eigi G. 55 höggr: F, B, G, I; hjó E. 56 bráz: F, B, E; svipaðiz G; svipaðiz heldr I. vinstri hendi: F, B, E; með hendinni G, I. 57 svá — hraut: F, B, E; ok fell öxin G, I. 58 þjóstólfi: B; forkortet í F, E, G, I. með hægri hendi: F, B, E; annarri hendi G; annarri I. á fót:

þjóstólfs fyrir ofan knjeit ok hljóp at hánum við
 60 ok hratt hánum. fjell þjóstólfr á bak aptr, eun
 fótrinn loddí. þá hjó hrútr annat högg hann til
 bana, ok kom þat í höfuðit. þá kvámu út hús-
 karlar hrúts ok sá verks of merki. hrútr ljet færa
 þjóstólf í braut ok hylja hræ hans. síðan fór
 65 hrútr at finná höskuld ok sagði hánum víg glúms
 ok svá þjóstólfs. hánum þótti skaði mikill at um
 glúm, enn þakkaði hánum vígit þjóstólfs. — nú er
 þar til máls at taka, at þórarinn ragabróðir spyr
 lát glúms bróður síns. ríðr hann við tólfta maun
 70 vestr til dala ok kom á höskuldsstaði. höskuldr
 tók báðum höndum við hánum, ok er hann þar
 um nóttina. höskuldr sendir þegar eptir hrúti,

F, B; utan á fót E; sverðino, ok kom á fótunn G, I. 50 þjóstólfs: B; forkortet F, E, I; mgl. G. fyrir ofan knjeit: F, B, I; fyrir ofan kne G; mgl. E 50-62 ok hljóp — höfuðit: G, I (dog har I loddí engo við for loddí, samt hann annat högg for annat högg hann); svá at lítlu loddí við ok hljóp at hánum í því ok hratt hánum (hart tilföier F). hrútr hjó þá í höfuð (det sidste bogstav udeglemt E) þjóstólfi (forkortet F, E; þjóstólfoo B) ok veltti (ok ve bortsmuldret B) hánum banasár. þjóstólfr (r mgl. B) fell á bak aptr F, B, E. 63 ok sá — merki: B; ok "sá "veg" um merki F; ok sá (G tilföier þeir) verkit G, I; mgl. E. hrútr: F, B, E; hann G, I. 63-64 færa — hans: F, B, G, I, (kun at G, I have flytja for færa); hylja (skrevet hylja) hræ þjóstólfs ok let flytja hann í brutt E. 65 hrútr: F, B, E; hann G, I. at finna höskuld: F, B, G, I; á fund höskulds E. 66 svá: F, B, G, I; mgl. E. mikill: G, I; mgl. F, B, E. 66-67 at um glúm: G, I; í láti glúms F, B, E. 67 vígit: F, B, I; víg E, G. 67-68 nú — spyr: G, I; lítlu síðarr spyr þórarinn ragabróðir F, B, E. 69 lát: E, G, I; víg B; vígit F. ríðr hann: G, I; hann ríðr F, B, E. tólfta: F, B, G, I; ví E (sikkert urigtigt og v formodentlig fremkommet ved fejl læsning af et utydeligt x). 70 til — kom: G, I; mgl. F, B, E. höskuldsstaði: B, E, G, I; rúzsstaði (urigtigt) F. 71 báðum — hánum: F, E, I; við hánum báðum höndum B; vel við hánum G hann: F, B, E; mgl. G, I. 72 sendr: B, E, G, I; sendi F.

at hann kvæmi þangat. hann fór þegar. ok um daginn eptir töludu þeir mart um látit glúms. þórarinn mælti 'vill þú nökkuru bæta mjer bróður- 75
inn? því at ek hefi mikils misst'. höskuldr svaraði 'eigi drap ek bróður þinn, ok eigi rjeð 'dóttir mín hánnum bana; enu þegar hrútr vissi, þá 'drap hann þjóstölf'. þá þagnaði þórarinn, ok þótti vandaz málit. hrútr mælti 'geru vit góða ferð 80
'hans — hann hefir víst mikils misst — ok mun þat vel fyri mælaaz, ok gefum hánnum gjafar, ok 'sje hann vinr okkarr alla æfi síðan'. ok fór þetta fram, at þeir gáfu hánnum gjafar, bræðr. ok reið hann suðr apr. þau hallgerðr skiptu um bústaði 85
um várioit — ok fór hón suðr á laugarnes, enn hann til varmalækjar. ok er þórarinn ór sögunni.

18. Nú er þar til máls at taka, at miörðr gígja tók sótt ok andaðiz; ok þótti þat skaði mikill. unnr dóttir hans tók fje allt eptir hann. hón var

73-74 at hann — eptir: F, B, E; ok kom hann þangat. um daginn eptir I; ok kom hann þangat um daginn eptir, ok G. 74 látit: G, I; lát B; víglt F; víg E. 75 þórarinn mælti: F, B, E; mgl. her G, I, der í stedet derfor indskyde s. þórarinn foran því at. nökkuru: F, B, G, I; nokkut E. 75-76 bróðurinn: F, B; bróður minn E, G, I. 77 svaraði: F; sv. E (over linien), I; ".á." B; s. G. 78 þegar: sál. (ikke þegar er) alle (F, B, E, G, I). vissi: F, B, G, I; vissi þat E. 79 þjóstölf: F, B, E; þegar þjóstölf G; þjóstölf þegar I. 81 víst: F, B; mgl. E, G, I. mikils misst: F, E, G; misst mikils B, I. ok: F, B, E; mgl. G, I. 81-82 mun þat: F, E, G, I; þat mun B. 83 hann: F, B, E, G; mgl. I. 84 gáfu — bræðr: F, B, E; bræðr gáfu hánnum gjafir G, I. 86 á laugarnes: F, B (den sidste tilføjer et overflødigst um várioit eftir); í laugarnes E; til laugarness G, I. 87 sögunni: F, B, E; sögu þessi G; sögunni (u feilskrevet) þessi I.

18. 1 at: B, E, G, I; er F. 8 fje alit: F, B, G, I; arf allann E.

þá úgefn í annat sinn. hún var örlynd mjök
5 ok úforsjál um fjárhagi, ok tók at eyðaz fyrir
henni lausafjeit svá at hún átti ekki nema lönd
ok gripi.

19. Gunnarr hjet maðr. hann var frændi
móndóttir unnar. rannveig hjet móðir hans ok var sigfúss
dóttir, sikhvats-sonar hins rauða. hann var veginn
við sandhólaferju. faðir gunnars hjet hámundr ok
5 var sonr gunnars baugssonar. við þann er kennt
gunnarsholt. móðir hámundar hjet hrafnhildr. hún
var stórólfs dóttir, hæings-sonar. stórólfr var bróðir
hrafns lögsögumanns. sonr stórólfs var ormr hinn
sterki. gunnarr hámundarson bjó at hlíðarenda í
10 fjótshlíð. hann var mikill maðr vexti ok sterkr
ok allra manna bezt vígr. hann hjó báðum höndum
ok skaut, ef hann vildi; ok hann vá svá skjótt með
sverði, at þrjú þóttu á lopti at sjá. hann skaut

4 úgefn: F, B, E; úgípt G; oooo I. í annat sinn: B, E, G; oooo annat sinni I; *mgf.* F. 5 fjárhagi: F, B, E; fjárhagina G; oooo I. 5-6 tók — lausafjelt: B, I; tók at eyðaz fyrir henni lausafe F, E; tóko at eyðaz mjög fyrir henni lausafein G. 6 nema: F, B, E, I (í *hvilken sidste ne er bortrevet*); utan G. lönd: F; *forkortet* B, E, G, I.

19. 2 ok: F, B, E, I; hún G. 2 sigfúss: *sól. alle* (F, B, E, G, I), *hvor-ímod landnáma* (V 3-4) *lader rannveig være datter af sigmundr, fader til möðr gígja, til sigfúss í hlíð osv.* 3-sonar: F, B, G, I; *mgf.* E. hann d. e. sigfúss (landnámas sigmundr). 5 sonr gunnars baugssonar: F, B, I; gunnars baugs s. E, og son gunnars baugs G, *begge urigtigt.* þann: F, B, I; hann E, G. 10 vexti: F, E, G, I; *mgf.* B. 11 ok allra: G, I; *mgf.* F, B, E. 11-12 hjó — vildi: F, E (*kun at E indskyder med foran báðum*); hjó báðum höndum ok skaut, ef (*det sidste ord noget afbleget*) oooo B; skaut báðom höndom ok svá hjó hann G, I. 12 ok (*foran hann*): F, B, E, G; *mgf.* I. hann — skjótt: F, B, G, I; svo skjótt vo (*dette sidste ord ulæseligt*) hann (*dette ord noget utydeligt*) E. 13 þóttu — sjá: F, B, E (*den sidste til dels utydeligt*); *sýndoz* (G *har sýndiz*) á lopti G, I.

manna bezt af boga ok hæfði allt þat er hann
 skaut til. hann hljóp meir enn hæð sína með ¹⁵
 öllum herklæðum ok eigi skemmra aptr enn fram
 fyri sik. hann var syndr sem selr. ok eigi var
 sá leikr, at nakkvarr þyrfti við hann at keppa. ok
 hefir svá verit sagt, at engi væri hans jafningi.
 hann var vænn at yfirliti ok ljóslitaðr — rjett nesit ok ²⁰
 hafit upp í framanvert — bláeygr ok snareygr ok
 rjóðr í kinnum: hárit mikit, gult, ok fór vel. manna
 var hann kurteisast, harðgörr í öllu, ráðhollr ok
 góðgjarn, mildr ok stilltr vel, vinfastr ok vinavandr.
 hann var vel auðigr at fje. bróðir hans hjet ²⁵
 kolskeggr. hann var mikill maðr ok sterkr, drengr
 góðr ok örugggr í öllu. annarr bróðir hans hjet
 hjörtr. hann var þá í barnæsku. ormr skógarnef

¹⁵ sína: F, B, G, I; sína í loft upp E. ¹⁶ skemmra: F, B, E (denne membran her utydelig); seinna G, I. ¹⁷ fyri sik: F, B, E (denne membran her utydelig), G; mgl. I. ¹⁸ at (foran nakkvarr): B, E, G, I; er F. við hann at keppa: F, B; við hann at reyna G, I; E synes at have at reyna við hann eða við hann at keppa. ¹⁹ hefir svá verit: F, B, E (den sidste med tilføjet frá efter verit); svá er sannliga G, I. engi — jafningi: F, B, E (i hvilken sidste nngi [slutningen af ordet jafningi] dog er så godt som ganske udslettet); hans jafningi haf engi fæðz á islandi I; hans jafningi hefir engi fæðdr verit á islandi G. ²⁰ vænn: F, B, E; vænn maðr G, I. at yfirliti: F, B, E; yfirlits G, I. rjett nesit: G, I; rjettnefjaðr F, B, E. ²¹ rjóðr í kinnum: G, I; roði í kinnunum F, B, E. gult, ok fór vel: G, I (kun at G har ferr for fór); ok fór vel ok vel litt F, B; ok fór vel E. ²²⁻²³ manna — kurteisast: G, I; manna kurteisast var hann F, B; miðmjór ok herðlbreiðr, manna ~~~~~ kominn ok kurteisast (forskrevet kvteistast) E (hvor ~~~~~ vistnok skjuler bezt á sik). ²³ harðgörr: F, B, G, I; hann var harðger E. ²³⁻²⁴ ráðhollr — mildr ok: G, I; femildr ok B, E; femildr F. ²⁵ var (foran vel): F, B, G, I; var ok E (som det synes). vel auðigr: F, E, G; vell-auðigr B, I. hans: F, B, E, G; udeglemt I. ²⁶ maðr: F, B, E; mgl. G, I. ²⁸ í barnæsku: B, G, I; á barnæsku E (usædvanlig);

var bróðir gunnars laungetinn; ok er hann ekki
 30 við þessa sögu. arngunnr hjet systir gunnars.
 hana átti hróarr tungugóði, sonr una hins úborna,
 garðars-sonar. sá fann ísland. sonr arngunnar
 var hámundr halti, er bjó á hámundarstöðum.

20. Njáll hjet maðr. hann var sonr þórgेirs
 gollnis, úfeigssonar. móðir njáls hjet ásgerðr.
 hón var dóttir áskels hersis hins úmálga. hón
 hafði komit út hingat til íslands ok numit land
 5 fyrir austan markarfljót, milli öldusteins ok selja-
 landsmúla. sonr hennar var holtapórir, faðir
 þeira þórleifs kráks, er skógverjar eru frá komuir,
 ok þórgríms hins mikla ok þórgेirs skorargeirs.
 njáll bjó at bergþórshváli í landeyjum. annat bú
 10 átti hann í þórólfsfelli. njáll var vel auðigr at fje
 ok vænn maðr yfirlits. enn sá hlutr varð á ráði

jfr. á barnsaldri); "fēgǫfkr" (forskrevet blanding af í barnnesku og í bernsku) F. 20 gunnars: F, B, E; hans G, I. ok: B, E, G, I; mgl. F. 30 við þessa: F, B, E, I; í þessi G. 33 var: F, B, G, I; het E.

20. ¹ sonr þórgेirs: F, B; þórgेirs s. E, G, I. ² gollnis: — "gollnif" B; "gollðnif" I; "gavltnis" E; "gavltnif" G; "gollnigf" F. úfeigs-: G, I (eigs bortrevet og í beskadiget); þórólfs F, B, E ("þorólls"). njáls: F, B, E, I (í hvilken sidst nævnte membran så vel dette ord ["nialf"] som det næst følgende ["het"] åbenbart ere fremkomne ved en rettelse); þórgेirs G (i ovenstemmelse med landnáma). ³ hón (foran var): E, G, I; ok F, B. áskels: E, G; "ak"ooo I; árs F, B. hersis: F, B, E, G (feilskrevet); ooo I. hins úmálga: F, B, E, G; ooooga I. ⁴ út hingat: F, B; mgl. E, G, I. ⁵ fyrir austan markarfljót: B, E; fyrir oooooarfjót I; fyrir vestan markarfljót F; mgl. G. ⁵⁻⁶ milli — seljalandsmúla: F, B, E, G; mgl. I. ⁶⁻⁷ faðir þeira þórleifs: F, B; er faðir þeirra var: þórleifs E; faðir þórleifs G; faðir þoooo I. ⁷ kráks: B, E, G; karls F; ooo I. ⁸ þórgेirs: G, I; mgl. F, B, E. ¹⁰ njáll: F; hann B, E, G, I. vel auðigr: F, G; vellauðigr B, I (dog er vell meget utydeligt i I); auðigr E. ¹¹ maðr yfirlits: E, G, I; at állit F, B. ¹¹⁻¹² enn

hans, at hánum óx eigi skegg. hann var lögmadr svá mikill, at engi var hans jafningi, vitr ok forspár, heilráðr ok góðgjarn — ok varð allt at ráði þat er hann rjeð mönnum —, hógværr ok drenglyndr, 15 langsynn ok langminnigr. hann leysti hvers manns vandræði, er á hans fund kom. bergþóra hjet kona hans. hón var skarphjæðins dóttir, kvennskörungr mikill ok drengr góðr ok nakkvat skap-^hhörd. þau njáll áttu sex börn, þrjá sonu ok þrjár 20 dætr. ok koma þeir allir við þessa sögu.

21. Nú er þar til máls at taka, er unnr hefir látit allt lausafjeit. hón gerði heiman ferð sína til hlíðarenda, ok tók gunnarr vel við frændkonu sinni, ok var hón þar um nóttina. um daginn eptir sátu þau úti ok töluðu. kom þar niðr tal 5

— hans, at: *I* (hvor at er bortrevet i enden af en linie); en så lutr var á ráði hans, at *G*; enn så hlutr var at ráði hans, at *E*; *mgf. F, B.* 18 var: *E, G,* og, som det synes, *I* (hvor man tror at skinte et v [af en egen form] foran den her begyndende lacune); fannz *F, B.* vitr: *E, G*; vitr var hann *F, B.* 15 er: *F, B, E*; sem *G.* mönnum: *F, B, G*; *mgf. E.* drenglyndr: *F, B, G*; dreinglundadr *E.* 16 langsynn ok langminnigr: *G*; langsynn ok langvinnigr (öiensynlig ved feillæsning af langminnigr) *E*; *mgf. F, B.* manns: *F, B, E*; *mgf. G.* 17 kom: *F, B, G*; kvómu *E.* 18-19 kvennskörungr: *F, B, G*; hón var skörungr *E.* 19 ok (foran dreng): *F, B, G*; *mgf. E.* 19-20 nakkvat skap- hörd: *F, B*; skapkörd *E*; nokkuð hörd *G.* 20 njáll: *E, G*; *mgf. F, B.* sex börn: *F, B, G*; *mgf. E.* 20-21 þrjá — dætr: *E, G*; dætr þrjár ok sonu þrjár *F, B.* 21 við þessa sögu: *E, G*; við þessa sögu síðan *F*; síðan við þessa sögu *B.*

21. 1-2 er unnr hefir: *F*; at unnr hefir *E, G*; er unnr er. hún hefir *B.* 2 lausafjeit: *E, G*; lausafe sitt *F, B.* heiman: *E, G*; *mgf. F, B.* ferð: *F, B, G*; fór *E.* 3-4 frændkonu: *F, E, G*; henni frændkonu *B.* 4 ok (foran var): *E, G*; *mgf. F.* (ogsá öiensynlig) *B* (der i övrigt har et lille hul på dette sted). nóttina: *F* (snarere end nótt), *E, G*; nótt *B.* 4-5 um daginn eptir: *F, B*; en um morgininn *E, G.* 5 kom — tal: *G*; ok kom þar tali *E*; þar kómu niðr ræður *F, B.*

hennar, at hún sagði hánnum, hversu þungt henni
 fjell til fjár. 'illa er þat' sagði hann. 'hver órræði
 'vill þú veita mjer?' sagði hún. hann svaraði 'haf
 'þú fje svá mikit, sem þú þarft, er ek á á leigu-
 10 'stöðum'. 'eigi vil ek þat' segir hún 'at eyða fje
 'þínu'. 'hversu vill þú þá?' segir hann. 'ek vil,
 'at þú heimtir fje mitt undan hrúti' segir hún.
 'eigi þykki mjer þat vænt' segir hann 'þar er faðir
 'þinn fjekk eigi heimt; ok var hann lögmaðr mikill,
 15 'enn ek kann lítt til laga'. hún svaraði 'meir
 'þreytti hrútr þat með kappi, enn með lögum; enn
 'faðir minn var gamall — ok þótti mönnum því þat
 'ráð, at þeir þreytti þat ekki með sjer. enda er sá
 'engi minn frændi, at gangi í þetta mál, ef þú
 20 'hefir eigi þrek til'. 'þora mun ek' segir hann 'at
 'heimta fje þetta; enn eigi veit ek, hversu upp skal

⁶ hánnum: *F, B, E*; *mgf. G.* ⁶⁻⁷ þungt henni fjell: *E, G*; henni fell þungt *F, B.* ⁷ hver: *B, E, G*; hvert *F.* ⁸ hann svaraði: *F, B* (hann "ð."); hann mælti *G*; *mgf. E.* ⁹⁻¹⁰ sem þú — leigustöðum: *F, B, Cγ* (*med udeglemmelse af verbet á*), *E* (*med at for præp. á*); er ek á á leigustöðum, sem þú vilt *G.* ¹⁰⁻¹¹ þat — þínu': *G*; eyða fe þínu' s. hún *F, B, Cγ, E.* ¹¹ segir hann: *F, B, E, G*; *mgf. Cγ.* ¹² fje: *F, B, E, G*; *mgf. Cγ.* undan: *F, B, Cγ*; at *E*; af *G.* segir hún: *F, B, E, G*; *mgf. Cγ.* ¹³ segir hann: *F, B, E, G*; *hvorimod Cγ har g. s. foran replikken.* þar er: *F, B, E*; þar sem *Cγ, G.* ¹⁴ fjekk eigi heimt: *F, B*; fekk eigi *Cγ*; gat ekki at gert *E*; gat eigi sótt felt *G.* var hann: *F, B, Cγ, G*; var hann þó *E.* lögmaðr mikill: *B, E, G*; lögmaðr mikill' s. hann *F*; hinn mesti lagamaðr *Cγ.* ¹⁵ kann: *F, B, E, G*; veit *Cγ.* lítt: *F, B, Cγ*; lítill *G*; fátt *E.* hún svaraði: *F*; hún s. *B*; *herfor har Cγ, E* s. hún *efter lögum*; *mgf. G.* ¹⁶ með — með: *F, B, Cγ, E*; með *udeladt på begge steder i G.* ¹⁷ mönnum því þat: *F, B, G*; mönnum þat þá *Cγ*; því mönnum *E.* ¹⁸ þat (*foran ekki*): *F, B, E*; *mgf. Cγ, G.* ¹⁹ minn frændi: *F, B*; í minni ætt *Cγ, E, G.* at — mál: *F, B* (*dog er at bortrevet i B*); er við þessu máll munl taka *Cγ*; er fylgi *E, G.* ²⁰⁻²¹ segir — þetta *F*; s. hann 'at heimta (el *noget beskadiget*) fe ooo *B*; at heimta

‘taka málit’. hón svaraði ‘far þú ok finn njál at
 ‘bergþórshváli. hann mun ráðin kunna til at leggja.
 ‘er hann ok vinr þinn mikill’. ‘væn er mjer, at
 ‘hann ráði mjer heilt sem öllum öðrum’ segir hann. 25
 svá lauk með þeim, at gunnarr tók við málinu enn
 fjekk henni fje til bús síns, sem hón þurfti. ok
 fór hón heim síðan. gunnarr ríðr nú at finna
 njál, ok tók hann við hánum vel — ok gengu þegar
 á tal. gunnarr mælti ‘heilræði em ek kominn at 30
 ‘sækja at þjer’. njáll svaraði ‘margir eru þess
 ‘vinir mínir makligir, at ek leggja til þat sem heilt
 ‘er; enn ætla ek, at ek leggja mesta stund á við
 ‘þik’. gunnarr mælti ‘ek vil gera þjer kunnigt, at

fe þitt *Cy*; s. hann ‘at heimta feit *G*; at heimta feð’ s. hann *E*.
 22 málit: *F, Cy*; *mgf. B, E, G*. hón svaraði: *F*; hón sv. *Cy*; hún
 svarar *B*; s. hón *E* (efter det næst følgende mikill); *mgf. G*. ok
 finn: *F, E*; at finna *B, Cy, G*. at (foran bergþórshváli): *F, B, Cy*;
 niðri at *G*; á *E*. 23 ráðin kunna: *F, B, Cy*; kunna ráðin *G*; kunna
 ráð *E*. 24 er — ok: *F, B, E, G*; ok hann er *Cy*. er mjer: *F, B,*
Cy; þikki mer *G*; þiki mjer þess *E*. 25 öllum: *F, B*; *mgf. Cy, E,*
G segir hann: her *F, B*; medens *E* indskyder ”f. h.” og *Cy, G*
 s. g. foran at hann. 26 svá: *F, B, Cy, G*; en svo *E*. gunnarr: *F, B,*
Cy; hann *E, G*. 27 fjeck — fje: *B, Cy, E*; fe henni *G* (hvor noget
 sål. er udeglemt); fe fekk hann henni *F*. bús síns: *B, Cy, G*;
 ”hvftstf” *F*; bús *E*. þurfti: *Cy, E* (sidste bogstav utydel.), *G*; þyrfti
F, B, i hvilke y her måske er sat i stedet for u (jfr. frumpartar s.
 22-23). 28 hón: *F, B, E, G*; unnr *Cy*. ríðr — finna: *F, B*; fór at
 finna *G*; fór til bergþórshváls at finna *Cy*; finnr *E*. 29 ok — vel:
F, B; ok (hann *G*) tók hann (*mgf. G*) vel við hánum *E, G*; hann
 tók við hánum báðum höndum *Cy*. ok — þegar: *F, B*; þeir gengu
 þegar *Cy*; ok gengu þeir *G*; þeir gengu *E*. 31 njáll svaraði: *F, E*;
 n. mælti *G*; n. s. hann *B*; *mgf. Cy*. þess: *F, B, Cy, E*; *mgf. G*.
 32 vinir — -ligr: *F, Cy, E, G*; makligir vinir mínir *B*. 32-33 at
 — er: *G*; at eg leggja heilt ráð til *E*; *mgf. F, B, Cy*. 33-34 enn —
 þik: *Cy*; en þó ætla ek at leggja mesta stund á við þik *F, B*; en
 þó ætla eg mjer at leggja á við þik mesta stund *E*; en þó ætla ek
 mesta stund þar á at leggja, sem þú ert *G*. 34 þjer: *F, B, E, G*;
mgf. Cy. kunnigt: *F, B, Cy, G*; heyrinkunnigt (in forkortet $\bar{v}$) *E*.

35 'ek hefi tekit fjárheimtu af unni á hrút'. Þat er
 'mikil vandamál' segir njáll 'ok mikil hættu, hversu
 'ferr, enn þó mun ek til leggja með þjer þat er
 'mjer þykkir vænst; ok mun þat endaz, ef þú bregðr
 'hvergi af; enn líf þitt er í hættu, ef þú gerir eigi
 40 'svá'. 'hvergi skal ek af bregða' segir gunnarr.
 þá þagði njáll nakkvara stund ok mælti síðan
 'hugsat hefi ek málit, ok mun þat duga'.

22. 'Nú skalt þú ríða heiman við hinn þriðja
 'mann. skalt þú hafa váskufl yztan klæða ok
 'undir söluváðarkyrtil mórenndan. þar skalt þú
 'hafa undir hin góðu klæði þín ok taparöxi í hendi.
 5 'tvá hesta skal hafa hverr yðvarr — aðra feita enn
 'aðra magra. þú skalt hafa hjeðan smíði. jer skuluð
 'ríða þegar á morgin. ok er jer komið yfir hvítá

35 fjárhelmtu: F, B, Cγ, E; fjárheimtur G. af — hrút: F, B, G; af unni á hendr r. Cγ; á r. E. 36 mikil vandamál: F, B, Cγ (i hvilket fragment der rigtignok kun står mikil vanda i det mål sikkert er udeglemt); vandamál mikil G; vandi mikill E. segir njáll: F, B, Cγ, G; hvorimod E har njáll mælti foran reptikken. 37 til leggja: B, Cγ, E, G; leggja til F. þat er: F, B, Cγ, E; slíkt sem G. 38 vænst: B, E; vænast F, G; vænligast Cγ. þat (foran endaz): F, B, Cγ, G; þer E. 39 hvergi: B, E; "þé" F, Cγ; ekki G. 39-40 gerir eigi svá: F, B, Cγ, G; "breg:" (sál. — for bregðr — her og på det næst foregående sted i denne membran) af E. 41 þá þagði njáll: F, B, Cγ; njáll þagði E, G. stund: F, E, G; hrið B, Cγ.

22. 1 Nú skalt þú: F, B, G; þú skalt Cγ, E. hinn: Cγ, G; mgl. F, B, E. 2 skalt þú: F, B, G; þú skalt Cγ, E. klæða: F, B, Cγ, E (i hvilken membran dog kun æða er nogenlunde tydeligt); mgl. G. 3 söluváðarkyrtil: F, B, Cγ; vöruváðarkyrtil G; "folvodar" (som det synes — vodar er utydeligt) kufl E. mórenndan: F, B, E, G; mórauðan Cγ. 4 hafa undir: F, B, Cγ, E; undir hafa G. ok taparöxi í hendi: F, B, Cγ; þú skalt hafa taparöxi í hendi þer E, G. 5 tvá — hafa: F, B, Cγ; þer skuluð hafa ij hesta E, G. 5 og 6 aðra: begge steder F, B (hvor dog det første aðra er bortrevet), E, G; aðra tvá (begge steder) Cγ. 6 hjeðan: F, B, E, G; heiman Cγ. jer skuluð: F, B, G; þú skalt Cγ, E. 7 á morgin: F, B, E, G; á morgin heiman Cγ. 7-8 ok er — vestr: F, B; ok er (jer mangler) komit vestr ífr hvítá Cγ; ok þegar þer komit vestr ífr hvítá G; enn

‘vestr, þá skalt þú láta slota hatt þinn mjök. þá
‘mun eptir spurt, hverr sá sje hinn mikli maðr.
‘förunautar þínir skulu segja, at þar sje kaupahjediinn 10
‘hinn mikli, eyfirzkr maðr, ok fari með smíði.
‘hann er maðr skapillr ok margmæltr — þykkiz
‘einn vita allt. hann rekr aptr kaup sín optliga ok
‘flýgr á menn, þegar er eigi er svá gört, sem hann
‘vill. þú skalt ríða vestr til borgarfjarðar ok láta 15
‘þá falt hvarvetna smíðit ok reka aptr kaupin mjök.
‘þá mun sá orðrómr á leggjaz, at kaupahjediinn sje
‘manna verstr víðfangs ok sízt sje logit frá hánnum.
‘þú skalt ríða til norðrárdals ok svá til hrútafjarðar

þegar þú kemr yfir hvítá vestr E. ⁸ þá skalt þú láta: E, G; skaltú láta Cγ; láttú F, B. hatt þinn: B, Cγ, G; hattinn F, E. mjök: F, B, Cγ, E; mgl. (som del af denne sætning; se næstfølg. anmærkn.) G. þá: F, B, Cγ; mjög G (se næst foreg. anmærkn.); mgl. E. ⁹ sje — maðr: F, B, Cγ, G (dog er for sje); maðr er, hinn mikli E. ¹¹ hinn mikli: F, B; mikli E; mgl. Cγ, G. eyfirzkr: F, B, Cγ, E; austfirzkr G. ¹² maðr: F, B, Cγ, G; mgl. E. ¹³ vita allt: F, B, Cγ, E; allt vita G. hann — optliga: F, B (kun at B har tekr for rekr, formodentlig ved feillæsning); hann rekr optliga aptr kaup sín Cγ; rekr mjög aft (sål.) kaup sín E; rekr aptr kaup sín mjög G. ¹³⁻¹⁴ ok flýgr — sem: Cγ; ok flýgr á menn. þegar eigi er allt (dette allt mgl. B) gört, sem F, B; flýgr á, þegar eigi er allt gert þat er E; ok flýgr þegar á, ef elgi er svá allt gört ok mælt, sem G. ¹⁵ vestr til borgarfjarðar: F, B, G; vestr borgarf. (ved feilskrift, enten for vestr til borgarfjarðar eller for vestr í borgarfjörð) Cγ; austr til borgarfjarðar aftr E (hvis læsemåde öiensynlig er fremkommen ved, at man i hvítá [linie ?] har set den vestlige flod af dette navn). ¹⁵⁻¹⁶ ok láta — smíðit: Cγ; ok láta hvarvetna falt smíðit B, G; ok (láta udeglemt) hvervetna falt smíðil F; þú skalt láta hvervetna falt smíðit E. ¹⁶ ok reka — mjök: F, B, E; reka mjög aptr kaupin G; ok rek aptr kaup þín Cγ. ¹⁷ þá mun sá: E, G; mun þá sá F; mun þá B; mun sá Cγ. kaupahjediinn: F, B, Cγ, G; hediinn E. ¹⁸ manna verstr víðfangs: F, B; hinn versti víðfangs Cγ; hinn vesti maðr E; manna verstr G. hánnum: F, B, E, G; hánnum þat er illt er Cγ. ¹⁹⁻²⁰ til norðrárdals — kemr: F, B; til hrútafjarðar ok þaðan til laxárdals ok þar til, er þú kemr Cγ; (til udeglemt) norðrárdals ok

- 20 'ok til laxárdals ok til þess er þú kemr á höskuldsstaði. þar skalt þú vera um nótt ok sitja 'útarliga ok drepa niðr höfði. höskuldr mun mæla, 'at ekki skyli eiga við kaupahjedin, ok segja, at 'hann sje úvinveittr. síðan munt þú fara í braut
- 25 'um morgininn eptir ok koma á næsta bæ hjá 'hrútsstöðum. þar skalt þú láta falt smíðit ok hafa 'þat uppi af, er verst er, ok berja í brestina. 'búandi mun at hyggja ok mun hann finna brestina. 'þú skalt hnykkja af hánun ok mæla illt við hann.
- 30 'hann mun segja, at þat sje ván, at þú gefiz hánun 'eigi vel "er þú gefz öllum öðrum illa". þá skalt 'þú fljúga á hann, þó at þú sjer því úvanr; ok 'stíllt þó aflinu, at þú verðir eigi kenndr ok ekki 'sje grunat. þá mun sendr maðr á hrútsstaði at

svo til hrútsfjarðar ok laxárdalsheiði ok til þess er þú kemr E; mgl. G. ²¹ nótt: F, Cγ, G, samt uden tvívl B (ða her ikke synes at have været plads til mere; nu er kun no tilbage); nóttina E. ²² ok drepa niðr höfði: F, B, Cγ; drepa niðr höfðino G; mgl. E. ¹³ ekki skyli: F, B, G; menn skyli ekki Cγ; ekki skyldi E. ²³⁻²⁴ ok segja, at hann sje: F, B (ðog með er for sje), Cγ, G (ðog með ude-ladelse af ok); "ok er hann maðr E. ²⁴ í (foran braut): F, Cγ, E, G; á B. ²⁵ eptir: F, B; mgl. Cγ, E, G. koma: F, B, Cγ, E; kom G. ²⁷ af: B, Cγ, G; allt F; mgl. E. er (foran verst): F, B, Cγ, G; sem (m udeglemt) E. ok berja í brestina: F, B, E, G (á hvilken ðog ok er udeglemt); ok bjóða bónda Cγ ²⁸ búandi: F, B, Cγ; enn bóndi E, G. at hyggja: F, B, Cγ, G; "heýgia" at E. hann (foran fluna): F, B, Cγ, G; mgl. E. fluna: F, B, E, G; flunna á Cγ. ²⁹ hnykkja: F, B, E, G; grípa Cγ. illt við hann: B, Cγ; illa við hann F, E; til hans illa G. ³⁰ segja: F, B, E, G; mæla Cγ. þat: F, B, Cγ, G; þess E. ³¹ öllum: F, B, Cγ; mgl. E, G. ³¹⁻³² þá skalt þú: F, B; þú skalt Cγ, E, G. ³² úvanr: F, B, Cγ; ekki vanr E, G. ³³ stíllt þó: F; stílltu þó Cγ, E, G; stíllt þó vel B. ³³⁻³⁴ þú verðir — grunat: G, I (kun at I indskyder et overflüdig þó foran kenndr); at þú verðir eigi kenndr F, B, Cγ; eigi se grunat E. ³⁴ sendr maðr: F, B, Cγ, E; sent vera G, I. ³⁴⁻³⁵ á — hrútl: F, B, Cγ, E;

'segja hrúti, at betra mun at skilja ykk. hann 35
 'mun þegar senda eptir þjer; enn þú skalt ok
 'þegar fara. þjer mun skipat á hinn úæðra bekk
 'gegnt öndugi hrúts. þú skalt kveðja hann. hann
 'mun vel taka þjer ok spyrja, hvárt þú sjer norð-
 'lenzkr. þú skalt segja, at þú sjer eyfirzkr maðr. 40
 'hann mun spyrja, hvárt þar sje allmargir ágætis-
 'menn. "ærinna hafa þeir klækiskap" skalt þú segja.
 "'er þjer kunnigt til reykjardals?" mun hann segja.
 "'kunnigt er mjer um allt ísland" skalt þú segja.
 "'eru í reykjardal kappar miklir?" mun hann segja. 45
 "'þjófar eru þar ok illmenni" skalt þú segja. þá

eptir rúti ok sagt hánun *G, I.* 35 mun (*foran at skilja*): *F, B* (*her forskrevet ný*), *Cy*; se *E, G, I.* 36 þegar senda eptir þjer: *Cy, G, I* (*kun at G, I udelade þegar*); þegar senda eftir yðr *E*; þegar fara ok bjóða þer með ser *F, B.* 36-37 enn — fara: *Cy*; ok skalto þá fara þegar *G*; ok skalt þú þá fara þangat *I*; ok skaltu þá þangat fara *E*; en þú munt þat þiggja (*ífr. næst foreg. anmærkn.*). þú skalt kveðja rúti. hann mun svara þer *F, B* (*kun at B udelader þer*). 38 þú skalt kveðja hann: *Cy, E, G, I*; *mgl. her F, B, ífr. næst foreg. anmærkn.* 38-39 hann — þjer: *Cy*; hann mun því svara vel *E*; ok mun hann þá þer vel svara *G, I* (*kun at G udelader þer*); *mgl. F, B.* 39 ok spyrja: *Cy*; spyrja mun hann *G, I*; hann mun spyrja *F, B, E.* sjer: *F, B, G, I*; ert *Cy, E.* 39-40 norðlenzkr: *F, B, Cy*; norðlenzkr maðr *E, G, I.* 40 þú (*foran skalt*): *F, B, Cy, E*; enn þú *G, I.* maðr: *F, B, Cy, E*; *mgl. G, I.* 41 allmargir: *F, B, Cy, G, I*; margir *E.* 41 ágætis-: *E, G, I*; ágætir *F, B, Cy.* 42 "ærinna — segja: *F, G, I* (*kun at G, I have gnógan for ærinna*); "ærinna hafa (*dette ord temmelig afbleget, især det første a*) ooooo *B*; "ærit hafa þeir "klækiskap" skaltú segja *E(!)*; þú mant segja, at ærinna eiga þeir klækiskap *Cy.* 43 "er þjer — hann segja: *Cy, E*; hann mun spyrja, hvárt þer se nökkut kunnigt til reykjardals *G, I* (*kun at G har reykjadals for reykjardals*); "er þer kunnigt um reykjardal?" man hann segja *F.* 44 "kunnigt — þú segja: *F, Cy* (*dog med land for island*), *G* (*dog med udeladelse af um*), *I*; þú skalt svara "mjer er kunnigt um allt land" *E.* 45 "eru — hann segja: *F, E, G, I* (*kun at E, G have reykjadal for reykjardal*); *mgl. Cy.* 46 "þjófar — segja: *F, Cy*; þú skalt segja (*s. E, sv [= svara] I*) "þjófar (*G tilfóier miklir*) eru þar ok illmenni" *E, G, I.*

‘mun hrútr hlæja ok þykkja gaman at. munuð it
 þá tala um menn í austfirðingafjórðungi; ok skalt
 þú öllum leggja nakkvat ámæli. tal ykkat mun
 50 koma á rangárvöllu. þá skalt þú segja, at þar sje
 ‘sízt mannval, síðan mörðr gígja var dauðr. þú
 ‘skalt kveða vísur nakkvarar — því at þú ert skáld
 ‘gott — ok mun hrúti þykkja gaman at. hann
 ‘mun spyrja, hvat þú færir til þess, at eigi megi
 55 koma maðr í stað hans. þú skalt því svara, at
 ‘hann var maðr svá vitr ok svá mikill laga-maðr ok
 ‘málafylgju “at aldri varð á um hans höfðingskap”.
 ‘hann mun spyrja, hvárt þjer sje nakkvat af kunnigt
 “hversu fór með okkr”. “kunnigt er mjer” skalt
 60 þú segja “at hann tók af þjer konuna, enn þú
 “hafðir ekki”. þá mun hrútr svara “þótti þjer

47-48 munuð it þá tala: *Cy*; þit munuð tala *F, G, I*; þit munuð hafa viðmæli *E*. 48 austfirðingafjórðungi: *F, Cy, E*; austfjórðum *G, I*. 49 öllum leggja: *E*; leggja öllum *G, I*; öllum finna *Cy*; fá (*uden tilføiet dativ*) *F*. nakkvat: *F, E, G, I*; nokkor (*eller nøkkor*) *Cy*. 49-50 tal — rangárvöllu: *F*; tal ykkat mun koma til manna á rangárvöllu *Cy*; þar mun koma (*her indskyder G um men I til um*) tal ykkat, at þit munuð koma á rangárvöllu ok tala þar um menn *E, G, I*. 50 þá skalt þú: *F, Cy* (*i hvilken þú dog er udeglemt*); þú skalt *E, G, I*. 51-53 þú skalt — gaman at: *E*; kveð þá ok vísu nökkura þá er rúti þikki gaman at — því at ek veit, at þú ert skáld *F*; *mgl. Cy, G, I*. 53 hann: *E, G, I*; *r. F, Cy*. 54 spyrja: *F, Cy, G, I*; spyrja þik *E*. færir: *G, I*; flnrr *E*; flnrr helzt *F, Cy*. 55 koma maðr: *F, Cy, E, I*; maðr koma *G*. því svara: *F, Cy*; *s. E*; þat segja *G*; þat *s. I*. 56-57 svá mikill — málafylgju: *G, I* (*dog har denne membran of for ok*); svá mikill málafylgjumaðr *F, E*; málafylgjumaðr *Cy*. 57 aldri — höfðingskap: *F, G, I*; aldri yrðl á um (*G, I udelade dette um*) höfðingskap hans *F, G, I*; engl fannst hans make *E*. 58 af kunnigt: *F*; kunnigt af *Cy, G, I*; kunnigt *E*. 59 okkr”: *F*; ykkr merði” (*urigtigt for okkr merði*) *E*; þeim *r. Cy, G, I*. 61 hafðir ekki: *Cy, G*; hafðir (*sál. F, I*; hafst [*feilskrevet for hafðist*] *E*) ekki at *F, E, I*. þá — svara: *F*; hann man þá svara *I*; *s. r. indskydes i E efter replikken*; *mgl. Cy, G*. þjer: *F, Cy, G, I*; þá *E*.

“ekki á verða fyrir hánun, er hann náði eigi fjenu
 “enn bjó þó til málit?” “hjer má ek þjer vel
 “svara” skalt þú segja “þú skoraðir hánun til
 “einvígis; enn hann var maðr gamall, ok rjeðu 65
 “vinir hans hánun, at hann berðiz eigi við þik.
 “ok drap svá niðr málinu”. “mæltu ek þat” mun
 hrútr segja “ok þótti þat heimskum mönnum sem
 “lög væri; enn málit mátti þó upp taka á öðru
 “þingi, ef hann hefði þrek til haft”. “veit ek þat” 70
 ‘skalt þú segja. hann mun þá spyrja þik “kannt
 “þú nakkvat í lögum?” “kunna þóttu ek norðr
 “þar” skalt þú segja “enn þó munt þú segja mjer
 “verða, hversu málit skyldi upp taka”. hrútr mun
 ‘mæla “at hverju máli vill þú spyrja?” “at því” 75
 ‘skalt þú segja “er mik skiptir engu hversu upp

63 enn — málit: *F, Cγ, E, I*, (*kun at E, I have ok for enn*); *mgf. G*.
 63-64 þjer vel svara: *G, I*; vel svara þer um (*þetta tilföier Cγ*) *F*,
Cγ; vel til svara *E*. 64 skalt þú segja: *F, Cγ, E, I*; *mgf. G*. hánun:
Cγ, E, G, I; hann *F*. 64-65 til einvígis: *F, Cγ*; á hólm *E*; á hólm
 ok til einvígis við þik *G, I* (*dog er þik bortrevet í I*). 65 var maðr:
Cγ, E; var *F*; maðr *G, I*. 66 hánun: *Cγ, E*; hánun þat *F, G, I*.
 67 drap: *G* (*upersonlig*); drap þú *Cγ*, draptú *I*; drápu *F, E*. svá:
F, Cγ, G, I; *mgf. E* ek þat: *Cγ, E, G, I*; ek þat víst *F*. 67-68 mun
 hrútr segja: *F, E*; man rú (*utydeligt*) ~ *I*; s. r. *Cγ, G*. 68-69 þat
 heimskum — væri: *F, E*; heimskum mönnum sem þat væri lög
Cγ, G, I. 69 málit mátti þó: *G, I* (*dog er þó utydeligt í I*); þó
 mátti málit *Cγ*; mátti þó málit *F*; málit máttu *E*. 71 þá: *F, Cγ, E*;
mgf. G, I. 71-72 “kannt þú nakkvat: *F, E*; hvárt þú kunnir nakkot
Cγ, G; hvárt þú kunnir *I*. 72 þóttu: *F, Cγ, G, I*; þetta *E*. 73-74 þó
 — verða: *F*; þó muntú verða at segja mer *E, G, I*; þú verðr at
 segja mer *Cγ*. 74 skyldi: *G*; ooo *I* (*hvor der formodentlig også har
 stået skyldi*); skal *F, Cγ, E*. 74-77 hrútr — taka: *G*; (*först står her
 [i I] en levning af et bogstav, formodentlig den öerste del af et u*) mun
 mæla, at hverju máli þú vilir (*dette ord formörket*) spyrja (*næsten
 ulæseligt*) ooooooooo skiptir engu hversu upp skal taka *I*; y. mau
 svara, at hverju máli þú vilt spyrja. “at því” skalt þú segja “at

“skal — taka fjárheimtuna unnar”. “stefna skal mál-
 “ínu svá at ek heyra á eða at lögheimili mínu”
 ‘mun hrútr segja. “stefn þú nú þá” skalt þú segja
 80 “enn ek mun í annat sinn”. þá mun hrútr stefna;
 ‘ok skalt þú at því vandliga hyggja, hver atkvæði
 ‘hann hefir. þá mun hrútr mæla, at þú skylir
 ‘stefna. þú skalt þá stefna; ok skal rangt svá at
 ‘eigi sje meir enn annat hvert orð rjett. þá mun
 85 ‘hrútr hlæja — ok mun hann þá ekki gruna — enn
 ‘mæla þó, at fátt sje rjett í. þú skalt kenna föru-
 ‘nautum þínum, at þeir hafi glapit þik. þá skalt
 ‘þú biðja hrút, at hann mæli fyrri þjer, ok at hann
 ‘leyfi, at þú stefuir í annat sinn ok mælir eptir
 90 ‘hánnum. hann mun leyfa þjer ok stefna sjálfr

“mik skiptir öngu hversu upp skal taka F; r. mun spyrja “at hverju
 “(dette ord wigtigt skrevet hversu) máli (utydeligt) viltu spurt hafa
 “(feilskrevet haf)?” “at því” skaltú s. “er mer skiptir (feilskrevet skipir)
 “öngu hversu upp skal taka E; mgl. Cy. ⁷⁷ fjárheimtuna: F, Cy, E
 (hvor dog kun fjárhe er tydeligt); feárheimtu (som det synes) I;
 mál G. ⁷⁷⁻⁷⁸ mállinu: F, Cy, G, I; mgl. E. ⁷⁸ á: Cy, G, I; mgl. F,
 E. ⁷⁹ mun hrútr segja: sál. her F, Cy; hvorimod E, G, I indskyde
 disse ord foran svá (linie ⁷⁸). stefn — þá: Cy; stefnu nú þá F; stefnú
 nú E, I; stefndu þú nú G (feilagtigt). ⁸¹ at því vandliga hyggja:
 G, I; at því hyggja vanliga (sál.) E; hyggja at því vandliga F, Cy.
 atkvæði: Cy, E, G, I; orð F. ⁸² skylir: F, Cy, G, I; skyldir E.
⁸³ þú skalt þá: F, G; þú skalt E; þá skaltú Cy, I. skal: F; stefna
 Cy, E; skal stefna G, I. ⁸⁴ orð: F, E, G, I; mgl. Cy. ⁸⁴⁻⁸⁵ mun
 hrútr: F, Cy, E, G; hann I (hvor mun således er udeglemt). ⁸⁵ hlæja:
 F, Cy, G, I; hlæja at E. þá (foran ekki): F, Cy, E, I; mgl. G.
 ekki gruna: Cy; ekki gruna þik F, E, G, I. ⁸⁶ fátt: Cy, E, G, I;
 fátt eitt F. kenna: Cy, E, G, I; kenna um F. ⁸⁷ hafi: F, E, G, I;
 hafa Cy. glapit þik: F, I; glapit fyrri þer G; afglapat fyrri þer Cy, E.
⁸⁷⁻⁸⁸ þá — þjer: F, E (kun at E har mæla for at hann mæli), G, I;
 mgl. Cy. ⁸⁸⁻⁹⁰ at hann — hánnum: I; biðja, at hann leyfi, at þú
 mælir eptir (hánnum tilföier G) F, Cy, G; biðja, at hann leyfi þer at
 mæla eftir E. ⁹⁰ leyfa þjer: Cy; þat leyfa þer F; leyfa þer þat E,
 G; lofa þat I. ⁹⁰⁻⁹¹ sjálfr mállinu: F, Cy, E, I; mállino sjálfr G.

‘málinu. þú skalt þegar stefna eptir ok mæla þá
 ‘rjett ok spyrja hrút, hvárt rjett sje stefnt. hann
 ‘mun segja þjer, at eigi megi þat únýta. þá skalt
 ‘þú mæla hátt, svá at förunautar þínir heyri “stefni
 ‘“ek handseldri sök unnar marðardóttur”. enn ⁹⁵
 ‘þegar er menn eru sofnadir, þá skuluð jer upp
 ‘standa — ok fara hljóðliga — ganga út ok bera söðla
 ‘yðra í haga til hinna feitu hestanna ok ríða þeim
 ‘enn láta hina eptir. jer skuluð ríða upp ór bú-
 ‘fjárhögum ok vera þar þrjár nætr. svá nökkuru ¹⁰⁰
 ‘mun yðvar leita farit lengi. síðan skuluð jer ríða
 ‘heim suðr — ok ríða um nætr enn liggja um
 ‘daga. enn vjer munum fara til þings ok veita

⁹¹ þú — stefna: *F, Cγ*; enn þú skalt stefna þegar *E, I*; en þú
 skalt stefna *G*. mæla: *F, Cγ, G, I*; stefna *E*. ⁹² hrút: *Cγ*; þá r.
F, E; þá *G*; *mgf. I*. rjett: *F, Cγ, E, I*; men *G* indskyder at over
 linien efter rjett (i stedet for at sætte det foran). sje: *F, Cγ, E, G*;
 er *I*. ⁹³ segja þjer: *G, I*; segja *E*; svara *F, Cγ*. eigi megi þat:
E, G, I; þat megi eigi *F, Cγ*. ⁹³⁻⁹⁴ þú skalt þú: *F, E, G, I*; þú skalt
Cγ. ⁹⁴ hátt, svá: *F*; lágt, svá *Cγ, G, I*; svo lágt *E*. heyri: *F, Cγ,*
G, I; heyre einir (noget afbleget) *E*. ⁹⁵⁻⁹⁷ enn — standa: *E*; en þá
 er menn eru sofnadir, skulut þer taka heisl yður ok söðulreiði *F*;
 þer skulut út taka heisl ok söðulreiði (til dels forskrevet) yður þá er
 menn eru sofnadir *Cγ*; þú skalt taka heisl ok söðulreiði. enn þá
 er menn eru sofnadir, þá (dette ord *mgf. I*) skulo þer upp standa
G, I. ⁹⁷ ganga: *F, Cγ*; ganga þá *G, I*; ok ganga þá *E*. bera: *F,*
E, G, I; bera út *Cγ*. ⁹⁸ ok (foran ríða): *Cγ, E, G, I*; *mgf. F*. þeim:
F, Cγ, E, G; heim *I*. ⁹⁹⁻¹⁰⁰ ór búfjárhögum: *F, Cγ, E, G, I* — men
Cγ indskyder foran disse ord ór byggðinni (ð udeglemt). ¹⁰⁰⁻¹⁰¹ svá
 — lengi: *F*; svá lengi mun yðvar (y utydeligt og ð ulæseligt) leita
 farit *I*; svá "noeko" lengi mun yðar leitast vera *Cγ*; svá lengi mun
 yðvar leitast vera *G*; því at yðar mun leitast vera leingi *E*. ¹⁰¹ síðan
 skuluð jer: *G, I*; skalt þú þá *F, Cγ, E*. ¹⁰² heim — ríða: *G,*
I; heim suðr ok ríða jafnan *F*; heim jafnan *Cγ*; syðr heim ok
 ríðið *E*. liggja: *F, Cγ, G, I*; sofið *E*. ¹⁰³ vjer munum fara: *G, I*;
 000 munu (eller mun) fara *E*; ver munum ríða *Cγ*; ver munum
 þá ríða *F*. til þings: *Cγ, E, G, I*; til þings í sumar *F*.

‘at málunum’. Gunnarr þakkaði hánum ok reið
105 heim fyrst.

23. Gunnarr reið heiman tveim nóttum síðar ok tveir menn með hánum. þeir riðu þar til er þeir kvámu á bláskógaheiði. þar riðu menn í móti þeim ok spurðu, hvær sá væri hinn mikli maðr,
5 er svá lítt var sýndr. förunautar hans sögðu, at þar var kaupahjedið hinn mikli. þeir svöruðu ‘eigi er þar hins verra eptir ván, er slíkr ferr fyrri’. hjedið ljæt þegar sem hann myndi á þá ráða; enn þó fóru hvárir leið sína. Gunnarr fór með öllu
10 sem fyrir hann var lagt ok var á höskuldsstöðum um nótt ok fór þaðan ofan eptir dal ok kom á

¹⁰⁴ málunum: F, I; málinu Cγ, E, G. hánum: F, Cγ; hánum ráðagerðina E, G, I. ¹⁰⁵ fyrst: F, Cγ, G, I (*her beskadiget*); síðann E.

23. ¹ reið: F, E, G, I; riðr Cγ. ²⁻⁴ þar — spurðu: F, Cγ, (*kun at F har þá for þar*); ok fundu þar menn, er fóru í mót þeim (*diase sidste tre ord utydelige i I*). þeir (*mgl. G*) menninir spurðu G, I; ok fundu þar menn. þeir spurðu menninir (*snarere end menninir*) E. ⁴ sá: F, Cγ, G, I; *mgl. E*. ⁵ er — sýndr: F, Cγ, E, I (*i denne membran ere de tre sidste ord stærkt afblegede*); *mgl. G*. förunautar: E, G, I; en förunautar F, Cγ. sögðu: F, Cγ; s. E, G; sv. ok sögðu I ⁶ var (*foran kaupahjedin*): F, E, G, I; værl Cγ. hinn mikli: G, I (*kun at hinn er ulæseligt i I*); *mgl. F, Cγ, E*. svöruðu: E, I, (*men forkortet i begge*); s. F, G; kváðu Cγ (*se næst fölg. note*). ⁷ ‘eigi — verra: G, I; ‘eigi er þar illt E; at þá var elgi hins verra F; þá elgi hins verra Cγ. slíkr: F, E (*r udeglemt*), I (?); hann Cγ, G. ferr: G, I; fór F, Cγ, E. ⁸ hjedið: F, E; hann hedið G, I; hann Cγ. þegar — ráða: F, I; sem hann myndi þegar á þá ráða G; þegar sem hann myndi ráða á þá (*ú þá skrevet ada*) Cγ; sem hann mundi á þá ráða E. ⁸⁻⁹ enn þó: F, Cγ, E; ok G; ooo I (*hvor der i övrigt neppe synes at have stået mere end i G*). ⁹ öllu: F, E; öllu ráði Cγ, G, I. ¹⁰ fyrir hann var lagt: F, G, og vistnok I (*hvor ordene var lagt dog ere bortrevne*); n lagði fyrir hann Cγ; honum var ráð til gefit E var (*foran á*): F, Cγ, G; ~~~ I; vóro E. ¹¹ um nótt: F, Cγ, G; ~~~ I; *mgl. E*. ofan eptir dal: Cγ; ofan eptir dalnum F; ofan

næsta bæ hjá hrútsstöðum. þar ljét hann falt smíðit ok seldi þrjá smíðisgripi. búandi fann, at á var smíðinu, ok kallaði fals í. hjedinn rjed þegar á búanda. þat var sagt hrúti; ok sendi 15 hann eptir hjedni. hann fór þegar á fund hrúts ok hafði þar góðar viðtökur. skipaði hrútr hánnum gegnt sjer. ok fór orðtak þeira sem njáll gat til. enn er talit kom á rangárvöllu ok hrútr frjetti þar at mönnum, þá kvað hjedinn vísu þessa 20

menn eru sízt at sönnu

slíkt talar þjóð í hljóði

opt heyrtr er þat eptir

öll á rangárvöllum.

mörð frá ek gígju gerðu

25

gunnhríðar margkunnar

enr var seima slöngvir

slíkr at spekð ok ríki.

rútr mælti þá 'skáld ert þú hjedinn — enn hefir þú 'heyrtr, hversu fór með okkr merði?' hjedinn kvað 30 þá enn vísu

eptir 000 I; eptir dal G; ofann um dal E. 11-12 kom — hrútsstöðum: Cγ, G; á inn næsta bæ hjá rútsstöðum E; kom á næsta bæ rútsstöðum F; 000 000 00000 bæ hrútsstöðum (*disse to ord noget afblegede*) I. 13-14 ok seldi — fals í: G, I; ok seldi þrjá smíðisgripi. bóndi fann brestina ok kallaði fals E; ok seldi sumt 00000 Cγ; *mgl. F (vistnok ved feiltagelse)*. 14 hjedinn: F, E; hann G, I. 15 búanda: F, G, I; hann E. þat: F, G, I; þá E. 15-16 ok sendi hann: E, G, I; hann sendi F. 16 hann — hrúts: I; hann fór þegar á fund hans G; hann fór á fund hans þegar E; fór hann þegar á fund rúts F. 17 þar: E, G, I; *udeladt i F*. 18 gegnt: G, I; gagnvart F, E. 18-19 ok fór — til: G, I; ok fóru orð með þeim sem njáll gat til E; fóro orð þeira mjök sem n. ætlaði F. 19-20 enn er — berðiz: *sdl. (bortset fra varr. i versene) F, E (kun at E har ok er for enn er; gunnarr vísu for hjedinn vísu þessa; rútr mælti for rútr mælti þá 'skáld*

- heyrð hafa ek hrings at bjartri
 hristi þráðs með ráðum
 jarðar undirgerðar
 35 álmr vænti ek þik rænti,
 rjeðu hodda hlæði
 haldendr við þik skjaldar
 áðr rauð seima sneiðir
 sverð at hann eigi berðiz.
 40 þá sagði hrútr hánnum, hversu upp skyldi taka
 málit, ok stefndi fyrri málinu. enn hann mælti
 eptir ok stefndi rangt. þá brosti hrútr ok grunaði
 ekki. þá mælti hann, at hrútr skyldi stefna í
 annat sinn. svá gerði hrútr. hjeðinn stefndi þá
 45 í annat sinn ok stefndi þá rjett ok vitnaði undir
 förunauta sína, at hann stefndi handseldri sök
 unnar marðardóttur. hann fór til svefnis um
 kveldit, sem aðrir menn. enn er hrútr var sofn-
 aðr, tóku þeir fong sín ok höfðu til hesta sinna,

ert þú hjeðinn — enn; samt at den udelader hjeðinn kvað þá enn
 vísu); mgl. G, I. 40-47 þá sagði — marðardóttur: F (der dog ikke
 har sagði men svaraði; se derimod de övriga membraners læsemåder);
 þá s. r. honum, hversu upp skyldi taka málit, (herpå følger, i enden
 af en linie, omtrent 3 eller 4 ulæselige bogstaver, der synes udslittede
 med forsæt) ok stefndi hann (dette ord usikkert) fyrri málinu. enn hann
 mælti eftir ok stefndi í annat sinn ok stefndi handseldri sök unnar m. d.;
 ok heyrðu þat förunautar hans, er vottarner váro E; ok stefndi r. fyrr
 mállino; ok hann sagði, hversu upp skyldi taka. heðinn mælti eptir ok
 stefndi annat sinn ok stefndi handseldri sök unnar m. d.; ok heyrðu
 þat förunautar hans, er váttar váro I; ok stefndi r. fyrr mállino; ok
 hann sagði hánnum, hversu upp (skrevet uppi) skildi taka. heðinn
 mælti eptir ok stefndi í annat sinn ok stefndi handseldri sök unnar
 marðardóttur G. 47-48 hann fór — menn: E, I; hann fór til
 svefnis, sem aðrir menn, um kveldit F; mgl. G. 48 enn er: E, I;
 enn þegar er F, G. 40 fong sín ok höfðu: G, I; klæði sín ok
 vopn ok gengu út. söðlar þeira höfðu varðveittir verit í smíðju ok

ríða síðan yfir ána ok svá fram hjarðarholts megin, 50
 þar til er þraut dalinn, ok eru þar í fjöllum þeim
 millum haukadalsskarðs ok kvámu sjer þar, er eigi
 mátti finna þá fyrr enn riðit væri at þeim. söðlar
 þeira ok vápn höfðu varðveitt verit í smiðju, svá
 at þeir máttu sjálfir út ná. urðu því engir menn 55
 varir við brautferð þeira. þessa nótt öndverða
 vaknaði höskuldr á höskuldsstöðum ok vakði upp
 alla heimamenn sína. 'ek vil segja yðr draum
 'minn' segir hann 'ek þóttumz sjá bjarndýri mikit
 'ganga út ór húsunum — ok vissa ek, at eigi 60
 'fannz þessa dýrs maki — ok fylgðu því húnar
 'tveir, ok vildu þeir vel dýrinu. þat stefndi til
 'hrútsstaða ok gekk þar inn í húsin. síðan vakn-
 'aða ek. nú vil ek spyrja yðr, hvat jer sáð til
 'hins mikla manns'. einn maðr svaraði hánum 65
 'þat sá ek, at fram undan ermi hans kom eitt

tóko þeir þá ok höfðu E; klæði sín ok vápn ok gengu út ok fóro
 F. 50 ríða síðan: I; riðo síðan G; ok riðu þá E; ok riðu F. fram:
 F, G, I; mgl. E. 51 eru: F, G, I; vóro E. fjöllum þeim: E, G, I;
 fjöllumum F. 52 haukadalsskarðs: E, G, I; haukadals F. kvámu:
 F, E, I; kómu þeir G. þar, er: F, E, I; þar, sem G. 53 væri: F,
 G, I; var E. 53-56 söðlar — brautferð þeirra: I; mgl. F, E, G, (med
 hensyn til E má dog jävnföres noten til fong sín ok höfðu i linie 48).
 56-57 þessa — höskuldsstöðum: G, I; höskuldr vaknaði á höskulds-
 stöðum þessa nótt öndverða E; höskuldr vaknar þessa nótt á
 höskuldsstöðum öndverða F. 57 upp: F; mgl. E, G, I. 60 út: F,
 G, I; mgl. E. húsunum: F, G, I; húsunum á hrútsstöðum E
 (urigtigt). 60-61 vissa — maki: F, E, I (kun at I har jafningl for
 maki); hefl ek eigi seð þessa dýrs jafningja G. 61 því: F; hánum
 E, G, I. húnar: F, E; hundar G, I. 62 vildu — dýrinu: F, E, I;
 "ullido" (dette ord, hvis sidste bogstav er utydeligt, synes til dels ud-
 raderet eller afgnedet, hvorved linien er bleven lidt kortere) ||dýrinu G
 þat stefndi: F, E; hann stefndi I; þeir stefndu G. 63 gekk: sál, ikke
 alene F, E, I, men også G. 64 nú: F; enn nú E, G, I. sáð: F, E,
 I; "fauð" G (urigtigt). 65 hánum: F, G, I; höskuldi E. 66 ermi
 hans: E, G, I; erminni F.

‘gullhlað ok rautt klæði, enn á hinni hægri hendi
 ‘hafði hann gullhring’. höskuldr mælti ‘þetta er
 ‘engis manns fylgja nema gunnars frá hlíðarenda.
 70 ‘Þykkjumz ek nú sjá allt eptir, ok skulu vjer nú
 ‘ríða á hrútsstaði’. þeir gengu út allir ok fóru á
 hrútsstaði ok drápu á dyrr. enn maðr gekk út ok
 lauk upp hurðinni. þeir gengu þegar inn. hrútr lá
 í lokrekkju ok spyrr, hverir komnir eru. höskuldr
 75 sagði til sín ok spurði, hvat þar væri gesta. hann
 svarar ‘hjer er kaupahjeðinn’. höskuldr mælti
 ‘breiðari mun um bakit; því at ek get hjer verit
 ‘hafa gunnar frá hlíðarenda’. ‘þá mun hjer slæg-
 ‘leiksmunr orðit hafa’ segir hrútr. ‘hvat er at
 80 ‘orðit?’ segir höskuldr. ‘ek sagða hánun, hversu
 ‘upp skyldi taka fjárheimtuna unnar, ok stefnda
 ‘ek mjer sjálfr, enn hann stefndi eptir; ok mun
 ‘hann þann hafa málatalibúnaðinn, ok er sá rjettr’.
 ‘mikill er vizkumunr orðinn’ segir höskuldr ‘ok
 85 ‘mun eigi gunnarr einn hafa um ráðit. njáll mun

67 rautt: F, I; rauð E og G, hvor klæði altsð er plural. enn á hinni: E, G, I; á F. 68 höskuldr mælti: F, G, I; mgl. E. 69 frá: F, E, G; at (afbleget, men sikkert) I. 70 ok skulu: E, G, I; skulu F. 71-73 gengu — inn: G, I (kun at I har kómo for fóru); fóro á rútsstaði ok drápu á dyr. maðr gekk út ok lauk upp hurðunne. þeir gengu þegar inn E; gerðn svá F. 74 spyrr: F; spurði E, G, I. eru: F; væri E, G, I. 76 svarar: — sv. (meget afbleget) I; s. F, E, G. mælti: G, I; s. F, E. 77 því — verit: G, I; því at ek get verit E; ek get verit munu F. 78 hjer: F, E; mgl. G, I. 81 fjárhelmtuna: E; fjárhelmtu I; fjárhelmtur G; mállt F. 82 eptir: F, G, I; eftir sjálfr E. 83 þann hafa málatalibúnaðinn F; hafa þann málatalibúnaðinn E; hafa þenna málatalibúnað G; þann hafa málatalibúnað I. rjettr’: F, E, G; rjettr’ s. r. I. 84 mikill — höskuldr: F, G, I; höskuldr sv. ‘mikill er orðinn’ v1/3t“munr ykkar E. 85 eigi — hafa: F; hann eigi einn hafa E; hann eigi hafa G, I, (kun at G feilagligt sætter hafa to gange, nemlig både foran og efter eigi).

Þessi ráð hafa til lagit; því at engi er hans maki 'at viti'. Þeir leita nú hjedins, ok er hann allr í brautu. Þeir sömnuðu líði ok leitudu þeira þrjá daga ok þrjár nætr ok fundu þá eigi. Gunnarr reið til haukadals ór fjallinu ok fyrir austan skarð ⁹⁰ ok svá til holtavörðuheidar ok ljetti eigi fyrir enn hann kom heim. hann fann njál ok sagði hánnum, at vel hafði dugat ráðit.

24. Gunnarr reið til alþingis. Þeir hrútr ok höskuldr riðu ok til þings ok fjölmenntu mjök. Gunnarr sækir mál þetta á þingi. hann kvaddi búa til máls — ok höfðu þeir hrútr ætlat at veita hánnum atgöngu enn treystuz eigi. síðan gekk ⁵ Gunnarr at breiðfirðingadómi ok bauð hrúti at hlýða til eiðspjalls síns ok framsögu sakar ok sóknargagna allra. eptir þat vann hann eið ok sagði fram sök. síðan ljet hann bera stefnuvætti —

⁸⁶ þessi — lagit: F, G; hafa (*det överse af h feilagigt gennemstregtet*) þessi ráð til lagt I; ráðit til hafa lagit (*skrevet lag*) E. ⁸⁷ leita nú: F; leitudu E, G, I. hjedins: F ("h."), G, I; hans(?) E (*forkortet*). er (*foran hann*): F; var E, G, I. allr: F, E, G; mgl. I. ⁸⁸ þeir sömnuðu: E, G, I; síðan sömnuðu þeir F. þeira: F, G, I; hans (*forkortet*) E. ⁸⁹ ok þrjár nætr: E, G, I; mgl. F. þá: F, G, I; hann E. ⁹⁰ til — fjallinu: E, G, I; suðr af fjallinu til haukadals F. fyrir austan: F, I; svo fyrir austann E; svá fyri vestan G. ⁹¹ svá: E, G, I; norðr F. ljetti — enn: G, I, (*kun ot G har letto for ljetti*); til þess er F, E. ⁹²⁻⁹³ hann fann — ráðit: E, G, I, (*dog har E haf for hafði, medens G har höfðu for hafði og fölgelig ráðin for ráðit*); mgl. F.

24. ¹ alþingis: F, G, I; þings E. ² ok til þings: F, E; til alþingis G, I. ⁴ máls: F, E; dóms G, I. hrútr: F; bræðr þá G, I; mgl. E. ⁵ hánnum: F, G, I; þeim E. treystuz: F; þeir treystuz E, G, I. ⁶ breiðfirðingadómi: F, E; vestfirðingadómi G, I. hlýða: F, E, I; heyra G. ⁷⁻⁸ sakar ok sóknargagna: F, E (*kun er gagna feilskrevet gagn i E*); sakar gagna G; sóknar gagna I. ⁹ sök: F, G; sök sína E, I. síðan ljet hann: F; þá let hann G, I; ok let E.

- 10 þá sakartökuvætti. njáll var eigi við dóminn. nú sótti gunnarr málit þar til er hann bauð til varna. hrútr nemndi vátta ok sagði únýtt málit ok sagði hann misst hafa þeira þriggja váttorða, er í dóminu áttu at koma — eitt þat er nemnt var fyri rekkjustokki, annat fyri karldurum, þriðja at lögbergi. njáll var þá kominn til dómsins ok kveðz borgit munu geta málinu ok sökinni, ef þeir vildi þat þreyta. 'eigi vil ek þat' sagði gunnarr 'ek skal gera hrúti slíkan, sem hann gerði merði frænda
- 20 'mínum. eða hvárt eru þeir bræðr svá nær, hrútr 'ok höskuldr, at þeir megi heyra mál mitt?' 'heyra 'megu vit' segir hrútr 'eða hvat vill þú?' gunnarr mælti 'þeir sje heyrandi vátтар, er hjá eru, at ek 'skora þjer, hrútr, til hólmgöngu. ok skalt þú berjaz
- 25 'við mik í dag í hólmi þeim, er hjer er í öxará. 'enn ef þú vill eigi berjaz, þá greið þú út sjeit 'allt í dag'. þá kvað gunnarr vísu

¹⁰ þá sakartökuvætti: *F*; *mgl. E, G, I.* dóminn: *E, G, I*; dóma *F*.
¹¹ er: *F, E, I*; at *G.* varna: *F, E, G*; varnar *I.* ¹² únýtt málit: *F, G*; ónýtt málit fyrir honum *E*; at ónýtt var málit fyrir hánnum *I.* ok (efter mált): *F, G, I*; *mgl. E.* ¹³ þriggja: *F, E, I*; *mgl. G.*
¹⁴ þat: *F, G, I*; *mgl. E.* ¹⁴⁻¹⁵ fyrri rekkjustokki: *F*; fyrri reykkjustokki þeirra *E*, rekkjustokki þeira *I* (*prapositionen udeglemt*); við rekkjustokk *G.* ¹⁵ annat: *F, E, I*; þat annat *G.* ¹⁶ var þá kominn: *F, E*; kom þá *G, I.* dómsins: *E, G, I*; dóma *F.* kveðz. *E, G, I*; *forkortet F.* ¹⁷ munu: *F* (na lidt forskrevet); mundo *I*; *mgl. E, G.* málinu ok sökinni: *F*; málinu *E*; sök *G*; sókn *I.* ¹⁸ ek skal: *F, I*; ek vil *E*; ok skal *G.* ¹⁹ slíkan: *F*; slíkan kost *E, G, I.* ²⁰⁻²¹ hrútr ok höskuldr: *F*; *mgl. E, G, I.* ²³ sje: *F*; eru *E, G, I.* ²⁴ þjer — hólmgöngu: *F*; á þik til elvígls *E, G, I.* ²⁴⁻²⁵ skalt — mik: *G, I*; skulu vit berjaz *F, E.* ²⁵ hólmi: *E* (*hvor dette ord ser ud som "holme"*), *G, I*; hólma *F.* ²⁶ berjaz: *E, G, I*; berjaz við mik *F.* út: *F, G, I*; upp *E.* sjeit: *F, G*; 'fe *I*; *mgl. E.* ²⁷⁻³⁵ þá — grundar: *sál.* (*bortset fra varianter i verset*) *F, E.* (*kun at F har siden for þá*);

þjer skal ek hrútr at hváru
 hefr óð í dag góðan
 skora á hólum ok hjálma 30
 hjaldruðr við mik skjalda
 þeir sje er hirðendr heyra
 hjeðins gáttar nú váttar
 auðs nema út vilir greiða
 ölr mund refils grundar. 35

síðan gekk gunnarr frá dóminum með öllu liði sínu.
 þeir höskuldr ok hrútr gengu ok heim. ok var
 málit hvártki sótt nje varit þaðan af. hrútr mælti,
 er hann kom inn í búðina 'þat hefir mik aldri
 'hent, at sá nakkvarr maðr hafi mjer einvígi boðit, 40
 'at ek hafa undan gengit'. 'þat munt þú ætla at
 'berjaz' segir höskuldr 'enn eigi skal þat, ef ek
 'ræð — því at eigi ferr þjer nær við gunnar, enn
 'merði myndi við þik — ok skulu vit heldr greiða
 'fjeit báðir saman gunnari'. síðan spurðu þeir 45

mgl. G, I. 36 *dóminum: E, G, I; dómum F.* liði sínu: *E, G, I;*
 sínu föroneyti *F.* 37 þeir — heim: *F;* þeir gengu heim höskuldr
 ok rútr *E;* þeir höskuldr gengo heim *G; mgl. I.* 38 málit — af: *F;*
 þá málit síðan hvárki sótt ne varit *I;* málit hvorki varit ne sótt
 síðan *E;* málit hvárki varit ne sótt *G.* 39 inn: *F, G, I; mgl. E*
 aldrri: *E, G, I;* aldrri fyrri *F* 40 sá — boðit: *I;* nokkr maðr hafe
 mjer sá einvígi boðit *E;* nókkurr maðr hafi mer einvígi boðit svá
G; nókkurr maðr hafi mer hólmgöngu boðit *F* 41-43 'þat — ræð:
F; 'þat muntú enn (*mgl. I*) ætla' s. höskuldr 'enn þat skal (*uðeglemt*
I) þó eigi vera. ekki skaltú berjaz við gunnar, ef þú vill mín ráð
 'hafa *G, I;* 'eigi skaltú berjast við gunnar, ef þú vilt mín ráð hafa
E. 43 gunnar: *F;* hann *E, G, I.* 44 myndi: *F; mgl. E, G, I.*
 45 fjeit — gunnari: *F, G;* 000''ð' (*snarere end ð*) .g." *I* (*rimelígeis*
 = báðir [*ikke fed*] gunnari) *G;* fed báðir saman *E.* síðan: *F;* hattu
 þeir þá talinu. síðan *E;* hattu þeir síðan talino. enn er þeir
 kómu í báð *G, I.*

bræðr búendr, hvat þeir vildi til leggja. þeir svöruðu allir, at þeir myndi til leggja slíkt sem brútr vildi. 'göngum þá' segir höskuldr 'til búðar 'gunnars ok greiðum af höndum fjeit'. þeir gengu
 50 til búðar gunnars ok kölluðu hann út. hann gekk út í búðardýrrnar ok menn með hánum. höskuldr mælti 'nú er at taka við fjenu'. gunnarr mælti 'greiði nú þá. ek em búinn við at taka'. þeir greiddu fjeit allt vel af hendi. þá mælti höskuldr
 55 'njót þú nú sem þú hefir aflat'. gunnarr kvað þá vísu þessa

60
 auðs munu æskimeiðar
 óttlaust fyri því njóta
 hægs at hvergi ljúgum
 hjörþings til penninga.
 ferr enn vitnis varrar
 vjer rjóðum þá fljóði
 verr enn oss ok errinn
 álmr braustr suna hjálma.

⁴⁰ bræðr: *F*; *mgf. E, G, I*. vildi: *F, I*; vildu *E, G*. þeir: *F*; enn þeir *E, G, I*. ⁴⁷ svöruðu: *E, G*; s. *F, I*. allir: *F, G, I*; *mgf. E*. myndi: *I*; munda *G*; vildi *F*; vildu *E*. slíkt: *F, E, G*; hverr slíkt *I*. ⁴⁸⁻⁴⁹ 'göngum — gunnars: *F*; 'göngum ver þá til' s. höskuldr *E*; 'göngom ver þá' s. höskuldr *I*; 'göngo vit þá' s. höskuldr *G*. ⁴⁹ af höndum: *F*; *mgf. E, G, I*. ⁴⁹⁻⁵⁰ þeir — hann út: *E, G, I*; var þá sagt gunnari *F*. ⁵¹ út í: *F, G, I*; í *E*. búðardýrrnar: *F*; dýrrnar *E, G, I*. ok menn með hánum: *E, G, I*; *mgf. F*. ⁵¹⁻⁵² höskuldr mælti: *F, G, I*; *mgf. E*. ⁵²⁻⁵³ gunnarr — þá: *F, E* (*dog greiðit for greiði*), *I*; 'greiðto nú þá' s. g. *G*. ⁵³ ek em: *G, I*; em eg nú *E*; því at ek em nú *F*. ⁵⁵ nú: *G, I*; *mgf. F, E*. aflat': *F, G*; aflat' s. höskuldr *E*; aflat' s. hann *I*. ⁵⁵⁻⁶⁴ gunnarr — hjálma: sál. (*bortset fra varianter i verset*) *F, E* (*kun at E udelader þessa*); 'vel munom ver njóta' s. g. 'því at 'sönn er fjárheimtann' *G*; 'vel muno vær njóta — því at sönn er 'fjárheimtan' s. g. *I*.

'illa mun þjer launat vera' segir hrútr. 'ferr þat 65
 'sem má' segir gunnarr. þeir höskuldr gengu heim
 til búðar sinnar, ok var hánnum mikit í skapi ok
 mælti til hrúts 'hvárt mun gunnari aldri hefnaz
 'þessi újafnaðr?' 'eigi mun þat' segir hrútr 'hefnaz
 'mun hánnum víst, ok mun oss verða í því engi 70
 'hefnð nje frami. enn þó er þat líkast, at hann
 'snúiz til várrar ættar um vinfengit'. hættu þeir
 þá talinu. gunnarr sýndi njáli fjeit. njáll mælti
 'vel hefir nú vegnat' sagði hann. 'ok hefir af
 'þjer til leitt' segir gunnarr. menn riðu heim af 75
 þingi, ok hafði gunnarr hina mestu sæmð af mál-
 inu. gunnarr færði fjeit allt unni, ok vildi hann
 ekki af hafa — enn kveðz meira heimta þykkjaz eiga
 at henni síðan, eða at hennar frændum, enn at
 öðrum mönnum. hón kvað þat svá vera. 80

25. Valgarðr hjet maðr. hann bjó at hofi
 við rangá. hann var sour jörundar goða, hrafns-

65 'illa — hrútr: E (þjer forkortet som þeir), G, I; r. svaraði 'illu
 'mon þer launat verða F. ferr: F, G, I; fari E. 66 heim: F, G, I;
 mgl. E. 67 hánnum: sðl. (ikke höskuldi) alle membranerne (F, E,
 G, I). 68 'hvárt mun gunnari: F, G, I; hvert gunnare mundi E.
 70 víst: F; mgl. E, G, I. oss verða: F, E; oss vera I; mgl. G
 (hvor der først er skrevet hánnum, men siden udpricket). 71 hefnð
 nje frami: F, G, I; frame ne hefnð E. 72 vinfengit: F, G, I; vin-
 feingi E. 72-73 hættu þeir þá: F, G, I; þá hættu þeir E. 73 njáll:
 G, I; hann F, E. 74 sagði: G; s. F, E, I. 74-75 ok hefir — leitt: F;
 ok hefir af þjer leitt E; af þer hefir til leitt I; af þer hefir til
 hlötiz G. 75-76 heim af þingi: G, I; heim nú af þinginu F; af
 þinginu E. 76 ok hafði: F; hafði E; fekk G, I. sæmð: F, E;
 virðing G, I. 76-77 mállinu: F, E, I; þesso máll G. 77 fjeit allt
 unni: F; allt feð unne E; unni allt feit I; unni feit G. 78 kveðz: E;
 kvez eilær kvaz F; kallaðiz G, I. heimta þykkjaz: F, G, I;
 þikkjaz heimta E. 79 eða at: I; eða G; ok að E; ok F. 80 kvað
 — vera: F; kvez þetta jafnan muna skyldo E, G, I.

-sonar hins heimska, valgarðs-sonar, æfars-sonar, vemundar-sonar orðlokars, þórólfs-sonar vaganefs, 5 þrándar-sonar hins gamla, haralds-sonar hilditannar, hræreks-sonar slöngvanbauga. móðir haralds hilditannar var auðr, dóttir ívars víðfaðma, hálfðanar-sonar hins snjalla. bróðir valgarðs hins grá var úlfr örgoði, er sturlungar eru frá komnir ok oddaverjar. 10 úlfr örgoði var faðir svarts, föður loðmundar, föður sigfúss, föður sæmundar hins fróða. loðmundr svartsson var faðir gríms, föður svertings, föður vígdísar, móður sturlu í hvammi. enn frá valgarði er kominn kolbeinn ungi. þeir bræðr 15 úlfr örgoði ok valgarðr hinn grái fóru at biðja unnar, ok giptiz hön valgarði án ráði allra frænda sinna. enn þat þótti gunnari illa ok njáli ok mörgum öðrum; því at valgarðr var maðr grályndr ok

25. ² hrafns: E, G, I; rannvis F. ³ hins: E, G, I; *mgf.* F. ⁴ vemundar: F, G, I; hámundar E. orðlokars: F, E, I; *mgf.* G. ⁵ haralds-sonar: F, E, I; hræreks-sonar, haralds-sonar G. hilditannar: F, E, G, I; *men efter dette ord indskyder G "hærekf." s., hálfðánar s., fróða s.; medens I tilføier i nederste margen uden henvisningstegn*

hnöggvanbauga
hálfðanar s.
fróða s. hræreks
slön

*hvilke ords bestemmelse uden tvivl har været at træde i stedet for hræreks-sonar slöngvanbauga. ⁹⁻¹⁰ sturlungar — oddaverjar: G, I; oddaverjar eru frá komnir F, A, E. ¹¹ hins: A, E, G, I; *mgf.* F. ¹²⁻¹³ loðmundr — hvammi: G, I; *mgf.* F, A, E. ¹³⁻¹⁴ enn — ungi: F, A, E; kolbeinn ungi er ok kominn frá valgarði G, I. ¹⁵ fóru: F, A, E, I; fara G. ¹⁶ unnar: F, A, E; unnar marðardóttur G, I. ¹⁶⁻¹⁷ án — sinna: F, A; án frænda ráði E; fyrir utan ráð allra frænda sinna G, I. ¹⁷ enn — gunnari: F, A, E; gunnari líkaði þat G, I. ok njáli: F, A (som det synes, skönt kun ok er læseligt), I; ok svá njáli E, G. ¹⁸ mörgum öðrum: F, A (som det synes), G, I; mörgum öðrum frændum hennar E. valgarðr: G, I; hann F, A,*

úvinsæll. þau gátu sjer son, er mörðr hjet; ok er sá lengi við þessa sögu. þá er hann var full- 20 kominn at aldri, var hann illa til frænda sinna ok einna verst til gunnars. hann var slægr í skapferðum ok illgjarn í ráðum.

Nú skal nemna sonu njáls. skarphjediinn hjet hinn ellsti. hann var mikill maðr vexti ok styrkr, 25 vígr vel, syndr sem selr, manna fóthvatastr, skjótráðr ok örugggr, gagnorðr ok skjótorðr ok skáld gott, enn þó löngum vel stilltr. hann var jarpr á hár — ok sveipr í hárinu —, eygðr vel, fölleitr ok skarp- 30 leitr — liðr á nefi ok lá hátt tanngarðrinn —, munnljótr nakkvat ok þó manna hermannligastr. grímr hjet annarr sonr njáls. hann var svartr á hár ok þó fríðari sýnum enn skarphjediinn ok var bæði mikill ok sterkr. helgi hjet hinn þriði sonr njáls.

E. maðr: *F, A; mgl. E, G, I.* 19 sjer: *F, A, G, I; mgl. E.* 20-sá: *F, A; hann E, G, I.* 20-24 þá — var hann: *F, A (kun at A har aldri sínum for aldri);* enn er mörðr var fullkominn at aldri, þá var hann *G, I; hann var E.* 21-22 ok einna: *A, E, G, I; ok þó einna F.* 22-23 slægr í skapferðum ok: *E, G, I, (kun at E har slægr mjög for slægr);* slægr maðr í skaplyndi en *F; slægviðr maðr ok A.*

26 vígr vel: *A, E, G, I; vel vígr F.* syndr: *F, A, G, I; ok syndr E.* manna fóthvatastr: *F, A; nær manna fóthvatastr E; skjótr á fæti, svá at hann var (I tilfóier nærsta) manna fóthvatastr G, I.* skjótráðr: *A, E, G, I; ok skjótr F.* 27 ok örugggr: *F, A (som det synes), G, I; mgl. E.* gagnorðr: *F, A, G, I; ok gagnorðr E.* ok skáld gott: *F; mgl. A, E, G, I.* 28 þó löngum: *F, A, E; optast G, I.* vel stilltr: *F, A, G, I; "fulls" (!) vel E.* 29 ok (foran sveipr): *F, A, G, I; ok var E.* eygðr: *A (temmelig afbleget), E, G; angðr F, I.* 30 neil: *F, A, G, I; neilnu E.* 31 nakkvat: *A, E, G, I; mjök F.* 32 sour njáls: *F; mgl. A, E, G, I.* 32-33 svartr — bæði: *I; svartr á hár ok þó fríðr sýnom ok var bæði G; dökk (dette ord temmelig afbleget) á hár ok fríðari sýnum en skarp. A; dökk (dette ord også her temmelig afbleget) á hár, fríðr sýnum E; fríðr sýnum ok hærðr vel, dökk á hár ok fríðari sýnum en skarphjediinn F*

35 hann var fríðr maðr sýnum ok hærðr vel. hann var sterkr maðr ok vel vígr. hann var vitr maðr ok stilltr vel. allir váru þeir úkvángaðir synir njáls. höskuldr hjet hinn fjórði sonr njáls. hann var laungetinn. móðir hans hjet bróðny ok var
 40 höskuldsdóttir, systir ingjalds frá keldum. njáll spurði skarphjedin, ef hann vildi kvángaz. hann bað föður sinn ráða. bað njáll þá til handa hánnum þórbildar, dóttur hrafnis ór þórólfsfelli — ok átti hann því þar annat bú síðan. skarphjedin fjekk þór-
 45 hildar ok var þó vistum með föður sínum. til handa grími bað hann ástríðar af djúpárbakka. hón var ekkja ok auðig mjök. grímr fjekk hennar ok var þó með njáli.

26. Ásgrímr hjet maðr. hann var elliða-gríms-son, ásgríms-sonar, öndótts-sonar kráku. móðir hans hjet jórunn ok var teits-dóttir, ketilbjarnar-sonar hins gamla frá mosfelli. móðir teits

35 fríðr — hærðr vel: *F, A, G, I*, (*kun at F og G udelade maðr*); hærðr vel ok fríðr sýnum *E*. 35-36 hann — vígr: *G, I*; hann var (*udeglemt F*) styrkr (*sól. F*; sterkr *A*) maðr ok vígr vel *F, A*; sterkr maðr ok vígr vel *E*. 37 þeir: *F, E, G, I*; þá *A*: úkvángaðir: *F, A, G, I*; ókvæntir *E*. 38 sonr njáls: *F, A, E*; njáls son *G, I*. 39 hjet: *A* (*afbleget*), *E* (*over linien*), *G, I*; var *F*. 40 frá: *F, E, G*; at *A, I*. 42 bað njáll þá: *G, I*; bað n. *A*; bað hann þá *F*; n. bað *E*. 43 hrafnis: *A, G, I*; rannviss *F*; raums *E* (*som det synes*). 45 var þó — sínum: *F, A, I*, (*kun at F tilføier til enda efter sínum*); var hann þó vistum með föður sínum *E*; váro þó vistum með n. *G*. 45-46 til — hann: *A, E, G, I*; grímr bað *F*. 47 hón var: *A, E, G, I*; ok var hón (*efter hón et udprykket hánnum*) *F*. grímr: *F*; hann *A, E, G, I*. 48 var þó: *F*; váro þau *A, E, G, I*.

26. ¹ hann: *F, A, E*; ok *G, I*. ² ásgríms-sonar: *F, E, I*; *agl. A, G*. kráku: *F, A, E, G*; kraka *I*. ³ ok: *F, G, I*; hón *A, E*. teits-dóttir: *F, A*; dóttir teits *E, G, I*. ⁴ teits: *F, A, E*; hans *G, I*.

var helga, dóttir þórðar skeggja, hrapps-sonar, 5
 bjarnar-sonar bunu, gríms-sonar hersis ór sogni.
 móðir jórunnar var álof, dóttir böðvars hersis,
 víkingakára-sonar. bróðir ásgríms ellidagríms-sonar
 hjét sigfúss. hans dóttir var þórgerðr, móðir
 sigfúss, föður sæmundar hins fróða. gaukr trandúls- 10
 son var fóstbróðir ásgríms, er fræknastr maðr hefir
 verit ok bezt at sjer görr. þar varð illa með
 þeim ásgrími; því at ásgrímr varð banamaðr gauks.
 ásgrímr átti tvá sonu, ok hjét hvártrveggi þórhallr.
 þeir váru báðir efniligir menn. grímr hjét ok sonr 15
 ásgríms, enn þórhalla dóttir. hún var kvenna
 fríðust ok kurteisust ok vel at sjer gör í öllu.
 njáll kom at máli við helga son sinn ok mælti
 'hugat hefi ek þjer kvánfang, frændi, ef þú vill at
 'mínu ráði gera'. 'þat vil ek víst' segir hann því 20

⁵ var helga: F, A, E; het jórunn G, I. skeggja: F, E, G, I;
 "fkegja .f." A. hrapps-: F, G, J; rafas A, E. ⁶ gríms — sogni:
 F; mgl. A, E, G, I. ⁷ álof, dóttir: A, G, I; ólof, ár"bot" (feilskrevet
 for ólof árbót, dóttir) F; orný, dóttir E. ⁸⁻⁹ ellidagrímssonar: F, E,
 G, I; mgl. A. ⁹ var (foran þórgerðr): F, A, G, J; hjét E. ¹¹ ásgríms:
 F, A; ásgríms ellidagrímssonar E, G, I. ¹¹⁻¹² fræknastr — verit:
 A, E; einu (forskrevet) maðr hefir fræknastr verit I; einn maðr hefir
 verit fræknastr G; fríðastr maðr hefir verit F. ¹⁸ ásgrími: A, E,
 G, I; mgl. F. varð — gauks: A, E, G, I, (kun at E har urigtigt
 ásgrím for ásgrímr og gautz [d. e. gauts] for gauks); drap gauk F.
¹⁴ þórhallr: F, A, G, J; þeirra hallr E. ¹⁵ báðir: F, A, E, G; mgl. I.
¹⁷ fríðust: F, E, G, J; vænst A (hvor dog kun væ er fuldkommen
 tydeligt). ok kurteisust: E, G, I, ligesom også A — der her er ulæ-
 selig — synes at have plads for disse ord; mgl. F. gör: E; mgl. F, G,
 I; A ulæselig. í öllu: A (hvor dog kun "ollu" er synligt), E, G, I;
 mgl. F. ¹⁸ helga son sinn: E, J; son sinn helga F, G; ~~~ A. ok
 mælti: I; mgl. F, E, G; A ulæselig. ¹⁹ hugat: F, G, I; ~~~ A;
 hugsat E. frændi: E, G, I; mgl. F; A ulæselig. ¹⁹⁻²⁰ at mínu
 ráði gera: A (hvor dog at er ulæseligt), E, G, I; mínu ráði
 fylgja F.

‘at ek veit, at bæði er, at þú vill vel, enda kannt þú vel. eða hvar hefir þú á stofnat?’ njáll svaraði ‘vit skulum biðja dóttur ásgríms elliðagrímssonar; því at sá er kostr beztr’.

27. Líttu síðar fara þeir ok báðu konunnar — riðu vestr yfir þjórsá ok fóru þar til er þeir kvámu í tungu. ásgrímr var heima ok tók við þeim vel — ok váru þar um nóttina. enn um daginn 5 gengu þeir á tal. þá vakði njáll til um bónoðit ok bað þórhöllu til handa helga syni sínum. ásgrímr svaraði því máli vel ok sagði eigi þá menu vera, at hann væri fúsari við at kaupa enn þá. síðan töluðu þeir um málit; ok lauk svá, at ásgrímr 10 festi helga dóttur sína, ok var kveðit á brúðhlaupsstefnu. gunnarr var at veizlu þessi ok margir

21-22 at bæði — þú vel: *F*; at (*ulæseligt* í *A*) þú munt bæði (*mgl. G*) kunna vel ok vilja vel (*dette* vel *ulæseligt* í *A*, *men har vistnok stædet der*) *A, G, I*; atú munt bæði kunna vel ok vilja *E*. 22 njáll svaraði: —n. sv. *I*; *mgl. F, A, E, G*. 23 vit: *F, A, E, G*; *mgl. I*. 24 er kostr: *F, A, G, I*; kostr er *E*.

27. 1 fara — konunnar: *A* (*kun at det er usikkert, om her står fara eller fóro*), *G* (*der dog har biðja for báðu*), *I*; kvómu þeir ok báðu konunnar *E*; *mgl. F*. 2 riðu: *A* (*noget afbleget*), *E, G, I*; *F* tilfóier *naturligvis* þeir *efter* riðu. vestr: *E, G, I*; ~~~ *A*; út *F*. ok (*foran fóru*): *F, A, G, I*; *mgl. E*. fóru: *F, A, E*; fara *G, I* 3 var heima ok: *F, A, G, I*; *mgl. E*. 3-4 við þeim vel: *F, E*; vel við þeim *A, G, I*. 4 váru: *F, A, G*; váro þeir *E, I*. daginn: *F, A, E, I*; morginn *G*. 5 bað: *F, A, G, I*; báðu *E*. helga: *F, A, G, I*; *mgl. E*. 7 svaraði: *F*; sv. *E, I*; s. *A, G*. máli: *A*; *mgl. F, E, G, I*. 7-8 sagði — vera: *F* (*hvor det første verbum dog blot er udtrykt ved ".f."*); kvað eigi vera þá menn *A*; kvað eigi þá menn *E, I*; "kvað" eigi vita þá menn *G*. 8 at (*foran hann*): *A, E, G, I*; er *F*. fúsari: *F, A, E, I*; fúsari til *G*. við at kaupa: *F, A, G, I*; at kaupa við *E*. 9 síðan — þeir: *A, E, G, I*; þeir töluðu þá *F*. 10 festi: *F*; fastnaði *A, E, G, I*. dóttur sína: *F*; konuna *A, E, G, I*. var kveðit á: *F*; kveðit á *E, G, I*; var á kveðit *A*. 11 -stefnu: *F, G, I*; ~~~ *A*; stefna *E*. var (*efter gunnarr*): *F, E, G, I*; "fat" (*som det*

aðrir hinir beztu menn. enn eptir veizluna bauð njáll þórhalli ásgrímssyni til fósturs. ok fór hann til hans ok var með hánum lengi síðan. hann unni meira njáli enn föður sínum. njáll kenndi 15 hánum lög svá at hann varð mestr lögmaðr á íslandi.

28. Skip kom út í arnarbælisós — ok stýrði skipinu hallvarðr hvíti, víkverskr maðr. hann fór til vistar til hlfdarenda ok var með gunnari um vetrinn — ok bað hann jafnan, at hann skyldi fara útan. gunnarr talaði fátt um ok tók á eugu úlík- 5 luga. ok um várit fór hann til bergþórshváls ok spurði njál, hvje ráðligt hánum þætti, at hann færi útan. 'ráðligt þykki mjer þat' segir njáll 'munt þú þjer þar vel koma, sem þú ert'. 'vill þú nakkvat 'taka við fjárfari mínu' segir gunnarr 'meðan ek 10 'em í brautu? því at ek vil, at kolskeggr bróðir minn

synes) A. þessi: F; þeir A, E, G, I. 12 aðrir: F, A (som det synes), G, I; mgl. E. menn: F, A, E, G; mgl. I. enu: A (temmelig afbleget), E, G, I; mgl. F. 13 þórhalli — fósturs: A (þórh ulaseligt), E, G, I; heim (ill udeglemt) fósturs þórhalli syni ásgríms F. 13-14 ok fór — ok var: A (hvor dog en del af disse ord er temmelig afbleget), G, I; ok fór hann með honum ok var E; ok var hann F. 14 hánum: A, E, G, I; njáll F. 15 meira — sínum: F, A, E, I; mikit njáli G. 16 varð: F, A, G, I; "v" (= var) E. 17 íslandi: A, E, G, I; íslandi um þeira daga F.

28. ¹ út: F; af hað (*hvorefter kom gentages*) E; mgl. A, G, I. ² skipinu: F, A; því E; mgl. G, I. ⁴ at hann: F, E, G, I; at gunnarr A (*noget afbleget*). ⁴⁻⁵ fara útan: F, A, E, G; útan fara I. ⁵ fátt um: F, G, I; um fátt (*lidt afbleget*) A; um þat fátt E. ⁶⁻⁷ ok spurði njál: A; ok spurði (spyr G) njál eptir E, G, I; at finna njál F. ⁷ hvje: A, E, I; hversu F, G. ⁹ þjer — koma: A (*hvor dog vel er temmelig afbleget og koma næsten ulaseligt*), E, G, I; þar þikja sæmdarmaðr F. sem þú ert: F, A, E, G; mgl. I. ¹⁰ fjárfari: F, A (*meget afbleget*), G, I; fjárforáði E. segir Gunnarr: G, I; mgl. F, A, E. ¹¹ í: F, A, E, I; á G. ¹¹⁻¹² vil — fari: F; vil láta (*begge*

‘fari með mjer; enn ek vilda, at þú sæir um
 ‘búit meðan með móður minni’. ‘ekki skal þat
 ‘við nema’ segir njáll ‘allt skal ek styðja þik um
 15 þat, er þú vill’. ‘vel mun þjer fara’ segir gunnarr.
 riðr hann þá heim. austmaðr kom enn á tal við
 gunnar, at hann myndi útan fara. gunnarr spyr, ef
 hann hefði nakkvat siglt til annarra landa. hann
 kveðz siglt hafa til landa þeira allra, er váru
 20 meðal norvegs ok garðaríkis ‘ok svá hefi ek siglt
 ‘til bjarmalands’. ‘vill þú sigla með mjer í austr-
 ‘veg?’ segir gunnarr. ‘þat vil ek víst’ segir hann.
 síðan rjæð gunnarr útanferð sína með hánum. njáll
 tók við öllu fjárfari gunnars.

disse ord meget afblegede) kolskegg bróður minn fara A; wta at
 (mgl. E) láta kolskegg bróður minn fara E, I; wta, at kolskegg
 bróðir minn skuli fara G. 13 búit meðan: F; búit A, G, I; mgl. E.
 þat (foran við): F; þetta A, E, G, I. 14 allt — um: F (hvort þik er
 forkortet þ^c, men har ved sammenstød med træk fra linien oven over
 faet lighed med þ^c); allt skal ek stunda A, I; allt skal ek stunda
 þer G; ok skal ek allt stunda E. 15 mun: F, A, G, I; má E.
 16 riðr: F; reið A, E, G, I. þá: F, A, E, I; mgl. G. austmaðr:
 F, A, E; hallvarðr G, I. enn á tal: A, E, G, I; at máli F. 17 at
 hann myndi: F, G, I; at hann skyldi E; ok bað, at hann mundi
 A. útan fara: F, A, E, I; fara utan G. spyr: A; spurði F (?),
 E, I; s. G. 19 kveðz: E, G, I; “q̄” (tegnet over q utydligt) A; usikkert
 F (hvort ordet er stærkt forskrevet). siglt hafa: G, I; hafa siglt F,
 A, E. til (foran landa): G, I; meðal F, A, E. landa þeira allra:
 A, E, I; allra þeira landa G; allra þeira F. váru: F, A, E, G;
 ero I. 20 meðal: F, A, I; í millum E; á milli G. 20-21 ‘ok svá —
 ‘bjarmalands’: F, A (noget afbleget, samt med indskydelse af ok foran
 siglt), E; ‘siglt hefi ek ok til bjarmalands’ s. hann G, I. 21-22 ‘vill
 — gunnarr: F, I; ‘vilto þá sigla í austrveg með mér?’ s. g. G;
 ‘viltu sigla með mér’ s. g. ‘í austrveg?’ A (hvort disse ord for en
 stor del ere temmelig afblegede og slutningen deraf så godt som utæ-
 selig), E. 22 víst: F, A, E; mgl. G, I. 23 sína: A (?), E; s. F, I; sínoi
 G. 24 öllu: F, A (utydelig), G, I; mgl. E.

29. Gunnarr fór útan ok kolskeggr bróðir hans með hánnum. þeir sigldu til túnbergs ok váru þar um vetrinn. þá var orðit höfðingjaskipti í norvegi. var þá dauðr haraldr gráfeldr ok gunnhildr. rjeð þá ríki hákon jarl sigurðarson, hákonar-⁵sonar, grjótagarðs-sonar. móðir hans hjet bergljót ok var dóttir þóris jarls þegjanda. móðir hennar hjet álof árbót ok var dóttir haralds hins hárfagra. hallvarðr spurði gunnar, ef hann vildi ráðaz til hákonar jarls. 'eigi vil ek þat' segir gunnarr. 'átt¹⁰ þú nakkvat langskíp?' segir gunnarr. 'á ek tvau' segir hallvarðr. 'þá vilda ek, at vit færim í hernað' segir gunnarr 'ok rjeðim menn til með okkr'. 'þat vil ek þá' segir hallvarðr. síðan fóru þeir til víkrinnar ok tóku þar skip tvau ok þjogguz þaðan.¹⁵

¹⁻² bróðir hans: A, E, G, I; mgl. F. ²⁻³ sigldu — þar: F, A, E; váro í túnbergi G, I. ⁵ ríki: F, A, E (¹¹); ríkino G, I. jarl: E, G, I; jari hinn til F; mgl. A. ⁵⁻⁶ hákonar-sonar, grjótagarðs-sonar: F; hákonar s. hins gamla, grjótagarðs s. E; faðir (foran dette ord er sigurðr sikkert udeladt ved forglemmelse) hans var hák. s. grjótagarðs s. A; sigurðr faðir hans var son hákonar jarls grjótagarðs s. G, I. ⁶ hans: E, G, I; hákonar F, A. hjet: A, E, G, I; var F. ⁷ ok var: A, E, I; mgl. F, G (se næst fölg. note). dóttir þóris jarls: F, A, E, I; mgl. G (jfr. næst foreg. note). þegjanda: I; mgl. F, A, E, G (jfr. de to næst foreg. noter). ⁸ hjet (foran álof): A, G, I; var F, E. ok: A, E, G, I; hón F. hins: F, A, E; konungs I; mgl. G. ⁹ spurði: A, E, G, I; spyrr(?) F. ef: F, A, E, I; hvárt G. ¹¹ nakkvat: F, E, G; nokkur A, I. tvau: F, A, G, I; mgl. E. ¹² hallvarðr: E, G, I; hann F, A. ¹²⁻¹⁵ þá — þaðan: F (dog med farim for færim), A (dog med udeladelse af segir gunnarr, med "oek" for okkr, samt med udeladelse af þá foran segir hallvarðr); 'þat vilda eg' s. g. 'at vit færum í hernað'. 'þat vil eg' s. hallvarðr. síðan fóro þeir til víkrinnar ok tóku þar lj skip ok þjuggust þatan (sál.) E; síðan sigido þeir suðr í vikina. g. mætti 'þat vilda ek, at vit heldim í hernað ok reðim (reðom G) menn með okkr'. hallvarðr kvez alþúinn þess. síðan (mgl. G) þjoggu þeir langskipin G, I.

þeim varð gott til manna; því at mikil ágæti váru sögð frá gunnari. 'hvert vill þú nú halda?' segir gunnarr. 'fyrst suðr í hísing' segir hallvarðr 'á fund ölvis frænda míns'. 'hvat vill þú hánum?'
 20 segir gunnarr. 'hann er drengr góðr' segir hallvarðr 'ok mun hann fá okkr nakkvarn styrk til ferðarinnar'. 'föru vit þangat þá' segir gunnarr. þegar er þeir váru búnir, hjeldu þeir austr til hísingar ok höfðu þar góðar viðtökur. skamma
 25 stund hafði gunnarr þar verit áðr ölvi fannz mikit um hann. ölvir spurði um ferð hans. hallvarðr segir, at gunnarr vill í hernað ok afla sjer fjár. 'þat er engi ætlan' segir ölvir 'þar sem it hafð 'lið ekki.' 'nú mátt þú ok við auka' segir hallvarðr.
 30 'ek ætla gott at styrkja gunnar at nökkuru' segir ölvir 'ok þó at þú eigir frændsými at telja við

¹⁶ til manna: F, A, G, I; til fjár ok til manna E. ¹⁶⁻¹⁷ mikil — gunnari: F, A (med udeladelse af sögð), E; gunnarr hafði þar (mgl. I) eigi lengi verit áðr en (mgl. I) menn þóttuz sjá, hverr afreksmaðr hann var (her tilföier I ok mikit afbragð annarra manna) G, I. ¹⁷⁻¹⁸ 'hvert — hísing': G, I; 'hvert viltu nú halda?' s. g. 'austr til hísingar' A, E; 'hvært vilt þú' s. g. 'austr til hísingar?' 'ek vil' F. ¹⁹ hánum: F, A, E, I; þangat G. ²⁰⁻²¹ 'hann — hallvarðr: A; 'hann 'er góðr drengr' s. hann E, G, I (kun at I udelader s. hann); hann svaraði 'hann er igóðr drengr' F. ²³ þegar er: F, E; þegar A; ok þegar G, I. hjeldu: F, A, E, G; *Ie text er ulæselig på dette sted — men i dens margen er der tilføiet "fjeldu" (o. s. v.) med en anden, skönt ikke ung, hånd.* ²⁴⁻²⁵ skamma — gunnarr: F, E, G, I; eigi hafði g. lengi A. ²⁵ áðr: F, A, E; áðr enn G, I. ²⁶ spurði: A, G, I; spurði at E; spyrri(?) F. hans: F, A, G, I; þeirra E. ²⁷ vill: F, G; vildi A, E, I. ²⁸ li: A, ("lið"), G ("lit"), I ("lit"); "þ" (= þer) F, "þi" E. ²⁹ lið ekki: F, A, E; ekki lið G, I. mátt þú: A, E, G, I; megu þer F. ok (foran við): F, A, G, I; mgl. E. ³¹ frændsými at telja: F, A, E, I, (kun at A, E, I skrive frændsemi); at telja til frændsemi G.

'mik, þá þykki mér þó meiri slægr til hans'.
 'hvat vill þú nú þá til leggja?' segir hallvarðr.
 'langskip tvau — annat tvítugsessu, enn annat
 'þrítugsessu' segir ölvir. 'hverir skulu þar á?' ³⁵
 segir hallvarðr. 'ek skal skipa húskörlum mínum
 'annat, enn búöndum annat. enn þó hefi ek
 'spurt, at úfriðr er kominn í elfina; ok veit ek
 'eigi, hvárt it komiz í braut'. 'hverir eru þar
 'komnir?' segir hallvarðr. 'bræðr tveir' segir ölvir ⁴⁰
 'heitir annarr vandill enn annarr karl — synir snæ-
 'úlfs hins gamla ór gautlandi austan.' hallvarðr
 segir gunnari, at ölvir hafði lagit til skipin. gunnarr
 varð glaðr við þat. þeir bjoggu ferð sína þaðan.
 ok er þeir váru búnir, gengu þeir fyrir ölvi ok ⁴⁵
 þökkuðu hánun. enn hann bað þá vel fara ok
 varliga fyri þeim bræðrum.

³² þó: F, A, G, I; mgl. E. ³³ þá: F, A, G, I; mgl. E. hallvarðr: E, G, I; hann F, A. ³⁵ þrítugsessu: F, A, E; þrítugsesso at rúmatall G, I. segir ölvir: A (verbet forkortet .f.); i stedet herfor have G og I foran replikken henholdsvis hann s. og hann sv.; mgl. F, E. 'hverir — á?': G, I; 'hverr skal þau skipa?' F, A, E. ³⁶⁻³⁷ húskörlum mínum annat: F, G; annat húskörlum mínum E, I; húskörlum mínum A. ³⁷ búöndum annat: F, A; bóndum á annat G; annat bóndum E, I. ³⁸ spurt: A, E, G, I; frett F. elfina: G, I; ána F, A, E. ³⁹ braut: A, E, G, I; brot — því at þeir eru í ánni F. ³⁹⁻⁴⁰ 'hverir — ölvir: A, G, I, (kun at A udelader þar); 'hverir?' (jfr. næst foreg. note) s. h. 'bræðr lj' s. ölvir F; því at bræðr lj eru komnir í ána E. ⁴¹ vandill — karl: F, A, G, I, (kun at F hor karli for karl); karl en annar vandill E. ⁴¹⁻⁴² snæúlfs: A, E, G, I; sjólfs F. ⁴³ lagit til skipin: A, E, I; til lagt skipin G; lagit til skipin við þá F. gunnarr: F, A, E, I; hann G. ⁴⁴ bjoggu — þaðan: F, A, G, I, (kun at G udelader þaðan); bjuggust þaðan E. ⁴⁵ ok — gengu þeir: G, I; þar til er þeir váru búnir (albúnir F, E). þeir (þeir g. F) gengu F, A, E. ⁴⁶ enn: A, E, G, I; mgl. F. vel fara ok: G, I; fara F, A, E.

30. Gunnarr hjelt út ór elfinni — ok váru þeir kolskeggr á einu skipi báðir, enn hallvarðr var á öðru skipi. þeir sjá nú skipin fyrri sjer. þá mælti gunnarr ‘veru vjer at nökkuru við búnir, 5 ‘ef þeir leita á oss; enn eigum ekki við þá elligar.’ þeir gerðu svá ok bjogguz við á skipum sínum. hinir skildu í sundr skipin ok gerðu blið í millum skipanna. gunnarr fór fram í milli skipanna. vand- 10 ok í skipit gunnars ok dró þegar at sjer. ölvir hafði gefit gunnari sverð gott. gunnarr brá nú sverðinu — ok hafði hann eigi sett á sik hjálm- inn — hleypr þegar á saxit á skip vandils ok hjó þegar mann til bana. karl lagði at öðrum 15 megin sínu skipi ok skaut spjóti um þvert skip gunnars — ok stefndi á hann miðjan. gunnarr sjer

30. ¹ hjelt: *F, E*; heldr *A, G, I*. ² á — báðir: *F*; báðir á einu skipi *A, G, I*; á einu skipi *E*. enn: *F, A, G, I*; *mgk. E*. ²⁻³ var — skipi: *F*; á öðru skipi *A, E*; á öðru *G, I*. ³⁻⁴ þá mælti gunnarr: *F, A, G, I*; g. mælti *E*. ⁴ við: *F, A, G, I*; *mgk. E*. ⁵ eigum: *A, E, G, I*; eigum ver *F*. ⁷ í millum: *F, E*; í milli *A, G*; milliom *I*. ⁸ gunnarr — skipanna: *F (der har milli for í milli), A, E (der har í millum for í milli)*; *mgk. G, I*. ⁹ þreif upp: *F, A, E*; greip *G, I*. ⁹⁻¹⁰ kastaði — skipit: *A (dog med milli for á meðal)*; kastaði í millum skipanna ok í skip *E*; kastaði á meðal skipanna ok skips *F*; færði á skip *G, I*. ¹⁰ dró þegar: *F*; þegar dró hann *A*; dró *E, G, I*. ¹¹ sverð: *A, E*; skip *F*; skip gott ok sverð *G, I*. brá nú: *A, I*; brá þá *G*; brá *E*; hjó nú *F*. ¹² ok hafði — sik: *F, E, G, I, (de tre sidste dog med udeladelse af hann)*; hann hafði eigi ádr á sik sett *A*. ¹³ hleypr — saxit: *F*; hann hleypr þegar á saxit *A, E*; hljóp hann fram í söxin *G, I*. á skip: *sál. eustemmig F, A, E, G, I*. ¹⁴ þegar — bana: *F, E*; mann til bana *A*; þegar manna banahógg *G, I*. karl: *A, E, G, I*; karli *F*. ¹⁵ spjóti: *A, E, G, I*; *mgk. F*. ¹⁵⁻¹⁶ skip gunnars: *F*; skipit *A, E, G, I*. ¹⁶ hann: *F*; gunnar *A, E, G, I*.

þetta ok sneriz svá skjótt, at eigi mátti auga á festa, ok tók hinni vinstri hendi spjótt ok skaut á skip til karls — ok hafði sá bana, er fyri varð. kolskeggr þreif upp akkeri ok kastar á skip karls, 20 ok kom fleinninn í borðit ok gekk út í gegnum, ok fjell þar inn sær kolblár, ok hljópu menn allir af skeiðinni ok á önnur skipin. gunnarr hljóp nú apr á sitt skip. þá kom at hallvarðr, ok tókHz nú bardagi mikill. sá þeir nú, at formaðr var 25 örugggr; ok gerði hverr at slíkt er mátti. gunnarr gerði ýmist, at hann hjó eða skaut, ok hafði margr maðr bana fyrir hánum. kolskeggr fylgði hánum vel. karl hljóp á skip til vandils bróður síns, ok börðuz þeir þaðan báðir um daginn. kolskeggr 30

¹⁷ þetta: F; spjótt, er at hánum fór A, I; spjótt, er at fór E; spjótt at hánum fara G. ¹⁷⁻¹⁸ svá — festa: F, A, E; skjótt G, I.
¹⁹ skip: F, A, G, I; skipit E. [karls: A, E, G, I; karla F. ²⁰ þreif: F, A, G, I; tók E. kastar á skip: F; kastaði á skip G, I; kastadi í skipit A, E. karls: A, E, G, I; karla F. ²¹ ok gekk — gegnum: G, I; ok út í gegnum F, A; mgl. E. ²² þar: F, G, I; mgl. A, E.
²²⁻²³ ok hljópu — skeiðinni ok: A, E; hlupo þá allir menn af skeiðinni ok G; hljópu þá allir (utydeligt) ||ooo (her ses utedydelige leevninger af et bogstav) af skeiðinni ok I; ok hljópu menn allir F.
²³ skipin: E, G, I; skip F, A. hljóp nú: F, G, I; hleypr nú A; hleypr E. ²⁴ kom at: F, A, E; kom ok G, I. ²⁵ nú bardagi mikill: F; þá bardagi mikill með þeim A, G, I; þá orosta (skrevet öia) ok bardagi mikill með þeim E. ²⁵⁻²⁶ at formaðr var örugggr: A, E (dag fyrimaðr for formaðr), G (dag formadrinn for formaðr), I (dag fyrimaðrinn for formaðr); er fyrirmenn váro öruggir F ²⁶ gerði — mátti: F, A, E (dag udelader E at); dugði hverr, sem fong hafði til G, I. ²⁷ at hann: G, I; er hann F; mgl. A, E. ²⁸ vel: F, A, E, I; mgl. G. karl: A, E, G, I; karli F. til: F, A, E; til hans I; mgl. G. ²⁹ báðir um daginn: A, G, I; um daginn F, E. ³⁰⁻³¹ kolskeggr — gunnarr: F; kolskeggr tók hvíld á skipi gunnarr A, G, I; 'i G.' þat (forkortet) kolsk. varð mjög móðr um daginn ok settist tíðr E (hvor begyndelsen af disse ord er forstyrret, i det man først synes at have villet skrive seglr [eller sagði] g þat [eller þetta]

tók hvíld um daginn á skipi gunnars, ok sjer
gunnarr þat. hann kvað þá vísu
þú hefir átgjörnum erni
etr hrafn verit betri
35 greiðir gumna dauða
gjálfrdags enn þjer sjálfum.
hjer gengr margr í morgin
muninn bekki vargs drekka
æstr enn þik tekr þysta
40 þingálmr fetils stinga.

síðan tók kolskeggr justu eina af miði fulla ok
drakk ok bardiz eptir þat. ok þar kom, at þeir
bræðr hljópu upp á skip þeira vandils, ok gekk
kolskeggr með öðru borði enn gunnarr með öðru.
45 í móti gunnari gekk vandill ok hjó þegar til hans
— ok kom í skjöldinn. gunnarr snaraði hart skjöld-
inn, er sverðit festi í, ok brotnaði sverðit undir
hjöltunum. gunnarr hjó í móti, ok sýndiz hinum

kolskeggi, *men derpå, uden at udslette de foregående ord, at have benyttet kolsk. som nominativ og subject i den nu dermed begyndende sætning.* 31-32 ok — þat: F, A, G, I; g. sá þat E. 32 hann — vísu: F; ok kvað vísu E; ok mælti til hans A, G, I (*kun at ok er udeglemt í I*). 33-40 þú — stinga: *sál. (bortset fra varianter) F, E; betri hefir þú öðrum verit í dag en þer — því at þú hefir gert þá óþysta A; betri hefir þú verit karli í dag en þer: þú hefir gert hann úþystan, en þik þystr, ok gakk ok drekk G, I. 41 síðan: F, A, E, I; þá G. kolskeggr: F, E; hann A, G, I. justu: — "ivftv" F, "ftu" A, "juftv" E, "juft" G, "ivfto" (*v forlænget neden til*) I eina: F, A; *mgl. E, G (som det synes), I. af miði fulla: F; fulla af miði A, E, G (fu ulæseligt), I. 42 drakk: F, A, G, I; drakk hann E. bardiz: F, G, I; tóku ok hörðuz A; tóku þeir ok hörðust E ok þar: F, A, E, G; þar I. 43 þeira: F, A, E, I; *mgl. G. ok gekk: F, A, E, G; gekk I. 46-48 gunnarr — hjöltunum: A, E, G, (dog udelader E, G hart, og G desuden í); enn sverðit festi í ok brotnaði undir hjöltunom, er g. snaraði skjöldinn I; g. snaraði (forskrevet) skjöldinn. ok (skrevet z) sverðit festi í ok brotnaði undir hjaltinu F. 48 hjó: A, F,***

þrjú vera sverðin á lopti — ok sá hann eigi, hvar hann skyldi sjer helzt hlífa. gunnarr hjó 50 undan hánum báða fætr. kolskeggr lagði karl spjóti í gegnum. eptir þat tóku þeir herfang mikit. þaðan hjeldu þeir suðr til danmerkr ok þaðan austr í smálönd ok börðuz jafnan ok höfðu ávallt sigr. ekki hjeldu þeir aptr at hausti. annat 55 sumar hjeldu þeir til rafala ok mættu þar víkingum ok börðuz þegar ok fjengu sigr. síðan hjeldu þeir austr til eysýslu ok lāgu þar nakkvara hríð undir nesi einu. þeir sá mann einn ganga ofan af nesinu. gunnarr gekk á land upp at finna mann- 60 ðn, ok töluduz þeir við. spurði gunnarr hann at namni, enn hann nefndiz tófi. gunnarr spurði,

G, I; hjó þá F. 48-49 sýndiz — vera: A, G, I; sýndist honum lj E; sýnduz — eller sýndiz — þrjú F. 50 hvar — hlífa: A; hversu hann skyldi forðaz F; hverju at hann ætti at forða (*dog beror det første at måske på en skrivfeil*) E; við hverju hann skildi forða ser G; hvar (*usikkert*) hann skyldi forða ser I. hjó: A, E, G, I; hjó þá F. 51 báða fætr: F, G, I; báða fæturna E; fætrna báða A. karl: A, E, G, I; karla F. 52 spjóti í gegnum: A, G, I; í gegnum með spjóti F, E (*kun at E har urigtigt "fkioti" for spjóti*). eptir þat tóku þeir: F, A, G, I; síðan tóku þeir þar E. 53 þaðan hjeldu þeir: F, A, E; heldo þaðan G, I. 54 þaðan (*foran austr*): A, G, I; þaðan heldu þeir F; svo E. smálönd: A, E, G, I (*forkortet*); í F *synes smásund rettet til smálönd*. 54-55 börðuz — sigr: A; börðuz jafnan ok höfðu sigr E; höfðu jafnan sigr F; fengu sigr hvar sem þeir kómu G, I. 56 rafala: F, A, E; vefjalla G, I (*al næsten udslettet*). 57 þegar: F, A; þar E; við þá G, I. síðan: F, A, G, I; þaðan E. 58 austr: *enstemmig* F, A, E, G, I. eysýslu: F, A, G, I; "avtylv" E hríð: F ("hðr"), A, E; stund G, I. 59 nesi einu: F, A, G, I; nesinu E. sá: F, E; sá þar G, I; sjá A. 60 gunnarr: F, E, G, I; ok g. A. upp: F, A, G, I; *mgl. E*. 60-61 manninn: F, A, G, I; hann E. 61 töluduz þeir við: A, E, G, I; töluduz þeir F. spurði gunnarr: I; spyr g. G; g. spurði F (*eller dog snarere g. spyr*), A, E. 62 enn hann nefndiz: E, G, I; ok nefndiz hann A; hann nefndiz F. spurði: E, I; spyr F(?), G;

hvat hann vildi. 'þik vil ek finna' segir hann
 'herskip liggja hjer öðrum megin undir nesinu —
 65 'ok mun ek segja þjer, hverir fyri ráða. þar
 'ráða fyri bræðr tveir: heitir annarr hallgrímr enn
 'annarr kolskeggr. þá veit ek mesta orrostumenn
 '— ok þat með, at þeir hafa vápn svá góð, at eigi
 'fær önnur slík. hallgrímr hefir atgeir þann er
 70 'hann hefir látit seida til, at hánúm skal ekki vápn
 'at bana verða nema hann. þat fylgir ok, at þegar
 'veit, er víg er vegit með atgeirinum; því at svá
 'syngur í hánúm áðr, at langt heyrir til. svá
 'hefir hann náttúru mikla með sjer'. gunnarr kvað
 75 þá vísu

æst skal ek geir ok geystan
 gnýsvellanda fella
 hlæðir hildar skóða
 hjálmangrs þegar fanga.
 80 ölungrundar skal endils
 eykríðandi of síðir
 eitrs ok eyðir láta
 ört líf sigars drífu.

".f." A. 63 segir hann: E, G, I; mgl. F, A. 64 liggja hjer: A, E, G, I; eru F. 68-69 at elgi — slík: F; mgl. A, E, G, I, — *hvilke fire membraners læsemåde, forudsat, at den ikke beror på en udeglemselse, må antages at udtrykke: og dertil kommer, at deres våben ere udmærkede i samme grad (som krigerne selv).* 70 til, at: F, A, G, I; ok E. vápn: F, A, E; annat vápn G; vápu annat I. 71-73 ok, at — til: F; ok, at þegar veit, ef víg er vegit með atgeirnum; því at þá syngur í hánúm áðr hátt A; at þegar víg er vegit með hánúm, þá syngur áðr hátt í atgeirnom G; at þegar víg er vegit með atgeirnom, þá syngur hátt í hánúm áðr I; er þegar víg er vegit með atgeirnum, þá syngur í honum hátt E 74 með sjer: F; á ser A, E; mgl. G, I. 74-83 gunnarr — drífu: F; mgl. A, E, G, I.

'kolskeggr hefir sax. þat er hit bezta vápn. þeir
 'hafa lið þriðjungi meira enn jer hafið. þje hafa 85
 'þeir ok mikit ok hafa fólgit á landi — ok veit
 'ek görla, hvar er. enn þeir hafa sent njósnar-
 'skip fyrí nesit, ok vitu þeir allt til yðvar. þeir
 'hafa nú ok viðbúning mikinn ok ætla þegar at
 'yðr at leggja, er þeir eru búnir. er yðr nú 90
 'annat hvárt til: at leggja í braut þegar — ella
 'búiz jer við sem skjótast. enn ef jer hafið sigr,
 'þá skal ek fylgja þjer til fjárins alls.' gunnarr
 gaf hánum fingrgull ok gekk síðan til manna sinna
 ok sagði þeim, at herskip lágu öðrum megin 95
 nessins 'ok vitu þeir allt til vár. töku vjer nú
 'vápn vár ok búumz við öllu vel ok skjótt; því at
 'nú er til fjár at vinna'. síðan bjogguz þeir við.

⁸⁴ sax: F, A, G, I; sax mikit E. er hit: A, E, G, I; er ok et F.

⁸⁵ hafa: A, E, G, I; hafa ok F. þriðjungi; F, A, G, I; helmingi E.

jer hafið: F, E, I; þer A; þú hefir G. ⁸⁶ ok mikit: F, A, E; mikit

G, I. ⁸⁷ görla: F, A, E; mgl. G, I. er: F, A, G, I; þeir hafa fólgit

E. hafa: F, E, G, I; höfðu A. ⁸⁷⁻⁸⁸ njósnarskip: F, A, E; njósnar-

menn á skipi fram G; njósnarmenn á skipi frá ser I ⁸⁸ yðvar: F,

A, E; yðvar'. 'tökom (G *índskyder her ver*) vápn vár' s. g. 'ok

'búumz við vel; því at nú er til fjár at vinna'. tófi mætti G, I.

⁸⁹ nú ok: F, A; ok E; mgl. G, I. ⁹⁰⁻⁹² er yðr — skjótast: F; er yðr nú

annat hvárt (*feilskr.* "huar" — *derpá synes noget udeglemt*): at halda í

brott þegar — ella búiz þer við sem best A; er yðr annat hvort at

gera: at halda í bruttu þegar — ellegar búist þjer við sem best E;

mgl. G, I. ⁹² enn: F, A, E; nú G, I. ⁹³ fylgja — alls: F; fylgja

þer til fjárins A; fylgja yðr til alls fjárins G, I; vísa yðr til

fjárins E. gunnarr: E, G, I; hann F, A. ⁹⁴ síðan: A, E; "f." F;

mgl. G, I. ⁹⁵⁻⁹⁶ ok sagði — til vár: F, A, E; mgl. G, I. ⁹⁶⁻⁹⁸ töku

— vinna: A (*hvor dog ordene vápn og er ere udeglemte*); tökum

ver vopn vor ok herjumst vel ok skjótt — því at nú er til fjár at

vinna — ok búumst við skjótt E; tökum ver vápn vár ok búumz

við vel F; mgl. G og I *på dette sted jf. derimod note til linie 88*).

⁹⁸ síðan — við: A, G, I; mgl. F, E.

ok þá er þeir váru búnir, sjá þeir, at skipin fara
 100 at þeim. tekz nú orrosta með þeim, ok berjaz
 þeir lengi, ok verðr mannfall mikit. gunnarr vá
 margan mann. þeir hallgrímr hljópu á skip til
 gunnars. gunnarr sneri í mót hallgrími. hallgrímr
 lagði til hans með atgeirinum. slá ein vör um
 105 þvert skipit, ok hljóp gunnarr aptr yfir öfugr.
 skjöldr gunnars var fyri framan slána, ok lagði
 hallgrímr í hann ok í gegnum ok svá í slána.
 gunnarr hjó á hönd hallgrími, ok lamðiz hand-
 legggrinn, eno sverðit beit ekki; fjell þá niðr at-
 110 geirrinn. gunnarr tók atgeirinn ok lagði í gegnum
 hallgrím ok kvað þá vísu

felldan hefi ek þann eyði öldu
 eisu er kunni hildi at reisa
 leyfðan frá ek at hallgrímr hefði
 115 hjálma vönd í öðrum löndum.
 allir viti hvje at úlfa fylli
 atgeirr of kom dyggvir skatnar.
 hann skal mjer því at herskap kunnum
 hendi fylginn lífs til enda.

⁹⁹ þá er: F, A; er E; þegar G, I. sjá: F, E, G, I; sá A. skipin: A, E, G, I; skip F. fara: F, E, G, I; fóro A. ¹⁰⁰ tekz nú orrosta: F, A; tókst nú orosta E; tekz þar þegar (forskrevet I) harðr bardagi G, I. ok berjaz: F, A; "z bo:ðvǫt" E; berjaz G, I. ¹⁰¹ ok verðr: F, A, G, I; þar varð E. mannfali mikit: F, A, E, G; mikit mannfali I. ¹⁰¹⁻¹⁰² vá margan mann: F, A, E; felldi margan mann I; felldi marga menn G. ¹⁰² á skip: F, E, G; á skipit I; í skip A. ¹⁰³ sneri: F, A, G, I; snerist E. hallgrími: I; hánúm F; þeim G; mgl. A, E. ¹⁰⁴ með F; mgl. A, E, G, I. ¹⁰⁷ í hann — gegnum: F; í gegnum hanu A, E, G, I. ¹⁰⁸ hönd: F, G, I; höndina A, E. ¹⁰⁹ ekki: F, A, G, I; ekki á E. ¹¹¹ hallgrím: F, A, G, I; hallgrím ok kastaði hann (ríme-ligvis feilskrevet for honum) dauðum af atgeirnum E. ¹¹¹⁻¹²¹ ok kvað — lífði: sál. (bortset fra varianter i verset) F; g. kvað þá vísu

ok þat efndi gunnarr, at hann bar atgeirinn, meðan ¹²⁰
 hann lifði. þeir börðuz namnar — ok var nær,
 hvárum vænna horfði. þá kom gunnarr at ok hjó
 kolskegg banahögg. eptir þat beiddu víkingar sjer
 griða. gunnarr ljet þess kost. hann ljet þá kanna
 valinn ok taka fje þat, er dauðir menn höfðu átt. ¹²⁵
 enn hann gaf hinum vápn sín ok klæði, er hann
 gaf grið, ok bað þá fara til fóstrjarða sinna. þeir
 hjeldu í braut, enn gunnarr tók fje allt þat er
 eptir var. tófi kom at gunnari eptir bardagann
 ok bauð at fylgja hánum til fjár þess, er víkingar ¹³⁰
 höfðu fólgtit — kvað þat vera bæði meira ok betra,
 enn hitt, er þeir höfðu áðr fengit. gunnarr kvedz
 þat vilja. gekk hann á land með tófa. fór tófi
 fyri til skógar enn gunnarr eptir. þeir kvámu at
 þar sem viðr var borinn saman mikill. tófi segir, ¹³⁵

(her følger verset), ok þat efndi g. E; g. bar atgeirinn jafnan síðan
A, G, I. ¹²¹ þeir börðuz namnar: F, A; þeir nafnar börðuz G, I;
g. ser, hvar þeir börðust nafnar E. nær: F; svá nærr um A; svo
nær E; þar nær um G; nær um I. ¹²² hjó: F, G, I; hjó þá A, E.
¹²⁴ hann ljet: G, I; ok hann let F; let hann E; letu þeir A kanna:
 F, E, G, I; ransaka A. ¹²⁵ taka fje þat, er: F, E; taka fe þat, sem
 A; tóko þeir fe þat, sem G; tóko þeir þar fe þat, sem I. ¹²⁶ hinum:
 F, A; hverjum G, I; hverjum manne E. ¹²⁷ fóstrjarða sinna: F, A,
 I; fóstrsjarða sinna G; fóstrsjarðar sinnar E. ¹²⁷⁻¹²⁸ þeir hjeldu:
 F, E, G, I; heldu þeir A. ¹²⁸ allt þat er: A, I; allt þat sem E; þat allt
 er (sem G) F, G. ¹³⁰ víkingar: F, A, G, I; víkingarnir E. ¹³¹ höfðu: A,
 E, G, I; hafa F. kvað: A, G, I; ok kvað F; hann kvað E. vera
 bæði: E, G, I; bæði vera F, A. ¹³² hitt: A, E, G, I; þetta F. áðr:
 F, A, E, G; mgl. I. ¹³²⁻¹³³ gunnarr — vilja: F, E, G, I; ~~~~~ vildi
(begyndelsen af dette ord stærk afbleget) þat (temmelig afbleget) víst A.
¹³³ gekk — tófa: A, I; gekk hann á land upp með tófa G; hann
 gekk á land með tófa E; g. gekk þá á land F. ¹³³⁻¹³⁴ fór — eptir:
 E, G, I, (kun at E, G have gekk for fór); ok tófi fyri til skógar
 en g. eptir F; mgl. A. ¹³⁴⁻¹³⁵ þeir — mikill: F; komu þeir þar, er
 viðr var mikill saman borinn G; kómu þeir þar at, er viðr miklir

at þar var fjeit undir. ruddu þeir þá af viðinum ok fundu undir bæði gull ok silfr, klæði ok vápn góð. þeir bera fje þetta til skipa. gunnarr spurði tófa, hverju er hann vildi at hann launaði hánum. 140 tófi svaraði 'ek em danskr maðr at ætt — ok 'vilda ek, at þú flyttir mik til frænda minna.' gunnarr spurði, hví hann væri í austrvegi. 'ek var 'tekinn af víkingum' segir tófi 'ok var mjer skotit 'hjer á land í eysýslu, ok hefi ek hjer verit síðan.'

31. Gunnarr tók við hánum ok mælti til kolskeggs ok hallvarðar 'nú munu vjer halda til 'norðrlanda'. þeir ljetu vel yfir því ok báðu hann ráða. gunnarr siglir ór austrvegi með fje miklu. 5 hann hafði tíu skip ok hjelt þeim til heiðabæjar í

---

váro saman bornir *I*; kómu þeir at þar sem víðer váro miklir saman bornir (þeir — váro *lídt afbleget*) *A*; kvomu (vo *meget utydeligt*) þeir þar at, er víðir miklir voro *E*. ¹³⁶ fjeit: *F, A, I*; fe *E, G*. ruddu: *A, E, G, I*; rundu *F*. þá: *F, I*; *mgk. A, E, G*. viðinum: *A, E, G, I*; viðunum *F*. ¹³⁷ undir bæði: *F*; þar bæði *A, E*; þar feit, bæði *G*; þar feit, bæði gott ok miklt *I*. klæði: *F, E, G, I*; ok klæði *A*. ¹³⁸ þeir — skipa: *F*; báru þeir fe þetta allt á skip *A, G, I*; báru þeir þetta fe á skip *E*. spurði: *A, E, I*; spyrr (*snarere end spurði*) *F*; s. *G*. ¹³⁹ hverju — hánum: *I*; hverju hann vildi at (er *F*) hann launaði hánum *F, E, G*; hver laun hann vildi hafa *A*. ¹⁴⁰ tófi: *F, E, G, I*; hann *A*. svaraði 'ek em: *F, A* (*dog med s. for svaraði*); segir, at hann var *E, G, I*, (*begge de sidst nævnte membraner dog med s. for segr*). maðr: *F, A*; *mgk. E, G, I*. ¹⁴¹ flyttir mik: *A, E, G, I*; fylgðir mer *F*. ¹⁴² spurði: *E, I*; spyrr (*snarere end spurði*) *F*; s. *A, G*. hví: *F, A, G, I*; því *E* (*nyere udtryksmåde*). í austrvegi: *F, A, E, I*; í eysýslu í austrvegi *G*. ¹⁴³ tófi: *F, E, G, I*; hann *A*. ¹⁴³⁻¹⁴⁴ skotit hjer: *A, E, G, I*; her skotið *F*. ¹⁴⁴ í eysýslu: *F, A, E, I*; *mgk. her G* (*se derimod note til linie 142*).

31. ¹⁻² til — hallvarðar: *A, E, G, I*; við kolskegg ok hallvarð *F*. ³⁻⁴ ok — ráða: *A, E, G, I*; *mgk. F*. ⁴ siglir: *A, E, G, I*; sigidi *F*. fje miklu: *F, A, I*; miklu fe *E*; fe miklt *G*. ⁵ ok hjelt þeim: *F*; ok helt *E*; hann helt *A, I*; *mgk. G*.

danmörk. haraldr konungr gormsson var þar á land upp. hánúm var sagt til gunnars — ok þat með, at engi var hans maki á Íslandi. ok sendi konungr menn sína til hans at bjóða hánúm til sín. gunnarr fór þegar á konungs fund. konungr 10 tók við hánúm vel ok setti hann hit næsta sjer. þar var gunnarr hálfan mánuð. konungr hafði þat at gamni, at hann ljét gunnar reyna ýmissar íþróttir við menn sína; ok váru þeir engir, at nje eina íþrótt hefði til jafns við hann. konungr mælti 15 til gunnars 'svá virðiz mjer, sem úvíða muni þinn 'jafningi fáz'. konungr bauð at fá gunnari kvánfang ok ríki mikit, ef hann vildi þar staðfestaz. gunnarr þakkaði konungi boð sitt ok mælti 'fara 'vil ek fyrst til Íslands at finna vini mína ok frændr'. 20 Þá munt þú aldri aptr koma til vár' segir konungr.

⁶ konungr: F, E; mgl. A, G, I. ⁸ var (foran hans): E, G, I; væri A; mundi F. ⁸⁻⁹ ok sendi — sína: E, G, I, (kun at G har hann for konungr, meðens E udelader' subjectet); konungr sendi menn sína A; hann sendi menn (forkortet) F. ¹⁰⁻¹¹ konungr — vel: F, A; tók konungr við honum vel E; tók konungr (konungrinn I) vel við hánúm G, I. ¹¹ setti — sjer: F, A, E; skipaði hánúm sæmlliga G, I. ¹² gunnarr: F, A, G, I; hann E. ¹⁴ menn sína: F, A, E, I; sína menn G. ¹⁴⁻¹⁵ nje eina: F; neina A, E; nøkkura G, I. ¹⁵ konungr: F, A, E, I; konungrinn G. ¹⁶ virðiz: A, E, G, I; líz F. sem: F, E, G, I; at A. ¹⁷⁻¹⁸ konungr — staðfestaz: F, A (dog med hánúm for gunnari og, som det synes, med "ið'az" eller vel snarere "bið'az" — i begge tilfælde er det første bogstav forskrevet — for staðfestaz), E (med honum for gunnari, samt med vera for staðfestaz); ok bauð at kvánga hann í ríki síno, ef hann vildi þar staðfestaz, ok þar stórar veizlor með G, I. ¹⁹⁻²⁰ konungi — ek: F; konungi ok letz fara mundu G; konunginóm ok letz fara (sál.) I; honum ok lezt fara verða E; hánúm vel en kvadz (forkortet) fara verða A. ²⁰ at finna — frændr: F; ok finna frændr ok vini G, I; at finna frændr sína ok vine E; at finna frændr ok vini A. ²¹ aptr: F, E (r udeladt); mgl. A, G, I. til vár: F, A, G, I; mgl. E.

‘auðna mun því ráða, herra’ segir gunnarr. gunnarr gaf konungi langskip gott ok marga dýrgripi aðra, er hann hafði fengit í hernaði. konungr gaf
 25 hánnum tignarklæði sín ok glófa gullfjallaða ok skarband — ok gullknútar á — ok hatt gerzkan. gunnarr fór norðr til hísingar. ölvir tók við hánnum báðum höndum. hann færði ölvi skip sín ok kallar þat vera hans hlutskipti. ölvir tók við fjenu ok
 30 kvað gunnar vera dreng góðan ok bað hann vera þar nakkvara hrið. hallvarðr spurði gunnar, ef hann vildi finna hákon jarl. gunnarr sagði sjer þat vera nær skapi því at nú em ek at nökkuru ‘reyndr; enn þá var ek at engu, er þú batt þess
 35 ‘næstum’. síðan bjoggu þeir ferð sína ok fóru norðr

22 mun: F, G, I; má A (*afbleget*), E. herra' segir gunnarr: F; herra' segir hann E; s. gunnarr G, I; hann A (*þvor altsá enten herra' segir eller segir alene er udeglemt*). 23 konungi: F, A, E, G; konunginóm I. 23-24 marga — hernaði: G, I; annat fe mikit F, A; annat mikit fe E. 24 konungr: F, A, E; konungriann G, I. 25 sín: F, A, G, I; *mgł. E.* ok (*foran glófa*): F, A, E, G; *mgł. I.* ok (*foran skarband*): F, A, E; *mgł. G, I.* 26 ok gullknútar á: F, I; ok gullknútr (*dette ord skrevet gull knýtr*) á G; þat er gullknútar váro á A; "z gyllknvtvr" E. hatt gerzkan: F, A (*an meget utydeligt*); "hatt girfkan" E; "grðzkan hatt" G; "g'ðzkan hat" I. 27 gunnarr fór norðr: F; g. fór þá norðr þaðan A; g. fór þaðann E; g. fór G; fór g. I. við: F, A, E, G; *mgł. I.* 28 færði: F, A, G, I; fær E. kallar: F; kallaði A; kvað E; sagði G; s. I. 29 hans hlutskipti: G, I; hlutskipti hans A, E; hlut hans F. fjenu: F, A; fe þessu E; *mgł. G, I.* 30 kvað: F, G; taldí A, E; s. I. gunnar: F; hann A, E, G, I. dreng góðar: F, E; góðan dreng A, G, I. 30-31 vera þar: F, A, E, I; þar vera G. 31 nakkvara hrið: F, E, G, I; meðan hann vildi A. spurði: E, I; "f." F, A; spyrr G. 32 vildi: F, E, G, I; vill A (*tíl dels utydeligt*). 32-33 sjer — nær: F, A, E (*kun at E udelader vera*); þat nær síno G, I. 33 nú em ek: F, A, G, I; eg em nú E. 33 næstum: I; næst G; fyrr A; *mgł. F, E.* bjoggu — fóru: A, E, G, I, (*kun at E tilføier et unødvendigt þeir efter fóru*); fóro þeir F.

til þrándheims á fund hákonar jarls, ok tók hann vel við gunnari ok bauð hánum at vera með sjer um vetrinn. hann þá þat. gunnarr virðiz þar hverjum manni vel. at jólum gaf jarl hánum gullhring. gunnarr lagði hug á bergljótu frændkonu 40 jarls; ok fannz þat opt á jarli, at hann myndi hana hafa gipta hánum, ef gunnarr hefði nakkvat þess leitat.

32. Um várit spurði jarl gunnar, hvat hann vildi láta ráða sinna. hann kveðz vilja til íslands. jarlinn kvað vera illa ært í landi 'ok mun vera lítill útsigling; enn þó skalt þú hafa mjöl ok við 'í skip þitt sem þú vill'. gunnarr þakkaði hánum 5 ok bjó skip sitt snimmendis. hallvarðr fór út með þeim kolskeggi. þeir kvámu út snemma sumars

³⁷ vel við gunnari: *F, G, I*; við hánum vel *A, E*. at — sjer: *F, A*; með ser at vera *G, I*; at vera þar *E*. ³⁸ þá: *F*; þekktiz *A, G, I*; þekktiz *E*. ³⁸⁻³⁹ gunnarr — vel: *G, I*; ok virðiz hann hverjum manni vel *F*; g. virðiz þar vel öllum mönnum *A, E*. ³⁸ hánum: *F, A, G*; g. *E, I*. ⁴⁰ lagði hug á: *F, A, E, G*; huglagði *I*. ⁴¹ jarll, at hann: *F*; at jarl *A, E, G, I*. ⁴² hana — hánum: *F*; hana hafa gipt *g. A*; hana hafa gefit *g. E, G*; hafa hana gefit gunnari *I*. gunnarr: *F*; hann *A, E, G, I*. nakkvat: *F, A, G, I*; *mgf. E*.

32. ¹ spurði: *A, E, I*; spyrr (*snarere end spurði*) *F*; s. *G*. ² láta ráða sinna: *G, I*; ráða sinna *F, A*; láta sín ráð *E*. kveðz vilja: *G, I*; kvað vildu *F*; kveð (*skrevet q*) ætla út *A*; kvezt ætla *E*. ³ jarlinn: *F*; "jarll." *G*; "j" (*snarest = jarl*) *A, E*; "j." *I*. vera illa ært: *F*; lítill ært *G, I*; ært lítill *A, E*. í landi: *F, A, G, I*; á íslandi (*urigtigt*) *E*. ³⁻⁴ ok — útsigling: *F, A* (*kun at A har lítill vera for vera lítill*); *mgf. E, G, I*. ⁵ í skip — vill: *A, E, I*; í skipi þinu *F*; sem þú villt *G*. ⁵⁻⁶ gunnarr — snimmendis: *A, E, G, I*, (*kun at E har snemmendis skipit for skip sitt snimmendis*); snemmendis (men *forkortet*) bjó g. skip sitt *F*. ⁶ út: *F, A, G, I*; utan *E*. ⁷ kolskeggi: *F, E, G, I*; gunnari *A*. snemma: *F, A*; snemmendis *G cg I*, snemmendis *E*. sumars: *A, E, G, I*; "fvim" (m af en egen form) *F*.

ok tóku arnarbælisós, ok var þat fyrir alþingi. reid
gunnarr þegar heim frá skipi enn fjekk menn
10 til at ryðja skipit, ok fór kolskeggr með hánum.
enn er þeir kvámu heim, urðu menn þeim fegnir.
þeir váru blíðir við heimamenn sína, ok hafði ekki
vaxit dramb þeira. gunnarr spurði, hvárt njáll
væri heima. hánum var sagt, at hann var heima.
15 ljét hann þá taka hest sinn ok reid til bergþórs-
hváls ok kolskeggr með hánum. njáll varð feginn
kvámu þeira ok bað, at þeir skyldi vera þar um
nóttina. þeir gerðu svá, ok sagði gunnarr frá ferð-
um sínum. njáll sagði hann vera hinn mesta af-
20 reksmann 'ok ert þú mjök reyndr — enn þó munt
þú meir síðar; því at margr mun þik öfunda'.
'við alla vilda ek gott eiga' segir gunnarr. 'mart
'mun til verða' segir njáll 'ok munt þú jafnan
'eiga hendr þínar at verja'. 'undir því væri þá'
25 segir gunnarr 'at ek hefða málaefni góð.' 'svá

8 ok var þat: A, E, G, I; mgl. F. 9 þegar: A, E, G, I; mgl. F.
10 ok fór — hánum: A; ok kolskeggr með hánum E, I; "m; koll-
fkegg" G; mgl. F. 11 þeir kvámu: F, A, E, I; hann kom G. þeim:
F, A, E, I; hánum G. 12 þeir váru blíðir: F, A, E, I; hann var
blíðr G. 12-13 ok hafði — þeira: A, E, I; ok hafði ekki vaxit dramb
hans G; mgl. F. 13 spurði: A, E, I; "f." G; spyr I (suarere end spurði)
F. 14 væri: A, E, G, I; se F. hann var heima: F, I; hann væri
heima A, G; svo var E. 15 ljét hann: F, A, G, I; g. let E. 15-16 reid
— hánum: A, E, G, I; ridu þeir bræðr til bergþórhváls F. 16-17 varð
— þeira: F, A; tók þeim vel ok varð feginn kómu þeira G, I; tók
þeim vel ok varð þeim feginn E. 17 vera þar: F, A, E, G; þar
vera I. 18 þeir gerðu svá: A; g var þar G, I; mgl. F, E. gunn-
arr: F; g. njáll A; g. allt E; hánum G og I (med udeladelse af
gunnarr i overensstemmelse med næst foregående læsemåde). 20 mjök
reyndr: F, A, G, I; reyndr (n udeglemt) mjög E. 21 meir: F, A,
E, G; mgl. I. 23 mun: F, A, E; mun þer G, I. 24 því: F, A, E;
mgl. G, I. 25 segir gunnarr: sál. ("f. a.") F, E, I; kvað g. A; mgl.
G. málaefni: F, A, G; mátaefni I; mátaefnin F.

‘mun ok vera’ segir njáll ‘ef þú geldr eigi ann-
 ‘arra at’. njáll spurði gunnar, hvárt hann mundi
 til þings ríða. gunnarr segir, at hann mundi
 ríða — ok spýrr, hvárt njáll mundi ríða. enn
 hann kveðz eigi ríða mundu ‘ok svá vilda ek at ³⁰
 ‘þú gerðir’. gunnarr reið þá heim ok gaf njáli
 góðar gjafar ok þakkaði hánum fjárvarðveisluna.
 kolskeggr bróðir hans fýsti hann at ríða til þings
 ‘mun þar vaxa sæmd þín við; því at margr mun
 ‘þar at þjer víkja’. ‘litt hefi ek þat skap haft’ ³⁵
 segir gunnarr ‘at brósa mjer; enn gott þykki mjer
 ‘at finna góða menn’ hallvarðr var ok þar kominn
 ok bauð at ríða til þings með þeim.

33. Gunnarr reið — ok þeir allir — til
 þings. enn er þeir kvámu á þing, þá váru þeir
 svá vel búnir, at engir váru þeir þar, at jafnvel

26-27 annarra at: A, E, G, I; annarra F. 27 njáll: F, A, G, I; hann
 E. spurði: F, A, I; "tþ." (snarest = spurði) E; spýrr G. gunnar:
 F, A, E, G; mgl. I. hvárt hann: F, A, E, G; hvárt g. I. 28 til
 þings ríða: F, A; ríða til þings G, I; nokkut ríða til þings E.
 segir: — "t." F, A, G, I; svarar eller svaraði E. 29 spýrr: A; "tþ."
 (vistnok = spýrr) F; "t." G; spurði E, I. hvárt njáll mundi: F,
 A, G, I; njál, hvort hann mundi nokkut E. enn: F, A, E, G;
 mgl. I. 30 ríða mundu: F (der dog har "míðr;" [m har en egen form]
 for mundu), A, G, I; mundu ríða E. 31 þá: A, E, G, I; mgl. F.
 32 fjárvarðveisluna: A, E, G, I; fjárvarðveizlu F. 33 bróðir hans: E,
 G, I; mgl. F. A. hann: A, E, G, I; hann mjök F. 34 þar — við:
 F; þar við vaxa sæmd þín G; vaxa sæmd þín við þat A; þar vaxa
 sæmd þín I; þar vaxa þín sæmd E. margr: F, A, E, G; margr
 maðr I. 35 þar — víkja: F, A; sá at þjer víkja nú, at eigi hefir
 áðr E; sá at þer víkja nú, er þín þikiz þurfa G, I. þat skap:
 F, E; þat í skapl G, I; þá lund A. 36 enn: F; mgl. A, E, G, I.
 37 góða: F, E, G, I; mgl. A. 38 ok bauð — þeim: F; ok fýsti
 gunnar at ríða I; mgl. A, E, G.

33. 1 ok þeir allir: F, A, G, I; mgl. E. 1-2 til þings: A, E, G, I; mgl.
 F. 2 á þing: F, A, E, I; til þings G. 3 at (foran engl): F, A, E, G; "at eþ" I.

væri búinir; ok fóru menn út ór hverri búð at
 5 undraz þá. gunnarr reið til búðar rangæinga ok
 var þar með frændum sínum. margr maðr fór at
 finna gunnar ok spyrja hann tíðenda. hann var
 við alla menn ljetttr ok kátr ok sagði öllum slíkt
 er vildu. þat var einn dag, er gunnarr gekk frá
 10 lögbergi —. hann gekk fyri neðan mosfellingabúð.
 þá sá hann konur ganga í móti sjer — ok váru
 vel búnar. sú var í ferðarbroddi konan, er bezt
 var búin. enn er þau funduz, kvaddi hón þegar
 gunnar. hann tók vel kveðju hennar ok spurði,
 15 hvat kvenna hón væri. hón nemndiz hallgerðr ok
 kvaðz vera dóttir höskulds dalakollssonar. hón
 mælti til hans djarfliga ok bað hann segja sjer
 frá ferðum sínum. enn hann kvaðz ekki varna
 mundu henni máls. settuz þau þá niðr ok töludu.
 20 hón var svá búin, at hón var í rauðum kyrtli — ok

3-4 þeir — væri: A; þeir þar, er jafnvel voro E; þeir, at jafnvel væri
 G, I; þar jafnvel F. 4 hverri búð: F, A, G, I; búðum E. 4-5 at undraz:
 F, A, I; ok undroðuz G; at sjá E. 5 búðar: F, A, E; mgl. G, I.
 6 þar: F; þar í búð A, E, G, I. margr maðr fór: A, G, I; margir
 menn fóro F, E. 7 gunnar: F, A, E; hann G, I. hann: F, A, E;
 gunnarr G, I. 8-9 öllum — vildu: F, E, G, I, (kun at E, G have
 vildi for vildu); slíkt sem hann var spurðr A. 9 einn: F, E, G, I;
 einn hveru A. er gunnarr: F, A; er hann G, I; at hann E.
 10 neðan: A, E, G, I; mgl. F. 11 konur ganga: A, E, G, I; konu
 fara F. 11-12 váru vel búnar: A, E, G, I; var vel búin F. 12-13 sú
 — búin: A, E, G, I, (kun at broddi er udeglemt í G); mgl. F.
 14 hann — kveðju: F, A; hann tók kveðju E, G; udeglemt I. spurði:
 A, E, G, I; "fþ" (vistnok = spyr) F. 15 kvenna: F, A, G, I; kona
 E. 16 kvaðz: F; "q" A; kvez E, G, I. dóttir höskulds: F, A, E, I;
 höskulds dóttir G. 17-18 sjer frá: F, A; frá E; mgl. G, I; 18 kvaðz: F; "q"
 A; kvez E, G, I. 18-19 ekki — henni: F (dog med urigtigt hánun
 for henni); henni ekki mundu varna A; ekki mundu varna henne
 E, I; ekki varna henni mundu G. 20 rauðum kyrtli: A, E, G, I;

var á búningr mikill. hón hafði yfir sjer skarlatsskikkju — ok var búin hlöðum í skaut niðr. hárit tók ofan á bringu henni ok var bæði mikit ok fagrt. gunnarr var í tignarklæðum þeim, er haraldr konungr gormsson gaf hánum. hann hafði 25 ok hringinn á hendi, hákonarnaut. þau töludu lengi hátt. þar kom, er hann spurði, hvárt hón væri úgefin. hón sagði, at svá væri 'ok er þat ekki 'margra at hætta á þat' segir hón. 'þykki þjer 'hvergi fullkosta?' segir hann. 'eigi er þat' segir 30 hón 'enn mannvönd mun ek vera'. 'hversu munt 'þú svara, ef ek bið þín?' segir gunnarr. 'þat 'mun þjer ekki í hug' segir hón. 'eigi er þat' segir hann. 'ef þjer er nakkvarr hugr á' segir hón 'þá finnu þú föður minn'. síðan skildu þau 35 talit. gunnarr gekk þegar til búðar dalaþanna ok

rauðu kyttli (*det første i rettet fra r*) F. 20-21 ok var — mikill: A, G; ok var á búningr E; ok við (*forkortet*) búningr mikill I; mgl. F. 21 hón: A, E, G, I; ok F. skariats: — "fkallaz" F, "fkarlaz" A, "fkarlazt" E, "fkarlaz" G og I. 22 ok var — niðr: G, I; ok var búin hlöðum niðr í skaut A; ok var búin hlöðum E; hlaðbúna í skaut niðr F. 23 bringu henni: F, A, G, I; bringuna (*g udeglemt*) E. 24 tignarklæðum þeim: A, E; klæðum þeim G, I; "fkallaz" klæðum F. 25 konungr: F, E, I; mgl. A, G. gaf: F, A, E; hafði gefit G, I. 26 hringinn — hákonarnaut: A, E, G, I, (*kun at E udelader á hendi*); gullhring á hendi þann er hákon jarl gaf hánum F. 27 hátt: F, A, G, I; hljótt E. er hann spurði: A, G, I; at hann "fþ." (*snarest = spurði*) E; "e" fþ" F (= er spurt, *hvor noget fattes*). væri: F, E, I; væri "en" A; udeglemt G. 29 segir hón: A, G, I; mgl. F, E. 29-30 þykki — fullkosta: F, E, G, I; "kuart þ' ku'igi þ'" fullkosta A (*formodentlig for hvárt þiki þer hvergi þer fullkosta?*) A. 30 segir hann: A, E, G, I; mgl. F. 31 vera: F, A, G, I; þar vera E. 32 svara: F, E, G; því svara A, I. segir gunnarr: G, I; mgl. F, A, E. 33-34 'eigi — hann: F, A, G, I; mgl. E. 34 ef: F, G, I; en ef A, E. nakkvarr hugr á: F, A, G, I; þat í hug E. 34-35 segir hón: A, G, I; mgl. F, E.

fann menn úti fyri búðinni ok spyr, hvárt höskuldr væri í búð. enn þeir sögðu, at hann var víst þar. gekk þá gunnarr inn. höskuldr ok hrútr
 40 tóku vel við gunnari. hann settiz niðr í meðal þeira — ok fannz þat ekki í tali þeira, at þar hefði nokkur misþykkja í meðal verit. þar kom niðr ræða gunnars, at hann spurði, hversu þeir bræðr myndi því svara, ef hann bæði hallgerðar.
 45 'vel' segir höskuldr 'ef þjer er þat alhugat'. gunnarr segir sjer þat alvöru 'enn svá skildu vjer 'næstum, at mörgum myndi þat þykkja líkligt, at 'hjer myndi ekki samband verða'. 'hversu litz þjer

37 menn: A, G, I; mann F, E (dog med þeir i det følgende — jf. note til linie 35); búðinni: F, E (þvor skriften er opfrisket på en ubehændig måde), G, I; búðardyrum A. ok spyr F ("z þ'"), G; ok spurði A, I; hann spurði E. 38 búð: F, A, E, G; búðinni eller búð inni I. enn þeir sögðu: A, E, G, I; "fa .I." F. 38-39 hann — þar: G, I, (kun at G har væri for var); hann væri þar E; hann væri í búð F; svá var A. 39 gekk — inn: F, A; gekk g. þá í búðina E; g. gekk í búð þeira höskulds ok rúts G; gekk g. þá í búð þeira höskulds ok rúts I. höskuldr ok hrútr: F, A, E; þeir G, I. 40 hann: F, A, E; gunnarr G, I. í meðal: A, I; á meðal F; í milll G; í millum E. 41 í tali þeira: F, A, E; á G, I. 41-42 þar — verit: A, G, I; nokkur misþykkja hefði verit í millum þeirra E; þar (hefði er her udeglemt) missættli verit í meðal F. 42 kom: F, E, G (med hensyn til G jf. næst fölg. note); kómu A, I. 43 ræða: F, E (forskrevet ræða); ræður A, G (eller står her måske ræðum?), I (feiskrevet ræðr). at hann spurði: A; mgl. F, E, G, I. 44 bræðr: F, A, G, I; mgl. E. myndi: F, A, E, I; vildu G. því: F, A; mgl. E, G, I. 45 þat alhugat: F; alhugat E, I; þat alvara A; alvara G. 45-46 gunnarr — alvöru: F; g. s., at þat er satt A; mgl. E, G, I. 47 næstum: F, A, G, I; næst E. myndi — líkligt: F, A; mundi þat þykkja "úhkt" (det i övrigt noget utydelige tegn over u skal måske antyde, at u skal udgå) I; mundi þat líkligt þykkja E; þætti þat líkligt G. 48 hversu: F, A, E; eða hversu G, I, (som föolge af, at i dem [ligesom i övrigt også i E] er ordene enn svá — verða försættelse af höskulds replik — se note til 45-46).

‘hrútr frændi?’ segir höskuldr. hrútr svaraði ‘ekki þykki mjer þetta jafnræði’. ‘hvat finnr þú til 50 þess?’ segir gunnarr. hrútr mælti ‘því mun ek ‘svara þjer um þetta, er satt er: þú ert maðr ‘vaskr ok vel at þjer, enn hón er blandin mjök. ‘ok vil ek þik í engu svíkja’. ‘vel mun þjer fara’ segir gunnarr ‘enn þó mun ek þat fyri satt hafa, 55 ‘at jer virðið í fornan fjandskap, ef jer vilði eigi ‘gera mjer kostinn’. ‘eigi er þat’ segir hrútr ‘meir ‘er hitt, at ek sje, at þú mátt nú ekki við gera. ‘enn þó at vjer keyptim eigi, þá vildi vjer þó vera ‘vinir þínir’. gunnarr mælti ‘ek hefi talat við hana, 60 ‘ok er þetta ekki fjarri hennar skapi’. hrútr mælti ‘veit ek, at svá mun vera, at ykk er báðum ‘girndaráð. hættið it ok mestu til, hversu ferr’.

⁴⁹ segir höskuldr: F, A, E; mgl. G, I, (se næst foreg. note). svaraði: F; sv. E, I; s. A, G. ⁴⁹⁻⁵⁰ ekki — þetta: F, A, G, I, (dog have G, I lítz for þykki); þetta þiki mjer ekki E. ⁵¹ hrútr mælti: F; rútr s. G; rútr sv. I; mgl. A, E. ⁵² þetta: F; þat A, E; mgl. G, I. er (foran satt): F, E, I; sem A, G. þú: F, A, E, I; at þú G. ⁵³ ok vel at þjer: F, A, G, I; mgl. E. ⁵⁴ ok vil ek: F, A, E, G; enn ek vil I. ⁵⁵ jer (foran virðið): F, A, E, I; þit G. í: F, A; mgl. E, G, I, hvilke tre membraner derimod tilføie við mik efter fjandskap. jer: sál. (skrevet þ) også G her, afvigende fra næst sidste læsemåde. ⁵⁶ hitt: F, A, G, I; þat E. at ek sje: F, A, G; er ek se I; mgl. E. nú: F, A, G, I; mgl. E. ⁵⁷ keyptim: A, E, G, I; kaupim F. ⁵⁸⁻⁶⁰ vildi — þínir: F, A, E, (dog har A vit for vjer); vilda ek þó vera vin þinn G, I. ⁶⁰ gunnarr mælti: G, I, (dog er forkortelsen for mælti enten udvisket eller udeglemt i I); herfor have F, A, E s. g. — Fog E efter hana, men A efter skapi. ⁶¹ þetta: G, I; þat F, A, E. hennar skapi: F, A, E, I; skapi hennar G. hrútr mælti: F; mgl. A; medens E, G, I indskyde ”f. n.“ efter vera. ⁶²⁻⁶³ svá — ferr: — báðum er þetta girndaráð: hættit þit ok mestu til, hversu ferr (dette ord feilskr. vet) F; svá mun vera, at ykk er báðum girndarráð — ok hætti þið mestu til, hversu ferr’ A; svo mun vera’ s. r. ‘ok hættið þit mestu (noget utydeligt) til, hversu ferr. veit eg, at ykk mun báðum girndarráð (ir feilskrevet)’

hrútr sagði gunnari úfregit allt um skapferði hall-
 65 gerðar. ok þótti gunnari þat fyrst ærit mart, er á-
 fátt var. enn þar kom um síðir, at saman fjell
 kaupmáli þeira. var þá sent eptir hallgerði, ok
 var þá um talat svá at hón var við. ljetu þeir
 nú enn sem fyrr, at hón festi sik sjálf. skyldi
 70 þetta boð vera at hlíðarendu, ok skyldi fara fyrst
 leyniliga; enn þó kom þar, er allir vissu. gunnarr
 reið heim af þingi ok reið þegar at finna njál ok
 sagði hánnum kaupin. hann tók þungt á kaupum
 hans. gunnarr spurði, hvat hann fyndi til, at
 75 hánnum þótti slíkt svá úráðligt. njáll svaraði 'af henni

E; svá mun vera' s. v. 'ok hættir þú mesto til, hverso ferr'
 G; svá mun vera' s. r. 'hættir þú ok mesto til, hverso ferr —
 en báðom ykkur man vera giruðaráð' I. 64 sagði: G, I; s. F, E; segir
 A. gunnari: F, A, E; mgl. G, I. 64-65 úfregit — hallgerðar: F;
 allt um skaplyndi hallgerðar úfregit A, G, I, (*kun at G har frá for*
um); allt um skapferði hennar ófregit E. 65 þat — mart: A; þat
 ærit mart E; þat helzti mart G; þat fyst helzti mart I; fyrr (*eller*
er det feilskrevet for fyrst?) ærit mart þat F. 66 um síðir: A, E, G
 (*med of for um*), I; síðarr F. 66-67 fjell kaupmáli þeira: A, G, I;
 fellu kaup þeirra E; dró kaupmála með þeim F. 67 ok var: A, E,
 G, I; var F. 68 um talat: A, E, G, I; talat um málit F. var við:
 F; var við sjálf A, E; var sjálf við G; sjálf var við I 69 nú enn:
 A, G, I; nú F; enn E. at hón — sjálf: F, A, E; hana sjálfa festa
 sik G, I. 70 þetta: F, E, G, I; mgl. A. boð: F, A, E; brúðlaup
 G, I. skyldi: F, A, G, I; skyldi þetta E. 71 leyniliga: F, A, G, I;
 leynt E. þó — er: F, A; þar kom, at E, G, I. 72-73 reið þegar —
 kaupin: A; til bergþórshváls ok segir njáll kaup sín E, G, I, (*kun*
at E har "kavþ" [= kaupit eller kaupin] for kaup sín); kom til berg-
 þórshváls ok s. njáll frá kaupum sínum F. 73-74 þungt — hans:
 A; þungt á um kaup hans E; þungliga á kaupino G; þungliga á
 kauponom I; þessu þungliga (*g udeglemt*) F. 74 spurði: A, E, I,
 "þú." (*snarest = spurði*) F; s. G. 74-75 hvat — svá: A, I (*for*
þótt kan dog her læses þætti); hvat hann fyndi til þess, at
 honum þætti slígt svo E; hvat hann fyndi til, er hánnum þætti
 þetta G; hví njáll þótti þetta svá F. 75 úráðligt: F, A, G, I;
 ráðligt (*urigtigt*) E. njáll svaraði: G (n. s.), I (n. sv.); *herfor*

'mun standa allt hit illa, er hún kemr austr 'hingat'. 'aldri skal hún spilla okkru vinfengi' segir gunnarr. 'þat mun þó svá nær leggja' segir njáll 'enn þó munt þú jafnan bæta fyrir henni'. gunnarr bauð njáli til boðs ok öllu því þaðan, 80 sem hann vildi at færi. njáll hjét at fara. síðan reið gunnarr heim ok reið um hjeradit at bjóða mönnum.

34. Þráinn hjét maðr. hann var sigfúss-son, sighvats-sonar hins rauða. hann bjó at grjóta í fljótshlíð. hann var frændi gunnars ok virðingamaðr mikill. hann átti þórhildi skáldkonu. hún var orðgífr mikit ok fór með flimtan. þráinn 5 unni henni lítit. hánnum var boðit til boðsins til hlíðarenda; ok skyldi kona hans ganga um beina ok bergþóra skarphjéðinsdóttir, kona njáls. ketill hjét annarr sigfúss son. hann bjó í mörk fyrir austan markarfljót. hann átti þórgerði njálsdóttur. 10 þórkell hjét hinn þriði sigfússon, fjórði mörðr,

have F, A, E s. n. *efter* hingat. af: A, E, G, I; 'því at af F. 76 standa: A, E, G, I; standaz F. 78 leggja: A, G, I; liggja E; fara F. 79 bæta: F, A, G, I; bæta um E. 80 boðs: F, A, E; brúðlaups G, I. öllu því þaðan: F, G, I; öllu því E; öllum þeim þaðan A. 81 sem: F, A, G, I; er E. hann: F, A, E, G; *mgl.* I. 82 heim ok reið: F, A, E; heim ok fór I; *mgl.* G. hjeradit: F, A, E; herað G, I.

34. 1-2 sigfúss-son, sighvats-sonar: F, A (*hvor dag* sighvats *er feilskrevet*), G, I; "hgvætt f." E. 2 at: F, A, G, I; á E. 3 frændi gunnars ok: F, A, G, I; *mgl.* E. 4 hann átti: F, A, G, I; ok átti E. 5 ok fór: F, A, G, I; hún fór E. 6 hánnum: F, A, G, I (*feilskrevet som et forkortet* hann); henne E. 6-7 boðsins — beina: A, G, I, (*dag har G og I brúðlaups for boðsins*); boðs á hlíðarinda (*sál*), ok skyldi hún ganga fyrri boði (*sál*) E; boðs ok kono hans. hún gekk at beina F. 8 skarphjéðinsdóttir: F, E, G, I; *mgl.* A. 11 fjórði mörðr: F, E, G, I; mörðr enn fjórði A.

fimmti lambi, sjetti sigmundr, sjaundi sigurðr. þessir váru allir frændr gunnars ok váru kappar miklir. þeim hafði gunnarr boðit öllum til boðsins. 15 gunnarr hafði ok boðit valgarði hinum grá ok úlfri örgoða ok sonum þeira rúnólfi ok merði. þeir höskuldr ok hrútr kvámu til boðsins fjölmennir. þar váru synir höskulds, þórleikr ok óláfr. þar var brúðrin í för með þeim ok þórgerðr dóttir 20 hennar, ok var hón kvenna fríðust. hón var þá fjórtán vetra gömul. mart var með henni annarra kvenna. þar var ok þórhalla, dóttir ásgríms ellíða-grímssonar, ok dætr njáls tvær, þórgerðr ok helga. gunnarr hafði marga fyri boðsmenn — ok 25 skipaði hann svá sínum mönnum: hann sat á miðjan bekk, enn innar frá þráinn sigfússson, þá úlfr örgoði, þá valgarðr hinn grái, þá mörðr ok

¹³ váru allir: *F, E*; bræðr váro allir *A*; bræðr allir váro *G, I*, váru (*foran* kappar): *F, A, G, I*; *mgl. E.* ¹⁴ hafði — öllum: *A, E, I* (*kun at I udelader öllum*); bauð g. öllum *F*; *mgl. G.* ¹⁵ gunnarr hafði ok: *F, A, E, I*; þeim hafði gunnarr *G.* ok (*foran* úlfri): *F, A, G, I*; *mgl. E.* ¹⁷ til boðsins fjölmennir: *F* (*hvor fjölmennir er forskrevet*), *I*; til brúðlaupsins fjölmennir *G*; fjölmennir til boðsins *A, E.* ¹⁸ þórleikr: *F, A, E, I*; þórleifr *G.* ok (*foran* óláfr): *F, A, G, I*; "r." (*feilskrift*) *E.* óláfr: *F, A, G, I*; óláfr þá *E.* ¹⁹ brúðrin: *A, E, G, I*; brúðr *F.* för: *F, A, E*; ferð *G, I.* ²⁰ hón: *F, A, G, I*; *mgl. E.* þá: *A, E, G, I*; *mgl. F.* ²¹ fjórtán: *F, A, I*; xvj *G*; xvij *E.* gömul: *F, E, I*; *mgl. A, G.* ²¹⁻²² með — kvenna: *F, A, E* (*dog indskyder E þar foran með*); annarra kvenna með henni *G, I.* ²² þórhalla: *A, E, G, I*; þórkatta *F.* ²²⁻²³ dóttir — sonar: *F, E, G, I*; kona helga njálssonar *A.* ²³ dætr njáls tvær: *F, E*; dætr njáls *A*; lj dætr njáls *G, I.* ²³⁻²⁴ þórgerðr ok helga: *F, A, G, I*; *mgl. E.* ²⁴ boðsmenn: *F, A, E, G*; "boðs." *I.* ²⁵ hann (*foran* svá): *F, A, E*; *mgl. G, I.* sínum: *F, A, G, I*; *mgl. E.* ²⁶ bekk: *F, A, G, I*; bekk sjálf *E.* þráinn sigfússson: *F, A, G, I*; *mgl. E* (*vistnok ved udeglemmelse*). ²⁷⁻²⁸ mörðr ok rúnólfr: *F, A, G, I*; rúnólfr ok

rúnólfr, þá sigfússsynir. lambi sat innstr. hit næsta
gunnari útar frá sat njáll, þá skarphjediinn, þá
helgi, þá grímr, þá höskuldr, þá hafr hinn spaki, 30
þá ingjaldr frá keldum, þá synir þóris austan ór
holti. þórir vildi sitja ýztr virðingamanna; því at
þá þótti hverjum gott þar sem sat. höskuldr sat
á miðjan bekk enn synir hans innar frá hánum.
hrútr sat útar frá höskuldi. enn þá er eigi frá 35
sagt, hversu öðrum var skipat. brúðr sat á miðjum
palli enn til annarrar handar henni þórgerðr dóttir
hennar. á aðra hönd sat þórhalla dóttir ásgríms
elliðagrímssonar. þórhildr gengr um beina, ok báru
þær bergþóra mat á borð. þráinn sigfússon var 40
starsýnn á þórgerði glúmsdóttur. þetta sjer kona
hans þórhildr. hún reiðiz ok kveðr til hans
kviðling

mörðr E. 23 hit næsta: F, A, G, I; næst E. 29 frá: F, A, E; í frá G (í *uty-*
deligt), I. sat: F, A, E, I; mgl. G. þá (*foran sk.*): F, A, G, I; mgl. E. 30 þá
(*foran gr.*): F, E, I; ok A, G. 31 austan: F, A, E, I; mgl. G. 32 þórir
— ýztr: F, A, G, I; þeir vildu sitja ýztr E. 33 hverjum — sat:
F; öllum gott þar sem sátu G; öllum gott þar sem sat A, E; öllum
F; öllum hvar sem sat I. 34 enn (*foran synir*): F, A, E, I; ok G.
innar: F, A, G, I; utar E. 35 útar: F, A, G, I; innar E. eigi frá:
F, A; eigi E, I; mgl. G. 36 öðrum: F, A, E, G; fleirom I. var:
F, E, G, I; er A. brúðr: F, A, G, I; brúðrin E. 36-37 miðjum
palli: F, A; miðjan pall E, G, I. 37 henni: F og, som det synes, I;
henni sat A, E; hennar sat G. 38-39 á aðra — sonar: F; en
til annarrar handar þórhalla d. ásgríms elliðagríms. A, E; enn
þórhalla ásgrímsd. til annarrar handar G, I, (*kun at G udelader*
handar). 39 gengr: A, G, I; gekk F, E. 40 þær bergþóra: F, A, G,
I; þau (*det sidste bogstav forskrevet og usikkert*) E. á borð: F, A, E;
innar G, I. 41 glúmsdóttur: F; dóttur hallgerðar G, I; mgl. A, E.
sjer: A, G, I; "i." (*en for sjer eller så ellers ubrugelig forkortelse*) E;
sá F. 41-42 kona hans þórhildr: A, E, G, I; þórhildr kona hans F.
42 reiðiz: F ("reiðiz", *en form, der for resten her kunde stå for reiddiz, men*
ikke så let i de øvrige membraner), A, G, I; reiddist E. 42-43 kveðr —

era gapriplar góðir —

45

gægr er þjer í augum

‘þráinn’ segir hún. hann steig þegar fram yfir
 borðit ok nemndi sjer vátta ok sagði skilit við
 þórhildi ‘vil ek eigi hafa flimtan hennar nje fár-
 ‘yrði yfir mjer’. ok svá var hann kappsamr of
 50 þetta, at hann vildi eigi vera at veizlunni, nema
 hún væri í braut rekin. ok þat varð, at hún fór
 í braut. ok nú sátu menn hverr í sínu rúmi ok
 drukku ok váru kátir. þá tók þráinn til orða ‘ekki
 ‘mun ek gera at launtali þat sem mjer býr í
 55 ‘skapi: þess vil ek spyrja þik, höskuldr dalakolls-
 ‘son — vill þú gipta mjer þórgerði frændkonu þína?’
 ‘eigi veit ek þat’ sagði höskuldr ‘mjer þykki þú
 ‘lít hafa við þessa skilit, er þú hefir ádr átt; eða
 ‘hverr maðr er hann, gunnarr?’ hann svarar ‘eigi vil
 60 ‘ek frá segja — því at mjer er maðrinn skyldr —

---

kviðling: A, G, I; kvað (*forskrevet*) til hans kviðling E; gerði kviðling til hans F. 47 ok nemndi sjer vátta: E, G, I; ok nefnir ser vátta A; *mgl.* F. sagði: F, E; s A, I; segir G. 48 þórhildi: F; hana A, E, G, I. ‘vil ek eigi: F; ok kvezt (*dette ord utydeligt*) eigi vildu E (*med ser for mjer*); ok vildi eigi A, G, I, (*alle folgelig med ser for mjer*). 49 svá var hann: F, A, E, G; var hann svá I. 51 vært: A, E, G, I; se F. í (*foran braut*): F, A, E, I; á G. þat varð: A; varð þat E, I; þat var F; var þat G. 52 nú — rúmi ok: A, G, I, (*dog udelade G, I ok*); sátu nú menn ok E; nú sat hverr maðr í sínu rúmi ok F. 53 kátir: A, E, G, I; glaðir F. 54 gera — þat: A, E, G, I; fara þat í hljóðmæli F. 54-55 sem — skapi: G, I; er mer er í skapi F; sem mer er í hug A; sem býr í hug E. 57 höskuldr: F; hann A, E, G, I. 57-58 mjer — skilit: A; enn mjer þikir þú lít hafa skilit við þessa E; mer þikkir þú lít hafa skilit við þá G, I; mer þikkir þú illa skilit við þessa F. 58 hefir ádr átt: A, E; áttir ádr F, I; áttir G. 59 hann (*foran svarar*): G, I; gunnarr F, A, E. svarar: — “fí.” F; “fj.” I; “f.” G; mælti A, E. 60 frá segja: A, E, G, I; segja frá mannum F. því at: F, E; *mgl.* A, G, I. maðrinn: F, A, G, I; “ú” E.

‘ok seg þú frá, njáll. Því munu allir trúá’. njáll mælti ‘þat er frá manni at segja, at maðr er vel ‘auðigr at fje ok görr at sjer um allt ok hit ‘mesta mikilmenni; ok meguð jer fyrri því gera ‘hánum kostinn’. Þá mælti höskuldr ‘hvat sýniz 65 ‘þjer ráð, hrútr frændi?’ hrútr svaraði ‘gera mátt þú ‘fyrri því kostinn, at þetta er henni jafnræði’. Þá tala þeir um kaupin ok verða á allt sáttir. stendr þá gunnarr upp ok þráinn ok ganga at pallinum. spurði gunnarr þær mæðgur, hvárt þær vildi játa 70 þessum kaupum. þær kváduz eigi bregða mundu. fastnaði hallgerðr þórgerði dóttur sína. þá var skipat konum í annat sinn. sat þá þórballa meðal brúða. ferr nú boðit vel fram. ok er lokit var, riða þeir höskuldr vestr enn rangæingar til sinna 75

61 ok (foran seg): F, A, G, I; mgl. E. njáll: E, G, I; njáll' s. g. F, A. því munu allir: A, G, I; því at því munu allir E; því at allir munu því F. 62 manni: F, E, G, I; mgl. A. 62-63 maðr — allt: F, A (der dog udeklader vel), E (der dog har hann for maðr); hann er gjörr at ser of allt ok vel auðigr (I har vellauðigr for vel auðigr) at fe G, I. 64 jer fyrri: F; þer A, E, G; mgl. I. 65 hánum: F, A, E, I; mgl. G. þá mælti höskuldr: F, A, G, I; höskuldr mælti E. sýniz: F, A, E, I; þikkl G. 66 ráð: F, A, G, I; um E. hrútr svaraði: — "r. fv". I; r. mælti G; herfor har E "f. r." efter kostinn; mgl. F, A. 67 fyrri því: F; því A, E; hánum því G, I. 67-68 þá — kaupin: F, A, E, (kun at F har kaup for kaupin); tala þeir nú um kaupin G, I. 69 þá gunnarr: F, A, G, I; g. þá E. þráinn — pallinum: F, A, G, I; ok gengr at pallinum ok þráinn með honum E. 70 vildi: A, I; vildu F, G; mgl. E. 71 kaupum: F, A; kaupmála E, G, I. bregða mundu: F, G, I; mundu bregða E; brigða mundu A. 72 fastnaði: A, E, G, I; ok fastnaði (s udeglemt) F. þórgerði: G, I; mgl. F, A, E. sína: F, A, G, I; sína þráni E. þá var: F, A, E; var þá G, I. 73-74 meðal brúða: F, A, G, I; í mille þeirra E. 74 ferr nú boðit G, I; ferr nú boðit nú E (wrightigt); ferr boðit A; fór nú boð F. lokit var: F, E, G, I; lokit var veizlunnl A. 75 vestr: F, A, G, I; mgl. E. rangæingar: F, A, G, I; þeir rangeingar E. 75-76 sinna

heimila. gunnarr gaf mörgum góðar gjafar, ok virðiz þat vel. hallgerðr tók við búráðum ok var fengsöm ok atkvæðamikil. þórgerðr tók við búráðum at grjótá ok var góð húsfreyja.

35. Þat var siðvenja þeira gunnars ok njáls, at sinn vetr þá hvárr þeira heimboð at öðrum ok vetrgríð fyrri vináttu sakir. nú átti gunnarr at þiggja vetrgríð at njáli, ok fóru þau hallgerðr til 5 bergþórhváls. þá váru þau helgi eigi heima. njáll tók vel við þeim gunnari. ok þá er þau höfðu þar verit nakkvara hríð, kom helgi heim ok þórhalla kona hans. þá gekk bergþóra at pallinum ok þórhalla með henni, ok mælti bergþóra til hallgerðar 10 'þú skalt þoka fyrri konu þessi'. hón svarar 'hvergi

heimila: *F, A*; síns helmills *G, I*; síns helma *E*. ⁷⁶ góðar: *A*; mönnum *F, E*; manni *G, I*. ⁷⁷ virðiz þat vel: *F, E, G, I*; "virð m" vel til hans *A*. ⁷⁹ at: *F, A, G, I*; á *E*. var: *F, A, E*; þóttl vera *G, I*.

35. ¹ siðvenja: *A, G, I*; siðvandi *F*; siðr *E*. ²⁻⁸ þeira — vetrgríð: *I*; þeira at öðrum vetrgríð *G*; vetrgríð at öðrum *E*; heimboð at öðrum *F, A*. ³ nú átti gunnarr: *A, I*; átti g. nú *E*; þá átti g. *F, G*. ⁴ þiggja — njáll: *sál. E, G, I*, (*dog er njáli forkortet i disse tre membraner*); sækja vetr at njáli *F* (*hver gríð máske er udeglemt efter vetr*); þiggja veizlu hjá njáli *A*. hallgerðr: *A, E, G, I*; gunnarr ok hallgerðr *F*. ⁶ vel — gunnari: *F*; við gunnari vel *A, E, G, I*. ⁶⁻⁷ þau — verit: *F*; þau höfðu verit þar *A*; hann hafði verit þar *E, G*; hann hafði þar verit *I*. ⁷⁻⁸ kom — hans: *F, B*; þá kom helgi (*G, I* *indsyde her þar*) ok þórhalla kona hans *E, G, I*; þá kómu þau helgi ok þórhalla heim *A*. ⁸⁻⁹ bergþóra — mælti bergþóra: *F, A, G, I*; bergþóra at pallinum ok þórhalla með henne. bergþóra mælti *E*; þórhalla at pallinum ok bergþóra með henni. þá mælti bergþóra *B*. ⁹ til hallgerðar: *F, A, B, I*; til hennar hallgerðar *G*; *mgk. E*. ¹⁰ þoka: *F, A, B, G, I*; þoka, hallgerðr, *E*. hón: *F, B, E*; hallgerðr *A, G, I* (*her utydelig*). svarar: *B, E* (*s.*); mælti *F, A, G, I*.

‘mun ek þoka; því at engi hornkerling vil ek vera.’
 ‘ek skal hjer ráða’ sagði bergþóra. síðan settiz
 þórhalla niðr. bergþóra gekk at borðinu með hand-
 laugar. hallgerðr tók höndina bergþóru ok mælti
 ‘ekki er þó kosta munr með ykkur njáli: þú hefir 15
 ‘kartnagl á hverjum fingri, enn hann er skegglauss’.
 ‘satt er þat’ sagði bergþóra ‘enn hvártki okkart
 ‘gefr þat öðru at sök; enn eigi var skegglauss
 ‘þórvaldr búandi þinn, ok rjett þú þó hánnum bana’.
 ‘fyri lítit kemr mjer’ segir hallgerðr ‘at eiga þann 20
 ‘mann, er vaskastr er á íslandi, ef þú hefnir eigi
 ‘þessa, gunnarr’. hann spratt upp ok steig fram

¹¹ hornkerling: A, E, G; ~ I; hornkona B; hornroka (synes ikke at kunne læses hornreka) F. vera: A, B, E; udeglemt F; her vera G; ~ I. ¹³⁻¹⁴ at — handlaugar: G; at borðinu með laugar F, B; með handlaugar at borðinu A, I (til dels meget utydelig); at borðinu E. ¹⁴ bergþóru: F, A, B, G, I; á bergþóru E. ok mælti: A, B, E, G, I; mgl. F. ¹⁵ þó: A, B; mgl. F, E, G, I. njáli: F, A, B, G, I; mgl. E. ¹⁶ kartnagl: — “kátgagl” (meget utydeligt — dog synes nøgde nogenlunde sikkert) F; “kartnagl” A; “kárt nágl” B; “ktnalg” (med et over kt anbragt uformeligt tegn, en mellemting af a, r og u) E; “k t|nagl” G; “kart” ~ I. ¹⁷ þat: F, A, B, E; þetta G og, som det synes, I. ¹⁷⁻¹⁸ enn — öðru: F (utydelig), B; en hvárki okkart gefr þetta þó öðru A, E (kun at E udelader þó); ok gefr hvárki (hv utydeligt) okk ~ öðru þetta (de sidste to ord utydelige) I; ok gefr þetta hvárki okkru G (forvirret). ¹⁸⁻¹⁹ skegglauss — þinn: F, B, E, G, I; þórvaldr bóndi þinn skegglauss A. ¹⁹ þó hánnum: B, E; hánnum þó F, A; hánnum G, I. ²⁰ fyri — mjer: A, B, E; utydeligt i F (hvor der dog måske står til lítills kemr mer); fyri hvat kemr G; ~ kemr I. segir hallgerðr: A, E, G, I; herfor har B sagði hallgerðr efter reptikkens slutning; synes at mangle i F. ²⁰⁻²¹ eiga — vaskastr er: A, E; eiga hinn vaskasta mann F (hvor eiga hinn vaskas er utydeligt), B; at ek eiga þann mann, er vaskastr er G, I. ²¹ þú: F, A, B, E; hann G, og, som det synes, (snarere end þú) I. ²² gunnarr: F(?), A, B; mgl. E, G, I, (med hensyn til G, I jf. næst foreg. note). hann: F(?), A; gunnarr B, E, G, I. ²²⁻²³ ok steig — borðit: F (hvor dog ok steig fram er stærkt og yfir noget mindre

yfir borðit ok mælti 'heim mun ek fara — ok er þat
 'makligast, at þú sennir við heimamenn þína enn
 25 'eigi í annarra manna hífýlum. enda á ek njáli
 'marga sæmð at launa, ok mun ek ekki vera eggj-
 'anarfil þitt'. síðan fóru þau heim. 'mun þú þat
 'bergþóra' sagði hallgerðr 'at vit skulum eigi skildar'.
 bergþóra sagði, at ekki skyldi hennar hlutr batna
 30 við þat. gunnarr lagði ekki til ok fór heim til
 hlíðarenda ok var heima allan þann vetr í gegnum.
 líðr nú á sumarit ok allt til þings framan.

36. Gunnarr ríðr til þings. enn áðr hann
 reið heiman, mælti hann til hallgerðar 'ver þú dæl,
 'meðan ek em heiman, ok sýn af þjer enga fár-
 'skapi þar sem við vini mína er um at eiga'.

afbleget), A, B, E, G; undan borðino (utydeligt) ok steig (utydeligt)
borðinn I. 24 makligast: F (meget utydeligt), A, B, G, I;
makligt E. sennir; F(?), A, B, I; sinnir (urigtigt) E; "fem" (=
sæmir) G (vistnok ved feillæsning). 24-25 enn — hífýlum: F (hvor
dog enn elgi í er meget afbleget), A (dog med herbergjum for hífýl-
um), E, G (der dog udelader manna), I; mgl. B. 25-26 enda —
launa: F (afbleget — dog ere egentlig kun de to sidste ord utydelige),
A, E, G, I, (kun at G og I have gjalda for launa); mgl. B. 26 ok
mun — vera: F (afbleget), A, B, G, I, (kun at G og I udelade ok);
ok er eg ekki E. 27 þau: F, B; þau g. A, E, G, I. 28 skildar:
F(?), A, B, G, I; skildar at skiptunum E. 29 sagði: B; s. F, A, G;
sv. E, I. skyldi: F, B, E, G, I; "fklr" A. hlutr: A, B, E, I; lutr
eller lute G; luti F. 30 við þat: F, A, B, I; við E; mgl. G. 31 allan
— gegnum: A, G; allan vetrinn í gegnum I; allan vetrinn F, B;
um vetrinn E. 32 á sumarit: A, B, G, I; sumarit F, E. ok allt
— framan: A, G, I, (kun at G og I udelade ok); til þings framan E;
til alþingis F, B.

36. ¹ ríðr: A, E, G, I; reið F, B. enn: F, A, B, I; ok E, G.
 2 reið: F, A, G, I; ríði B, E. til hallgerðar: F, A, B, E; við
 hallgerði G, I. ver þú: A, B, E, G, I; vertú (tegnet for er utyde-
 ligt) nú F. ³ em heiman: A, B, E, I; em í brautu (líðt afbleget)
 F; udeglemt í G. ³⁻⁴ af — fárskapi: F (líðt afbleget), A, B, G, I;
 óngann fárskap af þjer E.

‘tröll hafi þína vini’ segir hún. gunnarr ríðr til 5 þings ok sá, at eigi var gott orðum við hana at koma. njáll reið til þings ok synir hans allir. nú er frá því at segja, hvat heima er tíðenda. þeir áttu skóg saman njáll ok gunnarr í rauðaskriðum. þeir höfðu eigi skípt skóginum, enn 10 hvárr var vanr at höggva sem þurfti, ok taldi hvárrgi á annan of þat. kolr hjet verkstjóri hallgerðar. hann hafði verit með henni lengi ok var hit mesta illmenni. svartr hjet maðr. hann var húskarll njáls ok bergþóru, ok líkaði þeim við hann 15 vel. bergþóra mælti við hann, at hann skyldi fara í rauðaskriður ok höggva skóg ‘enn ek mun fá til

⁵ hafi: F, A, E, G, I; eigi B. ⁵⁻⁷ ríðr — koma: F, B, E, G, I, (*þog har B reið for ríðr, og E skípta for koma*); sá, at eigi var gott orðum við hana at skípta. reið hann til þings A. ⁵⁻⁹ hvat — þeir: F (*til dels noget utydeligt*), A, E (*med verðr for er*), G; hvat (*skrevet hat*) til tíðenda er heima meðan. þeir Cð; at helma verðr til tíðenda. þeir B; at þeir I. ⁹ njáll ok gunnarr: F, B, Cð; gunnarr ok njáll A, E, G, I. ¹¹ hvárr: F, A, B, E, G, I; hvárrtveggi Cð. höggva: F, A, B, E, G, I; láta (*1 forskrevet*) höggva Cð. sem þurfti: A, Cð, I; “te þýrpti” (*prikken over y mindre tydelig*) F, “te þýrpti” B, (*begge membraner bruge undertiden “y” for u, hvorfor dette þýrpti ikke uden videre kan opfattes som forestillende måde, skjönt denne modus i övrigt vilde passe på dette sted*); slíkt sem þurfti E; slíkt sem vildi G. ¹² á — þat: F, A, B, E, G, I; á þat Cð. ¹³ hann — lengi: F, A, B, G, I; er verit hafði lengi með henne Cð; ok hafði verit leingi með henne E. ¹³⁻¹⁴ ok var — illmenni: F, A, B, Cð; ok hit mesta illmenni E, I; “u|mi” (*mesta ill ved linieskifte oversprunget*) G. ¹⁴⁻¹⁵ hann — bergþóru: F, A, B, E, G, I; — hafði lengi verit með þeim bergþóru ok njáli Cð. ¹⁵⁻¹⁶ ok líkaði — vel: A, G, I; ok líkaði þeim vel við hann B; þeim líkaði vel við hann F; ok líkaði þeim vel til hans Cð; ok líkaði vel við hann E. ¹⁶ við hann: F, B; til hans Cð; *mgf. A, E, G og. som det synes, I (hvor den linie, i hvilken disse ord skulde findes, er stærk afbleget)*. ¹⁷ rauðaskriður: F, A, B, Cð, E; rauðaskriðu G; ~ I. skóg: F, A, B; þar skóg Cð; í skógi E; við G, I. fá til: F, B,

‘menn at draga heim viðinn’. hann kveðz vinna
 mundu þat er hón legði fyrir hann. hann fór upp
 20 í rauðaskriður. tekr hann þar ok höggv skóg ok
 skyldi þar at vera viku. snauðir menn kvámu til
 hlíðarenda austan frá markarfljóti ok sögðu, at svartr
 hafði verit í rauðaskriðum ok höggvit skóg ok
 gört mikit at. ‘svá mun bergþóra til ætla’ segir
 25 hallgerðr ‘at ræna mik mörgu; enn því skal ek
 ‘ráða, at hann höggvi eigi optar’. rannveig heyrði,
 móðir gunnars, ok mælti ‘þó hafa húsfreyjur þótt
 ‘góðar austr hjer, at ekki hafi staðit í mannráðum’.

Cð, G, I; fá þer til A; fá E. 18 menn: — "með" Cð, "mā" A, "m, B, og I, "ā" F, "m" G (her sikkert = menn); "m" (her vistnok = mann) E. draga: F, A, B, E, G, I; bera Cð. 18-19 kveðz vinna mundu: F, A, B, E, G, I; lez-mundo vinna Cð. 19 þat — hann: B, Cð; þat sem hón leggir fyrir hann F; þat sem hón vildi A, E; slíkt sem hón vildi G, I. hann fór upp: F, B; fór hann upp G, I; fór svartr upp Cð; ok fór upp A; ok fór E. 20 rauðaskriður: F, A, B, Cð, I (afbleget); rauðarskriðr(!) E; rauðaskriðu G. tekr — skóg: A, E; ok höggv þar skóg G, I (til dels utydelig); mgl. F, B, Cð. 20-21 ok skyldi — vera: F, A, B, E, G, (dog står at kun i E); ok skyldi (dette ord utydeligt) vinna þar I; hann skyldi þar vinna Cð. 21 snauðir: F, A, B, Cð, E; svá bar til, at fátækir G, I. 22 sögðu: B, Cð, E; s. G, I; sagði (?) F, A. 23 hafði verit: F, A, B, I; hefði verit G; væri E; var Cð. rauðaskriðum: F, A, B, Cð, E, I; rauðaskriðu G. höggvit skóg: F (hvor der dog synes at stå et forskrevet höggva for höggvit), B; höggit við G, I; höggit þar við A; huggit þar við E; hjó skóglinn Cð. 24 gört mikit at: F, A, B; gört at mikit G, I; gerði mikit at Cð, E. til ætla: F, A, B, Cð, E, G; utydeligt i I (hvor der måske står ætla til eller ætla). 24-25 segir hallgerðr: sál. her A, Cð, E, G, I; hvorimod F, B indskyde disse ord efter mörgu. 26 ráða — optar: F, A, B, E, G, I; þó ráða, at hann skal eigi optar höggva Cð. 26-27 heyrði — mælti: F, A, B, G, I; móðir g. heyrði þetta ok mælti Cð; mælti, móðir g., er hón heyrði E. 27-28 húsfreyjur — at: Cð; húsfreyjur verit her góðar, þótt A, B; her verit góðar húsfreyjur, at G, I; húsfreyjur verit góðar, þótt F, E. 28 mannráðum: F, A, B, Cð, G, I; mannráðum E.

nú leið af nóttin. ok of morgininn kom hallgerðr at máli við kol ok mælti 'verk hefi ek þjer hugat' ³⁰ ok fjeck hánum öxi 'far þú í raudaskriður. þar 'munt þú finna svart'. 'hvat skal ek hánum?' segir hann. 'spyr þú at því' segir hón 'þar sem þú 'ert hit mesta illmenni? drepa skalt þú hann' segir hón. 'gört mun ek þat geta' segir hann 'enn þat ³⁵ 'er þó líkast, at ek gefa mik við'. 'vex þjer hvetvetna í augu' segir hón 'ok ferr þjer illa, þar 'sem ek hefi mælt eptir þjer hvern blut. mun 'ek fá til annan mann at gera þetta, ef þú þorir 'eigi'. hann tók öxina ok var reiðr mjök ok tekr ⁴⁰ hest, er gunnarr átti, ok ríðr þar til er hann kemr

²⁹ nú leið af: *F, A, B, E, G, I*; en er af leið *Cð*. ok of morgininn: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cð* (jf. næst foreg. note). hallgerðr: *B, Cð, E, G, I*; hón *F, A*. ³⁰ ok mælti: *F, B, Cð, E, G, I*; *mgf. A* ³⁰⁻³¹ verk — öxi: *Cð*; 'verk hefi ek hugat þer' segir hón ok fekk hánum í hendr vápn ok mælti *F, B* (*kun at B har þer hugat for hugat þer*); 'verk hefi ek hugat þer' s. hallgerðr ok fekk hánum vápn ok mælti *A, E*; *mgf. G, I*. ³¹ far þú: *F, A, B, E, G, I*; þú skalt fara upp *Cð*. raudaskriður: *F, A, Cð, E, I*; raudaskriðu *B, G*. þar: *F, A, B, E, G, I*; þá *Cð*. ³² segir hón: *A, Cð, E, G, I*; *-mgf. F, B*. ³³⁻³⁴ þar — þú hann: *F, A, B, E, G, I*, (*dog med de afveigelser, at F har er for sem, samt at F, A, B, E have vega for drepa*); þú (*stærk afbleget*) skalt (*noget afbleget*) drepa hann, þar sem þú ert it mesta illmenni *Cð*. ³⁴⁻³⁵ segir hón: *F, B, E, I*; *mgf. A, Cð, G*. ³⁵ geta: *F, A, E, G, I*; fá *B, Cð*. segir hann: *F, A, B, E, G, I*; s. kolr *Cð*. ³⁵⁻³⁶ þat er þó líkast: *A, I*; þó er þat líkast *G*; þat er líkast *B, E*; þat er líkara *F, Cð*. ³⁶ mælt — blut: *F, B, E*; mælt hvern lut eptir þer' s. hón *A*; mælt hvetvetna eptir þer *G, I*; jafnan eptir þer mælt *Cð*. mun: *F, A, B, E, G, I*; ok mon *Cð*. ³⁶ til annan mann: *F, B, Cð*; annan mann til *A, G, I*; annan til *E*. at gera þetta: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cð*. þorir: *F, A, Cð, E, G, I*; *udeglegt i B*. ⁴⁰ tók: *F, A, B, E, G, I*; tók þá *Cð*. ok tekr: *F, A, B, E*; ok *G, I*; kolr tók *Cð*. ⁴¹⁻⁴² ríðr — markarfljóti: *B*; ríðr nú þar til er hann kemr austr at markarfljóti *F, A*, (*kun at F har kom for kemr*); ríðr nú þar til er hann kom austr

austr at markarfljóti. hann steig þar af baki ok
 beið í skóginum þar til er þeir höfðu borit ofan
 viðinn ok svartr var eirn eptir. hleypr kolt þá
 45 at hánnum ok mælti 'fleiri munu kunna at höggva
 'stórt enn þú einn' ok setti öxina í höfuð hánnum
 ok hjó hann banahöggvi ok ríðr heim síðan ok
 segir hallgerði vígit. 'njót heill handa' segir hón
 'ok skal ek þik svá varðveita, at þik skal ekki
 50 'saka'. 'vera má þat' segir hann 'enn hinn veg

til markarfljóts *G, I*, (*kun at G har at for er*); reið þar til er hann
 kom austr at markarfljóti *E*; reið þar til er kom at markarfljóti
Cð (*hvor kom stár upersonlig, hvis hann ikke er udeglemt*). 42 þar:
F, A, E, G, I; *mgl. B, Cð*. 43 beið: *F, A, B, Cð, E, G*; bjðaði *I*.
 43-44 er þeir — eptir: *F, A, B, E, G, I*, (*kun at E har ofan borit
 for borit ofan*); er svartr var einn eptir ok þeir höfðu ofan borit
 viðinn ok var hann einn eptir *Cð* (*en variant, der åbenbart har ud-
 viklet sig af den almindelige læsemåde ved en feiltagelse*). 44 hleypr
 kolt þá: *F, A, B, E, G, I*; þá ljóp kolt *Cð*. 45-47 ok mælti —
 -höggvi: *F, B*; ok mælti 'fleiri munu (*mgl. E*) kunna at höggva
 stórt enn þú einn (*mgl. E*)' hleypr þá (*mgl. E*) at hánnum ok
 höggv hann banahöggi (*skrevet höggi i A; E har "hög" =
 högg*) *A, E*; ok mælti 'fleiri munu kunna at (*G har feilagtig*
 "at kuða" for kunna at) höggva stórt enn þú einn' ok höggv hann
 þegar banahöggvi *G* (*for höggvi synes her at stå "högge" — dog er
 e utydeligt*), *I* (*der bestemtes synes at have "hög" = höggvi — ikke
 'hög" = högg; skriften er her noget utydeligt*); ok setti öxina í
 höfuð hánnum ok mælti 'fleiri menn kunnu at höggva stórt en þú'
Cð. 47 ok ríðr heim síðan: *F, A, B, G, I*, (*kun at G og I udelade
 ok*); síðan ríðr hann heim *E*; kolt(?) reið heim *Cð*. 48-49 hallgerði
 — varðveita: *Cð*; hallgerði vígit. hón mælti 'svá skal ek þik varð-
 veita *F, B, E, G, I*, (*dog at E, G, I have hallgerðr for hón og I
 desuden varðveita þik for þik varðveita*); hallg. mælti 'svá skal ek
 þik varðveita *A* (*hvor åbenbart noget er udeglemt*). 49-50 ekki saka:
F (*hvor dog ekki er udeglemt*), *B, Cð, I*; ekki skada *A, E*; "eggj
 fekia" *G* (*sikkert ved urigtig læsning af ekki saka*). 50 vera — hann:
F, A, B, Cð, G, I; svo mun þat *E*. 50-51 hinn — þó: *F, B*; hinn
 veg dreyndi *Cð*; hitt hefir mik dreymt *A, G*; hitt hefir mik heldr
 dreymt *E, I*.

‘dreyndi mik þó áðr enn ek vá vígit’. nú koma þeir upp í skóginn ok finna svart veginn ok flytja hann heim. hallgerðr sendi mann til þings at segja gunnari vígit. gunnarr hallmælti hallgerði ekki um fyri sendimanninum — ok vissu menn 55 eigi, hvárt hánum þótti vel eða illa. líflu síðar stóð hann upp ok bað menn sína ganga með sjer. þeir gerðu svá — ok fóru til búðar njáls. gunnarr sendi mann eptir njáli ok bað hann út koma. njáll gekk út þegar, ok gengu þeir gunnarr á tal. 60 gunnarr mælti ‘víg hefi ek at segja þjer — ok hefir

⁵¹ áðr enn: *F, G, I*; áðr *A, B, Cð*; er *E*. ⁵² veginn: *F, B, Cð*; dauðan *A, E, G, I*. ⁵³⁻⁵⁴ mann — gunnari: *Cð*; gunnari mann til þings (*G* har alþingis for þings) at segja hánum *F, B, G, I*; mann gunnari til þings at segja hánum *A, E*. ⁵⁴⁻⁵⁵ hallgerði ekki um: *Cð*; ekki hallgerði *A, E, G, I*; ekki hallgerði fyst *F, B*. ⁵⁶ eigi: *Cð*; eigi (*usikkert*) þat *I*; þat eigi *E*; þat eigi víst *G*; þat eigi fyst *A*; eigi fyst *F, B*. þótti: *A, Cð, G*; þótti (*ek þætti*) *F, B*; þótti (*ek þætti*) þat *I*; þætti *E*. ⁵⁷⁻⁶⁰ stóð — þeir gunnarr: *F* (*dog med koma út for út koma*); stóð hann upp ok bað hann menn sína ganga með ser — þeir fóru þá til búðar njáls — ok sendi mann eptir njáli ok bað hann út koma. njáll gekk út þegar, ok gingu þeir gunnarr *A*; stóð hann upp ok bað menn sína ganga með ser — þeir gerðu svá, ok gengu til búðar njáls — ok blíðr njál út koma. njáll gekk út þegar. þá gengu þeir gunnarr *B*; stóð *G* upp, ok bað hann menn sína ganga með ser. þeir gengu til búðar njáls. gunnarr sendi mann eptir njáli ok bað hann út koma. njáll gekk út þegar, ok settuz þeir gunnarr *Cð*; stóð hann upp ok bað menn sína ganga með (*feilagtig forkortet m, der ellers betyder menn*) honum — fóru þá til búðar njáls — ok sendi mann eptir njáli ok bað hann út ganga. njáll gekk út þegar, ok gengu þeir gunnarr *E*; stóð hann upp (*disse tre ord utydelige*) ok bað sína menn ganga með ser — þeir gerðu svá — ok fóru til búðar njáls (*de sidste fem ord til dels meget utydelige*), ok sendi hann mann eptir njáll ok bað hann njáll. njáll gekk þegar út, ok gengo þeir *G* á tal (*de sidste fem ord næsten utæselige*) *I*; sendi hann menn (*skrevet m*) eptir njáli ok bað hann koma til sín. njáll gekk þegar út, ok gengo þeir *G*. ⁶¹ gunnarr mælti: *F, A, B* (*hvor dog mælt er udeglemt*),

‘valdit hallgerðr kona mín, enn vegit hefir kolt
 ‘verkstjóri minn, enn fyrir hefir orðit svartr hús-
 ‘karl þinn’. njáll þagði, meðan gunnarr sagði söguna.
 65 þá mælti njáll ‘þurfa munt þú at láta hana eigi
 ‘öllu fram koma’. gunnarr mælti ‘sjálfr skalt þú
 ‘dæma’. njáll mælti ‘erfitt mun þjer verða at bæta
 ‘öll slys hallgerðar; ok mun annars staðar meira
 ‘slóða draga enn hjer, er vit eigum hlut at; ok
 70 ‘mun hjer þó mikit á vanta at vel sje; ok munu
 ‘vit þess þurfa at muna þat, er vit höfum lengi
 ‘vel við mælz; ok væntir mik, at þjer fari vel; enn
 ‘þó munt þú verða mjök at þreyttr’. njáll tók

E, G; herfor indskyde Cδ og I s. g. efter þjer. at segja þjer: F, B, Cδ, G, I; þer at segja A, E. 61-62 hefir valdit hallgerðr: Cδ; hefir valdit F, A, B, E; veldr G, I. 62-63 enn vegit — minn: Cδ; ok verkstjóri minn kolt F, A, B, E; ok verkstjóri minn G, I. 63 svartr: F, A, B, Cδ, G, I; mgl. E. 64 gunnarr sagði söguna: Cδ; hann sagði söguna E, G; hann sagði þessa sögu A; hann sagði hánnum alla söguna F, B, I. (dog synes F at have "fogv" [kun f og g ere tydelige] for söguna). 65 þá: F, A, B, Cδ, E; síðan G, I. 65-66 þurfa — koma: F (dog med eigi hana for hana eigi), A (dog med koma fram for fram koma), B (hvor dog eigi er udeglemt), E (dog med koma öllu for öllu koma), G, I; feskyftit mon þer verða at bæta slys hallgerðar, ok þurfa montú at láta (noget utydeligt) hana eigi fram koma öllu Cδ. 67-68 erfitt — staðar: F, A, B (dog med veita for verða), E, G, I (hvor dog erfitt er udeglemt); annarstaðar mon Cδ (jf. næst foreg. note). 69 eigum: F, A, B, E, G, I; eigumz við eða Cδ. 70 mun — vanta: F, B, Cδ (dog udelader Cδ hjer); þó mikit á vanta G; þó man mikit vanta I; mun þó mikit at skorta A, E (dog udelader E at). vel sje: F, A, B, Cδ; vel verði E, I; verði vel G. 71 vit þess þurfa: F, A, B, G, I; vit þess við þurfa Cδ; verða E (hvor vit formodentlig er udeglemt). muna: F, A, B, Cδ, E; vit munim G, I. 71-72 er — vel: A, E (dog med udeladelse af vel), G, I; er (säl. B; at F) vit höfum vel F, B; er vit höfum Cδ. 72 væntir mik: F ("væt" mik), A, B, E; væntir mik þess G, I; vætti ek Cδ. fari vel: F, A, Cδ, E, G, I; muni "veni" vel fara B ("veni" er feilskrift). 73 verða mjök: F, Cδ, E, G, I; mjök verða A, B. at þreyttr: F, A, Cδ, E, G; á þreyttr

sjálfðæmi af gunnari ok mælti 'ekki mun ek halda
'máli þessu til kapps: þú skalt gjalda tólf auru 75
'silfrs; enn þat vil ek til skilja, þó at nakkvat
'komi þat ór várum garði, er jer eigið um at gera,
'at jer stillið eigi verr gerðinni'. gunnarr sagði
þat makligt vera. gunnarr greiddi af hendi fjeit
vel ok reið heim síðan. njáll kom heim af þingi 80
ok synir hans. bergþóra sá fjeit ok mælti 'vel er
'þessu í hóf stillt; enn jafnmikit fje skal koma
'fyri kol, er stundir líða'. gunnarr kom heim af
þingi ok taldi á hallgerði. hón kallaði betri menn
úbætta liggja margstaðar. gunnarr kvað hana ráða 85

B; at keyrðr *I*. tók: *F, A, B, E, G, I*; tók þá *Cð*. 74 mælti: *F, B, Cð, E, G, I*; *mgl. A*. 75 máli þessu: *F, A, B* (áll bortsmuldrer og den þá þ anbragte værstreg stærkt beskadiget), *G, I*; þessu máli *Cð, E*. kapps: *F, A, B, Cð, Ce, G, I*; "fkaps" *E*. 76 silfrs: *A, B, Cð, Ce, E, G, I*; silfr *F* (dog er dette silfr neppe andet end genetiv med udeladt s; *jf. t. ex. útsuðr for útsuðrs, sigr for sigrs, brjóst for brjósts, krist for krists frumpartar 116—117*). 77 komi þat: *F, A, B, Cð*; komi þess *G, I* (þess mindre tydeligt i *I*); komi til *E*; kunne at koma *Ce*. várum: *F, A, B, Ce, E, G, I*; mínom *Cð*. 77-78 er jer — gerðinni: *F* (eigið skrevet eig!); at þer eigit um at gera, at þú hafir í góðum höfnom *Cð*; at þjer eigit (forkortet eig!) um at dæma, at þú hafir í góðum hófum *Ce*; at þer eigot um at gera, at þer gerit svá (eptir því til vár *I*) *G, I*; at þat se jafnt ok þjer eigit (forkortet eig) um at gera *E*; at (er *B*) þer eigit um at gera *A, B*. 78-79 gunnarr — vera: *G, I*; *mgl. F, A, B, Cð, Ce, E*. 79-80 greiddi — síðan: *F, A, B*; greiddi feit af höndom vel ok reið heim síðan *G, I*; greiddi af höndum feð ok fór heim síðann *E*; reið heim af þingi (eller þinginu; her står nemlig blot "þing") ok galt allt feit vel ok skóroliga af hendi *Cð*; reið heim af þingenu ok galt áðr allt fjeð vel ok skórulega *Ce*. 80 heim af þingi: *F, A, E, G, I*; heim af þingenu *Ce*; af þingi *B*; heim *Cð*. 81 mælti: *F, B, Cð, Ce, E, G, I*; *mgl. A*. 83 er stundir líða: *F, A, B, Cð, E, G, I*; þá er stundir líða fram *Ce*. 84 þingi: *F, B, Cð, Ce, E, G, I*; þinginu *A*. taldi: *F, A, B, Cð, E, G, I*; talde mjög *Ce*. 84-85 kallaði — margstaðar: *A, E* (kun at *E* har kallar for kallaði); kvað betri menn liggja úbætta margstaðar *F*; kvað marga liggja úbætta betri menn *B*; s. betri menn úbætta legit hafa

mundu tiltekjum sínum 'enn ek skal ráða, hversu
 'málin lúkaz'. hallgerðr hældiz jafnan um víg
 svarts, enn bergþóru líkaði þat illa. njáll fór upp
 í þórólfsfell ok synir hans at skipa þar til bús.
 90 enn þann sama dag varð sá atburðr, er bergþóra
 var úti, at hón sjer mann ríða at garði svörtum
 hesti. hón nam staðar ok gekk eigi inn. hón
 kenndi eigi manninn. sjá maðr hafði spjót í
 hendi — ok gyrðr saxi. hón spurði þenna mann at
 95 namni. 'atli heiti ek' sagði hann. hón spurði,
 hvaðan hann væri. 'ek em austfirzkr maðr' segir
 hann. 'hvert skalt þú fara?' segir hón. 'ek em

margstaðar *G, I*; kvað 'marga menn úbætta þá er meri mannskaði
 væri at, en svart *Cð*; kvað marga menn liggja óbætta þá er betri
 menn "w"⁶⁶, enn svartr *Ce*. ⁸⁵ kvað hana: *F, A, B, Cð, Ce, E*; s., at
 hón *G*; sv., at hón *I*. ⁸⁵⁻⁸⁶ ráða mundu: *F, A, B*; mundu ráða *Cð*,
Ce; mundi ráða *G, I*, (jf. næst foreg. note). ⁸⁶ tiltekjum: *A, B, Cð*,
Ce, G, I; tiltektum *F*. skál ráða: *F, A, B, Ce*; mun ráða *Cð, G*;
 mun *I*. ⁸⁷ lúkaz: *F, A, B, Ce*; skulu lúkaz *Cð*; lyktaz *G, I*. um
 víg: *F, B, Cð, Ce*; af vígi *A, G, I*. ⁸⁸ enn — þat: *F, A, B, Ce*
 (hvor dog lí er bestadiget), *G, I*; bergþóra líkaði *Cð*. ⁸⁹ at skipa:
F, A, B, G, I; at ætla *Ce*; ok ætlaðo *Cð*. ⁹⁰ þann: *F, A, B, Ce*,
G, I; þenna *Cð*. dag: *F, B, Cð, Ce*; dag, er hann var í brottu *A*,
G, I (kun at var er udeglemt í *I*) varð: *A, B, Cð, Ce, I*; var *G*;
 verðr *F*. atburðr: *F, A, B, Ce, G, I*; atburðr at bergþórshváli *Cð*.
 90-91 er — sjer: *A, B* (dog har B sá for sjer); þá er bergþóra er úti, at
 hón ser *F*; þá er bergþóra var úti — sá hón *Cð, G, I*; at bergþóra var
 úti ok sá *Ce*. ⁹¹ at garði: *A, G, I*; mgl. *F, B, Cð, Ce*. svörtum:
F, A, B, Cð, G, I; á svörtum *Ce*. ⁹² staðar: *F, A, Cð, Ce, G, I*; stað
B. ⁹²⁻⁹³ hón kenndi eigi manninn: *A her, medens G, I indskyde disse*
ord efter saxi; mgl. *F, B, Cð, Ce*. ⁹³ sjá: *F, A, B, Cð, G, I*; enn
 sjá *Ce*. ⁹⁴ ok gyrðr: *F, A, B, Cð, Ce, I*; en gyrðr *G*. spurði: *A*,
Cð, Ce, I; "sp" (sikkert = spyrr) *F*; spyrr *B, G*. ⁹⁵ spurði: *F, Cð*,
Ce; s. *G*; "sp" (sikkert = spyrr) *I*; spyrr *A, B*. ⁹⁶⁻⁹⁸ maðr —
 ek at: *F, A, B*, (dog udelader *A* og *B* maðr på det første sted, og *B*
har desuden ætla for ætlaða); maðr' s. hann. 'hvert skaltú fara?'
 s. hón. 'ek em maðr vistlaus, ok vilda ek *Cð*; maðr' s. hann.
 'hvert skaltú fara?' s. hón. hann svarar 'ek er vistlaus maðr, ok

'maðr vistlauss' segir hann 'ok ætlaða ek at finna 'njál ok skarphjedin ok vita, ef þeir vildi taka við 'mjer'. 'hvat er þjer hentast at vinna?' segir 'hón. 100 'ek em akrgerðarmaðr, ok mart er mjer vel hent 'at gera' segir hann 'enn eigi vil ek því leyua, at 'ek em maðr skapharðr, ok hefir jafnan blotit um 'sárt at binda fyri mjer'. 'ekki gef ek þjer þat at 'sök' segir hón 'þó at þú sjer engi bleyðimaðr'. 105 atli mælti 'ert þú nakkvars ráðandi hjer?' 'ek em 'kona njáls' segir hón 'ok ræð ek ekki síðr hjón 'enn hann'. 'vill þú taka við mjer?' segir hann. 'gera mun ek kost á því' segir hón 'ef þú vill 'vinna allt þat er ek legg fyri þik, ok svá þó at 110

vilda eg *Ce*; maðr ok vistlauss (dette ord feilskrevet uft lauft í *G'* s. hann 'ok ætlaða (*sál. I*; ætla *G*) ek at *G, I*. ⁹⁰ njál: *F, A, B, Cð, G, I*; þá njál *Ce*. vildi: *F, A, Cð, Ce, G, I*; villi *B*. ⁹⁰⁻¹⁰⁰ taka við mjer: *A, B, Cð, Ce, G, I*; með mer taka (en yngre udtryksmåde) *F*. ¹⁰⁰ hentast: *F, A, B, Cð, G, I*; hent *Ce*. hón: *F, A* (*for-skrevet*), *B, Ce, G, I*; bergþóra *Cð*. ¹⁰¹⁻¹⁰² ek — hann: *F, A, B, G, I*, (*dog indskyde A, B, G, I* s. hann efter akrgerðarmaðr, medens *G, I* ikke gentage disse ord efter gera); ek (*skrevet e'c*) em akrgerðarmaðr' s. hann 'ok mart kann ek at vinna *Cð*; mart er (*disse to ord skrives nít*) mjer hent at vinna' s. hann 'eg em akrgerðarmaðr ok á mörgu hefi ek tök öðru', s. hann *Ce*. ¹⁰² vil ek: *F, A, B, Cð, G, I*; skal þig *Ce*. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ jafnan — sárt: *sál.* (*ikke margr jafnan osv.*) *F, B* (*í B er hlotit feilskrevet hlóti*); opt hlotit of sárt *Cð*; margr hlotit um sárt *A, G, I*; margr um sárt orðit *Ce*. ¹⁰⁴ fyri mjer: *F, B, Cð, Ce*; *ngl. A, G, I*. ¹⁰⁵ sök: *F, A, B, Cð, G, I*; skuld (*u noget beskadiget, men temmelig sikkert*) *Ce*. segir hón: *sál. her A, B, I*; hvortímod *F, Cð, G* indskyde disse ord efter bleyðimaðr, medens *Ce* udelader dem. engi: *F, B, Cð, Ce, I*; 'é' (= elgi eller ekki) *A, G*. ¹⁰⁶ nakkvars ráðandi hjer: *F* (*der dog tilføier s. hann efter disse ord*), *B, G*; nökkurs her ráðandi *A, Ce*; her nökkurs ráðandi *I*; nökkors ráðandi *Cð*. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ ek — hón: *F, A, Cð, Ce, G, I*; hún s. 'ek em kona njáls *B*. ¹⁰⁷ hjón: *A, B, Cð, Ce, G, I*; hjónum *F*. ¹⁰⁸ segir hann: *F, A, B, Ce, G, I*; s. atli *Cð*. ¹⁰⁹ ek: *A, B, Cð, Ce*; ek þer *F, G, I*. ¹¹⁰ allt — þik: *F, B, Cð, Ce*

‘ek vilja senda þik til mannráða’. ‘átt þú svá til
 ‘varit of menn’ segir hann ‘at þú munt ekki mín
 ‘þurfa at því at kosta’. ‘þat skil ek, er ek vil’
 segir hún. ‘kaupa munu vit at þessu’ sagði hann.
 115 þá tók hún við hánnum. njáll kom heim ok synir
 hans. njáll spurði bergþóru, hvat manna sjá væri.
 ‘hann er húskarl þinn’ segir hún ‘ok tók ek við
 ‘hánnum því at hann ljetz vera úhandlatr’. ‘ærit
 ‘mun hann stórvirkr’ segir njáll ‘enn eigi veit ek,
 120 ‘hvárt hann er svá góðvirkr’. skarpþjediinn var vel

(*dog udelade F, B allt og Ce har vil fyri þik leggja for legg fyri þik*); slíkt sem ek vil *G, I*; slíkt sem ek vil' s. hún *A*. 110-111 ok — vilja: *F, A, B, Ce, G, I* (*dog udelader I ok*); ok svá þat er vil *Cð* (*wrightigt*). 111 mannráða: *F, B, Cð, Ce, G, I*; manndrápa *A*. 111-112 til varit of menn: *F, A, B, Ce, G, I*; mönnum varit til þess *Cð*. 112 segir hann: *sál. her F, A, B, Cð, G, I*; *hvorimod Ce satter disse ord efter replikkens slutning*. 112-113 ekki — kosta: *Cð*; ooo ekki þurfa at því at kosta *Cð*; ekki mín at því kosta *Ce*; ekki mín at slíku þurfa *F, B*; eigi þurfa mín at slíku *A, I*; eigi mín þurfa við at slíku *G*. 113-114 skil — hún: *F, Cð, Cð* (*kun at Cð har sem for ev*); skil ek' s. hún 'sem ek vil *A*; skil ek til, sem ek vil' s. hún *Ce, G, I*, (*kun at Ce har er for sem*); "skál" ek, er ek vil' s. hún *B* (*wrightigt*). 114-115 kaupa — hánnum: *F, A, Cð*; kaupa munu vit (*B indskyder her ssmán*) at þessu' s. hann. þá tók hún við hánnum vel *B, G, I*; kaupa munum vit þessu' sagði hann. tók hún við honum *Ce*; *mgf. Cð*. 115 heim: *F, A, B, Cð, Cð, G, I*; heim um kveldit *Ce*. 116 njáll spurði: (*verbet forkortet*) *Ce, Cð*; ok spurði *F, A, Cð, G, I*; ok spyr *B*. hvat manna sjá: *F, A, B, G, I*; hvat manna hann *Cð, Cð*; hvaða manni hann *Ce*. 117 segir hún: *sál. her F, A, B, Cð, Ce, Cð*; *hvorimod G, I satter disse ord efter hánnum*. 118 því — vera: *B, Cð, Ce, Cð*; ok sagðiz hann vera (*feilskrevet u i G*) *G, I*; ok kveðz (*sál. F*; "þú" *A*) hann vera maðr *F, A*. ærit: *F* (*forskrevet e'ir*), *A, B, Cð, Ce, Cð*; yfrit *G, I*. 119 stórvirkr: *F, A, Cð, Ce, Cð*; stórvirkr vera *B*; úhandlatr *G, I*. segir njáll: *F, B, Ce, Cð*; s. hann *Cð*; *G, I satter s. njáll efter replikkens slutning*; *mgf. A*. eigi veit ek: *F, A, B, Ce, G, I*; hitt veit ek eigi *Cð, Cð*. 120 hvárt — góðvirkr: *F*; hvárt hann er góðvirkr *B, G, I*; hversu góðvirkr hann er *A, Cð, Ce, Cð*, (*kun at A har hve for hversu*).

til atla. njáll ríðr til þings of sumarit ok synir hans. gunnarr var á þingi. njáll tók upp fjesjóð, er hann fór heiman. skarpheðinn spyr 'hvat fje 'er þat faðir?' 'hjer er fje þat' segir njáll 'er 'gunnarr greiddi mjer fyrir heimamann várn fyrra 125 'sumar'. 'koma mun þat til nakkvars' sagði skarpheðinn ok glotti við.

37. Nú er at taka til heima, at atli spurði bergþóru, hvat hann skyldi vinna um daginn. 'hugat 'hefi ek þjer verkit' segir hón 'þú skalt fara at

121 ríðr: F, A, C₅, G, I; reið B, Cð, C_e. 121-122 of — hans: F, A (hvor hans er udeglemt), C_e, C₅, G, I; um sumarit ok allir synir hans B; ok synir hans allir um sumarit Cð. 122 var: F, B, Cð, C_e, C₅; var ok A, G, I. upp: F, A, B, C_e, C₅, G, I; mgl. Cð jf. næst fölgende note). 123 er hann fór helman: C_e, C₅; er hann hafði heiman Cð; mgl. F, A, B, G, I. spyr: G, I; "fj." F, C₅; s. C_e; spurði A, B, Cð. 123-124 'hvat — faðir?' F, A, B; 'hvat fe (mgl. Cð) er þetta faðir?' Cð, C₅; hvat fe þat er I; hvaðan fe þat væri C_e; hvat fe þat skildi G. 124 hjer — þat: F, A, Cð, C_e (med þat fe for fje þat), C₅ (hvor er er udeglemt); þat er fe þat G, I; þat er þat B. segir njáll: sál. her C₅, G; hvorimod Cð, C_e indskyde disse ord efter replikkens slutning; medens I i stedet derfor har n. s. foran deus begyndelse; mgl. F, A, B. 125 gunnarr — helmamann: F, A, B, C_e (dog med udeladelse af mjer), C₅, G, I; ek tók við húskafl Cð (men við i denne bemærkelse måtte styre dativ). 125-126 fyrra sumar: A, Cð, G, I, (kun at G indskyder i foran fyrra); mgl. F, B, C_e, C₅. 126 þat til nakkvars: A, G, I (dog kan et ord som þ' [= þjer] måske have stået i I efter þat jf. læsemåden i F)); þer þat til nøkkurs F; þat fyrri nakkvat B, Cð, C_e, C₅. 127 við: F, A, C_e, C₅, G, I; "út" (d. e. vit = við, sikkert rettet fra at, hvilket ords a endnu er synligt i det til u forandrede bogstav) B; at Cð.

37. ¹ at taka til heima: F, B, G, I; at taka þar til A; þar til máls at taka, er þau eru helma C_e; at segja frá helma Cð, C₅. at (foran atli): F, A, B, Cð, C₅, G, I; mgl. C_e. spurði: F, A, Cð; "fj." B, C₅; s. C_e, G; spyr I. ² hann skyldi vinna: F, A, C_e (med indskudt að efter hvat), C₅, G, I; hann skyldi gera B; vinna skal Cð. um daginn: F, A, B, Cð, C_e, C₅, G; mgl. I. ³ verkit: F (dog synes her at stå v'kat — det næstsidste bogstav er nemlig utydeligt),

leita kols þar til er þú finnr hann; því at nú
 5 'skalt þú vega hann í dag, ef þú vill minn vilja
 'gera'. 'hjer er vel á komit' segir atli 'því at
 'hvártveggi okkarr er illmenni. enn þó skal ek
 'svá til hans ráða, at annarr hvárr okkarr skal
 'deyja'. 'vel mun þjer fara' segir hón 'ok skalt
 10 'þú eigi til engis vinna'. hann gekk ok tók vápn
 sín ok hest ok reið í braut. hann reið upp til
 fljótshlíðar ok mætti þar mönnum, er fóru frá
 hlíðarenda. þeir áttu heima austr í mörk. þeir
 spurðu atla, hvert hann ætlaði. hann kveðz ríða
 15 at leita klárs eins. þeir kváðu þat lítit erendi

A, B, C_e, G, I; verk C δ , C δ . 3-6 fara — gera: F, A, B, C δ , G, I, (dog med følgende afvigelser: F, G, I indskyde s. hón foran því; men A har fara til ok for fara at, samt gera minn vilja for minn vilja gera); fara at leita at kol, þar til er þú finnr hann — því at þú skalt vega hann í dag, ef þú vilt mínum vilja fylgja C_e; drepa kol í dag, ef þú vilt minn vilja gera C δ . 6 atli: F, B, C δ , C_e, C δ ; hann A, G, I. 6-7 því — er: F, B, C_e; því at hvártveggi er C δ ; her er hvártveggi C δ ; því at vit erum báðir A, G, I. 8-9 okkarr skal deyja: F, A, B, C δ , C δ , G, I; skal hafa bana C_e. 9 mun þjer fara: F, A, B, C δ , C δ , G, I; muntú gjöra C_e. segir hón: F, A, B, C δ , C δ , G, I; mgl. C_e. 9-10 ok skalt — vinna: F (dog med ok også efter þú), A, B (hvor ordene engis vinna ere forskrevne), G, I; enda skaltú elgi til enskis vinna C δ , C_e, C δ , (dog har C_e gjöra for vinna). 10 gekk ok: A, G, I; mgl. F, B, C δ , C_e, C δ . 10-11 vápn sín ok hest: F, A, B (dog med indskudt þú efter tók), C δ , C_e, G, I; hest sinn ok vápn C δ . 11 reið í — upp: A, I; reið upp F, B, C_e; riðr upp C δ , C δ ; reið G. 12 mætti þar mönnum: F, A, B, C δ , C δ , G, I; fann þar menn C_e. 13 þeir (foran spurðu): F, A, B, C δ , C δ , G, I; ok C_e. 14 atla, hvert hann: C δ ; hvert atli F, B, C_e, C δ , G, I; hvert hann A. 14-15 hann kveðz — leita: C δ , C δ ; hann kveðz ríða skyldu at leita F, G, I; hann kvez (skrevet $\frac{3}{4}$) ríða skyldu (her er noget — vistnok at leita — udeglemt) A; hann (her er noget — kveðz eller et lignende udtryk — udeglemt) fara at leita B; enn (her mgl. hann eller atli) kvezt leita C_e. 15 klárs: F, A, B, C δ , C_e, G, I; kálfs (á er underpunkteret, måske tilfældigt) C δ . þeir: F, A, B, C δ , C δ , G, I; enn þeir C_e.

slíkum verkmanni 'enn þó er þá helzt eptir at
 'spyrja, er á ferli hafa verit í nótt'. 'hverir eru
 'þeir?' segir hann. 'vígakolr, húskarl hallgerðar'
 sögðu þeir 'hann fór frá seli áðan ok hefir
 'vakat í alla nótt'. 'eigi veit ek, hvárt ek þori at 20
 'finna hann' segir atli 'hann er skapillr, ok búð
 'ek láta annars víti at varnaði'. 'hinn veg værir
 'þú undir brún at líta' segja þeir 'sem þú myndir
 'eigi vera ragr' ok vísuðu hánum til kols. hann
 keyrir þá hest sinn ok ríðr mikinn. ok er hann 25
 mætir kol, mætti atli til hans 'gengr vel klyfja-

kváðu: F, A, B, Cð, Cc, C_g; sögðu G, I. þat: F, B, Cð, Cc, C_g,
 G, I; þat vera A. ¹⁶ slíkum: F, A, B, G, I; svá góðum Cð, Cc, C_g.
 þó — eptir: F, A, B, Cc, C_g, G (hvort þá er udeladt, sikkert ved
 feiltagelse); þá er helzt eptir I; þat (forkortet) "e' helz | at" (= þat er
 helzt at — þat urigtigt, da det ikke passer til det følgende) Cð. ¹⁷ er á
 — verit: F, B, Cc, C_g; er hafa verit á ferli I; er (G har at) nú hafa
 verit á ferli A, G; er á ferð hafa verit Cð. í nótt: F, A, B, Cc,
 G, I; "not" Cð (hvort noget synes raderet foran dette ord); í alla nótt
 C_g. ¹⁸ hann: F, A, Cc, C_g, G, I; atli B, Cð. ¹⁸⁻¹⁹ húskarl — hann:
 Cð, Cc, C_g; sögðu þeir 'húskarl hallgerðar. hann B; húskarl hall-
 gerðar' s. þeir F; húskarl hallgerðar A, G, I. ²¹ hann er: F, A, B,
 Cð, C_g, G, I; því hann er sagðr Cc. skapillr: F, A, B, Cð, Cc,
 C_g; illfengr G, I. ²¹⁻²² ok búð ek láta: — "x bvd | ek lata" F;
 "zbvd ek lata é (é skrevet over linien)" = ok búð ek láta eigi (men
 eigi er tilfóet ved misforståelse) C_g; "x bvd ég lati" hann (forkort.) = ok
 búð eigi láti hann (en ved misforståelse fremkommet læsemåde) B; "wǫǫ
 (utydeligt) ~ (máske står der má ok vera) at ek lata" I; ok má vera,
 at ek láta A, G; ok mon ek láta Cð; "mǫ é || ~" (= mun ek osv.)
 Cc. (Med hensyn til búð se kap. 3 note 42-43 og 13 28-29). ²³ segja
 þeir: A, B, C_g, G, I; Cc ulaselig; mgl. F, Cð. ²³⁻²⁴ myndir — ragr: F,
 A; myndir eigi ragr vera B; myndir eigi ragr C_g; munir "é" ragr
 Cð; Cc ulaselig; myndir eigi vera hræðr G, I. ²⁴ ok vísuðu: F,
 A, B; ok vísuðu þeir G, I; þeir vísuðu Cð, C_g (vokalen efter s
 feilskrevet i); Cc ulaselig. ²⁵ keyrir — sinn: A, B; keyrði þá hest
 sinn F; keyrði þá hestinu Cð, C_g (noget utydeligt); Cc ulaselig;
 keyrir hestinn G, I. mikinn: A, C_g, G, I; mikinn eller mikit B,
 Cð; mikit F; Cc ulaselig. ²⁶ mætir: F, A, B; mætti G, I; hittir Cð,

‘bandit?’ segir atli. ‘þat mun þik skipta engu, ‘mannfýlan’ segir kólr ‘ok engan þann er þaðan ‘er’. atli mælti ‘þat átt þú eptir, er erfiðast er; 30 ‘enn þat er at deýja’. síðan lagði atli spjóti til hans, ok kom á hann miðjan. kólr sveiflaði til hans öxi ok missti hans. síðan fjell kólr af baki ok dó þegar. atli reið þar til er hann fann verkmennt hallgerðar ok mælti ‘farið upp til hests 35 ‘kols ok geymið hans. kólr er fallinn af baki, ok

C₅; Ce ulæselig. atli: F, B, Cð, C₅, G, I; hann A; Ce ulæselig. 26-27 klyfjabandit’ segir atli: F; klyfjabandi (bandi skrevet bandi fuldkommen tydelig, men er formodentlig kun en skrivfeil for bandit)’ s. hann B; klyfjabandit Cð, C₅; Ce ulæselig; klyfjaburðriun’ s. hann A, G, I. 27-28 þat — kólr: F; þat man þik öngu skipta, mannfýla’ s. kólr B; þat mun þik skipta engu’ s. kólr ‘mannfýlan A; þat mun þik skipta engo (forskrævet ouga G)’ s. kólr ‘mannfýlo þina G, I; þat skiptir þik engu, mannfýlan’ s. kólr Cð, Ce (utydelig), C₅, (dog sætter Ce ordene s. kólr ikke her, men efter replikkens slutning). 28 þann er: F, B, Cð, Ce, C₅, G, I; þann sem A. 29-30 atli — deýja: F; atli mælti ‘þat áttú (her indskyder I enn) eptir, er erfiðast er A (dog med at for relativet er), B, Ce, C₅, G (i G er erfiðast feilskrevet erfiðiaz), I; mgl. Cð. 30 atli: F, A, B, Cð, C₅, G, I; hann þá Ce (noget utydelig). 30-31 spjóti til hans: F, A, B; spjótino til hans G, I; spjóti til kols C₅; til kols spjóti C₅; til kols Cð. 31 sveiflaði: F (e for ei), A, B, Cð, G, I; sveipaði C₅; sveipaði þá Ce. 31-32 til hans öxi: F, C₅; til hans öxinni A, G, I; til atla öxinni Cð, Ce (noget utydelig); öxinni til atla B. 32 missti hans: F, A, B, Cð, C₅, G, I; kom eigi á hann Ce (noget utydelig). síðan fjell kólr: Cð, C₅; fell kólr þá Ce (ikke fuldkommen tydeligt); hann fell G; ok fell F, A, B, I. 33 þegar: F, A, Cð, Ce, C₅, G, I; þá þegar B. reið: F, A, B, Ce, C₅; riðr G, I; íór Cð. 34 ok mælti: F, Cð, G; hann mælti B; herfor have A, I s. hann foran ordene ok geymið (se næst fölg. note); mgl. Ce, C₅. 34-35 farið — fallinn: — farit upp til hestsins’ s. hann ‘ok geymit hans. kólr er fallinn A; farit upp til hests kols’ s. hann (s. hann udelades i G; se næst foreg. note) ‘ok geymit hans. kólr or nú fallinn G, I; farit (säl. F, B, Cð, C₅; faret þjer Ce) upp til hestsins (for dette ord har F ‘heftif’) ok gætið hans kols; því at hann er fallinn (Cð har hefur fallit for er fallinn) F, B, Cð, Ce, C₅.

‘er hann dauðr’. ‘hefir þú vegit hann?’ sögðu þeir. hann svarar ‘svá mun hallgerði sýnaz, sem ‘hann hafi eigi sjálf dauðr orðit’. síðan reið atli heim ok segir bergþóru vígit. hún þakkar hánnum verk þetta ok orð þau, sem hann hafði um haft. ⁴⁰ ‘eigi veit ek’ segir atli ‘hversu njáli mun þykkja’. ‘vel mun hann í höndum hafa’ segir hún ‘ok mun ‘ek segja þjer eitt til marks um — at hann hefir ‘haft til þings þrælsgjöld þau, er vjer tókum við ‘fyrra sumar; ok munu þau nú koma fyrri kol. ⁴⁵

³⁶ er hann: F, A, Cð, Cc, C_g⁺, G, I; er B. ³⁷ hann svarar: (verbet forkortet) B, G, I; herfor have Cc og C_g⁺ s. atli efter sýnaz; mgl. F, A, Cð. svá mun hallgerði: F, A, B, Cð (der dog feilagtig indskyder er foran mun), C_g⁺, G, I; "suo ge⁴ | eg at (meget utydeligt formedelst beskadigelse af pergamentet) hallg. mūe (dette ord til dels beskadiget)" Cc. ³⁷⁻³⁸ sem — eigi: F (med et urigtigt hafði for haft), A, B, Cð, C_g⁺ (dog med kolt for hann), G, I; at (noget utydeligt) eigi (beror på gisning, da pergamentet er beskadiget) hafe hann Cc. ³⁸ síðan reið atli: Cð, Cc; reið atli síðan C_g⁺, G, I; reið síðan atli F, A, B. ³⁹ segir: B, Cð; s. F, A, C_g⁺; s. þá Cc; sagði G, I. vígit: Cð, C_g⁺, G; mgl. F, A, B, Cc, I. ³⁹⁻⁴⁰ hún — þetta: F, B, Cð; hún þakkaði hánnum verk þetta A, Cc (dog med enn foran hún — i övrigt er det hele her temmelig afbleget), C_g⁺; henni líkaði vel verkit G, I. ⁴⁰ um haft: F, A, B, Cð, Cc, C_g⁺; eptir G, I. ⁴¹ eigi: F, A, B, Cc, C_g⁺, G, I; en eigi Cð. segir atli: sðl. (her) Cð, C_g⁺; s. hann A, B, I; s. hann og desuden s. atli efter replikkens slutning F, Cc (noget utydeligt); mgl. G. þykkja: F, B, Cð, Cc (lidt utydeligt), C_g⁺; þetta þykkja A; þetta líka G, I. ⁴² hún: F, A, B, Cð, Cc (noget utydeligt), G, I; bergþóra C_g⁺. ⁴²⁻⁴³ ok mun — at: F, A, B, Cð, C_g⁺, G, I; eg vil seigja (ig utydeligt) þjer til marks Cc. ⁴³⁻⁴⁴ hefir — þau: F, A, B (hvor hefir er udeglemt), G, I; hefir haft með ser fesjóð þann Cc (noget afbleget), C_g⁺; hafði með ser fesjóð þann Cð. ⁴⁴ vjer tókum við: F, A (dog "v" = vit for vjer), B; ver tókum G, I; ver tókum fyrri þræl várn Cð, C_g⁺; hann tók (disse ord⁴⁵temmeligt utydeligt) með undtagelse af h og k) fyrri þræl vorn Cc. ⁴⁵ fyrra sumar: B, G; í fyrra sumar Cð, Cc, C_g⁺, I; fyrra vár F, A. munu — koma: F, A, B, G, I; monu þau koma Cð og munu þau koma nú (til dels noget utydeligt) Cc. uagtet begge disse brudstykker i det foregående bruge

‘enn þó at sættir verði, þá skalt þú þó vera varr
 ‘um þik; því at hallgerðr mun engar sættir halda’.
 ‘vill þú nakkvat senda mann til njáls’ segir atli
 ‘at segja hánun vigit?’ ‘eigi vil ek þat’ segir hún
 50 ‘mjer þætti betr, at kólr væri úgildir’. þau hættu
 nú talinu. hallgerði var sagt víg kols ok ummæli
 atla. hún kvaðz launa skyldu atla. hún sendi
 mann til þings at segja gunnari víg kols. hann
 svaraði fá ok sendi mann at segja njáli. hann
 55 svaraði engu. skarphjeðinn mælti ‘miklu eru þrælur

fesjóð (og ikke þrælsjóð); mun þat nú koma C_5^+ . ⁴⁶ sættir verði: F, A, B, G, I ; sættir se nefndar $C\delta, C\epsilon$ (se næsten helt udsløttet); sættinn se nefnd C_5^+ . ⁴⁸⁻⁴⁹ nakkvat — vigit: F (dog med udeladelse af s. atli), A (dog ligeledes med udeladelse af s. atli, samt med láta senda for senda), $C\delta$ (dog med udeladelse af mann), $C\epsilon$ (hvor dog njáls og honum ere noget utydelige), C_5^+ (dog med udeladelse af manu og vigit); nokkot (mgl. G) senda mann til þings at segja njáli vigit? s. hann (s. hann mgl. G) G, I ; nökkurn mann senda til þings at segja njáli vigit? s. atli B . ⁵⁰ mjer: $F, A, B, C\epsilon, C_5^+, G, I$; því at mer $C\delta$. þætti: $A, B, C\epsilon, C_5^+, G, I$; þætti þá $C\delta$; ‘fetu’ (sikkert urigtigt) F . kólr væri úgildir: $F, A, B, C\delta, C\epsilon$ (utydelig), C_5^+ ; hann væri úgildir G ; úgildir væri I . ⁵⁰⁻⁵¹ þau hættu nú: $C\delta$; þau hættu þá G ; þau hætta þá C_5^+ ; þau hættu $C\epsilon$ (utydelig); hættu þau þá A ; hætta þau þá I ; hættu þau F, B . ⁵¹ víg: $F, B, C\delta, C\epsilon, C_5^+$; vigit A, G, I . ⁵² kvaðz: $C\epsilon$; kvaðz eller kveðz $F, A, C\delta, C_5^+$; ‘létz’ B ; sagðiz G ; s. I . launa skyldu: $F, A, C\delta$ (med skyldi for skyldu), $C\epsilon$ (noget afbleget), C_5^+, G, I ; mundu launat geta B . hún sendi: F, A, B, G ; hallgerðr sendi $C\epsilon$ (navnet til dels noget utydeligt), C_5^+ ; ok sendi $C\delta$; sendi hún þá I . ⁵³ mann: — ‘mā’ F , ‘mān’ A , ‘mān’ B og $C\epsilon$, ‘mā’ $C\delta$, ‘mā’ (kan også læses menn) G , ‘mā’ I ; ‘mā’ (d. e. menn) C_5^+ . til þings: $F, A, B, C\delta, C_5^+, G, I$; mgl. $C\epsilon$. at (foran segja): $F, A, B, C\delta, C\epsilon, G, I$; ok let C_5^+ . víg kols: $F, A, B, C\epsilon, C_5^+$; vigit kols I ; vigit $C\delta, G$. ⁵⁴ svaraði (foran fá): F (afbleget); ‘fv.’ I ; s. A, G ; ‘s.’ (tegnet over s utydeligt) C_5^+ ; svarar $B, C\epsilon$; anzaði $C\delta$. sendi — njáli: $F, C\epsilon$; sendir at segja njáli C_5^+ ; sendi mann njáli at segja hánun B ; sendi manu njáli ok let segja hánun A, G, I ; let segja njáli vigit $C\delta$. hann: $F, A, B, C\delta, G, I$; enn hann $C\epsilon$; njáli C_5^+ . ⁵⁵ svaraði: F (afbleget), G ; ‘fv.’ I ; s. A, B ; svarar $C\epsilon$; annsar (for anzar) C_5^+ ; þagði ok svaraði $C\delta$.

'atgerðameiri enn fyrr hafa verið: þeir fluguz þá á
'— ok þótti þat ekki saka — enn nú vilja þeir vegaz'
ok glotti við. njáll kippti ofan fjesjóðnum, er uppi
var í búðinni, ok gekk út. synir hans gengu með
hánnum. þeir gengu til búðar gunnars. skarp- 60
hjedinn mælti við mann, er stóð í búðardurinum
'seg þú gunnari, at faðir minn vill finna hann'.
sá segir gunnari. gunnarr gekk út þegar ok fagn-

⁵⁶ atgerðameiri; A, B, Cð, C_g, I; nú atgerðameiri C_e (noget utydeligt, især nú), G; atgerðarmeiri (temmelig afbleget) F. hafa verið: F, A, B, C_g, G, I; hefir verið Cð; mgl. C_e. þá: A, B, C_e, G, I; þ eller et fork þat C_g (feilskrift); mgl. F, Cð. ⁵⁷ ok: F, A, B, Cð, C_e, G, I; mgl. C_g. ekki saka: F, A, C_e, C_g, G, I; óngo skipta Cð; óngum manni saka B. vilja: F, A, B, C_e (utydeligt), C_g, G, I; taka Cð. vegaz: F, A, B, Cð, C_g; drepaz G, I; vegast um sem fræknir (til dels utydeligt) menn C_e. ⁵⁸ glotti: F, B, Cð, C_e, C_g; hló A, G, I. ⁵⁸⁻⁶⁰ njáll — þeir gengu: G, I, (kun at ofan mgl. [sikkert ved udeglemmelse] i G); njáll kippti ofan fjesjóðnum, er uppi var í búðinni, ok gekk út. synir hans gengu ok með hánnum. þeir (dette ord forkortet og temmelig utydeligt) kómu A; njáll kippte ofan fjesjóð, er uppe hafði verið í búðenne, ok gekk út. synir hans gengu ok með honum C_e (temmelig afbleget); njáll kippti ofan sjóðnum, er uppi var í (det foregående meget afbleget, især de tre første ord) búðinni, ok gekk (forskrevet geg) út. synir hans gengu með hánnum (de to sidste ord ere temmelig afblegede) F; með F stemmer B og C_g overens, kun at de have fjesjóð for sjóðnum; nú gekk njáll ok synir hans með hánnum. hann kippti ofan fjesjóð, er hekk uppi í búðinni (sól.). hánnum var sagt (disse tre sidste ord må være indkomne her fra det følgende ved en feiltagelse; se næst følgende note). gengu síðan Cð. ⁶¹⁻⁶² mælti — þú gunnari: F (dog med var for stóð og með -dyrum for -durunum; i övrigt er skarphjedinn — búðar- her meget afbleget), A (dog med samme afvigelser som F), B (dog med var for stóð og með dyrum búðarinnar for búðardurunum), C_e (dog med þar var for stóð; i övrigt er C_e her temmelig afbleget og til dels beskadiget), C_g (dog med var for stóð; mælti — -durunum til dels temmelig utydeligt), G (dog med -dyrum for -durunum), I; spuiþi, hvárt g. væri í búðinni. hánnum var sagt, at hann var þar. 'seglt Cð. ⁶³ sá segir gunnari: sól (s. for segir) C_e, C_g; hann segir gunnari F (utydeligt), B; mgl.

aði vel njáli ok sonum hans. síðan gengu þeir á
 65 tal. 'illa hefir nú orðit' segir njáll 'er húsfreyja
 'mín skal hafa rofit grið ok látit drepa húskarl
 'þinn'. 'ekki ámæli skal hón af þessu hafa' segir
 gunnarr. 'dæm þú nú málit' segir njáll. 'svá
 'mun ek gera' segir gunnarr 'læt ek þá vera menn
 70 'jafndýra, svart ok kol: skalt þú greiða mjer tólf
 'aura silfrs'. njáll tók fjesjóðinn ok seldi gunnari.
 hann kenndi fjeit — at þat var hit sama, sem hann
 hafði greitt njáli. fór njáll nú til búðar sinnar. ok

A, Cð, G, I. gunnarr: F (skrevet helt ud, men meget afbleget), A, B, Cð, G, I; hann Ce, C₂. þegar: F, A, B, Ce, C₂, G, I; mgl. Cð. 63-64 fagnaði: F, A, B, Cð, Ce, G, I; fagnar C₂. 64 ok sonum hans: Cð, Ce, C₂; mgl. F, A, B, G, I. 64-65 síðan — tal: F, A, B, Ce, C₂, G, I; mgl. Cð. 65 illa — njáll: F, A, B, Ce, C₂, G, I; njáll mælti 'illa er nú orðit Cð. er: F, A, B, Ce, C₂; at Cð, G, I 66 skal hafa rofit: F, B, Ce, C₂, I; skal rofit hafa Cð; hefir rofit A, G. grið: F, A, B, Ce, C₂, G, I; grið ok sættir Cð. 67 ámæli skal hón: Cð, G, I; skal hón ámæll F, A, B, Ce, C₂. af þessu hafa: F, A, B, Cð, Ce, C₂; fyri þetta hafa G, I. 68 nú: F, A, Cð, Ce, C₂, G, I; þá B. málit: F, A, B, Cð, C₂, G, I; sjálfr Ce. 69 mun ek gera: F, A, B, Ce, C₂, G, I; skal vera Cð. 69-70 læt — kol: A; læt ek þá menn jafndýra, svart ok kol B; læt ek þá menn vera jafndýra, svart ok kol F, Ce (dog har Ce kol ok svart for svart ok kol); læt ek þá vera jafndýra menn, svart ok kol G; læt ek þá jafndýra menn vera, svart ok kol I; læt ek þá vera jafna menn, svart ok kol C₂; geri ek þá kol ok svart jafndýra menn Cð. 70 skalt: F, A, B, C₂, G, I; ok skalt Cð, Ce. greiða mjer: F, A, B, C₂ (hvort greiða er utydeligt og synes forskrevet greiði); greiða Ce; gjalda mer Cð, G, I. 71 tók — gunnarr: F, A, B (dog med tók þá for tók), Ce (tók bortrevet), C₂, G, I; tók sjóðinn ok seldi hánum Cð. 72-73 hann kenndi — njáli: C₂; gunnarr kenndi feit, at þat var hit sama, sem hann hafði hánum greitt F, A (dog med hann for F^s gunnarr), B, G, I, (dog har G og I greitt hánum for hánum greitt); hann kenndi feit (synes at måtte læses således), ok (utydeligt) var et sama (utydeligt), sem hann hafði honum greitt Ce; hann tók við ok kenndi, at hit sama var feit ok hann hafði greitt (skrives her g't, en forkortelse, der ellers betyder gert) Cð. 73 fór njáll nú: C₂; njáll fór nú Ce;

var jafnvel með þeim síðan sém áðr. þá er njáll kom heim, taldi hann á bergþóru. enn hón kvaðz 75 aldri vægja skyldu fyrir hallgerði. hallgerðr leitaði á gunnar mjök, er hann hafði sættz á vígit. gunnarr kveðz aldri bregðaz skyldu njáli nje sonum hans. hón geisaði mjök. gunnarr gaf ekki gaum at því. svá gættu þeir til á þeim misserum, at 80 ekki varð at.

38. Um vórit ræddi njáll við atla þat vilda 'ek, at þú rjeðiz austr í fjörðu, at eigi skapi hallgerðr þjer aldr'. 'ekki bræðumz ek þat' segir atli

fór njáli þá B; njáll fór heim Cð; njáll fór G; fór njáll F, A; ok fór njáll I. 74 jafnvel — síðan: F, B, G, I; jafnvel með þeim nú A; nú jafnvel með þeim gunnarr Cc; jafnvel með þeim Cç; nú kyrrt ok jafnvel með þeim Cð. þá er njáll: F, A, B, G, I; enn er njáll Cc, Cç; en er hann Cð. 75 taldi: F, A, Cc, Cç, G, I; þá talþi Cð (1 forskrevet); "talaþu" (det første a synes noget forskrevet) B. kvaðz: F; kvaz eller kvez Cð, A; kvez G, I; "léz" B, Cç; "hezt" Cc. 76 vægja skyldu: F, B, Cð, Cc, Cç, G, I; skyldu vægja (forskrevet vægt) A. 76-77 hallgerðr — mjök: F, G, I; hallgerðr leitaði mjök á gunnar B; hallgerðr áleitaði g. mjög Cç; hallgerðr ávitadi g. mjök Cc; hallgerðr ásmelti g. mjök Cð; nú taldi hallgerðr á g. mjög A. 77 er — vígit: F, A, Cð, Cc, Cç, G, I; ef hann hefði sæz á mállit um víg kols B. 77-78 gunnarr: F, A, B, Cc, Cç, G, I; en hann Cð. 78 kveðz: B, Cc, I; kvez eller kvaz F, A, Cð, Cç; sagðiz G. 78-79 bregðaz — hans: F, G, I, (kun at G har eða for nje); skyldu bregðaz njáli ne sonum hans A, Cc, Cç, (kun at A ikke har ne men ok); bregðaz sonum njáls eða hánum B; munda njál ok sonn hans þar við gefa Cð. 79 gunnarr: F, A, B, Cc, Cç, G, I; en g. Cð. 79-80 ekki — því: F, A, B, Cð, Cc, Cç; ekki at því gaum G; óngvan gaum at því Cc; at því engi gaum I. 80-81 á — varð at: F, A, B, Cð, Cc, G, I, (dog have Cð, Cc varð at með þeim for varð at, medens G, I efter varð at tilföie fátt talaði n. við atla); at ekki varð at með þeim á þeim misserum Cç.

38. 1-2 Um — ek: F, A, B, Cð, Cc, Cç, (kun at Cð, Cç have talaði for ræddi); 'þat vilda ek' s. n. til atla I; 'þat vilda ek, atli' s. n. G. 2 rjeðiz: F, A, B, Cc, Cç, G, I; "riþ" (= riðir) Cð. skapi: F, A, B, G, I; skapaði Cð, Cc, Cç. 3 segir atli: B, Cð, Cc, Cç

‘ok vil ek heima vera, ef ek á kosti’. ‘þat er
 5 ‘þó úráðligra’ segir njáll. ‘þetra þykki mjer at
 ‘látaz í þínu húsi’ segir atli ‘enn skipta um lánar-
 ‘drottna. enn þess vil ek biðja þik, ef ek em
 ‘vegin, at eigi komi þrælsgjöld fyrri mik’. ‘svá
 ‘skal þik bæta sem frjálsan mann’ segir njáll ‘enn
 10 ‘bergþóra mun þjer því heita, sem hún mun efna,
 ‘at fyrri þik munu koma mannhefndir’. rjedz
 atli þar þá at hjóni. nú er at segja frá hallgerði,
 at hún sendi mann vestr til bjarnarfjarðar eptir
 brynjólfi rósta frænda sínum. hann var sour

(*utydelig*), D, G, I; *mgl.* F, A. ⁴ ek heima: F, A, Cδ, Cε, Cζ, G, I; ek gjarna (*feilskrevet* giana) helma B, D. kosti: F, B, Cδ, Cε, Cζ, D; kost A, I; þess kost G. ⁵ þó: F, A, B, Cδ, Cε, Cζ, G, I; *mgl.* D. úráðligra: F, A, B, Cδ (*slutningen noget forskrevet, da her vistnok først er skrevet úráðligt*), D; úráðligt Cε, G, I; óvarligra Cζ. ⁶ þínu húsi: F, A, B, Cδ, Cζ, D, G, I; þínum húsum Cε (*noget utydelig*). segir atli: sðl. her Cδ, Cε, Cζ, G; *hvorimod I indskyder disse ord efter mjer, men B og D efter lánardrottna; mgl.* F, A. ⁸ fyrri: F, A, B, Cδ, Cε, Cζ, D, G; eptir I. ⁹ skal — mann: F, A, B, Cδ, Cε, Cζ, D; sem frjálsan mann skal þik bæta G, I. segir njáll: B, Cδ, Cε, Cζ, D, G, I; *mgl.* F, A. ¹⁰ mun — heita: F, B, Cδ, Cε, D; mun því heita þjer A; mun því heita Cζ; kona mín mun heita þer því G, I. hún mun efna: F, B, Cδ, Cε, Cζ, D; hún mun láta fram koma A; efnaz mun G, I. ¹¹ munu koma mannhefndir: A, Cε, Cζ, G, I; mun koma mannhefndir Cδ; skulu koma mannhefndir F, B, D. rjedz: — “rez” F og Cζ, “ræz” A, “redz” B, “rejt” Cε, “rej” D, “redz” G, “neidz” I, “ræðz” Cδ. ¹² atli — hjóni: B, D; hann þar þá at hjóni F, A; hann þá þar at hjóni Cζ; atli þar at hjóni Cδ; hann þar til hjóns G, I; hann þar heima Cε. segja frá hallgerði: F, A, B, Cε, D (*segja í bortrevet*), G, I; tala til hallgerðar Cδ, Cζ. ¹³ sendi mann: F, A, B, D, G, I; sendi Cδ; sendir (*tegnet for ir noget afbleget*) Cζ. ¹³⁻¹⁴ vestr — sínum: F, A (*dog med frænda sínum rósta for rósta frænda sínum*), G, I (*G og I dog med frænda sínum róstu for rósta frænda sínum*); vestr til bjarnarfjarðar brynjólfi frænda sínum B; vestr til bjarnarfjarðar brynjólfe frænda sínum (*for sínum stár f^m ooof.*) tosta D; eptir brynjólfi rósta frænda sínum vestr í bjarnarfjörð Cδ, Cζ (*dog tosta for rósta*). ¹⁴⁻¹⁵ hann —

svans laungetinn. hann var hit mesta illmenni. 15
gunnarr vissi ekki til þessa. hallgerðr kvað hann
sjer vel fallinn til verkstjóra. brynjólfr kom
vestan; ok spurði gunnarr, hvat hann skyldi. hann
kveðz þar vera skyldu. 'ekki munt þú bæta hý-
'býli vár' segir gunnarr 'svá er mjer frá þjer sagt; 20
'enn ekki mun ek vísa í braut frændum hallgerðar
'þeim er hón vill at með henni sje'. gunnarr var
til hans fár ok ekki illa. leið nú svá fram til
þings. gunnarr reið til þings ok kolskeggr með

laungetinn: B, D; hann var sonr svans Cδ, C_g; mgl. F, A, G, I.
15 hann — illmenni: F, B; oooo me(m *beskadiget*)oooo illmenni
D (*der således vistnok har stemt overens med F, B*); en hann
var illmenni miklit A, G, I (*kun at G, I udelade en*); mgl. Cδ, C_g.
16 gunnarr vissi ekki: F, B, C_g, D; enn gunnarr vissi ekki A,
G, I; ekki vissi gunnarr Cδ. hallgerðr kvað: F, A, B, D; kvað
(*utydeligt*) hallgerðr C_g; hallgerðr segir G, I; hón s. Cδ. 17 fallinn:
F, B, Cδ, C_g, D ("falooc" — e noget usikkert); fellðan A, G, I.
18 ok spurði gunnarr: F, A, G, I; "z sp. g." D; ok spyrr g. B; gunnarr
spurði Cδ; g. spyrr C_g (*lidt utydeligt*). skyldi: F, A, B, Cδ, C_g
(*utydeligt*), D; vildi G, I. 18-19 hann kveðz: B, D, G, I; hann "q" A;
hann "qz" C_g; hann "qx" (= kvaz) F; en hón kvað hann Cδ (*mindre
nøiagtigt, da dette fragment i det følgende ikke har frændr þína,
men frændr hallgerðar*). 19 vera skyldu: F, A, B, Cδ, D (*dog er
skyldu her ulæseligt*), G, I; "fkyllöu (*dog synes det sidste l og ð noget
forakrevet*) v'a" C_g (= skyldu vera). munt þú: F, A, B, G, I;
ulæseligt i D; mun þat Cδ, C_g. 20 þjer: F, A, B, C_g (*utydeligt*), D
(*noget utydeligt*), G, I; hánum Cδ (*íj. note til linie 18 19*). 21 vísa —
frændum: F, A, B (*dog med á brut for í braut*), C_g, D (*dog med
brut for í braut*); reka í brott frændr Cδ; reka þik á brot (*for á
brot har G brott*) ne aðra frændr G, I. 22 þeim er: F, A, B, C_g.
D; þá er Cδ, þá sem G og I, (*íj. næst foregående note*). með henni
sje: A, B, Cδ, C_g, D (*utydeligt*); se með henni F, G, I. 23 til hans
fár: F, A, B, Cδ, G, I; fár til hans C_g (?), D. ok (*foran ekki*): F,
A, B, Cδ, C_g, D; en G; mgl. I. nú svá: F, A, B, Cδ, C_g, I (*svá
utydeligt*); svá G; en svo D (*som det synes*). fram: F, B, Cδ, C_g, D;
framan A, G, I (*fra meget utydel.*). 24 þings (*første sted*): F, A, B, C_g,
D, G, I; alþingiss Cδ. 24-25 gunnarr — kvámu til þings: B, D; gunn-

- 25 hánnum. ok er þeir kvámu til þings, funduz þeir gunnarr ok njáll ok synir hans. áttuz þeir mart við ok vel. bergþóra mælti við atla 'far þú upp í þórólfsfell ok vinn þar viku'. hann fór upp þangat ok var þar á laun ok brenndi kol í skógi.
- 30 hallgerðr mælti við brynjólf 'þat er mjer sagt, at 'atli sje eigi heima; ok mun hann vinna verk í 'þórólfsfelli'. 'hvat þykki þjer líkast at hann vinni?' segir hann. 'í skógi nakkvat' segir hón. 'hvat 'skal ek hánnum?' sagði hann. 'drepa skalt þú

arr ríðr (*G, I have reid for ríðr*) til þings ok kolskeggr. ok er þeir kómu (*A har koma for kómu*) til þings *F, A, G, I*; gunnarr reið til þings ok svá kolskeggr. en er hann kom til þings *Cð*; udeglemt *C_g⁺*. 26-27 gunnarr — vel: *I* (*hvor dog synir hans er temmelig utydeligt. Meningen: gunnarr og kolskeggr traf sammen med njáll og hans sønner*); njáll ok gunnarr, ok áttuz þeir mart við ok vel *G*; ok njáll. var hann á þingi ok synir hans. áttuz þeir mart við ok vel *A*; njáll, ok var hann á þingi ok synir hans, ok fór vel með þeim gunnarr *F, B, D*, (*dog har B urigtigt váro þeir for var hann*); njáll þar, ok fór allt vel með þeim *Cð*; njáll ok gunnarr, ok fór (*resten af dette punctum så godt som ulæselig — dog synes vel at kunne skimtes efter fór*) *C_g⁺*. 27 bergþóra mælti við: *F, B, Cð, C_g⁺* (*hvor dog bergþóra er ulæseligt*), *D* (*hvor dog præpositionen [der også kunde være til] er udeglemt*); bergþóra talaði til *A*; bergþóra skarpheðinsdóttir mælt til *G, I*. 28-29 fór upp þangat: *F, B, C_g⁺* (*meget utydelig*), *D, G, I*; fór *A*; gerir svá *Cð*. 29 brenndi: *F, B, Cð, C_g⁺*, *D, G, I*; breundi þar *A*. 30 hallgerðr mælti: *F, A, Cð, C_g⁺, G, I*; enu í annan stað mælti hallgerðr *B, D*. við brynjólf: *F, A, B, Cð, C_g⁺, D*; til brynjólfs *G, I*. mjer: *F, A, B, C_g⁺* (*utydelig*), *D, G, I*; nú *Cð*. 31 sje eigi heima: *F, A, B, Cð, C_g⁺*; ooooo heima *D*; mani eigi helma vera *I*; muni eigi heima vera⁺ s. hón *G*. mun hann: *B, Cð, C_g⁺, D, G, I*; mun *A*; muni hann *F*. verk: *F, B, Cð, C_g⁺, G, I*; *mgf. A, D*. 32-33 hvat — nakkvat⁺ segir hón: *F, A, B, Cð, C_g⁺, D, I*, (*dog med de forskelligheder, at A og Cð udelade segir hann, at B og D have nøkkut í skógi for í skógi nakkvat, samt at C_g⁺ måske har geri for vinni*); ok þat líkaz, at hann vinni í skógi *G*. 34 ek hánnum: *F, B, Cð, C_g⁺, D, G, I*; þá *A*. hann (*efter sagði*): *F, A, B, Cð, G, I*; ooo *D*; brynjólfr *C_g⁺*. 34-35 skalt þú hann: *F, B, Cð, C_g⁺*

‘hann’ segir hún. hann varð um fár. ‘minnr 35
 ‘myndi þjóstólfi í augu vaxa’ segir hún ‘ef hann
 ‘væri á lífi, at drepa atla’. ‘ekki skalt þú hjer enn
 ‘þurfa mjök á at frýja’ segir hann. tók hann þá
 vápn sín ok hest, stígr á bak ok ríðr í þórólfsfell.
 hann sá kolreyk mikinn austr frá bænum. ríðr 40
 hann þangat til, stígr af baki hestinum ok bindr
 hann — enn hann gengr þar sem mestr er reykrinn.
 sjer hann þá, hvar kolgröfin er — ok er þar maðr
 við. hann sá, at hann hafði sett spjót í völlinn
 hjá sjer. brynjólfr gengr með reykinum allt at 45

(*utydelig*), D, G; hann A; *mgf. I* (hvort sáledes i det mindste hann er udeglemt). 35 varð um fár: F, A, B; varð (*utydeligt*) oooo C^g; var (*mindre rigtigt*) um fár D; verðr fár um þetta C^g; varð við fár G, I. 36 myndi þjóstólfi: F, A, B, D, G, I; þórólfi (*med udeglemmelse af myndi*) C^g. segir hún: sál. her A, C^g, G, J; herfor har D hallgerðr mælti foran^greplikkens begyndelse; *mgf. F, B.* 37 væri á lífi: F, A, B, C^g, D, G; lífdi I. at drepa atla: F, I; *mgf. A, B, C^g, D, G.* 37-38 skalt — frýja: F; skalto þurfa stórum her enn á at frýja G, I; skaltu her enn þurfa stórt á at telja A; skal her enn mjök þurfa á at "tela" C^g; þarftu^g(*begyndelsen af dette ord bortrevet i D*) her enn (*D indskyder her mjög*) á at telja B, D. 38 segir hann: F, B, C^g, D, G, I; *mgf. A.* 38-39 tók — hest: A, B (*dog med hest sinn for hest*), G, I (*dog udelade G, I þá*); tók hann þá vopn ok tekr hest sinn F, D (*kun at D udelader þá*); tekr hann þá hest sinn ok vápn C^g. 39 stígr: G, I; ok stígr F, A, B, C^g, D (*gr bortrevet*). 40 kolreyk: F, A, B, G, I; "kol:eyki (*der er et lille hul i pergamentet imellem o og l, skönt intet synes at mangle, i det pergamentet formodentlig er lidt sammenskrumpet*)" = kolreyklinn D; "kolud" C^g. 40-41 ríðr hann þangat: F, A, B, D, I; ríðr þangat G; hann ríðr þar C^g. 41 stígr — hestinum: G, I; stígr þá af hestinum F, A, B, D; ok stigr af baki C^g. 42 hann (*efter bindr*): B, G, I; hestinn D; hest sinn C^g (*úf. næst foregående note*); *mgf. F, A.* þar: F, A, B, D; eptir þar C^g; þar til G, I. mestr er: B, C^g, D, G, I; var F, A. 43 þá: F, A, B, D, G, I; nú C^g. kolgröfin: F, A, B, C^g, G, I; kolagröfin D. 43-44 er þar — spjót: F, A (*dog med at for við*), B (*dog med tilföiet niðr efter spjót*), D (*som B*), -G (*dog med hjá for við*), I (*dog med maðrinn at for maðr við, samt med*

hánnum; enn hann var óðr at verki sínu, ok sá hann eigi brynjólf. brynjólfr hjó í höfuð hánnum með öxi. hann bráz við svá fast, at brynjólfr ljet lausa öxina. þá þreif atli spjótit ok skaut eptir 50 hánnum. brynjólfr kastaði sjer niðr við vellingum, enn spjótit flaug yfir hann fram. 'nauzt þú nú þess, er ek var eigi við búinn' segir atli 'enn nú 'inn hallgerði vel þykkja: þú munt segja dauða 'inn. enn þat er til bóta, at þú munt slíkan á 55 'baugi eiga brátt; enda tak þú nú öxi þína, er hjer 'hefir verit'. brynjólfr svaraði engu ok tók öxina eigi fyrr enn atli var dauðr — reið þá heim í þór-

---

spjótit for spjót); hvar atli hefir sett niðr spjót síu *Cð*. 45 gengr: *F, A, B, D, G, I*; gekk *Cð*. 45-46 allt at hánnum: *F, A, B, D, G, I*; *mgl. Cð*. 46 enn — óðr: *F, B, D*; hann var óðr *A*; hann var óðan (*forskrevet idag i G*) *G, I*; en atli var sem óðastr *Cð* sá: *F, A, B, D, G, I*; ser *Cð*. 47 brynjólf: *G, I*; *mgl. F, A, B, Cð, D*. 47-48 í — öxl: *F, A, B, D, G* (*dog med öxinni for öxi*), *I*; með öxinni tveim höndum í höfuð atla *Cð*. 48-49 hann — atli: *B*; hann bráz við svá fast, at brynjólfr let lausa öxina, ok þreif atli *F* (*hver der dog står b'z for bráz*), *D* (*dog med fast, svo for svá fast, at*); hann bráz við svá fast at brynjólfr let lausa öxina, ok þreif *A, I*; hann brá við fast svá at brynjólfr let lausa öxina, ok þreif *G*; en hann brá við skjótt ok hart svá at hánnum varð laus öxin. en atli þreif *Cð*. 51 enn — fram: *F, A, B, G, I*; spjótitið fló fram yfir hann *D*; ok fló fram yfir hann *Cð*. 52 er ek var: *F, A*; at ek var *G*; er ek varð *B, Cð, D*; at ek varð *I*. segir atli: *F, Cð*; *hvorimod A, B, D, G, I* *indskyde disse ord efter þess*. 52-53 enn — hallgerði: *F, A, B, D, G, I*; enda mon hallgerði nú *Cð*. 58 þú: *B, D, G, I*; er þú *Cð*; því at þú *F, A*. 54 enn: *F, A, B, D, G, I*; at *Cð* (*vistnok blot en skrivefeil*). 54-55 slíkan — brátt: *B, D*; slíkan brátt á baugi eiga *Cð*; eiga slíkan hlut brátt fyrir höndum *G* (*dog med hendi for höndum*), *I*; eiga slíkan brátt *F, A*. 55 nú öxl þína: *F, A, B, Cð, D*; öxl þessa *G, I*. 56 brynjólfr: *Cð*; hann *F, A, B, D, G, I*. svaraði: — sv. *Cð, I*; s. *D, G*; svaraði hánnum *B*; s. hánnum *F, A*. 57 atli: *B, Cð, D, G, I*; hann *F, A*. reið þá heim: *A*; reið hann heim *G*; reið heim *I*; ok reið heim síþan *Cð*; ok

ólfsfell ok sagði vígit. síðan reið hann heim til hliðarenda ok sagði hallgerði. hún sendi mann til bergþórshváls ok lét segja bergþóru, at nú var 60 launat víg kols. síðan sendi hallgerðr mann til þings at segja gunnari víg atla. gunnarr stóð upp ok kolskeggr með hánum. kolskeggr mælti 'úparfir munu þjer verða frændr hallgerðar'. þeir gengu til fundar við njál. gunnarr mælti 'víg atla 65 'hefi ek at segja þjer' ok segir hánum, hverr vá 'ok vil ek nú bjóða þjer bót fyrir; ok vil ek, at þú gerir sjálfr'. njáll mælti 'þat höfu vit ætlat 'at láta okkr ekki á greina, enn þó mun ek eigi 'gera hann at þræli'. gunnarr kvað þat vel vera 70

reið heim *F, B, D*. 58-59 síðan — hliðarenda: *Cð*; ok reið heim síðan *F*; ok reið heim eptir þat *B, D*; enn síðan heim *A, G, I*. 60 hallgerði: *F, A, Cð, G, I*; hallgerði vígit *B, D*. sendi: *F, A, B, D* (skrevet .f.), *G, I*; let senda *Cð*. mann: *A, B, Cð, D* (ⁿm). *G* (ⁿm), *I*; m̄ (en forkortelse, der pleier at betyde menn, og som også gengives således i udgaven af 1772) *F*. 60 ok lét segja bergþóru: *F, A, B, D*; ok let segja *G, I*; mgl. *Cð*. var: *F, A, B, D, G, I*; er *Cð*. 61 víg: *F, A, B, D*; ~~~~~ *G*; vígit *Cð, I*. 61-62 síðan — þings: *F, A, B, D, G, I*; en annan mann sendi hún til alþingiss *Cð*. 62 gunnari víg atla: *F, D*; gunnari vígit atla *A, B, Cð*; víg (víg *I*) atla gunnari *G, I*. 63 kolskeggr — kolskeggr: *F, B, Cð, D, G, I*; gekk kolskeggr með hánum ok *A*. 64 verða: *F, A, B, D, G, I*; vera *Cð*. hallgerðar: *A, B, Cð, D, G, I*; hennar (forkortet) *F*. 65 gengu: *F, B, D, G, I*; gingu nú *A*; ganga *Cð*. gunnarr mælti: *F, A, B, Cð, D, G*; herfor har *I* s. gunnarr efter replikkens slutning. 66-68 ok segir — sjálfr: *A*; hann sagði hánum (*B, D* indskyde her ok), hverr (*D* indskyder her hann) vá 'ok vil ek nú (nú udeladt i *D*) bjóða þer bót (*D* har boð for bót) fyrir, ok skaltú gera sjálfr' *F, B, D*; hann s. hánum þá, hverr hann vá 'vil ek bjóða þer sætt fyrir, ok skaltú einn gera' *Cð*; 'hverr vá hann?' s. njáll. 'brynjólfir hefir vegit hann' s. gunnarr 'ok vil ek, at þú gerir sjálfr' *G, I*. 68 njáll mælti: *F, A, B, D, G, I*; mgl. *Cð*. þat höfu vit: *F, A, B, Cð* (dog med ver for vit), *D*; 'svá mun ek gera, því at vit höfum *G, I*. 69 greina: *F, A, B, D, G, I*; skilja *Cð*. 69-70 eigi gera hann: *F, A, B, D, G, I*; hann eigi gera *Cð*.

ok rjetti fram höndina. njáll nemndi sjer vátta —
 ok sættuz at þessu. skarphjediinn mælti 'ekki lætr
 'hallgerðr verða ellidauða húskarla vára'. gunnarr
 mælti 'svá mun móðir þín til ætla, at ýmsir eigi
 75 'högg í garði'. 'ærit bragð mun at því' segir njáll.
 síðan gerði njáll hundrað silfrs, enn gunnarr galt
 þegar. margir mæltu, er hjá stóðu, at mikit væri
 gört. gunnarr reiddiz ok kvað þá bætta fullum
 bótum, er eigi væri vaskari menn, enn atli var.
 80 riðu þeir við þat heim af þingi. bergþóra ræddi
 við njál, er hón sá fjeit 'efnt þykkiz þú hafa heitin
 'þín, enn nú eru eptir mín heit'. 'eigi er nauð-
 'syn á, at þú efnir þau' segir njáll. 'hins hefir þú
 'þó til getit' sagði hón 'ok skal svá vera'. í annan

71 fram höndina: F, A, B, Cð, G, I; höndina fram D. nemndi: F, B, Cð, D; tók ok nefndi A, G, I. 72 sættuz at þessu: F, B, D; sættuz á þetta A, G, I; skilþu at því Cð. 73 verða ellidauða: F, A, B; ellidauða verða Cð, D; sjálfauða verða G, I. 73-74 gunnarr mælti: F, B, D; g. "I." A, G; g. "fv." I; mgl. Cð. 74 svá — til: F, A, B, D, G, I; þat monop þer Cð. eigi: F, A, B, D, G, I; skyll eiga Cð. 75 garði: F, A, G, I; annars garði D; garða B, Cð. 'ærit — njáll: A, G (dog hann for njáll), I (at dog udeglemt, og "fkr" [uden tvívl = skarph.] for njáll); mgl. F, B, Cð, D. 76 síðan gerði njáll: F, A, B, D, G, I; njáll gerði Cð. enn: F, A, B, D, G, I; mgl. Cð. 77 er hjá stóðu: F, A, B, D; þat, er hjá váro G, I; mgl. Cð. 77-78 væri gört: F, B, Cð, D; þótti gört vera A, G, I. 78 þá: F, A, B, Cð, D; þá menn G, I. 79 bótum: F, D; rettl A, B, Cð, G, I. væri: F, B, D, G, I; váro A, Cð. menn: F, A, B, Cð, D, G; mgl. I. var: F, B, Cð, D, G, I; mgl. A. 80 þeir við þat: F, A, B, D; menn við þat G, I; menn nú Cð. 80-81 ræddi við njál: F, A, G, I; mælti við njál B, D; mælti Cð. 81 heitin: F, B, G, I; heit A, Cð, D. 82 eru: F, A, B, Cð, D, I; er G. mín heit: F, A, Cð, E, G, I; heitin mín B, D. 83 á: F, A, B, G, I; á, húsfreyja, Cð; mgl. D, E. 84 þó: E, G, I; mgl. F, A, B, Cð, D. sagði hón: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. F. skal svá: F, A, B, D, E, I; skal ok svá Cð; svá skal G. 84-85 í — gunnar: B, D; hallgerðr mælti við gunnar Cð; hallgerðr mælti til gunnars F (til [skrevet i] beskadiget, men synes dog sikkert),

stað mælti hallgerðr við gunnar 'hefir þú goldit 85
'hundrað silfrs fyrir víg atla ok gört hann at frjáls-
'um manni?' 'frjáls var hann áðr' segir gunn-
arr 'enda skál ek ekki gera at úbótamönnum
'heimamenn njáls'. 'jafnkomit mun á með ykk
'njáli, er hvárrtveggi er blauðr' segir hón. 'þat er, 90
'sem reyniz' segir hann. var þá gunnarr lengi
fár við hana, þar til er hón ljæt til við hann. nú
er kyrrt þau misseri. um várit jók njáll ekki hjón
sín. nú ríða menn til þings um sumarit.

39. Þórðr hjæt maðr. hann var kallaðr leys-
ingjason. sigtryggr hjæt faðir hans, ok hafði hann
verit leysingi ásgerðar, ok drukknaði hann í markar-

A, E, G, I. 85-86 hefir — atla: *A, D, I*; er þat satt, at þú hefir bætt
e silfrs fyrir víg atla *Cð*; hefir þú goldit fyrir víg atla e silfrs *F*,
B; þú hefir goldit e silfrs fyrir víg atla *E, G.* 88 ek: *F, A, B, Cð*,
D, E; *mgl. G, I.* 89 heimamenn: *F, A, B, D, E, G, I*; menn *Cð*.
89-90 mun — njáli: *G, I* (*ðog har I er for mun*); mun á með ykk
F (mun udtrykt ved m með et lille v over — m noget beskadiget
og v bortrevet), *A, B, D*; mun á *E*; "e" amed (*her má ykk
mangle*) .n." *Cð.* 90 er hvárrtveggi er blauðr: *F, A, B, D, G, I*; er
hvortveggi er ragr *E*; er (?) blauðr *Cð* (*hver sáledes noget igen synes
udeglenet*). segir hón: *sál* (*her*) *B, D*; *derfor indskydes efter njáll*
s. hón i Cð, men *s. hallgerðr i E, G, I*; *mgl. F, A.* 91 segir hann:
sál (*verbet forkortet .f.*) *F, A, B, D, E*; *s. g. Cð, I*; sagði *g. G.* 91-92 þá
— hana: *A, D, E, G, I*; hann þá lengi fár við hana *Cð*; þá gunn-
arr við hana lengi fár *F*; þá gunnarr lengi við hana fárr *B.* 92-93 nú
er: *F, A, B, D, E, G, I*; er nú *Cð.* 93-94 um — sín: *F, A, B*,
D (*ðog ekki njáll for njáll ekki*), *E, G* (*ðog med et overflodigt
ok foran jók*), *I*; njáll jók ekki hjón sín um várit *Cð.* 94 nú —
sumarit: *F, A, B, D, E, G, I*; kemr at því, er menn ríða til
þings *Cð.*

39. 1 hann var kallaðr: *F, B*; ok var kallaðr *A, I*; er var
kallaðr *G*; er kallaðr var *Cð*; hann var *D, E.* 2 sigtryggr — hans:
F, A, B, D, E, G, I; sigtryggs "f." (*f. = son eller sonar*) *Cð.* ok
hafði hann: *F*; hann hafði *A, B, Cð, D, E, G, I.* 3 ásgerðar: *F*,
A, B, D, E ("hafg'ðar"); ásgerðar, móðar njáls ok holiþóris *Cð*;
bergþóru *G, I.* ok drukknaði hann: *F*; ok drukknaði *A, B, D, E,*

fljóti. var þórðr því með njáli síðan. hann var
 5 mikill maðr ok styrkr. hann hafði fóstrat alla sonu
 njáls. þórðr lagði hug á frændkonu njáls, er guð-
 finna hjet — þórólfsdóttir. hún var matselja heima
 þar ok var þá úhraust. bergþóra kom at máli
 við þórð leysingjason 'þú skalt fara' ségir hún 'ok
 10 'drepa brynjólf frænda hallgerðar'. 'engi em ek
 'vígamaðr' segir hann 'enn þó mun ek til hætta,
 'ef þú vill'. 'þat vil ek' segir hún. síðan tók
 hann hest ok reið upp til blíðarenda ok ljet kalla
 hallgerði út ok spurði, hvar brynjólfr væri. 'hvat
 15 'vill þú hánnum?' segir hún. hann mælti 'ek vil,
 'at hann segi mjer, hvar hann hefir hultit hræ
 'atla. mjer er sagt, at hann hafi illa um búit'.

G, I; hann drukknaði Cð. 4 því: F, A, B, E; son hans því G, I; mgl. Cð, D. síðan: F, A, B, Cð, D; mgl. E, G, I. 5 maðr: F, B, Cð, D, E; mgl. A, G, I. hann (foran hafði): F, A, B, Cð, D, E, G; ok I. 6-7 þórðr — -dóttir: Cð; hann hafði lagt hug á guðfinnu (guðrúnu B, D), frændkonu njáls, þórólfsdóttur F, B, D; hann hafði lagt hug á guðfinnu (guðrúnu G, I), þórólfsdóttur, frændkonu njáls A, E, G, I. 8 þá úhraust: F, A, B, D, G, I; nú óhraust Cð; þar á raustn E(?). 9 leysingjason: F (leysingja skrevet .i., men temmelig afbleget), Cð, E, G, I; lausingja A; mgl. B, D. segir hún 'ok: A, E, G, I; ok D; at F, B, Cð. 10 frænda hallgerðar: B, D; mgl. F, A, Cð, E, G, I. engi: F, B, Cð, D; ekki A, E, G, I. 11-12 til hætta, ef: B, D; gera þat, ef F (for ef først "e", men dette derpå rettet ved at tilføie I); þetta gera, ef Cð; gera þat, er A, E, G; gera slíkt, sem I. 12-13 síðan — reið: A, I (i hvilken dog det sted, hvor hann skulde stå, er ulæseligt), E, G (dog have E, G hest slun for hest); síðan fór hann F, B, D; hann reið Cð. 13-14 ljet — út: F, B, Cð, D; kallaði út hallgerði A, E, G, I. 14 ok spurði: F, A, E, G, I; ok "fþr." D; ok "fþr." B; hann spurði Cð. 15 hún: F, A, B, Cð (for skrevet), D, G, I; hallgerðr E. hann mælti: I; mgl. F, A, B, Cð, D, E, G. 16 segi mjer: F, A, B, Cð, D, E (for segi har E urigtigt "feg"); vísi mer til G, I. hultit: F, A, B, Cð, D, G, I; fólgit E. 17 mjer er: F, A, B, Cð, E, G, I; er mer D.

hón vísaði til hans ok kvað hann vera í akratungu niðri. 'gæt þú' segir þórðr 'at hánnum verði eigi 'slíkt sem atla'. 'engi ert þú vígamaðr' segir hón 20 'ok mun ekki undir, hvar it finnist'. 'aldri hefi ek 'sjet mannsblóð' segir hann 'ok veit ek eigi, hversu 'mjer bregðr við' ok hleypti ór túninu ok svá ofan í akratungu. rannveig móðir gunnars hafði heyrt á viðrtal þeira ok mælti 'mjök frýr þú, hallgerðr, 25 'hánnum hugar; enn ek ætla hann öruggan mann, 'ok mun þat frændi þinn finna'. þeir mættuz á

¹⁸ vísaði til hans ok: F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E. kvað: F, A, B (forskrevet kva), Cð ('.q.'), D, E, I; sagði G. ¹⁸⁻¹⁹ í akratungu niðri: F, G, I (hvor ri er bortrevet); niðri í akratungu A, B, D, E; í akratungu Cð. ²⁰ slíkt sem atla: Cð, E; þat sem atla F, B; þat sem atla varð G, I; sem atla A, D. engi: F, A, B ('oong'), Cð, E, G, I; mgl. D (rimeligvis dog ved forglemmelse). hón: F, A, B, Cð, D; hallgerðr G, I; udeglemt E. ²¹ ekki undir: F, A, Cð, D, E, G, I; ooooo (dog kan man se den øverste del af kk, samt det første træk af v) ".f. hvn" B. hvar: A, B, Cð, D, E, G, I (ar ser dog her nærmest ud til at være forkortet som ex); hvárt F. ²² mannsblóð: F, A, B, D, E, G, I; heiptarblóð Cð. segir hann: A, Cð (der gentager disse ord efter replikkens slutning), E, G, I; mgl. F, B, D. eigi: — "é" F, A, E; elgi Cð; elgi af því (af ordet því ses kun en betydelig, men ikke tydelig, del af þ) B; af því "é" D; ekki G; ekki til I. hversu: A, B (hvor dog h og største delen af ver er bortsuldreret), Cð, D, E, G; hverninn I; hve F. ²³ við: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. ²³⁻²⁴ hleypti — i: A (kun med til for i), G, I; hleypti ór garðinum ok svo ofann á E; hleypir ór túninu ok ofan til F, B, D; keyrir ok leypir ór túninu ok ofan (dette ord forskrevet opan) Cð. ²⁴⁻²⁵ hafði — viðrtal: F, A, B (A og B med "v" for viðr), I; heyrði (hey meget afbleget) á viðrtal D; heyrði á tal Cð, E; hafði heyrð viðtal G. ²⁵ ok mælti: Cð, E, G, I; herfor have F, B, D s. hón foran enn ek; mgl. A. ²⁵⁻²⁶ mjök — hugar: A, E; mjög frýr þú honum hugar, hallgerðr, D; mjök frýr þú hánnum, hallgerðr, F, B; of mjök frýr (det første r udeglemt) þú hánnum, hallgerðr, Cð; frýr þú, hallgerðr, hánnum hugar G, I. ²⁶ ætla — mann: F, A, B, D, E; ætla hann öruggan mann til hugar G, I; hygg hann öruggan karlmann vera Cð. ²⁷ þat frændi þinn: F (hvor dog þinn — sikkert ved for-

förnum vegi, brynjólfr ok þórðr. þórðr mælti 'ver þú þik, brynjólfr; því at ek vil eigi níðaz á þjer'.
 30 brynjólfr reið at þórði ok hjó til hans. þórðr hjó í mót með öxi ok í sundr skaptit fyri framan hendr hánum brynjólfi ok hjó þegar í annat sinn til hans — ok kom framan á bringuna ok gekk þegar á hol. fjell brynjólfr þá af baki ok var þegar
 35 dauðr. þórðr fann smalamann hallgerðar ok lýsti vígi á hönd sjer ok sagði, hvar brynjólfr lá, ok bað hann segja hallgerði vigit. síðan reið hann til

---

seise — er udeladt), A, B, Cδ, D, E; frændi þinn þat G, I.
 28 *förnum vegi: F, B, Cδ, D (det første ord til dels afbleget og beskadediget), E, G, I; vegnum A. brynjólfr ok þórðr: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cδ. þórðr mælti: F, B, Cδ, D, E; þá mælti þórðr A; herfor har G, I s. þórðr foran því at. 28-29 ver þú þik, brynjólfr: F, A, B, D, G, I; ver þik, brynjólfr E; "Værþ þic" Cδ. 30 reið — hans: F, A (dog med hánum for þórði), B (dog med riðr for reið), Cδ (dog med udeglemt at), D; reið at þórði ok hjó þegar til hans G, I; hjó til þórðar E. þórðr: A, Cδ, E, G, I; hann F; hinn B, D. 31 í mót með öxl: F, B, D; öxinni í mótu A, G, I; í mótu Cδ, E. í sundr: F, Cδ, G, I; hjó í sundr A, B, D, E. 32 hánum: F, B, Cδ; mgl. A, D, E, G, I. ok hjó þegar: F, A, B, D (hvor dog ok hjó er temmelig afbleget, især hjó), I; ok þegar G; ok hjó E; hann hjó þegar Cδ. 33 ok kom — bringuna: G, I; ok kom framan á bringuna brynjólfi (forkortet) A; ok kom á bringuna brynjólfi E; ok kom á bringuna F, B, D; á bringuna Cδ. 34 þegar (foran ú): F, A, B, D, E, G, I; þar Cδ. fjell — baki: G, I; fell hann þá af baki F, A, B, Cδ, D; þá fell hann á bak aftir E. ok var þegar: F, B, Cδ, D, G, I; ok var A; var þá E. 35 smalamann: F, A, Cδ, E, G, I; helmamann B, D. 36 vígl á hönd sjer: F, B, D; vígl á hendr ser Cδ; víglu á hönd ser G, I; á hönd ser víglu A, E. brynjólfr: Cδ; hann F, A, B, D, E, G, I. 36-37 bað hann: F, A, B, Cδ, D, G, I; "bat at" E. 37 vigit: F, A, B ("vigt" — sikkert skrivefeil), D, E, G, I; vígl ok öðrum mönnum Cδ — hvilket brudstykke derimod udelader ok öðrum mönnum strax nedenfor. 37-38 síðan — bergþórshváls: F, B, D, G; síðan reið hann heim til bergþórshváls I; síðan reið hann heim A, Cδ; hann reið til bergþórshváls E. 38 ok sagði: F, A, B, Cδ, D, G, I; at segja E.*

bergþórshváls ok sagði bergþóru vígit ok öðrum mönnum. 'njót þú heill handa' sagði hún. smalamaðr sagði hallgerði vígit. hún varð beisk við 40 ok kvað hjer skyldu mikit illt af leiða, ef hún mætti ráða.

40. Nú koma tíðendin til þings, ok ljet njáll segja sjer þrim sinnum ok mælti síðan 'fleiri geraz 'nú vígameann, enn ek ætlaða'. þá mælti skarp-hjedinn 'sjá maðr hefir þó helzt hraðfeigr verit, er 'látiz hefir fyrri fóstra várum, er aldri hefir manns- 5 'blód sjet' ok kvað vísu

39-40 ok öðrum mönnum: F, A, G, I; ok svá öðrum mönnum B, D; *mgk. Cð, E, (med hensyn til Cð jf. note til linie 37).* 39-40 smalamaðr — vígit: F, A, B, Cð (*dog med smalamadrinn for smalamadr*), D, G; smalamadrinn s. hallgerði vígit ok öðrum mönnum I (*jf. noterne til 37 og 38-39*); smalamaðr hallgerðar kom heim ok s. henne vígit E. 40 beisk við: F, B, Cð, D, E, G, I; við beisk A. 41 kvað — leiða: F, A, B; kvat hjer mikit illt skyldu af leiða D; kvað her mikit illt skyldo af ljótaz Cð; s. her skyldo miklt illt af leiða G, I, (*dog har G at her skildi for her skyldo*); kvað hjer skyldu mart illt (*forskrevet eill, men e raderet*) af leiða E.

40. 1 tíðendin: F, A, B, I; tíðendi þessi Cð; þessi tíðendi G; tíðindi D, E. 2 sjer: F, B, Cð, D (*hver der sikkert har stået i*); ser atburðinn A, E, G; atburðinn I. þrim: F, B, D, E ("þ'm" *formodentlig = þrem*), G, I; ilj A; þryvar (*s neml. udeglemt*) Cð. ok mælti síðan: F, A, B, D, E, G, I; "h. m." *snarere end q. m. Cð (i det sidste tilfælde = njáll mælti. I første tilfælde er det rimeligt, at h står ved forglemmelse for et gennemstreget h = hann [eller er det begyndelsesbogstavet til et mansnavn — hjedinn for skarp-hjedinn eller helgi?])*. 2-3 geraz nú: F, A, B, E, G, I; eru nú D; eru Cð. 3 ek ætlaða: F, A, B, Cð, D, G, I; ver ætluðum E. 3-4 þá mælti skarp-hjedinn: B, D; skarp-hjedinn mælti F, A, E, G, I; *mgk. Cð*. 4 sjá: F, A, Cð, G, I; þessi B, D, E. þó — verit: B (*dog med "ð", skrivefeil for "ðit"*), Cð (*dog med udeladelse af þó*), G (*dog med heldr for helzt*), I; þó verið helzt (*skrevet helli*) hraðfeigr D; þó helzt feigr (*med e for ei — i utydeligt*) verit 5 hann E; þó helz verit feigr' s. hann F, A. 5 látiz — várum: F, A, E; fóstri várr hefir veglt (*skrevet vígit, men e tilføjet oven*

- hraðfeigan vil ek hlægir
 hug minn við þat svinnan
 eyði orma leiðar
 10. alldálíga kalla.
 vár eru vánir meiri
 vígs gæðöndum bræðra
 enn at varg munim vinna
 vín á fóstura mínum.
- 15 njáll mælti 'þat munu víst margir ætla, at því
 'skapferli, sem hvárir hafa, at jer myndið fyrri
 'víg vega. enda mun til þess eigi langt vera; ok
 'munu þat sumir mæla, at yðr reki nauðsyn til'.
 þeir gengu þá til móts við gunnar ok sögðu
 20 hánnum vígit. gunnarr sagði, at þat var lítill mann-
 skaði 'enn þó var hann frjáls maðr'. njáll bauð
 hánnum þegar 'sættina. gunnarr játti því, ok skyldi
 hann sjálfr dæma. hann dæmði þegar ok gerði

over det første 1) Cδ; fóstri minn hefir í hel komit B, D, G, I.
 5-6 er aldri — sjet: E (for er stár "e" er", men dette er er halvt
 udslettet), G, I; er aldri hefir seð mannsblóð F; er aldri hefir sjet
 (skrevet féét) mannsblóð áðr A; þar er hann hefir aldri manns-
 blóð seð (skrevet féð) Cδ; þar sem hann heooo soooooo seð D
 þar sem hann hefir aldri seð mannsblóð B. 6-18 ok kvað —
 nauðsyn til: sál. (bortset fra varianter i verset) B (dog margir for
 sumir), D (dog fyrr for fyrri samt taki for reki); ok mundu
 /munu E) þat margir ætla, at ver bræðr mundim þetta (mgl. E)
 fyrri (sál. A; fyrri eller fyrr F; fur E; heldr Cδ; mgl. G, I) gört
 hafa (Cδ har gera for gört hafa), at því skapferli (skaplyndi A, G,
 I; skapl Cδ), sem ver höfum'. (Her indskyder Cδ njáll mælti, men
 udelader det følgende s. njáll) 'skammt munt þú til þess (mgl. Cδ)
 eiga (i F feilskrevet eigi)' s. njáll 'at þik mun síkt henda, ok (mgl.
 F, E) mun þik þó (þá G, I) nauðr til reka (raka, urigtigt, Cδ) F,
 A, Cδ, E, G, I. 19 gengu þá: F, A, B, E, G, I; gengu D; ganga
 Cδ. 20 sagði, at: sál. ("i. at") G, I; mælti ok s., at F, E; mælti A,
 B, D. 22 hánnum þegar: F, A, B, I; hánnum D, G; þegar E. sættina:
 F, A, B, E, G, I; sáttina D. 22-23 játti — gerði: F, B (dog

hundrað silfrs. njáll galt þegar fjeit — ok sættuz at því.

25

41. Sigmundr hjet maðr. hann var lamba-sou, sighthvats-sonar hins rauða. hann var farmaðr, mikill, kurteiss maðr ok vænn, mikill ok sterkr. hann var metnaðarmaðr mikill ok skáld gott ok at flestum íþróttum vel búinn, hávaðamaðr mikill, 5 spottsamr ok údæll. hann kom út austr í hornafirði. skjöldr hjet fjelagi hans. hann var sænskr maðr ok illr viðreignar. þeir fjengu sjer hesta ok riðu austan ór hornafirði ok luku eigi ferð sinni

játtadi for játti og gera for dæma), D (dog játtadi for játti og gjöra for dæma); játtadi (játtadi G, I) því, ok skyldi sjálfir dæma, ok gerði hann (mgl. G, I) A, G, I; dæmdi E. ²⁴ fjeit: F, A, B, D, I; silfrit E; mgl. G. ²⁴⁻²⁵ sættuz at því: A, E, G, I; vǫru þeir sǫttir eptir þat F, B, D.

41. ² sighthvats- — rauða: F, A, B, D, G, I; mgl. E. ³ mikill (efter farmaðr): F, B, G, I; oooook (k dog beskadiget — måske har der stået "mik") D; mgl. A, E. kurteiss — sterkr: F, B, E; kurteis maðr, mikill ok sterkr D; mikill maðr ok sterkr ok vænn at áltiti A; ok kurteis maðr ok vænn I; ok kurteis ok vænn maðr G. ⁴⁻⁶ hann — údæll: F, A (dog med indskudt ok foran hávaðamaðr, samt med spottsmaðr for spottsamr), B (hvor dog står "m [beskadiget] oooioada in" for metnaðarmaðr, samt "havada nooooll sp [li sp beskadiget; af et følgende bogstav ses kun en levning] ooo /lámur" for hávaðamaðr mikill, spottsamr), D (der dog har metnaðarmikill for metnaðarmaðr mikill — måske ved forglemmelse, og hvor a i spottsamr er bortrevet); skáld gott ok at flestum íþróttum vel búinn, hávaðamaðr mikill, metnaðarmaðr (for metnaðar står metnaðr i G, og af samme ord er t bortrevet i I), spottsamr ok údæli G, I (dog har I [máske ved forglemmelse] hávaðamikill for hávaðamaðr mikill); spottsamr ok ódæll, skáld gott ok at flestum íþróttum vel búinn, hávaðamaðr mikill E. ⁶⁻⁷ hann kom — hornafirði: F, A, B, D, G, I (kun at G, I udelade austr); mgl. E. ⁸ maðr: F, A, B, D; maðr at ætt E; at ætt G; at kyni I. ⁹ ór hornafirði: F, A, B ("ó2 honoooo"), E, G, I; mgl. D. ⁹⁻¹⁰ luku — fyrr: F (luku forskrevet lvk); luku eigi fyrr ferð sinni G; luku eigi fyrr sinni ferð I; lettuz eigi fyrr ferð sinni B; lettuz eigi fyr ferð sinne eller lettuz

- 10 fyrr enn þeir kvámu í fljótsblið til hlíðarenda. gunnarr tók við þeim vel. var þar frændsemi mikil með þeim sigmundi. gunnarr bauð sigmundi at vera þar um vetrinn. sigmundr kvaðz þat þiggja mundu, ef skjöldr væri þar fjelagi hans.
- 15 'svá er mjer frá hánum sagt' sagði gunnarr 'at hann 'sje þjer engi skapbætir; enu þú þarft hins heldr, 'at bætt sje um með þjer. er hjer ok vönd vistin. 'vilda ek ráða yðr ráð frændum mínum — at jer

eigi fyr ferðinne (*snarest det første*) D; linntu eigi fyrr ferðinni A; linntu eigi ferðinne fyrr E. ¹⁰ í fljótsblið: F, A, B, D, E, I; *mgf. G.* 11-13 tók — vetrinn: I; tók vel við (*af við — vistnok skrevet v — ses kun en ubetydelig rest*) þeim. þar var frændsými mikil með þeim. g. bauð sigmundi at vera þar um vetrinn F; tók vel við þeim. var þar frænsémi mikil með þeim gunnari. bauð g. sigmundi at vera þar um vetrinn A; tók vel oooo. þar var frænsími mikil með þeim sigmundi ok gunnari. gunnarr bað sigmund vera með sér (*næsten helt bortsmuldræt*) um vetrinn B (*dog er der, som det synes med samme hånd, sat et lille v over a i bað, og dette ord således rettet til bauð, uden at det følgende sigmund er forandret til sigmundi at*); tók vel við þeim — því frændsemi var mikil (*var mikil er bortrevet med undtagelse af begyndelsen til var og af I*) með þeim gunnari (*skrevet .g., men den nederste del deraf bortrevet*) ok sigmundi (*her står figmði — over m er der nemlig et hul i pergamentet*). g. bauð sigmundi ("figmði", *men m beskædiget*) at vera með sér um vetrinn D; tók við þeim vel. var þar frændseme með þeim. g. bauð sigmundi at vera þar um vetrinn E; bauð þeim þar at vera um vetrinn — því at frændsemi var með þeim sigmundi G. 13 sigmundr: F, E, G, I; hann A, B, D. kvaðz: F; kvaðz eller kvez A; "kvez" E; kvez G, I; letz B, D. 14 væri — hans: F, A, B, D, G, I; felagi hans væri þar E. 15 frá hánum sagt: F (*hvor frá dog er udeglemt*), A, D, I; sagt frá hánum B, G; sagt E. sagði gunnarr: *sál. F* (*der i øvrigt desuden har gunnarr svaraði foran replikken*), A, E, G, I (*de fire sidste med ".f." for sagði*); herfor har B g. svarar, *men D g. s., foran replikken.* 16 sje þjer: F, A, B, D, E, I; er G. heldr: F, A, B, D, G, I; *mgf. E.* 17 bætt — með: F, A, B, D; um se bætt með E; um se bætt fyr G, I. er — vistin: F, A, B, D, I; er her vönd vist G; her er vönd vistin E. 18 vilda — ráð: F (*dog med indskudt ok foran vilda*), A.

‘hlypið eigi upp við frameggjan hallgerðar konu
 ‘minnar; því at hón tekr þat mart upp, er fjarri 20
 ‘er mínum vilja’. ‘veldrat sá er varar’ segir sig-
 mundr. ‘þá er at gæta ráðsins’ segir gunnarr
 ‘enn mjök munt þú verða reyndr — ok gakk með
 ‘mjer jafnan ok hlít mínum ráðum.’ síðan váru
 þeir í fylgð með gunnari. hallgerðr var vel til 25
 sigmundar — ok þar kom, at þar gerðiz svá mikill
 ákafi, at hón bar fje á hann ok þjónaði hánum
 eigi verr enn búanda sínum; ok lögðu margir þat
 til orðs ok þóttuz eigi vita, hvat undir myndi húa.
 hallgerðr mælti við gunnar ‘eigi er gott við at una 30

*G (dog med ykkir — urigtigt — for yðr), I; ok vil ek ráða yðr ráð
 B, D; enn þat ráð mun eg ráða E. 19 hlypið: F ("hlypþ"). A;
 hlauptit B, D, E, G, I. við frameggjan: F, B; at frameggjan
 A, E; við áeggjan D, G, I. 19-20 hallgerðar konu minnar: F, A, B,
 D, G, I; konu minnar hallgerðar E. 20 upp: F, A, B, D, E; til
 G, I. er (foran fjarri): F, A, B, I; at D, E, G. 21 mínum vilja:
 F, A, B, D, G; mínu skapi E, I. veldrat: F, A, B, G, I; eigi
 veldr D, E (i E synes at stá "er" for eigi). sá er: F, A, B, E, G, I;
 sá D. varar: F (forskrevet varirð), A, B (forskrevet vvar — dog synes
 det mellemste r udpunkteret, skönt måske med en senere hånd), G,
 I; "ver" (= varer) D, "vir" (= varir) E. 22 gæta: F, B, D, E, G, I;
 geyma A. ráðsins: F, A, B, D, G, I; þess E. 23 enn: F, B, D,
 E, G, I; mgl. A. verða: F, B, D; vera E, G, I; mgl. A. reyndr:
 F, B, D, E, G, I; at þreyttr A. ok (foran gakk): F, A, B, D, E;
 mgl. G, I. 23-24 með mjer jafnan: F, B (jafn næsten helt bort-
 smuldret), D, E, G, I; jafnan með mer A. 24 mínum ráðum: F,
 A, B, D, E, G; ráðom mínom I. 24-25 váru þeir: F, A, B, D, G, I;
 var hann E. 25 með gunnari: F, A, B, E, G, I; "h. h. g." D (hvít-
 ket vistnok skal være við gunnar, da .h. er mærket oven til med tre
 streger, der uden tvivl skulle antyde, at det skal udgå. Oprindeligt
 har skriveren fornødentlig tænkt på hallgerðr). 26-27 þar kom —
 ákafi: F, A, B (med "poooo" for þar kom), D; kom svá, at
 þar gerðiz (var G) ákafi mikill E, G, I. 27 at hón: F, A, B, D, E;
 ok hón G, I. 28 verr: F, B ("veoo"), D; minnar A og I, miðr
 E og G. margir þat: F; margir E; meunn þat G, I; þeim margir
 þat A; henni þat margir B, D. 30 við gunnar: A, B, D ("v" — dette*

‘við þat hundrað silfrs, er þú tókt fyri brynjólf
 ‘frænda minn. enda skal ek hefna hans láta, ef
 ‘ek má’ segir hún. gunnarr kvaðz ekki vilja skipta
 orðum við hana ok gekk í braut. hann fann
 35 kolskegg ok mælti til hans ‘far þú ok fiun njál
 ‘ok seg hánnum, at þórðr sje varr um sik, þó at
 ‘sættir sje; því at mjer þykkir eigi trúliga vera’.
 hann reið ok sagði njáli, enn njáll sagði þórði.
 kolskeggr reið heim, ok þakkaði njáll þeim trú-
 40 leika sína. — þat var einu hverju sinni, at þeir
 sátu úti njáll ok þórðr. þar var vanr at ganga
 hafr um túnit, ok skyldi engi hann í braut reka.
 þórðr mælti ‘undarliga bregðr nú við’. ‘hvat sjer

ord skrevet over linien — "é. a.", men tre ved é anbragte streger vise, at det skal udgå), E, G, I; til gunnars F. gott: F, A, B, D, E, G; mer gott I. 30-31 við — við: F, B; við at una A, D; at una við E, G, I. 31 tókt fyri: F, A; hefr tekitt fyrir B, D; tókt eptir E, G, I. 32 enda — láta: — enda skal ek hefna hans F; enn skal ek hefna hans láta B; enn ek skal láta hefna hans D; enda skal ek hefna þess A, E; enn þó skal ek hefna þess G, I. 33 segir hún: F, A, I; mgl. B, D, E, G. kvaðz: F; kvaz eller kvez A; kvez E, G, I; letz B, D. 35 til hans: F, A, B, D, G, I; mgl. E. njál: F, A, B, D, E, I; njál ok sonu hans G. 36 hánnum, at þórðr: F, A; at þórðr G, I; þórðr E; hánnum, at hann B, D. 37 þykkir eigi trúllga: F, A, B; þiklr el "t'l|gaa" E; þiklr eigi trúllgt D; "þukkia (a feilskrift for r) é t'legt" G (d. e. þiklr eigi trúllgt — eller trúllgt?); þikkja eigi trúllgar I. 38-40 enn — sína: F (hvor der dog kunde læses sinn for sína, da F kun har ".i."), B (dog "tag" for sagði — máske som forkortelse deraf, heim forskrevet, for njáll står på det sidste sted "nall", og i "úna" er i bortrevet på breddetegnet nær); n. s. þórði. kolskeggr reið heim, ok þakkaði njáll honum trúleika sinn D; en njáll sagði þórði. kolskeggr reið heim, ok þakkaði njáll hánnum trúlyndi sína G, I; en hann s. þórði ok þakkaði þeim trúlyndi sína A; hann þakkaði honum trúlyndi sína ok s. þórði E. 41 sátu — þórðr: A, E; njáll ok þórðr sátu úti G, I; váro úti njáll ok þórðr F, B, D. þar: F, B, D, G, I; at þar A, E. 42 engi hann: F, A, B, D, G, I; engi E. i (foran braut): F, A, D, E, G, I; á B. 43 þórðr mælti: F, B, D, E, G, I; þá mælti

‘þú þess, er þer þykkir með undarligu móti vera?’ segir njáll. ‘mjer þykkir hafrinn liggja hjer í 45 ‘dælinni, ok er alblóðugr allr’. njáll kvað þar vera eigi hafr ok ekki annat. ‘hvat er þat þá?’ segir þórðr. ‘þú munt vera maðr feigr’ segir njáll ‘ok ‘munt þú sjet hafa fylgju þína, ok ver þú varr um ‘þik’. ‘ekki mun mjer þat stoða’ segir þórðr ‘ef 50 ‘mjer er þat ætlat’. — hallgerðr kom at máli við þráin sigfússson ok mælti ‘mágr þætti mjer þú ‘vera, ef þú dræpir þórð leysingjason’. ‘eigi mun ‘ek þat gera’ segir hann ‘því at þá mun ek hafa ‘reiði gunnars frænda míns. mun ok þar stórt á 55

þórðr A. við: B, D, G; við' s. hann F (hann *noget forskrevet*), A, E, I. 44 þess — vera: — þess, er þer þykkir með undarligu móti F; nú þess, er þer þikrir með undarligu móti vera A; þess, er þer þikrir með undarligstu móti vera B, D (með tilföiet i margin og undarligstu skrevet *ũð'liggtv*); þess G, I; *mgf. E.* 45 liggja hjer: F, A, E, G, I; her liggja B (her *beskadiget*), D. 46 dælinni: A, E, G, I; lægdinni B, D; "legðvñi" (eller "legðvñi") F. alblóðugr allr: F, A, B, D; allr alblóðugr G, I; allr blóðugr E. 46-47 kvað — eigi: F, B; kvað þar eigi vera A, D, E; s. þat eigi vera G; sv. ok s. þat eigi vera I. 47 þat þá: F, A, E, I; þat G; þar þá B, D. 48 maðr feigr: A, B, E, G, I; feigr maðr F, D. segir njáll: *sól. (her)* A, B, D; s. hann E, I; F *har s. n. efter þína; mgf. G.* 49 sjet hafa: F, A, B, D, G, I; hafa seð E. fylgju: F, A, B, D, E; dauðafylgjo G, I. 50 þórðr: F, A, B, D, G, I; hann E. 51 þat ætlat: F, A, E, G, I; dauðinn ætlaðoo B; dauðinn aflagaðr (eller som to ord af lagaðr) D (men denne læsemåde er *neppe andet, end en forvanskning af den, der findes i B*). 51-52 kom — mælti: F, B, D, E, G, I; mælti við þráin sigfússson A. 53 vera: E, G, I; vera' s. húa F, A, B ("ða | ooo kvñ" — kvñ *lidt beskadiget*), D. dræpir: A, B, D, E, G, I; drepr F (hvor dog det sidste r er *noget uformeligt*). leysingjason: F, B, D, E, G, I; lausingja A. 54 gera: F, A, B, D, G, I; vilja gera E. segir hann: *sól. her: A, B, D, E, G, I; hvorimod F har disse ord efter míns.* hafa: F, B (fa *bortsmuldet*), D, E, G, I; verða fyr A. 55 gunnars frænda míns: F, A, B, D, G, I; frænda (n *udeglegt*) míns gunnars E. 55-56 ok þar — liggja: F, A,

‘liggja; því at vígs þess mun brátt hefnt verða’.
 ‘hverr mun hefna?’ segir hún ‘hvárt karl hinn
 ‘skegglausi?’ eigi mun þat’ segir hann ‘synir hans
 ‘munu hefna’. síðan tóluðu þau lengi hljótt — ok
 60 vissi engi maðr, hvat þau höfðu í ráðagerðum. einu
 sinni var þat, at gunnarr var eigi heima. þá var
 sigmundr heima — ok þeir fjelagar. þar var kom-
 inn þráinn frá grjóta. þá sátu þau hallgerðr úti
 ok tóluðu. þá mælti hallgerðr ‘því hafð it heitit
 65 ‘fjelagar, sigmundr ok skjöldr, at drepa þórð
 ‘leysingjason fóstura njálssona; enn þú hefir mjer
 ‘því heitit, þráinn, at vera við staddr’. þeir gengu
 við allir, at þeir höfðu þessu heitit henni. ‘nú
 ‘mun ek gefa ráðit til’ sagði hún ‘it skuluð ríða

B, D (dog udelade B og D ok); þar ok stórum á liggja E; mun þar ok stórt af hljótag G, I. 58 vígs — verða: A, B ("vig [sál.] þess mā h'at hefnt | 000"), D; vígs þess mun verða brátt hefnt F; vígs (skrevet vig) þess mun brátt verða hefnt E; hans vígs mun skjótt hefnt G; vígs (skrevet vig*) man vera brátt hefnt I. 59 segir hann: F, A (hvor dog segir er udeglemt), B, D; s. þráinn G, I; mgl. E. 60 þau lengi hljótt: F, B, G; (þau udeglemt) hljótt leingi D; þau þráinn lengi hljótt E, I; þau lengi, þráinn ok hallgerðr, hljótt A. 60 vissi — ráðagerðum: F, B (i og det første r i ráðagerðum beskadede), D; vissi engi (i A forskrevet engi), hvat þau höfðu í ráðagerðum A, G, I; vissu óngvir, hvat þau tóluðu E. 61 at (foran gunnarr): F, B; er D, E, G; þá er A, I. 61-62 þá — heima: B, D, G; ok þá var sigmundr heima I; enn sigmundr var heima E; udeglemt A, F. 62 þar: F, A, B, D, E, I; þá G. 63 frá grjóta: F, A, B, D, E; sigfússon G, I. 63-64 þá — tóluðu: F, A (dog med "vt" for úti), D; þau hallgerðr sátu úti ok tóluðu G, I; þá sátu þau hallgerðr ok tóluðu B; mgl. E. 64 hafð it: B, D, E; hafa þeir F, A, G, I. 65 fjelagar: F, A, B, D, I; mer felagar G; mjer E. 66 fóstura njálssona: A, E, G (sona feilskrevet fonu), I; mgl. F, B, D. 66-67 þú — heitit: F, A, B, D, I; þú hefir heitit mer G; því hefir þú heitit mjer E. 67 þráinn: sál. (her) F, B, D, E, G; hvorimod I har þráinn efter staddr; mgl. A. 68 við allir: F, A, B, D, E; allir við G, I. höfðu — henni: F, A, B, D, G, I; hefðu (sál.) þessu heitit E. 69 ráðit til: F, A, B, I; til ráðið D; ráð til E, G.

‘austr í hornafjörð eptir fje ykkru ok koma heim 70
 ‘um þing öndvert; enn ef it eruð heima, mun
 ‘gunnarr vilja, at it ríðið til þings með hánum.
 ‘njáll mun vera á þingi ok synir hans ok svá
 ‘gunnarr. enn it skuluð þá drepa þórð’. þeir játtu,
 at þessi ráðagerð skyldi fram koma. síðan hjogguz 75
 þeir austr í fjörðu, ok varaðiz gunnarr þat ekki,
 ok reið gunnarr til þings. njáll sendi þórð leys-
 ingjason austr undir eyjafjöll ok bað hann vera í
 brautu eina nótt. hann fór austr — ok gaf hánnum
 eigi austan; því at fljótit var svá mikít, at langt 80
 var um úreit. njáll beið hans eina nótt; því at
 hann ætlaði, at hann skyldi riðit bafa til þings
 með hánnum. njáll mælti við bergþóru, at hón
 skyldi senda þórð til þings, þegar hann kvæmi
 heim. tveim nóttum síðar kom þórðr austan. 85

69-70 it — ykkru: B, D; þit (þer G) skuluð ríða heiman austr í
 hornafjörð eptir fe yðro G, I; þer skulut ríða austr í hornafjörð
 (A har til hornafjarðar for í hornafjörð) eptir fe yðru F, A, E.
 71 it (foran eruð): B ("þuo"), D; þer F, A, E, G, I. mun: F,
 B, D, G, I; þá mun A, E. 72 it: B, D; þer F (skrevet þ'), A,
 E, G, I. 73-74 synir — gunnarr: F, A, B, D, (dog er svá udeladt í
 F, B); "ff." (= synir — resten udeglemt) E; gunnarr ok synir
 njáls G, I. 74 it: B, D; þer F, A, E, G, I. játtu: F; játtuðu A; játuðu
 B, D, E, G, I. 75 at — koma: F, A, B, D, G, I; þessi ráðagerð E.
 76 varaðiz: F, A, B, D, E, G; varaz I. 77 ok reið — þings: F, B,
 D; reið g. þá til þings A; reið g. til þings E; mgl. G, I. 78 vera:
 F, A, B, D, E, I; verða G. í (foran brautu): F, A, D, E, G, I;
 á B. 80-81 svá — úreit: F (dog er langt feilskrevet lang), A,
 B, D (dog have B og D úfært for úreit); svo mikít, at þat var
 langt um ófært (r udeglemt) E; langt um óreit (ófært I) G, I.
 81-83 njáll — hánnum: A (der dog udelader til þings), E (hvor dog
 hann er udeglemt foran skyldi), G (dog med biðaði for beið), I (dog
 med biðaði for beið hans); mgl. F, B, D. 83 hón: A, B, D, E, G,
 I; hánnum (neppe andet end skrivfeil) F. 85 austan: F, A, E, I;
 heim B, D, G.

bergþóra sagði hánnum, at hann skyldi til þings ríða 'enn nú skalt þú fyrst fara upp í þórólfsfell 'ok sjá þar um bú ok vera þar eigi lengr enn 'eina nótt eða tvær'.

42. Sigmundur kom austan ok þeir fjelagar. hallgerðr sagði þeim, at þórðr var heima, enn hann skyldi þegar til þings ríða á fára náttu fresti 'mun ykkur nú færi á við hann' segir hún 'enn ef 5 'þetta berr undan, náið it hánnum eigi'. menn kvámu til hlífðarenda frá þórólfsfelli ok sögðu hallgerði, at þórðr var þar. hallgerðr gekk til þráins ok sigmundar ok mælti 'nú er þórðr í þórólfsfelli; 'ok er yðr nú ráð at vega at hánnum, er hann 10 'ferr heim'. 'þat skulu vjer nú gera' segir sigmundr. gengu þeir þá út ok tóku vápn sín ok

86-87 til þings ríða: G, I; ríða til þings E; til þings F, A, B, D. 87 fyrst fara: G, I, (kun at G ved feilskrift har fyrstr for fyrst); ríða A, B, D, E; mgl. F. 88 ok — bú: F, A, B, D, G, I; mgl. E. lengr: F, B, D; meirr A, E (skrevet m'), G, I. 89 eða tvær: F, A, B, D (i D er i övrigt udeglemt enten nóttu efter eina eller nætr efter tvær); mgl. E, G, I.

42. 2 var: F, A, B, E, G, I; væri eigi D. 3 þegar — ríða: F, B; til þings ríða þegar D; þá þegar til þings ríða A; þegar til þings E (þings forskrevet þins), I; þegar heiman G. á (foran fára): F, A, B, D, G, I; "a (uformeligt) | at" E. 4 mun: F, A, B, D, G, I; er E. ykkur: B, D; yðr F, A, E, G, I. færri — hún: F, B, D, E; færri s. hún A; s. hún 'færi á við hann G, I. 4-5 enn — eigi: F (dog med þer for it), B, D; ef nú berr undan (resten udeglemt) G; enn eigi (sidri E), ef þetta (nú E, I) berr undan A, E, I. 6 til — þórólfsfelli: F, A, B, D, I (dog har A og I ör for frá); úr þórólfsfelli til hlífðarenda G; til hlífðarenda (resten udeglemt; jf. det følgende þar) E. 7 var: A, B, D, E, G, I; væri F. 7-8 þráins — mælti: G, I; þeira (mgl. D, E) þráins sigfússonar (mgl. A) ok mælti til hans F, A, B, D, E. 9 yðr nú ráð: F, B (ú rá næsten helt bortsmuldret), I; nú yðr ráð G; yðr nú A, E; nú ráð D. at hánnum: F, A, B, E, G, I; hann D. 10 nú (foran gera): F, A, D, E; mgl. B, G, I. 11-12 ok hesta: F, A, B, D, E; mgl. G, I. 12 leið:

hesta ok riðu á leið fyrir hann. sigmundr mælti til þráins 'nú skalt þú ekki at gera; því at oss 'mun eigi alla til þurfa'. 'svá mun ek gera' segir hann. þá reið þórðr at þeim litlu síðar. sigmundr ¹⁵ mælti til hans 'gef þú upp vápn þín; því at nú 'skalt þú deyja'. 'eigi skal þat' segir þórðr 'gakk 'þú til einvígis við mik'. 'eigi skal þat' segir sigmundr 'þess skulu vjer njóta, at vjer erum fleiri. 'enn eigi er kynligt, at skarpheðinn sje hraustr; ²⁰ 'því at þat er mælt, at fjórðungi bregði til fósturs'. 'at því mun þjer verða' segir þórðr 'því at skarpheðinn mun mín hefna'. síðan sækja þeir at hánum, ok brýtr hann spjót fyrir hvarumtveggja þeira: svá varðiz hann vel. þá hjó skjöldr af ²⁵ hánum höndina, ok varðiz hann þá með annarri nakkvara stund, þar til er sigmundr lagði í gegnum

F, A, B, D, G, I; veglun E ¹³ gera: A, B, D, E, G, I; "g'ax" F. ¹⁵ þá — síðar: F; þá reið þórðr litlu síðar at þeim A, G, I; þórðr (*usæðvanlig forkortet*) reið þá litlu síðar at þeim E; þá riðr þóooo ooo vánum bráðara B; þá reið þórðr-at þeim vonu bráðara D. ¹⁶ gef — þín: B, D; gefz þú (E har geftu for gefz þú) upp' s. hann F, A, E; gefz upp' s. hann G, I. ¹⁷ skal þat: F, A, B, D, E; mun ek þat gera G, I. ¹⁸ þess skulu vjer: A, E, G, I; ver skulum þess F, B (*af ver har B kun begyndelsen til et temmelig stort v*). at (*foran vjer*): A, E, G; er F, B, I. fleiri: F, A, B, G, I; líðfleiri E. ²⁰ enn eigi er: F, A, B, G, I; eigi er þat E. at (*foran skarp*): F, A, B, G, I; þótt E. hraustr: F, B; gildir E, G, I; hetja mikil A. ²¹ því — mælt: A (*der dog feilagtigt gentager er efter mælt*), B, E, G, I; at þat er mælt F. bregði: F, A, B, G, I; bregðr (*ð udeglemt*) E. fósturs: F (*fóstr*), A (*fóstrs*), B, E, G; fósturs' s. sigmundr I. ²² því at: F, A, B, G, I; mgl. E. ²³ mín hefna: F, A, B; hefna mín E, G, I. sækja: F, A, B, G, I; sóktu E. ²⁴⁻²⁵ ok brýtr — þeira: F (*dog "fpot" for spjót*), A, B, G, I; hann brýtr "fpot-fkapti" fyr þeim E. ²⁵⁻²⁶ af hánum höndina: F, B, E, G, I; hönd af hánum A. ²⁶ ok (*foran varðiz*): F, B, G, I; mgl. A, E. ²⁶⁻²⁷ með — stund: F, A, E, G (*hvor annarri er udeglemt*), I; þó

hann. fjell hann þá dauðr til jarðar. þeir báru
 at hánúm torf ok grjót. þráinn mælti 'vjer höfum
 30 'íllt verk unnit, ok munu synir njáls illa kunna
 'viginu þá er þeir spyrja'. þeir riðu heim ok
 sögðu hallgerði. hón ljet vel yfir viginu. rann-
 veig mælti móðir gunnars 'þat er mælt, sigmundr,
 'at skamma stund verðr hönd höggvi fegin; enda
 35 'mun hjer svá. enn þó mun gunnarr leysa þik af
 'þessu máli. enn ef hallgerðr kemr annarri flugu í
 'munn þjer, þá verðr þat þinn bani'. hallgerðr
 sendi mann til bergþórshváls at segja vígit, enn
 annan sendi hón til þings at segja gunnari. berg-
 40 þóra kvaðz ekki mundu berja hallgerði illyrðum
 um slíkt — kvað þat enga hefnd fyri svá mikit mál.

43. Enn er sendimaðr kom til þings at segja
 gunnari vígit, þá mælti gunnarr 'þetta er illa orðit;

lengi með annarri B. 27-28 í gegnum hann: F, B, G (dog med ude-
 glemt hann); hann í gegnum A, E, I. 28 fjell — jarðar: A, E, G,
 I; mgl. F, B. 29 torf ok grjót: F, A, B, G, I; grjót ok torf E. 30 illt
 verk unnit: F, A, B, G, I; unnit illt verk E. 31 riðu: A, E, G, I; riða
 F; riða nú B. 32 hallgerði: F, A, B, G, I; vígit hallgerði E; viginu:
 F, A, B, I; mgl. E, G. 33 mælti: F, B, E; ".f." A, G; sv. I. 33-34 þat
 — at: F, A, B, G, I (dog findes sigmundr kun i G); mgl. E. 34 verðr:
 F, A, B, E; verði G, I. 34-35 enda — svá: A, B; enda (man ude-
 glemt) svá her I; ~~~ man svá her (de to første ord temmelig uty-
 delige) F; ok svá mun her G; enda mun þjer svo fara E. 35 af:
 F, A, B, E; frá G, I. 37 verðr: F, A, B, E; er G, I. 38 sendi: F,
 B, E, G, I; sendi þá A. 38-39 enn annan: F (temmelig utydelig), B;
 annan G, I; annan mann A, E. 39 þings: F, A, B, E ("þís");
 alþingis G, I. gunnari: B; gunnari vígit F, A, E, G, I. 40 kvaðz:
 — "qz" (utydel.) F; kvað eller kvez A; kvez E, G, I; letz (skrevet
 létz) B. 40-41 ekki — um: F, A, B; aldri skyldu berjaz við hallgerði
 illyrðum fyri E; ekki mundo hallgerði íslyrðom berja um G; ekki
 mundo berja hallgerði íslyrðom um I. 41 kvað þat: A, E, G, I;
 ok kvað þat F (utydelig); ok kvað í því B. fyri svá mikit: F, A,
 G, I; um svá mikit B; fyri þvílíkt E.

43. 2 þá mælti gunnarr: B; g. mælti F; g. s. E, G; g. sv.

‘ok eigi kvæmi þau tíðendi til eyrna mjer, at mjer
 ‘þætti verri. enn þó skulu vjer nú fara þegar at
 ‘finna njál; ok væntir mik, at hánúm fari enn vel, 5
 ‘þó at hann sje mjök at þreyttr’. gengu þeir þá
 á fund njáls ok kölluðu hann til máls við sik.
 hann gekk þegar til fundar við gunnar. þeir töluðu —
 ok var ekki manna við fyrst nema kolskeggr. hörð
 ‘tíðendi hefi ek at segja þjer’ segir gunnarr ‘víg 10
 ‘þórðar leysingjasonar. vil ek bjóða þjer sjálfðæmi
 ‘fyri vígit’. njáll þagði nakkvart skeið ok mælti
 síðan ‘vel er slíkt boðit’ segir hann ‘ok mun ek
 ‘þat taka. enn þó er eigi örvænt, at ek hafa ámæli
 ‘af konu minni eða sonum mínum fyri þetta; því 15
 ‘at þeim mun mjök mislíka. enn þó mun ek á
 ‘þat hætta; því at ek veit, at ek á við dreng um.
 ‘vil ek ok eigi, at af mjer standi afbrigð okkarrar

I; hann s. A. ⁴ fara þegar: F, A, B; þegar fara G, I; fara E.
⁵ at — enn: A, E, I; enn, at hánúm fari F, B, G. ⁷ á fund
 njáls: F, A, B, E; at finna njál G, I. ⁸ þegar: F, A, B, E; *mgl.*
 G, I. fundar: F, A, B, G, I; máls E. töluðu: F, A, B, G, I;
 töluðust við E. ⁹ ekki — nema: A, B; fyrst ekki manna við
 nema I; fyst ekki hjá nema E; ekki manna við flera fyrst en F;
 ekki manna við nema G. ¹¹ vil: A, E, G, I; ok vil F, B. ¹² þagði:
 F, A, E, G, I; þagnaði B. nakkvart skeið: F, A, B; nökkura
 stund E, G, I. ¹³ síðan: F, B, G, I; *mgl.* A, E. boðit: A, B, E,
 G, I; *mgl.* (rimeligvis ved forseelse) F. segir hann: F, A, E, G, I;
mgl. B. ¹⁴ taka: F, A, E, G, I (alle med forgående þat); þiggja B.
¹⁴⁻¹⁵ ek — af: F, A, B, G, I; mislíka E (dog med fyri þetta lígesom
 de övriga). ¹⁵ eða: F, A, B, I; ok E, G. mínum: A, B, E; *mgl.*
 F, G, I. ¹⁵⁻¹⁶ því — mislíka: F, A, B (hvor dog því at er bort-
 revet), G, I (de to sidst anførte udelade mjök); *mgl.* E. ¹⁷ þat: F,
 B, E, G, I; *mgl.* A. því — um: F, A; því at ek veit, at "oooooeng
 (e beskadediget oven til; der ses foran samme rest af et bogstav)" um B;
 við þat, er eg á við dreng um E; því at ek veit, at (udeladt i G)
 við dreng er um at (udeglet i I) elga G, I. ¹⁸ afbrigð: A, G, I.

‘vináttu’. ‘vill þú nakkvat sonu þína við láta vera?’
 20 segir gunnarr. ‘ekki’ segir njáll því at eigi munu
 ‘þeir rjúfa þá sátt, er ek geri; enn ef þeir eru við
 ‘staddir, þá munu þeir ekki saman draga’. ‘svá
 ‘mun vera’ segir gunnarr ‘sjá þú einn fyrir’. þeir
 tókuz þá í hendr ok sættuz vel ok skjótt. þá
 25 mælti njáll ‘tvau hundruð silfrs geri ek — ok mun
 ‘þjer mikit þykkja’. ‘eigi þykki mjer þetta of
 ‘mikit’ segir gunnarr ok gekk heim til búðar
 sinnar. synir njáls kvámu heim til búðar; ok
 spurði skarphjediinn, hvaðan fje þat hit mikla ok
 30 hit góða kvæmi, er faðir hans hjelt á. njáll mælti
 ‘ek segi yðr víg þórðar fóstura yðvars — ok höfu vit
 ‘gunnarr nú sættz á málit, ok hefir hann tvennum
 ‘manngjöldum bætt hann’. ‘hverir hafa vegit hann?’
 segir skarphjediinn. ‘sigmundr ok skjöldr, enn þráinn

afbrigði E; brigrð F, B. 18-19 okkarrar vináttu: F, A, B, E; okkars
 vinskapar G, I. 19 sonu — láta: F, A, B, E; sonu þína láta við
 G; láta sonu þína við I. 20-21 eigi munu þeir: F, A, B, G, I; þeir
 munu ekki E. 21 rjúfa þá sátt: F, B (dog er substantívet næsten
 helt bortrevet), E, G, I (de tre sidste have sætt for sátt); þá sætt
 rjúfa A. 22 draga: F, B, E, G, I; draga sættina A. 23 sjá: F, A,
 B, E; ok sjá G, I. 24 ok (foran sættuz): F, A, B, G, I; mgl. E.
 vel ok skjótt: F, A, E, G, I; heilum sáttum B. 26 þykkja: F, B;
 þykkja; því at þat ero ("e" E) tvenn manngjöld A, E, G, I. 26-27 þetta
 of mikit: F, A, G, I; þetta E (hvor resten vistnok er udeglemt); þat B.
 28 sinnar: A, E; mgl. F, B, G, I. til búðar: G, I; mgl. F, A, B, E.
 29 spurði: A, E, I; "fj." F; spyrr B, G. 29-30 hvaðan — kvæmi:
 A, G, I; hvaða (rimeligvis feilagtigt for hvaðan) fe þat it mikla
 ok it góða (noget er ótensynlig udeglemt) E; hvatan fe þat mikla
 hefði (forskrævet) komit B; hvaðan fe þat væri komit hit mikla F.
 30 mælti: F, A, B, E; s. G; sv. I. 31 þórðar: F, A, B, G, I; þórðar
 ieysingjasonar E. 32 nú: F, A, B, E, I; mgl. G. 32-33 tvennum —
 bætt hann: F, B; bætt hann tvennum manngjöldum E; goldit
 hann tvennom manngjöldum G, I; goldit hann tvennum gjöldum A
 34-35 enn — þó: F, A, B (þráinn skrevet þránn), G, I; ok þráinn var

‘var þó nær staddr’ segir njáll. ‘mikils þótti þeim 35
‘við þurfa’ segir skarphjediinn ok kvað vísu

eigi þótti ægis

áfestöndum hesta

þurfa þróttar djörfum

þeim lítils við hlíta. 40

nær skulum hefja hrærir

handa lögðis branda

sverð ruðu frægir fyrðar

fyr ef nú erum kyrrir?

‘skammt mun til þess’ segir njáll ‘ok munt þú þá 45

‘eigi þess lattr; enn þó þykki mjer mikit undir, at

þjer rjúfið eigi þessa sætt’. ‘svá munu vjer þá

‘gera’ segir skarphjediinn ‘enn ef til verðr nakkvat

‘með oss, þá munu vjer minnaz á hinn forna

‘fjandskap’. ‘engis mun ek þá um beiða’ segir njáll. 50

44. Nú ríða menn heim af þingi. ok er

gunnarr kom heim, mælti hann til sigmundar

‘meiri ert þú úgiptumaðr enn ek ætlaða, ok hefir

þó þar E. ³⁵ segir njáll: F, A, B, E; herfor har G n. s. og I n. sv.

foran sigmundr. ³⁶ segir skarphjediinn: F, A, B, E, I; mgl. G.

³⁸⁻⁴⁴ ok — kyrrir: sðl. (bortset fra varianter i verset) B, E; enn

hvar skal þá komit, er ver skulum handa hefja? F, A, G, I. ⁴⁵⁻⁴⁸ munt

— lattr: F, A, G (hvor dog þess er udeladt), I; muntu eigi þess þá

lattr (skrevet latr, måske ved misforståelse) E; man ek þik þá ekki

þess letja B. ⁴⁶ þó — undir: F, G, I; þó þiki mer nú mikit under

A; nú þiki mer mikit undir B; þó þiki mer nú undir um E.

⁴⁷ sætt: F, A, B, G, I; sátt E. þá: B; þá ok A; ok G, I; þat

F, E. ⁴⁹⁻⁵⁰ á — fjandskap: F, A (hvor á — såvel som det næst

foregående ord — er meget utydeligt), G; á hinn forna fjandskapinn

E; á fornan fjandskap I; hins forna fjandskapar B. ⁵⁰ mun ek:

F, A, B, G, I; munum ver E. beiða: F, E, I; beiðaz B, G;

biðja A.

44. ¹ ríða: F, A, B, E, G; ríðo I. ¹⁻² ok er — hann: F, A,

B, E; gunnarr mælti G, I. ³ úgiptumaðr: F, A, B, E; úgiptu-

þú til ills þína mennt. enn þó hefi ek nú görvan
 5 þik sáttan við njál ok sonu hans, ok skyldir þú
 'nú eigi annarri flugu láta koma í munn þjer. ert
 þú mjer ekki skaplíkr. þú ferr með spott ok háð,
 'enn þat er ekki mitt skap. kemr þú þjer því vel
 'við hallgerði, at it eiguð meir skap saman'. gunn-
 10 arr taldi á hann langa hríð. enn sigmundr svaraði
 hánum vel ok kvaðz meir hans ráðum skyldu fram
 fara þaðan af enn þar til hafði verit. gunnarr
 sagði hánum þá hlýða mundu. hjelz með því
 nakkvara hríð. jafnan mæltuz þeir vel við, gunn-
 15 arr ok njáll ok synir hans, þó at fátt væri meðal

maðr, frændi, *G, I*. ⁴ mennt: *F, B, E, G, I*; menning *A*. ⁴⁻⁵ nú görvan þik: *A, G, I* (*dog udelade G og I nú*); nú gert þik *B, E*; "þ^c | qv g't þ^{ca}" (*forskrevet enten for þik nú gert eller snarere for nú gert þik*) *F*. ⁵ við — hans: *B*; *mgf. F, A, E, G, I*. ⁵⁻⁶ skyldir þú nú: *G, I*; skylder þú nú enn *A*; skyldir þú *E*; skalt þú nú *F, B*. ⁶ annarri — koma: *A, B, I*; láta annarri flugu koma *F, G*; láta (*skrevet to gange*) koma annarri flugu *E*. ert: *F, B, E, G, I*; ok ert *A*. ⁷ ekki skaplíkr: *F, A, B*; úskaplíkr *E, G, I*. ⁸ þjer því: *F, A, B, G, I*; því þjer *E*. ⁹ at: *F, A, B, E, I*; ok *G*. meir: *F, A, B, G, I*; *mgf. E*. ⁹⁻¹⁰ gunnarr taldi: *F*; hann taldi *A, B, E*; taldi gunnarr *G*; taldi hann *I*. ¹⁰ enn sigmundr: *B, G*; enn hann *A, E, I*; hann *F*. ¹¹ hánum: *F, A, E, G, I*; *mgf. B*. kvaðz: *F, A*; kvez *E, G, I*; letz hann *B*. ¹¹⁻¹² meir — þar: *F, A* (*dog mgf. skyldu i A, sikkert ved udeglemmelse*); meirr skyldu (*1 udeglemt*) hans ráðum fram fara þaðan frá enn þangat *B*; hans ráðum fram mundi fara þaðann í frá en þangat *E* (*meir er udeglemt*); meirr skildo hans ráðom fram fara heðan frá en þagat *G*; meirr hans ráðom fram skyldo fara þaðan (*noget synes udeglemt, nemlig frá, í frá eller af*) enn þangat *I*. ¹² hafði verit: *A, E, G, I*; *mgf. F, B*. ¹³ sagði: *B, E, G*; "f." *F, A*; kvað *I*. hánum þá: *B, G, I*; hánum þat *A*; honum *E*; þat *F*. hlýða: *F, A, B, E, I*; ðuga *G*. ¹³⁻¹⁵ með — hans: *I*; nú (*mgf. A*) með þeim sætt nökkura hríð. en ávallt mæltuz þeir vel við, gunnarr ok njáll ok synir njáls (hans *E*) *A, E*; jafnan mæltuz þeir vel við, gunnarr ok njáll (*ok er her udeglemt*) synir hans *G*; vínátta með þeim gunnari ok njáli *F, B*. ¹⁶ meðal: *F, A, B, I*; í millum *E*; mill *G*.

annars liðsins. sá atburðr varð, at farandi konur kvámu til hlífðarenda frá bergþórshváli. þær váru málgar ok heldr illorðar. hallgerðr sat í dyngju; því at hón var því vön. þar var þórgerðr dóttir hennar ok þráinn. þar var ok sigmundr ok fjöldi 20 kvenna. gunnarr var eigi þar nje kolskeggr. farandkonur þessar gengu inn í dyngjuna. hallgerðr heilsaði þeim ok ljæt gefa þeim rúm. hón spurði at tíðendum. enn þær kváðuz engi segja. hallgerðr spurði, hvar þær hefði verit um nóttina. þær 25 sögðuz verit hafa at bergþórshváli. 'hvat hafðiz 'njáll at?' segir hallgerðr. 'stritaðiz hann við at

¹⁸ liðsins: F, A, E, G, I; tólksins B. farandi konur: F, B, E; farandi konur A, G, I. ¹⁸ málgar: F, A, B, G; málgar konur I; málgar mjög E. heldr: F, A, G, I; mgl. B, E. illorðar: F, B, G; orðillar A, E, I. ¹⁸⁻¹⁹ sat — vön: G (dog med van far vön), I; átti dyngju (í F skrevet med iv for y), ok sat hón þar optliga í (for de to sidste ord, der findes i F, hvor de skrives optl. 1, har B optlig [g beskadiget]ooo, A jafnan í og E jafnan) F, A, B, E. ¹⁹ var (foran þórgerðr): F, G, I; var þá A, B (hvor der i övrigt er huller både foran og efter þá), E. ²⁰ ok (foran þráinn): A, E, G, I; þar var F, B. þar var ok: A, G, I; þar var E; ok F, B. ²⁰⁻²¹ ok fjöldi kvenna: F, A, B, G, I; mgl. E. ²¹ gunnarr — kolskeggr: F, A; G. var eigi þooooo B; gunnarr var eigi þar ok eigi kolskeggr G; gunnarr var þar eigi nær ok eigi kolskeggr I; mgl. her E (se derimod nedenfor note til 23). ²¹⁻²² farandkonur þessar: F, A, B; farandkonur G, farandkonur I; konurnar E. ²²⁻²³ heilsaði þeim: F, A, B, G, I; faguði þeim vel E. ²³ ok ljæt — rúm: F, A, B, G, I; G. var ef þar ne kolskeggr. hallgerðr gaf þeim rúm, konunum E. ²³⁻²⁶ hón — nóttina: — hón (ok A, E, I) spurði at tíðendum (for at tíðendum har E þær tíðinda). enu (mgl. G, I) þær kváðuz engi segja. hallgerðr spurði, hvar þær hefði verit um nóttina (for verit um nóttina har A um nóttina verit) A, E, G, I; ok spurði, hvar þær hefði verit (for hefði verit har F váro) um nóttina ("q.", uden tvívil = nóttina F) F, B. ²⁶ sögðuz — bergþórshváli: B, G (med hafa verit for verit hafa), I; s. 'at bergþórshváli' F; sögðu A ("f."), E. ²⁶⁻²⁷ hafðiz — hallgerðr: — hafðiz njáll at? s. hón F, B, G, I;

- 'sitja' sögðu þær. 'hvat gerðu synir njáls?' sagði hallgerðr 'þeir þykkjaz nú helzt menn'. 'miklir
- 30 'eru þeir at vallarsýn, enn úreyndir eru þeir mjök' sögðu þær 'skarphjediðinn hvatti öxi, grímr skepti 'spjót, helgi hnaud hjalt á sverð, höskuldr treysti 'mundriða í skildi'. 'til stórræða nakkvarra munu 'þeir ætla' segir hallgerðr. 'eigi vitu vit þat' segja
- 85 þær. 'hvat gerðu húskarlar njáls?' segir hallgerðr. þær svöruðu 'eigi vissu vit, hvat sumir gerðu; enn 'einn ók skarni á hóla'. 'hví mundi þat sæta?' segir hallgerðr. þær svöruðu 'þat sagði hann, at

höfðuz synir njáls at?' s. hallgerðr A (*urigtigt* — *jf. de følgende varianter*); höfðust synir njáls at' s. hón 'eða hann?' E. ²⁷ stritaðiz hann: F, A, B, E (*verbet forskrevet*); hann stritaðiz G, I. ²⁸⁻²⁹ hvat — menn: F (*dog med hón for hallgerðr*), B (*dog med hún for hallgerðr*), I; 'en synir hans? þeir þikkjaz nú helz menn' A; 'enn synir hans? þeir þikja nú heiztir (*forskrevet hellt*) menn' E; 'hvat gerðu synir njáls?' sagði hallgerðr. 'þeir þikkjaz helz menn' s. þær G. ³⁰⁻³¹ at — þær: A; vexti, en úreyndir eru þeir mjök (*mgl. B*)' sögðu þær F, B; at vallarsýn' s. þær 'ok óreyndir I; at vallarsýn ok úreyndir G; 'vallar .ff.' (*fordreiet af vallarsýn*)' s. hallgerðr. 'óreyndir eru þeir mjög' s. þær E. ³¹ öxi: F, B; öxi sína A, E, G, I, (*hvilke således synes at tænke på rimmugýgr*). ³¹⁻³² grímr — sverð: F, B; en grímr skepti (*forskrevet*) spjót, en helgi hnaud hjalt á sverð, en A; enn grímr skepti spjót, helgi hnaud (*skrevet hnod*) hjalt á sverð sitt E; enn grímr skepti spjót, helgi hnaud (*udeglet i I*) hjalt á sverð, enn G, I. ³³ í skildi: F, A, B, E, G; *mgl. I.* stórræða: F, A, B, E, I; 'fto-ræða' (= stórráða) G. ³³⁻³⁴ nakkvarra — ætla: F, A, B, G, I; ætla þeir at fara E. ³⁴ vitu vit: F (*det sidste ord temmelig afbleget*), A, E, I, (*de fire anførte membraner tænke sig således kun to forandkonur, hvilket også vistnok er det naturligste*); vitom ver G (*her*); veit ek B. segja: A; s. F (*utydel.*), E, G, I; sögðu B. ³⁵ hallgerðr: A, B, E, G, I; hón F. ³⁶ þær svöruðu: sál. G (*med s. for svöruðu*), I (*med sv. for svöruðu*); herfor þar A s. þær foran enn; *mgl. F, B, E.* vissu vit: sál. G (*her*), I; vissu vit þat F, E; vissu ver þat B; vissu ek A (*a ek noget afbleget*). enn: A, G, I; utann E; *mgl. F, B.* ³⁷ hóla: F, A, B, G, I; völl E. ³⁸ hallgerðr: A, E, G, I; hón F, B. þær svöruðu: G (*med s. for*

þar yrði taða betri enn annars staðar'. 'misvitr
'er njáll' segir hallgerðr þar er hann kann til 40
'hversvetna ráð'. 'hvat er í því?' sögðu þær. Þat
'mun ek til finna, er satt er' segir hallgerðr 'er
'hann ljét eigi aka í skegg sjer, at hann væri sem
'aðrir karlmenn — ok köllum hann nú karl hinn
'skegglausa enn sonu hans taðskegglinga, ok kveð 45
'þú um nakkvat, sigmundr, ok lát oss njóta þess,
'er þú ert skáld'. 'þess em ek alþúinn' segir hann
ok kvað vísur þessar

svöruðu), *I* (med sv. for svöruðu); herfor indskyder *A* kváðu þær, men *E* s. þær, efter hann, medens *F* og *B* have s. þær (hvilket ikke ret passer i *B*; se næst følgende note) efter replikkens slutning. Þat sagði hann: *F, A, E, I*; þat sagði n. *G*; þær svöruðu henni *B*.
 39 yrði taða betri: *F, A, B, G*; yrði á taði (sál. — "taðr" — klart; máske dog kun feilskrift) betri *I*; yxl (skrevet ygxi) betr taða *E*. 40 þar er: *F, B, I*; þar sem *G*; þar *A* (hvor er eller sem synes udeglemt); er *E*. 41 í því: *F, A* ("þ"¹⁴ — i over þ sá godt som udslettet), *B, G, I*; at því *E*. 42 er satt er: *F, B*; sem satt er *A, E*; mgl. *G, I*. segir hallgerðr: *A, E*; s. hún *B, G*; "I." *I* (med udeglemmelse af hún eller hallgerðr, samt af det følgende at eller er); mgl. *F*. er (foran hann): *F, A, B, E*; at *G*; udeglemt *I* (se næst foregående note). 43 ljét eigi aka: *B*; "lok é" (d. e. ók eigi. Mulig er I foranlediget ved, at skriveren først har haft i sinde at sætte let é aka) *F*; ók eigi *A, E, I*; ók eigi heidr *G*. 44 karimenn: *F, A, B, G, I*; mgl. *E*. hann nú: *A, E, G, I*; hann *B*; mgl. *F*. 46 um nakkvat: *F, A, B, Cð, E* ("v nocku" ved skrieft); nökkut um *G*; nú nökkut um *I*. oss: *F, A, B, Cð, E*; mgl. *G, I*. 46-47 þess, er: *F, A, Cð*; þess, at *B, G, I*; at *E*. 47 skáld: *F, A, B, Cð*; skáld gott *E, G, I*. þess — hann: *F* (dog uden segir hann), *B, Cð*; hann kvez (kvaz *A*, sagðiz *G*) þess vera (mgl. *E*) alþúinn *A, E, G, I*. 48 kvað: *F, B, Cð, E*; kvað þegar *A, G, I*. þessar: sál. *B*; ilj *E*; ilj eða ilj *Cð*; þrjár eða fjórar ok váro allar illar *F* (hvor dog eða — illar er overstreget, uden tvivl af den, der tilføiede de tre vers efter sagaens slutning), *A, G, I* (ordene ok váro allar illar træde i de fire sidst nævnte texter i stedet for versene)

60   hvat skulu hauka setra
               hildr mundriða í skildi
               trauðir tryggra ráða
               taðskegglingar negla.
               því at sviphnuggnir seggir
               svanteigs megu eigi
 65   elda björk þau er yrkjum
               orð háðulig forðaz.

              karlinn spyri illra orða
               einsætt er þat greinir
               vámr nemi víst í tómi
 60   vårt raus hiun skegglausi.
               hoddveitir velr heiti
               helzti gott af spotti
               ljóð sem ek trautt um trúða
               taðskegglingum vegligt.
 65   get ek makligast miklu
               meins leitöndum heiti
               trauðr rýf ek tryggðir síðan
               taðskegglingar vegligt.
               heiti karl enn knýtum
 70   kanna ek opt hugi manna
               skjal í skömmu máli
               skegglauss tali seggja.

‘gersimi ert þú’ sagði hallgerðr ‘hversu þú ert
 ‘mjer eptirlátr’. gunnarr kom at í þessu. hann

---

73 gersimi — hallgerðr: *F, A, B* (gersimi forskrevet gerfímífi), *E, G, I*; hallgerðr mælti ‘gersimi “étv”, sigmundr, *Cð*. 73-74 þú ert mjer: *F, A, B, Cð, E, I*; mer erto *G*. 74 eptirlátr: *F, A, B, G, I*; eptirlátssamr *Cð* (-láts- forskrevet látuz), *E* (-láts- skrevet lazt). gunnarr — þessu: *Cð*; þá kom g. at í því *F, A, B, E* (verbet skrevet to gange), *G, I*.

hafði staðit fyri framan dyngjuna ok heyrnt á 75
 öll orðtækin. þeim brá mjök við, er þau sá
 hann inn ganga. þá þögnuðu allir, enn áðr hafði
 þar verit háreysti mikit ok hlátr. gunnarr var
 reiðr mjök ok mælti til sigmundar 'heimskr
 'maðr ert þú ok úráðhollr. þú hrópar sonu njáls 80
 'ok sjálfan hann, er þó er mest vert — enn slíkt
 'sem þú hefir áðr af gört við þá; ok mun þetta
 'vera þinn bani. enn ef nakkvarr maðr hermir
 'þessi orð, þá skal sá í brautu verða ok hafa þó
 'reiði mína'. enn svá var þeim öllum ótti mikill 85
 at hánum, at engi þorði þessi orð at herma. síðan

75 framan: F, A, B, Cð, G, I; "avtaþ" (av i ét tegn) E. heyrnt á: Cð; heyrnt A, B, E, G, I; heyrði F. 76 öll orðtækin: F, Cð; öll orðtækin B; allt orðtaki A, E, I; allt orðtak G. 70-77 þeim — hann: Cð; brá þeim mjök við, er þau sá hann F, B; öllum brá við mjök, er þeir sá hann I; öllum (þeim tilföier A) brá við mjök, er hann sá A, E, G. 77 þá þögnuðu allir: Cð; þögnuðu þá allir F, A, B, E; mgl. G, I. 77-78 áðr — hlátr: Cð (mikil forkortet); áðr hafði þar (mgl. F) verit hlátr mikili F, G, I; oooooo áðr verit hlátr mikill B (her er sikkert bortrevet hafði þar, hvoraf kun en beskadediget begyndelse af et þ er tilbage); áðr höfðu verit hlátrar miklir A, E. 78 var: F, A, E, G, I; varð B, Cð ("þ" skrevet to gange). 79 mjök: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. 80 maðr: F, E; B har her et hul, af hvis størrelse man imidlertid kan slutte sig til overensstemmelse med F og E; mgl. A, Cð, G, I. þú hrópar: F, B (forakrevet þ' rópa); er þú rópar Cð; er þú vill hrópa A, E, G, I. 80-81 sonu — vert: F, A, B (dog med feilagtig indskudt "ér" efter mest), Cð, E; njál ok sonu hans G, I. 81-82 enn — þá: Cð; ok (þó tilföier B) slíkt sem þú hefir þeim áðr gört F, A, B, E; slíkt sem þú hefir áðr af gört G; slíkt sem þú hefir áðr gert til I. 83 bani: F, B, Cð, G, I; höfuðbani A, E. maðr: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. 84 orð: F, A, Cð, E, G, I; orð eða vísur B. í (foran brautu): F, A, Cð, E, G, I; á B. verða: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. 84-85 þó reiði mína: F, A, B, E, G, I; reiði mína þó Cð. 85-86 svá — hánum: F; svá var þeim ótti öllum at hánum B; svá mikill ótti var öllum at gunnarl Cð; svá stóð þeim af hánum ógn mikil A; svá (þó E, urigtigt) stóð þeim mikil ógn af hánum E, G, I.

gekk hann í braut. farandkonurnar töluðu um með sjer, at þær myndi taka laun af bergþóru, ef þær segði henni þetta — fóru síðan ofan þangat ok sögðu
 90 bergþóru á laun úfregit. bergþóra mælti, er menn sátu undir borðum 'gjafar eru yðr gefnar feðgum — 'ok verðið jer lítir drengir af, ef jer launið engu'. 'hversu eru gjafar þær?' segir skarpheðinn. 'jer 'synir mínoir eiguð allir eina gjöf saman: jer eruð
 95 'kallaðir taðskegglingar — enn búandi minn karl 'hinn skegglausí'. 'ekki höfu vjer kvenna skap' segir

þessi. — herma: *F, A, Cð, G, I*; þessi orð at herma, af hans helma-mönnum *B*; at herma þessi orð *E*. ⁸⁶⁻⁸⁷ síðan gekk hann: *F, A, B, E, G, I*; hann gekk þá *Cð*. ⁸⁷ í (*foran braut*): *F, A, Cð, E, G, I*; á *B*. farandkonurnar: *F, B, Cð*; farandkonur *A, G*; farandi konor *I*; farandi konurnar *E*. ⁸⁷⁻⁸⁸ um með sjer: *B, Cð*; með ser *F*; sín í meðal *A*; sín á mill *G, I*. ⁸⁸ taka: *F, B, Cð*; hafa *A, E, G, I*. ⁸⁹ segði henni þetta: *F* (*dog "f." for segði*), *B, Cð* (*dog segja for segði*); segði henni orð þessi *A, G*; kæmi til berghórs-hváls ok segði bergþóru orð þessi *E, I*. ⁸⁹⁻⁹⁰ fóru — úfregit: *F* (*dog med feilskriften og for g i det sidste ord*), *Cð* (*þær nú for síðan, samt "b'þ'o" for bergþóru*); þær fóro síðan ofan þannig ok sögðu bergþóru á laun úfregit *B*; þær fóro ofan þangat ok s. bergþóru ófregit á laun *A, E* (*dog á laun [n udeglemt] ófregit*); þær fóro ofan þgat ok sögðu bergþóru leynilliga *G*; ok s. bergþóro ófregit leynilliga *I* (*hvor noget synes oversprunget*). ⁹¹ undir: *F, B, E*; yfir *A, Cð, G, I*. feðgum: *F* (*ð forskrevet*), *A, B, Cð* (*ð udeglemt*), *G, I*; s. hún *E*. ⁹² verðið — af: *A, B* (*hvor dog verðið er forskrevet vit*); verðið þer lítir drengir *F, G, I*; verði þer óngvir við *E*; eróð þer ónglr drengir *Cð*. ef — engu: *F*; ef þer launil elgi *B, Cð*; nema þer launil *A, E, G, I*. ⁹³ hversu — þær: *F, B*; hvernig "e" gjæfir þær *E*; hverninn ero gjafir þær *G, I*; hvernig ero gjafir *A*; hverjar eru gjafir *Cð*. ⁹⁴ eiguð — saman: *B*; eigut allir eina gjöf *G, I*; eigod eina gjöf *Cð*; áttuð aller eina gjöf saman *A*; áttuð eina gjöf (*med "er" for i*) samann *E*; áttu (*á forskrevet*) eina gjöf allir saman *F* (*som om "þ" i begyndelsen af denne replik ikke var = þer, jer, men = þelr*). ⁹⁵ kallaðir: *F, B, Cð, E, G, I*; *mgf. A*. enn: *F, A, B, Cð, G, I*; *mgf. E*. ⁹⁶ kvenna skap: *F, A, B, Cð, Cγ, E, I*; kvenna skaplynd *G*.

skarphjediðinn 'at vjer reidimz við öllu'. 'reiddiz
 'gunnarr þó fyrir yðra hönd' segir hún 'ok þykkir
 'hann skapgóðr; ok ef jer rekið eigi þessa rjettar,
 'þá munuð jer engrar skammar reka'. 'gaman þykkir 100
 'kerlingunni at, móður várri, at erta oss' segir
 skarphjediðinn ok glotti við. enn þó spratt hánum
 sveiti í enni, ok kvámu rauðir flekkar í kinnr
 hánum; enn því var ekki vant. grímr var hljóðr
 ok beit á vörrinni. helga brá ekki við. höskuldr 105
 gekk fram með bergþóru. hún kom innar í annat
 sinn ok geisaði mjök. njáll mælti 'kemz, þó at
 'seint fari, húsfreyja. ok ferr svá um mörg mál,

⁹⁷ at — við: *F* (for — ðimz stár — "ðiz"), *A, B* (for — ðimz stár — "ðiz"), *Cγ, E, G, I*; ok reidumz ver eigi *Cδ*. ⁹⁸ þó: *A, B, Cδ*; *mgf. F, E, G, I*; í *Cγ* er her noget bortskaeret segir hún: *F, A, B, G, I*; s. bergþóra *Cδ, Cγ*; *mgf. E*. ⁹⁹ hann: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; hann þó *E*. rjettar: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; *mgf. E*. ¹⁰⁰ engrar skammar: *Cγ* (en bortskaeret), *E, G, I*; engra skamma *F, A, B, Cδ*. reka: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; hefna *E*. ¹⁰¹ at, móður — oss: *I*; móður várri at erta oss *G*; at, móður várri *F, A, E*; nú at, móður várri *B*; móður várri nú at *Cδ*; móður várri nú *Cγ*. ¹⁰² við: *Cδ, E, G, I*; at *A, B*; *mgf. F*; í *Cγ* er noget bortskaeret enn þó: *F, A, B, E, G, I*; ok þá *Cγ*; ok *Cδ*. ¹⁰³ enni: *F, B, Cδ, Cγ*; enninu *A, E, G, I*. kvámu rauðir flekkar *F, A, B, Cδ, Cγ*; kom rauðr flekkur *E, G, I*. kinnr: *F, A, B, Cγ, E*; kinnu *Cδ, G, I*. ¹⁰⁴ enn — vant: *F* (vant forskrevet vanð), *B*; en þat var ekki vant *Cδ*; "oc þoooo | vant" *Cγ*; enn (*mgf. G*) þat var ekki vant at vera *A, E, G, I*. var hljóðr: *F, B, E, G, I*; varð hljóðr við *A, Cδ, Cγ*. ¹⁰⁵ helga — við: *F, Cδ, Cγ, G, I*; helga brá ekki við ok mælti hann ekki *A*; helgi var hljóðr ok brá ekki við *E*; *mgf. B*. ¹⁰⁶ gekk fram: *F, A, B, Cδ, G, I*; g(þeskadiget)oooo *Cγ*; fór fram (noget underlig skrevet) *E*. bergþóru: *F* (feilskrevet), *A, B, E, G, I*; bergþóru stjúpmóður sinni *Cδ, Cγ*. hún: *F, A, B, Cδ, Cγ*; bergþóra *E, G, I*. kom: *F, A, B, Cδ, Cγ, G, I*; fór *E*. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ innar — sinn: *A, Cγ, E, G*; í annat sinn innarr *I*; innar *F, B, Cδ*. ¹⁰⁸ seint fari: *F, Cδ, E*; seint se farit *G, I*; seinna farit *A, B, Cγ*. ferr — mál: *F, A, B, E*; er svá um (udeglegt *G*) mörg mál *G, I*; ferr svá um mart *Cδ, Cγ*.

- þó at menn hafi skapraun af, at jafnan orkar
 110 'tvímælis, þó at hefnt sje'. enn um kveldit, er
 njáll var kominn í rekkju, heyrði hann, at öx kom
 við þilit, ok söng í hátt. enn lokrekkja var önnur,
 ok hjengu þar á skildir — ok sjer hann, at þeir
 eru í brautu. hann mælti 'hverir hafa lekit ofan
 115 'skjöldu vára?'. 'synir þínir gengu út með' segir
 bergþóra. njáll kippti skóm á fætr sjer ok gekk
 út ok öðrum megin hússins ok sjer, at þeir stefna
 upp á hválinn. hann mælti 'hvert skuluð jer fara?'
 skarphjediinn kvað þá vísu

100-110 þó at menn — sje: F, A (dog "m" = maðr for menn), B, E (dog "m" = maðr for menn), G, I (dog have de to sidste skapraun hafi for menn hafi skapraun); at þá orkar (tvímælis eller et lign. udtryk er her udeglemt), er hefnt er, þó at menn hafa (for e står her æ, der synes rettet fra a) áðr skapraun af Cð; at tvímælis orkar ooooo er, þó at menn hafi skapraun af Cγ. 110-111 er njáll — rekkju: F, A, B, Cð; er n. (her er noget udeglemt) í reykju E; þá er n. sór í hvílu ooo Cγ; er menn fóro til svefnis G; er menn fóro til rekkjo at njáls I. 111 hann: F, A, B, Cð (skrevet to gange), Cγ, E, I; njáll G (jf. næst foregående note). 112 í hátt: Cð, Cγ; hátt í F; hátt við B; í mjög A; mjök í G; mjök I; "z fong (disse to ord ere urigtig gentagelse) I" E. enn (foran lokrekkja): F, A, B, Cð, Cγ, G, I; mgl. E. önnur: F, A, B, Cð; ein Cγ; öðrum megin E, G, I. 113-114 ok sjer — í: F, A; ok (mgl I) ser hann, at þeir váro í G, I; ok sá hann, at þeir vóru í B; njáll ser, at þeir eru í E; ok váro þeir á (í Cγ) Cð, Cγ. 114 hann: F, A, B, E, G, I; njáll Cð, Cγ. hverir — ofan: F, B, Cγ; hverir hafa tekit Cð, hverir munu hafa (det sidste a udeglemt) tekit E; hverr hefir tekit ofan A; hverr hefir tekit G, I. 115 skjöldu vára: F, A, B, Cð, E, G, I; skjölduna Cγ. gengu: F, A, B, Cð, Cγ, E, I; ganga G. með: A, Cð, Cγ, E, G, I; með þá F, B. 115-116 segir bergþóra: F, A, B, E, G, I; herfor står foran replikken "b'g'þ'a. ív." Cð, "b'g. í." Cγ. 116-117 klippti — hússins: G, I; klippti skóm á fætr ser ok gekk þegar út ok gekk öðrum megin húsa A; klippti skóm á fætr ser ok gekk upp um húsian E; gekk út þegar ok öðrum (r udeglemt í F) megin hússins F, B; gekk út þegar ok upp öðrum megin húsanna Cð, Cγ. 117 ok sjer — stefna: F, A, B, G, I; hann ser þá bræpr stefna (bortskæret í Cγ) Cð, Cγ; ok stefnir E. 118 hválinn:

eru umgerðis jarðar 120
 auðs verpanði sauða
 eisu cinkar fúsir
 optveitandar leita.
 þeir hafa seima særir
 smíðandar drafníða 125
 geustr vinn ek geira róstu
 grasbíta skyn lítit.

‘ekki munuð jer þá með vápnum vega’ segir njáll
 ‘ok mun annat vera erendit’. ‘laxa skulu vjer
 ‘veiða, faðir, ef vjer rötum eigi sauðina’ segir 130

A, B, Cð, Cγ, E ("holín" — *dog er tegnet over i utydeligt, så at ordet næsten ser ud som holm*), *G, I*; hálsinn *F*. hann mælli: *F, B, E*; njáll mælti *Cð, Cγ*; hann mætti til skarphedins *A, G, I*. ¹¹⁸⁻¹²⁰ skuluð — erendit: (*bortset fra afvigelser i verset*) *B* (*der dog har "fk'pá'iu"* [efter sædvanlig måde at forkorte på = skarpherinn] for skarphjedinn, og hvor ordene þá með ere stærkt beskadigede); skal fara, skarphedinn? 'leita sauða þinna'. n. s. 'ekki mundu þer þá vápnaðir, ef þer ætlaðit þat — ok mun annat vera erindit' *F* (*oprindelig — men et rødt tegn efter erindit henviser til den nederste margen, hvor en anden gammel hånd har tilføjet 1. ordene skarp. kvað þá v., med rød skrift, der nu til dels er utydelig, især det første ord; 2. verset; 3. ordené ok mælti síðan*); skal fara, skarphedinn (frændi tilföier *I*)? 'leita sauða (þinna tilföier *A*)' s. skarphedinn (hann *A*). njáll mælti 'ekki mundu þer (þið *E*) þá vera vápnaðir, ef þer ætlaðit þat — ok mun annat vera erendit' *A, E, G, I*; skal fara, frændi? skarphedinn s. 'leita sauða, faðir minn' s. hann. 'vel væri þat' s. njáll 'at þá veiði bæri eigi undan (*ordene vel — undan ere ábenbart urigtig inkomne fra det følgende*). en (*sikkert fremkaldt ved nys nævnte feilagtige indskud*) ekki mundut þer þá með vápnum vera' s. njáll *Cð*; skal fara, skarphedinn? 'leita sauða, faðir minn' s. hann. 'ekki mundut þer (mundut þer sat som gisning for "mund"ooo) þá með vápnum' s. njáll *Cγ*. ¹²⁹⁻¹³⁰ laxa — faðir: *F, A, B* (*hvor dog kun det første bogstav er tilbage af faðir*), *E* (*dog med s. hann i stedet for faðir*), *G, I*; þá skulu ver veiða laxa (faðir minn tilföier *Cð*)' *Cð, Cγ*. ¹³⁰ ef — sauðina: *A, E, G, I* (*dog have G og I hittum eigi á for rötum elgi*); mgl. *F, B, Cð, Cγ*. ¹³⁰⁻¹³¹ segir skarphjedinn: *B*; s. hann *Cð, Cγ*,

skarpheðinn. 'vel væri þá, ef svá væri; at þá
'veiði bæri eigi undan' segir njáll. Þeir fóru leið
sína, enn njáll gekk inn til hvílu sinnar. hann
mælti til bergþóru 'úti váru synir þínir með vápnum
135 'allir, ok munt þú nú hafa eggjat þá til nakkvars'.
'allvel skal ek þakka þeim, ef þeir segja mjer
'heim víg sigmundar' segir bergþóra.

45. Nú er at segja frá njálssonum, at þeir
fóru upp til fljótshlíðar ok váru um nóttina við
hlíðina ok fóru nær hlíðarenda, er morna tók.
Þenna morgin hinn sama stóðu þeir upp snimma,

E (den sidst nævnte dog midt i replikken — se næst foregående note); herfor har I skarpheðinn mælti foran laxa; mgl. F, A, G. 131 þá — væri: F; þat, þó at svá væri A, E (der har "þot", hvor ot synes halv udsløttet, for þó at), I; þat, þótt þat væri B; þó G; þat' s. njáll Cδ, Cγ. 132 segir njáll: sál. her G, I; medens Cδ, Cγ indskyde disse ord foran at (se næst foregående note); mgl. F, A, B, E. 132-133 fóru leið sína: A, E, G, I; fóro F, Cδ, Cγ; fara B. 133 gekk inn: Cγ, E, G, I; gekk F, A, B; inn Cδ. hvílu: F, A, B, Cδ, Cγ, E; rekkjo G, I. 134-135 með vápnum allir: F, A, B; allir með vápnum Cδ, Cγ (der dog har "þoooo" for þínir allir), G, I; með vopnum E. 135 nú — til: F (dog med tilføiet upp foran til), B, G, I; hafa eggjat þá nú til A; hafa eggjat þá til Cδ; nú hafa egnt þá til Cγ; hafa eggjat þá E (meningen — ikke heldigt — forandret, hvis til ikke lige frem er udeglemt). 136-137 mjer heim: B, Cδ; mer F, A, E, G, I; helm Cγ. 137 víg: F, A, B, Cδ, Cγ, E, G; lát I. sigmundar: F, A, B, E, G, I; sigmundar ok skjaldar Cδ, Cγ. segir bergþóra: B, I; s. hón G; herfor har Cδ, Cγ hón mælti foran replikken; mgl. F, A, E.

45. ¹⁻²er — fóru: A, E, G, I; fóru þeir njálssynir B; fara þeir njálssynir F, Cδ, Cγ. ²til fljótshlíðar: F, A, B, Cγ, E, G, I; í fljóts(hlíð udeglemt) Cδ. ²⁻³ok váru — hlíðarenda: F, A (dog med "i fug v" = í sug við [sug på en eller anden måde variation af svlg] for nær), B, Cδ (dog med hlíðinn for hlíðarenda), Cγ (der dog har "ooo | m; hlíðinn" for fóru nær hlíðarenda); enn (þá tilföier 1) E, G, I, (hvilke således drage ordene er morna tók til det følgende). ⁴þenna morgin: F, A (í morgin er n udeglemt), B, Cδ, Cγ, G, I; þennann (ann utydeligt, og synes raderet,

sigmundr ok skjöldr, ok ætluðu til stóðhrossa. þeir 5
höfðu beisl með sjer ok tóku hross í túni ok riðu
í braut. þeir leita stóðhestsins um hlíðina ok
fundu hann meðal lækja tveggja ok leiddu hrossin
ofan at götum mjök. skarphjedinn sá sigmund;
því at hann var í litklæðum. skarphjedinn mælti 10
'sjáid þer raudálfinn sveinar?' þeir litu til ok kváðuz
sjá hann. þá mælti skarphjedinn 'þú skalt gera at
'ekki, höskuldr; því at þú munt opt sendr einn

máske for at antyde, at hele ordet skulde udgå) morguninn E. hinn
sama: F, A, B, C η , E, G, I; mgl. C δ . 4-5 upp — skjöldr: C δ , C η
(snemma dog bortskáret med undtagelse af "Γ" [= sj]); upp sigmundr
ok skjöldr E; sigmundr upp ok skjöldr A, G, I; sigmundr ok skjöldr
upp F, B. 5 ætluðu: F, B, C δ , C η ; ætluðu at fara A, E, G, I.
stóðhrossa: F, A, B, E, G, I; hrossa C δ , C η . 6 ok tóku — túni:
F, A, B (dog urigtigt med tók for tóku), G, I; ok tóku (urigtigt
skrevet tok) hross, er var (sál., nemlig "3") í túnlínu E; ok tóku
hrossin C δ ; mgl. C η . 7-9 þeir — mjök: A (dog med at for þeir,
í for um, samt med udeladelse af hann), E (dog med leituðu for
leita, samt med at götunum for ofan at götum mjök), G (dog med
udeladelse af mjök), I; þeir fundu rossin milli lækja tveggja F, B;
því at stóðhrossin þau er þeir leituðu váro milli (í milli C η)
lækja tveggja, er þar váro (C η udelader er þar váro) C δ , C η .
9-10 skarphjedinn — litklæðum: I; skarphjedinn sá þá; því at sig-
mundr var í litklæðum F, B, E (dog med þat for þá), G; skarp-
hedinn (bortskáret í C η) sá þá fyrst C δ , C η ; mgl. A (se her neden
for noten til 11-12). 10 skarphjedinn (foran mælti): F, A, B, E, G, I;
ok C δ , C η . 11 sjáid — sveinar: C δ , C η ; hvárt sjái þer, sveinar,
raudálfinn? B; sjái þer raudálfinn? A, E; sjáit þer nú raudálfinn? G, I;
hvárt sjáit er nú raudálfinn? F. 11-12 litu — hann: F, B (dog med
letuz sjá for kváðuz sjá hann), G, I; kváðuz sjá hann E; litu til
ok kváðuz sjá hann. en sigmundr var í litklæðum A; litu til ok
sá, at sigmundr var í litklæðum (r var í lit bortskáret í C η). 'sjá
ver hann' s. helgi C δ , C η . 12 þá mælti skarphjedinn: C δ , G; skarp-
hedinn mælti F, A, B, C η , E, I. 12-18 þú — höskuldr: F, A, B;
þú skalt ekki at gera, höskuldr E; þú, höskuldr, skalt ekki at gera
G, I; þú, höskuldr frændi, skalt gera ekki at C δ ; þú skalt, höskuldr
frændi, gera at ekki C η . 13-14 opt — úvarliga: F, A (dog med
udeladelse af saman), B; opt vera einn sendr úvarliga G, I; opt

- ‘saman úvarliga. enn ek ætla mjer sigmund: þykki
 15 ‘mjer þat karlmannligt. enn it grímr ok helgi skuluð
 ‘vega at skildi’. höskuldr settiz niðr. enn þeir
 gengu þar til, er þeir kvámu at þeim. skarpheðinn
 mælti til sigmundar ‘tak vápn þín ok ver þik: er
 20 ‘þat nú meiri nauðsyn enn kveða flim um oss
 ‘bræðr’. sigmundr tók vápn sín, enn skarpheðinn
 beið meðan. skjöldr sneri í mót þeim grími ok
 helga, ok börðuz þeir í ákafa. sigmundr hafði hjálm
 á höfði sjer ok skjöld á hlið — ok gyrðr sverði —

sendr úvarliga heðra Cð, Cγ; eirn (?) óvarligast fara E. 14 sigmund: F, B, Cð, Cγ, E, G, I; at eiga við sigmund A. 14-15 þykki — karlmannligt: F, E, G, I; ok þykki mer þat karlmannligt verk Cð, Cγ (hvor ígt verk dog er bortskáret); því at mer þikir þat karlmannligt B; mgl. A. 15 It — skuluð: B (dog skulu for skuluð), Cð, Cγ; þeir grímr ok helgi skulu F, A, E, G, I. 16 enn: A, B, Cð, Cγ, E, G, I; “e” (= er) F. þeir: F, A, B, E, G, I; þeir bræðr Cð, Cγ. 17 gengu — þeim: F, B, E (dog med fóro for gengu), G, I; gengu þar til, er þeir kómu mjök svá at A; gengo þar til, er þeir fundu þá sigmund Cð; gengu til (disse to ord bortskárne — kun begyndelsen af gengu er tilbage) móz við þá sigmund ok skjöld Cγ. 18 sigmundar: F, A, B, Cγ, E, G, I; hans Cð (jf. næst foregående note). tak vápn þín: F, A, I; tak þú vápn þín B, Cð, Cγ, E; tak vápn G. 18-19 er — nauðsyn: F, B (der dog indskyder þer efter er); er þer þat meiri nauðsyn A; er (ok er I) þat meiri nauðsyn G, I; ok (bortskáret i Cγ) er þer þat skyldara (skyldugra Cð) Cð, Cγ; “þi e” meiri skaði“ E (meningslóst). 19-20 flim — bræðr: F, B, Cγ; um oss flim, bræðr Cð; flim um oss A, G, I; flimtr uni menn E. 21 beið meðan: F, A, B, Cð, Cγ; beið á meðann E; biðaði á meðan I; biðaði hans meðan G. 21-22 sneri — helga: A (dog uden þeim), B, Cð, Cγ (dog sneriz for sneri), E, G (dog sveriz for sneri), I; sneiri móti þeim helga ok grími F. 22 þeir: F, A, B, Cð, Cγ (hvor dog kun þ er tilbage), E, I; mgl. G. 23 á höfði sjer: A, I; á höfði B, E, G; mgl. F, Cð, Cγ. 23-24 ok skjöld — hendi: A; ok skjöld — ok gyrðr sverði — hafði spjót í hendi I; ok (mgl. B) skjöld — ok gyrðr (det første r udeglemt i Cð) sverði — ok (mgl. F, B) spjót í hendi (af hendi er i bortskáret i Cγ) F, B, Cð, Cγ; — ok gyrðr sverði — skjöld i hendi en spjót i annarri G; ok skjöld ok ðxi — ok gyrðr

ok hafði spjót í hendi — snýr nú í mót skarp-
hjedni ok leggr þegar spjótinu til hans, ok kemr ²⁵
í skjöldinn. skarphjedinn laust í sundr spjót-
skaptit ok færir upp öxina í annat sinn ok höggr
til sigmundar, ok kom í skjöldinn ok klauf ofan öðrum
megin mundriða. sigmundr brá sverðinu hinni hægri
hendi ok höggr til skarphjedins, ok kom í skjöldinn ³⁰
ok festi sverðit í skildinum. skarphjedinn snaraði
svá fast skjöldinn, at sigmundr ljet laust sverðit.
skarphjedinn hjó þá enn til sigmundar með öxinni
rimmugýgi. sigmundr var í panzara. öxin kom
á öxlina ok klauf ofan herðarblaðit. hann hnykkir ³⁵

sverði - ok spjót í hendi E. ²⁴ snýr nú: F, A, B, Cð, I; hann snýr
nú G; snýr E; *bortskåret* í Cγ. ²⁵ leggr — hans: B, G, I; leggr (*lagði* E)
spjótinu til hans Cð, Cγ, E; leggr þegar spjótinu til skarph. A; leggr þegar
spjóti til hans F kemr: F, B, Cð, Cγ; kom A, E, G, I. ²⁶⁻²⁷ laust
— -skaptit: Cð; lýstr í sundr spjótskaptit F, B; -laust í sundr spjót-
skaptit með öxlinni A, E, G, I; "oooo|oooo þeg" (*utydel.*) Cγ. ²⁷ ok
færir — sinn: Cð, Cγ; ok færir upp öxlins F, A, B, G, I; *mgl.* E.
höggr: F, A, B, Cð, Cγ, G, I; höggr síðan E (*jf. næst foreg. note*).
²⁸ ok kom — ofan: A, E (*dog uden ok foran kom, samt med niðr*
for ofau), G, I; ok klýfr skjöldinn ofan F; ok klauf ofan skjöldinn
B; ok klýfr í sundr skjöldinn Cð; ok klý|oooo Cγ. ²⁹ mund-
riða: F, A, Cð, Cγ, G, I; mundriðans B, E. ²⁹⁻³⁰ sverðinu —
höggr: A, G, I; hinne hægri hendi sverðinu ok höggr E; sverðinu
ok hjó F, B, Cð, Cγ (*skriften til dels udslettet*). ³⁰⁻³¹ ok kom —
skildinum: A, G, I; ok kom (kemr F) í skjöldinn svá at festi F,
B; ok festi í skildinum E; svá at festir í skildinum Cð; oooo festi
í skildinum Cγ (*temmelig utydelig*). ³¹ snaraði: F, A, Cγ (*noget*
utydelig), G, I; "fnazjt" (!) E (*til dels noget utydelig*); snarar B, Cð.
³² svá fast skjöldinn: F, A, B, Cð, Cγ, I; skjöldinn svá fast G; svo
hart skjöldinn E. sverðit: F, A, Cð, E, G, I; "fv|ooo" Cγ; sverðinu
B. ³³ hjó þá enn: Cγ (*hvor skriften dog er noget utydelig*); hjó
þá í annat sinn Cð; höggr þá A; höggr F, B, E, G, I. ³⁴ rimmu-
gýgi: F; *mgl.* A, B, Cð, Cγ, E, G, I. ³⁴⁻³⁵ sigmundr — öxlina: F,
A, B, Cð, Cγ (*til dels noget utydelig*), G, I; *mgl.* E (*der ligeledes*
udelader det følgende indtil ok fjell exclusive). ³⁵ ok klauf ofan: Cð,

at sjer öxinni, ok fjell sigmundr á knje bæði ok spratt upp þegar. 'lauzt þú mjer nú' segir skarp-hjediinn 'enn þó skalt þú í móðurætt falla, áðr vit 'skiljum'. 'þat er illa þá' segir sigmundr. skarp-
40 hjediinn laust á hjálminn sigmundar ok hjó hann síðan banahögg. grímr hjó á fótinn skildi — ok tók af í ristarliðnum, enn helgi lagði sverði í gegnum hann; ok hafði hann þá bana. skarphjediinn sá smalamann hallgerðar. þá hafði hann höggvit

G; oooooof ofan (noget utydelig) C η ; hún hleypr ofan á B; hann klauf ofan F, I; hann klauf A; om E se note til 34-35. hann hnykkir: G; ok þá hnykkir hann B; ok hnykkir A, I; ok hnykkir F; ok klippti C δ , C η ; om E se note til 34-35. 36 ok fjell sigmundr: A (hvor dog sigmundr er udeglemt), E, G, I; sigmundr fell þá B; sigmundr fell F, C δ , C η (hvor dog sigmundr er så godt som udslettet). knje bæði: F, A, I; bæði kne G; knen bæði C η ; bæði knen (skrevet kneū) E; knein B, C δ . 36-37 ok spratt upp þegar: A, B, C δ , C η (hvor dog ok sprá er bortskåret), E, G (dog hann for ok), I; mgl. F. 37-38 segir skarphjediinn: sðl. alle membraner, men F indskyder desuden skarphjediinn nælti foran lauzt. 38 í móðurætt falla: F, A, B, C δ , C η ; lúta í móðurætt B; falla í móðurættina G, I. áðr: F, A, B, C δ , C η , G, I; áðr enn E. 39 illa þá: F, A, B, E, G, I; þá illa C δ , C η . sigmundr: F, A, B, C δ , E, G, I; hann C η . 40 sigmundar: E, G, I; mgl. F, A, B, C δ , C η . hann: A, C δ , C η , E, G, I; sigmund F, B. 41-42 á — ristarliðnum: A, I; oooooonooo skildi í ristarliðnom G; fót (í C η er ikke blot de to første bogstaver af fót, men også det foregående hjó, bortskåret) af (undann E) skildi í ristarliðnum (ristarlið F, B) F, B, C δ , C η , E. 42-43 sverði — hann: F (hvor hann dog synes forkortet som hans), A, B, C δ , E; "h' igeegnū h' m; f'ðr" C η (feilskrevet enten for hann í gegnum með sverði eller for í gegnum hann með sverði — det hele noget utydel, især m;); hann sverði í gegnom G, I. 43 ok hafði — bana: G; ok hafði oooooana C η (hvis læsemåde kan have været overensstemmende med G); hafði hann þá bana A; ok hann hafði þá bana I; ok (halvt udraderet) hafði þegar bana C δ (hvor hann mangler); ok fekk þegar bana F (hvor hann ligeledes savnes); ok fekk hann þegar bana B; var hann þá dauðr E. 44-46 sá — höfudit ok: A, I (dog med hönd for hendr); sá smalamann hallgerðar,

höfuð af sigmundi. hann seldi smalamanni í hendr 45
höfuðit ok kvað vísu

höfuð þetta skalt þú hrotta
hljómstærandi færa
kom þú eldskerðir orðum
áls ferðar hallgerði.
hykk at þöll muni þekkja
þynjar logs ok skynja
þýð hvárt þat hafi smíðat
þungt nið boði skíða.

50

smalamaðr kastaði niðr þegar höfðinu, er þeir 55
skildu; því at hann þorði eigi, meðan þeir váru við.

ok hafði (*udeglegt E*) hann (*skarpheðinu B*) höggvit höfuð (af
höfuðit *E*) af sigmundi. hann seldi smalamannul (smalamanninum
B) höfuðit (*for smalamanul höfuðit har E höfuðit í hendr smal-*
manninum [vistnok skrivefeil for smalamanulnum]) ok *F, B, E*; sá
smalamannu hallgerðar. hann hafði höggvit höfuð af sigmundi.
hann fekk smalamanni ok *G*; hafði höggvit höfuð af sigmundi ok
fekk í hendr (*det sidste bogstav i dette ord udsløttet i C₇*) smala-
manni (húskarli *C₇*) hallgerðar ok (*bortskåret i C₇*) *Cð, C₇*. 46-54 kvað
— skíða: sál. (*bortset fra afvigelser i verset*) *B*; bað ("oð" *C₇*)
hann færa hallgerði (hennul *Cð, C₇* — *jf. næst foreg. note*) ok (*mgl.*
G; *ligeledes F*, der dog har oben plads derfor) kvað (*s. G*) hana
kenna mundu, hvárt þat höfuð hefði (*i udeglegt i E*; *meget af-*
bleget i C₇ og I) ort (*kvedit A, E, G, I*) nið (flim *G, I*; *mgl. Cð, C₇*)
um þá (þá fedga *G*; þá bræðr *Cð*; oss bræðr *C₇*; oss *F*) *F, A, Cð,*
C₇, E, G, I; — *men efter oss findes i F et tegn, der henviser til*
den nederste margen, hvor en fra teksten forskellig, skönt neppe meget
ynge, hånd har tilføjet ok kvað vísu (disse tre ord med rødt blæk)
og derpå verset. 55-56 smalamaðr — skildu: *A*; smalamadrinn kastaði
niðr höfðinu (*mgl. G, I*), þegar (*skrevet to gange i I*) þeir skildu
B, G, I; smalamadrinn (*sma bortskåret C₇*) kastaði niðr höfðinu,
þegar hann skilpi við þá *Cð, C₇*; smalamaðr kastaði niðr höfðinu,
þegar hann var skilinn við þá *E*; smalamaðr kastar höfðinu niðr,
þegar þeir höfðu skilit *F*. 56 því at: *F, A, B, Cð, C₇, E, I*; en *G*.
váru við: *A, E, G, I*; váro hjá *Cð*; sá *C₇*; sá hann *F, B*.

þeir bræðr fóru nú þar til, er þeir fundu menn
niðri við markarfljót, ok sögðu þeim tíðendin: lýsti
60 skarphjediinn vígi sigmundar á hendr sjer enn þeir
grímr ok helgi vígi skjaldar sjer á hendr. fóru
þeir þá heim ok sögðu njáli tíðendin. njáll mælti
'njótið heilir handa. hjer skulu eigi sjálfðæmi fyri
'koma at svá búnu'. — nú er þar til máls at taka,
er smalamaðr kemr heim til hlíðarenda. hann segir
65 hallgerði tíðendia 'fjekk skarphjediinn mjer í hendr
'höfuð sigmundar ok bað mik færa þjer; enn ek

57 bræðr fóru nú: Cð, Cγ; fóro F, A, B, E, G, I fundu: F, A, B, E, G, I; finna Cð, Cγ. 58 niðri: A, G, I; mgl. F, B, Cð, Cγ, E. ok (foran sögðu): F, A, Cð, Cγ, E, G, I; þeir B. sögðu: B; "fagði" (skrivfeü) A; s. F, E, G, I; segja Cð, Cγ (jf. finna note til 57). 58-59 lýsti skarphjediinn: F, A, B, Cð, Cγ; skarpheðinn lýsti E, G, I. 59 vígi sigmundar: F, A, B, Cð, Cγ, G, I; viginu sigmundar E. á hendr sjer: F, B, E, G, I; á hönd ser A, Cγ; ser á hendr Cð. 59-60 þeir — helgi: A, B, Cð, E, G, I; grímr ok helgi F; þeir helgi ok grímr Cγ. 60 vígi — hendr: Cð, Cγ (hvorr dog á he er bortskáret); vígi skjaldar á hendr ser B; á hendr ser vígi skjaldar I; vígi skjaldar F, A, G; viginu skjaldar ("fklíllíð") E. 61 þeir þá: F, A, Cγ, G, I; þeir nú E; þeir sípan Cð; sípan B. tíðendin: F, A, B, Cð, E, I; tíðendi G; "þj", Cð. njáll mælti: Cð, Cγ (utydelig); hann "s" (ligner s og kan i at fald neppe være en forkortelse af svarar eller svaradi) B; hann sv. svá E, I; hann s. svá F, A; herfor har G s. hann efter handa. 62 njótið heilir handa: F, A, Cð, Cγ (til dels utydelig), E (handa feilskrevet), G; njótti handa hellir I; mgl. B. skulu: F, A, I; skal B, Cð, Cγ, E, G. 63 at svá búnu: F, A, B, Cð, G, I; at búnu (noget afbleget) Cγ; mgl. E. 64 er smalamaðr kemr: F; er smalamaðrinn kemr B; at smalamaðr kemr A; at smalamaðr kom Cð; at smalamaðrinn kom Cγ, E, G, I. til hlíðarenda: F, A, E ("hlíð"índa" for hlíðarenda) G, I; at hlíðarenda Cð; "oooohð" (h beskadiget) enda" Cγ; til hallgerðar B. hann: F, A, B, G, I; ok Cð, Cγ, E. 65 hallgerði: F, A, Cð, Cγ, E, G, I; henni B (jf. næst foreg. note). fjekk skarphjediinn: F, B, G; fekk hann A, E, I; ok vildi skarphjediinn fá Cð, Cγ. 66 höfuð: F, A, B, Cγ; höfuðit Cð, E, G, I. bað — þjer: F, A, B, E, G, I; skyldi (sál) ek fá þer í hendr Cð; "fklíða (a usikkert) ek" (ek utydeligt [resten er næsten

'þorða eigi at gera þat' segir hann 'því at ek vissa 'eigi, hversu þjer myndi þat líka'. 'þat var illa, er 'þú gerðir þat eigi' segir hón 'ek skylda færa 'gunnari höfuðit, ok myndi hann þá hefna frænda 70 'síns eða sitja fyrir hvers manns ámæli'. síðan gekk hón til gunnars ok mælti 'ek segi þjer víg 'sigmundar frænda þíns. hefir skarphjedinn vegit 'hann ok vildi láta færa mjer höfuðit'. 'slíks var 'sigmundi ván' segir gunnarr 'því at illa gefaz ill 75 'ráð; enn jafnan gerir hvárt ykkat skarphjedins

heft udvasket, men synes at have stemt overens med Cδ) Cγ. 67 eigi — hann: Cδ og, som det synes, Cγ; þat eigi' s. hann 'at gera F; þat eigi at gera B; þat eigi' s. hann A, E, I; þat eigi G. 68 þjer — líka: F; þer myndi þat þlkja B; þer myndi þikkja Cδ, Cγ; þú mundir því kunna E, G, I; þú munder kunna því A. 68-69 er — hón: F, A, B; er þú gerðir eigi þat' s. hón G, I; attú (for at þú) gerðir (det sidste r mangler) eigi þat E; s. hón 'er þú gerðir þat eigi Cδ, Cγ. 69 ek: F, A, B, Cδ, Cγ, G, I; því at eg E. 69-70 færa gunnari höfuðit: I; færa gunnari F, A, B; fært hafa gunnari höfuðit G; hafa fært gunnari E; hafa fengit gunnari í hendr höfuðit Cδ; hafa fenoooo höfuðit Cγ (hvor í hendr ikke kan have stået, i det mindste ikke i linien). 70-71 þá — síns: F, A, B, G, I; hafa hefut (n udeglemt) frænda síns E; þá hafa mælt eptir frænda sinn Cδ, Cγ. 71 eða: A, Cδ, Cγ (med tilføiet ella efter ámæli), E, G, I; ella F, B. 71-72 síðan — gunnars: F, B, Cδ, Cγ; síðan gekk hón til fundar við gunnar A, E, I; gekk hón þá til fundar við gunnar G. 72 mælti: F, B, Cδ, Cγ; mælti til hans A, E, G, I. ek: F, A, B, Cγ, E, G, I; ek hefi típendi at segja þer — ek Cδ. þjer: F, A, B, Cγ, E, G, I; mgl. Cδ. 78 hefir: F, A, B, E, I; ok hefir Cδ, Cγ, G. 74 vildi — mjer: F, A, B; vildi hann láta færa mer G, I; vildi mer láta færa Cδ; vildi hann mer láta færa Cγ; það mjer (forskrevet mig, d. e. mig rettet til mjer) færa E. 75 sigmundi: G (se næst følgende note); hánun F, A, B, Cδ, Cγ, E, I, (der naturligvis alle mene det samme som G). 76 enu — skarphjedins: sál. G (hvis læsemåde, skönt måske ikke oprindeligt, her foretrækkes, for at undgå de øvrige membraners meget hårde udeladelse af skarphjedins efter ykkat); ok hefir hvártvegga ('vítvgia" [feilskrift] F; "hvitvgia" eller måske snarere "hvítvgia" Cγ; "hvitvgi" [feilskrift] E) ykkat opt grálga gert til annars (for opt —

‘grálíga til annars’. gekk þá gunnarr í braut. hann ljét ekki búa til vígsmálit ok engan hlut at hafa. hallgerðr minnti opt á ok sagði sigmund vera 80 úbættan. gunnarr gaf ekki gaum at því. nú liðu þrjú þing þau er menn ætluðu at hann myndi sækja málit. þá kom eitt vandamál at hendi gunnari þat er hann vissi eigi hversu upp skyldi taka. reið hann þá til fundar við njál. hann 85 fagnar vel gunnari. gunnarr mælti til njáls ‘heil-
 ‘ræði em ek kominn at sækja at þjer um eitt ‘vandamál’. ‘makligr ert þú þeira’ segir njáll ok

annars *hær* I: opt grálíga gert við annat; B: opt gert við annat grálíga; E: grálíga goldit ok gert til annars; Cð: opt gert grímlíga til annars; Cγ: gert jafnan grímlíga ooo annars) F, A, B, Cð, Cγ, E, I. ⁷⁷ þá gunnarr: F, A, B, I; gunnarr þá Cð, Cγ, E (*hvor gekk í övrigt er udeglemt*), G. hann: F, A, B, G, I; ok Cð, Cγ, E. ⁷⁸ búa til vígsmálit: F, B, E; til búa vígsmálit A, G, I; búa málit til Cð; búa til málit Cγ. at hafa: F, A, B, I; at hafast E; at elga Cð; "atooo" Cγ; í elga G. ⁷⁹ á: F, A, B, Cγ, E, G, I; á um (*skrevet to gange*) vígit Cð. ⁷⁹⁻⁸⁰ ok sagði — úbættan: F (*med s. for sagði*), A, B, Cð (*hvor sagði er udeglemt*), G og I (*med s. for sagði*); ok segir sigmund úbættan vera Cγ; at sigmundr væri óbætt E. ⁸⁰ ekki: F, A, B, Cð, Cγ, E, I; öngan G. því: F, B, Cð; í Cγ er því (*med det foregående at*) bortskáret (*men der kan ikke have stået mere*); áeggjan hennar A, I; eggjan hennar E, G. liðu: F, A, B, G, I; liða Cγ, E; "liþ" (*den største del af þ er tillige med endelsen bortrevet*) Cð. ⁸¹ þau er: F, A, B, Cð, Cγ, G, I; ok E. ætluðu: F, A, B, E, G, I; hugðu Cð, Cγ. at hann: F, A, B, E, G, I; at gunnarr Cγ; ooo Cð. ⁸² vandamál: F, A, B, Cð, Cγ (*hvor dog van er bortskáret*), E, I; mál G. at hendi: F, A, E, G, I; á hendr B; at Cð, Cγ. ⁸⁴ taka: F, A, B, Cð, Cγ, E, I; taka málit G. ⁸⁴⁻⁸⁵ hann fagnar vel gunnari: F, B; "ooooagnar vel .G." Cð; hann fagnaði gunnari vel A; hann fagnar hánum vel Cγ; hann fagnaði honum vel E; njáll fagnaði hánum vel G, I. ⁸⁵ gunnarr — njáls: F, A, B, Cγ, I; gunnarr mælti til hans G; "o. ooooo" Cð; *mgl. E.* ⁸⁶⁻⁸⁷ eitt vandamál: F, A, B, Cð, Cγ (*hvor dog eitt er bortskáret og v beskædiget*), I; eitt hvert (!) vandamál E; eitt mál G. ⁸⁷ 'makligr — segir njáll: F, A, B; 'makligr ert þú þess' s. njáll Cð, Cγ (*til*

rjēð hánum ráðin. gunnarr stóð þá upp ok þakkaði hánum. njáll mælti þá ok tók til gunnars 'helzti 'lengi hefir sigmundr frændi þinn úbætt verit'. 'fyri 90 'löngu var hann bætt' segir gunnarr 'enn þó vil 'ek eigi drepa hendi við sóma mínum'. gunnarr hafði aldri illa mælt til njálssona. njáll vildi ekki annat, enn gunnarr gerði um málit. hann gerði tvau hundruð silfrs enn ljēt skjöld vera úgildan. 100 Þeir greiddu þegar allt fjeit. gunnarr sagði sætt þeira upp á þingskálapingi, þá er þar var mest fjölmenni, ok tjáði, hversu þeim hafði vel farit feðgum, ok sagði um orð þau hin illu, er sigmundi

dels utydelig); njáll mælti ("f." G) 'makligr ert þú þeira G, I; udeglemt E. 87 ok (foran rjēð): F, A, B, Cð, Cγ, E, I; hann G. 88 ráðin: F, A, Cð, Cγ (stærkt afbleget); ráðit B, G, I; síðann ráðinn E 88-89 gunnarr — hánnum: F, A, B, Cð, Cγ (dels beskadiget dels meget utydeligt), E, G; mgl. I. 89 ok tók til gunnars: F, A, E, G, I; ok tók til hans B; mgl. Cð og vistnok Cγ (der i övrigt er ulæselig på dette sted). helzti: Cð, Cγ(?), G, I; ærit F, A, B, E. 90 sigmundr — verit: Cð (der i övrigt efter verit urigtig tilføier ok mælti þú til g), Cγ (der dog her er meget utydelig og til dels ulæselig), G, I; sigmundr frændi þinn verit úbætt F, B; nú verit sigmundr frændi (i E er i udeglemt) þinn úbætt A, E. 91 segir gunnarr: F, A, B, E, G, I; herfor har Cð hann "fv." foran fyr. 92 sóma mínum: F, A, B, E, G, I; sæmd minni Cð. 93 illa mælt: F, A, Cð, E, G, I; mælt illa B. til njálssona: F, A, B, G; til njáls ne sona hans Cð; til njáls I; við njál E. vildi: F, A, Cð, E, G; vildi þá B; vildi þó (snarere end þá) I. 99 gerði um: F, A, B, Cð, E; gerði þá þegar um G, I. 100 ljēt: F, A, B, Cð, G, I; hann let E skjöld vera úgildan: F, A, B, E, I; vera úgildan skjöld G; skjöld ógildan Cð. 101 allt fjeit: F, A, B, Cð, E; felt allt G, I. 101-102 sætt þeira upp: F, A, B, E; upp sætt þeira Cð, G, I. 102-103 mest fjölmenni: F, A, B, Cð; mestr hluti manna E, G, I. 103-104 hversu — feðgum: B (der i det mindste klarest gengiver den rigtige mening); hversu vel þeim hafði farit F, A, E, G, I; fyr þeim, hversu þeim hafði farit Cð. 104 sagði: A, B, G; s. F, I; segir Cð, E. um — illu: A, I; um þau orð hinu illu E; at orð þau hinu illu G (jf. note til 105-106); þau hinu illu orð F, B, Cð (utydelig). sigmundi: — "Sig." F;

105 dró til höfuðsbana; ok skyldi engi þau herma
 síðan, enn vera úgildir hverr sem hermði. þeir
 mæltu þat báðir, gunnarr ok njáll, at engir
 hlutir skyldi þeir til verða, at eigi semði þeir
 sjálfir. efnidiz þat ok vel síðan, ok váru þeir
 110 jafnan vinir.

46. Gissurr hvíti hjet maðr. hann var teits-
 -son, ketilbjarnar-sonar hins gamla frá mosfelli.
 móðir gissurar hjet álof. hón var dóttir böðvars
 hersis, víkingakára-sonar. ísleifr byskup var sonr
 5 gissurar. móðir teits hjet helga ok var dóttir
 þórðar skeggja, hrapps-sonar, bjarnar-sonar bunu,
 gríms-sonar hersis ór sogni. gissurr hvíti bjó at
 mosfelli ok var höfðingi mikill. sá maðr er nemndr

“úgm.” A; “úgmðr.” B; “Súgmðr.” Cð, G; “úgmðr.” E; “.s.” I. 105 höfuðs-
 bana: F, B, Cð (höfuðs [temmelig afbleget]bana), E (höfubana), G,
 I; bana A. 105-106 ok skyldi — hermði: Cð; þau skildi engi
 uppi hafa síðan, eða vera úgildir sá er mælt A; skildi engi uppi
 hafa, eða (med feilskriften r for ð I; ok E) vera úgildir sá (“hv” =
 hver E) er mælti E, G (jf. note til 104 um — illu), I; skyldi ok
 engi herma þau, eða vera úgildir sá er mælti F; skyldi ok engi
 herma eða kveða vísurnar — enn ef kvæði, skoldi sá vera úgildir B.
 107 þat: F, A, B, Cð, E; mgl. G, I. 107-108 engir hlutir skyldi þeir:
 F, A, G, I; öngvir hlutir skyldi þeim E; engi lutr skyldi sá B, Cð.
 109 sjálfir: F, B, Cð; með ser sjálfir A, E, G, I. efnidiz — síðan:
 F, B, Cð; efnu þeir þat ok (mgl. G) vel síðan A, G, I; dæmdu
 þeir með ser þetta E. 109-110 þeir jafnan vinir: F, B, Cð; jafnan
 vinir G, I; alla tíma vinir A; vinir síðan E.

46. ¹ hvíti: B; mgl. F, A, Cð, E, G, I. ² frá: F, A, B, Cð,
 E; at G, I. ³ hón var: F, Cð; ok var A, E; mgl. B, G, I.
 4-5 ísleifr — gissurar: Cð (hvor sonr gi er bortskáret); son gizurar
 het ísleifr byskup G; hans sonr var ísleifr byskup F, A, B, E, I.
 6 móðir: F, B, Cð, E, G; eun móðir A, I. hjet: F, A, B, E, G,
 I; var Cð. ok var: F, A, B, E, I; hón var G; oooo Cð. ⁷ hrapps:
 F, A, B, G, I; hrafs Cð; hrafs (urigtigt) E. ⁸ gríms —
 sogni: B, Cð (hvor hersi er bortskáret); mgl. F, A, E, G, I.
 hvíti: F, A, B, Cð, E; hinn hvíti G, I. ⁹ ok var: F, A, B, Cð,

til sögunnar, er geirr hjet, ásgeirs-son, úlfs-sonar. hann var kallaðr geirr goði. móðir hans hjet þór-10 katla ok var dóttir ketilbjarnar hins gamla frá mosfelli. geirr bjó í hlíð í byskupstungu. þeir geirr ok gissurr fylgðuz at hverju máli. í þenna tíma bjó mörðr valgarðsson at hofi á rangár-15 völlum. hann var slægr ok illgjarn. þá var valgarðr útan, faðir hans, enn móðir hans önduð. hann öfundaði mjök gunnar frá hlíðarenda. hann var vel auðigr at fje ok heldr úvinsæll.

47. Otkell hjet maðr. hann var skarfs-son, hallkels-sonar. sá hallkell barðiz við grím í grímsnesi ok felldi hann á hólmi. þeir váru bræðr

E, I; hann var G. ⁹ geirr: A, E, G, I; geirr goði F, B, Cð. ásgeirs — sonar: G, I; mgl. F, A, B, Cð, E. ¹⁰ hann — goði: A, E; i stedet for denne sætning har F, B, Cð föiet goði til navnet oven for (se første note til ⁹); mgl. G, I. hans: F, A, B, Cð, E; geirs G, I. ¹⁰⁻¹¹ þórkatta: sál. alle (F, A, B, Cð, E, G, I). ¹¹ ok var: A, E; hón var Cð; mgl. F, B, G, I. hins gamla: A, E, G, I; gamla (skrevet gā) F; mgl. B, Cð. ¹¹⁻¹² frá mosfeili: F, A, B, Cð, E; mgl. G, I. ¹² geirr — byskupstungu: G, I; geirr (goði tilföier B, Cð) bjó í hlíð F, A, B, Cð; mgl. E. ¹²⁻¹³ þeir — gissurr: G, I; þeir geirr goði ok gizurr hvíti Cð; geirr ok gizurr (skrevet gjt?) E; þeir gizurr F, A, B. ¹⁵ illgjarnu: F, A, E (utydelig, men synes skrevet illgjærn), G, I; illfúss B, Cð. ¹⁶ útan, faðir hans: F, A, B, G, I; faðir hans útan Cð; utau E. önduð: F, A, G, I; var öndut B, var dauð Cð. ¹⁷ frá: F, A, B, E, I; at Cð, G. ¹⁸ vei auðigr: F; "uooo (hvorþá følger en oprindelig split i pergamentet) audooo (ð næsten helt bortrevet)" G; vellauðigr A, B, Cð, I (vell tydeligt, auðigr næsten uleseligt); auðigr E. ¹⁸ ok heldr úvinsæll: F, B; ok allóvinsæll Cð; mgl. A, E, G, I.

47. ¹ hann — son: sál. alle, (nemlig F, A, B, Cð [hvor skarfs nærmest ser ud som "fcarpf.], E ["fks" for skarfs], G ["skarpt" for skarfs], I). ² hallkell: A (jf. Landn. V 12: Isl. I 315); mgl. F, B, Cð, E, G, I. ³ á: A, B, E (eller af?), G, I; af F, Cð. ³⁻⁴ þeir — gamli: F (dog med udeladelse af hinn), A, G, I; þeir voru bræðr otkell (urigtigt) ok ketilbjörn B; þeir voro bræðr ketilbjörn ok

hallkell ok ketilbjörn hinn gamli. otkell bjó í
 5 kirkjubæ. þórgerðr hjet kona hans. hún var
 mäs-dóttir, bröndólfssonar, naddaðar-sonar hins
 færeyska. otkell var auðigr at fje. sonr hans hjet
 þórgeirr. hann var á ungum aldri ok gerviligr
 maðr. skammkell hjet maðr. hann bjó at hofi
 10 öðru. hann átti vel fje. hann var maðr illgjarn
 ok lyginn, údæll ok illr viðreignar. hann var vinr
 otkels mikill. hallkell hjet bróðir otkels. hann
 var mikill maðr ok sterkr ok var þar með otkatli.
 bróðir þeira hjet hallbjörn hvíti. hann flutti út
 15 þræl einn, er melkólfr hjet. hann var írskr ok
 heldr úvinsæll. hallbjörn fór til vistar með otkatli
 ok svá melkólfr þræll. þrællinn mælti þat jafnan,

hallbjörn (*urígtigt*) E; *mgl. Cð.* 4-5 otkell — kirkjubæ: F (*dog hana for otkell*), A, B, E, G, I; *mgl. Cð.* 5 þórgerðr — hans: F, A, B, E, G, I; kona otkels het þórgethr Cð. 6 mäs: F, Cð; márs A, B, E; ívars G, I. bröndólfs: A, E, G, I; rúnólfs F, B, Cð. naddaðar: F, A, B, Cð, G, I; "naddoðf" E. 7 hjet (*foran þórgeirr*): F, A, B, E, G, I; var Cð. 8 á ungum: F, A, B, Cð, G, I; ungr at E. 9-10 hofi öðru: F, A, B (*öðru forskrevet avdy*), Cð, G, I; öðru hofi E. 10 vel fje: F, B, Cð, G, I; fe vel A, E. 10-11 maðr illgjarn ok: A, E (*der dog for illgjarn synes at have illgjægū eller illgjænū*); illgjarn ok G, I; *mgl. F, B, Cð.* 11 lyginn: F, A, B, Cð, E, G; lygimaðr I. údæll: F, A, E, G, I; ok údæll B, Cð. 12 mikill: Cð, G, I; *mgl. F, A, B, E.* hallkell — otkels: F, A, B, G, I; bróðir otkels het hallkell Cð; om E se neden for. 12-13 hann — sterkr: F, A, B, Cð (*dog med udeladelse af maðr*); mikill maðr ok sterkr G, I; om E se neden for. 13 ok var þar: F, A, B, I; hann var Cð, G; om E se neden for. 14 bróðir — hvíti: F, A, B, Cð, G, I; om E se neden for. 15 einn: F, B; þann Cð; *mgl. A, E (hvis læsemåde i övrigt findes neden for)*, G, I. 15-16 írskr ok heldr: F, A, E (*hvis læsemåde se neden for*), G; írskr ok B; írskr ok heldr ódæll ok I; "ill (?) oc" Cð. 16 hallbjörn: F, A, B, Cð, G, I; hann E (*hvorom se neden for*). 17 svá melkólfr þræll: F (*hvor þræll er forkortet þ.*); svá melkólfr B, Cð; þeir melkólfr A, E (*se i övrigt strax neden for*), G, I.

at hann þættiz sæll, ef otkell ætti hann. otkell var vel til hans ok gaf hánum kníf ok belti ok alklæðnað, enn þrællinn vann allt þat er hann 20 vildi. otkell falaði þrællinn at bróður sínum. hann kvaðz mundu gefa hánum þrællinn enn kvað þó verra grip í, enn hann ætlaði. enn þegar er otkell átti þrællinn, þá vann hann allt verr. otkell talaði opt um þat fyrir hallbirni bróður sínum, at hánum 25 þótti þrællinn lítit vinna. enn hann kvað hánum þó annat verr gefit. — í þenna tíma kom hallæri mikit, svá at menn skorti bæði hey ok mat, ok gekk þat um allar sveitir. gunnarr miðlaði mörgum manni hey ok mat; ok höfðu allir þeir er þangat 30

For hallkell (*linie* 12) — þræll (*linie* 17) har E hallbjörn (*skrevet* hallbjörn) het bróðir otkells ok var kallaðr hvite. hann flutte út þræl, er melkólfir het. hann var frskr ok heldr óvinsæll. hann fór til vistar með otkatli ok þeir melkólfir. hallkell het bróðir þeirra otkells. hann var mikill ok sterkr ok var með þeim bræðrum. 17 jafnan: F, A, B, E, G, I; *mgf.* Cð. 18 þættiz: F, A, B, Cð, G, I; væri E. 18-19 otkell var: A, Cð, E, G, I; hann var F, B. 19 ok gaf: F, A, B, Cð, E, I; hann gaf G. 20 alklæðnað: F, A, B, G, I; allan klæðnað Cð, E. silt: F, A, B, Cð; úvallt E; jafnan G, I. er hann: F, A, B, Cð, E; sem hann I; er otkell G. 22 kvaðz — hánum: F, A ("q" for kvaðz), E ("létx" for kvaðz), Cð ("lez vika" for kvaðz mundu); kvezt mundu selja honum E; kvez hánum selja mundo I; seldi hánum G. 22-23 enn — í: F, B (*dog* ok *for* enn), Cð, I (*dog* ok *for* enn); ok s þó verra grip í G; ok kvað hann (*mgf.* E) þó vera (*feilskrevet* v E) verra grip A, E. 23 þegar er: F, B, E, I; þegar A, Cð, G. 24 þá: F, A, B, Cð, G, I; *mgf.* E. verr: F, A, B, Cð, E; verr enn áðr G, I. 24-25 talaði opt um þat: Cð; talaði opt B; talaði optlaga F; ræddi um opt A; ræddi um jafnan E, I; ræddi jafnan um G. 25 bróður sínum: Cð; enom hvíta I; hvíta A, B, E, G; *mgf.* F. 26 þótti: A, Cð, G, I; þætti F, B, E. 26-27 enn — þó: Cð; hann s. hánum E, G, I; hann segir hánum þó allt A; hann sagði otkatli, at hánum var F, B. 27 þenna: F, B, Cð, E, G; þann A, I. 28 menn: F, A, B, Cð, E; *mgf.* G, I. hey ok mat: F, A, B, E, G, I; mat ok hey Cð. 30 manni: F, A, Cð, E, G, I; mönnum B. hey ok mat: F, A, E; bæði hey ok mat

kvámu meðan til var. svá kom, at gunnar skorti bæði hey ok mat. þá kvaddi gunnarr kolskegg til ferðar með sjer ok þá sigfússsonu ok lamba sigurðarson. þeir fóru í kirkjubæ ok kölluðu otkel 35 út. hann heilsaði þeim. gunnarr mælti 'svá er háttat, at ek em kominn at fala at þjer hey ok 'mat, ef til er'. otkell svarar 'hvárttveggja er 'til, enn hvártki mun ek þjer selja'. 'vill þú gefa 'mjer þá?' segir gunnarr 'ok hætta til, hverju ek 40 'launa þjer?' 'eigi vil ek þat' segir otkell. skammkell var tillagaillr. þráinn sigfússson mælti þess

B; mat ok hey Cð; hey G, I ok (foran höfðu): F, A, B, Cð, E; mgl. G, I. Þeir er þangat: B, Cð, E, G; þeir sem þangat I; þeir er þar A; er þangat F. 31 meðan til var: F, A, B, Cð, G, I; meðan er til var. fór svo fram um stund E. svá: F, A, B, E, G, I; ok svá Cð. gunnar: F, A, B, Cð, E, I; hann G. 32-33 kolskegg — sjer: F, A, B; kolskegg með ser Cð, E, I; með ser kolskegg G. 38 þá sigfússsonu: Cð; þráinn sigfússson F, A, B, E, G, I. ok (foran lamba): A, E, G, I; mgl. F, B, Cð. 34-35 kölluðu otkel út: F, A, B, I; kölluðu út otkel E, G; kvöddo otkel út Cð. 35-36 hann — háttat: F (dog með heilsar for heilsaði, samt með overflödig tilföining af s. gunnarr efter háttat), B, (ð (dog með gunnari for þeim, samt með tilföiet otkell efter háttat); hann fagnaði gunnari (vel tilföier A). gunnarr (hann A) tók vel kveðju hans. 'svá er háttat' s. gunnarr (hann I) A, I; otkell fagnaði vel gunnari. gunnarr tók vel kveðju hans. 'svo er háttat' s. gunnarr E; hann fagnaði þeim vel. 'svá er háttat' s. gunnarr G. 36 kominn: F, A, B, E, G, I; her kominn Cð. hey: F, A, B, Cð, E; bæði hey G, I. 37 er: Cð, E; væri F, A, B, G, I. otkell svarar: F (med s for svarar), B (med "s" for svarar); herfor have A, G, I s otkell, men Cð, E s. hann, efter til. 38 muu — selja: F, B, E; vil ek þer selja A; vil ek selja þer Cð, G, I. 38-39 gefa mjer þá: F, B, Cð, G; gefa mer A, E; gera mer kost á eða gefa mer I. 39 segir gunnarr: A, B, Cð, E, G; mgl. F, I. 39-40 'ok hætta — þjer?': F, A (dog á for til), B, Cð, E; mgl. G, I. 40 þat: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G. otkell: F, B, Cð, E, G, I; hann A. 41 þráinn sigfússson mælti: F, A (hvor dog son er udeglemt), B, E, G, I; herfor har Cð s. þráinn sigfússson efter vert. 41-42 þess væri vert: F, A, B, Cð, G, I; þat væri

‘væri vert, at vjer tækim upp bæði hey ok mat
 ‘ok legðim verð í staðinn’. ‘aldauða eru þá mos-
 ‘fellingar’ segir skammkell ‘ef jer sigfússsynir
 ‘skuluð ræna þá’. ‘með engi rán munu vjer fara’⁴⁵
 segir gunnarr. ‘vill þú kaupa þræl at mjer?’ segir
 otkell. ‘þat spari ek eigi’ segir gunnarr. síðan
 keypti gunnarr þrælinn ok fór í braut við svá
 búit. þetta spyr njáll ok mælti ‘illa er slíkt gört,
 ‘at varna gunnari kaups. er þar öðrum eigi góðs⁵⁰
 ‘ván, er slíkir fá eigi’. bergþóra húsfreyja mælti
 ‘hvat skalt þú mart um slíkt tala? er þjer miklu

makkligt E. ⁴² upp — mat: A; hvártveggja Cð; mgl. F, B, E, G, I.
⁴³ verð í staðinn: F, A, B, Cð; verð eftir E; fe (feit I) eptir í
 staðinn G, I. aldauða: F, A, B, E, G, I; ‘allæyða’ Cð. ⁴³⁻⁴⁴ þá
 mosfellingar: B, Cð, E; mosfellingar þá A, G, I; mosfellingar
 F. ⁴⁴ segir skammkell: Cð, E, G, I; herfor har F, B skammkell
 svaraði foran replikken; mgl. A. ⁴⁴⁻⁴⁵ jer — þá: F, B; ef þer
 sigfússsynir skulut þá ræna A; þer sigfússsynir ”n’oooo | na“ I
 (uden tvíel samme læsemåde som i A); er sigfússsynir rænit þá Cð(!);
 þjer skulut ræna þá E; þat væri G. ⁴⁵ munu vjer: G, I; viljum
 ver B; vil ek F, A, Cð, E. ⁴⁶ þræl at mjer: F, A, B, E, G, I; at
 mer þræl Cð. ⁴⁷⁻⁴⁸ síðan keypti gunnarr: F, A, B, E, G, I; keypti
 gunnarr þá Cð. ⁴⁸ í (foran braut): F, A, Cð, E, G, I; á B. ⁴⁸⁻⁴⁹ við
 svá búit: F, B, G, I; með svá búit A; síþan með hann Cð; síðann
 E. ⁴⁹ spyr: B, Cð; spyr eller spurði F; spurði A, G, I (spur
 bortrevet); fretti E. njáll: F, A, I; njáll at bergþórhváll B, Cð,
 E, G. ⁵⁰ varna gunnari kaups: F, B; synja gunnari kaups Cð;
 varna gunnari sölu G; ooooo (dog ses begyndelsen af v i varna) I;
 varna honum sölu E; varna sölu slíkum (skrevet to gange) manni,
 sem gunnarr er A. ⁵⁰⁻⁵¹ er þar — ván: F (hvor dog eigi er feil-
 skrevet e’ for ”é”); er þar eigi öðrum góðs vón B; ok (mgl. I) mun
 þar eigi öðrum góðs vón A, E, I; mun eigi þar öðrum góðs vón
 G; ok er þar eigi vón öðrum órlausna Cð. ⁵¹ fá eigi: F, B, Cð;
 skulu eigi fá A, E, G, I. ⁵¹⁻⁵² bergþóra — tala: Cð; ‘hvat þarftu þú mart
 um slíkt at tala? F (der tilføier s. bergþóra efter replikkens slutning);
 ‘hvat þarftu mart um slíkt at tala?’ s. bergþóra B; ‘hvat þarftu’ s.
 bergþóra ‘mart til slíks at tala? A; ‘hvat þarftu mart til slíks
 (skrevet slíkt) at leggja? s. bergþóra E; ‘hvat skalto mart til slíks

‘drenkiligra at fá hánú bæði mat ok hey, er þik
 ‘skortir hvártki til’. njáll mælti ‘þetta er dag-
 55 ‘sanna, ok skal ek víst birgja hann at nökkuru’.
 fór hann þá upp í þórólfsfell ok synir hans ok
 bundu þar hey á fimmtán hesta, enn á fimm
 hestum höfðu þeir mat. njáll kom til hlíðarenda ok
 kallaði út gunnar. hann fagnar þeim vel. njáll
 60 mælti ‘hjer er hey ok matr, er ek vil gefa þjer.
 ‘vil ek, at þú leitir aldri annarra enn mín, ef þú
 ‘þarft nakkvars við’. ‘góðar eru gjafar þínar’ segir
 gunnarr ‘enn meira þykki mjer verð vinátta

leggja?’ s. bergðóra G; ‘hvat skaltu’ s. bergþóra ‘mart til slíks
 leggja? I. 52 er þjer miklu: Cð; miklu er F, B; ok er miklu E;
 ok er nú miklu A; ok er nú G, I. 53 fá: F, B, Cð; miðla A, E
 (hvor at miðla er skrevet to gange), G, I. bæði mat ok hey: F, B,
 Cð; bæði hey ok mat E, G, I; hey ok mat A. 54 njáll mælti: F,
 A, B, E; lígeledes Cð, der desuden indskyder s. njáll efter dagsanna;
 for njáll mælti have G, I s. njáll efter dagsanna. 55 víst: B, Cð;
 mgl. F, A, E, G, I. at nökkuru: F, A, B, E, G, I; um nökkora
 muni Cð. 56 fór — hars: F (dog uden þá), A (lígeledes uden
 þá), B (dog ferr for fór), E, I; fóro þeir þá í þórólfsfell, njáll ok
 synir hans G; fór hann (utydeligt) ~~~ upp til þórólfsfells (fells
 utydeligt) Cð. 57 þar: F, A, B, E, G; þaðan Cð; “þa” (máske feil-
 skrift) I. hesta: F, A, B, Cð, E, G; mgl. I. 57-58 á fimm —
 mat: F, A, B; á fimm hestum mat E, I; á fimm hesta mat G; en
 mat (utydeligt) á fimm hesta Cð. 58 njáll kom: F, A, B, E, G, I;
 þeir kómo Cð. 59 kallaði: F, A, B, E, G, I; kólloþo Cð. út
 gunnar: F, B, E; gunnar út A, Cð, G, I. hann fagnar: F; hann
 fagnaði B (hann forskrevet), Cð; gunnarr fagnaði A, E, G, I. 61 vil
 ek — enn: F, A, B (dog med tilfúiet ok efter ek), E (dog annarra
 [feilskrevet añav] fyr for annarra); vil ek aldri, at þú leitir annarra
 enn G, I; ok vil ek, at þú leitir hvergi (skrevet kuærgi — ikke
 hvargi) aunars sladar á eu til Cð. 61-62 ef — við: F, A, B, E, G,
 I; um hvat sem þú ert úbitgr Cð. 62 eru: F, A, B, E, G, I; þikkja
 mer Cð. 63-64 verð vinátta þín: F, B; vinátta þín verð (utydeligt)
 Cð; vert vinfengi þitt A, E, G, I. 64 fór — síðan: F; síðan fór
 njáll heim B, Cð; fór njáll heim A, E (heim usædv. forkortet).

þín ok sona þinna'. fór njáll heim síðan. líðr nú várít. 65

48. Gunnarr ríðr til þings um sumarit. enn at hans gisti fjölmenni mikít austan af síðu. gunnarr bauð, at þeir gisti þar, er þeir riði af þingi. þeir kváðuz svá gera mundu — ríða nú til þings. njáll var á þingi ok synir hans. þingit er kyrrt. 5 nú er þar til at taka, at hallgerðr kemr at máli við melkólf þræl 'sendiför hefi ek hugat þjer' segir hón 'þú skalt fara í kirkjubæ'. 'ok hvat 'skal ek þangat?' segir hann. 'þú skalt stela þaðan 'mat á tvá hesta ok hafa smjör ok ost, enn þú 10 'skalt leggja eld í útibúrit: ok munu allir ætla,

G, I. 64-65 líðr nú várít: *F, B, G*; líðr nú svá várít *I*; ok líðr vorit *E*; ok líðr nú várít *A*; ok líðr nú af vetrinn *Cð*.

48. ¹ ríðr: *F, A, B, G, I*; reið *Cð, E* um sumarit: *A, E, G, I*; *mgf. F, B, Cð*. ¹⁻² enn at hans: *F, Cð, G, I*; at hans *B*; en at gunnars *A, E*. ² fjölmenni mikít: *F, A, B, G, I*; mikít fjölmenni *Cð*; fjölmenne *E*. ²⁻³ gunnarr bauð: *F, B, Cð*; ok bauð hann *G, I*; ok bauð (*med skódeslós udeladelse af hann eller gunnarr*) hann *G, I*; ok bauð (*med skódeslós udeladelse af hann eller gunnarr*) hann *G, I*; ok bauð (*med skódeslós udeladelse af hann eller gunnarr*) hann *G, I*; ok bauð (*med skódeslós udeladelse af hann eller gunnarr*) hann *G, I*. ³ gisti þar: *F, A, B, E, G, I*; riði þagat *Cð*. riði: *F, A, B, Cð, E, I*; riði helm *G*. ⁴ þeir — þings: *A, E* (*dog þat for svá*), *G* (*dog sögðuz þat for kváðuz svá*), *I* (*dog kólluz þat for kváðuz svá, samt riðu for ríða*); *mgf. F, B, Cð*. ⁵ var: *F, B, Cð, E, G, I*; var ok *A*. þingit er kyrrt: *F, A, G*; er þingit kyrrt (*feilskrevet kyt*) *E*; þingit var kyrrt *B, I*; þingit var tíþindalaust *Cð*; *hvorpá A, E, G, I tilföie* ok er þar ('þu' *A*) fátt frá at segja. ⁶ þar til at taka: *F, A, G, I*; þar til máls at taka *B, E*; frá því at (*utydeligt*) segja *Cð*. at hallgerðr: *F, Cð*; er hallgerðr *B*; at hallgerðr at hlíðarenda *A, G, I*; at hallgerðr er at hlíðarlnða, at hallgerðr *E*. ⁷ þræl: *F, A, B, Cð, G, I*; þræl ok mælti *E*. hugat þjer: *F, B, G*; þer hugat *A, Cð, E, I*. ⁸ ok: *F, B*; *mgf. A, Cð, E, G, I*. ⁹ stela: *F, A, B, E, G, I*; hafa *Cð*. ¹⁰ tvá hesta: *F, A, B, Cð, G, I*; þj hestum *E*. hafa — ost: *F, A, B, G, I*; haf smjör ok ost *E*; hafa mest ost ok smjör *Cð*. ¹⁰⁻¹¹ þú skalt: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cð*. ¹¹ ok — ætla: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. (sikkert ved udeglemmelse) Cð*.

‘at af vangeymslu hafi orðit; enn engi mun ætla, ‘at stólit hafi verit’. þrællinn mælti ‘vandr hefi ‘ek verit, enn aldri hefi ek þjófr verit’. ‘heyr á 15 ‘endimi’ segir hallgerðr ‘þú gerir þik góðan, þar ‘sem þú hefir bæði verit þjófr ok mörðingi: ok ‘skalt þú eigi þora annat enn fara — ella skal ek ‘láta drepa þik’. hann þóttiz vita, at hón myndi svá gera, ef hann færi eigi: tók hann um nóttina 20 tvá hesta ok lagði á ljenur ok fór í kirkjubæ. hundrinn gó eigi at hánnum ok kenndi hann ok hljóp í mót hánnum ok ljet vel við hann. síðan fór hann til útibúrs ok lauk upp ok klyfjaði þaðan tvá hesta

12 at af — orðit: *F, A, B* (*dog* "vángæflv" for vangeymslu), *Cð, G, I*; af vangeymslu orðit hafa *E* (*noget utydeligt*). enn engi mun: *F, A, B, Cð, G, I*; mun (*utydeligt*) engi *E*. 13 at stólit hafi verit: *F* (*dog er for at*), *A, B, Cð, E, I*; at stólit muni verit hafa *G*. 13-14 vandr hefi ek: *F, A, B, E, G, I*; lengi hefi ek vandr *Cð*. 14 aldri — verit: *F, B*; þó (*skrevet to gange i A*) hefi ek aldri þjófr verit *A, G*; aldri þjófur *E* (*utydeligt*); aldri hefi ek stólit *Cð, I*. 14-15 heyr á endimi: *F, Cð*; "heyr endemi" *A og I*, "he (*utydeligt*) | ý. eñðime" *E*, "heyr | oonðemi" *G* (*hvor der ikke synes at have været plads til á*); "heyrðv eñðimi" *B*. 15 hallgerðr: *F*; hón *A, B, Cð, E, G, I*. gerir: *F, B, Cð, G, I*; "g'a" (= gera) *A*; segir *E*. 16 hefir bæði verit: *F, B, Cð, G*; hefir verit bæði *A, I*; ert bæði *E*. 17 skalt — annat: *F, A, B, Cð, E*; skaltú (*skalt G*) eigi annat þora *G, I*. fara: *F, A, B, Cð, E*; at fara *G, I*. ella: *F, A, B, Cð, E*; elligar *G* (*gar bortrevet*), *I*. skal: *A, B, Cð, E, G, I*; man *F*. 19 svá gera: *F, A, B, Cð, E, G*; gera svá *I*. 19-20 tók — tvá: *A, E, G, I*; tók hann tvá *F, B*; tekr nú ser *Cð*. 20 lagði á ljenur: *F, A, B, E, G, I*; leggur reiping á *Cð*. fór: *F, B, Cð, E, G, I*; ferr *A*. 21 hundrinn: *B, E, G, I*; hundr *F, A, Cð*. at hánnum: *A, Cð, E, G, I*; *mgl. F, B*. 21-22 kenndi — við hann: *A, E, I* (*dog med udeldt ok foran hljóp og med "oooot" for í mót*); kenndi hann, hljóp í mót hánnum ok fagnaði hánnum *G*; kenndi hann ok hljóp í móti hánnum *F, B*; ljóp at hánnum ok kenndi hann *Cð*. 22 fór: *F, A, B, E, G, I*; ferr *Cð*. 23 útibúrs — upp: *A*; útibúrsins ok lauk upp *E, G*, og *vistnok I* (*hvor ok lau er bortrevet*); útibúrs *F, B*; útibúrsins *Cð*. tvá hesta: *F, A, E, G, I*; hesta tvá

af mat enn brenndi búrit ok drap hundinn. hann ferr upp með rangá. þá slitnar skóþvengr hans, 25 ok tekr hann knífinn ok gerir at. hánum liggir eptir knífrinn ok beltit. hann ferr þar til, er hann kemr til hlíðarenda. þá saknar hann knífsins ok þorir eigi aptr at fara — færir nú hallgerði matinn. hón ljét vel yfir hans ferð. um morgininn, er 30 menn kvámu út í kirkjubæ, sá menn þar skaða mikinn. var þá sendr maðr til þings at segja otkatli; því at hann var á þingi. hann varð vel við skaðann ok kvað þat valdit mundu hafa, at eldhúsit var áfast útibúrinu: ok ætluðu þat þá allir, 35

B; "a | .u. hefta" Cð (hvor noget synes raderet foran disse ord). 24 enn brenndi búrit ok: *F, A, B, Cð, E*; brenndi búrit en *G*; oooóúrit enn *I*. 25 ferr: *A, E, G, I*; fór *F, B, Cð*. þá slitnar: *A, G, I*; þá slitnaði *Cð, E*; ok slitnaði *F, B*. 26 ok tekr — at: *A, G, I*; tekr knífinn ok gerir at *E*; hann tók knífinn ok gerði at þvenginum *Cð*; ok tekr hann kníf ok gerir at *F*; ok tók hann kníf ok gerði at skónum *B*; — med hensyn til kníflinn *jf. 205 18-19*. hánum liggir: *F, A, B, E*; hánum lá *Cð*; liggir hánum *G, I*. 27 hann ferr: *F, B, Cð, G*; ok ferr *A, E* (e noget uformeligt); ok fór (for r står her á, som om skriveren havde tænkt på ferr) *I*. 27-28 þar — kemr: *F, A, B, E, G, I*; nú heim *Cð*. 28-29 þá — fara: *F, A, B* (dog hverfa for fara); hann saknar nú knífsins ok þorir nú eigi aptr at hverfa at leita *Cð*; *mgf. E, G, I*. 29 færir nú: *F, A, Cð*; fær nú *B*; ok færir (det sidste r feilskrevet som et u) nú *I*; ok færir *E, G*. matinn: *F, A, B, Cð, E*; matinn ok s. henni sína ferð *G*; matinn ok sagde henne, hvat hann hafde gert *I*. 30 ljét — ferð: *A*; lét vel yfir *Cð, E, G, I*; lætr vel yfir *F, B*. 31 kvámu: *F, A, B, E, G, I*; koma *Cð*. þar: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cð*. 32 til — segja: *F, A, B, Cð, G, I*; *mgf. E*. 33 því — þingi: *A, E* (dog uden því at), *G, I* (hvor á er udeglemt); *mgf. F, B, Cð*. 34 skaðann: *F, A, B, E*; skaða sinn *Cð, G, I*. ok kvað — hafa: *F, B, Cð* (med "ollit" for valdit); kvað (ok kvað *E*; "I." *G*) þat valda mundo (i *A* feilskrevet mun i enden af en linie) *A, E, G, I*. at (foran eldhúsit): *F, A, E, G, I*; er *B, Cð*. 35 eldhúsit — útibúrinu: *F, A, B, Cð, G, I*; útebúrit var áfast eldhúsinu *E*. ætluðu: *A, B, Cð, E, G, I*; "eulr" *F*.

at þat myndi til hafa borit. nú riða menn heim af þingi, ok riðu margir til hlíðarenda. hallgerðr bar mat á borð, ok kom innar ostr ok smjör. gunnarr vissi slíks matar þar ekki ván ok spurði 40 hallgerði, hvaðan þat kvæmi. 'þaðan sem þú mátt 'vel eta' segir hón 'enda er þat ekki karla at annaz 'um matreiðu'. gunnarr reiddiz ok mælti 'illa er 'þá, ef ek em þjófsnautr' ok lýstr hana kinnhest. hón kvaðz þann hest muna skyldu ok launa, ef 45 hón mætti. gekk hón þá fram ok hann með henni; ok var þá borit allt af borðinu enn borit innar slátr. ok ætluðu allir, at þat myndi til hafa borit,

36 at þat — borit: *G, I*; at þat mundi til bera *A, E*; *mgf. F, B, Cð*.
 37 þingi: *F, A, B, E, G, I*; þingino *Cð*. ok riðu: *F, B, E*; riðu *Cð*; ok riða *A, G, I*. 38 á borð: *F, B, Cð, E*; innar *G, I*; innar um kveldit *A*. innar: *F, A, B, Cð, E*; fram *G, I*. 39 slíks — ekki: *F* (slíks *feilskrevet flk*), *A, B*; slíks matar ekki þar *G*; "flíkf matar ekki flk | matar þar" *I* (*hvor flk [feilskrift for flkf] | matar vistnok er det, der bør udgå*); ei slíks matar þar *E*; þessa matar ekki *Cð*. spurði: *F, A, Cð, E, G, I*; spyrr *B*. 40 þat kvæmi: *F, A, B, Cð, G, I*; sá matr kæme at *E*. 40-41 'þaðan — hón: *F, A, B, E, I*, (*dog udelades segir hón i A, E, I*); 'þaðan' s. hón 'at þú mátt vel eta *Cð*; hón s. 'þaðan sem þú mátt vel eta *G*. 41 karla: *F, A, B, E* (*skrevet kara*), *G, I*; karla hátr *Cð*. 42 gunnarr — mælti: *A, E, G, I*; herfor har *Cð* kvað gunnarr efter þá; *mgf. F, B*. 43 em þjófsnautr: *F, A, B, Cð, G, I*; skal þjófsnautr vera *E*. lýstr hana kinnhest: *F, A, E*; laust hana kinnhest *B*; laust hana kinnhest mikinn *Cð*; sló hana pústr *G, I*. 44 kvaðz *F, G*; kvaz eller kvez *A, Cð*; kvest *E, I*; letz (*skrevet létz*) *B*. þann — skyldu: *F, A, E*; muna skyldu þann hest *Cð*; þann kinnhest muna skyldu *B, G, I*. 45 gekk hón þá: *F, A, Cð, E, G, I*; ok þá gekk hún *B*. 46 allt: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cð*. borðinu: *F, A, B, Cð, G, I*; borðum (*hvorefter følger "*ad", *men er overstreget*) *E*. enn: *F, B, Cð*; ok *A, E, G, I*. 47 slátr: *F, B, Cð*; slátr eitt *A, E*; kjöt *G, I*. ok (*foran ætluðu*): *F, A, B, E, G*; enn *I*; *mgf. Cð*. til hafa borit: *F, G, I*; hafa til borit *A*; hafa til komit *B*; til koma *Cð*; til hafa gengit *E*.

at þá myndi þykkja fengit betr. fara þingmenn nú í braut.

49. Nú er at segja frá skammkatli, at hann ríðr at sauðum upp með rangá, ok sjer hann, at glóar nakkvat í götunni, ok hleypr af baki ok tekr upp — ok var þat knífr ok belti. ok þykkiz hann kenna hvárttveggja ok ferr í kirkjubæ. otkell er 5 úti staddr ok fagnar hánnum vel. skammkell mælti til otkels 'kennir þú nakkvat til gripa þessa?' 'kenni ek víst' segir otkell. 'hverr á?' segir skammkell. 'melkólfr þræll' segir otkell. 'kenna skulu 'þá fleiri' segir skammkell 'enn vit tveir — því at 10 'trúr skal ek þjer í ráðum'. þeir sýndu mörgum

⁴⁸ þá: F, B, E, G; þat A, I; gunnari Cð. fengit betr: F, A, B, G; fengit vera betr Cð; betr fengit I; fengr betri E. fara: F, A, B, Cð, G, I; fóro E. ⁴⁸⁻⁴⁹ þingmenn — braut: F, B; nú þingmenn í brott Cð, G, I; nú í brott þingmenn A; þingmenn í brutt E.

49. ¹ at hann: A, B, Cð, E, G, I; hann F. ² at sauðum: F, A, B, E, G, I; *mgk.* Cð. ok sjer hann: F, A, B; ok ser E, G, I; hann ser Cð. ³ glóar nakkvat: F, A, B, G, I; nakkvat glóar Cð; glóar E. götunni: F, A, B, Cð, G, I; götonne fyrir ser E. ³⁻⁵ ok hleypr — hvárttveggja: A; ok hleypr af baki ok tekr upp ok þikist kenna, at þar er knífr ok belti þat, er otkell hafði gefit melkólfi E; ok hleypr af baki ok tekr upp ok þykkiz kenna hvárttveggja, knífinn ok beltit (knífinn ok beltit *mgk.* G) G, I; hann finnr (fann Cð) þar kníf ok belti ok þikkiz (*feilskrevet* þikiaz í B) kenna F, B, Cð. ⁵ ok ferr: A, G, I; hann fer E; hann ferr með F; hann ferr með heim B; hann ferr heim með Cð. ⁵⁻⁶ er — vel: A (*dog urigtigt med et forkortet hann for hánnum*), E (*vel feilskrevet ve*), G, I; var úti, er skammkell kom F, B, Cð. ⁶⁻⁷ skammkell — otkels: Cð; skammkell mælti A, E, G, I; hann mælti til otkels B; hann mælti til hans F. ⁷ til gripa: F, A, B, G, I; gripri Cð, E. ⁸ kenni ek víst: F, B, E, G, I; kenni ek A; kenna þikkjomk ek Cð. segir otkell: F, B, Cð, E, I; s. hann A; *mgk.* G. á: F, A, B, E, G, I; hefir átt Cð. ⁹ þræll: F, B, G, I; *mgk.* A, Cð, E. ¹⁰ þá — tveir: F (*dog uden þá*), B; fleiri enn vit' s. skammkell A, E, G, I; ver fleiri láta' s. skammkell Cð. ¹¹ trúr — þjer: F, A,

mönnum, ok kenndu þeir allir. þá mælti skammkell 'hvat munt þú nú til ráða taka?' otkell svaraði 'vit skulum fara at finna mörð valgarðsson ok sýna

15 'hánnum ok vita, hvat hann leggi til ráðs með okkr'. síðan fóru þeir til hofs ok sýndu merði gripina ok spurðu, ef hann kenndi. hann kvaðz kenna 'eða hvat er at því? þykkiz jer til hlíðarenda eiga 'eptir nökkuru at sjá?' 'vant þykkir oss með slíku

20 'at fara' segir skammkell 'er slíkir ofrellismenn 'eigu í hlut'. 'svá er víst' segir mörðr 'enn þó 'mun ek vita þá hluti ór hýbýlum guunars, er

B, E, G, I; ek skal þer trúr Cð. 12 mönnum: F, B, Cð; mgl. A, E, G, I. 12-18 ok — skammkell: F, B; ok kenndu þeir allir. skammkell mælti Cð; ok kenndu allir. þá mælti skammkell G, I; ok kenndu, at sá (skrevet fa) var. þá mælti skammkell A; mgl. E. 18 munt þú: F, A, B, E, G, I; skal Cð. ráða: F, A, B, Cð, E; ráða G, I. otkell svaraði: B; otk. svaraði (eller svarar) E, I; o. s. F, A; otkell mælti Cð; mgl. G. 14 fara at: A, Cð, E, G, I; mgl. F, B. 14-15 sýna — okkr: Cð; héra þetta upp fyrir hann A, G, I (hvor dog fyrir hann er bortrevet på en lille del af I nær); héra upp fyrir honum E; leita ráða við hann F, B. 16 síðan fóru þeir: F, A, B, G, I; þeir fóru þá Cð; þeir fóru E. sýndu merði gripina: F, B; spurðu (urigtigt; måske feilskrift for funðu) mörð ok sýndu hánnum gripina Cð; sýna (sýndu E) merði kníflinn (lidt beskadiget i I) A, E, G, I. 17 spurðu: B, Cð, E, G; "íþ" (vistnok at læse som spyrr) F; spyrr A; ooo I. ef hann kenndi: F, B, Cð, G, I; hvort hann kenndi E; ef hann kenni A. 17-18 hann — 'eða: F; hann letz kenna 'eða B, E; mörðr sagðiz kenna 'eða G; mörðr kvedz kenna kníflinn 'eða A, I; mgl. Cð (der indskyder s. mörðr efter því?). 18 því: F, B, Cð; slíku A, E (forskrevet ík|ikv), G, I. þykkiz jer: B, I; eða þikkiz er F, A, E; þikkiz íð Cð, G. 19 eptir — sjá: F, A, B, E, G, I; at sjá eptir nokkoro Cð. oss: F, A, B, Cð, E, I; okkr G. með: F, A, B, Cð, G, I; at E. 20-21 slíkir — hlut: F, B, Cð (dog ofsamenn for ofrellismenn); við slíka ofrellismenn er um at eiga A, E, G, I. 21-22 þó mun ek vita: F, A, B, Cð, E, I; vita mun ek G. 22 hýbýlum: — "hýbýlv" F, "hýbýlv" A, "hýbýlv" B, "hýbýlv" Cð; "hýbýlv" E, "hýbýlv" G, "hýbýlv"

‘hvárrgi ykkarr mun vita’. ‘gefa vilju vit þjer fje
 ‘til’ segja þeir ‘at þú leitir eptir þessu máli’.
 mörðr svaraði ‘þat fje mun mjer fullkeypt; enn 25
 ‘þó má vera, at ek hættak á’. síðan gáfu þeir
 hánnum þrjár merkr silfrs, at hann skyldi vera með
 þeim í ráðagerð ok liðveizlu. hann gaf þat ráð
 til, at konur skyldi fara með smávarning ok gefa
 húsfreyjum ok vita, hverju þeim væri launat ‘því 30
 ‘at allir hafa þat skaplyndi’ segir mörðr ‘at gefa
 ‘þat fyrst upp, er stolit er, ef þat hafa at varð-
 ‘veita. mun hjer ok svá, ef af mannavöldum er.
 ‘skulu þær þá sýna mjer, af hverju gefit er hvargi’.

l. 22-23 er hvárrgi ykkarr: *F, A, B, Cð, G, I*; at hvorgi ykkars
E. 23 vilju vit þjer: *F, A, G, I*; vildim við þer *B*; “munu þ þ”
Cð; viljum ver *E.* 24 segja þeir: — s. þeir *F, Cð, I*, lígeledes *G*
 (dog ikke her —) men efter máli; sögðu þeir *B*; *mgł. A, E.* leitir:
F, A, Cð, E, G, I; leitaðir *B* (i overensstemmelse med vildim,
 note 23). 25 mörðr svaraði: *F*; mörðr “fj” *Cð*; mörðr s. *B*;
 mörðr mælti *E, G, I*; *mgł. A* fullkeypt: *F* (feilskrevet), *A, B* (t ude-
 glemt), *I*; vera fullkeypt *Cð, E*; verða fullkeypt *G.* enn: *F, A, B, Cð,*
G, I; *mgł. E.* 26 hættak: *Cð* (“hættak”); líta *F, A, B, E* (“litu”), *G,*
I. 26-27 síðan — hánnum: *A, G, I*; síðann gáfu þeir *E*; þeir gáfu
 hánnum *F, B, Cð.* 27 silfrs: *F, A, B* (silfrs), *Cð* (silfr), *G, I*; *mgł. E.*
 27-28 at hann — liðveizlu: *G, I*; at hann skyldi vera með þeim í
 liðveizlu *E*; til þess, at hann væri meðr þeim í liðveizlu *A*; til at
 hann yrði viss ok væri í liðveizlu við þá *Cð*; til at hann væri í
 liðveizlu við þá *B*; til liðveizlu við þá *F.* 28-29 ráð til: *F, B, Cð*;
 til ráðs *A, E, G, I.* 29 skyldi fara: *F, A, B, E, G, I*; særi *Cð.* ok
 gefa: *F, A, B, E, G, I*; at gefa *Cð* (se næst foreg. note). 30 hverju:
F, A, B, Cð, G, I; af hverju *E.* 31 skaplyndi — mörðr: *Cð*; lyndi
F, B; skap *A, G, I*; *mgł. E.* 32 þat fyrst upp: *F, B*; þat upp fyrst
A; þat fyrst *Cð, G, I*; upp fyst *E.* 32-33 þat — varðveita: *F,*
A, B, Cð; þeir hafa þat at varðveita *G, I*; þær(?) hafa þat at geyma
E. 33 mun — svá: *F, B*; mon her ok svá vera *Cð*; ok svá mun
 her *A, E, G, I.* 34 skulu þær: *F, A, B, I*; skoiu “þ” *G* (kan være
 enten = skulu þær eller = skulu þjer); skulot þer *Cð, E.* mjer:
F, A, B, Cð; *mgł. E, G, I.* hvargi: *F, A, B, G, I*; í hverjom stad

- 35 'vil ek þá vera lauss máls þessa, ef uppvíst verðr'. þessu játuðu þeir. fóru þeir heim síðan. mörðr sendi konur í hjerað, ok váru þær í brautu hálfan mánað. þær kvámu aptr ok höfðu byrðar stórar. mörðr spurði, hvar þeim hefði mest gefit verit.
- 40 þær sögðu, at þeim hefði at hlíðarenda mest gefit verit ok hallgerðr yrði þeim mestr drengr. hann spyrr, hvat þeim væri þar gefit. 'ostr' segja þær. hann beiddiz at sjá. þær sýndu hánum, ok váru þat sneiðir margar. tók hann þær ok varðveitti.

Cð; *mgf. E.* 35 vera — þessa: *A, E, G*; lauss vera máls þessa *B*; vera ór lauss þessa máls *Cð*; lauss máls þessa *F*; lauss þessa máls *I*. verðr: *F, A, B, E, G, I*; verðr, hverir stólit hafa *Cð*. 36 þessu játuðu þeir: *F, B* (játuðu *feilskrævet* iatvð); þeir játuðu þessa *Cð*; sá var skildagl þeira *A*; svo var skildagl (*skrævet* fkiðf) þeirra *E*; var þessi skildagl þeira *G, I*. fóru — síðan: *F, B*; ok fóro heim síðan *Cð*; fóro þeir þá heim. enn *I*; fóro þeir heim. en *E, G*; fóro þeir. en *A*. 37 sendi konur í: *F, A, Cð, E, G, I*; sendir konurnar um *B*. 37-38 í — mánað: *F, A, B* (*dog med á for í*), *E, G, I*; hálfan mánað í brott *Cð*. 38 þær kvámu: *F, B, Cð*; þær kómu þá *I*; þá kómu þær *A, E, G*. 39 spurði: *A, Cð, E, I*; "íþ." *F*, "íþ." *B*; s. *G*. hefði — verit: *A, Cð, E, G*; hafði mest gefit verit *I*; hafði mest gefit verit *B*; væri mest gefit *F*. 40 sögðu: *A, G*; s. *F, B, E, I*; segja *Cð* 40-41 at þeim — verit: *B, I*; at þeim hefði at hlíðarenda mest verit gefit *G*; er at hlíðarenda væri mest gefit *A*; at hlíðarenda mest gefit *E*; at þeim (*verbet er udeglemt*) at hlíðarenda mest *F*; *mgf. Cð*. 41 hallgerðr — drengr: *F, A* (*dog beztr for mestr*), *B, E, G*; hallgerðr hefði þeim mestr drengr vordit *I*; at (*se næst foreg. note*) hallgerðr hefði þeim mestr drengr orðit *Cð*. 42 spyrr: *A*; "íþ." (*vistnok nutid*) *F* og *B*; spurði *Cð, E, G, I*. hvat — gefit: *F, A, B*; hvat þeim hefði þar gefit (verit *G*) verit (geft *G*) *G, I*; hvat þeim hefði mest verit gefit *Cð*; af hverju þeim væri þar mest gefit *E*. 'ostr' segja þær: *F* (*dog "f." for segja*); þær svóroðo 'ost gaf hón' *Cð*; þær sögðu ost gefinn *B*; þær s., at þeim væri þar (*mgf. E*) gefinn ostr *E, I*; þær sögðu, at þeim hefði þar verit gefinn ostr *G*; þær (þæ *afbleget*) s., at þeim væri þar gefit ostr ok smjör *A*. 43 beiddiz: *A, Cð, G, I*; "beiddiz" (*kan være = beiddiz, med ð for dd*) *F*, "beiddiz" *B*, "beiddiz" *E*. hánum: *F, A, B, Cð, E, G*; hánum þá *I*. 44 þat: *F, A, B, Cð, E, G*; þar *I*. tók hann

lítu síðar fór mörðr at finna otkel. það hann, at 45 taka skyldi ostkistu þórgerðar — ok var svá gört. lagði hann þar í niðr sneiðirnar, ok stóðz þat á endum ok ostkistan. sá þeir þá, at þeim hafði heill hleifr gefinn verit. þá mælti mörðr 'nú meguð þer sjá, at hallgerðr mun stolit hafa ostinum'. drógu 50 þeir þá öll dæmi saman. sagði mörðr þá, at hann þóttiz lauss þessa máls. skildu þeir at því. kolskeggr kom at máli við gunnar ok mælti 'illt er at segja: alræmt er, at hallgerðr muni 'stolit hafa ok valdit þeim hinum mikla skaða, er 55

þær: F, A, B, E, G, I; hann tók við Cð. 45 fór mörðr: F, B; fór hann mörðr Cð (*mulig ved skrifteit*); fór hann E, I; ferr hann A, G. 45-46 það -- skyldi: A, I; það hann taka skyldi F; það hann taka B; hann það, að taka skyldi E; það, at taka skyldi G; hann það, at hánúm skyldi færa Cð. 46 þórgerðar: F, A, B, E, G, I; þórgerðar húsfreyjo Cð. ok var svá: F (*dog er var forskrevet*), A, E, G, I; ok svá var B; svá var Cð. 47 lagði — niðr: F, B; hann lagði þar niðr í E; lagði hann þar í A; lagði hann þar niðr G, I; hann lagði þá niðr Cð. 47-48 þat á endum: F, A, B, Cð, E; þetta á endom G; þetta á enda I. 48 sá þeir þá: F, A, B, Cð, G (*hvor der dog måske ikke står så men sjá*), I; sá þeir E. 48-49 þeim — verit: F, B, Cð, E, G, I; heill hleifr hafði þeim verit gefinn A. 49 þá mælti mörðr: A, E, G, I; *herfor har Cð segir mörðr efter næst følgende sjá; mgl. F, B.* 50 ostinum: F, A, B, E, G, I; matnom Cð. 50-51 drógu — saman: F, A, B, E; draga þeir (*mgl. G*) þá öll dæmi saman G, I; draga þeir nú saman allt þetta Cð. 51 sagði mörðr þá: F, B; sagði þá mörðr E; segir þá mörðr A; s. mörðr nú Cð; mörðr s. þá G, I. 52 þóttiz — máls: F, B, Cð, I; þikkiz lauss þessa máls G; þikiz lauss vera máls þessa A; þóttiz vera laus máls þessa E. at því: F, A, B, E, G, I; nú at því Cð. 53 gunnar: F, A, B, E, G, I; gunnar bróþor sinn Cð. mælti: A, Cð, E, G, I; mælti svá B; s. F. 54 at segja: B, E, G; "at .f. (.f. vistnok = segja)" F, I; at spyrja A; um at tala Cð. alræmt: F, A, B, E, G, I; en alræmt Cð. 54-55 muni — skaða: F (*dog med indskudt hón foran valdit, samt uden hinum*), A (*hvor dog ha i hafa er udslættet og vali i "valdit" temmelig afbleget*), E (*der dog har mun for muni, det sidste a udeglemt i hafa, ollat for valdit, og som*

‘varð í kirkjubæ’. gunnarr kvaðz ætla, at svá myndi vera ‘eða hvat er nú til ráðs?’ kolskeggr svaraði ‘þú munt þykkja skyldastr at bæta fyri konu þinni; ‘ok þykki mjær ráð, at þú farir at finna otkel ok 60 ‘bjóðir hánunm góð boð’. ‘þetta er vel mælt’ segir gunnarr ‘ok skal svá vera’. líttu síðar sendi gunnarr eptir þráni sigfússsyni ok lamba sigurðarsyni, ok kvámu þeir þegar. gunnarr sagði þeim, hvert hann ætlaði. þeir ljetu vel yfir því. gunnarr reið 65 við hinn tólfta mann í kirkjubæ ok kallaði út otkel. þar var skammkell ok mælti ‘ek skal út ganga

udelader binum), G (dog mun for muni), I (dog man for muni); hefði stólt ok "vallði" þeim hinom mikla skapa Cð; manl valdit hafa þeim mikla stuld B. 55-56 er — kirkjubæ: F, B, Cð; er í kirkjubæ er vorðinn G, I; ór kirkjubæ (bæ næsten helt udslettet) A; "vr. kkv bæ e" E (hvor dog tegnet over e i det overflødige e er noget utydeligt). 56 kvaðz: F; kvaz eller kvez A; kvez E, G, I; "létz" B, "læz" Cð. ætla — myndi: F, A, E, G; ætla, at svá mundi ok I; þó ætla, at svá mundi B; þó ætla, at satt mundi Cð. 57 ráðs: F, B, G, I; ráða A, Cð, E. svaraði: F; ".f." B; mælti A, Cð, E, G, I. 58 skyldastr: F, B, E; skyldastr til A, Cð, G, I. fyrir konu þinni: F; um slys kono þinnar Cð; fyrir konu "þína" (a forskrevet, vistnok ved at rettes fra i, i det nemlig denne membrans original uden tvivl har haft þinni) B; fyrir konu þína A, E, G, I. 59 ráð: F, A, E, G, I; þat ráð B, Cð. 60 bjóðir: A, B, Cð, E, I; bjóða F; bjóð G. vel: F, A, B, Cð, G, I; allvel E. 61 skal svá: F, A, B, E, G, I; svá skal Cð. sendi: F, A, Cð, E, G, I; sendir B. 62 ok — þegar: F, B; ok kómu þeir þangat Cð; þeir fóro (fara I; kvómu E) þegar (mgl. E, G, I) til hlíðarenda, ok spurði ("f" I) þráinu, hvat þeir skyldi A, E, G, I. 63-64 sagði — ætlaði: F (dog ".f." for sagði), B (dog "h" for hvert og ætlar for ætlaði), Cð (dog ".f." for sagði); s. ("v." E) 'ek ætla at fara í kirkjubæ' A, E; ".f." (alene) G, I. 64 þeir — því: F, B, Cð; þráinu let vel vfir því — því at hann var vfir haligerðar A, E, G, I. 64-65 gunnarr — mann: F (dog uden hinu), B (dog riðr for reið), Cð; þeir ríða (riðu E) xij saman ok koma A, E, G, I. 65 ok kallaði út otkel: F, B; ok kalla út otkel A (dog uden ok), E, G, I; ok kalla o. út Cð. 66 þar var skammkell: F, A, B, G, I; þar var þá skammkell Cð; skammkell var þar E.

‘með þjer, ok mun nú betra at hafa vitsmuni við. ‘mynda ek þat vilja at standa þjer þá næst, er þú þyrftir mest, sem nú mun vera. þykki mjer þat ráð, at þú látir drjúgliga’. síðan gengu þeir 70 út, otkell ok skammkell, hallkell ok hallbjörn. þeir heilsuðu gunnari. hann tók því vel. otkell spyrr, hvert hann ætlaði at fara. ‘ekki lengra enn hingat’ segir gunnarr ‘ok er þat erendi mitt at segja þjer ‘um skaða þann hinn mikla ok hinn illa, er hjer 75 ‘er orðinn, at hann er af völdum konu minnar ok þræls þess, er ek keypta at þjer’. ‘slíks var ván’ segir hallbjörn. gunnarr mælti ‘hjer vil ek bjóða ‘fyri góð boð ok bjóða, at hinir beztu menn skipi ‘um í hjeradínu’. skammkell mælti ‘þetta eru 80

67 nú: F, A, B, E, G, I; mgl. Cð. 68 mynda — næst: F, A (hvor dog næst er temmelig afbleget), B, E, G, I; ok víða ek nær standa Cð. 68-69 er — mest: F, A, B; er þú þarft mest E, G, I; ef þú þyrftir (skrevet þyrft) slíks við Cð. 69 sem — vera: F, A, Cð, E, G, I; ok sú raun man at verða B. 70 drjúgliga: A, B, Cð, E, G, I; drjúgliga F. 71 út — skammkell: F, A, B, Cð, E, G; otkell ok skammkell út I. hallkell ok hallbjörn: F, A, B, Cð; hallbjörn ok hallkell G, I; ok hallbjörn E. 72 hann — vel: A, E, G; hann tók því I; mgl. F, B, Cð. spyrr: A; ”fþ“ (vistnok = spyrr) F, B; spurði Cð, E; ”f. e.“ I; ”.f. e.“ G. 73 hvert: F, A, B, E, G, I; ”h¹“ (utydeligt og synes forskrevet) Cð. 74 mltt: F, B, G, I; mltt hingat A, Cð, E. 75-76 mikla — hann: G, I; mikla, er her hefur orðit, at hann B; mikla, er her varð, at hann Cð; illa, at hann A; ”jlla at her“ E; illa, er hann F. 76-77 ok þræls þess: F, A, B, Cð, G, I; þræls E (ved udeglemmelse). 77 at þjer: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. var ván: F, B, E, G, I; var at hánum ván A; (var udeglemt) ván at þrælinom Cð. 78 hallbjörn: F, A, B, E, G, I; hallbjörn hinn hvít ‘eða annars verra’ Cð. bjóða: F, A, B, Cð, E; bjóða þer G, I. 79 ok bjóða: F, E, G, I; ek vil þat bjóða Cð; ok biða B; mgl. A. 79-80 skipi — hjeradínu: F, A, B, I; skipi um í heraði G; í ”heratign.“ skipte um E; geri í heraðino Cð. 80 skammkell mælti: F, A, B, E, G, I; herfor har Cð s. skammkell efter boð. 80-81 eru áheyrillig: F,

‘áheyrilig boð ok újafnlig: þú ert vinsæll af bóndum,
 ‘enn otkell er úvinsæll’. ‘þjóða mun ek’ segir
 gunnarr ‘at gera um sjálfir ok lúka upp þegar ok
 ‘leggja á vináttu mína ok greiða nú allt fjeit, ok
 85 ‘mun ek bæta þjer tvennum bótum’. skammkell
 mælti ‘þenna kost skalt þú eigi þiggja; ok er þat
 ‘grunnúðligt, ef þú ætlar at selja hánum sjálf-
 ‘dæmi, þar er þú ættir at taka’. otkell mælti
 ‘eigi vil ek selja þjer sjálfdæmi, gunnarr’. gunnarr
 90 mælti ‘skil ek hjer tillögur manna, nærgi er launat

A, B, E; er áheyrillikt Cð (dog med følgende ójafnlig); ero (er G)
 úheyrilig G, I. ⁸¹ újafnlig: F, A, Cð, E, G, I; ekki jafnlig B.
 vinsæll: F, A, Cð, E, G; maðr vinsæll B, I. ⁸² enn — úvinsæll:
 F, A, B, G (dog uden er); en hann er óvinsæll Cð; en otkell er
 ekki vinsæll E; "oooo ecke uifæll" D; mgl. I. ⁸²⁻⁸³ segir gunnarr:
 Cð, E, G, I, samt D (der dog sætter disse ord) efter sjálfir; þú B;
 mgl. F, A. ⁸³ at — sjálfir: A, Cð, D, E; at ek gera um einn G, I;
 at gera um F, B. upp þegar: F, A, Cð, D, E, I; upp þegar gjörð-
 inni B; ek upp þegar G. ⁸⁴ leggja — fjeit: F, B; leggja þó á osv.
 A, D, E; leggja ek á (ek á mgl. G) vináttu mína ok greiða (skrevet
 g'ða í G) ek nú allt feit G, I; gjalda upp allt feit ok leggja á
 vináttu mína Cð. ok (foran mun): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl.
 G. ⁸⁵ þenna — þiggja: F, Cð, D (dog hlut for kost); þenna skaltú
 eigi þiggja A; þenna skaltú ei taka E; þenna kost skal hann
 eigi þiggja B; þenna skulum ver eigi þiggja G, I. ⁸⁶⁻⁸⁷ ok er —
 ætlar: A, D (dog at for ef), E (der har "gævningligt attv" for
 grunnúðligt, ef þú), G, I; því at þat er óvitrikt bragð Cð; ok er
 þat úvirðulikt F, B. ⁸⁷ hánum: F, A, Cð, D, E, G, I; þer B. ⁸⁸ þar
 — taka: F, Cð (sem for er), D, E (med udeladelse af þú), G, I
 (med sem for er, samt med udeladelse af þú); þar sem hann íf.
 de foregående varianter) átti at taka B; mgl. A. ⁸⁸⁻⁸⁹ otkell — -dæmi,
 gunnarr: F, D, E, G, I (de tre sidste dog med udeladelse af gunnarr);
 þá mælti otkell 'eigi vil ek, gunnarr, selja þer sjálfdæmi um
 þetta mál Cð; mgl. A, B. ⁸⁹⁻⁹⁰ gunnarr mælti: F, A, B, Cð,
 D, E; gunnarr mælti þú I; mgl. G der indskyder s. hann efter
 replikken. ⁹⁰ hjer: F, A, Cð, D, E, G, I; mgl. B. tillög-
 ur: F, A, Cð, D, E (forskrivet i logv̄r), G, I; "i lög" (= tillög) B.
⁹⁰⁻⁹¹ nærgi — verðr: F, B; nærgi er ek fæ launat Cð; nær(r) sem
 þat verðr launat' segir hann A, D, E (dog er for sem), G (dog

'verðr; enda dæm þú nú sjálf'. otkell laut at skammkatli ok mælti 'hverju skal ek nú svara?' skammkell mælti 'þetta skalt þú kalla vel boðit 'enn víkja máli þínu undir gissur hvíta ok geir 'goða. munu þat þá margir mæla, at þú sjer líkr 95 'hallkatli föðurföður þínum, er mestr kappi hefir 'verit'. otkell mælti 'vel er þetta boðit, gunnarr; 'enn þó vil ek, at þú ljáir mjer tómstundar til at 'finna gissur hvíta ok geir goða'. gunnarr mælti 'far þú nú með, sem þjer líkar. enn þat munu 100 'sumir menn mæla, at þú kunnir eigi at sjá sóma 'þinn, er þú vill eigi þessa kosti, er ek býð þjer'.

med udeladelse af s. hann), I. 91 dæm þú nú: F, A, B, D, E; "ðemdo þu nu" G; "ðómþv nu" I; "ðæmþv" (uden nú) Cð. sjálf: F, A, B, D, E, I; sjálf' s hann G; sjálf, ef þer líkar þá vel' Cð. 92 hverju: F, A, B, Cð, G, I; hversu D, E. ek nú: A, B, Cð, I; nú F, G; ek D, E. 93 skammkell mælti: Cð, G, I; mgl. F, A, B, D, E. þetta — vel: F, A, B, D (dog alive for vel), E (dog allvel [forskrevet allve] for vel), G; þetta skaltú vel kalla Cð; mæl þú, at þetta se vel I. 94 víkja: F, A, B, Cð, G, I; víktú D, E. máli þínu: F, A, B, Cð, E; þino máli G, I; máli D. 94-96 undir — goða: F (dog med gentagelse af undir foran geir), A, B, D, E; til "gizerar" hvíta ok geirs goða G; til geirs goða ok gizarar hvíta I; undir geir goða ok gizar hvíta Cð. 96 munu — mæla: F, A, B, D, E, G, I (G og I dog med udeladelse af þá); ok mon þat þá mælt Cð. 95-96 þú — þínum: F, A, B, D, E, G, I; þer bregði til hallkels föðurföður þíns Cð. 96 er: F, B, Cð, D, E, G, I; at A. 97 gunnarr: F, A, B, Cð, G, I; mgl. D, E. 98 þó: F, A, Cð, D, E, G, I; mgl. B. ljáir — stundar: F, B, Cð; ljáir mer tómstund A, D, E; leggir mer tómstund G, I. til at: F, A, B, D, E, I; at Cð; til, at ek G. 99 ok geir goða: A, D (dog med udeladelse af goða), E, G, I; mgl. F, B, Cð. 100 nú: F, B, Cð, G, I; mgl. A, D, E. þjer líkar: F, B, Cð; þú vill D, E, G, I; þú vill nú A. þat munu: F, A, B, Cð, D, E, G; muno I. 101 sumir menn mæla: A, G, I; mæla sumir menn Cð; menn mæla F, B; margir menn mæla D, E. 101-102 at sjá sóma þinn: F, A, E, G, I; sóma þinn at sjá D; at þiggja sóma þinn B; at þiggja veg þinn eða sóma Cð. 102 er (foran þú): F, A, Cð, G, I; at D; ef B, E. þessa kosti: F, A, D,

riðr gunnarr heim. ok er gunnarr var í brautu, mælti hallbjörn 'hjer veit ek mestan mannamun: 105 'gunnarr bauð þjer aldri svá góð boð, at þú vildir 'þiggja. eða hvat munt þú mega ætla þjer at deila 'við gunnar illdeildum, þar sem engi er hans 'jafningi? enn þó er hann svá vel at sjer, at hann 'mun láta standa boð þessi, þó at þú þiggir síðar. 110 'þykki mjer ráð, at þú farir at finna gissur hvíta 'ok geir goða nú þegar'. otkell ljet taka hest sinn ok bjó sik at öllu. otkell var ekki glöggskygn. skammkell gekk á leið með otkatli. hann

E, G, I; þenna kost B; þiggja kosti þá Cð. er ek býð þjer: F, Cð; er ek bauð þer B; er ek hefi boðit þer D (dog med sem for er), G, I; er ek hefi boðit A; sem ádr hef eg boðit E. 103 riðr gunnarr heim: F, A, D, E; riðr gunnarr nú heim Cð; riðr gunnarr þá heim B; reið gunnarr þá heim I; mgl. G. ok er gunnarr: F, Cð; ok er hann B; enn er hann A, E (hvor er dog er udeglemt), G, I; enn er gunnarr D. 104 mælti hallbjörn: F, B, D, E; þá mælti hallbjörn hvíta Cð; tók hallbjörn til máls A, G, I. veit ek: F, A, B, Cð (dog med udeladelse af ek), D, E, I; sú ek G. mannamun: F (hvor dog mun er forskrevet mátt), A, B, D, E (hvor dog mun er forskrevet muþ), G, I; mon manna orðit Cð. 105-106 aldri — þiggja: G, I; mörg góð boð, en þú vildir engi af taka A; góð boð, en/n þú vildir engi (engan F) af (mgl. D) taka F, B, D; góð boð, ok vildir þú elngi af taka E; góð boð, en þú vildir ekki (skrevet e) þiggja Cð. 106 hvat — mega: F (dog "mv" for munt þú), A, B, Cð, D, E, G; mantú þurfa at I. 107 við gunnar illdeildum: F, A, B, Cð, D, E; kappi við gunnar G; illyrdum við gunnar I (feilagtigt). sem: A, B, Cð, D, E, G, I; er F. 108 jafningi: F, B, Cð; maki A, D, E, G, I. 109 láta standa: F, A, B, Cð, D, G; standa láta E (hvor láta er tilfóiet i margen); standa I (i det láta er udeglemt). 110-111 farir — þegar: F, A, B, Cð (dog med finnir for farir at finna), D (som Cð), E (dog med farir ok finnir for farir at finna); riðir at finna gizur hvíta ok geir goða I; farir nú þegar at finna geir goða ok gizur hvíta G. 112 sinn: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. 112-113 otkell var — -skygn: F, A, B, Cð (dog skygn for glöggskygn), D; otkell var ekki glöggskygn. otkell reið af stað (skrevet it) E; mgl. G, I. 113 gekk: F (skrevet gea), A, B, Cð, E, G, I; gengr D. otkatli: F, A, D, E, G, I; hánun B, Cð. 113-114 hann — otkel: F, A, B;

ræddi við otkel 'undr þótti mjer, er bróðir þinn
'vildi eigi taka af þjer þetta starf. vil ek bjóða 115
'þjer at fara fyrri þik, er ek veit, at þjer þykkir
'mikit fyrri ferðum'. 'þat mun ek þiggja' sagði
otkell 'ok ver þú sem rjettorðastr'. 'svá skal
'vera' segir skammkell. tók skammkell þá við
hestinum ok við klæðum otkels, enn otkell gengr 120
heim. hallbjörn var úti ok mælti til otkels 'illt
'er at eiga þræl at engavin. ok munu vjer þessa
'jafnan iðraz, er þú hefir aprt horfit. ok er þat
'úvitrligt bragð at senda hinn lygnasta mann þess
'erendis, er svá mun mega at kveða at lif manna 125
'liggi við'. 'hræddr myndir þú verða' segir otkell

hann mælti við otkel *D, E, G, I*; ok mælti við hann *Cð*. 114 þóti: *F, A, Cð, G, I*; þiki *B, D, E* er (*foran bróðir*): *F, A, B, Cð, E, G*; at *D, I*. 115 vildi — starf: *F, A, B, D, E, G, I*; leysti þik eigi undan ferð þess *Cð*. vil: *F, A, B, D, E, G, I*; ok vil *Cð*. 116 fara fyrri þik: *F, A, B, D, E, G, I*; taka þetta starf af þer *Cð*. er ek veit, at: *F, A, B* (velt forskrevet veik), *D, G, I*; því at ek velt, at *Cð*; er *E*. þjer (*foran þykkir*): *F, A, Cð, D, E, G*; *mgk* (*sikkert ved udeglemmelse*) *B, I*. 117 ferðum: *F, A, B, D, E, G, I*; ferðinn *Cð*. 118 sem rjettorðastr: *F, A, B*; nú sem rettordastr *Cð*; rettordr *D, E, G, I*. 119 vera: *F, A, B, Cð, D, G, I*; eg gera *E*. skammkell þá: *B, Cð*; skammkell *F*; hann þá *A*; hann síðan *D, I*; síðan *E, G*. 120 hestinum — otkels: *Cð*; hesti otkels ok klæðum hans *A*; hesti hans ok klæðum *F, B, G, I*; klæðum hans ok hesti *E*; hestinum ok klæðunum *D*. gengr: *F, A, D, G, I*; gekk *B, Cð, E*. 121 var: *F, A, B, Cð, D, E*; er *G, I* til otkels: *F, A, D, E, G, I*; *mgk*. *B, Cð*. 122 enga-: — "einga" *F, G*; "eiþga" *Cð*, "eīga" *A, I* (*hvor dog tværtegen over i er udeglemt*); "énka" *B*; "eīka" *D*; "eiþka" *E*. 122-123 munu — iðraz: *F, A, B, Cð, E* (*dog þess for þessa*), *I*; munum jafnan iðrast þess *D*; munto þessa jafnan iðraz *G*. 123 er þú: *F, A, B, Cð, D, G, I*; "attv" (= attú) *E*. er þat: *A, B, Cð, D, E, G, I*; "þ" (= þer — *formodentlig feilskrift*) *F*. 124 lygnasta mann: *F, A, B, E, G, I*; lygnasta þræl *D*; helmskasta mann *Cð*. 125 er svá — kveða: *B, Cð*; er svá mun mega kalla *F, A*; er (at *E*) svo má kalla *D, E*; er kalla má svá *G*; at kalla má *I*. 126 myndir þú verða: *F, A, B, G, I*; myndir þú þá *D*; muædir þú

‘ef gunnarr hefði á lopti atgeirinn, er þú ert nú ‘svá’. ‘eigi veit þat’ segir hallbjörn ‘hverr þá er ‘hræddastr; enn þat munt þú eiga til at segja, at
 130 ‘gunnarr mun ekki lengi munda atgeirinum, ef hann ‘færir hann á lopt ok sje hann reiðr’. otkell mælti ‘hvikið jer allir nema skammkell’. váru þeir þá báðir reiðir.

50. Skammkell kom til mosfells ok hermði boð öll fyrri gissuri. ‘svá lítz mjer’ segir gissurr ‘sem þetta hafi allvel boðit verit, eða fyrri hví þá ‘otkell eigi boð þessi?’ ‘þat var mest í því’ segir
 5 skammkell ‘at allir vildu leita þjer vegs, ok beið ‘hann af því þinna atkvæða, ok mun öllum þat

---

þá vera E; muntú þá frændi Cð. 127 gunnarr — atgeirinn: F, A, B, Cð, D, E; hann (mgl. G) gunnarr beiði atgeirinn á lopti G, I. er: F, A, B, D, E, G, I; ef Cð. 127-128 nú svá: B, Cð; enn svá F; svá enn A, D, E, G, I. 128 veit þat: F, A, Cð, G, I; veit B; veiztu D; veiztu þat E. segir hallbjörn: sál. (her) Cð, hvorumod B og I indskyde disse ord foran enn þat; mgl. F, A, D, E, G. 128-129 hverr — hræddastr: F, A, D, E, G, I; hverir þá eru hræddastir Cð; hverr þá verðr hræddastr B. 130 gunnarr — lengi: F, A, B, D, E, G, I; ekki lengi mon g. Cð. atgeirinum: F, A, B, Cð, D, G, I; atgeirnum at þjer E. 130-131 ef — reiðr: Cð; ef (er F) hann er (verðr I) reiðr F, A, B, D, E, I; ef hann reiðiz G. 132 skammkell: F, A, B, D, E; skammkell einn Cð; skammkell einn. hann er yðvar (röskastr ok tilf. I) öruggastr G, I. 132-133 váru — báðir: A, D, E; váro þá báðir G; váro þá báðir þeir I; ok vóru þeir (þá tilf. B) báðir F, B; ok váru (forskrevet $\frac{1}{2}$) þeir þá báðir bræðr Cð.

50. 1 hermði: F, A, Cð, D, E, G, I; hermir B. 2 boð öll: F, A, B, Cð, D, E; öll orðin G, I. lítz: F, B, Cð, D (utydel.), E (utydel.); virðiz A, G, I. 3 eða fyrri hví: Cð; eða hví F, A, B, E, G, I; utydel. D. 4 otkell — þessi: Cð; hann eigi boð þessi F, B; hann eigi þessi boð A, G, I; hann þat eigi D, E. 4-5 segir skammkell: Cð, D, E, G, I; mgl. F, A, B. 5-6 ok beið — því: F, B, G; ok beið af (at D) því D, E, I; í, ok það hann því Cð; í því at biða A (utydel.). 6 ok — þat: F, A, G, I; ok mon

‘bezt gegna’. þar var skammkell of nóttina. gissurr sendi mann eptir geiri goða, ok kom hann ofan snimma. segir þá gissurr hánum allt, hversu farit var — spurði þá, hversu með skyldi fara. geirr 10 mælti ‘svá, sem þú munt áðr ætlat hafa, at gera þat af þessu máli, sem bezt gegnir. nú munu ‘vit láta skammkel segja söguna í annat sinn ok ‘vita, hversu hánum hermiz’. þeir gerðu svá. geirr mælti ‘rjett munt þú sagt hafa sögu þessa; enn 15 þó hefi ek þik sjet illmannligstan mann — ok eigi

þat öllum Cδ, D (*hvor dog de to første ord ere ulæselige*); enda man öllum þat B; ok máttl þat öllum E (*mindre tydelig*). ⁷ nóttina: A, B, Cδ, D, E, G; “got. | eller not.” (*i begge tilfælde vistnok forkortelse af nóttina*) F; nótt I. ⁸ sendi: F, B, Cδ, D, E, G, I; sender A. ok: F, A, B, Cδ, E, G, I; *mgf. D.* ofan: A, D, E, G, I; þar F, B, Cδ. ⁹⁻¹⁰ segir — var: Cδ (“f.” for segir); sagði gizurr hánum þá vandliga frá málavöxtum þessum I; segir þá gizurr hánum F, A (*noget afbleget*); segir gizurr hánum þá G; gizurr hermiz B; *mgf. D, E.* ¹⁰ spurði — fara: Cδ; ok mælti ‘hversu skal nú með fara?’ F, B; ‘eða hversu viltú nú vera láta ~ ~ ~’ s. gizurr A; ‘eða hversu viltú með fara?’ G, I; ‘hversu viltú með fara málum slíkum (þessum E) D, E. ¹⁰⁻¹¹ geirr — hafa: Cδ; geirr s. ‘svá sem þú hefir áðr ætlat ok ráðit við þik G; ‘svá sem þú mant áðr ætlat hafa’ s. geirr ‘ok ráðit við þik I; ‘þat sem þú munt hafa ráðet við þik’ s. geirr g. A (*til dels noget afbleget*); ‘svá sem þú mant áðr hafa ráðit’ s. hann B; ‘svá sem þú mant áðr ráðit hafa F; ‘þat sem þú munt ráðit hafa D, E. ¹² þessu máli: F, A, B, Cδ, G, I; *mgf. D, E.* ¹²⁻¹³ nú — skammkel: F, G, I; ok (*mgf. D*) munum vit láta skammkel D, E; nú munu vit skammkel (*skrevet skækkell, måske på grund af öieblikkelig misforståelse*) láta B; enn þó mono ver skammkel láta Cδ; nú mun ek “la” A (*i hvilken membran her indtræder en lacune*). ¹³ segja söguna: F, B, D, E, G; segja sögo I; herma söguna Cδ. ¹⁴ þeir gerðu svá: F, D, G, I; þeir gera nú svá B, Cδ; *mgf. E.* geirr: Cδ; gizurr F, B, D (*skrevet gr.*), E (*noget utydel.*), G, I. ¹⁵ ‘rjett — hafa: F, B, G; ‘rett muntú hafa sagt D, E, I; ‘satt mantú segja Cδ. ¹⁶ þó — mann: F, B, D; þik hefi eg seð illmannligastan mann E; þó hefi ek set þik illmannligastan mann alira manna G, I; þó hefi ek eigi seð mann ilmannligra Cδ. eigi: F, B, Cδ, E, G, I; *mgf. D*

‘deilir litr kosti, ef þú gefz vel’. fór skammkell heim ok ríðr fyrst í kirkjubæ ok kallar út otkel. hann fagnar vel skammkatli. skammkell segir hánun
 20 kveðju gissurar ok geirs ‘enn um málaferli þessi þarf ekki at tala hljóðliga — at þat er vili þeira geirs ‘goða ok gissurar at sættaz ekki á mál þessi. er þat tillaga þeira, at þú farir til hlíðarenda ok ‘stefnir hallgerði um stuld enn gunnari um af-
 25 ‘neyzlu’. otkell mælti ‘svá skal með öllu fara, ‘sem þeir hafa ráð til gefit’. þeim þótti ok undir ‘því mest’ segir skammkell ‘at þú hefðir sem mikil-
 ‘ligast látit; enn ek gerða þik sem mestan mann ‘af öllu’. nú segir otkell bræðrum sínum. hall-
 30 hjörn mælti ‘þetta mun vera hin mesta lygi’. nú

(*máske ved misforståelse af udtrykket*). 17-18 fór — fyrst: F, B, G, I; ferr skammkell þá heim ok kom fyrst Cð; fór skammkell heim D, E. 18-19 ok kallar — hánun: F, B (*dog med udeladelse af hánun*), D, E (*dog med kallaði for kallar, samt med udeglemmelse af skammkatli*), G (*dog med udeladelse af ok, samt med fagnaði for fagnar*), I (*dog med udeladelse af ok*); ok s. otk. Cð. 20 ok geirs: F, B, D, E, G, I; hvíta Cð. þessi: F, Cð, D, G, I; *mgf. B, E(?)*. 21 þarf — hljóðliga: F, B; skal tala ekki hljóðliga G, I; skal ek ekki tala hljóðliga D, E; þarf eigi lengi at tala Cð. 21-22 at þat — gissurar: F, B (*dog uden goða*); er þat vill þeira (*mgf. G, I*) geirs goða (ok gizurar tilf. E) D, E, G, I; at gizurr vildi ok geirr goði Cð (*altsá vildi . . . at sættaz*). 22-23 er — þeira: Cð; gaf hann þat til ráðs F, D, E, I; gaf hann þat ráð til G; gaf gizurr þat ráð til B. 23-25 þú — afneyzlu: Cð (*der dog ikke har stefnir, men stefndir*); farin (farit G) væri (*for farin væri har F fram væri höfd*) stefnufor ok stefnt gunnari um (fyrir E) afneyzlu sjárins (sjár I) enn (*udeglegt i F*) hallgerði um (fyri E) stuld F, B, D, E, G, I. 25 otkell mælti: F, B, Cð, D, E; *hvorimod G og I indskyde s. otkell — den første efter fara den anden efter gefit*. 26 þeim þótti ok: B, I; þótt þeim ok D (*næsten udslettet*); þeim þótti F, Cð, G; þótte þeim E. 27 segir skammkell: F, B, Cð, G, I; *mgf. D, E*. 27-28 hefðir — látit: Cð; hefðir látit sem drjúgligast (*drembilligast F*) F, B, G, I; letir sem drjúgligast D, E. 29 af: F, B, G, I; í Cð, D, E. 29-30 nú — lygi: F, B (*dog sagði for segir*), Cð (*dog s. for segir*), I (*dog s. for segir og*

líða stundir þar til er stefnudagar kvámu hinir síðustu til alþingis. otkell kvaddi bræðr sína ok skammkel at ríða til hliðarenda stefnuför. hallbjörn kvaðz fara mundu enn kvað þá þessar ferðar iðraz mundu 'þá er stundir líða'. nú ríða þeir 35 tólf saman til hliðarenda. enn er þeir kvámu í túnit, þá var gunnarr úti ok fann eigi fyrr enn þeir kvámu allt at bænum. hann gengr þá eigi inn. otkell lætr þegar dynja stefnuna. enn er þeir höfðu fram flutt stefnuna, þá mælti skamm- 40 kell 'er rjett stefnt, gunnarr bóndi?' 'jer vituð 'slíkt' segir gunnarr 'enn minna skal ek þik á ferð þessa, skammkell, eitthvert sinn ok tillögur þínar'.

sv. for mælti); nú segir (s. E) otkelli bræðrum sínum. hallbjörn s. þetta vera mundu hina mestu lygi D, E; *oversprunget* G. 30-31 nú líða: F, G, I; nú líða fram B, D, E; líða nú Cð. 31 til er: F, B, Cð, D, E, I; at G. 31-32 stefnu- — síðustu: F, B, Cð (*dog* koma for kvámu), G, I; stefnudagr kom hinn síðarsti D, E. 32 alþingis: F, B, Cð, G, I; þings D; þings framann E. 32-33 ok — stefnuför: F, D, E (*dog* ok for at; jf. G); ok skammkel til at ríða með ser til hliðarenda stefnuför B; ok skammkel at ríða til hliðarenda I; til ferðar ok skammkel — ok ríða til hliðarenda G; at fara stefnuför til hliðarenda Cð. 34 kvaðz: F, B; "qz" Cð; kvez D, E, G, I. kvað — ferðar: F, D, E; sagði (s. I) þá þessar ferðar G, I; kvað þá þessar ferðar opt Cð; kvez þó þeirrar ferðar B. 35 'þá — líða': I; 'er stundir líða' F; þá er stundir líða G; þá (*mgl.* B) er stundir líði B, D, E; *mgl.* Cð. 35-36 nú — hliðarenda: F, B, D, E, G, I; þeir ripu nú til hliðarenda tólf saman Cð. 36 þeir kvámu: F, B (*dog* med *udeglemmelse* af þeir), D, E, G, I; þeir kómu heim Cð. 37 þá var: F, B, D, E, G, I; var Cð. 38 bænum: F, B, D (*utydel*); hánum Cð, E, G, I. 38-39 gengr — inn: F, B; gekk þá eigi inn G, I; vildi þá eigi inn ganga Cð; gekk þá inn D, E. 39 lætr: F, B, Cð; let D, E, G, I. 39-40 enn — stefnuna: F (*dog* flutt fram for fram flutt), B, Cð; *mgl.* D, E, G, I. 40 þá (*foran* mælti): F, Cð, D, E, G, I; *mgl.* B. 41 er — gunnarr: Cð; hvárt er rett F, B, D, G, I. 41-42 jer vituð slíkt: Cð; þer vituð þat F, D, E; þat vitu þer B, G, I. 42-43 minna — þínar: F; minna skal ek þik

þat mun oss ekki saka' segir skammkell 'ef at-
 45 'geirrinn er eigi á lopti'. gunnarr var hinn reið-
 asti ok gekk inn ok sagði kolskeggi. kolskeggr
 mælti 'illa var, er vjer várum eigi úti: þeir skyldi
 'hafa farit hingat hina mestu sneypu, ef vjer hefðim
 'við verit'. gunnarr mælti 'hvat bíðr sinnar stundar,
 50 'enn ekki mun þeim för sjá til sæmðar verða'.
 lítlu síðar fór gunnarr at finna njál ok sagði hánú.
 njáll mælti 'lát þú lítt á þik fá; því at þetta mun
 'þjer verða til hinnar mestu sæmðar, áðr þessu
 'þingi sje lokit. skulu vjer ok fylgja þjer allir með

á, skammkell, á ferð þessa nökkvat sinni ok tillögur þínar B; muna (*urigtigt for minna*) skal ek þik nakkvað sinn á ferð þessa ok tillögur þínar Cð; minna skal eg þik, skammkell, á ferð þessa ok tillögur þínar E; muna skal ek þer, skammkell, nokkuru sinne atferð þessa ok tillögur D; minna mun þik á ferð þessa, skammkell, (*for de fire sidste ord har I skammkell, á ferð þessa*) nökkuru sinni ok tillögur þínar G, I. ⁴⁴ oss ekki saka: F (*hvor dog ekki er udeglemt*), B, D, E, G, I; mik saka ekki Cð. segir skammkell: F, B, Cð, G, I; s. hann D; *mgf. E.* ⁴⁴⁻⁴⁵ atgeirrinn er eigi: F, B, Cð, G, I; eigi er atgeirrinn D, E. ⁴⁶ sagði: B; segir Cð; ".f." F, D, E, G, I. ⁴⁶⁻⁴⁷ kolskeggr mælti: F, B, D, E, G, I; *mgf. Cð.* ⁴⁷ illa var: F, B, I (*dog med udeladelse — rimeligvis udeglemmelse — af var*); allílla var G; þat var líla Cð, D, E. er (*foran vjer*): F, B, Cð, G, I; at D, E. ⁴⁸ hafa — sneypu: F, B, G, I; farit hafa hina mestu sneypu D, E; hafa farit hina mestu skömm Cð. ⁴⁹⁻⁴⁹ vjer hefðim við: F, B, G, I; ver hefðum útl D, E; ek hafða (!) við Cð. ⁴⁹ mælti: F, B, D, E (*hvor dog et overflødig og utydeligt bogstav er indkommet i enden af en linie foran mælti*), G, I; sv. Cð. ⁵⁰ för — verða: F, B (*hvor dog sæmðar er forskrevet*); ferð þessi verða til sæmðar Cð; verða ferð sjá til sæmðar G, I; för sjá verða til vega D, E. ⁵¹ at finna — hánú: Cð; ok sagði njáli F, B, D, E, G, I. ⁵² njáll: F, B, D, E, G, I; hann Cð. þik fá: F, B, G, I; þik fá mál þetta Cð; þer finna D, E. ⁵²⁻⁵³ því — þjer: F, Cð, D (*dog med udeladt at*), E, G, I; því at þer man þat B (*eller því at þat man þer*). ⁵³ þessu: F, B, D, E, G, I; *mgf. Cð.* ⁵⁴ sje: F, B, Cð; er D (*utydel.*), E, G, I. ok fylgja þjer allir: F, B; ok allir fylgja þer Cð, G, I; allir fylgja þer D, E.

‘ráðum ok kappi’. gunnarr þakkaði hánnum ok reið 55 heim. otkell ríðr til þings ok bræðr hans ok skammkell.

51. Gunnarr reið til þings ok allir sigfúss-
synir — svá njáll ok synir hans. þeir gengu með
gunnari allir: ok var þat mælt, at engi flokkur myndi
jafn-hardsnúinn þeim. gunnarr gekk einn dag til
búðar dalamanna. hrútr var við búð ok höskuldr, 5
ok fögnuðu þeir vel gunnari. gunnarr segir þeim
alla sögu um málaferli þessi. ‘hvat leggur njáll til
‘ráðs?’ segir hrútr. gunnarr svaraði ‘hann bað mik
‘finna ykkur bræðr ok segja svá, at eitt ráð myndi
‘hánnum um þat sýnaz sem ykkur’. ‘þat vill hann 10

⁵⁰ otkell — hans ok: F, B, D (dog med indskudt með honum efter hans), G og I (begge med reið for ríðr); otkell ríðr heim ok síðan til þings ok bræðr hans ok E; njáll ríðr til þings ok svá otkell ok bræðr hans ok svá Cð.

51. ¹ reið: F, Cð, D, E, G, I; ríðr B. ² svá — hans: Cð; ok njáll ok synir hans E; njáll ok synir hans B, D, G, I; njáll ok hans synir F. þeir: F, B, D, E, G, I; ok Cð. ²⁻³ með gunnari allir: F, B, Cð; allir með gunnari D, E, G, I. ³ þat mælt: F, B, D, E, G; mælt I; þat mál manna Cð. myndi: F, B, D, E; myndi vera Cð; þætti G; þótti I. ⁴ jafn-hardsnúinn: B, Cð, D, E, G, I; “iaſq harðr|ſqvið” F (hvor harðr uden tvivl ikke er andet end en forskellig skrivemåde for harð). einn: F, B, Cð; einn hvern D, E, G, I. ⁵ dalamanna: F, B, Cð, G, I; þeirra dalamanna D, E. við: F, B, Cð, D, E, I; í G. ok höskuldr: F, B, D, E, G, I; ok svá höskuldr Cð. ⁶ fögnuðu — gunnari: F, D, I; fögnuðu vel gunnari Cð; fögnuðu þeir gunnari G; fagnað(?) vel þeim g. B; fögnuðu þeim vel E. ⁶⁻⁷ gunnarr — þessi: D, E, G, I; gunnarr (hann Cð) sagði (segir Cð) þeim málaferli þessi öll B, Cð; gunnarr segir þeim nú málavöxt á þessu F. ⁸ ráðs: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. gunnarr svaraði: G (dog s. for svaraði), I (dog sv. for svaraði); mgl. F, B, Cð, D, E. ⁹ segja svá: B (“fégia s”), “.f. s” F (vistnok = segja svá, uagtet den gamle udgave har opfattet det som sagði svá), “.f. s” (s utydel.) D; “fégia” G; “.I.” Cð, I; sagði svo E. ⁸⁻¹⁰ eitt — ykkur: F, B, D (dog med udeladelse af um þat), E (dog som D), G

þá' segir hrútr 'at ek kveða upp fyri venzla sakir, 'ok skal svá vera. þú skalt skora á hólm gissuri 'hvíta, ef þeir bjóða þjer eigi sjálfðæmi, enn kol-
 15 'skeggr geiri goða; enn fáz munu menn til at ganga
 'nú lið svá mikit allir saman, at þú mátt fram
 'koma slíku sem þú vill'. gunnarr gekk heim til
 búðar ok sagði njáli. 'slíks var mjer ván' sagði
 njáll. úlfr örgoði varð viss þessar ráðagerðar ok
 20 sagði gissuri. gissurr mælti til otkels 'hverr lagði
 'þat til ráðs með þjer, at þú skyldir stefna gunn-
 'ari?' 'skammkell sagði mjer, at þat væri ráðagerð
 'ykkur geirs goða' segir otkell. 'enn hvar er mann-

(dog til for um þat), I (dog med udeladelse af þat, samt med ok for sem); yðr myndi eitt ráð um sýnaz Cð. ¹² gissuri: F, B, D, G, I; "aizt", (vistnok accusativ, da dativen neppe vilde være bleven forkortet på denne måde) E; "aizt; eij" Cð. ¹³ ef — sjálfðæmi: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. ¹³⁻¹⁴ kolskeggr: F, B, D (skrevet .k., men utydel.), E, G, I; kolskeggr bróðir þinn Cð. ¹⁴ geiri: — "geri" F, "gei" I; "geir" B, "geir" D (utydel.), "geir" G, i hvilke tre böger geir vistnok er dativ; "geir" (vistnok accusativ) E; "geir" (accusativ) Cð. fáz: F, B, Cð, E, G, I; flunnast D (flnn utydel.). ¹⁵ mól — hans: Cð (formodentlig er her tale om tvekampe); þeim otk. F, B; otk. D, E, G, I. ¹⁶ nú: F, Cð, G, I; mgl. B, D, E. ¹⁶⁻¹⁷ lið — vill: F (dog "mít" = mant for mátt, samt "fikiv" forskrevet for slíku), B, D (dog ef for sem), E, G (dog fara for koma), I (dog som G); svá lið, at ver megom fram koma allir saman slíku er vær viljum Cð. ¹⁸ búðar: F, B, D, E, G, I; búðar sinnar Cð. ¹⁸⁻¹⁹ slíks — njáll: B; mgl. F, Cð, D, E, G, I. ¹⁹ varð — ráðagerðar: F, B, D, E; varð varr þessarrar ráðagerðar I; varð varr við þeira ráðagerð G; var nær (skrevet n) ráðagerð þeira þessa alla Cð (med forstyrret construction, rimeligvis fremkommet af varð varr við osv.). ²⁰ sagði gissuri: B, E; s. gizzuri F, D, G, I, segir gizzuri hvíta Cð. til otkels: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð (se næst fölg. note). ²¹ þjer: F, B, D, E, G, I; þer, otkell, Cð. þú skyldir: F, B, D, E, G, I; mgl. Cð. ²²⁻²³ þat væri — goða: F, B, D, E, G, I; þit gelrr goði leðóit þat til ráðs með mer Cð. ²³ segir otkell: sál. (dog "f." for segir) D, G, I; mgl. F, B, Cð, E. enn: F, Cð, D, G, I; mgl.

‘fýla sú’ segir gissurr ‘er þetta hefir logit?’ ‘hann
 ‘liggr sjúkr heima at búð’ segir otkell. ‘þar er 25
 ‘hann standi aldri upp’ segir gissurr ‘enn nú skulu
 ‘vjer allir ganga at finna gunnar ok bjóða hánúm
 ‘sjálfðæmi; ok veit ek þó eigi, hvárt hann vill þau
 ‘nú taka’. — margir menn mæltu illt við skamm-
 kel, ok lá hann sjúkr um allt þingit. — þeir gissurr 30
 gengu til búðar gunnars. kennd var för þeira, ok
 var sagt gunnari inn í búðina. þeir gengu út allir
 ok fylktu. gissurr hvíti gekk fyrstr. hann mælti,
 er þeir funduz ‘þat er boð vart, gunnarr, at þú

B, E. 24 sú: *F, B, D, G, I*; sú nú *Cð, E.* 24-25 hann — otkell: *F, B* (*dog við for at*); hann liggr sjúkr’ s. o. ‘heima í búð sinni’ *Cð*; hann liggr sjúkr heima í búð sinni’ s. otkelli *D*; liggr hann sjúkr helma í búð’ s. otkelli *E*; liggr hann sjúkr í búð heima’ s. otkelli *G, I.* 25-26 þar — gissurr: *F, Cð, D*; þar er hann skyldi aldri upp standa’ s. gizurr *I*; ok hann standi aldri upp’ s. gizurr *B*; standi hann aldri upp’ s. gizurr *G*; þar er hann’ s. gizurr ‘ok standi aldri upp *E.* 26 enn: *Cð, D, E, G, I*; *mgl. F, B.* 27 allir — gunnar: *F, B, Cð* (*dog hlta for finna*); ganga allir samt í móts við gunnar *E*; ganga (*fara I*) til móts við gunnar *G, I*; ganga til búðar gunnars *D.* hánúm: *Cð, D, E, G, I*; *mgl. F, B.* 28 sjálfðæmi: *F, B, Cð, D, E, G*; sjálfðæmit *I.* 28-29 þó — taka: *F, B, E* (*dog upp for nú*); þó nú eigi, hvárt hann vill þat taka *Cð*; eigi nú þó (*for nú þó har I þó nú*), hvárt hann vill taka *G, I*; eigi, hvort hann mun nú vilja eða ekki *D.* 29 margir menn mæltu: *F, B, D*; margir mæltu *Cð*; margr maðr mælti *E, G*; margr mælti *I.* illt: *sál. alle (F, B, Cð, D, E, G, I).* *Den gamle udgave har forandret dette illt til illa.* 30-31 gissurr — búðar: *F, B, D*; gizurr ganga (*gengu E*) til búðar þeira *E, G, I*; geirr goði ok gitzorr hvíti gengu nú til búðar *Cð.* 31 var för: *F, B, Cð, D, E*; var ferð *I*; varð ferð *G.* 31-32 ok var: *F, B, D, G, I*; ok *Cð*; var *E.* 32 þeir gengu: *F, B, Cð*; gengu þeir *D, E, G, I.* 33 fylktu: *F, Cð, E* (*for-skrevet fýgtv*), *G, I*; “fýktv” (*neppe at henføre til verbet flykkja, men er snarere = fylktu ved bogstavomsætning*) *B*; fylgdu gizuri inn í búðina *D.* gissurr — fyrstr: *F, B, Cð* (*dog fyrst for fyrstr*), *E* (*dog med — to gange skrevet — hinn foran hvíti*), *G, I*; *mgl. D of. næst foreg. variant).* 33-34 hann — funduz: *B*; hann mælti *Cð*;

- 35 'dæmir sjálfr málit ykkart otkels'. 'fjarri mun þat
 'þá þínu ráði' segir gunnarr 'er mjer var stefnt'.
 'eigi rjæð ek þvi' segir gissurr 'ok hvárrgi okk-
 'arr geirs'. 'þá munt þú vilja synja þess með
 'skynsemð' segir gunnarr. 'hvers beiðiz þú um?'
 40 segir gissurr. 'þess, at þú vinnir eið' segir gunnarr.
 'þat vil ek gera' segir gissurr 'ef þú vill þiggja
 'sjálfðæmit?' 'þat bauð ek fyri stundu' segir gunnarr
 'enn nú þykki mjer um meira at dæma'. njáll
 mælti 'eigi er at níta sjálfðæminu: þess at meiri
 45 'sæmðar er fyri vert, er meira er málit'. gunnarr
 mælti 'gera mun ek til skaps vina minna at dæma

sjáan (þá *I*) mælti hann *F, D, E, G, I*. ³⁴⁻³⁵ gunnarr — otkels: *Cð*; attú, gunnarr, dæmir mál ykkur otkels *B*; s. (ssgðl *D*) gizurr 'at þú, gunnarr, dæmir sjálfr (mgl. *F, D, E*) þetta mál *F, D, E, G, I*. ³⁵⁻³⁶ mun — ráði: *F, Cð*; mun þat ganga þínu ráði þá *G, I*; mun þat þá þínu skape *D, E*; myndl þat þá þínu skapi eða ráði *B*. ³⁶ segir gunnarr: sál. her *Cð, D, E*; medens *F, B, G, I* satte disse ord efter stefnt. ³⁷⁻³⁸ hvárgi okkarr geirs: *B* (okkarr skrevet ókkarr), *D* (okkarr skrevet ock*), *G* ("ockar"), *I* ("okkar"); hvárrgi okkars geirs *F, E* (lidt utydel.); eigi geirr goði *Cð*. ³⁸⁻³⁹ þá — skynsemð: *Cð* (hvor dog þess ser ud som et forkortet þat), *I* (dog skynsemi for skynsemð); þá mantú synja þess vilja með skynsemi *B*: þá mantú synja þess með skynsemð *F*; þá mantú vilja synja með skynsemð *G*; "n | skynfe" ~~~~~ *D*; með skynsemð mantú vilja synja þess þá *E*. ³⁹ segir gunnarr: *Cð, D (?)*, *E, G, I*; mgl. *F, B*. 'hvers — um?': *Cð*; 'hvers beiðiz þú?' *B, E, G, I*; 'hvers beiðir þú?' *F*; synes at mangle i *D*. ⁴⁰ 'þess — gunnarr: *F* (hvor vinnir dog er forskrevet við), *B, Cð, G, I*; 'þess' s. gunnarr 'attú vinnir (noget utydel.) eið' *E*; synes at mangle i *D*. ⁴¹ 'þat — gera' *F, B, E, G*; 'þat vil ek' *I*; 'þat mon ek gera' *Cð*; ulæseligt i *D*. ⁴¹⁻⁴² þiggja sjálfðæmit: *F* (hvor þiggja dog er forskrevet þikta), *B, G, I*; sjálfðæmið þiggja *D* (utydel.); þiggja sjálfðæme *E*; þá taka sjálfðæmit *Cð*. ⁴³ 'enn nú: *B, E, G, I*; "en" || ooo *Cð*; "en" (vistnok ved forglemmelse) *F*; ~~~~~ *D*. ⁴⁴ níta: *F, B, E, I*; neita *D, G*. sjálfðæminu: *F, B, E, G, I*; sjálfðæme *D*. þess at: *D, E (?)*, *G, I*; þess *F*; enn þess *B*. ⁴⁵ fyri: *F, B, E (?)*, *G*; mgl. *D, I*. er (foran meira): *F, B, E, I*; sem *D*; ude-glent i *G*. ⁴⁵⁻⁴⁷ gunnarr — mállt: *F, B, D, G, I*; mgl. her *E* som

‘málit. enn þat ræð ek otkatli, at ekki geri hann
 ‘til saka við mik síðan’. þá var sent eptir höskuldi
 ok hrúti, ok kvámu þeir þangat til. vann þá giss-
 urr eið ok geirr goði. enn gunnarr gerði gerðina 50
 ok rjædz við engau mann um, ok síðan sagði hann
 upp gerðina. ‘þat er gerð mín’ sagði hann ‘at ek
 ‘geri verð húss ok matar þess er inni var. enn
 ‘fyri þrælinn vil ek þjer ekki bæta, þar er þú
 ‘leyndir annmarka á hánum. geri ek hann þjer 55
 ‘til handa, otkell; því at þar eru eyru sæmst sem
 ‘óxu. met ek svá, sem jer hafið stefnt mjer til
 ‘háðungar; ok fyri þat dæmi ek eigi minna til

innskyder s. gunnarr efter otkatli samt (med en meget afbleget skrift, hvorfor læsningen til dels er usikker) efter mik ordene ef ek geri þat til skaps vna minna at dæma málit. 47 otkatli: F, B, D, E, I; þer, otkell, G. 47-48 ekki — síðan: B; hann geri ekki til saka við mik D, E; gera ekki til saka við mik síðan F, I; þú geri ekki til saka við mik síðan G. 48 þá: F, B, G, I; síðan D, E. 48-49 höskuldi ok hrúti: F, B, G, I; rúti ok höskuldi D, E. 49 ok (foran kvámu): F, B, E, G, I; mgl. D. þangat til: F, B; þangat D(?), E, G, I. 49-50 vann þá gissurr: F; vannu gizurr þá G, I; vann gizurr B; ok vann gizurr D, E (utydel.). 50 enn (foran gunnarr): F, B, D, E; mgl. G, I. gerði gerðina: F, B, G, I; dæmði málit D, E. 51 ok (foran rjædz): F, B, G, I; hann D; gunnarr E. mann um: F, B, G, I; mann um gerðina D; um gerðina E. ok síðan: F, B, G, I; enn síðan D, E. 52 upp gerðina: F (der her skriver op for upp), B, D, E; upp G, I. 53 húss — inni: F, G (dog hússins for húss), I, húss þess ok matar, er (lidt beskadtiget) inni B; hússins (húss E) ok matar, er í D, E (utydel.). 54 vil — bæta: F, B (hvor dog þrælinn er forskrevet þræli); vil ek ekki bæta E, G, I; bæti ek ekki D. 55-56 geri — handa: D, E (utydel.), I; geri ek þer hann til handa G; enn ek geri hann þer til handa B; en ek geri hann til handa þer F. 56 otkell: I; mgl. F, B, D, E, G. því at: F, B, E, G, I; því D. sem (foran óxu): F, B, G, I; er D, E. 57 svá: F, B, D, E; svá með mer G, I. 57-58 mjer til háðungar: F (háðungar forskrevet havng), B, G, I; til háðungar mer D, E (meget utydel.). 58 fyri þat: D, E(?), G, I; fyri því F, B. 58-59 eigi — mjer: F, B (dog med innskuði se efter minna), D, E (utydel.), G; mer til

'handa mjer, enn vert er þetta fje, húsit ok
 60 þat er inni brann. enn ef yðr þykkir betra, at
 'vjer sjem úsáttir, þá læt ek þess enn kost. enn
 'gört hefi ek þá enn eitt ráð fyri mjer, ok skal
 'þat þá fram koma'. gissurr svarar 'þat vilju vjer,
 'at þú gjaldir ekki fje; enn þess beiðu vjer, at
 65 'þú sjer vinr otkels'. 'þat skal verða aldri' segir
 gunnarr 'meðan ek lifi — ok mun hann hafa vin-
 'áttu skammkels: þeiri hefir hann lengi hlítt'.
 gissurr svarar 'þó vilju vjer nú lúka málinu, þó
 'at þú ráðir einu skildaganum'. váru þá hand-

handa cigl minna I. 50-60 vert — brann: F, B (*dog med udeladelse af fje*); vert var húsit ok þat er inni var G; vert er þetta hús ok þat er inni var I; húsit var vert ok þat sem (er E) inne var D, E (*utydel.*). 60 yðr: F, B, E(?), I; ykkir D (*utydel.*), G. betra: F, B, I; betr D ("bet" — *tegned over t mindre tydeligt*), E (*synes skrevet betvr*), G. 61 læt — kost: F, G (*dog kosti for kost*), I; ooooo||kost A; læt ek þess kost D; læt eg enn þess kost E (*utydel.*); er þess enn kost B. 62 þá enn eitt: F, A; enn þá eitt B; þá eitt hvert E (*eitt hvert meget utydel.*), G, I; þat (*forkortet*) eitt hvert D. 62-63 ok skal — koma: F, B; s. hann 'ok skal þat þá fram koma A (*tíl dels afbleget*), D (*mindre tydel.*), E (*utydel.*); ok skal þat þá fram koma' s. hann G, I. 63 svarar: — "š." B; "f." F, A, G; mætti D, E, I. 64 ekki fje: D, E; fe ekki A (*starkt afbleget, især ekki*); ekki B, G, I; otk. F (*urigtigt*). þess beiðu vjer: A, B; þess beiðu ver í mót F; þess beiðumz ver D, E (*utydel.*); þess (*mgf. I*) biðjom ver C, I. 65 vinr otkels: F, A, D, E, G, I; otkels vin B. verða: F, A (*afbleget*), B, D, G, I; vera (*utydel.*) E. 65-66 segir gunnarr: A, B, D, E, I; *mgf.* F, G. 66 ok mun: F, A, B, E, G, I; mun D. 67 þeiri — lengi: F, A, B, G, I; hann hefir leingi þeim (*forkortet — formodentlig feilskrift*) D; hann hefir þeirri leingi E. 68 gissurr svarar: D (*verbet er skrevet .fú. — tegned over u ikke tydeligt*), E (*verbet, som det synes, skrevet s.ú.*); glzurr s. F (*der dog, ved feilskrift, har gunnarr for gissurr*), A, B, G; *hvorimod I har s. gizurr efter málinu*. þó — lúka: F, A (*noget afbleget*), B; þó viljom ver lúka G, I; lúka viljum ver D, E. 69 skildaganum: F, A (*noget afbleget*), D (*temmelig utydel.*), E, G, I; skildögum B

saladar þessar sættir allar. gunnarr mælti til ot- 70
kels 'ráðligra er þjer at fara til frænda þinna.
'enn ef þú vill vera þar í sveit, þá ger þú ekki
'til saka við mik'. gissurr mælti 'þetta er heil-
'ræði, ok skal hann svá gera'. gunnarr hafði mikla
sæmð af málinu. riðu menn síðan heim af þingi. 75
sitr nú gunnarr í húi sínu. ok er nú kyrrt
um hrið.

52. Rúnólfr hjet maðr, sonr úlfs örgoða.
hann bjó í dal fyrir austan markarfljót. hann gisti
otkel, er hann reið af þingi. otkell gaf hánnum
uxa alsvartan níu vetra gamlan. rúnólfr þakkaði
hánnum gjöfina ok bauð hánnum heim þá er hann 5
vildi fara; ok stóð þetta heimboð nakkvart skeið
svá at hann fór eigi. rúnólfr sendi hánnum opt
menn ok minnti á, at hann skyldi fara; ok hjet
hann jafnan ferðinni. otkell átti hesta tvá bleikál-

⁷⁰ þessar sættir allar: F, A, B, G, I; allar sættir D og E (begge utydel.).

⁷³ mælti 'þetta er: F, B, D, E (dog eru for er), G, I; kvað þat

vera A. ⁷⁴ hann svá gera: F, A (til dels afbleget), B, G, I; svá

vera D, E. mikla: F, A, D, E (utydel.), G, I; hina mestu B.

⁷⁵ málinu: F, A, B, D, G, I; málunum E. riðu: F, A, G, I; riða

B, D, E. síðan: F, A (noget afbleget), B, D, E, I; nú G. þingi:

F, A, B, E, G, I; "þīgin" eller "þīgin" D. ⁷⁶ sitr — sínu: F, B;

sitr (ok sitr E) gunnarr nú í húi sínu D (til dels utydel.), E, I;

sitr gunnarr þá í húi sínu A; sat g. nú um kurt (säl.) í búitno G.

ok er nú: F, A, B; ok er D(?), E, I; er nú G.

52. ² í dal — markarfljót: F, A (noget afbleget), B; fyrir

austan markarfljót í dal I; fyrir austan markarfljót D, E, G. ⁴ al-

svartan: F, A, D, E, G, I; mgl. B. ⁵ heim: F, A, B, G, I; heim

til sín D, E. ⁶ fara: F, A, B, D, E, G; farit hafa I. nakkvart

skeið: F, A, B, I; nökkura hrið G; um hrið D, E. ⁸ menn: F,

A, D, E, G, I; orð B. ok minnti á: F, A (til dels afbleget), B,

D (temmelig utydel.), E; ok minnti hann á I; mgl. G. ⁹ hesta tvá:

F, A, B, I; lj hesta D, E, G.

10 ótta. þeir váru beztir hestar at reið í hjeraðinu — ok svá elskr hvárr at öðrum, at hvárr rann eptir öðrum. austmaðr var á vist með otkalli, er auðúlfr hjét: hann lagði hug á signýju dóttur otkels. auðúlfr var mikill maðr vexti ok styrkr.

53. Þat var um várit, at otkell mælti, at þeir myndi ríða austr í dal at heimboði; ok ljetu allir vel yfir því. skammkell var í för með otkalli ok bræðr hans tveir, auðúlfr ok þrír menn aðrir. 5 otkell reið hinum bleikálótta hesti, enn annarr rann hjá lauss. stefna þeir austr til markarfljóts. hleypir hann nú fyrir otkell. æraz nú báðir hestarnir ok hlaupa af leiðinni upp til fljótshlíðar. ferr otkell nú meira enn hann vildi. gunnarr hafði

¹⁰ hestar at reið: *F*; reiðhestar *A, B, D, E, G, I*; ¹¹⁻¹² svá — eptir öðrum: *F* (*hver dag s er udeladt i elskr*), *A* (*til dels noget afbleget*), *B* (*dog elskir for elskr*); svo elskr hvorr at öðrum (*hver svo kan tages i betydningen desuden*) *D, E*; elskr (*skrevet elfkr i I*) hvárr at öðrum *G, I*. ¹³ hug: *F, A, D, E, G, I*; huga *B*. ¹⁴ mikill — styrkr: *F, A* (*hver dag maðr er ulæseligt og styrkr udslettet*), *B* (*hver dag mikill er udeglemt*), *D, G, I* (*de tre sidst nævnte have sterkr for styrkr*); mikill maðr ok sterkr *E*.

53. ¹ várit: *F, A, B, G, I*; sumarit *D* (*meget utydel.*), *E*. ² at heimboði: *F, A, B, D, E*; *mgł. G, I*. ³ för: *F, A, B*; ferð *D* (*utydel.*), *E*; ferð þessi *G, I*. ⁴ hans: *F, B, D, E, G, I*; *mgł. A*. ok þrír: *F, A (?)*, *B, E*; ok lj *D* (*utydel.*), *G*; austmaðr ok tveir *I*. ⁵ reið: *F, B, E, G, I*; ríðr *A, D*. hesti: *F, A* (?) — *kun "het" er tydeligt*), *B, E, G, I*; hestinum *D* (*utydel.*). ⁶ rann: *F, A, B, G, I*; rennr *D* (*noget utydel.*), *E*. þeir: *F, A, D* (*meget utydel.*), *E, G, I*; þeir nú *B*. ⁷ hleypir — otkell: *F, B*; hleypir hann mikinn (*forkortet*) fyrir otkell *G, I*; (*ok tilf.*) *E* hleyper otkell fyrir *A, D, E*. ⁷⁻⁸ æraz — hestarnir: *A* (*-ðir næsten ganske udslettet*), *D, E, G, I*; æraz (*ærduz B*) nú hestarnir báðir *F, B*. ⁹ hlaupa — upp: *F* (*der dog har hleypa for hlaupa*), *A, B, G, I*; hlaupa upp af leiðinne *D, E*. ferr: *F, A, B, E, G, I*; fór *D*. ⁹ nú (*foran meira*): *F, A, B, I*; *mgł. D, E, G*.

farit heiman einn samt af bæ sínum ok hafði 10
 kornkippu í annarri hendi enn handöxi í annarri.
 hann gengr á sáðland sitt ok sár þar niðr korninu
 ok lagði guðvefjarskikkju sína niðr hjá sjer ok
 öxina ok sár nú korninu um hrið. nú er at segja
 frá otkatli, at hann ríðr meira enn hann vildi. 15
 hann hefir spora á fótum ok hleypir neðan um
 sáðlandit, ok sjer hvárrgi þeira gunnars annan. ok
 í því er gunnarr stendr upp, ríðr otkell á hann
 ofan ok rekr sporann við eyra gunnari, ok rístr
 hann mikla ristu, ok blæðir þegar mjök. þar riðu 20
 þá fjelagar otkels. 'allir meguð jer sjá' segir gunn-

¹⁰ farit — samt: F; farit einn samt heiman B; farit einn saman heiman A, G; farit einn samt E; farit einn saman I; einn saman farið D. ¹¹ kornkippu: F, A, B, E, G, I; "koṛ fl̥pv" D (= kornskreppu). annarri — annarri: G, I; annarri hendi en í annarri handöxl A, E (dog öxl for handöxl); hendi enn í annarri hendi öxi D; hendi en í annarri hendi handöxi F, B. ¹² hann: F, A, D, E, G, I; ok B. sáðland sitt: F, A, B, G, I; sáðlandit D, E (it utydel.). sár: F, A (lítt utydel.), B, G, I; "fær" D; "fær" E (mindre tydel.). ¹²⁻¹⁴ þar — hrið: F, B; þar niðr korninu ok lagði af ser guðvefjarskikkju ok (?) ~ niðr exina hjá ser ok sár nú "korninu" (sál. som det synes) um hrið A (hvor, foruden de anførte utydeligheder, følgende er mere eller mindre afbleget [skönt læsningen vistnok er sikker]: or på det første sted; af ser, især f og r; fj; det hele skikkju; hj; og endelig um [skrevet v̄], der næsten er helt udsløttet); þar niðr kornino (korni G) um hrið G, I; korninu D ("koṛl̥" — utydel.), E ("koṛinu" — noget utydel., især ko). ¹⁴ nú: F, A, B, E, G, I; þat(?) D. ¹⁶ neðan: F, A, B, D, E; norðan G, I. ¹⁷ gunnars: A, D, E, G, I; mgl. F, B. ¹⁸ ríðr: sál. alle (F, A, B, D, E, G, I); men G tilføier foran dette ord over linien ok í því, da skriueren havde glemt ordene ok í því er. ¹⁹ gunnari: F, A, B; hánum D (utydel.), E, G, I. ²⁰ hann (foran mikla): A (utydel.), D, E, G, I; mgl. F, B. ristu: F, A (hvor dog kun tu er nogenlunde synligt), B, D, I; rispu E, G. blæðir: F, B; blæddi A(?), D (utydel.), E, G, I. þegar: F, A (temmelig afbleget), D (utydel.), E, G, I; mgl. B. ²⁰⁻²¹ þar riðu þá: A, B, G, I; "þr̥" riðu "þr̥" F (forskrævet, vistnok for þar riðu þá); þá riðu at D, E. ²¹ fjelagar:

arr 'at þú hefir blóðgat mik — ok er slíkt úsæmi-
 'liga farit: hefir þú stefnt mjer fyrst, enn nú treðr
 'þú mik undir fótum ok ríðr á mik'. skammkell
 25 mælti 'vel er við orðit, búandi; enn hvergi vart
 'þú úreiðuligri á þinginu þá er þú tókt sjálfðæmit
 'ok þú hjelt á atgeirinum'. gunnarr mælti 'þá er
 'vit finnumz næst, skalt þú sjá atgeirinn'. síðan
 skilja þeir at því. skammkell æpti upp ok mælti
 30 'hart ríðið jer, sveinar'. gunnarr gekk heim ok
 gat fyrir engum manni um — ok ætluðu engir,

F, A (utydel.), B, D, E; fíronautar G, I. meguð jer sjá: F, B, G; ~~~| þat (forkortet — ligner dog mere et forkortet hann — den nederste del er udslettet) sjá A; mego þat sjá D, I; megu sjá þat E. 21-22 segir gunnarr: sál. (her) F, A, B, D, G, I; hvorimod E indskyder disse ord efter blóðgat mik. 22 þú hefir: F, A, B, D, E, I; hefir G. 23 farit: F, A, B; gert D, E, G, I. hefir þú: F, B, D, E; þú hefir G, I; A er uláselig fra farit til mjer, begge ord exclusive, men synes at indeholde noget mere end de andre böger. 23-24 nú treðr þú mik: F, B, D, E; ooo || "þu mik" C₇; treðr mik nú A (hvor mik nú er noget afbleget), G, I. 24 á mik: F, A, B, C₇, E (utydel.), G, I; á mik ofan D. 25 búandi: B ("bóndi"), C₇ ("buandi"); mgl. F, A (der i övrigt her er meget utydel.), D, E, G, I enn: F, B, D (e utydel.), E; s. hann 'en C₇; mgl. G, I; ~~~ A. 26 á þinginu: F, B; á þingi A, D (utydel.), E, G, I; um sumarit á alþingi C₇. 26-27 þá er þú — atgeirinum: B; er þú helt á atgeirinum F, A (hvor dog kun "er þu" og "ellt" er tydeligt), D (atgeirinum utydel.), E, G, I; er þú tvíhendir atgeirinn C₇. 27 þá er: F, A, B, C₇, D, E, I; mgl. G. 28 næst: F, B, D, E, G, I; næst, skammkell, A, C₇. 29 skilja: F, A, D, E, G, I; skildu B, C₇. at því: F, B, C₇, D, E, G; talit at því sinni I; mgl. A. æpti — mælti: F, C₇, I; mælti ok æpti upp B, G; mælti A, D, E. 30 hart: F, A, B, C₇, G, I; of hart D, E. jer, sveinar: F, B, D, E, G, I; A uláselig; "þ' nu fueñ fua skamm" (afstanden mellem f og k er her usævanlig stor, og det sidste ord er i det hele taget usikkert) C₇. 31 fyrir — um: F, A, B, I; fyrir óngum um fyrir óngum manni G (forvirret); fyrir óngum um þetta C₇; um fyrir óngum manni D, E. 31-32 ok ætluðu — vera: F; ok ætluðu óngvir, at af mannavöldum (ved forglemmelse har membranen kun "vó" for völdum) myndi þetta vera B; ok ætluðu

at þetta myndi af mannavöldum vera. einu hverju sinni var þat, at hann sagði kolskeggi bróður sínum. kolskeggr mælti 'þetta skalt þú segja fleirum mönn-
'um, at eigi sje þat mælt, at þú gefir dauðum sök; 35
'því at þrætt mun vera í móti, ef eigi vitu vitni
'áðr, hvat jer hafið saman átt'. gunnarr sagði ná-
búum sínum, ok var lítil orðræða á fyrst. otkell
kemr austr í dal, ok er þar við þeim vel tekit —
ok sitja þar viku. otkell sagði rúnólfi allt, hversu 40

engir, at þetta munde af mannavöldum orðit hafa *A* (afbleget og utydel, især: engir, der er så godt som udslettet; den første vocal i völdum; samt hafa, navnlig slutningen); ok ætluðu engir, at af mannavöldum mundi vordit hafa *E, I*; ok ætluðu öngvir, af mannavöldum mundi vera *D* (hvor ok, de to sidste vocaler i ætluðu, samt a í af utydeligt); ok ætluðu (synes skrevet etiabu) allir, at þetta mundi ekki af mannavöldum vera *Cγ* (hvor følgende steder ere utydelige: ' i "all" [= aller eller allir], at, m̄ i "m̄di" [= myndi eller mundi], samt det første v og ðv̄ i "vavliðv" [= völdum]); mgl. *G.* 32 einu hverju: *F, A* (hvor dog einu er udslettet og hverju til dels afbleget), *B, D, E*; einu *G, I*; eitt hvert *Cγ*. 33 hann: *F, A, B, D(?)*, *E, G, I*; gunnarr *Cγ*. bróður sínum: *F, A, B, Cγ, G*; bróður sínum þetta *I*; þetta *D, E*. 34 kolskeggr: *F, B, D, E, G, I*; hann *A(?)*, *Cγ*. skalt þú: *F, A, Cγ, D, E, G, I*; skulum vit *B*. 35 eigi — gefir: *F, A* (afbleget og til dels utydel.), *B, Cγ, D, E, I* (dog med udeladelse af þat); eigi gefi *G*. 36 þrætt — móti: *F, A* (til dels utydel.); þrætt mun í (á *B*) móti (mót *Cγ*) *B, Cγ, D, E*; í móti (mót *I*) mun mælt *G, I*. 36-37 eigi — áðr: *F, A* (til dels noget afbleget), *B*; eigi vitu vitni *E, G, I*; "v̄ vitni" *D* (feilskrevet); öngir vitu áðr *Cγ*. 37 saman átt: *F, A* (átt noget afbleget), *B, D* (beskadiget og utydel.), *E, G*; áðr saman átt *I*; "v̄ | azt" (de tre sidste bogstaver utydelige og usikre) *Cγ*. 37-38 nábúum: *F, A* (noget afbleget), *Cγ* (til dels meget utydel.), *G, I*; "nv b̄v" *B* (= nú búum, dog muligvis en forvanskning af nábúum); þeim(?) "nabv" (v̄ utydel.) *D*; þetta nábúum *E*. 38 orðræða á fyrst: *F, B, E*; orðræða fyrst á *A* (temmelig afbleget), *D, G, I*; umræða á fyrst *Cγ*. 39 kemr austr: *F, A, Cγ, G, I*; kemr *D, E*; kom *B*. er — vel: *F, A* (temmelig afbleget); er þar vel við þeim *B, D*; er vel við þeim *G, I*; er vel við hánum *Cγ*; var þar vel við honum *E*. 40 þar: *F, B, G, I*; þeir þar *Cγ, D, E*; þeir(?) *A*. otkell: *Cγ, G, I*; skammkell *F, A, B, D, E*. rúnólfi

fór með þeim gunnari. einn maðr varð til at
 spyrja at því, hversu gunnarr varð við. skamm-
 kell mælti 'þat myndi mælt, ef útiginn maðr væri,
 'at grátit hefði'. 'illa er slíkt mælt' segir rúnólfr
 45 'ok munt þú þat eiga til at segja næst er it
 'finniz, at ór sje grátraust ór skapi hans; ok væri
 'þat vel, ef eigi gyldi betri menn þinnar illsku. lítz
 'mjer nú hitt ráð, þá er jer vilið heim fara, at ek
 'fara með yðr; því at gunnarr mun eigi gera mjer
 50 'mein'. 'eigi vil ek þat' segir otkell 'ok munu vjer
 'ríða nedarliga yfir fljótit'. rúnólfr gaf otkatli góðar

alít: F, C₇, G, I; alít rúnólfr A (*meget afbleget*), D; rúnólfr máltit
 allt B; rúnólfe E. hversu: F, A, B, C₇, E, G, I; "kúnī" (=hvern-
 inn) D (*utydel.*). 44 fórr: F, A (*utydel.*), B, D (*utydel.*), E, G, I; farit hafði C₇.
 41-42 einn — því: F, B, D, E (*dog indskyde D og E þess efter til*);
 einn maðr varð til at spyrja C₇; einn maðr spurði at því I; einn
 maðr ".f." at G; þá fretti einn maðr A (*noget utydel.*). 42 gunn-
 arr varð: F, B, C₇, D, E, G; gunnarr yrði I; varð gunnarr A — *alle*
membranerne have ".o." for gunnarr. 43 mælti: F, B, D, E, G, I;
 "f" (eller ".f.") A, C₇. maðr væri: F, A, B; maðr hefði svá við
 orðit C₇ (*tíl dels afbleget og utydel.*); væri D; hefði verit E; ætti í
 hlut G, I. 44 mælt: F, A, B, C₇, D, E; talat G, I. 45 ok (*foran*
mun): F, A (*utydel.*), B, C₇, D (*utydel.*), E, G; *mgl. I.* 45-46 munt
 — finniz: F, B, G, I; muntú þat til segja næst er þið finniz A;
 munu þer þat eiga til at segja næst er þer finniz C₇ (*noget utydel.*);
 muntú (*utydel.*) þat spyrja (a *utydel.*) til, er þið finnest næst D;
 muntú þat spyrja næstum er þit finniz E. 46 ór skapi: F, A, B,
 D (*skape utydel.*), E, G, I; kverkum C₇. 46-47 væri þat: B, C₇, D,
 E, G, I; *mgl. F, A.* 47 betri — illsku: F, A, B, D, E, G, I; þer
 betri menn illsku þinnar C₇ (*tíl dels noget utydel.*). 48 nú hitt:
 F, A, B, I; nú þat C₇ (*noget utydel.*), D, E; *mgl. G.* jer: F, A,
 B, C₇, E, G, I; *mgl. D.* heim fara: F, B, C₇ (*temmelig afbleget*),
 D, G, I; heim ríða E; *mgl. A.* 49 fars: F, A, B, D, E, G, I; "ríði"
 (*snarere end "ríða"*) C₇. 49-50 eigi — mein: F, A, B (*hvor mein*
er skrevet méin); mer ekki mein gera C₇ (*utydel.*), D (*tíl dels*
utydel.), E, G, I. 50 munu vjer: A, D, E, G, I; man ek F, B, C₇.
 51 nedarliga yfir: F, A, B (*nedarla for nedarliga*), C₇, E, G, I;
 nedarliga D. 51-52 otkatli góðar gjafar: G, I; otk. gjafir góðar B;

gjafar ok kvað þá eigi sjáz mundu optar. otkell bað hann þá muna syni sínum, ef svá bæri við, þat er með þeim var vel.

54. Nú er þar til máls at taka, at gunnarr var úti at hlífðarenda ok sjer smalamann sinn hleypa at garði. smalamadrinn reið heim í túnit. gunnarr mælti 'hví riðr þú svá hart?' 'ek vilda vera þjer 'trúlyndr' segir hann 'ek sá menn ríða ofan með 5

hánum góðar gjafir *F, A, D, E* (dog, som også ellers i denne form af dette ord, med "æ" for ja); hánum góðar gjafir at skilnaði *C_γ* (til dels afbleget). ⁵² sjáz mundu optar: *F, A*; mundu sjáz optar *C_γ* (utydel.), *G, I*; sjáz optarr myndu *B*; optar sjáz mundu (mundi *E*) *D* (til dels utydel.), *E*. ⁵³ þá: *F, A, B, C_γ, D* (utydel.), *G, I*; mgl. *E*. syni sínum: — "fym hñū" *A*, "fym fñū" *B*; "fym f.ñ." *F*, "fym f.ñ." *I* (hvilke to membraner sikkert mene dativ singul.); *C_γ* utydel. (men synes dog at mene syni sínum); "foy hñ" *E*; "fonu (eller sonu) sinu" *G*; ".ff. fna" *D* (utydel.). bæri við: *F, A, D* (utydel.), *E, I*; herr við *G*; bæri til *B, C_γ*. ⁵⁴ þat — vel: sál. (þat [forkortet] "e" með | þeī 5 vel" *A* (noget utydel.); mgl. *F, B, C_γ, D, E, G, I*.

54. 1-2 þar — hlífðarenda: *B*; þar til máls at taka at hlífðarenda, at gunnarr er úti *F*; (þar tilf. *E*) til at taka at hlífðarenda. gunnarr er úti (staddir tilf. *E*) *A, E, G, I*; at segja frá gunnarr, at hann er úti staddir *D* (meget utydel., med undtagelse af staddir); at segja frá gunnarr, at hann var úti einn (utydel. — men dog snareve således, end um) morgin (skrevet morgin) *C_γ*. ² ok (foran sjer): *F, A, B, D, E, G, I*; hann *C_γ*. ²⁻³ smalamann — garði: *F* (der skriver hlaupa for hleypa), *A* (de to sidste ord utydelige), *B, D* (til dels utydel.), *E* (der dog har "fmals" for smalsmann), *G, I*; smalamann sinn ríða at garði — ok hleypti mikinn *C_γ* (til dels utydel., især ríða). ³ smalamadrinn — túnit: *F, B* (dog riðr for reið); hann reið heim í túnit *A, C_γ*; smalamadrinn (smali *D*) reið heim at honum í túnit *D, E*; smalamadrinn reið heim í túnit at hánum *G, I*. ⁴ mælti: *F, B, C_γ*; spurði *E, I*; "fñ" | (nærmest = spyrr) *D*; ".f." *A, G*. riðr — hart: *F, A* (noget afbleget), *B, C_γ* (til dels utydel.), *E, G, I*; "riðr" (þú udeglemt) í m̄k f.ñ." hann *D*. vilda: *F, A, B, C_γ, E, G, I*; vil *D*. ⁵ segir hann: *C_γ, D* (hvor dog kun verbet [skrevet f.] er tydeligt), *E*; mgl. *F, A, B, G, I*. menn ríða: *F, A* (temmelig afbleget), *B, E, G, I*; ríða menn *C_γ*; ~~~~~ *D*.

‘markarfljóti átta saman, ok váru fjórir í litklæðum’.
gunnarr mælti ‘þar mun vera otkell’. ‘vilda ek
‘því segja þjer’ segir smalamaðrinn ‘at ek hefi opt
‘heyrnt mörg skapraunarorð þeira. sagði svá skamm-
10 ‘kell austr í dal, at þú hefðir grátit þá er þeir
‘riðu á þik ofan. þykkja mjer ill vera orðtök
‘vandra manna’. ‘ekki skulu vit vera orðsjúkir’
segir gunnarr ‘enn þat eitt skalt þú vinna hjeðan
‘í frá, er þú vill’. ‘skal ek nakkvat segja kolskeggi

⁶ átta: sál (nemlig vill) ikke alene F, A (noget afbleget), B, C η , E, men også G, I, uagtet disse to membraner ovenfor (note til 53 a) kun opregne syv; D ulæselig. ⁷ gunnarr mælti: F, A, B, C η , G, I; hvorimod E indskyder s. gunnarr efter otkell; D ulæselig. ⁷⁻¹¹ ‘vilda — orðtök: G (der dog indskyder til foran þeira, og hvor þú er udeglemt), I (der dog har “fmanan” [sikkert feilskrift for smáanar] i steden for skapraunar, og hvor svá er afbleget); ‘ek hefi ok opt heyrnt’ s. smalamaðrinn ‘mörg skapraunarmál við þig. tölut — því at skammkell sagði austr í dal, at þú gretir þá er þeir riðu á þik ofan; ok sagða ek þer af því, at mer þikir illt orðtak A (hvor dog: de første fire ord ere så godt som helt udslittede og følgerlig usikker; heyrnt utydeligt; og resten til dels afbleget, dog uden at læsningen deraf synes at være bleven usikker); ‘eg hefi ok oft (disse fire ord synes ulæselige i D) heyrnt (i D ses kun “he” og en del af y)’ s. smalamaðrinn (sm næsten udslettet i D) ‘mörg skapraunarmál (D har orð for mál) — því at skammkell sagði austr í dal, attú gretir þá er þeir riðu á þik ofan (D har ofan á þik for á þik ofan); sagða ek þer því, at mer þótti illt orðtak D, E; sveinninn sv. ‘ek (synes skrevet eck) hefi skapraunarorð (for største delen ulæseligt) heyrnt, er þeir hafa mælt til þín. skammkell mælti svá austr í dal, at þú gretir (ulæsel.), er (ulæsel.) þeir riðu á þig; ok segi ek þer því, at mer þikkir illt orðtak C η ; sveinninn (smalamaðrinn B) mælti ‘ek hefi opt heyrnt mörg skapraunarorð skammkells — því at (B har þau er for skammkells — því at) skammkeli mælti þat (mgl. B) austr í dal, at þú gretir þá er þeir riðu á þik ofan; ok sagða (segi B) ek þer af því, at mer þikkir illt orðtak slíkt (mgl. B) F, B. ¹² vandra: F, A, B, C η (til dels utydel.), E, G, I; annara D. skulu — orðsjúkir: F, A (sjúkir utydel.), B, D, E, G, I; skaltú vera orðsjúkr C η . ¹³⁻¹⁴ þat — vill: D (dog med udeladelse af i), E (dog af for í frá), G, I; þat eitt (utydel. i A) skaltú vinna, er þú vilt, hjeðan

‘bróður þínum?’ segir smalamaðrinn. ‘far þú ok 15
 ‘sof’ segir gunnarr ‘ek mun segja kolskeggi slíkt
 ‘er mjer líkar’. sveinninn lagðiz niðr ok sofnaði
 þegar. gunnarr tók smalahestinn ok lagði á söðul
 sinn. hann tók skjöld sinn ok gyrði sik sverðinu
 ölvisnaut, setr hjálm á höfuð sjer, tekr atgeirinn — 20
 ok söng í hánun hátt, ok heyrði rannveig móðir
 hans. hón gekk fram ok mælti ‘reiðuligr ert þú
 ‘nú, son minn, ok ekki sá ek þik slíkan fyrr’.
 gunnarr gengr út ok stingr niðr atgeirinum ok
 verpr sjer í söðulinn ok ríðr braut. rannveig 25
 gekk til stufu. þar var háreysti mikít. ‘hátt

(*A utydel.*; *B tilföier i*) frá (*A utydel.*) *A, B*; þat eitt skalt þú vinna, er þer líkar, heðan í frá *F*; ekki skaltú vinna heðan í(?) frá, nema þat er þú vilt *Cγ* (*til dels meget utydel.*). ¹⁵ bróður þínum: *F, A, B, D, E, G, I*; *mgf. Cγ*. segir smalamaðrinn: *B*; s. sveinninn(?) *Cγ*; s. hann *I*; *mgf. F, A, D, E, G*. ¹⁶ segir gunnarr: *sdl. (her) F, A (utydel.), B, Cγ (utydel.), G, I*; *hvorimod E indskyder disse ord efter replikken*; *mgf. D*. ek: *F, B, Cγ, D, E, G, I*; en ek *A* (*noget afbleget*). ¹⁶⁻¹⁷ slíkt — líkar: *Cγ*; *mgf. F, A, B, D, E, G, I*. ¹⁸ þegar: *F, A, B, G, I*; brátt *D, E*; síðan *Cγ*. ¹⁹ hann — sinn: *F, B, Cγ, E, G*; hann tók skjöld *A*; *mgf. I*. ²⁰ setr hjálm: *F, A*; setr hjálminn *E*; ok setr hjálm *B*; setti hjálm *G, I*; hann setti hjálm (*utydel.*) *Cγ*. tekr: *F, A, B, G, I*; ok tekr síðan *E*; *Cγ ulæsel.* ²¹ í hánun hátt: *A, B, Cγ (utydel.), E*; hátt í hánun *G, I*; í hátt *F*. ²¹⁻²² ok heyrði — hans: *F, A, E, G, I* (*dog med udeglemt ok heyrði*); þat heyrði rannveig (*alle tre ord utydel.*) móðir hans *Cγ*; rannveig heyrði þat, móðir gunnars *B*. ²² hón gekk fram ok: *F, A, G, I*; er hún gekk fram (*skrevet to gange*), ok *B*; er hón gekk fram. hón *Cγ*; hón *E*. ²³ nú, son minn: *F, A, E*; son minn *B*; nú, son minn’ s. hón *G, I*; nú, frændi’ s. hón *Cγ*. ok ekki — fyrr: *F, A, B, E, G, I* (*de to sidste have þvflíkan for slíkan*); *mgf. Cγ*. ²⁴ gunnarr gengr: *F, A*; gunnarr gekk *B, Cγ, E, I*; gekk gunnarr *G*. stingr: *F*; stakk *A, Cγ, E, G, I*; studdi *B*. ²⁴⁻²⁵ ok verpr: *F, B*; ok varp *Cγ, E, G, I*; varp *A*. ²⁵ í söðulinn: *F, A, B, E, G, I*; á bak *Cγ*. ríðr: *F, A, G*; ríðr í *B, I*; reið í *Cγ, E*. rannveig: *A, Cγ, E, G, I*; rannveig móðir hans *F, B*. ²⁶ til stufu: *F, A, E, G, I*; til stofunnar *Cγ*; þá til stufu *B*.

‘kveðið jer’ segir hón ‘enn þó ljét hæra atgeirrinn,
 ‘er gunnarr gekk út.’ kolskeggr heyrði ok mælti
 ‘þat mun eigi engra tíðenda vita’. ‘þat er vel’
 30 segir hallgerðr ‘nú munu þeir reyna, hvárt hann
 ‘gengr grátandi undan þeim’. kolskeggr tekr vápn
 sín ok leitar sjer at hesti ok ríðr eptir slíkt er
 hann mátti. gunnarr ríðr um akratungu þvera ok
 svá til geilastofna ok þaðan til rangár ok ofan til
 35 vaðs hjá hofi. konur váru þar á stöðli. gunnarr
 hljóp af hesti sínum ok batt. þá ríðu hinir at.
 móhellur váru í götunum við vaðit. gunnarr mælti
 til þeira ‘nú er at verja sik — er hjer nú at-
 ‘geirrinn. munuð jer nú ok reyna, hvárt ek græt

27 segir hón: (*“i. i.” for segir*) F, A, B, E, G, I; nú C η . 27-28 at-
 geirrinn, er gunnarr: F, A, B, C η , E; atgeirrinn (atgeirr I) sonar
 míns, er hann G, I. 28 heyrði ok mælti: F, B, E, I; heyrði G (*der
 ikke har ok mælti, men tilføier i steden derfor s. hann efter re-
 plikken*); mælti A, C η . 29 eigi — vita: F, B, C η ; ei öngra tíðenda
 vert (*vistnok forvanskning af vita*) E; eigi engra tíðenda I; eigi
 tíðendalaust G; benda fyrri tíðendum A. 30 nú — reyna: F, A, B,
 E, G, I; at þeir viti C η . 31 tekr: F, A, B, E, G, I; tók C η . 32 leitar
 — hesti: F, A, B, G, I; leitaði ser at hesti C η ; hest E. ríðr: F,
 A, B, E, G, I; reið C η . 33 um: A, B, C η , E, G, I; nú um F.
 34 geilastofna: F, A, B, E; geilastofu (*dog er u utydeligt og usik-
 kert*) C η ; geilustofna G; geilustofna (*det første o lidt utydel.*) I.
 ok þaðan: F, E, G, I; ok þanneg A; ok (*utydel. og usikkert i C η*)
 svá B, C η . 34-35 ok ofan til vaðs: F, A, E, G (*der dog urigtig gen-
 tager ofan efter hofi [dette ord er skrevet over linien], men synes
 derpå at have villet udradere det*), I; svá ofan til vaðsins B; ok til
 vaðs C η . 35 þar: F, B, C η ; þá A, E, I; mgl. G. 36 hljóp: F, A, B,
 G, I; hljóp þá C η , E. batt: F, A, B, E, G, I; batt hann C η .
 37 götunum: F, A, B, C η , I; götunni E, G. við vaðit: F, A, B,
 E, G, I; mgl. C η . 38 til þeira: F, A, B, E, G, I; mgl. C η . 38-39 er
 hjer — reyna: F (*dog med tilføiet þat efter reyna*), A; er her nú
 kominn atgeirrinn. munu þer nú (mgl. E) ok reyna E, G; má nú
 her sjá atgeirrinn. manut þer nú ok reyna I; því at nú er her at-
 geirrinn. máttú nú reyna, skammkell, B; skammkell — því at nú
 er her atgeirrinn. munu þer nú reyna C η . 39-40 græt nakkvat fyrir:

‘nakkvat fyrir yðr’. Þeir hljópu þá allir af baki 40
ok sóttu at gunnari. hallbjörn var fremstr. ‘sæk
þú eigi at’ segir gunnarr ‘þjer vilda ek sízt illt
‘gera; enn ek mun þó engum hlífa, ef ek á hendr
‘mínar at verja’. ‘þat mun ekki gera’ segir hall-
björn ‘þú munt þó drepa vilja bróður minn — 45
‘ok er þat skömm, ef ek sit hjá’ ok lagði til gunn-
ars tveim höndum miklu spjóti. gunnarr skaut
fyrir skildinum, enn hallbjörn lagði í gegnum skjöld-
inn. gunnarr skaut svá fast niðr skildinum, at
hann stóð fastr í jörðunni, enn tók til sverðsins 50
svá skjótt, at eigi mátti auga á festa, ok hjó með
sverðinu — ok kom á höndina hallbirni fyrir ofan

F, A, B, E, G, I (der dog forvirret indskyder grátandi efter yðr); geng grátandi undan C₇. 40 þeir — allir: F, A, B, G, I; þeir hlupu allir E; þá hljópu þeir C₇. 41 gunnari: F, A, B, E, G, I; hánum C₇. 41 42 hallbjörn — gunnarr: F, B (hallbjörn feilskrevet hálbför), C₇, E, G, I; mgl. A der til erstatning indskyder ordene hallbjörn' s. gunnarr efter illt gera. 42 þjer — illt: F, A, B, E, G; því at þer vilda ek sízt mein I; því at ek vilða þer sízt mein C₇. 43-44 ek mun — mínar: F, A, B, C₇, G (dog udelades þó i de fire sidste, og C₇ har desuden þegar for ef); þó mun eg öngum hlífa, ef eg á hendr mínar E; "ek may hendr" I (ved udeglemmelse). 44 ekki: F, A, B, I; ek ekki E, G; udeglemt i C₇. segir: sál. ("I." eller "I.") F, A, B, E, G, I; kvað (forkortet og lidt utydel.) C₇. 45 þú — vilja: F, A, I; þú mant þó vilja drepa B, G; því at þú munt þó vilja drepa C₇; ef þú vilt drepa E. 46 þat — hjá: F, A, B, E, G, I (dog er for ef); mer þat skömm at sitja hjá því C₇. 46-47 ok lagði — höndum: F, A (der dog indskyder með efter höndum), G, I; ok lagði til gunnars B, E; hann lagði til gunnars C₇. 48 fyrir: F, A, B; fyrri sik E, G, I; við C₇. enn hallbjörn: F, A, B, G, I; hallbjörn E; hann C₇. 49 svá — skildinum: F, A, B, G, I; svá (skrevet ^{ss} — noget utydel.) niðr skildinum fast C₇; niðr skildinum svo E. 50 fastr í jörðunni: F, A, B, G, I; fastr í velliinum E; í velliinum C₇. tók: F, B, C₇, E, G, I; hann tók A. 51 svá skjótt: F, A, B, C₇, E; skjóttliga G, I. 51-53 með sverðinu — úlfið: F (der sætter av [i ét tegn] for ú i úlfið), B (der dog har

úlflið svá at af tók. skammkell hljóp á bak gunn-
ari ok höggr til hans með mikilli öxi. gunnarr
55 sneriz skjótt at hánum ok lýstr við atgeirinum —
ok kom undir kverk öxinni, ok hraut hón ór hendi
hánum út á rangá. þá kvað gunnarr vísu

víst spurðir þú vazta
viggrennanda þenna
60 hrayggviglópr þá er hleyptuð
harðr ór mínum garði
hvárt vígstærir væri
vjer rjóðum spjör blóði
þess skal ek heiptar hvessi
65 hefna rjettrar stefnu.

gunnarr leggr í annat sinn atgeirinum ok í gegn-
um skammkel ok vegr hann upp ok kastar hánum

"hðnd hðllbrni" for höndina hallbirni, samt úlfliðinn for úlflið), E (der dog har úlfliðinn for úlflið), G, I (av [i ét tegn] for ú i úlflið); á höndina fyrir ofan úlflið A; á höndina hallb. C η . 55 hljóp á bak: F, C η , I; hleypr á bak A; hljóp at baki G; hleypr at baki B, E. 54 höggr: F, A, B, E, G, I; hjó C η . hans: F, A, B, C η , E, G; udeglemt I. með mikill öxi: F, A, B, E, I; eyxi mikill G; "m; exi" C η (utydel). 54-55 gunnarr — við: F (dog med udeladelse af við), A, B, G, I (der dog mindre rigtigt indskyder ok foran gunnarr); gunnarr sneriz við hánum skjótt ok lýstr við C η (til dels noget utydel.); gunnarr laust við E. 56 ok kom — öxinni: F, A, B, G, I; ok kom undir kverk exarinnar C η ; mgl. E. 56-57 hón — rangá: F, A, I; ór hendi hánum út á rangá B, G; úr (snarere end ór) hendi skammk. ok út á rangá C η ; hón úr hendi honum ok út á ána E. 57-65 þá — stefnu: sál, bortset fra afvigelser i verset, B og F, hvilken sidste, ved et efter rangá anbragt tegn, henviser til verset, der står i den nederste margen, og som er indledet ved ordene þá kvað gunnarr vísu, af hvilke ord de tre første findes i den yderste margen, det sidste derimod i den nederste over selve verset; mgl. A, C η , E, G, I. 66-67 gunnarr — gegnum: F, G (hvor dog ok er udeglemt), I; gunnarr leggr atgeirnum í annat sinn ok í gegnum C η ; gunnarr leggr atgeirnum í gegnum A, E; ok keyrir atgeirinn í gegnum hann B.

í leirgötuna at höfðinu. auðólfr austmaðr þreif upp spjót ok skaut at gunnari. gunnarr tók á lopti spjótit ok skaut apr þegar — ok fló í gegnum skjöldinn ok austmanninn ok niðr í völlinn. otkell höggr með sverði til gunnars — ok stefnir á fótinn fyrri neðan knje. gunnarr hljóp í lopt upp, ok missir otkell hans. gunnarr leggir atgeirinum til hans ok í gegnum hann. þá kemr kolskeggr at ok hleypr þegar at hallkatli ok höggr hann banahögg með saxinu. þar vega þeir þá átta kona hljóp heim, er sá, ok sagði merði ok bað hann skilja þá. 'þeir einir munu vera' segir hann

⁶⁸ í leirgötuna at höfðinu: *F, B, E*; at höfðinu í leirgötuna *G*; í leirgötuna at höfði *A, I*; í leirgötuna at höfði ok mætti 'þar er nú atgeirinn, skammkell' *C_γ*. austmaðr: *B*; *mgf. F, A, C_γ, E, G, I*. ⁶⁸⁻⁶⁹ þreif — gunnari: *F* (*dog þreif for þreif*), *A, B, E, G, I*; skaut til hans spjót *C_γ*. ⁶⁹ gunnarr: *F, B, E*; hann *A, G, I*; en hann *C_γ* (*en lídt utydel. og udenfor linien*). ⁷⁰ spjótit: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. C_γ*. fló: *F, A, B, E, G, I* (*der har formen flaug*); *mgf. C_γ* (*der i øvrigt her er noget utydel.*). ⁷¹ ok (*foran austmanninn*): *F, A, B, E, G, I*; ok svá *C_γ*. niðr: *F, A, E, G, I*; svá niðr *B* og, som det synes, *C_γ*. ⁷² með — gunnars: *F, A, B, E, G, I*; til gunnars með sverði *C_γ*. ⁷³ fyrri neðan knje: *F, B, I*; fyrri neðan kneð *C_γ*; fyrir ofan "kné" *A*; fyrir ofan knet *E*; *mgf. G*. gunnarr hljóp: *F, A, B, E, I*; hann hljóp *G*; gunnarr stókk *C_γ*. ⁷⁴ missir otkell: *B*; missir hann *A, I*; missi hann *C_γ, E*; missir *F, G*. ⁷⁴⁻⁷⁵ atgeirinum til hans: *F, B, C_γ* (*atgeirinum utydel.*); til hans atgeirnum *A, E, G, I*. ⁷⁵ í gegnum: *F, A, B, C_γ, E, I*; lagði í gegnum *G*. ⁷⁵⁻⁷⁶ kemr kolskeggr at: *F, B*; kom kolskeggr at *C_γ*; kemr at kolskeggr *A, E, G, I*. ⁷⁶⁻⁷⁷ ok hleypr — banahögg: *F, A, B* (*der dog udelader þegar*), *E* (*der dog har hleypr hann for ok hleypr*), *G, I* (*der dog har til hans banahöggvl for hann banahögg*); ok hjó þegar banahögg (*skrevet bana högg — dog kunde der have stået högg*) *C_γ*. ⁷⁷ þar — átta: *F, A, B, E, G, I*; þeir vágu þar vilj menn *C_γ*. ⁷⁸ helm, er sá: *F, B, G, I*; helm til bæjarins, er hún sá *A* (*til dels noget afbleget*); lön (*utydel.*), at hoð, *C_γ*; helm *E*. merði: *F, A, B, C_γ, G, I*; merði, at þeir berðist *E*. ⁷⁹ segir hann: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. C_γ*.

80 'at ek hirði aldri þó at drepiz'. 'eigi munt þú
 þat vilja mæla' segir hún þar mun vera gunnarr
 'frændi þinn ok otkell vinr þinn'. 'klifar þú nakkvat
 þafnan, mannfýla þín' segir hann — ok lá hann
 inni, meðan þeir börðuz. gunnarr reið heim ok
 85 kolskeggr eptir verk þessi, ok ríða þeir hart upp
 eptir eyrunum, ok stökk gunnarr af baki ok kom
 standaui niðr. kolskeggr mælti 'hart ríðr þú nú,
 'frændi'. gunnarr mælti þat lagði skammkell mjer
 'til orðs, er ek mæltu svá "jer ríðið á mik ofan"
 90 'hefnt hefir þú nú þess' segir kolskeggr. 'hvat

80 aldri: F, B, E, G, I; eigi A, C η . 80-81 munt — mæla: F, A, B, C η (til dels utydel.), I; muntú þat vilja gera mæla E; mun(!) þat vilja mæla G. 81-82 þar — frændi þinn: F, A, E; þar man gunnarr frændi þinn vera G, I; því at þar man vera gunnarr frændi þinn B; því at þar var gunnarr frændi þinn C η (til dels afbleget). 82 ok otkell vinr þinn: B, G, I; ok otkell F, A, E; ok C η (der, hvis intet er udeglemt, således lader ok begynde Mörðs følgende replik). klifar: A, B, C η (utydel.), E, G, I; hlifar (måske blot skrivefeil) F. 83 jafnan — segir hann: F; ávallt, mannfýla þín' A; ávallt (feilskrevet á vall) s. hann 'mannfýla þín' B; ávallt, mannfýla þín' s. mörðr E; jafnan, fýla þín' s. hann C η (til dels meget utydel.); fýla þín' s. hann G, I. ok lá hann: F, B, C η ; lá hann A, G, I; hann lá E. 84-85 reið — þessi: F (i kolskeggr mangler I), A; reið heim eptir verk (udeglemt i I) þessi ok kolskeggr E, I; eptir verk (for-skrevet úki) þessi heim ok kolskeggr G; ok kolskeggr ríðu heim eftir verk þessi B; reið heim eptir víg þessi ok kolskeggr C η (til dels meget utydel, især eptir). 86 ríða þeir: F, A, B; ríðu þeir E; ríðu C η (?), G, I. 86 eyrunum: F, A, B, C η (?), G, I; mýrunum E. ok (foran stökk): F, A, B, E, G, I; þá C η . 88 gunnarr mælti: I; "g. t." G; mgl. F, A, B, C η (med mindre disse ord her skulde have fulgt på replikken), E. 88-89 skammkell — orðs: F, C η (meget utydel, især orðs), E, G, I; mer til orðs skammkell, A, B. 89 er — ofan: G, I; er ek mæltu svá, er ríðið var á mik ofan (mgl. F) F, A, E; "e' ek ~~~~~ þ': ríðu amik" || oooo C η (hvor selv det nogenlunde læselige er mere eller mindre afbleget); hann mælti svá þá er þeir ríðu á mik B. 90 hefir þú nú þess: F, E, I (hvor dog hefir er udeglemt); hefir þú þess nú A, B; hefir þú þess G. 90-91 hvat

‘ek veit’ segir gunnarr ‘hvárt ek mun því úvaskari
‘maðr enn aðrir menn, sem mjer þykkir meira fyrir
‘enn öðrum mönnum at vega menn’.

55. Nú spyrjaz tíðendin — ok mæltu þat
margir, at eigi þætti þetta fyrr fram koma, enn líkligt
var. gunnarr reið til bergþórshváls ok sagði njáli
verk þessi. njáll mælti ‘mikit hefir þú at gört,
‘ok hefir þú verit mjök at þreyttr’. ‘hversu mun 5
‘nú ganga síðan?’ segir gunnarr. ‘vill þú, at ek
‘segja þjer þat’ segir njáll ‘er eigi er fram komit?
‘þú munt ríða til þings, ok munt þú njóta við
‘ráða minna ok fá af þessu máli hina mestu sæmð.
‘mun þetta upphaf vígaferla þinna’. ‘ráð þú mjer 10
‘heilræði nökkur’ segir gunnarr. ‘ek skal þat gera’

— mun: *F, A, B, E*; guunnarr mælti ‘hvárt mun ek *G, I*. ⁹² maðr:
F, B, E; vera *G, I*; *mgf. A*. sem: *F, B*; at *A, E, G, I*. ⁹³ enn
öðrum — menn: *F, A, B, E* (*dog drepa for vega*); manndrápum, ein
flestum mönnum öðrum (*mgf. 1*) *G, I*.

55. ¹ tíðendin: *F*; tíðendi (tíðendin *B*) þessi víða *A, B, G*,
I; þessi tíðindi víða *E*. ² eigi þætti þetta: *F*; eigi þótti þetta *A*,
E; þetta þætti (‘þú’ *G, I*) eigi *B, G, I*. ³ var: *A*; væri *G, I*; var
til *F, B, E*. reið: *F, A, B, G, I*; reið heim ok síðan *E*. ⁴ verk
þessi: *F, A, B, I*; þessi tíðindi *E*; tíþindin *G*. at gört: *F, A, B*,
G, I; at verkum gert *E*. ⁵ ok hefir — mjök: *F, B, E*; enda hefir
þú verit mjök *A*; ok hefir þú ok verit mjök *G*; hefir þú ok mjök
verit *I*. þreyttr: *sál. (med t eller i) A, G, I*; *med t F, B, E*.
⁶ síðan: *F, A, B, I*; *mgf. E, G*. ⁶⁻⁷ at ek — komit: *F, B* (*hver dog*
þat mangler), *E* (*der dog har segir njáll ‘þat sem for þat’ segir*
njáll ‘er’); at ek segja þer þat’ s. njáll ‘þat (*sál. gentaget*) er fram
mun koma *G*; at ek segja þer’ s. njáll ‘hvat fram man koma *I*;
þat láta segja þer, at eigi er fram komit’ s. njáll *A*. ⁸ við: *F, A*,
B, E, I; *mgf. G*. ⁹ þessu máli: *F, B* (*hver dog þessu er feilagtig*
forkortet som þess), *E*; þessu *G, I*; *mgf. A*. ¹⁰ mun þetta: *F, G*;
mun þetta vera *B*; ok mun þetta *E*; mun þetta nú *A, I*. ¹¹ heil-
ræði nökkur: *F* (*der har “er” for æ*), *A, G, I*; nokkut heilræði *E*;
“heilræði nökkvat heilræði” *B*. ek skal þat: *F, A, E, G, I*; þat

segir njáll 'veg þú aldri meir í hinn sama knje-
 'runn enn um sinn ok rjúf aldri sætt þá er góðir
 'menn gera meðal þín ok annarra — ok þó sízt á
 15 'því máli'. gunnarr mælti 'öðrum ætlaða ek at þat
 'skyldi hættara enn mjer'. 'svá mun vera' segir
 njáll 'enn þó skalt þú svá um þitt mál hugsa, ef
 'þetta berr saman, at þá munt þú skammt eiga
 'úlifat; enn ella munt þú verða gamall maðr'. gunn-
 20 arr mælti 'veizt þú, hvat þjer mun verða at bana?'
 'veit ek' segir njáll. 'hvat?' segir gunnarr. 'þat
 'sem allir munu sízt ætla' segir njáll. síðan reið
 gunnarr heim. — maðr var sendr gissuri hvíta ok
 geiri goða; því at þeir áttu eptir otkel at mæla.
 25 funduz þeir þá at ok töluðu, hversu með skyldi
 fara. kom þat ásamt með þeim, at sótt myndi

---

skal ek B. ¹⁴ meðal: F, A, E; milll B; á milll G; millom I.
 15 því máli: F, A, B; þínu máli E (*meningslóst*); máli því, er þú
 verðr sekr G, I mælti: F, A, B, E, I; "f." G. ætlaða: F, A,
 G, I; ætla E; hugða B. ¹⁶ skyldi hættara: F, B; skyldi hættara
 verða E, I; mundi hættara verða A; skill hættara G. svá: F, A,
 B, E, I; mgl. G. ¹⁸ þetta: F, A, B; þat E, G (*noget utydel., over
 linien*), I. at þá — eiga: F (*hvor dog eiga er tilføiet over linien,
 som det synes med en senere hånd*), A, E (*dog med udeladelse af at*);
 at þá mantú eiga skammt B, I; at þú munt eiga skammt G.
 19 enn ella: F, A, B; ella E; enn elligar G, I. verða gamall
 maðr: B, G, I; verða maðr gamall E; verða gamall A; vera gamall
 F. ²¹ ek: F, B, I; ek víst A, G; ek þat E. hvat?: F, A, B, E;
 hvat þá? G, I. ²² munu: F, B, G, I; munu mer A, E. segir
 njáll: F, B; s. hann I; mgl. A, E, G. ²²⁻²³ reið gunnarr heim: F,
 A, B, E; hættu þeir at tala. reið gunnarr helm G; hættu þeir at
 tala I. ²³ hvíta: F, B, E, I; mgl. A, G. ²⁴ þeir — mæla: F, A,
 B, G, I; (þeir *udeglet*) áttu eftirmál eftir otkel E. ²⁵ þeir þá at: F,
 A, B, E, I; þá G. töluðu: F, B, E; töluðu um I; töluðu um
 með ser A; töluðuz við G. með (*foran skyldi*): F, B, E, G, I; at
 A. ²⁶ þat: F, A, B, E, I; "ap" (*hvilket, for så vidt a angår, for-
 modenlig blot er en skrivfeil, fremkaldt ved å i det følgende ásamt*)

mál til laga. var þá at leitát, hverr við myndi vilja taka; enn engi var til þess búinn. 'svá lítz 'mjer' segir gissurr 'at nú muni tveir kostir — 'at annarr hvárr okkarr sæki málit, ok munu vit 30 'þá verða at hluta með okkr; eða ella mun vera 'maðrinn úgildir. munu vit ok svá mega til ætla, 'at þungt mun at hræra málit: er gunnarr frænd- 'margr ok vinsæll. enn sá okkarr, er eigi hlýtr, 'skal til riða ok ekki ór ganga fyrr enn til enda 35 'kemr málit'. síðan hlutuðu þeir, ok hlaut geirr goði at fara með sökina. lítlu síðar riðu þeir vestan yfir ár ok kvámu þar sem fundrinn hafði verit við rangá ok grófu upp líkamina ok nemndu vátta at benjum. síðan lýstu þeir ok kvöddu níu 40

G. 26-27 myndi mál: F, E; mundi málit A, B; væri málit G, I. 27 at leitát: F, A, B; leitát at G, I; leitát E. 27-28 við — taka: E, G; við mundi taka vilja A, B; við mundi taka I; til mundi vilja taka F (hvor til formodentlig er fremkommet derved, at et udtryk som hværr til myndi verða at taka við málinu har foresvævet skriveren). 28 enn — búinn: A, E, G (dog med udeladelse af enn, og med gentaget var ved lineskifte); ok var engi til þess búinn I; enu engi varð til þess F, B. 29 at nú muni: F, E, G, I; "at nú m" B (hvor m neppe kan læses muni); sem nú muni A. kostir: F, A, B; kostir fyrir höndum E; kostir fyrir höndum — sá, I; kostir til — sá, G. 31 þá — hluta: F, B, G, I; verða at hluta E; þá hluta verða A. 31-32 eða — maðrinn: F; eða mun maðrinn vera A; eða ella mau maðrinn B; eða ella mun maðrinn verða E; elligar mun maðrinn verða (vera tilf. G) G, I. 32 munu — ætla: G, I (hvor dog ok er udeladt); munu vit ok svá til mega ætla A; munu við ok svá ætla mega til F; manu vit ok til þess ætla mega B; ætla eg E. 33 þungt mun: F, A, B, I; þungt mun vera G; þungt mune E. málit: F, B, E, G, I; málit ok erfitt A. er (foran gunnarr): F, A, E, G, I; enn B. 34 er eigi: F; sem eigi A, B, E, G, I. 35 skal: F, A, B, G, I; skal þó E. ór ganga fyrr: F (yr for ór), A, E, G, I; fyrri úr ganga B. 37 riðu: F, A, B, E, I; riða G. 38 yfir: F, B, E, G, I; um A. 39 líkamina: F, A, E; líkin G, I; hina dauðu B. 40 kvöddu:

búa um málit. þeim var sagt, at gunnarr var heima við þrjá tigu manna. spurði þá geirr goði, hvárt gissurr vildi at ríða við hundrað manna. 'eigi vil ek þat' segir hann 'þó at mikill sje liðs-
 45 'munr'. ríðu þeir þá aptr heim. málatilbúnaðr spurðiz um öll hjeruð; ok var sú orðræða á, at róstumikit myndi verða þingit.

56. Skapti hjet maðr. hann var þóroddsson. móðir þórodds var þórvör. hón var dóttir þór-
 móðar skapta, óleifs-sonar breiðs, einars-sonar, ölvis-sonar barnakarls. þeir váru höfðingjar miklir
 5 feðgar ok lögmenn miklir. þóroddr þótti nakkvat grályndr ok slægr. þeir veittu gissuri hvíta at hverju máli. þeir hliðverjar ok rangæingar fjöl-

A, E, G (med væsentlig feilskrift), I; nefndu F, B (uden det sidste n). níu: sál. (ix) F, A, B, E, I; "xj." G (feilagtigt). 41 þeim var sagt: F, B; þeir spurðu A, E, G (spurðu skrevet fþ og stár over linien), I. 42 við (foran þrjá): F, A, B, E; með G, I. spurði — goði: F, A, B (spurði forskrevet fþvði og geirr feilskrevet þein); ok spurði (skrevet .f. i G) geirr goði G, I; geirr goði spurði E. 43 viði at: F, A, B, E; vill at G; viði til I. við (foran hundrað): F, A, B, E; með G, I. 44-45 þó — liðsmunr: F, A; þó at liðsmunr se mikill B, G, I; mgl. E. 45 ríðu — heim: F, B; ríðu (ríða G) þeir þá heim aptr A, G, I; ok ríðu þeir heim astr E. málatilbúnaðr: F; málatilbúnaðrinn A, E; málatilbúnaðr þessi B, G, I. 46 spurðiz: F, B, E, G, I; spyrst A. sú orðræða á: F, A; sú orðræða B; sá orðrómr á E; (þá tilf. G) sú umræða á G, I. 47 róstu-: sál. F, A, B, E, G; hvorimod I synes at have rósti (snarere end rósta). myndi verða: F, B, E; mun verða A, G; mundi vera I.

56. 1 hann: F, A, B, E; ok G, I. 2 þórvör: F, A, B, G, I; þrúðr (ðet sidste bogstav beskadiget) E. 3 skapta: F, B, I (hvor noget synes udaderet efter dette ord); "skapta .f." A, G; mgl. E. óleifs: F, A, B, G, I; "olvinn" E. einars-sonar: G, I (i margen, hvor dog kun "ein" er læseligt); mgl. F, A, B, E. 4-5 váru — feðgar: F; feðgar váru höfðingjar miklir A, E, G, I; váro höfðingjar miklir B. 5 lögmenn miklir: A, G, I; lagamenn miklir F, B; lögmenn E. 6 hvíta: F, A, B, E, I; mgl. G.

menntu mjök til þings. var gunnarr svá vinsæll, at allir sammæltuz á þat at fylgja hánú. koma þeir nú allir til þings ok tjalda búðir sínar. í 10 sambandi með gissuri hvíta váru þessir höfðingjar: skapti ok þóroddr, ásgrímr ellidagrimsson, oddr frá kiðjabergi, halldórr örnólfsson. nú ganga menn til lögbergs einn hvern dag. stóð þá upp geirr goði ok lýsti vígsök á hendr gunnari um víg 15 otkels. annarri vígsök lýsti hann á hendr gunnari um víg hallbjarnar hvíta, þá um víg audólfs, þá um víg skammkels. þá lýsti hann vígsök á hendr kolskeggi um víg hallkels. ok þá er hann hafði lýst öllum vígsökunum, var þat talat, at hánú 20 hefði vel mæltz. hann spurði at þingfesti ok at heimilisfangi. gengu menn síðan frá lögbergi.

⁸ mjök: F, A, B, E, I; mgl. G. ⁹ á þat: F, A, B, G, I; á E
⁹⁻¹⁰ koma þeir nú: F, A, G, I; kómu þeir nú B; koma þeir E.
¹¹ með gissuri hvíta: F, A, G, I; voro (her overstöðigt, da det gentages efter hvíta) með gissuri hvíta E; með gissuri B. höfðingjar: F, A, B, E; menn G, I. ¹² ok þóroddr: A, E, G, I; þóroddsson F, E. ásgrímr: F, B, G, I; ok ásgrímr A, E. oddr: A, E, G, I; oddi F, B. ¹³ halldórr: F, A, E, G, I; ok halldórr B. ganga: A, B, E, G, I; gengu F. ¹⁴⁻¹⁵ stóð — goði: F, A, B, G, I; geirr goði stóð þá upp E. ¹⁶ annarri: F, A, B, G, I; ok annarr E. á hendr gunnari: B, E, G, I; á hönd g. A; "á .a." F (der således ser ud til at have læsemåden á gunnar, hvilket Olavius har 'optaget'). ¹⁷ víg hallbjarnar: F, A, E, G, I; hallbjörn B. ¹⁷⁻¹⁸ um víg audólfs — skammkels: F (der dog har feilskriften audúlfr [suarere end audólfr] for audólfs), A, B, E, I; ligeledes G men med "i" for um þá begge steder. ¹⁸ hendr: F, B, E, G, I; hönd A. ¹⁹ þá er hann: F, A, B, E (dog med udeglemt hann), I; er hann G. ²⁰ öllum vígsökunum: F, A, G, I (dog med feilskriften öllu for öllum); öllum vígsökum B; vígsökunum E. var þat talat: G, I; var þat mælt F, B, E; sögðu menn A. ²⁰⁻²¹ hánú — mæltz: G, I; hánú mæltiz vel A, E; hánú talaðiz (forskrevet talaðiz) vel B; hann talaði vel F. ²¹⁻²² hann — heimilisfangi: A, E, G (þing forskrevet þingi), I; mgl. F, B. ²² menn: F, A, B, E, I; mgl. G.

líðr nú þingit þar til er dómur skyldu fara út til sóknar. fjölmenntu þá hváirtveggju út líði sínu.
 25 geirr goði ok gissurr hvíti stóðu sunnan at rangæingadómi. gunnarr ok njáll stóðu norðan at dómimum. geirr goði býðr gunnari at hlýða til eiðspjalls síns. síðan vann hann eið. eptir þat sagði hann fram sök. þá ljet hann bera lýsingar-
 30 vætti. þá ljet hann bjóða búum í setu. þá bauð hann til ruðningar um kviðinn. þá beiddi hann framburðar um kviðinn. þá gengu búar at dómimum, þeir er kvaddir höfðu verit, ok nemndu sjer vátta ok ljetu þat standa fyri kviðburði um mál
 35 auðúlfs, at aðili var í norvegi ok þeir áttu eigi um at skila málit. eptir þat báru þeir kvið um mál otkels ok báru gunnar sannan at sökinni.

²³ þingit: *F, A, E, I*; "þ'gat" (*sikkert feil læsning eller feil skrift for þingit*) *G*; *mgł. B.* skyldu fara út: *F, A, B, I*; skyldu ("sl'ði" *G*) út fara *E, G*. ²⁴ fjölmenntu — sínu: *F, E*; fjölmenntu (fjölmenna *A*) hváirtveggju þá út líði sínu *A, I*; fjölmenntu þá hváirtveggju mjök út líði sínu *B*; fjölmenntu hváirtveggju *G*. ²⁶ gunnarr: *F, A, B, E*; enn gunnarr *G, I*. ²⁷ dómimum: *F*; rangæingadómi *A, E*; dómum *B*; *mgł. G, I*. at hlýða: *A, B, E, G, I*; "atlyða" *F* (*urigtigt*). ²⁸ síns: *F, A, B, G, I*; *mgł. E.* síðan: *A, E, G, I*; ok síðan *F, B*. ²⁹ sagði: *B, E*; "f." *F, A, I*; segir *G*. sök: *A, E* (*feilskrevet kok*), *G, I*; sök sína *F, B*. ³⁰ ljet hann bjóða: *F, A, B, G, I* (*der dog for bjóða har "boða", måske blot ved feilskrift*); bauð hann *E*. ³¹⁻³² þá beiddi — kviðinn: *F, B, G* (*dog burðar for framburðar*); þá beiddi hann framburðar at kviðinum *E, I*; *mgł. A.* ³²⁻³³ dómimum: *F, A, E, G, I*; dómum *B*. ³³ er: *F, A, B, E*; sem *G, I*. ³⁴ vátta: *F, A, B, E, G*; "vet|te" (?) eller "vet|ta" (?) *I*. kviðburði: *F, A, B, G, I*; kviðburðinum *E*. mál: *F, A, B, E*; víg *G, I*. ³⁵ at aðili: *F, A, B, G, I*; ætterni hans *E* (*hvor er eller at má være udeglemt foran ætterni*). ³⁶ um at skila málit: *F, G*; um at skila um málit *A*; um at skilpa um málit *I*; um at dæma (*urigt.*) *E*; at setja málinu *B*. ³⁷ mál otkels: *F, A, B, E, G*; víg otkels *I*. báru gunnar: *F, A, E, G, I*; sögðu gunnar *B*. sökinni: *F*; sök þeirri *B*; sök, at hann hefði vegit hann *E*; því, at hann hafði (hefði *G*) vegit otkel (hann *A*)

eptir þat bauð geirr goði gunnari til varna ok nemndi vátta at öllum gögnum þeim er fram váru komin. gunnarr bauð þá at móti geiri goða at 40 hlýða til eiðspjalls síns ok þeira varna, er hann myndi fram færa um málit. þá vann hann eið. þá mælti gunnarr síðan 'þá færi ek vörn fram um þetta mál, at ek nemnda vátta, at ek úhelgaða 'otkel fyri búum af þeiri blóðugri ben, er otkell 45 'veitti mjer áverka með spora sínum. enn ek 'ver þjer, geirr goði, goðalýriti mál þetta at sækja 'ok svá dómöndum at dæma, ok únýti ek með 'þessu allan þinn málatilbúnað. ver ek þjer laga- 'lýriti, ifalausu lýriti fullu ok föstu, svá sem ek á 50

A, G, I. ³⁸ goði: *F, B, E, G, I*; *mgl. A.* gunnari til varna: *F, A, B, E, I*; til varna gunnari *G.* ³⁹ nemndi: *F, A, B, E*; nefndi ser *G*; nefndi ser síþan *I.* ⁴⁰ at móti geiri goða: *F, A* (*dog med udeladelse af at*), *G* (*i for at*), *I* (*dog som G*); geir i móte *E*; þá geir goða *B.* ⁴¹ eiðspjalls síns: *F, A, B* ("eiðf spjallz sínf"), *E, I*; "eið spjallins" *G.* ⁴² fram — málit: *F, A, E, G, I*; frammi hafa um mál þetta *B.* ⁴²⁻⁴⁵ hann eið — síðan: *G, I*; hann eið. gunnarr mælti *F, E*; gunnarr eið. gunnarr mælti *B*; "h' eið. gǫv." *A* (= hann eið gunnarr — *hvad enten meningen har været at henføre gunnarr til den foregående sætning, i hvilket tilfælde enten gunnarr mælti eller hann mælti vel er udeglemt, eller gunnarr skulde begynde den følgende sætning, i hvilket tilfælde mælti eller et lignende udtryk er udeglemt.*) ⁴³ færi: *F, A, E, G, I*; fæ| *B* (*måske blot ved forglemmelse for færi*). fram um: *G, I*; fyrir *F, A, B, E.* ⁴⁴ þetta mál: *F, B, G*; mál þetta *A, E, I.* at ek úhelgaða: *G, I*; ok úhelgaða ek *F, A, B, E.* ⁴⁵ búum: *F, A, B, G, I*; vottum *E.* af: *F, A, B, G, I*; at *E.* ⁴⁶ áverka: *F, A, B, G, I*; *mgl. E* spora: *A, B, E, G, I*; sporum (*rimeligvis skrivfeil, fremkaldt ved endelsen i sínum*) *F.* ⁴⁷ goðalýriti: *F*; lýriti *A, B, E* (*feitskrevet lýrite*), *G, I.* ⁴⁸ svá: *F, A, B, E*; *mgl. G, I.* at (*foran dæma*): *F, A, B, E, I*; *mgl. G.* únýti: *A, B, E, G, I*; "vnyta" (*enten for únyttta eller [dog snarest] skrivfeil*) *F.* ⁴⁹ allan: *F, A, B, E, I*; öllu *G.* ⁵⁰ ifal-
lausu lýriti: *A, E, I*; ifalausu *F* (*hvor fa er noget forskrevet*), *B*; *mgl. G.*

‘at verja at alþingismáli rjettu ok alls herjar lögum.
 ‘ek mun ok segja þjer aðra meðför mína’ segir
 gunnarr. ‘munt þú þá skora mjer á hólum sem
 ‘þú ert vanr’ segir geirr ‘ok þola eigi lög?’ ‘eigi
 55 ‘skal þat’ segir gunnarr ‘ek mun stefna þjer at
 ‘lögbergi um þat, er þú kvaddir þess kvíðar, er
 ‘eigi átti máli at skipta — um víg auðólfs —, ok
 ‘telja þik um þat sekjan fjörbaugsmann’. njáll mælti
 ‘ekki má þetta svá fara; því at þetta mun nú verða
 60 ‘mjök með kappi deilt. hafa hjer hváirtveggju mikit
 ‘til síns máls at því sem mjer lítz. eru þau sum
 ‘víg, at þú munt ekki í móti mega mæla at þú
 ‘munt sekr um verða. hefir þú ok þann málatil-

61 alþingis-: A, B, E, G, I; "alþing" F. rjettu: B, I; mgl. F, A, E, G.
 62 ok segja — meðför: F, A, B, G, I; segja þjer aðra meðferð E.
 62-63 segir gunnarr: F, A, E, G, I; mgl. B. 64 vanr: F, A, B, E, I;
 vanr at gera G. segir geirr: sðl. her F, B; medens A, E sætte disse
 ord efter þá, men G, I indskyde g. mælti foran replikken. 65 segir
 gunnarr: A, B, E, G, I; mgl. F mun stefna: A, E, G, I; skal
 stefna F, B. 66 um þat, er: F, A, B; um þat, at E, G; um er I.
 67 átti — skipta: B; átti málit (skrevet enten malit, altså med ud-
 prikket t, eller malit — feilagtigt for máli) at skipta F; átti máli
 um at skipa G og I (en læsemåde, der må anses for en forvansk-
 ning af átti máli at skipta); átti máli at fylgja A; skiptir máli E.
 68 þik — sekjan: F, A, B, E; þik eiga at verða um (n. noget af-
 bleget) sök (mindre tydel.) þú sekjan I (som her måske har den
 oprindelige læsemåde); at eiga þik verða sekjan um þá sök G (der
 således slutter sig til I, men på en forvirret måde). 69 fara: F, A,
 B, G, I; vera E. 69-70 því — deilt: F, A (der dog har mjök með
 kappi verða for verða mjök með kappi), B (der dog udelader því
 at), G (der dog udelader nú), I (dog mjök verða for verða mjök);
 því at (þetta udeglemt) mun mjök verða deilt kappi E. 70 hafa hjer:
 F, A, B, G, I; ok hafa E. 71-73 at þú munt ekki — verða: F, A (dog mega
 í móti for í móti mega), G (dog með ordfølgen mega mæla í móti),
 I (dog mega mæla á móti for í móti mega mæla); attú mundir
 eigi í móte mæla, ok þú ert sekr um E; er gunnarr man eigi
 mega í móti mæla, ok hann man sekr um verða B. 73 ok (foran

‘búnað á hánum, at hann mun ok sekr um verða. ‘skalt þú ok þat vita, geirr goði, at enn er eigi 65 ‘upp kastat þeirri skóggangssök, er á þjer stendr; ‘ok skal sú eigi niðri liggja, ef þú vill ekki gera ‘fyri mín orð’. þóroddr goði mælti ‘svá lítz oss, ‘sem þat muni friðligast, at sættz sje á málit — ‘eða hví leggr þú svá fátt til, gissurr hvíti?’ ‘svá lítz 70 ‘mjer’ segir gissurr ‘sem rammar skorður muni ‘þurfa við at setja, at vátu máli, ef duga skal. má ‘þat sjá, at nær standa vinir gunnars; ok mun sá ‘verða málahluti várr baztr, at góðir menn geri

þann): A, B, E, G, I; mgl. F. 63-64 málatilbúnað: F, A, B, G, I; málatilbúnaðinn E. 64 hánum: F, A, E, G, I; geir B. hann — verða: A, G (som dog for mun har ma, der vel er fremkommen af mā = man), I; hann mun sekr verða E; hann (udeglet i B) verðr sekr um F, B. 65 skalt þú: F, A, B, E, G; "fl't" (= skalt, med udeglemmelse af þú) I goði: F, B, E, G, I; mgl. A. 66 upp — -sök: F, A, B, I; "up|su skogangs fokiuj" G (forvirret); fram komin sú skógangssökin E. á þjer stendr: F, A, E, I; "h' flæð: aa" G (jf. næst foregående læsemåde); þer á hendr man koma B. 67 sú eigi: F, A, B, E; eigi sú G, I. 67-68 ekki — orð: F, A, B; ekki fyri mín orð gera E; eigi þetta gera fyri mín orð G; þetta ekki gera fyri mín orð I. 68 goði: F, B, E, G, I; mgl. A. oss: F, A, B, G, I; mjer E. 69 muni friðligast: F, A; myndi friðligast B; værl friðligast G; se friðsamligast E; væri yðligrá I. málit: F, B, E, G, I; málin A. 70 hvíti: F, A, B, Cδ, E, G; inn hvíti I. 71 mjer: F, A, B, Cδ, E, I; mgl. G. gissurr (efter segir): F, B, E, G, I; gitzurr hvíti Cδ; hann A. 71-72 rammar — skal: Cδ; rammar skorður muni þurfa við at vátu máli F; rammara man þurfa við (skrevet v, men v er utydel.) at vátu máli B; rammar skorður muni (i tilf. I) móti settar máli vátu A, I; rammar skorður muni (her er lineskifte og móti er vistnok udeglet) settar málinu G; rammar skorður seu við reistar voro máli E. 72-73 má þat: F, A, Cδ; þat má E; má þat ok B; ok má þat G, I. 73 ok mun: F, A, B, Cδ, E; man I; ma (vistnok for man — jf. anden note til 56 64) G. 74 verða: F, A, B, Cδ, G, I; vera E. málahluti: F, A, B, E; málahlutr Cδ, G, I.

75 'um, ef gunnarr vill þat'. 'sáttgjarn hefi ek verit
 'jafnan' segir gunnarr 'enda eiguð jer nú eptir
 'mikít at mæla; enn ek þykkjumz þó mjök neyddr
 'til hafa verit'. urðu þær nú málalykðir með ráði
 hinna vitrustu manna, at málin váru öll lagið
 80 í gerð. skyldu gera um sex menn. var þá
 þegar gört um málit á þingi. var þat gört,
 at skammkell skyldi úgildir. enn manngjöld skyldu
 vera jöfn ok sporahöggít. enu bætt váru önnur
 vígin sem vert þótti — ok gáfu frændr gunn-
 85 ars fje til, at þegar váru bætt upp öll vígin

75 hefi: *F, A, B, E, G, I*; hafða *Cð*. 75-76 verit jafnan: *F, B, Cð*;
 jafnan verit *A, E, G, I*. 76 eiguð jer: *F, A, B, Cð, E, I*; "eiga
 þ"^u *G*. 76-77 nú — mæla: *F, A, B, Cð, G, I*; eftir at sækja *E*.
 77 enn — þó: *F, A* (*heor þykkjumz dog er feilskrevet þikuuz*),
G, I; enn þó þykkjumz ek *B*; en ek þykkjomk *Cð*; þykkjumst
 eg þó *E*. 77-78 mjök — verit: *F, E*; mjök neyddr hafa til
 verit *G*; neyddr mjök hafa til verit *B*; neyddr til hafa verit
A, I; mjök hafa verit hendr mínar ok verit neyddr til *Cð*. 78 nú:
F, A, B; *mgl. Cð, E, G, I*. 78-79 með — öll: *F, A, B* (*der dog har
 feilskrifterne betrvztv for vitrustu og vov for váru*), *E* (*dog med
 udeladelse af öll*); með inna vitrusto manna ráði, at málin öll váro
J; at vítra manna ráði, at öll málin váro *G*; at með ráði hinna
 vitrusto manna váro öll málin *Cð*. 80 gerð: *F, B, Cð*; dóm *A, E,*
G, I. skyldu: *F, A, B, E, G, I*; ok "fevllöðv" *Cð*. gera — menn:
F, A, B, G, I; vj menn um gera *E*; gera um vj búar *Cð*. 80-81 var
 þá — þingi: *F* (*heor dog þingi er stærkt forskrevet*), *A* (*dog málln
 for mállit*), *B, G, I* (*dog begge de sidst nævnte þingino for þingi*);
 var þá þegar gert um málitinn *E*; þar þegar á þingi *Cð* (*se
 næst foreg. note*). 81 þat gört: *F, A, Cð, E, G, I*; þat gerð *B*.
 82 skyldi úgildir: *F, B*; skyldi vera ógildir *E*; var ógildir *Cð*; skyldi
 óheilagr *A*; einn skyldi úheilagr (*G tilf. fallit [kun med ét l] hafa*)
G, I. 82-83 enn — -höggít: *B*; enn manngjöld skyldi jöfn látin ok
 sporahöggvit (*skrevet spora loót*) *F*; en manngjöld váro jafn ok
 sporahögg *Cð*; en manngjöld jöfn ok sporahögg *A*; manngjöld jöfn
 ok sporahöggít *G, I*; enn manngjöld jöfn sporahöggít *E*. 83-86 enn
 bætt — þinginu: — en bætt váro önnur (*mgl. F, A, B*) vígin (*víg
 F, B*) sem vert þótti (*þóttu B, som om den havde sat verð for vert*)
 — ok gáfu frændr gunnars fe til, at (*svá G*) þegar váro bætt upp

þar á þinginu. gengu þeir þá til ok veittu gunnari tryggðir geirr goði ok gissurr hvíti. reið gunnarr heim af þingi ok þakkaði mönnum liðveizlu ok gaf mörgum gjafar ok fjekk af hina mestu sæmð. sitr gunnarr nú heima í sæmð sinni. 90

57. Starkaðr hjét maðr. hann var sonr barkar blátannarskeggs, þórkels-sonar bundinfóta, er land nam umhverfis þríhyrning. hann var kvángaðr maðr, ok hjét kona hans hallbera. hón var dóttir hróalds hins rauða ok hildigunnar, dóttur þórsteins 5 titlings. móðir hildigunnar var unnr, dóttir eyvindar karfa, systir móðólfs hins spaka frá mosfelli, er móðylfingar eru frá komnir. synir þeira

öll (for bætt upp öll har: I upp bætt öll, G öll upp lykt, F bætt upp) vígin þar (mgl. F, A, G, I) á þinginu (þingi F, A) F, A, B, G, I; enn önnur víginn vóro bætt sem verð þótte (sál) — ok gáfu frændr gunnars fe til, at þegar vóro bætt vígin öll þar á þinginu E; en bætt váro öll vígin á þingi Cð. ⁸⁶ þeir þá til: A, I; þeir þá at C; þeir þá F, B; þá til Cð, E. ⁸⁷ gelrr — hvíti: F, A, B, Cð, G, I; gízt. ok gelrr E. reið gunnarr: F, A, E, G, I; reiþ gunnarr nú Cð; riðr gunnarr þá B. ⁸⁸⁻⁸⁹ ok þakkaði — gjafar: F, A, B (dog med indskudt mönnum efter mörgum), E (dog þeim for mörgum), G, I; ok gaf mörgom mönnum góðar gjafir ok þakkaþi þeim liðveizlo Cð. ⁸⁹ ok fjekk — mestu sæmð: F, A, B, E, G, I; ok fekk hann hina mestu sæmð af máliuo Cð. ⁸⁹⁻⁹⁰ sitr — sinni: B, G, I; sitr gunnarr nú í sæmð sinni A, E; sitr gunnarr heima í sæmð sinni F; ok sitr nú heima um kyrrt Cð.

57. ¹ hjét maðr: F, A, B, E, G, I; or maðr nefndr Cð. sonr barkar: F, A, Cð, E, G, I; barkar s. B. ² bundinfóta: F, A, B, Cð, G, I; bundinfótar E. ²⁻⁸ land nam: F, A, B, Cð, G, I; nam land E. ³ umhverfis þríhyrning: F (der dog — sikkert feilagtig — har þríhyrnings), A, Cð, E, G, I; umhverfum þríhyrning B. maðr: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. ⁴⁻⁵ hróalds: F, B, Cð; hrólfs A, E, G, I. ⁵ hildigunnar: F, A, B, E, G, I; hildigunnar læknis Cð (hvilkæn læsemáde måske fortjente at optages). ⁶ titlings: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. unnr: A, G, I; uðr E; "avðr" F (av i ét tegn), B, Cð. ⁷ karfa: A, B, Cð, E; "kpa" F; austmanns G, I. ⁷⁻⁸ frá mosfelli: F, B, Cð; mgl. A, E, G, I. ⁸ móðylfingar: F, A, B, I; "moýlfing"⁹

starkaðar ok hallberu vǫru þeir þórgeirr ok börkr
 10 ok þórkell. hildigunnr læknir var systir þeira.
 þeir vǫru ofsamenn miklir í skapi, harðlyndir ok
 údælir. þeir sátu yfir hlut manna.

58. Egill hjet maðr. hann var kols-son,
 óttars-sonar ballar, er land nam meðal stotalækjar
 ok reyðarvatns. bróðir egils var öundur í trölla-
 skógi, faðir halla hins sterka, er var at vígi holta-
 5 þóris með sonum ketils hins sljettmála. egill bjó
 í sandgili. synir hans vǫru þeir kolt ok óttarr ok
 haukr. móðir þeira var steinvör, systir starkaðar
 undir þríhyrningi. synir egils vǫru miklir menn
 ok kappsamir ok hiuir mestu újafnaðarmenn. þeir

(f har den i membranerne sædvanlige form) E; "mo|modýfling" (f har den i membranerne sædvanlige form) G; móðóflingar Cð. þeira: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G. ¹⁰ hildigunnar: F, B; hildigunn A, Cð, G, I; "hildigvǫ" E. læknir — þeira: F, A, B, I; var systir þeira, læknir G; latr (!) var systir þeirra E; var systir þeira Cð. ¹¹⁻¹² í — údælir: F (dog hraðlyndir for harðlyndir), B, Cð, E, G, I; ok ódælir í skapi A. ¹² hlut manna: F, B, Cð; hlut margra manna A, G, I; margra manna hlut E.

58. ¹ kols: F, A, B, Cð, E; kolls G, L. ² óttars: F, A, Cð, E, G, I; özurar B. land nam: F, B; nam land Cð; land hafði numit A, E, G, I (hvor a í hafði er utydeligt og í udvisket, og hvor der ses en nu halv udsløttet tverstreg over m). meðal: F, A, Cð; milli B; millom G, I; i millum E. stota-: sál (í overensstemmelse med Landnáma V 5: Ísl. I 290) F, A, B, E, I; stokka- Cð (der altså har det nuværende navn); stóra G (í overensstemmelse med Melabók: Ísl. I 290 note 5). ³ reyðarvatns: F, A, B, E, G (hvor vatns er skrevet uadz), I; reyðarvatnmála Cð. egils: F, A, B, Cð, E, I; hans G. öundur: F, A, B, Cð, E, I; "amðr" (= ámundr, men rimeligvis fremkommet ved feilslæning) G ⁴⁻⁵ var at — -þóris: F, A, B, Cð, G, I; vó holtapórir (sál.) E. ⁵ sljettmála: F, A, Cð, E, I; slettmaða B, G. ⁷ var (foran steinvör): A, B, Cð, E, I; het F, G. ⁸ undir þríhyrningi: Cð; mgl. F, A, B, E, G, I. ⁸⁻¹⁰ synir egils — starkaðar: F, A (dog ráði for máli), B, Cð (dog veittuz [skrevet med 1 for e] at hverjo for vǫru at einu), G, I; oversprunget

váru at einu máli ok synir starkaðar. systir þeira 10 var guðrún náttsó. hón var kvenna fríðust ok kurteisust. egill hafði tekit við austmönnum tveimr. hjét annarr þórir enn annarr þórgrímr. þeir váru frumferlar út hingat, vinsælir ok auðgir. þeir váru vígir vel ok fræknir um allt. starkaðr átti hest 15 góðan, rauðan at lit; ok þótti þeim svá sem engi hestr myndi hafa við þeim í vígi. einu hverju sinni var þat, at þeir bræðr ór sandgili váru undir þríhyrningi. þeir höfðu viðmæli mikit um alla bæendr í fljótslíð — ok þar kom, at þeir töluðu, hvárt 20 nakkvarr myndi vilja etja hestum við þá. enn þeir menn váru, at mæltu þat til sóma þeim ok eptirlætis, at bæði myndi vera, at engi myndi þora við

i E. 10 systir þeira: F, A, B, Cð, G, I; þeirra systir E. 11-12 hón — kurteisust: Cð; hón var kvenna fríðust E; ok var kvenna kurteisust F, A, B; kvenna kurteisust G, I. 12 við austmönnum tveimr: F, A, B (der skriver mañū for mönnum), E, G, I; austmenn ij Cð. 14 út: F, A, B, Cð, E, G; mgl. I. vinsælir: F, A, E, G, I; þeir váro vinsælir (Cð skriver vvinfélir hvilket vistnok er en skrivefeil) B, Cð. 14-15 þeir — allt: F, A, B, E (dog med udeladelse af ok); þeir váro vígir vel ok of allt fræknir G, I; ok vel vígir ok fræknir um allt Cð. 15-16 þest góðan: F, A, B, Cð; góðan hest E, G, I. 16-17 þeim — þeim: B, Cð (dog uden svá); sem engi hestr mundi hafa við þeim (mgl. G) F, G; engi hestr við þeim (hánum I) mundu hafa A, I; elugi mundu hafa við honum E. 17 hverju: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G. 18 at þeir: F, B, Cð (þeir rettet fra þórgeirr); er þeir A, G, I; "at e"^u E. 19 viðmæli: F, Cð (skrevet vidu; mæli), G, I (viðr skrevet som to stavelser); viðmæli A, E; "við; mæli (g lítt forskrevet)" B. 20 ok þar: F, A, B, Cð, E; þar G, I. at þeir töluðu: F, A, B, E (dog med udeglemmelse af þeir), G; er þeir töluðu I; at þeir mæltu svá Cð. 21 nakkvarr: F, A, B, Cð, E, G; nökkurr maðr I. vilja: F, A, B, E, G, I; þora at Cð. enn: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. 22 at mæltu þat: F, A; at þat mæltu E, G; er þat mæltu B, Cð, I. 22-23 til — eptirlætis: F, A, B, G; til sama þeim I; til eptirlætiss við þá Cð; mgl. E. 23-24 þora — hest: A, B; þora við

at etja, enda myndi engi eiga þvílíkan best. þá
 25 svaraði hildigunnr 'veit ek þann mann, er þora
 'mun at etja við yðr'. 'nemn þú þann' segja þeir.
 hón svarar 'gunnarr at hlífarenda á hest brúnan,
 'ok mun hann þora at etja við yðr ok við alla
 'aðra'. 'svá þykkir yðr konum' segja þeir 'sem
 30 'engi muni vera hans maki. enn þó at auvirðliga
 'hafi farit fyrir hánum geirr goði eða gissurr hvíti,
 'þá er eigi ráðit, at oss fari svá'. 'yðr mun first
 'um fara' segir hón, ok varð þeim af hin mesta
 deila. starkaðr mælti 'á gunnar vilda ek at jer
 35 leitadið sízt manna; því at erfitt mun yðr verða

þá at etja, enda mundi engi eiga þvílíkan best eiga E; þora, enda
 mundi engi eiga þvílíkan hest F, G; þora — mundi ok engi eiga
 þvílíkan hest I; þora (*men underpríkket*) slíkan hest fá eða eiga,
 sem þeir Cð. 25 hildigunnr: F, B; hildigunn A; hildigunn læknir
 Cð, E, G, I. mann: F, A, B, Cð, E, G; manninn I. er þora:
 F, B, Cð, E; at þora A, G, I. 26 þann: F, A, B (*beskadiget*); þann
 maan G, I; þann þá E; þá Cð. 27 hón svarar: Cð (*verbet for-*
kortet .i.); mgl. F, A, B; E, G, I. at hlífarenda: A, Cð, E (dog —
som det synes — á for at), G, I; mgl. F, B. brúnan: F (skrevet
brynan), A, B, E, G, I; brúnan at lit Cð. 28 við alla: F, B; mgl.
A, Cð, E, G, I. 29 konum: F, A, B, E, I; konunum G; konom
jafnan Cð. segja þeir: sál her A, E, G, I; hvorimod Cð indskyder
disse ord efter maki; mgl. F, B. sem: F, A, B, Cð, G, I; at E. 30 muni
vera: F, A, B, E, G, I; se Cð. þó at: F ("þot"), A (þótt), B ("þot"),
Cð (som B), E, I; þó G. auvirðliga: A, B, Cð, G; auvirðiliga E;
auvirðuliga I; óvirðiliga F. 31 hafi farit: F, A, B, Cð, G, I; fære
E. geirr — hvíti: F, A, B, Cð, G, I; gizurr hvít ok geirr goði
E. 32 ráðit: F, A, B, E, G, I; víst Cð. oss fari svá: F, B, Cð;
ver farim svá A; svá fari víðara E, G, I. 32-38 yðr — fara: Cð;
yðr mun first fara F, A, B; yðr mun þó firr um fara E; enn
mun yðr firr fara þó G; ok man yðr first fara þó um I. 33-34 af
— deila: F (der dog har "hij" for hin); her af hin mesta deila B;
af þessu deila mikil E; at þessu hin mesta deild G, I; næsta af
deild A; af hin (skrevet hū) mesta þræta Cð. 34-35 vilda manna:
A, E, G, I; vil ek at þer leitit sízt F; vil ek sízt at þer (mgl. Cð)
leitit B, Cð. 35 yðr verða: F, A, B, E; yðr Cð, G; verða I.

‘at ganga í móti giptu hans’. ‘leyfa munt þú oss, ‘at vjer bjóðim hánnum hestaat?’ segja þeir. ‘leyfa’ segir hann ‘ef jjer prettið hann í öngu’. þeir kváðuz svá gera mundu. riðu þeir nú til hlíðarenda. gunnarr var heima ok gekk út; kolskeggr ok hjörtr 40 gengu út með hánnum — ok fögnuðu þeim vel ok spurðu, hvert þeir ætlaði at fara. ‘eigi lengra’ segja þeir ‘oss er sagt, at þú eigir hest góðan — ‘ok vilju vjer bjóða þjer hestaat’. ‘lítlar sögur ‘megu ganga frá hesti mínum’ segir gunnarr ‘hann 45 ‘er ungr ok úreyndr at öllu’. ‘kost munt þú láta ‘at etja’ segja þeir ‘ok gat þess til hildigunnr, at

³⁶ ganga: *F, A, B, Cð, E, I*; standa *G*. oss: *F, B, Cð*; *mpl. A, E, G, I*. ³⁷ segja þeir: *sál. her Cð*; *hvorumod A, E, G, I* *indskyde disse ord foran at vjer*; *medens F, B udelade dem*. leyfa: *Cð*; leyfa mun ek *F, A, E, I*; leyfa mun ek þat *G*; leyfa man ek yðr *B*. ³⁸ segir hann: *A, Cð, E, G, I*; *mpl. F, B*. ³⁸⁻³⁹ kváðuz — mundu: *F, B, Cð*; kváðuz svá (þat *I*) gera skyldu *A, G, I*; kvóðu svo vera skyldu *E*. ³⁹ riðu þeir: *F, B*; riða þeir *A, Cð, G, I*; riða *E*. ⁴⁰⁻⁴¹ gekk — fögnuðu: *F, B*; gekk út; kolskeggr gekk út (*mpl. G, I*) með hánnum ok hjörtr bróðir þeirra — ok fagna *A, G, I*; gekk út — ok kolskeggr með hánnum ok bróðir þeirra hjörtr — ok fagnar *E*; svá bræðr hans. þeir gengu út allir ok fögnuðu *Cð*. ⁴¹ vel: *sál. F, A, B, Cð, G, I*; *mpl. E*. ⁴² spurðu: *F, B, Cð, G, I*; “*f.*” *A*; spurði *E*. ætlaði at fara: *F, A*; ætludu at fara *B, E, G, I*; ætloðu *Cð*. ⁴³ at (foran þú): *A, B, Cð, E, G, I*; er *F*. hest góðan: *F, A, B, Cð, G, I*; góðan hest *E*. ⁴⁴ hestaat: *F* (at skrevet ai), *A, Cð* (at skrevet átt), *G, I*; hestat *B* (skrevet æft|ai), *E* (skrevet heft ai). ⁴⁵ segir gunnarr: *sál.* (“*f. g.*”) *Cð, E*; *medens G og I indskyde — den første “g. f.”, den sidste “g. f.”, foran replikken*; *hvorumod F, A, B udelade disse ord*. ⁴⁵⁻⁴⁶ hann er: *F, A*; því at hann er *B, Cð*; er hann *E, G, I*. ⁴⁶ úreyndr at öllu: *F, A, B, Cð* (*hvör dog at nærmest ser ud som mellemting af t og e*), *E*; at öllu úreyndr *I*; úreyndr *G*. munt þú láta: *F, A, Cð, E, I*; mun þú (*i margen*) láta á *G*; myndu ver láta *B*. ⁴⁷ þess til hildigunnr: *F, A* (“*hildigū.*”), *B*; þess hildigunn til *Cð*; hildigunn þess til *G, I*; hildigunnr þess *E*.

‘þú myndir góðr af hestinum’. ‘hví töluðuð jer um
 ‘þat?’ segir gunnarr. ‘þeir menn váru’ segja þeir
 50 ‘er þat mæltu, at þú myndir eigi þora at etja við
 ‘várn hest’. ‘þora mun ek at etja’ segir gunnarr
 ‘enn grálíga þykki mjer þetta mælt’. ‘skulu vjer
 ‘til þess ætla’ segja þeir ‘at þú munir etja?’ ‘þá
 ‘mun yðr þykkja för yður bezt’ segir gunnarr ‘ef
 55 ‘jer ráðið þessu. enn þó vil ek þess biðja yðr, at
 ‘vjer etim svá hestunum, at vjer gerim öðrum
 ‘gaman enn oss engi vandræði, ok jer gerið mjer
 ‘enga skömm. enn ef jer gerið til mín sem til

48 hestinum: F, A, B, G, I; hesti þínom Cð (ved rettelse — som det synes med samme hånd), E. 49 gunnarr: F, A, Cð, E, G, I; hann B. 49-51 þeir menn — segir: — þeir menn váro, er þat mæltu? s. þeir ‘at þú myndir eigi þora at etja við várn hest’. ‘þora mun ek við at etja’ s. Cð; þeir menn váro? s. þeir ‘er þat mæltu (for disse tre ord har: E at þat mæltu, G er mæltu, I at þat s., A er þess gátu), at engi (forskrevet eníi i E) mundi (udeglet i I) þora at etja við várn hest’. ‘þora mun ek at etja’ s. F, A, E, G, I; oversprunget i B. 52 grálíga — þetta: F, A, E, G, I; grálíga þótti mer slíkt B; þó er slíkt grálíga Cð. 53 þess — etja?; Cð; þess ætla þá? s. þeir F, A, B; þess ætla? s. þeir E, G; ætla? s. þeir I. 54 yðr — bezt: Cð; yðr för yður (uden u I) þykkja bezt F, A, I; yðr þikja för yður (uden u) betri B; yður (skrevet ýðr) för þikkja betri E; yður (skrevet ýðr) för betri (feilskrevet bet^{tt}) þikkja G. segir gunnarr: sál. her (efter den første sætning i Gunnars replík) G; medens B indskyder disse ord efter den tredje enkelte sætning; hvorimod de udelades i F, A, Cð, E, I. ef: F, A, B, Cð, E, G; at I. 55 enn — þess: F, A, B, Cð; en þess vil eg E; en þó vil ek G; þó vil ek I. biðja: A, Cð, E, G, I; beiða F, B. 55-57 at vjer etim — vandræði: F (dog med indskudt verði foran engi — hvilket verði er skrevet over linien og formentlig tilføiet af selve F skriver), A, ligeledes B (der dog indskyder at efter gaman og som har eigi for engi); ef ver etjom hestonom svá, at ver gerim mönnum gaman en oss engi vandræði Cð; at ver ettim (for ver ettim har G þer etið) svá hestunum, at oss verði gaman at enn eigi vandræði G, I; at ver etjum hestunum til gamans mönnum, en gerum oss engi vandræði E. 57-58 ok jer — skömm: F, A, B, Cð; ok gerit mjer öngva skömm E; ok gerit mer enga skömm ne áleltal G, I. 58 til

‘annarra, þá er eigi ráðit, nema ek sveigja þann
 ‘at yðr, at yðr mun hart þykkja undir at búa. ⁶⁰
 ‘mun ek þar eptir gera, sem jer gerid fyrir’. ríða
 þeir nú heim. starkaðr spurði, hversu þeim hefði
 fariz. þeir sögðu, at gunnarr gerði góða ferð þeira
 ‘hann hjet at etja hesti sínum. ok kváðu vjer á,
 ‘nær þat hestavíg skyldi vera. fannz þat á í öllu, ⁶⁵
 ‘at hánum þótti sik skorta við oss — ok baðz
 ‘hann undan vandræðum’. ‘þat mun opt á finnaz’
 segir hildigunnr ‘at gunnarr er seinþreytt til vand-
 ‘ræða enn harðrægr, ef hann má eigi undan

— til: F, B, E, G, I; til mín sem A; svá til mín sem til Cð.
⁵⁹ ráðit, nema: F, A, B, E, G, I; örvænt, at Cð. ⁵⁹⁻⁶⁰ þann —
 þykkja: Cð; þat á yðr, at yðr man þikja hart B; þat (*sál. begge, i*
det at yðr synes oversprunget), at yðr mun þikja hart (*þungt E*) A,
 E; þat at (á G) yðr, er yðr (*mgf. I*) man þungt þikkja G, I; þat á
 yðr, at hart mun þikkja F. ⁶² nú heim: Cð; nú heim starkaðar-
 synir B; þá heim F, A, E, G, I. starkaðr spurði: Cð, E; hann
 spyr B; spurði starkaðr at F, A; spurði starkaðr þá G, I hefði:
 F, B, Cð, G; “.h.“ I; hafði A, E. ⁶³ sögðu: B, Cð, E; “.l.“ F, A,
 I; segja G. gerði góða: F, A, Cð, E, G, I; hafði góða gert B.
⁶⁴ hann hjet at: F, A, B, E, G, I; því at hann vildi Cð. hesti
 sínum: F, A, B, G, I; sínum hesti E; bestunom Cð. ⁶⁵ þat hesta-
 víg skyldi: F, A, Cð; þat hestavíg skal B; þat (*þetta E*) hestaat
 skyldi E, G, I. fannz — í: F, A, B, E, G; (*ok tilf. Cð*) fannz þat
 á Cð, I. ⁶⁶ hánum: F, A, B, Cð, I; “.h.“ (= hann) E; *udeglet*
 G. skorta: F, A, B, Cð, E, I; skorta í öllu G. ⁶⁷ vandræðum: Cð
 (*hvor ræðum dog er skrevet røddu*); *mgf. F, A, B, E, G, I. mun —*
 finnaz: A, B; mun á finnaz F, Cð, E, I; má á flnna G. ⁶⁸ segir
 hildigunnr: B, Cð; s. hildig. F, I; s. hildigunn A, G; *mgf. E. sein-*
þreytt: A (“seīþreyttur”), E (“seynþreytt”). Det første y er foran-
lediget ved det sidste og beror på feilskrift); fremdeles F, B, I —
i hvilke tre membraner ordet dog kun har ét t og følgende ser ud som
et adjectiv; “feint þreytt“ G (hvor seint måske er en skrivfeil for seín,
og hvorom i övrigt må bemærkes, at ytr er dels afbleget og dels be-
skadiget, så at her kunde måske stå et participium; torþeystr Cð.
⁶⁸⁻⁶⁹ vandræða: F, A, B, E, G, I; “vænd:edaða“ (*v forlænget*) Cð. ⁷⁰ reið:

- 70 'komaz'. gunnarr reið at finna njál ok sagði hánum hestaatit ok hversu orð fóru með þeim 'eða hversu 'ætla þú at fari hestaatit?' Þú munt hafa meira 'hlut' sagði njáll 'enn þó mun hjer margs manns 'bani af hljótaz'. 'mun nakkvat hjer af hljótaz
- 75 'minn bani?' segir gunnarr. 'ekki mun þat af þessu 'hljótaz' segir njáll 'enn þó munu þeir muna fornan 'fjandskap — ok nýjan munu þeir at þjer færa; 'ok munt þú ekki annat mega enn hrökkva við'. gunnarr reið þá heim.

F ("ð:" for ð), *A*, *Cð*, *E*, *G*, *I*; *ríðr* (*skrevet to gange*) *B*. njál: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*; njál ok sonu hans *G*, *I*. 70-71 sagði hánum hestaatit: *F*, *B* (*der dog har ".l." for sagði*), *E*; segir hánom hestavígt *Cð*; s. þeim (*ff. næst foreg. note*) hestaatit *G*, *I*; sagði hánum sem komit var *A*. 71-72 ok hversu — hestaatit: *A*, *B* (*dog fara for at fari*), *E* (*dog fór for orð fóru, samt fara for at fari*), *G*, *I* (*dog með udeglemmelse af det sidste hversu*); ok spurði, hversu fara mundi hestaatit (*sál.*) *Cð*; *mgf. F*. 73 hlut: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *E*; hluta *G*, *I*. 73-76 enn — njáll: *Cð*; en þó man her hljótaz af margs manns bani'. 'mun nokkut (*skrevet ñvrt — q noget afbleget*) her minn bani af hljótaz?' s. g. 'ekki man þat af þessu' s. n. *F*; en þó mun her af hljótaz margs manns bani'. 'mun nokkut minn bani her af hljótaz?' 'ekki mun þat af þessu' s. n. *A*; enn þó man her af hljótaz margs manns bani'. 'man þar nokvat (*sál.*) hljótaz af minn bani (*beskadiget, så at kun ni, en del af a og en tóddel af b er tilbage*)?' s. (*bortsmuldreret*) g. (*forskrevet*). 'ekki man þat af þessu' s. n. *B*; en þó mun hjer hljótaz af margs manns bane'. 'mun nokkuð minn bane hjer af hljótast?' s. g. 'ekki' s. n. *E*; *mgf. G*, *I*. 76-77 enn — færa: *Cð* (*hvor i óvrigt i [d. e. j] i nýjan ser ud omtrent som t*); en þó munu þeir fornan fjandskap ok nýjan at þer færa *A*; en þó muno þeir fornan ok nýjan fjandskap at þjer færa *E*; en þó muno þeir fornan fjandskap at þer færa ok nýjan *G*; enn þeir fornan (*a ser næsten ud som o*) fjandskap ok nýjan at þer færa *I*; en þó munu þeir muna (*minnaz á F*) fornan fjandskap ok nýjan (*feilskrevet i B*), er at þer fara *F*, *B*. 78 annat mega: *F*, *A*, *B*, *Cð*, *G*, *I*; mega annat *E*. 79 reið þá: *F*, *A*, *Cð*; *ríðr* þá *B*; reið síþan *G*, *I*; reið *E*.

59. Nú spyr gunnarr lát höskuldar mágs síns. fám nóttum síðar varð ljettari þórgerðr at grjóta dóttir hallgerðar enn kona þráins, ok kom þar til sveinbarn. sendi hón þá mann til móður sinnar ok bað hana ráða fyrir, hvárt heita skyldi 5 eptir glúmi föður hennar eða eptir höskuldi móðurföður hennar. hón bað, at höskuldr skyldi heita. var þá þat namn gefit sveininum. gunnarr ok hallgerðr áttu tvá sonu. hjet annarr högni enn annarr grani. högni var maðr gerviligr ok hljóð- 10 lyndr, tortryggr ok sannorðr. — nú ríða menn til bestavígs, ok er þar komit fjölmenni mikit. var

59. ¹ Nú spyr: Cð; Þá spurði F, A, B, E, G, I. gunnarr: F, B, Cð, G, I; hann A, E. lát: A, B, Cð, E, G, I; andlát F. ² síðar: F, A, B, Cð, E; síðar. lítlo her eptir G og I (der henföre fám nóttum síðar til efterretningen om Höskulds död). ²⁻³ ljettari — þráins: Cð; þórgerðr (F har "g'ð" for gerðr) lettari at grjóta kona þráins F, B, G; þórgerðr at grjóta lettari kona þráins I; þórgerðr at grjóta kona þráins lettari A; þórgerðr á grjóta lettare E. ⁴ til sveinbarn: F, A, B, Cð, E; sveinbarn til G, I. ⁴⁻⁵ sendi — sinnar: F, A, E, G, I; sendi hún þá mann móður sinni B; hón sendi mann til móður sinnar Cð. ⁵ ráða fyrir: Cð; ráða Cγ; kjósa F, A, B, E, G, I. ⁶⁻⁷ eptir glúmi — móðurföður hennar: Cð; eptir g. föður (f bortrevet) hennar eða eptir höskuldi dalaakollasyni (kolls skrevet eolf) Cγ; glúmr eða höskuldr F, A, B, E, G, I. ⁷ hón — heita: A; hón bað höskuld heita F, B, Cγ (hvort "h." for höskuld er bortrevet), E; enn hón s., at (mgl. G) höskuldr skildi heita G, I; hallgerðr kvað höskuld heita skyldo Cð. ⁸ var þá — sveininum: A, G (dog med udeladelse af þá), I; var þá þess (skrevet þ̄) nafn gefit E; mgl. F, B, Cγ. Cð. ⁹⁻¹⁰ högni — grani: F, A, Cγ, Cð, E, G, I; grani enn annarr högni B. ¹⁰ gerviligr: sál. alle (F, A, B, Cγ, Cð, E, G, I), undtagen for så vidt nogle, og deriblandt F, for v have i (af den i membranerne sædvanlige form), hvilket Olavius må have læst som p, hvis hans gerpillgr ikke beror på en skrive- eller trykfeil. ¹⁰⁻¹¹ ok hljóðlyndr: F ("zichod: lydðr"), A, B, Cγ, Cð, G, I; mgl. E. ¹² bestavígs: F, A, E, I; bestavígsins B, Cð; vígsins Cγ; bestavígs G er þar komit: F, A, B, Cγ, G, I; er þar Cð; kom þar E. fjölmenni mikit: F, B, Cγ; mikit fjölmenni A, Cð, E, G, I. ¹²⁻¹⁴ var

þar gunnarr ok bræðr hans ok sigfússsynir, njáll
ok synir hans allir. þar var kominn starkaðr ok
15 synir hans, egill ok hans synir. þeir ræddu til
gunnars, at þeir myndi saman leiða hrossin. gunnarr
svaraði, at þat væri vel. skarphjediinn mælti 'vill
'þú, at ek keyra hest þinn, gunnarr frændi?' 'eigi
'vil ek þat' segir gunnarr. 'hjer er þó betr á
20 'komit' segir skarphjediinn 'vjer erum hváirtveggju
'hávaðamenn'. 'jer munuð fátt mæla' segir gunn-
arr 'eða gera áðr enn yðr munu vandræði af

þar — allir: *F, B, Cγ*; þar var g. ok bræðr hans, sigfússsynir allir, njáll ok synir hans *Cð*; gekk g. (g. gekk *E* for gekk g.) fyrstr (fyrst *G*), þá kolskeggr, þá hjótrr (*forskrevet hjótrr i G*), þá sigfússsynir. en til annarrar handar gunnari gekk njáll ok synir hans (*for ordene ok synir hans hor — I*: ok skarphjediinn [*r udeglemt*]), þá bræðr hans; *E* og *G*: þá skarphjediinn, þá bræðr hans) *A, E, G, I*.
14-15 þar — hans synir: *B, Cγ* (*dog med indskudt ok efter var*), *Cð* (*dog med indskudt ok foran egill*); þar var kominn starkaðr ok synir hans (*urigt, forkortet som hann*) ok egill ok synir hans *F*; þeir gingu í móti starkaðr ok synir hans ok (*mgl. E, G, I*) egill ok synir hans (*G har hans synir for synir hans*) *A, E, G, I*. 16-16 þeir — gunnars: *Cγ*; þeir töluðu til gunnars *B*; þeir tala við gunnar *Cð*; ok ræddu til gunnars *F, A, E*; ok tölöðu (*sát*) til gunnars *G, I*.
16 þeir — leiða: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; mái væri at leiða saman *Cð*. hrossin: *F, A, B, G, I*; hestana *Cγ, Cð, E*. 16-17 gunnarr — vel: *F, A, Cγ, E, G, I*, (*dog have kun E og I sv., medens de övriga have "f", for svaraði*); gunnarr s. þat vel vera *B*; *mgl. Cð*.
18 at ek — frændi: *F, A, B, Cγ, E, G* (*dog hestinn for hest*), *I*; gunnarr frændi, at ek fygja hesti þínom *Cð*. 19 segir gunnarr: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; s. hann *Cð*. hjer er: *F, A, Cγ, Cð, E, G, I*; hitt væri *B*. 19-20 á komit: *F, A, B, Cγ, Cð, E, I*; *mgl. G*. 20 vjer erum: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; her eru *Cð*. 21 hávaðamenn: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; hávaðamiklir menn *Cð*. 21 20 jer — standa: *A, B* (*dog uden enn, samt med "mā" for munu*), *E* (*der dog har segir gunnarr — ikke efter mæla, men — efter gera*); þer munot fátt gera eða mæla áðr vandræði muno af standa' s. gunnarr *G*; þer manot fátt mæla eða gera áðr þegar man vandræði af standa' s. gunnarr *I*; þer munuð fátt við mælaz áðr' s. g. 'en vandræði muno af standaz

'standa; enn hjer mun verða um seinna, þó at
 'allt komi fyrir eitt'. síðan váru hrossin saman
 leidd. gunnarr bjó sik at keyra, enn skarphjeðinn ²⁵
 leiddi fram hestinn. gunnarr var í rauðum kyrtli
 ok hafði digrt silfrbelti um sik ok hestastaf mik-
 inn í hendi. síðan rennaz at hestarnir ok bítaz
 lengi svá at ekki þurfti á at taka, ok var þat hit
 mesta gaman. þá báru þeir saman ráð sitt þór- ³⁰
 geirr ok kolr, at þeir myndi hrinda hesti sínum,
 þá er á rynniz hestarnir, ok vita, ef gunnarr fjelli
 fyrir. nú rennaz á hestarnir, ok hlaupa þeir þór-

Cγ; er monot fátt við mælaz' s. g. 'áðr standa mono af stórvend-
 ræðe Cδ; þeir (skrevet þr̄) munu (skrevet "niv") fátt mæla' s. g.
 'eða gera áðr munu vandræði af standa F. ²³ hjer: F, A, B, Cγ,
 E, G, I; hitt Cδ. um seinna: F, B, Cγ (dog uden fordobling af n),
 Cδ (der dog har feilskriften fleina for seinna), G, I; seinna um A,
 E. ²³⁻²⁴ þó — eitt: F; þótt allt koml fyrir sik B, Cγ; þó at (mgl. I)
 ailt koml til eins A, Cδ, G, I; þótt til eins kome E. ²⁴⁻²⁵ hrossin
 saman leidd: F, A, B, Cγ, Cδ, E; saman leidd hrossin G, I.
²⁵ gunnarr bjó: F, A, B, Cγ, E, G, I; ok bjó gunnarr Cδ. keyra:
 F (k forskrevet), A, B, Cγ, E, G, I; keyra hestinn Cδ. ²⁶ hestinn:
 F, A, B, E, G, I; "keftuþ .a." Cγ (der synes at ville udtrykke hestinn
 gunnars); mgl. (δ. ²⁷ ok hafði — sik: G, I; ok hafði um sik
 breitt silfrbelti (belti A) A, E; mgl. F, B, Cγ, Cδ. ²⁷⁻²⁸ ok hestastaf
 mikinn: F; ok hafði (i B er i udeglemt) hestastaf (staf Cδ) mikinn
 (mgl. B) B, Cγ, Cδ; hann hafði einn (mgl. E) staf A, E, G, I.
²⁸ síðan rennaz at: F, Cγ, E, G; síðan rennaz á A, B, I; hlaupa
 nú saman Cδ. ²⁸⁻²⁹ bítaz lengi svá: B, Cγ, Cδ; bítaz þeir iongi
 svá A; "bit² leggi $\frac{2}{3}$ " F; bituz lengi svá G, I; bituz þeir svo
 lengi E. ²⁹ ekki: A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; engi F. á at taka: F, A,
 B, Cδ, E, G, I; at keyra Cγ. ³⁰ sitt: F, A, B, Cγ, Cδ, I; sín E, G.
³¹ kolr: F, A, B, Cγ, E, G, I; bórkr Cδ (her). hrinda hesti sínum:
 F, A, B, Cγ, G, I; hrinda sínum hesti E; hlaupa á lend hesti
 sínum Cδ. ³² á rynniz hestarnir: A, Cδ, G, I; at rynniz hestarnir
 E; á rynniz hestarnir F, B; á rynniz hestarnir gunnars (skrevet .a.) Cγ.
³²⁻³³ gunnarr fjelli fyrir: F, A, B, Cγ, E, G, I; þá lypir hestarnir
 á hann Cδ. ³³ rennaz á hestarnir: A; rennaz at hestarnir G, I;
 hlaupast at hestarnir E; rennr (i F med "q" for nn; i Cδ "reð") á

geirr ok kolr þegar á lend hesti sínum ok hrinda
 35 sem þeir megu. gunnarr hrindr nú ok sínum hesti
 í móti — ok verðr þar skjótr atburðr, sá, at þeir
 þorgeirr fjellu báðir á bak aprt ok hestrinn á þá
 ofan. þeir spretta upp skjótt ok hlaupa at gunnari.
 gunnarr varpar sjer undan ok þrífr kol ok kastar
 40 hánnum á völlinn svá at hann liggr í úviti. þór-
 geirr starkaðarson laust hest gunnars svá at út
 hljóp augat. gunnarr laust þorgeir með stafnum

hestinn *F, B, Cγ, Cδ*. ³³⁻³⁴ þorgeirr — þegar: *Cδ*; þorgeirr ok
 kolr *F* (*g forskrevet*), *A, B, Cγ, E, I*; kolr ok þorgeirr *G*. ³⁴⁻³⁵ lend
 — megu: *Cδ*; lend hesti sínum *Cγ*; lendina ok hrinda hestnum
I; lend hestnum *F*; "lend hæftu" || ooo *B*; lendina *A, E, G*. ³⁵ nú
 ok: *Cδ*; *mgf. F, A, B, Cγ, E, G, I*. ³⁵⁻³⁶ sínum hesti: *F, A, B* (*hvor*
dog hesti er sá godt som aldeles bortsmuldret), *Cδ, E, G, I*; hesti
 sínum *Cγ*. ³⁶ í móti: *F, A, B* (*de tre første bogstaver for en stor*
del bortsmuldrede), *Cγ, Cδ, E, I*; | "moti" *G* (*som det synes*). verðr
 þar: *F, A, B, Cδ, E, I*; varð þar *Cγ*; verðr "þ" *G*. sá: *Cγ, Cδ*;
mgf. F, A, B, E, G, I. ³⁷ fjellu báðir: *Cγ, Cδ*; falla báðir *E, G, I*;
 falla *F, A, B* (*hvor dog fall er bortsmuldret og det tilbageblevne a*
slutnings-aet] beskadiget og utydel.). ok hestrinn á þá: *F, A, B*
 (*hvor dog det første ord [z?] er bortsmuldret*), *Cγ, Cδ, E*; enn hest-
 arnir á þá *I*; en hestarnir báðir á hann *G*. ³⁸ þeir — skjótt: *Cγ,*
Cδ; þá spretta þeir upp *F, A, B, E, G, I*. hlaupa at gunnari: *F,*
A, B (*hvor dog gunnari er bortsmuldret*), *Cγ, E, G, I*; "g." *Cδ*
 (*hvor hlaupa at således vistnok er oversprunget*). ³⁹ gunnarr varpar:
F, B (*hvor de to første bogstaver i gunnarr ere bortsmuldrede og*
slutnings-ret i varpar lidt beskadiget), *Cγ*; en hann varpar *Cδ*; gunn-
 arr varp *I*; hann varp *A, E*; g. veik *G*. þrífr: *F, B, Cγ, Cδ*; þreif
A, E; greip *G, I*. kastar: *F, B, Cγ, Cδ*; kastaðl *A, E, G, I*.
 40 hann liggr: *F, Cδ*; hann |oooo *B*; hann lá *A, Cγ, E, I*; lá *G*.
 41 starkaðarson: *F, B, Cγ, Cδ, E*; *mgf. A, G, I*. hest: *F, A, B,*
Cδ, E, G, I; hestinn *Cγ*. ⁴¹⁻⁴² út hljóp: *F, A, Cγ, E, G*; ór ljóp
Cδ; út sprakk *B*; útl lá *I*. ⁴² augat: *F, A, B* (*der har "avgat." —*
av i ét tegn, og), *hvor begyndelsen af den følgende linie rigtignok er*
borte, men hvor der ikke synes at have været plads til annat),
Cγ, E, G, I; augat annat *Cδ*. laust: *F, Cγ, G, I*: oooo *B*; laust
 þá *Cδ*; lýstr þá *A, B*. stafnum: *F, A, B, E, G, I*; hestastafnum
Cγ, Cδ.

— fellr þórgelirr í úvit. enn gunnarr gengr til hests síns ok mælti við kolskegg 'högg þú hestinn — ekki skal hann lifa við örku[m]l'. kolskeggr hjó 45 höfuð af hestinum. þá komz á fætr þórgelirr ok tók vápn sín ok vildi at gunnari. enn þat varð stöðvat, ok varð þröng mikil. skarphjedinn mælti 'leidiz mjer þóf þetta — ok er miklu drengillgra, at 'menn vegiz með vápnum'. skarphjedinn kvað visu 50

43 fellr — úvit: *F*; fell þórgelirr í úvit *A, E*; svá at þórgelirr (hann *Cy, G, I*) fell (þegar tilf. *B* og *Cy*) í úvit *B, Cy, G, I*; svá at lá í óviti *Cð*. enn gunnarr gengr: *F, Cy*; en gunnarr gekk *A, B, G, I*; g. gengr *Cð*; g. gekk *E*. 44 hests síns: *F, A, Cy, G* ('heft sinf'), *I*; ooooo''f'' *B*; hestsins *Cð, E*. við kolskegg: *F, A, B, Cy, Cð, E, G*; til kolskeggs (feilskrevet ved at udelade det første s) *I*. 45 skal — örku[m]l: *A, Cy* (hvor örku[m]l er skrevet avrkýml [av i ét tegn]), *Cð* (substantivet skrevet ok|jml snarere end ok|yml), *G* (hvor slutningen af örku[m]l er noget forskrevet), *I*; skal hann við örku[m]l lifa (tilföiet med mindre skrift over linien) *F*; skal hann lifa við "haf" | ooooo "avrkvī (av i ét tegn)" *B* (der vistnok oprindelig har haft skal hann lifa við harmkvæll ok örku[m]l); vil eg, at hann life við örku[m]l *E*. kolskeggr: *F, B, Cy, Cð, E, G, I*; hann *A*. 46 höfuð af hestinum: *F, Cy, Cð* (hvor höfuð er skrevet hof [f har den i membranerne sædvanlige form]); höfuðit af hestinum *B*; hestinn *A*; hann *E, G, I* (i alle disse tre membraner forkortet, og i *G* tillige noget forskrevet). komz — þórgelirr: *F*; komz þórgelirr á fætr *A*; komz þórgelirr (resten bortsmuldrat) *B*; kemz (feilskrevet kezl i *E* og kem i *I*) þórgelirr á fætr *E, G, I*; stöð þórgelirr á fætr *Cy, Cð*. 47 tók vápn sín: *F, B* (hvor dog tó er bortsmuldrat), *Cy, Cð, G*; tekr vápn sín *I*; tók vápn *A, E*. 47-48 þat varð stöðvat: *A, B, Cy, G, I*; þat var stöðvat *F, E*; hann varð stöðvatr *Cð*. 48 ok varð: *F, A, Cy, I*; ok var *B, E, G*; þá varð *Cð*. 48-50 skarphjedinn — vápnum: *F, A* (dog greiddlgra for drengillgra, samt vegi for vegiz), *Cy, Cð, E* (dog med udeglemmelse af er), *G* (dog greiddara for drengillgra, samt drepiz niðr for vegiz), *I* (dog med udeladelse af þetta, og i övrigt som *G*); mgl. her *B* — der efter verset tilföier 'ok er þat myklu drengillgra, at menn vegiz með vápnum'. 50 skarphjedinn kvað visu: sál (som det synes) *F* (hvor denne sætning er skrevet med rødt blak — de to første ord, der ere så utydelige, at de her væsentlig bero på gisning, i den yderste margen,

hjer verðr þröng á þingi
 þóf gengr langt ór hófi
 síð mun sætt með þjóðum
 sett leiðiz mjer þetta.
 55 rakkligra er rekkum
 rjóða vápn í blóði
 víst tem ek grád hinn geysta
 gjarna ylgjar barni.

gunnarr var kyrr, svá at hánum hjelt einn maðr,
 60 ok mælti ekki orð þat er áfátt væri. njáll mælti,
 at þeir skyldi sættaz ok setja grið. þórgeirr kvaðz
 hvártki vildu selja grið nje taka — kvaðz heldr
 vilja gunnar dauðan fyrir höggit. kolskeggr mælti
 ‘fastara hefir gunnarr staðit, enn hann hafi fallit
 65 ‘fyrir orðum einum — ok mun enn svá’. nú ríða

---

det sidste i den nederste, hvor det danner en lille linie for sig imellem teksten og det følgende vers); oooo"q (dog ser man kun en utydelig løvning af dette bogstav) [Kph^o vífv þsa" B (der formodentlig har haft på kvað skorph. visu þessa); mgl. tillige med det følgende vers A, Cγ, Cδ, E, G, I. 50 kyrr, svá at: F, A, B, Cδ, E, I; kyrr, svá G; svá kyrr, at Cγ. hánum — maðr: F, A, B, Cγ, Cδ; hánum helt engl G, I; engl maðr helt honum E. 60 orð — væri: A, E, G (dog svá at for þat er), I; orð illt F, B, Cγ; illt orð Cδ. 66-61 mælti — grið: Cγ, Cδ; leitaði um sættir eða um (mgl. G) grið F, A, B, G, I; leitaði um sættir E. 64 kvaðz: F (der dog har feilskriften f. qz), A; "q." Cγ, kvaðz eller kvez Cδ (utydel.); kvez E, G, I; "létz" B. 62 vildu selja grið: F, B, Cγ; vilja selja grið A, Cδ (vilja temmelig afbleget), I; selja vilja grið G; vilja selja E. kvaðz: F, A, B; ok kvez E; ok "læz" Cγ; "oc /stemmelig afbleget) lez" Cδ; kallaðiz G, I. 62-63 heldr vilja: F, A, B, G, I; heldr vildu Cγ, Cδ; "hellz vilja" E. 64-65 fallit — einum: A, B, I (hvor i óvrigt hafi er forskrevet); fallit fyrir orðum einum (i Cγ feilskrevet æinu) saman F, Cγ, Cδ, G; orði einu veginn verit E (der foran orði har fyrir, men synes at have villet udlette denne præp.). 65 svá: A, B, E, G, I; svá vera Cγ, Cδ; svá' s. hann F.

menn af bestaþingi — hverr til síns heima. veita þeir gunnari engar atfarar. liðu svá þau misseri. á þingi um sumarit fannu gunnarr ólaf pá mág sinn, ok bauð óláfr hánum heim enn það hann þó vera varan um sik því at þeir munu gera þjer 70 'slíkt illt, er þeir megu — ok far þú fjölmennr jafnan'. óláfr rjeð hánum mörg heilræði, ok mæltu þeir til hinnar mestu vináttu með sjer.

⁶⁶ af bestaþingi: *F, A, E*; af bestaþingino *Cð*; heim af bestaþingi *B, G, I*; heim af bestaþingino *Cγ*. síns heima: *F, A, B, Cγ, E*; síns heimills *G, I*; sinna heimkynna *Cð*. ⁶⁶⁻⁶⁷ veita — atfarar: *F* (*der synes at have v for e i engar*), *A* (*hvor þeir dog mangler*), *B*; veita þeir nú gunnari engar atfarar *E, G, I*; veita þeir (*disse ord for en del temmelig afblegede*) *g*. öngar atferðir *Cð*; veitir *g*. öngum atfarar *Cγ* (*urigt*). ⁶⁷ liðu svá þau: *F, B*; liða svá þau *Cγ*; ok liða svo þau *E*; liða svá öll þau *A*; liða svá öll þessi *G*; liðr svá öll þau *I*; ok "liþr (*dog ere disse to ord stærk afblegede*) Iva þav" *Cð*. ⁶⁸ sumarit: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; sumarit (*til dels noget afbleget*) eptir *Cð*. pá: *F, A, B, Cð, E, G, I*; mgl. *Cγ*. mág: *F, A, B, Cγ, Cð, E, I*; frænða *G*. ⁶⁹⁻⁷⁸ ok bauð — sjer: — ok bauð óláfr (*dette ord er tilføjet mellem spalterne, med samme hånd som texten, og rimeligvis i følge en gisning af skriveren, for at afhjælpe den forvirring, der meget tidlig synes at have bemægtiget sig slutningen af dette capitel*) hánum heim en það hann þó vera um sik varan því at þeir munu gera oss þat illt, er þeir mega — ok farðu fjölmennr jafnan'. hann reð hánum mörg ráð þau er heil váro, ok mæltu þeir til vináttu með ser *A*; ok bauð hánum heim. óláfr það hann vera varan um sik því at þeir munu gera þer illt, ef þeir mega — ok farðu fjölmennr jafnan'. hann reð hánum mörg heilræði, ok mæltu þeir til hinnar mestu vináttu með ser *G*; ok bauð hánum heim. óláfr það hann vera varan um sik því at þeir mano gera oss illt þat er þeir mega — ok far þú jafnan fjölmennr'. hann reð hánum mörg heilræði, ok mæltu þeir til innar mestu vináttu með ser *I*; ok bauð hánum heim. en hann það hann vera varan um sik (*disse to ord noget beskadigede, men sikre*) því at þeir manu gera oss þat illt, er þeir mega — ok far þú fjölmennr jafnan'. hann reð hánum mörg ráð þau er heil váro — ok mæltu til hinnar mestu vináttu (*begyndelsen af dette ord er beskadiget*) með ser *B*; ok bauð honum heim ok það hann vera varann um sig því at

60. Asgrímur ellidagrimsson hafði mál at sækja á þinginu. þat var erfðamál. málinu átti at svara úlfr uggason. ásgrími tókz svá til, sem sjaldan var vant, at vörn var í máli hans. enn sú var 5 vörnin, at hann hafði nemnt fimm búa þar sem hann átti níu. nú hafa þeir þetta til varna. þá mælti gunnarr 'ek mun skora þjer á hólmu, úlfr 'uggason, ef menn skulu eigi ná af þjer rjettu

þeir munu gera þjer þat illt, er þeir mega — ok far fjölmennr jafnann'. hann red honum mörg ráð þau er heil vóro, ok mæltu þeir til hinnar mestu vináttu með ser E; ok bauð hánnum heim en bauð hann þó vera varan um sik 'því at þeir munu oss gera þat illt, sem þeir mega — ok farðu fjölmennr jafnan'. hann red hánnum mörg heilræði, ok mæltu þeir til ennar mestu vináttu með ser F; bauð hánnum heim ok (bauð *mgl.*) hann vera varan um sik 'því at þeir mono gera oss slíkt illt, er þeir megu, austr þar — ok farðu fjölmennr'. óláfr red hánnum mörg heilræði, ok mæltu þeir til hinnar mestu vináttu með ser Cð; g. bauð honum heim ok bauð hann þó vera varan um sik 'því at þeir munu oss slíkt illt, sem þeir megu, austr þar — ok farðu fjölmennr'. óláfr red honum mörg ráð þau er heil váro, ok mæltu þeir til vináttu innar mestu með ser Cγ.

60. ¹⁻³ mál at — uggason: A, E (*dog þingi um sumarit for þinginu*), G (*dog þingi for þinginu*), I (*dog som E*); mál at (*beskædiget B*) sækja á þinginu (*þingi Cγ*) á (*forskrevet i B*) úlf (úlfr [f] B) uggas. F, B, Cγ; þetta sumar mál at sækja á þingi — úlf (*sðk. — ikke á úlf*) uggason Cð. ⁴ var vant: A, B, Cγ, Cð, E, G, I; er vant F. máli hans: F, A, B, Cγ, Cð; málinu E; mállno því er hann áttl at sækja G, I. ⁵ vörnin: F, Cγ, G, I; vörnin í (*máske den oprindelige læsemåde*) A, B (*som det synes — et tegn, der ligner i, er nemlig tilføjet over linien*), Cð (*hvor i er lidt afbleget*); vörn (*skrevet vj, der måske kunde læses vörnin*) í málinu E. fimm: sðk. ("v.") F, A, B, Cγ, Cð, E, G; "x." I(?). þar sem: F, B, Cð, G, I; þar er A, Cγ; at E. ⁶ níu: F, A, Cγ, Cð, E, G, I; níu at nefna B. nú — varna: F, A, G, I; ok höfðu þeir þat til varna E; ok (*mgl. B*) höfðu þeir þessa vörnina B, Cγ, Cð. ⁶⁻⁷ þá mælti gunnarr: Cð; gunnarr mælti F, A, B, Cγ, E, I; herfor har G segir g. *efter* uggason. ⁷ mun skora: F, A, B, Cγ, Cð, G, I; skora E. ⁸⁻⁹ ef — máll: A, B, Cγ, E, G, I; ef menn skulu eigi fá rettu máll fram komit F; *mgl. Cð.*

'máli'. 'ekki á ek þetta við þik' segir úlfr. 'fyrir
 'hitt mun nú þó ganga' segir gunnarr 'ok myndi 10
 'þat njáll ætla ok helgi vinr minn, at ek mynda
 'hafa nakkvara vörn í máli með þjer, ásgrímr, ef
 'þeir væri eigi við'. lauk svá því máli, at úlfr hlaut
 at greiða fjeit allt. þá mælti ásgrímr til gunnars
 'heim vil ek þjer bjóða í sumar, ok jafnan skal 15
 'ek með þjer vera í málaferlum enn aldri í móti

9-13 'ekki á — eigi við': — 'ekki á ek þetta við þik' s. úlfr. 'fyrir
 hitt mun nú þó ganga' s. g. 'sem þú eigir við mík — ok mundi
 þat njáll ætla ok helgi vinr minn, at ek munda nökkora vörn hafa
 í máli með þer, ásgrímr, ef þeir væri eigi við' C γ ; 'ekki á ek þetta
 við þik' s. úlfr. 'fyrir hitt mun ganga þó' s. g. 'ok mundi þat ætla
 helgi vinr minn njálss., (at er udeglemt) ek munda hafa nökora (sál.)
 vörn í máli með þer, ásgrímr, ef þeir væri eigi við C δ ; ok mundi
 þat njáll ætla ok helgi vinr minn, at ek munda hafa nökkura vörn
 í máli (máliuu F) með þer, ásgrímr (for þer, ásgrímr har A og E
 þer alene [i hvilken henseende det må bemærkes, at ásgrímr er i F
 tilsat over linien med den hånd, hvormed versene i margen ere
 skrevne], medens G og I have ásgrími), ef þeir væri eigi við'. 'ekki
 á ek þetta við þik' s. úlfr. 'fyrir hitt (þat G) mun nú þó (for nú
 þó har E nú, men G og I þer) ganga' s. gunnarr F, A, E, G, I;
 ok myndi þat ætla n. ok helgi vinr minn, at ek (af at ek er den
 største del bortsmuldret — kun e er levnet nogenlunde fuldstændigt)
 mynda (dog er kun a og levninger af de andre bogstaver tilbage)
 hafa nok (k næsten helt bortsmuldret)ooo| vörn í máli vina þeira
 við þat, ef þeir eru eigi við'. 'ekki á ek þetta (dog er þett næsten
 fuldstændig borte) við þik' s. úlfoooo| hitt "maüv" (= man nú)
 ganga' s. g. B. 13 því: F, A, B, E, G, I; þessu C γ , C δ . 13-14 hlaut
 at greiða: F, A, B (hvor g er beskadtiget); hlaut at gjalda C γ , C δ ;
 greiddi E, G, I. 14 fjeit allt: F, C γ , C δ , E; feoooo B; fe allt A, G, I.
 þá mælti ásgrímr: F, A, B, C γ , C δ , G, I; ásgrímr mælti E.
 15 þjer bjóða: F, A, B, C δ , G, I; bjóða þer C γ , E. 16-16 skal ek:
 A, B, C γ , C δ , E, G, I; skal F. 16 vera í málaferlum: C γ ; vera
 "ímalü (ü usikkert)" C δ ; í málaferlum vera E; í málaferlum F, A;
 ioooo|ferlum B (hvor dog begyndelsen af m ses efter i); heðan af
 í málum G; í málum heðan af I. 16-17 aldri — þjer: F, C γ ;
 "~~~~|móti þ'" C δ ; aldri í móti A, B (dog á for i), E, I (der har

'þjer'. ríðr gunnarr heim af þingi. litlu síðar funduz þeir njáll. njáll það gunnar vera varan um sik — kvað sjer sagt, at þeir undan þríhyrn-
 20 ingi ætluðu at fara at hánum — ok það hann aldri fara við fámenni ok hafa jafnan vápn sín. gunnarr kvað svá vera skyldu. hann sagði njáli, at ásgrímr hefði boðit hánum heim 'ok ætla ek 'at fara nú í haust'. 'lát þú enga menn vita'
 25 segir njáll 'áðr þú ferr eða hversu lengi þú ert 'í brautu. enn ek býð þjer þó, at synir mínir ríði

allri for aldri); í móti aldri G. ¹⁷ ríðr gunnarr: F, B; reið gunnarr A, E, G, I; ríðr gunnarr nú Cð; reið gunnarr nú Cγ. ¹⁸ þeir njáll: F, A, E, G, I; oooo B; þeir g. ok n. Cγ; "þ̄ (temmelig afbleget)" ~ Cð (der i övrigt synes at have haft g. ok n.). njáll það gunnar: F, Cγ, E; ooo| "það .a." B; n. það hann Cð; hann það g. A, G, I. ¹⁹ kvað: F, A, B, G, I; ok kvað Cγ, Cð (hvor dog ok [forkortet] er meget afbleget), E. ¹⁹⁻²⁰ at þeir undan þríhyrn- ingl: F, A, B (hvor i i gl er bortsmuldret og g beskadiget), Cγ, Cð, E; af þeim undan þríhyrn- ingl, at þeir G, I. ²⁰ ætluðu: F, A, E, G, I; oooo B; "æt|" Cð; ætlaði Cγ. ²¹ aldri — fámenni: B, Cγ, E; aldri fara með fámenni F, G, I; aldri fara við fá menn A; fara fjölmennan Cð. jafnan: F, B, Cγ, G, I; ávallt E; í hvern tíma A; mgl. Cð. ²² kvað — skyldu: F, A, E, G, I; kvez (skrevet q. i Cγ, ūz i Cð) svá gera mundu (de to sidste bogstaver i dette ord afblegede i Cð) Cγ, Cð; "létz" svá gera myndu B. hann sagði njáll: Cγ, Cð (begge dog med ".i." for verbet); enn sagði þá B; hann sagði F, E; hann s. A, I; hann segir G. ²³ hefði: F, B, Cγ, Cð, E, G; ".a." I; hafði A. ²⁴ at fara nú: F; nú at fara A, B, Cð, E, G, I; at fara Cγ. enga menn: F, A, B, I; enga Cγ; öngan mann Cð, E, G. ²⁵ segir njáll: sál. ('i. N.') her Cγ; meðens I indskyder s. hann þá dette sted — uaglet den tillige har n. mætti foran replikken; B og E indsætte s. n. (begge ord beskadede i B) efter ferr; mgl. F, A, Cð, G. áðr þú ferr: F, A; oooo B; áðr enn þú ferr (helman tilf. I) G, I; at þú ferr Cð, E; áttú ætllir at fara Cγ. eða: Cγ, Cð, G, I; ok A, E; mgl. F; stedet bortsmuldret i B. hversu: F, A, Cγ, Cð, E; ooo B; hve G, I. ²⁶ í (foran brautu): F, A, Cð, E, G, I; á B, Cγ. enn — þó: F, A (býð feilskrevet bý), B, Cγ, I; ok býð ek þer þó Cð (over e i þer [her skrevet helt ud, uaglet dette ord

‘með þjer — ok mun eigi þá á þik ráðit’. rjeðu þeir þat þá með sjer. nú líðr á sumarit til átta vikna. þá mælti gunnarr við kolskegg ‘bú þú ferð þína, því at nú skulu vjer ríða til heimboðs í 30 ‘tungu’. ‘skal nú ekki orð gera njálssonum?’ sagði kolskeggr. ‘ekki’ sagði gunnarr ‘eigi skulu þeir ‘hljóta vandræði af mjer’.

61. Þeir ríða þrír saman gunnarr ok bræðr hans. gunnarr hafði atgeirinn ok sverðit ölvisnaut, enn kolskeggr hafði saxit. hjörtr hafði ok alvæpni.

ellers pleier at forkortet þ] står et tegn, der har nogen lighed med o); en ek býð þer E, G. 27 ok — ráðit: A; ok mun þá elgi ráðit á þik G, I; mgl. F, B, Cγ, Cδ, E. 27-28 rjeðu — sjer: F, A, G, I; "reð (!) þr̄ (her ses en del af det følgende þ) oooo|s" B; þeir reðu þat nú með ser Cγ; mgl. Cδ, E. 29 mælti — kolskegg: Cδ; sagði g. kolskeggi (kolskegg bróðr sínum E) F, B (e beskadiget), E, I; "f. a. kolfk." A, "f. a. kolfe." Cγ, "f. a. kolfk." G. 29-30 ferð þína: F, A, Cγ, E, G, I; ferð (efter dette ord ses en lille leening af þ) ooo B; þik Cδ. 30 nú skulu vjer: Cδ; ver skulum F, A, B, G, I; vlt skolum Cγ, E. 30-31 til — tungu: F, B, Cγ, Cδ; í tungu til heimboðs A, E, G, I. 31 nú — gera: Cδ; nökkut (skrevet þyvi i F) nú gera (a beskadiget i B) orð F, A, B, Cγ; nökkut gera orð E, G, I. 31-32 sagði kolskeggr: F, A, B (ol bortrevet — dog ses en lille leening af o), Cδ, E; s. hann Cγ; hvorimod G og I have kolsk. mælti foran 'skal. 32 'ekki' sagði gunnarr: F, A, Cγ, Cδ, E, G, I; mgl. B. 32-33 elgi — mjer: F (der dog skriver vanredi for vandræði, samt gentager s. g. efter mjer), A, B (der dog tilføier "f. a." efter mjer, i overensstemmelse med noten til linie 32), Cγ (der for vandræði skriver "vænderæði", foran hvilket ord den har et underprikket a), E (der dog har oss for mjer), G, I; því at ekki vil ek, at þeir hljóti illt af mer eða nefn "vænðræði" Cδ.

61. 1-2 Þeir — hans: F, B (der dog har ríðu for ríða); Þeir ríðu iij saman bræðr A; Þeir ríðu þrír saman gunnarr ok (mgl. G, I) kolskeggr ok hjörtr E, G, I; Nú ríða þeir þrír saman gunnarr ok bræðr hans Cγ; Ríða þeir nú heiman bræðr iij, gunnarr ok kolskeggr ok hjörtr Cδ. 2 atgeirinn: F, A, B, E, G, I; atgeir (Cγ skriver "atgeir") sinn Cγ, Cδ. ok sverðit: F, A, B, E, G, I; ok sverð Cγ; sverðit Cδ. 3 enn: F, A, B, Cγ, E, G, I; mgl. Cδ. saxit: F, A, B, Cδ, E, G, I; sax sitt Cγ. ok (foran alvæpni): F,

riðu þeir nú í tungu. ásrímr tók vel við þeim,
 5 ok váru þeir þar nakkvara hríð. þá lýstu þeir
 yfir því, at þeir ætluðu þá heim at fara. ásrímr
 gaf þeim góðar gjafar ok bauð at ríða með þeim
 austr. gunnarr kvað engis mundu við þurfa, ok
 fór hann eigi. — sigurðr svínhöfði hjet maðr. hann
 10 kom undir þríhyrning. hann bjó við þjórsá. hann
 hafði heitit at halda njósn um ferðir gunnars.
 hann sagði þeim nú til ferða hans ok kvað ekki
 mundu verða vænna enn svá 'er hann er við
 'hinn þriðja mann'. 'hversu marga munu vjer

A, B, Cð, E, G, I; mgl. Cγ. ⁴ riðu: F, B, Cð, E; ríða A, G, I; ok riðu Cγ. ⁵ váru þeir: F, B, Cγ, Cð; ero þeir A, E, I; ero G. ⁵⁻⁶ lýstu — því: F, B, Cγ; lýsa þeir yfir því E, G, I; lýser g. ífr því A; lýstu g. yfr Cð. ⁶ þeir — fara: F; þeir ætla þá heim at fara A; þeir myndu þá heim ríða B; þeir ætiodo heim at fara Cγ; þeir ætla heim at fara E, G, I; hann "æit" heim at fara Cð (jf. næst foregoing note). ⁷ gaf: F, B, Cγ, Cð, E; gefr A, G, I. ⁷⁻⁸ með þeim austr: F, A, B, Cγ, G, I; austr með þeim Cð, E. ⁸ kvað: F, A, B, Cγ ("q."), Cð ("q."), G, I; kvezt E. ⁸⁻⁹ mundu — eigi: F, B (der dog indskyder því efter hann), Cγ (dog af því hvergi for eigi), Cð (dog som B); mundu við þurfa en það hann gera sem hánum líkaði; en þó fór hann eigi A; við mundi (synes skrevet mda) þyrfa en það hann gera sem hann vildi; enn þó fór hann eigi E; við mundu þurfa en hann gera sem hánum líkaði; en þó fór hann eigi G; mundo við þurfa enn það hann ráða; enn þó fór hann eigi I. ¹⁰ kom: F, A, B, Cγ, E, G, I; kom þenna dag Cð. hann — þjórsá: A, E, G, I; mgl. F, B, Cγ, Cð. hann (foran hafði): F, A, B, Cγ, Cð, E, G; mgl. I. ¹¹ heitit: F, A, B, Cγ, Cð, G, I; "æit" (neppe andet end skrivfeil) E. njósn: Cγ, Cð, I; njósnum F, A, B, E, G. ferðir: B, Cγ, Cð, G, I; ferð F, A, E. ¹² sagði: B; ".f." F, A, Cγ, E, G, I; segir Cð. þeim — hans: F, B; þeim nú til ferða gunnars A; nú til ferða hans E; þeim nú um ferðir hans Cγ, Cð (hans utydel); þeim um ferðir hans G; þeim nú um ferðir gunnars I. kvað: F, A, B, Cγ ("q."), E, G, I; kvað þeim Cð. ¹³ verða: F, A, B, Cγ, Cð, E, I; mgl. G. 'er hann er: F, B, Cγ; er hann var I; at hann var A, E; er hann væri G; at hann væri Cð. ¹⁴ hinn: F, Cð, G, I; mgl. A, B, Cγ, E.

‘menn þurfa’ segir starkaðr ‘í fyrísát?’ ‘rýrt mun 15
 ‘verða fyrir hánnum smámennit’ segir sigurðr ‘ok
 ‘eigi er ráð at hafa færi enn þrjá tigu manna’.
 ‘hvar skulu vjer fyri sitja?’ segir starkaðr. ‘við
 ‘knafahóla’ segir sigurðr ‘þar sjer eigi fyrr enn at
 ‘er komit’. ‘far þú í sandgil’ segir starkaðr ‘ok 20
 ‘seg agli, at þeir búiz þaðan fimmtán — enn vjer
 ‘munum koma hjeðan aðrir fimmtán til knafahóla’.
 þórgeirr mælti til hildigunnar ‘þessi hönd skal þjer

15 menn þurfa: A, B (menn þyrfa — fa noget beskadiget), Cγ, I; þurfa menn F, E, G; þurfa Cδ. segir — fyrísát?: F, A, I; í fyrir-
 sát? s. starkaðr B, Cγ; s. starkaðr ‘í fyrirsátir?’ G; s. starkaðr ‘í
 fyrísátine?’ E; s. starkaðr Cδ. 16 verða — smámennit: F, A, E;
 verða fyrir hánnum smalmennit (”fmál mlt“ B, ”fmalmitt“ Cγ) B,
 Cγ; smámennit verða fyrir hánnum I; verða smámennit fyrir gunnari
 Cδ; smámennit verða fyrir gunnari G. segir sigurðr: B, Cγ, G, I;
 s. hann F, A, E; mgl. Cδ. 16-17 ok eigi — manna: A; ok er eigi
 ráðit at hafa færi en xxx manna E; ok er ekki ráð at hafa færi
 (i forskrevet) menn enn þrjátigi manna I; ok er ráð at hafa eigi
 færi menn en xxx G; ok skulo ”þér“ eigi færi fara en xxx Cδ;
 eigi skulut er fara við færi menn en xxx Cγ; eigi (det første i be-
 skadiget i B) færi enn xxx manna F, B. 18 fyrir sitja: F, A, B, Cγ,
 Cδ; fyrir sitja fyrir gunnari E; sitja fyrir gunnari G, I. segir stark-
 aðr: B, Cγ, Cδ; herfor have G, I starkaðr mælti foran ‘hvar; mgl.
 F, A, E. 19 knafa-: F, Cγ, Cδ, E, I; knaf- A, B; knapp- G. sigurðr:
 A, Cγ, Cδ, E, G, I; hann F, B. þar: F, A, B, E, G, I; því at þar
 Cγ, Cδ. 20 er komit: F, A, B, E, I; kemr Cγ, Cδ, G. í: F, A,
 Cγ, Cδ, E, G, I; nú í B. segir starkaðr: sál. her B, Cδ, G, I;
 medens A og E have disse ord efter þú; derinod Cγ efter agli;
 mgl. F. 21 búiz þaðan fimmtán: F, A, B (þaðan feilskrevet), Cγ, E,
 I; búiz þaðan xv (feilskrevet .vx.) til knapphóla G; [komi þannig
 xv Cδ. 22 koma — knafahóla: F, A (dog knafhóla for knafahóla),
 B (dog fara for koma, samt knafhóla for knafahóla), Cγ, Cδ (dog
 med udeladelse af verbet), E (dog med búiz for koma, samt med
 udeglemmelse af til), I; koma aðrir xv (v dog bortrevet) þangat G
 úf. næst foreg. note). 23 hildigunnar: F, A, B, Cγ, E, G, I; hildi-
 gunnar systur sinnar Cδ. þessi hönd skal: B, Cγ, E, G, I; þessi
 höndin skal A; þessar hendr skulo Cδ; þessi skal (beskadiget) F.
 23-24 þjer sýna: F, A, B; sýna þer Cγ, Cδ, E, G, I. 24-25 segir hón:

‘sýna gunnar dauðan í kveld’. ‘enn ek get’ segir
 25 hón ‘at þú berir lágt höfuðit af ykkrum fundi’.
 þeir fara fjórir feðgar undan þríhyrningi ok ellifu
 menn aðrir — fóru þeir til knafahóla ok biðu þar.
 sigurðr svínhöfði kom í sandgil ok mælti ‘ek em
 ‘sendr hingat af starkaði ok sonum hans at segja
 30 ‘þjer, egill, at jer feðgar farið til knafahóla at sitja
 ‘fyri gunnari’. ‘hversu margir skyldu vjer fara?’
 segir egill. ‘fimmtán með mjer’ segir sigurðr.
 kolr mælti ‘nú ætla ek mjer í dag at reyna við
 ‘kolskegg’. ‘mjök þykki mjer þú ætla þjer’ segir

súl. her *F* (over linien), *A, B, E, G, I*; meðens *Cð* har disse ord efter replik-
 ken; *mgf. Cγ*. 25 lágt — ykkrum: *F, B, Cγ*; lágt hókuskeggit af ykkrom
Cð; bæði lágt höfud ok hönd af þeim *A*; bæði höfuð ok hönd lágt
 af þeim *E*; bæði lágt hönd ok höfuð af þeim *G*; lágt bæði höfud
 ok hönd af þeim *I*. 26 þeir — feðgar: *F, A, B*; þeir fara nú illj
 feðgar þaðan *Cγ*; þeir fóru fjórir feðgar (þegar *G*, måske ved urigtig
 læsning af feðgar) *G, I*; þeir (feilskrevet þi = þjer) vóro fjórir feðgar
E; þaðan fóro fjórir feðgar *Cð*. undan þríhyrningi *F, A, B, Cγ*,
Cð, G, I; *mgf. E*. 27 aðrir: *F, A, Cγ, Cð, E, G, I*; með þeim aðrir
B. fóru þeir: *F, A, B, E, G*; þeir fóro *Cγ, I*; þeir fara *Cð*.
 knafa-: *F, A, B, Cγ, Cð, E*; knaf- *I*; knapp- *G*. biðu: *F, A, Cγ*,
Cð, E, G; biðudu *I*; sitja *B*. 28 svínhöfði: *B, Cγ, Cð*; *mgf. F, A*,
E, G, I. ok mælti: *F, Cγ, Cð, E, I*; herfor har *A* s. hann og *G*
 s. sigurðr efter hingat; *mgf. B*. em: *F, A, B, Cγ, Cð, E, I*; var *G*.
 29 hingat: *F, A, B, Cγ, Cð, G, I*; *mgf. E*. 29-30 segja — farið: *F*
 þjer [skrevet þ'] meget beskædiget, ð i feðgar forskrevet), *A, B* (dog
 særst for farið), *Cγ, E, G, I*; þer egill ok þer feðgar (ð udeglemt)
 særst *Cð* (forvansket). 30 knafa-: *F, A, B, Cγ, Cð, E*; knaf- *I*;
 knapp- *G*. at sitja: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; ok sættit þar *Cð*.
 31 margir — fara: *F, A, B* (dog vera for fara), *E*; margir skulo ver
 fara *Cγ, Cð, G*; skulo margir ver fara *I*. 32 með — sigurðr: *Cγ*,
G, I; með mer' s. hann *B*; s. hann 'með mer' *A, E*; með mer' *F*;
 s. sigurðr *Cð*. 33 nú: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; þat (forkortet og af-
 bleget) *Cð*. í dag: *A, E, G, I*; *mgf. F, B, Cγ, Cð*. reyna: *F, A*,
B, Cγ, Cð, E, G; eiga *I*. 34 mjök: *F, A, Cγ, Cð, G, I*; mikit *B, E*.
 þú: *F, A, B, Cð, E, G, I*; þú þá *Cγ*.

sigurðr. egill bað austmenn sína fara. þeir kváðuz 35
 engar sakar eiga við gunnar — ‘enda þarf hjer
 ‘mikils við’ segir þórir ‘er fjöldi manns skal fara
 ‘at þrimr mönnum’. gekk þá egill í braut ok var
 reiðr. húsfreyja mælti þá til austmannsins ‘illa
 ‘hefir guðrún dóttir mín brotit odd af oflæti sínu 40
 ‘ok legit hjá þjer, er þú skalt eigi þora at fylgja
 ‘mági þínum — ok munt þú vera ragr maðr’ segir
 hón. ‘fara mun ek’ segir hann ‘með bónda þínum,
 ‘ok mun hvárrgi okkarr aptr koma’. síðan gekk
 hann til þórgríms fjelaga síns ok mælti ‘tak þú 45

³⁵ austmenn sína: A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; "avftm̄ (av í ét tegn) | f." F (nærmest at oplöse til austmann sinn — muligt, at skriveren et öeblik har tænkt på þórir alene). fara: F, A, B, E, I; fara með ser Cδ, G; til farar með ser Cγ. kváðuz: F, A, B, Cγ, Cδ, E; kōlluðuz G, I. ³⁶ eiga við gunnar: F, A, B, Cγ, E, I; við gunnar eiga Cδ. ³⁷ mikils við: F, A, B, Cδ, E, I; mikils Cγ. segir þórir: F (begge ord forkortede — for verbet står "f.", A ("f. þor"), B ("f. þórir"), Cγ ("f. þor"); "f. þr̄ (men dette ord er dels noget afbleget og dels så godt som udslettet, rimeligvis af selve skriveren, der så har haft i sinde at forandre ordet til þórir)" austmaðrlinn Cδ; "f." þeir (forkortet) I; sögðu þeir E. er: F, Cγ, I; at A, Cδ, E; ef B. skal fara: F, A, B, Cγ, I; skyldi fara E; udeglemt í Cδ. ³⁸ gekk þá egill: F (gekk skrevet gea), A; gekk egill þá B; gekk egill E; egill gekk þá Cδ, I; egill gekk Cγ. í (foran braut): F, A, Cγ, Cδ, E, I; á B. ³⁹ reiðr: F, A, B, Cγ; reiðr mjök Cδ, E, I. þá til austmannsins: F, B; til austmannsins Cγ, Cδ, E; þá til aust"m̄" A; þá til aust"m̄" I. ⁴¹ ok legit: F, A, B, Cγ, I; er hón hefir legit Cδ; er hón lá E. er — þora: F, A, B, E, I (ðög þar er for er); er þú þórir (feilskrevet þont í Cγ) eigi Cγ, Cδ. ⁴² mági þínum: A, E, I; bónda þínum ok mági F, B, Cγ; húsbdanda þínum Cδ. ⁴²⁻⁴³ segir hón: F, A, B, E, I; mgl. Cγ, Cδ. ⁴³ segir hann: sál her A, I; í B og Cγ indskydes disse ord foran ok mun; på hvilket sted Cδ har s. þórir; mgl. F, E. með bónda þínum: F, A, B (þínum feilskrevet þínv), Cγ, I; með bónda Cδ; ok fylgja mági þínum E (forvirret). ⁴⁴ ok mun hvárrgi okkarr: F, A, B, Cγ, Cδ, E; enn hvárrgi okkar (sál.) man I. ⁴⁴⁻⁴⁵ síðan gekk hann: F, A, B, Cγ (med udeglemmelse af hann), E, I; hann gekk þá Cδ. ⁴⁵ ok mælti:

‘við kistuluklum mínum, því at ek mun þeim eigi lúka optar. bið ek, at þú eigniz slíkt af fje okkru, sem þú vill. enn far útan ok ætla ekki til hefnda eptir mik. enn ef þú ferr eigi útan, þá verðr 50 þat þinn bani.’ austmaðrinn tekr vápn sín ok ræðz í flokk með þeim.

62. Nú er þar til máls at taka, at gunnarríðr austr yfir þjórsá. enn er hann kom skammt frá ánni, syfjæði hann mjök, ok bað hann þá æja þar. þeir gerðu svá. hann sofnaði fast ok ljet

F, A, B, Cγ, Cδ, E; mgl. I tak þú: A, B, Cδ, E; tak I; tak þú nú F; tak nú Cγ. 40 kistuluklum: F, A, Cγ, Cδ, E, I; lykklum B. 46-47 ek mun — optar: F, A; eg mun ekki lúka þeim oftarr E; ek mun þeim eigi optarr eiga at lúka I; ek mun eigi með þeim lúka optarr Cγ; ek mun ekki (gising; membranen har for disse tre ord "ec mū ec" i enden af en linie, hvor dog muligvis noget er udslettet) hafa hendr yfir þeim optarr Cδ; ekki man ek stjra þeim optarr B. 47 bið — eigniz: F, A, B, Cγ; vil ek, at þú eigniz Cδ, E; ok eignaz I. 47-48 slíkt — sem: F, A, B, Cγ, Cδ, I; af fe okkru slíkt er E. 48 enn far: F, A, B, E, I; ok far Cγ, Cδ. ætla: F, B, Cγ; "ætl'" Cδ; ætlaz A, E, I. hefnda: F, A, B, Cδ, E, I; hefndar Cγ. 49 mlk: F, A, B, Cγ, E, I; mgl. Cδ (formodentlig ved udeglemmelse). útan: F, A, B, Cγ, E, I; mgl. Cδ. 49-50 verðr þat: F, B, Cγ; er þat Cδ; mun þat verða A, E; "mañ" I (hvor noget er udeglemt). 50 austmaðrinn: F, B, Cγ, Cδ, E, I; austmaðr A. 50-51 tekr — þeim: A, I (dog tók for tekr og rædz for rædz); rezt í flokk með þeim ok tók vopn sín E; rædz í flokk með þeim F, B; ræz í flokkinn með þeim Cγ; rædz í flokk með þeim, ok fóro þeir til knafahóla ok sátu þar fyrir þeim gunnari Cδ.

62. ¹⁻²Nú — ríðr: *F, A (dog med udeladelse af máls), B (dog er for at), E, I (dog med udeladelse af máls, samt med er for at); þar skal nú frá segja, er þeir gunnarríðu Cγ; Nú er at segja frá gunnari ok bræðrum hans, at þeir ríða Cδ. 2 enn — kom: F, B, Cδ; en er kom Cγ; en (ok E) er (þá er I) hann var kominn A, E, I. 3 ánni: F, A, B, Cγ, Cδ, E; þjórsá I. syfjæði hann: F, A, B, Cγ, E, I; tók hann at syfja Cδ. hann þá: F, A, Cδ, I; "það þá" B (hvor það er en feilskrift, der svæver imellem det foregående það og det følgende þá, i det skriveren synes at have villet udelade hann); þá E. 4 þar: F, B, Cδ; mgl. A, E, I. ok ljet: F, B, Cδ (hvor*

illa í svefni. kolskeggr mælti 'dreymir gunnar 5
 'nú'. hjörtr mælti 'vekja vilda ek hann'. 'eigi
 'skal þat' segir kolskeggr 'ok skal hann njóta
 'draums síns'. gunnarr lá mjök langa hríð. hann
 varp af sjer skildinum, er hann vaknaði, ok var
 hánnum orðit heitt mjök. kolskeggr mælti 'hvat 10
 'hefir þik dreymt, frændi?' 'þat hefir mik dreymt'
 segir gunnarr 'at ek mynda eigi riðit hafa ór
 'tungu svá fámennr, ef mik hefði þá þetta dreymt'.
 'seg þú okkr draum þinn' segir kolskeggr. gunn-
 arr kvað

15

dog ljet er udeglemt), I; hann let A, E. ⁵ svefni: F, A, B, E, I; svefninum Cð. ⁶ nú: F, A, B, E; "broður — eller broður — [mi].
 nv" Cð; mgl. I. mælti — ek: F, A (dog "i." for mælti), B, E
 (dog vil for vilda), I; "villðv vekja" Cð (forvirret — i det kvaz
 [kvez] synes udeglemt foran "villðv"). ⁶⁻⁷ eigi skal þat: F, A, B, Cð,
 I; þat skal eigi E. ⁷ ok — njóta: F, E, I; hann skal njóta B; njóta
 skal hann A, Cð. ⁸ mjök langa hríð: F (der skriver "ð:" for ð),
 A, B, I; lengi Cð, E. ⁸⁻⁹ hann varp — vaknaði: Cð; ok varp af ser
 skildinum F, B; ok varp síðan (mgl. E) af ser skikkjunnri A, E, I.
¹⁰ orðit heitt: B, Cð; varmt orðit E; varmt F, A, I. ¹¹ hefir þik
 dreymt: F, A, B, Cð, E; þar fyrri þik I. ¹² segir gunnarr: A, E,
 I (der i övrigt gentager disse ord efter replikken); herfor har Cð
 g. s foran 'þat hefir; mgl. F, B. ¹³ þá: F, B, Cð, E, I; mgl. A.
¹⁴ seg þú okkr: Cð; segðu oss B; seg oss F (hvor seg er skrevet
 fekg.), E, I; seg, frændi A. draum þinn: F, A, B, E, I; drauminn
 Cð. segir kolskeggr: B, Cð, E; medens I har kolskeggr mælti
 foran replikken; mgl. F, A. ¹⁴⁻¹⁵ gunnarr kvað: sál. (övnar [v for-
 langet ned efter] "qð" — begge ord til dels utydelige, især det første)
 F, med rødt blæk, i den yderste rand, medens den i den ne-
 derste tilføier "vifa" (dette ord ligeledes med rødt blæk og ud-
 gående en linie for sig), hvorpå verset følger, skrevet med samme
 hånd, som de övrigte vers, denne membran har i margen: det
 sted, hvor ordene gunnarr kvað og verset skulle indsættes i texten,
 er angivet ved et rødt kors i membranen foran 'þat dreymdí mik;
 B har verset uden indledning; det hele (gunnarr kvað — illa, l. 14-23)
 mgl. A, Cð, E, I.

þykkjumz flýtir flokka
 fámennr riðinn sennu
 víst brá ek hrafnis á hausti
 hungri braut ór tungu
 20 því at eldveitir öldu
 ek fýsumz þat lýsa
 merg etr valr frá vargi
 villr dreymði mik illa.

‘þat dreymði mik’ segir gunnarr ‘at ek þóttumz
 25 ríða fram hjá knafahólum. þar þóttumz ek sjá
 ‘varga mjök marga, ok sóttu þeir allir at mjer,
 ‘enn ek snera undan fram at rangá. þá þótti
 ‘mjer þeir sækja at öllum megin, enn ek vörðumz.
 ‘ek skaut alla þá, er fremstir váru, þar til er þeir
 30 ‘gengu svá at mjer, at ek mátta eigi boganum
 ‘við koma. tók ek þá sverðit ok vá ek með,
 ‘annarri hendi, enn lagða með atgeirinum annarri

24 segir gunnarr: *A, Cð, E, I; mgl. F, B.* 25 knafa-: *A, B, Cð, E; knaf- F, I.* 26 varga mjök marga: *Cð; varga marga (i B er g beskadiget og a bortsmuldret) F, B; marga varga A, E, I.* sóttu — mjer: *F, B; sóttu þeir at mer allir öllum megin Cð; þótti mer (þessir tilf. E) aller at mer sækja A, E; þóttu (her mgl. mer) þessir at mer sækja allir I.* 27 enn ek snera: *F, B, Cð; en (mgl. I) ek snerumz A, E, I.* fram: *A, E, I; ok fram F, B; fram í nesit Cð.* 27-28 þótti — megin: *F, A, B, E (dog at mer for at), I; sóttu þeir at mer Cð.* 28 enn ek vörðumz: *F (hvor dog ek er tilföiet over linien, men, som det synes, med samme hånd som texten); enn ver vörðumz B, E, I; en vit vörðumz A; mgl. Cð.* 29 ek skaut; *F, Cð; ok skaut ek B; ek (udegleni i I) þóttumz (feilskrevet þottvjt i E; þtoz i I) skjóta af boga mínum A, E, I.* fremstir váru: *F, B, Cð; fyrri — eller fyrr — stóðu E; first (!) stóðu A, I.* 30 gengu: *F, A, B, E, I; sóttu Cð.* 30-31 mátta — koma: *F (hvor eigi er skrevet over linien), B; mátta hánum ekki við koma A, I; mátte ekki því við koma E; kom eigi boganom við Cð.* 31-33 sverðit — atgeirinum annarri hendi: *F; sverðit ok vá ek með, annarri hendi, en ek lagða með annarri hendi atgeirnom Cð; til sverðsins ok vá ek*

'hendi. hlífða ek mjer þá ekki — ok þóttumz ek
 'þá eigi vita, hvat mjer hlífði. drap ek þá marga
 'vargana ok þú með mjer, kolskeggr. enn hjört ³⁵
 'þótti mjer þeir hafa undir ok slíta á hánum
 'brjóstit, ok hafði einn hjartat í munni sjer. enn
 'ek þóttumz verða svá reiðr, at ek hjó varginn í
 'sundr fyrir aptan bóguna. ok eptir þat þóttu mjer
 'stökkva vargarnir. nú er þat ráð mitt, hjörtr ⁴⁰
 'frændi, at þú ríðir vestr aptr í tungu'. 'eigi vil
 'ek þat' segir hjörtr 'þótt ek vita vísan bana minn,
 'þá vil ek þjer fylgja'. síðan riðu þeir ok kvámu
 austr hjá knafahólum. þá mælti kolskeggr 'sjer
 'þú, frændi, mörg spjót koma upp hjá hólunum ⁴⁵

með því annarri hendi, enn ek lagða atgeirnom með annarri hendi
 I; at vega með sverðiu annarri hendi, en ek lagða með atgeirnum
 annarri A; sverðit ok vá ek með enn annarri hendi með atgeirnum
 B; ok lagða með atgeirnum enn vó með sverðinu E. ³³ hlífða
 ek mjer þá: F, A, B, Cð, I; ok hlífða eg mjer E. ³³⁻³⁴ ok þóttumz
 ek þá: F, A; ok þóttumz eg E; þóttumz ek þá ok I; þóttumz ek
 þá B, Cð. ³⁴ mjer (foran hlífði): F, A, B, E, I; er Cð. ³⁴⁻³⁵ marga
 vargana: B, E, I; mjök marga vargana Cð; marga varga F, A.
³⁵ með mjer, kolskeggr: F, A, B, Cð, E; kolskeggr, með mer I.
³⁶ þeir hafa undir: F, A, Cð, E; þeir undir hafa I; sem þeir hefði
 undir B. á hánum: F, E, I; af hánum A, B, Cð. ³⁸ varginn:
 F, B, Cð, E, I; varginn með sverði A. ³⁹ fyrir aptan bóguna: F,
 A, B, Cð; við bóguna E; í bógonom I. ³⁹⁻⁴⁰ ok eptir — stökkva:
 F (hvor det sidste bogstav i þóttu [skrevet þív] er noget beskadtiget),
 A (dog þótti for þóttu), B, Cð (dog med udeladelse af ok), I; síðan
 stukku E. ⁴⁰ ráð mitt, hjörtr: F, A, B, I; mitt ráð, hjörtr Cð;
 mitt ráð E. ⁴¹ ríðir vestr: F, A, B, Cð, I; farir (med feilskriften t
 for det sidste r) E. ⁴² hjörtr: F, B, Cð, I; hann A, E. vita: F,
 A, B, E, I; vissa Cð. ⁴³ þá vil: F, A, B, E, I; þá vilda (hvor dog
 da er tilføjet over linien med særdeles fine træk; jf. næst foreg. note)
 Cð. riðu — kvámu: F, B, E; riðu þeir ok koma A, I; riða þeir
 Cð. ⁴⁴ austr hjá: F, A, B, E, I; austr at Cð. knafa-: F, A, B,
 Cð, E; knaf- I. þá mælti kolskeggr: Cð; kolskeggr mælti F, A,
 E, I; hvortfor B har s. kolskeggr efter frændi. ⁴⁵ frændi: F, A, B,
 Cð, E; g. frændi I. mörg — upp: F, A, B, I; mörg spjót saman

‘ok menn með vápnum?’. ‘ekki kemr mjer þat at
 ‘úvörum’ segir gunnarr ‘at draumr minn sanniz’.
 ‘hvat skal nú til ráðs taka?’ segir kolskeggr ‘ek
 ‘get, at þú vilir eigi renna undan þeim’. ‘ekki
 50 ‘skulu þeir at því eiga at spotta’ segir gunnarr
 ‘enn ríða munu vjer fram at rangá í nesit. þar
 ‘er vígi nakkvat’. ríða þeir nú fram í nesit ok
 bjogguz þar við. kólr mælti, er þeir riðu hjá fram
 ‘hvárt skal nú renna, gunnarr?’ kolskeggr mælti
 55 ‘seg þú svá fremi frá því, er sjá dagr er allr’.

63. Nú eggjar starkaðr sína menn. snúa þeir

koma upp *Cð*; koma upp mörg spjót *E*. hólunum: *F, A, B*;
 knafahólom *Cð, E*; knafhólom *I*. ⁴⁶ ok menn með vápnum: *F, B*,
Cð, E, I; *mgl. A*. ⁴⁶⁻⁴⁷ mjer — úvörum: *F, A, I*; mer þat á úvart
B, E; þat "avart" *Cð* (avart *feilskrift for á úvart*). ⁴⁷ at draumr
 minn sanniz: *F, A, B, E, I*; ok ræsiz brátt draumr minn *Cð*.
⁴⁸ skal — taka: *I*; skal nú til ráða taka *B, Cð*; skal nú til ráða
F, A; er nú til ráða *E*. ⁴⁹ get: *A, Cð, E, I*; get þess *F, B*. ⁵⁰ at
 því — spotta: *Cð*; at því (*beskadiget i F*) spotta *F, B*; oss um þat
 spotta *A, E*; spotta um þat *I*. ⁵¹ enn — nesit: *F, A, B, E*; enn
 ríða mano ver fram í nesit at rangá *I*; ok mono ver ríða fram í
 nesit at rangá *Cð*. ⁵¹⁻⁵² þar — nakkvat: *F* (*hver dog er er skrevet*
over linien, som det synes med den hånd, med hvilken mange af
versene ere tilføiede i margen), *E, I*; þar var vígi nókkut *A, B*;
mgl. Cð. ⁵² ríða — nesit: *F* (*n i nú beskadiget*), *A, B, E* (*dog med*
udeladelse af nú), *I*; oooo||" nefnd" *D*; þeir gera nú svá *Cð*.
⁵³ bjogguz: *F, B, Cð*; búaz *A, D, E, I*. við: *F, A, B, Cð, D, E*;
 um (*m lidt forskrevet*) *I*. kólr: *F, A, B, D, E, I*; kólr eggilsson
Cð. hjá fram: *F, A, B, Cð, I*; fram hjá *D, E*. ⁵⁴ hvárt — renna:
B, Cð; skal nú renna *F*; skal renna nú *A, D, E, I*. mælti: *F*,
Cð, E; ".f." *A, B, D*; sv. *I*. ⁵⁵ svá — því: *F, B, Cð*; svá fremi
 þat *A, I*; svo framt þat *D*; þat svo fram *E*. er sjá: *Cð, I* (*den*
sidste vocal noget forskrevet); er þessi *F, A, B, D*; sem þessi *E*.
 allr: *F, A, B, Cð, E, I*; úte *D*.

63. ¹ Nú — menn: *Cð*; Síðan eggjaði starkaðr sína menn
F (*a i sína beskadiget*), *A, B*; Síðan eggjaði starkaðr menn sína *I*;
 Starkaðr eggjaði nú (*mgl. D*) menn sína *D, E*. ¹⁻² snúa — þeim:
F, A, B (*dog nú for þá*), *I* (*som B*); snúa þeir þá framm at rangá

þá fram í nesit at þeim. sigurðr svinhöfði fór fyrstr ok hafði törguskjöld einbyrðan enn sviðu í annarri hendi. gunnarr sjer hann ok skýtr til hans af boganum. hann brá upp við skildinum, er hann 5 sá örina hátt fljúga, ok kom örin í gegnum skjöldinn ok í augat svá at út kom í hnakkann — ok varð þat víg fyrst. annarri ör skaut gunnarr at úlfhjeðni, ráðamanni starkaðar, ok kom sú á hann miðjan, ok fjell hann fyri fætr bóanda einum, enn 10 búandinn fjell um hann þveran. kolskeggr kastar til steini, ok kom í höfuð bóndanum, ok varð þat hans bani. þá mælti starkaðr 'ekki mun oss þetta

í nesit at þeim D; snúa þeir síðann fram at þeim í nesit E; ok snero fram í nesit at þeim Cð. ² fyrstr: F, A, B, D, E, I; fyrst Cð. ³ törgu-: sál. F ("to:gv"), A ("taurgu"), B ("tavrgv — av í ét tegn"), Cð ("to:gv"), I ("tavrgv — av í ét tegn, r og [det sidste] v forlængede ned efter"); tjörgu D, E. einbyrðan: sál. A ("eībjý:ð"), D ("eībjý:ð"), E ("einbjý:ð|aū"), I ("eīn|bjýrðan" — r forlænget ned efter); "ein réndā" B; "rendan" Cð; einn raudan F. sviðu: F, A, B, I; sverð Cð, D, E. ⁴ sjer hann: F, A, Cð, E, I; sá hann B; sjer þat D. ok skýtr til hans: F, A, B, Cð, D; skýtr til hans E; ok skýtr I. ⁵ við: Cð; hátt F, B; mgl. A, D, E, I. ⁶ örina hátt fljúga: F (der dog har "-ýgia" for -júga), A, B (der dog for -júga har "-ýga" og desuden et ulæseligt, vistnok af selve skriveren udsløttet, bogstav [snarest l] imellem de to første bogstaver i verbet), D, E, I; at örin fló hátt Cð. ok kom: F, A, B, D, I; ok fló Cð; ok gekk E. ⁷ í (foran augat): F, A, B, D, E, I; mgl. Cð. kom í hnakkann: F; fló í hnakkann Cð; kom hnakkann A (uden præp.); kom (gekk D) um hnakkann D, E, I; kom í "hnakan" B. varð: F, B, Cð, E, I; var A, D. ⁸ gunnarr: F (tilføjet over linien, men med feilskriften þr for nn), B, Cð, I; hann A, D, E. ⁹ ráðamanni: A, D, E (ráða skrevet to gange), I; heimamanni Cð; manni F, B. sú: F, A, B, Cð, D, E; mgl. I fyrri: F, A, B, D, E, I; á Cð. ¹⁰⁻¹¹ enn — þveran: Cð (dog "bundit" for búandinn); ok fell bóndinn (bóndi B) um hann A, B, D, E, I; ok bóndinn um hann F. ¹¹⁻¹² kastar — kom: F, B; kastaði til steini ok kom A, I; kastaði til hans steini ok kom D, E; kastar steini Cð. ¹² höfuð: F, A, Cð, D, E, I; höfuðið B. varð: F, B, Cð, D, E; var A, I. ¹³⁻¹⁵ ekki — snarpliga: F, A (dog med udeladelse af

‘duga, at hann komi boganum við — ok göngum at
15 ‘fram vel ok snarpliga’. síðan eggjaði hverr annan.
gunnarr varði sik með boganum, meðan hann
mátti. síðan kastaði hann niðr boganum. tók hann
þá atgeirinn ok sverðit ok vegr með, báðum höndum.
er bardaginn þá hinn harðasti. gunnarr vegr þá
20 drjúgan menn ok svá kolskeggr. þá mælti þorgeirr
starkaðarsonr ‘ek hjæt at færa hildigunni höfuð
‘þitt, gunnarr’. þá kvað gunnarr vísu

við), *B* (snarpliga mangler *r*), *D* (der dog har þat for þetta, samt við boganum for boganum við, og som udelader vel ok), *E* (dog þat for þetta), *I* (dog som *A*); sækjom at fram betr; ekki þrifz oss, ef hann kemr boganum við *Cð*. 15 hverr: *F, A, B, D, E, I*; hverr þeira *Cð*. 16 boganum: *Cð*; boganum ok örum *F, B, D, E*; boga ok örvum (skrevet *oruū*) *A*; boga ok öro *I*. meðan: *F, A, B, Cð, D, I*; á meðann *E*. 17 kastaði — boganum: *Cð*; kastaði (kastar *F, A*) hann (udeglegt *I*) þeim (jf. første note til 16) niðr *F, A, D, E, I*; kastar hann niðr þeim *B*. 18 þá: *F, A, D, E, I*; mgl. *B, Cð*. atgeirinn ok sverðit: *F, A, B, Cð, I*; sverðit ok atgeirinn *D, E*. vegr: *F, A, B, Cð, D, I*; vó *E*. höndum: *F, A, B, D, E, I*; mgl. *Cð* (hvor altsá með báðum er: med begge våben, forudsat, at udeladelsen af höndum ikke er en forglemmelse). 19 bardaginn — harðasti: *Cð*; þá (mgl. *F*) bardagi hinn harðasti (ákafasti *B*) lengi (mgl. *E*) *F, A, B, D, E*; þá enn hinn harðasti bardagi lengi *I*. 19-20 gunnarr — kolskeggr: *Cð*; en þó vegr gunnarr drjúgum menn (‘‘meþia’’ — mennina *F*, hvor dette ord er tilføjet over linien med samme hånd som versene i den nederste rand) ok kolskeggr *F, A, B*; enn þó vegr gunnarr ok kolskeggr drjúgum menn *D, E*; enn þó vegr gunnarr þá marga menn ok kolskeggr *I*. 21-22 ‘ek — gunnarr’: *F, A, D, E, I*; ‘ek het hildigunni at færa henni höfuð þitt, gunnarr’ *B*; til gunnars ‘ek het hildigunn (feilskrevet *hildigunni*) at færa henne höfuð (o noget forskrevet) þitt’ *Cð*. 22-30 þá kvað — mínu: *sál* (bortset fra afvigelser i verset) *B* og *F* — i hvilken sidste membran ‘‘Þa (utydel.) þú .o. vífv (det sidste bogstav synes at mangle; f er utydeligt; det første v forlænget nedad)’’ er skrevet med rødt blæk i den yderste rand, medens verset er tilføjet i den nederste og fremhævet som sådant ved en rød overskrift ‘‘vífa(v forlænget nedad)’’ i en linie for sig, der er noget afbleget: det hele indvises ved et rødt kors efter höfuð þitt, gunnarr’; mgl. *A, Cð, D, E, I*.

bykk at þat muni þykkja
 þvengláðs njörun engu
 dýnu darra reynir 25
 driptar máli skipta.
 móins jarðar gakk þú myrðir
 meir fram í dyn geira
 leygs ef reið skal ráða
 rínar höfði mínu. 30

'ekki mun henni þat þykkja neinu varða, hvárt
 'þú efnir þat eða eigi' segir gunnarr 'enn þó munt
 'þú nær ganga hljóta, ef þú skalt þat meðal handa
 'hafa'. Þorgeirr mælti þá við bræðr sína 'hlaupu
 'vjer at hánnum fram allir senn. hann hefir engan 35
 'skjöld, ok munu vjer hafa ráð hans í hendi'. Þeir
 hljópu fram börkr ok Þórkell ok urðu skjótari enn
 Þorgeirr. börkr höggr til gunnars. gunnarr laust
 við atgeirinum svá hart, at sverðit hraut ór hendi
 berki. sjer hann þá til annarrar handar Þórkel 40

31-34 'ekki — hafa': Cð; 'ekki mun henni þat þykkja svá miklu varða'
 s. g. 'en þó munt þú þá nærr ganga verða' F; ekki mun henni
 þat þykkja (þikja þat E for þat þikkja) svá miklu ('mik' [sæðvanlig
 = mikil] E) varða' s. g. 'en þó muntú þá verða nærr (nærrí D
 at ganga' A, E, I; 'ekki mun henni þikkja svo myklu varða' s. g.
 'enn þó muntú nær ganga verða, ef þú vilt þat fá' D; mgl. B.
 34 þá: Cð; mgl. F, A, B, D, E, I. 35 at — senn: F (fram lídt be-
 skadiget, men sikkert), A, B; allir senn fram at hánnum I; at honum
 allir senn E; at honum allir D; "þíflat o." Cð (= þvers at
 gunnari). 35-36 hann — hendi: F (hvor skjöld er forskrevet fkiðlð),
 A, B, D, E, I; ok munu ver hafa ráð hans í hendi, því at hann
 hefir engan skjöld Cð. 37 hljópu: F, A, Cð, D, E, I; hljópu þá B.
 ok urðu: F, A, B, D, E, I; því at þeir urðu Cð. 38 höggr: F, A,
 B, D, E; hjó Cð; udeglemt í I. gunnarr: F, B, E; hann A, Cð,
 D; enn hann I. laust: F, A, Cð, D, E, I; lýstr B. 40 berki: F,
 A, B, D, E, I; hánom berki Cð. sjer hann: F, A, D, E, I; sá
 hann B; g. ser Cð. handar: F, A, B, D; handar ser Cð, E, G

standa í höggfæri við sik. gunnarr stóð nakkvat
 höllum fæti. hann sveiflaði þá til sverðinu, ok
 kom á hálsinn þórkatli, ok fauk af höfuðit. kolr
 mælti egilsson 'láti mik fram at kolskeggi. ek
 45 'hefi þat jafnan mælt, at vit myndim mjök jafn-
 'færir til vígs'. 'slikt megu vit nú reyna' segir
 kolskeggr. kolr leggrr til hans spjóti. kolskeggr
 vá þá mann ok átti sem mest at vinna, ok kom
 hann eigi fyrri sik skildinum, ok kom lagit í lærit
 50 útanfótar, ok gekk í gegnum. kolskeggr bráz við
 fast ok óð at hánum ok hjó með saxinu á lærit
 ok undan fótinn ok mælti 'hvárt nam þik eða

(ooo||"ndar s^u"), I. 42 hann — til: Cδ; hann sveiflaði D, E; sveiflaði hann G, I; gunnarr sveiflar F, A, B. 43 þórkatli: F, A, B, D, G, I; mgl. Cδ, E. ok fauk af: F, A, B, D, E; svá at hvar fjarri kom höfuðit niðr I, svá hvar (forskrevet hvar) fjarri kom niðr höfuðit G; svá at af tók höfuðit Cδ (hvis læsemåde måske er den oprindelige, i hvilket tilfælde læsemåden i F, A, B, D, E måtte anses for secundair og den i G og I for tertiær). 44 mælti egilsson: F, A, G, I; mælti 'eglll' s. hann D og E (ved misforståelse); "egilf (her má .f. være udeglemt) .m." Cδ; mælti B. láti: F, A, B, Cδ, G, I; látið D; lát E (jf. næst foreg. note). 44-45 ek — jafnan: Cδ; þat hefi ek lengi D, E, G, I; ok mælti 'þat hefi ek lengi F; ok hefi ek þat lengi B; því at ek hefi þat A. 45-46 myndim — vígs: F; myndim mjök jafnfærir menn til vígs B; myndim jafnfærir menn til vígs A; myndim jafnfærir (jafnir G) til vígs Cδ, G, I; munum mjök jafnvígir D, E. 47 til hans spjóti: F, A, D, E, G, I; þá til hans spjóti Cδ; spjóti til kolskeggs B. 48 vá þá: A; hafði þá vegit F, B, D, E, G, I; hafði vegit Cδ. átti: F, A, Cδ, D; átti þá B, E, G, I vinna: F, B, D, E, G, I; starfa A, Cδ. 48-49 kom hann: A, Cδ; kom F, B, D, E, G, I. 50 útanfótar — gegnum: F, A, B, G, I; ok gekk í gegnum útanfótar D (hvor fót er næsten udslettet, og hvor der foran utan er tilføjet et, som det synes, halvt udraderet bogstav, der mest ligner l — vistnok begyndende gentagelse af lærit), E; innanfótar ok gekk í gegnum Cδ. 50-51 bráz við fast ok: F, A, B (dog brá for bráz), D, G, I; bráz við fast ok kom nær hánom ok Cδ; mgl. E. 51 með: F, A, B, Cδ, D, E, G; mgl. I. 52 undan: F, A, B, D, E, G, I; undan hánom Cδ.

'eigi?' 'þess galt ek nú' segir kolr 'er ek var 'berskjaldaðr' ok stóð nakkvara stund á hinn fótinn ok leit á stúfynn. kolskeggr mælti 'eigi þarft þú 55 'at líta á, jafnt er sem þjer sýniz, af er fótrinn'. kolr fjell þá dauðr niðr. enn er þetta sjer egill faðir hans, hleypr hann at gunnari ok höggr til hans. gunnarr leggur í móti atgeirinum, ok kom á egil miðjan. gunnarr vegur hann upp á atgeir- 60 inum ok kastar hánnum út á rangá. þá mælti starkaðr 'alls vesall ert þú, þórir austmaðr, er þú sitr 'hjá, enn nú er veginn egill búsbúandi þinn ok 'mágr'. þá spratt upp austmaðrinn ok var reiðr mjök. hjörtr hafði orðit tveggja manna bani. aust- 65

⁵³ 'þess — kolr: F, B, D, E, G, I; 'þess galt ek' s. kolr A; kolr mælti 'þess galt ek Cð; er ek: F, A, B, D, E, G, I; at ek Cð. ⁵⁴ berskjaldaðr: F (der i övrigt skriver fkaallðr for -skjaldaðr), A, B, Cð, G, I; berskjaldaðr fyrir D, E. ok stóð nakkvara stund: F, A, B, D, E, G, I; kolr stóð um hrið Cð. ⁵⁵ leit: F, A, B, D, E, G, I; sá Cð. ⁵⁶ at líta á: F, B, D; á at líta E, G, I; at horfa á Cð; "at hýg" | A (der formodentlig har villet skrive at hyggja at). ⁵⁷ kolr — niðr: F, A, B, D, E, G, I; fellr kolr dauðr á jörð Cð. sjer: F, A, B, D, E, G, I; sá Cð. ⁵⁸ faðir hans: Cð; mgl. F, A, B, D, E, G, I. hleypr: F, A, B, D, E, G, I; ljóp Cð. ⁵⁹ í móti: F, A, Cð, D, G; í móti E; á móti B; til hans I. ⁶⁰⁻⁶¹ ok kom — atgeirinum: F, A, B (dog hann for egil), Cð, I; ok kom á egil miðjan, ok fell hann dauðr niðr D, E; oversprunget i G. ⁶¹ kastar: F, A, B, Cð, D, G, I; kastaði E. ⁶² alls vesall: sál. F ("allzvefæll", som det synes — dog er skriften her temmelig afbleget), B ("allz vefæll" — snarere to end ét ord), E ("allzt vefæll"), I ("allz| vefæll" — v forlænget nedad); allvesall A, D, G; vesall Cð. ⁶³ enn nú er: F; en Cð; nú er A, B, D, E, G, I. egill: A, B (feilskrevet égill), Cð, D, E; mgl. F, G, I. ⁶³⁻⁶⁴ ok mágr: F, A, B, Cð, G, I; mgl. D, E. ⁶⁴ þá — austmaðrinn: F, B, E; spratt austmaðrinnu upp D; þá spratt þórir upp A, Cð; þá spratt hann upp G, I. ⁶⁴⁻⁶⁵ var reiðr mjök: Cð, D, E, G (reiðr feilskrevet reið), I; varð reiðr mjök B; var mjök reiðr F, A. ⁶⁵⁻⁶⁶ austmaðrinn: F, B, Cð, D, E, G; "auft m" A; austr(?) I. ⁶⁶ hleypr — brjóstit: F, A, B, 19*

maðrinn hleypr at hánum ok höggr framan á brjóstit ok þar á hol. hjörtr fjell þá þegar dauðr niðr. gunnarr sjer þetta ok varpar sjer skjótt til höggs við austmanninn ok sníðr hann í sundr í miðju. 70 lítu síðar skýtr gunnarr til barkar atgeirinum, ok kom á hann miðjan ok í gegnum hann ok niðr í völlinn. þá höggr kolskeggr höfuð af hauki egils-syni, enn gunnarr höggr hönd af óttari í ölboga-bót. þá mælti starkaðr 'flýjum nú. ekki er við

G, I (dog mgl. j₂ í brjósti); ljóp at hjört (skrevet hioit) ok hjó framan á bringuna Cð; leggfr framann á brjóst hirte E; leggfr framan í brjóst á (disse to ord utydelige — de synes skrevne bóft aa [aa í ét tegn]) hirte (h₁) noget afbleget) D. 67 ok þar á hol: Cð; ok gekk á hol E; mgl. F, A, B, D, G, I. hjörtr — niðr: F, B (dog niðr dauðr for dauðr niðr), D (dog med udeladelse af þá); ok fell hjörtr þegar dauðr niðr E; hjörtr fellr þegar dauðr niðr G; hjörtr fellr þegar dauðr til jarðar I; hjörtr fell þá þegar dauðr A; ok þegar dauðr Cð (hvor noget må antages at være udeglemt). 68-69 varpar — austmanninn: A, B, Cð, D, E; var skjótr til höggs við austmanninn F; hleypr at austmanninum G, I. 69 sníðr: F (n forskrevet); höggr A, B, D, E, G, I; hjó Cð. í (foran sundr): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. miðju: F, A, B, Cð, D, G, I; miðjunne E. 70 lítu síðar: F (r forskrevet), A, B, Cð, G, I; þá D, E. til barkar atgeirinum: F, A, B, D, E; atgeirnom (feilskrevet atg/(einō í Cð) til barkar Cð, G, I. 71 kom: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. í (foran gegnum): F, A, B, D, E, G, I; svá í Cð. hann (efter gegnum): F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E (formodentlig ved udeglemmelse, da ordene ok í gegnum ere tilføiede í mærgen). niðr: F, A, D, E; svá niðr B, Cð; langt niðr G, I. 72 þá höggr: F, A, B, D, E; þá hjó Cð, G, I. 73 höggr (efter gunnarr): F (skrevet hoð — h₁ noget forskrevet — den usædvanlige forkortelsesmåde er foranlediget ved en rift í pergamentet), B (hvor r dog mangler); hjó D, E, G, I; mgl. A, Cð. óttari: F (til dels noget utydel.), A (temmelig utydel.), B, Cð, G, I; starkaðr D ("flkat."), E. ö1- (í ölbogabót): — "av1" (av í ét tegn) B, "avl" (av í ét tegn) I; "ol" F (stærkt afbleget), A, Cð, D, E, G. 74 -bót: F (meget utydel.), A, B, Cð, G, I; -bótlne D, E. nú: F, A; mer (ver D, E) nú B, D, E; undan Cð; ver undan G, I. 74-75 ekki — um: F, B, G, I; ekki er her við menn um A (ordene er her við noget utydelige): nú er ekki við menn um Cð; ekki er við

‘menn um at eiga’. gunnarr mælti þat mun ykk 75
 ‘feðgum þykkja illt til frásagnar, ef ekki skal mega
 ‘sjá á ykk, at it hafði í bardaga verit’. síðan
 hljóp gunnarr at þeim feðgum ok veitti þeim
 áverka. eptir þat skildu þeir; ok höfðu þeir gunn-
 arr marga þá særða, er undan hjeldu. á fundinum 80
 ljetuz fjórtán menn enn hjörtr hinn fimmtándi.
 gunnarr reiddi hjört heim á skildi sínum, ok var
 hann þar heygðr. margir menn hörmuðu hann, því
 at hann var vinsæll. starkaðr kom ok heim, ok
 græddi hildigunnr sár þeira þórgेirs ok mælti ‘yðr 85
 ‘væri mikit gefanda til, at jer hefðið ekki illt átt
 ‘við gunnar’. ‘svá væri þat’ segir starkaðr.

(*utydel.*) menn *D*; ekki er við *E*. 75 gunnarr mælti: *F, A, B, D, E*;
 herfor indskyde *G* og *I* s. g. efter replikken; *mgf. Cð*. 75-76 ykk
 feðgum: *Cð*; ykk *F* (*utydel.*), *A* (*lítt afbleget*), *B, G, I*; yðr *D, E*.
 76 þykkja — frásagnar: *A, B, D, E, G, I*; illt til frásagnar þikkja
F (*som det synes, uaget skriften her er stærk afbleget, især illt til*
frá); þikkja illt til orðs ok frásagnar *Cð*. 76-77 mega — ykk: *F,*
A, B, G, I; á ykk sjá *Cð*; mega sjá á yðr *D, E*. 77 at it —
 verit: *F* (*de to sidste ord temmelig afblegede*), *A, Cð, G* (*med fejlskr.*
b²dag; for bardaga), *I*; at þjer haft í bardaga (“b²ð)ðaga” — ðaga
 meget afbleget — *D*) verit *D, E*; *mgf. B*. 78 hljóp gunnarr: *F* (*verbet*
utydel.), *A, B, Cð, D, E*; hljóp hann *G, I*. 79 eptir þat: *F, A, B,*
D, E, G, I; síþan *Cð*. höfðu þeir: *F, A, B, D, E, G, I*; hafði *Cð*.
 80 marga þá: *F, A, I*; marga menn þá *B*; þá marga *Cð, D(?)*, *E,*
G. hjeldu: *F, A, B, D, E*; kómuz *G, I*; kómuz af fundinum *Cð*.
 80-81 á fundinum ljetuz: *F, A, B, D, E, G, I*; þar fello *Cð*. 81 enn:
B, Cð, G; ok *F, A, D, E, I*. 82 hann (foran þar): *F, A, B, Cð, E,*
G; *mgf. D, I*. 83-84 því — vinsæll: *F, A, Cð, G, I*; því at hann
 var vinsæll maðr *B*; *mgf. D, E*. 84 starkaðr kom ok: *F, A* (*stark-*
aðr noget utydel.), *B, G, I*; starkaðr (*udeglegt Cð*) kom *Cð, D,*
E. 85 sár þeira þórgेirs: *F, A, B, D, E, I*; hann ok svá þór-
 геirs sár *Cð*; hann *G*. ok mælti: *F, A* (*noget utydel.*), *B, D, E,*
I (*hvor dog mælti er udeglegt*); hón mælti *Cð, G*. 85-86 yðr — til:
F, A (*tíl dels noget utydel.*), *B, D, E*; mikit væri yðr gefanda til *G,*
I; mikit væri ykk gefanda til frændom *Cð*. 87 værl þat: *F, A, B,*
D, E, G, I; er víst *Cð*.

64. Steinvör í sandgili bað þórgrím austmann vera fyrir fjárforráðum sínum ok fara ekki útan ok muna svá lát fjelaga síns ok frænda. hann svaraði þat spáði mjer þórir fjelagi minn, at
 5 'ek mynda falla fyrir gunnari, ef ek væra hjer á landi; ok mun hann þat vitat hafa, er hann vissi 'dauda sinn fyrri'. hón mælti 'ek mun gefa þjer 'til guðrúnu dóttur mína ok fjeit allt at helmingi 'við mik'. 'eigi vissa ek, at þú myndir þat svá
 10 'miklu kaupa' segir hann. síðan kaupa þau þessu, at hann skal fá hennar; ok var þá boð þegar þat

64. 1-3 Steinvör — frænda: *F* (Steinvör feilskrevet Steinvör), *A* (dog uden sínum), *B* (dog uden sínum, samt med feilskriften raðv for -ráðum), *Cð* (dog Steinunn for Steinvör, samt fearreidum for fyrir fjárforráðum), *D* (dog uden sínum), *G* (dog fjárförum for fjárforráðum), *I* (dog uden sínum); Steinvör (begyndelsesbogstavet mangler) í sangili bað þórgrím ei utann fara ok muna svo lát felaga síns ok vera heidr (skrevet *ke|llr*) fyrir fjárforráðum *E*. 4 svaraði: — svarar eller svaraði *Cð, E, I*; "s." *B*; "f." *A, D, G*; sagði *F*. þat (foran spáði): *sál. alle* (nemlig: *F, A, B, Cð, D, E, G, I*). 4-6 at ek — landi: *F, A, B, D, E, G, I*; ef ek væra her á landi, at ek munda falla fyrir *g. Cð*. 6-7 mun — fyrri: *Cð*; ok mun hann vita þat fyrir, er hann vissi dauda sinn *F, A, E*; ~hann vita þat fyrir, er hann vissi dauda sinn *D*; ok mundi hann vita þat (þat vita *G* for vita þat) fyrir, er hann vissi fyrri (mgl. *B, G*) dauda sinn *B, G, I*. 7 hón mælti: *G, I*; herfor indskydes s. hón í *B* efter replikken, og í *E* efter mun; mgl. *F, A, Cð, D*. 8 til — mína: *F, A, B*; guðrúnu dóttur mína til *G, I*; guðrúnu dóttur mína *Cð, D, E*. 8-9 at — mik: *A*; mgl. *F, B, Cð, D, E, G, I*. 9 ek: *F, A, B, Cð, D, E*; ek þat *G, I*. þat: *F, A*; þetta *B, Cð*; mgl. *D, E, G, I*. 10 kaupa: *F, A, B, Cð, G, I*; kaupa vilja *D, E*. segir hann: *sál. her F, A, B, D, E, G, I*; hvorimod *Cð* indskyder disse ord efter ek. kaupa (foran þau): *F, A, B, D, E, G, I*; "kævtlo" (v forlænget nedad — feilskrift for keypto) *Cð*. 11 skal: *F, A, B, D, E, G, I*; skyldi *Cð*. 11-12 var — sumar: *Cð*; er boð þetta (þat *A*) um sumarit *F, A*; var (er *D*) boð þeirra um sumarit *B, D, E*; var brúðlaup ("brúðlaup" *G*, "bravð [r forlænget nedad] lavp" [begge led have av i ét tegn]) þat um sumarit *G, I*. 12 riðr: *F, A, B, D* (til dels afbleget), *E, G*;

sumar. gunnarr ríðr til bergþórshváls ok með hánum kolskeggr. njáll var úti ok synir hans — ok gengu í móti gunnari ok fögnuðu þeim vel. síðan gengu þeir á tal. gunnarr mælti 'hingat em ek 15 'kominn at sækja at þjer traust ok heilræði'. njáll sagði, at þat var skylt. gunnarr mælti 'ek hefi 'ratat í vandræði mikil ok drepit marga menn — 'ok vil ek vita, hversu þú vill vera láta'. 'þat 'munu margir mæla' segir njáll 'at þú hafir mjök 20 'verit til neyddr. enn nú skalt þú gefa mjer tóm 'til ráðagerðar'. njáll gekk í braut einn saman ok

reid *Cδ, I*. 12-13 með hánum kolskeggr: *F, A, B, D, G, I*; kolskeggr með honum *E*; svá kolskeggr *Cδ*. 13 ok (*foran* gengu): *F, A, B, D, E, G, I*; *mgf. Cδ*. 14 í (*foran* móti): *F, A, Cδ, D, E, G, I*; á *B*. gunnari: *F, B, Cδ, D*; *mgf. A, E, G, I*. þeim vel: *F, A, E, I*; vel þeim *G*; hánom vel *B, Cδ*; honom *D*. 15 tal: *F, A, Cδ, D, E, G, I*; tal gunnarr ok njáll *B*. 16 at þjer — heilræði: *A, B, Cδ*; at þer traust ok heil ráð (*disse to ord skrives i G heilrad, men heilrad [r forlænget nedad] i I*) *G, I*; heilræði at þer ok traust *F*; at þer traust *D, E*. 17 sagði — skylt: *B*; s. þat skylt vera *Cδ*; s. 'skylt er þat' *F*; s., at þat var makklgt *A, D, E*; ok s., at þat var makklgt (-ligt skrevet lkgf) *I* (*hvor svarar eller svaradi má være udeglemt foran ok*); svaradi (*skrevet .f.*) ok sagði, at þat væri makklgt *G*. gunnarr mælti: *Cδ, G, I*; *hvorfor F, A, B indskyde sagði gunnarr efter vita*; *mgf. D, E*. 18 ratat: *F, A, B, Cδ, D, E*; hitt *G, I*. vandræði mikil: *A, G*; mikil vandræði *D, E*; "váúðræði mik" *B*, "vetðræði mik" (*det sidste træk af m forlænget*) *F* — *hvilke to membraner således synes at have mikil; vandræði I; vandkvæði mikil Cδ*. ok drepit marga menn: *F, A* (*doguden marga*), *B, Cδ, D, E*; *mgf. G, I*. 19 vita: *F, A, B, D, E, G, I*; nú vita *Cδ*. vera láta: *F, B, Cδ* (*láta feilskrrevet la/lata*); láta með fara *D, E, G, I*; láta nú með fara *A*. 20 segir njáll: *F, A, B, D, E, G, I*; *mgf. Cδ*. 21 til neyddr: *F, A, B, D, E*; neyddr til *Cδ, G, I*. enn — gefa: *F, A, B, Cδ, G, I*; enn nú gef *E*; gef *D*. tóm: *F, A, B, Cδ, G, I*; tómstund *E*, også *D* synes at have tómstund i den yderste margen. 22 ráðagerðar': *F, B, Cδ, G*; ráðagerðarinnar' *A, E, I*; ráðagerðarinnar' (*til dels afbleget*) s. njáll *D*. njáll gekk: *F, A, B, G, I*; hann gekk þá *Cδ*; ok gekk *D, E*.

hugsaði ráðit ok kom aptr ok mælti 'nú hefi ek
 'nakkvat hugsat málit, ok lítz mjer sem þetta muni
 25 'nakkvat með harðfengi ok kappi verða at gera.
 'þorgeirr hefir barnat þórfinnu frændkonu mína, ok
 'mun ek selja þjer í hendr legorðssökina. aðra
 'skóggangssök sel ek þjer á hendr starkaði, er
 'hann hefir höggvit í skógi mínum á þríhyrnings-
 30 'hálsu. ok skalt þú sækja þær sakar báðar. þú
 'skalt fara þangat sem jer börðuz ok grafa upp
 'hina dauðu ok nemna vátta at benjum ok úhelga

23 hugsaði ráðit: F, Cð; hugsar ráðit B; hugsaði málit A (hvor mállit [skrevet mali?]) er noget utydel, og hvor m synes noget forskrevet), D, E, G, I. ok kom aptr: F, B; hann kom aptr Cð; ok kom aptr síðan A, E; kom aptr síðan D; ok kom síðan aptr G, I. 24 nakkvat hugsat málit: F, B; hugsad málit D; nakkvat hugsat ráðit Cð; nökkut at hugat A, E, G, I. sem: F, A, B, G, I; svo, sem E; ~~~~~ D (der dog synes at have haft svo, sem); svá, at Cð. Þetta: F, B, Cð, G, I; þetta (noget afbleget i D) mál A, D, E. 24-25 muni nakkvat: B, G, I; muni nú nökkut F, A; muni Cð, D, E. 25 harðfengi — gera: F, I; kappi ok harðfengi verða at gera A; kappi ok harðfengi gera verða Cð (gera verða feilskrevet ða v, a); harðræði ok kappi verða at gera B; harðfengi ok kappi (her er måske verða udeglemt) at vera G; kappi ok harðfengi verða at ganga E; harðfeingi verða at ganga D. 26 þórfinnu frændkonu mína: F, A, B, Cð, D, G, I; frænkonu mína þórfinnu E. 27 mun: F, A, B, D, E, G, I; vil Cð. þjer — -sökina: F; legorðssökina þer í hendr G; þer sökina þá í hendr Cð; þer legorðssökina A, B, D (til dels ulæselig), E, I. 28 sel — starkaði: F, A, B, D, E, G, I; vil ek þer í hendr selja Cð (der således, uden tvivl urigtigt, også henfører denne sag til þorgeirr; se neden for kap. 66, linn. 47-49). 30 -hálsu: F, A, B, Cð, D(?), G, I; -hálsi E. þær: F, A, B, D, E, I; þessar Cð, G. 30-31 þú — þangat: F, A, B, D, E, I; þú skalt fara þगत til G; þá skaltú fara til þangat Cð. 31 ok (foran grafa): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. 32-33 ok nemna — dauðu: B, Cð; ok nefna vátta at benjum, at þú úhelgar alla hina dauðu A, D (der dog har þá for alla, og hvor benjum, attú óh er næsten helt udsløttet, medens en del af det øvrige er temmelig afbleget), E; ok nefna vátta at benjum, at þú úhelgar alla þá I; ok nefna vátta ok úhelga þá alla G; over-

þá alla hina dauðu fyrir þat er þeir fóru með þann
 'hug til fundar við þik at veita þjer ákvámur ok
 'bráðan bana ok bræðrum þínum. enn ef þetta 35
 'er próbat á þingi ok því sje við lostit, at þú
 'hafir áðr lostit þorgeir ok megir fyrir því hvártki
 'sækja þína sök nje annarra, þá mun ek svara því
 'máli ok segja, at ek helgaða þik á þingskálapingi
 'svá at þú skyldir bæði mega sækja þitt mál ok 40
 'annarra; ok mun þá verða svarat máli því. þú
 'skalt ok finna tyrfing í berjanesi, ok skal hann
 'selja þjer sök á hendr önundi í tröllaskógi, er mál
 'á eptir egil bróður sinn'. reid þá gunnarr heim

sprunget i F. 33 með: F, A, B, Cð, D (utydel.), E (utydel.); við
 G, I. 34 fundar við þik: Cð, D, G, I; fundar F, A, B; fundarinn
 (r dog udeglemt) E. 35 enn: F, A, B, Cð, D, E, G; ok Cð; mgl. I.
 36 er próbat: sál. Cð, samt (dels med f, dels med v, for b) Fog A og B
 og Cð og G og I; prófast D, E. ok því sje: F, A, B, Cð, D, E, I; þá
 mon því Cð, G. við lostit: F, A, B, D, E, G, I; upp lostit Cð;
 "við harid (lidit utydel. især b)" Cð. þú: F, A, B, Cð (skrevet
 þav [av i ét tegn]), Cð, D, E, G; mgl. I. 37 lostit: F, A, Cð, D, E,
 G; slegit I; barit B; oooo Cð. fyrir því: Cð; þú B, G, I; mgl. F,
 A, D, E; oooo Cð. 39 máli: F, A, Cð, Cð, D, E, G, I; mgl. B.
 39-41 ok segja — því: F (der dog ikke har svá foran at þú, men
 foran annarra), A (dog uden svá), B (dog þessu for því), Cð
 (dog uden svá, samt med svarað verða málinu for þá — því), D
 (dog uden svá, samt med þar for þá og því máli for máli því), E
 (þingskála feilskrevet þingska, svá mangler, þar stár for þá); ok
 segja, at ek helgaða þik á þingskálapingi svá at þú skyldir bæði
 sækja þína sök ok annarra — ok mun verða borgit því máli Cð (hvor
 mega synes udeglemt); mgl. G, I. 42 ok finna: F, A, B, E, G; finna
 Cð, D, I; at finna Cð (hvor fara formodentlig er udeglemt foran at).
 berjanesi: F, A, B, Cð, G; berunesi D, E, I; bjarnarnesi Cð. 43 sök
 — önundi: F, B, Cð; á hendr sök önundi I (i forstyrret orden);
 "lok amöðj" G (d. e. sök amundi, i det á hendr eller á hönd er ude-
 glemt); sök á hönd önundi A, D, E; sök (utydel., især f) í hönd
 á önund (sál.) Cð. í tröllaskógi: F, B, Cð, Cð (g forskrevet), G,
 I; mgl. A, D, E. mál: F, Cð, Cð, G; málit A, D, E, I; mæla B.
 44 reid þá gunnarr: F, A, Cð; reid gunnarr þá B, D, E, G; riðr

45 fyrst. enn nökkurum nóttum síðar riðu þeir njálssynir ok gunnarr þangat til sem líkin váru ok grófu þá upp alla sem jarðaðir váru. stefndi gunnarr þeim þá öllum til úhelgi fyrir atföör ok fjörráð ok reið heim eptir þat.

65. Þetta haust hit sama kom út valgarðr hinn grái ok fór heim til hofs. þorgeirr fór at finna þá valgarð ok mörd ok sagði, hver firn váru, er gunnarr skyldi hafa úhelgat þá alla, er
5 hann hafði vegit. valgarðr kvað þat vera mundu

gunnarr nú Cð; gunnarr reið þá I. 45 fyrst: F, A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. enn: F, A, B, D, E, G, I; ok Cð; mgl. Cð. 45-46 riðu — gunnarr: F, A, B, Cð (dog uden þeir), D (dog riða for riðu), E (som D), G, I; riðu þeir gunnarr ok njálssynir Cð. 46 þangat til: F, A, Cð; þangat B, Cð, D, E, G; "þaog" I líkin váru: F, A, B, Cð, D, E, I; fundrinn hafði verit Cð, G. 47 þá — váru: F, A, B; upp alla þá er jarðaðir vóro D; þá upp alla þá sem jarðaðir váro I; upp báða þá ok alia þá er jarðaðir (feilskrevet iardir) vóro (eller váro) E (forvirret); þá upp alia er jarðaðir höfðo verit Cð, G; þá upp alla Cð. 47-48 stefndi — öllum: F (med feilskriften stegði for stefndi), B, I; stefndi gunnarr þeim öllum þá A, Cð (hvor noget er udraderet imellem þeim og öllum); gunnarr stefndi þeim öllum (mgl. Cð) Cð, G; nefndi gunnarr ser votta ok stefnde þeim öllum D; stefndi g. votta at þeim þá öllum E (forvirret — måske i stedet for nefndi g. ser votta, at hann stefndi þeim þá öllum). 48 úhelgi: F, A, B, Cð, D, E, G, I; "úhelgis" Cð. 49 ok reið — þat: F, A, B; ok reið heim síðan D, E, I; hann reið heim eptir þat Cð; þeir riðu heim eptir þat G; ok fóro (eller fór) heim eptir (det første bogstav utydel.) þat Cð.

65. 2 fór at: F, Cð, Cð, D, G, I; ferr at A, E; fór til hofs at B. 3 valgarð ok mörd: F, B, Cð, G; mörd ok valgarð A, Cð, D, E, I. ok sagði: F, A, B, Cð, E, G, I; ".I." D; at segja þeim Cð. firn: A, B (forskrevet), Cð (til dels utydel.), Cð, D, E, G, I; efni (utydelig tilføiet over linien, vistnok af den, der har skrevet versene i margen) F 4 er (foran gunnarr): F, A, B, D, E, G, I; at Cð, Cð. skyldi — alia: F, A, B, Cð, D, G, I; hafði óhelgat þá alia Cð; hafði stefnt þeim öllum til óhelgi E. 5 hann hafði vegit: F, A, B, D, G; hann hafði vegit — kvað slíkt mikla úhafu I; hann hefir vegit Cð; hann hafði vegit E; at höfðo verit Cð. þat

rád njáls ok þó eigi öll upp komin þau sem hann myndi ráða hánnum. Þorgeirr bað þá feðga liðveizlu ok atgöngu. enn þeir fóru lengi undan ok mæltu til fje mikit at lyktum. var þat í ráðagerðum, at mörðr skyldi biðja Þórkötlu dóttur 10 gissurar hvíta, ok skyldi Þorgeirr þegar riða vestr um ár með þeim valgarði ok merði. annan dag eptir riðu þeir tólf saman ok kvámu til mosfells, ok var þeim þar vel fagnat — váru þar um nóttina. vekja þeir þá til við gissur um bónorðit. lýkr svá 15

vera mundu: *F, Cð, G*; þetta vera mundu *A, I*; þetta mundu vera *Cð, D*; þat vera *B*; þetta *E*. ⁶ rád njáls: *F, A, B, Cð, Cð, D, G, I*; njáls rád *E*. þó: *F, A, B, Cð, D, E, I*; "moa þó" *Cð*; mundu þó *G*. upp: *A, B, Cð, D, G, I*; fram *Cð, E*. ⁶⁻⁷ þau — hánnum: *Cð, G*; þau sem hann mundi hafa ráðit hánnum *A*; þau sem hann mundi hánnum ráðit hafa *D, E*; þau sem hann mundi ráðit hánnum hafa *I*; 'þau sem hann man hafa ráðit hánnum' *B*; *mgf. Cð*. ⁷ feðga: *A, B, Cð, G*; *mgf. Cð, D, E, I*. ⁸ ok atgöngu: *A, B, D, E, G, I*; *mgf. Cð, Cð*. lengi undan: *A, B, Cð, Cð, E, G, I*; undan leingi *D*. ⁹ til fje: *A, Cð, Cð, D, E, G, I*; fe til *B*. at lyktum: *A, B, Cð, D, E, G, I*; ok at lyktum *Cð* (*der således henfører disse ord til det følgende*). var þat: *A, Cð, Cð, D, E, G*; varð þat *I*; var þat þá *B*. ⁹⁻¹⁰ ráðagerðum: *A, B, Cð, Cð, D, I* (*feilskrevet radom[det forlængede r] g'ðom*); ráðagerð *E, G*. ¹⁰⁻¹¹ Þórkötlu — hvíta: *A, B, Cð, G, I*; dóttur gizurar hvíta *Cð*; dóttur gizurar hvíta, er þorkatla het *D, E*. ¹¹ þegar: *A, B, Cð, Cð, D, E, I*; *mgf. G*. ¹² um: *A, Cð, D, E*; yfir *B, Cð, G*; *udegl. I*. valgarði ok merði: *B, Cð, G, I*; valgarði ok merði, ok fór hann þá (*mgf. D, E*) ekki helm *A, D, E*; *mgf. Cð*. ¹³ eptir: *A, B, Cð, D, E, I*; *mgf. Cð, G*. riðu: *B, Cð, Cð, D, E, G* (*det sidste bogstav utydel.*); riða *A, I*. tólf — kvámu til: *Cð og G* (*begge xij*); (heiman tilf. *A*) xij ok koma til *A, I*; xij saman til *D*; heimán xv (*ikke fuldkommen tydel., men synes dog sikkert*) saman ok kómu til *Cð*; 7 (*skrevet som i Frumpp. side 5 lin. 7*) saman ok kómu til *B*; *mgf. E*. ¹⁴ ok var — fagnat: *Cð, G*; var þeim þar vel fagnat *B* (*v í vel forskrevet*), *Cð*; *mgf. A, D, E, I*. váru — nóttina: *A*; var (?) þar um nótt *I*; *mgf. B, Cð, Cð, D, E, G*. ¹⁵ vekja — til: *B*; vekja ("ek" for k) þeir til *Cð*; vekja til *G*; (*ok tilf. E*) vekja þeir þá til máls *A, D, E*; víkja þeir nú til *Cð*; víkja þeir þá til mála *I*. við — bónorðit:

með þeim, at ráðin skyldu takaz, ok skyldi boð
vera á hálfis mánaðar fresti at mosfelli. riða þeir
heim. síðan fjölmenna þeir feðgar mjök til boðsins
— var þar ok mart fyri boðsmanna —, ok fór
20 þat vel fram. fór þórkatla heim með merði ok
var fyri búi, enn valgarðr fór útan um sumarit.
mörðr eggjar þórgeir á um málatilbúnað við gunnar.
þórgeirr fór at finna öfund í tröllaskógi — biðr
hann nú búa til vígsmálit egils bróður síns ok
25 sona hans ‘enn ek mun búa til vígsmál bræðra

A, B, Cð, D, E, I; við gizur um bónorð Cð; um bónorðit við gizur G. 15-16 lýkr — þeim: B, G; lauk svá með þeim Cð; lýkr svá þar með þeim A, D, E, I; lýkr svá Cð. 16 ráðin skyldu takaz: A, B, Cð (der efter takaz tilföier "m; [m forskrevet] þm"), Cð, I; ráðin skyldi takast D, E; takaz skulu ráðin G. 16-17 boð vera: A, Cð, Cð, D, E; boðit vera B, G; brúðlaup I. 17 á: A, B, Cð, Cð, E, G, I; at D. hálfis mánaðar: A, B, Cð, D (som ét ord), E, G, I; hálfmánaðar Cð. riða þeir: A, D, E, I; riðu þeir Cð; riða þeir nú B; riðu þeir nú Cð, G. 18 síðan — boðsins: A; ok buðu mönnum ok fóru síðan til boðsins Cð; síðan riða þeir til boðs (brúðlaups I) B, I; riðu þeir til boðs at ákvednum degi D; þeir riðu til boðs E; en síðan til boðsins Cð, G. 19 var — -manna: A; var þar fjöðri fyri boðsmanna B, G; var þar fyri fjóðri boðsmanna Cð; var þar fjólmennat fyri boðsmanna I; mgl. Cð, D, E. 19-20 ok fór þat: A, B, D, E, I; fór þat Cð; ok fór veizlan Cð, G. 20 fór: A, B, Cð, Cð, G, I; ok fór D, E. 20-21 ok var fyrri búi: A, B, Cð, D, E, I; "oc ið v bvi" Cð (hvor tók má antages át mangle); mgl. G. 21 fór (foran útan): A, Cð, Cð, D, E, G, I; mgl. B. 22 eggjar — -búnað: A, I; eggjar þórgeir á málatilbúnað B, Cð, G; eggjar nú þórgeir á málatilbúnaðinn Cð; eggjaði um málatilbúnaðinn D, E. 23 fór at: A, B, Cð, Cð, D; ferr at E, G, I. öfund: A, B, Cð, Cð (skrevet onū), D, E, I; "aīnd" (= ámund, jf. note 16 til kap. 64) G. í tröllaskógi: Cð, G; mgl. A, B, Cð, D, E, I. 23-24 biðr hann nú: A, B, I; biðr hann G; ok biðr hann Cð; ok biðr hann at D, E; ok let hann Cð. 24 vígsmálit: B, Cð, D, E, G, I; vígsmál A, Cð. 24-25 egils — sona: B (o í sona forskrevet), Cð; egils bróðr síns í sangill ok sona E; bróður síns ok sona A; föður síns (dog se disse to ord snarest ud som ét) ok sona G (urigt.); eptir egil, (mgl. Cð) bróður sinn (í sandgllit tilf. D) ok sono (feilskrevet lynn

'minna ok áverkamál mitt ok föður míns'. öndur
 kvadz þess albúinn. fara þeir þá ok lýsa vígunum
 ok kveðja níu vættvangsbúa. þessi málatilbúnaðr
 spurðiz til hlíðarenda. ríðr gunnarr þá at finna
 njál ok segir hánun ok spurði, hvat hann vildi ³⁰
 þá láta at gera. 'nú skalt þú' segir njáll 'stefna
 'vættvangsbúum ok nábúum saman ok nemna vátta
 'fyri búum ok kjósa kol til veganda at vígi hjartar
 'bróður þíns — því at þat er rjett. síðan skalt
 'þú lýsa víginu á hendr kol, þó at hann sje dauðr. ³⁵
 'þá skalt þú nemna þjer vátta ok kveðja búa al-

= synir *D*) *Cð*, *D*, *I*. ²⁵⁻²⁶ 'enn — míns': *A*, *B*, *Cð* (*dog* vigs-
 mált for vigs-mál), *D*, *E*, *G* (*med* feilskriften uigs for vigs-mál), *I*;
mgf. Cð. ²⁶⁻²⁷ öndur kvadz þess: *Cð*; hann kvaz þess *A*; hann
 kvez þess *E*, *I*; hann kvez *D*; hann læz þess *Cð*; hann letz þess
 vera *B*, *G*. ²⁷ þá ok lýsa: *A*, *B*, *Cð*; þá ok lýstu *G*; nú ok lýsa
Cð; ok lýsa *D*, *I*; þá at lýsa *E*. ²⁸ kveðja: *B*, *Cð*, *G*; kveðja
 heiman *A*, *D*, *E*, *I*; nefna *Cð*. vættvangs-: — vættfangs *A*, *B*,
Cð; vettfangs *Cð*, *D*, *E*; vetfangs *G*, *I*. ²⁸⁻²⁹ þessi — spurðiz: *A*,
D, *E*, *I*; þessi málatilbúnaðr spyrz *B*, *G*; þessi málatilbúnaðr (*for*
disse ord har Cð feilagtig þenna málatilbúnað) frettiz (nú tilf. *Cð*)
Cð, *Cð*. ²⁹ ríðr gunnarr þá: *B*, *Cð*; reid gunnarr þá *A*, *D*, *E*, *I*;
 þá ríðr gunnarr *G*; þá tók(?) gunnarr *Cð*. ³⁰ ok segir hánun: *A*,
B, *Cð*, *Cð*, *D*, *E*, *I*; *mgf. G*. spurði: *A*, *Cð*, *D*, *E*, *I*; spyr *B*,
Cð, *G*. ³⁰⁻³¹ hvat — láta at: *A*, *D*; þá, hvat hann vildi láta at (at láta
 for láta at *Cð*) *Cð*, *E*; hvat hann vill nú láta at *G*; hvat hann skyldi
 þá láta at *I*; þá, hvat hann skyldi nú láta at *Cð*; hvat þá skyldi
 at *B*. ³¹ nú skalt þú: *B*, *D*, *E*, *G*, *I*; "n."(?) skaltú *A*, *Cð*;
 þú skalt *Cð*. segir njáll: *A*, *B*, *Cð*, *D*, *E*, *I*; *mgf. Cð*, *G*.
³² vættvangs- — nábúum: *B* ('vat'fangs- osv. — som om skriveren
 havde tænkt på váttr vidne), *Cð* (vættfangs- osv.); vættfangs/'vett'-
 fangs- *Cð*, *D*; vetfangs- *I*) -búum þinum ok nábúum (þínum tilf. *I*)
 þinum *G*. saman: *A*, *B*, *Cð*, *D*, *E*, *G*, *I*; *mgf. Cð*. ³²⁻³³ vátta fyri
 búum: *A*, *D*, *E*, *I*; þer vátta *Cð*; vátta *B*, *Cð*, *G*. ³⁴ bróður þíns:
A, *B*, *Cð*, *Cð*, *D*, *G*, *I*; *mgf. E*. ³⁵ víginu: *B*, *Cð*; vígl *Cð*; víg-
 sökinn *A*, *D*, *E*, *I*; víglýsing *G*. hendr: *B*, *Cð*, *D*, *G*; hönd *A*,
Cð, *E*, *I*. ³⁶ þá — þjer: *A*, *B*, *Cð*, *D*, *E*, *G*, *I*; þú skalt nefna *Cð*.
 búa: *A*, *B*, *Cð*, *Cð*, *G*; búa til *I*; þá *D*, *E*

Þingsreiðar at bera um þat, hvárt þeir væri í
 'atvist ok atsókn þá er hjörtr var veginn. nú skalt
 þú ok stefna þórgæiri um legorðssökina ok svá
 40 'öundi í tröllaskógi um sökina tyrfings'. gunnarr
 fór með öllu sem njáll kenndi ráð til. þetta þótti
 mönnum undarligr málalibúnaðr. fara nú þessi mál
 til þings. gunnarr reið til þings ok njáll ok synir
 hans ok sigfússsynir. gunnarr hafði sendan mann
 45 mágum sínum, at þeir skyldi riða til þings ok
 fjölmenna mjök, ok kvað sjer þetta mundu vera

³⁷ at (foran bera): A, B, D, E, G, I; "at" eller "oe" Cð; "oe" Cð. þeir væri: A, Cð, I; þeir vǫro B, Cð, G; hann var D; hann "fi" (vistnok ufuldkommen rettelse af var til væri) E. ³⁸ atvist ok atsókn: A, I; atsókn ok í atvist D, E; atsókn B, Cð, Cð, G. ³⁸⁻⁴⁰ nú — tyrfings: A, D (dog uden ok foran stefna, samt med fyrri for um på det første sted), E (dog fyrri for um på det første sted), I; þú skalt stefna þórgæiri um legorðssökina ok svá öundi um sökina tyrfings B, Cð, G (der på dette sted har öundi, skrevet auði, men som har udeglemt skalt); mgl. Cð. ⁴¹ fór með öllu: Cð, G; fer með öllu D, E; fór nú með öllu B; ferr nú at öllu A; fór at öllu I; ferr nú svá (noget fordunklet) með öllum stefnum (ef næsten helt bortrevet) Cð. sem — ráð til: Cð; sem njáll hefir gefit ráð til Cð; sem njáll lagði (feitskrevet ráði) ráð á B; svá sem hánnum vǫro ráð til kennd af njáli A; sem hánnum var boðit ok ráð til kennd af njáli I; sem hánnum var ráð til kennt af njáli G; sem honum var ráð til gefit af njáli E; sem honum vǫro ráð til gefin um málin D. ⁴¹⁻⁴² þetta — -búnaðr: B, Cð (dog med tilfötet vera efter -búnaðr), G; þetta þótti öllum undarligr málalibúnaðr A; þetta (mgl. I) þótti öllum (mgl. D) kynligr málalibúnaðr D, E, I; mgl. Cð. ⁴²⁻⁴³ fara — þings: A, B (þings feitskrevet þug), G, I; fóro nú þessi mál til þings D, E; fara nú mál þessi til þings Cð; fara nú öll þessi mál til alþings Cð. ⁴³ reið: A, Cð, D, E, I; riðr B; riðr nú Cð, G. ⁴³⁻⁴⁴ ok njáll — hans: B, Cð; njáll ok synir hans D, G, I; ok synir njáls A, Cð, E, — unöiagtigt. ⁴⁴ sendan mann: Cð; sent mann B, G; (ok tilf. A) sent menn ("m" A, "m" I) A, I; (ok tilf. E) sent orð D, E; sent vestr orð Cð. ⁴⁵⁻⁴⁶ skyldi — fjölmenna: A, B, Cð, D, G, I; kæmi til þings ok fjölmenni Cð; rið til þings ok fjölmenna (!) E. ⁴⁶⁻⁴⁷ ok kvað — vestan: Cð; ok

mjök harðdrægt. þeir fjölmenntu mjök vestan. mörðr reið til þings ok rúnólfr ór dal ok þeir undan þríhyrningi ok önundr ór tröllaskógi.

66. Enn er þessir menn kvámu til þings, ganga þeir í lið með gissuri hvíta ok geir goda. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir gengu allir í einum flokki ok fóru svá snúðigt, at menn urðu

(*mgl. D*) kvað þetta mundu mjög kappdrægt (*feilskrevet kapðæk E; kappdregið D*) verða. þeir fjölmenntu mjök vestan *D, E*; kvað þeim þetta mjök kappdrægt mundu (*disse fire ord stiller I således: mundo þetta mjög kappdrægt*) verða. þeir fjölmenntu mjök (*mgl. J*) vestan *A, B, I*; vestan *G* (*der nemlig har sprunget fra det første mjök til det tredje*); *mgl. Cð*. ⁴⁸ mörðr: *B, Cð* (*det første r udeglemt*), *Cð, G*; mörðr vaigarðsson *A, D, E, I*. ⁴⁹ ok (*þoran önundr*): *A, B, D, E, I*; *mgl. Cð, Cð, G*. -skógi: *A, B, Cð, D, E, G, I*; -skógi, ok fjölmenntu mjök hváirtveggjo *Cð*.

67. ¹⁻⁷ Enn — miklu: — Enn er þeir koma á þing, ganga þeir í lið með þeim gizurr hvíti ok geirr. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir gingu allir í einum flokki ok fara svá snúðigt, at menn urðu at gæta sín, ef fyrri váro, ef eigi felli. ok var ekki jafntíðrætt um allt þingit, sem um málaferli þessi hin miklu *A*; Enn er þeir koma á þing, ganga þeir í lið með gizuri hvíta ok geir goda. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir gengu allir í einum flokki ok fóro svá snúðigt, at menn urðu at gæta sín, ef fyrri urðu, at eigi felli. ok var ekki jafntíðhjald um allt þingit (*disse to ord wrightigt skrevne allþingit*), sem um málaferli þessi hin miklu *B*; Enn er þessir menn kómu til þings, ganga þeir í lið með gizuri hvíta ok geir goda. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir gengu í enom flokki ok fóro svá snúðigt, at menn vurðu at gæta sín, ef fyrri væri, at eigi felli. ok ekki var annat jafntíðrætt um þingit (*disse to ord stå med henvisningstegn i margen og skrives vðg. som om der skulde læses um þing*), sem um málaferli þessi hin miklu *Cð*; Enn er þeir koma til þings, ganga þeir í lið gizurar hvíta ok geirs goda. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir gengu allir í einum flokki ok fóro (*her er formodentlig svo udeglemt*) snúðigt, at menn urðu at gæta sín, ef fyrri váro, at eigi felli. ok var ekki jafntíðrætt um allt þingit, sem um málaferli þessi hinu myklu *D*; enn (*e mgl*) er þeir koma til þings, ganga þeir til gizurar hvíta ok geirs goda. gunnarr ok sigfússsynir ok njálssynir gengu allir í einum flokki ok fóro svo snúðigt, at menn

5 at gæta sín, ef fyri váru, at eigi fjelli. ok var ekki jafntíðrætt um allt þingit, sem um málaferli þessi hin miklu. gunnarr gekk til móts við mága sína, ok fögnuðu þeir óláfr hánnum vel. þeir spurðu gunnar um fundinn. enn hann segir þeim frá
10 gjörla ok bar öllum vel söguna ok sagði þeim, hvat hann hafði síðan at gört. óláfr mælti 'mikils

urðu at gæta sín fyrir, at ei fellu (*sál.*) ok var ekki jafnt (*sál.*) tíðrætt um allt þingit, sem um málaferli þessi inu miklu E; með glizuri hvíta ok geir goða. gunnarr ok njálssynir ok sigfússsynir gengo í einum flokki ok fara svá snúðigt, at menn urðu at gæta sín, ef fyrir urðu, at eigi fellu. ok ekki var jafnsjöltalat um þingit, sem um málaferli þessi hia miklu G (*der således lader mördr og hans ledsagere følges med glizurr og geirr til tinget*); "eð" er þeir koma á þing, ganga í lið með þeim glizurr hvítu ok geirr goði. enn sigfússsynir ok njálssynir gengo allir með gunnari í einom flokki svá snúðigt, at menn urðu at geyma sín, ef fyri váro, at menn fellu elgi. ok var ekki jafntíðrætt um allt þingit, sem um málaferli þessi in miklu I; Enn (*utydel.*) er menn kvómu (ó og ísar m noget *utydel.*) til þings, var mönnum ekki jafntíðrætt (*fn utydel., r bortrevet, for ti står du*), sem mál þessi en miklu. þeir váro jafnan í einum flokki (*til dels utydel.*) gunnarr ok njálssynir ok sigfússsynir (*sigl beskadiget*), ok gengu þeir svá snúðigt hjá mönnum, at þeir urðu (*ur bortrevet og ð utydel*) at gæta sín, ef þeir felli (*liðbeskadiget*) eigi fyri þeim Cð. ⁷ gekk: B, Cð, Cð, G; gengr A, D, E, I. ⁸ ok — óláfr: A, B, E; fögnuðu þeir óláfr Cð (*til dels noget utydel.*); þeir óláfr fögnoðu (*til dels utydel.*) I; ok fögnuðu þeir D; þeir fögnoðu Cð, G. ⁸⁻⁹ þeir spurðu gunnar: A, Cð (*med feilskriften spurði — sp utydel.*), D, E; þer frettu gunnar at B; þeir spurðu at I; ok spurðu at Cð; ok spurja at G. ⁹⁻¹¹ enn — gört: — en hann s. þeim frá gjörla ("gjøra" B *feilagt*) ok bar öllum vel sögu (*mgf. A*) ok sagde þeim, hvat hann hafði síðan at gört A, B; enn hann s. þeim gerla frá ok bar öllum vel söguna ok s. þeim, hvat hann hafði síðast at gert I; enn hann s. þeim frá öllu sem gerst ok bar öllum vel söguna ok segir þeim síðan, hvat hann hafði at gert Cð; hann s. þeim allgerla frá ok bar öllum vel ok sagði þeim síðan, hvat hann hafði at gert G; enn hann segir þeim gjörla frá — ok brá (?) þeim öllum vel (*við tilf. D*) — ok sagði þeim síðan, hvat hann hafði at gert D, E; *mgf. Cð.* ¹¹⁻¹² mikils er: A, B, Cð, E; mikils (*til dels beskadiget, men der synes ai have*

'er vert, hversu njáll stendr þjer fast um alla 'ráðagerð'. gunnarr kvaðz aldri þat mundu launat geta enn beiddi þá liðveizlu ok atgöngu. þeir kvaðu þat skylt vera. fára nú málin hvártveggi í 15 dóm. flytja nú hvárir sitt mál fram. mörðr spurði, hví sá maðr skyldi hafa mál fram, er áðr hafði unnit sjer til úhelgi við þórgeir, svá sem gunnarr var. njáll svaraði 'vart þú á þingskálapingi um 'haustit?' 'var ek víst' segir mörðr. 'heyrðir þú' 20

stætt "mikilf") er um Cð; mikils er þó G; mikils er þat I; mikilð (verbet udeglemt) D. 12-18 njáll — -gerð: B; njáll stendr þer fast um alla luti of ráðagerð Cð; njáll stendr þer fast um allar ráðagerðir G; fast njáll stendr þer (mgl. D) um alla ráðagerð þá er hann leggfr fram A, D, E, I; ooooo Cð. 18-14 kvaðz — geta: A; letz þat aldri myndu launat geta B; kvezt aldri þat mundu launat geta (feilskr. getat) E; kvezt þat aldri launad geta D; kvez hánom þat aldri launat fá Cð; kvez (feilskr. keuz) aldri hánum mundu þat fá launat G; kvez aldri þat mundo ómbunat geta I; ooooo Cð. 14 enn — atgöngu: A, D (dog það for beiddi), E, I; enn beiddi þá liðveizlu B; ooo "i" beiddi i" beiddi þa liðveizlo" Cð; hann (mgl. G) beiddi liðveizlo Cð, G. 14-15 þeir — vera: Cð; enn þeir letu þat skylt vera B; en (mgl. A) þeir sögðu (svara eller svörðu E, I) at þat væri (for de tre sidste ord har D blot þat) skylt A, Cð, D, E, G, I. 15-16 fara — dóm: B, Cð (dog fóro for fara), Cð (dog er det usikkert, om her skal læses mál eller málln), G ("ú" [= vár] i hvártveggi lítt beskadiget); fara nú mál hvártveggi í dóm á þingi A, I; ok munu hvorutveggju (hvorirtveggju E) mál fara í dóm D og E — forvirret. 16 flytja — fram: Cð; flytja nú hvárir sín mál Cð; ok (mgl. A, I) flytja hvárir sitt mál A, B, D, E, G, I. 16-17 spurði — fram: — spurði ("f." D, G; spyr A, "þ" B), hví sá maðr skyldi (skal G) hafa mál fram (for disse tre ord har I mál hafa fram, men B mál framml hafa) A, B, Cð, D, E, G, I; það þann mann eigi mál hafa framml (de tre sidste ord utydelige — mál tilfoiet med henvisningstegn i margen) Cð. 17-18 hafði — úhelgi: Cð; hafði unnit til úhelgi ser G; hefði til úhelgi ser unnit B; hafði til úhelgi unnit A, Cð, D, I; hafði gert til úhelgi E. 18-19 svá — var: Cð; sem gunnarr var G, I; sem g. væri B; sem gunnarr er A, D; sem gunnarr E; mgl. Cð. 19 svaraði: sál. (eller svarar) B, Cð, E, I; "f." A, D, G; mælti Cð. 19-23 vart — gunnar' s. njáll: B (kun

- segir njáll 'at gunnarr bauð hánúum alsætti?' 'heyrða
 'ek víst' segir mörðr. 'þá friðhelgaða ek gunnar'
 segir njáll 'til allra lögligra mála'. 'rjett er þetta'
 segir mörðr 'enn hví sætti þat, at gunnarr lýsti
 25 'vígi hjartar á hendr kol, þar sem austmaðrinn vá
 'hann?' 'rjett var þat' segir njáll 'þar sem hann
 'kaus hann til veganda fyrí vátum'. 'rjett mun
 'þetta víst' segir mörðr 'enn fyrir hvat stefndi
 'gunnarr þeim öllum til úhelgi, er fallit höfðu?'
 30 'eigi þarft þú þessa at spyrja' segir njáll 'þar sem
 'þeir fóru allir til áverka ok manndrápa' 'eigi
 'kom þat fram við gunnar' segir mörðr. 'bræðr

har den hann for mörðr på det sidste sted); 'vartú á þingskáláþingi
 'um haustit?' 'var ek víst (þar I)' s. mörðr. 'heyrðir þú, at gunnarr
 bauð þeim boð (gríð I) ok alsætti?' 'heyrða ek víst' s. mörðr. 'þá
 friðhelgaða ek gunnar' s. njáll A, D, E (-lr þú, at gunnarr *utydeligt*,
især gunnarr), I; '(hvárt tilf. G) vartú á þingskáláþingi um haustit?',
 'var ek víst' segir mörðr. 'þá friðhelgaða ek gunnar' s. njáll Cð,
 G; 'þar vartú við, mörðr, um haustit á þingskáláþingi, at ek frið-
 helgaða gunnar Cð. ²³ þetta: A, B, Cð, Cð, D, E, I; þat G.
 24-28 'enn hví — víst' segir mörðr: — 'enn hví sætti þat (s. mörðr
 tilf. I), at (er B) gunnarr lýsti vígl hjartar á hendr (hönd A) kol,
 þar sem austmaðrinn (þórir austmaðr I) vá (hafði vegit A) hann?'
 'rett var (er G) þat' s. njáll 'þar sem hann kaus (*udeglemt* Cð) hann
 (kol Cð) til veganda fyrí (með A, B) vátum'. 'rett mun (er Cð, G)
 þetta (þat G) víst (mgl. Cð)' s. mörðr A, B, Cð, Cð, G, I; *over-*
sprunget D, E. ²⁹ öllum til úheigi: A, B, Cð, Cð, D, E, G; til
 úhelgi öllum I. er fallit höfðu: Cð; þeim er fallit höfðu G; mgl. A,
 B, Cð, D, E, I. ³⁰ þessa: A, Cð, D, E (*noget utydeli*), G, I; þess B;
 at þessu Cð. segir njáll: A, B, Cð, Cð, D, E, I; mgl. G. þar
 sem: A, B, Cð, Cð, D, E, I; því at G. ³¹ allir: Cð (*lidt beskadedet*).
 D, E, G, I; mgl. A, B, Cð. áverka ok manndrápa: A, E, G, I;
 áverka við gunnar ok manndrápa Cð; manndrápa ok áverka B;
 manndrápa D; áverka Cð. ³² kom þat fram: Cð; var (vard A) þat
 (mgl. G, *hvis læsemåde ikke er urigtig, når man læser è som ekki og*
tager det i bemærkelsen intet) fram komit A, B, D, E, G, I; var
 þat þá framkvæmt Cð.

'gunnars váru þeir hjörtr ok kolskeggr' segir njáll
 'ok hafði annarr bana enn annarr sár á sjer'. 'lög
 'hafid þer at mæla' segir mörðr 'þó at hart sje 35
 'undir at búa'. Þá gekk fram hjalti skeggjason ór
 þjórsárdal ok mælti 'ekki hefi ek hlutaz til mála-
 'ferla yðvarra; enn nú vil ek vita, hvat þú vill,
 'gunnarr, fyri mín orð gera ok vináttu'. 'hvers
 'beidiz þú?' segir gunnarr. 'þess' segir hjalti 'at 40
 'þú leggir málin öll til jafnaðardóms ok dæmi
 'góðir menn'. gunnarr mælti 'þá skalt þú aldri

³³ gunnars — kolskeggr: *I*; gunnars váru þeir kolskeggr ok hjörtr
B, Cð, Cð; váru þeir kolskeggr ok hjörtr gunnars (*forkortet .a.*) *A*;
 váro þeir (*begge ord noget utydelige*) gunnars kolskeggr ok hjörtr
E; váro þeir "g." ok kolskeggr ok hjörtr *D* (*vistnok ved urigtig læs-*
ning af "g." som forkortelse for gunnars); váro þeir kolskeggr ok
 hjörtr *G* (*hvor gunnars er udeglemt*). segir njáll: *sdl. her I*; medens
E sætter disse ord efter replikken; men B, Cð, Cð, G have njáll
 mælti foran 'bræðr; *mgf. A, D.* ³⁴ bana — sjer: *A, B, D, I*;
 bana en annarr sár *Cð*; bana en annarr var særðr *Cð*; 'þeira
 tilf. *G*) sár enn annarr bana *E, G.* ³⁵ þó at: *I*; þótt *A, B, Cð, Cð,*
E, G; þó *D.* sje: *A, B, Cð, E*; þikki *Cð, D, G*; manf *I.* ³⁶⁻³⁷ gekk
 — mælti: *A, B* ("þíof" for þjórs), *Cð, D, E, G, I*; mælti hjalti ór
 þjórsárdal *Cð.* ³⁷⁻³⁸ ekki — yðvarra: *A, B, E*; ekki hefi ek hlutaz
 til mála yðarra *Cð, Cð*; ekki hlutast ek til málaferla yðvarra *D*;
 ek hefi lít hlutaz til mála yðarra *I*; ekki hefi ek hlutaz til mála
 manna *G.* ³⁸⁻³⁹ þú — vináttu: *Cð, G*; þú vilt gera fyrir orð mín,
 gunnarr, ok vináttu *A*; þú vill gera fyrir mín orð ok vináttu, gunn-
 arr *I*; þer vilt gera fyrir mín orð, gunnarr, ok vináttu *B*; þú vilt
 gjöra fyrir mín orð, gunnarr (*mgf. Cð*) *Cð, D, E.* ³⁹ hvers: *A, B,*
Cð, Cð, D, E, I; "húfu" *G.* ⁴⁰ beidiz: *Cð, D, E*; "þæiddiz" (*vistnok*
ogsá nutid med ðð for ð) *Cð*; beidtr *A, B, G, I.* þú: *A, B, Cð,*
D, E, G, I; þú um *Cð.* segir gunnarr: *sdl. A, B, Cð, D, E, G, I*;
medens Cð derfor har gunnarr mælti foran replikken. segir hjalti:
Cð, Cð, D, E, G; s. hann *A, B*; hvorimod *I* har hjalti svarar (*eller svaraði*)
 foran replikken. ⁴¹ þú leggir: *sdl. alle (A, B, Cð, Cð, D, E, G, I).*
 málin öll: *Cð, Cð*; öll málin *A*; málin *B, D, E, I*; mállt *G.* til
 — -dóms: *A, B, D, I*; í jafnaðardóm *E*; undir jafnaðardóm *G*; til
 jafnaðar *Cð, Cð.* ⁴² menn: *A, B* ("m"), *Cð, Cð, G, I*; menn um

‘vera í móti mjer, við hverja sem ek á um’. Því
 ‘vil ek heita þjer’ segir hjalti. eptir þat átti hann
 45 hlut at við mótstöðumenn gunnars ok kom því
 við, at þeir sættuz allir. ok eptir þat veittu hvárir
 öðrum tryggðir. enn fyrir áverka þorgeirs kom
 legorðssökin enn skógarhöggit fyrir áverka stark-
 aðar. bræðr þorgeirs váru bættir hálfum bótum
 50 enn hálfar fjellu niðr fyri tilfór við gunnar. enn
 jafnt skyldi vera víg egils ok sökin tyrfings. fyri
 víg hjartar skyldi koma víg kols ok austmannsins.
 þá váru aðrir bættir hálfum bótum njáll var í
 gerð þessi ok ásgrímr elliðagrímsson ok hjalti

D, E. gunnarr mælti: B, Cð (hvor verbet dog mangler), Cð, D, E, G, I; mgl. A. 45 vera: A, B, Cð, Cð, D, E, I; mæla G. hverja — um: B, Cð, D, E; hverja menn sem ek á um A; hvern sem ek á um (mgl. G) G, I; hverja menn sem þú átt um Cð. 44 þjer: A, Cð, Cð, D, E; mgl. B, G, I. hjaltu: B, Cð, D, E, G; hann A, Cð, I. 44-46 eptir — því við: A (dog í for at), B (mótstöðu- feilskrevet mótiðv), Cð, D (dog síðan for eptir þat, samt í for at), E (som D), G (dog med udeladelse [formodentlig udglemmelse] af hlut at eller hlut i), I; kom þá svá Cð. 46 eptir þat: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. hvárir: A, B, Cð, D, E, G, I; hváirtveggjo Cð. 47 enn: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. 48-49 legorðs- — starkaðar: A, B (dog -högg for höggit), Cð (som B), D, E (dog med indskudt kom efter -höggit), G; legorðssökin enn fyri skógarhöggit áverka starkaðar I; skógarhöggit Cð (hvor således noget er udglemt). 49 bræðr: A, D, E, I; en bræðr B, Cð, Cð, G. 50 fyri: Cð, Cð, D, E, G, I; í B; udglemt A. tilfór: A, B, Cð, Cð, D, E, G; atfór I. við gunnar: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cð. 50-54 enu — tyrfings: B; jafnt skyldi vera víg egils ok sök tyrfings Cð; en jafnt skyldi vera sökin tyrfings ok víg (vígít Cð) egils Cð, G; enn jafnt skyldi sök tyrfings ok víg egils í sandgill I; en jöfn skyldi sök tyrfings ok lát egils í (úr D, E) sandgilli A, D, E. 51-52 fyri — -mannsins: A (der dog har "n" for -mannsins), B, Cð (dog vígít kols for víg kols), Cð, D, E, I (dog víg austmanns for austmannsins); fyri(?) víg kols ok austmannsins skildi jafnt ok víg hjartar G. 53 þá váru aðrir: B, Cð, G; þá váro allir aðrir A, D, E, I; aðrir váro Cð. 54 gerð þessi: A, B, Cð, Cð, I; þessi gerð G; gerðinne D, E. 54-55 ok ásgrímr

skeggjason. njáll átti tje mikit undir starkaði ok 55 þeim í sandgili, ok gaf hann þat allt gunnari til bóta þessa. svá átti gunnarr marga vini á þingi, at hann bætti þá þegar upp vígin — enn gaf gjafar mörgum höfðingjum þeim er hánnum höfðu lið veitt. ok hafði hann af hina mestu sæmð af mál- 60 inu. ok urðu allir á þat sáttir, at engi væri hans jafningi í sunnlendingafjórðungi. reið gunnarr heim af þingi ok sitr nú um kyrrt. enn þó öfunduðu mótstöðumenn hans mjök hans sæmð.

— skeggjason: *A, B, Cð, D, E, G* (*ádog intet ok foran úsgrímur*), *I*; *mgl. Cð*. 55-57 njáll — þessa: — njáll átti fe mikit undir starkaði ok þeim (svá *G*; *mgl. A, B*) í sandgili (*for det foregående har D n. átte fe miklð undir þeim egli í sandgill ok starkaði, men E har n. átte fe mikit undir þeim starkaði ok egli í sandgill*), ok gaf hann (*mgl. G*) þat allt gunnari til bóta þessa *A, B, D, E, G, I*; hann átti mikit (*k noget utydel.*) fe at starkaði undir þríhyrningi, ok gaf hann allt gunnari þetta til gjalda *Cð*; njáll gaf fe til bóta þessa *Cð*. 57-58 svá — vígin: *B, Cð* (*der dog har þar upp öll for þá þegar upp*), *G* (*dog uden þá*); svá átti *g. margan vin á þingi* (*þinginu E*), at hann bætti þá (*mgl. E*) þegar upp allt feit *D, E, I*; svá átti *g. margan vin á þingi*, at þá galz (*x uformeligt og utydel.*) þar þegar allt fet *A*; *mgl. Cð*. 58 enn: *A, B, Cð, D, E, G, I*; hann *Cð*. 58-59 gjafar — höfðu: *B, Cð*; mörgum höfðingjum gjafir þeim sem hánnum höfðu *Cð*; mörgum góðar gjafar höfðingjum þeim sem hánnum hafði (*sál.*) *G*; gjafir (*E har "gæ" for gja*) þeim höfðingjum, er (*sem I*) hánnum höfðu *A, D, E, I*. 60 hafði hann af: *Cð*; hafði hann *Cð, G*; hafði *A, B, D, E*; fekk *I*. 60-61 af málinu: *B, Cð, G*; af öllu þessum *Cð*; af öllu *A, D, E, I*. 62 í sunnlendingafjórðungi: *A, B* (*"fvnd" for sunn-*), *Cð* (*"fvnd" for sunn-*), *Cð, D, E* (*"fvnding" [f] for sunnlendinga-*), *I*; *mgl. G*. 62-63 reið — kyrrt: *A, D, I*; reið gunnarr nú heim af þingi ok sitr nú um "kýrt" *E*; reið gunnarr heim af þingi ok sitr nú (*mgl. Cð*) um kyrrt *Cð, Cð*; reið (eller reið — *her er næmlig feilskr. "Rið"*) gunnarr þá heim af þingi ok sitr um kyrrt *B*; *mgl. G*. 63-64 enn — sæmð: *I* (*kun at -stöðu- er feilskr. stöð*); en þó (þá *A*) öfunda öfunduðu *D, öfundu [f] E*) mótstöðumenn hans mjök sæmð hans (*"hü"oo E*) *A, D, E*; en þó öfunduðu mótstöðumenn hans hann

67. Nú er at segja frá þórgeirri otkelssyni. hann gerðiz mannaðr vel, mikill ok sterkr, trúlyndr ok úslægr ok nakkvat talhlýðinn. hann var vinsæll af hinum beztum mönnum ok ástsæll af frændum 5 sínum. einu hverju sinni hefir þórgeirr starkaðarson farit at finna mörd frænda siunn. 'illa uni ek 'við' segir hann 'málalok þau, sem orðit hafa 'með oss gunnari. enn ek hefi keypt at þjer 'liðveizlu, meðan vit værim uppi báðir. vil ek nú,

mjök Cð; en þó (dette ord usikkert — membranen har nemlig "p" med et følgende næsten udraderet bogstav) öfunduðuz (uz skrevet ü) móstöðumenn hans (efter dette ord ses levninger af noget udraderet) G; enn þó öfunduðu (eller öfunda — her er nemlig endelsen udeglemt) menn hans sæmd mjök B; mgl. Cð.

67. ² gerðiz: B, Cð, D, E, G; geriz A, I; "gionz (z beskædiget og utydeligt)" Cð. mannaðr vel: A, D, E; "in" vel I; maðr B, Cð, Cð (utydel.); mgl. G. sterkr: sál. alle (A, B, Cð, Cð, D, E, G, I). ³ ok úslægr: A, B, D, E, I; úslægr Cð; ok slægr (!) Cð, G. ok nakkvat talhlýðinn: B, Cð, I; nökkut talhlýðinn A; ok (mgl. D, E) talhlýðinn D, E, G; mgl. Cð. ⁴ hinum beztum mönnum: A, B, Cð, Cð, D, E, I; höfðingjom G. ⁴⁻⁵ ástsæll — sínum: A, B, Cð, D, E, G, I; ok svá af vinom ok frændom Cð. ⁵⁻⁶ einu hverju — farit: A, D, E, I; einhverjo sinni var þat sagt at þórgeirr starkaðarson hafði farit G; einhverjo sinni var þat, at þórgeirr starkaðarson fór Cð; þat var eitt sinn, at þórgeirr starkaðarson kom til hofs Cð; enn einhverju sinni ferr þórgeirr starkaðarson B. ⁶ mörd: A, B, Cð, D, E, G; mörd valgardsson I; "mød" (m har en form, der svarer til y for n). Efter disse bogstaver er et lille hul i pergamentet, hvor der kan have stået et eller to bogstaver, og efter samme hul ses levninger af et bogstav, som det synes af et r, så at hele ordet formodentlig har været móður — muligvis blot en urigtig opløsning af mörd i forkortet form) Cð. ⁷ segir hann: sál. her A, D, E, I; G har disse ord efter þau; men Cð og Cð indskyde foran replikken — den første ok nælli svá, den sidste hann nælli; mgl. B. ⁷⁻⁸ þau — gunnari: A, B, Cð (dog þessi, er for þau, sem), D (dog þessi for þau), E (som D), G (dog er for sem), I; við gunnar Cð. ⁸ enn ek hefi: A, B, D, E, G, I; ek hefi Cð; hefi ek Cð. ⁹ meðan — báðir: Cð, I; meðan vit værum báðir uppi D, E; meðan vit erum uppi báðir B, G; meðan vit erum báðir uppi A;

‘at þú hugsir nakkvara ráðagerð þá er gunnari 10
‘megi mein at vera. ok leggz nú djúpt. mæli ek
því svá bert, at ek veit, at þú ert hinn mesti
‘úvinr gunnars ok svá hann þinn. skal ek miklu
‘auka sæmð þína, ef þú sjer vel fyri’. ‘sýniz þat
‘jafnan’ segir mörðr ‘at ek em fjegjarn, enda mun 15
‘svá enn. ok er vant fyrir at sjá, at þú sjer eigi
‘griðníðingr eða tryggðarofsmaðr enn þú komir þó
þínu máli fram. enn þat er mjer sagt, at kol-
‘skeggr ætli mál fram at hafa ok ripta fjórðunginn
‘í móeiðarhváli, er föður þínum var goldinn í sonar- 20
‘bætr. hefir hann mál þetta tekit af móður sinni;
‘ok er þetta ráð gunnars at gjalda lausafje enn

mgl. Cð. nú: A, Cð, E, I; mgl. B, Cð, D, G. 10 hugsir: A, B, Cð, D, E, I; hyggir G; hugsaðir Cð. ráðagerð: A, B, Cð, Cð, D, E, I; gerð G. 10-11 þá — vera: Cð, G (dog at for er og verða for vera); mgl. A, B, Cð, D, E, I. 11 leggz nú: Cð; G; legglz A, B, Cð (den sidste del af ordet beskadiget, men synes dog sikker), D, E, I. 11-12 mæli — veit: Cð; mæli ek því þetta (for því þetta har B þetta af því, men D þetta því) svá bert (ljóst B), at ek veit A, B, D, E, I; mæli ek því þetta svá ljóst G; því Cð. 13 ok — þinn: A, B, Cð, D, G, I; ok hann þinn E; mgl. Cð. 13-14 miklu auka: I; auka miklu A; auka mikla(?) E; mikit (mik“ Cð, ”mik“ G) auka Cð, G; auka mikit B; auka D; ok auka Cð. 14 þú sjer: A, B, Cð, Cð, D, E, I; þer sjált. G. 16 svá enn: A, B, Cð, D, E; enn svá Cð, G, I. 17 eða — -maðr: A, D, E, I; mgl. B, Cð, Cð, G. þú komir þó: A, B, Cð, Cð; þó komir þú (mgl. I) D, G, I; þó kemr(?) þú E. 18 máli: A, B, Cð, Cð, E, G, I; mgl. D. mjer: B, Cð, Cð, D, E, G, I; mgl. A. 19 mál fram at hafa: A, Cð, G (mál udeglemt, men har vistnok indtaget samme plads som i Cð); at hafa mál fram Cð; mál frammi at hafa B, I; fram (frammi D) at hafa málið(?) D, E. ripta: A, B, Cð, Cð, E, I; rjúfa D, G. fjórðunginn: Cð, G; fjórðung A, Cð, D, E, I; fjórðungi. B. 20 var goldinn: Cð; ”v gollð“ A; var goldit F, B, Cð (utydel), G, I; vóro goldnar D og E (ucorrect). 21 mál þetta tekit: F, B, Cð, G; tekið þetta mál Cð; mál þat tekit A, D, E, I. 22-24 ok er — yðr: F (dog med feilskrifterne ”gaallða“ for gjalda og ”rýpa“ [r forlænget] for rjúfa), A (dog skulum [uden

líta eigi landit. skal þess at biða, er þetta gengr
 fram, ok kalla hann þá rjúfa sætt á yðr. hann
 25 hefir ok tekít sáðland af þórgeiri otkelssyni ok
 rofit svá sætt á hánúm. skalt þú fara at finna
 þórgeir otkelsson ok koma hánúm í málit með
 þjer ok fara at gunnari. enn þó at í bresti
 30 'nakkvat um þetta ok fáid jer hann eigi veiddan,
 þá skuluð jer þó fara at hánúm optar. mun ek
 segja þjer, at njáll hefir spát gunnari ok sagt
 fyrir um æfi hans — ef hann vægi í hinn sama
 knjerunn optar enn um sinn, at þat myndi hánúm

fölgende vjer eller vit] for skal), B (I i láta forskrevet), Cð (dog heldr lausafe en for lausafe enn láta eigi, samt verðr framgengt for gengr fram), D (dog skulu vit for skal og verðr framgingengt for gengr fram, samt med udeladelse af þá), E (dog skulu vit for skal, samt þat verðr framgingengt for þetta gengr fram), G (dog med udeladelse af det første ok, med láta heldr lausafe en for gjalda — elgi, med til for fram, samt med yðra for á yðr), I (dog skulom ver for skal og verðr fram gengit for gengr fram); mgl. Cð. 25 sáðland: F, A, B, Cð, Cð, D, E, I; sáðjörð G. 25-27 ok rofit — otkelsson: F, A, B, Cð, Cð, I; ok rofit sætt á yðr ok honum. skaltú fara at finna þórgeir otkelsson D; oversprunget i E og G. 27 koma: F, A, Cð (som det synes — ordet er nemlig beskadiget), D, E, I; kom B, Cð; kom þú G. í mállit: F, A, B, Cð, D, E, G; ooou Cð (hvor dog uden tvivl har stået i mállit); til I. 28 ok (foran fara): F, A, Cð, E; at B, Cð, D, G, I. 28-29 enn — veiddan: F, A, E; en þótt nakkvat bresti í um þetta ok fáit er eigi hann veiddan Cð; enn þót í bresti nökkut um þetta ok fáit hann eigi veiddan B, D; en þótt nökkut bresti í um þetta ok þit fáit hann eigi veiddan G; enn þó at í bresti nökkut um þetta ok fáit þit elgi hann veiddan I; ok þótt þið fáid eigi þegar drepið hann Cð. 30 jer: F, A, D; li B, Cð, G, I; udeglemt E. fara at hánúm: F, A, B, Cð, D, E; at hánúm fara G, I. mun ek: F, A; man ek ok B, D, E (hvor dog ek er feilskrevet e'), I; ek mon ok Cð, G. 31 at (foran njáll): F, A, D, E, G, I; hvað B, Cð. gunnari: A, D, I; hánúm F, B, Cð, G; um forlög gunnars E. 31-32 sagt — hans: F, A, B, I; sagt fyrir æfi hans D, E; sagt (sagði G) hánóm fyrir æfi sína Cð, G. 32 vægl: F, A, B, D, E; veigr Cð, G, I.

'bráðast til bana, bæri þat saman, at hann ryfi
 'sætt þá, er gör væri um þat mál. skalt þú því ³⁵
 'þórgeirri koma í málit, at gunnarr hefir vegit föður
 'hans áðr. ok er it eruð á einum fundi báðir, þá
 'skalt þú hlífa þjer. enn hann mun ganga fram
 'vel, ok mun gunnarr vega hann. hefir hann þá
 'vegit tysvar í hinn sama knjerunn. enn þú skalt ⁴⁰
 'flýja af fundinum. enn ef hánum vill þetta til
 'dauða draga, þá mun hann rjúfa sættina. er þar
 'til at sitja'. eptir þetta ferr þórgeirr heim ok
 segir föður sínum af launungu. rjeðu þeir þat

³⁴ bráðast: alle (F, A, B, Cð, D, E, G, I). bæri: F, A, E, I; "b'ri"
 Cð, "berí" D, "b'erj" (feilskr.) G; "eða (þ. bæri)" B. þat saman:
 Cð; þat þá svá við F, A, E; þat þá svo til D; þat svá við B, I;
 svá þat við G. ryfi: F, A, B, E, I; rjúfi Cð (rjú skrevet r'v, hvilket
 ri" skikert ikke er at opfatte som en rettelse af ri til rv = ry), D,
 G. ³⁵ um þat mál: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. skalt þú: F, A,
 B, Cð, D, E, I; skulu vit fyrri G. ³⁶ þórgeirri koma: Cð, G; koma
 þórgeirri F, A, B, D, E, I. at gunnarr: B, Cð, G; er gunnarr D;
 at hann F, I; er hann A, E. ³⁶⁻³⁷ vegit — áðr: F, B; áðr vegit
 föður hans A, Cð, I; vegit föður hans D, E, G. ³⁷ ok er: Cð; þá
 er G; ok ef F, A, B, D, E, I. It: F, A, B, D, E, G, I; "þ" (þ for-
 skrevet) Cð. á — báðir: Cð, E; báðir á einum funde D; á einum
 fundi F, A, B, G, I. ³⁸ hann (foran mun): F, A, B, D, E, G, I;
 þórgeirr Cð. ³⁸⁻³⁹ fram vel: F, A, B, Cð, G; vel fram D, E, I.
³⁹ vega: F, A, B, Cð, D, E; drepa I; þá vega G. ³⁹⁻⁴⁰ þá vegit
 tysvar: F, A, B, D, E, I; þá tysvar vegit G; vegit Cð. ⁴⁰ enn þú
 skalt: F, A, B, D, E, G, I; ok skaltú Cð. ⁴¹ þetta: F, A, B, D, E,
 G, I; mgl. Cð. ⁴² er (foran þar): F, A, D, E; ok er B, Cð, G, I.
⁴³ þetta ferr þórgeirr: F, A, B, E, I; þat ferr þórgeirr D; þetta
 ferr hann G; fór þórgeirr Cð (hvort þetta eller þat er udeplemt).
⁴⁴ af launungu: A, D, E; leyniliga I; af hljóði F, B, G; í hljóði Cð.
⁴⁴⁻⁴⁶ rjeðu — fara: F; reðu þeir (mgl. B) þat (mgl. E) með ser, at
 (með ináskyder B) þessa ráðagerð skyldu þeir af hljóði fara láta
 (for fara láta have D, E láta fara) A, B, D, E; ræddo þeir þat með
 ser, at með þessar ráðagerðir myndi þeir af hljóði fara Cð; ræddu

45 með sjer, at með þessa ráðgerð skyldi þeir af hljóði fara.

68. Nökkuru síðar fór þorgeirr starkaðarson í kirkjubæ at finna namna sinn, ok gengu þeir á eintal ok töluðu dag allan hljótt. enn at lyktum gaf þorgeirr starkaðarson namna sínum spjót gull-
5 rekit ok reið heim síðan. gerðu þeir með sjer hina kærstu vináttu. á þingskálapingi um haustit sótti kolskeggr til lands at móeiðarhlváli, enn gunn-
arr nemndi sjer vátta ok bauð þeim undan þrí-
hyrningi lausafje eða land annat at lögligri virðingu.
10 þorgeirr nemndi sjer vátta, at gunnarr ryfi sætt á þeim feðgum. eptir þat var lokit þinginu. liðu nú þau missari. finnaz þeir namnar jafnan, ok eru með þeim hinir mestu dáleikar. kolskeggr mælti

þeir þat með ser, at með þessa ráðgerð skildu þeir af hljóði fara láta G; *mgl. I.*

68. ²⁻³ ok gengu — eintal: F; ok gengu þeir (*mgl. E, I*) á tal A, B, D, E, I; þeir gengo á tal Cð, G. ³ dag allan hljótt: F, A, B (*hljótt skrevet nloi*), Cð, G; allan dag hljótt D, I; allan dag E. ⁴ þorgeirr — sínum: F, A, B, D, E, I; þorgeirr starkaðars. hánom Cð; hann þorgeirr starkaðarsyni nafna sínum G. ⁵ þeir: F, A, B, D, E, G, I; þeir nú Cð. ⁶ kærstu: F, A, B, Cð, I; mestu D, E, G. haustit: F, A, B, Cð, D, G, I; sumarit E. ⁷ til lands at: F, A, B, Cð, G, I; land at E; land á D. ⁸ sjer: B, Cð, D, E, G; *mgl. F, A, I.* ⁸⁻⁹ undan — -fje: A, Cð, D, E, G, I; lausafe undan þríhyrningi F, B. ⁹ eða land annat: F, A, B, G, I; ok land annat D, E; *mgl. Cð.* ¹⁰ þorgeirr nemndi: F, B, Cð; þorgeirr starkaðars. nefndi (*á udeplemt*) G; þeir undan þríhyrningi nefndu (*nefna D*) A, D, E, I. ryfi: A, B, Cð, D, E, I; rífi (?) F; rjúfi G. ¹¹ feðgum: Cð; *mgl. F, A, B, D, E, G, I.* lokit: F, A, B, E, I; alltít Cð, D (*"flü"*), G. ¹¹⁻¹² liðu nú: F, B, D; liða nú A, E, G, I; nú liða Cð. ¹² finnaz þeir namnar: F, A, B, D, E, I; ok finnaz þeir nafnar nú Cð; finnaz þeir nú nafnar G. eru: F, A, Cð, D, E, G, I; váro B. ¹³ dáleikar: F, B; kærleikar A, Cð, D, E (*kær- synes skrevet kemr*), G, I. ¹³⁻¹⁴ mælti til gunnars: F, A, B, D, E, I; talar við g. G; kom (*forskr.*) at

til gunnars 'sagt er mjer, at mikil sje vinátta
 'þeira þórgeirs otkelssonar ok þórgeirs starkaðar- 15
 'sonar; ok er þat margra manna mál, at þeir
 'muni vera útrúligir; ok vilda ek, at þú værir
 'varr um þik'. 'koma mun til mín feigðin' segir
 gunnarr 'hvar sem ek em staddr, ef mjer verðr
 'þess auðit'. skildu þeir þá talit. gunnarr sagði 20
 fyrir um haustit, at þar skyldi vinna viku heima
 enn aðra niðri í eyjum ok hætta þá heyverkum.
 sagði hann svá fyrir, at allt skyldi fara manna af
 bænum nema hann ok konur. þórgeirr undan

máli við g. ok mælti Cð. ¹⁴ mikil sje vinátta: F, A, B, D, E; mikil se um vinátta I; kærleikar miklir se Cð, G. ¹⁵⁻¹⁶ þeira — starkaðarsonar: A, D, E, I; með þeim nöfnum F, B, Cð, G. ¹⁶ þat: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. ¹⁷ muni vera útrúligir: F, A, B, G; muni vera útryggiligir I; munu vera tortryggiligir D, E; se útrúlligir Cð. ¹⁸ til mín feigðin: F, A, B, Cð, D, E, I; feigðinn (þó udeglemt) til mín G. ¹⁸⁻¹⁹ segir gunnarr: sðl. her F, A, B, Cð (der i övrigt gentager segir gunnarr efter replikken), D, E, G; hvorimod I sætter disse ord efter staddr. ¹⁹ staddr: F, A, B, D, E, I; kominn Cð, G. ¹⁹⁻²⁰ mjer verðr þess: F, A, B, D, E (verðr feilskr. vð), G, I; þess verðr Cð. ²⁰ skildu — talit: F, A, G; skildu þá talit I; skildu þeir at því talit (it utydde.) E; skildu þeir með þessu talit D; skilja þeir þá tal stlt B; síþan skilþo þeir talit Cð. sagði: F, A; "i. f." B, D, E, G, I; segir Cð. ²¹ at þar — heima: A, D (dog "viká" [snarest = vikuna] for viku), E, I; hversu menn skyldu vinna — viku heima þar B; at þeir skyldu vinna viku heima þar F, Cð, G. ²² enn — eyjum: F, A, B, G; en aðra viku niðri í eyjom Cð; enn aðra viko í eyjom niðri I; ok aðra niðri (niðr E) í eyjunum (skrevet eiðvum E) D, E. ok — heyverkum F, B; ok (en G) hætta síþan heyverkum Cð, G; ok hætta þar þá heyverki A, D; ok hætta þar heyverkum E; ok lúka þar þá heyverkum I. ²³ hann svá: F, A, B, Cð, D, E, I; svá hana G. ²³⁻²⁴ allt — bænum: F, A, B, E; allt skyldi fara af bænum manna (feilskr. mña) G; allt skyldi fara af bænum I; allt skyldi fara helman af bænom Cð; aller skyldu helman fara af bænum D. ²⁴ hann ok konur: F, B; hann einn (synes skrevet eið i D) ok konur A, D, E, I; hann ok kolskeggr Cð; hann G.

25 þríhyrningi ferr at finna namna sinn. enn þegar er þeir funduz, töluðu þeir at vanda sínum. Þórgeirr starkaðarson mælti 'ek vilda, at vit herðim 'okkr ok færím at gunnari'. 'svá at einu hafa 'fundir orðit við gunnar' sagði Þórgeirr otkelsson
30 'at fáir hafa af því sigraz; enda þykki mjer illt at 'heita griðníðingr'. 'þeir hafa rofit sættina enn 'vit eigi' segir Þórgeirr starkaðarson 'tók gunnarr 'af þjer sáðland þitt enn móeiðarhvál af okkr 'feðgum'. nú semja þeir þat með sjer at fara at
35 gunnari. segir þá Þórgeirr starkaðarson, at gunnarr myndi á fára nátta fresti einn heima vera 'skalt 'þú koma við hinn tólfta mann til móts við mik, 'enn ek mun hafa jafnmarga'. síðan reið Þórgeirr heimi.

69. Þá er þeir húskarlar ok kolskeggr höfðu

---

25 ferr: F, A, D, E, I; tór B, Cð, G. 25-26 enn þegar er: F; ok þegar er Cð; enn þegar A, B, D, E, G, I. 28 okkr: F, A, B, D, E, G, I; okkr at Cð. færím: F, A, B, Cð, D, E, I; fari vit G. einu: F, A, B, Cð, D, E, I; eins G. 29 orðit við gunnar: F, A, B, Cð, D, E, G; várir orðit I. 30 fáir: F, A, Cð, D, E, G, I; öngvir B. af: F, Cð, G; á A, B, D, E, I. 32 vit eigi: F, A, B, I; eigi vit B, E; eigi ver Cð; eigi G (hvort *stedordet er udeglemt*). starkaðarson: F, A, B, Cð, D, E, I; *mgl. G.* 33-34 okkr feðgum: F, A, B, Cð, D, E, I; mer G. 34 nú: Cð, G, I; ok F, A, B, D, E. þat: F, A, B, D, E, G, I; þetta Cð. 35 segir: A, B; "f." Cð, G, I; sagði F, D, E. þá — -son: G; þá Þórgeirr F, A; Þórgeirr þat D, I; Þórgeirr starkaðars. Cð; Þórgeirr B, E. 35-36 gunnarr — fresti: F, A, B (*dog med indskudt þá foran á*), D, E (*dog at for á*), G; á fára nátta fresti mundi gunnarr I; gunnarr mundi Cð. 37 koma: F, A, D, E, I; þá koma Cð, G; vera B. hinn: F, B, E, G, I; *mgl. A, Cð, D.* 38 hafa jafnmarga: F, A, B, D, E, I; hafa jafnmarga menn G; koma til móts við þik við jafnmarga menn Cð.

69. 1 þeir — kolskeggr: F, A, D, E, G, I; kolskeggr ok húskarlar B; húskarlar gunnars Cð.

verit þrjár nætr í eyjum, þá hefir þórgeirr stark-
aðarson njósn af þessu ok gerir orð namna sínum,
at hann skyldi koma til móts við hann á þríhyr-
ningshálsa. síðan bjóz þórgeirr undan þríhyrningi 5
við hinn tólfta mann. hann ríðr upp á hálsinn
ok bíðr þar namna síns. gunnarr er nú einn heima
á bænum. ríða þeir namnar í skóga nakkvara.
þar kom at þeim svefnhöfgi, ok máttu þeir ekki
annat enn sofa. festu þeir skjöldu sína í limar 10
enn bundu hesta sína ok settu hjá sjer vápnin.
njáll var þessa nótt í þórólfsfelli ok mátti ekki
sofa ok gekk ýmist út eða inn. þórhildr spurði

² eyjum: F, A, B, I; eyjonom Cð, D, E, G. ²⁻³ hefir — -son: F, A, B, D, E, I; hafði þórgeirr "o.f." Cð (urigt.); höfðu þeir þegar G. ² af þessu: F, B, D, I; af því Cð, E; af G; á því A. ok gerir: F, A, B, D, E, I; þá gerir hann Cð; gerir hann þá G. ⁴⁻⁶ á — -hálsa: Cð, G, I; á þríhyrningshálsu A; á þríhyrningsh. F (hvort formen ikke ses); á þríhyrningshálsi B (det sidste n mangler), E (det sidste bogstav i hálsi utydel.); undir þríhyrning D. ⁵⁻⁶ síðan — mann: F (þórgeirr feilskrevet); síðan bjóz þórgeirr við inn xij mann undan þríhyrningi A, D, I; þórgeirr bjóz nú undan þríhyrningi við hinn xij. mann Cð; síðan bjugguz þeir þórgeirr (mgl. B, E) undan (ð næsten ganske bortrevet i B) þríhyrningi við hinn xij. mann B, E, G. ⁶ hann — hálsinn: F, Cð, G; þeir ríða upp á hálsinn B; hann ríðr á þríhyrningsháls I; hann (þórgeirr E) ríðr á þríhyrningshálsa A, D, E. ⁷ bíðr þar: F, A, Cð, D, E; bíðar þar I; bíðr G; bíðr "þorg" B. ⁷⁻⁸ er — bænum: F, A, B, D, E, I; var einn heima á bænum G; var heima Cð. ⁸ ríða þeir namnar: F, A, B, D, E; ríða þeir nú nafnar (r udeglemt G) G, I; þeir nafnar ríða Cð. ⁹ þar: F, A, D, E, G, I; ooo B; þá Cð. svefnhöfgi: F, B, Cð, G, I; svefnþungi nökkurr A; svefnþungi D, E. ¹⁰ sofa: F, A, B, E, G, I; at (i B först feilskr. af, men t siden sat over .f) sofa Cð, D. þeir: A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. F. í limar: F, A, B, D, E, G, I; upp í limarnar Cð. ¹¹ enn bundu hesta sína: F, B, Cð; en bundu hestana A, D, E, I; mgl. G. ok (foran settu): F, A, B, D, E, G, I; en Cð. hjá sjer vápnin: F, A, D, E, I; hjá ser vápn sín B, G; vápn sín hjá ser Cð. ¹² njáll — nótt: F, A, B, Cð, D, E, I; (Þ)essa nótt var n. G. ¹²⁻¹³ mátti ekki sofa: F, A, Cð, D, E,

njál, hvi hann mætti ekki sofa. 'mart berr nú
 15 'fyrir augu mjer' sagði hann 'ek sje margar] fylgjur
 'grimmligar úvina gunnars. ok er nakkvat undar-
 'liga: þær láta ómliga ok fara þó ráðlaushiga'.
 líttu síðar reið maðr at durum ok steig af baki
 ok gekk inn, ok var þar sauðamaðr þeira þór-
 20 hildar. hón mælti 'hvárt fannt þú sauðina?' 'fann
 'ek þat, er meira myndi varða' segir hann. 'hvat
 'var þat?' segir njáll. 'ek fann fjóra ok tuttugu
 'menn' segir hann 'í skóginum uppi. þeir höfðu

G, I; fekk ekki sofit B. 13-15 ok gekk — sagði hann: F, A (dog uden mjer), B (hvor dog þór- er næsten ganske forsvundet, og hvor der står "fj." eller "fj." for spurði), Cð (dog s. n. for sagði hann), D (þórhildir forkortet þor., for mætti stár mátte og for augu mjer stár augun), E (þórhildir forkortet, for hvi stár því, for ekki stár ei og for augu mjer stár augunn), G (dog þórhalla [sikkert urigt.] for þórhildir, og mjer mangler); 'mart berr fyrir augun' s. hann. gekk hann þú ýmist út eða inn. þórhalla (!) spurði njál, hvat hann dreymdi. hann svaraði (eller svarar) I. 15-16 margar — gunnars: A; margar fylgjur óvina gunnars grimmligar I; margar fylgjur óvina gunnars D, E; fylgjur margra úvina gunnars F, B, G; fylgjur margar sækja at gunnari Cð. 16-17 nakkvat undarlíga: F; þó nókkvat undarlíga A, B, G, I; þó nokkut undarligt D, E; þó mjök undarlíga (forkortet undarl'. — ð ser næsten ud som et stort a) Cð. 17 ok fara þó: F, A, B; enn fara þó D, E, G, I; en fara Cð. 18 reið: F, A, B, Cð, D, E, I; kom G. durum: F, B, Cð, G; dyrunum A, D, E, I. 19 ok gekk inn: F, A, B, Cð, G, I; mgl D, E. ok var þar: F, A, B, D, I; ok var þat E, G; var þat Cð. 19-20 þórhildar: F, B, Cð, G; mgl A, D, E, I. 20 hón: F, B, Cð, G; þórhildir A; þórhalla (!) I; húsfreyja D, E. mælti: F, B, Cð, G, I; ".f." A; spurði D, E. hvárt fannt þú: F, B; fanntú A, D, E, G, I; fanntú nú Cð. 21 er: F, A, B, Cð, D, E, I; at G. myndi varða: F, A, B; mun varða G; varðar D, E; man vert I; mon þikkja Cð. 22 var: F, A, B, Cð, E, I; er D, G. njáll: F, A, B, D, E, G, I; hón Cð. 22-23 fjóra — menn: A; lílj menn ok xx D, G; menn lílj ok xx E; menn xxlílj I; xxlílj menn F, B, Cð. 23 segir hann: I; mgl F, A, B, Cð, D, E, G. í skóginum uppi: F) A, B, D, G, I; á skóginom uppi Cð; uppe í skóginum E.

‘bundit hesta sína enn sváfu sjálfir. þeir höfðu
‘fest skjöldu sína í limar’. enn svá hafði hann ²⁵
görla at hugat, at hann sagði frá allra þeira vápnabúnaði ok klæðum. njáll vissi þá görla, hverr
hverrgi hafði verit, ok mælti til hans ‘gott hjóna
‘ert þú — ef slík væri mörg. ok skalt þú jafnan
‘þessa njóta. enn þó vil ek nú senda þik’. hann ³⁰
játti at fara. ‘þú skalt fara’ segir njáll ‘til blíðar-
‘enda ok segja gunnari, at hann fari til grjótár ok
‘sendi þaðan eptir mönnum. enn ek mun fara til
‘móts við þá, er í skóginum eru, ok fæla þá í
‘braut. hefir þetta af því vel í móti boriz, at ³⁵
‘þeir munu engis afla í þessi enn láta mikit’.
sauðamaðr fór ok sagði gunnari sem görst frá öllu.

²⁴ hesta sína: *F, A, B, Cð, D, G, I*; hestana *E*. ²⁵⁻²⁶ hafði hann görla: *F, A, B, Cð, D, G, I*; gjörla hafði hann *E*. ²⁶⁻²⁷ vápnabúnaði ok klæðum: *F, A* (-búnaði *feilskrevet, men rettet*), *D, E, I*; vápnabúnaði ok klæða *B* (-búnaði *feilskr. býaði*); búningi ok vápnom *Cð*; vápnatlibúnaði *G*. ²⁷⁻²⁸ vissi — verit: *F, B* (hverr *urigtig skrevet kvit og ha forskrevet*), *Cð, G*; vissi þá gjörla, hverr hverrgi var (*feilskrevet* $\frac{1}{2}$ *E*) *A, D, E*; svaraði (*eller svarar*) ‘vita þikkjomz ek, hverr hverrgi er’ *I*. ²⁸ til hans: *F, A, B, Cð, D, G, I*; *mgf. E*. ²⁸⁻²⁹ hjóna — mörg: *Cð*; hjónatak (*hjónaval D*), ef slíkir væri margir *F, A, B, D, E, G, I*. ²⁹⁻³⁰ jafnan þessa: *Cð*; þessa jafnan *F, A, B, D, E, G, I*. ³⁰ þó — nú: *F, A, B, E, G, I*; þó vil ek *D*; vil ek nú *Cð*. ³¹ játti: *Cð, G*; játaði *F, A, B, D, E, I*. segir njáll: *F, A, Cð, D, E, G, I*; *mgf. B*. ³² ok segja gunnari: *F, A, B, D, E, G, I*; *udeglegt Cð*. ³³ þaðan: *B, Cð, G*; þá *F, A, D, E, I*. ³⁴ þá (efer við): *F, A, B, Cð, D, E, G*; *mgf. I*. er — eru: *B, I*; *mgf. F, A, Cð, D, E, G*. í (foran braut): *F, A, B, Cð, D, E, I*; á *G*. ³⁵ hefir — móti: *F, A, B*; hefir þetta því vel í móti *E, I*; hefir því (ok tilf. *D*) þetta vel í móti *D, G*; ok hefir þetta því vel til *Cð*. ³⁶ í þessi — mikit: *F, A, B*; í þessu en láta mikit *D, E, G*; en láta mikit *Cð*; enn mikit láta í þessi ferð *I*. ³⁷ sauðamaðr: *F, A, B, I*; sauðamaðrinn *Cð, G*; hann *D, E*. ³⁷ ok sagði: *F, A, Cð, D, E, G, I*; at segja *B*. sem — öllu: *F, Cð, G*; frá öllu sem gjörst *A, B, D, E, I*.

reið þá gunnarr til grjótar ok stefndi at sjer mönnum. nú er at segja frá njáli, at hann ríðr
 40 til fundar við þá namna 'úvarliga liggid jer' segir hann 'eða til hvers skal för sjá gör hafa verit? 'ok er gunnarr engi klekktunarmaðr. enn ef satt 'skal um tala, þá eru þetta hin mestu fjörrað. 'skuluð jer þat ok vita, at gunnarr er í liðsamnaði;
 45 'ok mun hann hjer brátt koma ok drepa yðr, nema 'jer ríðid undan ok heim'. þeir brugðuz við skjótt — ok varð þeim mjök um felmt — ok tóku

³⁸ þá gunnarr: F, A, B; gunnarr þá Cð, G, I; gunnarr D, E. ok stefndi at sjer: F, B, Cð, G; stefna þeir þangat (þá þangat D, E; þangat þá I) A, D, E, I. ³⁹ at segja frá njáli: F, B (at udeglemt), Cð, D, E (frá udeglemt), G; frá njáli at segja A, I. at hann ríðr: F, A, B, Cð, D, I; at hann ferr E; hann ríðr G. ⁴⁰ liggid: F, A, B, D, E, G, I; sofit Cð. ⁴⁰⁻⁴¹ segir hann: F, B, D, E, I; s. njáll G; hvorimod Cð indskyder ok mætti foran replikken. ⁴¹ gör hafa verit: F, A, B, Cð, G, I; hafa verit ger D, E. ⁴² ok (foran er): F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. engl: A, B, Cð, D, E, G, I; "oggar (r forlænget)" F, hvor engi er tilföiet med en anden hånd og mattere blæk over linien, med nedvisningstegn efter oggar, uden at dette ord er udsløttet. klekktunar-: — "klektunar" A, "klectonar (r forlænget)" Cð, "klekta|nar (r forlænget)" F; "kecktvij" F (c har her, ligesom andre steder i denne membran, stor lighed med t — kecktvij er formodentlig feilskrift for klecktvij); "klek'ting" B, "klectinga" G; "glettun" D, "glettun" E. ⁴³ skal um tala: F, A, B, D, G, I; "i'om" (= skulom) tala Cð; skal uppe E. eru: F, A, B, Cð, E, G, I; "e" D. ⁴⁴ jer — vita: A, B, I; þer ok þat vita F; þer þat vita D, E; þit þat vita nafnar Cð; þit nafnar þat ok nafnar þat vita G (forvirret). liðsamnaði: F, A, B, D, E, G, I; liðsamnan Cð. ⁴⁵ hjer brátt koma: F, A, G; her koma brátt D, E; brátt koma B, I; her koma Cð. ⁴⁶ jer (foran ríðid): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. undan ok heim: F, A, B, E; þurt ok heim D; undan Cð, G, I. brugðuz við skjótt: F, I; brugðuz við fast E; brugðu við skjótt A, B, D; þjogguz skjótt Cð, G. ⁴⁷ ok varð — felmt: — ok (mgl. I) varð (var G) þeim mjök um felmt G, I; ok varð þeim mjök við felmt (el forskrevet i B) F, A, B, Cð; mgl. D, E. ok tóku: F, A, B, D, E; ok taka I; tóku G; þeir tóku Cð.

vápn sín ok stigu á hesta sína ok hleyptu heim undir þríhyrning. njáll fór til móts við gunnar ok bað hann ekki eyða fjölmenni ‘enn ek mun 50 ‘fara í meðal ok leita um sættir. munu þeir nú ‘vera hófliga hræddir. enn fyrri þessi fjörráð skal ‘eigi koma minna, er við alla þá er um at eiga, ‘enn eigi skal meira koma fyrri víg annars hvárs ‘þeira namna, þó at þat kunnvi við at bera. skal 55 ‘ek varðveita þetta fje ok svá fyrri sjá, at þá sje ‘þjer innan handar, er þú þarft til at taka’.

⁴⁸ ok stigu — sína: *F, A, B, D, E, G* (dog uden ok), *I*; *mgf. Cδ*. hleyptu: *A*; “hlepyp“ (?) *I*; hleypa *D*; riðu *F, B* (“rðv“ [f]), *Cδ, E, G*.

⁴⁹ til móts við: *F, A, B, Cδ, D, E, I*; at finna *G*. ⁵⁰ eyða fjölmenni *F, A, B* (ð *beskadiget* og a *bortrevet*); slíta fjölmennino *Cδ, D, G*; auka fjölmenni (fjölmennit *D, E*) *D, E, I*. enn (foran ek): *F, A, B, D, E, G, I*; ok *Cδ*. ⁵¹ fara — um: *A, D, I*; fara til móts við þá ok ganga í meðal ok leita um *E*; fara ok (at *B, G*) leita um *F, B, G*; leita at fara með *Cδ*. ⁵² vera: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cδ, D*.

hófliga: *F, A, B*; hæfliga *Cδ, D, E*; oflga *G* (*mulig det samme som hófliga, med udeladelse af h — jf. Frumpartar side 67-68*); *mgf. I*. hræddir: *F, A, Cδ, D, E, G, I* (*h meget utydel.*); “hárðioo“ *B* (rði lítt *beskadiget*).

⁵²⁻⁵³ fyrri — minna: *F, A, B* (*hvor der for fyrri stár for*), *Cδ* (dog fjörráð þessi for þessi fjörráð), *G, I* (*der dog tilföier fe efter minna*); ek mun fyrri þessi fjörráð láta eigi minna koma *D, E*. ⁵³ er (foran við): *F, A, B, Cδ, E, G, I*; enn *D*. þá: *F, A, B, Cδ, D, E, G*; *mgf. I*. ⁵⁴ enn eigi — koma: *F, A, Cδ, G*;

“ēg (den nederste del af g bortrevet) Π’ (lítt *beskadiget*) |kōa mā“ *B* (= eigi skal koma meira); *mgf. D, E, I*. fyrri (foran víg): *F, A, B, Cδ, D, G, I*; *mgf. E*. ⁵⁵ namna: *F, A, B, Cδ, I*; *mgf. D, E, G*.

þó — bera: *F, A, Cδ*; þótt (þó *D*) þat kynni við bera (beraz *D, E*) *B, D, E*; þótt þat kunnvi til at bera *G*; þó at svá kunnvi til at bera *I*. ⁵⁶ þetta: *F, A, B, D, E, I*; þat *Cδ, G*. svá: *F, A, B, Cδ, G*; *mgf. D, E, I*. ⁵⁶⁻⁵⁷ þá — handar: *F, A*; þer se innan handar þá *B, Cδ*; þat (se tilf. *G*) se þer innan handar *D, E, G*; þá se innan handar *I*. ⁵⁷ er þú þarft til: *A, B* (“i“ [= til] *beskadiget* *således, at kun t er tilbage*), *Cδ*; er þú þarft við *F*; ef þú þarft til *D, E, G*; er til þarf *I*.

70. Gunnarr þakkaði njáli tillögur sínar. njáll
reið undir þríhyrning ok sagði þeim nömnum, at
gunnarr myndi ekki eyða flokkinum fyrr enn ór
sliti með þeim. þeir buðu boð fyri sik ok váru
5 óttafullir ok báðu njál fara með sáttarboðum. njáll
kvaðz með því einu fara mundu, er eigi fylgði
svik. þeir báðu hann vera í gerðinni ok kvaðuz
þat halda mundu, er hann gerði. njáll kvaðz eigi
gera mundu nema á þingi, ok væri við hinir beztu
10 menn. þeir játtu því. gekk þá njáll í meðal svá

70. ¹ þakkaði: F, A, B, D, E, G, I; þakkar Cð. njáli: B, Cð; hánnum F, A, D, E, G, I. ² reið: F, A, D, E, G, I; riðr B, Cð. sagði: A, E; "i." B, Cð, D, G, I; s. þat F. ³ eyða flokkinum fyrr: D, E, I; eyða fyrr flokkinum G; slíta flokkinom fyrr Cð; eyða flokkum fyr F; eyða fyrr flokkum A; eyða (y stár í endan af en línis og er beskadiget) fjölmenni fyrr B. ³⁻⁴ ór sliti: F, A, B, D, E, G, I; lyki Cð. ⁴ þeir buðu: F, B, Cð, G; buðu þeir A, D, E, I. ⁵ sáttarboðum: F; sættarboðum B, G; sættarboðunum A, D, E, I; sættarorðom til gunnars Cð. ⁶ kvaðz: F, A; "qz" Cð; kvez D, E, G, I; "lótz" B. með — mundu: B, G, I; með því einu mundu fara A; þat (sál — nemlig et gennemstregat þ) því einu fara mundu F; því einu fara mundu E; því einu "m" fara sættarboðunum D; þess eyrlindiss fara munda Cð. er (foran eigi): F, B (meget utydæl.), Cð, G, I; at D, E; udeplemt A. fylgði: F, B ("ooeigði"), Cð, D, E; fylgdu A, G, I. ⁷ hann (foran vera): F, B, Cð, G; njál A, D, E, I. ⁷⁻⁸ kvaðuz — er: F, B (hvor dog de sidste tre bogstaver ere så godt som helt bortrevne), Cð; kvaðuz þat halda mundu, sem D, E, G; kvaðuz (köllodoz I) halda mundu þat sem A, I. ⁸ kvaðz: A; "q" F, "kd" D; kvez Cð, E, G, I; letz B. ⁹ gera mundu: F, A, B, Cð, E, G; munda gera D, I. nema: F, A, Cð, D, E, I; fyrr enn B, G. þingi: F, A, Cð, D, E, G, I; "þing." (= þinginu?) B. ok væri — beztu: F, A, D, E, I; "z vi (beskadiget)" ooooo B; þá er (her savnes enten við eller þar) væri hinir beztu (skrevet bezu) G; þá er við væri hinir vitrostu Cð. ¹⁰ játtu því: Cð, G; játuðu því F, A, I; játuðu þessu D, E; ooooo B. gekk — svá: F, A (milli for meðal), D (mille for meðal); gekk njáll þá í meðal svo E; gekk njáll þá meðal manna svá G; gekk njáll svá þá meðal Cð; ooo þá njáll svá í milli B; fór þá njáll meðal svá I.

at hvárir handsöluðu öðrum grið ok sætt. skyldi njáll gera um ok nemna til þá er hann vildi. líttu síðar fundu þeir namnar mörd valgarðsson. mördur taldi á þá mjök, er þeir höfðu lagit mál undir njál, þar sem hann var vinr gunnars mikill 15 — kvað þeim þat illa duga mundu. ríða menn nú til alþingis at vanda. eru nú hváirtveggju á þingi. njáll kvaddi sjer hljóðs ok spyrr alla höfðingja ok hina beztu menn, er þar váru komnir, hvert mál þeim þætti gunnarr eiga á þeim nöfnum fyrri 20 fjórráðin. þeir svöruðu, at þeim þótti slíkr maðr

11 handsöluðu: *F, A, B, Cð, E (lítt feilskrevet), I;* handseldu *G;* seldu *D.* ok sætt: *F, A, B, I;* ok sættir *Cð; mgl. D, E, G.* skyldi: *F, A, B, D, E, G, I;* en *Cð (hvör skyldi savnes).* 12 gera um ok: *F, B (hvör ok dog er bortrevet), Cð, G;* gera ok *A, E, I;* mgl. *D.* til þá er: *F;* þá til, er *Cð;* þá til; sem *A, D, E, I;* þá menn til, sem *G;* til þá alla, sem *B.* 13 fundu: *-son: G;* funduz þeir mördur valgarðss. ok þeir nafnar *Cð;* fundu þeir mörd valgarðsson *F, A, B, I;* fundust þeir mördur valgarðsson *D, E.* 14 mördur taldi: *F, A, D, E, I;* hann taldi *B;* taldi hann *G;* ok talði hann *Cð.* mál: *F, A, Cð;* málit *D, E, G;* mál silt *B, I.* 15 var — mikill: *F, A, B, Cð, I;* er vinr gunnars mikill' *G;* er mikill vinr gunnars' *D, E.* 16 kvað þeim: *F, A, G;* ok kvað þeim *Cð;* ok let *B;* kvað *E, I;* kvat hann *D.* ríða menn nú: *F (meun lítt forskrevet), A, B, D, E;* ríðu menn nú *I;* nú ríða menn *Cð;* ríða menn *G.* 17 alþingis: *F ('alþingr'), A, B, G, I;* þings *Cð, D, E.* eru — þingi: *F, A, B, D, E, I;* ok eru hváirtveggjo nú á þingi *Cð;* eru hváirtveggjo nú til þings komnir *G.* 18-20 ok spyrr — þætti: *A, D (dog spurde for spyrr), E (spurði for spyrr);* spurði ('sp' *B)* alla ena beztu menn, er þar váro komnir, hvert mál þeim (*lítt beskadíget B)* þætti *F, B;* ok spyrr alla hina vitrosto menn, er þar váro komnir, hvert mál þeim þætti *Cð;* ok spurði alla menn, er þar váro komnir, hvert mál þeim "þou (o utydel.)" *I;* ok mætti hvert mál þikir yðr *G.* 20-21 eiga — fjórráðin: *I;* eiga á þeim nöfnum (m *udeglegt)* fyrri fjórráð *G;* á þeim nöfnum eiga fyrri fjórráðin' *B;* eiga á þeim nöfnum *Cð;* eiga á þeim fyrri fjórráðin *F, A;* eiga á þeim fjórráðum *D, E.* 21 þeir svöruðu: *B (hvör þeir er feilskr. som et forkortet þat);* þeir sv. *I;* þeir s. *F, D, G;* þeir sögðu *A;* þeir segja (*feilskr. teg)* *E;*

mikinn rjett á sjer eiga. njáll spurði, hvárt hann ætti á öllum þeim, eða ætti fyrirmenn einir at svara málinu. þeir sögðu mest á fyrimönnum
 25 enn þó á öllum mikit. 'þat munu margir mæla' kvað mörðr 'at eigi hafi um sakleysi verit, þar 'sem gunnarr rauf-sætt við þá namna'. 'eigi er 'þat sættarrof' segir njáll 'at hverr hafi lög við 'annan; því at með lögum skal land vart byggja
 30 'enn eigi með úlögum eyða'. sagði njáll mönnum þá, at gunnarr hafði boðit land fyrri — móeiðarhvál —

allir svöroðu Cð. þótti: F, A, Cð, G; "þi" B og I; þætte D, E. slíkr maðr: F, A, B, Cð, D, E, I; slíkir menn G. 22 á sjer elga: F, A, B, Cð, E, G; elga á sjer D; elga I. spurði: Cð, E, G, I; "f." A, D; "fþ" B; "fþ" (?) F. hann: F, A, B, Cð, D, E, I; "a." (tilf. over únien) G. 23 öllum þeim: F, A, B, D, I; þeim öllum E; öllum Cð, G. ætti: F, A, B, Cð, G, I; elga D, E. 23-24 fyrirmenn — svara: A (der dog har formenn for fyrirmenn), G; hann við fyrirmenn (menn forkortet m — dog synes man først at have skrevet m [= maðr]) einn at svara Cð (forvirret); fyrirmenn at svara fyrir alla F; fyrirmenn at svara málinu B, D, E; fyrirmaðr at svara alla (meget utydeligt — men hvis her virkelig står alla, má fyrir være udeglemt foran dette ord; måske skal der læses öllu) I. 24 sögðu: Cð, D, E; segja F; "f." A, G, I; "f." B. mest — -mönnum: Cð, G (der dog feilagtig har "m" for -mönnum); at mest muni (mundi E, I) á fyrimönnum F, E, I; at mest fyrimönnum A (hvor noget synes udeglemt); at mest myndi á fyrirmönnum standa B; at fyrirmenn mundu mestu elga at svara D. 25 þó á öllum: F, A, E, I; þó á öllum þeim B; á öllum þeim Cð, G; "þo satter (aa i ét tegn)" D 26 kvað: F; s. A, B (næsten udslettet), Cð, D, E, G, I. um: F, A, B, Cð, E, G, I; fyrri D. 26-27 þar — namna: F, A, G, I; þar sem gunnarr rauf við þá nafna sætt E; þar sem (mgl. D) gunnarr rauf sætt á (bortrevet B) þeim nöfnum (det første n meget beskadiget B) B, D; þat sem gunnarr hefir haft við þá nafna ok rauf sætt við þá Cð. 27 er: F, A, B, Cð, D, E, I; var G. 28 sættar: F, B, Cð, D, E, G, I; sáttar: A. at (foran hverr): F, A, B, Cð, E, G, I; þó D. 29 með (foran lögum): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. 30 eigi — eyða: Cð, E, I; með úlögum eyða (e forskrevet i B) F, B; ólögum eyða A, G; eyða með ólögum D. 30-31 sagði — hafði: Cð; lígeledes (dog med þeim for mönnum) F, A, D, E (dog hafe for

eða annat fje. þóttuz þeir þá namnar falsaðir af merði ok töldu á hann mjök ok kváðuz af hánum hljóta þetta fjegjald. njáll nemndi tólf manna dóm á þessu máli. galt þá hundrað silfrs hverr er til 35 hafði farit enn tvau hundruð hvárr þeira namna. tók njáll við þessu fje ok varðveitti. enn hvárir veittu öðrum tryggðir ok grið, ok mælti njáll fyri. reið gunnarr þá af þingi vestr til dala í hjarðarholt. tók óláfr pái vel við hánum. sat hann þar 40 hálfan mánað. gunnarr reið víða um dala, ok

hafði); hann (*forskrævet*) s. þeim, at gunnarr hefði B; því at gunnarr hafði I; þá mun gunnarr hafa G. ³¹ land — -hvál: F, A, B (*hvor dog ei er bortsmuldret*), Cð, G, I; land at móeidarhvoie D (*wright*); þeim land annat E. ³²⁻³³ þá — merði: F; þá falsaðir nafnar af merði valgarðssyni A, I; nafnar þá falsaðir af merði G; nafnar þá falsaðir af vera Cð; nafnar nú falsaðir af merði B; þá falsaðir af merði D, E. ³³ kváðuz: F, A, Cð, D, G, I; letuz B; þóttust E. ³⁴ hljóta: F, A, B, Cð, D, E, I; hlotið (*feilskr. hlotið*) hafa G. nemndi: F, B, Cð, D, G; nefnir A, E, I. ³⁵ á þessu máli: A, B, Cð, I; at þessu máli D, E; á máli þessu G; á málinu F. þá hundrað silfrs: F, A, B, D, I; þá "hundrað silfr" silfr E; hundrað silfrs G; e silfr Cð. hverr: F, A, B, D, G, I; hverr þeira Cð, E. ³⁶ hafði farit: F, A, B, Cð, G, I; hófðu farið D; hafði riðit E. enn (*foran* tvau): F, A, B, D, E, G, I; ok Cð. ³⁷ þessu fje: F, A, Cð, D, E, G; fe þessu B, I. ³⁷⁻³⁸ enn — öðrum: F, Cð; en hvárir veittu öðrum þá A; enn hvárir veittu þá öðrum D, E, I; nú veittu hvárir öðrum (*feilskr. ávr̄v*) B; en "hár" veitti öðrum G. ³⁸ ok grið: F, A, B, Cð, D, E, I; *mgl. G.* ok (*foran* mælti): F, A, B, Cð, E, G, I; *mgl. D.* ³⁹ reið gunnarr þá: F, A, B (*hvor þá dog er forskrævet og usikkert*), E, I; reið gunnarr D; riðr gunnarr nú Cð; gunnarr reið G. af — dala: F, B; vestr af þingi til dala A, I; vestr til dala af þingi Cð, D, E; austr (!) til dala af þingino G. ³⁹⁻⁴⁰ í hjarðarholt: B, Cð, D, E, G; fór hann þá í (*disse fire ord meget utydelige og til dels beskadigede I*) hjarðarholt A, I; *mgl. F.* ⁴⁰⁻⁴¹ tók — mánað: A, G, I; *ligeledes B, D, E — kun at de udelade pái*; óláfr tók vel við hánom. sat hann þar hálfan mánað Cð; *mgl. F.* ⁴¹ gunnarr — dala: Cð; hann reið víða um dala A, B, E, I; hann reið víða G; D *indsætter disse ord oven for mellem hjarðarholt og tók; mgl. F* (*hvor den hele ude-*

tóku allir við hánum fegins hendi. enn at skilnaði
 mælti óláfr til gunnars: 'ek vil gefa þjer þrjá gripi:
 'gullhring ok skikkju, er átt hefir myrkjartan íra-
 45 'konungr, ok hund, er mjer var gefinn á írlandi.
 'hann er mikill ok eigi verri til fylgðar enn röskr
 'maðr. þat fylgir ok, at hann hefir manns vit.
 'hann mun ok geyja at hverjum manni þeim er
 'hann veit at úvinr þinn er enn aldri at vinum
 50 þínum; því at hann sjer á hverjum manni hvárt til
 'þín er vel eða illa: hann mun ok líf á leggja at
 'vera þjer trúr. þessi hundr heitir sámr'. síðan

ladelse [se de to næst foreg. noter] åbenbart er foranlediget ved gentagelsen af dala). ok (foran tóku): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. 42 við — hendi: A, B, Cð, I; fegins hendi við hánum G; hánum fegins hendi F; fegins hendi E (hvor noget er udeladt); vel við honum D. 43 til gunnars: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. 44 hefir: F, A, B, Cð, E, G, I; hafðe D. 44-45 írakonungr: F (g forskrevet), A, B, D, E, G; konungr (betegnet blot ved et lille k over linien) á (forskrevet) írlandi Cð; konungr I. 45 hund: F, A, B, D, E, G, I; hundr Cð. 46 hann er mikill ok: F, A, B (hvor dog hann er bortsmuldret), Cð, G, I; hann er E; er hann D. fylgðar: F, A, B, Cð, D, E, I; fylgjo G. enn: F, A, B, D, E, G, I; "ey|ey" Cð (snarest ved en feilagtig gentagelse, uagtet det i øvrigt kunde være = enn einn). röskr: F, A, B, Cð, D, E, I; hraustr G. 47 ok, at: F, A, I; honum ok, at D; at B, Cð, G; mgl. E. 48 hann mun ok geyja: F (der for ja i geyja har "gia"), A, D, E, I; hann man geyja B; því at hann mun geyja Cð; því at hann geyr G. manni þeim: F, A, D, E, G; manni B, Cð; þeim I. er (foran hann): F, A, B, Cð, D, E, I; at er G (vaktende imellem at og er). 49 velt: F, A, B, Cð, E, G, I; ser D. 49-51 enn — illa: G; lígeledes Cð — dog med udeladelse af hann og manni; enn aldri at vinum þínum (bortsmuldret B). ser hann þó (ok A, mgl. D og E) á hverjum manni (mgl. B) hvárt til þín er vel (for disse fire ord har A og E hánum er til þín vel, D honum er vel til þín) eða illa F, A, B, D, E; mgl. I. 51 ok líf: F, B, G, I; ok líft A, D, E; líft Cð. 51-52 at vera: F, A, B (hvor dog at v er bortsmuldret), Cð, E, G, I; at fylgja þjer ok vera D. 52 þessi hundr: F, A, B, D, E, G, I; hundrinn Cð. 52-53 síðan mælti hann: F, A, B, D, E, I; óláfr mælti þá (mgl. G) Cð, G. 53 nú skalt þú: F, A, B, Cð, D,

mælti hann við hundinn 'nú skalt þú gunnari fylgja ok vera hánum slíkr sem þú mátt'. Hundrinn gekk þegar at gunnari ok lagðiz niðr fyri fætr 55 hánum. Óláfr bað gunnar vera varan um sik ok kvað hann marga eiga öfundarmenn 'þar er þú þykkir nú ágætastri maðr um allt land'. Gunnarr þakkaði hánum gjafar ok heilræði ok ríðr heim síðan. Sitr Gunnarr nú heima nakkvara hrið, ok 60 er kyrrt.

71. Líthu síðar finnaz þeir namnar ok mörðr. Verða þeir eigi á sáttir. Þóttuz þeir láta fje mikit

E, I; þú skalt G. gunnari fylgja: F, A, B, E, G, I; fylgja gunnari Cð, D. ⁵⁴ þú mátt: F, B, Cð, G, I; þú mátt vera A; mjer D, E. hundrinn: F, A, Cð, D; E, G, I; hundr B. ⁵⁵ gekk — fætr: F, A, B (dog fótum for fætr), Cð, D, G (dog með udeladelse af þegar), I; lagðist (g udeglemt) niðr fyri fætr g. ok fagnaði honum E. ⁵⁶⁻⁵⁷ ok kvað — -menn: F (hvor dog marga er gentaget efter eiga, men hær, som det synes, svage spor af forsøg på udslættelse), A (eiga skrevet to gange), I; ok kvað hann eiga marga öfundarmenn E; ok kvat hann eiga margan öfundarmann (for d står urigtig g) D; ok kvað hann marga öfundarmenn eiga Cð, G; 'því at þú átt marga öfundarmenn B. ⁵⁷ er: F, A, D, E, G, I; sem Cð; ooo B. ⁵⁸ nú ágætastri maðr: Cð, G, I; nú vera ágætastri maðr A, D; vera ágætastri maðr E; ágætastri (eller ágæztr — ordet er nemlig skrevet ageti [det lange r], hvoraf den gamle udgaves læsemåde) maðr nú F; ooo "nv (meget beskadiget)" B. land: F, A, Cð, D, E, G, I; landit B. ⁵⁹ þakkaði: F, A, B, D, E, G, I; þakkar Cð. gjafar ok heilræði: F, A, B (e beskadiget samt illræ bortrevet), Cð, I; gjafarnar (gæfirnar E) ok heilræði E, G; heilræði ok gjafir D. ⁵⁹⁻⁶⁰ ríðr heim síðan: Cð; ríðr nú heim síðan G; reið heim síðan E; ríðr heim B; "reið: [r langf] hēi" F; reið heim A, D, I. ⁶⁰ sitr: F, A, Cð, D, E, G, I; ok sitr B. ⁶⁰⁻⁶¹ heima — kyrrt: F; lígeledes B og G — dog með indskudt nú foran kyrrt; um kyrrt nökkora hrið Cð; helma um hrið A, D, E, I.

71. ¹ finnaz: F, A, B, Cð, D, G, I; funduz E. þeir — mörðr: F, B, E, G, I; þeir mörðr ok þeir nafnar A, Cð, D. ² verða — á: F, A, B, D, E, I; ok verða eigi á Cð; ok verða þeir eigi á eitt G. þóttuz — mikit: F, B, G, I; þeir þóttuz láta fe mikit Cð; þóttuz

fyrí merði enn hafa ekki í móti ok báðu hann setja aðra ráðagerð þá er gunnari væri til meins. 5 mörðr kvað svá vera skyldu 'er þat nú ráð mitt, 'at þorgeirr otkelsson físi ormhildi frændkonu gunn- 'ars; enn gunnarr mun af því láta vaxa úþokka við þik. skal ek þá ljósta upp þeim kvitt, at gunnarr 'muni eigi hafa svá búit við þik. skuluð it þá 10 'nökkuru síðar hafa atföör við gunnar. enn þó skuluð 'it gunnar eigi heim sækja; því at þat má sjer 'engi ætla, meðan hundrinn lifir'. sömdu þeir nú þessa ráðagerð með sjer, at sjá skyldi fram koma. nú líðr sumarit. þorgeirr venr kvámur sínar til

þeir láta út fe mikt A; þeir nafnar þóttust hafa látið (látið hafa for hafa láuð E) mikit fe D, E. ⁸ fyrí merði: F, B, I; fyrí merði(?) D, E; fyrí hánum G; fyrí mörð(?) Cð; við mörð A. í: F, A, Cð, E, G, I; á B, D. ⁴ setja: F, A, B, D, E, G, I; en (sál.) setja Cð. er (foran gunnar): F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. ⁵ skyldu: F, A, B, Cð, E, G, I; "fku" D. er þat nú: F, A, B, Cð; ok er þat nú D, E; ok er þat I; þat er G. ráð mitt: F, A, G; mitt ráð B, Cð, D, E, I. ⁶ ormhildi: F, A, B, D, E, G, I; ormgerði Cð (her). ⁷⁻⁸ gunnarr — þik: F, A, B, E, G (dog hann for þik), I; gunnarr mun láta vaxa af því óþokka við þik D; hann mun láta vaxa óþokka við þik Cð. ⁸ þá — kvitt: F, B, Cð; þá ljósta þeim kvitt upp A, I; þá ljósta því upp D, E; ljósta þá því upp G. ⁹ muni — þik: A, I; mun eigi hafa svá búit G; muni eigi hafa við hann svá búit Cð; muni eigi svá hafa (hafa svá for svá hafa B) við þik gört F, B; eigi (sál. [nemlig "é"] D, muni eiga E) sókótt við þik D, E. skuluð it: F, A, B, Cð, D, I; skulut þjer E; skaltú G. ¹⁰ hafa: F, A, B, Cð, D, E, G; hefja (ja lítt utydel.) I. ¹⁰⁻¹¹ þó — sækja: F, A, B (dog hann for gunnar), D (dog eigi gunnar for gunnar eigi), E (dog þjer hann for it gunnar), I; eigi skulut þit þó (mgl. G) sækja gunnar heim Cð, G. ¹¹⁻¹² sjer engi ætla: Cð; engi ser ætla G; engi ætla A; eigi ætla F, B; engi maðr I; enge gera D, E. ¹² lifir: F, A, B, D, E, I; lifir sámr Cð, G. sömdu þeir nú: F, B, Cð, G; þeir sömdu A, D, E, I. ¹³ at sjá — koma: F, A, B, Cð; þessi skyldi fram koma G; at þessi skyldi ("fku" D) fram fara D, E, I. ¹⁴ sumarit: F, B, Cð, G; sumarit allt D, E, I; sumarit allt ór hendl A. þorgeirr venr: F, B, Cð, G; venr þorgeirr A, D, I; vendir þorgeirr E.

ormhildar. gunnari þótti þat illa, ok gerðiz úþokki 15 mikill með þeim. fór svá fram um vetrinn. nú kemr sumar, ok verða þá enn optliga fundir þeira á laun. þeir finnaz jafnan þórgeirr undan þríhyrningi ok mörðr ok ráða atförr við gunnar þá er hann riði ofan í eyjar at sjá verk húskarla sinna. 20 eitt sinn varð mörðr varr við, er gunnarr reið ofan í eyjar, ok sendi mann undir þríhyrning at segja þórgeirri, at þá myndi vænast til at leita at

¹⁵ gunnari þótti þat: F, A, B (hvor dog þótti næsten helt er bortsmuldret), Cδ, D, E, I; þat þótti gunnari G. ¹⁵⁻¹⁶ úþokki mikill: F, A, B, Cδ, D, E, I; úþykkt mikill G. ¹⁶ fór: F, B; fór nú Cδ, G; ok fór A, D, E, I. vetrinn: F, A, B, Cδ, E, G, I; hrið D. ¹⁷ sumar: F, A, B, Cδ, D, G, I; sumarit E. ¹⁷⁻¹⁸ þá — laun: F (optliga forkortet og uden t), A (dog jafnan for optliga), B, D (som A), E (dog med udeladelse af optliga), G; þá en (her mgl. noget) þeira á laun Cδ; nú enn jafnan fundir þeira leynilligr I. ¹⁸ finnaz: F, B, D, G; finnaz nú A, E, I; funduz Cδ. jafnan: F, A, B, Cδ, D, E, I; jafnaz (formodentlig en ved det foregående finnaz foranlediget skrivfeil for jafnan) G. ¹⁸⁻¹⁹ þórgeirr — mörðr: F, A, D, E, I (hvor dog þríhyrningi er udeglemt); þórgeirr starkaðarson (skrevet st'kað: f. B) ok mörðr (bortsmuldret i B med undtagelse af en del af m) B, Cδ; mörðr ok þórgeirr starkaðarson G. ¹⁹ ok ráða: F, A, B, D, E, I; þeir ráða Cδ; þeir ráða nú G. ²⁰ riði ofan: F, A, B, I; riði G; riðr ofan Cδ, D, E. sjá: F, B, Cδ, G; sjá um A, D, E, I. ²¹ eitt — mörðr: F, B (dog er slinn for største delen bortsmuldret), Cδ, G; (ok tilf. A) svá bar við (at D, E) einhverju sinni, at mörðr varð (var E) A, D, E; ok bar þat (begge disse ord utydel.) einu hverju sinni, at mörðr varð I (hvor við eller at eller til má antages at være udeglemt i den første sætning). er gunnarr: F, A, B, Cδ, E, G; at gunnarr I; gunnar, er hann D. ²² eyjar: F, A, B, D, E, G, I; eyjarnar Cδ. ok sendi mann: F, B, G; ok sendi A; ok sendir D, E; hann sendi mann Cδ; sendi (se næsten ulæseligt) hann þá I (hvor ok, hvis det skulde have stået foran sendi, nu i al fald er ulæseligt). ²²⁻²³ at segja — leita: F, B (hvor dog þórgeirri er næsten helt bortsmuldret); at segja þórgeirri, at þá myndi hánnum (mgl. G) vænligast (vænst G) Cδ, G; (ok tilf. E) kvað þá vænst mundu (mgl. D, E) A, D, E; ok kvað þá væn (utydel.) I.

fara at gunnari: þeir brugðu við skjótt ok fara
 25 ofan þaðan við hinn tólfta mann: enn er þeir
 kvámu í kirkjubæ, þá váru þar fyrir aðrir tólf.
 þeir ræða um, hvar þeir skulu sitja fyri gunnari;
 ok kom þat ásamt, at þeir skyldi fara ofan til
 rangár ok sitja þar fyrir hánum: enn er gunnarr
 30 reið neðan ór eyjum, reið kolskeggr með hánum.
 gunnarr hafði boga sinn ok örvar ok atgeirinn.
 kolskeggr hafði saxit ok alvæpni.

72. Sá atburðr varð, er þeir gunnarr riðu
 neðan at rangá, at blóð fjell á atgeirinn. kolskeggr

24 þeir brugðu: *F* (brugðu feilskr. bræv), *A, B, D*; þeir brugðuz *E, I*; þórgeirir brá *Cð, G*. 24-25 fara — manni: *A*; fara ofan þaðan (*alle disse ord ere meget utydelige, især det sidste, der næsten er ulæseligt og meget beskædiget ved en split i membranen* ~~~~~ 000|| "xj. maq" *I* (der således uden tvivl har fuldstændig stemmet overens med *A*); fóro ofan við hinn xij. mann *E*; fóro við tólfta ("xi") mann ("m") ofau *D*; fara þaðan xij saman *F, B*; fóro þaðan xij saman *G*; fóro xij saman *Cð*. 26 kvámu: *F, B, Cð, G, I*; koma *A, D, E*. váru: *F, B, Cð, G*; ero *A, D, E, I*. aðrir tólf: *Cð, G*; xij menn *D, E*; xij menn *F, A, B, I*. 27-29 þeir ræða — hánum: — þeir ræða um, hvar (hvort *D, urigt.*) þeir skulu sitja (*udeglet* *E*) fyri gunnari; ok kom þat ásamt, at þeir skyldu fara til rangár ok sitja þar (*mgl. D*) fyrir hánum *A, D, E*; þeir reðu um, hvar þeir skulu fyri-sitja; enn þat kom ásamt, at þeir skyldu fara til rangár ok sitja þar fyri gunnari *I*; reðu þeir þá þat (*B* har þat þá for þá þat) at fara ofan til rangár ok sitja þar fyri gunnari *F, B*; reðu þeir nú at (*for disse fire ord har Cð* riðu þeir nú at ok) sitja fyrir gunnari, er hann riði neðan ór eyjonom *Cð, G*. 30 ór eyjum: *F, A, B, E, I*; ór eyjonom *Cð, D*; *mgl. G*. reið: *F, Cð, G*; ok (!) reið *B*; þá reið *A, D, E, I*. 31 hafði: *F, A, B, Cð, E, G, I*; hafði alvæpne *D*. ok örvar ok atgeirinn: *F* (atgeirinn skrevet atg.), *A, B, D, E, G, I*; *mgl. Cð*. 32 saxit ok alvæpni: *F, A, B, G, I*; alvæpne ok saxit *E*; alvæpne ok sax sitt *D*; alvæpni ok sax *Cð*.

72. 1 gunnarr: *F, B, Cð, G*; *mgl. A, D, E, I*. 2 neðan at rangá: *F, B*; til rangár upp *A, D, E*; til rangár *I* (t í ár *feilagtig med en tværstreg over*); neðan með rangá *Cð, G*. fjell: *Cð*; kom *I*; mikit kom *F, B, G*; kom mikit *A, D, E*.

spurði, hví þat myndi sæta. gunnarr svaraði, ef slíkir atburðir yrði, at þat væri kallat í öðrum löndum benrögn 'ok sagði svá ölver búandi í 5 'hísing, at þat væri jafnan fyri stórfundum'. síðan riðu þeir til þess er þeir sá mennina við ána — sjá, at þeir sitja enn hafa bundit hestana. gunnarr mælti 'fyrisát er nú'. 'lengi hafa þeir útrúligir 'verit' segir kolskeggr 'eða hvat skal nú til ráða 10 'taka?' 'hleypa skulu vit upp hjá þeim' segir

³ spurði: F, A, Cð, D, I; "f." G; "sp" B; spyr E. sæta: F, B, Cð, G; gegna A, D, E, I. svaraði: — "S." B, "N." Cð og I (kun at v i denne har en anden form), "fu." E; "f." F, A, D, G. ⁴ slíkir atburðir yrði: F, B, G, I; slíkr atburðir yrði A, D, E; slíkr atburðir verða Cð. at (efter yrði): F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. ⁴⁻⁵ væri — löndum: B (kalla feilskr. for kallat), D, E; væri í öðrum löndum kallat A; var (er Cð) kallat í öðrum löndum Cð, G, I; kallat (sál., som det synes, oprindeligt — men der er gjort forsøg på at rette kallat til kallaz) í öðrum löndum F. ⁵ benrögn: — "beþravgg (r forlænget nedad og av i ét tegn)" F, "benraugn" A, "bénrögn" B, "bén rávgn (av i ét tegn)" Cð; benregn D, E, G, I. svá: F, A; mer svá B; þat Cð, E; mgl. D, G, I. ⁵⁻⁶ í hísing: Cð, G; "míu" (!) E; mgl. F, A, B, D, I. ⁶ væri jafnan: Cð, G; væri F, A, I; yrði B, D, E. stórfundum: F, A, B, Cð, E, G, I; stórtíðendum eða stórfundum D. ⁶⁻⁷ síðan riðu: F, B, Cð, D, E, G, I; riða A. ⁷ til þess: F, B; þar til Cð, G; upp þar til A, E; upp með áne ok þar til D; upp þannog I. sá: F, A, B, Cð, D, E; sjá G, I. mennina: F, A, Cð, G, I; oooo B; hestana ok mennina D, E. ⁷⁻⁸ við — sitja: A, I; við ána — sjá, at menninnir sitja E; við ána ok sjá mennina sitja við ána D; við ána sitja F; sitja við ána B; við ána Cð, G. ⁸ enn hafa: A; hafa I; ok hafa D, E; ok höfðu F, B, Cð, G. hestana: A, D, E, G, I; hesta sina F, B, Cð. ⁹ nú: F, A, B, D, E, I; þar Cð; her G. útrúligir: F, A, B, Cð, G, I; ótryggillgir D, E. ¹⁰ segir kolskeggr: Cð (navnet feilskr.), G; herfor have F og B; kolskeggr (bortsmuldræt i B) svaraði foran replikken; A og D har kolskeggr s. foran replikken og s. hann efter verit; E: kolskeggr "f." foran replikken og s. hann efter verit; I: kolskeggr mælti foran replikken og s. hann efter verit. eða: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. ¹⁰⁻¹¹ skal — taka: F, Cð, G, I (dog ráds for ráða); skal nú til ráða A, E; skal nú ráða taka B; er nú

gunnarr 'til vaðsins ok búaz þar við'. hinir sjá þat ok snúa þegar at þeim. gunnarr bendir upp bogann ok tekr örvarnar ok steypir niðr fyri sik 15 ok skýtr þegar er þeir kvámu í skotfæri. særði gunnarr við þat mjök marga menn enn drap suma. þá mælti þórgeirr otkelsson 'þetta dugir oss ekki, 'göngum at sem harðast'. þeir gerðu svá. fyrstr gekk önundr hinn fagri frændi þórgeirrs. gunnarr 20 skaut atgeirinum til hans, ok kom á skjöldinn, ok klofnaði hann í tvá hluti, enn atgeirinn hljóp í gegnum önund. ögmundr flóki hljóp at baki gunnari. kolskeggr sá þat ok hjó undan ögmundi

til ráða *D.* 11-12 hjá — við: *F, A, B* (dog með feilskriften $\ddot{v}$ [= var] for $\dot{v}$ [= við]); hjá þeim' s. gunnarr 'ok til vaðsins ok búaz þar um' *I*; hjá þeim til vaðsins' s. g. 'ok (mgl. *Cð*) búaz þar við' (um' *G*) *Cð, G*; með ánnl til vaðsins' s. g. 'ok búast þar við' *E*; hjá þeim' s. hann *D.* 12-18 hinir — þeim: *B* (hvor der af "þeg" kun þeg [e dog beskadiget] er tilbage, og hvor at er beskadiget, forskrevet og usikkert), *Cð, G* (dog søkja for snúa); hinir sjá þat ok snúa upp (mgl. *E*) epter þeim *A, E, I*; hinir snúa þegar at þeim *F*; mgl. *D.* 14 örvarnar: *F, A, B, Cð, G, I*; örvar *D, E*. sik: *F, A, B, D, E, I*; fætr ser *Cð, G*. 15 kvámu: *F, A, B*; koma *Cð, D, E, G, I*. skotfæri: *F, B*; skotfæri við þá (hann *G*) *Cð, G*; skotmál *A, D, E, I*. 16 gunnarr: *A, B, Cð, D, E, G, I*; mgl. *F.* við — menn: *F, A* (dog með udeladelse af menn), *B, E, G*; mjök margan mann vlt þat *D*; við þat marga menn *I*; marga menn *Cð*. drap suma: *F, A, Cð, D, E, G, I*; suma drap hann *B*. 17-18 þá — svá: *F, A, B* (dog með indskudt þá foran svá), *G* (dog gera for gerðu), *I*; þórgeirr otkelss. mælti 'þetta dugir oss ekkl. gengom(?) at sem harpast'. þeir gera nú svá *Cð*; mgl. *D, E*. 18 fyrstr: *B, Cð, E, I*; fyrst *F, A, D, G*. 19 hinn: *A, D, E*; mgl. *F, B, Cð, G, I*. 20 atgeirinum til hans: *F, A, B, D, E, I*; at hánom atgeirnom *Cð, G*. á: *F, A, Cð, D, E, I*; í *B, G*. 21 hann: *F, A, B, D, G, I*; mgl. *Cð, E*. tvá: *A, D, E, G, I*; þrjá *F, B, Cð*. enn: *F, A, B, D, E, G, I*; mgl. *Cð*. 22 flóki: *F, A, B, D, E, G, I*; mgl. *Cð*. at baki: *F, B, Cð, G*; á bak *A, E, I*; á baki(?) *D*. 23 gunnari: — "o." alle (*F, A, B, Cð, D, E, G, I*). kolskeggr sá þat: *F, B, Cð, G*; en kolskeggr hljóp (mgl. *A, E, I*) at hánom *A, D, E, I*. hjó: *A, B, Cð,*

báða fætr ok hratt hánum út á rangá, ok drukkn-
aði hann þegar. gerðiz nú bardagi mikill ok harðr, ²⁵
ok hjó gunnarr annarri hendi enn lagði annarri.
kolskeggr vá ok drjúgan menn enn særði marga.
þórgeirr starkaðarson mælti til namna síns ‘allítt
‘sjer þat á, at þú eigir föður þíns at hefna á
‘gunnari’. þórgeirr otkelsson svarar ‘víst er eigi ³⁰
‘vel fram gengit, enn þó hefir þú eigi gengit mjer
‘í spor — enda skal ek eigi þola þín frýjuorð’,
hleypr at gunnari af mikilli reiði ok lagði spjóti í

D, E, G, I; hjó þegar F. ögmundi: F, B; hánum A, Cð, D, E, G, I. ²⁴ báða fætr: F, A, B, Cð, I; báða fætina D, G; fætr E. út: F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E. ²⁴⁻²⁵ ok drukknadi hann þegar: A, B, D (dog uden ok), E, I (der dog har feilskriften drukna, for drukknar eller drukknadi); ok drukknadi þegar F; ok dó hann þegar G; ok drukknadi hann þar Cð. ²⁵ gerðiz — harðr: Cð; gerðiz þá bardagi harðr F, B (dog geriz for gerðiz), D, G, I; gerðiz þá harðr bardagi A, E. ²⁶⁻²⁷ ok hjó — marga: Cð; hjó gunnarr annarri hendi en lagði annarri. kolskeggr vá drjúgt (F har feilskriften r for t) menú (“mā“ G) en særði marga F, B, G; hjó gunnarr (D har gunnarr hjó for hjó gunnarr) þá (mgl. D) annarri (með annarri D, E) hendi en lagði annarri (með annarri D, E). kolskeggr vá drjúgt (drjúgum D, E) menn en (ok D, E) særði marga. er nú harðr bardagi A, D, E; mgl. I. ²⁹ at (foran þú): F, A, B, D, E, G, I; “at | er (r forlænget nedad)” Cð. eigir: F, A, B, Cð (synes skrevet eeg), D, G, I; “ætt” (snarere = ættir, end feilskr. for ættir) E. at (foran hefna): A, B, Cð, E, G, I; mgl. F, D. ²⁹⁻³⁰ á gunnari: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. ³⁰ þórgeirr otkelsson: Cð, G; hann F, A, B, D, E, I. ³⁰⁻³¹ er — gengit: F, B; eigi hefi ek (D har hefe ek eigi for eigi hefi ek) mjök fram gengit A, D, E, I; geng ek eigi vel fram Cð, G. ³¹ enn — eigi: F, A, G, I; ok hefir þú þó (mgl. D) eigi D, E; en þó hefir þú eigi enn (B har enn eigi for eigi enn) B, Cð. ³¹⁻³² mjer í spor: F, A, B, D, E, G; í spor mer I; mer í fótspor Cð. ³² enda: F, A, B, Cð, D, E, G; enn þó I. þín frýjuorð: F (ju feilskr. v), A, D, E; frýjuorð þín G, I; þer (skrevet þ — þ måske gennemstreget) frýjuorð Cð; mörg frýjuorð B. ³³ hleypr — reiði: F (hleypr feilskr.); hleypr af mikilli reiði (udeglegt A) at gunnari A, D, E, I; hleypr þá fram at gunnari með mikilli reiði

gegnum skjöldinn ok svá í gegnum hönd gunnari.
 35 gunnarr snaraði svá hart skjöldinn, at spjótit brotnaði í falnum. gunnarr sjer annan mann kominn í höggfæri við sik ok höggr þann banahöggvi. eptir þat þrifr hann atgeirinn tveim höndum. þá var þorgeirr otkelsson kominn nær hánum með brugðnu
 40 sverði ok reiddi hart. gunnarr snýz at hánum skjótt af mikilli reiði ok rekr í gegnum hann atgeirinn ok bregðr hánum á lopt ok keyrir hann

B; ok hleypr at gunnari með mikilli reiði G; hann leypr nú at gunnari með mikilli reiði Cð. spjóti: Cð, G; mgl. F, A, B, D, E, I. ³⁴ skjöldinn: F, A, Cð, D, E, G, I; skjöldinn gunnars B. svá í gegnum: F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. D. hönd gunnari: A, D, E, I (— alle "g." for gunnari); höndina gunnar ("g.") Cð; höndina á gunnari G; höndina F, B. ³⁵ gunnarr (foran snaraði): F, B, Cð, D, E, G, I; hann A. hart: F, A, B, D, E, G, I; fast Cð. ³⁵⁻³⁶ brotnaði: F, B, Cð, G; brotnaðe í sundr A, D, E; sundr brotnaði I (vistnok en skrivefeil). ³⁶ sjer: F, A, B, D, E, G, I; ser nú Cð. ³⁷ ok höggr: F, A, B, D, E, I; hann höggr G; síðan höggr hann Cð. -höggvi: sál ("hogg") F; -högg A, B, Cð, D, E, G, I. ³⁷⁻⁴¹ eptir — skjótt: — eptir þat þrifr (þreif Cð) hann atgeirinn tveim (báðum G) höndum. þá var (utydel. í F, hvorfor Olavius har læst er) þorgeirr otkelss. kominn (enn kominn, G) nær (at B) hánum með brugðnu sverði ok reiddi hart (for brugðnu — hart har F, B, G reiddu sverði). gunnarr snýr nú (sál Cð; þá B; mgl. F, G) at hánum F, B, Cð, G; en þrifr tveim (tv bortrevet og "ei" beskadiget og usikkert I) höndum atgeirinu. þá var þorgeirr otkelss. (mgl. D) kominn svá nærri ("næ" [= nærri] D) hánum (ulæsel. I) ok (utydel. I) hafði (haf ulæsel. I) sverðit reiði. gunnarr snýz at hánum skjótt (I har skjótt at hánum for at hánum skjótt) A, D, I; þá var þorgeirr otkelss. kominn svo nær honum ok hafði sverðit reitti. gunnarr þreif tveim höndum (feilskr. kon) atgeirinn ok (skrevet to gange) snýst skjótt at þorgeiri E. ⁴¹ af mikilli reiði: A, D, I; með mikilli reiði F, B, Cð, G; mgl. E. ⁴¹⁻⁴² í — atgeirinn: F, A, Cð, G; atgeirinn í gegnum hann B, D, I; í gegnum hann E (jf. note 37-41). ⁴² bregðr hánum á: F, B, G; bregðr á Cð; vegr hann upp á (í D) A, D; vegr hann á E, I. hann (efter keyrir): F, A, B, Cð, D, G, I; mgl. E.

út á rangá, ok rekr hann ofan á vaðit ok festi þar á steini einum, ok heitir þar síðan þórgeirs-
vað. þórgeirr starkaðarson mælti 'flýju vjer nú, 45
'ekki mun oss sigrs verða auðit at svá búnu'.
sneru þeir þá allir í frá. 'sækju vit nú eptir þeim'
segir kolskeggr 'ok tak þú bogann ok örvarnar, ok
'munt þú komaz í skotfæri við þórgeir starkaðar-
'son'. gunnarr kvað þá vísu 50

munu eldbeiðir eyðaz

ár fjesjóðar várir

geig þó at gervim eigi

geirleiks stöfum fleirum

enn ef ek skal runna 55

unnviggs þá er hjer liggja

mín nem þú mál ok greinir

mætr görvalla bæta.

⁴⁸ rangá: F, A, B, D, E, G, I; ána Cð. ofan á vaðit: F, B, Cð, D; á vaðit ofan A, E, I; út á vaðit G. ⁴⁴ þar (efter festi): F, A, D, E, G, I; "þ"⁴⁴ (sæðvanlig = þat) B; hann þar Cð. steini einum: F, A, B, I; einom steini Cð, D, E, G. þar (foran síðan): F, A (her synes först skrevet þ, men rettet til þ'), D, I; þar nú E; þat B, Cð, G. ⁴⁵ flýju vjer: F, A, B, Cð, E, G, I; flýjum D. nú: F, A, B, Cð, D, E, I; nú undan G. ⁴⁶ verða auðit: F, A, B, Cð, D, E, I; auðit verða G. ⁴⁷ sneru — i: F, A (dog uden i), B (dog nú for þá), G, I; snúa þeir nú allir Cð; sneru þeir þá D, E. ⁴⁷⁻⁴⁸ 'sækju — kolskeggr: F, B, Cð (dog sækjum for sækju vit), G (dog sækjom for sækju vit nú); 'leggju vit (ver E) nú eptir þeim' s. kolskeggr A, D, E; kolskeggr mælti 'leggjom nú eptir þeim I. ⁴⁸ bogann ok örvarnar: F, A, B, Cð, G, I; boga þinn D, E. ⁴⁹ munt þú: F, A, B, E; "munt" (!) D; mantú enn Cð, G, I. skotfæri: F, A, B, Cð, D, E, G; skotmál I. ⁴⁹⁻⁵⁰ þórgeir starkaðarson: F, B, Cð; þórgeir A, D, E, I; þá þórgeir starkaðarson G. ⁵⁰⁻⁵⁵ gunnarr — bæta: sál (bortset fra visse enkeltheder i verset) B (i teksten); "Guðnar (u synes at ligne r) þú vífu" (disse tre ord med rødt, hvorpå verset følger) F (i den yderste margen og med den samme hånd som de øvrige i randen tilføiede vers); mgl. A, Cð, D, E, G, I.

gunnarr svaraði 'eyðaz munu fjesjóðarnir um þat
 60 'er þessir eru bættir, er hjer liggja nú dauðir'.
 'ekki mun þjer fjesfátt verða' sagði kolskeggr 'enn
 'þorgeirr mun eigi fyrr af láta, enn hann ræðr
 'þjer bana'. þá kvað gunnarr vísu
 ullr munu ekkils vallar
 65 andrs nakkvarir standa
 jafnir unda stefni
 á rínar veg mínum
 áðr gnyjarðar girðis
 græðendr munim hræðaz
 70 geisla gljúfra fösla
 gætir fagra sætis.

'standa munu nakkvarir hans makar á götu minni
 'áðr enn ek hræðumz þá' segir gunnarr. síðan

59-60 gunnarr — dauðir: F; gunnarr mætti (*disse ord mgl. Cð*) 'eyðaz
 mono (nú tilf. Cð) fjesjóðarnir (fjesjóðar G) of þat er þessir (þeir
 G) eru allir bættir, er her liggja nú dauðir (Cð skriver dauð —
 hvor ð måske skal antyde en forkortelse i forbindelse med lydens
 blødhed) Cð, G; g. s. 'eyðaz munu þó þikja (*disse to ord mgl. D*)
 fjesjóðarner um þat er þessir eru (er A) bættir, er her liggja nú
 (mgl. D) dauðer A, D; g. s. 'eyðast munu nú fjesjóðarnir þá
 þikjast (!) um þat er þessir eru bættir, er hjer liggja nú dauðir
 E; 'eyðaz mano þer þó þikkjaz (!) fjesjóðarnir, bróðir, um þat er
 þeir ero bættir bólgeltirnir, sem her liggja nú dauðir I; mgl. B.
 61 fjesfátt: F, A, B, D, E, I; feskortir Cð, G. 62 elgi — láta: F, B;
 elgi af láta fyrri A, D, E, G, I; aldri af láta fyrr Cð. 62-63 hann —
 bana': F, B, G; hann ræþr þer bana' segir hann Cð; hann hefir þik
 dauðan' D, E, I; þú fær dauða' A. 63-71 þá — sætis: sál. (*bortset fra
 varr. i verset*) B (i texten); "ouñar qđ vífv [det første v forlænget nedad]"
 (þá disse tre nu til dels utydelige ord, der ere skrevne med rødt, følger
 verset) F (i nederste margen og med den hånd, hvormed alle de
 andre i randen af denne membran tilføiede vers ere skrevne); mgl.
 A, Cð, D, E, G, I. 72-73 standa — gunnarr: F, A, D (dog þorgeirr
 for þá), E (som D), I (dog uden þá); standa mono nökkorir jafnokar
 hans á götu minni' s. g. 'áðr ek hræðumz þá' Cð; "ftanda mo

riða þeir heim ok segja tíðendingin. hallgerðr fagnaði þessum tíðendum ok lofaði mjök verkit. rannveig 75 mælti 'vera má, at gott sje verkit; enn verra verðr 'mjer við, enn ek ætla, at gott muni af leiða'.

73. Þessi tíðendi spyrjaz víða, ok var þórgeirr mörgum mönnum harmdauði. þeir gissurr hvíti ok geirr goði riðu til ok lýstu vígunum ok kvöddu búa til þings — riðu þá vestr apr. þeir njáll ok gunnarr funduz ok töluðu um bardagann. 5 þá mælti njáll til gunnars 'ver þú nú varr um

noekur' *aww*ni (þá det ved *www* antydede sted synes "gotu" at være udraderet; n kan være rest af et m) [ni að; en ek hæðūz þ'"] G; mgl. B. 73-74 síðan riða: F, A, B, D, E, G; síðan riðu I; eptir þetta riða Cð. 74-75 fagnaði þessum: F, A, E; fagnar þessum B; fagnaði þeim G, I; fagnaði mjök þessum Cð; fagnaðe þeim vel ok þessum D. 75 ok lofaði mjök verkit: F (kit *forkortet*), B; ok lofaði verkit (I *forkorter* kit) D, E, I; ok lofaði mjök verkin Cð; ok lofaðe verkin A; mgl. G. 76 mælti: F, A, B, D, E, G, I; "m. | .g." Cð (enten = mælti 'gunnarr i eller feilskr. enten for mælti til gunnars eller for mælti, móðir gunnars). gott sje verkit: F, A, B, Cð, D, E, I; góð se verkin G. verðr: F, B, G; varð A, Cð, D, E, I. 77 við: B, Cð, D, E, G, I; við' s. líón F; mgl. A. ek ætla, at: F, A, G, I; ek ætlaða, at Cð; mgl. B, D, E. leiða: F, A, B, Cð, D, I; þessu leiða G; leiða þessum verkum E.

73. ¹ Þessi — spyrjaz: F, A, D; Þessi tíðendi spurðuz B, E; Þessi tíðendi spyrjaz nú I; Tíðindi þessi spyrjaz Cð, G. ok (foran var): F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. ² mörgum — -dauði: B, Cð; mörgum manni harmdauði F; mörgum harmdauðr G; mjög mörgum harmdauði E; mjög harmdauði A, D; mörgum mönnum harmdauði mjök I. ²⁻³ þeir — goði: Cð; gizurr hvíti ok geirr goði G; þeir gizurr hvíti F, A, B, D; þeir gizurr inn hvíti E, I. ³ riðu: F, A, B, Cγ, D, E, I; riðu nú Cð, G. ok (foran kvöddu): F, A, B, Cγ, Cð, D, E, G; mgl. I. ⁴ riðu — apr: A, D, I (dog ok riðu for riðu; *if næst foreg. note*); ok síðan vestr apr E; riða þá heim vestr B; riðu þeir þá vestr heim F; riðu þeir síðan heim (síðan *gentages her i Cð ved feiltagelse*) vestr Cγ, Cð; riða þeir nú heim G. ⁵ njáll — funduz: F, B, Cγ; njáll funduz ok gunnarr A, D, E, I; gunnarr ok njáll funduz Cð, G. ⁶ þá — gunnars: A (þá *udeladt*), B, Cγ

þik. nú hefir þú vegit tvisvar í hinn sama knje-
 'runn. hygg nú svá fyrir hag þínum, at þar liggir
 'við líf þitt, ef þú heldr eigi þá sætt, sem gör er'.
 10 'hvergi ætla ek mjer af at bregða' segir gunnarr
 'enn þó mun ek þurfa liðsinni yðvart á þingi'.
 njáll svaraði 'halda mun ek við þik mínum trúnaði
 'til dauðadags'. riðr gunnarr þá heim. líðr nú til
 þings, ok fjölmenna hváirtveggju mjök. er um
 15 þetta allfjölraett á þingi, hversu þessi mál myndi

(njáll udeglemt), Cð, G, I; njáll mælti til gunnars D, E; þá mælti
 njáll við gunnar F. ⁶⁻⁷ ver — þik: F, A, Cγ, Cð, D, E, I; vertú
 varr um þik nú B; mgl. G. ⁷ nú (foran hefir): F, A, B, Cð, D, E,
 G, I; því at nú Cγ. tvisvar: Cγ, Cð (feilskr. tǫv), D, G, I; tvisvar
 sinnum B, E; lj sinnum F; tveim slonum A. hinn: A, B, Cγ,
 Cð, D, E, G, I; mgl. F. ⁸ hygg nú: F, B; hygg þú nú Cγ, Cð;
 ok hygg nú A; ok hygg þú I; ok hygg D; "z hva" (med et x-lignende
 tegn over a; meningen har måske været at udtrykke hugsu?) E; hygg
 G. ⁹ við líf þitt: F, A, B, Cð, D, E, G, I; líf þitt við Cγ. heldr:
 F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; heldr nú G. gör er: F, A, Cð, D, E,
 G, I; nú er gör B, Cγ. ¹⁰ af: F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; hennl G.
 bregða: F (i den usædvanlige forkortelse b'g'ða), A, Cγ, Cð, E (feilskr.
 bæða), G, I; "bregða (g rettet fra ð, ð rettet fra a)" B; "bregða" (i noget
 uformeligt) D. segir gunnarr: sál. her F, B, Cγ, Cð, E, G; hvorimod A,
 D, I indskyde disse ord efter mjer. ¹¹ liðsinnl — þingi: F, A, B, Cγ,
 E, I; liðsinnis yðvart á þingi D; liðsinnl þitt á þingi Cð; liðsinnl yðvart
 G. ¹² svaraði: F; svarar eller svaraði E, I; ".l." A, B, Cγ, Cð, D; mælti
 G. við — trúnaði: F, A, B, Cγ, D, E, G, I; trúnaði mínom við þik
 Cð. ¹³ riðr gunnarr þá: F, B, G; riðr gunnarr nú Cð; gunnarr
 riðr þá Cγ; reið gunnarr þá A, I; reið g. nú D, E. nú: F, A,
 B, Cð, D, E, G, I; nú á Cγ. ¹⁴ þings: F, A, B ("þing"), Cγ, D, E,
 G, I; þings framan Cð. fjölmenna: F (i udeglemt), A, Cγ, Cð, D,
 E, G, I; fjölmennu (i udeglemt) B. hváirtveggju mjök: F (det
 sidste r udeglemt), A, B ("tveggi" for -tveggju), Cγ, Cð, D, E, I;
 mjök hváirtveggju G. ¹⁴⁻¹⁶ er um — lúkaz: F, A (dog þetta nú
 for um þetta), B, Cð (dog med indskudt ok foran er, samt med all-
 tíðrætt for allfjölraett), G (dog ok er for er um); er þetta nú all-
 fjölmennu þing. er nú allfjölraett af mönnum, hversu þessi mál
 mundu lúkast D; er þetta allfjölraett (dog l for ll, samt t for

lúkaz. þeir gissurr hvíti ok geirr goði töludu með sjer, hvárr þeira lýsa skyldi vígsökinni þorgeirs. enn þar kom, at gissurr tók undir sik málit ok lýsti sök at lögbergi ok kvað svá at orði, at 'ek lýsi lögmætu frumhlaupi á hönd gunnari hámundar- 20 'syni um þat er hann hljóp lögmætu frumhlaupi 'til þorgeirs otkelssonar ok særði hann holundar- 'sári því er at þen gerðiz enn þorgeirr fjekk 'bana af. tel ek hann eiga at verða um sök þá

tv), hversu þessi mál mundu lúkast E; er þetta nú allfjórætt á þingi, hversu ganga (*her er vel myndi udeglemt*) mál þessi eða lúkaz I; er um þetta mál allfjórætt á þingi hversu lúkaz mundi Cy. 16-17 þeir — þorgeirs: — þeir gizurr hvíti (*agl. F, A, D, E, I; mæn jf. Cy og G*) ok geirr goði töludu (*træddu um A, D, E, I*) með ser (*með ser mgl. B*), hvárr þeira (*agl. E*) lýsa skyldi (*skyldi lýsa A for l. s.*) vígsökinni (*vígsökum B*) þorgeirs F, A, B, D, E, I; þeir gizurr hvíti ok geirr goði töludu með ser. gizurr mælti 'hvárr okkarr skal lýsa vígsökinni þorgeirs?' G; gizurr mælti 'hvárr okkarr, geirr, villtu at lýsi vígsökinn þorgeirs?' Cð; þeir geirr goði ok gizurr hvíti töludu með ser, hvárr þeira lýsa skyldi vígsökinni þorgeirs Cy. 18 gissurr: F (*först skrevet æina, men ei derpå overstreget og z sat over o*), A, B, I; geirr Cy, E; geirr goði Cð, D, G. undir sik málit: F, A, B, Cð, D, E, I; undir sik vígsmálit Cy; málit undir sik G. 19 sök: F, A, B, Cð, D, E, I; sökinni G; ooo þessi Cy, svá: F, A, B, Cð, D, E, G, I; *mgl. Cy.* at orði: F, A, B, Cy, Cð, E, G, I; til orðs D. at (*foran ek*): F, A, B, D, E, I; *mgl. Cy, Cð, G.* 20 lögmætu: F (*med "t" for v, A, B, I; "logmælltv" Cy, "logme|llto" Cð, "laugmælltu" D, "mælltv (sammenskrevet med det foreg. lýsi) logmælltv" E (feilskriftu), "log ml'u" G.* 20-21 á hönd — frumhlaupi: F, A, B (*lögmætu feilskr. hrvgmætv*), D (*dog lögmæltu [?] for lögmætu*), E (*dog "logmælltv" for lögmætu*), I; á hendr g. um þat, at hann hljóp Cð; á g. hámundarson um þat, er hann hljóp G; *oversprunget i Cy.* 22 til — -sonar: F, A, Cy, D, E, I; at þorgeiri otkelssyn B, Cð, G. 23 þen: F, A, Cy, Cð, D, E, G, I; þeni B. þorgeirr fjekk: F, A, B, Cy, D, E, I; hann fekk Cð; þorgeirr hlaut G. 24 tel: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; því tel G. verða: F, A, B (*feilskr. vða*), Cy, Cð, D, I; vera E, G. um sök þá: F, A, B, Cð, D, E; "v fo (eller fav [av i ét tegn])" ~~~~~ I; um þá sök Cy; *mgl.*

25 'sekjan skógarman, úælan, úferjanda, úráðanda
 'öllum bjargráðum. tel ek sekt fje hans allt, hálf
 'mjer enn hálf fjórðungsmönnum þeim er sekðar-
 'fje eigu at taka eptir hann at lögum. lýsi ek til
 'fjórðungsdóms þess er sökin á í at koma at lögum,
 30 'lýsi ek löglýsing, lýsi ek í heyranda hljóði at
 'lögbergi, lýsi ek nú til sóknar í sumar ok til
 'sekðar fullrar á hönd gunnari hámundarsyni'. í
 annat sinn nemndi gissurr sjer vátta ok lýsti sök
 á hönd gunnari hámundarsyni um þat er hann
 35 særði þorgeir otkelsson holundarsári því er at

G. 25 úælan: F, B, Cγ, I; "oælan" A; "oælanða" (!) Cδ, "oælanða (!) E, "oælanði" (!) D; "ulanði" (!) G. úferjanda: F, Cγ, Cδ, D (slutnings-aet forandret til det senere e), E (slutnings-aet moderniseret til i), I; ferjanda (feilskr.) B; ok óferjanda A; "ufandi" (f har den i håndskrifterne sædvanlige form) G (enten = úfaraudi, eller dog snarere = úferjandi med udeladt j). úráðanda: F, A ("oraðandi"), Cγ, Cδ, D ("oraðde"), G ("uraðandi"), I; ok úráðanda B; mgl. E. 26 öllum: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; "ü" (!) G. sekt fje: F, A, B, Cγ, Cδ, D, G, I; "fegta" fe E. allt: Cγ, I; hálf (!) Cδ; mgl. F, A, B (der i övrigt skriver i, alt for det umiddelbart følgende hálf), D, E, G. 27 mjer: F, A, B, Cδ, D, E, G, I; mgl. Cγ. þeim er: F, A, B, Cδ, D, E; þeim sem Cγ, I; þeir (!) sem G. 27-28 sekðar-fje: F, A, B, Cγ, Cδ, D, G; "fegta" fe E; "fek"tar (r forlænget) I (neppe andet end skrivfeil). 28 eptir hann: Cγ, Cδ, D, E, G, I; mgl. F, A, B. 28-29 lýsi ek til — lögum: sál. her (rigtig) F (hvor i övrigt sökin á er feilskr. favkna [av i ét tegn]), A, G (at udeglemt foran lögum); medens B og I indskyde denne passus — den første efter lögbergi, den anden foran í annat sinn; mgl. Cγ, Cδ, D, E. 30 lýsi ek (foran i): Cγ, Cδ, G, I; mgl. F, A, B, D, E. í (foran heyranda): F, A, Cγ, Cδ, D, E, G, I; at (formodentlig feilskrift, foranlediget ved det følgende at) B. 31 nú: F, A, B, Cγ; mgl. Cδ, D, E, G, I. í sumar: Cγ, D, E; mgl. F, A, B, Cδ, G, I. 31-32 til sekðar: Cγ, D (feilskr. í fokn), E (feilskr. í fektra); sektar F, A, B, Cδ, G, I. 32 hámundarsyni: F, B, Cγ, Cδ, D, E, G; mgl. A, I. 32-33 í — fyrri: — í annat sinn (sinn) A nefndi (det sidste n udeladt i F; nefnir A) gizurr (gelt D, E) ser (mgl. E) vátta ok lýsti sök á hönd (hendr B) gunnari hámundarsyni um þat (mgl. D) er hann

ben gerðiz enn þórgeirr fjeck bana af á þeim vættvangi, er gunnarr hljóp til þórgeir's lögmætu frumhlaupi áðr. síðan lýsti hann þessi lýsing sem hinn fyrri. Þá spurði hann at þingfesti ok at heimilisfangi — eftir þat gengu menn frá lögbergi 40 —; ok mæltu allir, at hánum mæltiz vel. gunnarr var vel stilltr ok lagði fátt til. líðr nú þingit þar til er dómar fara út. gunnarr stóð norðan at rangæingadómi ok hans menu — enn gissurr hiun hvíti stóð sunnan at ok hans menn ok nemndi 45 sjer vátta ok bauð gunnari at hlýða til eiðspjalls síns ok til framsögu sakar sinnar ok til sóknar-

særði þórgeir otkelsson holundarsári því er at heu gerðiz (*forskrævet i B, sá at det ser ud omtrent som "g'ldz" med et meget uformeligt d*) enn þórgeirr fekk (*udeglegt I*) bana af á (*udeglegt A*) þeim (þvi A, D, E) vættvangi ("vættvangi [*begge v forlængede*]" I, "vættfangi" F, "vættfångi" B, "vættfangi" A, "uett fgi" D, "vættfangi" E — *i de fem sidst nævnte membraner har i den i håndskrifterne sædvanlige form*), er gunnarr hljóp til þórgeir's (*for til þórgeir's har B, D at þorgeiri*) lögmætu (*forskrævet F; lögmæltu D*) frumhlaupi (*for til — frumhlaupi har E lögmæltu frumhlaupe at þorgeiri*) áðr. síðan lýsti hann þessi lýsing (*sök E*) sem hinn fyrri F, A, B, D, E, I; *agl. Cγ, Cδ, G.* 39 spurði: F, A, Cγ, Cδ, D, E, G, I; "fþ" B. at (*foran heimilisfangi*): Cδ, E, I; *agl. F, A, B, Cγ, D, G.* 41 mæltu: F, A, B, D, E; mæltu þat Cγ, Cδ, G; sögðu I. at (*foran hánum*): F, A, B, Cδ, D, E, G, I; *agl. Cγ.* 42 var: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; var þá G. lagði fátt: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; lögðu fáir G. nú þingit: F, A, B, Cγ, Cδ, G, I; *agl. D, E.* 42-43 þar til: F (*til er dog udeglegt*), A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; til þess G. 43 fara: F, A, B, Cγ, Cδ, D, G, I; fóro E. norðan: F, B, Cγ, Cδ, D, G, I; "noð" (*en usædvanlig forkortelse*) A; "noðat" (!) E. 44 ok hans menn: A, D, E, I; *agl. F, B, Cγ, Cδ, G.* enn: B, Cγ, Cδ; *agl. F, A, D, E, G, I.* 44-45 gissurr hinn hvíti: E, I; gizurr hvíti A, D; gizurr F, B, Cγ; "e." G; geirr goði Cδ. 45 sunnan at: F, A, B, Cδ, D, I; "fvāt (!) | at" Cγ; "fvāt" (!) E; at sunnan at G. ok hans menn: A, D, E, I; ok geirr goði Cγ; *agl. F, B, Cδ, G.* 45-46 ok nemndi sjer vátta: G; ok nefndi vátta A, Cγ, Cδ, D, E, I; ok nefnir vátta F; *agl. B.* 47 síns: A, B (*feilskr. þín*), Cγ, Cδ, D, E, G, I; *agl. F.*

gagna þeira allra, sem hann hugði fram at færa. eptir þat vann hann eið. þá sagði hann fram sök
 50 sína svá skapaða í dóm, sem hann lýsti. þá ljét
 hann bera lýsingarvætti. þá bauð hann búum í
 setu ok til ruðningar um kviðinn.

74. Þá mælti njáll 'nú mun eigi sitjanda
 'hlut mega í eiga. göngum nú þar til er búarnir
 'sitja'. þeir gengu þangat til ok ruddu fjóra búa
 ór kviðinum enn kvöddu hina fimm bjargkviðar,

ok til — sinnar: F, Cð, G; ok til framsögu sakar A, B, D, E, I; mgl. Cγ. til (foran sóknar-): Cγ, Cð, I; mgl. F, A, B, D, E, G. 48 þeira allra: F, A, Cγ, Cð; allra þeira I; þeira B; allra D, E, G, sem: F, A, Cγ, D, E, G, I; er B, Cð. hugði: A, B, Cγ, Cð, D, E, I; "hugði" (hvor, som man ser, prikken mangler over y) F; hefði G. 40 hann (foran eið): F, A, B, Cγ, Cð, G, I; geir D, E. þá (foran sagði): F, A, B, Cγ, Cð, G, I; ok D, E. 49-50 sök sína: B, Cγ; sök F, A, D, E, G, I; "focki|na" (d. e. sökina) Cð. 50 svá skapaða: A, Cγ (skapaða feilskr. fkaþa), Cð, G (skapaða feilskr. ftaþa), I; svá skipaða (feilagtig) F, D, E; mgl. B. í dóm: F, A, B, Cγ, D, E, G, I; mgl. Cð. sem hann lýsti: A, D, E, I; mgl. F, B, Cγ, Cð, G. þá (foran ljét): F, A, B, Cγ, D, E, G, I; síþan Cð. 51 -vætti: F, A, B, Cγ, E, G; -vitni Cð, D, I (På dette sted indskyde A, D, E, I; enn því eigi sakartökuvætti [sakartökuvitni] D, I), at hann var aðillinn [aðili] D, I). 52 ok (foran til): F, A, B, Cγ, Cð, D, E, G; þá I. um kviðinn: F, A, B, Cð, D, E, G, I; mgl. Cγ.

74. 1 Þá mælti njáll: F, A, B, D, E, G, I; Njáll mælti Cγ, Cð. 1-2 mun — í: Cγ (sitjanda beskadiget sál: fitoooida), I; mun eigi mega sitjanda (sitjandi B) hlut (udeglegt D) í F, A, B, D, E; man eigi sitjanda lut í at Cð; má eigi sitjanda hlut í G. 2 göngum nú: F, A, B, D, E, I; ok göngum nú Cγ (til dels beskadiget, men sikkert), Cð; ok göngum G. er: A, Cγ (hvor det foreg. til er udeglemt), Cð, D, E, I; sem F, B, G. 3 gengu þangat til: F, A, B, D; gengu þangat I; gerðu nú (mgl. G) svá Cγ, Cð, G; gerðu svo ok gengu þangat til E. ruddu: A, D, E, I; kvöddu F ("kavddv [av i ét tegn]"), B, Cγ, Cð, G. fjóra: sál. (med taltegn) F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; "nu" (= nú) G (ved wrightig læsning af nu). 4 kviðinum: F, D, I; kvöðinn A, B, Cγ, Cð, E, G. enn (foran kvöddu): F, A, B, Cγ, D, E, G, I; ok Cð. hina fimm: F, A, B, Cγ, Cð, I; hina D, E; "hinn" (eller noget lign.) G.

er eptir váru, um málit gunnars — hvárt þeir þór- 5
geirr starkaðarson eða þorgeirr otkelsson hefði farit
með þann hug til fundar at vinna á gunnari, ef
þeir mætti. enn allir báru þat skjótt, at þat hefði
verit. kallaði njáll þetta lögvörn fyrri málit ok
kvaðz mundu fram bera vörnina, nema þeir legði 10
til sætta. váru í þessu þá margir höfðingjar at
biðja sættanna; ok fjekksz þat af, at tólf menn
skyldi gera um málit. ganga hváirtveggju þá til
ok handsala þessa sætt. eptir þat var gört um
málit ok á kveðit um fjejjöld — ok skyldi allt greitt 15

⁵ er eptir váru: F, A, B, Cγ, D, E, G, I (váru udeglemt); mgl. Cδ.

⁵⁻⁶ þeir — otkelsson: A, D (dog uden þeir), I (dog ok for eða); þorgeirr otkelss. eða þorgeirr starkaðars. E; nafnar F, B, Cγ, Cδ, G.

⁶ hefði: F, A, B, Cδ, D, G, I; höfðu Cγ, G. ⁸ fundar: F, B, Cγ; fundarins A, Cδ, D, E, G, I. ⁸ allir báru þat: F, A, B, Cγ, Cδ, G, I; þat báru þeir D, E. ⁹ verit: F, A, Cγ, D, E, G, I; vist verit Cδ; ymtat verit B. kallaði — lögvörn: F, A, B, Cγ, I (hvort verdet dog er feilskr. kalla, der også kunde stå for kallar); njáll sagði þetta lögvörn D, E; kallaði njáll þetta vera lögvörn G; kallar hann þetta lögvörn vera Cδ. málit: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; mgl. G. ¹⁰ kvaðz: F, A; "qā" Cδ, "kz" G, "kvj" (!) E; kvez Cγ, D, I; letz B. mundu — vörnina: F, A, B, Cγ, D; fram mundu bera vörnina Cδ, E; fram mundo færa vörnina I; fram mundu bera sökna G. legði: F, A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; leggl D. ¹¹ sætta: F, A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; sátta D. í þessu þá: F; í þessu máli þá A; þá í þessu máli I; í þessu máli E; í þessu B, Cγ, Cδ, D, G. at (foran biðja): F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; ok at G. ¹² sættanna: F, A, B, Cγ, Cδ, D, I; sátanna E, G. ok (foran fjekksz): F, A, B, Cγ, D, E, G, I; mgl. Cδ. af: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; af gizuri G. ¹²⁻¹³ tólf — málit: F, A, B (ʹgʹa v̄" lídt beskædiget, men sikkert), Cγ, D, E, G, I; dæma skyldi xij menn Cδ. ¹³⁻¹⁵ ganga — málit: A; genuu hvárir þá ok handsöluðu (for hvárir — -söluðu har B: þá hvárir ok handsöluðu, Cγ: þá hváirtveggjo ok handsöluðu, Cδ [ufuld-stændigt]: nú til handsala hváirtveggjo þessa sætt. eptir þat var gört um málit (af dette ord ses kun "málit" i B, da begyndelsen er bortsmuidret) F, B, Cγ, Cδ; mgl. D, E, G, I (— i det man har sprunget fra det første málit til det sidste). ¹⁵ á — -gjöld: Cδ; kveðit á um

þegar þar á þingi. enn gunnarr skyldi fara útan ok kolskeggr ok vera í brautu þrjá vetr. enn ef gunnarr færi eigi útan, ok mætti hann komaz, þá skyldi hann dræpr fyri frændum hins vegna.
 20 gunnarr ljét ekki á sik finna, at hánum þætti eigi góð sættin. gunnarr spurði njál at fje því, er hann hafði fengit hánum til varðveizlu. njáll hafði ávaxtat fjeit ok greiddi þá fram allt, ok stóðz þat

fe gjald *G*; kveþit á "avra (av i ét tegn)" (! — *máske fremkommet ved urigtig læsning af um*) fe gjald *Cγ*; kveðit á fe gjöld *A, B*; kveðit á fe gjald *F, E*; kvóðu á fe gjald *D*; kveða á fe gjöld (*snarere end fe gjald*) *I*. ¹⁵⁻¹⁶ allt — þingi: *F, A*; allt greitt þar á þingi (þingino *Cγ*) þegar *Cγ, I*; allt greitt (*skrevet g't — den sædvanlige forkortelse for gert*) á þingino þegar *G*; greitt allt þegar á þingi *B*; þar greldaz allt á þingino *Cδ*; greitt þar á þingi (þinginu *D*) *D, E*. ¹⁶⁻¹⁷ enn — vetr: *F, A, B* (*dog uden i foran brautu; sk i skyldi beskadedet*), *Cγ* (*dog uden enn*), *Cδ* (*dog uden enn, med indskudt svá foran kolskeggr og með útan for i brautu*), *G*; g. skyldi fara utan ok vera í brutu líj vetr *D, E*; skyldi g. vera útan þrjá vetr ena (*en utydel.*) næstu (*utydel.*) *I*. ¹⁸ gunnarr (*foran fær*): *F, A, B, Cγ, Cδ, G*; hann *D, E, I*. útan (*efter elgi*): *B, Cγ, Cδ, D, E, G, I*; *mgf. F, A*. ¹⁹ hann (*efter skyldi*): *F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, G*; *mgf. I*. dræpr fyri: *F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I*; "ðp" (!) *G* (*præpositionens udeglemelse hidrører måske fra en split, membranen har og oprindelig har haft imellem ðp og frændum*). ²⁰ sik: *F, B, Cγ, Cδ, E, I*; ser *A, D, G*. ²⁰⁻²¹ elgi góð sættin: *F, A, B, Cδ, D, E, G*; sættin elgi góð *Cγ*; eigi allgóð sættin *I*. ²¹ spurði: *F, A, Cγ, Cδ, E, I*; "fþ." *G*, "f." *D*; spyrr *B*. at fje því, er: *F, A, B, Cγ*; at því fe, sem *G*; eptir fe því, er *D, E, I*; hvar fe þat væri, er *Cδ*. ²² hafði — veizlu: *A, Cγ, I*; hafði hánum til varðveizlu fengit *G*; hafði fengit hánum at varðveita *B*; fekk honum til varðveizlu *D, E*; hafði fengit til varðveizlu *F* (*hvor hánum formodentlig er udeglemt efter fengit, i hvilket tilfælde F slutter sig til A, Cγ, I*); skyldi vitta (*máske forvanskning for varðveita*), er g. átt *Cδ*. ²³ ávaxtat: *F, A, B, Cδ, G, I*; "avaxat" (*vistnok skrivefeil*) *Cγ*; "aa vegxt (aa i ét tegn)" *E*; annaz *D*. þá fram allt: *I*; þat fram allt *D, E*; þá allt fram *A*; þá fram allt feitt *F*; af hendi allt feitt *Cδ*; þá fram feitt allt *B, Cγ*; þá fram *G*. ²³⁻²⁴ stóðz — endum: *F, A, B, Cγ, D, E, G, I*; kvað þat á endom standaz *Cδ*. ²⁴ ok þat: *F, A, B, Cγ, Cδ, D, G, I*;

á endum ok þat er gunnarr átti at gjalda fyri
sik. ríða menn nú heim. þeir njáll ok gunnarr 25
ríðu báðir samt af þingi. þá mælti njáll til gunn-
ars 'geym nú svá til, fjelagi, at þú halt sætt
'þessa ok mun, hvat vit höfum við mælz. ok
'svá sem þjer varð hin fyrri útanferð mikil til
'sæmdar, þá mun þjer verða sjá miklu meir til 30
'sæmdar. munt þú koma út með mannvirðingu
'mikilli ok verða maðr gamall, ok mun engi maðr

mgl. E. gjalda: F, A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; lykja D. 25 ríða —
heim: A, B, D, E, I; ríða (ríðu Cγ) menn nú heim af þingi Cγ,
Cδ, G; ríða þeir nú heim F. 25-26 þeir — þingi: F, A, Cγ; þeir
njáll ok gunnarr ríðu báðir saman (helm *innskyðer* I) af þingi
(þinginu G) Cδ, G, I; ríða þeir njáll ok gunnarr báðir saman af
þingi B; þeir (*mgl. D*) gunnarr ok njáll ríðu báðir saman af þingi
D, E. 26 þá mælti njáll: F, A, B, Cγ, G, I; njáll mælti Cδ, D, E.
27 geym — fjelagi: Cγ; gōr (*gōrðu F, A, B, D, G, [hvor der dog
af stedordet kun er en levning tilbage]*) svá vel (*mgl. D*), felagi F, A,
B, Cδ, D, G, I; gerðu felagi (i *udeglegt*) svo vel E. halt: F, A,
B, Cγ, Cδ, D, E, I; "hallð" G. 28 við mælz: A, B, Cγ, Cδ, E, G;
"½ mælt" (!) F; "úáǰ (*eller måske snarere ú áǰ*) mællǰ" s. hann D
(*hvor der således synes at stå við ázt mælz' s. hann, i det skriveren
har glemt at udslette ázt [af eigaz]*); við mælz' s. hann I. 29 útan-
ferð: B (n *udeglegt*), Cγ, Cδ; útanferðu D, E; útanferð þin A, G
(*hvor dog ferð til deis er ulæseligt*), I; ferð F. mikil til: F, B, Cγ,
D, E; mjög til A; til mikillar I; til Cδ, G. 30 þjer — til: Cγ; þer
sjá verða myklu meirr til B; þer verða þessi (*dette ord er tilf. over
linien med en anden hånd*) miklu meirr til F (*hvis original vistnok
har stemt overens med B*); þó sjá þer verða (verða þer D for þ. v.) miklu
meirr til D, E; þer sjá verða miklu meirr G (*hvor til må være ude-
glegt enten efter verða eller efter meirr — med mindre man har haft
i sínde at skrive sæmdarferð eller sæmdarför i stedet for sæmdar*);
þer þó sjá vera til miklo meirr sæmdar I; þer þó (*begge disse ord
mgl. Cδ*) sjá verða meirr til A, Cδ. 31 munt: F, A, B, Cδ, D, E,
G, I; ok munt Cγ. 31-32 mannvirðingu mikilli: A, B, Cγ, E, G, I;
mikilli mannvirðingu F; virðingu mikilli Cδ; mikilli virðingu D.
32 maðr gamall: F, A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; gamall maðr D. 32-33 engi
— standa: F, B (*dog þá her for þjer þá*); engi maðr her þá þer á
sporðe standa A, E; þá engi maðr standa her á sporði þer I; engi

‘hjer þá á sporði þjer standa. enn ef þú ferr eigi
 ‘útan ok rýfr sætt þína, þá munt þú drepinn vera
 35 ‘hjer á landi — ok er þat illt at vita þeim er vinir
 ‘þínir eru’. gunnarr kvaðz ekki ætla at rjúfa
 sættir. gunnarr ríðr heim ok segir sættina. rann-
 veig móðir hans kvað þat vel, at hann færi útan
 ok ætti þeir við annan at deila fyrst.

75. Þráinn sigfússon sagði þat konu sinni,
 at hann ætlaði at fara útan þat sumar. hón kvað
 þat vel vera. tók hann sjer þá fari með högna

maðr her þá á islandi á sporði þer standa *Cy*; einge maðr hjer á
 landi hjer á sporðe standa *D*; þá engi maðr standa á sporði þer
Cð; þer engi standa á sporði *G*. ⁸⁴ þína: *F, A, B, Cy, Cð* (*der*
efter þína ved forseelse indskyder ok ferr eigi útan), *G*; þessa *D,*
E, I. drepinn vera: *F, A, E*; vera drepinn *Cy, G, I*; drepinn
 verða *B*; verða drepinn *Cð*; drepinn *D*. ⁸⁵ hjer á landi: *F, A, B,*
Cð, D, E, G, I; *mgf. Cy*. er (*efter þeim*): *F, B, Cy, Cð, D, I*;
 sem *E, G*; udeglemt *A*. ⁸⁶ kvaðz: *F, A*; “*q̄z*” *Cy, Cð*, “*k’z*” *G*;
 kvez *D, E, I*; ietz *B*. ⁸⁶⁻⁸⁷ ekki — sættir: *F, A, B, D, E*; ekki
 ætla at rjúfa sætt *I*; ætla at rjúfa eigi sætt (*γ*); ekki ætla at rjúfa
 sættina *Cð, G*. ⁸⁷ gunnarr ríðr: *F, A, B, Cy, D, E, I*; gunnarr
 reið *G*; reið gunnarr nú *Cð*. segir: *A, B, Cy, I*; “*f.*” *F, D, E,*
G; sagði *Cð*. ⁸⁷⁻⁸⁸ sættina — hans: *Cy, Cð*; sættina rannveigu
 móður sinni. hón *G*; sættina rannveig *F, A, B, D, E, I*. ⁸⁸ þat
 vel: *Cy* (*1 beskadiget*), *Cð, G*; þat vel vera *B*; vei *F, A, D, E, I*.
 38.⁸⁹ at hann — fyrst: *F, B, Cð* (*dog þótt hann for at hann*); at
 hann færi útan (*út bortrevet*) ok ætti þeir við annan (*skrevet i*
margen, men indvist ved et efter við anbragt tegn) hann (*enten har*
dette ord skullet udslettes eller skriberen har glemt eunn foran samme)
 at deila fyrst *Cy*; at hann færi útan ok ætti (*eigi G*) þeir við annan
 (*aðra G*) at deila *A, D, E, G*; at þeir ætti við annan at deila ok
 færi hann útan *I*.

75. ¹ þat (*efter sagði*): *F, A, B, Cð*; *mgf. Cy, D, E, G, I*.
 konu: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; húsfreyjo *G*. ² at fara útan þat:
F, A, Cy, I; utan at fara þat *B*; utan þat *D*; utan þat sama *E*;
 útan þetta *Cð, G*. ²⁻³ kvað — vera: *Cy, Cð, G*; sagði, at þat væri
 (*var B, I*) vel *F, A, B, D, E, I*. ³ tók — þá: *F, B, Cy, Cð*; tók
 hann ser *A, D, E, G*; hann tók ser *I*. fari (*efter þá*): *F, A, B,*

hinum hvíta. gunnarr tók sjer fari með arnfinni hinum víkverska ok kolskeggr bróðir hans. þeir 5 grímr ok helgi njálssynir báðu föður sinn, at hann leyfði þeim at fara útan. njáll mælti 'erfið mun 'ykkir verða útanferð sjá svá at tvisýnt mun ykkir 'verða þykkja, hvárt it haldið lífinu — enn þó munuð 'it fá sæmð í sumu ok mannvirðing — enn eigi 10 'örvænt, at af leiði vandræði, er it komið út'. þeir báðu jafnan at fara. ok þat varð, at hann bað þá fara, ef þeir vildi. rjeðu þeir sjer þá far með

Cy, G, I; far Cð, D, E. 4 hinum hvíta: F, A, B, Cy (hvor í övrigt mandanavnet er udeglemt), Cð, G, I; inum særeyska D; víkverska E. fari (efter sjer): F, B, Cy, I; far A, Cð, D, E, G. 4-5 með arnfinni — hans: Cð (der dog synes at have "or" for vík- og hvor tegnet for er over det følgende v er utydel.), G; með arnfinni enum víkverska ok kolskeggr F, B, Cy (dog uden hinum); ok kolskeggr með arnfinni hinum víkverska A, I; með arnfinne víkverska D, E. 6 grímr — -synir: F, A, B, Cy, Cð, E, I; njálssynir grímr ok helge D; grímr ok helgl G. 6-7 at hann — fara: Cy, Cð, E (dog skylði lofa for leyfði), G (dog með indskudt njál foran at hann, samt uden at foran fara), I (dog lofaði for leyfði); at leyfa þeim at fara A; leyfa, at þeir færi F, B; at fara D. 7 mælti: F, B, Cy, Cð, G; "i." A, D; sv. E, I. erfið: F (dog "it" for id), B, Cy, Cð, E (dog "i" for id), G (dog som F), I (dog som Fog G); erfitt A, D. 8 ykkir: F, A, B, Cy, Cð, E, G, I; yðr D. útanferð sjá: Cð, G, I; útanferðin F, B, Cy, D, E; útanferð A. 8-9 tvisýnt — þykkja: Cð; tvisýnt (sál.) mun á þykkja G; tvisýnt man verða F, A, I; tvisýni mun á B, Cy; torsýnt mun verða D, E. 9 haldið lífinu: B, Cy, Cð, D, E, I; fátt haldið lífinu F, A; haft líft G. 10 sumu: F, A, B, Cy, Cð, D, E, I; mgl. G. 11 örvænt: F, A, B, D, G, I; ólíkligt E; er örvænt Cy, Cð. at af leiði: F, A, Cy, D, E, I; af leiði B, Cð; at af hljótið G. vandræði: A, B, D, E, G, I; vendræpl F, Cy; stórvendræðe Cð. er (foran i): F, A, B, Cy, D, E, G, I; ef Cð. út: F, A, D, E, I; út hingat B, Cy; aptir Cð, G. 12 at fara: F, A, B, Cy, Cð, G, I; mgl. D, E. þat varð: Cy, Cð, G; varð þat F, A, B, D, E; varð þat um síðir I. 12-13 bað — vildi: F, A, B (dog ráða for fara), Cy, Cð, G, I; veltte þeim D, E. 13 sjer þá far: F (far forskrevet), B, I; þá ser far A; ser far þá Cy; ser far Cð, D,

bárði svarta ok óláfi syni ketils ór eldu. ok er
 15 nú mikil umræða á, at mjök leysiz á braut hinir
 betri menn ór sveitinni. þeir váru þá frumvaxta
 synir gunnars högni ok grani. þeir váru menn
 úskapglíkir: hafði grani mikit af skaplyndi móður
 sinnar, enn högni var vel at sjer. gunnarr lætr
 20 flytja vöru þeira bræðra til skips. ok þá er öll
 föng gunnars váru til skips komin ok skip var
 mjök búit, þá riðr gunnarr til bergþórshváls ok á

E, G. ¹⁴ svarta: *F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, G*; enom svarta *I.* syni — ór: *A, B, Cγ, D, E, G*; syni ketils *Cδ* (*hvor det fölg. eldu bliver tilnavn, hvis ör ikke mangler blot ved udeglemmelse*); ketilssyni ór *F, I.* ¹⁵ umræða á: *F, B, Cγ, I*; ræða á *G*; "ü reð á" *Cδ* (*hvor strengen over a synes at antyde, at man har tænkt på præpositionen*); umræða *A, D, E* (*hvor et utydeligt tegn over linien synes at skulle antyde det manglende a*). ¹⁵⁻¹⁶ mjök — ór: *F, A, B* (*dog i for á og mennirnir for menn*); mjök (*brott Cδ*) leysiz hinir betri menn ór *Cγ, Cδ*; mjög (*mgl. G*) leysiz í brott hinir beztu menn ór *E, G*; mjög leysiz í burt inir beztu menn af landinu ok *D*; mjök leysiz virðingamenn ór *I.* ¹⁶ þá: *B, Cγ, G*; menn *F*; *mgl. A, Cδ, D, E, I.* ¹⁷ synir gunnars: *F, A, B, Cγ, D, E, G, I*; ".ff. x. | gusarf .ff." *Cδ* (= synir njáls. gunnarssynir — *feilagtig, skönt ikke meningsløst*). högni ok grani: *F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, G*; grani ok högni *I.* þeir váru menn: *F, B, Cδ*; þeir váro *Cγ, G*; váro þeir *I*; ok váro menn *A*; ok vóro *D, E.* ¹⁸ -glíkir: *F, A, B, Cγ, Cδ, E, G, I*; "lg" *D.* ¹⁸⁻¹⁹ hafði — sinnar: *F, Cγ, Cδ, I* (*sinnar udeglemt*), — *ligeledes (kun med skapl for skaplyndi) A, B, D*; hafði grani mjök skaplyndi móður sinnar *G*; grane hafði mikit af skape móðr sinnar *E.* ¹⁹ lætr: *F, A, Cδ, G, I*; let *B, Cγ, D, E.* ²⁰ bræðra til skips: *F, A, B, Cδ, D, E, G, I*; til skips bræðra *Cγ.* þá: *F, A, B, Cγ, Cδ, G, I*; *mgl. D, E.* ²¹ föng — var: — föng gunnars váro komin (á búin *I*) ok skip (skipit *G*) var *F, A, G, I*; föng gunnars váro komin í skip var *B* (*hvor i er feilskrift for ok, med mindre ok skip eller lignende er oversprunget efter skip*); föng gunnars váro komin til skips (*B-udelader til skips*), ok var skipit *D, E*; þeira þing vóro til skips komin, ok skip var *Cγ*; þing gunnars váro búin ok til skips komin, ok þat var *Cδ.* ²² búit: *F, A, B, Cγ, Cδ, D, G, I*; albúit *E.* riðr gunnarr: *F, A, B, Cγ, E, G, I*; reið gunnarr *D*; reið hann *Cδ.* ²²⁻²³ ok á — menn: *F* (*hvor á dog er udeglemt*), *A, B,*

aðra bæi at finna menn ok þakkaði liðveizlu öllum þeim er hánum höfðu lið veitt. annan dag eptir býr hann snimmendis ferð sína til skips ok sagði 25 þá öllu liði, at hann myndi ríða í braut alfari. ok þótti mönnum þat mikit — enn væntu þó tilkvámu hans síðar. gunnarr hverfr til allra heimamanna sinna, er hann var búinn, ok gengu menn út með hánum allir. hann stingr niðr atgeirinum ok 30 stiklar í söðulinn, ok ríða þeir kolskeggr í braut. þeir ríða fram at markarfljóti. þá drap hestr gunnars fæti, ok stökk hann af baki. hánum varð

Cy, Cð, D, E, G; at finna menn ok á aðra bæi *I*. 25 þakkaði — öllum: *F, A, B, Cy, G*; þakkaði mönnum liðveizlu öllum *Cð*; þakkaði ok liðveizlu öllum mönnum *I*; þakkaði öllum *D, E*. 24 er (*foran hánum*): *F, A, B, Cð, D, E, G, I*; *mgl. Cy* (*sikkert ved udeglemmelse*). höfðu: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; hafiði *G*. 25 snimmendis ferð sína: *A*; ferð sína snemmendis *E, I*; ferð sína *F, B, Cy, Cð, D, G*. sagði: *F, A, B*; "f." *Cy, D, E, G, I*; segir *Cð*. 26 öllu liði: *F, A, B, Cy, D, E, I*; öllum heimamönnum sínum *Cð*; öllum *G*. myndi — braut: *F, A, B* (*dog á for í*), *I*; mundi þá ríða í brott *G*; mun ríða í brut *D, E*; mundi brott fara *Cy*; mundi fara *Cð*. 27 mönnum: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, G*; mörgom mönnum *I*. væntu: *F, A, B, Cy, D, G, I*; vættu *Cð, E* ("vætv"). 27-28 tilkvámu hans: *F, A, B* (*hans noget beskadiget*), *Cy, Cð, G*; hans tilkvámu *I*; kvómu hans *D, E*. 28 síðar: *F, A, D, E, I*; "fþ" "ooo *B*"; "fþ (þ gennestreget)" *Cy*, "fþ" *Cð* og *G* — *hvilke forkortelser betyde sidan*. hverfr: *F, A, Cy, Cð, I*; hvarf *B, D, E, G*. 28-29 heimamanna sinna: *Cy, Cð, G*; manna *F, A, B, D, E, I*. 29 er hann: *F, A, B* (*hvor í övrigt det fulg. var er udeglemt*), *Cð, D, E, G, I*; ok er hann *Cy*. ok (*foran gengu*): *A, D, E, I*; *mgl. F, B, Cy, Cð, G*. 29-30 menn — allir: *F, A, B, D, E, I*; allir menn (*mgl. G*) út með hánum *Cy, G*; allir heimamenn út með hánum *Cð*. 31 stiklar: *F, A, B, Cy, Cð, D, G, I*; "ngla" *E*. ok ríða þeir kolskeggr: *F, B, Cy, D* (*dog ríðu for ríða*), *E* (*som D*), *I*; ríða þeir kolskeggr (*þá tilf. G*) *Cð, G*; ok ríða *A*. í (*foran braut*): *F, A, Cy, Cð, D, E, G, I*; á *B*. 32 þeir ríða: *F, A, B, D, G, I*; þeir ríðu *E*; þeir ríða þar *Cy*; ok 32 *Cð*. at: *F, B, Cy, D, E, G, I*; með *A, Cð*. drap: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; drepr *G*. 33 hann af baki: *F, B, Cy, Cð, G*; hann

litit upp til hlíðarinnar ok bæjarins at hlíðarenda.
 35 þá mælti hann 'fögr er hlíðin svá at mjer hefir
 'hón aldri jafnfögr sýnz — bleikir akrar enn slegin
 'tún —, ok mun ek ríða heim aptr ok fara hvergi'.
 'ger þú eigi þann úvina fagnað' segir kolskeggr
 'at þú rjúfir sætt þína; því at þjer myndi engi maðr
 40 'þat ætla. ok munt þú þat ætla mega, at svá mun allt
 'fara, sem njáll hefir sagt'. 'hvergi mun ek fara'
 segir gunnarr 'ok svá vilda ek at þú gerðir'. 'eigi
 'skal þat' segir kolskeggr 'hvártki skal ek á þessu
 'níðaz ok á engu öðru því er mjer er til trúat;
 45 'ok mun sjá einn hlutr svá vera, at skilja mun

(gunnarr A, E) úr söðlinum A, D, E, I. ³⁴ upp til hlíðarinnar: F, B, Cγ, G; upp til hljóðshlíðar (s dog udeglemt) Cδ; til hlíðarinnar A, D, E, I. ok bæjarins — enda: F, A, B, Cγ, Cδ, D (dog á for at), E, I; mgl. G. ³⁵ þá mælti hann: B, G; hann mælti þá Cγ, Cδ; ok mælti F, A, D, E, I. fögr er: F, A, B, Cγ, Cδ, G, I; fögr er nú D, E. svá: F, A, B, D, E, I; ok svá Cγ, G; ok svá fögr Cδ. ³⁵⁻³⁶ mjer — sýnz: F, A, B, Cγ (dog uden hón), D (dog sýnz jafnfögr for jafnfögr sýnz), E, G, I; hón hefir mer aldri fegri sýnz Cδ. ³⁶⁻³⁷ akrar — tún: F, B, Cδ; akrar ok slegin tún A, D, E, I; akrarnir en slegin túnin Cγ, G. ³⁷ ríða heim aptr: F, A, Cγ, G, I; ríða heim B; fara heim aptr Cδ; hverfa aptr D, E. ³⁸ eigi: F, A, B, Cγ, Cδ, D, E, I; þat eigi G. segir kolskeggr: sðl. her F, A, Cγ, D, G, I; medens E satter disse ord efter þína, men B og Cδ indlede replikken med kolskeggr mælti. ³⁹⁻⁴⁰ þjer — maðr þat: F, A, E (dog uden maðr); þer myndi þat engi maðr B, D (dog einginn for engl maðr), I; þat mundi (mon Cδ, G) þer engi maðr Cγ, Cδ, G. ⁴⁰ munt — mega: F; máttú þat hugsa mega B; máttú þat hugsa A, Cγ, Cδ, E, G, I; máttú hugsa D. ⁴⁰⁻⁴¹ svá — fara: F, A, B, Cδ, D, E, I; svá mun fara allt Cγ; allt mun fara G. ⁴¹ hefir sagt: F, A, D, E, I; hefir þer fyrir sagt Cδ, G; hefir þer spáð Cγ; ⁴¹þaði þ' (i þ' beskadiget) B. ⁴² segir gunnarr: sðl. her A, Cγ, Cδ, D, E, G, I; hvorimod disse ord ere fra først af udelatte i F og B, men i F senere tilføiede (over linien) efter gerðir. ⁴³ hvártki: F, A, B, Cδ, D, E, G, I; hvergi Cγ. ⁴⁴ ok á engu: F, B, Cδ, D; ok öngu A, Cγ, E, I; ne á G. því — trúat: F, A, B, D, E; því sem (er G) mer er trúat til Cγ, G, I; er mer er trúað til Cδ. ⁴⁵ mun — vera: F, A, B, D, — ligel.

‘með okkr. enn seg þat móður minni ok frændum
 ‘mínum, at ek ætla ekki at sjá ísland; því at ek
 ‘mun spyrja þik látinn, frændi, ok heldr mik þá
 ‘ekki til útferðar’. skilr þá með þeim. ríðr gunn-
 arr heim til hlíðarenda, enn kolskeggr ríðr til skips ⁵⁰
 ok ferr útan. hallgerðr varð segin gunnari, er
 hann kom heim, enn móðir hans lagði fátt til.
 gunnarr sitr nú heima þetta haust ok vetrinn ok
 hafði ekki mart manna um sik. líðr nú vetr ór
 garði. óláfr þái sendi gunnari mann ok bað hann fara ⁵⁵

(kun uden vera) *Cy, E*; man ok sjá einn hlutr sá vera *I*; sjá er einn lutr svá *Cð*; sjá einn hlutr er svá *G*. ⁴⁶⁻⁴⁷ enn — ísland: — enn seg (‘‘fegt’’ [*I*] *F*; ‘‘fegð þv’’ *E*; seg þú *Cð, D, I*; segðu *G*) þat (mgl. *D*) móður minni ok frændum mínum (for móður — mínum have *F, A, B, G, I* frændum mínum ok móður minni), at ek ætla (mer tilf. *A, D, E, I*) ekki at sjá ísland *F, A, B, Cð, D, E, G, I*; mgl. *Cy*. ⁴⁸ ok (foran heldr): *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; mgl. *G*. ⁴⁹ til útferðar: *F, A, B, D, E* (dog med urigtigt utan for út-), *G, I*; nú (feilskr. for út) hingat *Cð*; til at fara til íslands *Cy*. þá: *F*; nú *Cy*; nú þar *Cð, G*; þar *A, B, D, E, I*. ⁴⁹⁻⁵⁰ ríðr gunnarr heim: *F, G*; ríðr (reid *Cy*) gunnarr nú heim *B, Cy, Cð*; ok ríðr gunnarr heim *A, I*; ok ríðr g. *D, E*. ⁵⁰⁻⁵¹ ríðr til — ferr: *F, B*; ríðr til skips ok ferr síþan *Cy*; ferr til skips ok síþan *Cð, G*; til skips ok ferr (íór *E*) *A, D, E, I*. ⁵¹ varð: *A, B, Cy, Cð, D, E, G, I*; verðr *F*. ⁵¹⁻⁵² gunnari, er hann: *F, A, Cð, D, E, G, I*; er gunnarr *B, Cy*. ⁵² lagði fátt til: *F, A, B, Cy, Cð, D, E, I*; hafði fátt um *G*. ⁵³ þetta — vetrinn: *F, B, Cð*; þetta haust ok svá vetrinn *Cy*; þetta (mgl. *A*) haust ok þenna vetr *A, D, E, I*; mgl. *G*. ⁵⁴ hafði — sik: *A, I*, — lígeledes *D* og *E* (kun at disse for mart manna have ‘‘m̄ m̄t’’ [*D*] og ‘‘m̄ mat’’ [*E*], begge forkortelser vistnok = mannmart, vagtet m̄ i regelen står for manna); hafði ekki mart manna með ser *F, B, G*; hafði ekki mart manna *Cy*; hefr mannmart (skrevet m̄ mart) með ser *Cð*. ⁵⁴⁻⁵⁵ líðr — garði: *A, I*, — lígeledes (kun med vetrinn for vetr) *D, E*; mgl. *F, B, Cy, Cð, G*. ⁵⁵⁻⁵⁶ sendi — hallgerði: *A, I* (dog sendir for sendi, samt ‘‘m̄’’ [sædvanlig = menn] for mann); sendi g. ‘‘m̄’’ ok bað hann fara vestr þangat ok hallgerði með honum *D*; sendi g. ‘‘m̄’’ ok bað hann fære vestr þangat ok hallgerðr með honum *E*; baud gunnari til sín ok hallgerði *F, Cy, Cð*; baud gunnari ok hallgerði til sín *G*;

vestr þangat ok hallgerði enn fá bú í hendr móður sinni ok högna syni sínum. gunnari þótti þat fýsiligt fyrst ok játaði því; enn þá er at kom, þá vildi hann eigi. enn á þingi um sumarit lýsa
 60 þeir gissurr sekð gunnars at lögbergi. enn áðr þinglausnir váru, stefndi gissurr öllum úvinum gunnars í almannagjá: starksaði undan þríhyrningi ok þórgæiri syni hans, merði ok valgarði hinum grá, geir goða ok hjalta skeggjasyni, þórbrandi
 65 ok ásbrandi þórleikssonum, eilífi ok önundi syni hans, önundi ór tröllaskógi, þórgrími austmanni

baud gunnari með ser at vera ok hallgerði B. 56-57 fá — sínum: F, B, — lígeledes (kun með húit for bú) Cð, G (hvorr dog ok — sínum er næsten ulæseligt), I; fá búit í hendr móður sinni ok syni sínum högna A; fá búit í hendr móður sinne ok syne sínum D, E; þau (feilskr. þv) fengi búit í hendr rannveigo móðr hans ok högna syni sínum Cγ. 57 þat: A, B, Cγ, D, E, I; þetta Cð, G; mgl. F. 58 fyrst: F, A, B, Cð, D, E, G, I; í fyrsto Cγ. því: F, A, B, Cγ, D, E, G, I; þesso Cð. enn þá: F, A, B, Cγ (dog er for en), Cð, G, I; enn E; ok D. 58-59 þá vildi hann eigi: F, I; þá vildi hann þat eigi D, E; vildi hann eigi A; vildi hann þat ekki Cγ, Cð, G; vildi hann þat þó eigi B. 60 enn — sumarit: F, A, Cγ, D, E, G, I; enn um sumarit á þingi B; um sumarit á þingi Cð. 60-61 lýsa þeir gissurr: F, A, Cγ; lýstu þeir gizurr hvítu G; lýsa (lýstu E) þeir gizor hvite ok geir gode D, E; lýstu gizurr hvítu B; lýstu (þá lýsa I) þeir geirr goði ok gizurr hvítu Cð, I. 60 sekð — lögbergi: B, Cγ, Cð, I; sekt hans at lögbergi F, G; at lögbergi sakt hans A, D, E. 61 þinglausnir váru: F, B, Cð, G; en þinglausner véro D, E; þinglausnir væri Cγ; en þinglausnir væri A; er (sál.) þinglausnir yrði I. stefndi: F, A, B (feilskr. ðend), Cγ, Cð, I; stefnir D, E, G (beskædiget). öllum: F, A, B, Cð, D, E, G, I; at ser öllum Cγ. 62 í: F, A, B, Cγ, Cð, E, G, I; upp í D. 63 merði ok: F, B, Cγ, Cð, D, E, I; ~~~~~"ðj" G; ok merði ok A. 64 geir goða ok: F, A, B, D, E, I; mgl. Cγ, Cð, G. 65 þórleiks-: F, A, B, Cγ; þórláks Cð; þorkels G; þórhergs D, E, I. 65-66 syni hans, önundi: F, A (dog med indskudt ok efter hans), B, Cγ, G, I; önundi D, E; mgl. (vistnok oversprunget) Cð. 66-67 austmanni ór sandgilli: B, G; ór sandgill austmanni Cð; ór

ór sandgili. gissurr mælti 'ek vil bjóða yðr, at 'vjer farim at gunnari í sumar ok drepim hann'. hjalti mælti 'því hjet ek gunnari hjer á þingi þá 'er hann gerði mest fyri mín orð, at ek skylda 70 'aldri vera í atföllum við hann; ok skal svá vera'. síðan gekk hjalti í braut. enn þeir rjeðu atföllum við gunnar, er eptir váru, ok höfðu handtak at ok lögðu við sekð, ef nakkvarr gengi ór. mörðr skyldi halda njósnum til, nær bezt gæfi færi á gunnari — 75 ok váru þeir fjórir tigr manna í þessu sambandi.

sandgili *F, A, Cγ, D, E, I*. ⁶⁷ gissurr mælti: *F, B, Cγ, E, G*, — *ligedes Cδ og D*, *kun at de have gizurr hvítli for gissurr; hvorimod I indskyder s. gizurr efter gunnari; mgl. A*. ⁶⁷⁻⁶⁸ ek vil — drepim: *F, B*, — *ligel. A og G*, *der dog have biðja (i A skrevet hjoða — det andet bogstav synes nemlig at forråde en vis vaklen) for hjoða; ek vil biðja yðr, at ver farim at gunnari ok drepum (sðl.) hann í sumar I; nú vil ek biðja yðr, at ver farim at ||ooo Cγ; ek vil, at ver föllum at gunnari í sumar ok drepum hann D, E; ek vilda, at ver færim at gunnari í sumar ok dræplm Cδ*. ⁶⁹ hjalti mælti: *F, A, B, D, E, G, I; hvorimod Cδ indskyder s. hjalti skeggjas. efter gunnari. hjer á þingi: F, A, B, Cδ, D, I; um sumarit G; mgl. E*. ⁶⁹⁻⁷⁰ þá — orð: *F, A (orð udeglemt), B, Cδ, D, E, G (dog med udeladt er); mgl. I*. ⁷¹ aldri: *A, D, E, I; eigi F, B, Cδ, G*. vera — hann: *B, Cδ, I; í atföllum vera við ooo G; vera í atföllum við gunnar F; í atföllum vera við gunnar A, D, E*. ok skal svá vera: *A, B, D, E, I; skal ok svá vera F; ok skal ek svá gera Cδ, G*. ⁷² síðan gekk hjalti: *F, A, B, D, E, I; hann gekk þá Cδ; gekk hann G*. rjeðu: *F, A, B (hvor i övrigt det foreg. þeir er udeglemt), Cδ, D, E, I; ráðg. G*. ⁷²⁻⁷³ við gunnar: *F, B, Cδ, G; at gunnari A, D, E, I*. ⁷³ handtak: *F, A, B, Cδ, G; handtök D, E, I*. ⁷⁴ lögðu: *F, B, Cδ, D, E, G, I; lögð A*. við sekð: *F, A, I; sekt við B, Cδ, D, E, G*. ⁷⁵ njósnum til: *B; njósnum F, D, E, G, I; njósn (det sidste n noget forskrevet) um A; vörð ok njósnir til Cδ*. bezt — gunnar: *G; bezt gæfi færi á hánum F, B; bezt væri færi á D, I; bezt færi væri á A, E; færi gæfi á gunnar Cδ*. ⁷⁶ ok váru — manna: *F, B, Cδ*, — *ligel. (kun med þat for þeir) A; xl manna váro G; þeir váro xxx manna D, E; ok váro þat xx menn I* í þessu sambandi: *F, B, Cδ, G; er í þessu sambandi váro A, D, E, I*.

þótti þeim sjer nú lítil mundu fyrri verða at veiða
gunnar, er í brautu var kolskeggr ok þráinn ok
margir aðrir vinir gunnars. riðu menn heim af
80 þingi. njáll fór at finna gunnar ok sagði hánun
sekð hans ok ráðna atföör við hann. 'vel þykki
'mjer þjer fara' sagði gunnarr 'er þú gerir mik
'varan við.' 'nú vil ek' segir njáll 'at skarpheðinn
'fari til þín ok höskuldr sonr minn, ok munu þeir
85 'leggja sitt líf við þitt líf'. 'eigi vil ek þat' segir
gunnarr 'at synir þínir sje drepnir fyrri mínar
'sakar, ok átt þú annat at mjer'. 'fyrir ekki mun
'þat koma' sagði njáll 'þangat mun snúit vandræð-

77 þeim — verða: A, E, I, — lígel. D (*kun med mundu lítið for lítil mundu*); þeim ser nú mundu lítið fyrir F; þeim ser nú mandu fyrir B (*hver lítil vistnok er udeglemt*); þeim nú, sem þeim mundi lítið fyrri verða G; þeim nú, sem lítil mundi fyrir Cð. veiða: F, A, B, Cð, D, E, I; vinna G. 78-79 í — gunnars: F (*dog á for í*), Cð, — lígel. D, E (*kun at begge have á for í samt udelade aðrir*); á brotu var kolskeggr ok þráinu ok margir aðrir vlnir gunnars váro í brottu B; á brottu var kolskeggr ok þráinu ok margir aðrer þeir er gunnars vinir váro A; í brottu (!) var sigldr kolskeggr ok margir aðrir þeir er gunnars vinir váro I; kolskeggr var í brottu ok margir vinir hans G. 79 riðu menn: F; riðu menn nú B, Cð, D; riða menn nú A, I; riðu þeir nú E, G. 80 fór: F, A, Cð, D, E, G, I; fór nú B. sagði: A, B, E, G; "i." F, Cð, D; segir I. 81 hans: F, B, I; sína A, Cð, D, E, G. við hann: F, B, Cð; at hánun A, D, E, I; mgl. G. 82 sagði gunnarr: F, A, B, Cð, D, E, G; *hvorsfor I har g. svaraði foran replikken*. 83 varan við: F, A, B, Cð, E, G, I; við varannu D. nú vil ek: F, A, B, Cð, D, E, I; viltú G. segir njáll: *sál her* F, A, B, Cð, G; *medens D og E satte disse ord — den første efter þín, den anden foran ok munu; hvorimod I derfor har njáll mælti foran replikken*. skarpheðinn: F, A, Cð, D, E, G, I; skarpheðinn s. minn B. 84 til: F, A, B, D, E, G, I; þingat til Cð. sonr minn: F, A, D, E, G, I; bróðir hans Cð; mgl. E (*sjf. næstsíðste note*). 85 líf (*efter þitt*): F, A, Cð, G, I; mgl. B, D, E. þat: A, B, Cð, G, I; mgl. F, D, E. 86 þangat: F, A, D, E, I; því at þangat B, Cð; en þagat G. 88-89 vandræðum:

‘um, þá er þú ert látinn, sem synir mínir eru’.
 ‘eigi er þat úglíkligt’ segir gunnarr ‘enn eigi vilda ⁹⁰
 ‘ek, at þat hlytiz af mjer til. enn þess vil ek biðja
 ‘þik ok yðr feðga, at jer sjáið á með högna syni
 ‘mínum. enn ek tala þar ekki til, er grani er; því
 ‘at hann gerir mart ekki at mínu skapi’. njáll
 hjet því ok reið heim. þat er sagt, at gunnarr ⁹⁵
 reið til allra mannfunda ok lögþinga, ok þorðu
 aldri úvinir hans á hann at ráða. fór svá fram
 nakkvara hrið, at hann fór sem úsekr maðr.

F, A, B, D, E, G, I; vandræðom Cð. ⁸⁹ þá — eru: F, A, B, D
 (dog þá for þá er), E (som D), I (dog med udeglemt er þú); þegar
 er þú er allr, sem synir mínir ero Cð; sem synir mínir ero, þegar
 (sdl. — uden er) þú ert allr G. ⁹⁰ gunnarr: F, B, Cð, G; gunnarr
 ‘at svá (þat E) se A, D, E, I. ⁹⁰⁻⁹¹ eigi vilda ek: F, A, D, E (dog
 med udeglemt ek), G, I; eigi vilda ek þó B; þó vilda ek eigi Cð.
⁹¹ hlytiz af mjer til: F, B, D, E; ‘hlytiz (sdl.) at(?) ðú ¼“ G; hlytiz
 af mer A, I; leiddi af mer til Cð. ⁹² þik — feðga: Cð; þik D,
 E, I; mgl. F, A, B, G. jer sjáið: F (sjáið skrevet fiart), A (“fiart”),
 Cð (“fiart”), D, E; þer feðgar sjáit G; þú sjálr B (sjálr skrevet fiart),
 I (“fiart [r forlænget]”). ⁹²⁻⁹³ á — mínum: F, A, B, Cð, D, E, I;
 um högna son mínn G. ⁹³ ek tala: F, A, B, Cð, G, I; tala ek
 D, E. þar — grani er: Cð, G (dog sem for partiklen er); ekki
 til grana F, B, D; ekki um grana A, E, I. ⁹³⁻⁹⁴ því at: F, A, B,
 Cð, G, I; því D, E. ⁹⁴ mart ekki at: A, I; mart í móti B; ekki
 mart at F, D, E, G; nær ekki at Cð. ⁹⁴⁻⁹⁵ njáll — heim: I; reið
 njáll (þá tilf. A, E) heim ok het því F, A, D, E; reið njáll nú heim
 ok heitr því B; riðr njáll nú heim ok het þessu G; reið njáll nú
 heim eptir þetta Cð. ⁹⁵ sagt: F, A, B, D, E, G, I; at segja Cð.
⁹⁶ reið: F, A, B, D, E, G, I; riðr Cð. allra — -þinga: F, B, Cð,
 G; allra lögþinga ok gamans ok funda allra A, I; allra mannfunda
 (E har mannfunda allra for a. m.) löglgra ok gamansfunda (gamanfunda
 E) allra D, E. ⁹⁷ aldri úvinir hans: F, Cð, G; úvinir hans aldri A, B, D,
 E, I. á hann at ráða: F, A, B (at feilskr. at hann at), D, E, G, I;
 at ráða á hann Cð. fór svá: F, A, B, Cð, D, G, I; svo fór E.
⁹⁸ nakkvara hrið: F, A, B, Cð, E, G (hvor dog navneordet er ude-
 glemt), I; um hrið D.

76. Um haustit sendi mördr valgarðsson orð, at gunnarr myndi vera einn heima enn lið allt myndi vera niðri í eyjum at lúka heyverkum. riðu þeir gissurr hvíti ok geirr goði austr yfir ár, þegar þeir spurðu þat, ok austr yfir sanda til hofs. þá sendu þeir orð starkaði undir þríhyrningi; ok funduz þeir þar allir, er at gunnari skyldu fara, ok rjeðu, hversu þeir skyldi með fara. mördr sagði, at þeir myndi eigi koma á úvart gunnari, nema þeir tæki búanda af næsta bæ, er þórkell hjet, ok ljeti hann

76. ¹ orð: F, A, B, Cð, G; orð gizuri hvíta ok geirr D; orð gizuri hvíta E; *udeglegt I.* ² myndi — heima: F; myndi einn vera heima B; mundi einn heima vera G; mundi (*feilskr. mīða I*) einn heima A, Cð, I; var einn heima E; var heima einn D. ²⁻³ lið — vera: F, A, B, D; lið mundi allt vera I; lið allt (*feilskr. all*) mundi E; allt mundi G; lið allt mundi vera ok vinna Cð. ³ niðri: F, A, B, D, E, G, I; niðr Cð. eyjum: A, B, Cð, D, E, G, I; "eyiv" F. at lúka heyverkum: F, B, G; ok lúka heyverkum A, Cð, E, I; ok lúka heyverki D. ³⁻⁵ riðu — sanda: F; riðu þeir (*for disse to ord har I riðr*) gizurr hvíti ok geirr goði austr ifir ár, þegar þeir spurðu (*spyrja A*) þat, ok austr A, I; riðu þeir gizorr ok geirr austr yfir ár, þegar þeir spurðu þetta, ok austr D, E; gizurr hvíti ok geirr goði riðu þegar austan (!) ifir sanda G; riðu þeir geirr goði ok gizurr hvíti þá austr yfir ár, þegar þeir frettu þetta, ok svá austr yfir sanda B; riðu þeir geirr goði ok gizorr hvíti austr yfir ár Cð. ⁵⁻⁶ þá — þríhyrningi: A, — *ligel. F, kun at denne ikke har þríhyrningi skrevet helt ud og kunde således mene så vel dativ i overensstemmelse med A som accusativ i overensstemmelse med B, der har þríhyrning, uden i óvrigt at afvige fra A; þá sendu þeir orð starkaði (Cð har starkaði orð for o. s.) undan þríhyrningi Cð, G, I; þar kom starkaðr undan þríhyrningi D, E. ⁷ þeir þar: F, A, B, G, I; þeir Cð, E; þar D. at (*foran gunnari*): F, A, B, Cð, D, E, I; *mgl. G (sikkert ved uagtsomhed).* ⁷⁻⁸ ok rjeðu — fara: A, I; ok reðu, hversu at skyld fara F, B; *mgl. Cð, D, E, G.* ⁹ koma — gunnari: F, B, D, E; komaz á úvart gunnari A; á úvart koma gunnari G; á úvart koma Cð; koma á úvart I. ¹⁰ af: F, B, Cð, G; þar á A, I; á D; af öðrum á E (*der først har villet skrive af öðrum bæ, men derpå rettet dette til á næsta bæ, uden. at udlette af öðrum.*)*

fara nauðgan með sjer at taka hundinn sám — ok færi hann einn heim á bæinn. fóru þeir síðan austr til hlíðarenda enn sendu menn at fara eptir þórkatli. þeir tóku hann höndum ok gerðu hánnum tvá kosti: at þeir myndi drepa hann — ella skyldi 15 hann taka hundinn. enn hann keyri heldr at leysa líf sitt ok fór með þeim. traðir váru fyrir ofan garðinn at hlíðarenda, ok námu þeir þar staðar með flokkinn. þórkell búandi gekk heim á bæinn — ok lá rakkinn á húsum uppi, ok teygir 20

¹¹ nauðgan — taka: F, A, B, Cð, G, I; með ser D, E (— i hvilke således det foregående hann bliver nominativ og subject i ljeti). sám: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. ¹² færi: F, A, B, Cð, D, E, I; fari G. hann — bæinn: A, B, Cð, E; hann heim einn á bæinn F; hann heim á bæinn G; hann einn heim á bæinn fyrri D; einn heim fyrir á bæinn I. ¹²⁻¹³ fóru — austr: F, A, B, G, I; fóro þeir síðan D, E; þeir fóro austr Cð. ¹³ enn — fara: A, I; enn sendu menn D, E; en sendu F, B; en sendu síþan G; ok sendo Cð. ¹⁴ þeir — höndum: F, B, Cð, G; tóku hann A, D, E, I. ¹⁵ ella: F, A, B, Cð, G; elligar D, E, I. ¹⁶ taka hundinn: F, A, B, Cð; taka hundinn sám G; drepa hundinn D, E, I. ¹⁶⁻¹⁷ keyri — líf: F, A, G (kjöri for keyri), I (kåus for keyri); kaus (kjöri D, E) at leysa líf (höfuð D) B, D, E; vildi heldr leysa líf Cð. ¹⁸ ofan — hlíðarenda: A, Cð, G; ofan garð at hlíðarenda B; ofan (udeglegt E) garðinn D, E; ofan (norðan F) garðana at hlíðarenda F, I. ¹⁸⁻¹⁹ námu — staðar: F, A, G, I, — lígeledes E (men med det usagamæssige tillæg skækjusynlr efter staðar); nema (til dels noget afbleget) þeir þar staðar Cð; námn þeir staðar þar B; námu þar staðar D. ¹⁹ flokkinn: F, A, B, Cð ("kiij" "noget afbleget), D, E, I; flokkinum (inum skrevet inū) G (synes sikkert). þórkell búandi: B, Cð, G, I; búandi þórkell F (formodentlig skrivfeil); þórkell A, D, E. ¹⁹⁻²⁰ á bæinn: F, Cð; at bænum G; mgl. A, B, D, E, I. ²⁰ ok lá rakkinn: F, A, B, D, E, I; rakkinn lá Cð, G. á húsum uppi: F, A, B, Cð, G, I; uppe á húsum D, E. ²⁰⁻²¹ ok teygir — braut: F, B, Cð, G, I; uppe á húsum D, E. ²⁰⁻²¹ ok teygir — tryggr ("tryggr ok teygir hann hundinn i (mgl. A) brott A, D, E; tryggir ("tryggr [þegge r forlængede nedad]" formodentlig fremkommet ved urigtig læsning af teygir) hann hundinn i brott I; hann teygir (teygði G) rakkann (hundinn G) á (i Cð, G) brott B, Cð, G. ²¹ i gellarnar

hann rakkann á braut í geilarnar með sjer. í því sjer hundrinn, at þar eru menn fyrir, ok hleypr á hann þórkel upp ok grípr nárann ok rífr þar á hol. önundr ór tröllaskógi hjó með öxi í höfuð
 25 hundinum svá at allt kom í heilann. hundrinn kvað við hátt svá at þat þótti þeim með údæmum miklum vera, ok fjell hann dauðr niðr.

77. Gunnarr vaknaði í skálanum ok mælti 'sárt ert þú leikinn, sámr fóstri — ok búð svá sje 'til ætlat, at skammt skyli okkar í meðal'. skáli gunnars var görr af viði einum ok súðpakiðr útan —

með sjer: *G*; með ser ok í geilarnar *D*; í gellar nökkorar með ser *Cð*; með ser (ok *tílf. E*) í geilar nökkurar *F, A, B, E*; með ser *I*. því: *F, A, B, D, E, I*; því bill *G*; þesso *Cð*. 22-23 hleypr — upp: *F, A, B, I*; hleypr á hann upp þórkel *D, E*; leypr (hjópr *G*) upp á hann þórkel *Cð, G*. 23 nárann: *F, B*; á hánom nárann *Cð, G*; í nárann *A, D, E, I*. 23-24 ok rífr — hol: *G*, — lígel. *D* og *E* (*der í övrigt efter hol tílföie* ok fell hann dauðr niðr); ok rífr á hol þar *Cð*; *mgl. F, A, B, I*. 24-25 með — hundinum: *F, A, B, Cð, D, E*; í höfut hundinum með exi *G*; með sverði í höfut hundinum *I*. 25 svá — heflann: *F* (*dog er for at*), *A, B, I* (*dog uden at*); svá at í heflanom nam staðar *Cð, G*; svo at í heila stóð *D, E*. 26 við: *F, A, B, Cð, D, E, G*; upp *I*. 26-27 þeim — vera: *F, B*; mönnum með ódæmum miklom vera *Cð*; þeim údæmi vera *G*; með ódæmum *A, I*; undrum gegna *D*; með (?) undrum gegna *E*. 27 ok fjell — niðr: *A*; ok fell dauðr niðr *D, E, I*; *mgl. F, B, Cð, G*.

77. 1 vaknaði í skálanum ok: *F, A, D, E, I*; vaknar nú í skálanum ok *B*; vaknaði, er hundrinn kvað við, ok *G*; vaknar, er hundrinn kvað við hátt, gunnarr *Cð*. 2 þú: *F, A, D, E, I*; þú nú *B, Cð, G*. búð svá sje: *F* ("hvð $\frac{w}{s}$ | fe"), *B* ("hvð svá fé"), *Cð* ("hvð fva fe"), *G* ("buð [næsten ulæseligt] $\frac{s}{s}$ se"). — Med hensyn til búð se noterne til kap. 3 42-43, 13 28-29, 38 21-22); má ok (*tílföiet over linien*) svá se *I*; mun svá *A, D, E*. 3 skammt — meðal: *F*, — lígel. *A* (*der dog for skyli har "fklr", hvilket sikkert ikke bør henføres til skilla*); skammt skyli okkar á meðal (*I har í milli for á meðal*) verða *B, I*; okkar skyli skammt í milli verða *Cð, G*; skammt skyldi okkar í meðal *D, E*. 4 útan: *F, A, B, Cð, G, I*; fyrir utan *D, E*.

ok gluggar hjá brúnásunum ok snúin þar fyrri 5 speld. gunnarr svaf í lopti einu í skálanum ok hallgerðr ok móðir hans. enn er þeir kvámu at bænum, vissu þeir eigi, hvárt gunnarr myndi heima vera. gissurr mælti, at nakkvarr skyldi fara heim á húsinn ok vita hvat af kannaði. enn þeir settuz 10 niðr á völlinn meðan. þórgrímr austmaðr gekk upp á skálann. gunnarr sjer, at rauðan kyrtíl berr við glugginum, ok leggur út með atgeirinum

⁵ ok gluggar — -ásunum: *F* (hvor brún- i övrigt er skrevet bñ — ikke bñ), *A, D, E*; hjá brúnásunum (brúnásunum *G*) váro gluggar *Cð*, *G*; þar váro gluggar hjá brúnásunum *B*; ok gluggar á hjá brúnásunum *I*. snúin: *F, A, B, Cð* (feilskr. snú og noget afbleget), *G*; snútt *D, E, I*. þar: *F, A, B, Cð, E, G, I*; mgl. *D*. ⁶ í skálanum: *F, A, B, D, G, I*; mgl. *Cð, E* (hvor det foregående einu synes feilskr. einv, hvilken feilskrift kunde indeholde slutningen af skálanum, i det noget var oversprunget). ⁷ enn er: *Cð, G, I*; enn þá *E*; þá er *F, A, B, D*. ⁸ bænum: *Cð, G, I*; mgl. *F, A, B, D, E*. vissu þeir eigi: *F, A, B, Cð, G*; spurði gizurr *D, E, I*. ⁸⁻⁹ hvárt — vera: *F, A, B, Cð, D, E, I*; hvar (formodentlig skrivfeil for hvárt) *g*. var heima *G*. ⁹ gissurr mælti: *Cð*; ok báðu *F, A, B*, — lígel. *I*, uagtet man her i følge næst sidste note måtte vente singular (lígesom i *D, E*); ok báðu þeir *G*; ok bað *D, E*. ⁹⁻¹⁰ nakkvarr — kannaði: *Cð*; einn hverr skildi fara heim ok vita, hvat af kannaðiz *G*; einn hverr mundi fara (*B* har færri for mundi fara) heim fyrir ok vita (sáledes også *B*), hvers viss yrði *F, B*; einn hverr mundi fara ok (at *D*) forvitnaz um *A, D, I*; einn hverr mundi forvitnaz um *E*. ¹¹ á völlinn meðan: *Cð*; á vellinum meðan *B* (der dog interponererer således, at den henfører meðan til den følgende sætning); á völlinn *F, A, D, G, I*; mgl. *E*. þórgrímr: *F, A, B, Cð, D, G, I*; en þórgrímr *E*. austmaðr: *F, B, Cð, D, E, G, I*; mgl. *A*. ¹² upp: *F, A, D, E, G, I*; heim *B, Cð* (— Egentlig havde man hverken ventet upp alene eller heim alene, men heim at húsunum ok upp eller lign.). skálann: *F, A, B, D, E, G, I*; húsinn (feilskr. h'vñ) *Cð*. ¹²⁻¹³ rauðan — glugginum: *Cð*, — lígeledes (kun med bar for berr) *B*; kyrtíl berr við glugginum rauðan *A*; ber við glugginum rauðan kyrtíl *E*; rauðan kyrtíl bar við glugginn *F*; rautt klæði bar við glugginn *G*; ber við glugginum rautt klæði *D*; hann berr við glugginum —

á hann miðjan. Þórgrími skruppu fætrnir ok varð
 15 lauss skjöldrinn, ok hrataði hann ofan af þekjunni.
 gengr hann síðan at þeim gissuri þar er þeir sátu
 á vellinum. gissurr leit við hánum ok mælti
 'hvárt er gunnarr heima?' 'vitið jer þat — enn hitt
 'vissa ek, at atgeirr hans var heima' segir aust-
 20 maðrinn. fjell hann þá niðr dauðr. þeir sóttu þá
 heim at húsunum. gunnarr skaut út örum at
 þeim ok varðiz vel, ok gátu þeir ekki at gört.

því at hann var í raðom kyrtli I. ¹³⁻¹⁴ ok leggr — miðjan: F, A, B, D, E; leggr hana þá út með atgeirnom á hann miðjan I; hann leggr út atgeirnum (Cð har atgeirnum út for út atg.) í glugginn á austmanninom (beskadiget i G) miðjom Cð, G. ¹⁴⁻¹⁵ Þórgrími — skjöldrinn: F, B; hánum spruttu fætrnir ok verðr lauss skjöldrinn G; austmanninum varð laus skjöldrinn ok spruttu hánum (Þórgrími D, E, I) fætrnir (fætr I) A, D, E, I; hánom skruppu (r udeglemt) hánom (?) fætrnir ok varð hált á húsunum Cð. ¹⁵ ok hrataði hann: F, Cð, D, G; ok hrataði Þórgrímr E; ok hrataði A, B; hrapaði hann I. ¹⁶ gengr hann síðan: F, B; gengr síðan A, D, E, I; hann gengr (beror på gisning, da der kun ses en del af det første bogstav) síðan G; hann gengr ofan Cð. þeim: F, A, Cð, D, E, G, I; hánum B. þar: Cð (?), D, E, G, I; mgl. F, A, B. ¹⁷ á vellinum: F (m [eller stregen derfor] udeglemt), A, B (beskadiget), Cð (den streg, der skulde betegne m, synes udeglemt), G, I; mgl. D, E. leit við hánum ok: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð. ¹⁸ heima: F, B, Cð, D, E, G, I; heima eða eigi A. ¹⁹ atgeirr — heima: F (dog, som det synes, med "e" [over linien] for var), A, B, I; heima var atgeirr (noget afbleget, men synes sikkert at være feilskr. aigeir) hans Cð; heima var atgeirrinn (hans tilføie D, E) D, E, G. ¹⁹⁻²⁰ segir austmaðrinn: Cð; hvörimod E har s. Þórgrímr efter þat I. ¹⁸; meðens F, A, B, D, G, I sætte Þórgrímr svarar ("fó. [v forlænget]" I; "s." B; "f." F, A, D, G) foran replikken. ²⁰ fjell — dauðr: Cð; síðan fell hann niðr dauðr F, A, B; síðan fell hann dauðr niðr D, E, I; síðan fell hann dauðr til jarðar G. ²¹ heim: B, Cð; mgl. F, A, D, E, G, I. húsunum: F, A, B, D, E, G, I; bænom Cð. ²² ok varðiz vel, ok gátu þeir ekki at gört: F, A, Cð, D; ok varðiz svá val, at þeir gátu ekki at "g" (g næsten helt bortsmuldræt) B; ok varðiz, ok gátu (sál, uden þeir) ekki at gert, ok fór svá fram um hríð G; ok

þá hljópu sumir á húsin upp ok ætluðu þaðan at at sækja. gunnarr kom þangat at þeim örunum, ok gátu þeir ekki at gört, ok fór svá fram um 25 hrið. þeir tóku hvíld ok sóttu at í annat sinn. gunnarr skaut enn út örunum, ok gátu þeir enn ekki at gört ok hrukku frá í annat sinn. þá mælti gissurr hvíti 'sækjum at betr, ekki verðr af oss'. gerðu þeir þá hrið hina þriðju ok váru við lengi. 30 eptir þat hrukku þeir frá. gunnarr mælti 'ör ligr þar úti á þekjunni, ok er sú af þeira örum, 'ok skal ek þeiri skjóta til þeira, — ok er þeim þat 'skömm, ef þeir fá geig af vápnum sínum'. móðir

gátu (*fengo I*) þeir ekki at gert *E, I*. 25-26 þá hljópu — hrið: — þá hljópu sumir á húsin upp (*for á húsin upp har D, E: á húsin; F, B, G: í húsin; A: í húsin inn*) ok ætluðu þaðan at (*mgl. A*) at sækja. gunnarr kom (*kom ok G; skaut E*) þangat ('þa|þan' *feilagtig I*) at þeim (at þeim *mgl. G*) örunum (*örum B; ok skaut at þeim örum D urigtig*), ok gátu (*fengo I*) þeir (*bortrevet G*) ekki at gört, ok (*mgl. B*) fór svá fram (*mgl. I*) um hrið (*ok fór — hrið mgl. G — jf. næst foreg. note*) *F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cð*. 26 tóku: *F, A, Cð, D, E, G, I; tóku þá B*. sóttu at: *F, A, B, G, I; sóttu at þeim (!) Cð; tóko at sækja at D, E*. 27 enn út örunum: *A; út örunum D, E; enn út F; þá eun út B; út at þeim G; at þeim út enn Cð; at þeim enn út I*. enn (*foran ekki*): *A, I; mgl. F, B, Cð, D, E, G*. 28 hrukku: *F, B, E, G; "hraucka" (säl) A; hrukku þeir D; hurfu Cð, I*. 29 hvíti: *F, A, B, Cð, D, G; mgl. E, I*. 30 gerðu — þriðju: *F (dog uden þeir), A, B, I (dog gera for gerðu); þá gerðu þá (!) hrið hina þriðju Cð; þeir gerðu þá hina þriðju hrið G; gengu at hit þriðja sinn D, E við lengi: F, A, B, Cð, D, E, I; lengi við G*. 31 eptir — frá: *F, A, B, Cð, G, I; ok hrukku frá um síðir D, E*. 32 þar úti: *F, A, B, Cð, G (út for úti), I; mgl. D, E*. þekjunni: *Cð; vegginum F, A, B, D, E, G, I*. ok er sú: *F, B, G, I; ok er sú ör Cð; ok er þat A, D; er þat E*. 33 ok (*foran skal*): *F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I*. ok (*foran er þeim*): *F, B, Cð, G; mgl. A, D, E, I*. 34 skömm: *F (feilskr. fkv), A, B, Cð, D, E; mest skömm G, I*. geig: *F (skrevet gíg), A, B, Cð, D, E, I; mein eðr geig G*. vápnum sínum: *F, A, B, Cð, D, E, I; sínum vápnum G*. 34-35 móðir hans mætti: *F, A, B, Cð, D, E, G;*

35 hans mælti 'ger þú eigi þat, son minn, at þú
 'vekir þá, er þeir hafa áðr frá horfit'. gunnarr
 þreif örina ok skaut til þeira, ok kom á eilíf
 öndarson, ok fjekk hann af sár mikit. hann
 hafði staðit einn saman; ok vissu þeir eigi, at
 40 hann var særðr. 'hönd kom þar út' segir gissurr '—
 'ok var á gullhringr — ok tók ör, er lá á þekjunni;
 'ok myndi eigi út leitit viðfanga, ef gnógt væri
 'inni: ok skulu vjer nú sækja at'. mörðr mælti
 'brennu vjer hann inni'. 'þat skal verða aldri'

hvorimod I har s. rannveig móðir hans efter replikken. 35 son minn: B, Cð, G; mgl. F, A, D, E, I. 35-36 at þú vekir þá: F, B; at þú vekir þá upp Cð, G; at þú vekir nú (upp I) við þá A, D, I; mgl. E. 36 er (foran þeir): F, A, D, E, I; ef B; þar sem Cð, G. áðr frá horfit: F, A, B, I; (nú tilf. E) frá horfit áðr D, E; frá horfit Cð, G. 37 þreif: F, A, B, Cð, E, G; greip I; tók D. kom á: F, A, B, D, E, G, I; skaut Cð. eilíf: A, B, Cð, D, E, G, I; cyllf F. 38 af: F, A, B, Cð, I; mgl. D, E, G. 39-40 ok vissu — særðr: F, A, B, D (dog sár for særðr), E (som D), G (dog væri sárr for var særðr), I (dog væri for var); þeir visso elgi, at hann væri særðr Cð. 40 út (efter þar): F, A, B, D, E, I; út um glugginn Cð, G. segir gissurr: F, A, D, E, I; hvorimod B, Cð, G foran replikken indskyde glzurr hvítu mælti (B) eller glzurr mælti. 42 út (foran leitit): A, B, Cð, D, E, I; "vit" (= vítu) eller "vítu" (= útt [egentlig úttu] for út, ligesom der på næst foregående sted i F for út står "vítu") F; mgl. G. leitit viðfanga: F, A, G; leita viðfanga B; leita Cð (hvor viðfanga má antages udeladt ved forglemmelse, da samme membran strax sætter nóg [se næst følg. note]); hafa leitit viðfanga D, E, I. 42-43 gnógt væri inni: F, A, E (skrevet noekt); nóg væri inni Cð, D; gnóg væri inni til I; gnógar væri inni G; margar væri inni B. 43 skulu vjer: A, B, Cð, D, E, G, I; "fl" (med forsøg på at forandre t til v) þv" F, hvor der således oprindeligt er skrevet skalt þú, men rettet så ufuldstændigt, at man i og for sig selv både kan læse skulu þer (sål. Olavius) og akulu vjer — men dette sidste er af mere end én grund ubetinget og foretrakke nú sækja at: F, B, I; nú sækja at hánnum A; nú at sækja D, E, G; en at sækja Cð. 44 verða aldri: F, A, Cð, I; aldregi verða D, E, G; vera aldri B.

segir gissurr 'þó at ek vita, at líf mitt liggi við. ⁴⁵
 'er þjer sjálfrátt at leggja til ráð þau er dugi, svá
 'slægr maðr sem þú ert kallaðr'. strengir lágu á
 vellinum ok váru hafðir til at festa með hús
 jafnan. mörðr mælti 'töku vjer strengina ok berum
 'um ássendana enn festum aðra endana um steina ⁵⁰
 'ok snúum í vindása ok vindum af ræfrit af skál-
 'anum'. þeir tóku strengina ok veittu þessa um-
 búð alla, ok fann gunnarr eigi fyrr enn þeir höfðu
 undit allt þakit af skálanum. gunnarr skýtr þá af
 boganum svá at þeir komaz aldri at hánum. þá ⁵⁵
 mælti mörðr í annat sinn, at þeir myndi brenna

⁴⁵ ek — liggi við: F, A, B, D (dog med udeladelse af at), E, G;
 "líf" (tegnet over linien noget uformeligt) líf mitt við Cð (det er
 imidlertid ikke fuldkommen sikkert, om der ikke står et lille, stærk
 afbleget ord foran líf i enden af en linie); ek vita visan bana
 mlón I. ⁴⁶ er þjer: F, A, B, Cð, D, E, I; en þer er G. til —
 dugi: F, A, B (dog at for er); ráð til þau (þat D) er dugi D, E; til
 þat ráð at dugi G; til ráð nökkor þau er dugi Cð; til ráð þat er
 líkast er til at yfir taki (yfir ta meget utydel.) I. ⁴⁷ maðr: F, B,
 Cð, D, E, G, I; mgl. A. kallaðr: F, Cð (der ses kun et utydeligt
 "kall" som det sidste ord på den sidste side af brudstykket), D, E, G, I;
 sagðr B; mgl. A. ⁴⁸⁻⁴⁹ með hús jafnan: F, A, B, I; með hús G;
 hús jafnan E; með hey jafnan D. ⁵⁰ um (foran áss-): F, A, D, E, G, I; á
 B. áss-: F, A; ás- B, E, G, I; ása- D. endana: F, D, G, I; enda A;
 mgl. B, E. ⁵¹ vindása: F, A, B, E, I; "uīða" (= vinda — for-
 modenlig er fa udeglemt) D; vindási G. af ræfrit: F, A, D, E; af
 ráft G; ræfrit I; svá ráft B. ⁵²⁻⁵³ umbúð alla: F, A, B, D, G, I;
 alla umbúð E. ⁵³ ok (foran fann): F, A, B, D, E, I; mgl. G.
⁵³⁻⁵⁴ þeir — þakit: F, A (dog ræfrit for þakit), B (dog þakit allt
 for allt þakit), I (dog ræfrit allt for allt þakit); þeir höfðu allt þakit
 G; þeir höfðu ræfrit E; af var ræfrit D. ⁵⁴ gunnarr skýtr þá: F,
 A, B, I; gunnarr skýtr G; þá skýtr gunnarr D, E. ⁵⁵ komaz: A,
 B, D, G, I; "koñ" F; kvómuz E. ⁵⁶ í annat sinn: F, A (her som
 ellers med sinni for sinn), B, D, G, I; mgl. E. ⁵⁶⁻⁵⁷ at þeir —
 mundu brenna bæinn G; at þeir mundi brenna F; 'brennum

gunnar inni. gissurr svarar 'eigi veit ek, hví þú
 'vill þat mæla, er engi vill annarra, ok skal þat
 'aldri verða'. í þessu bili hleypr upp á þekjuna
 60 þórbrandr þórleiksson ok höggv í sundr boga-
 strenginn gunnars. gunnarr þrífr atgeirinn báðum
 höndum ok snýz at hánú skjótt ok rekr í gegn-
 um hann atgeirinn ok kastar hánú dauðum á
 völlinn. þá hljóp upp ásrandr bróðir hans. gunn-
 65 arr leggtr til hans atgeirinum, ok kom hann skildi
 fyri sik. atgeirinn renndi í gegnum skjöldinn ok
 svá meðal handleggjanna. snaraði gunnarr þá svá

hann inni' A. ⁵⁷ svarar: ("f. [v forlænget nedad]" I; "f." A, D, E; mæltl F, B, G. ⁵⁸ þat mæla: F, A, B, D, I; þetta mæla G; þat E. annarra: A, B, D, E, G, I; annarr F. ⁵⁹ verða: F, A, B, D, G, I; vera E. þessu bili: F, A, B, I; því bili E, G; því D. hleypr upp: F, A, B, D, E, I; kom G. ⁶⁰ þórleiks-: A, B, E (skriver g for k), I (medens dog E og I sætte þórbergs oven for, 75 ⁶⁵); þórkel's F (derimod þórleiks oven for, 75 ⁶⁵), G (ligesom 75 ⁶⁵); "þórliff (I har den i håndskrr. sædvanlige form)" D (men þórbergs 75 ⁶⁵). í (foran sundr): F, A, B, D, E, I; mgl. G. ⁶¹ gunnars: F, A, B, D, E, I; mgl. G. ⁶¹⁻⁶² gunnarr — höndum: F, G; gunnarr þreif báðum höndum atgeirinn D, E, I; þá þrífr gunnarr atgeirinn báðum höndum B; hann þrífr þá báðum höndum atgeirinn A. ⁶² ok snýz — skjótt: F, A (der dog indskyder et overflødigst svá foran skjótt), B, D, E, G (dog snýrr for snýz); mgl. I. rekr: F, A, B, D, E, G; rak I. ⁶³ atgeirinn (efter hann): A, B; mgl. F, D, E, G, I. ⁶³⁻⁶⁴ kastar — völlinn: G; kastar hánú (út tilf. B) á völlinn F, B; kastaði hánú út af þekjoni dauðum I; kastar hánú út af þekjunn A, D, E. ⁶⁴ upp ásrandr bróðir hans: F, A, B, D, E, I; ásrandr upp á skúlann G. ⁶⁵⁻⁶⁶ hann — sik: F, A, B, I; hann fyri sik skúldinum D, E; í skjöldinn, er hann kom fyri sik G. ⁶⁶ atgeirinn: B, D, G, I; "atgr" F, "atgeir" A, "atgr." E — alle tre skrivemåder sikkert = atgeirinn (uagtet Olavius har læst atgeirinum). renndi: F, A, B, D, E, I; ljóp G. ⁶⁶⁻⁶⁹ ok svá — -leggirnir: G; ok (forkortet z, men den nederste del deraf er þortsmuldret) meðal (til dels beskadedet, især e og l) hand (han þortsmuldret, d beskadedet) ieggjanna. snaraði g. þá atgeirinn svá fast, at klofnaði skjöldrinn ("f. kolló'n" — io endnu fuldkommen tydeligt, men dog nær ved at

fast atgeirinn, at skjöldrinn klofnaði enn brotnuðu báðir handleggirnir — ok fjell hann út af vegginum. áðr hafði gunnarr særða átta menn enn vegit þá 70 tvá. þá fjekk gunnarr sár tvau; ok sögðu þat allir menn, at hann brygði sjer hvártki við sár nje við bana. hann mælti til hallgerðar 'fá mjer leppa 'tvá ór hári þínu ok snúid it móðir mín saman 'til bogastrengs mjer'. 'liggr þjer nakkvat við?' 75

forsvinde) enn brotnuðu ("brotnoouðv") handleggirnir (a bortsmuldret) báðir B; ok í meðal handleggjanna. snaraðe g. þá atgeirinn svá at klofnaði skjöldrinn klofnaðe(?) en brotnuðu handleggirnir A; ok millum handleggjanna. g. snaraðe svo hart atgeirinn, at klofnaði í sundr skjöldrenn enn brotnuðu handleggirnir D; ok millum handleggjanna. snaraði g. þá atgeirinn svo at handleggirnir brotnuðu enn skjöldrinn klofnaði (*skrevet klofná [fi har den i membranerne sædvanl. form] — dog er i meget utydel.*) E; ok millom handleggjanna. snaraði g. atgeirinn svá at skjöldrinn klofnaði enn brotnaði handleggirnir I; en brotnuðu báðir handleggirnir F. 60 vegginum: F, B, G; þekjunn A, D, E, I. 70-71 áðr — tvá: F (dog sært for særða[. Ved þá menes de to oven for nævnte, nemlig þógrímr austmaðr og þórbrandr]), A (dog uden þá), I (dog ok for enn, samt uden þá) g. hafði áðr særða (sært D) vlij menn enn vegit tvo D, E; áðr hafði g. vegit ij menn enn sært (sæ bortsmuldret) 8 B; áðr hafði g. særða vlij menn G. áðr hafði [og hafði áðr] má være et unøiagtigt udtryk for nú hefir [og hefir nú], da det på den ene side ikke kan antages at være meningen, at ásbrandr ikke skal regnes blandt de sårede, og der på den anden side ikke er nogen sådan forbindelse imellem áðr — tvá og det følgende, at man her kunde se et udtryk for: Gunnar havde såret o. s. v. før han selv blev såret. 71 þá — tvau: F, A, B (der her har formen ["tvá" =] tvá for tvau), D (dog tvö sár for sár tvau), E (dog hann for gunnarr), I; mgl. G. sögðu: F (ð udeglemt); "f." A; segja B, D, E, G, I. 71-72 þat allir menn: F, A, B, I; aller þat D; allir E; menn þat G. 72 brygði: F, A, B, D, E, I; bregðr G. 73 við (foran bana): F, B, G, I; mgl. A, D, E. mælti: F, A, D, E, G, I; mælti þá B. 73-74 fá — tvá: F, A, B, D, E; fáðu mer leppa ij G; fá þú mer tvá leppa I. 74 móðir mín saman: F, A, B, D, E; saman, þit móðir mín G; móðir mín I. 75 -strengs: F, A, B, G, I; -strengsins D, E. við (efter nakkvat): F, A, B, E, G, I; á D.

segir hón. 'líf mitt liggir við' segir hann 'því
 'at þeir munu mik aldri fá sóttan, meðan ek
 'kem boganum við'. 'þá skal ek nú' segir hón
 'muna þjer kinnhestinn; ok hirði ek aldri, hvárt
 80 'þú verr þik lengr eða skemr'. gunnarr kvað
 þá vísu

hverr hefir dreyrgra darra
 dómræynir til sóma
 niðr drepr sveigar sága
 85 síns ágætis mínum.
 öngr skal lítills lengi
 liðs ráðandi biðja
 fús verðr fagrmjöls dísi
 fenju hönd á venju.

90 'hefir hverr til síns ágætis nakkvat' segir gunnarr
 'ok skal þik þessa eigi lengi biðja'. rannveig mælti
 'illa ferr þjer, ok mun þín skömm lengi uppi'.
 gunnarr varði sik vel ok fræknlíga ok særir nú

⁷⁶ mitt: F, A, B, D, G, I; mgl. E. ⁷⁷ munu — sóttan: B; munu mik aldri fá sótt F; aldri fá sótt A (*hvor munu mik er udeglemt*); munu aldri fá sóttan mik D, E; munu mik aldri sótt fá [”fot mik“ (*disse to ord feilagtig tilsatte efter lineskiftet*) I. meðan: F, A, B; ef D, E, I. ⁷⁸⁻⁷⁹ ek nú — -hestinn: F, A, I (*dog uden ek*); ek nú muna kinnhestinn þann er þú laust mik B (*der udelader segir hón*); muna þer kinnhestinn' s. hón D; eg muna þjer nú kinnhestinn E (*der, ligesom B, udelader segir hón*). ⁸⁰ lengr eða skemr: F, A, B; eðr eigi D, E; mgl. I. ⁸⁰⁻⁸¹ gunnarr — venju: sál. (*bortset fra, at F udelader vísu, samt fra forskelligheder i verset*) F (*i den nederste margen*), B; mgl. A, D, E, I. ⁸⁰⁻⁸¹ hefir — biðja': F, A, D (*dog ek þik eigi leingi biðja þessa for þik — biðja*), E (*dog ei þessa for þessa eigi*); g. mælti 'hefir hverr til síns ágætis nökkut, ok skal eigi lengt lítills biðja' I; mgl. B (*se næst foreg. note*). ⁸² þjer: F, A, D, E, I; þer til hans B. lengi uppi: F, A, B, I; lengi upp^e vera E; uppe vera D. ⁸³ fræknlíga: F, A, B, I; frækllíga D, E (*a udeglemt*). særir: F, A, B, I; særði D, E.

aðra átta menn svá stórum sárum, at mörgum lá
við bana. gunnarr verr sik þar til er hann fjell ⁹⁵
af mæði. þeir særðu hann þá mörgum stórum
sárum. enn þó komz hann ór höndum þeim ok
varði sik þá enn lengi. enn þó kom þar, at þeir
drápu hann. um vörn hans orti þórkell elfara-
skáld í vísu þessi 100

spurðu vjer hvje varðiz
vígmóðr kjalar slóða
glæðstýrandi geiri
gunnarr fyri kjöl sunnan.
sókrýrir vann sára 105
sextán viðris mána
hríðar herðimeiða
hauðrmens enn tvá dauða.

enn svá segir þórmóðr ólafsson 110
öngur var sólar slöngvir
sandheims á íslandi
hróðr er af heiðnum lýðum
hægr gunnari frægri.
viðr nam hjálma hríðar
hlífrunna tvá lífi 115
sár gaf stála stýrir
stórum tólf ok fjórum.

⁹⁵ verr sik: F, A, B, I; varði sik vel (*udeglegt D*) ok frækiliga D, E. ⁹⁶ þá: A, B, I; *mgl. F, D, E.* ⁹⁷ ór: F, D, E; þá enn ór A, B; upp fyri (*forkortet, men tegnet over í utydel. og mindre sikkert*) þeim ok ór I. ⁹⁸ enn (*foran lengi*): A, B, D, I; *mgl. F, E.* þó — at: F, A, B, D; þar kom, at E; þó kom þar um síðir, er I. ⁹⁹ vörn hans: F, A, B, I; vörn gunnars D; hans vörn E. ¹⁰⁰ í vísu þessi: F, A; vísu þessa B, E, I; vísur þessar D(?). ¹⁰⁰⁻¹¹⁷ enn svá — fjórum: *sál* (*bortset fra foretagne forandringer i verset*) B; *mgl. F, A, D, E, I.*

gissurr mælti 'mikinn öldung höfu vjer nú at velli
 'lagit, ok hefir oss erfitt veitt — ok mun hans vörn
 120 'uppi, meðan landit er byggt'. síðan gekk hann
 til fundar við rannveigu ok mælti 'vill þú veita
 'mönnum várum tveimr jörð, er dauðir eru — ok
 'sje hjer heygðir?' 'at heldr tveimr' segir hón
 'at ek mynda veita yðr öllum'. 'varkunn er þjer
 125 'til þess, er þú mælir' segir hann 'því at þú hefir
 'mikils misst' ok kvað á, at þar skyldi engu ræna
 ok engu spilla — fóru á braut síðan. þá mælti
 þórgeirr starkaðarson 'eigi megu vjer vera heima
 'í búum várum fyri sigfússsonum, nema þú gissurr
 130 'hvíti — eða geirr goði — sjer suðr hjer nakkvara
 'hríð'. 'þetta mun svá vera' segir gissurr, ok hlut-

118-119 nú — lagit: *F, A, E*; at velli lagt nú *B*; her at velli lagt
I; at velli lagt *D*. 119 erfitt veitt: *F, A, B, D, E*; veitt erfitt *I*.
 119-120 hans vörn uppi: *F, B*; vörn hans uppi *I*; hans vörn uppl
 vera *D, E*; hans vörn uppl' s. hann *A*. 120 landit: *F, A, B, D, E*;
 ísland *I*. 121 fundar: *F, A, B, D, E*; móts *I*. 121-123 vill — hjer:
F; viltú veita mönnum várum íj (*D* og *E* have tveimr mönnum
 vorum for mönnum várum íj) jörð, er dauðir ero, at þeir se her
A, D, E; veita mantú vilja tveim mönnum her leg þeim sem
 dauðir ero, at þeir se her *I*; viltú veita mönnum várum íj, er
 dauðir eru, at her se *B*. 123 segir hón: *sál. her B, I*; *hvorimod F,*
A, D, E satte disse ord efter replikken. 124 mynda: *F, A, D, E, I*;
 vilda gjarna *B*. yðr öllum: *F, A, B, D, E*; öllum yðr *I*. 124-125 þjer
 — hann: *A, B, E, I*; þer til þess' s. hann *D*; þat' s. hann 'er þú
 mælir þat *F*. 126 mikils: *F, A, B, E, I*; miklt *D*. kvað á: *F, E*;
 "kvð"||ooo *B*; kvað *D, I*; sagði *A*. ræna: *A, B, D, E, I*. "raða
 (det lange r)" *F*. 127 ok engu: *F, D, E, I*; ne *A, B*. fóru —
 síðan: *F, A*; ok fóro á braut síðan *D, E*; fóro þeir í brot síðan *I*;
 síþan fóro þeir á "brót" *B*. 128 í: *F, A, B, D, E*; at *I*. sigfúss-
 sonum: *F, B, E*; þeim sigfússsonum *A, D, I*. 129-130 þú — sjer:
B, — *ligeledes F* og *I* (*kun at de udelade hvít og goði*); þú gizurr
 eða geirr se *A*; þið (þjer *E*) gizur ok geir seuð *D, E*. 130 suðr: *F,*
A, B, D, I; *mgl. E*. 131 hríð: *F, A, B, E, I*; stund *D*.

uðu þeir, ok hlaut geirr eptir at vera. síðan fór hann í odda ok settiz þar. hann átti sjer son, er hróaldr hjet. hann var laungetinn, ok hjet bjartey móðir hans ok var systir þórvalds hins ¹³⁵ veila, er veginn var við hestlæk í grímsnesi. hann hrósaði því, at hann hefði veitt gunnari banasár. hróaldr var í odda með föður sínum. þórgeirr starkaðarson hrósaði öðru sári at hann hefði gunnari veitt. gissurr sat heima at mosfelli. víg gunn- ¹⁴⁰ ars spurðiz ok mæltiz illa fyrir um allar sveitir, ok var hann mörgum mönnum mjök harmdauði.

78. Njáll kunnir illa láti gunnars ok svá sigfússynir. þeir spurðu, hvárt njáli þætti nakkvat eiga at lýsa vígsök gunnars ok búa mál til. hann kvað þat ekki mega, er maðr var sekr orðinn, ok kvað heldr mundu verða at veita þeim í því veg- ⁵

¹³² þeir: *F, A, D, E*; þeir þá *B*; þeir um *I*. geirr: *F, A, I*; geirr godi *B, D, E*. ¹³²⁻¹³³ síðan fór hann: *F, A, D, E, I*; hann fór þá *B*. ¹³³ settiz: *F, A, B, I*; settiz hann *D*; settust *E*. sjer: *F, B, D, E, I*; *mgf. A*. ¹³⁴⁻¹³⁵ ok hjet — hans: *F, B* (bjartey skrevet bíarey); ok het móðir hans bjartey *I*; móðir hans het bjartey *A, D, E*. ¹³⁵ ok var: *F, A, D, E*; hún var *B*; *mgf. I*. ¹³⁶ er veginn var: *F, A, D, E, I*; sá var veginn *B*. hestlæk: *F, A, B, D, I*; hestlæk *E*. ¹³⁷ því: *F, A, B, D, E*; *mgf. I*. ¹³⁸ í odda: *B*; *mgf. F, A, D, E, I*. ¹³⁹⁻¹⁴⁰ öðru — veitt: *F*, — *higeledes* (dog veitt gunnari for gunnari veitt) *B*; öðru sári at hann hefði sært gunnar *A, I*; því, at hann hefði veitt gunnari annat sár *E*; því, at hann veitte honum annað sár *D*. ¹⁴⁰ sat: *F, A, D, E, I*; var nú *B*. ¹⁴¹ spurðiz ok: *F*; *mgf. A, B, D, E, I*. ¹⁴² mönnum mjök harmdauði: *I*; manni (*mgf. E*) mjög harmdauði *D, E*; mönnum (*feilagtig forkortet*) harmdauði *F*; manni harmdauði *B*; harmdauði vínnum hans *A*.

78. ² hvárt njáli: *F, A, B, D, I*; njál, hvort honum *E*. ³ eiga at: *F, A, B, D, E*; mega *I*. ok búa mál til: *A, E*; ok búa mál til þings *D*; eða búa mál til *F, B*; *mgf. I*. ⁴ orðinn: *F, A, B* ("vó:ðinn"), *I*; ger *D, E*. ⁵⁻⁶ heldr — vega: *A*; heldr verða at

skarð at vega nakkvara í hefnd eptir hann. þeir urpu haug eptir gunnar ok ljetu hann sitja upp í hauginum. rannveig vildi eigi, at atgeirinn færi í hauginn, ok kvað þann einn skyldu á hánum 10 taka, er hefna vildi gunnars. tók því engi á atgeirinum. hón var svá hörð við hallgerði, at henni hjelt við at hón myndi drepa hana, ok kvað hana valdit hafa vígi sonar síns. stökk þá hallgerðr til grjótár ok grani sonr hennar. var þá gört fje- 15 skipti með þeim: skyldi högni taka land at hlíðar- enda ok bú á, enn grani skyldi hafa leigulönd. sá atburðr varð at hlíðar- enda, at smalamaðr ok griðkona ráku fje hjá haugi gunnars. þeim þótti gunnarr vera kátr ok kveða í hauginum. fóru þau 20 heim ok sögðu rannveigu móður gunnars atburðinn;

---

veita þeim vegskarð í því at drepa menn *F*; þeim heldr verða at veita vegskarð í því at drepa menn *B*; þá heldr mundu verða at veita þeim vegskörð (*sál. E, hvor vegskörð er skrevet veg skoð snarere end veg skoð; úig fíð D*) ok (at [*I*] *D*) vega *D, E*; kvað heldr mundo vera (*formodentlig skrivefeil for verða*) at veita hánum í því vegsæmd at vega-*I*. ⁷ haug eptir gunnar: *F, A, B, I*; eptir hann (*mgf. E*) haug *D, E*. ⁸ eigi — færi: *F, A, B* (færi feilskrevet), *D, I*; at atgeirinn fære ei *E*. ¹⁰ vildi: *F, B, D, E, I*; vill *A*. ¹⁰⁻¹¹ á atgeirinum: *F, A, B, I*; atgeirinn *D, E*. ¹⁴ henni: *F, A, D, E, I*; *mgf. B*. ¹³ valdit — síns: *F, B, D* (olleð for valdit), *I*; valdit hafa vígi gunnars *A*; hafa ollat deuda sonar síns *E*. þá hallgerðr: *F, A, I*; hallgerðr þá *B, D, E*. ¹⁴ þá (*foran gört*): *F, A, B, E, I*; *mgf. D*. ¹⁵ taka: *A, D, E, I*; hafa *F, B*. at (*after land*): *F, A, B, E, I*; á *D*. ¹⁶ bú á: *F, A*; búit á *B*; búa (*máske ved feillæsning af bú á*) *D, E, I*. hafa (*foran leigulönd*): *A, B, D, E, I*; *mgf. F*-lönd: *F, A, B, D, E* (*forkortet således, at der kunde læses land*); -löndin *I*. ¹⁷ varð at: *F, A, E, I*; varð á *D*; gerðiz at *B*. ¹⁸ ráku: *F, B, D, E, I*; rak *A*. ¹⁸⁻¹⁹ þeim — vera: *A, E*; þeim þótti gunnarr *I*; ok þótti þeim gunnarr vera *D*; þeim þótti hann vera *F, B*. ¹⁹ kveða: *F, A, B, I*; kvað *D, E*. ¹⁹⁻²⁰ fóru þau heim: *F, A, B*; þau fóru heim *I*; *mgf. D, E*. ²⁰ gunnars: *F, A, B, D, I*; hans *E*. atburðinn: *F, A, D, E, I*; atburð þenna *B*.

enn hón bað þau fara til bergþórshváls ok segja njáli. þau gerðu svá — enn hann ljét segja sjer þrim sinnum. eptir þat talaði hann lengi hljótt við skarphjedin. síðan tók skarphjedin öxi sína ok ferr með þeim til hlíðarenda. þau högni ok 25 rannveig tóku við hánum allvel ok urðu hánum fegin mjök. rannveig bað, at hann væri þar lengi. hann hjét því. þeir högni gengu út ok inn jafnan. högni var maðr vaskligr ok vel at sjer görr ok tortryggr, ok þorðu þau fyrri því eigi at segja 30 hánum fyrirburðinn. þeir skarphjedin ok högni váru úti eitt kveld ok váru fyrri sunnan haug

21 fara — ok: B; mgl. F, A, D, E, I. 22 þau gerðu svá: A; þau gerðu nú svá B; þau fóro (for þau fóro har F fóro þau þá) til bergþórshváls ok sógðu njáli F, D, E, I. hann ljét: F, E; hann lét þau B, D, I; njáll lét þau A. sjer: F, A, B, E, I; þeim (máðske blot feilskrift) D. 23 þrim sinnum: I; ilj sinnum F, A; ilj (formódentlig at læse þrysvar [ikke þrim sinnum eller þrysvar sinnum]) D, E; þrysvar sinnum B. 24 eptir — skarphjedin: F (hvor lengi er feilskrevet lengi, — ligeledes (kun med síðan for eptir þat) A og B og I; síðan lét hann segja skarphedni ok talaði (mælti E) lengi hljótt við hann D, E. 24 síðan — sína: A; skarphedin tók (tekr I) öxi sína D, E, I; skarphedin (hann F) tók vápn sin F, B. 25 ferr: F, A, B, D, I; fór E (noget utydel.). 25-26 högni ok rannveig: F, A, B, I; rannveig ok högne E; högne D. 26 við hánum allvel: F, A, B; allvel við hánum I; við honum vel D, E. 27 mjök: F, A, B, E, I; mgl. D. at hann væri þar: F; hann vera þar A, E; hann þar vera B, D, I. 28 hann hjét: F, B; ok hann hét A, D, E; ok hét hann I. út — jafnan: F, A, B, D; jafnan út ok inn I; út jafnan E. 29 görr: F, A, B, E; mgl. D, I. 30 tortryggr: F, A, D, E, I; nókkut tortryggr B. 30-31 ok þorðu — -burðinn: F (hvor b er feilskr. som þ); ok fyrri því þorðu þau eigi at segja hánum fyrirburðinn B; þorðu þau eigi af því at segja hánum atburðinn A; ok þorðu þau ei at segja honum fyrirburði (sál.) af því E; þorðu menn því eigi at segja fyrirburðinn I; ok þorðu því eingi at segja honum fyrirburðinn (burðinn urigtig skrevet bæð ne) af því (af því er en feilagtig gentagelse af því) D. 31 skarphjedin ok högni: F (skarp urigtig skrevet k'p), A, D, I; högni ok skarphedin B, E. 32-33 eitt

gunnars. tunglskin var hjart enn stundum dró
 fyrir. þeim sýndiz haugrinn opinn, ok hafði gunn-
 35 arr snúiz í hauginum ok sá í móti tunglinu. þeir
 þóttuz sjá fjögur ljós í hauginum brenna, ok bar
 hvergi skugga á. þeir sá, at gunnarr var kátligr
 ok með gleðibragði miklu. hann kvað vísu — ok svá
 hátt, at þó mátti heyra görla, þó at þeir væri firr
 40 mælti dögla deilir
 dáðum rakkr sá er háði
 hjartr með beztu hjarta
 benrögn faðir högna
 heldr kvaðz hjálmi faldinn
 45 hjörþilju sjá vilja
 vættidraugr enn vægja
 valfreyju stafr deyja
 valfreyju stafr deyja.
 síðan laukz aptr haugrinn. 'myndir þú trúa' segir

— gunnars: E, I; eitt kveld ok (*mgl. A*) firir sunnan haug gunnars A, D; hjá "hogri" gunnars suðr frá F; hjá ooooo! frá B. ³⁵ tunglskin var hjart: F, A; tunglskin var mikit B; tungl var hjart D, E; tungllt skein hjart I. stundum dró: F, A, B, E, I; dró stundum D. ³⁵ tunglinu: F, A, D, E, I; tunglskininu B. ³⁵⁻³⁶ þeir — brenna: F, B; þeir þóttust sjá fjögr ljós brenna í hauginum E; þeir þóttuz (*for þeir þóttuz har I þóttuz þeir þá*) fjögur ljós sjá brenna í hauginum A, I; þeir þóttust sjá lilj ljós í hauginum D. ³⁶ bar: F, A, B, E, I; brá D. ³⁷⁻³⁸ kátligr — miklu: F, B; kátligr ok með gleðimóti miklu A, I; kátr ok með mikille gleði E; með mikill gleðe D. ³⁸ hann: F, A, B, D, I; ok E. ok: F, A, B, I; *mgl. D, E.* ³⁹ þó mátti — firr: F, B; þó máttu þeir gjörla heyra, þótt þeir væri firr A; þeir máttu vel heyra, þó at þeir væri firr I; heyra mátte, þótt firr væri D, E. ⁴⁹⁻⁵⁰ 'myndir — þjer': I; 'mundir þú trúa' s. skarpheðinn 'ef njáll segðe þer?' D; 'mundir þú trúa ef njáll segði þjer?' s. skarpheðinn E; 'mundir þú trúa' s. skarpheðinn 'fyrirburð þessum ef njáll segði þer?' A; 'mundir þú trúa fyrirburð þessum ef njáll segði þer eða ek?' s. skarpheðinn F;

skarphjediinn 'ef aðrir segði þjer?' 'trúa mynda 50
 'ek' segir högni 'ef njáll segði; því at þat er sagt,
 'at hann ljúgi aldri'. 'mikit er um fyrirburði slíka'
 segir skarphjediinn 'er hann sjálfr vitraði okkr, at
 'hann vildi heldr deyja enn vægja fyrir úvinum
 'sínnum, ok kenndi okkr þau ráð'. 'engu mun ek 55
 'til leiðar koma' segir högni 'nema þú vilir mjer
 'at veita'. 'nú skal ek þat muna' segir skarphjediinn
 'hversu gunnari fór eptir víg sigmundar frænda
 'yðvars. skal ek nú veita þjer slíkt er ek má.
 'hjet faðir minn því gunnari þar er þú ættir hlut 60
 'at eða móðir hans'. gengu þeir síðan heim til
 hlíðarenda.

79. Skarphjediinn mælti 'nú skulu vit fara

skarphjediinn mælti 'myndir þú trúá fyrirburð þessum ef njáll segði
 þer eða ek?' B. ⁵¹ segir — segði: B; s. hann 'ef njáll segði F;
 ef njáll segði mer' s. högni I; ef hann segði mer' s. högni D, E;
 því er hann segði' s. högni A. ⁵² ljúgi aldri: F, A, B, D, E; muni
 aldri ljúga I. slíka: F, A, B, E, I; þessa D. ⁵³ er (foran hann):
 A, B, D, E; at I; mgl. F. ⁵³⁻⁵⁴ vitraði okkr, at hann: I; vitraz
 okkr — at hann B; vitraðiz okkr ok E; vitraz okkr ok F, D; vitraz
 okkr A. ⁵⁵ kenndi: D, E, I; kenndi hann F, A; er sem hann
 kenni B. þau: F, A, B (feilskr. þavð [av i ét teg]), I; þat D, E
⁵⁶ leiðar: F, A, B, I; vegar D, E. ⁵⁷ veita: F, A, B, E, I; fylgja D.
 þat muna: F, A, B, E, I; muna þat D. segir skarphjediinn: sál.
 A, D, E; medens B, I sætte skarphjediinn mælti foran replükken; .
 mgl. F. ⁵⁸ fór: F, A, B, E, I; fór vel D. ⁵⁹ yðvars: F, A, B, D,
 E; síns I. skal: F, A, B, D, I; ok skal E. þjer: A, D, E, I; yðr
 F, B. ⁶⁰ hjet: F, A, D, E, I; het ok B. gunnari: F, B, D, E, I;
 mgl. A. þar er: F, A, B, E; þar sem I; þar D. ⁶¹ eða: F, B;
 ok A, D, E, I. hans: F, A, B; þin (urigtig) D, E (forskrevet), I
 (meget utydelig). þeir síðan heim: F, A, B, E, I; síðan D.

79. ¹ Skarphjediinn mælti: sál. D, E, I; skarphjediinn ræddi A
 (som slutningsord i det foreg. capitel); medens F og B indskyde herfor
 s. skarphjediinn efter fara. vit: F, A, B, D, I; "v" E (dog er tegnet
 over v utydeligt).

þegar í nótt; því at ef þeir spyrja, at ek em hjer, þá munu þeir vera varari um sik'. Þínum ráðum 'vil ek fram fara' segir högni. eptir þat tóku þeir 5 vápn sín þá er allir menn váru í rekkjum. högni tekr ofan atgeirinn, ok söng í hánum hátt. rannveig spratt upp af æði mikilli ok mælti 'hverr 'tekr atgeirinn þar er ek bannaða öllum með at 'fara?' 'ek ætla' segir högni 'at færa föður mínum 10 — ok hafi hann til valhallar ok beri þar fram á 'vápnafingi'. 'fyrri munt þú nú bera hann' segir hön 'ok hefna föður þíns; því at atgeirinn segir 'manns bana eins eða fleiri'. síðan gekk högni út ok sagði skarphjæðni orðræðu þeira ömmu hans. 15 síðan fara þeir til odda. hrafnar tveir flugu með

² þegar í nótt: F, A, B, D, E; í nótt þegar I. því at: A, B, D, E, I; því F. þeir spyrja: F (r í verbet *udeglemti*), B, D; spyrst A, I; spurt er E. ³ varari um sik: F, B; at öllu varare (ra er *udeglemt ved linieskifte i I*) A, I; at öllu varari um sik D, E. ⁴ rekkjum: F, A, B, I; "reycki" (= reykkju = rekkju) D; svefne E. ⁵ tekr: F, A, B; tók D, E, I. hátt: F, B, D; mgl. A, E, I. ⁶ af: F, A, D, E, I; með B. ⁷⁻⁸ mælti 'hverr tekr: F, B; s. 'hverr tekr A; spurði 'hverr tekr E, I; spurde, hver tæki D. ⁸ er ek bannaða: F, A, E; sem ek bannaða B; ek bannaða D; sem ek fyribaud I. ⁹ ek — mínum: F (*dog hann for högni*), A, E (*dog med indskudt hann efter færa*), I; ek ætla at færa föður mínum' s. högni D; ek' s. högni 'ok ætla ek at færa föður mínum B. ¹⁰ ok (*foran hafi*): F, A, B, D, E; mgl. I. þar: F, B, E; hann D; mgl. A, I. ¹¹ nú bera hann: F, B; nú bera I; bera hann D, E; *ulæseligt i A*. ¹¹⁻¹² segir hön: *sól her D, E; medens I indskyder disse ord efter þíns, men A vistnok har stemmet overens enten med I eller med D og E; hvorimod B sætter hún svaraði foran replikken; mgl. F*. ¹³ fleiri: F, B, E, I; "léi" (= fleira?) D; *ulæseligt A*. ¹⁴ orðræðu — hans: F, B; orðræðu ömmu sinnar I; orð ömmu sinnar D, E; *ulæseligt A*. ¹⁵ síðan fara þeir: F, B; síðann fóro þeir D, E; fóro þeir síðan I; *ulæseligt A*. hrafnar — með: F (*der skriver vi for lu*), B, I (*dog fyril for með*); ok flugu hrafnar tveir með D; hrafnar flugu með E; *ulæseligt A*.

þeim alla leið. þeir kvámu um nóttina í odda. þeir ráku fjenað heim á húsín. þá hljóp út hróaldr ok tjörvi ok ráku fjeit upp í geilarnar ok höfðu með sjer vápn sín. skarphjedinn spratt upp ok mælti 'eigi þarft þú at hyggja at: jafnt er, sem ²⁰ 'þjer sýniz — menn eru hjer'. síðan höggr skarphjedinn tjörva banahögg. hróaldr hafði spjót í hendi. högni hleypr át hánun. hróaldr leggur til högna. högni hjó í sundr spjótskaptit með atgeirinum enn rekr atgeirinn í gegnum hann. síðan gengu þeir ²⁵ frá þeim dauðum ok snúa þaðan upp undir þríhyrning. skarphjedinn hleypr á hús upp ok reytir gras; ok ætluðu þeir, er inni váru, at fjenaðr væri.

¹⁶ þeir — odda: *A* (*hvor dog þeir er utydligt*), *I*; þeir kvámu í odda um nóttina *E*; ok kvámu um nóttina í odda *D*; þeir kómu um nótt í odda *F, B*. ¹⁷ fjenað — húsín: *F, A, D, I*; heim á húsín fenat *B*; fenað heim at húsunum *E*. hljóp: *F* ("ho" meget uformeligt og utydligt), *A, B, D, E*; hljópu *I*. ¹⁸ fjeit upp: *F, A, B* (*f lidt beskadiget*); fenaðinn upp *D, E*; norðr feit *I*. ¹⁹ með — sín: *F, B*; vápn sín með ser *A, D, E, I*. ¹⁹⁻²⁰ spratt — mælti: *F, B*; sprettr upp ok mælti *A* (*sprettr lidt utydligt*), *E, I*; mælti ok sprettr upp *D*. ²⁰ at hyggja at: *A, B*; at at hyggja *F*; at lita (*feilskrevet lita [aa i ét tegn]*) á *E*; *agl. D, I*. ²¹ meun eru hjer: *B*; *agl. F, A, D, E, I*. ²¹⁻²² höggr — -högg: *B*; hjó skarphedinu tjörfa banahögg *I*; höggr hann tjörfa banahögg *D, E* (*dog -sår for -högg*); höggr skarphedin hann (*i capitlets linie* ²⁰ *burde der vel ikke sid mælti alene, men mælti til tjörva; et sådant udtryk forudsættes af hann på nærværende sted*) banahögg *F, A*. ²² í hendi: *F, A, B, D, E*; *agl. I*. ²³ högni hleypr: *B*; ok hleypr högni *F, A, D, E, I*. ²⁴ högni: *F, B, D, E, I*; en hann *A*. spjótskaptit: *F, A, B, E, I*; spjótsskaptið fyrir honum *D*. ²⁴⁻²⁵ enn rekr atgeirinn: *F, A, B*; enn rekr síðan atgeirinn *I*; ok rekr hann síðan *D, E*. ²⁵ síðan gengu þeir: *F, A, D, E, I*; gengu þeir þaðan *B*. ²⁶ ok snúa þaðan: *F, E*; snúa þaðan *A, I*; síðan snúa þeir þaðan *D*; þaðan fóro þeir *B*. ²⁷ hleypr — upp: *F, A, I*; hleypr (hljóp *G*) upp á húsín *B, D, E, G*. ²⁷⁻²⁸ reytir gras: *F, E*; reytti gras *A, D, I*; reytir grasit *B*; reytir gras af þekjonní *G*. ²⁸ ok

tóku þeir feðgar starkaðr ok þórgeirr vápn sín ok
 30 klæði ok fóru út ok hljópu upp um garðinn. enn
 er starkaðr sjer skarphjedin, hræðiz hann ok vildi
 apr snúa. skarphjedin höggr hann við garðinum.
 þá kemr högni í mót þórgeiri ok vegr hann með
 atgeirinum. þaðan fara þeir til hofs, ok var mördr
 35 á velli úti ok bað sjer gríða ok bauð alsætti.
 skarphjedin sagði merði víg þeira fjögurra. skarp-
 hjedin kvað þá vísu

vjer höfum fellda fjóra
 fleinstýranda dýra
 40 þeim skaltu beiðir beimum
 bylgju logs of fylgja.

ætludu — váru: *F, A* (er og begyndelsen af Ioni meget utydelig), *D, E* (hvor dog er mangler), *I* (dog uden ok, samt med sem for er); enn þeir, er inni váro, ætludu *B*; ok ætludu menn *G*. væri: *F, A, I*; mundi vera *D, E*; myndi heim kominn *B*; mundi kominn heim *G*. 29-30 tóku — klæði: *B*; tók starkaðr ok þórgeirr vápn sín ok klæði *F*; starkaðr ok þórgeirr tóko vápn sín ok klæði *G*; tók (tóku þeir *E*) starkaðr ok þórgeirr klæde sín *A, E, I*; tók starkaðr klæde sín ok þórgeirr *D*. 30 fóru — garðinn: *A*; fóru út ok upp um garðinn (feilskr. gadiu *F*) *F, B*; fóru út (beskadiget) iðr garðinn *G*; hlupu upp um garðinn *D, E*; hljópu upp um húsa-garðinn *I*. 31 starkaðr sjer: *F, A* (dog sá for sjer), *B, D, E, I*; hann sá *G*. hræðiz: *F, B, D, E*; hræddiz *A, I*; þá hræddiz *G*. vildi: *F, A, B, E, G, I*; villi *D*. 32 höggr: *F, A, B, D, E, I*; ooo"oo" *G* (hvor der således må antages at have stået hjó). við: *A, B, G, I*; upp við *F*; niðr við *D, E*. 33 kemr — hann: *F, A, B* (dog á for í), *D, E, I*; kom högni at ok vegr þórgeir *G*. 34 atgeirinum: *F, A, B, D, E, I*; atgerum sínum *G*. þaðan fara: *F, A, B, I*; þaðan fóro *D, E(?)*; fara þeir *G*. 35 á velli úti: *F, B, G*; úti á velli *A, D, E, I*. gríða: *F, A, B, D, E, I*; friðar *G*. 36 skarphjedin — fjögurra: *F* (víg feilskr. víg), *A, B, D, E, I*; mgl. *G*. 36-37 skarp-hjedin kvað þá vísu: sál. *G* (i texten); "fk'p qđ .v." *F* (skrevet med rødt blæk i den yderste rand, men er ikke fuldkommen tydeligt i alle træk); "z |.q. v." *B* (= ok kvað vísu); mgl. *D*, uagtet denne membran tilføier verset (se næst følg. note); mgl. ligeledes, tillige med

kúgum karl svá at ægi
kaldráðum hlyn skjalda
aumur sel þú alla dóma
auðrunnr syni gunnars.

45

‘ok slíka för’ segir skarphjediinn ‘skalt þú fara —
‘eða selja högna sjálfðæmi, ef hann vill taka’. högni
kvaðz hitt hafa ætlat at sættaz ekki við föðurbana
sína. enn þó tók hann sjálfðæmi um síðir.

80. Njáll átti hlut at við þá, er eptirmál
áttu eptir þá starkað ok þorgeir, at þeir skyldi

verset, A, E, I. 35-45 B og G have verset i teksten, hvorimod F og D tilføie det i margen — dog med den forskel, at det i D ved et korsdannet tegn indvises imellem alsættl og skarphjediinn, hvorpå der, efter verset, tilføies med rød, nu noget utydelig, skrift þar a iū vifan fem krossin (de to næst foreg. ord især utydelige) er z haundin er (r forlænget nedad), ordret oversat verset hører ind, hvor korset er. og hvor hånden er (den «hånd», her nævnes, må have stået i margen, men være bortskåren). 40-47 ‘ok slíka — taka’: F (dog vildi for det naturlige vill, hvilket her er optaget efter G); ‘ok skaltú slíka för fara sem þeir illj, er vit höfum vegit í nótt — eða sel högna sjálfðæmi, ef hann vill því taka’ G (med hensyn til ordene sem þeir — nótt må det bemærkes, at G oven for udelader sætningen skarph. — fjögurra); sagði skarphjediinn, at slíka för skyldi mörðr (hann E) fara — eða selja sjálfðæmi, ef högne vildi taka D, E; ok segir, at slíka för skal hann hafa — eða selja sjálfðæmi, ef högni vildi taka A; ok slíka för skyldi mörðr hafa — nema hann seldi sjálfðæmi, ef högnl vildi taka I; ‘ok mantú slíkan fyrir höndum eiga’ s. skarphjediinn ‘nema högni vill taka sætt af þer’ B. 47-49 högnl — sína: F, A (‘‘g’’ for kvaðz), E (dog ‘‘k̅v̅z̅’’ for kvaðz), I (dog kvedz for kvaðz, samt aldri for elgi); högne kvez ekki hafa ætlat at sættast við föðurbana sína D; ‘hitt hafða ek ætlat’ s. högnl ‘at sættaz elgi við föðrbana mína’ B; högnl mætti ‘hitt hafða ek ætlat at sættaz ekki við föðurbana mínn’ G. 40 þó — síðir: F, B, D, E (hvor dog -dæmi er forskrevet); tók (temmelig afbleget) hann (meget utydeligt) sjálfðæmi um síðer A; þó tók hann sjálfðæmi af merði of síðir G; þar kom um síðir, at hann tók sættir af merði I.

80. 1 at: F, A, B, G, I; i at sætta E (urigt.); mgl. D. er: F, A, B, D, E; sem G, I. 2 eptir: F, A, B, D, E (feilskr), G; við (forkortet, samt

taka sættum. ok var hjeradsfundr til lagðr ok
 teknir menn til gerðar. ok váru virðir í allir
 5 hlutir — tilföör við gunnar, þó at hann væri sekr.
 enn slík fjegjöld, sem gör váru — þá galt mördr
 allt; því at þeir luku eigi fyrr upp gerð á hendr
 hánum, enn gört var áðr um hitt málit, ok ljetu
 þeir þat á endum standaz. váru þeir þá alsáttir.
 10 enn á þingi var umræða mikil um mál þeira geirs
 goða ok högna; ok kom þar, at þeir sættuz —
 ok hjelz sú sætt með þeim síðan. bjó geirr goði
 í hlíð til dauðadags, ok er hann ór sögunni. njáll
 bað konu til handa högna — álfeidar dóttur vetr-

noget uformeligt og tillige afbleget) I. þá — þorgeir: F, A, E, G, I; þá þorgeir ok starksað B; þorgeir ok starksað D. ³ sættum: F, A, B, D, E, I; sætt G. hjerads-: F, A, B, D, E, I; þar G. ⁴ í: F, A, B, D, E, I; mgl. G. ⁵ tilföör: F, A, B, D, G; í tilföör E; í atföör I. ⁶ slík — váru: A, D, E, I; "flukt fe (fl har den i membranerne sæd-
 vantlige form) giöld [f] lē g't v" F; slíkt fe, sem gört var B, G. ⁶⁻⁷ þá — allt: F, A (til dels afbleget), I; galt mördr allt B; galt mördr G; þá greiddi mördr þat allt D, E. ⁷ því at: A, B, G, I (hvor dog því er bortrevet); því er F; mgl. D, E. fyrr upp gerð: F (hvor dog fyrr er udeglemt), I; fyrr upp gerðinni B, E, G; upp fyrr (fl utydel.) görð A; upp gerðinne fyrr D. ⁷⁻⁸ á hendr hánum: F, B, G; á hendr merði I; á hönd hánum A (til dels noget utydel.), E; mgl. D. ⁸ áðr: F, A, B, D, G, I; mgl. E. ⁸⁻⁹ ok ljetu — standaz: F, A (dog uden þeir), B, G (hvor dog ljetu er feilskr. letuz); ok letu þeir þat standa (!) á endom I; ok letu þat á endum standast um málit E; mgl. D. ⁹ váru — -sáttir: F, A, B, D, G; ok váru þá alsáttir I; vóro þeir þá allir (!) sáttir E. ¹⁰ enn á þingi: F, A, B, D, E, I; á þinginu G. umræða: F, B, D, E, G, I; ræða A. ¹⁰⁻¹¹ um mál — sættuz: G (dog med feilskriften "geirr" for geirs, samt med en þar kom for ok kom þar); ok kom þar, at þeir sættuz geirr goði ok högni F, A (dog med indskudt þeir foran geirr), B, D, E, I. ¹² með þeim: F, A, B, E, G (der urigtig interpungerer efter þeim); mgl. D, I. ¹³ sögunni: F, A, B, G; þessi sögo D, E, I. ¹⁴⁻¹⁵ vetrliða: F, A, D, E, I; vestliða B (fl noget forskrevet), G.

liða skálds — ok var hón hánum gefin. þeira ¹⁵ son var ari, er sigldi til hjaltlands ok kvángaðiz þar. frá hánum er kominn einarr hjaltlendingr hinn vaskasti maðr. högni hjelt vináttu sinni við njál, ok er hann ór sögunni.

81. Nú er at segja frá kolskeggi, at hann kemr til norvegs ok er í vík austr um vetrinn. enn um sumarit eptir ferr hann austr til danmerkr ok felz á hendi sveini konungi tjúguskegg ok hafði þar virðingar miklar. eina hverja nótt dreymir ⁵

¹⁵ hón: F, A, B, D, E, I; hón þá G. ¹⁶ hjaltlands: A, B, D, E, G, I; í F mgl t (jf. den umiddelbart følgende note). ¹⁶⁻¹⁸ ok kvángaðiz — maðr: F (der dog skriver halletidigr [r forlænget] for hjaltlendingr), B, D, E, I; hinn vaskasti maðr ok kvændiz þar. frá hánum er kominn einarr hjaltlendingr vaskr maðr G; enn vaskastl maðr A (hvor noget må antages at være oversprunget). ¹⁸⁻¹⁹ sinni við njál: A, D, G, I; sinne við njál til dauðadags E; við njál F, B. ¹⁹ sögunni: F, G; sögu þessi B; þessi sögu A, D, E, I (. I övrigt må det bemærkes, at uagtet Högnes væsentligste deltagelse i sagaens begivenheder er forbi, så omtales han dog nogle gange i det følgende).

81. ¹⁻² Nú — norvegs: F, B, I, — lígeledes (kun med við norveg for til norvegs) D og E; "Nv e³ at segja ¹⁰ i (i har den i membranerne sædvanlige form) kolsk' at h¹⁰ A (hvor i övrigt det her anførte til dels er ulæseligt og beror på gisning — A har formodentlig stemmet ivesens med F, B, I); kolskeggr fór utan, sem fyrr var ritað, ok kom við noreg G. ² ok er — austr um: F, B, G (dog var for er); er hann austr í vík of I; ok er í vík austr um sumarit ok um (mgl D) D, E; ulæseligt A. ³ um sumarit eptir: F, B, D; um sumarit G, I; annat sumarit eptir E; ulæseligt A. ferr hann austr: F, A, B, D, E; ferr (fór G) hann suðr G, I. ⁴ felz — skegg: B (hvor dog verbet er beskadiget), D, E (hvor dog tjúguskegg er skrevet týlvfkegs), — lígeledes (dog med hindz for felz) I, — fremdeles (men med var með for felz á hendi) G; ⁵ "ni (meget utydel.) kgt tiugu skea" A; felst (imellem f og e står, ved feilskrift, et tegn, der ligner et forlænget r) "afveit (en senere hånd, vistnok den, der har tilføjet versene i margen, har over linien, imellem a og f, indskudt det nødvendige hendi) ðaga kgt (dette f er ikke rettet til i) tvgy skea" F. ⁵ þar — miklar: F, B, E, I;

hann, at maðr kom at hánnum. sá var ljóss, ok þótti hánnum hann vekja sik. hann mælti við hann 'statt upp þú ok far með mjer'. 'hvat vill þú 'mjer?' segir kolskeggr. hann mælti 'ek skal fá
 10 þjer kvánfang, ok skalt þú vera riddari minn'. hann þóttiz játa því. eptir þat vaknaði hann. síðan fór hann til spekings eins ok sagði hánnum drauminn. enn hann rjeð svá, at hann myndi fara suðr í lönd ok verða guðs riddari. kolskeggr tók
 15 skírn í danmörku enn nam þar þó eigi yndi ok fór austr í garðaríki ok var þar einn vetr. þá fór hann þaðan út í miklagarð ok gekk þar á mála. spurðiz þat til hans, at hann kvángaðiz þar ok

---

þar (næsten ganske ulæseligt) ~~~"mik (så godt som ganske ulæseligt) [lar" A; þar virðingar D; virðingar miklar af hánnum G. ⁵⁻⁶ dreymir hann: F, B; dreymdi hann A, E, G, I; var þat D. ⁶⁻⁷ ok þótti hánnum: F, B; hánnum þótti A, D, E, G, I. ⁷ vekja: F, A, B, D, E, I; "knýðia" (vistnok forvanskning af knýja, der måske har været den oprindelige læsemåde) G. hann — hann: F, A (utydel.), B, I; hann mælti D, E; ok mælti G. ⁸ statt upp þú: F; statt þú upp A, B, D, E, G, I. ⁹ mjer (efter þú): F, A, B, E, G, I; mgl. D. kolskeggr: G; hann F, A, B, D, E, I. hann mælti: I; mgl. F, A, B, D, E, G. ¹² eins: F, A, B, E, G, I; nokkurs D. sagði: A, B, E, G; ".f." F, I; segir D. ¹³ drauminn: F (forskrevet), A, B, D, E, I; draum sinn G. ¹⁴ verða: F, A, I; vera B, D, E, G. ¹⁵ skírn: F, A, B, D, E ("fkiñ [r forskrevet]"), I; kristni suðr G. enn nam — yndi: F, A, B; enn nam þar eigi yndi I; ok nam þar eigi yndi F; ok nam eigi þar yndi G; ok nam þar fræði þau, er þar liggja til D. ¹⁵⁻¹⁶ ok fór: F, A, B, E, G, I; síðan tór (her er hann eller kolskeggr udeglemt) D. ¹⁶ einn vetr: sál. F (skrevet ívetr [r forlænget], som om der skulde læses í vetr), A, B, D, E; einn vetrinn I; um vetr G. ¹⁶⁻¹⁷ þá — þaðan: F, A, B, I; þá tór hann E, G; þaðan tór hann D. ¹⁸ spurðiz þat til hans: B; spurðiz (spurði F, ok spurðiz G) þat síðast til hans F, A, G; spurðiz þat síðast til I; þat spurðist síðast til hans D, E. kvángaðiz: F, A, B, D, E, I; kvændiz G. ¹⁹⁻²⁰ ok var þar til dauðadags: F, A, B, D,

var höfðingi fyri væringjaliði ok var þar til dauðadags. ok er hann ór sögu þessi. 20

82. Nú er þar til máls at taka, at þráinn sigfússson kom til norvegs. þeir kvámu norðr við hálugaland ok hjeldu suðr til þrándheims ok svá inn til hlaða. enn þegar er hákon jarl spurði þat, sendi hann menn til þeira ok vildi vita, hvat 5 manna væri á skipi. þeir kvámu aptr ok sögðu hánnum hverir váru. jarlinn sendi þá eptir þráni sigfússyni, ok kom hann á hans fund. jarl spurði,

E, I; mgl. G. ²⁰ sögu þessi: *F*; sögunni *B, I*; *vvv G* (der enten har haft det samme som *F* eller som *B* og *I*); ok er hann ór þessi sögu ok þóttu (vera tilf. *D*) enn vaskaste maðr *A, D, E*.

82. Nú — at: *F, A, B, D, E, I*; *mgl. G.* ²⁻⁴ norvegs — inn: *A* (der dog gentager ok [ved skrivefeil], samt udelader svá inn), *B* (der dog udelader inn), *I*; noregs (skrevet noget *D* — o [foran g] synes tydeligt). kvómu þeir norðr við hálugaland ok heldu suðr til þrándheims ok síðan *D, E*; noregs (skrevet forregl [for forlænget]). þeir kómu norðr við hálogaland ok heldu *F*; þrándheims *G.* ⁴ þegar er: *E, G*; þegar *F, A, B, D, I.* spurði: *F, A, B, E, G, I*; vissi *D.* ⁵ sendi: *F, A, B, D, G*; þá sendi *E, I.* ⁵⁻⁸ ok vildi — skipi: *F, A, B, D* (dog skipenu for skipi), *E* (som *D*); ok vildi vita, hvat manna þeir væri *I*; "e" (tegnet over e udslettet) ho (usikkert, især o) | fuð (f har den i membranerne sædvanlige form, men er meget utydel.) burð: úi at" *G* (= er höfuðburðr væri at. Rimeligvis har den oprindelige læsemåde været ok vildi vita, hvat manna væri á skipi, þeira, er höfuðburðr væri at. Man har da på den ene side sprunget fra þeira til þeira, medens man på den anden side har forkortet). ⁶⁻⁷ þeir — jarlinn: *F, B*; enn þeir kvámu aptr ok sögðu hákone jalle hverir vóro. *j. D, E*; þeir kómu aptr ok sögðu hverir váro. *j. G*; en (er tilf. *A, hvor begge disse ord ere temmelig afblegede*) þeir kómu aptr ok sögðu hákoni (jarli *I*) hverir væri (váro *I*). jarl (sål, [ikke jarlinn]), som det synes, *A*, hvor dette ord er meget afbleget; "j." *I A, I.* ⁷⁻⁸ þá — -syni: *F, A*; þá (*mgl. G*) eftir þráni *B, G*; þá menn eptir þráni sigfússyni *E*; þá menn eptir þráni (eller þráin?) sigfússyni ok bað hann koma til sín *I*; þá menn eptir þeim þráni sigfússyni *D.* ⁸ ok kom — spurði: *F, A* (dog med tilfötet hann efter spurði), *B*; ok kom hann á fund jaris. hann spurði *E, G*; sem hann kom til jaris,

hverrar ættar hann væri. hann segir, at hann
 10 væri skyldr mjök gunnari at hlíðarenda. jarl mælti
 'njóta skalt þú þess; því at sjet hefi ek marga ís-
 'lenzka menn ok engan hans maka'. þráinn mælti
 'herra, vilið jer, at ek sje með yðr í vetr?' jarl
 tók við hánnum. var þráinn þar um vetrinn ok
 15 virðiz vel. — kolr hjét maðr. hann var vikingr
 mikill. hann var son ásmundar eskisíðu austan
 ór smálöndum. hann lá í gautelfi austr ok hafði
 fimm skip ok lið mikit. þaðan hjelt kolr ór elfinni
 til norvegs ok gekk upp á foldinni ok kom á úvart
 20 hallvarði sóta — ok fundu hann í lopti einu. hann
 varðiz þaðan vel þar til er þeir báru eld at. þá
 gafz hann upp. enn þeir drápu hann ok tóku þar
 fje mikit ok hjeldu þaðan til ljóðhúsa. þessi tíð-
 endi spurði hákon jarl ok ljet dæma kol útlagan

---

spurði hann *I*; ok kvómu á hans málfund. jarl spurde *D*. ⁹⁻¹⁰ hann segir — gunnari at: *F, A*; hann s., at hann var skyldr mjök gunnari frá *B*; hann sagðiz vera skyldr mjök gunnari at *G*; hann segir, at hann væri frændi gunnars á *D*; hann kvezt vera frændi gunnars at *E*; þráinn s. hánnum — ok þat, at hann væri skyldr gunnari at *I*. ¹¹ þess: *F, A, B, E, G, I*; hans *D*. því at: *F, A, B, E, G, I*; *agl. D*. ¹¹⁻¹² marga íslenzka menn: *F, A, B, D, G*; marga menn íslenzka *I*; nokkura íslenzka menn *E*. ¹² ok engan hans maka: *A, D, G* (*dog en for ok*), *I*; ok öngan (*önga B*) hans nóta *F, B, E*. ¹³ herra: *F, B, I*; *agl. A, D, E, G*. ¹⁴ var þráinn: *F, A, E, G*; ok var þráenn *D*; var *I* (*hvor enten þráinn eller hann er udeglemt*); ok var hann *B*. um: *A, B, D, E, G, I*; *agl. F*. ¹⁵ virðiz: *F, A, B, D, E, G*; virðr *I*. ¹⁶ mikill: *F*; einn *A, B, D, E, G, I*. ¹⁷ í gautelfi austr: *F, A, B, G, I*; austr í gautelfi *D, E*. ¹⁸ fimm skip ok: *F, A, B, D, E, I*; *agl. G*. ¹⁹ á foldinni: *F, A, B, D, E*; vestr á foldinne *I*; á foldina *G*. kom: *F, A, D, E, G, I*; kómu *B*. ²⁰ sóta: *F, A, B, E, G, I*; *agl. D*. ²¹ þaðan: *F, A, B, D*; *agl. E, G, I*. at: *F, A, B, D, E, I*; at húsunum *G*. ²³ fje mikit: *F, A, B, E, G, I*; mikið fe *D*. ²⁴ spurði hákon jarl: *F, A, B, G, I*; spurðust til hákonar jarls *D, E*. ljet: *F, A, B, E* (*til trods for læsemåden i*

um allt ríki sitt ok lagði fje til höfuðs hánu. 25
 einu hverju sinni var þat, at jarl tók svá til orða
 'of fjarri er oss nú gunnarr at hlíðarenda. hann
 'myndi drepa útlaga minn, ef hann væri hjer. enn
 'nú munu íslendingar drepa hann. ok er þat illa,
 'er hann hefir eigi til vár farit'. þráinn sigfússson 30
 svaraði 'eigi em ek gunnarr, enn þó em ek skyldr
 'gunnari, ok vil ek bjóðaz til þessar ferðar'. jarl
 mælti 'þat vil ek gjarna. skal ok þína för allvel
 'búa'. síðan tók eiríkr son hans til orða 'við
 'marga hafid jer heit góð — enn misjafnt þykkir 35

næst foreg. note), G, I; let hann D (i overensstemmelse med næst foreg. note). útlagan: F ('vtlaga^u'); útlagan A ('vtlagan^u'), D, E; útlaga B ('vlt lága^u'), I ('vtlaga [v forlænget nedad]'); "ut l^uoooo G (I beskadtiget). 25 ríki sitt: F, A, B, D, E, G; sitt ríki I. 26 einu hverju — orða: F, B, G; einu hverju sinni tók jarl svá til orða A, I; þat var einhverju sinne, at j. mælti D, E. 27-28 of — hjer: F, A (hist og her afbleget, samt uden nú), B (dog uden nú, samt med frá for at og med mína for minn), D (dog uden nú), E (dog uden nú, samt med útlaga menn for útlaga minn), G; drepa mundi gunnarr frá hlíðarenda útlaga minn, ef hann væri her. ok er hann oss of fjarri I. 29 drepa hann: F, A, B, D, G, I; hann drepa E. ok: F, A, B, D, E, G; mgl. I. 30 er (foran hann): F, A, B, G, I; at D, E. til vár farit: F, A, B, D, E, I; farit til vár G; oooo || "i v^u Co. sigfússson: F, B, Co, D, E, I; mgl. A, G. 31 svaraði: F; svarar eller svaraði B, I; "f." A, G; mælti Co, D, E. em ek (foran skyldr): A, B, Co, D, E, G, I; mgl. F. 32 gunnari: Co; hánu F (der foran dette ord har et forkortet til, men som er underprirket), A (afbleget), B, D, E, G, I. bjóðaz — ferðar: Co, G; játaz undir þessa ferð F, A, B, D, E, I. 33 skal ok: F, A (?), B, G, I; ok skal Co; skal ek ok D, E. för allvel: F, B (allvel feilskr. allve); för vel A (?), Co, D, G; ferð vel E, I. 34 síðan — orða: F, A (rða ulæseligt), D, E, I; þá tók eiríkr s. hans til orða B; þá tók eiríkr (ei bortrevet) til orða, son hans G; eiríkr jarlss. mælti Co. 35 hafid jer: B, Co, G; hefir þú F, A, D, E, I. heit góð: F, A, B, Co, G, I; heitit góðu D, E. þykkir: F, A ('þi|k^u — k^u utydeligt), B, D, E, G; þikir þat Co; þikkja I.

‘út seljaz. er þetta hin torvelligsta för; því at
 ‘víkingr sjá er harðr ok illr viðreignar. munt þú
 ‘þurfa at vanda til ferðar þessar bæði skip ok
 ‘menn’. þráinn mælti ‘þó skal nú fara, at ferðin
 40 ‘sje eigi ríflig’. síðan fjekk jarl hánnum fimm skip
 ok öll vel skipuð. með þráni var gunnarr lamba-
 son ok lambi sigurðarson. gunnarr var bróðurson
 þráns ok hafði komit til hans ungr, ok unni hvárr
 öðrum mikit. eiríkr jarlsson gekk til með þeim
 45 ok hugði at mönnum ok vápnaaflla ok skipti þar
 um, er hánnum þótti þurfa. síðan, er þeir váru
 búnir, fjekk eiríkr þeim leiðsögumann. sigldu þeir

36 torvelligsta för: F, Ce, D, E, G; torvelligsta ferð A, I; torveldasta för B (selvtyden i för beskadiget). 37 harðr ok: F, A, B, E, I; bæði harðr ok G; mgl. Ce, D. 38 ferðar þessar: F, A, B, Ce, G, I; þessarar ferðar D, E. 38-39 skip ok menn: Ce, D, E, G; menn ok skip F, B; lið ok skip A, I. 39 þráinn mælti: sál. F, B (ráinn bortsmúldret), Ce, D, E, G, I; hvorimod A synes at indskyde s. hann efter ek (se næst fölg. note). nú: Ce, G; ek F, A, B, D, E, I. 39-40 at ferðin — ríflig: B, D (dog þótt for at), E (som D); þótt (heraf er egentlig kun þo tilbage) förin se (e forskrevet) eigi ríflig Ce; at eigi se ferðin ríflig A (de fire første ord noget afblegede); þó at eigi se ríflig ferðin G; þó at þú kallr ferðina eigi rífliga I; þótt ferðin se óríflig F. 41 þráni: A, D, E, I; hánnum B, Ce, G; þeim F. 42 ok (foran lambi): F, A, B, D, E, G, I; mgl. Ce. 42-43 gunnarr — þráns ok: F, A, B, Ce, G, I; ok (mgl. D) gunnar bróðurson (bróður feilskr. bov: E) þráns. sá D, E. 43 til hans ungr: F, B, Ce, G; ungr til hans A (for største delen temmelig utydel.), D, E, I. 43-44 hvárr öðrum: F, B, Ce, G; hvártveggj öðrum A, D, I; honum E. 44 jarls- F, B (”jarl”), Ce, G; hákonar- A(?), D, E, I. til með þeim: F, A (utydel.), Ce, G, I; til skipanna B; með honum D, E. 45-46 ok hugði — um, er: F (hvor dog af mönnum kun det første bogstav er tydel.), A (ok skipti — er utydel.), B, D, E (dog skipum for mönnum), I (dog sem for er); at skipta (með þeim tilföier G) um menn ok vápnaaflla þar sem Ce, G. 46-47 síðan — þeim: F, A (der dog mangler er og hvor nir fekk eiríkr er temmelig afbleget), B, I; enn þegar þeir váro búnir, fekk eiríkr þeim Ce, G; eiríkr fekk

þá suðr með landi; enn hvar sem þeir kvæmi við, þá heimilaði jarl þeim slíkt, er þeir þyrfti at hafa. þeir hjeldu austr til ljóðhúsa. þar spurðu 50 þeir, at kólr var farinn suðr til danmerkr. hjeldu þeir þá suðr þangat. enn er þeir kvámu suðr til helsingjaborgar, fundu þeir þar menn á báti; ok sögðu þeir, at þar var kólr fyrir ok myndi þar dveljaz um hríð. veðrdagr var góðr. þá sá kólr 55 skipin, er at fóru, ok kvað sik dreymt hafa hákon

honum D, E. 47 -mann: F ("m"), A, B, C_e (ooo"ian"), D ("m"), E ("m"), I; "maǫz" (= -manns) G. 47-48 þeir þá: F, A, C_e, G, I; þeir nú B; síðan D, E. 48 enn: F, A, B, D, E, G, I; ok C_e. 48-54 kvæmi — fyrir: — kvæmi (kómo D, E, G, I) við (mgl. B, C_e, D, E, G), þá (mgl. B, C_e, D, E, G) heimilaði jarl þeim (mgl. A) slíkt (þat A [utydel.], B, D, I), er (sem A [utydel.], D, E, G, I) þeir (mgl. I) þyrfti (þurftu C_e, D, E, G, I) at hafa. þeir heidu (for þeir heldu har D: heldu svo, E: ok heldu svo) austr til ljóðhúsa. þar (þá A [utydel.], B, D, E, I) spurðu þeir, at kólr var farinn suðr (austr A) til danmerkr. heldu þeir þá (mgl. A, D, E) suðr þangat (for suðr þangat har C_e: suðr til danmarkar, D og E: þangat, I: eptir hánum). enn (ok D, E) er þeir kómu suðr (austr G; mgl. C_e, D, E) til helsingjaborgar (helsingaborgar [den äldre form] A; helsingjalands C_e, D, G; i E er först skrevet helsingjalands, men dette derpå rettet til helsingjaborgar), fundu þeir þar menn á báti (for fundu — báti har B [anakoluthisk]: þar fundu þeir menn á báti, A og E og I: fundu þeir bát einn ok menn á [á ulæseligt i A], D: fundu þeir bát einn ok "m" á), ok sögðu þeir (for sögðu þeir har A [utydel.] og C_e [beskadiget] og G: sögðu, E: segja þeim, D: segir þeim), at þar var kólr (for þar var kólr har 'C_e: kólr var þar, G: kólr væri þar) fyrir A, B, C_e, D, E, G, I; heldu (h synes forandret til k, eller vel snarere k til h) austr til ljóðhúsa. þá spurðu þeir, at kólr var farinn austr til danmerkr. heldu þeir þá suðr þangat. en er þeir þyrfti at hafa. þeir heldu austr til ljóðhúsa. þá spurðu þeir, at kólr (ikke: þar var kólr eller kólr var þar) fyrri F (forvirret). 54-55 myndi — um: F, B, C_e (myndi bortsmuldræt þá "nd" nær), G (men mundu [det sidste bogstav dog noget utydel.] for myndi); mundi dveljaz þar nokkora (utydel. A) A, D, E, I. 55 veðrdagr: F, B, C_e, D, E, G, I; einn tíma, er veðrdagr A. 56 ok (efer

jarl um nóttina ok kvað þetta vera mundu menn hans ok bað alla menn sína taka vápn sín. síðan bjogguz þeir við, ok tekz þar orrosta. berjaz þeir
 60 lengi svá at eigi verða umskipti. kólr hljóp þá upp á skip þráins ok ruddiz um fast ok drepr margan mann. hann hafði gylldan hjálm. nú sjer þráinn, at eigi mun duga — eggjar nú mennina með sjer, enn hann gengr sjálfr fyrstr ok mætir

fóru): F, A, B, D, E, I; hann G; bortsmuldret Ce. 56-57 hákon — nóttina: F, A (hákon jarl temmelig afbleget), B, Ce, G; hákon jarl um (eina I) hrið D, I; um hrið hákon jarl E. 57-58 kvað — hans: F, A, Ce (menn bortsmuldret); kvað þetta mándu vera menn hans B, G; kvat þetta mundu vera hans menn D; kvað þar vera menn hans fyr I; munu þetta vera hans menn' E. 58 ok bað — sína: F, B, Ce (menn meget beskadiget), D, G; ok bað alla sína menn I; ok bað menn sína E; bað hann menn sína A (hann menn meget usikkert). 58-59 síðan bjogguz þeir: F, A, B, Ce, G, I; þeir bjuggust D, E. 59 tekz: F, A, B, Ce, G; tóksz D, E, I. 60 lengi — verða: A, B, D, E (dog verðr for verða); svá at engi verða I; lengi, ok verða engi Ce (det sidste gi bortsmuldret), G; lengi svá ok (sál.) elgi urðu F. kólr hljóp þá: G; kólr (lítt beskadiget) hljóp Ce; síðan hljóp (hleypr E) kólr F, A, B, D, E, I. 61 skip: F, B, D, E, G, I; skip til A; "f"ooo Ce. ruddiz um fast: F, B, Ce, G; ruddiz fast um D, E, I; rudduz (máske blot skrivfeil) fast um A. 61-62 ok — mann: F, B, I; ooo"ðrepr (næsten bortsmuldret) iñ |ooo mañ (uformeligt)" Ce; ok drap (hann tilf. G) margan mann E, G; ok drap marga menn D; drepr margan mann A. 68 mun duga: F, A, I; "mā fógott ðvga" B; mun duga svo bútt D; mun (má E) svá bútt hlýða E, G; mun svá gjórt hlýða Ce (som det synes, men skriften er for en stor del bortsmuldret; dog er der endnu tilbage "m fua" [ua beskadiget] og "hlyð" [ligeledes beskadiget]). 68-64 eggjar — sjer: F, B; eggjar nú menn sína með ser D, I; ok eggjar menn sína með ser E; hann eggjar nú menn sína með ser G; hann (forkortet og så beskadiget, at kun den nederste del af h er tilbage) "eoiooo u (beskadiget) fina (u beskadiget) m. m; s' (^ beskadiget)" Ce; eggjar hann menn sína A. 64 sjálfr fyrstr: A (fyrstr utydeligt, men synes skrevet uden r foran s), B; fyrstr sjálfr D, E; sjálfr fremstr Ce; fremstr sjálfr G; sjálfr í mót (det sidste træk af m tillige med den største del af o borte) I; sjálfr F.

kol. kolr höggr til hans, ok kom í skjöldinn 65 þráns ok klauf ofan skjöldinn. þá sjekk kolr steinshögg á höndina; fjell þá niðr sverðit. þráinn hjó til kols, ok kom á fótinn svá at af tók. eptir þat drápu þeir kol. hjó þráinn höfuð af hánum enn steypiti búkinum fyri borð enn varðveitti höfuðit. 70 þeir tóku þar fje mikit — hjeldu þá norðr til þrándheims ok fara á fund jarls. tók hann vel við þráni. hann sýndi jarli höfuð kols. jarl þakkaði hánum verk þat. eiríkr kvað meira vert enn

65 höggr: F, A, B, D, I; hjó Ce, E, G. skjöldinn: F, A (noget afbleget), B, D, E, G, I; skjöld Ce. 66 ok klauf ofan skjöldinn: F, B; hann klauf ofan (allan tilf. E) skjöldinn A, D, E; klauf hann ofan skjöldinn I; ok klauf hann (allan tilf. G) at endilöngu Ce, G. þá: F, B, Ce, D, E, G; í þessu I; eptir þat A. 67 fjell þá: F, A, Ce, E, G, I; ok fell B, D. 68 af tók: F, B, Ce, D, E, G; undan tók I; undan tók fótinn A. 68-69 eptlr — þráinn: F, A, B, Ce, G; síðan drap þráinn kol ok hjó D, E; síðan hjó þráinn I. 69 höfuð af hánum: F, A, B, D, E, I; af hánum höfuðit Ce, G. 70 enn steypiti — höfuðit: Ce, G; enn steypiti búkinum útbyrðis (fyri borð B) enn varðveitti höfuð (höfuðit B) hans B, I; en steypiti búkinum á sjó út en varðveitti höfuð hans A; en steypiti búkinum (feilskr. bvkigv) fyri borð — en varðveitti (her synes nemlig snarere at stá "veitti", end "veitv", for veittu, som Olavius har læst) höfuð hans F; ok varðveitte þat enn steypite bolnum útbyrðis (á sjá E) D, E (. En plausibel læsemåde i steden for eptir — höfuðit vilde være síðan hjó þráinn höfuð af hánum ok varðveitti — enn steypiti búkinum fyri borð) 71 hjeldu þá: F, A; ok heidu þá D, E; heldu þeir þá B; halda nú Ce, G; sigldu síðan I. 72 ok fara: F, B, Ce, D, G; ok fóro A (snarere end fara), I; mgl. E. 72-73 tók — kols: A; tekr jarl vel við hánum. hann sýndi jarli höfuð kols F; hann tók vel við þráni. hann (feilskr. som hans) tók höfuð kols ok sýndi jarli I; hann tók vel við (skrevet $\frac{1}{2}$, men er meget beskadiget) þráni. þráinn færði hánum höfuð kols Ce; hann tekr vel við þráni. þráinn færir (sál. [uden hensynsobject]) höfuð kols G; tekr hann vel við þeim. þráinn (sigfússon tilf. D) sýndi jarli höfuð kols B, D; ok færði þráinn honum höfuð kols E. 73 jarl: B, Ce, D, E, G; en jarl F, A; enn hann I. 74 verk þat: F, A, B, D; verkit Ce, E, G, I. eiríkr kvað: F, A, B, D, E; eiríkr son hans kvað Ce, G; eiríkr kvað þat I.

75 orða einna. jarlinn svaraði, at svá var, ok það þá ganga með sjer. gengu þeir þangat, sem jarl hafði látit gera skip góð. jarl hafði látit gera skip þat eitt, er eigi var gört sem langskip. þar var gammshöfuð á — ok búit mjök. jarl mælti þú ert
 80 'skrautmenni mikit, þráinn, ok hefir þú þat af 'gunnari frænda þínum: vil ek nú gefa þjer skip þetta — enn skipit heitir gammr. þar skal fylgja 'með vinátta mín. vil ek, at þú sjer með mjer 'svá lengi sem þú vill'. þráinn þakkaði jarli vel-
 85 gerning sinn ok kveðz ekki fýsaz til íslands at svá búnu. jarl átti ferð austr til landamæris at

75 svaraði, at svá var: *F, E*; "f.", at svá var *A, D, I*; sagði, at svá var *B*; sagði svá vera skyldu *Ce, G*. 75-76 ok það þá: *F, A, B, D, I*; j. það þá *E*; ok það þráinn *Ce, G*. 76 gengu — sem: *F, A*; þeir gengu (*ganga D*) þangat, sem *B, Ce, D, G, I*; *mgf. E*. 77-78 látit (*i sætningun sem jarl ösv.*) — sem: *A* (*til dels lídt utydel., men dog sikkert*), *I* (*dog þat eitt skip for skip þat eitt*); gera látið skip góð. jarl hafði gera látið eitt skip (*feilskr. flik*) þat er eigi var gört sem *B*; gera látit skip gott (*for skip gott har D eitt skip*) þat er eigi var gert sem *F, D*; látið gjöra eitt skip. þat var gört sem *Ce, G*; látit gera *E*. 78-79 þar — höfuð: *F, A, B, Ce* (*der dog for var har "q"*) — sikkert *urigtig*, *D, G, I*; þat er gammshöfuf var *E*. 79 búit mjök: *F, B, Ce, D, G*; búnaðr mikill á höfðinu *A, E, I*. 80-81 hefir — þínum: *Ce, G*; hafit þit svá verit báðir (*for verit báðir har D báðir verið*) frændr þit gunnarr *F, D*; hafit báðir verit svá frændr þit gunnarr *B*; hafit þit svá báðir verit (*feilskr. v i E*) frændr ok gunnarr *E, I*. 81 skip: *F, B, Ce, E, I*; skipit *D* og *G*. 82 enn — gammr: *F, B, Ce, D, G, I*; er gammr heitir *E*. 82-88 fylgja með: *F, B, D, E, I*; ok fylgja *Ce, G*. 83 at þú: *F, B, Ce, G*; nú, attú *D*; bjóða þer, at þú *E, I*. 84 svá lengi sem: *F, B, D, E, G, I*; meðan *Ce*. þráinn — jarli: *Ce, G*; þráinn þakkaði jarli mikiliga *B, D*; þráinn þakkaði hánum *E*; hann þakkaði jarli (*hánum F*) *F, I*. 84-85 velgerning: *F, B, Ce, D* (*dog med feilskriften uelg'nīga*), *G, I*; gerning *E*. 85 kveðz ekki fýsaz: *F* (*dog kvaz for kveðz*), *B, D, E*; kvez ekki fýsa *G, I*; kvez ekki ætla (*feilskrevet elaj Ce*). 86-88 jarl — sumarit ok var: *F, B* (*heor dog íakonung er næsten ganske bort-*

finna sviakonung. fór þráinn með hánnum um
sumarit ok var skipstjórnarmaðr ok stýrði gamm-
inum. hann sigldi svá mikit, at fáir þurftu við
hann. hann var öfundaðr mjök. enn þat fannz á ⁹⁰
jafnan, at jarl virði mikils gunnar; því at hann
setti þá harðliga aptr alla, er á þráin leituðu. var
þráinn með jarli allan þann vetr. enn um várit
spurði jarl þráin, hvárt hann vildi þar vera eða
fara til íslands. enn hann kvaðz eigi þat hafa ⁹⁵
ráðit við sik ok sagðiz vita vilja áðr tíðendi af
íslandi. jarl sagði, at svá skyldi vera, sem hánnum
þætti henta. var þráinn með jarli. þá spurðuz

*smuldret), Ce (dog þráinn lór for lór þráinn), D, G (dog som Ce),
I (dog þráinn lór for lór þráinn [som Ce og G], samt var þráinn for
ok var); var þráinn E. ⁸⁹ hann — mikit: Ce, G (sigldi skrevet
sigldi); ok sigldi (skrevet sigldi F) svá (i B har stætt "8", men kun s
er tilbage) mikit (i B er dette ord — skrevet mik — endnu fuld-
stændig bevaret, men nær ved at bortsmuldre) F, B, D; ok sigldi (feilskr.
sigld) svo mjög E; ok sigldi mikit, svá I. ⁸⁹⁻⁹⁰ við hann: F, E, I;
við hánnum B; við hann at keppa Ce, G; við hann at þreyta D.
⁹⁰ hann — mjök: Ce, G; ok var hann öfundaðr (underlig forkortet
i D) mjök F, B, D, I; ok var hann mjög öfundaðr E. ⁹¹ jafnan:
F, B, Ce, D, E, G; mgl. I. mikils gunnar: F, B, E, I; gunnar
mikils Ce, G; hann mikils vegna gunnars D. ⁹² harðliga aptr alla:
F; alla harðliga aptr I; harðliga aptr E, G; aptr harðliga B, D;
háðuliga aptr Ce. ⁹³ allan þann vetr: F, B, Ce, D, E, G; vetrinn
þann nærsta eptir I. ⁹⁴ vildi: F, B, D, E, I; vill Ce; udeglemt G.
þar vera: F, B, Ce, D, G, I; heldr vera þar E. ⁹⁵ til: F, B, Ce, E,
G, I; út til D. enn hann: F, Ce, D, E, G; enn þráinn I; hann B.
kvaðz: F; kvez B, D, E; letz Ce, G, I. ⁹⁵⁻⁹⁶ eigi — ráðit: F; þat
eigi hafa ráðit Ce, D (ráðit feilskr. raða), G; ei hafa ráðit þat E;
eigi hafa ráðit B; eigi ráðit hafa I. ⁹⁶ ok — áðr: F; ok kvez vita
vilja áðr B, E; ok "kú" vilja vita áðr D; ok kvez áðr vilja vita I;
lez hann vita vilja áðr Ce; letz hann vilja vita áðr G. ⁹⁷ sagði:
F, Ce; ".l." B, D, E, I; segir G. at svá skyldi vera: F, Ce (a i
vera næsten ganske bortsmuldret), G, I; at svo skal vera E; svá
vera skyldu B, D. ⁹⁸ þætti: D, E, I; þi F og B og Ce, þ'ty G.
henta: F, B, Ce, D, G; betr henta I; heyra E. með jarli: F, E,*

tíðendi af íslandi þau er mörgum þótti mikil —
 100 lát gunnars frá hliðarenda. Þá vildi jarl eigi, at
 þráinn færi út; ok var hann þá enn með jarli.

83. Nú er þar til máls at taka, at þeir grímr
 ok helgi synir njáls fóru af íslandi þat sumar, sem
 þeir þráinn fóru útan, ok váru á skipi með þeim
 óláfi eldu ketilssyni ok bárði hinum svarta. þeir

*G, I; með jarli nú C_e; þá með jarli B; þá enn með jarli D.
 98-99 spurðuz — mikil: F; spurðuz þau tíðendi af íslandi, er mörg-
 um þótti (þóttu B) mikil B, D, E; spurðuz tíþindi af íslandi, er
 mörgum þóttu mikil I; spyrjaz þau tíðendi, er mörgum þótti mikil
 (mikil C_e) C_e, G. 100 frá: F, B, C_e, D, G; at E, I. 100-101 eigi —
 færi: F, B, D, G (dog med udeladt at); at þráinn færi eigi C_e, E, I.
 104 ok — jarli: C_e, D; ok var hann með hánnum enn B; var hann
 þá með jarli G; ok var hann með hánnum eptir F; ok var hann
 með honum þat sumar E; ok var hann með jarli um sumarit I.*

83. 1 Nú — taka, at: F, B, D, E, I (dog uden máls); *mgl.*
C_e, G. 1-2 þeir — njáls: F, B; þeir (Þeir C_e, G) grímr ok helgi
njálsynir C_e, D, G, I; njálsynir E. 2 fóru: F, B, C_e, D, E, G;
fara I. af — sumar: F, B, C_e, E, G, I; þat sumar af íslandi D.
2-3 sem — útan: F, E; sem þráinn sigfússon fór af íslandi I; sem
þráinn fór B; sem þráinn fór út(!) D; er þráinn fór utan (mgl. G)
ok kolskeggr, sem fyrr var ritað C_e, G. 3 váru: F, B, D, E, G, I;
"uar" (!) C_e. þeim: F, B, D, E, G, I; mgl. C_e. 4 óláfi — svarta: C_e;
"ólafs (!) (I har den i mbr. sæv. form) elliðu(!) ketilf .f." ok "bárð
súta" G; óláfi eldu ketilssyni ok bárði F; bárði ok óláfi eldo ketilssyni I;
bárði ok óláfi ketilssyni E; óláfi eldu ("kállðv" B, formodentlig blot skrivefeil, foranlediget ved, at det følgende ord begynder med ke) ketilssyni ok bárði hvíta(!) B og D (ellers kaldes han svart i disse to bøger, ligesom i alle de andre. Da alle bøger [bortset fra de feilagtige læsemåder i B og G] her have eldu, og ikke ór eldu [jf. cap. 75 og 119], må man antage, at elda her er blevet tilnavn [jf. ívarr elda Fms. VIII; ári eða með varianten ári ok ór eða Fms. VIII 164; elnarr lygra, Fms. VIII 310, með stedsnavnet lygra; eindriðl ljoxa, Fms. VIII 356, með stedsnavnet ljoxa; ögmundr eikiland, Fms. IX, með stedsnavnet eikiland; osv.]. På den anden side kunde man tænke sig forbindelsen elduketill, men i så fald vilde sagaen snarere have synl elduketills, end elduketilssyni).

tóku norðanveðr svá hörð, at þá bar suðr í haf; 5
ok rak yfir myrkr svá mikit, at þeir vissu eigi,
hvar þeir fóru; ok höfðu þeir útivist langa. þá
kvámu þeir þar, er grunnsævi var mikit; ok þóttuz
þeir vita, at þat myndi vera nær löndum. þeir
njálssynir spurðu, ef bárðr vissi nakkvat til, hverjum 10
löndum þeir myndi næst vera. ‘mörg eru til’ segir
hann ‘at því, sem vjer höfum veðrföll haft —
‘eyjar eða skotland eða írland’. tveim nóttum

⁵ svá hörð: F, B, D, I; svá hvöss G; svá stór C_e; hörð, svo E.
bar: F, C_e, E, I; rak B, D; rekr G. ⁶ ok rak — mikit: F (det
forste r í myrkr udeglemt), B, C_e, D, G (dog rekr for rak); en þá
rak ífir myrkr svo mikil E; enu myrkr váro svó mikil I. þeir
(foran vissu): F, C_e, D, E, G, I; þat ([forkortet] formodentlig blot
skriefeíl) B. eigi: F, B, D, E, G, I; ekki til C_e. ⁷ ok höfðu —
langa: F, B, D, G; höfðu þeir útivist langa C_e; ok höfðu þeir langa
útivist I; ok höfðu útivistir langar E. ⁷⁻⁸ þá — þar: F, E, I (dog
koma — som det synes — for kvámu, samt sem for er); þeir kómu
þar C_e, G; þar kvómu þeir D; þar koma þeir B. ⁸ grunnsævi var
mikit: F, B, D, I; grunnsævi váro mikil C_e, E; grunnfiri váro
mikul G. ok: F, B, D, G, I; mgl. C_e, E. ⁹ vita — löndum: F;
vita (tilf. i margen, med en noget mattere skrift, men med en hånd.
der i det mindste ligner textens), at þeir mundu nær löndum C_e;
vita, at þá mandí þeir vera (nökkur D) í nánd löndum B, D; þá
vita, at þeir vóro nær löndum E; þá vita, at þeir mundu í nánd
löndum I; þá vita, at þeir mundu nær landi G. þeir: F, B, D,
G; mgl. C_e, E, I. ¹⁰⁻¹¹ ef — vera: F (ef feilskr. som af), B (ef
næsten helt bortsmuldret), D (dog med urigtigt indskud af hjá foran
hverjum), E (dog vóro næstir for myndi næst vera), I (dog uden
nökkvat til); bárðr, hverjum löndum (for disse to ord har G hverjo
landi) hann ætlaði at þeir mundu næst (næstir G) vera C_e, G.
¹² hann: F, B, C_e, D, G, I; bárðr E. sem — haft: F (dog “v”
[= vit] for vjer), B, C_e, D, E (dog veðrstöðu for veðrföll), G; helzt
hafa veðr verit I (hvor sem savnes foran helzt). ¹³ eyjar — írland:
F; eyjarnar eðr skotland eðr írland C_e, G; eyjar eða skotland eða
hjaltiland E; orkneyjar eða skotland (her er eða udeglemt) írland B;
orkneyjar eða skotland ok (!) írland D; eyjarnar skotlands eða
írlands I.

síðar sá þeir lönd á bæði borð enn boða mikinn
 15 inn á fjörðinn. þeir köstuðu akkerum fyrir útan
 boðann. þá tók at lægja veðrit. enn um morg-
 ininn var logn. sjá þeir þá fara þrettán skip út
 at sjer. þá mælti bárðr 'hvat skal nú til ráða
 'taka? því at menn þessir munu veita oss atsókn'.
 20 síðan ræddu þeir um, hvárt þeir skyldi verja sik
 eða gefaz upp. enn áðr þeir höfðu ráðit, kvámu
 at víkingar. spurðu þá hvárir aðra at nömnum
 — hvat fyrimenn hjeti. þá nemnduz fyrimenn
 kaupmanna ok spurðu í móti, hverir fyri víkingum

14 sá: *F, C_s, D, E, G, I*; sjá *B*. lönd: *F, D, E*; lönd *eller* land *B, C_s, I*; land *G*. 15 inn á fjörðinn: *F, B, D, G*; inn á firðinom *I*; á fjörðinn *E*; í fjörðinn *C_s*. þeir köstuðu: *F, B, C_s, D, G*; þeir kasta *E*; köstoðu þeir þá *I*. 16 boðann: *F, B, C_s, D* (*der först har skrevet fjörðenn, men tilføiet boðann som rettelse*), *E, G*; boðann ok gáto þar við haidiz *I*. þá: *F, B, C_s, D, E, G*; um kveldit *I*. 16-17 veðrit — morginninn: *F, B, C_s, D, G*; veðrit. enn um morguninn — þá *I*; veðrit um nóttina, ok *E*. 17 sjá þeir þá: *F, B, C_s, D, G*; verðr þeim litit (*feilskr. lit I*) inn á fjörðinn. sjá þeir (*for sjá þeir har E þar sá þeir*) *E, I*. 17-18 þrettán — sjer: *F, B, D, I*; skip sjórtán at sjer *E*; at ser v (*lj C_s*) skip *C_s, G*. 18 þá mælti bárðr: *F, C_s, D, E, G, I*; bárðr mælti *B*. skal nú: *F, B, C_s, D, G*; skulom ver *E, I*. 19 því — þessir: *F, B, C_s, D, G, I*; þessir menn *E*. munu: *F, B, C_s, D, E, G*; *mgf. I* atsókn: *F, B, D*; atgöngu *C_s, E, G, I*. 20 síðan — um: *I*; síðan tala þeir um *C_s, G*; þeir ræddu um *B, D*; síðan ræddu þeir *F, E*. 21 eða: *F, B, C_s, D, G, I*; eða elgi eða *E(!)*. enn áðr: *F, C_s, G, I*; enn áðr en *E*; áðr enn *B, D*. ráðit: *F, B, D*; um ráðit *E, I*; ráðið þetta með ser *C_s*; þetta ráðit fyri ser *G*. 21-22 kvámu at víkingar: *F*; kómu at víkingarnir *B, D, E*; þá koma at víkingarnir *I*; kómu (*koma G*) víkingar *C_s, G*. 22 spurðu þá: *F, B, D, E, I*; spyrja *C_s, G*. 22-23 at nömnum — hjeti: *F, B, D, E* (*dog hetu for hjeti*); hvat fyrimenn heto *I*; at nöfnum fyrirmanna þeira *C_s*; at nöfnum fyrir^m þeira *G*. 23-24 þá — -manna: *F, B* (*verbet feilskr.*), *C_s, D, G*; nefndu fyrimenn sig *E*; stefndu í mót þeim ok nefndu sik *I* (*noget forvirret*). 24 hverir: *F, C_s, E, G, I*; hverr *B, D*. 24-25 víkingum væri: *C_s*; víkingum reði *G*; liði reði *I*; liði þeira væri *F, E*; liði þeira reði *B, D*. 25 annarr (*foran*

væri. annarr nemndiz grjótgarðr enn annarr snæ- 25
kólfr — synir moldans ór dungalsbæ í skotlandi
frændr melkólfs skotakonungs 'ok eru kostir tveir
'af oss görvir' segir grjótgarðr 'at jer gangið á
'land, enn vjer munum taka fje yðvart. hinn er
'annarr, at vjer munum sækja at yðr ok drepa 30
'hvern mann, er vjer nám'. helgi svarar 'þat vilja
'kaupmenn at verja sik'. þá mæltu kaupmenn
'mæl þú alls vesall. hverja vörn munu vjer veita?
'ok er fje fjörvi firra'. grímr tók þat ráð, at

nemndiz): F, B, C_e, D, E, G; annarr þeirra I. 23-26 snækólfr: F, B, C_e,
D, G; "lnekollr (fr forlænget)" I; "jokul" (= jökull) E. 26 moldans:
F, I; moddans C_e, D, E, G; soddans B (vistnok skríuðfeil for moddans).
dungals-: F, C_e, I; duggals- G; dungaðs- D, E; dungans- B. i:
F, B, D, E, I; af C_e, G. 27 frændr: F, B, C_e, D, I; frænða (á uty-
deligt) E; frændli (?) G. 27-28 eru — görvir: F, B; eru tveir kostir
fyrir höndum af oss (gervir tilf. D) C_e, D, G; er skjótr kostur af
oss E, I. 29 land: F, B, D, I; land upp C_e, E, G. taka fje
yðvart: F, B, C_e, D, G; ræna yðr feno E, I. hinn: F, B, C_e, D,
E, G; enn hinn I. 30 munum: F, C_e, D, E, G, I; "mánim" B.
sækja at: F, B, C_e (sækja feilskrevet feki), D, G, I; berjast við E.
31 hvern mann: F, B, E, G; "húð m" C_e; hvert mannsbarn D;
hvert "mað" barn I. vjer nám: B, C_e (vjer forskrevet), D; ver
fám F, I; vjer kunnum fá E; við nám veitir G. helgi: F, B, D, E, I;
helgi njálss. C_e, G. 32 þá mæltu kaupmenn: F, B, D, E; þá mæltu
kaupmennirnir I; hvorimod C_e og G sætte sögðu þeir efter vesall.
33 mæl þú: F, B, C_e, E (noget feilskrevet), G, I; mæl D. alis vesall:
— "alfve, |fall" F, "allz vefall" B, "allz vfall" (sál.) C_e, "allj uefall D,
"allj vefall" E, "allz uefall" G; "vef" I (hvor der imidlertid
synes at have stået allvesall, da man endnu kan se den øverste del
af ll umiddelbart foran v). munu vjer veita: F, C_e, G; mundim
ver veita E, I; manu ver hafa B, D. 34 ok er — firra: C_e, E (hvor
-irra synes skrevet íra med et eller flere tegn over ír, men hele ordet
er utydeligt), I; ok er (mgl. B) fe fjörvi (fr feilskr. B) fyrri ("fyrna" F,
"fyrna" B, "fyrna" D) F, B, D (— í har overalt den i membranerne
svævanlige form); fe eðr fjörvi G (hvor de to hensynsformer styres af
veita). grímr: F, B (feilskr. grím), D, E, I; grímr njálss. C_e, G.
ráð: F, C_e, E, G, I; ráðs B, D.

35 hann æpti á víkinga ok ljet þá eigi heyra illan
 kurr kaupmanna. bárðr ok óláfr mæltu 'hyggið
 'jer eigi, at íslendingar muni gera spott at látum
 'yðrum? takið nú heldr vápn yður, ok verjum oss'.
 tóku þeir þá allir vápn sín ok festu þat með sjer,
 40 at þeir skyldi aldri upp gefaz, meðan þeir mætti
 verja sik.

84. Víkingar skjóta nú á þá, ok tókz nú
 orrosta, ok verja kaupmenn sik vel. snækólfr
 hleypr at óláfi ok leggr í gegnum hann með spjóti.
 grímr leggr til snækólfs spjóti ok svá fast, at hann
 5 fjell úthyrðis. helgi sneri þá til móts við grím,

³⁵ á víkinga: F; á víkingana B, Cc, D, E, I; upp á víkinga G.
³⁵⁻⁸⁰ ljet — -manna: F, B (dog -mannanna for -manna), Cc, D, E,
 I (dog uden þá); letu (!) eigi heyra kaupmennina (m forskrevet) G.
³⁶ bárðr — mæltu: Cc, D, G, I; þeir bárðr mæltu E; bárðr ok
 óláfr ræddu F, B. ³⁷ muni gera spott: F, B (dog "m" for muni),
 D (hvor dog muni mangler, vistnok ved udeglemmelse), E, G, I;
 "m spotta" Cc. ³⁸ takið nú heldr: Cc (hvor dog aki er næsten
 ganske bortsmuldret), G; takit nú B, D; takit heldr (e forskrevet) F;
 ok takit E, I. verjum oss: Cc, G; verið yðr F, B, D; verit yðr.
 munu þjer ok drepnir verða, ef þess verðr auðit E; verit yðr. þó
 manot þer drepnir, ef þess auðnar I. ³⁹ þá: F, B, Cc, D, E, I;
 nú G. vápn sín: B, Cc, D, E, G, I; til vápna F. ⁴⁰ skyldi aldri:
 F, B, Cc, D, G; skyldo eigi I; mundi ei E. ⁴⁰⁻⁴¹ meðan — sik:
 F, B, Cc, D, G (dog verjaz for verja sik); mgl. E, I.

84. ¹ Víkingar: F, B, Cc, D, G, I; Víkingarnir E. skjóta nú:
 Cc, G; skutu F, B, D, E, I. ¹⁻² tókz nú orrosta: B, Cc (hvor k er
 bortsmuldret), D, G (dog tekz for tókz); tókz orosta F; tókst þar
 orosta hörð — ok berjast um hrið E; tókz þá hörð orrosta —
 berjast um hrið I. ² ok verja — sik: F, B, Cc, D, E, G (dog uden
 ok); ok verjaz kaupmenn I. snækólfr: F, B, Cc, D, G; snækollr E, I.
³ hleypr: F, B, Cc; hljóp D, E, G, I. leggr í — með spjóti: F, B, Cc
 (dog uden hann), D, G, I (dog lagði for leggr); lagði hann í gegnum E.
⁴ grímr — spjóti: F, B, D; grímr lagðe til snækolls spjóte E; grímr
 lagði til knækolls (säl.) spjóti síno I; oversprunget Cc, G. ok (foran
 svá): F, B, Cc, D, G; mgl. E, I. ⁵ fjell: F, Cc, E, G, I; fellr B; fauk
 D. úthyrðis: F, B, Cc, D, G, I; "avthýrðis" E (= á úthyrðis? eller

ok ráku þeir ofan alla víkinga; ok jafnan váru þeir njálssynir þar er mest þurfti. víkingar kölluðu ok báðu kaupmenn upp gefaz. enn þeir sögðu, at þeir skyldu aldri upp gefaz. í þessu varð þeim litit til hafs. sjá þeir þá, at skip fara sunnan ¹⁰ fyrri nesit ok váru eigi færi enn tíu. þeir róa mikinn ok stefna at þangat. er þar skjöldr við skjöld. enn á því skipi, er fyrst fór, stóð maðr

stár av for ú?]. sneri: F, B, Ce, E, G, I; snjst D. til: B, Ce, D, E, G, I; mgl. F. grím: B, Ce, D, G, I; "g." F; grjótgard E. ⁶ þeir (efter ráku): F, B, D, E, I; þá Ce; mgl. G. víkinga: F; víkingana B, Ce (v bortsuldret), D, E, G (feilskrevet urkingina), I. ⁷ jafnan — þar: F, B, Ce (a í þar næsten ganske bortsuldret), D; jafnan váro þeir synir njáls þar E; jafnan váro þeir þar njálssynir, G; váro njálssynir jafnan þar I. ⁷ er mest þurfti: F, D; sem mest þurfti B; er (sem Ce) mest þótti þurfa Ce, G; er (sem I) mest var mannraunin (í tilf. E) E, I. víkingar: F, B, Ce, D, G, I; víkingarnir E. ⁸ kölluðu — gefaz: F, B, D; kölluðu á kaupmenn ok báðu þá (kaupmenn G) upp gefaz Ce, G; kölluðu á þá ok báðu þá upp gefast E; kölluðu ok báðu kaupmenn jafnan gefa sik upp I. enn þeir: Ce, G; þeir F, B, D, E; kaupmenn I. ⁹ skyldu: Ce, G; mundu B, D, E, I; mundi F. upp gefaz: F, B, Ce (hvor upp er næsten ganske bortsuldret og gefaz beskadiget), D, E; gefa sik upp I; upp gefaz, meðan þeir mætti G. í: F, B, Ce, D, G; ok í E og, som det synes, I. varð: F, B, Ce (noget beskadiget), D, G, I; var E. ¹⁰ sjá þeir þá, at: E, I; sjá þeir þá D; sjá þeir þar B; sjá þeir F; ok sjá Ce, G sunnan: F, B, Ce, D, G, I; mgl. E. ¹¹ ok váru — enn: Ce (hvor der af eigi [skrevet] þj hun er e tilbage, og hvor færri [forkortet] er næsten ganske bortsuldret), D, G; ok váro eigi færi B (hvor tíu således må opfattes som hensynsform, med mindre det er ved forglemmelse, at enn mangler); váro eigi færi en F; eigi færi enn I; mgl. E. ¹² mikinn: F, B, D; "miek" E, "mik" G, "muk" I (— i hvilke tre membraner forkortelsen snarest er at opløse til mikit); "mud" (m beskadiget og i bortsuldret) Ce. at þangat: F, B, D, I; at þeim þangat (þan forkortet og beskadiget) Ce; at þeim G, þangat E. er þar: F, B, E, I; ok er þar D; þar var Ce (þ beskadiget), G. ¹³ skjöld — því: F, B, D; skjöld. á því Ce, G (dog þessu for því, samt uden interpunction efter skjöld); skjöld ok vápnabúnaðr (vopnatilbúnaðr E) mikill. enn á því E, I.

við siglu. sá var í silkitreyju ok hafði gylldan
 15 hjálm — enn hárit bæði mikit ok fagrt. sjá maðr
 hafði spjót gullrekit í hendi. hann spurði 'hverir
 'eigu hjer leik svá újafnan?' helgi segir til sín
 ok sagði, at í móti váru þeir grjótgardr ok snæ-
 kólfr. 'enn hverir eru stýrimenn?' sagði sjá. helgi
 20 svaraði 'bárðr svartí, er lifir. enn annarr er fallinn
 'hjer fyri víkingum, ok hjet sá óláfr. enn bróðir
 'minn heitir grímr, er mjer fylgir'. 'eruð it ís-

⁴ sá: F, B, C_e, D, G, I; hann E. ¹⁴⁻¹⁶ hafði — hafði: F, B, C_e (dog uden bæði; gy beskadiget; m i mikit endnu helt, men nær ved at bortsmuldre), D (der dog tilføier á höfde efter hjálm, men udelader bæði), G (dog uden bæði), I (der dog indskyder var foran bæði); var hárit bæði mikit ok fagrt. hann hafði gylltann hjálm ok E. ¹⁶ gullrekit í hendi: F, B, C_e (hvor dog í h og det sidste træk af n er bortsmuldret), D, E, I; í hendi gullrekit G. hann spurði: F, E, I; sjá (sá D) spurði B, D; sjá spyr (skrevet sp̄r) G; sjá "f̄p." er hann kom at C_e. ¹⁷ eigu — újafnan?: F, B; eiga her svo újafnann leik? E; eiga (a meget beskadiget i C_e — dog synes der ikke at have stået eigu) her leik (næsten helt bortsmuldret i C_e) saman svá újafnan? C_e, D; þar eigu leik saman svá újafnan G; þar ætti svá újafnan leik I. segir til sín: C_e; ".f." til sín F, D, G; sagði til sín B; nefndi sik E, I. ¹⁸ sagði: F, C_e, E; ".f." B, D, I; segir G. ¹⁸⁻¹⁹ váru — snækólfr: F (dog "v̄" for váru), B, D, I (dog snækollr for snækólfr); váro þeir snækólfr ok grjótgardr C_e (ok grj bortsmuldret og ar lidt beskadiget); var snækollr ok grjótgardr E; se snækólfr ok grjótgardr G. ¹⁹ sjá: B, D, G; hann F, E, I; ooo C_e. ¹⁹⁻²⁰ helgi svaraði: F; "helgi (fuldkommen læseligt, men nær ved at bortsmuldre) sv̄." C_e; helgi ".f." B, G; helgi svarar D; mgl. E, I. ²⁰ bárðr — lifir: F; oooð: (ð: meget beskadiget) fuartu h. "oooo | "fir (f har den i membranerne sædvanlige form)" C_e; bárðr heitir sá, er lifir G; sá heitir bárðr svartí, er (nú tilf. E) lifir B, D, E; heitir bárðr, er nú lifir I (hvor sá má være udeglemt foran heitir). ²⁰⁻²¹ er fallinn — óláfr: I; er látinn, er óláfr het F, B, D, G; óláfr, og er sá látinn E; "het" oo"af (f har den i membranerne sædvanlige form)" oooo C_e (hvor Helges replik åbenbart har sluttet med óláfr). ²¹⁻²² enn — fylgir: I; mgl. F, B, C_e, D, E, G. ²²⁻²³ ís-

'lenzkir menn?' segir sjá. 'svá er víst' segir helgi. hann spurði, hvers synir þeir væri. þeir sögðu. þá kannaðiz hann við ok mælti 'namnfrægir eruð jer 25 'feðgar'. 'hverr ert þú?' segir helgi. 'kári heiti 'ek ok em sölmundarson'. 'hvaðan komt þú at?' segir helgi. 'ór suðreyjum' segir kári. 'þá ert 'þú vel at kominn' segir helgi 'ef þú vill veita 'oss nakkvat'. 'veita slíkt sem jer þurfuð' segir 30 kári 'eða hvers beiðið jer?' 'veita þeim atlögu' segir helgi. kári sagði, at svá skyldi vera. lögðu þeir þá at þeim, ok tókz þá bardagi í annat sinn.

lenzkir — sjá: D; oooo| "f. ha" C_e; íslenzkir menn? s. hann B, I; s. hann 'íslenzkir menn?' F; íslenzkir menn? E; bræðr? s. sjá G. 25 'svá er víst' segir helgi: F (dog hann [forkortet] for helgi), B, C_e (det første s meget beskadtiget), D, E (som F), G; helgi sv., at sva var vist I. 24 hann spurði: F, D, E; hann "f. ha" C_e (hvís læsemåde dog for en del beror på gising, da kun det nederste af h þ er tilbage, tillige med en utydelig levning af tegnet over p); hann spyrr B, G; spurði hann ok I væri: F, B, C_e, E, G, I; vóro D, sögðu: F; "f. ha" I; segja E; svóruðu ok sögðu B; sögðu hánum C_e, D, G. 26 ok mælti: F, C_e, D, E, G, I; mgl. B. namnfrægir: F, B, D, E, G, I; nafnfrægir menn C_e. 26 hverr ert þú: F, B, C_e, D, G, I; enn hverr erut þjer E. 27 ok em: B, C_e, G; ok em ek F, D, E; segir hann 'ok em ek I. 28 helgi (foran 'ór): F, B, C_e, D, G, I; hann E. segir kári: C_e, E, G; s. hann D, I; mgl. F, B. 29 at (foran kominn): F, B, D, E, G, I; mgl. C_e. 29-30 veita oss nakkvat: F, B, C_e, G, I; nokkuð veita oss D; mjer veita nokkut E 30 veita slíkt sem: F, C_e, G, I; veita slíkt (feilskr. flík E) er B, E; slígt er D. 31 kári: F, B, C_e, D, E, G; hann I. beiðið jer: F, C_e; beiði þer mik G; beiðiz þer B, E, I; þurfi þer við eða beiðist D. atlögu: F, B, D; utgöngu C_e (tg beskadtiget), E, G, I. 32 sagði — vera: F, B, D, E, I; kvað ("kvaz" C_e — virigtigt) svá vera skyldu (a í vera og s í skyldu næsten ganske bortsmuldrede í C_e) C_e, G. lögðu: F, A, B, D, E, I; sóttu C_e, G. 33 ok tókz þá: F; tókz þá G, I; ok tókz þar C_e, E; tókst þar D; ok tókz (tekz A) þar þá A, B. í annat sinn: F, A, C_e, E, I; með þeim í annat sinn G; með þeim af nýju D; af nýju með þeim B.

enn er þeir hafa bariz um hrið, hleypr kári upp
 35 á skip til snækólfs. hann snýr í móti kára ok
 höggr til hans. kári hleypr yfir slá eina, er lá
 um þvert skipit, aprt öfugr. snækólfr hjó í slána
 svá at fal báða eggteina sverðsins. kári höggr til
 hans, ok kom sverðit á öxlina, ok varð höggit svá
 40 mikit, at hann klauf frá ofan höndina, ok hafði
 snækólfr þegar bana. grjótagarðr skaut spjóti til

³⁴ hafa: F, A, G; höfðu B, C_e, D, E, I um: F, B, C_e, D, G; nökkura A, E, I. hleypr: F, A, B, C_e, D (feilskr. í for p), G; hljóp I; þá hljóp E. ³⁵ skip til: F, A, B, I; skip þeira C_e, G; skip E; "Íkip (og over p et tegn af uvis betydning)" D. snækólfs: A, B, C_e, D, G; "Ígekolf" F; snækollis E, I. hann — kára: A; hann snýr (feilskr. Íþý F) í (á B) móti hánum F, B, D; hann sneriz (bá tilf. G) í mótl hánum C_e, G; snækollr snýz í mótl hánum I; "fnæk." snerist þegar í móte honum E. ³⁶ höggr: F (skrevet hoo), B, C_e, D, E, G; höggr þegar A, I. ³⁶⁻³⁷ hleypr — öfugr: F, A, B (dog yfir for um); hleypr aprt öfugr yfir slá eina, er var um þvert skipit C_e; hleypr yfir slá eina aprt öfugr, er lá um þvert skipið D; hleypr öfugr yfir slána (formodentlig en ved det følg. eina foranlediget skrivfeil) eina, er stóð (!) um þvert skipit G; hleypr yfir slá eina, er lá aprt um þvert skipit, öfugr I; hljóp yfir slá eina öfugr, er lá um þvert skipit afr E. ³⁷ snækólfr: F, G; "En fnækólfr (f har den i membranerne sædvanlige form)" B; "en fnæk." D; "Snæk'" A, "Snækol." C_e; snækollr E, I. hjó í: F, C_e, D, G; höggr í A, E, I; hjó B (hvor det dog vel snarest er ved forglemmelse, at i mangler). ³⁸ fal: F, B, C_e, D, G; festi E, I; festir A. báða eggteina: A, C_e ("báða egteina", dog er tegnet over 1 af en lidt tvivlsom beskaffenhed); báða eggteinana F, D, E (det sidste ord feilskr. eigteinaūa), G, I; báðar eggjarnar B. höggr: F, A (skrevet hoo), E, I; hjó G; hjó þá B, C_e, D. ³⁹ sverðit á öxlina: F, A, C_e (hvor dog it á er næsten ganske bortsmuldret), D, G, I; á öxlina sverðit (feilskr. Íþit) B; á öxlina E. höggit: A, B, C_e, D, E, G, I; "hoo" F. ⁴⁰ hann: F, A, C_e, E, G, I; mgl. B og D (hvor klauf vistnok står upersonlig). frá ofan: F, A, B, D, I; ofan frá C_e; frá E, G. ok hafði: F, A, B, D, G; "z h." C_e (hvor den største del af de anførte bogstaver er bortsmuldret, tillige med det tegn, der sikkert har stået over h); hafði (utydel.) I; ok fekk E. ⁴¹ snækólfr: F, B, C_e, D, G; "fnæk." A, E; snækollr I. þegar: F, A, B,

kára. kári sá þat ok hljóp í lopt upp, enn spjótit missti hans. í því váru þeir grímr ok helgi komnir til móts við kára. hleypr þá helgi at grjótgarði ok leggr sverði í gegnum hann, ok varð ⁴⁵ þat hans bani. gengu þeir þá um skip öll með báðum borðum. menn báðu sjer þá griða. gáfu þeir þá grið öllum enn tóku fje allt. eptir þat leggja þeir skipin öll undir eyjarnar út ok hvílduz þar um hríð. 50

Ce (hvor dog betegnelsen for gar er næsten helt bortsmuldret), *D, E, G*; *mgf. I.* til (foran kára): *F, A, B, D, E, G, I*; at *Ce.* ⁴²⁻⁴⁴ kári — kára: — kári (hann *Ce, G*) sá þat ok hljóp í lopt (í lopt *mgf. G*) upp, en spjótit (skrevet spjotī *F*) missti hans (for en — hans *har A* ok kom eigi á hann). í því (þili *tülf. G*) váru þeir grímr ok helgi (for grímr ok helgi *har F, A, I* helgi ok grímr) komnir (for váru — komnir *har I* kómu þeir h. ok g.) til móts við kára *F, A, B, Ce, D, G, I*; *mgf. E.* ⁴⁴ hleypr: *F, A, B, D, E, I*; hljóp *Ce, G.* ⁴⁵ leggr — hann: *F, B, D, E, G*; leggr sverði í gegnum *A*; leggr hann í gegnum með sverði *I*; "lagðu (vil snart være bortsmuldret) h fúð" *ooooo Ce.* varð: *F, Ce, G*; verðr *E, I*; var *A, B, D.* ⁴⁶ bani: *F, A, B, D, E, G, I*; "ia far" *Ce* (hvor der altså har stået banasár). gengu: *F, B, D, E, G*; "ge" *oooo* (snarere end "ga" *oooo*) *Ce*; ganga *A, I.* skip öll: *F* (skrevet skip öll), *A, B, E*; skipin öll *Ce* (hvor dog det sidste l er bortsmuldret), *D, G*; öll skipin *I* ⁴⁶⁻⁴⁷ með báðum borðum: *F*; *mgf. A, B, D, E, G, I,* — lígeledes *Ce* (der har et hul på dette sted, men hvor der óiensynlig ikke har været plads for disse ord). ⁴⁷ menn — þá: *F, B, D*; menn biðja ser þá *A*; menn báðu ser *E, G*; *ooo"u n̄ fe"oooo Ce* (hvor der altså må antages at have stået báðu menn ser, með eller uden en partikel); víkingarnir biðja ser *I.* ⁴⁸ þá grið öllum: *F, A, D, G, I*; "þa g̊ð" (beskadiget) *oooo Ce*; þá öllum grið *B*; grið öllum *E.* fje: *F, A, B, Ce* (hvor ordet endnu er tydeligt), *G, I*; felt *D, E.* ⁴⁹⁻⁵⁰ skipin — hríð: sál. *G*; *oooo* "fkipin vñdir eyjar" ⁵⁰ (disse tre ord ere endnu læselige — dog er ý beskadiget) *z"ooooo Ce*; skipin öll (*mgf. D, I*) út undir eyjar *F, A, D, I*; skipin öll undir eyjarnar *B*; skipunum öllum út undir eyjarnar *E.*

85. Sigurðr hjét jarl, er rjeð fyrir orkneyjum. hann var hlöðvis-son, þórfinnss-sonar hausakljúfs, torfeinars-sonar, rögnvalds-sonar jarls af mæri, eysteins-sonar glumru. kári var hirðmaðr sig-
 5 urðar jarls ok hafði tekit skatta af suðreyjum af gilla jarli. biðr hann þá njálssonu fara með sjer til hrosseyjar ok sagði, at jarl myndi vel við þeim taka. þeir þágu þat ok fóru með kára ok kvámu til hrosseyjar. kári fylgir þeim á fund jarls ok
 10 sagði, hverir menn þeir váru. 'hversu kvámu þeir' sagði jarl 'á þinn fund?' 'ek fann þá' segir

85. ¹ er: F, A, D, E, G, I; hann B; ooo Ce. ² hlöðvis-: F, B, Ce ("hlavðvif", endnu læseligt), I ("loðvet [v forlænget nedad]"); hlöðvers- A, D, E, G. þórfinnss: F, A, B, D, G, I; þóris (!) E; oooo Ce. hausakljúfs: F, A, B, Ce (endnu fuldkommen læseligt, f lidt beskadiget), D, E, I; "hauða klaufs (f har den i membranerne sædvanlige form) G (!). ³ torfeinars — mæri: F (torf feilskr. tof), A (dog uden jarls), B (torf skrevet tof), D, I; "tor (o noget beskadiget) oooo | oooooavgualz .f. mæra jar"ooo Ce; torfeinars-sonar, rögnvalds-sonar G; "tofs || .f. af mære" E (. I alle de her anførte tilfælde har f den i membranerne sædvanlige form — en omstændighed, der i det følgende ikke vil blive fremhævet, men stiltiende forudsat). ⁵ tekit — suðreyjum: G; tekit (mgl. D) skatta (skatt A, D af eyjunum F, A, B, D, I; tekit skatta E; ooooo Ce. ⁶ biðr — sjer: sál G; oooooo Ce (dog er endnu et beskadiget "n." [= njáls] tilbage, hvilket bekræfter den formodning, at Ce har her, som ellers, i det væsentlige stemt overens med G); kári biðr þá nú (mgl. E) fara F, A, B, D, E, I. ⁷ sagði: F, B; "f." A, Ce ("f."), D, E, I; segir G. ⁷⁻⁸ jarl — taka: F, B, Ce, D, G; sigurðr jarl mandi vel taka við þeim I; sigurðr jarl mun taka vel við þeim A; sigurðr jarl mune taka við þeim E. ⁸ fóru: F, A, Ce, D, E, G, I; fara B. ⁸⁻¹⁰ ok kvámu — sagði: F (dog spurði feilagtig for sagði), A ("f." for sagði), B, D (dog uden ok kvámu, samt med segir for sagði), E ("f." for sagði), I (dog, som det synes, segir hánnum for sagði); til fundar við jarl. kári sagði jarli (mgl. G) Ce, G. ¹⁰ váru: A, B, Ce, D, E, G, I; væri F. ¹¹ sagði — fund? F, A, B, D, E, I; higtat' s. jarl 'á þinn fund?' G; til þín? s. jarl Ce. ¹¹⁻¹² segir kári: sál ("f."

kári 'í skotlandsfjörðum, ok börðuz þeir við sonú
 'moldans ór dungalsbæ; ok vörðuz þeir svá vel,
 'at þeir urpu sjer jafnan meðal viðanna ok váru
 'þar jafnan, sem mest var raunin. ok vil ek nú 15
 'biðja þeim hirðvistar með yðr herra'. 'því skalt
 'þú ráða' segir jarl 'tekiz hefir þú svá mikit á
 'hendr við þá áðr'. þeir váru þá með jarli um
 vetrinn ok váru vel virðir. enn er á leið vetrinn,
 gerðiz helgi hljóðr. jarl þóttiz eigi vita, hví þat 20
 myndi sæta, ok spurði, hví helgi væri hljóðr, eða hvat
 hánun þætti 'eða þykki þjer hjer eigi gott?' 'gott

for segir eller sagði) B, D; herfor har I kári sv. foran replikken;
 mgl. F, A, C_e, E, G. 12-13 sonu — -bæ: C_e (dog moiddans for
 moldans); moiddans sonu ór duggalsbæ G; ".ff. moiddans skota
 kgs broðr:" E; sonu moldans jarls F; sonu moldans A, I; sonu
 moiddans B, D. 15 þeir svá vel: F, A, B, E; svá vel I (her synes
 i alt fald ikke at have stået noget þeir); vel svá C_e, G; þeir svo D.
 14-15 þeir urpu — raunin: F (det første jafnan skrevet iapnan), B
 (dog í milli for meðal), D (dog í millu for meðal, samt med tilf. í
 efter raunin); jafnan urpu þeir ser meðal (í milli G) viðanna ok
 váro (her indskyder C_e et overfødtigt æ, fulgt af en lille vertical streg
 og en prik) þar jafnan, sem mest var raunin C_e, G; þeir urpu ser
 í milli viðanna jafnan ok váro þar optast, er mest þurftu A; þeir
 vörpuðo ser millom viðanna ok váro þar jafnan, sem mest þurftu I;
 þeir urpu af ser skjöldum í meðal viðanna ok váro þar jafnan
 (na beskædiget), er mest þurftu E. 15 ok: C_e, G; mgl. F, A, B, D,
 E, I. nú: F, A, B, C_e, D, E (feilskr. mv), I; mgl. G. 16 með yðr
 herra: sál. C_e; með yðr G; mgl. F, A, B, D, E, I. 16-17 því
 skalt þú: F, A, C_e, E, G, I; þer skulut B, D. 17-18 'tekiz — áðr':
 F, A, B, C_e, D, E, I; mgl. G. 18 þeir — jarli: F, A, C_e, I; vóru
 þeir nú (mgl. E) með jarli B, D, E; njálssynir váro þar G. 19 ok
 váru vel virðir: F, A, B, D, E, G, I; mgl. C_e. 19-20 enn — hljóðr:
 sál. C_e; helgi var hljóðr, er á leið vetrinn B, D; helgi var hljóðr,
 er á leið F, A, E, G, I. 20-21 hví — sæta: F, A, C_e, G, I (hverjo
 for hví); hví þat sætte E; "hví þ (men, som det synes, med forsøg
 på at rette þ til þ') myndi sæta" B; hvat því munde sæta D.
 21 spurði: F, A, B, C_e ("sp.", D, E, I; spyrr G. 21-22 hví — þætti:
 C_e; hví hann væri hljóðr, ok spurði, hvat hánun þætti F, B; hann,

‘þykki mjer hjer’ segir helgi. ‘hvat hugsar þú
 ‘þá?’ segir jarl. ‘eiguð jer nakkvars ríkis at gæta
 25 ‘á skotlandi?’ segir helgi. ‘svá mun oss þykkja’
 segir jarl ‘eða hvat er at því?’ helgi svarar ‘skotar
 ‘munu hafa tekit sýslumann yðvarn af lífi ok tekit
 ‘njósnir allar at engar skyldi ganga mega yfir
 ‘pettlandsfjörð.’ jarl mælti ‘ert þú forspár maðr?’
 30 helgi svarar ‘lítt er þat reynt.’ ‘auka skal ek
 ‘sæmð þína’ segir jarl ‘ef þetta er svá — ella
 ‘mun þjer gjald at verða’. ‘ekki er hann þess háttar
 ‘maðr’ segir kári ‘ok mun hann satt til segja; því
 ‘at faðir hans er forspár’. síðan sendi jarl menn

hví hann væri svo hljóðr, ok spurði, hvat honum þætti at *D*; hví
(udeglegt I) hann væri *(svo tilf. E)* hljóðr *A, E, G, I*. 22 ‘eða —
 eigi: *F, Cc*; ‘þiki þer her elgi *B*; ‘þiki þer elgi her *D*; eða hvárt
 hánnum þætti þar *(mgl. E)* elgi *A, E, I*; eðr þætti hánnum þar
 elgi *G*. 23 hjer *(efter mjer)*: *F, B, Cc, D, E, G*; *mgl. A, I*. helgi:
F, B, Cc, D, G, I; hann *A, E*. 24 þá: *F, A, B, D, E, G, I*; *mgl.*
Cc. gæta: *F, A, B, Cc, D, E, G*; geyma *I*. 25 á: *F, B, Cc, D, G*;
 í *A, E, I*. segir helgi: *sál. her B, Cc, D, G*; í *A* *indskydes disse*
ord efter gæta; I har helgi sv. foran replikken; mgl. F, E. 26 segir
 jarl: *F, A, Cc, E, G*, — *ligeledes B og D (kun at de gentage de*
samme ord efter því); I har ”j. (v. forlanget nedad)” foran
replikken. at (foran því): F, A, E, G, I; undir B, D; mgl. Cc.
 helgi svarar: *B (svarar forkortet .3.), E*; helgi *s. F, D, G*; hann *s.*
A; helgi mælti *I*; *mgl. Cc*. 27 hafa tekit: *F, A, B, Cc, D, E, G*;
 taka *I*. tekit *(foran njósnir)*: *F (forkortet tek’), A, Cc, D, E, G*;
 muno hafa tekit *I*; tekit af *B*. 28 mega: *Cc, G*; *mgl. F, A, B, D,*
E, I. 29-30 yfir pettlandsfjörð: *F, A, E, I*; um pettlandsfjörð *B,*
D; yfir *(um G)* skotlandsfjörðu *Cc, G*. 29-30 jarl — reynt: *F (dog*
hann for helgi), B, Cc, D, E (dog spámaðr for forspár maðr, samt
hann for helgi), G, I; mgl. A. 30-31 ek sæmð: *F, A, Cc, E, I*;
 sæmð *G*; ek virðing *B, D*. 31 segir jarl: *sál. her F, A, B, D, G*;
hvorimod Cc, E, I sætte disse ord foran replikkens sidste sætning-
svá: F, A, G, I; satti B, Cc, D, E. ella: F, A, B, D, E, G; ellgar
I; enn ella Cc. 32 segir kári: *F, A, B, Cc, D, E, G*; *hvorimod I*
har kárl mælti foran replikken. til (foran segja): F, A, B, D, E, I;
mgl. Cc, G.

suðr til straumeyjar arnljóti sýslumanni sínum.³⁵ eptir þat sendi arnljótr menn suðr yfir pettlandsfjörð — ok tóku þar njósnið ok frjettu þat, at hundi jarl ok melsnati jarl höfðu tekit af lífi hávarð í þrasvík mág sigurðar jarls. sendi þá arnljótr orð sigurði jarli, at hann skyldi koma suðr⁴⁰ með lið mikit ok reka jarla þessa af ríkinu. enn þegar er jarl spurði þetta, dró hann her saman um allar eyjar.

³⁵ straumeyjar: F, A, B, Cc, D, G, I; "ft^ojyméyia" E. ³⁶ eptir þat: F, B, Cc, D, E, G; síðan A, I. arnljótr menn: A, E, I; hann menn Cc, G; arnljótr F, B, D. ³⁶⁻³⁷ yfir pettlandsfjörð: F, A (p feilskr. sá at det omtrent ser ud som b), B, D, E, G, I; til pettlandsfjarðar Cc. ³⁷ tóku: F, B, Cc, D, E, G, I; tóku þeir A. ³⁷⁻³⁸ ok frjettu — höfðu: F (melsnati skrevet melftæði, hvor ð dog synes underprykket), B (dog "melft^rræði" for melsnati), Cc (dog uden þat), D (dog frette for frjettu, samt "melft^rðr" — snarere end "melft^rðr" — for melsnati), G (dog en frette síðan for ok frjettu þat); at hundi jarl ok melsnati jarl höfðu A, I; at hunda j. at melsnata (!) j. hafðu E (forvansket); oooo|| at hundi jarl ok melsnatti jarl ok hann varð þess varr at hann hafði Cð. ³⁹ hávarð: F, A (feilskr. háuðz), Cð, E, I; hallvarð B, Cc, D, G. þrasvík: Cc, Cð, E, G, I; "þ^uðf víg" (g er feilskrift, foranlediget ved det følg. g í mág) F, "þ^uðf vík" A, "þaðf vík" B, "þ^uðk" D. mág: F, A, B, Cc, D, E, G (feilskr. magz), I; sýslumann Cð. jarls: A, B, Cc, Cð, D, E, G, I; mgl. F. ³⁹⁻⁴¹ sendi — ríkinu: F (dog sendir hann [det sidste ord tilføjet over linien] for sendi þá arnljótr, samt at for ok), A (dog arnljótr þá for þá arnljótr, samt at for ok), B, Cc, D (dog uden þá, samt med mikit lið for lið mikit og med jarlana for jarla þessa), E (dog arnljótr þá for þá arnljótr, samt jarlana [unöiagtig skrevet jallaūa] for jarla þessa), G (dog med feilagtig gentagelse af þá efter arnljótr), I (dog arnljótr þá for þá arnljótr, samt taka for reka); það arnljótr jall fara til sem fyrst at reka jalla þessa ór ríki sínu Cð (til dels noget utydel.). ⁴¹⁻⁴³ enn — eyjar: — enn (mgl. A) þegar jarl spurði þetta, dró hann her saman (for her saman har E saman her) um allar eyjar A, E, I; enn (mgl. F) þegar er (for þegar er har F, B, Cc þegar alene, men G er alene) jarl spurði þetta, dró hann saman her mikinn F, B, Cc, D, G; dró sigurðr jall nú saman her mikinn Cð.

86. Síðan fór jarl suðr með herinn, ok var kári í för með hánum ok svá njálssynir. þeir kvámu suðr við katanes. jarl átti þessi ríki í skotlandi: ross ok mýræfi, syðri lönd ok dali. 5 kvámu þar at móti þeim menn af þeim ríkjum ok sögðu, at jarlar váru þaðan skammt í braut með her mikinn. þá snýr sigurðr jarl þangat herinum — ok heitir þar dungalsgnípa, er fundrinn

86. ¹ Síðan — herinn: *A* (til dels utydel.), *B*, *C_η*, *D*; Síðan fór hann suðr með herinn *C_ð*; Síðan fór jarl með herinn *F*, *I*; sigurðr jarl fór nú suðr með herinn *C_e*; Sigurðr jarl fór með her sinn *E*; mgl. *G*. ² Í för með hánum: *F*, *A*, *C_e*, *D*, *E*, *G*, *I*; í ferð með hánum *B*, *C_η*; þar *C_ð*. svá: *F*, *A*, *B*, *C_e*, *C_η*, *D*, *E*, *G*, *I*; mgl. *C_ð*. ³ suðr við katanes: *F*, *A*, *B*, *C_η*, *E*; við katanes *C_ð*, *D*; suðr til kataness *G*, *I*; suðr á katanes *C_e*. þessi ríki í: *F*, *A*, *B*, *C_η*, *C_ð*, *D*, *E*; þessi ríki á *C_e*, *G*; ríki í *I*. ⁴ ross: — "roff (r noget forlænget)" *F*, "rof" *A* og *E* og *G*, "róf" *B* og *C_η* og *C_ð*, "rof" *C_e*, "rof" *D*; "roff (r forlænget)" *I* (vistnok = í ross). mýræfi: — "myrævi (m og r forlængede)" *F*, "mýr ævi" *A*, "mýr efi" *C_e*, "my:æfi" *D*, "mý:æfe" *E*, "mýræfi" *G*; "mýræfi" *B*; "mýræfi (r forlænget)" *I* (noget utydel.); "mýrævi" *C_ð*; "mýrævi" (temmelig utydel.) *C_η*. syðri lönd: *F*, *A*, *C_e*, *C_η*, *D*; "fyð: (neden for den over linien stående skråstreg er noget udskrabet — der har uden tvivl først stået fyðri) lönd" *B*, "fyðr (v og r forlængede) lavnd (av i ét tegn)" *I*, "fyð: lönd (dog har o stærk lighed med a)" *C_ð*, "fyð: lönd" *E*; mgl. *G*. ⁵⁻⁸ kvámu — herinum: — (ok tilf. *C_e*) kómu þar (mgl. *G*) at (á *C_η*; í *A*, *B*, *C_e*, *D*, *E*, *G*, *I*) móti þeim menn (feilskrevet som et forkortet mönnum *F*; skotar *A*, *E*, *I*) af þeim (þessum *C_e*, *G*) ríkjum ok sögðu ("í" *F*, *D*, *I*; segja *A*), at jarlar ("j." *C_e*, *E*, *G*; jarlarnir *A*, *I*) váru (væri *F*, *A*, *C_η*, *E*) þaðan skammt í braut (for þaðan — braut have *B*, *C_η*, *D*; þaðan skammt á braut; *A*, *C_e*, *G*: skammt í brottu; *I*: skammt þáþan) með her mikinn (for her mikinn har *F*, *A*, *B*, *C_η*, *D*, *E*, *I* mikinn her). þá snýr sigurðr jarl (for þá — jarl har *B*, *D*: þá sneri sigurðr jarl; *G*: ". s. [utydel. og forskrevet] þa sigurðr [!] .".; *C_e*: sneri sigurðr jarl; *I*: sigurðr jarl snýr) þangat herinum (með herinn *C_e*; með herinn sinn *G* [veð blanding af udtrykkene herinn og her sinn]) *F*, *A*, *B*, *C_e*, *C_η*, *D*, *E*, *G*, *I*; sigurðr jarl spurði nú til jarlanna ok snýr til móts við þá *C_ð*. ⁹ heitir þar: *F*, *A*, *C_η* ("þ" [= þar] lítt utydel.), *C_ð*, *E*.

var fyrir ofan. laust þegar í bardaga mikinn með þeim. skotar höfðu látit fara sumt liðit laust, ok 10 kom þat í opna skjöldu jarlsmönnum, ok varð þar mannfall mikit þar til er þeir njálssynir sneru í móti þeim ok börðuz við þá ok kvámu þeim á flóttu. verðr þá þó bardaginn harðr. snúa þeir grímr ok helgi þá fram hjá merkinu jarls ok berjaz 15 hit djarfligsta. nú snýr kári í móti melsnata jarli. melsnati skaut spjóti at kára. kári hendi ok skaut

I; heitir þat B, D; "h. þ^w" C_e (= heitir þar *eller* hjet þar); het þar G. dungals-: F, A, C_e, C_ð, D, E, I; duggals- C_γ, G; "ðvgálf" B. ⁸⁻⁹ er — ofan: F, A, C_e, C_γ, D, E, G; 'er fundrinn varð fyrir ofan B, I; sem fundrinn varð C_ð (til dels noget utydel.). ⁹⁻¹⁰ laust — þeim: I; ok laust í bardaga með þeim mikinn A, E; sló þegar í bardaga með þeim C_ð; þar laust í bardaga (noget beskadiget) með þeim C_e; ok laust í bardaga með þeim F, B, C_γ, D, G (dog "b^rðag") [formodentlig ved feilskrift] for bardaga). ¹⁰ sumt liðit laust: F, A, B, C_e, C_γ, C_ð, D, I; liðit sumt laust E; sumt liðit í skóglinn G. ¹¹ jarlsmönnum: F, A, B, D, E, I; við jarlsmenn C_ð; jarli ok hans mönnum C_e; sigurði jarli ok hans mönnum G; jarli C_γ. varð þar: F, A, B, C_e, D, E, I (þar [forkortet þ^r] liðt beskadiget); var þar C_γ, C_ð; varð þat G. ¹² þar — sneru: F (til udeglemt), A; þar til er njálssynir sneru B, C_e, D, E, G, I; áðr njálssynir sneru C_γ; sneru þá njálssynir C_ð. ¹²⁻¹³ í móti þeim: F, C_e, C_γ, C_ð, D, E, G; á móti þeim B; í móti A, I. ¹³ ok kvámu: F, A, B, C_e, C_γ, D, E, I; "oc kō (eller kō)" C_ð; þeir kómu G. ¹⁴ verðr — harðr: F, A; verðr (varð G, I) þá bardaginn (bardagi B, E, G) harðr B, C_γ, D, E, G, I; var þar þá bardagi harðr C_e; udeladt C_ð. ¹⁴⁻¹⁵ snúa — þá: C_e (dog nú for þá), G (dog uden þá); snúa þeir helgi þá F, A, C_γ, C_ð, D, E (dog uden þá), I; sneru þeir þá helgi B. ¹⁵ merkinu: F, B, C_γ, D, E; merki C_ð; merkjum A, C_e, G, I. ¹⁵⁻¹⁶ berjaz hit djarfligsta: C_e; börðuz it djarfligsta G; berjaz djarfliga I; berjaz vel F, A, C_γ, C_ð, E; börðuz vel B, D. ¹⁶ nú snýr kári í: F, A, B, C_e, E, G; snýr nú (begge ord meget utydelige) kári í C_γ; þá snýr (sneri D) kári í D, I; kári ord meget utydelige) kári í C_γ; melsnata: A, B, C_e (med et overflødig tegn over I), snýr þá á C_ð. melsnata: A, B, C_e (med et overflødig tegn over I), E, G, I; "melfnatða (m forlænget)" F; "melfnatta" (utydel.) C_γ; "melfnaðða" (n ser snarest ud som u) C_ð; "melft^rði" D. ¹⁷⁻¹⁸ melsnati

aptr spjóttinu ok í gegnum jarlinn. þá flýði hundi
jarl. enn þeir ráku flóttann allt þar til, er þeir
20 spurðu til melkólfs skotakonungs, at hann dró her
saman í dungalsbæ. átti jarl þá ráð við menn
sína, ok sýndiz þat öllum ráð at snúa aptr ok
berjaz eigi við svá mikinn landher. sneru þeir
þá aptr. enn er jarl kom í straumey, skipti hann
25 þar herfangi. síðan fór hann norðr til hrosseyjar.

— spjóttinu ok: *B* (hvor dog melsnati er skrevet Melfnata), *D* (dog "melt". [= melstarðr] for melsnatl); melsnati (*F* [men således forkortet, at kun mei er skrevet helt ud, medens den følgende del af ordet er betegnet ved en vandret streg]; hann *A*, *C₇*, *E₁*) skaut spjóttu til kára. kári (en kári *C₇*; enn hann *Ce*, *G*; hann *E₁*) skaut aptr spjóttinu (feilskr. spituv *F*; for aptr spjóttinu har *C₇* spjóttinu aptr) ok *F*, *A*, *Ce*, *C₇*, *E*, *G*, *I*; ok skaut spjóttu *C₃*. ¹⁸ jarlinn: *B*, *I*; ".j." *F*, *A*, *Ce*, *C₇*, *D*, *E*, *G*; hann *C₃*. ¹⁸⁻¹⁹ þá flýði hundi jarl: *F*, *A*, *B*, *Ce*, *C₇* (utydel., især flýði), *D*, *E*, *G*; "er aūð: j. flýði" *C₃*; *mgk. I*. ¹⁹ enn þeir: *F*, *A*, *B*, *Ce*, *C₇*, *D*, *E*, *G*; þeir *C₃*; enn *I*. þar til: *F*, *A*, *B*, *Ce*, *C₇*, *D*, *E*, *G*, *I*; til þess *C₃*. ²⁰ til melkólfs — hann: *E*, *I*; til melkólfs, at hann *F*, *A*, *Ce*, *C₇* (utydel.), *G*; þat til melkólfs ("j." [= jarls] tilf. *B*), at hann *B*, *D*; at melkólfr *C₃*. ²⁰⁻²¹ her saman: *F*, *B*, *Ce*, *C₇*, *C₃*, *D*, *E*, *G*, *I*; saman lið *A*. ²⁴ í dungalsbæ: *F*, *A*, *B*, *Ce*, *I*; "iðugaalf hē" *C₇* (utydel. og ikke ganske sikkert); í dungalsbæ *G*; í dungalsbæ *D*, *E*; udeladt *C₃*. ²¹⁻²² átti — snúa aptr: *F* (dog öllum þat for þat öllum), *A* (dog sýniz þeim for sýndiz), *B* (som *F*), *Ce*, *C₇* (til dels utydel.), *D* (som *F* og *B*), *E* (dog uden þá og med vine for menn), *G* (dog vini for menn), *I* (som *G*); udeladt *C₃*. ²²⁻²⁴ ok berjaz — þá aptr: *F*, *A*, *B* (berjaz forskrevet), *Ce* (dog lands- for land-), *C₇* (til dels utydel.), *D* (dog med indskudt þá foran svá), *E* (dog her. snúa for landher. sneru), *I*; oversprunget *G*; udeladt *C₃* (jf. næst fölg. note). ²⁴⁻²⁵ enn — herfangi: *A* (dog "þ" [= þá] for þar), *C₇* (til dels utydel.), *E* (dog ok for enn), *I*; en er jarl kom í straumey, skiptu ("skiptu" *F*) þeir þar (*mgk. Ce*) herfangi (sínu tilf. *G*) *F*, *B*, *Ce*, *D*, *G*; snöru þeir aptr til straumseyjar ok skiptu þar herfangi *C₃*. ²⁵ síðan — norðr: *F*, *A*, *Ce*, *C₇* (noget utydel.), *D*, *E*, *G* (dog feilagtig sudr for norðr), *I*; síðan fóru þeir norðr *B*; fór (eller ferr?) jarl þá *C₃*. ²⁶ njáls- — kári: *F* (fylgðu noget forskrevet), *A*, *B*, *C₇* (utydel.), *D*, *E*; njálssynir fóro með hánum *I*; njálssynir fóro með jarli ok svá kári

njálssynir fylgðu hánum ok kári. jarl gerði þá veizlu mikla. ok at þeiri veizlu gaf jarl kára sverð gott ok spjót gullrekit enn helga gullhring ok skikkju enn grími skjöld ok sverð. eptir þat gerði hann þá hirðmenn sína grím ok helga ok þakkaði 30 þeim framgöngu góða. þeir váru með jarli þann vetr ok um sumarit þar til er kári fór í hernað. þeir fóru með hánum. þeir herjuðu víða um sumarit ok fjengu hvervetna sigr. þeir börðuz við guðröd konung ór mön ok sigruðu hann ok fóru 35

Ce, G; udeladt Cð. 26-27 jarl — mikla: F, A, B, Cγ (utydel.), D, E; jarl gerði þá mikla veizlu I; jarl gjörði kára veizlu mikla Ce, G; ok gerði þar veizlu mikla Cð. 27 ok at þeiri veizlu: F, A, B, Cγ, D, E, I (dog enn for ok); ok at (á [vistnok skrivfeil] G) þessi veizlu Ce, G; ok at veizlu þessi Cð. jarl (efter gaf): F, A, B, Ce, Cγ, Cð, E, G, I; hann D. 28 spjót gullrekit: F, A, B, Ce, Cγ, Cð, D, E, G; gullrekit spjót I. 29 enu (foran grími): F, A, B, Ce, Cγ, D, E, G, I; mgl. Cð. skjöld ok sverð: F, A, B, Ce, Cγ, Cð, D, G, I; sverð ok skjöld E. eptir þat: F, A, B, Ce, Cγ, Cð, D, G, I; síðann E. 30 hann: F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; jarl Ce, G. 31 þeim — góða: A, B, Cγ, D; þeim góða framgöngu Ce; "hinn goda ím (!) goda" G; hánum vel framgöngu góða Cð; þeim framgöngu sína F, E; þeim framgöngu I. þeir váru: F, A, B, Ce (þeir utydel.), Cγ, D, E, G, I; vóru þeir Cð. 32-34 ok um — um sumarit: F, B (dog ok herjuðu for þeir herjuðu), Cγ (dog uden er, samt med ok herjuðu for þeir herjuðu), D (dog ok herjuðu for þeir herjuðu víða); ok sumarit (þat sumar A, E) ok fóro í hernat með kára sölmundarsynl. þeir herjuðu víða um sumarit A, E, I (— hvilke tre membransers læsemåde er unöiagtig); ok um sumarit G (hvor det følgende þar — sumarit mangler, vistnok ved at være oversprunget formedelst gentagelse af udtrykket um sumarit); "ū suunt. h̄ivdu þ:" Ce (hvis original vistnok har stemt overens med G, men hvor man har tilføiet herjuðu þeir for at udfylde det manglende. — G og Ce tænke öien-syndig jarlen som hærjende og Nials sönnor som hans ledsagere); en um sumarit fóru þeir í hernat með (utydel.) kára Cð. 34 fjengu hvervetna: F, A, B, Cγ, D, E, G; fengu þeir hvervetna Cð; fengu jafnan I; höfðu horvetna Ce. 35 guðröd: F, A, Ce, Cγ, Cð, E, G; "Evðrek (v og r forlængede)" I; guthorm B, D. ór mön: F, B, Ce, Cγ ("ur maun", begge ord utydelige), Cð ("o:mau"), D, G; í mön

við þat aptr ok höfðu fengit mikit fje. váru þeir með jarli um vetrinn ok sátu þar í góðu yfirlæti. um vart beidduz þeir njálssynir at fara til norvegs. jarl mælti, at þeir skyldi fara sem þeim líkaði, ok
 40 fjekk þeim gott skip ok rökva menn. kári sagði þeim, at hann myndi þetta sumar koma til norvegs með skatta hákonar jarls 'ok munu vjer þá þar 'finnaz' segir kári. ok á þat sammæltuz þeir at finnaz þar. síðan ljetu þeir njálssynir út ok sigldu
 45 til norvegs ok kvámu norðr við þrándheim. dvölduz þeir þar.

A, I; mgl. E. ok (foran fóru): F, B, C_e, C_γ, C_ð, D, G, I; mgl. A, E. ³⁰ mikit fje: F, A, B, D, E, I; fe mikit C_e, C_γ, C_ð, G. váru þeir: F, A, C_ð, E, I; ok váro C_γ; "þ" (noget utydel.) þeir nú C_e; váro nú G; ok váro enn B; vóro enn D. ³⁷ vetrinn: F, A, B, C_e, C_γ, C_ð, D, G, I; sumarit ok vetrinn E (urigt). ok sátu — læti: A, E, I; mgl. F, B, C_e, C_γ, C_ð, D, G. ³⁸ um (foran vart): F, A, C_γ, C_ð, I; enn um B, C_e, D, E, G. beidduz þeir: F, A, B (skrevet beidduz þr), C_e, C_γ, D, G; beidduz C_ð; bjugguz þeir E; "biogtoz" (?) I. ³⁹ jari — líkaði: F, A, B, C_γ, D; jari mætti, at þeir skyldi fara sem þeir vildi E, I; jari bað þá fara sem þeir vildi C_ð; bað jarl þá fara (her følger i C_e et ord, der ser ud som om det skulde læses þannann) sem þeir vildi C_e, G. ⁴⁰ ok rökva menn: F, B, C_e, C_γ, D, G; ok vaska menn A, E, I; mgl. C_ð. ⁴¹ þeim: C_e, C_ð, G; mgl. F, A, B, C_γ, D, E, I. ⁴²⁻⁴⁴ 'ok munu — at finnaz þar: C_e; 'ok munu ver þar þá finnaz'. á þat sammæltuz þeir at finnaz þar G; ok mundu þeir þar (þá B) finnaz. ok svá kom, at þeir sammæltuz á þat F, A, B, C_γ, D, E, I; ok mundi þeir finnaz þar C_ð. ⁴⁴ síðan — út: F, A, B, C_γ, D; síðan letu njálssynir út C_e, G, I; síðan letu njálssynir í haf E; fóru njátssynir C_ð. ⁴⁴⁻⁴⁵ sigldu — þrándheim: B, — lígeledes D (men med við ogsá foran norðr); sigldu (skrevet sigldu [lg noget forskrevet] F) til noregs ok kómu ("kō" C_e) við þrándheim F, C_e, C_γ, G; sigldu á haf ok kómu norðr til þrándhelms I; sigldu til þrándhelms (skrevet þranke i A) A, E; lettu eigi fyrr en þeir kómu til noregs ok kómu til þrándhelms C_ð. ⁴⁵⁻⁴⁶ dvölduz þeir þar: C_e; -dveljaz þar um hrið G; mgl. F, A, B, C_γ, C_ð, D, E, I.

87. Kolbeinn hjét maðr ok var kallaðr arnljótaron. hann var þrænzkr maðr. hann sigldi þat sumar út til íslands, er þráinn ok njálssynir fóru útan. hann var þann vetr í breiðdal austr. enn um sumarit eptir bjó hann skip sitt í gauta-⁵ vík. ok þá er þeir váru búnir, reri at þeim maðr á báti ok festi bátinn við skipit enn gekk síðan upp á skipit til fundar við kolbein. kolbeinn spurði

87. ¹ Kolbeinn: F, A, B, C_e, C_γ, C_ð, D, G, I; Kolbjörn E. ¹⁻² ok var — arnljótar-: B, D; ok var arnljótar- (skrevet arloif [det i linien stående r forlænget] F) F, C_ð, I; ok var arnljóts- A, C_γ, E, G; hann var arnljóts- C_e. ² hann var: F, A, B, C_e, C_γ, D, E, G, I; mgl. C_ð. ³ þat: F, A, B, C_e, C_γ, C_ð, D, E, G; þetta I. út til: F, A, B, C_e, C_γ, D, G; til C_ð, E; mgl. I (útl ved udeglemmelse). þráinn ok: C_e, G; þeir kolskeggr ok F, A, B, D, E, I; þeir C_ð; mgl. C_γ. ⁴ fóru útan: F, C_e, C_γ, C_ð, D, G; fóro heðan A, I; fóro af íslandi E; sigldu til nóregs B. þann — austr: F, A, C_e, C_γ, E; þann vetr austr í breiðdal B, D, I; þann vetr í breiðdal C_ð; í breiðdal um vetr G. ⁵ sumarit eptir: A, B, C_e (af eptir er kun begyndelsen tilbage), C_γ, D, G, I; um sumarið C_ð, E; várít eptir F. sitt: F, A, B, C_γ, C_ð, E, I; sitt austr D, G; austr C_e. ⁶ ok þá: F, A, C_γ, G, I; "x"ooo C_e (hvor der i øvrigt, efter rummet at dømme, sikkert har stået þá); ok E; enn þá B; en C_ð, D. búnir: F, B, C_e, C_γ, C_ð, D, G; mjög búnir A, E; búnir mjök I. ⁶⁻⁷ at — báti: F, A, B, C_e (ooo þeim maðr á báti), C_γ, E, G, I; maðr á báti at þeim D; þar maðr til þeira á báti C_ð. ⁷ ok festi — skipit: F, B, C_e (ooo [festi [i bortsmuldret] bátinn "ú [i over u bortsmuldret] fkiþ [af fk og af stregen over p ere kun levninger tilbage]"), C_γ, D, G; ok festi bátinn við kaupskipit A, I; ok feste við skipit E; ude-
laðt C_ð. ⁷⁻⁸ enn — skipit: F, A, C_e ("ē gek síðan vp| au fkipt" — alt i hensmuldrende tilstand), C_γ, D, G, I; enn gekk síðan upp á skip B; hann gekk upp á kaupskipit E; ok fór þegar C_ð. ⁸ fundar við kolbein: F, A, B, C_γ, C_ð, D, E, I; móts við þá C_e ("moz [mo næsten helt bortsmuldret] ú þa"), G. ⁸⁻⁹ kolbeinn — namni: F, A (dog hann for kolbeinn), B (dog spyr for spurð), C_e ("kolb. fþði [i, så vel som den øverste del af ð, bortsmuldret] þna mañ [halvt bortsmuldret, men dog endnu fuldkommen læseligt] at [næsten helt bortsmuldret] oofni [i til dels bortsmuldret]"), C_ð, D ("i." for spurði), E, G (dog heiti for namni), I; mgl. C_γ. ⁹⁻¹⁰ 'happr

þenna mann at namni. 'hrappr heiti ek' segir 10 hann. 'hvers son ert þú?' segir kolbeinn. hrappr svarar 'ek em son örgumleiða, geirólfs-sonar 'gerpis'. 'hvat vill þú mjer?' segir kolbeinn. 'ek 'vil biðja þik' segir hrappr 'at þú flytir mik um 'haf'. kolbeinn spyr 'hver nauðsynu er þjer á?'

— hann: F, A, B, C₈ ('hrappr .h. ek .f. | h., C₃, D, E, G, I; mgl. C₇. 10-14 hvers — haf': — hvers s. ertú? s. kolbeinn. hrappr 'f. (v. utydel.)' 'ek em son "avrgumleiða", geirólfs-s. (e meget afbleget) gerpis'. 'hvat viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vildi, at þú flyttir (synes skrevet med "i" for i) mik um haf' segir hann C₃; hvat viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vilda beiða þik, at þú flyttir mik um haf'. kolbeinn svarar ('s.' B; ".f." D) 'hvers son ertú?' 'ek em son örgumleiða ('avrgvleiða' B, "augvleiða" D), geirólfs-sonar gerpis ('g'píf' B; "geípíf' D)' B, D; hvat viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vil beiða þik' s. hrappr 'at þú flytir mik um islandshaf'. kolbeinn s. 'hvers son ertú?' 'ek em s. "orgvleiða", geirólfs-s. gerpis' A; hvat viltú mjer?' s. kolbeinn. 'eg vil biðja þig' s. hrappr 'attú flytir mik í brutt af íslandl'. kolbeinn "f." 'hvers son ertú?' 'eg em son "avrgv (av í ét tegn) leiða", geirólfs-s. gerpis' E; hvat viltú mer?' s. hann. 'ek vil biðja' s. hrappr 'at þú flytir mik um islandshaf'. kolbeinn "f." 'hvers son ertú?' hann svarar (eller svaraði) 'ek em son "avrgvm (av í ét tegn, r og v. forlængede) leiða g'olff .f." gerpis' I; hvat viltú?' s. kolbeinn. 'ek vilda biðja þik' s. hrappr 'at þú flyttir mik um haf'. kolbeinn spyr, hvers s. hann værl. 'ek em' s. hann 'son "augv leiða", geirólfs-s. "g'píf'" G; "hvt (a lidt beskadiget) v (heraf er dog kun den første del tilbage) oooooooooo kolb. (k beskadiget) ek villða oodja (for en stor del bortsmuldret) | þik f. hraoooo þv (næsten helt bortsmuldret) flyt' mik (m næsten helt bortsmuldret) v (for en stor del bortsmuldret) h[af]. kolb. f[er]p oooooooooo v. ek (af k er kun l tilbage) e (er endnu tilstede) oooo [rgv (beskadiget, især g) leiða (med et overflødig træk, der lidt ligner f, efter a) ooooo. f. (begge disse bogstaver beskadigede) anp (af p er kun det første træk tilbage, men an synes fuldkommen sikkert) ooo" C₈ (hvor det sidste ord måske har heddet gripils; jf. G^o læsemåde); ek vil beiða þik, at þú flytir mik um haf'. kolbeinn s., hvers son hann værl. 'ek em son "augumleiða (gum mindre tydel.)", geirólfs-sonar gerpis' C₇; hvat viltú mer?' s. kolbeinn. 'ek vil biðja þik, at þú flytir mik um haf' F. 14 spyr: F, C₇, G; "f" (f beskadiget) C₈,

‘ek hefi vegit víg eitt’ segir hrappur. ‘hvert víg er 15 þat?’ segir kolbeinn ‘eða hverir eru til eptirmáls?’ hrappur svarar ‘ek hefi vegit örlyg örlygsson, hróðgeirs-sonar hins hvíta. enn til eptirmáls eru vápnfirðingar’. Þess get ek, at sá hafi verr, er þik flytr’ segir kolbeinn. hrappur mælti ‘vinr em ek 20

“ŕ.” E, “ŕ.” I; “.f.” A, D; “g.” (= svarar eller svaraði) B; mælti Cð (jf. næst fölg. note). er þjer á?’ F, A, B, Cŕ, Cð, D, E, I; hánun væri á at fara utan G, — lígeledes uden tvíel Cc (hvor dog nu kun ”vtan [n beskadiget]“ er tilbage). ¹⁵ eitt: F, A, B, Cŕ, D, E, I; mgl. Cð, G; men Cc synes at have haft ek hefir vegit mann einn for ek hefi — eitt. segir hrappur: F, A, B, Cŕ, D, E, G; s. hann Cð, I — men I har desuden hann svarar (eller svaraði) foran replikken; ooooo Cc. ¹⁵⁻¹⁶ hvert — þat: F, B, Cŕ, D, G; hvert víg var þat A, E, I; “hvt ooi e’ þ” Cc (hvor en prik under t, hvis den ikke er løvning af et tegn i linien neden under, må antyde, at hvert skal forandres til hverr — og replikken har da vistnok lidd hvert maðr er þat); hverr hefir fyrir orðit Cð. ¹⁶ segir kolbeinn: F, A, B, Cc (hvor “.f.” og en del af kolb. er endnu i behold), Cŕ, D (kolbeinn feilskr. kol̄.), E, G, I; mgl. Cð. ¹⁷⁻¹⁸ hrappur — vápnfirðingar: Cð (svarar forkortet f̄. [tegnet over v utydel.]), G (dog s. hrappur efter replikken i steden for hrappur svarar foran samme); ‘ek hefi vegit (feilskr. végi B; disse tre ord mgl. D) örlyg (“ólauð” D) örlygs-son, hróðgeirs-sonar hins hvíta. enn til eptirmáls eru þeir vápnfirðingar B, D; ‘ek hefi vegit örlyg (“avilavg [av begge steder i ét tegn]“ E) örygs-son (ólvis-s. A, E), hróðgeirs-sonar ins (mgl. E) hvíta, ok (mgl. E) eru til eptirmáls vápnfirðingar A, Cŕ, E; hann svarar (eller svaraði) ‘ek hefi vegit örlyg ólvis-s., hróðgeirs-s. ens (skrevet einf hvíta, ok ero vápnfirðingar til eptirmáls I; oooooooooo ”róðg’f (r meget beskadiget) f. h̄nf (nf beskadiget) 40000000oorv uapn úr“oooo Cc; ‘vápnfirðingar’ s. hrappur (disse to ord utydelige og usikre. Der kan have stået “.f. h̄w.” eller “.f. h̄”) ‘en ek vá (utydel.) örlyg örygs-son, hróðgeirs-sonar hins hvíta F. ¹⁹⁻²⁰ þess — kolbeinn: F (ordene verr, er utydel.), B, D; þess get ek’ s. kolbeinn ‘at sá hafi verr, er þik flytr’ A, Cŕ, E, I (dog kolbeinn svarar [eller svaraði] foran replikken for segir kolbeinn); ‘sá mon verr hafa, er þik flytr’ s. kolbeinn Cð; ‘þess get ek, at sá hafi verr, er við þer tekr eðr þik flytr’ s. kolbeinn G; ”ooo get ek at 60000000okr (stærkt beskadiget) e (efter e, hvor der vistnok har stået en prik, er nu et lille hul) þik flooo (k fi meget beskadiget)“ Cc.

‘vinar míns — enn geld ek þat, er illa er til mín
 ‘gört —; enda skortir mik eigi fje til at leggja fyri
 ‘farit’. síðan tók kolbeinn við hrappi. lítlu síðar
 gaf byr, ok sigla þeir í haf. hrapp þraut vistir í
 25 hafi: settiz hann þá at með þeim, er næstir váru.
 þeir spruttu upp með illyrðum. ok svá kom, at
 þeir ráðaz á — ok hefir hrapp þá þegar undir tvá
 menn. þá var sagt kolbeini, ok bauð hann hrappi

20 mælti: F, A, B, C η , C δ , D, G, I; “.l.” E; ooooo Ce. 20-21 ek vinar
 míns: F, B, C δ , D, E, G; “unn” (= vinar) C η (synes tydeligt [vinn
 em vinar har også udseende af oprindelighed]); ek vina minna A, I;
 ooo'n' (n næsten helt bortsmuldret og tegnet over samme lidt beska-
 diget. Dette brudstykke bruger ofte v for r i enden af et ord) e'
 e''ooooo Ce. 21 enn (foran geld): F, A, B, C η , D, G, I; enda C δ ;
 mgl. E; ooo Ce. þat — mín: F, A, B, C η , C δ , D, E; þat, sem
 til mín er illa I; ef illa er til mín G; oooooo Ce. 22-28 enda —
 farit: F; enda (mgl. C δ) skortir mik eigi fe til at leiga farit B, C η ,
 C δ , D; enda skortir mik eigi fe til at leiga far undir mik G; enda
 spari ek (for disse tre ord har E eg spare) eigi at leiga far — því
 at ek hefi nógt fe til þessa (þess E) A, E; enn eigi spari ek at
 leiga far — því nógt hefi ek fe til þess I; ooooooo Ce (hvor kun
 fe er tilbage). 28 síðan — hrappi: F (hvor hrappi er forkortet u^w,
 men hvor w er meget utydeligt); síðan tók (tekr A, E, I) kolbeinn
 við hánum A, B, C η , D, E, I; kolbeinn tók við hánum C δ ; þat
 varð um síðir, at kolbeinn tók við hánum G. 24 gaf byr: F, C η ;
 gaf þeim byr A, B, D, E, I; gaf þeim byri G; “v (utydel.) byn” C δ .
 ok — haf: F, C δ (la utydeligt), E; ok sigla (sigldu G) þeir
 (mgl. D) á haf B, C η , D, G; ok (mgl. I) sigla þeir til hafs A, I.
 hrapp þraut vistir: F, A (ir [i vistir] er udtrykt på en noget usæd-
 vanlig måde), B (hvor der for hrapp først synes at have stået “h^wpr”,
 men det sidste bogstav er ufuldstændig udraderet), C η , D, I; hrapp
 þraut vist G; hrappi þraut vistir E; hrapp þratu vistir C δ . 25 þá:
 F, A, B, C η , C δ , E, G, I; mgl. D. 26 þeir spruttu: F, A, C η , C δ ;
 þeir spretta B, D; spruttu þeir E; en þeir spruttu G; þeir hljópo
 I. kom: F, B, C η , C δ , D, G, I; kemr A, E. 27-28 hefir — menn:
 F, C η (hvor dog hefir er udeglemt); hefir hrapp þá under þegar I
 menn A; hefir hrapp þá þegar IJ menn undir E; hefir hrapp
 þegar undir IJ menn (de to sidste ord ulæselige C δ) C δ , I; hefir
 hann þá þegar undir B; hefir hann þá undir þegar D; hefir hrapp

í mötuneyti sitt, ok hann þá þat. þeir koma af hafi ok leggja útan við agðanes. þá spyr kolbeinn hrapp 'hvar er fje þat, er þú bautt í leigu 'undir þik?' 'þat er út á íslandi' segir hrappr. kolbeinn mælti 'vera munt þú fleirum prettóttr 'enn mjer; enn þó vil ek þjer nú upp gefa alla 'leiguna'. hrappr bað hann hafa þökk fyrir 'eða 35

þegar undir G. 28 þá — hrappi: F ("h^{op}" for hrappi), A, B, C η (hrappi forkortet h^{op}), D (hrapp for hrappi), E (som D), I; þat sá kolbeinn, ok bað hann hrappi G; "kolb. | kō (utydel.) þa i oc (meget utydel.) lēt (meget utydel.; "lēt" er = lét) h^{op} þa" C δ . 29 mötuneyti sitt: F, A, B, G, I; sitt mötuneyti D; mötuneyti til sín C δ ; mötuneyte með ser E; "mautu m; s^u" C η ([noget utydel.] = mötu með ser). ok hann þá þat: F, A, B, C η , D, E; ok þá hann þat I; ok þat þá hann G; udeladt C δ (i overensstemmelse med næst foreg. note). 29-30 þeir — leggja: F, B, C η , E (dog kvómu for koma), G, I; koma þeir af hafi ok leggja D; þeir koma af hafi A; þeir koma at C δ . 30-32 þá — þik: A (dog med spurde for spyr, samt uden hrapp), E (dog uden hrapp, samt med eftir for undir I (dog spurdi for spyr, samt þat se for fje þat); þá spyr (spurdi F, C η) kolbeinn hrapp (mgl. F, B, C η , D), hvar se þat væri, er hann bað í leigu undir (fyri G) sik F, B, C η , D, G; "kolb. sþði þa ept' v skip leiguna" C δ (temmelig utydel., især v skip). 32 'þat — segir hrappr: A; hrappr svarar ("E." B, "r^u." E, "N. [v forlænget]" I; "A." F, D) 'þat er út (mgl. E) á íslandi' F, B, D, E, I; hann s., at þat væri út á íslandi G; hrappr s. þat vera út á íslandi C η ; hrappr sagði hana (jf. næst foreg. note) vera eptir út á íslandi C δ . 33 kolbeinn mætti: C δ (hvor dog mætti er meget utydeligt og en del deraf bortskären), I; medens G i stedet for disse ord har s. kolbeinn efter mjer; mgl. F, A, B, C η , D, E. vera: F, A, C η , C δ ("þa" utydeligt og den nederste del bortskären), D, E, G; verða B, I. fleirum prettóttr: F (prettóttr feilskr. þrétu — prikken hörer egentlig til t, over hvilket den ikke kunde få plads), A, B, C η , C δ , D, E, I; "sþttug: (vistnok ved feilskrift for prettugr) fleirv" G. 34-35 enn þó — leiguna: F, A, C η (dog uden enn, som det synes; samt uden alla), E, I; enn þó vil ek nú (mgl. G) gefa þer upp alla leiguna B, D, G; udeladt C δ . 35 hrappr — eða: F, A, B (dog med indskudt alla foran þökk), C η , D (dog uden eða), E, G (dog þat for 'eða), I; udeladt i C δ .

‘hvat leggr þú nú til ráðs með mjer?’ þat fyrst segir kolbeinn ‘at þú far sem bráðast frá skipi; því at allir austmenn munu illa túlka fyri þjer. ‘enn þó ræð ek þjer þat annat heilræði, at þú
 40 ‘svík aldri lánardröttin þinn’. síðan gekk hrappr á land upp með vápnum sínum ok hafði öxi eina mikla í hendi vafinskeptu. hann ferr þar til, er hann kemr til guðbrands í dala. hann var hinn mesti vin hákonar jarls. þeir áttu hof báðir saman;
 45 ok var því aldri upp lokit nema þá er jarl kom þangat. þat var annat mest hof í norvegi — enn

³⁸ hvat — mjer?: F, A, B, C η , D, E, G, I (dog uden nú); ‘hvert ráð ser þú nú fyrir mer?’ kvað hrappr C $\mathfrak{D}$. ³⁰⁻³⁷ þat — kolbeinn: A, B, C η , D, E, G, I; ‘þat fyrst’ s. hann F; kolbeinn mælti ‘þat ræð ek þer fyrst C $\mathfrak{D}$. ³⁷⁻³⁹ ‘at þú — heilræði: F, A, B (dog farir for far), C η (til dels meget utydeligt, og, som det synes, med ”kaupmǫ” for allir austmenn), D (som B), I (hvor dog det første bogstav i bráðast er således beskadiget, at der kunde have stået hraðast); ‘attú farir sem fyst frá skipi — því at allir austmenn munu illa túlka fyrir þjer. en ræð ek þjer heilræði E; at þú verðir brott heðan sem skjótast — ok þat annat ræð ek þer C $\mathfrak{D}$; mgl. G (i det man formodentlig har forvevlet det sidste at þú med det første). ⁴⁰ svík: F, A, B, C η , C $\mathfrak{D}$, D (feilskr. fkuik); svíkir E, G, I. síðan gekk hrappr: F, A, B (s bortrevet), C η , D, E, G, I; gekk hrappr þá C $\mathfrak{D}$. ⁴¹ sínum: F, A, B, C η , C $\mathfrak{D}$, D, E, G; mgl. I. ok (foran hafði): F, B, C η , C $\mathfrak{D}$, D; hann A, E, G, I. ⁴¹⁻⁴² eina — vafinskeptu: F, B (in næsten bortsmuldret), C η (vafinskeptu synes skrevet uauþ skeftu, men er utydeligt, især skeftu), D; mikla í hendi (ser tilf. C $\mathfrak{D}$) vafinskeptu C $\mathfrak{D}$, G; mikla vafinskeptu í hendi A, E, I. ⁴²⁻⁴³ hann ferr — dala: F, A, G; hrappr gekk þar til, er hann kom til guðbrands í (mgl. D) dala B, D; hann ferr þar til, er hann finnr guðbrand í dölum C η ; hann fer til guðbrands í dölum E; ferr hann þar til, er hann kemr til guðbrandsdala. þar reð fyrir dalaguðbrandr I; hann kom til guðbrandsdala. sá het guðbrandr, er þar reð fyr C $\mathfrak{D}$. ⁴⁴ hof báðir: F, A, C η , C $\mathfrak{D}$, G; báðir hof E; eitt hof báðir I; hof B, D. ⁴⁵ því aldri: F, A, B, C η (því meget utydeligt), C $\mathfrak{D}$, D, E, I; aldri því G. er (efter þá): A, B, C η , C $\mathfrak{D}$, D, E, G, I; mgl. F. ⁴⁶ þangat: F, A, B, C η .

annat á hlöðum. þrándr hjét sonr guðbrands enn guðrún dóttir. hrappr gekk fyri guðbrand ok kvaddi hann vel. guðbrandr spýrr, hvat manna hann væri. hrappr sagði til namns síns ok þat með, at hann 50 væri útan af íslandi. síðan biðr hann guðbrand, at hann tæki við hánum. guðbrandr mælti 'ekki 'litz mjer svá á þik, sem þú munir gæfumaðr vera'. 'mjök þykki mjer ok logit frá þjer' segir hrappr 'er þat var sagt, at þú tækir við öllum þeim er 55 'þik bæði ok engi maðr væri jafnágætr sem þú.

D, E, G, I; mgl. Cð. 46-47 annat — annat: F, A, B, Cγ, D; hof mest í nóregi ok annat E; annat mest en annað Cð; annat mest hof í nóregi en G; annat höfuthof mest í nóregi enn I. 47 á: F, A, B, Cγ, Cð, D, E (fórst skrevet) [= I], men derpá overstreget og na [si ét tegn] sat i stedet, I; at G. 48 fyri guðbrand: F, A, B, Cγ (meget utydel.), Cð, E, G, I; til guðbrands D. 49 guðbrandr spýrr: G (verbet noget utydeligt), I; hann "f" B; hann "f." Cγ, D; hann spurði F, A, Cð, E. manna: — "in" alle (F, A, B, Cγ [noget utydel.], Cð, D, E, G, I). væri: F, A, B, Cγ, Cð, D, E, I; se G. 50 hrappr (foran sagði): F, A, Cγ, Cð, E, G, I; hann B, D. 50-51 til — íslandi: A, E (dog "f." for þat með; íslandi forkortet som ísland); til nafns síns ok at hann væri íslenzkr I; til sín ok at hann(?) væri af íslandi útan Cγ (utydel.); til sín ok (at F, D) hann væri útan af íslandi F, B, D; til sín ok kvaz vera íslenzkr Cð; at hann var utan af íslandi G. 51 síðan biðr hann: F, A, Cγ, E, G (meget utydel.), I; síðan beiddi hann B, D; ok biðr Cð. 52 at hann — hánum: F (tæki skrevet teki, hvor e har været noget utydeligt, hvorfor Olavius har læst tak), B, D, G (til dels utydel.); at hann skyldi taka við hánum A, E, I; "úrtokv" (= viðröku) Cð; ~~~~~ Cγ. guðbrandr mælti: F, A, B, Cγ (utydel.), D, E, G; guðbrandr svarar (eðler svaraði) I; hann s. Cð. 53 svá: F, B, Cγ (utydel.), Cð, D, G, I; mgl. A, E. vera: F, A, B, Cγ, Cð, D, E, G; mgl. I. 54 þykki — þjer: F, A, B, Cγ (dog uden ok), G, I; þiki mjer logit frá E; er ok logit frá þer Cð, D. 55 er þat var sagt: F, A, B, Cγ, D, E, G, I (dog at for er); udeladt i Cð. 55-56 tækir — bæði: F, A, B (dog beiddu for bæði), Cγ, D (som B), E, G, I; værir góðr viðr-takna Cð. 56 ok engl — sem þú: F, A, B, Cγ (her mangler dog maðr væri), D, E, G, I; udeladt i Cð.

‘mun ek því í móti mæla, ef þú tekr eigi við ‘mjer’. guðbrandr mælti ‘hjer munt þú vera hljóta’. ‘hvar vísar þú mjer til sess?’ segir hrappr. ‘á 60 ‘hinn úæðra bekk’ segir guðbrandr ‘gegent öndvegi ‘mínu’. hrappr fór í sæti sitt. hann kunni frá mörgu at segja. var þat fyrst, at guðbrandi þótti gaman at ok mörgum öðrum; enn þó kom svá, at mörgum þótti ofkerski. ok þar kom, at hann slóz á 65 tal við guðrúnu dóttur guðbrands svá at þat töluðu menn, at hann myndi fífla hana. enn er guðbrandr

⁵⁷ mun — mæla: F, A, E; ok man ek því á (mgl. C η) móti mæla B, C η (þá mæla nær til dels meget utydel., D; enn ek man því í móti mæla I; en ek mun í móti því mæla G; udeladt i C $\mathfrak{S}$. ⁵⁷⁻⁵⁸ ef — mjer: F, A, B, C η , D, E, G, I; naturligvis udeladt i C $\mathfrak{S}$ (jf. de to næst foreg. noter). ⁵⁸ hljóta: F, A, B, C η , D, E, G, I; verða C $\mathfrak{S}$. ⁵⁹ vísar — sess: F, C η ; vísar þú mer til sætis B, C $\mathfrak{S}$, D, G; mantú visa mer til sætis I; vísar þú mer at sitja A; skal eg sitja E. segir hrappr: F, A, C η , C $\mathfrak{S}$, G, I; s. hann E; hvorimod B og D sætte hrappr mælti foran replikken. ⁶⁰ segir guðbrandr: C $\mathfrak{S}$, E, I; mgl. F, A, B, C η , D, G. ⁶⁰⁻⁶¹ gegnt öndvegi mínu: A, C η , E (öndugi for öndvegl), G, I (som E); ”gaghyt ohydgi“ mínu F, ”gagút avnduegi (av i ét tegn)“ mínu C $\mathfrak{S}$; utar frá önduglun B; utar frá ”öndugi“ mínu D. ⁶¹ hrappr — sitt: F, C η , E; hrappr fór (fer D; gekk A, I) til sætis síns A, B, D, G, I; udeladt i C $\mathfrak{S}$. hann: F, A, B, C η , D, E, G, I; hrappr C $\mathfrak{S}$. ⁶²⁻⁶³ var — öðrum: F, A, B (dog svá for þat), D (dog med svo for þat, samt med indskudt honum foran ok), G, I; var þat fyst, at guðbrandi þótti gaman at mörgu (mörgum orðum hans E) C η , E; þótti guðbrandi fyrst gaman at hánun C $\mathfrak{S}$. ⁶³⁻⁶⁴ þó — ofkerski. ok: F, A (dog þá for þó), B (dog þar kom for þó kom svá), C η (dog flestum for mörgum), C $\mathfrak{S}$, D (dog svo kom for þó kom svá), E (dog ”af kefki“ for ofkerski), I; oversprunget i G. ⁶⁴ þar kom, at: B, G; þar kom, er I; svá kom, at F, B, C η , D, E; svá lauk, at C $\mathfrak{S}$. hann slóz: F (s og en del af l bortskåret), A, B (forskrevet omtrent således hoflotz), C η , C $\mathfrak{S}$, D, G; slóz I (hvor hann mgl., sikkert ved udeglemmelse); hann slæst E. ⁶⁵ dóttur guðbrands: G; mgl. F, A, B, C η , C $\mathfrak{S}$, D, E, I. ⁶⁵⁻⁶⁶ svá — fífla hana: G; svá at margir töluðu (mæltu C $\mathfrak{S}$), at hann mundi fífla hana F, A, B, C η , C $\mathfrak{S}$, D; svo at margir töluðu, at hann fíflði (uden object) E; mgl. I. ⁶⁶ er: F,

varð þess varr, taldi hann á hana mjök, er hón átti tal við hrapp, ok bað hana varaz at mæla nakkvat við hann svá at eigi heyrði allir menn. hón hjet góðu um fyrst, enn þó dró til vanda um 70 tal þeira. þá setti guðbrandr til ásvarð verkstjóra sinn at ganga með henni hvert er hón færi. einu hverju sinni var þat, at hón beiddiz at fara á hnotskóg at skemmta sjer ok fylgði ásvarðr henni.

A, B, C η , C ϑ , E (hvor er dog mangler i texten, men synes tilføiet i margen, skönt uden henvisningstegn), G, I; mgl. D. 67 varð þess varr: F, A, B, C η , C ϑ , D, G, I; spurði þetta E. taldi hann á: F, A, B, C η , D, E, G, I; talaði hann um við C ϑ . 67-68 mjök — bað hana: B, C η , D, — lígeledes (kun med hann for hrapp) F, A, E, I; er hón ætti tal við hann, ok bað hana C ϑ ; oversprunget i G. 68-69 varaz — menn: F, B (dog uden nakkvat), D (dog uden nakkvat, samt med svo for svá at); varaz at mæla (tala E) við hann nökkurt orð svá at eigi heyr (heyrðu E) allir menn A, E; varaz at eiga tal við hann ne mæla við hann nökkurt orð svá at eigi heyrði allir menn I; varaz at tala nökkvat við hann svá at (her mangler eigi) heyrði aðrir menn G; varaz at mæla nökkurt við hann (de tre sidste ord meget utydelige) svá at eingir menn heyrði C η ; ekki mæla við hann C ϑ . 70 um fyrst: F, A, B, C η , D, G; um þat fyrst I; um þat C ϑ ; mgl. E. 70-71 vanda — þeira: F, B, C η , D, G; ens sama um tal þeira A, E, I; vana C ϑ . 71 þá — til: F, A, C η , D, G, I; þá setti guðbrandr B, C ϑ ; guðbrandr sette til E. verkstjóra: F, A, B, C η , C ϑ , D, E, G; verkman I. 72 henni: F, A, C η , D, G, I; henni út ok inn ok (mgl. E) B, E; þelm C ϑ . er hón færi: F, A, B, C η , D, I; er hún fare E; sem hón fór C ϑ ; er hón gekk G. 72-74 einu hverju — ásvarðr: F ("beiddiz" for beiddiz), A (dog ok skemmta for at skemmta), C η (hvor især þat, at er meget utydeligt, men hvor þat dog synes at stå [som þ'] over linien), G (dog varð for var, samt ok skemmta for at skemmta); þat var einhverju sinne, at hón beiddist at fara á hnotskóg at skemmta (feilskr. fkeni) ser ok fygdí ásvarðr E; einu hverju sinni var þat, at hón beiddiz (skrevet beiddiz) at fara á hnotskóg ok fylgdi ásvarðr I; ok svá þó at (for disse fire ord har D ok í hverju sinne svo ok þá er) hún beiddiz (beidde D) at fara á hnotskóg at skemmta ser, þá fylgdi ásvarðr (feilskr. afvað: B) B, D; einhverju sinni fór hón á hnotskóg ok ásvarðr með C ϑ .

- 75 hrappr leitar eptir þeim ok finnr þau á hnotskóg-
inum. hann tók í hönd guðrúnu ok leiddi hana
eina saman. síðan fór ásvaðr at leita hennar ok
fann þau í runni einum liggja bæði saman. hann
hleypr at með öxi reidda ok hjó til fótar hrapps.
80 enn hrappr bráz við fast, ok missti ásvaðr hans.
hrappr spratt á fætr sem skjótast ok þreif öxi
sína. síðan vildi ásvaðr undan snúaz. hrappr
höggr í sundr í hánum hrygginn. þá mælti guðrún
'nú hefir þú þat unnit, er þú munt eigi með föður

75-76 leitar — -skóginum: A, E (*dog skóginum for hnotskóginum*), I (*dog í skóginum for á hnotskóginum*); leitar eptir þeim ok fann þau F, C η , G; kom þar C ϑ ; leitar eftir þeim einhverju sinni (*med hensyn til dette udtryk jf. næst foreg. note*) ok fann þau B, D. 76 hann — guðrúnu: I; hann tók (*tekr E*) í hönd henni E, G; ok tók hann (*disse to ord meget utydelige*) í hönd henni C η ; ok tók í hönd henni F, A, B, C ϑ , D. leiddi: F, A, B, C η , C ϑ , D, G, I; leidir E. 77 síðan — leita: F, A, C η , G, I; ok síðan fór (*mgl. B, vistnok ved feilskrift*) ásvaðr at leita B, D; ásvaðr fór at leita C ϑ ; ásvaðr leitar E. hennar: F, B, C ϑ , D, E, I; þeira A, G (*feilskr. þ'z*). 78 í runni — saman: A, B, I; í einum runne liggja bæði saman E; liggja í runni einum (*mgl. F*) bæði saman F, C ϑ ; liggja bæde saman í runne einum D; í runni einum bæði saman G. 79 hleypr — reidda: F, A; hleypr (*hijóp G*) at með reidda exi E, G; hleypr með reidda öxi at I; hijóp at með öxi mikla B; hleypr at með mikla öxi D; hijóp at með öxl C ϑ . hjó til fótar hrapps: F, G; hjó til fótans hrapps B, D; hjó (*höggr A, E, I*) til i⁷⁴; i⁷⁴ I) fótans (*á indskyder E*) hánum A, C ϑ , E, I. 80-81 enn — þreif: — enn hrappr bráz (*brá B, D*) við fast, ok missti ásvaðr (*hann F, A, E*) hans (*hrapps E*). hrappr (*hann F*) spratt (*sprettr F*; hleypr E) á fætr sem skjótast (*hradaast E*) ok þreif F, A, B, D, E; enn hrappr bráz við fast — ok missti hann hans — spratt síðan upp sem skjótast ok greip I; en hann brá við fast ok spratt (*feilskr. sþtt*) upp sem skjótast ok þreif G; hrappr klippti undan fætinum. hann þreif upp C ϑ . 82 síðan — snúaz: F, A, B, D, E; ásvaðr vildi þá undan snúaz I; *mgl. C ϑ , G*. 82-83 hrappr höggr: F, A, B, D, E; hrappr hjó G; enn hrappr höggr I; ok hjó ásvaðr banahögg ok C ϑ . 84 þat unnit: F, B, C ϑ , D, G; þat verk unnit I; unnit þat verk A; illa gert E. 84-85 er þú — vera: F, G (*dog med at for er, samt med ude-*

'mínun lengr vera. enn þó er þat sumt, er hánun 85
 'mun enn verr þykkja — því at ek fer með barni'.
 hrappr svarar 'eigi skal hann þetta af öðrum spyrja,
 'ok skal ek fara heim ok segja hánun hvárttveggja'.
 'þá munt þú eigi með fjörvi í braut komaz' segir
 hón. 'á þat skal hætta' segir hann. eptir þat 90
 fylgir hann henni til kvenna annarra, enn hann
 fór heim. guðbrandr sat í öndvegi, ok var fátt
 manna í stofunni. hrappr gekk fyrir hann ok bar
 hátt öxina. guðbrandr spurði 'hví er blóðug öx

glemmelse af með); er þú munt eigi lengr (*lengi I*) vera (*mgf. Cð*)
 með föður mínum *A, Cð, I*; ok muntú eigi lengr með föðr mínum
E; er þú mant eigi með fjörvi undan komaz *B og D* (*hvilke to mem-*
braners læsemåde óiensynlig er indkommen fra det følgende). 85-86 enn
 — enn: *A*; enn þó er þat sumt, at hánun mun *E*; enn þó er þat
 annat, er feðr mínom man *I*; en þó mun hánun enn sumt *F*;
 enn þó man feðr mínum sumt *B, D*; en hánun mun þó annat
Cð; mun hánun þó sumt *G*. 86 því — barni': *F, A* (*dog em for*
fer), *E, I* (*dog med tilføiet s. hón efter barni'*); þat er ek em (*fer G*)
 með barni' *Cð, G*; þat er ek geng (*fer D*) með barni — veidr þú
 því' *B, D*. 87 hrappr svarar: *B*; "h³. f³." *E*; hrappr "f." *F, A,*
Cð, D; hrappr mælti *I*; *hvorimod G herfor indskyder s. hrappr efter*
replikkens første sætning (se næst følg. note). spyrja: *F, B, Cð, D,*
E; fretta *A*; fretta' s. hrappr 'en af mer *G*; udeglemt *I*. 88 ok
 skal ek: *F, A, B, Cð, D, E*; skal ek *G*; ek skal *I*. fara heim ok:
F, B, D, E, G, I; fara heim at *A*; udeladt *Cð*. 89 þá — komaz: *F,*
A (*der dog ved en feiltagelse gentager med fjörvi efter komaz*), *E,*
G (*dog uden þú efter munt*), *I*; drepinn muntú þá *Cð*; hættaumkít
 hefir þú þá *B og D* (*se note 87 84-85*). 90 á þat skal: *F, A, B, Cð,*
D, G, I; þar skal eg á *E*. 90-92 eptir — fótr: *F, A, B* (*dog fylgði*
í og en del af y bortsmuldret — tillige mangler i ved feilskrift) for
 fylgir, samt hrappr ferr for hann fótr), *D* (*dog fylgde for fylgir, samt*
 hrappr fer for hann fótr), *G* (*dog med feilskriften adza for annarra, samt*
 med ferr for fótr), *I* (*dog fylgdi for fylgir*); þá fylgir hann henni til annara
 kvenna, hann fótr *E*; ferr hann þá *Cð*. 92 öndvegi: *F* (*öndugi*), *A, B*
 (*öndugi*), *D, E, G, I* (*öndugi*); öndvegi sínu *Cð*. fátt: *F, A, B, D, E, G,*
I; mart *Cð*. 93 stofunni: *F, B, Cð, D, E, G, I*; stofu *A*. 94 spurði:
F, E; "f³." *I*; "f³." *B*; "f³." *D*; spyr hann *G*; "f." *A*; mælti *Cð*.

95 þín? 'ek gerða at bakverk ásvarðar verkstjóra
 þíns' segir hrappr. 'þat mun eigi af góðu' segir
 guðbrandr 'þú munt hafa vegit hann'. 'svá er
 'víst' segir hrappr. 'hvat var til saka?' segir guð-
 brandr. 'lítit myndi yðr þykkja' segir hrappr 'hann
 100 'vildi höggva af mjer fótinn'.⁶ 'hvat hafðir þú til
 'gört áðr?' segir guðbrandr. 'þat, er hann átti enga
 'sök á' segir hrappr. 'þó mátt þú segja, hvat þat
 'var' segir guðbrandr. hrappr mælti 'ef þú vill
 þat vita, þá lá ek hjá guðrúnu dóttur þinni —
 105 'ok þótti hánum þat illa'. guðbrandr mælti 'standi

94-95 ðx þín: F, A, B, Cð, D, G, I; ðxinn E. 95-96 verkstjóra þíns: B, D; mgl. F, A, Cð, E, G, I. 96 segir hrappr: B, D; s. hann E, G, I; *hvorimod Cð i stedet herfor har hrappr "fv." foran replikken; mgl. F, A. þat — góðu: F, A, B, D, E, G, I; udeladt i Cð. 96-97 segir guðbrandr (efter góðu): sál. her B, D, E, G, I; hvorimod Cð satter disse ord efter replikken; mgl. F, A. 97 'þú — vegit hann': F, A, B, D, G, I; 'hefir þú vegid hann?' Cð; mgl. E. 98 víst: F, A, B, D, E, G, I; udeladt i Cð. 98-99 segir guðbrandr (efter saka?): F, A, B, Cð, D, E, G; hvorimod I satter guðbrandr mælti foran replikken. 99 'lítit — þykkja': F (þykkja feilskr. þuk), A (þykkja skrevet som i F), D, G (dog med indskudt þat efter yðr); 'lítit man yðr (þat tilf. E) þikkja' E, I; 'lítitir mandu yðr þikja' B; udeladt i Cð. segir hrappr: sál. her F, A, B, D, E, G, I (segir udeglemt); hvorimod Cð satter disse ord efter replikken. 100 af: F, A, Cð, D, E, I; undan B, G. 100-101 hafðir — áðr: F, A, B, D, I; hafðir þú áðr til gert E; gerðir þú tii Cð; hafðir þú til sakanna G. 101 segir guðbrandr: sál. F, A, B (guð forskrevet), D, E, G, I; hvorimod Cð har guðbr. mælti foran replikken. 102-103 'þó — segir guðbrandr: F (dog med munt for mátt, samt uden segir guðbrandr), A (dog med indskudt þat foran segja, samt uden segir guðbrandr), B, D, E (dog þat for hvat þat var), I (dog med indskudt þat foran hvat, samt med guðbrandr mælti foran þó i steden for segir guðbrandr efter var); mgl. Cð, G. 103 mælti (foran 'ef): F, A, B, Cð, D, E, G; svarar (eller svaraði) I. 103-104 þú — vita: B, D, G; þú vill vita þat A, E; þú vill vita F, I; þer er á því allmikil (mikil utydel.) forvitni Cð. 104 hjá — þinni: I; hjá dóttur þinni F, A, B, D, E, G; dóttur þína Cð. 105 ok þótti — illa: F, A, B, D, E, G (dog þat hánun*

‘menn upp ok taki hann, ok skal hann drepa’. ‘allítt lætr þú mik njóta mágsemdar’ segir hrappr ‘enn eigi hefir þú þat mannvál at þetta muni ‘skjótliga gera’. Þeir stóðu upp, enn hann hópaði út undan. Þeir hlaupa eftir; enn hann kemz á 110 skóg undan, ok höfðu þeir hans ekki. guðbrandr samnar liði ok ljet kanna skóginn — ok finna þeir hann eigi, því at skógrinn var mikill ok þröngr.

for hánum þat), I; udeladt í Cð. ¹⁰⁶ meun upp: F, A, Cð, E, G, I; upp allir mínir menn B, D. taki — drepa: F, A, G (dog takið for taki); taki (takit D) hann (hrapp Cð), ok skal drepa hann B, Cð, D; taki hann ok drepi I; drept hann E. ¹⁰⁷ allítt — mágsemdar: F, A, B, D, E (lætr skrevet latvr), I; allítt lætr þú njóta mágsemdar mig G; illa mundu þá gera til mága þins Cð. segir hrappr: F (hrappr forkortet ¹⁰⁸ „men ¹⁰⁹ er noget uformeligt), A, B, D, E, G, I; hvorimod Cð i stedet herfor har hrappr mæltu foran replikken. ¹⁰⁸⁻¹¹¹ enn eigi — hans ekki: F (dog ikke med ordfølgen eigi hefir þú, men med den temmelig hårde hefir þú eigi, måske ved en skrivfeil i stedet for þó hefir þú eigi), A (dog þó hefir þú eigi for eigi hefir þú, samt komz for kemz), B (dog med indskudt hánum efter eftir, samt med komz for kemz), D (dog med indskudt honum efter eftir); enn þó hefir þú eigi þat (for eigi þat stár her egentlig þat eigi, i det eigi først er udeglemt, men derpå tilføjet over linien på et urigtigt sted, nemlig efter þat) mannvál at þetta muni skjótt gert geta. Þeir stóðu upp, enn hann hópaði undan, þeir hlaupa eftir — enn hann komst í skóg undan, ok höfðu þeir hans ekki E; enu þó hefir þú eigi þat mannvál at þetta muni skjótliga gera. Þeir stóðu upp allir, enn hann hópaði undan. Þeir hljópu eftir. komz hann á skóginn fyrri þeim, ok höfðu þeir hans ekki I; en eigi hefir (for dette ord har membranen kun et par uæselige tegn) þú þat mannvál at þat muni skjótt gera. Þeir stóðu þá upp, en hann hljóp út. Þeir hlaupa þá eftir hánum en hann undan, unz hann kemr í skóg, ok hafa þeir þá hans ekki G; hrappr hefir nú fyrri sér ðxina ok komz út ok til skógar Cð. ¹¹² samnar — kanna: F, A (dog lætr for ljet), B, D (dog mönnum for liði), E (dog lætr for ljet), I (dog safnaði for samnar, samt lætr for ljet); let samna liði — ok koma í G; let nú leita hans um Cð. ¹¹²⁻¹¹³ ok finna þeir: F, A, B, D, E; ok fundu þeir G; finna þeir I; ok finuz Cð. ¹¹³ því — þröngr: F (þröngr mangler n), G; því at skógrinn var

hrappr ferr um skóginn þar til er hann kom í
 115 rjóðr nakkvart. þar fann hann húsabæ ok mann
 úti — ok klauf skið. hann spurði þenna mann
 at namni, ok nemndiz hann tófi. tófi spurði at
 hans namni, ok nemndiz hrappr sem hann hjet.
 hrappr spyrr, hví bóndi bjoggi svá fjarri öðrum
 120 mönnum. 'því' sagði hann 'at ek þykkjumz hjer
 'litt þurfa at amaz við aðra menn'. 'vit förum

þröngr ok mikill *D*; því at skógr var mikill ok "þiókr" *B*; því at skógrinn var (*udeglegt* *I*; — *efter* var *indskyðer* *A* og *E* svá) mikill ok þröngr (*þikkr* *I*), ok gekk þeim því (*for* gekk þeim því *har* *E* og *I* þí gekk þeim) illa at leita (*hans tilf.* *A, E, I; mgl. Cð.* 114-115 ferr — fann hann: *F, B* (*dog med udeladelse af um skóginn, samt med kemr for kom*), *D* (*dog kemr for kom*), *G* (*dog med udeglæmmelse af kom i eller et andet til sammenhængen passende udtryk*); ferr (*tór* *E, I*) eptir skóginum þar til (*for* eptir — til *har* *E*: þar til í skóginum; *men* *I*, *urigtig*: *aptr* í skóginn þar til) er (*mgl. A*) rjóðr nökkut verðr (*vard* *E, I*) fyrir hánnum. þar fann hann *A, E, I*: fann á einn *Cð.* 115 húsabæ: *F, A, B, Cð, D, E, G*; *feilskr. i I.* 115-116 mann úti: *F, A, B, D, E, G*; mann úti fyrir *I*; var þar maðr útl *Cð.* 116 ok (*foran* klauf): *F, A, B, Cð, D, E, I*; sá *G.* spurði (*foran* þenna): *F, A, Cð, E, G*; "fþ." *I*; "fþ." *B*; ".f." *D.* þenna: *F, B, Cð, D, G*; þann *A, E, I.* 117 ok nemndiz hann tófi: *F, B*; hann nefndiz tófi *Cð*; en hann nefndiz tófi *A, D, G*; 'tófi heiti ek' s. hann *E, I.* 117-118 tófi spurði — hjet: *F, B* (*dog "fþ"* for spurði, samt enn hann for ok), *E* (*dog med indskudt ok efter spurði og hann foran hrappr*); tófi spyrr hann at nafni. en hann nefndiz hrappr *G*; ok spurði hann at nafni. hann "q" hrappr helta *A*; ok "fþ." í mótt, hversu hann heiti. hrappr ".f." til nafns síns *I*: tófi "fþ." at hans nafne. enn hann nefndiz tófi, sem hann *D*; *ude-* *ladt* í *Cð.* 119 hrappr spyrr — öðrum: *F* (*for* spyrr stár "fþ."), *A* ("f." for spyrr), *B, D, E* (*dog spurði for spyrr*); ok "fþ.", hví bóndi bjoggi svá fjarri *I*; hann spyrr tófa, hví hann se þar svá fjarri öðrum *G*; hrappr mælti 'hví býr þú svá fjarri öðrum *Cð.* 120 'því' sagði hann 'at: *F, A, B, Cð, D, E* (*dog tófi for hann*); hann svarar (*sáledes* — *eller* svaraði — *I*; ".f." *G*) 'því at *G, I.* 120-121 þykkjumz — menn: *F, A, B, D* (*dog sízt for litt*), *E, G* (*dog litt þurfa her for hjer litt þurfa*), *I* (*som* *D*); vil ekki hafa þröng af öðrum mönnum *Cð.* 121-125 'vit — veit: sál *F* (*fyrri skrevet* $\frac{1}{2}$), *A* (*dog med*

‘kynliga með okkr um málin’ segir hrappr ‘ok
 ‘mun ek fyrri segja þjer, hverr ek em: ek hefi
 ‘verit með guðbrandi í dölum, ok stökk ek þaðan
 ‘fyri þat, er ek drap verkstjóra hans. enn ek veit, 125
 ‘at vit erum báðir illmennj — því at þú myndir
 ‘ekki hjer kominn frá öðrum mönnum, nema þú
 ‘værir nakkvars manns útlagi —; ok geri ek þjer
 ‘tvá kosti — at ek mun segja til þín eða vit
 ‘njótum báðir jafnt þess er hjer er’. bóndi mælti 130

udeglemmelse af ek fyrri eller et lignende udtryk, samt med haŕða drepit for drap), B (dog her man fara kynliga með okkr "vín]mæli" for vit — málin, samt segja þer fyrri for fyrri segja þjer), D (dog málið for málin, samt segja þjer fyrri for fyrri segja þjer), E (dog með máli okkru for okkr um málin, með segja þjer fyr for fyrri segja þjer, samt med haŕða drepit for drap), G (dog med "f." hrappr 'ok okkrum málum for um — hrappr, með fyrr for fyrri, samt med í [man skulde have ventet því í] braut þaðan, at for þaðan — er); hrappr mælti 'vit fõrum kynliga. man ek fyrri segja þer, hverr ek em: ek hefi verit með dalugudbrandi, ok stökk ek fyrri þat í brott, er ek haŕða drepit (eller drepinn [pit el. þinn forkortet p]) verkstjóra hans. enn ek þikkjomz vita I; hann (eller hrappr) mælti 'farlmz (mindre tydel.) vit ekki svá fjarri — því at ek veit Cð (jf. det følgende). 120 því — myndir: F, A, B, D, E, I (dog med indskudt s. hann foran því); því at ek veit, at þú mundir G; mundir þú Cð. 127 hjer — mönnum: F (mönnum unótigtig forkortet m [ellers = meun]), I; kominn hjer frá öðrum mönnum E; her kominn frá öðrum A; her kominn einn frá öðrum mönnum B, D; her kominn Cð, G. 127-128 nema — útlagi: F, A, E, I; ef þú værir eigi nõkkurs manns útlagi B, D, G; nema þú værir útlagi. hefi ek drepit verkstjóra guðbrands, ok mun ek sekr gjõrr Cð (jf. note 87 121-125). 128 ek (eŕter geri): F, B, Cð, D, E, G, I; mgl. A. 120 at ek mun segja: F, A, B, D, E, G, I; sá er annarr, at ek segi Cð 129-130 eða — þess er: F, D; eða vit njótum jafnt báðir þess er B; eða vit njótum (t og til dels um [skrevet u] utydeligt) báðir þess er G; eða ella njóti vit báðir þess sem Cð; eða vit neytim háðer (feilskr. baðe A) jafnt (samt E) þess sem (er E) A, E; elliggar neytim vlt báðir þess sem I. 130-131 bóndi — segir: F, B, D; bóndi mælti 'þetta er sem þú segir' kvað tófi G(I); bóndi mælti ("f." A) 'þetta er þeint (mgl. E) eptir því sem þú segir A, E; 'þetta er (her er noget udeglemt) því sem (her mangler þú) segir'

Þetta er jafnt sem þú segir: ek nam konu þessa,
 'er hjer er hjá mjer, ok hefir margr maðr eptir
 'mjer leitat'. síðan leiddi hann hrapp inn með sjer.
 þar váru hús lítil ok vel gör. bóndi sagði hús-
 135 freyju sinni, at hann hafði hrapp ráðit með sjer.
 'flestir munu af manni þessum illt hljóta' segir
 hón 'enn þó munt þú ráða vilja'. síðan var hrappr
 þar. hann var förull mjök ok var aldri heima.
 hann fær nátt fundi guðrúnar jafnan. þeir sátu
 140 um hann feðgar þrándr ok guðbrandr — ok varð
 þat aldri, at þeir fengi færi á hánum; ok fór svá
 fram öll þau missari. guðbrandr ljet segja hákoni
 jarli, hver vandræði hann hafði af hrappi. jarl

s. bóndi I. ¹² er hjer er hjá mjer: F, A, B, D, E; sem her er
 hjá mer G; er hjá mer er I. ¹³²⁻¹³³ eptir — leiddi hann: F, A,
 B (hvort dog hann er udeplemt), D, E, I; at mer leitað síþan', hann
 leiddi G. ¹³⁴ lítil: F, A, B, D, E, I; mikil (!) G. gör: F, A, B, D,
 G, I; at ser E (?). ¹³⁵ slant: F, A, B, D, G; mgl. E, I. ¹³⁶ manni
 — hljóta: F, A, G; þessum manni illt hljóta B, D, I; þessum
 manne hljóta illt E. ¹³⁶⁻¹³⁷ segir hón: sál. (med "f." for segir) F,
 A, B, D, E, G; hvorimod I har hón svarar (eller svaraði) foran re-
 plikken. ¹³⁷ ráða vilja: F, A, B, D, I; þessu ráða vilja E; ráða
 vilja þessu G. ¹³⁷⁻¹³⁸ síðan — þar: F, A, E, G; var hrappr þar I;
 þar var hrappr B, D. ¹³⁸ hann — mjök: F, A, B, D, E, G; gerðiz
 hann viðförull I. var aldri: F, E, G, I; varð aldri D, "vð" B
 (hvort resten er bortsmuldret — men der har sikkert stædet det samme
 som i D); var sjaldan A. ¹³⁹ fær — jafnan: F (dog med indskudt
 "v" [= vð] foran jafnan), A, B, D, E (dog som F), G (dog uden
 jafnan); þáinnr guðrúno jafnan (feilskr. iaf) I. ¹³⁹⁻¹⁴⁰ sátu — guð-
 brandr: F, A, G; sátu um hann jafnan feðgar þrándr ok guðbrandr
 E; sátu um hann jafnan þrándr ok guðbrandr B, D; þrándr ok
 guðbrandr sátu um hann jafnan I. ¹⁴⁰⁻¹⁴¹ varð — hánum: A, B
 ("at þat" [þat = þeir] endnu helt; færir feilskr. fær), D (dog aldri þat
 for þat aldri), I (dog var for varð); varð þat aldri, at þeir fengi
 fang á hánum G; fengu þeir aldri fang á honum E; varð þat aldri,
 at þeir fengi hánum náð F. ¹⁴² öll: F, A, B, D, I; mgl. E, G.
¹⁴³ af hrappi: F, A, B, D, I; hlotit af hrappi E; af hrappi hlotið G.

ljét dæma hrapp útlaga ok lagði fje til höfuðs hánúm enn hjét þó at fara sjálfr at leita eptir 145 hánúm. enn þat fórz þó fyrir; ok þótti jarli þeim sjálfrátt at taka hann, er hann fór svá úvarliga.

88. Þetta sumar hit sama kvámu þeir njáls-synir til norvegs af orkneyjum ok váru þar í kaupstefnu ok biðu þar kára sölmundarsonar, sem þeir höfðu við mælz. þráinn sigfússson bjó þá skip sitt til íslands ok var nú mjök búinn. þá 5

143-144 jarl — útlaga: F (hrapp forkortet κ^w , hvilket Olavius urigtig har gengivet med hann), A (dog hann for jarl), B, D (dog hann for hrapp), E (dog hann útlægan for hrapp útlaga), G; jarl lagði hrapp útlagan I. 144 lagði: F, B, D, E, G, I; leggja A. 145-146 enn hjét — hánúm: F, B (dog uden hánúm), D (dog med indskudt hann foran hjét, samt uden hánúm); ok ætlaði hann sjálfr at fara eflir hánúm E; en het þó at fara sjálfr ok (at I) reyna eptir hánúm (mgl. I) A, I; oversprunget G. 146 þat — fyrir: F, A, B, D, I; þó fórst þat undann E; "þo | fo:ft fjn" G (!). ok þótti jarli: F, A, B, D; þóttl jorli I; því at hánúm þóttl G; ok þótte E. 147 taka hann: F, A, D, G; taka hann elgi B og E og I (máske den oprindelige læsemåde). er hann — úvarliga: F, A, E, G, I; svá úvarliga sem hann fór B, D.

88. 1-4 þetta — mælz: G (váru feilskrevet ú); Þetta sumar hit (t forskrevet í B) sama fóru njálssynir til nóregs ór orkneyjum, sem fyrr var ritat, ok váro þar í kaupstefnum (kaupstöðum B) um sumarit B, D; Nú er þat sumar, er njálssynir fóro til nóregs af orkneyjum (n forskrevet) ok váro þar í kaupstefnu (au feilskr. a med et tegn over, der formodentlig skal være v, men som dog mere ligner et r) um sumarit F; Nú er þat at segja, at um sumarit fóro njáls-synir af eyjum til nóregs ok váro þar í kaupstefnu um sumarit A; Þat (skrevet at [noget uydeltigt]; kapitlets begyndelsesbogstav mangler) sumar hit sama, er njálssynir fóro til nóregs af eyjunum — ok váro þeir í kaupstefnu um sumarit E (anakoluti — se næst fölg. note); Þat sumar, er njálssynir fóro af orkneyjom til nóregs ok váro þar í kaupferðom um sumarit I (se næst fölg. note). 4-5 þráinn — sltt: F, A, B (dog med indskudt ok foran skip), D (som B), E; þá bjó þráinn sigfúss. skip sltt I (se næst foreg. note); þá bjóz þráinn G. 5 nú mjök búinn: G; þá mjök búinn F, B, D; þá mjök al-búinn A, I; þá mjög albúit E. 5-6 þá — á: F, A, I; þá fór hákon I. at E; þá fór (udeglet D) hákon jarl (mgl. B) til B, D; en hákon

fór hákon jarl á veizlu til guðbrands. um nóttina fór vígahrappr til goðahúss þeira jarls ok guðbrands. hann gekk inn í húsit. hann sá þórgerði hölgabrúði sitja, ok var hón svá mikil sem
 10 maðr roskinn. hón hafði mikinn gullhring á hendi ok fald á höfði. hann sviptir faldinum hennar ok tekr af henni gullbringinn. þá sjer hann kerru þórs ok tekr af hánum annan gullhring. hann tók hinn þriðja af irpu ok dró þau öll út ok tók af
 15 þeim allan búnaðinn. síðan lagði hann eld í goðahúsit ok brenndi upp. eptir þat gengr hann braut. tók þá at morna. hann gengr um akrland nakkvart. þar spruttu upp sex menn með vápnum ok sækja

j. fór á G. ⁶⁻⁷ um — -hrappr: F (for nóttina stár "goði eller "göu"), A (for nóttina stár "notti"), E, I; um þessa nótt hina sömu fór vígahrappr B, D; þá fór ena sömu nótt: hrappr G. ⁷⁻⁸ þeira — guðbrands: F, A, B, D, E; jarls ok guðbrands G; þeira I. ⁸ hann (foran gekk): F, B, D, G; ok A, E, I. hann (foran sá): F, A, E, G, I; ok B, D. ⁹ hölga-: I ("haviga [av i ét tegu]"); "hávrge [av i ét tegu]" B; "haviða [av i ét tegu]" F, "hoida" A, "hauða" D og G, "hoda" (hvort der måske er tilføjet et meget utydeligt l over o) E. ⁹⁻¹⁰ var — roskinn: F, A, G (dog uden svá); svo mikil sem maðr roskinn E; var hón svá mikil sem roskinn maðr B, D; var hón svá mikil sem væri vaxinn maðr I. ¹⁰⁻¹² á hendi — gullhringinn: F, A (dog en tekr for ok tekr), B (dog hana faldinum for faldinum hennar), D (dog uden hennar), E (dog svipte faldi for sviptir faldinum, samt hringinn for gullhringinn), I (dog svipti for sviptir, samt enn tekr for ok tekr); oversprunget í G. ¹² sjer hann: F, A, B, D, G, I; fer hann til E. ¹³ gullhring: F, B, D, G; hring A, E, I. ¹⁴ þriðja: F, A, B, D, G, I; þriðja hring E. irpu: F, A, B, D, E, I; freyju G. öll út: F, A, B, D; út öll E, I; út G. ¹⁵ búnaðinn: F; búninginn A, E, I; búning B, G; umbúninginn D. ¹⁵⁻¹⁶ goðahúsit: F, A, B, D, E, G; húsit I. ¹⁶ ok brenndi upp: F, A, B, D, E, I; mgl. G. braut: F, A; í brot D, E, G, I; á brott B. ¹⁷ tók: F, A, E, I; ok tók D, G; ok tekr B. hann gengr: F, B, D, G; hann gengr þá E; ok gengr A, I. ¹⁸ þar spruttu: F, B, D, G, I; þar spretta E; þá spruttu A. vápnum: F, A, B, D, E, I;

þegar at hánum. enn hann verð vel. verða þær
 málalyktir, at hann vegr þrjá menn enn særir ²⁰
 þránd til úlflis enn eltir tvá til skógar svá at
 þeir báru enga njósn jarli. hann gekk þá at
 þrándi ok mælti 'kosti á ek nú at vega þik — ok
 'vil ek þat eigi: skal ek meira virða mágsemð
 'við þik enn jer virðið við mik'. hrappr ætlar nú ²⁵
 at snúa aprt á skóginn. sjer hann nú, at menn
 eru komnir meðal skógarins ok hans. treystiz hann
 þá eigi þangat á at leita. leggz hann þá niðr í
 runna nakkvara ok liggr þar um stund þeir

---

vápnun fyrir hánum *G.* ¹⁹ enn: *F, A, E, G, I*; *mgf. B, D.* verða: *F, A, E, G, I*; ok verða *B, D.* ²⁰ vegr: *F, A, B, D, E, G*; drepr *I.* menn: *F, B, D*; *mgf. A, E, G, I.* ²⁰⁻²¹ enn — úlflis: *F, A, B, D, E, I*; *oerspr. G.* ²¹ eltir — skógar: *F, B, D* (*dog elte for eltir*), *G*; eltir tvá í skóg (*skóglinn I*) *A, E, I.* ²² báru — jarli: *F, A, B, G* (*dog bera for báru*), *I*; báru enga njósn til jarls *D*; báru öngva (*o* [*for ö*] *utydeligt*) njósn *E.* ²²⁻²³ hann — þrándi: *F, A* (*dog uden þá*), *B, D* (*dog hrappr for hann*), *E*; hann gekk at þrándi þá *I*; hrappr gekk til þrándar *G.* ²³ kosti: *F, B, D, E, I*; kost *A, G.* vega þik: *F, A, E*; drepa þik *I*; vega þik ef ek vil *B, D, G.* ²³⁻²⁴ ok vil — elgi: *A, I*; ok vil ek (*nú tilf. B*) elgi þat *F, B*; ok vil ek elgi *D, E*; en ek vil elgi *G.* ²⁴⁻²⁵ skal — virðið: *F, B* (*dog med indskudt nú e/ter ek*), *E* (*dog virðut for virðið*); skal ek meira virða við þik mágsemð en þer virðit *A*; ok skal ek (*for ok skal ek har D*: því at ek skal) meira virða mágsemð við þik en þer *D, G*; ok skal ek þat virða meira, at vit erom mágur, enn þer mandot *I.* ²⁵ ætlar nú: *F, A, B, E, I*; ætlar þá *D*; ætlaði þá *G.* ²⁶ snúa — skóginn: *F, B, D, E*; snúa aprt í skóginn *G*; snúa á skóglun aprt *I*; snúaz aprt á skóginn *A.* ²⁶⁻²⁷ sjer — hans: *F* (*meðal forkortet m;ðl*); hann ser þá. at menn ero komnir á milli skógarins ok hans *B, D*; ser hann, at þar ero komnir menn í milli skógarens ok hans *A*; ser hann, at þar ero menn komnir meðal skógarins ok hans *I*; sjer hann, at þar eru komnir menn í meðal hans ok skógarins *E*; ser hann nú, at menn eru komnir milli hans ok skógarins *G.* ²⁷⁻²⁸ treystiz — leita: *F, B* (*dog halda for leita*), *D* (*dog treystir for treystiz*), *G* (*dog uden á*); ok treystiz hann (*mgf. A*) elgi þangat á (*mgf. A, I*) at leita *A, E, I.* ²⁸⁻²⁹ í runna nakkvara: *F, B, D, E, I*;

- 30 hákon jarl ok guðbrandr gengu þenna morgin
snimma til goðahússins ok fundu þat brunnit upp
enn úti þrjú goðin ok ór öllum skrúðanum. þá
tók guðbrandr til orða 'mikill mátt er gefinn goðum
'várum, er þau hafa gengit sjálf ór eldinum'. 'eigi
35 'munu goðin þessu valda' segir jarl 'maðr mun
'brennt hafa hofit enn borit út goðin. enn goð
'hefna eigi alls þegar. mun sá maðr braut rekinn
'ór valhöllu ok þar aldri koma, er þetta hefir gört'.
í því bili hljópu þangat menn jarls fjórir ok sögðu
40 þeim ill tíðendi — kváðuz fundit hafa á akrinum
þrjá menn vegna enn særðan þránd til úlísis.

"noekka" (foran hvilket ord i runna vistnok er udeglemt) A; i runn nókkurn G. ³⁰ jarl: F, A, B, D, G, I; mgl. E. gengu: F, B, E, G; ganga A, D, I. ³¹ fundu — upp: F, B, D, E, I; sá, at þat var brunnit upp A; fundu þat brunnit G. ³² úti þrjú: F, A, E, G; út (!) þrjú I; úti B, D. ór öllum skrúðanum: F, B, D, E, I; ór öllum skrúða A; svipt öllum skrúðanum G. ³³ tók — orða: F, A, B, D, G, I; mælti guðbrandr E. ³³⁻³⁴ mátt — várum: F, A, E, I; mátt er gefinn goðunum B; mátt er goðum gefinn D; er mátt guðanna G. ³⁴ er þau — sjálf: F, B, D; er þau hafa sjálf gengit E; er (mgl. I) þau hafa gingit sjálf út A, I; er þau hafa gengit G. ³⁵ segir jarl: F, A, B, D, E, G; *hvorimod I har jarl mælti foran replikken.* ³⁶ brennt hafa hofit: F, B (*hvor hofit har været forskrevet og er nu til dels bortsmuldret*), D, G, I (*med fejlskri/ten "hafit" for hafa hofit*); hafa brennt hofit A; gert hafa E. enn borit út goðin: F, A, G, I; ooo "borit vt goðin" B; enn borit goðin út D; ok borit út goðinn E. goð: F; goðin B, D, E, G; goð vár A, I. ³⁷ mun — rekinn: F, E (*dog i burt or braut*); ok mun sá maðr brott rekinn A, I; ok man sá maðr rekinn brott (í brott G) B, G; ok sá mun rekinn burt D. ³⁸ ok þar aldri koma: F, A, B, D, G; ok þar aldri koma síþan I; *udeladt i E.* ³⁹ í — fjórir: F, A, D, E (*dog kvómu for hljópu*), I (*dog jarls menn. for menn jarls*); eftir þat hljópu þangat menn jarls 4 B; í því bili hlupu þangat menn G. ⁴⁰ þeim ill tíðendi: F, A, B, D; þeim "illtíðindi" E; hánnum ill tíðindi I; ill tíðindi G. ⁴⁰⁻⁴¹ á — vegna: G; á akrinum menn líj vegna F; þrjá menn vegna á (*udeglemt I*) akrinum A, B, D, E, I. ⁴¹ særðan þránd: F, A, E; þránd særðan B, D, G, I.

‘hverr mun slíku valda?’ segir jarl. ‘vígahrappr’ sögðu þeir. ‘þá mun hann hafa brennt goðahúsið’ segir jarl. þeim þótti hann víst til þess líkligr. ‘hvar mun hann nú vera?’ sagði jarl. þeir sögðu,⁴⁵ at þrándr segði, at hann hefði lagiz niðr í runna nakkvara. jarl ferr þangat at leita, ok var hrappr þá allr í brautu. skipaði jarl þá til at leita hans, ok fundu þeir hann eigi. jarl var sjálfr í leitinni, ok bað hann þá hvílaz fyrst. jarl gekk þá einn⁵⁰ saman braut frá öðrum mönnum ok bað engan mann með sjer ganga ok dvaldiz um stund. hann

42 slíku: F; þessu A, B, D, E (feilskr. þv), G, I. víga-: A, B, D, E, G, I; víg- F (vistnok feilskrift). 43 hafa brennt: G; brennt hafa A, I; hafa brennt upp F, B, D, E. 44 jarl (foran þeim): F, A, E, G, I; hann B, D. 44-45 þeim — sagði jarl: F, A; þótte hann líkligastr til þess. ‘hvar mun hann nú vera?’ s. j. E (hvor þeim vistnok er udeglemt foran þótte); þeim þóttl hann til þess líkligr. j. ”þ. “hvar man hann vera þá?” s. hann I; þeim þóttl þess vón. ‘hvar man hann nú vera?’ sagði j. B, D; oversprunget i G. 45-46 þeir — segði: F (”.f.“ for sögðu), B (”.f.“ for segði), D (”.f.“ sá vel for sögðu som for segði), E, G (dog segja for sögðu); þeir ”.f.“ þránd ”.f.“ I; ”þ (snarere end þ) ”.f.“ A. 46-47 runna nakkvara: F, A, B (runna feilskr. nváa), D, E, I (runna nokkura [eller snarere nekkura] — a þá begge steder noget forskrevet, þá det sidste sted, som det synes, ved at være en rettelse for n); runn einn G. 47 ferr þangat: F, A, B, D, E, I; tór þá G. 47-48 ok var — leita: F (dog uden allr), B, D (dog uden allr, samt med þá jarl for jarl þá), I (dog þá jarl menn for jarl þá); hans. var hann þá í bruttu lætr jarl þá leita E; oversprunget i A og G. 49 ok fundu — var: F, A (dog var ok for var), B, D, I (dog som A); ok fundu hans ekki. jarl var G; ok var hann E. 50 bað — fyrst: F, B, D (dog uden hann), I (dog som D); bað þá hvílaz nøkkut fyrst A; bað menn hvílaz um stund G; fundu hann eigi E. jarl (foran gekk): F, A, B, E, G, I; ok D. 50-51 þá einn — öðrum: G; einn saman frá öðrum B, D, E; einn saman frá öllum F, A, I. 52 með sjer ganga: F, A, B, D, I; með ser fara G; fara með sjer E. ok dvaldiz um stund: F, B, D; ok dvaldist um hríð E; ok (jarl I) dvaldiz þar um stund A, I; hann dvaldiz þar nokkora stund G. hann (foran fjell): F,

fjell á knjebeð ok hjelt fyrir augu sjer. síðan
gekk hann aptr til þeira. hann mælti við þá
55 'gangið jer með mjer'. þeir gengu með hánum.
hann gekk þvers af leiðinni þeiri er þeir höfðu
áðr farit ok kvámu at dalverpi einu. þar spratt
hrappr upp fyri þeim, ok hafði hann þar fólgt sik
áðr. jarl eggjar menn at hlaupa eptir hánum.
60 enn hrappr var svá fóthvatr, at þeir kvámuz hvergi
í nánd hánum. hrappr stefndi til hlaða. þar váru
þeir þá búnir til hafs hváirtveggju þráinn sigfúss-
son ok njálssynir. hrappr hleypr þar at, sem þeir
eru fyri njálssynir. hann mælti 'bjargið mjer,
65 'góðir drengir, því at jarl vill drepa mik'. helgi

A, B, D, E, I; ok G. ⁵³ knjebeð: A; kne bæði F, B, I; knen bæði E; bæði kne G; kne D. fyrir augu sjer: F, A; fyrir augun B; fyrir augun bæði D, E; fyrir bæði augun G; upp báðom höndom fyrir augo ser I. ⁵⁴ hann — þá: F, A, E, I; hann mælti G; ok mælti B, D. ⁵⁵ jer: F, B, D, E, G, I; mgl. A. gengu með hánum: F, B, D, E, I; gerðu svá A, G. ⁵⁶ hann gekk: B, D, E, G; ok gekk hann A, I; hann snýr (dette ord mgl. i texten, men er skrevet i margen, som det synes, med den hånd, der har tilføjet så mange vers) F. þeir er: F, B, D; þeiri sem A, E, I; þar sem G. ⁵⁷ farit: F, A, D, G, I; gengit (feilskr. géngi) B; leit at E. kvámu — einu: F, A, B, D; kom at dalverpi elno E, I; kómu í dalverpi eitt G. ⁵⁸ hrappr upp: F, A, B, E, I; hrappr þá upp D; upp hrappr G. ⁵⁸⁻⁵⁹ þar — áðr: F, A, B, D; þar fólgt sik E; fólgt sik áðr I; þar fólgt áðr fyri þeim G. ⁵⁹ eggjar menn: F, D; eggjar nú með B; eggjaði menn nú G; eggjar þá menn sína A, E, I. hlaupa: F, A, B, D, G, I; "hlaupa" E. ⁶⁰ hrappr (foran var): F, A, B, D; hann E, G, I. kvámuz: F, A, B, D, E; "komoz" (snarere end "komaz") I; "komaz" (?) G. ⁶¹ hrappr stefndi: F, B, D; hann stefndi G; hrappr stefnir A, E, I. ⁶¹⁻⁶³ þar — -synir: F, A, B, D, E, I; þá váro búnir hváirtveggjo þráinn sigfúss. ok njálssynir til hafs G. ⁶³⁻⁶⁴ þeir — -synir: F; þeir (mgl. E) njálssynir váro fyrir E, G; þeir eru njálssynir B; váro þeir njálssynir D; njálssynir váro á landi A, I. ⁶⁴ hann mælti: F, A, D, I; ok mælti G; mgl. B, D. ⁶⁵ því — vill: F, A, G (vill udeglemt), I; jarl vill B, D; hjer fer

leit við hánnum ok mælti 'úgæfusamliga lítz mjer 'á þik — ok mun sá betr hafa, er eigi tekr við þjer'. Þat mynda ek vilja' segir hrappr 'at it 'hlytið af mjer mest illt'. 'menn eru vit til þess' segir helgi 'at launa þjer þat þá er stundir líða'. ⁷⁰ hrappr sneri þá til móts við þráin sigfússon ok bað hann ásja. 'hvat er þjer á höndum?' segir þráinn. hrappr mælti 'brennt hefi ek goðahús 'fyri jarli ok drepit menn nakkvara, ok mun hann 'hjer koma brátt — því at hann er sjálfr í eptir- ⁷⁵ 'leitinni'. 'varla samir mjer þat' segir þráinn 'svá 'mikít gott sem jarl hefir mjer gört'. þá sýndi

jarl ok vildi E. ⁶⁶ leit — mælti: F, A, B, D, E, I; mælti ok leit við hánnum G. ⁶⁶⁻⁶⁷ úgæfusamliga — þik: A, B, D, E, G, I; úgæfusamllgr maðr ert þú' s. helgi F. ⁶⁷⁻⁶⁸ mun — þjer: F, E, I; manu þeir betr hafa, er eigi taka við þer B, D; mun sá ver hafa, er (at G) við þer tekr A, G. ⁶⁸⁻⁶⁹ 'at it — illt': F, A, I; 'at þú hlytir af mer, mest illt' G; 'at (uden tilföiet þú) hlytir af mer vest manna' B; 'attú hlytir manna verst af mer' D; mgl. E (se note 88 ⁷⁰). ⁶⁹⁻⁷⁰ 'menn — helgi: G; 'maðr em ek til þess' s. helgi F, A, B, D, I; mgl. E (se næst fölg. note). ⁷⁰ launa þjer þat: G; hefna þer þess F, A, B, D, I; hefna þessa E (hvor ordene at hefna — líða' tillægges hrappr [þf. de to næst foreg. noter]). ⁷¹ sneri — -son: F, B, D, I; sneri þá til móts við þráin A; snere (snýrr G) þá (mgl. G) til fundar við þráin sigfússon E, G. ⁷² bað: F, A, B, D, E, I; biðr G. ásja: — "aþa" F, "aþia" A, "á þia" B, "aþia [aa í ét tegn]" D, "aa þi ét tegn] þia" E, "a þia" G, "aþa" I. ⁷³ þráinn: F, A, B, D, E, G; hann I. hrappr mælti: I; mgl. F, A, B, D, E, G. ⁷³⁻⁷⁴ brennt — jarli: F, A, B, D, G; brennt hefi ek goðahús hákonar jarls I; brenndi (skrivteit for brennt hefi [da der følger ok drepit]) eg goðahús jarls E. ⁷⁴ menn nakkvara: F, A, B, D, G, I; nokkura menn E. ⁷⁵⁻⁷⁶ hjer — leitinni: F, B (dag uden hjer), D (dag kominn for koma), G; hjer koma — því at hann er sjálfr í leitinne E; her koma sjálfr — því at hann sjálfr er í eptirleitinni I; her koma sjálfr í eptirleit A. ⁷⁶ þat: F, A, B, D, E, I; mgl. G. segir: A; "f." F, D, E, G, I; sagði B. ⁷⁷ jarl — gört: F, D, I; jarl hefir gört mer A, B, E; ek á jarli upp at gjalda G.

hrappr þráni gripina þá er hann hafði borit ór
 goðahúsinu ok bauð at gefa hánnum fjeit. þráinn
 80 sagði, at hann myndi eigi þiggja, nema annat fje
 kvæmi í mót. hrappr mælti 'hjer mun ek stað
 'nema, ok skal mik hjer drepa fyrir augum þjer,
 'ok munt þú þá bíða af hvers manns ámæli'. þá
 sjá þeir ferð jarls ok manna hans. þá tók þráinn
 85 við hrappi enn ljet skjóta báti ok fluttiz út á
 skipit. þráinn mælti 'nú er þetta fylgsni helzt at
 'brjóta botn ór tunnum tveim, ok skalt þú þar
 'fara í'. svá var gört, at hann fór í tunnurnar
 — ok váru bundnar saman síðan ok látnar fyri
 90 borð. þá kemr jarl með liði sínu til njálssona ok

78 hrappr — þá: *G*; hann þráni gripina þá *F, B, D*; hrappr þráni
 (honum *E*) felt þat *A, E, I*. 78-79 borit ór goðahúsinu: *F, B, D*;
 borit ór hofinu *A, I*; haft úr goðahúsinu *E*; tekt af goðunum *G*.
 79 fjelt: *F, A, I*; þetta fe *G*; *mgl. B, D, E*. 79-80 þráinn — þiggja:
F (*dog hann for þráinn*), *B, D, I*; hann s., at hann mundi eigi
 þiggja feet *A, E*; en þráinn sagðiz eigi þiggja vilja *G*. 80-81 fje —
 mót: *F, A, D, G* (*dog koml for kvæml*), *I*; kvæme í móte *E*; fe
 kvæml fyrir *B*. 81-82 ek stað nema: *F, B, D* (*dog uden ek*); ek
 staðar nema *G*; ek nema staðar *I*; eg þó staðar nema *E*; ek þó
 nema staðar *A*. 82 hjer drepa: *F, A, B, D, G, I*; drepa her *E*.
 84 manna hans: *F*, "ma"oooo *B*; hans manna *A, D, E, G, I*.
 85 hrappi enn: *F, B, D*; hánnum enn *A, I*; hrapp ok *G*; honum
 ok *E*. 85-86 fluttiz út á skipit: *F* (*fluttiz skrevet flutt** [*hvilket også*
kunde læses fluttuz]), *A, I*; fluttjaz út á skipit *G*; flutte hann út á
 skip *E*; fluttu út skipit *B, D*. 86 þráinn mælti: *F, A, E, G, I*; þá
 mælti þráinn *B, D*. nú — helzt: *F, A, B, D* (*dog þat for þetta*);
 nú er þetta helzt fylksni *G, I*; þat er fylsne helzt *E*. 87 botn: *F,*
E, G, I; botna *B, D*; ór botna *A*. 88 fara í: *F, A, B, D, I*; í fara
E; í fara, hrappr *G*. svá var gört: *F, B, D, G*; var þat gert *A, I*;
 þat var *E*. 89 ok váru — látnar: *F, D*; saman síþan ok látnar *F*
 (*hvor noget [vistnok ok váru bundnar] er udeglemt*); váro þær bundn-
 ar saman ok látnar *G*; ok váro látnar saman síðan ok skotit *A*;
 ok váro síþan saman látnar ok kastat *I*; ok váro látnar saman
 ok síðan *E*. 90-91 þá — þar: *F, D* (*dog nú for þá, samt "fþ" for*

spurði, ef hrappur hefði komit þar. þeir sögðu, at hann kom. jarl spurði, hvert hann færi þaðan. þeir kváðuz eigi reiður hafa á hent. jarl mælti 'sá skyldi mikla sæmd af mjer hafa, er mjer segði 'til hrapps'. grímr mælti hljótt við helga 'fyrir 95 'hví skulu vit eigi segja? ek veit eigi, nema þrá- 'inn launi okkr engu góðu'. 'eigi skulu vit segja 'at heldr' segir helgi 'þar er líf hans liggur við'. grímr mælti 'vera kann, at jarl snúi á okkr hefnd- 'inni; því at hann er svá reiðr, at niðr mun nökkur 100

spurði); nú kemr jarl til njálssona með líði sínu ok "fþ", ef hrappur hefði þar komit B; þá kom jarl með sínu líði til njálssona ok spyrr, ef hrappur hefði þar nökkur komit G; þá kemr jarl at með líði sínu. hann spurði njálssonu, hvort hrappur hefði ekki komit þar E; þá kemr jarl at með líði sínu. hann leitar til þeira njálssona ok spurði, ef (hvárt I) þar hefði komit hrappur (vigahrappur I) A, I. 92 kom: F, B, D, E; kom þar G; hafði þar komit I; hefði þar komit A. jarl spurði: F, E, G; "J fþ." I; jarl spyrr B, D; "en .j. f." A. hann færi þaðan: F; hann fór þaðan D, G; hann hefði þaðan farit A, E, I; fór hann heðan? B. 93 þeir — hent: F, E (dog enn þeir for þeir), G (dog at for á); þeir kvóðust eigi reiður á hafa hent D; þeir letuz eigi hafa reiður á hent B; en þeir kváðuz eigi hafa reiður at því hent A; þeir kölluðuz eigi um þat geymt hafa I. jarl mælti: F, B, D, E, G, I; mgl. A. 94 mikla — hafa: F, B, D, G; miklar sæmdir þiggja af mjer I; þó mikla sæmd hafa A; þó mikla sæmd (skrevet samð) fyrir hafa E. 95 hrapps: F, A, B, D; hans E, G, I. hljótt við helga: F, B, D, E, G, I; til helga hljótt A. 96-98 fyrir — segja: F, A (dog uden fyrir), B, D; hví (mgl E) skulu vit eigi segja til hans E, G; skulom vit eigi segja jarl I. 96 ek: F, A, E, G, I; því at ek B, D. 97 launi — góðu: F, A, B (dog "ók" for okkr — sikkert ved feilskrift), D, E; ómbuni okkr engo góðu I; launi okkr öngu G. 97-98 vit — heldr: F, A, B, D (hvort dog vit mangler), G, I; vit at heldr segja til hans E. 98 segir helgi: sál. her F, A, B, D, E, I; hvorimod G satter disse ord efter replikken. er (foran líf): F, A, E, G, I; sem B, D. 99 mælti: F, B, D, E, G, I; "f." A. 99-100 vera — hefndinni: F, G; vera kann, at þeir snúi hefndinni á okkr B, D; þat má, at jarl snúi at okkr hefndinni I; jarl mun snúa á (at E) okkr hefndinni A, E. 100-101 hann — koma:

‘verða at koma’. ‘ekki munu vit at því fara’ segir helgi ‘enn þó skulu vit nú í braut leggja skipinu ‘ok í haf þegar er gefr’. ‘skulu vit nú ekki bíða ‘kára?’ segir grímr. ‘ekki mun ek um þat hirða
 105 ‘nú’ segir helgi. þeir leggja út undir eyna ok bíða þar byrjar. jarl gekk at skipamönnum ok leitaði við alla þá; enn allir duldu, at nje eitt vissi til hrapps. þá mælti jarl ‘nú munu vjer ‘fara at finna þráin fjelaga minn — ok mun hann
 110 ‘selja fram manninn, ef hann veit nakkvat til’. eptir þat tóku þeir langskip eitt ok fóru út til kaupskipsins. þráinn kennir ferð jarls ok stendr

F (der dog har "m̄v" [= munu] for mun — så at skriveren må have opfattet nøkkur som stedord i nævneform flertal, hvis "m̄v" ikke er skrivet), A (dog med indskudt nú foran svá), B, D (dog verða nøkkur for nøkkur verða), E (dog som A), I (dog med indskudt nú foran svá, med feilskriften "nokkv [v forlænget nedad]" for nøkkur, samt uden verða at); niðr mun nøkkur koma reiði hans G. 101 munu vit: F, A, B, D, G, I; mun eg E. 102 þó — skiplnu: F (dog uden i), B (dog á for i), D (dog uden nú), G (dog uden þó); þó munu vit nú (mgl. I) láta í brott skipit A, E, I. 103 þegar er: E, G; þegar F, A, B, D, I. 103-105 'skulu — helgi: G (dog med feilagtig gentagelse af um efter nú); mgl. F, A, B, D, E, I. 106 eyna: G (eyin formodentlig = hölmr, d. e. niðarhölmr); eina ey F; ey eina B, D; ey einhverja A, E; hölm I. 106 bíða þar byrjar: F, B, D; bíðu þeir búnir (synes feilskrevet b'uh') G; dveljaz þar A, E, I gekk: F (skrevet geg), A, B, D, E, I; snjr G. skipamönnum: F, A, B, D, G, I; skipmönnum E. 107 leitaði við alla þá: F, B; leitaði við þá alla (mgl. G) D, G; leitaði eptlr við þá alla A; spurði þá alla eptir hrappi E, I. 107-108 nje — hrapps: F, A, B, G; neitt vissi til hans E; nøkkut vissi þeir (mgl. D) til hans D, I. 109 fara — minn: G; leita (fara E; ganga F, B, D) til þráins felaga míns F, A, B, D, E, I. 110 manninn: A, B, D, E, G, I; hrapp F. 111 tóku — eitt: F, A, B, D, I (dog taka for tóku); tóku þeir langskip G; tóku þeir skip eitt E. 111-112 fóru — -skipsins: F, A, B, D, E; fóru til skipsins G; rero út til skipsins I. 112 kennir: F, A, D, E, G, I; kenndi B.

upp ok fagnar hánnum blíðliga. jarl tók því vel ok mælti svá 'manns þess leitu vjer, er heitir 'hrappr ok er íslenzkr. hann hefir gört oss hvet- 115 'vetna illt. vilju vjer nú þess biðja yðr, at jer 'selið hann fram eða segið til hans'. þráinn mælti 'vissuð jer, at ek drap útlaga yðvarn, herra, ok 'hætta þar til lífi mínu, ok þá ek fyri þat af yðr 'stórsæmðir'. 'meiri sæmðir skalt þú nú hafa' 120 segir jarl. þráinn hugsaði fyri sjer ok þóttiz eigi vita, hvat jarl myndi mest meta — þrætir nú þó,

¹¹³ ok fagnar hánnum blíðliga: A, I; í móte honum ok fagnar jarll blíðliga E; ok heilsar hánnum F, B, D, G. jarl tók: A, I; hann tók E; jarl svarar F, B, D, G. ¹¹⁴ þess leitu vjer: F, B, D, E, G, I; fer ek at leita A. ¹¹⁴⁻¹¹⁵ heitir hrappr: F, B, D; hrappr heltir A, E, G, I. ¹¹⁵ er íslenzkr: F, A, B, D, E; íslenzkr maðr I; íslenzkr at ætt G. ¹¹⁵⁻¹¹⁶ hvetvetna: F, A, B, E, I; "húueta" (= hvervetna) D (ved forvanskning); mikit G. ¹¹⁶ vilju: F, A, B, D, E, I; vildu G. þess biðja yðr: F, B, D, G; biðja yðr A, E; biðja þik I. ¹¹⁶⁻¹¹⁷ jer sellið hann fram: F, A, B, D; þjer látit hann lausann E; þer seldit hann fram G; þú sellr hann fram I. ¹¹⁷ segið: F, B, D, E; segit oss nókkut A; "l." (= segðið — se de to næst foreg. noter) G; segir oss nókkut I. ¹¹⁸ vissuð jer: F (der dog har "viff' þ'i" [det sidste ord rettet fra þv, hvorimod skriveren har glemt at rette det første]), G, I; vissu þjer þat D; vissir þú A, E; vissir þú þat B. herra: sál. her F, A, B, D, I; hvorimod G indskyder dette ord efter jer; medens E sætter det efter þá ek. ¹¹⁹ hætta: F; hætta ek A, B, D, E, G, I. ¹¹⁹⁻¹²⁰ þá — -sæmðir: F; þá ek af yðr þar fyri stórsæmðir B; þá ek (her indskyder E herra — se anden note til lin. 118) þar fyrir af yðr stórsæmðir (stórar sæmðir A, I) A, D, E, I; ek þá af stórsæmðir G. ¹²⁰⁻¹²¹ 'meiri — segir jarl: F, A (dog sæmð for sæmðir), B, D, E; jarl mælti 'meiri sæmð ('fæmð' snarere end "fæmð") skaltú nú hafa' I; 'meiri sæmðir skildir þú hafa' s. jarl 'ef þú segðir mer til hrapps' G. ¹²¹ hugsaði: F, A, E; hugsaði nú B, I; hugsaði með G (hvor með [skrevet m:] vistnok beror på feillæsning for nú, hvis skriveren ikke først har tænkt på udtrykket hugsa með sjer); hugaðe (vistnok ved teilskrift [or hugsaðe]) þá D. ¹²¹⁻¹²² ok þóttiz eigi vita: F, A, B, D, G, I; mgl. E. ¹²² mest: F, D, E, G; mest í B; þá mest A, I. ¹²²⁻¹²³ þrætir — sjo: B, D, G

at hrappr sje þar, ok bað jarl leita. jarl hafði
 lítit við þat ok gekk á land ok í braut frá öðrum
 125 mönnum ok var þá reiðr mjök, svá at engi maðr
 þorði við hann at mæla. jarl mælti 'vísi mjer til
 'njálssona — ok skal ek nauðga þeim til, at þeir
 'segi mjer hit sanna'. þá var hánum sagt, at þeir
 höfðu út látit. 'ekki má þat þá' segir jarl 'enn
 130 'vatnkeröld tvau váru þar við skipit þráins, ok má
 'þar maðr vel hafa fólgez í. ok ef þráinn besir
 'fólgit hann, þá mun hann þar í hafa verit. ok munu
 'vjer nú fara í annat sinn at sinna þráin'. þráinn
 sjer þetta, at jarl ætlar enn út, ok mælti 'svá

(dog med indskudt ok foran þrætir); þrætir þó nú, at hrappr se F; ok (mgl. I) þrætir nú (mgl. I), at hann væri A, E, I. 123 ok bað jarl leita: F, B, D; ok bað jarl leita hans G; en bað þó jarl leita ok at hyggja A, enn bað jarl leita þó ok at hyggja (skrevet hęygiá) E, ok bað jarl þó leita ok at hyggja I. jarl (foran hafði): A, B, D, E, G, I; hann F. 124 ok í braut: G; hann gekk þá A, E; hann gekk I; einn F, B, D. 125 þá — svá: F, B, D, G; reiðr mjök, svá A, I; svo reiðr E. 125-126 maðr — mæla: F, A (dog uden maðr), B, D, E (dog som A), G (dog tala for mæla); þorði at tala við hann I. 126 mælti: F, B, D, E, G; mælti þá A, I. vísi: F, A, B, D, E, I; vísi þer G. 127-128 skal — sanna: F, A (dog þá for þeim til), B (dog med overflódiđt indskud af sagna efter til), D (dog "f." for þeir segi), I; skal (vil G) ek nauðga þeim til sagna E, G. 129 höfðu: F, A, B, D; hefði E, G, I. 130 vatnkeröld — þar: F, B, D (med et overflódiđt "f", eller et lignende tegn, foran vatnkeröld), G, I; vazkeröld váro þar tvau A; vazkeruld vóro E. við skipit: F, A, I; við skip E, G; hjá skipi B, D. 131 maðr — í: F, B, D, G (dog uden í); vel maðr hafa fólgez í A; hafa maðr fólgez í I; vel hafa maðr í fólgez E (hvis ordstilling her i grunden er den smukkeste). 132 mun — verit: A, D, G; mun hann þar í vera F, B (dog uden hann), I (dog uden í); má hann þar vel í vera E. 132-133 munu — fara: F, A, B, E, I; munu ver fara nú D; skulu ver nú fara G. 133 at sinna þráin: F, B, D, E, I; at sinna hann A; mgl. G. 133-134 þráinn sjer þetta: F, A, B, D; hann ser þetta E; þetta ser þráinn I; ser nú þráinn G. 134 ætlar enn út: F, A, B,

‘reiðr sem jarl var næstum, þá mun hann nú vera 135
 ‘hálfu reiðari — ok liggur nú við líf allra manna
 ‘þeira er á skipinu eru, ef nakkvarr segir til
 ‘hrapps’. þeir hjetu allir at leyna; því at hverr
 var um sik mjök hræddr. þeir tóku sekka nakkv-
 ara ór búlkanum enn ljetu hrapp koma þar í 140
 staðinn — fóru nú aðrir sekkar á hann ofan þeir
 er ljettir váru. nú kemr jarl, er þeir höfðu um
 hrapp búit. þráinn kvaddi vel jarl. jarl tók kvedju
 hans ok ekki skjótt. sá þeir, at jarl var allmjök

D, E; ætlaði út í annat sinn G; ætlaði (æ forskrevet — måske som følge af, at skriveren har vaklet imellem ætlaði og attaði) út I. mælti: F, A, B, D, E, I; mælti við sína menn G. 135 næstum: F, B, E, I; næst A, D; áðan G. mun hann nú vera: F, A, B, E, I; mun hann D; er hann nú G. 136-137 manna — eru: F, B, G, I (dög sem for er); þeira manna, sem á skipinu ero A; manna á skipinu D; vorra þeirra sem á skipi eru E. 137-138 ef — hrapps: G (hvor dog ef er udeglemt); mgl. F, A, B, D, E, I. 138 þeir hjetu allir: F, A, B, I; þeir helta allir G; enn þeir hetu aller D; þeir hetu E. 139 um — hræddr: F (hræddr skrevet reiðð: [r forlænget nedad]), A, B, I; um sig hræddr mjök E; hræddr um sik D; mjök hræddr um líf sitt G. 139-140 sekka — búlkanum: F, A, B, D (sekkir for sekka); ór búlkanum sekka nökkors I; sekkana ór búlkanum G; ”fekkaða vr bynekanv“ E. 140 enn — þar: F, I; en letu þar hrapp koma A; enn (ok D) letu koma hrapp B, D; enn letu hrapp E; ok let þráinn þar hrapp í koma G. 141-142 fóru — ljettir: F (hvor er stár over linien); váro nú aðrir sekkar (sekkir I) látuir á hann ofan þeir er (sem I) ljettir (lettari E) A, E, I; váro nú látuir aðrir sekkar í staðinn ofan á hann þeir er lettari B; váro nú látuir aðrir sekkir ofan á hann í staðinn þeir sem lettastir D; var nú komit öðrum sekkum á hann ofan þeim er lettari G. 142 nú kemr: F, B, D, G; kemr nú I; ok nú kemr A, E. 142-143 er þeir — hrapp: F, D, G; er þeir hafa um hrapp (hann A) A, B; þá (mgl. E) er þeir höfðu um E, I. 143 vel jarl: F, A, B, D, E, I; jarl vel G. jarl (foran tók): F, D, G, I; hann B, E; en hann A. 144 skjótt: F(?), B, D, E, G, I; skjótt A. 144-145 sá — retðr: F, B, D; ok sá þeir, at hann var mjök reiðr I; ok sá þeir, at hann var reiðr mjök A, E; sá þeir nú, at jarl var hinn reiðasti G. 145 til

- 145 reiðr. jarl mælti til þráins 'sel þú fram hrapp; því at ek veit víst, at þú hefir fólgit hann'. 'hvar mun ek hafa fólgit hann, herra?' segir þráinn. 'þjer mun þat kunnigast' segir jarl 'enn 'ef ek skal geta til, þá ætla ek, at þú hafir
- 150 'áðan fólgit hann í vatnkeröldum þeim, er hjer 'váru við skipit'. 'eigi vilda ek, herra' segir þráinn 'at jer vændið mik lygi — heldr vilda ek, at jer leit- 'aðið um skipit'. þá fór jarl upp á skipit ok leit- aði ok fann eigi. þráinn mælti 'berið jer mik nú
- 155 'undan, herra?' 'fjarri ferr þat' segir jarl 'enn 'eigi veit ek, hví vjer finnum hann eigi: ek þykkj-

þráins: *F, A, B, D, G, I*; *mgł. E.* hrapp: *F, A, G, I*; hrapp, þráinn *B, D*; manninn *E.* ¹⁴⁰ at (*foran þú*): *F, B, D, E, G, I*; er *A.* ¹⁴⁷ hvar — herra: *F* (*der dog har feilskriften e'chafa for ek hafa*), *A, E, I* (*dog uden herra*); hvar man ek, herra, hafa fólgit hann *B, D*; herra, hvar mun ek hafa fólgit hann *G.* ¹⁴⁷⁻¹⁴⁸ segir þráinn: *F, G, I*; *mgł. A, B, D, E.* ¹⁴⁸⁻¹⁵¹ 'þjer — skipit': *G*; 'þer mun þat kunnigast (kunnast *A*, kunnikt *F*)' s. j. 'en ef ek skal geta til, þú ætla ek, at þú hafir áðan fólgit hann (*for hafir — hann har E* hafir fólgit hann áðann, *men A* munir hafa fólgit hann) í keröldunum' *F, A, E*; jarl mælti 'þat man þer kunnast — enn ef ek skal geta til, hygg ek, at þú hafir "fólgið" hann áþan í keröldunom' *I*; 'í keröldunum' s. jarl *B*; 'í keröldum' *D.* ¹⁵⁴ herra' segir þráinn: *A, E, I*; herra *G*; *mgł. F, B, D.* ¹⁵² jer vændið: *F, A, B, D, E, I* ('þ' væntit [*v forlænget nedad*]'); þú vændir *G.* ¹⁵²⁻¹⁵³ at jer leit- aðið: *F, A, D, E, G, I*; attú leitaðir *B.* ¹⁵³⁻¹⁵⁴ þá — eigi: *F, A* (*dog uden upp*), *D*; þá fór jarl á skipit ok leitar ok finnr hann eigi *E*; þá fór jarl upp á skip at leita hrapps ok fann eigi *B*; þá fór jarl um skipit ok leitaði hrapps ok fann hann eigi *G*; j. leitaði þá um skipit ok fann eigi hrapp *I.* ¹⁵⁴⁻¹⁵⁵ þráinn — herra': *G*; 'berr þú mik nú undan?' s. þráinn *F, A, B, D*; 'mællir þú mik nú undan?' s. þráinn *I*; 'mællir þú mig undan nú?' s. þráinn *E.* ¹⁵⁵⁻¹⁵⁶ enn eigi — hann eigi: *F, B* (*dog uden ek*), *D* (því *for hví*). *G*; en eigi finnu ver hann — veit ek eigi hví sætir' s. jarl *A*; enn eigi finnom ver hann þó — ok veit ek eigi, hví þat sætir *I*; þótt ver finnum hann ei — ok veit eg ei hví sætir *E.* ¹⁵⁰ ek (*foran þykkjumz*): *A, E, I*; en ek *F, B, D, G.*

‘umz sjá allt í gegnum þá er ek kem á land; enn þá sje ek ekki til, er ek kem hjer’. lætr hann þá róa til lands með sik. hann var svá reiðr, at ekki mátti við hann mæla. sveinn son hans var 160 þar með hánnum. hann mælti ‘undarligt skaplyndi ‘er þat at láta úverða menn gjalda reiði sinnar’. jarl gekk þá enn einn frá öðrum mönnum. síðan gekk hann þegar aptr til þeira ok mælti ‘róm ‘vjer enn út til þeira’. þeir gerðu svá. ‘hvar 165 ‘mun hann fólgin hafa verit?’ segir sveinn. jarl

157 sjá allt: *F, B, D, G*; allt sjá *A, E, I*. þá er — land: *F* (*dog uden ek*), *B, D, E*; er kem (*ser næsten ud som kom*) á land *I*; s. jarl þá er ek kem á land *A*; þá er ek em á land *I* *G*. 158 sje — hjer: *F, B, D*; se ek ekki til, þegar ek em her *G*; ekki, er ek kem (em *A*) her *A, I*; er eg kem hjer, se eg ekki *E*. 158-159 lætr hann þá: *F, G*; lætr jarl þá *B, D*; lætr (*let I*) hann nú *A, I*; lætr hann *E*. 159 hann var: *F, A, B, D, E, G*; ok var hann *I*. 161 þar: *F, B, D, G*; *mgl. A, E, I*. skaplyndi: *B* (*hvor t i undarligt er forskrevet, så at det ser ud som a*), *D*; *mgl. F, A, E, G, I*. 162 úverða: *F, A, B, Cδ, G, I*; úverðuga *E*; aðra *D*. sinnar: *F, A, B, Cδ, E, G, I*; þinnar *D*. 163 þá enn einn: *A, I*; þá enn einn brutt *D*; þá einn í (*mgl B*) brot *F, B*; þá einn samann *E*; þá brott *Cδ*; brott *G*. 163-164 síðan — þeira: *F, A, B, D*; síðan gekk hann til þeirra *E*; síðan gekk hann aptr *Cδ, G*; *mgl. I*. 164 ok mælti: *B, D, G*; ok mælti til þeira *Cδ*; hann mælti *E, I*; hann mælti þá *A*; *mgl. F*. 165 út: *A, Cδ, D, G, I*; aptr *B*; *mgl. F, E*. gerðu: *F, A, B, D, E, I*; gera nú *Cδ, G*. 165-166 hvar — verit: *A, B, D, E* (*dog med feilskriften vñ for verit*), *G* (*dog med indskudt nú foran fólgin*), *I*; hvar (*feilskr. hvit*) mun hann fólgin verit hafa *F*; hvar munu þeir hrapp hafa “fólgin” *Cδ*. 166 segir sveinn: (*med “f.” for segir*) *A, B, Cδ, D, E, G*; “f. fveitj .j. fótj.” *F* (= s. sveinn jarlson, hvor det overflödige, skönt ikke urigtige, tillæg jarlsson vistnok er fremkommet ved feilagtig læsning af “j . f.” [*ä. e. jarl svaraði*] eller lignende, hvilke ord derpå ere erstattede ved indskud i jarlens replik); *hvorimod I har sveinn mælti þá foran ‘hvar*. 166-167 jarl svaraði: *B* (*der dog tillige indskyder “f.” efter skipta*); “*J . f.” Cδ, G*; *hvorimod F, A, D* (*utydel., især “f.”*), *E, I* sætte “*f . j.” efter*

svaraði 'eigi mun þat nú skipta; því at hann mun 'nú í brautu vera þaðan. sekkar tveir lágu þar 'hjá búlkanum, ok mun hrapp þar hafa komit í 170 'staðinn þeira í búlkann'. þráinn tók til orða 'fram 'hrinda þeir enn skipinu ok munu enn ætla út 'hingat til vár. skulu vjer nú taka hann ór búlk- 'anum ok koma öðru í staðinn; enn þó skulu 'sekkarnir lausir'. þeir gerðu svá. þá mælti þráinn 175 'látu vjer hrapp nú í seglit — þat er heflat upp

skipta. ¹⁶⁷ eigi mun þat nú: F, A, B, Cð, D; eigi mun þat G, I; öngu mun þat E. ¹⁶⁷⁻¹⁶⁸ því — þaðan: F, A (*dog uden þaðan*), B Cð (*dog á brotto for í brautu vera*), D, E (*dog þaðann vera for vera þaðan*); því at nú man hann þápan í brottu I; hann mun nú í brottu þaðan G. ¹⁶⁸ sekkar: F (*der dog skriver feck*), B ("fekkár"), Cð ("seckar [r forlænget nedad]"), D ("feck²"), G ("seck²"); "en feckar" A, "en | fekkar" E, "eþ fekkar [r forlænget nedad]" I. ¹⁶⁸⁻¹⁶⁹ tveir — búlkanum: F, D, I; "v" váro þar hjá búlkanum B; lj lágu hjá bunkanum E; lj váro hjá búlkanom A, Cð; váro lj á búlkanum G. ¹⁶⁹⁻¹⁷⁰ mun — búlkann: F, B (*staðinn feilskrevet fláii*), D; man hann hafa komit þar í staðinn þeira í bunkann I; mun hann þar í staðinn hafa komit í staðinn E(!); mun hann komit hafa í staðinn þeira í búlkann A; munu þeir þar hafa komit hánom (*forskrevet*) í stað þeira í búlkann Cð; mun þar hrapp hafa íólginn verit G. ¹⁷⁰ tók til orða: F, A, B, D, G; tók þá til orða Cð; mælti E, I. ¹⁷¹ þeir: F, Cð, D, G; þeir nú B; þeir jarl A, E, I. ¹⁷¹⁻¹⁷² enn ætla — vár: B, Cð, D; þeir enn ætla hingat til vár G; ætla út hingat til vár F, I; ætla út hingat E; ætla út til vár A. ¹⁷² hann (*efter taka*): F, A, B, D, E, G, I; hrapp Cð. ¹⁷²⁻¹⁷⁸ búlkanum: F, B, Cð, D, I; "bultkanu" (*neppe blot feilskrift*) A; "bultkunū" (*vistnok feilskrift*) G; "bvnekañv" (?) E. ¹⁷³ koma öðru: F, B, D, G; koma þar öðro Cð; láta annat E; láta annat þar A; láta annat aprt I. ¹⁷³⁻¹⁷⁴ þó — lausir: F (*sekkarnir skrevet feck²*), A (*sekkarnir skrevet feck²n*), B ("feck²nir" for sekkarnir), D ("feck²n" for sekkarnir), E (*sekkarnir skrevet feck²ner*), I ("feck²n" for sekkarnir); þó skulo "feck²η" lausir vera Cð; "seckarn" lausir vera G. ¹⁷⁴ þeir gerðu svá: F, A, B, D, E (*ff. dog de tre næst fölg. noter*), I; þeir gera nú svá Cð; *mgf. G.* þá mælti þráinn: A, I; þráinn mælti þá F, B, D; þráinn mælti Cð; *mgf. E, G.* ¹⁷⁵⁻¹⁷⁶ 'látu — rána': F, A, G (*dog nú hrapp for hrapp nú*); 'látum ver nú

‘við rána’. þeir gera svá. jarl kemr nú til þeira. var hann þá allreiðr ok mælti ‘vill þú nú selja fram manninn, þráinn? ok er nú verra enn fyrr’. þráinn svarar ‘fyri löngu selda ek hann fram, ef hann væri í minni varðveizlu — eða hvar mun 180 ‘hann verit hafa?’ ‘í búlkanum’ segir jarl. ‘hví leituduð jer hans eigi þar þá?’ segir þráinn. ‘eigi kom oss þat þá í hug’ segir jarl. síðan leitudu þeir hans um allt skipit ok fundu hann eigi. þá

hrapp ór búlkanom en ”koa“ þar öðro í staðinn. látum nú hrapp í seglit — þat er heflat við rána’ Cð (látum ver — staðinn *urigtig gentagelse*); ‘látum ver nú hrapp í seglit’. þat var heflat upp við rána B, I; ‘látum ver hann nú í seglið þar (*vistnok ved feiltagelse* /or þat) var heflat upp við rána D; *mgl. E.* 176 þeir gera svá: F, A, B, D; þeir gera nú svá Cð, G; þeir gerðu svá I; *mgl. E* (jf. *dog første note til nærvær. kapitel lin. 174. Man er nemlig sprunget enten fra svá til svá eller fra þeir til þeir*). kemr — þeira: Cð; kemr nú til þeira þráins G; kemr þá til þeira (þráins *tülf. B, D*) F, B, D; kemr nú út þangat A, E; kom nú þangat út I. 177 var — -reiðr: F, B, D; hann var nú allreiðr G; hann var þá (svá *indskyder I*) reiðr mjök A, E, I; *mgl. Cð.* 178 fram manninn, þráinn: F, A, G; manninn fram, þráinn I; fram manninn B, Cð, D, E. verra enn fyrr: F, B, Cð, D; verr en fyrr G; verra en næst A; verra en nærstom E, I. 179 svarar: *sál. (eller svaraði) I*; ”.f.“ F, A, E; mætti B, Cð, D, G. selda ek hann fram: F, A, B, D; hefði eg selt hann fram E; hefða ek hann fram selt (*seldan I*) Cð, G, I. 181 verit hafa: F, A, B, D, E; verit hafa áþan Cð; hafa verit I; hafa verit áðan G. ‘í búlkanum’ segir jarl: F (*der dog skriver ”bvikagv“ [jf. oven for note 88 172-173]*), A, B, Cð, D, E (*dog bunkanum (or búlkanum)*), G; jarl mælti ‘í búlkanom’ I. 182 leituduð: F, A, B, D, E, G, I; leitid Cð. eigi þar þá: F, B, D, G; eigi þar A, I; þá eigi Cð; ei E (*der tilføier hans (!) þar efter segir þráinn*). 182-183 ‘eigi — hug’ segir jarl: B; ‘eigi kom oss þat í hug þá’ s. jarl D; ‘eigi kom oss þat í hug’ s. jarl F, A, I; ‘eigi kom þat oss í hug’ s. jarl E; ‘eigi kom oss í hug’ s. jarl Cð; *mgl. G.* 184 um allt skipit: F, A, Cð, E, I; í skipinu B (*hvor k er nær ved at bortsmuldre*), D; *mgl. G.* hann: F, A, B, Cð, D, E, G; *mgl. I.* 184-185 þá mætti þráinn: A, Cð, I; þráinn mætti E; *hvorimod F, B,*

- 185 mælti þráinn 'vilið þer mik nú undan bera, herra?'
 'víst eigi' segir jarl 'því at ek veit, at þú
 'hefir fólgtit manninn, þó at ek finnag hann eigi.
 'enn heldr vil ek, at þú níðiz á mjer enn ek á
 'þjer'. fór jarl þá til lands. 'nú þykkjumz ek
 190 'sjá' sagði jarl 'hvar þráinn hefir fólgtit hrapp'.
 'hvar?' sagði sveinn son hans. 'í seglinu' segir
 jarl 'er var heflat upp við rána'. þá rann á byrr,
 ok sigldi þráinn út ór firðinum til hafs. hann
 mælti þá þetta, er lengi hefir uppi verit haft síðan
 195 'látum geisa gamminn, gerrat þráinn vægja'. enn
 er jarl spurði orð þráins, þá mælti hann 'eigi berr

D, G have s. þráinn efter replikken. 185 mik: F, A, B, Cð, D, E, I; mgl. G. bera: F, A, B, Cð, D, E, G; mæla I. herra: A, E, I; mgl. F, B, Cð, D, G. 186 víst eigi: F, B, Cð, D, G; eigi skal þat A, E, I. 187 manninn: F, A, B, D, E, I; hann G; hrapp Cð. þó — eigi: Cð, — lígeledes (kun med sinna [E har sinne] for 'finnag) F, A, B, D, E, I; mgl. G. 188 fór jarl: Cð, G, I; s. jarl. fór hann F, A, B, D, E. 189-190 nú — sagði jarl: F (hvor dog þykkjumz er (eílskrevet þúkviz), A (dog med udeladelse af sagði jarl), B, D, E, G, I; hann mælti 'se ek nú Cð. 190-192 hvar þráinn — segir jarl: B, D; hvar þeir munu "fólgt" hafa hrapp — hann mun verit hafa í seglino Cð; at þráinn (hann A, I) hefir fólgtit hrapp í seglinu F, A, E, I; at þeir hafa fólgtit hann í seglinu G. 192 'er var — rána': Cð; 'er þat var heflat upp við rána' E; mgl. F, A, B, D, G, I. rann á byrr: F, B, Cð, D, G; kastade (kastar I) á byr A, E, I. 193 sigldi — firðinum: I; sigldi þráinn A, D, E; sigldu þeir þráinn F, Cð, G; sigldu þeir þráinn þá B. 193-194 hann — þetta, er: F; þráinn mælti þá þetta, er G; þráinn (verbet er udeglemt) þá þat sem Cð; hann mælti þá þat er D; hann mælti þat þá, er B; hann (feilagtig forkortet n. í E. At skriveren har ment noget andet end hann, kan neppe antages) mælti þetta, er (at A) A, E, I. 194 hefir — síðan: F, D, G; hefir uppi verit haft Cð; uppi verit síþan B (hefir udegl.); er uppi haft síðan A, E; hefir verit eptir haft síþan I. 195 gerrat: F ("g"at [a forskrevet]), A ("g"at"), B ("gerat [a forskrevet]), Cð ("g"at"). I (skrevet "giorvat [v forlænget nedad]), gertr ei D, E; "g"ir" G. 196 spurði: A, B, Cð, E, G, I; "íþ" F; "íþ" D. orð þráins: F;

‘hjer til úvizka mín heldr þat samband þeira, er þeim dregr báðum til bana’. Þráinn var skamma stund í hafi ok kom til Íslands ok fór heim til bús síns. hrappr fór með þráni ok var með hánum ²⁰⁰ þau misseri. enn um várit eptir fjeck þráinn hánum bú á hrappstöðum, ok bjó hrappr þar. hann var þó lengstum at grjóta ok þótti þar öllu spilla. þat mæltu sumir menn, at vingott væri með þeim hallgerði ok hann fífdi hana; enn sumir ²⁰⁵ mæltu því í móti. þráinn fjeck skipit merði úrækju frænda sínum. sá mörðr vá odd halldórsson austr

ord þráns þessi Cð; hvat þráinn hafði mæit A, I; þetta, hvat þráinn hafði mæit E; þetta G; til ferðar þráns B; til þráns D. þá mæitl hann: F, B, Cð, D, G; þá s. jarl A; s. hann I; "f." hann svo E. herr: F, A, B, D, E, G, I; kemr Cð. ¹⁹⁷ hjer — mín: F, B, D; her úvizka mín til Cð; úvizka mín til þessa G; her til vanvit mlit A; her vanvit til I; hjer til "væntj." (d. e. væns) með þeim E. ¹⁹⁷⁻¹⁹⁸ þat samband þeira, er: F, A, B, D; samband þeira, er I; þat samband, er (at E) Cð, E, G. ¹⁹⁸ þeim dregr báðum: F, A, Cð, E, G, I; þeim báðum dregr B; báðum þeim dregur D. ¹⁹⁹ stund: F, A, B, D, E, G, I; hrið Cð. kom til Íslands: F, A, B, D, E, G, I; kómu við Ísland Cð. fór heim: F, B, Cð, E, G, I; fór A; heim D. ²⁰⁰ með þráni: F, B, Cð, D; með hánum A, G, I; til vistar með þráne E. með hánum: F, A, B, Cð, D (hvort dog hánum er udeglemt), E, I; þar G. ²⁰¹ enn um várit: F, B, Cð, D, G; en (mgl. E) annat sumar A, E, I. ²⁰² bú: F, A, B, D, E, G, I; bústað Cð. hrappr þar: A, B, Cð, D, I; hann þar F, G; hann þar síðann E. ²⁰³ hann — grjóta: F, A, B, Cð (dog löngom for lengstum), D (dog, som det synes, á for at), I; var löngum at grjóta G; hann var þó lengstum á grjóta með þráne E. ok þótti: B, Cð, D, G; þótti hann I; hann þótti F, A, E. ²⁰⁴ menn: B, Cð, D, G, I; mgl. F, A, E. ²⁰⁵ ok hann fífdi hana: F, B, D; ok fífdi hana Cð; at hann fífdi (1 udeglemt) hana E; ok hrappi ok fífdi hann hana G; ok hún fífdiz at hánum I; mgl. A. ²⁰⁶ því í móti: F, A, E, G, I; því á móti B; í móte því D; í mót Cð. ²⁰⁶⁻²⁰⁷ skipit — sínum: F, A, Cð, E, G, I; gamminn merðe úrækju frænda sínum D; merði úrækju frænda sínum gamminn B. ²⁰⁷ mörðr: F, A, B, Cð, D, G; maðr E, I.

í gautavík í berufirði. allir frændr þráins hjeldu nú hann fyrir höfðingja.

89. Nú er þar til máls at taka, er hákon jarl missti þráins. hann mælti þá við svein son sinn 'tökum langskip fjögur ok förum at njálssonum ok drepum þá; því at þeir munu vitat 5 'hafa með þráni'. 'þat er eigi gott ráð' segir sveinn 'at snúa sökum á úvalda menn enn láta 'þann undan setja, er sökina berr á baki'. 'ek 'skal þessu ráða' segir jarl. halda þeir nú eptir njálssonum ok leita þeira ok finna þá undir eyj- 10 unni. grímr sá fyrst skip jarlsins ok mælti til

208-209 allir — höfðingja: Cδ, G (dog har G hann nú for hjeldu nú hann — verbet er nemlig udeglemt), — ligeledes (men uden nú) F, A, B, D, I; mgl. E.

89. 1-2 Nú — þráins: F, A (dog uden máls), B, D, E, I (dog uden máls. samt með at for bindeordet er); Hákon jarl misst (missir nú G) þráins Cδ, G. 2 hann mætti þá: Cδ, G; at hann mætti F, B (hvor í övrigt det følgende við er udeglemt), D, E; at hann ræddi A; at hann talaði I. 2-3 son sinn: F, A, B, D, E, G, I; mgl. Cδ. 3 tökum: Cδ; tökum vit F, B, D, G; töku vit nú A, E; tökom ver nú I. förum at: F, B, Cδ, D, G; róm eptir þeim A, E, I. 4 drepum: F, A, B, D, E, G, I; "b'iom v" Cδ. því at: F, A, B, Cδ, D, G, I; mgl. E. 4-5 vitat hafa: F, A, B, Cδ, D, E, I; hafa vitad G. 6 sökum: Cδ; sökinni F, A, B, D, E, I; sektinni G. á úvalda menn: F, Cδ, E; "aðða (feilskr. for á úverða) m" G; á óvalda A, B, D; á þann, er óvaldr (her mgl. er) I. 7 þann undan setja: F, A, G, I; þann undann ganga E; þá (uagtet det følgende ental berr) undan setja Cδ; hinn undan setja B, D. er — baki: Cδ; er sakadr er G; er (at A) sekr er F, A, B, D, E, I. 8 skal þessu: F, A, E, I; skal þó G; vil þó Cδ; skal B, D. halda — eptif: F, G; halda þeir nú út eptir D; halda þeir nú eftar þeim B; halda nú eptir Cδ; jarl heldr nú eptir þeim E, I; heldr nú eptir þeim A. 9 leita — finna: F, B, Cδ, D, G; leitar þeira ok finnar A, E, I. 9-10 undir eyjunni: Cδ, G; undir eyju einni F, A, B, D, E; út undir hólmi I. 10 fyrst: B, Cδ (ufuldstændig skrevet ft), D, G, I; fyrst A, E; "i" F. skip: F, A, B, D, G, I; "fcip" (sikkert = skipin) Cδ; herskip E. jarlsins: F; "járt." B; "j." A, Cδ, D, E, G, I.

helga 'herskip fara hjer — ok kenni ek, at hjer
 'ferr jarl; ok mun hann oss engan frið bjóða'.
 'þat er mælt' segir helgi 'at hverr sje vaskr, er
 'sik verr, við hvern sem hann á um. skulu vjer
 'ok verja oss'. allir báðu hann fyri sjá. tóku ¹⁵
 þeir þá vápn sín. jarl kemr nú at ok kallaði á
 þá ok bað þá upp gefaz. helgi svarar, at þeir
 mundu verjaz meðan þeir mætti. jarl bauð öllum
 grið þeim er eigi vildi verja hann. enn svá var

10-11 ok — fara hjer: *F, B, Cð* (*hvor dog her- er næsten ganske udsløttet, og hvor et overflødigt og forstyrrende ek er indskudt foran hjer — men synes underprykket*), *D, G* (*dog við for til*); 'herskip fara her' s. hann *A, I*; *mgf. E.* 11-12 hjer ferr jarl: *B, E*; her er jarl *F, D, I*; þar er jarl *A*; hákon jarl ferr her *Cð, G.* 12 hann oss engan: *F* (*med feilskriften avuga [av i ét tegn] for engan*), *A, B, Cð, D, G* (*med feilskriften onga for engan*), *I* (*dog uden hann*); ei oss *E.* 13 segir helgi: (*segir skrevet .f., kun at B har ".fe"*) *A, B, Cð, D, E, G, I*; *mgf. F.* hverr sje vaskr, er: *B, Cð, D, G*; sá se hverr vaskr, er *F*; sá se vaskr hver, er *E*; sá þikki hverr vaskr, er (*at A*) *A, I.* 14 sem hann á um: *Cð, E*; er hann á um *G*; sem hann á *F, A, B, D, I.* 14-15 skulu vjer ok: *F, A, B, Cð, D*; skulo ver nú ok *I*; ok skolum ver *E*; "g ok | sl'u" *G* (*ok altså skrevet to gange og vjer udeglemt*). 15 allir — sjá: *F, A, B*; allir þeir báðu (*hann mgf.*) fyri sjá *D*; allir (þeir *E*) báðu hann ráða *E, G, I*; *mgf. (her) Cð* (*men se næst følg. note*). 15-16 tóku — sín: *F, A, B, D* (*dog "t" = taka, snarere end "t" = tóko*), *E, I*; tóko þeir þá vápn sín ok báðu helga fyri sjá *Cð* (*jf. næst foreg. note*); *mgf. G.* 16 kemr nú at: *F, A, B, E, I*; kemr (*utydeligt*) þá at *D*; kom nú at þeim *G*; kom at *Cð.* kallaði: *F, A, Cð, D, I*; kallar *B* (*skrevet kálár*), *E, G.* 17 bað: *F, A, B, D, E, G, I*; bað hann *Cð.* 17-18 svarar — mundu: *E*; svarar (*eller svaraði*), at þeir mundi *I*; "fú.", at þeir munu *D*; ".f.", at þeir mundu *F, G*; ".f.", at þeir munu *A*; segir, at þeir manu *B*; kvað þá mundo *Cð.* 18 meðan þeir mætti: *F, Cð* (*hvor det sidste bogstav i verbet er forskrevet, så at det ligner et noget uformeligt az*), *E, G*; meðan þeir megu (*mega A, D*) *A, B, D*; *mgf. I.* 18-19 öllum — hann: *F, A* (*dog vildu for vildi*), *E* (*dog som A*), *I* (*hvor er dog er udeglemt*); öllum grið þeim er eigi vildu verja helga *D*; þeim öllum grið, er eigi vildu verja helga *Cð*;

20 helgi vinsæll, at allir vildu heldr deyja með hánum. jarl sækir nú at ok hans menn. enn hinir verjaz vel — ok váru þeir njálssynir þar jafnan, sem mest var raunin. jarl bauð þeim opt gríðin. þeir svöruðu jafnan hinu sama ok kváðuz aldri upp
25 skyldu gefaz. þá sótti at þeim fast áslákr ór langeyju lendr maðr jarls ok komz upp á skipit þrimr sinnum. þá mælti grímr 'þú sækir fast at — ok væri vel, at þú hefðir eyrindi'. grímr þreif þá upp spjót ok skaut undir kverk ásláki, ok hafði

öllum gríð þeim (for disse tre ord har G þeim öllum gríð), er eigi vildu verja sik eða helgu B, G. ¹⁹⁻²⁰ svá var helgi: F, A, D, E; svá var hann B; helgi var svá Cð, G, I. ²⁰ heldr: A, Cð, G; mgl. F, B, D, E, I. með hánum: F, A, B, Cð, D, E, G; mgl. I. ²¹ jarl: B; "j." F, A, D, E, G, I; jarlinn Cð. nú: Cð; þá G; mgl. F, A, B, D, E, I. hinir verjaz: Cð; þeir verjaz F, A, B, D, G, I; þeir vörðust E. ²² ok váru — sem: F, A, B, D, E (dog er for sem), I; ok váro þeir njálssynir jafnan þar er G; njálssynir váro þar jafnan, sem Cð. ²³ var raunin: F (-nin dog feilagtig forkortet h'), A, Cð, D; var raun G (hvort et hatet udraderet tegn, der ligner j, ses efter raun), I; var mannraunin E; "þi" (endnu helt) raunin B. þeim — þeir: Cð; opt gríð. en þeir F, A, B, D, E, G, I. ²⁴ svöruðu — kváðuz: Cð (svöruðu dog feilskrevet forþu); svöruðu ("svaríðv" B; "f." E, "f." F, "f." A; svara G) hinu sama ok sögðuz F, A, B, E, G; verjaz — svöruðu hinu sama ok sögðust D; sögðoz (feilskr. savðoz [av i ét tegn]) I. ²⁴⁻²⁵ upp skyldu: Cð; mundu (mundi I) upp F, A, B, D, E, G, I. ²⁵ at þeim fast: F, A, B, Cð, D; fast at þeim E, I; at þeim G. ²⁶ lendr maðr jarls: Cð; mgl. F, A, B, D, E, G, I. komz — skipit: F, A, B, D, G; kemst upp (disse to ord opfriskede — måske urigtig) á skipit E; komz (kom Cð) upp á skip þeira Cð, I. ²⁷ fast at: F, A, B, Cð, D, E, G; at fast I. ²⁸ at þú: F, A, Cð, I; attú B, D, E; ef þú G. eyrindi: F, A, B, Cð, D, G, I; erindit E. ²⁸⁻²⁹ grímr — ásláki: Cð, G (dog uden þá, samt med kverkina for kverk); grímr þref (sól. F ["þref"] og D ["þref"] — men utydligt og usikkert); þrifir B) upp spjót (eitt tilf. E) ok skaut (skýtr B) undir kverkina (feilskrevet kvekina E) F, B, D, E; grímr tók spjót ok skaut undir kverkina A; grípr hann síðan upp spjót eitt ok skaut undir höndina I.

hann þegar bana. lítlu síðar vá helgi egil merkis- 30
mann jarls. þá sótti at sveinn hákonarson ok
ljæt berá at þeim skjöldu, ok urðu þeir þá hand-
teknir báðir njálssynir. jarl vildi þegar láta drepa
þá. enn sveinn kvað þat eigi skyldu ok sagði, at
væri nótt. þá mælti jarl 'drepí þá á morgin enn 35
'bindi þá rammliga í nótt'. 'svá mun vera verða'
segir sveinn 'enn eigi hefi ek vaskari menn fyrí
'fundit enn þessa, ok er þat hinn mesti mannskaði
'at taka þá af lífi'. jarl mælti 'þeir hafa drepit
'tvá hina vöskustu vára menn — ok skulu vjer 40
'þeira svá hefna, at þessa skal drepa'. 'menn váru
'þeir at vaskari' segir sveinn 'enn þó mun þetta

³⁰ hann: B, Cð, D, G; úslákr F, A, E, I. egil: F, A, B, D, E; mgl. Cð, G, I.
merkis-: F, A, B, Cð, D, E, I; "mku" (dog er a temmelig uforme-
ligt og beror uden tvivl på feilskrift) G. ³¹ at — -son: F, A, E; at
þeim sveinn hákonars. B, D; sveinn at hákonars. G; at sveinn jarl
hákonarson I; at sveinn jarl Cð. ok (foran íjet): F, B, Cð, D, E, G, I;
hann A. ³²⁻³³ urðu — -synir: G (báðir dog usikk.); váro njálssynir hand-
teknir Cð; urðu þeir handteknir F, A, B, D, E, I. ³³⁻³⁴ þegar láta drepa
þá: B, Cð, D, E, G; þegar drepa láta þá A; þegar drepa þá láta I;
láta þegar drepa þá F. ³⁴ enn: F, B, Cð, D, E, G, I; mgl. A.
skyldu: F, B, D; skyldo vera Cð, I; vera skyldu A, G; mega E.
³⁴⁻³⁵ sagði — nótt: F; sagði, at nótt væri Cð (hvor ok foran sagði
er feilskr. at), G; sagði, at þá væri nótt A, E, I; s. vera nótt D;
kvað vera nótt B. ³⁵ drepí: F, A, B, Cð, D, G, I; drepit E. á
(foran morgin): F, A, B, Cð, D, E, G; í I. ³⁶ bindi þá: F, A, B,
D, I; bindi Cð, G; bindit þá E. ³⁷⁻³⁸ vaskari — þessa: F, A, B,
D (dog þá for þessa), E, I (dog uden fyrí); seð ("feð" Cð, "feð" G)
vaskari menn en þessa (þá Cð) Cð, G. ³⁸ mannskaði: F, B, Cð,
D, G; skaði A, E, I. ³⁹ jarl mælti: F, A, B, Cð, D, E, G; hvor-
imod I satter s. jarl efter sætningen þeir hafa osv.). ⁴⁰ tvá —
menn: F (artiklen skrevet ena), A, B, D; íj (mgl. G) hina vöskosto
menn: E) menn vára Cð, E, G, I. ⁴⁰⁻⁴¹ skulu — drepa: A;
("vaskasta" E) skulu ver því drepa þá E; skal ek fyrí því drepa þá Cð; skal fyrí
þat (því G) drepa þá F, B, D, G; skulu þeir því deyja I. ⁴² vaskari:
F, A, B, Cð, E, G, I; hraustari D. ⁴²⁻⁴³ þó — vill: F, A (mun lídt

‘gera verða sem þú vill’. váru þeir þá bundnir ok fjötraðir. eptir þat sofnaði jarl ok hans menn.
 45 enn er þeir váru sofnaðir, mælti grímr til helga
 ‘braut vilda ek komaz ef ek mætta’. ‘leitum í
 ‘nakkvarra bragða þá’ segir helgi. grímr segir, at
 þar nær hánú liggir öx ok horfir upp eggju.
 grímr skreið þangat til ok fær skorit af sjer boga-
 50 strenginn við öxinni, enn þó fjeck hann sár mikil
 á höndunum. þá leysti hann helga. eptir þat

---

forskrævet), *B* (*dog* "manv" for mun — måske er vjer udeglemt), *D, I*; þó muntú slíko (þessu *G*) ráða verða (hljóta *G*) *Cð, G*; þú munt ráða verða *E*. 43-44 váru — fjötraðir: *F* (*dog uden þá*), *A, B, D, G* (*dog med indskudt ok foran váru*), *I*; vóro þeir þá fjötraðir ok bunnir *E*; ok váro þeir handteknir (?) ok fjötraðir *Cð*. 44 ok hans menn: *Cð*; *mgf. F, A, B, D, E, G, I*. 45 er — sofnaðir: *Cð*; þá er menn váro sofnaðir *B, D*; þá (*mgf. G, I*) er hann (jarl *E*) var sofnaðr *F, A, E, G, I*. til: *F, A, B, Cð, E, G, I*; við *D*. 46 braut: *F, A* (*feilskrævet b^oott*), *B* ("B rótt"), *Cð* ("b^ott"), *D* ("b^ott"), *G* ("b^ott"), *I* ("b^ott"); í brutt *E*. 46-47 leitum — helgi: *F* (*dog leitu vit for leitum*), *A* (*dog leitu vit for leitum í*), *B*; 'leitum í þá (*G* har þá í for í þá) nökkurra bragða' s. helgi *D, G*; 'leitaþú (eller 'leita þú) þá í nökkorra bragða' s. helgi *Cð*; 'leitaðu nokkura bragða í' s. helgi *E*; ok leitom í nokkora bragða' *I* (*som fortsætt. af Grims replik*). 47-48 segir — öx: *Cð*; s., at þar lægi öx ein hjá honum *D*; s., at þar liggir ex ein *A*; mælti 'her liggir nær mer (*utydeligt ok ikke sikkert*) ex *G*; ser, at þar liggir öx ein hjá hánú *B*; ser, at þar (*feilskr. þ^r F*) liggir öx ein (*mgf. E*) *F, E*; ser þá, hvar liggir öx ein *I*. 48 horfir upp: *A, Cð, G* (*her oratio directa; jf. næst foreg. note*), *I*; horfði upp *F*; horfir upp á *B, D, E*. 49 grímr skreið þangat: *F* (*skreið feilskr. sk^eð*); hann skreið þangat *Cð*; grímr skriðr þangat *A, D, G*; grímr færir þangat *I*; grímr fer þangat *E*; grímr skriðr þegar *B*. 49-50 ok fær — -strenginn: *F, B, Cð, D, G* (*dog strenginn for bogastrenginn*); hann getr skorit bogastrenginn (*boga feilskr. böga I*) af ser *A, E, I*. 50 við öxinni: *F, A, B, D, I*; við öxaregginni *Cð, G*; með öxinne *E*. 50-51 enn — höndunum: *F, A* (*dog höndum for höndunum*), *B* (*mikil forkortet mik*), *D, E* (*mikil forkortet mick; höndum for höndunum*); ok særðiz þó mjök á höndum *G*; hann skeindiz mjök á höndunom *Cð*; enn fekk hann sár "mik" á hendinne *I*.

skreidduz þeir fyri borð ok kvámuz á land svá at þeir jarl urðu ekki varir við. þeir brutu af sjer fjötrana ok gengu annan veg á eyna. tók þá at morna. þeir fundu þar skip ok kenndu, at þar ⁵⁵ var kominn kári sölmundarson. fóru þeir þegar á fund hans ok sögðu hánnum hrakning sína ok sýndu hánnum sár sín ok kváðu þá mundu jarl í svefni. kári mælti 'illa verðr slíkt, er þeir skulu taka 'hrakningar fyri vanda menn, er saklausir eru. ⁶⁰ 'eða hvat er nú gört næst skapi ykkro?' 'fara

⁵² skreidduz: F, A, (skrevet skreidduz [altsá rettet fra skreiddiz til skreidduz]), B, D, E, G, I (feilskr. skreiddiz [r forlænget]); steypoz Cð. kvámuz á land: F, B, E; kómuz at landi A, D, I; kómo at landi Cð, G. ⁵³ þeir jarl: A, B, Cð, D, G, I; þeir hákon F; jarlsmenn E. við: F, A, B, Cð, D, G, I; við þá E. brutu: F, B, Cð, D, E, G, I; brjóta A. ⁵⁴ fjötrana: F (forkortelsen for ra utydel.), A, Cð, D, E ("fjotrna", I; "fjotrna" (neppe andet end skrivefeil) B; "afstjórna" (vistnok skrivefeil) G. gengu: F, B, Cð, D, G; ganga A, E; "ganga a" | I. tók þá: F, A, Cð, E, G, I; þá tók B, D. ⁵⁵ fundu þar skip: F, A (hver dog skip er udeglemt), B, D, E, G, I; sá þar skip Cð. ⁵⁵⁻⁵⁶ at þar — -son: F, A, B, D, E; at þar var kári sölmundars. Cð, G; þar komlun kára sölmundarson I. ⁵⁶⁻⁵⁷ fóru — hans: F, B, Cð, D, G; fóro þeir þegar á hans (s udeglemt) fund E; ok (mgl. A) fóro þegar á fund hans A, I. ⁵⁷⁻⁵⁸ sögðu — svefni: F (dog jarl mundu for mundu jarl), B (dog jarl myndu þá for þá mundu jarl), Cð, D (dog jarl þá mundu for þá mundu jarl), G (dog þeir sögðu, at þá mundi jarl vera for ok kváðu — jarl); kváðu jarl mundu í (mundu í fates í A) svefni ok sögðu hánnum hrakningar sínar ok sýndu hánnum sár sín A, E; kváðu jarl munda vera í svefni ok "f." hánnum hrakningar sínar þær er þeir hófðu saklaust tekit fyril vanda menn I (jf. næst fölg. note). ⁵⁹⁻⁶² kári — hann': — kári mælti 'illa verðr slíkt, er 'þr scolv' hafa hrakningar fyri vanda menn (her synes noget udeglemt — vistnok relationsætningen er saklausir eru). eða hvat er nú "meft" (skrivefeil for næst, med mindre at skulde være udeglemt foran ykkro) gert ykkro skapi?' 'fara at jarli' s. þeir 'ok drepa hann' Cð; kære mælti 'illa verðr slíkt, er þær skolut taka hrakningar fyrir illa menn, er saklausir eru (sdl.). eða hvat er nú gert næst yðru skape?' 'fara at

‘at jarli’ sögðu þeir ‘ok drepa hann’. ‘ekki mun
 ‘oss þess auðit verða’ segir kári ‘enn ekki skortir
 ‘ykkur áhuga. enn þó skulu vjer vita, hvárt hann
 65 ‘er þar nú’. síðan fóru þeir þangat, ok var þá
 ‘jarl í brautu. þá fór kári inn til blaða á fund
 jarls ok færði hánnum skatta sína. jarl mælti ‘hefir
 ‘þú tekít njálssonu til þín?’ ‘svá er víst’ segir
 kári. ‘vill þú selja mjer þá?’ segir jarl. ‘þat vil

jarli ok drepa hann’ s. þeir E; kári mælti ‘illa verðr slíkt, er þer
 skulut hafa hrakningar fyrí vanda menn. eða hvat er þess gert,
 er næst er skapl ykkru?’ ‘fara at jarli’ sögðu þeir ‘ok drepa hann’
 G; kári mælti ‘illa verðr slíkt, er (at F) þer skulut taka hrakningar
 (hrakning F) fyrí vanda (‘vænðjalf’ A) menn. eða hvat er ‘nú gert
 næst (at F, over linien, og vistnok med den hånd, hvormed så mange
 vers ere tilføiede i margen) skapl ykkru?’ ‘fara at jarli ok drepa
 hann’ “.l.“ þeir F, A, B; kára mælti ‘hvat er nú næst (disse to ord
 noget utydelige) gert skape ykkru?’ ‘fara at jarli’ “.l.“ þeir. kára
 mælti ‘illa verðr slígt, er þjer skulut taka hrakningar fyrí vanda
 menn. enn D; ‘hvat er nú nærst skapl ykkru?’ “.l.“ kári. ‘fara at
 jarli’ “.l.“ þeir ‘ok drepa hann’ I (der, ved at overspringe noget, er
 kommen til at sammenblende to replikker; se næst foreg. note). 63 oss:
 Cð, E, G; ykkur D; mgl. F, A, B, I. segtr kári: F, A, B, Cð, E,
 G, I; at drepa jarl. D (jf. næst sidste note). 63-64 ekki — áhuga:
 sál. (dels med ekki dels med elgi) F, A, B, Cð, I; ekki skortir ykkur
 áráði D, G; “eckí | skortir ýð: aæðis“ E. 64-65 þó — nú: F; þó
 skulu ver nú vita (D har vita nú for nú vita), hvárt hann er þar
 B, D; nú skolum ver vita, hvort hann er þar E; þó skulu ver
 vita, hvárt hann se þar A, I; vita (reyna G) monu (megu G) ver
 fyrst, hvárt jarl er þar nú Cð, G. 65 síðan fóru þeir: F, A, B, D,
 E, G, I; þeir fara nú Cð. 65-66 þá jarl i: A, I; jarl þá í F, D, E,
 G; jarl þá á B; jarl á Cð. 66-67 til — jarls: F, A, B, D, E, I; á
 hlaðir til móts við jarl G; til lands á hlaðir til móts við hákon
 jarl Cð. 67 ok — sína: Cð, G; ok færði hánnum skattinn F, A, D,
 E; ok (bortsmuldret) færði jarli skattinn B; mgl. I. mælti: F, A,
 B, D, E, G, I; udeglemt Cð. 68 tekít njálssonu: F, A, B, D, E,
 G, I; “nv tek | n“ Cð (hvor n er noget uformeligt, og hvor “.f.“
 synes udraderet efter dette n). víst: F, A, B, Cð, E, I; þat D;
 mgl. G. 69 selja mjer þá: Cð; selja þá mer nú D; selja mer sono
 njáls A, B, E, I; selja mer fram njálssonu F; nú selja þá fram G.

‘ek eigi’ sagði kári. ‘vill þú sverja þess, at þú 70
 ‘vildir eigi at mjer fara eptir?’ segir jarl. þá
 mælti eiríkr jarlsson ‘ekki er slíks at leita —
 ‘hefir kári jafnan verit vinr várr. ok skyldi eigi
 ‘svá farit hafa, ef ek hefða við verit: njálssynir
 ‘skyldi öllu hafa haldit heilu; enn hinir skyldi hafa 75
 ‘haft refsing, er til höfðu gört. þætti mjer nú
 ‘sannligra at gefa njálssonum sæmiligar gjafar fyri

segir jarl: *B, Cð, D, G, I; mgl. F, A, E.* 70 þess: *F, Cð; þess eller þat D, E; þat B, G; mer I; mgl. A.* 71 at mjer fara eptir: *F, I; at mer fara (for disse tre ord har Cð fara at mer) eptir bardagann með njálssonum Cð, G; at mer fara með njálssonum A, B; fara at mjer með njálssonum E; at mer fara með sonum njáls D.* segir jarl: *sál. her F; medens A, B, Cð, D, E, G indskyde disse ord foran at þú; mgl. I.* 71-72 þá — -son: *F, A, B, D, G; þá mælti eiríkr hákonars. I; “þa fvar” | ein. j. f.“ Cð; “erreck” mælti s. jarls E.* 72 at leita: *F; at beiða A, Cð, D, E, G, I; “at | at beiða” B.* 73 jafnan — várr: *F, E, I; verit jafnan vin várr A; verit vinr (vin B, D, G) várr jafnan B, Cð, D, G.* 73-74 eigi — hafa: *F, B, D, E; eigi svá hafa farit G, I; svá eigi farit hafa A, Cð.* 74 við verit: *F, B, Cð, E; þar verit A, I; þar verit við G.* 74-78 njálssynir — sárafar: — njálssynir skyldu hafa haldit öllu — enn hinir skyldu haft hafa refsing, er til höfðu gert. þætti mer nú sæmiligra at gefa njálssonum góðar gjafir fyrir hrakningar þær, er þeir höfðu, ok sárafar *F*; njálssynir skyldu öllu hafa haldit heilu — en hinir skyldu hafa haft refsing, er til unnu. þætti mer nú sæmiligra at gefa njálssonum góðar gjafir fyrir hrakningar þær, sem þeir höfðu, ok sárafar *A*; njálssynir skoldi hafa haldit öllu — enn hinir “iköllidv” haft hafa refsing, er til höfðu gört. þætti mer nú betr gört at gefa njálssonum sæmiligar gjafir fyrir “hákúg” sína ok sárafar, er þeir hafa af ydr lotit *B*; skyldu njálssynir haldit hafa öllu sína — en þeir skyldu haft hafa hrakning, er til höfðu gert. þætti mer nú sannligra at gefa njálssonum sæmiligar gjafir fyrir hrakningar þær, er þeir hafa haft, ok sárafar *Cð*; skyldu njálssynir hafa haldit öllu — enn hinir skyldu hafa haft refsing, er til gerðu. þætti mjer nú sæmiligra at gefa njálssonum góðar “guessir” fyrir hrakning sína ok þar sem þeir höfðu sár á sjer *E*; skildu njálssynir hafa góðar gjafir fyrir hrakningar þær, er þeir höfðu *G*; njálssynir hafa engo valdit. enn þeir hafa (!) refsing, sem til hafa gert. þætti mer nú

‘hrakningar þær, er þeir hafa haft, ok sárafar’. jarl mælti ‘svá myndi vera víst; enn eigi veit ek, 80 ‘hvárt þeir munu taka vilja sættir’. Þá mælti jarl við kára, at hann skyldi leita um sættir við þá njálssonu. síðan ræddi kári við helga, hvárt hann vildi taka sæmðir af jarli. helgi svaraði ‘taka vil ‘ek af syni hans eiríki, enn ek vil ekki eiga um 85 ‘við jarl’. Þá segir kári eiríki svör þeira bræðra.

sæmliðra at gefa njálssonum góðar gjafir fyrir hrakningar þær, sem þeir hafa fengið um sárafar *I*. 79 jarl — víst: *A* (jarl skrevet *J.*), *B*; ”*J.*“ mælti ‘svá mundi vist *I*; jarlino mælti ‘svá mundi vera vist’ ”*I.*“ hann *F*; ”*J.*“ mælti ‘svo er vist *E*; ”*J.*“ ”*I.*“ ‘þat mundi vera vist *Cδ*; ‘svá mun vera verða’ ”*I.*“ *G* 80 þeir — sættir: *Cδ*, *E* (der dog feilagtig har taka vilja taka for taka vilja); þeir vilja taka sættir *F*, *A*, *G*; vilja taka sætt *I* (subjectet udeglemt); þeir vilja nú taka sættir *B*. 80-82 þá — sonu: *G*; þá mælti jarl, at kári skyldi leita um sættir við njálssonu *I*; þá mælti jarl, at kári skyldi (mundi *Cδ*) leita (eptir indskyder *Cδ*) við njálssonu um sættir *F*, *A*, *B*; *Cδ*; ok vil eg, at kære leite um sættir við njálssonu *E*. 82 síðan — helga: *F*, *A*, *B*, *Cδ* (dog til for við), *I* (dog talaði for ræddi); þá mælti kære við helga *E*; *mgf. G* (der, på grund af denne udeglemelse, urigtig fölter den fölg. sætning til jarlens ord). 82-83 hvárt hann vildi: *F*, *A*, *B*, *Cδ*, *E*, *I*; ef þeir vildi *G*. 83 sæmðir af jarli: *F*, *A*, *E*, *G*; sættir ok sæmðir af jarli *Cδ*; sæmðir af jarli eða eigi *B*; sæmð ef jarl vildi gera hánum *I*. helgi svaraði: *B*, *I* (verbet forkortet), — ligeledes *E* (der har ”*I.*“ for svaraði, men som tillige sætter s. hann foran enn); ”*h* eigi *I.*“ *A*; helgi sagði *F*; helgi mælti *G*; hvortmod *Cδ* sætter s. hann foran enn. 84 af syni hans eiríki: *F*; af eiríki syni hans *A*, *G*; sæmðir af eiríki syni hans *B*; af eiríki jarli *I*; af eiríki *Cδ*, *E*. 84-85 ek — jarl: *Cδ*; ekki vil ek eiga um við jarl *B*, *G*; ekki vil ek eiga við (hákon indskyder *I* — *jf. næst foreg. note*) jarl *F*, *A*, *I*; ekki vil eg eiga við þá jarl ok svein *E*. 85 þá — bræðra: *B* (dog svar for svör) og *Cδ* — der begge have segir; þá ”*I.*“ kári eiríki (*mgf. G*) svör (svar *Cδ*) þeira *F*, *A*, *G*; kári ”*I.*“ eiríki svör þeirra *E*; þá svarar (eller svaraði) kári ‘vita skal eiríkr svör þess!’ *I*. 86-87 svá — ef þeim: — svá skal þá (ok *B*; *mgf. F*, *A*, *E*, *G*) vera’ ”*I.*“ eiríkr (hann *Cδ*) ‘at (feilskr. af *Cδ*) þeir (hann *F*, *A*, *E*) skulu (skal *F*, *A*, *E*) af mer taka sæmðirna (sæmder *A*, *E*), ef þeim (hánnum *F*, *A*, *E*) *F*, *A*, *B*, *Cδ*, *E*, *G*;

‘svá skal þá vera’ segir eiríkr ‘at þeir skulu af ‘mjer taka sæmdina, ef þeim þykkir þat betra; ok ‘segi þeim þat, at ek býð þeim til mín — ok skal ‘faðir minn ekki mein gera þeim’. Þetta þágu þeir ok fóru til eiríks ok váru með hánum þar til 90 er kári var búinn vestr at sigla. Þá gerði eiríkr kára veizlu ok gaf hánum góðar gjafar ok svá njálssonum. síðan fóru þeir kári vestr um haf á fund sigurðar jarls — ok tók hann við þeim allvel — ok váru með jarli um vetrinn. enn um 95 várít bað kári njálssonu, at þeir færi í hernað með

eríkr mætti ‘víst skal hann af mer sæmd’ taka, ef hánum I. 87 betra: F, A, B, Cð, G, I; betr E. 88 segi: F, A, B; seg Cð, G, I; seg þú E. 89 ekki — þelm: Cð; ekki mein þelm gera A; þelm ekki mein gera F, B, G, I; ekki mega (*formodentlig ved feillasning af meln [jf. Cð og A]*) gera þeim E. 89-90 þetta — eiríks: F, A, B (*der dog indskyder njálssynir efter þeir*), E, G (*dog þat for þetta*), I; þeir þágu þetta Cð. 90 hánum: F, A, B, C_e, E, G, I; eiríki Cð (*jf. næst foreg. note*). 91 er kári — sigla: F, A, Cð (*dog uden vestr*), C_e (*dog vestr búinn for búinn vestr*), E (*vestr skrevet velt*), G (*dog med at for er, samt uden at foran sigla*); er kári var búinn með allt slít vestr at sigla I; er kári var búinn vestr at sigla um haf á fund sigurðar (*feilskr. sigvðar*) jarls B. 91-93 gerði — -sonum: C_e, G; (*áðr tilf. B*) gerði (*feilskr. g'*) Cð) eiríkr kára veizlu (*feilskr. veiz A*; “vígltv“ E) ok gaf hánum gjafir ok svá njálssonum F, A, B, Cð, E; gaf eiríkr kára gjafir ok svá njálssonum ok gerði þeim veizlo I. 93 fóru þeir kári: E, I; fóro þeir B; fóro kári F, A, Cð, C_e, G. 93-94 um — jarls: F, A, Cð, C_e, G, I; um haf B (*jf. note 89 91*); á fund sigurðar jarls E. 94-95 ok tók — allvel: F, A; ok tók hann allvel við þeim I; ok tók hann (*sigurðr jarl [feilskr. jarl] B*) [vel við þeim B, E; ok tók hann við hánum vel Cð; *mgl. C_e, G*. 95 váru — vetrinn: F, A, B, G; váro þar um vetrinn E; váro þeir (*feilskr.*) meðr hánum um vetrinn I; “ú þ: þar m;“ C_e (*resten af sætningen udeglemt*); var með jarli um vetrinn Cð (*jf. næst foreg. note*). 95-96 um várít: F, A, B, E, I; um sumarít Cð, C_e; “sum|it“ (*det r, der formodentlig står over m, er bedækket af en plet*) G (*udeladelsen af um er sikkert blot en skrivfeil*). 96-97 njálssonu — hánum: C_e, G, — lígeledes (*kun med indskudt þá foran njálssonu*) F, B; njálssonu at

hánnum. enn grímr kveðz þat mundu gera, ef hann vildi þá fara með þeim til íslands. kári hjet því. fóru þeir þá með hánnum í hernað. þeir
 100 herjuðu suðr um öngulseyjar ok allar suðreyjar. þá hjeldu þeir til satíris ok gengu þar upp ok börðuz við landsmenn ok fengu þar fje mikit ok fóru til skipa. þaðan fóru þeir suðr til Bretlands ok herjuðu þar. þá hjeldu þeir til manar. þar
 105 mættu þeir guðröði konungi ór mön, ok börðuz

fara í hernað með honum E; njálssonu at fara (þeir mandu fara I) með hánnum í hernað A, I; at njálssynir færi í hernað með hánom Cð. ⁹⁷ kveðz: B, Cc, E, G, I; "q̄" A, "q̄x" Cð; kvaz F. mundu gera: F, Cc, G, I; gera mundu A, B, Cð, E. ⁹⁸ hann — íslands: Cc, G (der dog tilf. út efter þeim); kári færir þá til íslands Cð; hann vildi fara til íslands með þeim. enn E; hann vildi fara meðr (stedordet er vistnok blot udeglemt) til íslands I; kári færir þá með hánnum út til íslands B; hann vildi fara með hánnum út (mgl. A) til íslands F, A. ⁹⁹ fóru — hernað: F, A (dog uden þá); (F)óru þeir þá í hernað með honum E; Fóru þeir njálssynir nú með kára í hernað B; fóro (fara G) nú njálssynir (bortsmuldret i Cs, så at kun "f." er tilbage af ".ff.") með kára í hernað Cc, G; Fóro nú njálssynir ok kári í hernað Cð; "oru (sikkert = vóru, med mindre det følgende hernaði er feilskrift for hernað) þz þa i hernaði | meðr kara" I (r overalt forlænget nedad). ⁹⁹⁻¹⁰⁰ þeir — suðreyjar: F, A, B, Cð (dog víða for suðr), Cc, G (dog öngulsey for öngulseyjar — men i følge sammenhængen synes her ikke at kunne være tale om Anglesey); fóru þeir suðr um öngulseyjar ok herjuðu ok svá um suðreyjar I; þeir herjuðu suðr um öngulseyjar E. ¹⁰¹ satíris: I ("fatirif [r forlænget nedad]"); "f̄atirif" (= sateris?) Cð; "f̄atirif [r forlænget nedad]" F, "f̄atirif" A, "f̄atirif" (suarere end "f̄atirif") Cc, "f̄atirif" G; "f̄atirif" E; "f̄atirif" B. þar upp: A, B, Cð, Cc, G, I; þeir þar upp F; þar á land E. ¹⁰² þar fje mikit: B, Cc, E, G, I; þar fjár mikils A; til (!) fjár mikils F; þeir jafnan sigr ok fjár mikils Cð (sál.) ¹⁰²⁻¹⁰³ ok fóru til skipa: F, A, B, I; mgl. Cð, Cc, E, G. ¹⁰³ þaðan: F, B, Cð, Cc, E, G; þá A, I. suðr: F, A, Cð, G, I; mgl. B, Cc (hvort desuden til er udeglemt, men tilføjet over linien med en nyere hånd), E. ¹⁰⁴ þá hjeldu: F, Cc, G; þaðan heidu A, Cð, E, I; þá fóro B. ¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ þar mættu þeir: F, A, B, Cð, E, G, I; þeir mættu (t for tt) þar Cc. ¹⁰⁵ guðröði: — "gvðravði (av i ét tegn)" F,

þeir við hann ok höfðu sigr ok drápu dungal son konungs. þar tóku þeir fje mikit. þaðan hjeldu þeir norðr til kolu ok fundu þar gilla jarl, ok tók hann við þeim vel, ok dvölduz þeir með hánun nakkvara hríð. jarl fór með þeim til orkneyja á 110 fund sigurðar jarls. enn um várit gipti sigurðr jarl gilla jarli nereiði systur sína. fór hann þá í sudreyjar.

90. Þetta sumar bjogguz þeir kári ok njáls-

"gudrauði" A, "gvð:ðði" B, "gvð:ivði (det sidste v har nogen lighed med o)" Cð, "gvð:avði (av i ét tegn)" E, "gudre:ði" G, "gudrauði (r forlænget nedad)" I; "gvð:e:ki" Ce. mōn: — "maŋ (m har en til g svarende form, og av er i ét tegn)" F (urigtig læst Mani af Olavius), "mou" A, "maŋ" B, "mōg" Cð, "mōŋ" Ce, "moŋ" E, "maun" G; "mōri (r forlænget nedad)" I (ved seilæsning). ¹⁰⁵⁻¹⁰⁶ bōrðuz þeir: F, B; berjaz þeir A, I; bōrðuz Cð, Ce, E, G. ¹⁰⁶ ok höfðu sigr: F, B, Cð, Ce, G; ok sigrudust E; þeir höfðu (þar tilf. A) sigr A, I. dungal: — "ðvŋgal" F, "ðvŋ|gal" B, "ðvŋ|gal" Cð, "ðungal" Ce og G og I; "ðufgal" A, "ðvfgal" E. ¹⁰⁷ konungs: F, A, B, I; hans Cð, Ce, E, G. þar — mlkt: F, A, B, Ce, E; þeir (ok G) tóko þar fe mlkt (mikil I) Cð, G, I. þaðan: F, B, Cð, Ce ("þatan"), G; þá A, E, I. ¹⁰⁸ til: F, A, B, Cð, E, I; í Ce, G. kolu: — "kol:" F og E, "kólvi" B, "kólo" Cð, "kolu" Ce og I; "klo" G; "kolni" A. ¹⁰⁸⁻¹⁰⁹ ok tók — vel: F, A, B, Cð; ok (mgl. Ce) tók hann vel við þeim Ce, E, G, I. ¹⁰⁹ þeir með hánun: B, G, I; með hánun F, A, Cð; þar Ce, E ¹¹⁰⁻¹¹¹ á — jarls: F, A, B (jarls skrevet jarl), Cð, E, G, I; til móts við "ŋ|grð" (den øverste del af r beskadiget) jarl Ce. ¹¹¹ sigurðr: F, A, B (fortsmuldret, så at kun en prik og en meget lille levning af den nederste del af g, samt "ð:" er tilbage), Cð, Ce, G, I; mgl. E. ¹¹² gilla — sína: F (nereiði skrevet ęereiði [r forlænget nedad]), B (nereiði skrevet néreiði); gilla nereiði ("neriði" A, "neriði" E, "nereiði [r forlænget nedad]" I) systur sína A, E, I; nereiði (n'eiði" Ce, "ęeriði" G) systur sína gilla jarli Cð, G; gilla jarli nereiði ("neriði [r forlænget nedad]") "ð:" sína Cð ¹¹²⁻¹¹³ fór — -eyjar: F, A, B, Cð, Ce (dog med tilføiet ok foran fór), E, I; fór hann þá heim G.

90. 1 Þetta: B, Cð, Ce, G (hvor i øvrigt sumar er udelemt); þat F, A, E, I.

synir til Íslands. ok þá er þeir váru albúnir, gengu þeir á fund jarls. hann gaf þeim góðar gjafar, ok skildu þeir með mikilli vináttu. láta þeir nú í 5 haf. þeir hafa útivist skamma, ok gaf þeim vel byri — ok kvámu við eyrar. þeir fǽngju sjer hesta ok ríða frá skipi ok ríðu til bergþórshváls. enn er þeir kvámu heim, urðu allir menn þeim fegnir. þeir fluttu heim fje sitt ok rjeðu skipi til hlunns. 10 þar var kári þann vetr með njáli. enn um várit bað kári helgu dóttur njáls, ok fluttu þeir grímr ok helgi með hánum — ok lauk svá, at hón var föstnuð kára, ok var á kveðit á brúðhlaupsstefnu,

² þá: F, A, B, Cð, Ce, I; er E, G. albúnir: F, A, B (*hvor dog nir er bortsuldret*), Cð, Ce, G, I; búnir E. ³ á fund jarls: F, A, B, Cð, G; á fund sigurðar jarls I; fyrir jarl Ce, E. hann gaf: Cð, Ce, E, G; gaf hann I; jarl gaf F, B; en jarl gaf A. ^{3 4} ok — vináttu: F, A, G (*dog uden þeir*), I; ok skildu þeir með hinnu mestu vináttu B; skildu þeir þá með hinnu mestu vináttu Ce; ok skildu með vináttu E; ok skilþo með hinom mestum kærleikum Cð. ⁴ láta þeir nú: F, A, B, Ce, G, I; leto þeir nú Cð; láta þeir E. ⁵ þeir — skamma: G; þeir höfðu útivist skamma Cð, Ce; þeir (ok B, E) hafa (höfðu E, I) útivistir skammar F, A, B, E, I. ⁶ byri: F, A, B, Cð, Ce, G, I; byr E. ok kvámu við eyrar: F, A, B, Cð, E (*dog med det feilagtige "eyrar" for eyrar*), G; "z (*ses endnu, men er nær ved at bortsuldre*) kōua(!) aa evrar (v i evrar er forlængt nedad)" Ce; tóku þeir eyrar I. þeir fǽngju: F, B, Cð, G; ok fengu Ce, I; fá þeir A, E. ⁷ ríða — ríðu: F; ríðu frá skipi B; ríða frá skipi ok heim A; ríðu frá skipi heim Cð, G; ríðu rí [*tillige med det foreg. z*] næsten ganske bortsuldret, samt ð beskædiget) heim Ce; ríða E, I. ⁸ skipi: F, A, Ce, E, G, I; skipi (*feilskr. i B*) sínu B, Cð. ⁹ várit: F, A, B, Ce, E, G, I; sumarit Cð. ¹⁰ helgu dóttur njáls: Cð; helgu njálsdóttur E; dóttur njáls F, A, B, Ce, G, I. ¹² með: F, A, E, I; þat með B, Cð, Ce, G. lauk svá: F, A, B, Cð, I; lauk því svá Ce; lauk svá því máll G; svo lauk E. ¹³ föstnuð kára: F (*föstnuð feilskrevet föthvd, men s tilføiet over linien, med en senere hånd, på et urigtigt sted*), A, I; föstnuð hánum B; hánom föstnuð Cð, Ce, G; honum gefinn E. var á — -stefnu: G (*brúð-*

ok var boðit hálfum mánaði fyri mitt sumar. váru þau með njáli þann vetr. enn um várit keypti 15 kári land at dyrbólum austr í mýdal ok gerði þar bú. þau fjengu þar fyri ráðamann ok ráðakonu; enn þau váru með njáli jafnan.

91. Hrappr átti bú á hrappstöðum; enn þó var hann jafnan at grjóta, ok þótti hann þar öllu spilla. þráinn var vel til hans. einu hverju sinni var þat, þá er ketill ór mörk var at bergþórshváli

hlaups- skrevet brud laups; var kveðit á brúðlaups ("brvðilavpfr og v forlængede nedad og av i ét tegn") I, "brúllaupfr" A) -stefnu A, I; var kveðit á "brúðlaups [av i ét tegn]" stefna(?) E; var á kveðin (n forskrevet) "brúðlavpfr [av i ét tegn]" -stefna F; á kveðiu brúðlaups ("brúðlaupfr" Ce, "brúðlavpfr" B, "brúðlavpfr" Cð) -stefna B, Cð, Ce. 14 mitt sumar: F, B, Cð, I; miðsumar A, Ce, G; vetr E. 14-15 váru — vetr: Ce; (ok tilf. F, A, B, E, I) váro þau (mgl. E, G) þann vetr með njáli F, A, B, Cð, E, G, I. 15 enn um várit: B, Cð, Ce, G; þá F, A, E, I 16 land: G ("lagð"). — og vistnok tígeledes F, A, B, Cð, Ce, E (í hvílle 6 membraner ordet er forkortet); landit I. dyrbólum: F, B, Cð, Ce, E, G, I; "dyrbólum" A. gerði: F, A, B, Cð, Ce, G, I; gerðu E. 17 þau fjengu: F, A, E, I; ok fekk B, Cð, Ce, G. ráðamann ok ráðakonu: A; "ráðs m" ok ráðakonu E; "ráða (r forlænget nedad) m (m har en form, der svarer til h)" F, "ráða m" B og Cð, "ráða m" Ce, "ráða (r forlænget nedad)" með I; "ráða m" G. 18 þau — jafnan: F, A, Cð (dog uden þau), E, G (der dog tilføier "sinu" efter jafnan); þau váro jafnan með njáli B, Ce. I.

91. 2 jafnan at grjóta: B, G, I; at (á E) grjóta jafnan F (grjóta skrevet gt á), A, E; at grjóta Cð, Ce. hann: F, A, Ce, E, G, I; mgl. B, Cð. 3 þráinn — hans: F, Cð, Ce, G, I; þráinn var til hans vel A, E; mgl. B. 3-5 einu — -synir: F (dog "i." for sögðu), B (dog með feilskriften lú for sinni, og með "b'p'f" for bergþórs-, samt með at for þá er — hvílet at forander tankegangen og interpunctionen, með mindre det er — er), Ce (dog [ligesom B] með at for þá er), E (dog með udeldelse af þá foran er, samt með "n." for njálssynir), G (dog som Ce); þat var einhverjo sinni, at (þör vel opfattes i betydning af er) ketill ór mörk kom til bergþórshváls, at þeir njálssynir sögðu Cð; einu hverjo sinni, er ketill ór mörk var at bergþórshváli, þá segja

- 5 — þá sögðu njálssynir frá hrakningum sínum ok kváðuz mikit eiga at heimta at þráni, nær sem þeir talaði til. njáll sagði, at þat væri bezt, at ketill talaði til við þráin bróður sinn. hann hjet því. gáfu þeir katli tómstund til at tala við þráin.
- 10 lítu síðar innti ketill til við þráin. njálssynir frjettu ketil. enn hann kveðz fátt mundu frá herma orðum þeira 'enn þat fannz á, at þráni þóttu ek 'mikils virða mágsemð við yðr'. síðan hættu þeir talinu; ok þóttuz þeir sjá, at erfðiliga horfði, ok
- 15 spurðu föður sinn ráðs, hversu með skyldi fara

(¹⁰.f. I) njálssynir A, I. ⁵ hrakningum sínum: F, A, B, Cð, E, G, I; hrakningu sinni Ce. ⁶ kváðuz — þráni: Cð, Ce; kváðuz mikit at þráni eiga at heimta B; kváðuz (kóllóðuz I) mikit mái (mgl. F, A, E, G) eiga at þráni sigfúsasyni (mgl. A, G) F, A, E, G, I. ⁶⁻⁷ sem þeir talaði til: F, B, Cð, Ce; sem þeir talaði (her má til väre udeglemt) þess G; sem (mgl. E, I) þeir talaði (¹⁰tolvðv¹⁰ E) um þat A, E, I. ⁷ sagði: I; ⁷.f. F, B, Cð, E; segir A; ⁷v¹⁰ Ce, ⁷v¹⁰. G. ⁷⁻⁸ þat væri — sinn: Cð, G (dog uden til); þat væri (var A, B) bezt, at ketill talaði (tall F) til (um A, I; mgl. Ce) við bróður sinn þráin (mgl. I) F, A, B, Ce, I; ketill skyldi tala um við bróðr sinn þráin E. ⁸ hjet: F, A, B, Cð, Ce (forkortet i [uden tilfötet prik]), E, G; játaði I. ⁹ gáfu þeir: F, A, Ce, E, G, I; gáfu þeir nú B; þeir gáfu Cð. tómstund — tala: F, A, E (dog uden til), I; tómstund (tómstundir Ce) til at tala þetta mái (mgl. Cð) B, Cð, Ce, G. ¹⁰ innti — frjettu: G; inntu þeir til við F, A, B, Cð, Ce, E, I. ¹¹⁻¹² mundu — þeira: B, Ce (dog [ved en meget brat overgang til oratio directa] mínur for þeira), G; mundo (mgl. E) herma frá orðum þeira Cð, E; mundu herma af orðum þeira F, A, I. ¹² enn: Cð; því at F, A, B, Ce, E, I; mgl. G. þráni: F, A, B, Cð, Ce, E, G; bróður mínum I. ¹³ mágsemð: F, A, B, Cð, E, G (hvort det foregående virða er udeglemt), I; ¹³ magsemð¹³ (= mágsemdir — dog er tegnet i ikke fuldkommen tydeligt) Ce. ¹⁴ þeir (foran sjá): F, Cð, E, I; mgl. A, B, Ce, G. horfði: F, B, Cð, Ce, G; mundi horta A, E; mundi horta mállno I. ¹⁵ ráðs: F, A, B, Cð, Ce, G; mgl. E, I. hversu með skyldi: A, B, Ce, E, G; hvern veg með skyldi Cð; hversu með skyldu F; hversu þeir skyldu með I.

— kváðuz eigi una, at svá búit stæði. njáll svar-
aði 'eigi er slíkt svá úvant. þat mun þykkja um
'sakleysi, ef þeir eru drepnir. ok er þat mitt ráð
'at skjóta at sem flestum um at tala við þá, at
'sem flestum verði heyrinkunnigt, ef þeir svara ²⁰
'illa. ok skal kári um tala; því at hann er skap-
'deildarmaðr. mun þá vaxa úpokki með yðr; því
'at þeir munu hlaða illyrdum saman, er menn eigu
'blut at: þeir eru menn heimskir. þat kann ok
'vera, at mælt sje, at synir mínir sje seinir til ²⁵

¹⁶ kváðuz — stæði: A (dog uden búit), B, I (dog kólloðox for kváðuz); ok kvóðust ei una við svo búit E; þeir kváðuz eigi una, at svá búit stæði F, Ce, G; 'því at vit unum eigi, at svá búit se' Cð. ¹⁶⁻¹⁷ svaraði: sál. (forkortet lýði) B; svarar eller svaraði Ce, E, I; "f." F, A, Cð; mælti G. ¹⁷ þat (foran mun): F, A, Ce, E, G, I; því at þat B; þeim Cð. ¹⁸ drepnir: F, A, B, Ce, E, G, I; "ampl" Cð. ¹⁹⁻²⁰ um — flestum: F, A, B, Ce, E (dog uden um), I; mgl. Cð og G (sikkert på grund af, at en skriver tidligere er sprunget fra det første til det sidste flestum — men Cð har søgt at bøde på feilen ved at indskyde ok i stedet for det manglende). ²⁰ verði: F, A, B, Cð, Ce, G, I; yrði E. ²⁰⁻²¹ svara illa: F, A, Cð, Ce, G, I; svara illa um B; svare illa E. ²¹ ok: B, Cð, Ce, G, I; þá F, A, E, um: F, A, Cð, Ce, E, G, I; til B. ²¹⁻²² er skapdeildarmaðr: F, A, B (r i er beskædiget), Cð, E, G, I; "hef' menr fkapdeillð (sál) en þ" Ce (hvor dog ð og κ og þ' er næsten helt bortrevet, så at κ og þ' egentlig bero på gisning). ²² mun: F, A, B, E, I; ok mun Cð, Ce, G. úpokki: F, A, Ce, E, G, I; úþykkja (men det første og fjerde bogstav forskrevne, dog især det første) B; "opþeki" Cð. ²³⁻²⁴ þeir munu — blut at: F (hvor dog saman har manglet fra først af, men er skrevet over linien med den samme hånd, som versene i margen), A (dog saman illyrdum for illyrdum saman), Cð (dog í for at), Ce, E (der dog skriver þ for þeir og hvor saman er udeladt), I (dog som A), — ligeledes (dog med her for menn) G; mgl. B (hvor man synes at være sprunget fra þeir til þeir, og hvor því at således er kommet til at indlede sætningen þeir eru menn heimskir). ²⁴ þeir: F, A, — med hensyn til B jf. næst foreg. note; því at þeir Cð, Ce, E, G, I. ²⁴⁻²⁵ þat kann ok vera: F, A, Ce, G; þat kann ok at vera Cð; þat kann ok verða E; þá (snarere end þó) kann ok verða I; ooooo (kun

‘atgerða — ok skuluð jer þat þola um stundar
 ‘sakis; því at allt orkar tvímælis þá er gört er.
 ‘enn svá fremi skuluð jer orði á koma, er jer
 ‘ætlíð nakkvat at at gera, ef yðvar er illa leitast.
 30 ‘enn ef jer hefðið við mik um ráðit í fyrstu, þá
 ‘myndi aldri orði á hafa verit komit, ok myndi
 ‘yðr þá engi svívirðing at verða. enn nú hafið
 ‘jer af hina mestu raun — ok mun þat þó svá
 ‘aukanda fara um yðra svívirðing, at jer munuð
 35 ‘ekki fá at gört fyrr enn jer leggið vandræði á

et ¹ over linien er tilbage) B. ²⁵ at mælt sje: F, A, I; at þat se mælt B, Cð, C_e, G; mgl. E — hvilken membran derimod indskyder sem mælt er efter atgerða. ²⁶⁻²⁷ stundar sakir: F, Cð; stund A, C_e, E, G, I; ooooo B. ²⁷ þá er gört er: F, A, B, Cð, C_e, E, G; mgl. I. ²⁸ er (foran jer): F, A; at B, Cð, C_e, E, G, I. ²⁹ at at gera: F (‘at at g’a’), A (‘at at g’a’), B (‘at að g’a’), Cð (‘at at g’a’), C_e (‘at þi ét tegn || at giða’), I (‘at at g’a’); at gera E (‘at g’a’), G (‘at g’a’). ³⁰ enn ef: F, A, B, Cð, C_e, E, I; en G (hvor en må betyde det samme som ef, hvis ef ikke er udeglemt). ráðit í fyrstu: F, B, C_e; ráðit þegar í fyrstu Cð; ráðiz í fyrstu G; ráðiz í fystunni E (der i övrigt skriver um to gange), I; leitast í fystu A. ³¹ myndi — verit: F, C_e, G; mundi aldri orði hafa verit á B, Cð; mundu þer aldri hafa orða á A, E, I. ³² svívirðing at verða: F, B, Cð, C_e, G (hvor dog verða er forskrevet og usikkert); skömm í verða I; svívirða í vera A; svívirða E (hvor, hvis intet er udeglemt, svívirða må være verbum og engi = nemo. nú: F (hvor enn nú er forkortet eþv), A, B, Cð, C_e, E, I; mgl. G (sikkert ved feilskrift). ³³ af — raun: F (artiklen feilskr. ey), A, C_e, G; hina mestu raun af B; hina mestu raun Cð; af lno (sól.) mestu nauð E, I. ³³⁻³⁴ þat þó — fara: F, B, Cð (der dog for þó har þá [formodentlig blot en ved det følg svá foranlediget skrivfeil]), C_e; þó þat svá aukanda I; þat þó aukanda fara A, G; þat þó vaxandi fara E. ³⁴ svívirðing: F, B, Cð, C_e, G, I; svívirðu A, E. ³⁵ ekki fá at: F, C_e, E, G, I; ekki at fá B, Cð; fá ekki at A. ³⁵⁻³⁶ fyrr — yðr: F, A, Cð (‘vendæði’ for vandræði), C_e, G, I; fyrr enn þjer leggit vandræði E (urigt.); nema þer leggit sjálfa yðr í veð ok í (under dette i står en prik, der, hvis den ikke er tilfældig, antyder, at i skal gå ud) vandræði B. ³⁶ er því: F, B, C_e, G; er af því E; man

‘yðr ok vegið með vápnum; ok er því langa nótt
 ‘at at draga’. eptir þat hættu þeir talinu. ok varð
 hjer margs manns umræða á. einu hverju sinni
 var þat, at þeir bræðr töluðu til, at kári myndi
 fara til grjótar. kára kveðz önnur ferð þykkja 40
 betri; enn þó lætz hann fara mundu við þat er
 þetta váru ráð njáls. síðan ferr kári til fundar
 við þráin. tala þeir þá um málit, ok þykkir þeim
 eigi einn veg báðum. kári kemr heim; ok spyrja

því I; mun af því A; verþr Cð. 36-37 nótt at at: F (‘nótt at at’), B (‘nótt [= nótt] at að’), Cð (‘nótt at at’); nótt at A (‘nótt at’), Cc (‘nótt at at’), I (‘nótt at at’); ‘nótt at at’ G; ‘nótt | at’ E. 37 þat hættu: F, A, B, E, I; þat hættu Cð; þetta hættu Cc, G. 37-38 ok varð — á: F, B (dog var for varð); ok varð her um (af E, I) margs manns umræða A, E, I; ok er þar margs manns umræða Cc; ok er her margs manns umbræða á, hversu (feilskr. hvfa) þetta mon fara Cð; mgl. G. 39 var — at kári: B; var þat, at (er Cð) þeir bræðr (mgl. Cð) töluðu til (mgl. Cc, G) við kára, at hann Cð, Cc, G; var þat, at þeir ræddu, at kári F; ræddu þeir, at kári A, E, I. 40 til grjótar: B, G; mgl. F, A, Cð, Cc (hvor disse ord dog ere tilfóiede over linien med en ny hånd), E, I. kára: F, B, Cð, I; hánum A, E; enn kára Cc, G. kveðz: Cc, E, I; ‘‘q’’ A og B, ‘‘qz’’ Cð óg G; kvaz F. 40-41 önnur — betri: F, A, Cð (verbet skrevet þicka), G, I; önnur ferð betri þikka E; þikkja önnur ferð betri B, Cc. 41-42 þó — váru: Cð (det første verb skrevet læz, hvilket også kan være fortid); kvez (‘‘qz’’ G) þó fara mundu (for disse to ord har Cc mundu fara) við þat er þetta váro Cc, G; kvez (‘‘q’’ A, ‘‘kvez’’ E) þó mundu fara, er þetta váro (‘‘v’’ = var E) A, E; letz þó fara mundo við þat, er þat væri B; kvez (kvaz F) þó mundu fara, ef þetta væri F, I. 42 síðan ferr kári: F, A, B, I; ferr kári nú Cc, G; fór kári þá Cð; kári fer E. 43 tala — málit: F, A, B, Cð, E, I (dog málin for málit); ok tala um þetta mál Cc, G. þeim: F, A, Cð (skrevet to gange), Cc, E, G, I; mgl. B. 44-45 ok spyrja — þráin: Cc (dog spurðu for spyrja), G; ok spyrja þeir njálssynir (for njálssynir har E blot ‘‘s.’’ [jf. note 91 2-5], men A har njálssynir kára), hversu fór með þeim A, E, I; ok spyrja þeir njálssynir kára, hversu farit hefir með þeim F; þeir spyrja bræðr, hversu fare (utydel.) með þeim þráin Cð; þeir njálssynir spyrja hversu fór

45 njálssynir, hversu orð fóru með þeim þráni. kári
kvaðz ekki herma mundu orð þeira 'því at mjer
'er ván, at mælt sje slíkt svá at jer heyríð'. þráinn
hafði sextán karla vígja á bæ sínum; ok riðu átta
með hánum, hvert er hann fór. þráinn var skraut-
50 menni mikit. hann reið jafnan í blári kápu ok
hafði gylldau hjálm ok spjót í hendi jarlsnaut ok
fagran skjöld — ok gyrðr sverði. með hánum
var jafnan í för gunnarr lambason ok lambi sig-

með ykk þráni? B. 45 kári: F, B, Cð, Ce, E, G, I; hann A.
46 kvaðz: F; "q" A og B (efter q har B tilföiet et gennemstregeset
þ, men derpå udprykket dette), "qz" Cð, "kz" G; kvez Ce, E;
udeglegt (tillige med den følgende negtelse) I. ekki — þeira: Ce,
G; ekki mundu herma orð þeira A, Cð; elgi herma mundu orðin
F, B, I (dog jf. næst foreg. note); herma mundu fátt frá orðum
þeirra E. 46-47 því — ván: Cð, Ce, G; ok er (mgl. E) meiri ván
F, A, E, I; því at mer þikkir líkara B. 47 mælt sje slíkt: F, A,
Cð; slíkt se mælt Ce, G; mælt se B; hermd se slík E, I. heyríð:
F, A, B, Cð, E, I; heyril á Ce, G. 48 sextán: sál. ("xvi.") Cð;
xv F, A, B, Ce, E (skrevet .v. tan), G, I. karla vígja: F, A, Cð;
"viga [v forlænget nedad]" karla I; karla "vig" B; "vig" karla E;
karla Ce, G. á bæ sínum: F, A, B, Cð, Ce, G; með ser á bæ
sínom I; með sjer E. 48-49 átta — fór: F, A (sem for er), B, Cð,
Ce, E, G (dog som A); með hánum, hvert sem hann fór, viij I.
49-50 skrautmenni mikit: F, A, B, Cð (skraut- feilskr. scaut), E (hvor
skrautmenni er opfrisket med en nyere hånd, hvorved det er kom-
met til at se ud omtrent som skrautnigi), G, I; íþ mesta skrautmenni
michit Ce (?). 50 hann: Cð, Ce, G; ok F, A, B, E, I. jafnan —
kápu: F, A, B, Cð, G, I; jafnann í kápu blárre E; í blári kápu Ce.
51 hafði: F, A, B, Ce, G, I; hafði jafnann E; mgl. Cð. spjót —
-naut: Ce, G (hvor t í spjót, der står i enden af en linie, er meget
beskadiget); spjótið jarlsnaut í hendi F (í hendi skrevet over linien,
med den hånd, hvormed versene ere tilføiede i margen); spjótið
jarlsnaut A, B, Cð, E, I. ok (foran fagran): F, A, Cð, Ce, E, I;
mgl. B, G. 52 gyrðr sverði: Cð, Ce, E, G; sverði gyrðr F, A, B, I.
53 jafnan í för: F, A, Ce, G; í för jafnan Cð; jafnan í ferð (ferðom) I
B, I; jafnan E. ok lambi: F, A, B, Ce, E, G, I; mgl. Cð.

urðarson ok grani son gunnars frá hlíðarenda. víga-
hrappr gekk hánnum þó næst jafnan. loðinn hjet 55
ok heimamaðr hans; hann var ok í ferðum með
þráni. tjörvi hjet bróðir loðins, er enn var í
ferðum með þráni. þeir lögðu verst til þeira
njálssona vígahrappr ok grani gunnarsson ok ollu
því mest, er þeim var engi sæmð gör eða boðin. 60
synir njáls ræddu nú um við kára, at hann myndi
fara með þeim til grjótár. ok þat gerði hann ok
kvað þat vel, at þeir heyrði svör þráins. Þjogguz

54 ok (foran grani): F, A, Cð (hvor í övrigt grani er feúskr. grani),
Ce, E, I; mgl. B, G. son — -enda: F; gunnars-s., frá hlíðarenda
B, Cð (hvor enda er skrevet to gange), Ce (frá meget beskadiget), E,
G, I; gunnarss. A. 55 gekk — jafnan: F, A, I; gekk honum þó
næstr jafnan E; gekk þó hánnum næst jafnan B; gekk hánnum þó
næst Cð; gekk (var Ce) hánnum næst jafnan Ce, G. 56 ok (efter
hjet): F, Ce, G; mgl. A, B, Cð, E, I. hans: F, A, B, Ce, E, G, I;
þráns Cð. 56-57 hann var ok í ferðum með þráni: B, Ce, G (dog
ok var for var ok); hann var ok (mgl. E, I) jafnan í ferðum með
þráni (honum E) A, E, I; hann var í ferðum með þráni F; er var
í ferðum með hánnum Cð. 57-58 tjörvi — þráni: F, B (dog hánnum
for þráni), Ce; tjörvi het bróðir loðins, er var í ferðum með þeim
Cð; mgl. (vistnok derved, at man er sprunget fra þráni til þráni) A, E,
G, I. 58 verst: F, A, B, Cð, Ce, E; "ueftr" (!) G; verst orð I. þeira: F,
A, B, Cð, E, I; mgl. Ce, G. 59 víga- — -son: Cð, Ce, G; vígahrappr ok
grani A, B, E, I; hrappr ok grani F. 59-60 ollu því mest: Cð; ollu
mest því G; ollu mest um Ce; ollu ("ollðv" B) mest F, A, B; völdi
(olli E) þat mest E, I. 60 sæmð — boðin: Cð; sætt boðin F, A,
B, Ce, E, I; boðin sætt G. 61 synir — kára: Cð; njálssynir mæltu
(tala B) við kára B, Ce, G; njálssynir ræddu opt við kára F; njálssynir
minntu opt kára á A, I; njálssynir minntu oft á kára E.
61-62 at hann — grjótár: B, Cð, Ce, G; at hann muondi fara með
þeim F; ef hann vildi fara með þeim A, E, I. 62-63 ok þat —
kvað þat: B; ok þat var ok kvað Cð; hann kvað þat Ce, G; ok þat
varð um síðir, ok sagði hann (mgl. A, I), at þat var (væri A, I) F,
A, I; ok þat varð um síðir, at hann sagði, at þat være E. 63 svör:
F, A, Ce, E, G, I; "ívar" B; orð Cð.

þeir þá fjórir njálssynir ok kári hinn fimmti. þeir
 65 fara til grjótár. þar var anddyri breitt, ok máttu
 margir menn standa jafnfram. kona ein var úti
 ok sá ferð þeira ok segir þráni. hann bað menn
 ganga í anddyrit ok taka vápn sín. þeir gerðu
 svá. stóð þráinn í miðjum durum. enn þeir stóðu
 70 til sinnar handar hvárr vígahrappr ok grani gunn-
 arsson, þar næst gunnarr lambason, þá loðinn ok
 tjörvi, þá lambi sigurðarson, þá hverr at hendi;
 því at karlar váru allir heima. þeir skarpheðinn

64 þá — -synir: F, A, E (njálssynir forkortet .n.), I; nú lílj njálssynir B; nú njálssynir Cð; þá lílj Cc; lílj G. ok (foran kárl): F, A, B, Cð, Cc, E, G; enn I. 65 fara til: F, A; fóro til B, Cð ("í" "í" "í"), Cc (til udeglemt), E, G (hvor verbet også er forkortet ved at satte slutningsvocalen over f — den er bedækket af en klat, men synes at have været o), I (dog er det ikke sikkert, om verbet her er skrevet "í" eller "i"). breitt: F, A ("breitt"), B, Cc, G, I; breytt Cð (vistnok blot skrivfeil, fremkaldt ved y i det næst foreg. ord); mikit ok breitt E. 65-66 ok — standa: F, A, B, Cð (hvor dog standa mangler), Cc (dog uden ok), E; ok margir máttu þar standa G; ok máttu margir at standa I. 66-67 ein var úti ok: F, A, B, Cð, I; var úti ok Cc, G; ein E. 67 þeira: F, B, Cð, Cc, G; þeira njálssona A, E; njálssona I. seglr: E, G; "i." A og Cð og I, "i." F og Cc; sagði B. 68 ganga: F, A, B, Cc, E, G, I; ganga út Cð. 69 durum: F, A, Cð, G, I; dyrunum B, Cc, E. 69-70 enn — hvárr: F, A, Cc (dog þar for þeir), E, G (dog uden þeir), I (dog váro for stóðu); enn til sinnar handar hánúm hvárr (feilskr.) B; þeir stóðu til annarrar handar Cð. 70 ok (foran grani): F, A, Cð, Cc, E, G; eða B, I. 71-78 þar — helma: F (dog þá þar for þar, samt "k"la" for karlar), A (dog þá þar for þar, samt því for því at), Cc (dog þá var næstr [selvlyden næsten helt bortsmuldret] for þar næst), E (dog þá for þar næst), G (dog þá var for þar); þar næst gunnarr lambas., þá loðinn ok tjörvi ok lambi sigurðars., þá hverr at hendi — því at karlar váro heima allir B; þá hverr at hendi — gunnarr lambas., loðinn ok tjörvi ok lambi sigurðars., ok váro allir kallar (sál.) heima I; þar næst gunnarr lambas., þá hverr af hendi — því at karla (sál.; jf. F) váro allir helma Cð.

ganga at neðan — ok gekk hann fyrstr, þá kári, þá höskuldr, þá grímr, þá helgi. enn er þeir kvámu ⁷⁵ at durunum, fjelluz þeim allar kveðjur, er fyri váru. þá mælti skarphjediinn ‘allir sje vjer vel-
‘komnir’. hallgerðr stóð í anddyrinu ok hafði talat hljótt við hrapp. hón mælti ‘þat mun engi mæla
‘sá er fyrir er, at jer sjeð velkomnir’. skarphjediinn ⁸⁰ mælti ‘ekki munu mega orð þín, því at þú ert
‘annat hvárt hornkerling eða púta’. skarphjediinn kvað þá vísu

⁷⁴ ganga at neðan: F; ganga neðan at A; gengu neðan at G, I; gengu at E; ”geng (det sidste bogstav til dels bortsmuldreret) ooooo | ðýrū“ B (svage levninger af det manglende synes at vise, at her har stået gengu neðan at dyrum); gengu neðan at dyrunum C₂; gengo heim at dyrom C_δ. ok — fyrstr: F, A, B, C_e (dog fyst for fyrstr), E, G, I; udeglemt C_δ. ⁷⁴⁻⁷⁵ þá kári — heigi: F, B (dog uden þá foran höskuldr), C_δ, C_e (dog med indskudt en foran þá kári); en (mgl. E) þá kári, þá höskuldr, þá grímr ok helgi E, G; en (mgl. I) þá kári, síðan höskuldr ok grímr ok helgi A, I. ⁷⁵ enn: F, A, C_δ, C_e, G, I; ok B, E. ⁷⁵⁻⁷⁶ kvámu at durunum: C_δ, C_e; koma at dyrunum G; oooooo | ”ðýrū“ B; koma neðan at hláðino I; kómu (koma A) at neðan F, A, E. ⁷⁶ fjelluz þeim allar: C_e, E (dog ”felli“ for fjelluz), G; þá felluz þeim (mönnum C_δ) allar F, A, B, C_δ; felluz þeim öllum I. ⁷⁷ þá mælti skarphjediinn: B, C_δ, C_e, G; skarp-
hediinn mælti F, A, E, I. vjer: F, A, B, C_δ, C_e, E, G; ver her I. ⁷⁸ anddyrinu: F; ”and.“ A; andyri E, I; dyrunum C_δ, C_e; dyrum B, G. ⁷⁸⁻⁷⁹ talat hljótt: F, A, C_δ, E, G, I (dog ”talti“ [sikkert skrivefeil] for talat); áðr talat hljótt C_e; ”tala“ (!) B. ⁷⁹ hón: F, B, C_δ, C_e, G, I; ok A, E. ⁷⁹⁻⁸⁰ mun — fyrir er: F, A, B (dog sem for relat. er), C_e; mun engi mæla sá er her er fyri C_δ; man engi sá mæla, er her er fyri I; munu öngvir mæla þeir er fyrir eru E; mælti (utydelt.) engi sá er fyri var G. ⁸⁰ sjeð: F, A, B, C_δ, C_e, E, I; udeglemt G. ⁸⁰⁻⁸¹ skarphjediinn mælti — púta: — skarp-
mælti ‘ekki munu mega orð þín, því at þú ert annat hvárt hornkerling eða púta’ F, der foran skarp-
mælti indvisei ”fk’p. (eller fk’p.) quod viv (det første v forlænget“ (disse tre ord skrevne med rødt), hvorpå verset følger; skarph. mælti ‘ekki munu mega orð

auk munu elda síka
 85 orð þín mega skorða
 gjarn seð ek úlf ok örn
 ekki þessum rekkum.
 hornkerling ertu hernar
 brings víðs freka skíða
 90 baldr semr óðins öldu
 útígangs eða púta.

'goldin skulu þjer þessi orð, áðr þú ferr heim'
 segir hallgerðr. helgi mælti þik em ek kominn
 'at finna, þráinn — ef þú vill gera mjer sæmð
 95 'nakkvara fyrí brakningar þær er ek blaut í nor-
 'vegi fyrí þínar sakir'. þráinn mælti 'aldri víska
 'ek, at it bræðr myndið gera drengskap ykkarn til
 'fjár — eða hversu lengi skal fjárbón sjá yfir

þín — þú ert annat hvárt hornkerling eða púta' *A*; 'ekki mano
 (forkortet *m*) mega orð þín' s. skarph. 'því at þú er bæði herkerling
 ok púta' *I*; skarph. mælti ok kvað vísu (og *derpá verset*) *E*;
 skarph. kvað þá vísu (og *derpá verset*) *B, Cð, Ce, G*. ⁹² skulu þjer:
B, E, G, I; skulu (*feilskr. í F*) þer verða *F, A, Cð*; skyldi þer verða
Ce. þú ferr: *F, A, G*; en (*skrevet í þ*) þú ferr (''fð'' *I*) *Cð, I*;
 þú farir (*fórst feilskr. farit*) *B*; þer farit *Ce* (*r fa næsten helt bort-*
smuldret); enn þjer farit *E*. ⁹³ segir hallgerðr: *sál. her B, Cð, Ce,*
G; *hvorimod A, E, I* sette s. hún *efter* orð; *mgl. F*. ek (*efter* em):
F, A, B, Cð, Ce, E, G; *mgl. I*. ⁹⁴⁻⁹⁵ gera — nakkvara: *F, B, Ce,*
G; gera mer nökkura sæmð (*feilskr. fæm E*) *A, E*; nökkora sæmð
 gera mer *I*; nökkorar sæmðir gera mer *Cð*. ⁹⁶ hlaut: *F, A, B,*
Cð, Ce, E, G; tók *I*. ⁹⁵⁻⁹⁶ í — sakir: *F, A, B, E, I*; fyrí þínar
 sakir í noregi *Ce, G*; fyrir yðrar sakir í nóregi *Cð*. ⁹⁶⁻⁹⁷ víska ek: *B,*
F, A, Ce, G, I; víska ek þat *E*; víska ek fyrr *Cð*; atlaða ek *B,*
⁹⁷ at (*foran lt*): *F, A, B, Cð, E, G, I*; *mgl. Ce*. gera: *F, A, Cð,*
E, I; vilja gera *B, Ce*; gera vilja *G*. ⁹⁸ hversu — sjá: *F, A* (*dog*
þessi for sjá), *B, Ce* (*dog uden sjá*), *E, G*; hversu lengi skal feár-
 heimta þessi eða bæn (*snarere end bón*) *I*; hve lengi fjár''bó''
 sjá skal *Cð*.

'standa?' þat munu margir mæla' segir helgi 'at þú ættir at bjóða sæmðina, þar sem líf þitt lá 100 við'. Þá mælti hrappur þar gerði nú gæfumuninn, 'er sá hlaut skellinn er skyldi — ok dró yðr undir 'hrakningina enn oss undan'. 'lítil var þat gæfa' segir helgi 'at bregða trúnaði sínum við jarl enn 'taka þik við'. 'þykkiz þú eigi at mjer eiga bótina?' 105 segir hrappur 'ek mun bæta þjer því sem mjer 'þykkir makligt'. 'þau ein skipti munu vit við

⁹⁹ munu margir mæla: F, A, Ce, G, I; munu margir menn mæla Cδ; man margr tala B; mundu margir mæla E. segir helgi: F, A, B, Cδ, Ce, E, I; mgl. G. ¹⁰⁰ at bjóða sæmðina: B (in beskaðiget); at bjóða mer sæmþina Cδ, Ce; at bjóða sættina F, A, E; bjóða sættina I; bjóða mer sættina G. sem: B, Cδ, Ce, G; er A, E, I; til F (ved feilskrift). lá: F, A, B, Cδ, Ce, E, G; lægi I. ¹⁰¹ þá mælti hrappur: F, A, B, Cδ, G, I; hrappur mælti Ce, E. nú gæfumuninn: F, B, Cδ (hvor i övrigt det foreg. verbum er feilskr. g'þ), E, I; nú gæfumun A; gæfumuninn Ce, G. ¹⁰² er sá — undir: F, A, G (dog uden ok), I (dog med at for er, samt med den noget hårde ordstilling undir yðr for yðr undir); er sá hlaut skellinn er skyldi, ok yðr dró undir B; at sá hlaut skellinn er skyldi, er yðr dró undir (for de sidste fforten bogstaver står egenlig i membranen "j ē yðr [tegnat for y ligner dog ikke noget bogstav] ðro üð [skriften er nemlig opfrisket på en yderst ubehændig og tankeløs måde]) E; er sá "lauft" skellinn er skyldi en yðr undir Cδ (forvirret — mulig mgl. blot dró efter yðr, i hvilket tilfælde en står for er); er yðr dró undir Ce. ¹⁰⁴ trúnaði sínum: A, B, Cδ, E; "trvnat [r og v forlængede nedad] .i." I; trúnaði F; trú sinni Ce; sætt(?) G. ¹⁰⁵ þik við: F, A, B, Cδ, G, I; þik í móti Ce; sli kann í staðinn, sem þú ert E. eigi — bótina: Cδ, E; eigi at mer bótina eiga F, A; eigi eiga at mer bótina G; eigi bótina at mer eiga B; eigi at mer bótina I (hvor eiga er udeglemt); at mer eiga bótina Ce (det er vel blot en skrivfeil, at nægtelsen mangler). ¹⁰⁶ segir hrappur: sál. (verbet forkortet .f. eller f.) F, A, B, Ce, E, G, I; mgl. Cδ. ek mun: F, A, Ce, E, G; man ek I; ek mon ok B, Cδ. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ því — makligt: F, A, B; sem mer þikkir makligt Cδ; því er mjer þikir makkligast þjer E; því sem mer þikkir þú makkligr G; því sem makligt er Ce, I. ¹⁰⁷⁻¹⁰⁸ munu vit við eigaz: Ce; munu vit eigaz við G;

- 'eigaz' segir helgi 'at þjer mun ekki betr gegna'.
 skarphjediinn mælti 'skiptið ekki orðum við hrapp,
 110 'enn gjaldið hánnum rauðan belg fyrri grán'. hrapp
 mælti 'þegi þú, skarphjediinn — ekki skal ek spara
 'at bera mína öxi at höfði þjer'. 'reynt mun slíkt
 'verða' segir skarphjediinn 'hverr grjóti hleðr at
 'höfði öðrum'. 'farið heim taðskegglingar' segir
 115 hallgerðr 'ok munu vjer yðr svá jafnan kalla hjeðan
 'í frá enn föður yðvarn karl hinn skegglausá'. þeir
 fóru eigi fyrr heim, enn allir urðu sekir þessa
 orða þeir er fyrri váru nema þráinn. hann þekti
 menn af orðum þessum. þeir fóru í braut njáls-

munum vit samann eiga E; mon (*her mgl. ek*) við þik eiga Cð; munu vit (*ver A, I*) eiga F, A, B, I. ¹⁰⁸ ekki betr gegna: F, A, Cð, Ce (*betr ser dog ud som bet¹*), E; ekki (*forskrevet og usikkert*) betr ganga G; ekki gagn í verða I; verr í geta B. ¹⁰⁹ skiptið: F, B; "flaptv (*v forlænget nedad*)" I; skiptum A, Cð, Ce, E, G. hrapp: F, A, B, Cð, Ce, E, G; hann I. ¹¹⁰ enn gjaldið: F; "en gualði" A; enn gjaldim B; en gjöldum Cð, Ce, E, G; ok gjöldom I. ¹¹¹ ekki — spara: F, A, B, Cð, E, G, I; þora mun ek Ce. ¹¹² bera mína öxi: F, A; bera öxi mína Ce, E, G, I; bera öxi B; hlaða grjóti Cð. slíkt: F, A, E; þat B, Cð, Ce, G, I. ¹¹⁴ höfði: F, A, B, Ce, E, I; *mgl. Cð, G.* farið: F, G; fari A, B, Cð, Ce, E, I. ¹¹⁵⁻¹¹⁶ munu — frá: F, B (*dog uden í*); munu ver svá jafnan (*ávallt A, E*) kalla yðr heðan af A, E, I; munu ver svá yðr jafnan kalla heðan af G; monu ver svá yðr kalla heðan frá jafnan Cð; svá munu ver yðr jafnan kalla heðan í frá Ce. ¹¹⁶ karl hinn: A ("k'l ēw"), Cð ("karll hīw"), Ce ("karl hīw"), E ("kar: | hīn"), G ("karl hīw"), I ("karl fr forlænget nedad" | hīw); karlinn F ("k'li: || hīw"), B ("kárliu"). ¹¹⁷ heim: F, B, Cð, Ce, G; í brott A, E, I. ¹¹⁷⁻¹¹⁸ sekir þessa orða: F, A, B, E, I; þessa orða sekir Cð, Ce; þessa sekir G (*máske ved udeglemmelse af orða*). ¹¹⁸ þeir er — þráinn: F, A, B, Cð (*dog þar for fyrri*), Ce, G; þeir sem fyrri váro I (*hvor nema þráinn er udeglemt*); nema þráinn E. ¹¹⁸⁻¹¹⁹ hann — þessum: F (*þekti skrevet þekti*), A ("þeckti"), Cð ("þecði"), Ce ("þekti"), G ("þeckti"); ok (?) "þeekte" menn af orðum þessum E; hann (*feilskr. he*) hepti menn af orðum þessum B; hann hað menn þat ekki tala I. ¹¹⁹⁻¹²⁰ þeir — heim. þeir: F, B (*dog á for í*), Cð; þeir

synir ok fóru þar til er þeir kvámu heim. þeir 120
 sögðu föður sínum. 'nemnduð jer nakkvara vátta
 'at orðunum?' segir njáll. 'enga' sagði skarphjeddinn
 'vjer ætlum ekki at sækja þetta nema á vápna-
 þingi'. 'þat mun engi nú ætla' segir bergþóra
 'at jer þorið handa at hefja'. 'haf þú lítinn við, 125
 'húsfreyja' segir kári 'at eggja sonu þína; því at
 'þeir munu þó ærit framgjarnir'. eptir þat tala
 þeir lengi hljótt allir fedgar ok kári.

fóro i (mgl. Ce) brott njálssynir ok þar til er þeir kómu heim. þeir
 (ok E) Ce, E, G; þeir fóro i brott njálssynir ok kómu heim. þeir
 A; njálssynir fóro heim ok I. 121 föður: F, A, B, Cð, Ce, G, I;
 njáll föður E. nakkvara: F, A, B, Cð, Ce, G, I; nokkut E. 122 orð-
 unum: F, A, I; orðum þessum B, Cð, Ce, E, G. segir njáll: F,
 A, B, Cð, Ce, G, I; hvorimod E satter njáll mælli foran replikken.
 sagði: Ce; ".f." F, A, B, Cð, E, G, I. 123 vjer — nema: F, A, B,
 I; því at ver ætlum ekki at sækja þetta nema Cð; því at ver ætlum
 þetta at sækja nema Ce (hvor nægtelsen er udeglemt); ver ætlum at
 sækja þetta G; ver skulum sækja þetta E. 124 mun engi nú: F, A;
 man nú engi I; mun engi E; mono engir B, Cð, Ce, G. 125 þorið
 — hefja: B (handa skrevet hánða — men det sidste a er næsten helt
 bortsmuldret), G; þorit at hefja handa Cð; synir mínir munit handa
 hefja þora Ce; þorit vápn at hefja F; þorit vápn at bera A; þorit
 með vápnom at vega (hefna I) E, I. lítinn: Cð ("hlti"); lítid F,
 A, B, Ce, E, G, I. 126 segir kári: sál. her F, A, B, E, G, I; hvor-
 imod Cð satter disse ord foran húsfreyja og Ce indleder replikken
 med kári mælli. 127 þó ærit framgjarnir: F, A, Cð, G (ærit for-
 skrevet, så at det ser ud som etn eller eem); þó hölzti ("hollzu" Ce,
 "helti" [feilskr.] I) framgjarnir Ce, I; ærit framgjarnir, þót þeir se
 eigi eggjaðir B; ærit framgjarnir E. þat tala: F, A; þat tölodo
 E, I; þetta tölodo B, Cð, Ce, G. 128 lengi — kári: F; lengi ljótt
 allir fedgar ok kári (sölmundarson tilf. B) mágr þeira B, Cð; allir
 fedgar ("fedga" A [äbenbar skrivfeil]) hljótt ok kári lengi (mgl. I) A,
 I; hljótt lengi fedgar ok svá kári G; fedgar hljótt ok kári E;
 leingi hljótt allir samt fedgar ok kári mágr þeira, ok vissu menn
 eigi (her er et lille hul i pergamentet, efter hvilket en del af st synes
 at være tilbage, så at der måske har stået "fyt"), hvat þeir töludu
 — ok váro njálssynir allreidir Ce.

92. Nú verðr umræða mikil um deild þeira — ok þóttuz allir vita, at eigi myndi svá gört sjatna. rúnólfr son úlfs örgoða austr í dal var vin þráins mikill ok hafði boðit þráni heim; ok 5 var á kveðit, at hann skyldi koma austr, er þrjár vikur væri af vetri eða mánaðr. þráinn bað til þessar ferðar hrapp með sjer ok grana gunnarsson, gunnar lambason, lamba sigurðarson ok loðin ok tjörva. þeir váru átta. þær skyldu ok fara mæðg-

---

92. ¹ verðr umræða mikil: *F, A, B, E, I*; er umræða mikil *Cð*; verðr (er *G*) umtal mikit *Ce, G*. deild þeira: *F, A, B, Cð* (deild skrevet ðæillt), *E, G, I*; deilu þeira þráins *Ce*. ² allir: *F, A, B, E, I*; þat allir *Cð, G*; menn *Ce*. ²⁻³ svá gört sjatna: *F* ("fogvrt [r forlænget nedad] fiatpa"), *B* ("fúa gíozt faina"), *Cð* ("fogozt fiatna"); svá búit sjatna *A, E, I*; svá búit (for svá búit skriver *Ce* sbunt) standa *Ce, G*. ³ austr: *F, A, B, Cð, E, I*; *mgf. Ce, G*. ³⁻⁴ var — mikill: *F, B, Cð*; var vinr þráins *A, E, G, I*; — hann var mikill vin þráins *Ce*. ⁴ ok hafði — heim: *F, A*; ok hafði (hann tilf. *I*) boðit hánnum heim *Cð, E, I*; hann hafði boðit þráin ("þm" = þeim *B*, formodentlig ved feiltæsning af þráin eller þráni) heim *B, Ce*; hann hafði boðit heim þráin *G*. ⁴⁻⁵ ok var á kveðit: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. Cð, Ce*. ⁵ austr: *F, A, Cð, G, I*; austr þangat *Ce*; heim austr *B*; *mgf. E*. ⁵⁻⁶ er — mánaðr: *F, B* (vikur feilskr. vikv), *Cð* (þrjár feilskrevet .iiij.), *Ce* (dog "ð" for væri, samt "māðvr" for mánaðr), *G, I* (dog þá er for er, samt et forkortet váro eller vóro for væri); þá er iij vikr vóro af vetri *E*; þá er iij vikur váro af sumri eða mánaðr *A*. ⁶⁻⁹ þráinn — tjörva: *A*; þráinn kvaddi til ferðar með ser vígahrapp ok grana gunnarsson ok lamba sigurðarson, loðinn ok tjörva *E*; þráinn bað þessarrar ferðar vígahrapp með ser at ganga ok grana gunnarsson, lamba sigurðarson, loðin ok tjörva *I*; þeir fóro með þráni vígahrapp ok grani, gunnar lambas. ok lambi sigurðars., loðinn ok tjörvi *F*; þeir fóro með þráin (hánnum *Ce*) vígahrapp, (ok tilf. *Cð, G*) grani gunnarsson, (ok tilf. *Cð, G*) lambi ("lampbr" *Cð*) sigurðars., gunnar lambason, loðinn ok tjörvi *Cð, Ce, G*; þráinn fór nú ok með hánnum vígahrapp ok grani gunnarss. ok lambi sigurðars., loðinn ok tjörvi *B*. ⁹ átta: *F, A, B, Cð, I*; átta saman *Ce, E, G*. ⁹⁻¹⁰ mæðgur — þórgerðr: *Ce*; hallgerðr ok þórgerðr *A, Cð*; þórgerðr ok hallgerðr *F, B, E, G, I*

ur hallgerðr ok þórgerðr. því lýsti ok þráinn, 10 at hann ætlaði at vera í mörk með katli bróður sínum, ok kvað á, hversu margar nætr hann ætlaði heiman at vera. þeir höfðu allir alvæpni. riðu þeir austr yfir markarfljót ok fundu þar konur snauðar. þær báðu, at þær skyldi reida vestr yfir 15 fljótit. þeir gerðu svá, þá riðu þeir í dal ok höfðu þar góðar viðtökur. þar var fyrri ketill ór mörk. sátu þeir þar tvær nætr. rúnólfr ok ketill báðu þráin, at hann myndi semja við njálssonu.

10 því — þráinn: F, A, B, E; því lýsti þráinn Cð, Cc, G; þráinn lýstl. því L. 11-13 ætlaði at vera — vera: F, A (dog "g' ađit" for kvað á, samt í brott for heiman), Cð (dog at vera í mörk for heiman at vera), E (dog gerði á kveðit for kvað á, samt mundi í bruttu for ætlaði heiman at), G, I (dog gerði á kveðit for kvað á, samt mandl heiman for ætlaði heiman at); ætlaði heiman at vera iij nætr eða iij Cc; mundi í brott vera iij nætr eða v ok hann ætlaði at vera í mörk með ketli bræðr sínum, ok kvað á, hversu margar nætr hann mundi í brott vera B. 13 þeir — alvæpni: F, A, B, Cð (þr v̄ [dette v̄ — hvis v, ligesom r i þr og v i alvæpni, er forlænget nedad — har skriieren underprikket og ombyttet med et i margen tilfóiet hođo] all' allir alvæpni". Man har vel først villet skrive þeir váro allir alvæpnaðir), E, I; þeir höfðu alvæpni allir G; höfðu þeir allir alvæpni Cc. 13-14 riðu þeir austr: F; riðu þeir nú austr Cð; þeir riðu nú austr Cc; riðu nú austr G, I; riðu austr nú B; ríða nú austr A, E. 14-15 þar konur snauðar: F, B, Cð, Cc, G; þar snauðar konur E; snauðar konur (feilskr. konu) A; þar flúteklar konur I. 15 þær báðu: B, Cð, Cc, G; ok báðu þær I; ok báðu F, A, E. 16-16 at þær — fljóttit: A, Cð; at þær skyldi reida yfir fljóttit vestr F; at þeir skoldu reida þær vestr yfir fljóttit B, G; (þá tilf. Cc) at þeir mandl (skyldu Cc) reida þær yfir fljóttit Cc, I; þá at reida þær eyfir fljóttit E. 16 gerðu: F, A, B, Cc, E, G, I; gerðu nú Cð. þá riðu þeir: F, A, B, E, G; þá riðu þeir austr Cð; riðu þeir Cc; ok riðu þeir I. 17 þar góðar viðtökur: F, A, B, Cð, Cc, E; góðar viðtökur G; þar góðar viðteklar I. tyfir: F, B, Cð, Cc, E, G, I; mgl. A. 18 sátu þeir: F, A, B, Cc, E, G, I; ok sátu Cð. tvær: F, A, B, I; "iij." Cð, Cc, E, G. 19 báðu — semja: F, A, Cð (báðu rettet fra "bvdv"), G, I; báðu þráin, at hann semði B; báðu þráin

20 enn hann ljetz aldri mundu fje gjalda ok svaraði styggt ok kveðz hvergi þykkjaz varbúinn við njáls-sonum, hvar sem þeir fyndiz. 'vera má, at svá 'sje' segir rúnólfr 'enn ek hefi hina skilning, at 'engi sje þeira maki, síz gunnarr at hliðarenda
25 'ljetz; ok er þat líkara, at hjer dragi öðrum hvár-um til bana'. þráinn kveðz ekki þat mundu hræðaz. þá fór þráinn upp í mörk ok var þar tvær nætr.

vera varan um sik ok báðu, at hann mundi semja *Ce*; báðu þráne at ríða með honum ok kvóðu þá mundu semja *E*. njáls-sonu: *F, A, B, Ce, G, I*; sonu njáls *Cδ, E*. 20 enn hann: *F, A, Cδ, Ce, E, G, I* (*hvor dog hann er udeglemt*); hann *B*. ljetz: *Ce, G*; læz *Cδ*; letz þeim *B*; kvaz *F, I*; kvez *A, E*. mundu fje: *F, Cδ, Ce, E, G*; fe mundu *B*; skylðu fe *A, I*. svaraði: *F, A, Cδ, E*; "f." *B*, "fú" *Ce*, "fv." (*v forlænget nedad*) *I*; svarar *G*. 21 styggt: *F* ("ftjkt"), *A, B* ("fneýkt"), *Cδ, E, I*; stutt *Ce, G*. ok kveðz: *B* ("z q"), *Cδ* ("g qz"), *Ce, E*; ok *G* (*hvor verbet således mangler — vistnok ved feilskrift*); en hann kvez ("qz" *F*) *F, A*; kvez hann *I*. hvergi þykkjaz varbúinn: *F, A, Ce, G*; hvergi varbúinn þikkjaz *I*; hvergi þikkjaz vanbúinn *B*; ekki þikkjaz varbúinn *Cδ*; hvergi vera varbúinn *E*. 21-22 njálssonum: *F, A, B, Ce, E, G, I*; sonum njáls *Cδ*. 22 fyndiz: *F* ("fvgd"), *A* ("fjndúz"), *B, E, I*; hittiz *Ce*; hittaz *Cδ, G*. 22-23 at svá sje: *F, A, B, Cδ, Ce, E, I*; svá *G*. 23 ek — skilning: *F, B* (*dog med tilf. á efter skilning*); hina skilning hefi ek (*á tilf. I*) *A, E, I*; ek hefi hitt fyrri satt *Cδ, Ce, G*. 24 engi — maki: *F, A* (*hvor dog verbet er udeglemt*), *E, I*; óngir (menn tilf. *B*) se þeira makar *B, Cδ, Ce, G*. síz: *F* ("fz"), *B* ("fítz"), *E* ("fítz"); síþan *A, Cδ, Ce, G, I*. 24-25 gunnarr — ljetz: *F, I*; gunnarr lez *A*; gunnarr at hliðarenda var allr *Ce, G*; gunnarr var allr at hliðar-enda *Cδ*; gunnarr var at hliðarenda allr *B*; gunnar leid *E*. 25 lík-ara: *F, A, B, Cδ, Ce, G, I*; líklgra *E*. 25-26 hvárum: *F, A, B, Cδ, Ce, E, G*; mgl. *I* (*der dog har et henvisningstegn, hvor ordet skulde stå*). 26 bana: *F, A, B, Cδ, E, G, I*; lífláts *Ce*. kveðz: *Ce, E, I*; "qz" *Cδ* og *G*, "q" *A* og *B*; kvaz *F*. ekki — hræðaz: *F, A, E*; ekki mundu hræðaz þat *Ce*; ekki hræðaz mundu þat *G*; þat ekki mundo hræðaz *B, Cδ*; engo kvíða um þat *I*. 27 fór þráinn: *F, A, E, G, I*; fóro þeir þráinn *Cδ, Ce*; fóro þeir *B*. var þar: *F, A, E*; váro *G* (*hvor þar formodentlig blot er udeglemt*); váro þar *B, Cδ, Ce, I*.

síðan reidð hann ofan í dal, ok var hann hvarrtveggja út leystur með sæmiligum gjöfum. markarfljót fjell í meðal höfuðisa ok váru á smár spengr hjer ok 30 hvar. þráinn sagði, at hann ætlaði heim at ríða um kveldit. rúnólfr mælti, at hann skyldi eigi heim ríða — sagði þat varligr vera at fara eigi sem hann hefði sagt. þráinn svarar 'hræzla er þat, ok vil ek þat eigi'. göngukonur þær, er þeir 35 þráinn reiddu yfir fljótit, kvámu til bergþórshváls. ok spurði bergþóra, hvaðan þær væri. enn þær

²⁸ síðan — ofan: F, A, E, I; síðan (²⁸þðan“ [som det synes] Cc) ríðu þeir ofan Cc, G; síðan fóru þeir ofan Cð; síðan fóru þeir yfir B. var hann: A, E; var F, I; váro B, Cð, Cc, G. hvarrtveggja: — “hvtvegia“ F, “hútveggja“ A og G, “hvtveggja“ Cð, “hútvegia“ Cc, “hvarrtvegia (r og v [begge steder] forlænget nedad)“ I; “hvt tuegia“ B; “hvetvetna“ E. ²⁹ leystur: F, A, I; leiddr E; leystir B, Cð, Cc, G. sæmiligum: F, A, Cð, Cc, E, G; göðum B, I. ³⁰ í meðal: A; í millum F, E, I; á millum Cð; í milli Cc, G; milli B. ³⁰⁻³¹ váru — hvar: G; váro (³⁰v“ B) á smá-spengr (-spangir Cc) her ok hvar B, Cc; váro smá (feilskrevet sm [utydeligt]) -spengr á her ok hvar I; váro smá-speingr (-spangir E) her ok hvar á A, E; váro spengr á her ok hvar F; spengr her ok hvar Cð. ³¹ ætlaði: F, A, B, Cc, G, I; “ætl“ Cð; ætlar E. at ríða: F, A, B, Cð, E, G, I; mgl. Cc. ³² mælti — skyldi: F, B, Cc, G; það hanu A, Cð, E, I. ³³ ríða: F, A, B, Cc, E, G, I; fara Cð. sagði — vera: F og B (begge “.f.“ for sagði); ok “r“ þat varligr vera Cð; ok sagði (“.f.“ G) varligr Cc, G; kvæð þat vera varligr A; “.f.“ þat vera ráðligr E, I. fara: F, A, B, Cc, E, G, I; hann særli Cð. ³⁴ hefði sagt: F, B, Cc, G; hafði sagt A, Cð; sagði I; hefði ætlat E. ³⁴⁻³⁵ svarar — eigi: F (“.f.“ for svarar), A (“.f.“ for svarar), I (“.f.“ [v forlænget]“ for svarar); “hv.“ ‘hræzla er þat at fara ei sem eg hef ætlað’ E; “.f.“ þat hræzlu vera ‘ok vil ek eigi þat’ B; kvæð þat vera hræzlu ‘ok vil ek þat eigi’ Cc; kvæð þat hræzlu G; “.f.“ þat hræzlu vita ‘ok vil ek þat eigi’ Cð. ³⁵ göngukonur: F, B, Cð, G; göngukonur, vandar belgberur, Cc; konur A, E, I. ³⁶ þráinn — fljótit: Cð, G; þráinn höfðu reitt yfir fljótit Cc; reiddu yfir fljótit (ána A) F, A, B, E; höfðu rett yfir fljótit I. ³⁷ ok spurði bergþóra: F, A, E, I; bergþóra spurði B, Cc, G; húsfreyja spurði Cð.

sögðuz vera austan undan eyjafjöllum. 'hverr reiddi
 'yðr yfir markarfljót?' segir bergþóra. 'þeir, er
 40 'mestir oflátar váru' segja þær. 'hverir váru þeir?'
 segir bergþóra. 'þráinn sigfússon' sögðu þær 'ok
 'fylgdarmenn hans. enn þat þótti oss at, er þeir
 'váru svá fjölorðir ok illorðir hingat til bónda þíns
 'ok sona hans'. bergþóra mælti 'margir kjósa eigi
 45 'orð á sik'. síðan fóru þær í braut, ok gaf berg-
 þóra þeim gýligjafar ok spurði þær, hvenær þráinn
 myndi heim koma. þær sögðu, at hann myndi

enn: *F, A, B, Cð, Ce, G, I; mgl. E.* 38-39 hverr reiddi yðr: *F, A, E* (dog ykk for yðr), *I*; hverir reiddu yðr *B, Cð, Ce, G* 39 markar-
 fljót: *F, A, B, Cð, E*; fljótið *Ce, G, I.* segir bergþóra: *sál* (verbet dog
 forkortet "f." og "f.") *F, B, Ce, E, G*; "f." hón *A, Cð*; hvorimod
I indskyder bergþóra "fþ" foran spørgsmålet. 39-42 þeir, er — hans:
F, Ce (dog ok menn hans' s. þær for sögðu — hans), *E, G* (dog
 hans menn for fylgdarmenn hans); þeir, er mestir oflátar ero' s.
 þær. 'hverir ero þeir?' s. bergþóra. 'þráinn sigfússon ok fylgdar-
 mean hans' s. þær *A*; þeir, sem mestir ero oflátarnir' s. þær.
 'hverir váro?' s. bergþóra. 'þráinn ok fylgdarmenn hans' s. þær *I*;
 þeir, er mestir oflátar ero' s. þær *Cð*; þeir menn þráns sigfúss-
 sonar' sögðu þær *B.* 42 oss at, er: *A, E*; okkr at' s. þær 'at *I*;
 oss helzt at, at (det ene at mgl. i *G*) *Cð, G*; oss (okkr *B*) helzt at'
 segja þær 'er (at *B, Ce*) *F, B, Ce.* 43 fjölorðir — hingat: *F, A, Cð,*
E; fjölorðir hingat ok illorðir *Ce, G*; fjölmæltir ok illorðir hingat *I*;
 illorðir hingat *B.* 44 hans: *F, A, B, Cð, Ce, E, I*; þinna *G.* berg-
 þóra mælti: *B, Cð, Ce, G*; bergþóra s. *F*; hvorimod *E* og *I* have
 s. bergþóra og *A* s. hón 'efter replikken. margir kjósa eigi: *F, A,*
B, Cð, E, I; fáir kjósa *Ce, G.* 45 síðan — í: *F, A* (dog uden *I*), *B,*
Ce, E, G, I; fóro þær nú í *Cð.* 46-48 bergþóra: *F, B*; hón *A, Cð,*
Ce, G, I; udeglemt i *E.* 46 gýli-: *B* ("gýli"); góðar *A, Cð, E, I*;
 mgl. *F, Ce, G.* ok spurði þær: *F, A*; ok spurði *Cð, E*; hón spurði
 ("fþ" *Ce*) þær ("þr" *Ce*) *Ce, G*; bergþóra spurði þær *B*; spurði hón
 ok *I.* 46-47 hvenær — koma: *F, B* (dog nærr for hvenær), *Cð*;
 nær þráinn "h" helm koma *Ce*; nærr þráinn mundi koma helm
G; hversu lengi þráinn mundi í brottu vera *A, E, I.* 47 þær: *F,*
B, Ce, G; en þær *A, Cð, E, I.*

vera heiman fjórar nætr eða fimm. síðan sagði bergþóra sonum sínum ok kára mági sínum, ok töluðu þau lengi leyniliga. enn þann morgin hinn 50 sama, er þeir þráinn riðu austan, þá vaknaði njáll snimma ok heyrði, at öx skarphjedsins kom við þili. stendr þá njáll upp ok gengr út. hann sjer, at synir hans eru með vápnum allir ok svá kári mágr hans. skarphjeddinn var fremstr. hann var 55 í blám stakki ok hafði törguskjöld ok öxi sína reidda um öxl. næst hánnum gekk kári. hann hafði

48 vera heiman: F, C₆; heiman vera B, C₈; í brot vera E, I; vera A (hvort í brottu kan underforstás fra det foregående; se note 92 46-47), G (hvort heiman eller et lignende udtryk er udeglemt). 48-49 síðan sagði bergþóra: F (verbet forkortet "f."); síðan sagði ("f." I) hún A, E, I; bergþóra s. C₆; bergþóra segir ("f." B, "f." C₈) þetta B, C₈, G. 49 ok kára mági sínum: F, A, C₆, E, I; ok kára G; mgl. B, C₈. 50 leyniliga: F, A, B, I; hljótt C₈, C₆, G; hljótt leynelega E. 50-54 enn — riðu: F; en þann (for en þann har G þann, men C₆ þenna) morgin hinn sama, er þráinn reid B, C₈, C₆, E, G; en þann morgin enn sama reid þráinn A; en þann inn sama morgin reid þráinn I. 51-52 þá — snimma: F; vaknaði (vaknar B) njáll snimma B, E, I; vaknaði (vaknar C₈) njáll C₈, C₆, G; njáll vaknade snemma A. 52 skarphjedsins: F, A, B, C₈, C₆, G; mgl. E, I. 53 þili: B, C₈, C₆, G; þillt F, A, E, I. stendr þá njáll: F, A, I; stendr (feilskr. Send;) njáll þá E; stóð þá njáll B, C₈, C₆, G. gengr — sjer: A, I; gengr út ok ser F; gengr þá upp um garðinn. hann ser E; gekk út ok sá B, C₈, C₆, G. 54 eru — allir: F; ero allir með vápnum A, E; allir ero með vápnum I; váro með vápnum allir B, C₈; allir váro með vápnum C₆, G. svá: F, A, B, C₈, E; mgl. C₆, G, I. 55 hans (efter mágr): F, A, B, C₆, E, G, I; þeira C₈. fremstr: F, A, B (feilskr. frestr), C₆, E, G, I; "fmr" (som om der skulde læses framstr!) C₈. hann: F, B, C₈, C₆, G; ok A, E, I. 56 stakki: F, A, B, C₈, C₆, G, I; brókum ok hafði uppháfa skó ok í kyrtli blám E. törgu-: F ("tövgv"), A ("taurgv"), B ("trávgv" [!]), C₈ ("taogv [ao í ét tegn]" [!]), E ("tövgv"), I ("tavrgo [av í ét tegn og r forlængt]" [!]); treyju ok törgu ("tövgu" C₆, "tövgu" G) C₆, G. 57-61 næst — hjörtr: A (hvort hjörtr dog er feilskr. hjo[r]t); kári gekk næst hánnum (for kári — hánnum har E næst honum gekk kári).

silkitreyju ok hjálm gylldan, skjöld ok var dreginn á leó. næst hánum gekk helgi. hann hafði rauðan
 60 kyrtil ok hjálm ok rauðan skjöld ok markaðr á hjörtr. allir váru þeir í litklæðum. njáll kallaði á skarphjedin 'hvert skal fara, frændi?' 'í sauðaleit' sagði hann. 'svá var ok eitt sinn fyrr' segir njáll 'ok veidduð jer þá menn'. skarphjedin hló at ok
 65 mælti 'heyrið jer, hvat karlinn segir faðir várr?' 'eigi er hann grómlauss'. 'hvenær mæltir þú þetta

---

hann hafði (*her indskyder E feilagtig et af et enkelt bogstav bestående ord, der synes at være "i" og at være ufuldstændig overstreget*) silkitreyjo ok hjálm gylldan, (*her indskyder E "z"*) skjöld ok var á dregit león (*for var — león har E markaðr á leó*). næst hánum gekk helgi. hann (*ser ud som "hím" i E*) hafði rauðan kyrtil ok hjálm ok rauðan skjöld ok markaðr á hjörtr *E, I*; næst hánom gekk kári. hann hafði (*var í Cð*) silkitreyjo (*silki feilskr. firk' Cð*) ok hjálm gylldan (*á höfði tilf. G*), skjöld (*mgl. Ce, G*) ok var (*mgl. Ce*) dreginn á leó. næst hánom gekk (*mgl. Ce*) helgi. hann var í rauðum (*fógrum G*) kyrtil ok (*mgl. B*) hafði (*mgl. B, Ce, G*) hjálm á höfði ok rauðan (*mgl. G*) skjöld (*först skrevet feiolldi, men derpå, noget utydelig, rettet til feiolld Cð; feilskr. fkioll Ce*) ok markaðr (*skrevet úkar G*) á hjörtr *B, Cð, Ce, G*; næst hánum gekk helgi. hann var í rauðum kyrtil — hjálm á höfði ok rauðan (*n udeglemt*) skjöld ok markaðr á hjörtr. næst hánum gekk kári. hann hafði silkitreyjo, hjálm gylltan, skjöld ok var dregit á leó *F*. ⁶¹⁻⁶² kallaði á: *F, A*; kallar á *B, E, G, I*; kallar á sonu sína ok "þ" *Ce*; spurði *Cð*. ⁶² hvert: *F, A, B, Ce, E, G, I*; udeglemt *Cð*. frændi: *F, A, B* (*feilskr. fræði*), *Cð, Ce, G, I*; *mgl. E*. ⁶³ ok eitt sinn: *B, I*; ok einu sinni *Ce, G*; eitt sinn (*sinni F*) *F, A, E*; elno sinni *Cð*. ⁶⁴ veidduð jer: *A, B, Cð, Ce, E, G, I*; "veidv" *F* (*stedordet mgl.*). ⁶⁴⁻⁶⁵ hló — mælti: *F, B, Cð, I*; hló ok mælti *A, Ce, G*; mælti ok glotte við *E*. ⁶⁵⁻⁶⁶ heyrið — grómlauss: *Ce, G*; "hý:" (*ý synes rettet fra v, hvilket så hidrører fra, at skriveren først har begyndt på hvat*), hvat karlinn s. faðir vor. eigi er hann enn grómlaus *E*; heyri þer, hvat karlinn segir? eigi er hann grómlauss (*feilskr. grávmíávlfl [av begge steder i ét tegn] I*, hvor der i övrigt foran dette ord muligvis har stået noget, og da vistnok enn, ligesom i *E*) *F, A, Cð, I*; eigi er karlinn grómlauss — eða heyri þer, hvat hann segir? *B*. ⁶⁶⁻⁶⁷ hvenær — fyrr:

'fyr?' segir kári. 'þá vá ek sigmund hinn hvíta
'frænda gunnars' segir skarphjeðinn. 'fyrir hva?'
sagði kári. 'hann hafði drepit þórð leysingjason
'fóstra várn' segir skarphjeðinn. njáll gekk inn. 70
enn þeir fóru upp í rauðaskriður ok biðu þar.
máttu þeir þaðan sjá, þegar hinir riði austan frá
dal. sólskin var um daginn ok heiðviðri. nú riða
þeir þráinn ofan frá dal eptir eyrunum. lambi
sigurðarson mælti 'skildir blika við í rauðaskriðum, 75

Cð; hvenær (feilskr. æn Cc) mæltir þú þetta (þat Cc) Cc, G; hvenær
(nær I) mæltuð jer þetta (þat B) fyrri (mgl. E) F, A, B, E, I.
67 segir kári: sál. (verbet forkortet .f. og f) F, A, B, Cð, Cc, E, G;
hvorumod I sætter kári mælti foran spürgsmilet. vá ek: F, A, Cð,
Cc, E, G, I; "e" (her er formodentlig ek udeglemt) vá" B. hiun:
A, E; mgl. F, B, Cð, Cc, G, I. 68 gunnars: F, A, B, Cð, Cc, G, I;
gunnars at hlífarendá E. 69 sagði: Cc; ".f." F, A, B, Cð, E, G;
kvat I. drept: F, A, B, Cð, Cc, G, I; udeglemt E. 70 fóstra várn:
G; fóstra minn B, Cð, Cc, E; frænda(!) minn F, A, I. segir
skarphjeðinn: sál. her B, Cð, Cc, G, I; hvorumod A og E indskyde
disse ord i replikken foran þórð; mgl. F. inn: Cð, Cc, G; helmu
F, A, B, E, I. 71 enn: F, A, B, Cð, E, I; mgl. Cc, G. upp í:
F, A, B, Cð, Cc, G, I; i E synes kun at stå et til "j" (= i) rettet
"h". rauðaskriður: A, Cð, Cc (det første a næsten helt bortsmuldræt),
E, G, I; rauðu skriður F; rauðaskriðu B. biðu: F, A, B, Cð, Cc,
E, G; hlífodo I. 72 þaðan sjá: F, A, Cð, Cc, E, I; sjá þaðan B;
sjá G. hinir riði austan: A, Cc; hinir riðu (at tilf. E) austan F,
B, E, I; er þeir riðu austan G; mgl. Cð (hvor det er oversprunget
ved overgangen til en ny side). 72-73 frá dal: F, Cð, E, G, I; ýr
dal B, Cc; frá dal eptir eyrunum A. 73 sól- — -viðri: F, A, Cð,
E, I; var sólskin á um daginn ok heiðviðri B; sólskin var um
myrgininn ok heiðviðri Cc; mgl. G. 73-74 riða þeir þráinn: F, B,
Cc; riða þeir Cð, G; riðr þráinn A, E, I. 74 frá: F, A, B, Cð, E,
I; úr Cc, G. eptir eyrunum: F, B, Cð, Cc ("eý" næsten helt bort-
smuldræt), E, G (eyrunum feilskr. eyru|nū), I; mgl. A (jf. note 92 72-73).
75 sigurðar-: F, A, B, Cð, Cc, G, I; slgfús-(!) E. blika: F, A
(a synes lidt forskrevet), B, Cð, Cc (bli for en del bortsmuldræt), G,
I; "blacka" E. rauðaskriðum: sál. her alle (F, A, B, Cð, Cc,
E, G, I).

‘er sólin skínn á; ok mun þar vera nakkvarra
 ‘manna fyrísát’. Þá skulu vjer snúa ofan með
 ‘fljótinu’ segir þráinn ‘ok munu þeir þá til móts
 ‘við oss, ef þeir eigu við oss nökkur eyrendi’.
 80 sneru þeir þráinn þá ofan með fljótinu. skarp-
 hjedinn mælti ‘nú hafa þeir sjet oss — því snúa
 ‘þeir nú leiðinni; ok er oss nú engi annarr til
 ‘enn hlaupa ofan fyri þá’. kári mælti ‘margir
 ‘munu fyri sitja ok hafa eigi þann veg liðsmun
 85 ‘sem vjer. eru þeir átta enn vjer fimm’. snúa
 þeir nú ok ofan með fljótinu ok sjá yfir spöng

76. sólin: F, A, B, Cð, Ce, G, I; sól E. mun þar vera: F, A, B
 (“mán þ’ v’a”), Ce, G, I; mun þar vera fyri E; ”þ” Cð (hvor
 noget sikkert er oversprunget). 77 fyrísát: F, A, Cð, Ce, E, G; fyrí-
 sátir B; flokkur ok fyrísát I. skulu: F, A, B, Cð, Ce, G, I; munu E.
 78 segir þráinn: sál. her F, B, Ce, G; hvorimod A, Cð, I sætte disse
 ord efter vjer; mgl. E. til: F, A, B, Cð, Ce, E, I; snúa til G.
 79 við — eyrendi: F, A, B; við oss nakkvat eyrindi Cð, E; nökkul
 erendi við oss I; við oss eyrindi Ce, G. 80 sneru — þá: B, Cð;
 sneru (“fðv” F, men den gamle udgiver har óiensynlig overset tegnet
 over η og rettet fýv til snúa) þeir þá F, A, I; snúa þeir þá E; nú
 sneri þráinn Ce, G. 81-82 því — leiðinni: A, E (dog med indskudt
 ok foran því), I; því at (því at mgl. G) þeir snúa nú (af tilf. Ce [hvor
 det til dels er bortsmuldret], G) leiðinni F, Ce, G; því at nú snúa þeir
 leiðinni (feilskr. leiðini) B; mgl. Cð. 82 oss: F, A, E, I; mgl. B, Cð, Ce, G.
 83 hlaupa: F, A, Ce (lau næsten helt bortsmuldret), E, G, I; snúa B, Cð.
 ofan fyri: F, A, B, Cð, Ce, G, I; fyrir ofann E(?). kári mælti: F, A, B,
 Ce, E, I; þá mælti kári G; mgl. Cð. 84-85 munu — sem vjer: F,
 A, Cð (dog þenna for þann veg), Ce (dog ”það [þu for en stor del
 bortsmuldret]” for þann veg), E, G (dog þann [forskrrevet] for þann
 veg, samt med indskudt höfum efter vjer); hafa fyrísát ok elgi slíkan
 liðsmun sem ver B; mano þeim þikkja fyri sitja, ok er elgi þann
 veg liðs munr sem ek vilda I. 85 eru — vjer: F, A, B; eru þeir
 vlij, en ver erum Cð, G; þeir eru vlij, enn vær Ce, E, I. 86 ok
 (foran ofan): Cð; mgl. F, A, B, Ce, E, G, I. 86-87 ok sjá — niðri:
 F, G; ok sjá spöng á niðri Ce; ok (þeir E) sjá, at spöng er lífr
 niðri A, E, I; ok sjá, at þar lá lífr ”fðng” niðri Cð; ok sjá, hvar

niðri ok ætla þar yfir. Þeir þráinn námu staðar upp frá spönginni á ísinum. Þráinn mælti 'hvat 'munu menn þessir vilja? þeir eru fim, enn vjer 'erum átta'. lambi sigurðarson mælti 'þess get ek, ⁹⁰ 'at þó myndi þeir til hætta, þó at manni stæði 'fleira fyri'. Þráinn ferr af kápunni ok tekr af sjer hjálminn. Þat varð skarphjæðni, er þeir hljópu ofan með fljótinu, at stökk í sundr sköþvengr hans, ok dvaldiz hánum eptir. 'hví hvikaz þjer ⁹⁵ 'svá, skarphjæðinn?' kvað grímr. 'bind ek skó minn' segir skarphjæðinn. 'föru vjer fyri' segir kári 'svá

spöng er yfir B. ⁸⁷ ætla þar yfir: F, Cð, Ce, G; ætla þar til B; ætla þeir skarphjæðinn þar yfir E; ætla (ætlodo I) þeir kári þar ífr A, I. ⁸⁷⁻⁸⁸ þeir þráinn — ísinum: F, A (dog þráinn ok þeir for þeir þráinn), B (dog nema stað for námu staðar), Ce, G (hvor dog þeir er udeglemt), I; þráinn ok þeir námu stað uppe fyri(?) spönginne á spönginnu(!) á ísinum E; mgl. Cð. ⁸⁸ þráinn mælti: F, A, B, Cð, Ce, G; ok mælti E; hvorimod I satter s. þráinn efter vilja?. ⁸⁹ menn þessir: F, B, Ce; þessir menn A, I; þessir Cð, E, G. ⁹⁰ erum: F, A, Cð; mgl. B, Ce, E, G, I. sigurðarson: F, B, Cð, E, G, I; mgl. A, Ce. mælti: F, A, B, Cð, Ce, E, I; "t." G (utydeligt). ⁹¹ þó — þó at: F, A, B, Cð, E, I; þó mundi þeir til ætla, at G; þeir mundi til hætta, þó at Ce. ⁹¹⁻⁹² manni stæði fleira: F, A, B, E; manni fleira stæði I; enn stæði fleiri Ce, G; manni fleira sæti Cð. ⁹² ferr: F, A, E, G, I; ferr þá B; fór Cð, Ce. tekr: F, A, B (skrevet tek), E, G, I; tók Ce; "teit" (= setti) Cð. ⁹³⁻⁹⁴ er — fljótinu: F, A (dog þá er for er), B, Cð (dog at for er), Ce, G (dog uden þeir); mgl. E, I. ⁹⁴ stökk í sundr: F, A, B, Cð, Ce, G; í sundr stökk I; slitnaði E. ⁹⁵ dvaldiz hánum: Cð; dvaldiz hann F, B, Ce, E, G, I; dvelz hann A. hví: F, A, B, E, G, I; fyrir hví Cð, Ce. hvikaz: — F ("h'kaz" — urigtig læst i den gamle udgave), A ("h'kaz"), B ("hvikaz"), Cð ("hunkaz"), Ce ("hvikaz"), E ("h'ckaz"), G ("hukaz"), I ("hvikaz [v forlænget nedad]"). ⁹⁶ svá: F, A, B, Cð, Ce, E, I; nú allt G. kvað grímr: F; s. grímr A, B, E; hvorimod Cð, Ce, G, I sette grímr mælti foran replikken. skó: F, A, Cð, Ce, E, G, I; sköþveng B. ⁹⁷ segir skarphjæðinn: A, Ce, E, G; segir hann F, B, Cð; hvorimod I satter hann sv. foran replikken. fyri: F, A, E; nú Cð; þá Ce; mgl. B, G, I. segir: sál.

lítz mjer á skarphjediñ, sem hann muni ekki
 'seinni verða enn vjer'. snúa þeir nú ofan til
 100 spangarinnar ok fara mikinn. skarphjediñ spratt
 upp þegar er hann hafði bundit skóinn ok hafði
 uppi öxina rimmugýgi. hann hleypr at fram at
 fljótinu. enn fljótitt var svá djúpt, at langt var um
 úfært. mikit svell var hlaupit upp fyrir austan
 105 fljótitt ok svá hált sem gler, ok stóðu þeir þráinn
 á miðju svellinu. skarphjediñ hefr sik á lopt ok

(dog "I." og "I.") F, B, Cð, Ce, E, G; kvað A; udeglemt I. 97-99 svá
 — verða: I; svá líz mer á hann, sem hann verði ekki seinni Cð;
 svá líz mer, sem hann muni eigi verða seinni F; svá líz mer,
 sem eigi muni hann verða seinni A; svá líz mer, sem hann man
 verða ekki seinni B; mer líz svá (mgl. G), sem hann muni eigi
 verða seinni Ce, G; eg get, at hann verði ei senni E. 99 snúa
 þeir nú: B, Cð, G; snúa ("fa" for en stor del bortsmuldret) þeir
 þá Ce; nú snúa þeir E; snúa þeir F, A, I. 100 spangarinnar: F,
 B, Cð, Ce, E, G, I; "þeī gīnar" A. fara: F, A, B, Cð, Ce, I;
 fóro E, G. spratt: F (forkortet sp[?]), A, B (forkortet sp[?]), Cð,
 Ce (feilskrevet spitt), E, I; sprettr G. 101 þegar er: F; þegar A, B,
 Cð, Ce /þ og især ar for største delen bortsmuldret), G, I; er E.
 hafði bundit skóinn: A, B, Ce, E; hafði bundit skópvenginn (feilskr.
 ícepvengin Cð) Cð, G, I; var búinn F. ok hafði: F, A, B, Cð, E,
 G, I; ok hann hafði í bortsmuldret — tillige med det fölg. upp [i uppi])
 Ce. 102 rimmugýgi: F; mgl. A, B, Cð, Ce, E, G, I. hann: F, A, B,
 Cð, Ce, G, I; ok E. at fram at: F, A; at fram Cð; fram at E, I;
 "i" (vistnok skrivefeil for fram) at B; at Ce, G. 103 fljótitt — langt
 var: F, A, E; fljótitt var djúpt ok langt I; "flío" || ooooo Ce; fljótitt
 var langt G; þat var langt B, Cð. 104 úfært: F, A, B, Cð, E, G;
 "óreiða (r forlænget nedad)" I. hlaupit upp: F, A, B, Cð, E;
 hlaupit G; mgl. I. 104-105 fyrir austan fljótitt: Cð, G; öðrum megin
 fljótsins F, A, B, E, I. 105 ok svá — gler: F (ok skrevet z/x), A,
 B, E, G, I (dog uden ok); mgl. Cð — som derimod efter svellinu
 indskyder þat var svá hált, sem gler væri. ok stóðu þeir: F, A,
 Cð, E, G, I; "flóðv" þeir þar B. 106 miðju: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G.
 106 hefr sik: F, A, B (der dog skriver hef for hefr), G, I; hefr sig
 upp Cð; hóf sik E.

hleypr yfir fljótt meðal höfuðisa ok stöðvar sik ekki ok rennir þegar af fram fótskriðu. svellit var hált mjök — ok fór hann svá hart, sem fugl flygi. þráinn ætlaði í því at setja á sik hjálminn. 110 skarpheðin bar nú upp at fyrr — ok höggr til þráins með öxinni rimmugýgi, ok kom í höfuðit ok klauf ofan í jaxlana svá at þeir fjellu niðr á ísinn. þessi atburðr varð með svá skjótri svipan, at engi kom höggvi á hann. hann renndi þegar frá ofan óð- 115 fluga. tjörvi renndi fyrir hann törgu, ok stöðjaði

¹⁰⁷ yfir fljótt: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. meðal: F, A (feilskr. meðar), I; milli B; á milli Cð; í milli G; í millum E. höfuðisa: F, A; höfuðisanna B (höfuð feilskr. höfv), Cð, E, G, I. ¹⁰⁷⁻¹⁰⁸ ok stöðvar sik ekki: Cð; hann stöðvar (stöðvaði G) sik ekki B, G; ok stöðvar sik F, A, E, I. ¹⁰⁸ rennir: F, A, E, G, I; renn B, Cð. þegar — fótskriðu: F; þegar fótskriðu af fram I; af fram fótskriðu A, E; þegar fótskriðu Cð; fótskriðu at þeim G; þegar at fram þar þeir stöðu B. ¹⁰⁹ ok fór hann: F, A, B, Cð; ok fór I; ok fór því E; en hann renndi G. ¹¹⁰ þráinn — því: Cð, G; þráinn ætlaði í þessu B; þráinn ætlaði þá A, E; þá ætlaði þráinn I; þráinn ætlaði F. ¹¹¹ bar — fyrr: Cð; bar (þerr A) nú (mgl. B, G) at fyrri (skrevet helt ud i A, B, G; men forkortet i F [der ikke har þeim, som der står i den gamle udgave]) F, A, B, G; þerr nú at mjök I; þerr nú at skjótara (feilskr. fkiar a) E. höggr: F, A, Cð, E, G, I; hjó þegar B. ¹¹² rimmugýgi: F, B, Cð, G; mgl. A, E, I. ¹¹²⁻¹¹³ klauf ofan í: F, A, I; klöf hann ofan í B, G; klauf (feilskr. klaup) í Cð; klauf E. ¹¹³ niðr: F, A, B, Cð, E, G; ofan I. ísinn: F, A, B, Cð, E, G; ísinn. tók skarpheðinn upp einn jaxlinn ok kastaði í pung sinn (sól., nemlig "hð" og ikke ser) I (jf. kap. 130). ¹¹⁴ varð — svipan: F, A, E; varð með skjótri svipan svá B; varð með svá skjótri skipan I; varð (mgl. Cð) með skjótri skipan svá Cð, G. Formodentlig er k í skipan oprindelig fremkaldt ved k í skjótri. ¹¹⁴⁻¹¹⁵ kom höggvi á hann: F; þeira kom höggi á hann B, G; fekk höggvi á hann komit A, E, I; þeira gat höggvi (feilskr. hoo) á hann komit Cð. ¹¹⁵⁻¹¹⁶ hann — óðfluga: F, A, Cð, I (dog ofan frá for frá ofan); hann renndi þegar frá óðfluga ok ofan E; skarpheðinn renndi þegar ofan óðfluga G; skarpheðinn renndi óðfluga ofan með fljótinu B. ¹¹⁶ törgu: F ("tozgv"), A ("tozgu"), I ("tavrgo

- hann yfir upp ok stóðz þó ok rennir á enda
 svellsins. þá koma þeir kári at neðan í mót
 hánnum. 'karlmannliga er at farit' segir kári. 'eptir
 120 'er enn yðvarr hluti' segir skarphjediinn ok kvað vísu
 auðs kom ek eigi síðar
 enn til vápna sennu
 jer því at æskirýri
 allharðan ljét ek falla.
 125 enn því at jarl hrauð unnar
 elg fyri grím ok helga
 nú er eldviðum öldu
 efni slíks at hefna.

[*fav i ét tegn*"]; "uo:gv skulðu" E; "tögv búklara" B, "tavgv [fav i ét tegn] hvclara" Cð, "uo[rgu buklera" G. 116-117 *stedjaði* — upp: F, A, B; *stedjaði* hann upp yfir Cð; *stedjaði* hann upp eyfir hann E; "steðna" upp hann upp ífir G (*forvirret*); hljóp upp yfir I. 117 ok stóðz þó: F, B, Cð; ok stóð þó E, G; *mgl. A, I.* 117-118 ok rennir — svellsins: F, A; ok renndi á enda svellsins E; ok renndi svá til enda svellsins (*skrevet fvelling*) I; hann renndi á enda svellsins Cð, G; *mgl. B.* 118 koma: F, G; kómu A, B, Cð, E, I. 118-119 þeir — hánnum: Cð; þeir kári (*feilskr. 471 F*) í móti hánnum F, A, B, G, I; "hij" at neðat" (!) E. 119 at farit: F, A, E, G; at unnit I; enn farit B; enn at unnit Cð. segir kári: F, A, B, E; *hvorimod* Cð, G, I *sætte* kári mælti *foran replikken.* 120 enn: F, A, B, Cð, I; *mgl. E, G.* segir skarphjediinn: F, A, B, E, G, I; *hvorimod* Cð *sættar* skarphjediinn mælti *foran replikken.* ok kvað vísu: *sól. Cð, E, G;* "z . q̄." B (*hvor det i margen tilføiede v ikke hører til texten*); *mgl. A og I;* *ligeledes oprindelig F, i hvis øverste margen den samme hånd, der har tilføiet alle de oprindelig manglende vers, har skrevet med røde, nu til dels utydelige bogstaver, følgende bemærkning* "ok q̄ð (eller q̄ð) vísvr . ij ok eru (*utydel.*) ritad' eft' faugvna" og på bogen's sidste side dertil føiet Skarphediñ (*utydeligt og usikkert*) qvað (*så utydel., at det beror på gisning*). 121-128 auðs — hefna: *sól. her kun B;* *hvorimod* F og E, *der ligeledes have dette vers (F på sin sidste side — jf. næst foregående note) sætte det sidst;* *mgl. A, Cð, G, I* (, samt oprindelig F).

ok þessa aðra

brátt ljét ek brynjum hætta 130

bengríði fram ríða

fyllði heldr á holdi

hrafn vandgjálpar nafna.

veitið hrapp sem hjetuð

hríð á ísi víðum 135

reið söng róstu hljóðum

rimmugýgr til dimmum.

snúa þeir þá upp at þeim. þeir grímr ok helgi sjá, hvar hrappr var, ok sneru þegar at hánum. hrappr höggr þegar til gríms með öxinni. helgi 140 sjer þetta ok höggr á höndina hrappi svá at af

¹²⁹ ok þessa aðra: B; ok enn þetta E; "ok en (n beskadiget og utydel.) þúð (beskadiget og usikkert, især ð) líkþā (nogenlunde tydeligt, med undtagelse af r)" F (med rød skrift på bogens sidste side og foran verset auðs — hefna [jf. næst foreg. note]); mgl. selvfølgelig A, Cð, G, I. ¹³⁰⁻¹³⁷ brátt — dimmum: sál, bortset fra indbyrdes afvigelse, B (der tilføier efter verset "þ man nú vel | fallit hélgr" — det segir, der står i den første udgave foran helgi, er indskudt af Olavius, sikkert med rette) og Cð og E og G (alle i teksten), — ligeledes F (på den sidste side [jf. de tre næst foreg. noter]); mgl. A, I (, samt oprindelig F). ¹³⁸⁻¹⁵⁰ snúa — hánum: F; snúa þeir þá (disse tre ord stå to ganse) upp. þeir grímr ok helgi sá, hvar hrappr var, ok sneru þegar at hánum A; snúa þeir þá upp apr. sjá þeir grímr ok helgi, hvar hrappr stóð, ok snúa þegar at hánum I; þeir snúa nú at þeim. þeir grímr ok helgi sjá, hvar er hrappr, ok snúa þegar at hánum G; snúa þeir þá upp grímr ok helgi at hrapp E; snúa þeir nú grímr ok helgi at hrappi B; þeir grímr ok helgi snúa nú at upp ok sjá, hvar hrappr var, ok sækja þegar at hánum Cð. ¹⁴⁰ hrappr: F, A, Cð, E, G, I; hann B. þegar — öxinni: F, B (öxinni feilskrevet öxi)inúé), Cð; með öxinni til gríms A; þegar til gríms með exl G; með öxl til gríms I; til gríms E. ¹⁴⁰⁻¹⁴¹ helgi sjer þetta: F, B, Cð, G; helgi ser þat A, I; þat ser helgi E. ¹⁴¹ höggr: F, A, B, E, G, I; hjó Cð. hrappi: — "h." F og A, "h." E, "h"þ B, "h"þ." Cð; hrapps G; mgl. I.

tók enn niðr fjell öxin. hrappr mælti 'hjer hefir þú mikit nauðsynjaverk unnit; því at þessi hönd 'hefir mörgum manni mein gört ok bana'. 'hjer 145 'skal nú endir á verða' segir grímr ok leggr spjóti í gegnum hann. fjell hrappr þá dauðr niðr. tjörvi snýr í móti kára ok skýtr at hánnum spjóti. kári hljóp í lopt upp, ok flaug spjótit fyri neðan færtr hánnum. kári hleypr at hánnum ok höggr til hans 150 með sverðinu, ok kom á brjóstit ok gekk þegar á hol, ok hafði hann þegar bana. skarphjedinn grípr þá báða senn gunnar lambason ok grana gunnarsson ok mælti 'tekit hefi ek hjer hvelpa 'tvá — eða hvat skal við gera?' 'kost átt þú'

142 enn — öxin: F, A, B, Cð, G, I; mgl. E. 142-145 hjer hefir þú: B, Cð, E, G; þetta hefir þú F, A; þú hefir I. 143 unnit: F, A, B, Cð, G, I; gert E. þvíat: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G. 144 manni: A, B, Cð, E, G, I; mönnum F. 145 endir á verða: G, I; endi á verða Cð; endir verða F; endir vera A; ok endir á verða B, E. grímr: F, A, B, Cð, E, I; helgi G. 146-148 ok leggr spjóti í: A, B, Cð, E, I; ok lagði spjóti í F; grímr leggr þá spjóti til hans ok G. 146 fjell — niðr: F, A, Cð, E, G (dog fellir for fjell), I; hrappr fellir þá ok var þegar dauðr B. 147 snýr: F, A, Cð, G; sneri B, I; snerist E. skýtr: F, A, B, E, I; skaut Cð, G. 148 í lopt upp: F, A, B, Cð, G; upp í lopt E, I. 148-149 færtr hánnum: B, Cð, G; færtr kára F; færtra A, E, I. 149 hleypr: F, A, E, I; hljóp B; hljóp þá Cð, G. höggr: F, A, E, I; hjó B, Cð, G. 149-150 til — þegar: A (dog uden gekk), E (dog uden með og gekk), I; til hans með sverðinu á brjóstit ok þegar F, B; til hans með sverði framan á brjóstit ok G; með sverði framan á brjóstit ok þar Cð. 151 ok hafði hann þegar: Cð, E; ok hafði hann A; hafði hann þegar F, G; hafði hann þá B; hafði þegar I (hvor noget sævnes). 152 grípr — senn: I; grípr (greip G) þá báða F, A, B, E, G; grípr þá upp báða Cð. 152-158 gunnar — gunnarsson: F, A, B, Cð, E; grana gunnarsson ok gunnar lambason G, I. 153 hjer: F, B; mgl. A, Cð, E, G, I. 154 eða — við: F, A, I; eða hvat skal af E; eða (mgl. Cð) hvat skal ek við þá B, Cð, G. 154-156 kost — skarphjedinn: B (dog þá báða for hvárntveggja), Cð; kost ættir þú' segir helgi 'at drepa

segir helgi 'at drepa hvárntveggja, ef þú vill þá 155
'feiga'. 'eigi nenni ek' segir skarphjediinn 'at hafa
'þat saman at veita högna enn drepa bróður hans'.
'koma mun þar einu hverju sinni' segir helgi 'at
'þú myndir vilja hafa drepit þá; því at þeir munu
'þjer aldri trúir verða — ok engi þeira, er nú eru 160
'hjer'. 'ekki mun ek hræðaz þá' segir skarphjediinn.
síðan gáfu þeir grið grana gunnarssyni ok gunnari
lambasyni ok lamba sigurðarsyni ok loðni. eptir

hvárntveggja, ef þú vildir þá feiga'. 'eigi nenni ek' segir skarp-
hediinn *I*; koste ættir þú at drepa hvortveggja þeirra ef þú vildir'
s. helgi. 'eigi nenne eg' s. skarphediinn *E*; kost (kosti *F*) áttir þú'
s. helgi 'at drepa hvárntveggja (þeira tilf. *A*), ef þú vildir þá feiga'.
'eigi nenni ek' s. skarphediinn (*disse to ord mgl. F*) *F, A*; "kost a
ek a (!) ðrpa | þa .f. fkarph' ef ek ul ok neñi ek þ' eigi" *G*. 156-157 at
hafa — hans: *F, A*; at drepa grana ok hafa þat saman enn veita
högna bróður hans *I*; at hafa þat saman at veita högna at hverju máli
en (enda *B*) drepa bróður hans *B, E, G*; at hafa þat saman at veita
at hverju máli högna bróður hans enda drepa bróður hans *Cð*.
158 einu hverju sinni: *F, A, B, Cð, E, G*; eitt hvert sinn *I*. segir
helgi: *sál. her F, A, Cð, E* (*der dog urigtig har grimr for helgi*),
G, I; *hvorimod B* indsættir disse ord efter þar. 159 myndir — þá:
G; munt vilja drepa þá *Cð*; vildir þá feiga ok þú myndir vilja
drepa þá *E*; myndir vilja drepa *I*; myndir vilja hafa (*feilskr.*
hafafa) drepit hann *A*; myndir hafa viljat drepa hann *F*; myndir
hafa drepit hann *B*. 159-160 þeir — verða: *Cð*; aldri munu þeir
þer trúir *G*; hann man þer aldri trúir verða (*mgl. E*) *E, I*; hann
mun aldri þer trúir verða *A*; aldri mun hann þer trúir verða *F, B*.
160-161 þeira — hjer: *B, I*; þeira, er nú er her *Cð, G*; þeira, er
her ero (*er F*) nú *F, A*; sá, sem hjer er nú *E*. 161 mun ek hræðaz:
F, A, B, Cð, G, I; hræðumz eg *E*. segir skarphjediinn: *I*; *hvor-*
imod F, B sætte skarph. s., *men A, Cð, E, G* skarph. mælti, *foran*
repitken. 162 síðan gáfu þeir: *F, A, Cð, E, G, I*; gáfu þeir þá *B*.
163 ok (*foran* lamba): *F, A, B, Cð, E, I*; *mgl. G*. loðni: *F, A, Cð, E, G*,
I; loðni. síþan gengu þeir til fljótsins þar sem skarphjediinn hafði yfir
laupit ok mældu þeir kári lengð laupsins með spjótskeptum sínum —
ok var xij átna *B*. 163-164 eptir — heim: *F, A, I*; eptir þetta fóro þeir
heim njálssynir *Cð*; síðann fóru þeir heim *E*; eftir þat fara þeir heim *B*;

þat sneru þeir heim, ok spurði njáll tíðenda. þeir
 165 segja hánnum öll sem gerst. njáll mælti 'mikil
 'eru tíðendi þessi; ok er þat líkara, at hjer leiði
 'af dauða eins sonar míns, ef eigi verðr meira at'.
 gunnarr lambason flutti lík þráins með sjer til
 grjótar, ok var hann þar heygðr.

93. Ketill í mörk átti þórgerði dóttur njáls,
 sem fyrr var sagt, enn var bróðir þráins, ok þóttiz
 hann við vant um kominn. hann reið til njáls ok
 spurði, hvárt hann vildi nakkvat bæta víg þráins.
 5 njáll svaraði 'bæta vil ek svá at vel sje. ok vil

eptir þetta koma þeir heim *G*. 164 ok spurði njáll: *F* (verbet for-
 kortet íþ.); ok spyrr njáll *B*; ok spurde njáll þá *A, E, I*; njáll
 spurði *Cð, G*. 164-165 þeir — gerst: *F* (verbet forkortet .i.), *B* (som *F*);
 (enn tilf. *E*) þeir sögðu öll sem gjörst (glöggast *I*) *E, I*; en þeir
 sögðu hánnum allt sem gerst *Cð*; (ok tilf. *A*) þeir segja (sögðu *A*)
 hánnum sem gjörst *A, G*. 165 njáll: *F, A, B, E, G, I*; hann *Cð*.
 166 eru tíðendi: *F, A, B, Cð, G, I*; tíðindi eru *E*. líkara: *F, A, B,*
G, I; líkast *Cð*; líkligast *E*. 166-167 hjer — míns: *F* (dog dauði for
 dauða), *A, I*; her af leiði dauða eins sonar míns *B, G*; leiði af
 dauða sonar míns eins (míns eins skrevet míns. eif) *E*; her af
 ljótiz dauði eins sonar míns *Cð*. 167 at (efter meira): *F, A, B, Cð,*
G; af *E, I*. 168 flutti — sjer: *F*; kom heim ok flutti lík þráins (ok
 — þráins udeglemt *I*) með ser *A, E, I*; flutti lík þráins heim (mgl. *B*)
B, Cð, G.

93. 1 í: *A, B, Cð*; ór *F, E, G, I*. 1-2 þórgerði — þráins: —
 þórgerði dóttur njáls (for d. n. har *B* og *G* njálsdóttur), sem fyrr var sagt
 (sem — sagt mgl. *F, A, B, Cð, G*), en (en hann *A, B, Cð*; hann *G*) var
 bróðir þráins *F, A, B, Cð, G, I*; eftirmál eftir þráinn, enn hann
 átte þórgerði dóttur njáls *E*. 3 hann — um: *G*; hann vant (eilskr.
 vā *B*) við *F, B, E*; hann nú vant við *Cð*; vant við *A, I*. hanp:
B, Cð, I; ok *F, A, E, G*. 3-4 til — spurði: *F, A, B, G*; til móts
 við njál ok spurði *Cð*; til njáls ok spurði hann *I*; til bergþórs-
 hvols ok spurði njál *E*. 4 hvárt hann: *F, A, E*; ef hann *B, Cð,*
G; hvárt þeir *I*. nakkvat: *A, E, G, I*; "nák" (vistnok = nakkvat)
F; nökkoro *B, Cð*. víg: *F, A, Cð, E, G, I*; vígit *B*. 5 njáll
 svaraði: sálk (verbet forkortet sv. i *I*, men .i. i de övriga) *F, A, B, Cð,*
G, I; mgl. *E*. vil (efter bæta): *F, A, B, E, G, I*; mon *Cð*.

‘ek, at þú leitir þess við bræðr þína þá er bauga
 ‘eigu at taka, at þeir taki sættum’. ketill kvaðz
 þat vildu gera gjarna. var þat þá ráð þeira, at
 ketill skyldi fara ok finna þá alla, er gjöld áttu at
 taka, ok koma á griðum. síðan reið ketill heim. 10
 ketill ferr nú at finna bræðr sína ok stefndi þeim
 öllum saman til hlíðarenda. tekr hann þar umb-
 ræðu við þá, ok var högni með hánum í allri umb-
 ræðu. ok kom svá, at menn váru til gerðar
 teknir ok lagðr til fundr, ok váru gör manngjöld 15
 fyri víg þráins, ok tóku þeir allir við bótum sem
 lög stóðu til. síðan var mælt fyri tryggðum ok

⁶ þess: A, B, Cð, E, G, I; þessa F. ⁶⁻⁷ þá — taka: A, Cð, E, I; þá er bær eiga at taka F; *mgf.* B, G. ⁷ sættum: F, A, B, Cð, I; sáttum G; sættina E. kvaðz: F; "q̄" A og B, "q̄z" Cð og G; kvedz E, I. ⁸ vildu gera gjarna: A; vilja gera gjarna F; gjarna vilja gera B, I; gjarna vilja Cð, E, G. ⁸⁻¹⁰ var þat — griðum: A, E (*dog ráðit for ráð þeira, samt at finna for ok finna*), I (*dog med at finna for ok finna, samt uden er — taka*); *mgf.* F, B, Cð, G. ¹⁰ síðan — heim: A, E, I; ketill reið heim fyrst F, G; hann reið heim fyrst Cð; enn reið þó heim fyrst B. ¹¹⁻¹² ketill — saman: I; hann (*ok E*) ferr nú at finna (*alla tilf. A*) bræðr sína ok stefndi þeim öllum saman ("t̄ f̄ n" [= til sín] E) A, E; (*en tilf. Cð*) litlu sþarr stefndi hann öllum bræðrum sínom F, B, Cð, G. ¹²⁻¹³ tekr — þá: F; tekr (*tók Cð, G*) hann þá (*þar G*) umbræðu (*feilskr. í B um raðv̄, og í G um reðv̄*) við þá B, Cð, G; tekr þar umræðu við þá A, I; tekr (*synes rettet fra tekr*) þar umræða með þeim E. ¹³⁻¹⁴ hánum — umbræðu: F; hánom í allri umbræðu ok kára (*de to sidste ord [skrevne oc k'ra] ere måske fremkomne ved urigtig læsning af det følg. ok kom*) Cð; hánum í öllu umtali A, B (*öllu forskrevet og synes rettet fra allri*), E, I; þeim í öllum ráðum G. ¹⁴ svá: F, A, Cð, E, G, I; þar B. ¹⁴⁻¹⁵ menn — gör: F, B (*dog fundr til for til fundr*), G (*dog med indskudt var foran lagðr*); menn váro til gerðar teknir. eptir þat var lagðr (*lagt I*) til fundr (*í stædet for dette r har I z ved feilskrift*), ok váro gjör (*dæmd full I*) A, I; menn váro til gerðar nefndir ok var gert E; gör váro full Cð. ¹⁶ allir: F, A, B, Cð, G, I; *mgf.* E. sem: F, A, B, E, G, I; er Cð. ¹⁷ síðan var: F, Cð, E, G; eptir þat var A, I; var þá B. tryggðum: F, A,

búið um sem trúligast. greiddi njáll fje allt af hendi vel ok sköruliga. var þá kyrrt um stund.
 20 einu hverju sinni reið njáll upp í mörk, ok töluðu þeir ketill dag allan. reið njáll heim um kveldit — ok vissi engi maðr, hvat í ráðagerð hafði verit. lítlu síðar fór ketill til grjótár. hann mælti til þórgerðar ‘lengi hefi ek mikit unnt þráni bróður
 25 ‘mínum — mun ek enn þat sýna; því at ek vil ‘bjóða til fóstrs höskuldi syni þráins’. ‘gera skal þjer kost á þessu’ segir hún ‘þú skalt veita þess-
 ‘um sveini allt þat er þú mátt þá er hann er

B, E, I; griplum Cð, G. 18 greiddi: F, A, B, E, G, I; ok greiddi Cð. njáll: F, A, B, E, G, I; hann Cð. 18-19 fje — sköruliga: F, B; af hendi fe allt vel ok sköruliga G; fe allt þat er gert var vel ok skörulliga Cð; fe (feit I) allt vel af hendi A, I, allt feð vel af hendi E. 19 var þá: F, B, G; ok var nú Cð; ok er þá (nú E) A, E, I. 20 reið njáll: F, A, B, Cð, G, I; var þat, at njáll fór E (hvor í övrigt sinni er udeglemt). 20-21 töluðu — allan: Cð; töluðu þeir ketill allan dag F, B, G; ok funduz þeir ketill ok töluðu dag allan (for dag allan har E um daginn) A, E, I. 21 reið — kveldit: F; reið njáll heim at kveldi A, E; njáll reið heim at kveldi I; eu um kveldit (for um kveldit har G at kveldi) reið njáll heim B, Cð, G. 22 vissi engi maðr: F, B, Cð, I; vissi engi E, G; vissu menn eigi A. í — verit: F, A; í "raðū g'ðū" hafði verit G; í ráðagerð var E; í ráðagerðum (-gerðum feilskr. g'vm B) var B, Cð; þeir hófðu talat í ráðagerðum I. 23 lítlu — ketill: B, Cð, G; ketill ferr F, A, E, I. 24 mikit — bróður: F, A, B, E (der dog har skrifseien vñan for unnt, eller vel snarere for unnat), I; unnat mikit þráni bróður G; "mikit vñat .bb." Cð (= mikit unnat bræðrum). 25 enn þat: Cð; þat enn B; nú þat I; þat nú F, A, E, G. 26 til — þráins: Cð (þráins skrevet þ¹⁰), G (dog þínum for þráins, máske ved feillæsning); höskuldi til fóstrs syni þráins F, A, I; höskoldi fóstr syne þráins E; höskuldi syni þínum fóstr B. 26-27 gera — hún: F, B, I (dog skal ek for skal); gera skal þer á þessu kost' s. hún G; gera mun ek yðr kost á þessu (feilskr.) s. hún Cð; svá skal ok (mgl. E) vera' s. hún 'at þer (for at þer har E ok) skal gera kost á þessu A, E. 27-28 þessum sveini: F, A, E, G, I; sveini þessum B, Cð. 28-29 allt — rosinn: F, B, Cð, G; þá (þar til E)

‘roskinn ok hefna hans, ef hann er með vápnum
‘vegin, ok leggja fje til kvánarmundar hánnum. ³⁰
‘ok skalt þú þetta allt sverja’. hann játtaði þessu
öllu. ferr höskuldr nú heim með katli ok er með
hánnum nakkvara hrið.

94. Einu hverju sinni ríðr njáll upp í mörk,
ok var tekit við hánnum vel, ok var hann þar um
nóttina. um kveldit gekk sveinninn at hánnum, ok
kallaði njáll á hann. gekk hann þegar til hans.
njáll hafði fingrgull á hendi ok sýndi sveininum. ⁵
sveinninn tók við gullinu ok hugði at ok dró á
fingr sjer. njáll mælti ‘vill þú þiggja gullit at

---

er hann er roskinn allt þat sem þú mátt *A, E, I*. ²⁹ hann er: *F, A, B, Cð, E, G*; verðr *I*. ³⁰ fje: *F, A, B, Cð, G, I*; *mgf. E*.
³¹ þetta allt sverja: *Cð*; þetta sverja *B, G*; sverja þess *E*; þó sverja
þessa *I*; þó sverja þess (*sál tydelig [skónt forkortet]*) *A, medens
man i F kunde læse þat*) *F, A*. játtaði: *F, A, G*; játaði *B, E, I*;
jálti *Cð*. ³² ferr höskuldr nú: *F, A, E, I*; fór höskuldr nú *B*; ferr
höskuldr *Cð, G*. katli: *F, B, Cð, E, G*; hánnum *A, I*. ³²⁻³³ ok er
— hrið: *F, B* (*dog var for er*), *G* (*dog um for nakkvara*); ok er
með hánnum uðkkora hrið ok var hinn skjótlgsti *Cð*; líðr nú svá
fram nökkura hrið (*udeglet* *I*), at höskuldr er með katli *A, E, I*.

94. ¹ Einu hverju sinni: *F, A, E, G, I*; Einnu hvern dag *Cð*.
ríðr: *F, A*; “rið“ (?) *E*; reið *Cð, G, I*. ² ok var — vel: *F, A*; ok
var við honum vel tekt *E*; ok var þar tekt vel við hánnum *I*;
þar var tekit við hánnum vel *G*; *mgf. Cð*. ²⁻³ ok var — nóttina:
Cð, G; þar var hann um nóttina (nótt *A*) *F, A, E, I*. ³ um: *F,*
A, Cð, E, I; en um *G*. ³⁻⁴ gekk svelninn — hans: *A* (*dog uden*
gekk hann — hans), *E* (*dog ok gekk hann at honum for gekk hann*
— hans), *I*; kallaði njáll á svelninn höskuld. hann gekk til njáls
þegar (*for hann — þegar har Cð*: hann gekk þangat þegar, *og F*:
ok gekk hann at hánnum þegar) *F, Cð, G*. ⁵ fingrgull: *F, A, Cð,*
E, I; gull *G*. ok sýndi svelninum: *F, A, E, I*; ok sýndi hánnum
G; hann sýndi svelninom gullit *Cð*. ⁶ sveinninn — gullinu: *A,*
I; hann tók við gullinu *F, G*; hann tók við *Cð, E*. hugði at:
Cð; leit á *F, A, E, G, I*. ⁶⁻⁷ ok dró á fingr: *F, A, Cð, E, G*;
hann dró á hendr *I*. ⁸ þiggja vil ek vist: *Cð*; þiggja vil ek *G*; vil

‘gjöf?’ ‘þiggja vil ek víst’ segir sveinninn. ‘veizt þú’ segir njáll ‘hvat föður þínum varð at bana?’
 10 sveinninn svarar ‘veit ek, at skarphjediinn vá hann; ‘ok þurfu vit ekki á þat at minnaz, er sættz hefir ‘á verit ok fullar bætr hafa fyrri komit’. ‘betr er ‘svarat’ segir njáll ‘enn ek spurða, ok munt þú ‘verða góðr maðr’. ‘góðar þykkja mjer spásögur
 15 ‘þinar’ segir höskuldr ‘því at ek veit, at þú ‘ert forspár ok úlyginn’. njáll mælti ‘nú vil ‘ek hjóða þjer fóstr, ef þú vill þiggja’. höskuldr kvaðz þiggja vilja bæði þann góða ok annan þann sem hann gerði hánúm. urðu þær málalyktir, at
 20 höskuldr fór heim með njáli til fóstrs. hann ljét

ek *F, A, E, I*. 8-9 veizt — njáll: *F, A, Cð, E, I*; "Veizt" (!) *G*.
 10 sveinninn — ek: *F, A, E, I*; 'veit ek víst' s. sveinninn *Cð, G*.
 hann á markarhjóti *Cð, G*. 11 ekki: *F, A, Cð, E, I* (*feilskr.* ek); ekki nú *G*. at minnaz: *A, Cð, E, G, I*; "amíðaz" *F*. hefir: *F, A, E, G, I*; hefir áðr *Cð*. 12 hafa: *A, E, I*; *mgf. F, Cð, G*. 13 segir njáll: *F, A, Cð, G, I*; *mgf. E*. ek spurða: *F, A, E, I*; ek mælti til *G*; til er mælt *Cð*. 14 maðr': *A, Cð, E, G, I*; maðr' s. hann *F*. þykkja: *F, Cð, G, I*; "þiki" *A, E*. 14-15 spásögur) þú .f. n^o.*G*; virþingar þinar, er þú spár (*skrevet to gange*) mer gott *I*; virðingar yðrar (*feilskr. ýðr F*), er þer spált mer' s. höskuldr ("fú." *A*, som forkortelse af sveinninn) *F, A*; virðingar yðrar' s. höskuldr 'er þjer spált mjer *E*. 16 forspár ok: *F, A, E, G, I*; *mgf. Cð*. 16-17 nú vil ek: *F, A, E, I*; ek vil *Cð, G*. 17 fóstr: *F, A, Cð, E, G*; til fóstrs *I*. ef — þiggja: *F, A, Cð, G, I*; *mgf. E*. höskuldr: *Cð, G*; hann *F, A, E, I*. 18 kvaðz: *F*; "q" *A*, "qz" *Cð og G*; kveðz *E, I*. góða: *F, A, Cð, E, G*; sóma *I*. 18-19 þann sem — hánúm: *F, A, I*; sem hann gerði hánúm *G*; þann sem hann bjóð hánúm *Cð*; 'er þú vilt gera mjer' *E*. 20 helm — fóstrs: *F* ("fostr" for fóstrs), *G* (fóstrs *skrevet fostrf*); helm (*mgf. E*) með (*udeglet I*) njáll, ok fóstraði (fóstrar *E*) njáll (*udeglet E*) hann *E, I*; helm með njáli *A, Cð*. 20-21 hann — mein: *A, Cð* (sveininum *feilskrrevet* sveinō), *E* (njáll for hann); ok lét ekki í mein sveinnum *I*; hann

sveininum ekki í mein ok unni mikit. synir njáls leiddu hann eptir sjer ok gerðu hánnum allt til sóma. nú líðr þar til er höskuldr er frumvaxti. hann var bæði mikill ok sterkr, manna fríðastr sýnum ok hærðr vel, manna bezt vígr, blíðr í 25 máli, örlátr, stilltr vel, orðgóðr til allra manna ok vinsæll. njálssonu ok höskuld skildu hvártki á orð nje verk.

95. Maðr er nemndr flosi. hann var sonr þórðar freysgoða, össurar-sonar, ásbjarnar-sonar, heyjangersbjarnar-sonar, helga-sonar, bjarnar-sonar bunu, gríms-sonar hersis ór sogni. móðir flosa var ingunn dóttir þóris af espihóli, hámundar- 5

let ekki sveininum í mót *F*; hann let allt eptir sveininum *G*. 21 unni: *F*, *Cð*, *G*; unni hánnum *E*, *I*; unni hánnum svá *A* (*meningen: sá hōit elskede han ham*). synir njáls: *F*, *G*; þeir synir njáls *A*, *E*, *I*; njálssynir *Cð*. 22 gerðu: *F*, *Cð*, *E*, *G*, *I*; gerðu þeir *A*. 23 þar til: *F*, *A*, *E*, *G*; svá þar til *Cð*; til þess *I*. 24 var: *F*, *Cð*, *E*, *G*; er *A*, *I*. 24-25 manna — sýnum ok: *F*, *A*, *E*, *G* (*dog uden ok*), *I* (*som G*); *mgl. Cð*. 25-27 manna bezt — vinsæli: *G* (*med skrivefeilen beztr for bezt*); blífr í máli, örlátr ok (*mgl. F*) stilltr vel, manna bezt vígr, góðorðr til allra manna ok vinsæll *F*, *Cð*; blíðmæltr (*feilskr. blíðmællt A*) ok örlátr ok (*mgl. I*) stilltr vel, (*ok tilf. I*) manna bezt vígr, góðorðr til allra manna. hann var vinsæll maðr *A*, *I*; blíðmæltr, stilltr vel ok örlátr ok manna bezt vígr ok góðorðr til allra manna. hann var vinsæll maðr *E*. 27-28 njáls- — verk: *Cð*, *G* (*dog skildi aldri for skildi hvártki*); ok (*mgl. I*) aldri skildi þá sonu njáls á um neinn (*nökkorn I*) hlut *A*, *I*; aldreiðgi skildi þá á sonu njáls um neinn hlut *E*; njálssonu ok höskuld skildi aldri á *F*.

95. ¹ Maðr — flosi: *F*, *A*, *Cð*, *G*, *I*; Flosi hjet maðr *E*.
² heyjangersbjarnar-sonar: — "eyjangr. biarn.f." *F*, "eyjangr. biarn.f." *A*; "heyjangr. (?) biarn.f." *E*, "heyjangr. bjarnar.f." *I*; *mgl. Cð*, *G*.
 helga-sonar: alle (*F*, *A*, *Cð*, *E*, *G*, *I*); *jf. derivod Landnámna IV 10*.
⁴ gríms- — sogni: *Cð*, *G*; *mgl. F*, *A*, *E*, *I*. ⁵ var: *F*, *Cð*, *G*; het *A*, *E*, *I*. af: *Cð*, *G*, *I*; á *F*, *A*, *E*.

-sonar heljar-skinns, hjörs-sonar, háls-sonar konungs, er rjeð fyrir hálsrekkum, hjörleifs-sonar hins kvensama. móðir þóris var ingunn dóttir helga hins magra, er nam eyjafjörð. flosi átti
 10 steinvöru dóttur halls af síðu. hön var laungetin, ok hjet sólvör móðir hennar dóttir herjólfis hins hvíta. flosi bjó at svínafelli ok var höfðingi mikill. hann var mikill vexti ok styrkr, manna kappsam-
 astr. bróðir hans hjet starkaðr. hann var eigi
 15 sammæðra við flosa. móðir starkaðar var þraslaug dóttir þórsteins titlings, geirleifssonar. enn móðir þraslaugar var unnr dóttir eyvindar karfa

⁶ heljar-: F, A, Cð, E, I; "eljar" G. hjörs-sonar: F, A, E, G, I; mgl. Cð. ⁶⁻⁷ konungs: Cð; þess F, A, E, G, I. ⁷⁻⁸ hjörleifs- — kvensama: A, Cð (el forskrevet), E, I; herjólfis-sonar ins kvensama F; mgl. G. ⁸ þóris: F, A, E, I; þóris af espihöll Cð, G. ⁹ hins: A, Cð, E, G, I; mgl. F. ¹⁰ steinvöru: F (n udeglemt), A, E, G, I; steinunni Cð. af: Cð, E, G, I; á F, A. ¹¹ ok hjet: F, Cð, G, I; het E; ok "hafþe" (?) A. ¹¹⁻¹² dóttir — hvíta: E, G (dog "hjo:olfs" for herjólfis), I; dóttir herjólfis hvíta F; herjólfis-dóttir hvíta Cð; hön var herjólfis-dóttir ens hvíta A. ¹² ok var — mikill: F, A, E, G, I (dog hann for ok); ok var mikill höfðingi Cð. ¹³ hann — vexti: F, A, Cð, E; mikill maðr vexti I; mgl. G. ¹³⁻¹⁴ manna kappsamstr: F, A, E, G, I; maðr kappsamr Cð. ¹⁴ hans hjet: F, A, Cð, E, I; flosa var G. ¹⁴⁻¹⁵ eigi sammæðra: Cð (hvor dog skriveren först har overset eigi, men tilføiet det, i formen e, over linien); "fam|meðr" F, "famæðr" E — begge urigtig udeladende eigi; "fæfedra" A, "samfedr" G (skriveren synes at have været i wished, om han skulde sætte "samfedr" eller "samfedr"), "famfedr" I. ¹⁵⁻¹⁶ var þraslaug: F, Cγ, Cð, G; het þraslaug ok var A; het (var E) þórlaug ok var E, I. ¹⁶ titlings: A, Cð, G, I; "tuhng" F og Cγ; "un|things" E. geirleifssonar: F, A, Cγ, Cð, G; mgl. E, I. ¹⁷ þraslaugar: F, A, Cγ, Cð, G; þórlaugar E, I. var: F, Cγ, Cð, G; het A, E, I. unnr: A ("vnr"), Cγ ("vnr"), E ("vnr"), I ("vnr"); "vðr" F; "avðr" Cð, "auðr" G. dóttir: Cγ, Cð; ok var dóttir A, E, I; hön var dóttir F, G. karfa: A, Cγ, Cð ("karva"), E, G, I; "krpa" F.

landnámamanns ok systir móðólfs hins spaka. bræðr flosa váru þeir þorgeirr ok steinn, kolbeinn ok egill. hildigunnr hjet dóttir starkaðar bróður 20 flosa. hón var skörungr mikill ok kvenna fríðust sýnum. hón var svá hög, at fár konur váru jafnhagar. hón var allra kvenna grimmust ok skaphörðust enn drengr góðr þar sem vel skyldi vera.

96. Hallr hjet maðr, er kallaðr var síðuhallr. hann var þórsteins-son, böðvarssonar. móðir halls hjet þórdísð ok var össurar-dóttir, hróðlaugs-sonar, rögnvalds-sonar jarls af mæri, eysteins-sonar glumru. hallr átti jóreiði þiðranda-dóttur hins spaka, ketils- 5 -sonar þryms, þóris-sonar þiðranda ór veradal. bróðir jóreiðar var ketill þrymr í njarðvík ok þórvaldr faðir

18 landnáma-: F, A, Cγ, Cð, E, I; "lañ namf" G. ok¹ (foran systir): F, Cγ, Cð, G (nu bortrevet), I; mgl. A, E. 19 steinn, kolbeinn: F, A, Cγ, Cð, G, I; "steinketill" E. 20 -gunnr: Cγ, Cð; -guðr F; -gunn A, E, G, I. hjet: F, A, Cγ, E, G, I; var Cð. bróður: F, Cγ, Cð, G; bróðurdóttir A, E, I. 21 skörungr: F, A, Cγ, E, G, I; kven-skörungr Cð. 22 sýnum: F, A, Cγ, Cð, E, I; mgl. G. 22-23 jafnhagar: F, Cð, G; jafnhagar henne Cγ; hagarí E; þær er hagarí váro A; þær sem um fram hefði I. 23 hón var allra: F, A, Cγ, Cð, I; enn hón var allra E; hón G (hvor således noget er udeglemt). 23-24 skaphörðust: F, A, Cγ (p mgl.), Cð, E, I; skapstór G. 24 enn: Cγ, Cð; ok F, A, E, G; mgl. I. góðr: F, Cγ, Cð, G; mikill A, E, I.

96. 1 er kallaðr var: F, A, Cγ, Cð, E; ok var kallaðr G, I. 2 böðvars-: F, A, Cγ, E, G, I; böilverks- Cð. 3 ok var — -dóttir: F, A, Cð, E; ok var dóttir özurar I; özurar (skrevet avívar Cγ) -dóttir Cγ, G. hróðlaugs-: F ("hroðlavgf [av i ét tegn]"); hrollaugs- A, Cγ, Cð, E, G, I. 4 rögnvalds-: A, Cγ, Cð, E, G, I; "Rogvallz" F. jarls af mæri: F, A, Cγ, E, I; mærajarls Cð, G. 5-6 hins — þiðranda: A, Cγ (der dog urigtig indskyder "s." efter þiðranda), Cð (som Cγ), E, G ("þru|mf" for þryms, samt þegjanda for þiðranda), I; oversprunget i F. 7 jóreiðar: A, E, I; þiðranda F, Cγ, Cð, G. ketill þrymr: F, A, Cγ, E (tilnavnet utydel.), G (dog "þrymr" for þrymr), I; þrym-ketill Cð. njarðvík: F, A, Cð (skrevet nárd vic), E (meget

helga droplaugarsonar. hallkatla var systir jóreiðar
 móðir þórkels geitissonar ok þeira þiðranda. þór-
 10 steinn hjét bróðir halls ok var kallaðr breiðmagi.
 son hans var kólr, er kári vegr í bretlandi. synir
 halls af síðu váru þeir þórsteinn ok egill, þórvaldr
 ok ljótr ok þiðrandi sá er dísir drápu.

Þórir hjét maðr ok var kallaðr holtapórir. hans
 15 synir váru þeir þórgeirr skorargeirr ok þórleifr krákr
 ok þórgrímr hinn mikli.

97. Nú er þar til máls at taka, at njáll talaði
 við höskuld fóstura sinn 'ráðs vilda ek þjer leita,

utydel.), G, I; "fa|nð við" Cy. þórvaldr faðir: F, A, Cy, Cð
 (faðir forkortet .f.), E, I ("þorvallðr |foðr"; "þ'uallz .f." G (= þor-
 valds fóður). ⁸ var (foran systir): F, A, Cð, E, G, I; het Cy.
⁹ móðir: F, A, E (lídt utydel.), I; "m." Cy, Cð; "moður (u dog,
 som det synes, med spor af senere rettelse)" G. þórkels: F, A, Cy,
 Cð, G, I; "þosteīs" (?) E. ok þeira þiðranda: A, E, I; ok þiðranda
 F, Cy; mgl. Cð, G. ¹¹ son hans: F, A, I; hans son Cy, Cð, E, G.
 er — bretlandi: F, A (í skrevet to gange), Cy; er kári vá í (ú G)
 bretlandi Cð, G; "e' k'í vo at brettid" E(!); er síþarr kemr við
 söguna I. ¹² halls af síðu: Cy, Cð, G; hallis á síðu F, A, I; síðu-
 halls E. þeir: F, A, Cy, Cð, E, I; mgl. G — der dog antyder
 mangelen ved et indvísningstegn efter váru. þórvaldr: F, Cy, Cð, G;
 þórvaldr A, E, I. ¹³ ok þiðrandi: F, Cy, Cð, E (ok utydel.), I;
 þiðrandi A; "þiðranda" (!) G. sá — drápu: Cð; þann er dísir
 drápu E; þann er segir (sagt er F, G, I; udeglemt Cy) at dísir vægi F,
 A, Cy, G, I. ¹⁴ ok var kallaðr: F (kallaðr skrevet kallar), G; ok kallaðr
 Cð; er kallaðr var A, Cy, E, I. ¹⁴⁻¹⁶ hans — mikli: F (dog uden hinn
 mikli); hans synir váro þeir þórleifr krákr (mgl. Cð) ok þórgeirr
 skorar (feilskr. skozarar G)-geirr ok þórgrímr hinn mikli Cy, Cð, G;
 hans son var skorargeirr (þórgeirr skorargeirr I). bræðr hans
 (þóris I) váro þeir þórleifr krákr (ok krákr I, urigt.), er skógverjar
 ero frá komner, ok þórgrímr enn mikli A, E, I.

97. ¹ Nú — taka, at: F, A, E, I; þat var einu sinni, at Cy;
 mgl. Cð, G. talaði: F, G; talar Cy; talar nú Cð (jf. næst foreg-
 note); kom at máli A, E, I. ²⁻³ fóstura — kvánfanga: — 'ráðs vilda
 ek leita þer (her er noget — formodentlig ok — udeglemt) kván-

‘fóstri, ok kvánfangs’. höskuldi kveðz þat vel at skapi ok bað hann fyrri sjá ‘eða hvar vill þú helzt á leita?’ njáll svarar ‘kona heitir hildi- 5 ‘gunnr ok er starkaðar-dóttir, þórðar-sonar freys- ‘goða. þann veit ek kost beztan.’ höskuldr mælti ‘sjá þú einn fyrri, fóstri minn. þat skal mitt ráð, ‘sem þú vill vera láta’. ‘hjer munu vit á leita’ segir njáll. lítlu síðar kvaddi njáll menn til ferðar 10 með sjer. fóru þeir sigfússsynir ok synir njáls allir ok kári sölmundarson. þeir ríða austr til svína-

fangs F; (ok mælti tilfóter I) ‘ráðs vilda ek þer leita, fóstri (minn tilfóter A), at (ok E) afla þer konu A, E, I; fóstra sinn ‘ek vilda leita þer kvánfangs Cγ; fóstra sinn ‘ráðs vilda ek leita þer ok fá kvánfang Cδ; ‘ráðs vilda ek þer leita ok kvánfangs G. ³⁻⁴höskuldi — ok: Cγ (de to første ord forkortede h^o. qz); höskuldr F, A, Cδ, E, G, I. ⁴ sjá: Cγ, Cδ, G, I; ráða F, A, E. ⁴⁻⁵ ‘eða — leita’: Cγ; ok spurði (”rþ“ F), hvar hann (mgl. I) mundi (vildi I) helzt á leita F, A, Cδ, E, I; ok spyr, hvar mundi (sál. [uden hann]) helzt at vikja G. ⁵ njáll svarar: sál. (verbet skrevet .I.) F, Cγ, G; ”.N. Í.“ E — der desuden indskyder s. hann efter hele replikken; njáll mælti Cδ, I; hvorimod A har s. hann både efter hildigunnr og efter hele replikken. ⁵⁻⁶ hildigunnr: F, A, E; hildigunn Cγ, Cδ, G, I. ⁶ starkaðar-dóttir: F, A, Cγ, Cδ, E, I; ”.ð. fíkad:“ G. þórðar-sonar: F, A, Cγ, Cδ, G, I; mgl. E. ⁷ þann — beztan: F, Cδ; veit ek þann kost beztan A, E, I; hana veit ek kost beztan Cγ; hana veit ek her beztan kost G. höskuldr mælti: F, A, Cγ, Cδ, E, G; hvorimod I sætter s. höskuldr foran þat skal. ⁸ einn — minn: Cδ; fyrri, fóstri minn G; fyrri, fóstri F, A, I; fóstri, fyrri E; fyrri Cγ. ⁹ sem — láta: F (hvor dog vill er udeglemt), A, E, I; (um þetta tilf. Cγ, G) sem þú vill fyrri sjá Cγ, Cδ, G. munu — leita: Cδ, G, I; mun ek á leita Cγ; munum ver verða á at leita E; munu vit á líta F, A. ¹⁰ lítlu síðar kvaddi: F, Cγ, Cδ, G; eptir þat kveðr A, I; síðann kveðr E. ¹¹⁻¹² fóru — allir ok: A, I (der dog udelader allir ok); þeir fóru sigfússsynir ok njálssynir ok Cδ; þar fóru (váro G) sigfússsynir ok njálssynir allir (mgl. G) ok (mgl. G) F, Cγ, G; fara þeir synir njáls ok sigfússsynir ok E. ¹² ríða: A, E; ”rþ“ (det sidste bogstav måske beskadedt) Cγ; ríða F, Cδ, I; fara G.

fills. fá þeir þar góðar viðtökur. um daginn eftir
 ganga þeir njáll ok flosi á tal. þar koma niðr
 15 ræður njáls, at hann segir svá 'þat er erindi mitt
 'hingat, at vjer förum bónorðsför ok mælum til
 'mægða við þik, flosi, enn til eiginorðs við hildi-
 'gunni bróðurdóttur þína'. 'fyrir hvers hönd?' segir
 flosi. 'fyrir hönd höskulds þrínssonar fóstra míns'
 20 segir njáll. 'vel er slíkt stofnat' segir flosi 'enn
 'þó hafð jer mikit í hættu hvárir við aðra — eða
 'hvat segir þú frá höskuldi?' 'gott má ek frá
 'hánum segja' segir njáll 'ok skal ek svá fje til
 'leggja, at yðr þykki sæmiliga, ef jer vilið þetta

¹³ fá þeir þar: F, Cð, G; þeir fá þar Cy; ok þar fá þeir A; ok fá þar I; ok hafa þar E. ¹³⁻¹⁴ um — tal: F, A (dog ok um for um); um daginn eftir gengu (ganga I) þeir flosi ok njáll á tal (eintal Cy, G) Cy, Cð, G, I; enn annan dag eftir gengu þeir á tal flosi ok njáll E. ¹⁴⁻¹⁵ þar — svá: F (segir forkortet .f.), Cy (som F), Cð (dog kóma for koma), I (dog sagði for segir); ok þar koma niðr ræður njáls, at hann mælti A; þar kom niðr tal þeira, at njáll mælti G; mgl. E. ¹⁵⁻¹⁶ þat — hingat: F, A, Cð, E (dog vort for mitt), G, I; at þat er mitt eyrind þingat (sál.) Cy. ¹⁶⁻²⁰ at vjer — njáll: A (dog er for at), E (dog "eigiús orðf" for eiginorðs), I (der dog har n. svarar eller n. svaraði foran Njáls replik i stedet for segir njáll efter samme); at ver förum bónorðsför at biðja hildigunnar frændkonu þinnar. 'fyrir hvers hönd?' s. flosi. 'fyrir hönd höskulds fóstra míns' s. njáll F, Cy; at biðja kono (mgl. G, der på dette sted i övrigt har skrevet et ord [uden tvivl hildigunnar], men igen udraderet det på det første bogstav [h] nær) til handa höskuldi fóstra minom hildigunnar bróðurdóttur þinnar Cð, G. ²⁰ stofnat: F, A, Cð, E, G; á stofnat Cy, I. ²⁰⁻²¹ enn — aðra: A (hvor dog hafð jer er feilskr. naf þ'); en þó hafð þer (feilskr. þit E) hættumikit hvárir við aðra F, Cy, Cð, E, I; mgl. G. ²¹ eða: F, A, Cy, G, I; mgl. Cð, E. ²²⁻²³ ek — segja: F (hvor dog segja er udeglemt), Cy, Cð, G; frá hánum segja E, I; segja frá hánum A. ²³ segir njáll: F, A, Cy, Cð, E, I; mgl. G. ²³⁻²⁴ skal — leggja: A, E, I; skal ek fe til leggja svá Cð, G; skal ek þar til fe svá F (leggja udeglemt); ek skal þar fe til leggja svá Cy. ²⁴ yðr: A, Cy, Cð, E, G, I; ykkir F. sæmiliga: F, A, Cð, E, G, I; allvel Cy. ²⁴⁻²⁵ vilið — gera: F, A, Cy.

‘mál at álitum gera’. ‘kalla munu vjer á hana’²⁵ segir flosi ‘ok vita, hversu henni lítz maðrinn’. var þá sent eptir henni, ok kom hón þangat. flosi segir henni bónorðit. hón kvaðz vera kona skapstór ‘ok veit ek eigi, hversu mjer er hent við þat, er þar eru svá menn fyrir — enn þat þó³⁰ ‘eigi síðr, at sjá maðr hefir ekki mannaforráð; ok ‘hefir þú þat mælt, at þú myndir eigi gipta mik ‘goðorðslausum manni’. ‘þat er ærit eitt til’ segir flosi ‘ef þú vill eigi giptaz höskuldi, at þá mun

Cð (vilið *feilskr.* g'íð), *E* (*dog* [urigtig] iögum for álitum); villit þetta mál gera at álitum *I*; villit gera þetta at álitum *G*.²⁵ vjer á: *F*, *A*, *Cy*, *Cð*, *E*, *I*; "ú" *G*.²⁶ hversu henni lítz: *Cð*; hversu henni lítiz *F*, *A*, *E*, *I*; hversu henni sýniz *G*; hvað henni sýniz *Cy*. maðrinn: *Cð* ("nún"), *G* ("maðun"); "n." *F*, *A*, *Cy*, *E*; "maðr" *I*.²⁷ var — henni: *Cð*; var þá kallat á hana (hildigunni *F*) *F*, *Cy*, *G*; þá var kallat á hana *A*, *I*; þá var hón köllut *E*.²⁸⁻²⁹ hón kvaðz — -stór: *F*, *A* (*dog* kvez for kvaðz), *Cy* (*det* første verb forkortet *qz*), *Cð* (*det* første verb også her forkortet *qz*); hón "kvæt" vera skaphörð *E*; hón kallaðiz vera kona skaphörð *I*; hildigunn s. 'ek em kona skapstór *G*.²⁹ eigi: *F*, *A*, *Cy*, *Cð*, *E*, *G*; eigi' s. hón *I*.²⁹⁻³⁰ hent — fyrir: *F*; hent við þat (*for* við þat *har E* *kun* et forkortet þat), er þar ero menn (*feilskr.* m̄), *E*) svá fyrir *A*, *E*; hent við þat, er menn ero þar svá fyrir *I*; hent vestr þar, er þar er en (*er* en *skrevet e'* en — *vistnok* *feilagtig* for eru menn) þannig fyrir *Cð*; þar hent, er þar eru svá menn fyrir *Cy*; þar (*utyd.* og *kunde måske være at læse* þat) hent fyrri manna sakir *G*.³⁰⁻³¹ þat — síðr: *F*, *A*, *I*; þó er hitt eigi síðr *Cð*; þó því síðr *Cy*; þat þó háifu síðr *E*; þat þó í öðru lagi *G*.³¹⁻³² ok hefir — mælt: *F*, *E*, *I* (*dog* uden þat); en þú hefir þat mælt *A*; en ek s., at þú hefir þat mælt, flosi *Cy*; en ek segi, flosi, at þú hefir þat mælt *Cð*; en ek s. svá, at þú, flosi, hafir þat mælt *G*.³² eigi gipta mik: *F*, *A* (*hvor* í *övirigt* myndir er *udeglet*), *Cy*, *Cð*, *E*, *G*; mik eigi gipta *I*.³³ ærit eitt: *F*, *B*, *Cy*, *Cð*, *E*; eitt ærit *G*; ærit *A*; yfrit eitt *I*.³³⁻³⁴ segir flosi: *sál.* her *F*, *A*, *B*, *Cy*, *E*, *G*, *I*; *hvorimod* *Cð* sætter disse ord *efter* replikkens mellemste sætning. ³⁴ eigi giptaz höskuldi: *B*, *Cy*; eigi giptaz *F*, *A*, *Cð*, *G*, *I*; giptast eigi *E*.³⁴⁻³⁵ þá — gera: *F*, *A*, *E*, *I*; ek mun þá (*meget* *utyd.*) engan kost á gera *G*; þá vil ek

35 'ek engan kost á gera'. 'þat mæli ek eigi' segir
hón 'at ek vilja eigi giptaz höskuldi, ef þeir fá
'hánnum mannaforráð. enn elligar mun ek engan
'kost á gera'. njáll mælti 'þá vil ek bíða láta
'mín um þetta mál þrjá vetr'. flosi svaraði, at
40 svá skyldi vera. 'þann hlut vilda ek til skilja'
segir hildigunnr 'ef þessi ráð tækiz, at vit værim
'austr hjer'. njáll kvaðz þat vilja skilja undir
höskuld. enn höskuldr kvaðz mörgum vel trúa

öngan á gera *Cð*; ek mun öngan á gera kostinn *B, Cy*. 35-38 'þat — gera': *F, A* (hón *udeglegt*, vilja *skrevet to gange*, samt ella *for elligar*), *Cð*; 'þat mæli ek (*udeglegt B*) eigi' s. hón 'at ek (*ingl. Cy*) vilja eigi giptaz höskuldi, ef er fált (*for disse to ord har Cy þú fær*) hánnum (*næsten helt bortsmuldret i B*) mannaforráð. en (*ingl. B*) elligar (ella *B*) mun ek engan kost á gera' *B, Cy, E*; 'þá mæli ek' s. hón 'at ek vil eiga höskuld, ef þer fált hánnum mannaforráð. en ella mun ek engan kost á gera' *G*; *oversprunget I*. 38 njáll mælti: sál. *F, B, Cy, Cð, G*; *hvorimod A, E, I* *indskyde* s. njáll *efter mín*. 38-39 bíða láta mín: *F, A, I*; bíða mín láta *G*; láta bíða mín *B, Cy, Cð, E*. 39 þetta — vetr: *F* (*vetr forkortet ðtr*), *A, B*; þetta líj vetr. *Cy, G*; líj vetr *Cð*; þetta mál líj vetr ok líj sumur *E*; líj vetr ok líj sumur um þetta mál *I*. 39-40 svaraði — vera: sál. (*det første verb forkortet ív. I, men í. F, A, E*) *F, A, E, I*; s. svá vera skyldo *Cy*; segir svá vera skalu *B*; kvað svá vera skyldo *Cð, G*. 40-41 'þann — hildigunnr: *F* (*hildig. forkortet hildig-*), *Cy* (*hildig. forkortet hildig-*); 'þann hlut vilda ek skilja' s. hildigunn *A, E*; 'þann lut (*for þann lut har Cð en þat*) vil ek til skilja' s. hildigunnr (*hildigunn Cð, G*) *B, Cð, G*; hildigunn mælti 'þann lut vil ek segja (*feilskr. fegi*) yðr *I*. 41 þessi ráð tækiz: *A, G*; þessi ráð takaz *F, B, Cy, E*; ráðinu takaz *Cð*; þessi ráð skulo takaz *I*. vit værim: *F, A, Cy, E*; vit sem *B, Cð, G*; skulom vera *I* (*hvor vlt således mangler*). 42 kvaðz: *F*; "q" *A og B*, "q" *Cy*, "qz" *Cð og G*; kveðz *E, I*. 42-43 vilja — höskuld: *F, A, B, Cy, E, G*; skilja vilja undir höskuld *I*; vilja undir fóstra sinn *Cð* (*hvor skilja således sikkert er udeglegt*). 43 enn höskuldr: *F, Cð, G, I*; enn er (!) höskuldr *E*; höskuldr *B, Cy*; *udeglegt A*. kvaðz: *F*; "q" *A*, "qz" *Cð og G*; "kvezt" *E*, "kveftz" *I*; lez *B, Cy*. vel trúa: *F, A, B, Cy, Cð, G, I*; trúa vel *E*.

enn engum betr enn fóstura sínum. nú ríða þeir austan. njáll leitaði höskuldi um mannaforráð, ok ⁴⁵ vildi engi selja sitt goðorð. líðr nú sumarit til alþingis. þetta sumar váru þingdeildir miklar. gerði þá margr sem vant var at fara til fundar við njál. enn hann lagði þat til mála manna, sem ekki þótti líkligt, at eyddiz sóknir; ok varð af því ⁵⁰ þræta mikil, er málin máttu eigi lúkaz — ok riðu menn heim af þingi úsáttir. líðr nú þar til, er kemr annat þing. njáll reið til þings. ok er fyrst

⁴⁴ betr enn: B, Cγ, Cδ, G; betr eða jafnvel sem I; jafnvel sem F, A, E. sínum: A, B (feilskr. sína), Cγ, Cδ, E, G; mínum' F; mínóm' s. hann I. ríða: F, B, Cγ, Cδ, E, G, I; riðu A. ⁴⁵ njáll leitaði: F, A, Cδ, E, G, I; ok leitir njáll B, Cγ. -forráð: F, A, B, Cγ, E, G, I; -forráði Cδ (æ skrevet a). ⁴⁵⁻⁴⁶ ok vildi — goðorð: F, B, Cγ, Cδ, G, I; ok vildi engi selja sitt forráð A; mgl. E. ⁴⁶⁻⁴⁷ sumarit til alþingis: F, B, Cγ, Cδ, I; sumarit til "þ." C; til alþingiss A; til þings E. ⁴⁷ þetta: F, A, Cδ, E, G, I; þat B, Cγ. váru — miklar: F (lar [af miklar] udeglemt ved lineskifte), Cδ, G; var þingdeild mikil A, E, I; váro þingdeilor miklar B, Cγ. ⁴⁸ gerði — var: F, A (dog er for var), E, I; gerðu þá en margir sem vant var Cδ; gerðu þá menn enn sem vanir váro G; gera þá margir (beskadiget Cγ) sem vanir váro B, Cγ. fara til fundar: F, B, Cγ, E, G, I; fara til móts A; fóro til fundar Cδ. ⁴⁹ hann: F, A, B, Cγ, Cδ, G, I; njáll E. mála manna: F, A, B, Cγ, E, G, I; ráða Cδ. ⁵⁰ þótti: F, A, B, Cδ, E, G, I; udeglemt Cγ. eyddiz sóknir: B, Cγ; eyddist ("ejðizt" — som det synes) sókner ok svo varnir E; eyðaz mundt sóknir ok varnir Cδ; eydduz sókner ok svá varnir A, I; eydduz ("ejðuz" F) sóknir ok varnir F, G. varð: F, A, B, Cγ, Cδ, G; verðr E, I. ⁵¹ þræta mikil: F, A, B, Cγ, E, G, I; þrætur miklar Cδ (uagtet det foreg. varð). ⁵¹⁻⁵² ok riðu menn: F, A, B, E, I; ok ríða menn G; riðu menn Cγ; riðu menn nú Cδ. ⁵² þingi: F, A, B, Cγ, G, I; "þing."|| E (snarest = þinginu); þingino Cδ. ⁵²⁻⁵³ þar — þing: F, B, Cγ, G, I; þar til, at kemr þing annat E; svá þar til, er kemr annat þing Cδ; þar til, er kemr annat þingit A. ⁵³ njáll reið: F, B, Cγ, G; njáll riðr Cδ; ferr njáll I; ferr þá njáll A, E. ⁵³⁻⁵⁴ er fyrst kyrrt: F; var fyrst kyrrt B, Cγ.

kyrrt þingit allt þar til, er njáll talar, at mönnum
 55 væri mál at lýsa sökum sínum. margir mæltu,
 at til lítils þætti þat koma, er engi kvæmi sínu
 máli fram, þó at til alþingis væri stefnt 'ok vilju
 'vjer heldr' segja þeir 'heimta vart mál með oddi
 'ok eggju'. 'svá má eigi vera' segir njáll 'ok
 60 hlýðir þat hvergi at hafa eigi lög í landi. enn
 'þó hafið jer mikit til yðvars máls um þat; ok
 'kemr þat til vár, er lögin kunnum ok þeim
 'skulum stýra. þykki mjer þat ráð, at vjer kallimz
 'samæn allir höfðingjar ok talim um'. þeir gengu

Cð; var kyrrt fyrst *G*; nú er fyst kyrrt *A*; er nú fyst kyrrt *E*; er
 nú kyrrt fyst *I*. ⁵⁴ allt — er: *F, A, B, Cγ, E*; allt til þess (*dísse*
tre ord skrevne to gange), er *G*; þar til, er *Cð*; enn *I*. talar: *F,*
Cð; talaði *A, E, I*; talaði um *Cγ, G*; talaði til *B*. ⁵⁴⁻⁵⁵ mönnum
 — at: *F, A, B, Cγ, Cð, G, I*; menn skyldi *E*. ⁵⁵ sökum: *F, A, B,*
Cγ, Cð, E, I; söknum *G*. ⁵⁶ at — koma: *F* (lítills *feilskr. huff*), *A,*
I; at til lítills þótti (*"þu"* *B*) þat koma *B, Cγ*; at þat þótti til lítills
 koma *Cð*; "at þlj ¹ litils" *G*; þat, at til lítills þætte þat vera *E*.
 er: *sdl. F* (*"e"* — *Olavius har vrigtig en*), *Cð, G*; at *A*; ef *B,*
Cγ; því at *E, I*. kvæml: *F, A, B, Cγ, E, G*; kom *Cð, I*. ⁵⁷ al-
 þingis: *B, Cγ*; þings *Cð, E, G*; þinga *F, A, I* (*forkortet þa*). ok
 (*foran vilju*): *F, A, B, Cγ, E, G, I*; *mgl. Cð*. ⁵⁸ segja þeir: *F, A,*
B, Cγ (*dog med udeglemmelse af þeir*), *E, G, I*; *mgl. Cð*. heimta
 vart mál: *G*; heimta vart *Cð*; heimta *F, A, B, Cγ* (*feilskr. heima*),
I; at heimta *E*. ⁵⁹ eggju: *F, B, Cγ, Cð, E, G, I* (*feilskr. ggjo*);
 "ea." *A*. eigi vera: *F, B, Cγ, Cð*; eigi *A, E, I*; vera *G* (*jf. næst*
fölg. note). ⁵⁹⁻⁶⁰ ok — hvergi: *F, A, B, Cγ, E, I*; ok hæfir þat
 hvergi *Cð*; en hvergi hlýðir þat (*feilskr. þaf*) *G*. ⁶⁰ lög í landi:
F, A, B, Cγ, Cð, E, I; "lög gillði" *G* (*vistnok ved feillæsing*). ⁶¹ um
 þat: *F, A, Cð, G, I*; um *Cγ*; *mgl. B, E*. ⁶¹⁻⁶³ ok kemr — stýra:
F, Cð (*skulum unóiagtig forkortet som skulu*); ok kemr þat til vár,
 er kunnum lögin ok þeim skulum stjórna *A, E*; enn þat kemr til
 vár, er kunnum lögin ok þeim skyldim stjórna *I*; ok kemr þat til
 við þá, er lögin kunnu ok þeim skulu stýra *G*; því at þat kemr
 til vár, er lögunum skyldum stýra (*B tilf. at sætta mennina ok efla*
fridinn) *B, Cγ*. ⁶³ þat: *F, B, Cγ, Cð, G, I*; *mgl. A, E*. ⁶⁴ allir
 höfðingjar: *F, A*; allir höfðingjarnir *B, Cγ, E, G*; höfðingjarnir *Cð*;

þá til lögrjettu. njáll mælti þik kveð ek at þessu, 65
 'skapti þóroddsson, ok aðra höfðingja, at mjer
 'þykkir sem málum várum sje komit í únýtt efni,
 'ef vjer skulum sækja mál í fjórðungsdómum,
 'ok verði svá vafit, at eigi megi lúkaz nje fram
 'ganga. þykki mjer þat ráðligast, at vjer ættim 70
 'hinn fimmta dóm ok sæktim þar þau mál, er
 'eigi megu lúkaz í fjórðungsdómi'. 'hversu skalt
 'þú' sagði skapti 'nemna fimmtardóminn — er fyri

höfðingjar I. talim um: F, A, Cγ, Cδ; talim her til B; "tolvm 5"
 E (hvor tolvum báde kan være forestillende og bydende måde); tólom
 um I; tala um G. 64-65 þeir gengu þá: F, B, Cγ; gengo þeir þá
 E, I; þeir gengo Cδ; þeir ganga G; ok gangim A 65 njáll mælti:
 F, B, Cγ, Cδ, G; þá mælti njáll A, E, I. 67 únýtt: A ("onýtt"),
 B ("vnýt"), G ("vnýt"), I ("nýt"); "vnyt" (en prik er sat over det
 sted i linien, hvor y og t berøre hinanden, måske for på én gang at
 yøre y til ý og fordoble t) Cγ, "onýt" eller "onýt" E; "onýt" F;
 óvænt Cδ. 68 mál: F, A, B, Cγ, Cδ, E, G; mál vár I. 69 verði:
 F, A, B, Cγ, Cδ, E; verðr G, I ("vðr [r beskadiget]"). eigi megi:
 F, A, B, Cγ, Cδ, E; eigi megu G; engi megu I. 69-72 lúkaz nje —
 megu: — lúkaz flyktaz F; lúkaz í fjórðungsdómi G) ne (eða Cδ)
 fram ganga. þykki ("þekki" [I] F; þætti G) mer þat ráðligast (ráð-
 ligra F, B, Cγ; ráðlikt G), at ver ættim hinn fimmta (for hinn
 fimmta har F "ein fimt", A "eñ fītar", B "fimtár", Cδ og G
 "fimt") dóm ok sæktim ("jötum" Cδ) þar þau mál (for þar þau
 mál har F þau mál þar í, A þau mál í fimmtardómi), er eigi megu
 (mætti G) F, A, B, Cγ, Cδ, G; lúkaz ne fram ganga. þikki mer
 000000|tardómi ok(?) er elgo (feilskrift, snarest for eigi mego) I;
 oversprunget i E 72 lúkaz: A, B, Cγ, Cδ, G, I; "lvck' vt" E (= lúkaz
 út, men begge ord utydelige, især det sidste); lyktaz F. fjórðung-
 dómi: F, A, Cδ, I; "f' | oðvngf dom." Cγ; fjórðungsdómum B (ð
 udeglemt), E; fimmtardómi G(?). 72-73 'hversu — nemna: G (sagði
 forkortet .s.); "fooooo| ml' f'lv þar nefna" I; 'skaltú' sagði skapti
 'nefna F, B, Cγ, E (utydel.); 'skaltú nefna' s. skapti A; "sealliv
 fcapu| .f. s. nefna" Cδ. 73 -dóminn: F, A, B (feilskr. dómim), Cγ,
 Cδ, E(?), I; -dóm G. 73-74 fyri forn: F, A, B (feilskr. 1 fo' fo'rn,

‘forn goðorð er nemndr fjórðungsdómr — fernar
 75 ‘tylftir, í fjórðungi hverjum?’ ‘sjá mun ek ráð til
 ‘þess’ segir njáll ‘at taka upp ný goðorð — þeir
 ‘er bezt eru til fallnir ór fjórðungi hverjum; ok
 ‘segiz þeir í þing með þeim, er þat vilja’. ‘þenna
 80 ‘sóknir skulu hjer vera?’ ‘þau mál skulu hjer í
 ‘koma’ segir njáll ‘of alla þingsafglöpun — ef menn
 ‘þera ljúgvitni eða ljúgvíðu. hjer skulu ok í koma
 ‘vjesfangsmál öll þau er menn vjesfengja í fjórðungs-
 ‘dómi, ok skal þeim stefna til fimmtardóms. svá

Cy, Cð, E (utydel), G; "í (beskadiget)" ooooo I. 74 goðorð: F, B, Cy, Cð, G, I; goðorðin A, E(?). Fjórðungsáómr: F, A, Cy, Cð, E(?), G, I (hvor et stykke af pergamentet er bortrevet efter -dómr, skönt intet synes at mangle); "flórðvng óómr" B. fernar: sál. ("fnar" í "h") Cð; þrennar F, A, B, E, G, I; ok þrennar Cy. 75 í: F, B, Cy, Cð, G; ór A, E, I. ek: F, A, B, Cy, E, G, I; ek ok Cð. 76 taka: F, A (feilskr. tak), B, Cð, E, G, I; menn taki Cy. ný: A, B, Cð, E, G, I; "nv" (dog synes v forandret til y, navnlig ved at man har sat en prik derover) F; "nu" Cy. 77 er: F, A, B (næsten helt bortsmuldret), Cy, E, G, I; sem Cð. ór: F, A, B, Cy, E, G, I; í Cð. 78 þat vilja: G; vilja A, E; þat vilja samþykkja F, B, Cy, Cð; "þf vilja" I. 79 vilju — skapti: F (vjer udglemt), A, B, Cy, Cð, G, I; s. skapte 'viljum ver E. hversu: B, Cy, Cð, G, I; hve F, A, E. 80 sóknir — vera: F, Cð, I; sóknir skulu þetta vera G; skulu sóknir vera E; sóknir skulo ("fkalv [for en del bortsmuldret]" B) her í koma B, Cy; sóknir skulu her vera eða í koma A. 80-81 í koma: F, A, B, Cy, E, I; í dóm koma Cð; í vera G. 82 eða: B, Cy, Cð, E, G, I; ok F, A. ljúgvíðu: F, B ("livg kvoodv"), Cy, Cð (det sidste bogstav [of noget forskrevet), E, G, I; "lygi" áttu" A (urigtigt) skulu ok: F, A, B, Cy, E, I; "fl" oc" Cð; skulu G. 83 öll: F (hvor i óvrigt det næst foreg. ord ikke er vefangsmál, som Olavius angiver, men "veifangf mál" = vefangsmál, i det prikken under i viser, at i skal gå ud), B, Cy, Cð, G; mgl. A, E, I. vjesfengja: F, A, B ("vooengia [dog er den nederste ende af i tilbage]"), Cy, E, I; "vefanga" Cð; "uefiang" (?) G. 84 ok skal — -dóms: F, A, B, Cy, Cð, G, I; mgl. E.

‘ok, ef menn bjóða fje eða taka fje til liðs sjer. 85
 ‘í þessum dómi skulu vera allir hinir styrkjustu
 ‘eidar ok fylgja tveir menn hverjum eiði, er þat
 ‘skulu leggja undir þegnskap sinn, er hinir sverja.
 ‘svá skal ok, ef annarr ferr með rjett mál enn
 ‘annarr með rangt — þá skal eptir þeim dæma, 90
 ‘er rjett fara at sókn. hjer skal ok sækja hvert
 ‘mál sem í fjórðungsdómi — útan þat, er nemndar
 ‘eru fernar tylftir í fimmtardóm, þá skal sækjandi
 ‘nemna sex menn ór dómi enn verjandi aðra sex.

⁸⁵ menn — taka: F, A, E, I; menn (*mgl. Cγ*) bjóða eða taka fe B, Cγ; menn bjóða fe eða gefa Cδ; menn gefa fe G. sjer: F, B, Cγ, Cδ, G; ser (*mgl. E*) — ok (svo ok E) innihafnir þræla eða skuldar (‘fkvildar [ar forskrevet]“ A, ‘fkvildar“ E, ‘kullðar“ I) -manna A, E, I. ⁸⁶ þessum: F, A, B, Cγ, Cδ; þeim (*forkortet*) E, G, I. vera allir: F, A, B, Cγ, Cδ, E, I; *mgl. G.* styrkjustu: — ‘tjrkivztv“ F, ‘tjrkustu“ A; sterkostu B, Cγ (*hvor í övrigt eidar er udeglemt*), Cδ, E, G, I. ⁸⁷ fylgja tveir menn: I; fylgja IJ F, A, E; ‘fýlgia .v.“ G, ‘.v. m̄ m;“ Cγ; ‘.v. | m̄ r“ Cδ; ‘f̄l f̄lgia“ B. ⁸⁷⁻⁸⁸ er þat skulu: F, A, E, G, I; þeir er þat skulo Cδ; er þat Cγ; ‘e’ þ̄ fl’ á“ B. ⁸⁹ svá skal ok: F, B, Cγ, Cδ; ok G; her skal ok svá A, E, I. ⁸⁹⁻⁹⁰ annarr — annarr með: F, B, Cγ, G; annarr þeira ferr með rett en annarr Cδ; aðrer sækja rett en aðrer (‘.f.“ *tíl. E*) A, E, I. ⁹¹ er — at: F, Cδ, E; er rett (*udeglemt Cγ*) ferr at B, Cγ; er (sem I) rett fara með A, I; ‘e’ m; | rett (*eller reti*) — ikke “retti” fo; at“ G. sókn: — ‘fokn“ A og B og E, ‘fokn“ I, ‘sokn“ G, ‘foen“ Cδ; ‘foen“ Cγ, ‘favkn“ F (av [i ét tegn] kan meget godt stå for ó). hvert: F, A, B, Cγ, Cδ, G, I; *mgl. E.* ⁹² er: A; þá er F, B, Cγ, E, G, I; at þá er Cδ. ⁹³ fernar: B, Cγ, Cδ, G; IJJ F, A; tvennar (!) E og I. fimmtardóm: F, A, B, Cγ, G, I; fimmtardómi Cδ; fjórðungsdóm E (*wright.*). sækjandi: F, A, B, Cγ, Cδ, E, I; ‘fekanda“ G (*se noter til 97 84-85*). ⁹⁴ ór dómi: F, A, B, Cγ, Cδ, E, I; *mgl. G.* verjandi: F, A, B, Cγ, Cδ, E, I; ‘úanda“ G. sex: A, B, Cγ, Cδ, E, G, I; ví menn F. ⁹⁵ hann: F, A, B, Cγ, E; verjandi Cδ, I; ‘úanda“ G (*se note 97 85*). ór nemna: A, B, Cγ, Cδ (‘ór nafna“ [det første a sikkert ved feilskrift for e]), E, I; nefna yr F, G.

- 95 'enn ef hann vill eigi ór nemna, þá skal sækjandi
'nemna þá ór sem hina. enn ef sækjandi nemnir
'eigi ór, þá er únýtt málit; því at þrennar tylltir
'skulu um dæma. vjer skulum ok hafa þá lög-
'rjettuskipun, at þeir, er sitja á miðjum þöllum,
100 'skulu rjettir at ráða fyri lofum ok lögum; ok skal
'þá velja til þess, er vitrastir eru ok bezt at sjer.
'þar skal ok vera fimmtardómr. enn ef þeir verða
'eigi á sáttir, er í lögrjettu sitja, hvat þeir vilja
'lofa eða í lög leiða, þá skulu þeir ryðja lögrjettu
105 'til, ok skal ráða afl með þeim. enn ef sá er
'nakkvarr fyrir utan lögrjettu, at eigi nái inn at

96 nemna — hina: *F, G*; þá ór nefna sem hina *B, Cγ, Cδ*; nefna ór þá sem hina, er (sem *A, E*) verjandi átti *A, E, I*. 97 ór: *B, Cγ, Cδ, G*; mgl. *F, A, E, I*. únýtt mállit: *F* ("onýt mal", *hvilken forkortelse dog også kan læses ónýtt málin*), *B, Cγ, Cδ, E, I*; "mal (i meget utydel., så at der mulig kunde stå et forkortelses-tegn) onýt" *G*; ónýtt hvert mál *A*. þrennar: *B, Cγ, Cδ, E, G*; þrjár *F, I*; líj *A*. 98 vjer — þá: *F, A, B, Cγ, E* (dog uden þá), *I*; skolo menn ok þá hafa *Cδ*; mgl. i *G* tillige med hele dette stykke om lögrjetta til lýriti 97¹¹⁰ incl. 99-100 er — lögum: *A, E* (dog "lavfvn [av i ét tegn]" for fyri lofum), *I*; skulu rettir at ráða fyri lögum, er sitja á miðjum þöllum (for disse to ord har *B* og *Cγ* miðþöllum) *F, B, Cγ*; skulo rettir at ráða fyri lögrjettu, er á miðþöllum sitja *Cδ*. 101 velja til þess: *F, B, Cγ, Cδ* (velja feilskr. vilu); velja þar til *A, I*; til (her stár et ord, der ser ud til at være et oerstreget "via") velja *E*. 102 þar skal ok: *F* (skal forkortet *π*'), *A* (hvor dog skal er udeglemt), *Cδ, E, I*; ok þar skal ok *B, Cγ*. fimmtardómr: *A, B, Cγ, Cδ, E, I*; "v. domdr" *F* (= fimmtar-dómendr?). enn: *A, B, Cγ, Cδ, E, I*; mgl. *F*. 103 sitja: *F, A, B, Cγ, Cδ, I*; eru *E*. 104 lofa: *F, A, B, Cγ, E*; hafa *Cδ, I*. í lög leiða: *F, A, Cδ, I*; lögleiða *B, Cγ, E*. skulu þeir: *F, A, B* ("π' þr"), *Cγ, E, I*; "π" *Cδ* (sikkert her = skal, og ikke = skulu með udeglemt þeir). 105-100 enn — nakkvarr: *F, A*; ef sá er nokkr *E*; en ef nökkorr er sá *B, Cγ, Cδ*; ef þeir ero nökkorr *I*. 106 at eigi nái: *F, A*; er eigi nái *Cγ, I*; er eigi náir *Cδ*; "e" es na" *E*; ok eigi nái *B*.

‘ganga eða þykkiz borinn vera máli, þá skal hann
 ‘verja lýriti svá at heyri í lögrjettu, ok hefir hann
 ‘þá únýtt fyrri þeim öll lof þeira ok allt þat er
 ‘þeir mæltu til lögskila ok varði lýriti’. eptir þat 110
 leiddi skapti þóroddsson í lög fimmtardóm ok allt
 þetta, er nú var talit. eptir þat gengu menn til
 lögbergs. tóku menn þá upp ný goðorð. í norð-
 lendingafjórðungi váru þessi ný goðorð: melmanna-

¹⁰⁷ þykkiz borinn vera: F, A, B, Cy, Cð, E; þikkiz sá borinn I.
¹⁰⁸ lýriti: sál (neml med "-itt") alle (F, A, B, Cy, Cð, E, I). ¹⁰⁹ þá: F,
 B, Cy, Cð, E, I; "þ" A (vistnok skrifteik, foranlediget ved det foreg. "h").
 fyrri — þeira: F, A, Cy, E; fyrri þeim allt lof þeira Cð; lof (efer
 dette ord står et indvisningstegn; men det indviste mangler og er
 formodentlig bortrevet) fyrri þeim I; fyrri þeim öll lög þeira B.
¹¹⁰ þeir mæltu: Cð; "þ" m. " F; þeir mæla B (m forskrevet), Cy;
 hann (!) mælti A, I; "h" m. " E (!). lýriti: — "lýriti" F, A, Cy,
 Cð; "lýriti" B; "lýnte" E; "lýriti" I (. Sætningin ok varði lýriti
 betyder og som man [d. e. han] rettede sin indsigelse imod.
 Hele dette afsnit om lovretten [vjer — lýriti 97⁹⁸⁻¹¹⁰], der, som
 anført, mangler i G, er måske ikke oprindeligt i nærværende form;
 men sandsynligvis har her i alt fald stået en bestemmelse om, hvor
 "femterretten" skulde have sit sæde. ¹¹⁰⁻¹¹¹ eptir þat leiddi: F, A,
 B, E ("eft" leiddi þ"), I; eptir þetta leiddi Cy, Cð; en (!) leiddi G.
¹¹¹ þóroddsson: A, B, Cy, Cð, E, G; mgl. F, I. fimmtardóm: F,
 A, B, Cy, Cð, E, G; "fimmtar" | oooo I ¹¹² þetta — talit: Cy; þetta,
 sem nú var talt Cð; þat er upp var talt F; þat er nú var talat B;
 var þá (mgl. A, E) þetta í lög leiddi, sem nú var (er A) talt A, E,
 I; þat er hánom fylgir G. eptir — menn: F, Cð, E, G; eptir
 (bortrevet I) þat ganga menn A, I; síþau gengu menn B; eptir þat
 gengu þeir Cy. ¹¹³ lögbergs: F, A, B, Cy, Cð ("logb'g"), G, I;
 lögretta (feilskrevet lozettv) E. ¹¹³⁻¹¹⁴ tóku — þessi ný goðorð:
 F (hvor upp dog mangler), B, Cy (dog "nu" for ný), Cð (dog ok
 tóko for tóku menn þá), E (goðorð þá det første sted feilskr. godorð);
 tóko menn þá upp ný goðorð G (resten [i — goðorð] er vistnok blot
 oversprungen); tóku menn þá ný goðorð upp í norðlendingafjórðungi.
 váru þessi ný goðorð þar A; tóku menn þá ný goðorð (-orð bort-
 revet) upp í norðlendingafjórðungi. váro þessi þar ný (bortrevet)
 goðorð I.

115 goðorð í miðfirði ok laufæsingagoðorð í eyjafirði.
 þá kvaddi njáll sjer hljóðs ok mælti þat er mörg-
 'um mönnum kunnigt, hversu farit hefir með oss
 'sonum mínum ok grjótármönnum — at þeir drápu
 'þráin sigfússon, ok var sættz á málit, ok ek tók
 120 'við höskuldi syni þráins. hefi ek nú ráðit hánnum
 'kvánfang, ef hann fær goðorð nakkvat. enn engi vill
 'selja sitt goðorð. vil ek nú biðja yðr, at jer leyfið,
 'at ek taka upp nýtt goðorð á hvítanesi til handa
 'höskuldi'. hann fjekk þat lof af öllum. tekr njáll
 125 nú upp goðorðit til handa höskuldi, ok var hann

115 ok (efter miðfirði): F, A, E, I; þat (mgl. G) tók upp oddr ófeigsa. B, Cγ, Cδ, G. laufæsinga-: F (med "o" for au), A, B, Cδ, I; "lavfa (av i ét tegn) æfinga" E(!); "lavfæfīgia (av i ét tegn)" Cγ; "laufeinga" (!) G. 116-117 mörgum mönnum kunnigt: F, Cδ; kunnigt mörgum E; kunnikt nú mörgom mönnum I; nú mörgum kunnigt A; mönnum kunnikt B; öllum mönnum kunnigt G. 117 farit — oss: Cδ; farit hefir með G; fór með F, A, B, E, I. 118 at: B, Cδ, G, I; er F, A; mgl. E. 119 ok var sættz: Cδ; ok sættumz vit (!) G; enn síþan sættumz ver B; en þó sættumz ver F, A, E, I. málit: F, B, Cδ, E, G; "malī" (= málln) A; mái þau I. ek tók: Cδ; hefi ek nú tekít F, A, E(?), G, I; hefi ek tekít nú B. 120 syni þráins: Cδ; syni hans G; mgl. F, A, B, E, I. hefi ek nú: Cδ, G; ok F, A, B, E, I. 121 goðorð nakkvat: F, A, B, I; nokkut goðorð E; ser goðorð Cδ, G. 121-122 enn — goðorð: F, B, G; en engi vill selja hánnum sitt goðorð A, I; mgl. Cδ, E. 122 nú biðja: B, Cδ, G, I; nú beida A; biðja F; ulæseligt I. 122-123 leyfið — goðorð: Cδ (dog "ný" for nýtt); leyfit (loft F, B, G) mer at taka upp nýtt ("ný" A) goðorð F, A, B, G, I; loft mjer at taka ný goðorð upp E. 123-124 á — höskuldi: F, A, E (hvor dog handa er meget utydeligt og höskuldi usikkert), G, I; á hvítanesi til handa hánnum Cδ; til handa hánnum B. 124 hann — öllum: Cδ; hann fekk (begge ord næsten ulæselige) lof (meget utydel.) af öllum til þess E; hann fekk þat af öllum F, A, B, I; mgl. G. 124-125 tekr — höskuldi: Cδ; tók njáll þá upp goðorð (sdl. tydel.) til handa höskuldi B; síðan tók hann upp goðorðit ("goðorð" F; "goðorð" A, "goðorð" G, "gvdorð" I) til handa höskuldi F, A, G, I; mgl. E. 125 hann: F, A, B, E; mgl. Cδ, G, I.

síðan kallaðr höskuldr hvítanessgoði. eptir þetta ríða menn heim af þingi. njáll dvaldiz skamma stund heima, áðr hann reið austr til svínafells — ok synir hans ok höskuldr — ok vegr bónorðit við flosa. enn hann kveðz efna mundu öll mál við ¹³⁰ þá. var þá hildigunnr föstnuð höskuldi ok kveðit á brúðhlaupsstefnu; ok lýkr svá með þeim. ríða þeir þá heim. enn í annat sinn ríðu þeir til brúðhlaups. leysti flosi út allt fje hildigunnar eptir

¹²⁶ síðan kallaðr höskuldr: F, Cð, E, I; kallaðr síðan höskuldr B; síðan kallaðr A, G. ¹²⁶⁻¹²⁷ þetta ríða: Cð, I; þat ríða F (*hvor dog þat mangler*), A, G; þat ríðu B, E (*meget utydel.*). ¹²⁷ þingi: F, A, B, Cð, E, I; þinginu G. dvaldiz skamma: F, B (*''dooo|ðiz'' osv.*), Cð; dvelz skamma A, E, I; dvaldiz litla G. ¹²⁸ áðr hann reið: Cð; áðr hann ríðr F, A, B, G, I; ok ríðr hann E. ¹²⁹ ok höskuldr: Cð; með höskuldi G; *mgl.* F, A, B, E, I. vegr: F; vegr til um B, Cð (*k rettet fra g.*), E, G, I; vegr nú til um A. — bónorðit: F (*a forskrevet*), A, Cð, E, G; ''bónorð.'' I (*mulig skal prikken antyde, at her menes bónorðit*); ''bónorð'' B. ¹³⁰ við flosa: F, B, Cð, G, I; *mgl.* A, E. ¹³⁰⁻¹³¹ enn — við þá: Cð, G (*dog skildu for mundu*); enn hann letz efna mundu við þá öll mál B; en (*mgl.* A, E, I) flosi kvaz (*kvez A, E, I*) efna (*enda I*) mundu (*skylðu A, E*) við þá F, A, E, I. ¹³¹ var þá: F, B, Cð, G; er þá A, I; *mgl.* E — *der udelader stykket var þá* — heim í. ¹³¹⁻¹³³ hildigunnr: — ''hildið'' F; hildigunn A, B, Cð, G, I. höskuldi: F, A, Cð, I; oooo B; ''im'' (?) G. ¹³¹⁻¹³² kveðit — -stefnu: F (*brúðhlaups skrevet b'vðlavp [fav i ét tegn]*), A (*brúðhlaups skrevet b'ullavp*); kveða á brúðhlaups (''brvðlavp [fav i ét tegn]'') -stefnu I; á kveþin brúðhlaups (''b'vðlavp [fav i ét tegn]'') B, ''brvllavp'' Cð, ''b'vðlavp'' G) -stefna B, Cð, G. ¹³² með þeim: F, B, Cð, G, I; *mgl.* A. ¹³²⁻¹³³ ríða — heim: F, A, B, I; ríða þeir nú heim Cð; *mgl.* G. ¹³³ í: F, A, B, Cð, E, I; *mgl.* I. ríðu þeir: F, G; ríða þeir A, B, Cð, E (*utydel.*); *mgl.* I. ¹³⁴ brúðhlaups: — ''b'vðlavp [fav i ét tegn]'') F, ''b'ullavp'' A, ''b'vðlavp [fav i ét tegn]'') B, ''brvllavp'' Cð, ''brvllavp [fav i ét tegn]'') E, ''b'vðlavp'' G, ''brvðlavp [fav i ét tegn]'') I. ¹³⁴⁻¹³⁵ út — hendi: — út (þá út B) allt (*mgl.* B) fe hildigunnar (hennar F, B, G) eptir boðit ok greiddi (leysti A, fór þat F) vel af hendi F, A, B, G; allt fe hildigunnar vel af hendi E; ''oc vel af hendi ept'

135 boðit ok greiddi vel af hendi. fóru þau til berg-
 þórshváls ok váru þar þau missari, ok fór allt vel
 með þeim hildigunni ok bergþóru. um várit eptir
 keypti njáll land í vörsabæ ok fær þat höskuldi,
 ok ferr hann þangat byggðum sínum. njáll rjød
 140 hánum hjón öll. ok svá var dátt með þeim öllum
 saman, at engum þótti ráð ráðit, nema þeir rjedi
 allir um. bjó höskuldr í vörsabæ lengi svá at
 hvárir studdu annarra sæmð, ok váru synir njáls
 í ferðum með höskuldi. svá var ákaft um vináttu
 145 þeira, at hvárir buðu öðrum heim hvert haust ok
 gáfu stórgjafar. ferr svá lengi fram.

boðit" Cð (hvor noget vistnok er udeladt, og hvor der ikke er sat noget punctum efter "boðit"); út hildigunni (feilskr. hildigvni) með fe síno I. 135 þau: F, A, Cð, E, I; þau þá B, G. 136 þar þau: A, B, Cð, E, G, I; þau þar en næstu F. 136-137 vel með þelm: F, A, B, Cð, E, G; með þelm vel I. 137 um várit: B, Cð, G; en um várit F; enn (feilskr. E í E; "n" I [i begyndelsen af et kapitel, med et nyere rødt V urigtig tilføjet foran]) um sumarit A, E, I. 138 i: F, A, B, Cð, G, I; at E. vörsa-: B ("vö:fa"); "offa" F, A, Cð, E, G, I. ok — höskuldi: F, A, B, E, G (þat bortrevet); mgl. Cð, I. 139 hann — sínum: F (sínum forkortet .f.); hann þangat byggðum A; hann þangat til byggðum B; hann þangat "bjgðir" (f) E; hann þangat búnaði G; höskuldr þangat byggðom I; þangat höskuldr búnaði sínom Cð. njáll rjød: F, A, B, Cð, E, I; reð njáll G. 140 hjón: F, A, B, Cð, G, I; hjú E. svá var dátt: F, A (dátt skrevet dáði), E, G, I; var svá dátt B; svá var mart Cð. 141 saman: Cð, G; mgl. F, A, B, E, I. 141-142 þeir — um: A, E, I; hvern reðiz við annan (aðra G) um F, G; við annan reðiz um Cð; hvárir reðiz við aðra B. 142 í — svá: F, A, Cð, G, I, (der alle skrive offa for vörsa); lengi í vörsabæ ("vö:fa bæ") svá B; svo í ossabæ E. 143 annarra sæmð: F, B, Cð, G, I; annarra sæmder A; "aūaf mal" E. 143-144 synir — höskuldi: A (dog förum for ferðum), E, I; synir njáls í ferðum með hánum F; njálssynir löngum í ferðum með hánum B, G; njálssynir löngom í ferðom Cð (u/uldstændig). 144 vln-áttu: F, A, B, Cð, E, I; oooo"ngi" G (hvor der altså har stået vin-fengi). 145 hvert haust: F, A, B, Cð, E, I; mgl. G. 146 gáfu

98. Maðr hjèt lýtingr. hann bjó á sámsstöðum. hann átti þá konu, er steinvör hjèt. hón var sigfússdóttir, systir þráins. lýtingr var mikill maðr vexti ok styrkr ok auðigr at fje, illr viðreignar. þat var einu hverju sinni, at lýtingr hafði 5 boð inni á sámsstöðum. hann hafði þangat boðit höskuldi hvítanessgoða ok sigfússsonum. þeir kvámu þar allir. þar var ok grani gunnarsson ok gunnarr lambason ok lambi sigurðarson. höskuldr njalsson átti bú í holti ok móðir hans, ok reið hann jafnan 10 til bús síns frá bergþórshváli, ok lá leið hans um

stórgjafar: F, A, B, Cð, E, I; gáfuz gjöfum Ce, G. ferr — fram: F; ferr svá fram lengi A, E, I; ferr (fór G) nú svá fram mjök lengi Cð, Ce, G; ferr svá fram nú mjök lengi B.

98. ¹ hjèt: F, A, B ("h."), Cð, Ce ("h."), E (som B); er nefndr G, I. hann bjó: F, B, Cð, Ce, G; er bjó A, E, I. ²⁻³ þá — þráins: F (dog uden þá), A, B, Cð (dog dóttir sigfúss for sigfússdóttir), I; þá konu (konu þá Ce), er steinvör het, systir þráins sigfússsonar Ce, G; steinvöru systur þráins E. ⁴ maðr — styrkr: F, B (dog sterkr for styrkr); maðr ok sterkr Cð; vexti ok (bortsmuldret Ce) sterkr (skrevet ft'kr Ce, men lidt beskadiget) A, Ce, E; maðr vexti, sterkr I; vexti, sterkr G. ok (foran auðigr): E, G; mgl. F, A, B, Cð, Ce, I. illr: Cð, Ce; oooo G; ok illr F, A, B, E, I. ⁶ inni: F, A, B, Cð, Ce, G, I; mgl. E. hann: F, A, B, Cð, Ce, I; oooo G; ok E. þangat boðit: F, A, B, Ce (boð næsten helt bortsmuldret), E, G, I; "boðit þangat" Cð. ⁷ hvítanessgoða: Cð, Ce, G; mgl. F, A, B, E, I. ⁷⁻⁸ þeir kvámu þar: Cð, Ce, G (þar bortrevet); ok kvómu (koma B) þeir þar B, E; ok kvómu þeir F, A, I. ⁸⁻⁹ þar var — sigurðarson: F (der dog urigtig har "hgt." for sigurðar), A (dog uden gunnarsson, samt med forkortelsen ".f." for sigurðar), Cð (dog uden ok foran grani), Ce, E (dog ok grane for þar — gunnarsson), G (þar næsten helt bortrevet og íntet ok foran lambi), I (dog ok þar var for þar var ok); þar (var udeglemt) ok gunnarr lambas. ok lambi sigurþars. ok grani gunnarss. B. ¹⁰ átti — hans: Cð; ok móðir hans (hróðný tilf. A, E, I) áttu bú (for áttu bú har E bjuggu) í holti F, A, B, Ce, E, G, I. hann: F, B, Cð, Ce, G; höskuldr A, E, I. ¹¹ bús síns: F, A, B, Cð, Ce, G, I; búsin E.

garð á sámsstöðum. höskuldr átti son, er ámundi
 hjét. hann hafði blindr verit borinn. hann var
 þó mikill vexti ok öflugr. lýtingr átti bræðr tvá.
 15 hjét annarr hallsteinn en annarr hallgrímr. þeir
 váru hinir mestu úeirðarmenn — ok váru þeir
 jafnan með lýtingi bróður sínum; því at aðrir menn
 kvámu ekki skapi við þá. lýtingr var úti löngum
 um daginn, en stundum gekk hann inn. hann
 20 gekk til sætis síns. þá kom kona inn, er úti
 hafði verit. hún mælti 'of fjarri váruð jer úti at
 'sjá, er oflátinn reið um garð'. 'hverr oflátí var
 'sá' segir lýtingr 'er þú segir frá?' 'höskuldr

¹² höskuldr: F, A, B, Cð, Ce, E, I; höskuldr njáls. G. son: F, B, Cð, G; oooo Ce (hvort der dog ikke kan have stået mere end son); son þann A, E; þann son I. ¹³ blindr verit borinn: F, A, B, I; blindr borinn verit Cð; verit blindr borinn Ce, G; verit blindr fæddr E. ¹⁴ þó — öflugr: F, A, Cð, Ce, G, I (dog með "þa" for þó, samt með skriffeilen avxflavgr; [av begge steder i ét tegn] for öflugr); þó mikill vexti B; mikill ok sterkr E. ¹⁵ hallsteinn: sál. her alle (F, A, B, Cð, Ce, E, G, I). hallgrímr: F, A, B, Cð, Ce, E, G; hallbjörn I. ¹⁶ úeirðar-: B, Cð, Ce, E, G; úeirru A, I (skrevet o æro); "vreiðv" F. ¹⁷ lýtingi: Ce, G; mgl. F, A, B, Cð, E, I. ¹⁷⁻¹⁸ aðrir — skapi: B, Cð, Ce, G (der dog har skapi sínu for skapi); aðrir kómu ekki skapi F, A; ekki (udeglegt I) kómu menn skapi E, I. ¹⁸ við þá: F, B, Cð, Ce, E, G, I; "þ þ" A (= við því — men þ' er en ábenbar skriffeil, foranlediget ved det foreg. ords forkortelse). ¹⁸⁻¹⁹ löngum um daginn: Cð; um daginn F, B, Ce, G; jafnann E; jafnan um daga A, I. ¹⁹ inn: F, B, Cð, Ce, G; til starfs manna A, E, I. ¹⁹⁻²⁰ hann — síns: F, Cð, Ce, G; til sætis síns B (der således forbinder disse ord med det foreg. gekk inn); hann sext nú í sæti sitt A, E, I. ²¹ hún: F, A, B, Cð, E, I; ok Ce, G. of fjarri: F ("of | feanr"), A, B, Cð, Ce, E (der skriver offaie), I; "ofianr" G. ²¹⁻²² úti at sjá: A, I; úti F, B; at sjá E; mgl. Cð, Ce, G. ²² um garð: F, A, B, Cð; her um garð Ce, G; um garðinu E; um tún I. ²²⁻²⁵ hverr — sá: F, B; 'hverr oflátí er sá' Cð, I; 'hverr var (er A) oflátí sá' A, Ce, G; mgl. E. ²⁵ segir lýtingr: sál. F, A, B, Cð, Ce, G; hvortímod I har lýtingr mælti foran replikken; mgl. E. 'er — frá?': F, A, Cð, Ce, I; mgl.

'njálsson reið hjer um garð' segir hón. lýtingr mælti 'opt ríðr hann hjer um garð ok er mjer 25 'eigi skapraunarlaust; ok bjóðumz ek til þess, 'höskuldr mágr, at fara með þjer, ef þú vill hefna 'föður þíns ok drepa höskuld njálsson'. 'þat vil 'ek eigi' segir höskuldr 'ok launa ek þá verr, enn 'vera skyldi, njáli fóstra mínum; ok þrífz þú aldri 30 'fyrir heimboð' ok spratt upp undan borðinu ok ljet taka hesta sína ok reið heim. lýtingr mælti þá til grana gunnarssonar 'þú vart hjá, er þráinn 'var veginn — ok mun þjer þat minnisamt — ok 'svá þú, gunnarr lambason, ok þú, lambi sigurðar- 35 'son. vil ek nú, at vjer ráðim at höskuldi njáls-

B, E, G. 23-24 'höskuldr — hón: F, C_e, G (dog uden segir hón); 'höskuldr njálsson' s. hón 'reið her um garð' A, C_δ, I; hún "f." 'höskuldr reið her um garð njálss. B; mgl E (hvor alt hvad der mangler på dette sted, nemlig 'hverr — hón, l. 22-24, sikkert ikke er udeladt med forset, men ved at springe fra garð til garð, hvilket ord sikkert har sluttet det manglende — jf. A og J. 24-25 lýtingr mælti: sál. F, A, B, E; hvorimod C_δ, C_e, G, I sætte s. lýtingr efter garð (l. 25). 25 ríðr — garð: A, B, C_δ, G, I; "ríðoo h̄ ū garð" C_e; ríðr hann her F; ríða þeir (feilskr. þí) hjer um garð E. 26 skapraunar-: F, B, C_δ, C_e, E ("skapravnú" — det lille r over a noget utydeligt), G, I; skaprauna- A. bjóðumz — þess: F, A, C_δ, C_e, E, G (dog uden þess), I; bjóða vil ek þer B. 27 höskuldr — vill: F (dog uden mágr), B, C_δ, C_e, G; at fara með þer, höskuldr, ef þú vill A, E; með þer (forkortet þī), höskuldr, at I. 29 enn: — "en" F og A og C_δ og E og G, "en" C_e, "en" I (n lidt forskr.); "n" B. 30 njáli fóstra mínum: F, B, C_δ, C_e ("fo" næsten helt bortsmuldret), G; fóstra mínum njáli E; fóstra mínum A, I. 31 ok (foran spratt): F, A, C_δ, C_e, E, G, I; hann B. 32 ljet: F, A, B, C_δ, E, G, I; "had (b for en del bortsmuldret)" C_e. 33 þá: F, A, B, C_e, G, I; mgl. C_δ, E (hvor det følg. til desuden er udeglemt) hjá: F, A, B, C_δ, E, G; í hjá I; udeglemt C_e. 34 muu: F, A, B, C_δ (der indskyder vera efter minnisamt), E, I; er C_e, G. 35 svá þú: F, A, B, C_δ, C_e, E, J; mgl. G. 25-26 ok þú — -son: B, C_δ; ok lambi sigurðars F, A, C_e, E, G; mgl. I. 36 vil ek nú: F, A, C_δ,

‘syni ok drepim hann í kveld, er hann riðr heim’.
 ‘nei’ segir grani ‘ekki mun ek fara at njálssonum
 ‘ok rjúfa sætt þá er góðir menn gerðu’. slíkum
 40 orðum mælti hverr þeira ok svá sigfússsynir —
 ok tóku þat ráð allir at riða í braut. þá mælti
 lýtingr, er þeir váru í brautu ‘þat vitu allir menn,
 ‘at ek hefi við engum bótum tekit eptir þráin mág
 ‘minn; skal ek ok aldri una því, at engi komi
 45 ‘mannhefnd eptir hann’. síðan kvaddi hann til
 ferðar með sjer bræðr sína tvá ok húskarla þrjá.
 þeir fóru á leið fyrir höskuld ok sátu fyrir hánum

Ce, G, I; vil eg þá E; þeir sögðu svá vera. ‘vil ek’ s. lýtingr B. ráðim: A; riðim F, B, Cð, Ce, E, G, I. 36-37 höskuldi — heim: A; hánum ok drepom (bydende máde) hann í kveld, er hann riðr heim I; honum ok drepom hann í kveld (skrevet kvell), er hann kemr hjer E; höskuldi (hánum F, B) í kveld ok drepim (drepum F, B, G — bydende máde, i det mindste i F og sikkert også i B) hann F, B, Cð, Ce, G. 38 ekki mun ek: F, A, B, Cð, E, G, I; ek mun ekki Ce. njálssonum: F, A, B, Ce, G, I; sonum njáls Cð, E. 39 ok: F, A, Cð, Ce, E, G, I; ne B. sætt þá: F, A, B, Cð, Ce, G, I; þá sætt E. 40 þeira — -synir: F, A, B, Cð, Ce, G; sigfússsona (“figl. fl.”) E, I. 41 tóku — riða: Cð; tóko þat ráð, at allir riðu Ce; taka þat ráð at riða I; tóku þat ráðs at riða F, A, B, E; ‘er þat ráð, at allir riði G. 42 þeir — brautu: F, A, Cð, E, G, I (hvor dog váru er udeglemt); váro í brottu allir B; allir váro í brottu Ce. allir menn: B, Cð, Ce, G; allir F, A, I; menn E. 43 við engum: F, B, Cð, Ce, E, G; ekki við A, I. 43-44 mág minn: F, A, B, Cð, Ce, G, I; mgl. E. 44 ok: F, A, Cð, Ce, E; mgl. B, G, I. 44-45 engi — eptir: A, B, I; engi komi (kan være skrivfeil for komi) mannhefnd eptir F; engi komi mannhefnd fyrir hann Cð; ei kome mannhefndir eftir hann E; eigi komi mannhefndir (ann tillige med det sidste træk af m bortsmuldret i Ce) fyrir hann Ce, G. 46 sjer: F, A, B, Ce, E, G, I; mgl. Cð (åbenbart ved forglemmelse). ok húskarla þrjá: F, A, Ce, E; ok húskarla sína iij Cð, G; “i kvfkarl .ii.” B (= ok húskarl [hlunn] þriðja, hvis húskarl ikke er en skrivfeil for húskarla); mgl. I. 47 fóru á leið: F, A, B, Cð, G; fara á leið Ce, I; fóro á veg E.

norðr frá garði í gróf nakkvarri ok biðu þar til þess er var miðr aptann. þá reið höskuldr at þeim. þeir spretta þá upp allir með vápnum ok 50 sækja at hánum. höskuldr varðiz svá vel, at þeir fá lengi eigi sóttan hann. enn þar kom um síðir, at hann særði lýting á hendi enn drap heimamenn hans tvá ok fjell síðan. þeir særðu höskuld sextán sárum, enn eigi hjoggu þeir höfuð af hánum. þeir 55 fóru í skógana fyrir austan rangá ok fálu sik þar. þetta kveld hit sama hafði smalamaðr hróðnýjar fundit höskuld dauðan ok fór heim ok sagði hróð-

⁴⁸ norðr frá garði: F, B, Cð, Ce, G; fyrri norðan garðinn I; norðr með garðinum A; niðri með garðinum E. gróf: — "grof" F og Cð og G, "gróf" A, grof" B og E, "grof" Ce og I. nakkvarri: F, B, Cð, Ce, G; einni A, E, I. biðu: F, A, B, Cð, Ce, E, G; blþoþo I. ⁴⁹ þess — aptann: F, Cð, Ce, G; er var miðr aptann B; þess er liðr til miðs aptans A, I; "miðr (snarere end miðr) aptanf (begge ord se snarest ud som ét)" E. ⁴⁹⁻⁵⁰ reið — þeim: A (dog riðr for reið), B (reið feilskr. rei), Cð, Ce ("reið havfkoool" þeim), G, I; reið (riðr E) at þeim höskuldr (synes feilagtig (orkortet M^o i E) F, E. ⁵⁰ þeir — allir: F, B; þeir spretta upp allir Cð, Ce, G; spretta þeir þá upp allir A, I; spretta þeir þá upp E. ⁵¹ sækja: F, A, B, Cð, E, G, I; "ku" (sikkert skrivfeil) Ce. varðiz svá vel: F, B, G; "vfc" svá vel Cð; verst svá harðliga (vaskliga I) A, E, I; varðiz leingl svá vel Ce. ⁵² fá — sóttan: A, E, I; fengu lengi eigi sóttan (sótt G) B, G; fá eigi lengi sótt F; gátu lengi eigi sótt Cð; fengu eigi sótt Ce (jf. næst foreg. note). enn (foran þar): F, A, B, Cð, Ce, G, I; mgl. E. ⁵³ lýting á hendi: F, A, B, Ce, E, G, I; udeglemt Cð. ⁵³⁻⁵⁴ drap — tvá: F, B, Ce, G; hann drap heimamenn hans ij Cð; drap tvá heimamenn hans A, E, I. ⁵⁴ síðan: F, B, Cð, Ce, G, I; þá síðan A, E. höskuld: F, A, B, E, I; hann Cð, Ce, G. ⁵⁵ enn: F, A, B, Cð, E, I; mgl. Ce, G. ⁵⁶ skógana: F, A, B, Ce, E, G, I; skóga Cð. austan rangá: F, A, Cð, E, G, I; "innan rangaa (aa i ét tegn — gaa beskadiget)" Ce; austan þverá B. ⁵⁷ þetta — sama: F, A, B, Cð, E; þetta sama kveld I; þat hit (mgl. G) sama (m næsten helt bortsmuldreret i Ce) kveld Ce, G. ⁵⁷⁻⁵⁸ hafði — höskuld: F, A, B, Ce (til dels beskadiget, men sikkert), E, G, I (dog hann for höskuld); fann saudamaðr hróðnýjar höskuld Cð. ⁵⁸ ok fór: F, A, B, E;

nýju víg sonar síns. hón mælti 'ekki mun hann
 60 'dauðr vera — eða var af hánum höfuðit?' 'eigi var
 'þat' segir hann. 'vita mun ek, ef ek sje' segir
 hón 'ok tak þú hest minn ok akfæri'. hann gerði
 svá ok bjó um með öllu. ok síðan fóru þau
 þangat, sem höskuldr lá. hón leit á sárin ok
 65 mælti 'svá er, sem mik varði, at hann myndi ekki
 'dauðr með öllu; ok mun njáll græða stærri sár'.
 síðan tóku þau ok lögðu hann í vagarnar ok óku

"h fól (sál.)" Cð; hann ferr C_e, G; fór hann I. ⁵⁸⁻⁵⁹ hródnýju: F, B, Cð, E; henni A, C_e, G, I. ⁵⁹ síns: sál. alle ("f." F, "hnt" A og Cð og I, "fnt" B, "fnt"oo C_e, "fnt" E, "snt" G). hón mælti: F, A, Cð, C_e (stedordet næsten helt borte), G, I; hvorimod B og E sætte s. hón, den sidste foran eða, den første efter replikken. ekki: sál. alle (F, A, B, Cð, C_e, E, G, I). ⁶⁰ vera: B, Cð, C_e, E, G; mgl. F, A, I. hánum: B, C_e ("h" lidit beskadiget), G (hvor i övrigt af er udeglemt); mgl. F, A, Cð, E, I. höfuðit: F, A, B, Cð, E, G, I; ooo"t" (også en levning af o er tilbage) C_e (efter almindelig skrivemåde = höfuð, men her måske dog en stærk forkortelse af höfuðit). ⁶¹⁻⁶² vita — hón: F, A, B, C_e, I; hitta (?) mun eg' s. hón 'ef eg se E; vita mun ek, ef ek se þat' s. hón G; vita mon ek, ef ek se hann Cð. ⁶² tak þú: F, A, B, C_e, E, G, I; taki Cð. hest minn: F, A, B, Cð, C_e, G, I; hestinn E. akfæri: F ("ak|f'"), A ("ak|færi"), B ("ak f'"), Cð ("ak f'"), C_e ("ak fer"), I ("ak f'"); "atfære" (eller áfære?) E; "læk f'" G (hvor skriveren synes at have villet udtrykke líkfæri). gerði: F, A, C_e, E, I; gerir G; gerði nú B; gerir nú Cð. ⁶³ ok (foran bjó): F, B, Cð, C_e, G; fór ok E, I; mgl. A. með öllu: F, A, B, C_e, E, G; at öllu I; mgl. Cð. ok (foran síðan): F, A, C_e, G; mgl. B, Cð, E, I. fóru: F, B, Cð, C_e, E, G, I (hvor i övrigt þau er udeglemt); fara A. ⁶⁴ höskuldr. lá: F, B, C_e, G; höskuldr var Cð; hann lá A, E, I. hón leit: F, B, Cð, C_e, G; leit hón A, E, I. ⁶⁵ mik varði: B, Cð, C_e (rd beskadiget), G; "vði .f. h" F; mer kom í hug A, E, I. ⁶⁶ dauðr: F, A, B, C_e, E, I; dauðr vera Cð, G. græða stærri sár: F, A, B, Cð, C_e, G; grætt (ræ forskrevet) hafa stærre sár E; græða melri (sár mgl.) s. hón I. ⁶⁷ síðan tóku þau: Cð; síðan tóku þau líkit F, A, C_e, E, G, I; tóku þau nú líkit B. ok — vagarnar: —

til bergþórshváls ok báru þar inn í sauðahús ok láta hann sitja upp við vegginn. síðan gengu þau heim bæði ok drápu á dyrr; ok gekk húskarl einn 70 til dura. hón snarar þegar inn hjá hánum ok ferr þar til er hón kemr at hvílu njáls. hón spurði, hvárt njáll vekði. hann kveðz sofit hafa þar til 'enn nú em ek vaknaðr — eða hví ert þú hjer komin svá snimma?' hróðný mælti 'statt 75 þú upp ór binginum frá elju minni ok gakk út 'með mjer ok svá hón ok synir þínir'. þau stóðu

ok lögðu hann upp í vagninn Cð; ok lögðu upp (mgl. B) í vagninn B, Cε, G; ok lögðu í vagarnar ("vagn" F, "vagn" A) F, A; ok hófðu með ser E; mgl. I. 68 báru þar inn: Cð; drógo þar inn I; draga þar inn F, A; draga hann Cε, G; drógu þar E; drógu líkit B. sauðahús: F, A, B, Cð, Cε, G, I; sauðhús E. 69 láta: F, A, Cð, Cε, G, I; letu B, E. 70 heim bæði: F, A, B, Cð, Cε, G; bæði heim E, I. ok — dyrr: F, B, Cð, Cε, G; ok drepa á dyrr E, I; þau drepa á dyrum A. 70-71 ok — dura: Cð, G; húskarl einn gekk til dyra Cε; ok gekk húskarl til dura (hurðar A) F, A, B; húskarl ("hókar" E) gekk til dyra E, I. 71 snarar þegar: F, A, E, I; snarar B, Cð; snaraz þegar Cε; snaraðiz þegar G. hánú: F, A, B, Cε, E, G, I; "þm" (= þeim) Cð. 72 ferr — kemr: F, A, B, Cð, I; ferr til þess er hón kemr Cε, G; mgl. E. at hvílu njáls: F, B; til hvílu njáls Cð, G; til rekkju njáls Cε; "at locvily .n." E; at hvílu dyrum A; at lokrekkjodyrom I. 73 spurði: F, A, B, Cð, E, I; "þp" Cε; spyr G. 73-74 kveðz — vaknaðr: Cε (em skrevet hē), G (dog vaki ek for em ek vaknaðr); "qz" hafa sofit til þessa en vaka nú Cð; "q." sofit hafa þar til, enn sagðiz þá vaka B; kvez ("qz" A, "qz" [= kvaz] F) sofit hafa til þessa (þess A), enn kvez ("qz" [= kvaz] F) þá vaka F, A, I; kvez vakat hafa til þessa E. 75 svá snimma: F, A, Cε, E, G, I; "finna" (sál. feilskr. og svá udeglemt) B; á nóttom Cð. hróðný mælti: F, B (m er beskadiget), Cð, G, I; "h^o" mælti Cε; hróðný ".f." E; hvorimod A sætter ".f. h^o" efter upp. 76 ór — minni: F (binginum feilskr. bingunv), A, B, Cð, E, I; frá elju minni ór binginum Cε, G. 76-77 út — þínir: A, I; út með mjer ok synir þínir ok svo bergþóra E; út ok svá hón ok synir þínir F; út (mgl. G) ok (at G) sjá hóskauld son þinn ok synir þínir Cð, Cε, G; út ok svá synir þínir at sjá hóskauld

upp ok gengu út. skarphjedinn mælti 'töku vjer
 'vápn vár ok höfum með oss'. njáll lagði ekki til
 80 þess, ok hljópu þeir inn ok gengu út várnaðir,
 ferr hróðný fyrri til þess er þau koma at sauða-
 húsínu. hón gengr inn ok bað þau ganga eptir.
 hón vatt upp skriðljósi ok mælti 'hjer er nú,
 'njáll, höskuldr son þinn ok hefir fengit á sjer
 85 'sár mörg, ok mun hann nú þurfa lækningar'.
 njáll mælti 'daudamörk sje ek á hánú enn engi
 'lífsmörk — eða hví hefir þú eigi veitt hánú

son þinn B. ⁷⁷ þau stóðu: F, A (þau *feilskr.* þa, E, I; þeir stóðu B; þeir standa Cð, Cc, G. ⁷⁸⁻⁸⁰ gengu út — várnaðir: F, A, E, I (dog várnaðir út for út várnaðir); gengu út. skarph. mælti 'töku ver vápn vár ok höfum með oss'. njáll lagði ekki til þess. þeir fóro inn ok ljópu síþan út allir alvárnaðir B; ganga út. skarph. mælti 'höfum ver vápn vár með oss'. njáll lagði ekki til þess. þeir gengo út várnaðir Cð; ganga út várnaðir (i G er na *bortrevet* og p *beskadiget*) Cc, G. ⁸¹ hróðný fyrri: G; hróðný nú fyrri B; hón fyrri F, A, E (hón *forkortet* h^o, sá at der kunde være *spørgsmål*, om man ikke skulde læse hróðný); hón nú Cð; hróðný Cc; "h^o" (= hón) I. ⁸¹⁻⁸² til — -húsínu: F, Cc, E (dog *kvómu* for koma), G; til þess er þau kómo til sauðahússins (hússins *skrevet* hofsnf) I; þar til er þau koma at sauðahúsínu A, B; þar til er þau koma til sauðahúsanna Cð. ⁸² hón gengr inn: F, Cð, E; hón gekk inn Cc, G; hón gengr inn fyrri (i húst I) A, I; þá gengr hún inn B. ok — eptir: F (þau *skrevet* þ^o), Cc (hv^or dog eptir er *bortrevet*, þá en *utydelig* *levning* af e nær); ok bað þau ganga inn eftir ser E; "oe biþ þa gāga (*det første g* *'orskrevet'*)" ||oooo Cð; ok bað þá eftir (tir *bortrevet* G) ganga B, G; en bað þá ganga eptir A; en bað þú ganga með ser I. ⁸³ hón vatt: F, A, E (hón *forkortet* h^o. — se note 98 ⁸¹), I; hún vatt þá B; þá (oo" a" Cc) vatt hón Cc, G. ok mælti: B, Cc, E, G, I; hón mælti F; hv^orimod A sætter s. hón *foran* ok hefir. ⁸³⁻⁸⁴ er — þinn: B; er höskuldr s. þinn, njáll F, I; er nú höskuldr son þinn G; "er (r *stærkt* *beskadiget*) oooo h^o f. þin" Cc; er (*udglemt* E) höskuldr s. þinn A, E. ⁸⁴ á sjer: F, A, B, Cc, E; *myk* G, I. ⁸⁵ mörg: F, A, Cc (g *næsten* *helt* *bortsmuldreret*), E, G, I; stór ok mörg B. mun — lækningar: F, A, Cc, G, I (dog *uden* hann); mun hann mjög lækningar þurfa E; þarf mjök lækningar B.

‘nábjargir, er opnar eru nasarnar?’ ‘þat ætlaða
 ‘ek skarphjedni’ segir hón. skarphjedinn gekk at
 ok veitti hánnum nábjargir. skarphjedinn mælti þá ⁹⁰
 við föður sinn ‘hverr segir þú at hann hafi vegit?’
 njáll svarar ‘lýtingr af sámsstöðum mun hafa vegit
 ‘hann ok bræðr hans’. hróðny mælti ‘þjer fel ek
 ‘á hendi, skarphjedinn, at hefna bróður þíns. ok
 ‘vænti ek, at þjer muni vel fara, þó, at hann sje ⁹⁵
 ‘eigi skilgetinn, ok þú munir mest eptir ganga’.
 bergþóra mælti ‘undarlíga er yðr farit, er þjer vegið

⁸⁸ er — nasarnar: F, A, I; ok eru opnar nasar hans C_e, G; mgl. B, E. ⁸⁸⁻⁹⁰ ‘þat — hón: F, A; ‘þat ætla ek skarph.’ s. hón C_e, G (hvor skarph. er bortrevet); hún mælti ‘þat ætla ek skarph.’ B; hróðny mælti ‘þat ætla eg skarph.’ s. hón E; mgl. I. ⁸⁹⁻⁹⁰ skarphjedinn — nábjargir: A, C_e, E, G (dog gekk þá for gekk); ‘fk’p’. gek at (her er ok sikkert udeglemt) veit’ (tegnet ocer t er lidt mislykket og har en vis lighed med a, hvorfor Olavius har læst vella for veitir) ‘m | nabjarg’ F; hann gekk þá at höskuldi ok veitti hánnum nábjargir B; mgl. I. ⁹⁰⁻⁹¹ skarphjedinn — sinn: I; þá mælti skarph. við föður sinn A, G; hann mælti þá til fedr (skrevet fedr) síns B; skarph. mælti við föður sinn F, C_e; skarph. gekk at föðr sínum ok mælti E. ⁹¹ hann hafi vegit: F, A, B, I; vegit hann C_e, G; hann væge E. ⁹² af: F, A, B, C_e, G, I; á E. ⁹²⁻⁹³ hafa vegit hann: F, B, C_e, G; ‘veg’ hann I (hafa altså udeglemt); hann hafa vegit A, E. ⁹³ hans: F, A, B, C_e (beskadiget og utydeligt), E, G; mgl. I. ⁹⁴ hendi: F (dog er i forskrevet og har lighed med z, hvorfor Olavius har læst hendr), B, E, G, I; ‘hend’ (slutningsbogstavet er nemlig bortsmuldret) C_e; höndum A. ⁹⁴⁻⁹⁶ ok — skilgetinn: F, B, G (dog væri for sje); ‘z uæti (af z er kun den nederste del tilbage — formodentlig har der stået uæti) ek (k næsten helt bortsmuldret) aoo (dog er kun en del af a tilbage) þ’ muni uel i’ (beskadiget) [þott h uæri e (det i, der skulde stå over e, er bortsmuldret) skilgeti (xilig beskadiget) C_e (der altså har stemt overens med G); þá ætla þó, at þer muni vel fara, þó at hann se eigi skilgetinn I (hvor þá ætla þó er forvirret); ok (mgl. E) þótt hann se eigi skilgetinn, þá ætla ek þó, at þer muni vel fara (for muni vel fara har E fare vel) A, E. ⁹⁶ þú munir mest: F, C_e, E, G; þú munir þó mest A, I; þó manir þú B. ⁹⁷ farit: A, C_e, E, G (hvor dog undar-

‘víg þau er yðr rekr lítit til enn meltið slíkt ok
 ‘sjóðið fyrir yðr svá at ekki verðr af; ok mun
 100 ‘hjer koma skjótt höskuldr hvítanessgoði ok biðja
 ‘yðr sætta, ok munuð jer veita hánum þat — ok
 ‘er nú til at ráða ef jer vilið’. skarpheðinn mælti
 ‘eggjar móðir vár oss nú lögeggjan’. síðan hljópu
 þeir út allir. bróðný gekk heim með njáli ok var
 105 þar um nóttina.

99. Nú er at segja frá þeim skarpheðni, at

liga er udeladt, sikkert ved en feiltagelse), I; kennt F, B. 97-98 er jer — þau: F, C_e (de to første ord noget beskadigede, men sikre), G; er þer vegið (skrevet végi) þau víg B; þer vegit víg þau A, E, I. 98 lítit til: F, A, I; lítit eitt til B, C_e (‘‘htíð eitt i’’ fíð, men ísar itt, beskadiget, og e bortsmuldreret)); ekki til eðr lítið G; ekki til E. 98-99 slíkt — yðr: F, A (dog þetta for slíkt), B, C_e (‘‘fíjkt z floð þ [f beskadiget] yðr fí helt — men yð for en del — bortsmuldreret’’), E; slíkt fyrir yðr G; slíkt I. 99 svá — af: F, A, B, C_e, E, G; ok se ek þat fyrir, er ekki verþr af yþr I. 99-100 ok — -goði: C_e (‘‘z m h kōa fkiott [not mindre tydeligt] h^o. h^ota nef god.‘‘ [sál])); ok mun skjótt koma her hōsk. hvítanessgoði G; man her skjótt koma hōsk. hvítanessgoði I; ok man, þegar er spyrr, koma her hōskuldr hvítanessgoði B; mun her, þegar spyrst, koma hōsk. hvítanessgoði A; mun her koma hōskuldr, þegar er spyrz E; ok mun þegar spurn koma til hōsk. hvítanessgoða F. 100 ok (foran biðja): A, C_e, E, G, I; ‘‘z b’i h’’ F (meningen skal måske være ok mun hann [som Olavius har opfattet den]); udeglemt B (hvor det følgende ord skrives hiða). 101 veita hánum þat: F, A, I; þat veita hánum B, E; þegar veita hánum þat (mgl. C_e) C_e, G. ok: F, A, B, C_e, E, G; mgl. I. 102 til at ráða: F, A, E, I; til at vanda þegar í stað B; þegar til at ‘‘væna’’ í stað C_e; þegar í stað ráð til at ‘‘uena’’ G. ef jer vilið: F, A, I; ef skal E; mgl. B, C_e, G. 103 vár: F, A, B, C_e, E, G; mín I. oss nú lögeggjan: B, E (dog uden oss), G, I; oss lögeggjun nú A; oss lögeggjun F, C_e. 103-104 hljópu — allir: F, G; hlaupa þeir út allir B, C_e; hljópu þeir út A, E, I. 104 helm: B, I; inn F, A, C_e, G; mgl. E. ok var: F, A, B, C_e, E (dog uden ok), G; ok var hōn I.

99. 1-2 Nú — þeir: F, B; Nú er at segja frá skarpheðni ok þeim bræðrum (mgl. E, I), at (mgl. I, der her sætter punctum) þeir

þeir stefna upp til rangár. skarphjediinn mælti 'stöndu vjer nú ok hlýðum til'. þeir gerðu svá. síðan mælti hann 'föru vjer nú hljótt; því at ek heyrri mannamál upp með ánni. eða hvárt vilið 5 'ít heldr eiga við lýting einn eða við bræðr hans 'báða?' þeir kváðuz heldr vilja eiga við lýting einn. 'í hánúm er þó veiðrin meiri' segir skarphjediinn 'ok þykki mjer illa ef undan berr; enn ek 'treysti mjer bezt um at eigi dragi undan.' 'til 10 'skulu vit svá stefna' segir helgi 'ef vit komumz 'í færi, at eigi reki undan'. síðan gengu þeir þangat sem skarphjediinn hafði heyrtr mannamálit

A, E, I; Skarph. ok bræðr hans Cc, G. ² stefna — rangár: F, E, I; stefna (snúa Cc, G) upp með rangá A, Cc, G; stefna upp til þverár B. skarphjediinn mælti: F, B, Cc, E, G; þá mælti skarph. A, I. ³⁻⁴ stöndu — hann: — stöndu ver nú ok hlýðum til'. síðan mælti hann A; stöndom ver nú ok hlerom'. þeir gerðu svá. skarph. mælti I; stöndum ver her (nú E) ok hlýðum (hlustum E) ok F, B, E; *mgf.* Cc, G. ⁴ föru — hljótt: A; förom "í" hljótt I; förum ljótt B, E; förum hljóðliga F, Cc, G. ⁵ upp: F, A, B, Cc, G, I; uppe E. ⁶ it heldr: A, B (*h noget forskrevet*), Cc, G, I; þjer heldr E; it helgi F. einn: B, Cc, G, I; *mgf.* F, A, E. ⁶⁻⁷ við — báða: B; við bræðr hans "í." Cc; bræðr hans "í." A, G; við þá "í." E; þá tvá I; hina "í." F. ⁷⁻⁸ kváðuz — einn: F, A, B (*dog uden einn*), Cc, G; grímr ok helgi kváðuz heldr vilja (*mgf.* E) eiga við lýting einn E, I. ⁸ veiðrin meiri: F, A, Cc, G (*veiðrin skrevet ueidrin*), I; meire veiðrinn E; "mi" veiðr B. ⁹ illa — berr: F, A, I; illa, ef þat ber undann E; illt, ef hann berr undan B, Cc, G. ¹⁰ bezt um: B; bezt F, I; þó bezt E; bezt af oss Cc, G; *mgf.* A. undan: F, A, B, E, I; undan mer Cc, G. ¹¹ skulu — stefna: F, A, E, I; skulu við svá ráða G; skulo vit ráða svá B; skal ek svá ráða Cc. ¹¹⁻¹² ef — undan: F, A, I (*dog dragi for reki*); ef vit komumz í færtr, at (*beskadiget*) eigi skal undan reka Cc; at eigi ("ef" B, "er" E) reki (*dragi E*) undan, ef vit komumz í færri (*færtr B*) B, E, G. ¹³ þangat sem: A, B, E, I; þangat er F; þar til (*r beskadiget og til bortsmuldrer Cc*) sem Cc, G (*hvor í övrigt det næst foreg. þeir er udeglemt*). skarphjediinn hafði heyrtr: A, E,

ok sjá, hvar þeir lýtingr eru við læk einu. skarp-
 15 hjedinn hleypr þegar yfir lækinn ok í melbakkann
 öðrum megin. þar stóð hallgrímr á uppi ok þeir
 bræðr. skarphjedinn höggr á lærit hallgrími svá
 at þegar tók undan fótinn enn þrífr hallkel annarri
 hendi. lýtingr lagði til skarphjedins. helgi kom
 20 þá at ok brá við skildinum, ok kom þar í lagit.
 lýtingr tók upp stein ok laust skarphjedin, ok
 varð hallkell lauss. hallkell hleypr þá upp á mel-
 bakkann ok kemz eigi á upp annan veg enn hann
 skýtr niðr knjánnum. skarphjedinn slæmir til hans
 25 öxinni rimmugýgi ok höggr í sundr í hánnum

I; skarph heyrði B, Cc, G; þeir heyrðu (*feilskr. heýðv*) F. 14 oru
 við læk: F, A, Cc, E, I; eru (*váro B*) við bekk B, G. 15 þegar: F,
 A, B, Cc, G, I; *mgl. E.* ok í: A, B, E, I; ok á G; á Cc; "2" F
 (*forholdsordet udeglemt*). 16 stóð — uppi: A, B; stendr (*var Cc, G*)
 hallgrímr á uppi F, Cc, G; stóð hallgrímr öðrom megin á uppi I;
 stóð hallgrímr fyri E. 17 höggr: F, A, B ("hög"), E, I; hjó Cc, G.
 17-18 svá — undan: F, A, B, G (*dog af for undan*), I; svá at af tók
 lærit ok Cc; ok undan E. 18 hallkel: *sól kaldes denne mand her i*
alle membraner (F, A, B, Cc, E, G, I), ligesom ogsá neden for; se der-
imod 98 15. 19 lagði: F, B, Cc (*hvor dog kun la og en del af g er*
tilbage), G; leggr A, E, I. 19-20 helgi — skildinum: F, A, I (*hvor*
dog kom er udeglemt); ok kom helgi at í því ok brá við skildinum
 E; helgi kom skildi fyrir hann B; helgi kom fyrir hann skildi Cc;
 en helgi kom fyrir hann skildi hann (!) G. 21 tók upp stein: F, Cc,
 E, G; þrífr upp stein B; tók upp stein annarri hendr A, I. laust:
 F, A, B, E, G; laust (*au bortsmuldrer og resten noget utydelig*) með
 Cc; sló I. 21-22 ok — þá: F; ok varð hallkell þá lauss. hallkell
 hleypr þá (*mgl. E*) A, E, I; varð þá í G þá varð for varð þá) hallkell
 lauss (*meget beskadiget Cc*). hallkell hleypr þá Cc, G; varð hallkell þá
 lauss ok loypr þá B. 22-23 melbakkann: F, B (*feilskr. mel backanna*),
 Cc, G; bakkann A, E, I. 23 á — veg: F, A; annan veg á upp
 B, G; annan vegh upp á Cc; upp annan veg E, I. 24 skýtr niðr:
 F, Cc, G; skaut niðr A, I (*hvor i övrigt det foreg. hann er udeladt*);
 skýtr undir sig E; skýtr á B. 25 rimmugýgi: F (*rīmvgi*); *mgl. A,*
 B, Cc, E, G, I. 25-26 í sundr — hrygginn: F, A, E, I; í sundr á

hrygginn. lýtingr snýr nú undan enn þeir grímr ok helgi eptir, ok kemr sínu sári á hann hvárr þeira. lýtingr komz út á ána undan þeim ok svá til hrossa ok hleypir til þess er hann kemr í vörsabæ. höskuldr var heima. lýtingr finnr 30 hann þegar ok segir hánum verkin. 'sliks var þjer ván' segir höskuldr þú fórt rasandi mjök. 'mun hjer sannaz þat sem mælt er, at skamma 'stund verðr hönd höggvi fegin. þykki mjer sem þjer þykki nú ísjávert, hvárt þú munt fá haldit 35 'þik fyri njálssonum'. 'svá er víst' segir lýtingr

hánum hrygginn *B*; í hánum synðr hrygginn *G*; í sundr hrygginn í miðju *Ce*. 26 nú undan: *F, A, Ce* (n í "nv" [= nú] er *bortsmuldret*, v *beskadiget* og *utydeligt*), *E, G, I*; undan þeim ok til hrossa *B*. þeir: *F, A, B, E, I*; *agl. Ce, G*. 27 eptir: *F, A, B, Ce, E, I*; eptir hánum *G*. 27-28 á — þeira: *Ce*; hvárr þeira á hann *B, G*; hvárr þeira á lýting *I*; hvárr á hann (lýting *A, E*) *F, A, E*. 28 lýtingr komz út: *F, G*; lýtingr kemz út *B, Ce*; hann komz út *A*; lýtingr kemz *E*; kemz hann við þat út *I*. þeim: *F, A, B, Ce, E, I*; *agl. G*. 29 hrossa: *F, A, B, E, I*; hrossa sinna *Ce, G*. hleypir til þess: *A, B, Ce, G, I*; hleypir (!) til þess *F*; hleypir þar til *E*. kemr: *F, B, Ce, G, I*; kom *A, E*. 30 vörsa-: *F* ("vorfafa"), *B* ("vöfafa"); "offa" *A, Ce, E, G, I*. 30-31 lýtingr — ok: *Ce* (r í finnr *bortsmuldret*), *G*; lýtingr ferr þegar at finna hann ok *B*; ok finnr hann þegar. lýtingr *I*; ok finnr hann þegar. lýtingr *F, A, E*. 31 segir: *G* ("se"ooo); "f." *F* og *A* og *E* og *I*, "f." *Ce*; sagði *B*. hánum verkin: *F, A, I*; höskuldr verkin *E*; hánum slíkt er í hafði "gðz" *B*; hánum vígin *Ce, G*. 32 þjer: *F, A, B, E, I*; mjer *Ce, G*. segir höskuldr: *F, B, Ce, E, G, I*; *agl. A*. rasandi mjök: *F, A, B*; mjök rasandi ("rafanda" *G*) *Ce, G*; með rangindi *E, I*. 33 mun — sem: *A, Ce* (er for sem), *G* (som *Ce*); ok mun her sannaz þat sem *F*; man (ok mun *E*) þat her (*agl. E*) sannaz sem *E, I*; mun "þ" sannaz þat sem *B*. 34-35 þykki — þykki nú: *F* (sem þer feilskrevet þ' fe [tværstregen over e noget utydelig], men med omvisningstegn over linien), *Ce*; lítz mjer sem þer þiki nú *B*; þiki mer sem þer þiki nú þegar *G*; enda þikki mer nú sem þer þikki *A, I*; ok þiki mjer *E*. 35-36 þú — þik: *F, B, Ce*; þú munt haldit þig fá *A*; þú mant þik fá haldit *E, I*; "nooooo"r

‘at ek kvámmumz nauðuliga undan; enn þó vilda
 ‘ek nú, at þú kvæmir mjer í sætt við njál ok
 ‘sonu hans ok mætta ek halda búi mínu’. ‘svá
 40 ‘skal vera’ segir höskuldr. síðan ljét höskuldr
 söðla hest sinn ok reið til bergþórshváls við hina
 sjetta mann. þá váru synir njáls heim komnir
 ok höfðu lagiz til svefns. höskuldr fór þegar at
 finna njál, ok gengu þeir á tal. höskuldr mælti
 45 til njáls ‘hingat em ek kominn at biðja fyrri lýtingi
 ‘mági mínum. hefir hann stórt af gört við yör --
 ‘rofit sætt ok drepit son þinn’. njáll mælti ‘lýtingr
 ‘mun þykkjaz mikit afhroð goldit hafa í láti bræðra

hallda þik“ G. ³⁸ fyrri njálssonum: C_e, G; eða elgi F, A, B, E, I. er víst: A, C_e, E, G, I; var víst F; er B. ³⁷ nauðuliga: — “nóðvliga“ B, “navðvliga“ C_e, “navþvliga (av i ét tegn)“ I; “navðvg/lígða (av i ét tegn)“ F (ved feilskrift), “nauðughiga“ A, “navðvghiga (av i ét tegn)“ E; “nauðliga“ G. undan: B, C_e, E, G, I; í brott F, A. ³⁸ nú: F, A, E, I; nú “gíana“ B; mgl. C_e, G. sætt: F, A, B, C_e, G, I; sátt E. ⁴⁰ skal: F, A, B, E, I; skal ok C_e, G. höskuldr (eftr segir): F, A, B, C_e, G, I; hann E. ⁴⁰⁻⁴¹ síðan — reið: F, A, I; lét (lætr G) hann þá söðla hest sinn ok reið (ríðr G) B, G; lætr hann þá söðla ser hest ||oooo C_e; síðann reið hann E. ⁴¹⁻⁴² hinn sjetta: F, A, B, I; “.vjj.“ E; “hū .ljj.“ G. ⁴²⁻⁴⁵ þá — biðja: F (dög uden þeir), A; þá váro njálssynir heim komnir ok (her mangler höfðu) lagiz til svefns. höskuldr fór þegar at finna njál, ok gengu (feilskr. gē) þeir á tal höskuldr mælti (forholdsordet udeglemt) “N hū“ em ek kominn at “biða“ B; þá váro synir (njáls udeglemt) heima ok höfðu lagz til svefn (sál). höskuldr fór þegar at finna njál. hann mælti ‘hingat em ek kominn at biðja I; þá vóru synir njáls heim komnir ok höfðu lagiz til svefns. höskuldr fann njál ok mælti ‘biðja vil eg E; ok gengo á tal. höskuldr mælti til njáls ‘hingat em ek kominn at biðja G. ⁴⁶ hefir hann: F, A, B, E; hann hefir G; þí at hann hefir I. ⁴⁷ rofit — dreplit: A, I; ok rofit sætt ok dreplit E; (ok tilf. B) rauf sætt ok drap F, B, G. ⁴⁸ þykkjaz — hafa: F (mikit afhroð er skrevet mik afroð); nú þikkjaz “mikit“ (både A og I) afhroð (skrevet af roð i A, hoor ð ved feilskrift ser ud næsten ‘som þ [A bruger ikke þ for ð], men

'sinna. enn ef ek geri nakkvarn kost á, þá mun 'ek þín láta at njóta. ok mun ek þó þat skilja 50 'fyri sættina: at bræðr lýtings skulu úhelgir fallit 'hafa; lýtingr skal ok ekki hafa fyri sár sín enn 'bæta höskuld fullum bótum'. 'þat vil ek' segir höskuldr 'at þú einn dæmir'. njáll svarar 'þat 'mun ek nú gera sem þú vill'. 'vill þú nakkvat' 55 segir höskuldr 'at synir þínir sje við?' njáll svarar 'ekki mun þá nær sættinni enn áðr; enn halda 'munu þeir þá sætt, er ek geri'. þá mælti höskuldr

af *wroð* í *I*) goldit hafa *A, I*; þikjast "af roð" goldit hafa *E*; þikkja "mik áfróð" goldit hafa *B*; mikit þikjaz hafa af höndum goldit *G*. 48-49 látl bræðra sinna: *A, E, G, I*; látl bræðra hans *F*; drápi bræðra sinna *B*. 49 enn: *F, A, B, G, I*; *mgf. E.* ek (*foran* geri): *F, A, E, G, I*; *mgf. B.* á: *F, A, E, G, I*; á at sættaz *B*. 49-50 mun — at: *F, A, E, I* (*dog at því for at*); læt ek þín at *B, G*. 50 þó þat skilja: *I*; þat þó skilja *A*; þá skilja *E*; þó þat segja *B*; þat (*forkortet således, at det måske kunde lases som "þ" [= þer]*) þó segja *G*; "þ". þo (*þ noget forskrevet*) .f." *F*. 51 úhelgir: *F, A, B, E, I*; vera úglidir ok svá *G*. 52 lýtingr — sín: *F, B*; (*ok tilf. I*) skal ok lýtingr ekki hafa fyri sár sín (*sitt A, urigt*) *A, I*; skal lýtingr hafa ekki fyri sár sín *E*; lýtingr skal ok ekki hafa fyri sik *G*. 53 bæta höskuld: *F, A, B, E, G* ("b [*beskadiget*] |oooo" — *dog ses en lille levning of et bogstav foran ?*"); höskuld skal bæta *I*. 53-54 segir höskuldr: *sál. her G og I* (*begge med ".f." for verbet*); *hvorimod B sætter ".f. h."* efter replikken; *medens de øvrige indskyde "h" .f." (F) eller "h" .f." (A) eller "h" .f." (E) foran samme*. 54 eion: *E, I*; *mgf. F, A, B, G*. 54-55 njáll — þú vill': *F* ("f." for svarar), *A* (*dog ".f." for svarar, samt nú ok for nú*), *E* (*svarar forkortet f.*); 'þat man ek nú gera sem þú vill' s. n. *B*; 'þat vil ek þá' s. njáll *G*; eða *I* (*der fortsætter Höskulds replik*). 55 'vill: *F, B, E, G, I*; 'eða vill *A* (*usædvanlig*). 56 segir höskuldr: *sál. her F, A, E, G, I*; *hvorimod B sætter disse ord efter replikken*. við: *F, B, E, I*; hjá *A, G*. 57 nær sættinni: *F, G*; nærr sættum *A, E, I*; sættum nærr *B*. enn áðr: *F, B, G*; *mgf. A, E, I*. 58 þá sætt, er: *G*; þá sætt, sem *B*; þá sætt, sem *F* (*hvor det foreg. þeir er forskrevet*); þat, er *E*; þat, sem *A, I*. þá mælti höskuldr: *F, A, B, G* (*hvor dog þá mælti er bortrevet*), *I*; hösk. mælti *E*.

- lúku vit þá málinu, ok sel þú lýtingi grið fyrir
 60 'sonu þína'. 'svá skal vera' segir njáll. 'þat vil
 'ek' segir njáll 'at lýtingr gjaldi tvau hundruð silfrs
 'fyrir víg höskulds enn búi á sámstöðum. ok þykki
 'mjer þó ráðligrá, at hann seli land sitt ok ráðiz
 'í braut — enn eigi fyrir því: ekki mun ek rjúfa
 65 'tryggðir á hánúm nje synir mínir; enn þó þykki
 'mjer vera mega, at nakkvarr rísi sá upp í sveit,
 'at hánúm sje viðsjávert. enn ef svá þykkir, sem
 'ek gera hann hjeradssekjan, þá leyfi ek, at hann
 'sje hjer í sveit; enn hann ábyrgiz mestu til'.
 70 síðan fór höskuldr heim. þeir vöknúðu njálssynir
 ok spurðu föður sinn, hvat komit hefði. enn hann
 sagði þeim, at höskuldr var þar fóstri hans. 'hann

50 lúku vit þá: B; lúkum þá G; lúku vit nú A, I; lúku vit F, E.
 lýtingi: B, G; hánúm F, A, E, I. 60 sonu þína: F, A, B, E, I;
 hönd sona þinna G. 61 lýtingr: B, G (*beskadiget, men dog sikkert*);
 hann F, A, E, I. 62 höskulds: F, A, B, E, G; sonar míns I. sám-
 stöðum: F, A, B, E, I; lambastöðum G (?). 63 þó ráðligrá: F, A,
 E, I; líkara B; ooooo G. land sitt: B, E, G; landit A, I; land (*for-*
kortet) F. ok ráðiz: F, B, G; ok farl A, I; eða (?) fare E. 64 enn
 — ek: F, A, B ('en ei for því. eg mā ek'), E, I (*dog ok for enn*);
 eigi fyrir því, at ek muna G. 65 tryggðir á hánúm: F, B, I;
 "tryggð" ooooo G; á hánúm tryggðer A; tryggðir (*feilskr. tryggð*) E.
 þó: A, B, E, G, I; mgl. F. 66 vera: F, A, B, E, G; þat vera I.
 í: F, B, E, G, I; her í A. 67 viðsjá-: sál F ('v' fia'), A ('við fia'),
 I ('v' fia'); "viðsjar" E; ooo" sia" G; "j' fia" B. 67-68 svá — gera: F,
 B; yðr þikkir sem ek gera I; yðr þikir sem ver gerum E; hánúm
 þikir sem ver gerim A; "þ' s' sū þicki ek g'a" G (*de to streger over*
linien, der i overigt ere meget utydelige, skulle måske antyde, at þicki
skal læses foran s — altså þer þicki svá, sem ek gera). 68 hjerads-:
 F, A, E, G, I; "h'at" B. 68-69 at hann sje: F, B; at hann búi I;
 hánúm at búa A, E; ooooo G. 69 mestu til: F, A; mest til E, I;
 til mest sjálfr B; mest í sjálfr G. 70 vöknúðu njálssynir: F, A, G;
 vakna njálssynir B; vöknúðu synir njáls E, I. 71 spurðu föður
 sinn: F, A, E, G; spyrja föðr sinn B; spurðu I. 72 þeim: F, A,
 E, I; mgl. B, G. var — hans: F, A; fóstri hans var þar I; var

‘mundi biðja fyrí lýtingi’ segir skarphjediinn. ‘svá
 ‘var’ segir njáll. ‘þat var illa’ segir grímr. ‘ekki
 ‘myndi höskuldr hafa skotit skildi fyrir hann’ segir 75
 njáll ‘ef þú hefðir drepit hann þá er þjer var þat
 ‘ætlat’. skarphjediinn kvað þá vísu

kennum landa linna
 leygs gjörvallir þeygi
 satt erat þollr nje þetta 80
 þínligt föður mínum.
 hafgeymir mun heiman
 hyrs ef þat má spyrjaz
 stendr af stála skyndi
 stríð hins verra bíða. 85

‘telju vjer ekki á föður várn’ segir skarphjediinn.

þat (*forkortet*) fóstri hans E; kom (*hafði komit* B) fóstri hans B, G. 73 lýtingi: B, E (*hvor slutningsbogstavet dog er utydeligt*), G; “lýt.” F, “lýt.” A; lýting I. 73-74 ‘svá — grímr: A, B, E, G; ‘svá var’ s. njáll. ‘þat var’ s. grímr ‘illa’ F; *mgl. I.* 75-77 myndi — ætlat: F; mundi höskuldr hafa skotið skildi fyrir lýting’ s. njáll ‘ef þú hefðir þá (*mgl. G*) vegit (“veg” B) hann, er þer var þat ætlat B, G (*der dog for er — ætlat har ok hefði þer þat ætlat verit*); munda ek’ s. njáll (*s. njáll står ikke her i E*) hafa skotið skildi fyrir hann, ef þú hefðir þá (*mgl. E*) drepit hann (*E indskyder her s. njáll*), er þer var þat ætlat A, E; “mða (*det sidste bogstav noget uformeligt, men kan dog neppe læses e*) | (*står her virkelig mða, må ek hafa antages at være udeglemt ved linieskiftet*) skotit skildi fyrir hann þó at (þó at [*således stillet*] er neppe rigtigt) þú hefðir “ðrep” hann þá er þer var þat ætlat I. 77-85 skarphjediinn — bíða: F (*hvor dette stykke er tilsat, med den i slige tillæg sædvanlige hånd, i den nederste marge af side 103 [der begynder kap. 99 20 med hrygginn. lýtingr snýr nú undan og ender kap. 100 16 med hann fór opt frá öðrum mönnum einn saman ok þuldi. þetta], men uden indvisningstegn*); *mgl. A, B, E, G, I.* 86 telju vjer: A, B, E, I; “telim v” F; teljum G ekki — skarphjediinn: F, B, G, I; ekki’ s. skarphjediinn ‘á föður várn’ A; s. skarphjediinn ‘ekki á föður vorn’ E. 87-88 nú — síðan: F (*heidz eller hjeitz [ti man ved ikke med*

nú er at segja frá því, at þessi sætt heldz með þeim síðan.

100. Höfðingjaskipti varð í norvegi. hákon jarl var liðinn undir lok enn kominn í staðinn óláfr tryggvason. urðu þau örlög hákonar jarls, at karkr þræll skar hann á háls á rimul í gaulardal. þat spurðiz með tíðendum þessum, at síðaskipti var orðit í norvegi. höfðu þeir kastat hinum forna átrúnaði. enn óláfr konungr hafði kristnat veströnd — hjaltland ok orkneyjar ok færeyjar.

vished, om det er fortid eller nutid, man her har for sig] skrevet heilt), B (segja feilskrevet feigi; heldz skrevet hélz [breddetegnene ere i denne membran uden betydning]), — ligeledes (kun uden síðan) A (heldz skrevet heiliz) og E (heldz skrevet heiliz); nú "héliz" þesst sætt með þeim síðan G; "heiliz" síðan þesst sætt með þeim I.

100. ¹ Höfðingjaskipti varð: F, B, G, I; Höfðingjaskipte var orðit E; Þann tíma var höfðingjaskipti A. ¹⁻³ hákon — son: F (*der dog har "ftað" for staðinn, samt [ved feilskrift] hakoñ for hákon*), A, G (*dog í staðinn kom for kominn í staðinn*); at hákon jarl var frá enn kominn í staðinn óláfr tryggvason E; at hákon jarl sigurðars. feil í frá, enn óláfr tryggvas. kom í staðinn I; var kominn í land óláfr konungr tryggvas., enn hákon jarl var liðinn und (*skrevet vnd*) lok B. ² urðu — hákonar: F; (*ok tilf. B*) urðu þau (*ingl. A*) æðlok hákonar A, B, E, G; varð sú endalykt I. ⁴ karkr þræll: F, A, B (*navnet skrevet kark*), E, G; þræll hans karkr I. á rimul: F, A, B, E, I; *mgf. G.* ⁵ þat — þessum: G; þat spurðiz með þessum tíðendum B; þat ("þar" I) spurðiz þar (*ok E*) með F, A, E, I (*hvor det ene þar er urigtigt*). ⁶ var orðit: F, B, G; varð A, E, I. höfðu þeir: F, B, G; ok höfðu þeir A; "zoovv" E; ok höfðu menn þar I. ⁶⁻⁷ hinum forna átrúnaði: A, B, G; fornum átrúnaði E; enum forna síð F; Inom forna síð ok þeim átrúnaði — ok komin í staðinn sónn trúa ok heilög skírn I. ⁷⁻⁸ enn — lönd: B (*lönd forkortet*); en (*ok A, E*) konungr (*konungrinn A, E*) hafði kristnað veströnd (*lönd forkortet i Fog E, "lonð" A*) F, A, E; konungrinn hafði ok kristnat veströnd I; *mgf. G.* ⁸ hjaltland — færeyjar: F, A, E; ok orkneyjar ok færeyjar B (*hvor hjaltland sikkert er udeglemt foran det første ok, i det skriveren har sprunget fra det forkortede lönd til land, der forkortes på samme måde*); hjalt-

þat mæltu margir menn svá at njáll heyrði, at slíkt væri mikil firn at hafna fornum sið ok 10 átrúnaði. njáll sagði þá 'svá lítz mjer, sem hinn 'nyí átrúnaðr muni vera miklu betri ok sá muni 'sæll, er þann fær heldr. ok ef þeir menn koma 'út hingat, er þann sið bjóða, þá skal ek þat vel 'flytja'. hann mælti þat opt. hann fór opt frá 15 öðrum mönnum einn saman ok þuldi. — þetta hit sama haust kom skip út austr í fjörðum í beru- firði þar sem heitir gautavík. hjet þangbrandr stýrimaðr. hann var son vilbaldrs greifa ór sax-

land ok orkneyjar G; hjaltland ok grænland ok færeyjar I. ⁹ þat — menn: G; þat mæltu margir B, E; þá mæltu margir F, A, I. ¹⁰ slíkt — firn: F, A, B (dog "lík" for slíkt), I; slíkt være firn mikil E; slíkt værl firn G. ¹⁰⁻¹¹ hafna — átrúnaði: G; hafna fornum átrúnaði F, A, B, E; kasta fornum "ft") I. ¹¹ sagði þá: F ("f. þa"), A ("f. þa"); "f." B, G; "f." E, "f." I. ¹¹⁻¹² sem — miklu: F, A, G, I; (sem er her formodentlig udeglemt) inn nyí átrúnaðr mune vera E; hinn "ny" átrúnaðrinn, sem hann se myklu B. ¹² muni: B ("máni"); muni vera A; "m" F og G, "m" E, "man" I. ¹³ er — heldr: F, E, G (dog ef for er); er þann hefr heldr B; er þann fær A; er þann fær ok heldr I. ok — menn: F, A, B, I; ok ef þeir G; en ef þeir menn E. ¹⁴ sið bjóða: A, B, E, G; bjóða F; sið boða I. ¹⁴⁻¹⁵ þat vel flytja: F, A, B (flytja skrevet flyt), I; þann sið vel flytja E; þat flytja G. ¹⁵ hann — þat opt: A, E, I; mgl. F, B, G. ¹⁵⁻¹⁶ opt frá — þuldi: F (hvor þuldi i övrigt synes skrevet þoidi); opt (feilskrevet of E; opt síðan B; mgl. I) frá öðrum mönnum ok þuldi einn saman A, B, E, I; opt síðan einn samt ok þuldi nókkut G. ¹⁶⁻¹⁷ hit sama haust: F, B; sama haust (feilskrevet havf [av i ét tegn] E) E, G; haust et sama A; sama sumar I. ¹⁷⁻¹⁸ skip — -irði: F, A (dog út skip for skip út), I (dog aust- fjörðum for fjörðum); skip út (bigat tilf. G) austr í berufirði B, G; skip út austr í fjörðum ok kvómu (her tilfóies "vefr", men er ud- streget) fyri E. ¹⁸ hjet þangbrandr: F, A, B, I; þangbrandr het E, G. ¹⁹ -maðr: sál. I; "m." F, "m" B og E; "m" A; "mū" G. hann var: F, A, B, G; mgl. E, I. vilbaldrs: — "vilbaldr" G, "vilbaldr" (b ser i övrigt ud som en mellemting imellem b og d)"

20 landi. þangbrandr var sendr út hingat af óláfi konungi tryggvasyni at bjóða trú rjetta. með hánum fór sá maðr íslenzkr, er guðleifr hjet. hann var son ara márs-sonar, atla-sonar, úlfs-sonar hins skjálga, högna-sonar hins hvíta, útryggs-sonar, 25 úblauðs-sonar, hjörleifs-sonar hins kvensama hörðalandskonungs. guðleifr var vígamaðr mikill ok manna hraustastr ok harðgörr í öllu. bræðr tveir bjoggu á berunesi. hjet annarr þórleifr enn annarr ketill. þeir váru hólmsteins-synir, össurar-sonar hins 30 breiðdælska. þeir lögðu til fund ok bönnuðu mönnum

B, "vilballðvrf" F; "vilballðuf" A, "Vilballðr" E; "viðballðuf" I (det første I deror måske blot på feilskrift). 20 þangbrandr — hingat: F, B, G; þangbrandr var sendr út A, E; hann var sendr til íslands I. 20-24 af — rjetta: G; af óláfi konungi tryggvasyni (mgl. I) at boða trú F, A, B, I; at boða trú af óláfe tryggvasyni E. 22 fór — íslenzkr: F; var í för (ferð G) íslenzkr maðr (bortsmuldrer i B, sá at kun "v" er tilbage af "m"). B, G; var íslenzkr maðr A, E, I. guðleifr: F, A, B, E, I; guðleifr G 22-23 hann — ara: F, A, B, I; hann var ara-s. G; ara-s. E. 23 márs: — "marf" A og G, "márf" B, "mars" E, "m|arf" I; "maff" F. atla-sonar: F, A, B, G, I; mgl. E. 24 skjálga: F, A, E, G, I; gamla B. hins: F, B, G, I; mgl. A, E. útryggs: F, A, B, G, I; sigtryggs E (der først har skrevet "vbavf," snarere end "vkavf," [i begge tilfælde med av i ét tegn], men derpå overstreget dette ord). 25 hjörleifs: F (e lidt forskrevet), A, B (I forskrevet), E, I; "høðleiff" G. hins: F, B, E, G, I; mgl. A. 25-26 hörðalandskonungs: F, A, B, I; hörðakonungs E; mgl. G. 26 guðleifr: F, A, B, E, I; guðleifr G (hvor i øvrigt det følgende -maðr er udeglemt). ok (foran manna): F, A, B, E, G; mgl. I. 27 hraustastr: F, B; "huan|ooazstr" G; róskastr A, E, I. bjoggu: F, A, B, G, I; eru nefðir, er bjoggu E 28 hjet — ketill: F; het annarr þórleifr ok (!) ketill A; het annarr ketill en annarr þórleifr E; þórleifr ok ketill I; het annarr þórleifr (þórleifr G) en annarr ketill ("þóskell" B, der måske har tænkt på den þórkell, der omtales i begyndelsen af næste kap) B, G. 29 hólmsteins: F, A, B, G, I; hallstelus E. hins: G; mgl. F, A, B, E, I. 30 þeir: F, A, E, I; þeir bræðr B, G. til: F, A, B, E, G; mgl. I. mönnum: F, A, B, E, I; mgl. G.

at eiga kaup við þessa menn. Þetta spurði hallr af síðu. hann bjó at þváltá í álptafirði. hann reið til skips við þrjá tigu manna. hann ferr þegar á fund þangbrands ok mælti til hans 'hvárt ganga 'ekki mjök kaupin?' hann sagði, at svá var. 'nú ³⁵ 'vil ek segja þjer mitt eyrendi' segir hallr 'at ek 'vil bjóða yðr öllum heim til mín ok hættá á, hvárt 'ek geta kaup fyrir yðr'. þangbrandr þakkaði hánnum ok fór til þváltár. um haustit var þat, at þangbrandr var úti einn morgin snemma ok ljet skjóta sjer ⁴⁰ tjaldi ok söng messu í tjaldinu ok hafði mikil við; því at hátíð var mikil. hallr mælti til þang-

³¹ þessa menn: B, G; þá F, A, E, I. ³¹⁻³² spurði — síðu: F, A, E; spyrr hallr af síðu B, G; spyrr síþohallr, er fyrr var nefndr I. ³² hann bjó: F, E, I; Hallr bjó A (*der begynder et nyt kap. med Hallr*); hann bjó þá B, G. hann (*foran reið*): F, A, B, G; hallr E, I (*hvor i övrigt det fölg. verbum er udeglemt*). ³³ við: F, A, B, G, I; með E. ³³⁻³⁴ ferr — þangbrands: F, A, E (*dog fór for ferr*), I; fór þegar á fund við þangbrand (*feilskr. þugbnd*) G; fór þegar at sinna þangbrand B. ³⁴ til hans: F, A, B, E, G; við hann I. hvárt ganga: B; ganga A, I; hvárt gengr G; gengr F, E. ³⁵ kaupin: F, B, E, G; kaupin við menn A, I. sagði — var: F (*sagði forkortet .f.*), A (*som F*), B; segir, at þat var E; "fv.", at svá væri I; "qð[o]oo ua" G. ³⁵⁻³⁶ nú — þjer: F (*dog uden þjer*), A, B, E, I (*som F*); ek mun segja þer G. ³⁶ at F, A, B, E, G; *mgl. I.* ³⁷ öllum — míu: F, A, B, E, I; heim öllum G. ³⁸ geta kaup fyrir: A, I; geta keypt fyrir F; get keypt fyrir E; sæ keypt fyrir B; get keypt við G. ³⁹⁻⁴⁰ til — snemma: G (*hvor nu i haustit er bortrevet*); til þváltár. þat var um høstlit einn myrgin snemma, at þangbrandr var úti B; þangat, um haustit var þat, at þangbrandr var úti snemma um morgin A, I; þangat. þat var um haustit, at þangbrandr (*feilskr. þoz.bnd*) var úte snemma um morgunlun E; þangat um haustit. þat var einn morgin, at þangbrandr var úti snemma F. ⁴⁰⁻⁴¹ skjóta sjer tjaldi: B, G; skjóta tjalde A, E; reisa tjald I; skjóta landtjaldi F. ⁴¹ messu í tjaldinu: A, G, I; þar "m." í tjaldinu E; messo í B; messu F. ⁴² því — mikil: F, A, B, E, I; *mgl. G.* ⁴²⁻⁴³ til þangbrands: F, A, E, I; þá ill þangbrands B; *mgl. G.* ⁴³ þenna dag: F, A, B, G, I;

brands 'í hverja minning heldr þú þenna dag?'
 'michael engill á daginn' segir hann. 'hver rök
 45 'fylgja engli þeim?' segir hallr. 'mörg' segir þang-
 brandr 'hann skal meta allt þat sem þú gerir bæði
 'gott ok illt — ok er hann svá miskunnsamr, at
 'hann metr allt þat meira, sem vel er gört'. hallr
 mælti 'eiga vilda ek hann mjer at vin'. 'þat munt
 50 'þú mega' segir þangbrandr 'ok gefz þú hánnum
 'þá í dag með guði'. 'þat vil ek þá til skilja'
 segir hallr 'at þú heitir mjer því fyrir hann, at
 'hann sje þá fylgjuengill minn'. 'því mun ek

dag þenna E. ⁴⁴ 'michael — hann: G; þangbrandr s. 'í minning
 michaels höfuðengils' B; 'michaels engils' s. þangbrandr (hann E)
 A E; hann "fv." 'michaels engils (e bortrevet)' I; 'michaels engill'
 s. hann F. ⁴⁴⁻⁴⁵ 'hver — hallr: E (fylgja feilskr. lýgja), I; 'hvat
 fylgir engli þeim?' s. hallr F, B, G; mgl. A. ⁴⁵⁻⁴⁶ 'mörg' segir
 þangbrandr: E, I; 'mart gott' s. þangbrandr (þang forskrevet í B)
 F, B, G; mgl. A (hvor skriveren öiensynlig har forvezlet det þang-
 brandr, der er anført i note 100 ⁴⁴, med þangbrandr på dette
 sted). ⁴⁶⁻⁴⁷ þat — illt: I; gott þat er þú gerir B, G; þat er þú
 (forskr. E) gerðir (gerir E) vel F, A, E. ⁴⁷ ok er hann: F, A, B, E;
 ok er G; er hann ok I. ⁴⁸ allt þat meira: A, G, I; þat allt meira
 (meir E) F, B, E. sem — gört: E (dog er for sem), I; sem þú
 gerir vel G; er (sem B, at A) hánnum þikkir vel F, A, B. ⁴⁸⁻⁴⁹ hallr
 — vin: F, B (hvor "a" i "villða" og "vi" i "vin" er halvt bort-
 smuldret), G, I (dog mer hann for hann mjer); 'eiga vilda ek hann'
 s. hallr 'mer at vin A; 'eiga vilda eg' s. hann 'at varðalds (skrevet
 vðals og rettet til vðals) -engill E (hvor noget savnes). ⁵⁰ þang-
 brandr: F, A, B, G, I; hann E. ⁵¹ þá (foran i): F, A, B, E, G; i
 vald I. þat — skilja: B (v halvt bortsmuldret og skil forskrevet),
 I; þat vil (ek udeglemt) þá skilja til F; þá vil eg þat til skilja E;
 ok vil ek þat þá til skilja A (sikkert feilagtig); þat vil ek til skilja
 G. ⁵² segir hallr: F, A, B, G, I; mgl. E. mjer því fyrir hann: G;
 mer því I; þá því fyrir hann B; því fyrir hann F, A; því E. ⁵³ þá
 fylgjuengill: F, A, I; fylgjuengill E; gæzluengill B; varðhaldsengill G.
⁵³⁻⁵⁴ mun -- þjer: B; vil ek heita þer E, G; mun ek heita F, A, I.

'heita þjer' segir þangbrandr. tók hallr þá skírn ok öll hjú hans.

55

101. Um várit eptir fór þangbrandr at boða kristni ok hallr með hánum. enn er þeir kvámu vestr um lónsheiði til stafafells, þá bjó þar þór-kell. hann mælti mest í móti trúnni ok skoraði þangbrandi á hólm. þá bar þangbrandr róðukross 5 fyri skjöldinn. enn þó lauk svá með þeim, at þang-brandr hafði sigr ok drap þórkel. þaðan fóru þeir til hornafjarðar ok gistu í borgarhöfn fyri vestan heinabergssand. þar bjó hildir hinn gamli. hans son var glúmr, er fór til brennu með flosa. þar 10 tók við trú hildir ok hjú hans öll. þaðan fóru

⁵⁴ tók — skírn: F, A, E; tók hallr þá við skírn B, G; var hallr þá skírd I. ⁵⁵ hjú: F, A, B, E, I; hjón G.

101. ¹⁻² fór — hánum: F, B, — *ligeledes (kun með trú for kristni)* A, E, I; það þangbrandr, at menn skildu skíraz ok taka við trú, ok fóro þeir hallr vestr (*skrevet ueft*) í sveitir G. ³ vestr um: F, A, B, I; vestr lífr G; um E. stafa-: F, A, B, E, I; "háfa" G. þá bjó þar: A, B, E, I; þar bjó F, G. ⁴ mest — trúnni: F, B (*dog á for i*), G, I (*trúnni skrevet trveni*); mest (*mgl. E*) í móti trú A, E. ok: F, A, E, G, I; hann B. ⁵ þangbrandi: A; *forkortet* F, B, E, G, I. þá: F, A, B, E, G; þar I (*mulig skrivfeil, foranlediget ved det følgende bar*). róðu-: F, A, B, G, I; *mgl. E*. ⁶ skjöldinn: F, A, B, E, I; "skiöld"ooo G. enn — þeim: F, A; enn svo lauk með þeim E; lauk svá með þeim I; "z (*halvt bortsmuldret*)" lauk svá B; oooo"uk 3" G. ⁷ drap: F, A, E, G, I; drap hann B. ⁸ til hornafjarðar: F, A, E, G ("1 h0"ooooo), I; í hornafjörð B. vestan: F, A, E, G, I; austan (!) B. ⁹ heinabergssand: F, A, B, G; heinabergsland E (*wright*); heinabergsland I (*máske ved feillæsning*). ⁹⁻¹⁰ gamli — glúmr: F, A, B, I; oooooo"glumr h̄ son ú glumr" G (*der sål. må antages at have skrevet ordene hans — glúmr to gange*); gamle. hans s. var glúmr hildisson (*skrevet hildi. f*) E. ¹⁰ fór til brennu: F, A, B, E, I; til brennu fór G. ¹⁰⁻¹¹ þar — hildir: F, A, B, E (*hildir feilskr. hildi z hildi*); hildir tók þar við trú I; oooooo G. ¹¹ hjú: F, A, B, E, G; hjón I.

þeir til fellshverfis ok gistu at kálfafelli. þar
 bjó kolr þórsteinsson frændi halls, ok tók hann
 við trú ok hjú hans öll. þaðan fóru þeir til
 15 breiðár. þar bjó össurr hróaldsson frændi halls
 ok tók við primsigning. þaðan fóru þeir til svína-
 fells, ok tók flosi primsigning enn hjet at fylgja þeim
 á þingi. þaðan fóru þeir vestr til skógahverfis ok
 gistu í kirkjubæ. þar bjó surtr ásbjarnar-son,
 20 þórsteins-sonar, ketils-sonar hins fílska. þeir höfðu
 allir verit kristnir langfeðgar. eptir þat fóru þeir
 ór skógahverfi ok til höfðabrekku. þá spurðiz allt
 um ferð þeira. maðr hjet galdralhjedinn, er bjó í

12 at: F, A, B, G, I; á E. 13-14 ok tók — öll: F, A, E (dog uden hann; hans forkortet som hann), G (hvor öll er bortrevet), I (dog hjón for hjú); oversprunget i B (se næst følgende note). 14-16 þaðan — við primsigning: G (hvor dog þaðan — breið- er bortrevet); þaðan fóru þeir til breiðár, ok bjó þar özurr hróaldss. frændi halls (frændi halls mgl. I). hann tók primsigning A, E, I; ok tók við primsigning B (hvis original öiensynlig har stemt overens med G, men skriveren er sprunget fra halls til halls); mgl. F (i det en skriver har sprunget fra þaðan til þaðan). 16-17 þaðan — primsigning: F, A, B (dog "þ primsigning" [= við primsigning] for primsigning), E (der skriver f'm [= frim] for prim-), I (med skrivfeilen Sveina for svína-); mgl. G (hvor man har sprunget fra primsigning til primsigning). 17 enn: F, A, B, E, I; ok G. hjet — þeim: F, A, E ("h. at fygja [f] þm"), G, I; hallr het at veita hánnum B (urigt). 18 vestr: F, A (hvor i övrigt þeir er forkortet þ), B, E, I; mgl. G. 19 surtr: A, E, I; svart F, B, G. ásbjarnar-: F, A, B (skrevet afbuan), G, I; "afbrians" (?) E (. Alle membraner [F, A, B, E, G, I] lade ásb. være søn af þórsteinn — ikke, som Landnám, omvendt). 20 fílska: F, A, B, E, I; "fuzka" G. 20-21 höfðu — -feðgar: F, G; höfðu verit allir kristnir (skrevet kristn) langfeðgar B; höfðu aller langfeðgar verit kristnaðir A; höfðu allir feðgar verit kristnir E; feðgar höfðu allir verit kristnir I. 22 ór — ok: F, A, I; ór skógahverfi B, G; mgl. E. þá: F, A, B, E, I; þar G. 22-23 allt um ferð: B; allt um ferðir F (hvor det ikke er ganske sikkert, om ikke noget er tilføjet over U), E; allt fyrir um ferð A, I (hvor det

kerlingardal. þar keyptu heidnir menn at hánum, at hann skyldi deyða þangbrand ok föruneysi hans. ²⁵ hann fór upp á arnarstaksheiði ok esldi þar blót mikit. þá er þangbrandr reið austan, þá brast í sundr jörðin undir hesti hans, enn hann hljóp af hestinum ok komz upp á bakkann; enn jörðin svalg hestinn með öllum reiðingi, ok sá þeir hann ³⁰ aldri síðan. þá lofaði þangbrandr guð.

102. Guðleifr leitir nú galdráhjedsins ok finnr hann á heidinni ok eltir hann ofan at kerlingardalsá ok komz í skotfæri við hann ok skýtr til hans spjóti ok í gegnum hann. þaðan fóru þeir til dyrhólma ok áttu þar fund, ok boðaði þangbrandr 5

fölgendę þeirra er forkortet på en usædvanlig måde, nemlig þf); um ferð G. ²³ er: F, A, B, E, I; hann G. ²⁴ þar — hánum: F, A, B, I; heidner menn keyptu at hánum E; at hánum keyptu heidnir menn G. ²⁵ deyða: F, A, B, E, G; drepa I. föruneysi hans: F, A, B, E, I (-neyti feilskr. netu); lið hans allt G. ²⁶ hann fór: F, B, G; ok fór hann A, E, I þar: F, A, B, E, I; mgl. G. ²⁷⁻²⁸ þá brast — jörðin: F (sundr skrevet svnd), A, B, E; þá brast jörðin í sundr I; brast í sundr jörd G. ²⁸ hans: F, B, E, G; þangbrands A; mgl. I. ²⁸⁻²⁹ enn -- bakkann: F (á skrevet to gange ved sideskifte), A, B, G; enn (feilskr. En/en) hann komst upp á bakkann af hestinum E; ok komz hann upp á bakkann I. ³⁰ reiðingi: F, A, E, G, I; reiðinginum B. ³⁰⁻³¹ hann aldri: F, A, B, E, G; aldri hann I.

102. ¹ leitir nú: F; leitir A, B, G; leitaði E, I. finnr: F, A, B, G; fann E, I. ²⁻³ eltir — -dalsá: A (dog "a" for al [sikkert ikke = ál], E (dog uden ofan), I; eltir (elti B) hann ofan at kerlingardal F, B; hljóp hann ofan í kerlingardal G. ³ ok — við hann: F, B; "q komz h (beskadiget, men dog sikkert) ooo | kot feru ú h⁴ G; hann komz (kemz A) í skotfæri við hann A, I; mgl. E. ³⁻⁴ skýtr — spjóll ok: E, G; sköt spjóll til hans ok B; skýtr til hans spjótinu ok A; skýtr spjótinu til hans ok F; skýtr til hans spjótino. flýgr þat I. ⁴ fóru: F, A, B, E, G; fara I. ⁵ ok — fund: F, A, B, I; oooooooooo G; mgl. E. boðaði þangbrandr: B, G; boðaði hann A; boðuðu E, I; buðu F.

þar trú ok kristnaði þar ingjald son þórkels há-
 eyrartyrðils. þaðan fóru þeir til fljótshlíðar ok
 boðuðu þar trú. þar mælti mest í mót vetrliði
 skáld ok ari son hans, ok fyri þat vágu þeir vetr-
 10 liða, ok er þar um kveðin vísa þessi
 ryðfjónar gekk raynir
 randa suðr á landi
 beðs í bœnar smiðju
 baldrs sig talum halda.
 15 sóknbeiðir ljæt síðan
 snjallr morðhamar gjalla
 hauðrs í hattar steðja
 hjaldrs vetrliða skaldi.

þaðan fór þangbrandr til bergþórshváls, ok tók
 20 njáll við trú ok öll hjú hans. enn mörðr valgarðs-
 son gekk mest í móti. þeir fóru þaðan út yfir

6-8 ok kristnaði — trú: *B* (kristnaði skrevet uden t, þórkels udeladt [vistnok ved feilskrift], háeyrar skrevet hæýjar), *E* (der har skrivfeilen hæýra: for háeyrar, — ligeledes har den buðu for boðuðu); ok kristnaðiz þar ingjaldr son þórkels háeyrar (hæýjar *A*, hæýjar *I*)-tyrðils. þaðan fóro þeir til fljótshlíðar ok boðuðu (buðu *F*, *A*) þar (mgl. *I*) trú *F*, *A*, *I*; mgl. *G* (hvor skriveren har sprunget fra trú til trú). 8 mælti — mót: *F*, *A*, *E*; mælti mest í móti þeim *I*; mæltu mest í mót *B*; mælti í móti *G*. vetrliði: *F*, *A*, *E*, *I*; vetrliði *B*, *G*. 9-10 ok fyri — þessi: *F*, *A*, *B* (dog vetrliða for vetrliða), *I* (dog kveðin um for um kveðin); ok fyri þat vágu þeir vetrliða skáld, ok er þar um at tala ok kveðinn vísa þessi *E*(!); mgl. (tillige med verset) *G*. 10 þaðan fór þangbrandr: *F*, *A*, *I*; þá fór þangbrandr *B*; þaðan (ok þaðan *G*) fóro þeir *C*, *E*, *G*. 20 við — hans: *F*, *A*, *B* (trú skrevet trív, men v næsten helt bortsmuldret), *C*, *E*, *G* (dog uden við); við trú ok hjú hans öll *I*. 20-21 enn — móti: *B* (dog á for í), *C*, (som *B*), *G*; enn þeir mörðr ok valgarðr gengu mjög í móti trú (trúnni *I*; mgl. *F*) *F*, *A*, *I*; mgl. *E*. 21 þeir fóru: *C*, *G*; fóro þeir *A*, *E*, *I*; ok fóro þeir *F*, *B*. út: *F*; vestr *A*, *B* (vestr [men nær ved at bortsmuldre]), *C*, *E*, *I*; austr (ved feilskrift) *G*.

ár. þeir fóru í haukadal ok skírðu þar hall, ok
 var hann þá þrevetr. þaðan fóru þeir til gríms-
 ness. þar esldi flokk í móti þeim þórvaldr hinn
 veili ok sendi orð úlfi uggasyni, at hann skyldi ²⁵
 fara at þangbrandi ok drepa hann, ok kvað til
 vísu þessa

úskelfum man 'ek ulfi
 einhendis boð senda
 mjer 'es við stála stýri 30
 stugglaust syni ugga,
 at gnýskúta geitis
 goðvarg fyrir argan
 þann 'es við ragn of rignir
 reki hann enn vjer annan. 35

úlfr uggason kvað aðra vísu í móti
 tekkat ek sunds þó 'at sendi
 sannraynir boð tanna
 hvarfs við hlayskarfi
 hárbards vjea fjarðar. 40

²² þeir fóru: *F, A, B, E, I*; þeir kómu *G*; þá kómu þeir *Ct*. skírðu þar hall: *F*; skírðu hall *A, E, I*; skírðiz þar (*mgl. G*) hallr *B, Ct, G*.
²³ þá: *F, A, B, E, G, I*; *mgl. Ct*. fóru þeir: *A, B, Ct, E, G*; fór hann *F, I*. ²⁴ þar: *F, B* (*r forskrevet*), *Ct, G*; þá *A, E, I*. í móti þeim: *A, B* (*dog á for i*), *Ct* (*som B*); í móti þangbrandi *G* (*der udelader flokk — vistnok ved feilskrift*); í móti hánum *F, E, I*. hinu: *A, B, Ct, E, G, I*; *mgl. F*. ²⁵ ok sendi: *F, A, E, G, I*; ok sendi hann *Ct*; hann sendi *B*. at hann skyldi: *F, A, Ct, E, G, I*; "at (*nær ved at bortsmuldre, men tydeligt*) þi:" ||oooo *B*. ²⁶ þangbrandi — hann: *F, A, E, I*; þangbrandi ok drepa þegar í stað *Ct*; þeim *G*. ²⁶⁻²⁷ til vísu þessa: *F, A* (*þessa forkortet og noget utydel.*); hann til vísu þessa *Ct*; til hans vísu þessa *I*; vísu þessa *E*; vísu *G*. ³⁰ uggason: *A, Ce, Ct, E, G, I*; *mgl. F*. aðra vísu í: *F, A, Ce, I*; vísu aðra í *E, G*; aðra á *Ct*.

esat ráfáka rækis
rang esu mál á gangi
sje 'ek við mínu meini
mínligt flugu at gína.

- 45 'ok ætla ek ekki' sagði úlfr 'at vera ginningarfíll
'hans. enn gæti hann, at hánúm vefiz eigi tungan
'um höfuð'. ok eptir þat fór sendimaðr aptr til
þórvalds hins veila ok sagði hánúm orð úlfs. þór-
valdr hafði mart manna um sik ok hafði þat við
50 orð at sitja fyrri þeim á bláskógaheiði. þeir þang-
brandr ok guðleifr riðu ór haukadál. þeir mættu
manni einum, er reið í mót þeim. sjá spurði at
guðleifi. ok er hann fann hann, mælti hann 'njóta
'skalt þú þórgils bróður þíns á reykjahólum, at ek

45 ek ekki: F, A, C_s, E, G, I; ekki ek C_t. sagði úlfr: C_t, I (meget utydel.); s. (segir E) hann F, A, E; mgl. C_s, G. 46 enn: F, A, C_t, E, I; ok C_s, G. 46-47 hánúm — höfuð: F, A, C_s, C_t (dog "h" [der ellers betyder hann] for hánúm), E (dog höfuðit for höfuð), G (af "hán" [= hánúm] er kun "h" tilbage); eigi "vefizi" tungan um höfút hánúm I. 47-48 ok — veila: F, A, I (dog er ok næsten ulæseligt); eptir þat fór sendimaðr aptr til þórvalds G; sendimaðr fór aftr til þórvalds vella E; ok eptir (þat savnes) fóro sendimenn aptr til þórvalds hins (feilskr. hín) veila C_t; eptir þat fóru sendimenn aftr til þórvalds C_s (hvor dog det følgende verb står i ental [sagði]). 48 sagði hánúm: F, A, C_s (se næst foreg. note), E, G, I; sögðu C_s. 49 um sik: F, A, C_s, C_t, E, I; mgl. G. 50 þeim: F, A, C_s, C_t, E, I; mgl. G. 50-51 þang- — -dal: F, C_s (det sidste mandnavn forkortet guðl.), C_t (dog riðu nú for riðu), I; þangbrandr riða frá haukadál ok guðleifr A; þangbrandr riðu frá haukadál E; guðleifr ok þangbrandr riðu ná um dal G. 51 þeir mættu: C_s, C_t, G, I; þeir (ok E) mættu þá (þar F) F, A, E. 52 er — þeim: F, A, C_s, C_t, G, I; mgl. E. sjá spurði: A (dog sá for sjá), C_s (hvor dog verbet er forkortet þþ [máské nutid]), C_t, E (som A), G, I (som A og E); spurði sjá F. 53 ok er — mælti hann: F, A, E, G (dog þá mælti for mælti), I; er hann fann þá ok (hann C_t) mælti C_s, C_t. 54 þórgils: F, A, C_s, C_t, E, I; þorgeirs G. reykja-: F, A, C_s, G, I; "reyk

‘vil gera þjer njósn, at þeir hafa margar fyrísátir 55
 ‘— ok þat með, at þórvaldr hinn veili er með
 ‘flokk sinn við hestlæk í grímsnesi’. ‘ekki skulu
 ‘vjer ríða at síðr’ segir guðleifr ‘til fundar við
 ‘hann’. ok sneru þeir síðan ofan til hestlækjar.
 þórvaldr var þá kominn yfir lækinn. guðleifr mælti 60
 til þangbrands ‘hjer er nú þórvaldr, ok hlaupum
 ‘nú at hánum’. þangbrandr skaut spjóti í gegnum
 þórvald, enn guðleifr hjó á öxlina ok frá ofan
 höndina; ok var þat hans bani. eptir þat ríða
 þeir á þing upp — ok hafði svá nær, at frændr 65
 þórvalds myndi ganga at þeim. veittu þeir njáll

(den nederste del af alle bogstaverne bortskären)“ C_i, “æy|ek“ E.
 54-55 at ek — þjer: F (hvor dog ek mgl.), A, C_e (e i ek forskrevet, så
 at det næsten ser ud som y), C_i (den nederste del af alle bogstaverne bort-
 skären), E, I (dog því at for at og þjer udeladt); at ek ber þer G. 55 þeir
 hafa: F, A, C_e (I noget beskadiget), C_i (“þv i^o [den nederste del af
 begge ordene bortskären]“), E, G; - þer “ei^o“ I. margar fyrísátir:
 F, A, I; “mgar (at ikke fuldkommen tydeligt, men synes dog sikkert)
 i fatv“ E(!); “m^og^o i sat“ G; “marg^o i fat“ C_e. 57 flokk sinn:
 F, A, C_e, E, I; flokki sínum G. við — -nesi: F, A, C_e, E (dog
 hestlæk for hestlæk); við læk þann, er hestlækr (skrevet næst lækr)
 heitir, i grímsnesi I; i grímsnesi við hestlæk G. 58 vjer: A, E, G;
 vær nú C_e; “v^o“ F (hvor dog ¹ over v er lidt uformeligt), I. 59 hann:
 F, A, E, I; þá C_e, G. ok — síðan: F; ok sneru síðan C_e; sneru
 þeir þá E; sneru síðan A; sneru þeir I (hvor intet síðan eller
 þá synes at have stået, men hvor i øvrigt det følgende “ofan“ er
 næsten utæseligt); ok sneri þangbrandr G. 60 þá: A, C_e (der synes
 at stå “þaa“, men det sidste bogstav er forskrevet), E, G; mgl. F, I
 61 til þangbrands: F, A, E, G, I; “þa^o þangb^o“ C_e (= þá við
 þangbrand). þórvaldr: F, A, E, I; þórvaldr hinn veili C_e, G.
 62 nú (foran at): F, C_e; mgl. A, E, G, I. 63-64 á — höndina: F
 (öxlina feilskrevet avhna [av i ét tegn]), A (öxlina feilskr. aulina), G,
 I; ofann frá höndina E; á höndina ok af við öxlina C_e 64 ok var:
 A; var I; ok varð F, C_e, E, G. 64-65 eptir — upp: F, A, C_e (dog ríðu
 for ríða), G (som C_e), I (dog uden upp); síðann ríða þeir til þings E.
 65 svá: F, A, E, I; mgl. C_e, G. 66 þeim: A, C_e, E, G, I; hánum F.

ok austfirðingar þangbrandi. hjalti skeggjason kvað
kviðling þenna

70 spari 'ek eigi goð gayja
gray þykki mjer frayja
[æ man annat tveggja
óðinn grey eða freyja].

hjalti fór útan um sumarit ok gissurr hvíti. enn
skip þangbrands braut austr við búlandsnes, ok
75 hjet skipit vísundr. þangbrandr fór allt vestr um
sveitir. steinunn kom í mót hánum móðir skáld-
refs. hón boðaði þangbrandi heiðni ok taldi lengi
fyrir hánum. þangbrandr þagði, meðan hón talaði,
enn talaði lengi eptir ok sneri því öllu, er hón hafði
80 mælt, í villu. 'hefir þú heyrt þat' sagði hón 'er þórr

66-67 veittu — -firðingar: *F, A, Ce* (*dog ok veittu for velttu*), *G* (*som Ce*), *I*; austfirðingar veittu þeim *E*. 67 hjalti — kvað: *F, A, E, G*; hjalte skeggjas. kvað þá *Ce*; oooooo| þa *Ci*; ok hjalti skeggjas. — hann kvað *I*. 74 þangbrands: *F, A, Ce, E, I*; meðens der i *G* kunde have stået þeirra þangbrands. austr: *F, A, Ce, Ci, G, I*; *mgf. E*. 74-75 ok — vísundr: *F* (*skibets navn skrevet vísund*), *A* ('vísund'), *Ce, E*; skipit het vísundr *G*; *mgf. I*. 75 þangbrandr fór: *A, Ce, E, G, I*; ooo| 'for' *Ci*; þeir þangbrandr fóro *F*. 75-76 allt — sveitir: *F, A*; vestr um sveitir *I*; allt vestr um dall *Ce, G* (*hvor de to sidste bogstaver ere bortrevne*); "allt veft" oooo *Ci*; utan um sumarit *E*. 76 steinunn: *A, E, I*; steinvör *F, Ce, G*. 77 þangbrandi: *F, A, E, I*; hánum *Ce, G*. lengi: *F, A, Ce, Ci, E*; "len|oooo" *G* (*hvor der synes at stå et tegn over i, hvilket, i forbindelse med den plads, det bortrevne synes at have optaget, måske antyder, at her har stået noget mere — f. ex. lengi um?*); *mgf. I*. 78-79 þangbrandr — eptir: *F, A* (*talaði þá det første sted forkortet tal'*); þangbrandr þagði á (eðler at?) meðann at hón taldi enn talaði lengi eftir *E*; þangbrandr þagði meðan hón taldi lengi eptir *I* (*hvor enn talaði er oversprunget [i övrigt er hóu — eptir temmelig afbleget, især det sidste ord]*); hann þagði meðan, en (*hann indskyder G*) talaði (*taldi G*) leingi síðan *Ce, G*; oooooo|'ingi síðan" *Ci*. 79-80 öllu — villu: *A*; í villu, er hón hafði mælt *F, Ce*; öllu, er (*sem I*) hón hafði mælt *E, G, I*. 80 þat: *F, A*; *mgf. Ce, Ci, E, G, I*. sagði hón: *sál* (*verbet*

‘bauð kristi á hólm, ok þorði kristr eigi at berjaz
 ‘við þór?’ ‘heyrð hefi ek’ segir þangbrandr ‘at
 ‘þórr var ekki nema mold ok aska, ef guð vildi
 ‘eigi, at hann lifði’. ‘veizt þú’ segir hún ‘hverr
 ‘brotit hefir skip þitt?’ ‘hvat segir þú til?’ segir 85
 hann. ‘þat mun ek segja þjer’ segir hún

braut fyri hjallu gæti
 band ráku val strandar
 magfelliandi mellu
 mástalls vísund allan.

90

hlífðit kristr þá ‘es knayfði
 knarr malmfeta varrar
 lítt hygg ek at guð gætti
 gylfa breins at einu.

ok enn kvað hún aðra vísu

95

þórr brá þvinnils dýri
 þangbrands ór stað langu
 hrísti borð ok baysti
 barðs auk laust við jarðu.

forkortet .f. eller l.) F, A, C_e, G, I; "lag" | ooo C_t; mgl. E. er þórr: F (selvlyden i þórr forskrevet), A, C_e ("e" þoi" begge ord noget beskadede), G; at þórr E, I. ⁸¹ þorði kristr: C_e, C_t (ooo|"ði k'ft"); þorði hann F, G; treystiz hann A, E, I. ⁸² heyrð hefi ek: F, C_e, G; heyrð hefi ek þat A, I; þat hefi eg heyrð E. ⁸³ var — ef: F (var forkortet v, men "ikke ganske tydeligt"); var ekki nema aska, ef G, "var eki nēa (af dette ord er den sidste del af n og hele den nederste del af e bortsmuldret) afka (kun det sidste a og den forreste del af det første er nu tilbage)" C_e; væri (feilskr. væ|nec [c dog ikke fuldendt] E) ekki nema (annat en A) mold ok aska, þegar A, E, I. ⁸⁴ lifði: F, A, C_e, C_t, E, I; væri G. veizt þú: F, A, C_e, E, I; "veiztu þu þ" G. ⁸⁵ brotit hefir: F, C_e, E, G, I; braut A. til: F, A; til þess C_e, E, G, I. ⁸⁶ þat — hún: F, A, C_e, E, G (dog "ma" for man); hún kvað vísu I. ⁸⁷ ok — vísu: F; ooooo"aða vífv" (efter dette ord ses begyndelsen af et større bogstav, vistnok þ) C_t; aðra vísu kvað hún A, E, I; mgl. C_e, G.

100

mana skíð umb sjá síðan
sundfært atals grundar
bregg því at hart tók leggja
hánum kennt í spánu.

eptir þat skildu þau þangbrandr ok steinunn, ok
105 fóru þeir vestr til barðastrandar.

103. Gestr oddleifsson bjó í haga á barða-
strönd. hann var manna vitrastr, svá at hann sá
fyrir örlög manna. hann gerði veizlu í móti þeim
þangbrandi. þeir fóru í haga við sex tigu manna.
5 þá var sagt, at þar væri fyri tvau hundruð heid-
inna manna ok þangat væri ván berserks þess er
útryggr hjét; ok váru allir við hann hræddir. frá
hánum var sagt svá mikit, at hann hræddiz hvártki

104-105 eptir — -strandar: *F* (*dog steinvör for stelnunn*), *Ce* (*der dog udelader ok steinunn*); oooooo"z steinv"ooooo *Cz*; eptir þat (*disse to ord meget afblegede i A*) skildu (*tillige med de to næst foregående ord næsten ulæseligt i I*; skilduz *A*) þau steinunn ok þangbrandr, ok fóru þeir vestr til barðastrandar (*meget afbleget i A*) *A, I*; eftir þat skildu þau steinunn ok þangbrandr *E*; *mgl. G*.

103. ¹ oddleifsson: *F, A, Ce, G, I*; het maðr ok var oddleifss. — hann *E*. ² manna vitrastr: *F* (*feilskrevet m̄ vitz*), *A, Ce, E* (*feilskrevet m̄ vitrazv*), *I*; vitrastr manna *G*. ³ örlög: *F* ("örlav [av i ét tegn]"), *A* ("örlug"), *Ce* ("örlaug"), *E* (*som F*), *G* ("örlög"); óorðna luti ok örlög ("avrlav [av begge steder i ét tegn]") *I*. ³⁻⁴ hann — -brandi: *F, A, Ce* (*dog uden þeim*), *E, G* (*som Ce*); *mgl. I*. ⁴ þeir — tigu manna: *F, A, Ce* (*dog með for við*), *E, G* (*som Ce*); *mgl. I*. ⁵ þá — væri: *F, A, Ce* (*dog var for væri*), *G, I* (*dog þat for þá*; þar ulæseligt); þar var *E*. ⁶ ok þangat væri: *F, A* (*væri [forkortet úi] meget afbleget*); ok þangat var *Ce, I*; þá var þat ok sagt, at þangat væri *G*; þangat var *E*. ⁶ berserks: sál. *A, Ce, E, G, I*; men feilskrevet b'ferkfa i *F* (*hvor skriveren først har sat "b'ferkia", derpå rettet "i" til "r" [hvorved dette bogstav har fået en i denne membran usædvanlig kort form], men glemt at udprykke "a"*. — *Olavius har öiensynlig taget det sidste "r" for "i" [=]*). þess: *F, A, Ce, G, I*; elus *E*. ⁷ allir: *F, A, Ce, E, G*; allir menn *I*. ⁸ var — mikit: *F* (*der dog for var sagt*

eld nje egg; ok váru heiðnir menn hræddir mjök. þá spurði þangbrandr, ef menn vildi taka við trú. 10 enn allir heiðnir menn mæltu í móti. 'kosti mun 'ek yðr gera' segir þangbrandr 'at vjer skulum 'reyna, hvár betri er trúan. vjer skulum gera 'elda þrjá. skuluð jer heiðnir menn vígja einn 'enn ek annan, enn hinn þriði skal úvígðr vera. 15 'enn ef berserkrinn hræðiz þann einn eldinn, er 'ek vígi, enn veðr hina báða, þá skuluð jer taka 'við trú'. 'Þetta er vel mælt' segir gestr 'ok mun 'ek þessu játa fyri mik ok heimamenn mína'. ok

blot har "f.", A, E; var svá mikít sagt I; var þat sagt C_e, G. 8-9 hræddiz — egg: A; ræddiz (E har "hræðiz" [der både kan læses hræðist og hræddist]) hvárki eld ne járn E, G (hvor i övrigt det foreg. hann er udeladt). I; hræddiz hvárki egg ne eld F; fljóði hvárki eld ne eggjar C_e. 9 mjök: F, A, C_e, G, I; við hann E. 10 spurði: F, A, E; "fþ" eller "fþ." I (tegnst over p utydeligt); "fþ" C_e; spyr G. taka við trú: F, A, C_e, G, I; við trú taka E. 11 í móti: F, G; í móti þvi C_e; mjög í móti A, I; í móte mjög E. 11-12 kosti — gera: F; kosti mun ek gera yðr A, C_e, E, I; þá kosti mun ek gera G. 12 vjer skulum: C_e, G; þer skulut F, A ("þ" fskulut" [þ temmelig afbleget og f ulæseligt]), E, I. 13-14 gera elda þrjá: A, C_e, G, I; gera iij elda E; "þ" g'igja | jellða" F (det første g rettet fra v og det sidste perpendiculart gennemstreget, uden at den øvrige forvirring er hævet). 14 skuluð — einn: A (dog med indsat ok foran skuluð), E (som A), I; skulu ("fl'v [til dels forskrevet]" F, "fcl'u" (d. e. skulu) C_e, "Sl'u" G) þer ("þ" [umiddelbar forbundet med det foregående ord]" F, "þ" C_e, "þr" G) vígja einn heiðnir menn F, C_e, G. 15 enn (foran hinn): F, A, C_e, E, G; mgl. I. úvígðr vera: F, A, I; vera úvígðr E, G; "úa uigðr" C_e (?). 16 einn eldinn: C_e; eldinn G; eld E; mgl. F, A, I. 16-17 er ek vígi: C_e, E (ek feilskr. e'), G, I (er udeglemt); er ek vígða F, A. 17 enn — báða: C_e, G; en (ok E) vepr (vaði F, A, E) yðvarn eld F, A, E, I. 18 við: F, A, E, G, I; mgl. C_e. segir gestr: sál. (med "f." eller "f." for verbet) F, A, C_e, E, G; hvorimod I sætter gestr mælti foran replikken. 18-19 mun — mína: F, A (ek þessu meget afbleget), C_e, G; mun eg þessu játa fyrir heimamenn mína ok mik E; skal svá vera I. 19-20 ok er — mælt: F, A (hafði meget utydeligt), C_e, E, G; mgl. I.

20 er gestr hafði þetta mælt, þá játuðu miklu fleiri. þá var sagt, at berserkrinn færi at bænum. ok váru þá görvir eldarnir ok brunnu. tóku menn þá vápn sín ok hljópu upp í bekkina ok biðu svá. berserkrinn hleypr at með vápnum ok inn í dyrrnar. 25 hann kemr innar í stofuna ok veðr þegar þann eldinn, er hinir heiðnu menn höfðu vígðan, ok svá hinn úvígða. hann kemr at þeim eldinum, er þangbrandr hafði vígt ok þorir eigi at vaða ok kvaðz brenna allr. hann höggr sverðinu upp á 30 bekkinn — ok kom í þvertrjeit, er hann reiddi hátt. þangbrandr laust með róðukrossi á höndina — ok

20 miklu: *F, A, I*; þessu miklu *Ce, G*; þessu ok |oooo *Ce*; *mgf. E*. fleiri: *F, Ce, G*; fleiri, ok varð at rómr (*næsten rent udsløttet i A*) mikill *A, I*; fleire, ok var góðr rómr ger at *E*. 21 færi: *F, A, Ce, E* (*skrevet to gange*), *G*; fór *I*. 21-22 ok váru þá: *F, A, E*; váro þá *I*; "z þa" *Ce* (váru altsá udeglemt); þá váro *Ce, G*. 22 brunnu: *A, Ce, E, G, I*; "bʳnn" (= brunnr) *F* (*feilskr.*). tóku: *F, A, Ce, E, I*; taka *G*. 23 vápn sín: *F, A* (vápn stærk afbleget), *E, I*; at vápna sík (*Ce og G, ooo"na figh" Ce*. upp: *F, A, Ce, E, I*; *mgf. G*. biðu: *F, A, Ce, E, G*; biðuþo *I*. 24-25 hleypr — veðr: *E* (*dog ok for hann*), *I*; hleypr at með vápnum ok inn í dyrrin. hann kemr í stofuna (*eller stufuna? [de tre mellemste bogstaver ere nemlig meget utydelige]*) innar ok veðr *A*; hljóp inn með vápnum. hann kemr í stofuna ok veðr *F*; ooo"hop (*li utydel.*) ii meðr" | ooooo *Ce*; hljóp inn með vápnum. enn er hann kemr í stofuna, þá (*mgf. G*) veðr hann *Ce, G*. 25-26 þann eldinn: *F, Ce, G*; "þax (þ utydel.) ellð" *Ce*; eldinn þann *A, E, I*. 26 hinir heiðnu menn: *F, G, I*; hinir heiðnu *A* (*til dels noget afbleget*); heiðnr menn *Ce*; "her" |ooooo *Ce*; heiðnr *E*. höfðu vígðan: *I*; vígðu *F, A, Ce, E, G*. 26-27 ok svá hinn úvígða: *I*; *mgf. F, A, Ce, E, G*. 27 hann — eldinum: *I*; ok kemr hann (*mgf. F, Ce, E, G*) at eldi (eldinum *F*; *mgf. Ce, G*) þeim *F, A, Ce, E, G*. 28 vígt: *F, A, Ce, E, G*; vígþan *I*. þorir — vaða: *F, Ce, G*; þorði eigi at vaða þann eldinn (eld *E*) *A, E, I*. 29 kvaðz brenna allr: *F, A*; kvezt brenna allr *E*; ooo"allr brenna" *Ce*; kvez allr brenna *Ce, G, I*. á: *F, A, E, I*; í *Ce, G*. 30 ok kom: *A, E, G, I*; enn þó kom *Ce*; ok kemr *F*. 31 róðukrossi á höndina: *F, A, Ce, Ce, G, I*; krosse á höndina berserk-

varð jarategn svá mikil, at sverðit fjell ór hendi berserkinum. þá leggur þangbrandr sverði fyri brjóst hánnum, enn guðleifr hjó á höndina svá at af tók. gengu þá margir at ok drápu berserkinn. eptir 35 þat spurði þangbrandr, ef menn vildi taka við trú. gestr kveðz þat eitt um hafa mælt, er hann ætlaði at halda. skírði þangbrandr þá gest ok öll hjú hans ok marga menn aðra. rjædz þá þangbrandr um við gest, hvárt hann skyldi nakkvat fara í 40 fjörðu vestr. enn gestr latti þess ok kvað þar

inum E. 31-32 ok varð — mikil: F (jarategn skrevet jarategn), A (jarategn skrevet jarategn); "q vð (sál, som det synes) jartein sva mikil" I; þá varð "jarsteign" svo mikill E; þá varð svá mikil jartein ("jarsteip" C_e, "jarsteig" G) C_e, G. 32-33 fjell — berserkinum: F, A, C_e, G, I; "fell or" ooooo C_e; fell niðr úr hendi honum E. 33-34 þá — tók: F (dog uden at), A (der dog har með sverði for sverði), C_e; ooooooo "oft h̄m en G" oooooo C_e; þá leggur þangbrandr sverþino til berserksins fyri brjóstit, enn guðleifr hjó á höndina berserkinom svá at af tók I; þá höggur þangbrandr með sverði "i .b's'." , enn guðleifr höggur af honum höndina E; en guðleifr hjó á höndina svá at af tók. þá leggur þangbrandr sverði fyri brjóst hánnum G. 35 þá margir at: F, C_e, G; þá at margir E, I; ooo"at mg" C_e (noget utydel.); at þá margir A. 36 ef — trú: C_e (a over t i "q" [= taka] noget utydel.), G (dog uden við), I; ooooo"aka v trv" C_e (til dels noget utydel.); ef (hvort E) þeir vildi við trú taka F, A, E. 37 kveðz: C_e, E, I; "q" A, "kz" G; kvaz F. þat eitt — er: F; þat eitt hafa um mælt, er A; þat eitt hafa mælt um, at G; þat eina hafa um mælt, er (at C_e) C_e, I; þar ærlit hafa um mælt, er E(!). 37-38 ætlaði at halda: F, C_e; "ætlaði at" ooooo C_e; ætlaði at efna A, E, I; er ráðinn at halda G. 38 skírði — þá: A, C_e, E, G, I; þangbrandr skírði þá F. 38-39 öll hjú hans: C_e, G; hjú (hjón I) hans öll F, A, E, I. 39 menn: C_e, C_e, G; mgl. F, A, E, I. rjædz: F, A, B, C_e, E, G; "Red." I. þá þangbrandr: F, A, E, I; þangbrandr þá B, C_e, G. 40-41 nakkvat — fjörðu: F, B, C_e, E, G, I (dog fjörðuna for fjörðu); fara (dog er dette ord ulæseligt) nökkut í fjörðuna A. 41 gestr: C_e, G; hann F, A, B, E, I. 41-42 þar — harða: F, A (þar dog ulæseligt), B (dog uden þar), C_e; þar vera harða menn G; þar menn mundu harða E;

vera menn harða ok illa viðreignar 'enn ef þat er
 'ætlat fyrir, at trúa þessi skuli við gangaz, þá mun
 'á alþingi við gangaz, ok munu þar þá vera allir
 45 'höfðingjar ór hverju hjeradi'. 'lutta ek á þingi'
 segir þangbrandr 'ok varð mjer þar erfðiligast um'.
 'þó hefir þú mest at gört' segir gestr 'þó at öðrum
 'verði audit í lög at leiða. enn þat er sem mælt
 'er, at eigi fellr trje við hit fyrsta högg'. síðan
 50 gaf gestr þangbrandi góðar gjafar, ok fóru þeir
 suðr aptr. þangbrandr fór í sunnlendingafjórðung
 ok svá til austfjarða. hann gisti at bergþórshváli,
 ok gaf njáll hánum góðar gjafar. þá reið hann
 austr í álpafjörð til móts við síðuhall. hann ljæt

menn mundo þar vera harða I. 42 illa: F, A, B, C_e, G, I; illir (!) E. 43 ætlat fyrir: F, A, C_e, G; fyrir ætlat E; "að: ætlat" C_t; ætlat B. I. trúa þessi: F, A, B, C_e, E, G; trúan I. gangaz, þá: F, B, G, I; gangaz' s. gestr 'þá A; ganga, þá C_e; ganga' s. gestr 'þá E. 44 á — gangaz: F, A, E; "gi v gangaz" I; hún á þingi í lög leidd B; "þ a alp" | oooo C_t; þat á kveðtt ok á alþingi (þingi C_e) vera í lög leitt (for í lög leitt har G "log leitt") C_e, G. ok — vera: F, A, I; munu þar þá vera B; ok munu þar þá C_e, E, G. 45 hverju hjeradi: A, B, C_e, E, G, I; herndum F. ek: F, A, B, E, I; ek þetta C_e, G. 46 ok varð: F, A, C_e, C_t, G, I; varð E; ok var B. þar — um: F, A; erfðiligast um E; þar erfðast um I; þar (þat G) erfðast B, C_e, G. 47 þó hefir þú: C_e, G; þó hefir þú nú B; þú hefir þó F, A, E, I. 48 audit: F, A, B, C_e, G, I; lagit E. 48-49 enn — mælt er: F, A, B, C_e, G, I; "e" | ooooo C_t; er þat mælt E. 49 fellr: F, A, B, C_e, G, I; falli E. 49-50 síðan gaf gestr: F, A, B, C_e, G, I; "Sið" | ooooo C_t; gestr gaf E. 50 fóru þeir: C_e, G; fóru hann F, A, B, E, I. 51 þangbrandr fór í: F, B, C_e, G; þangbrandr fór þá í I; "þgb" | ooooo C_t; hann fór þá í A; þangbrandr fór þá um E. 52 svá: F, B, C_e, G; þaðan A, E, I. 52-54 hann gisti — -fjörð: F, A, B (dog þaðan for þá), E (dog "goda gaf" for góðar gjafar, fremdeles "avt" for austr, samt "alta" for álpta), I; mgl. C_e, G. 54 til — -hall: F (hall feiðskr. hallz), B, C_e, G; til halls A, E; mgl. I.

bæta skip sitt, ok kölluðu heiðnir menn þat járn- 55
meis. á því skipi fór þangbrandr útan ok guðleifr
með hánum.

104. Detta sama sumar varð hjalti skeggja-
son sekr á þingi um goðgá.

Dangbrandr sagði óláfi konungi frá meingerðum
íslendinga við sik — sagði þá vera svá fjölkunnga,
at jörðin spryngi í sundr undir hesti hans ok tæki 5
hestinn. Þá varð óláfr konungr svá reiðr, at hann
ljet taka alla íslenzka menn ok setja í myrkvastofu
ok ætlaði þá til dráps. Þá gengu þeir gissurr hvíti
at ok hjalti ok buðu at leggja sik í veð fyri þessa

55 bæta: F, A, E, I; bæta upp B, Cc, G. 56-57 fór — hánum: F
(*det sidste mandnavn forkortet avdi'*), A (*dog guðleifr for guðleifr*), B, G
(*som A*), I (*der dog udelader með hánum*); á því skipi fóru þeir
þangbrandr utan ok "guðl." Cc; á því skipi fór (*sák*) utan þeir
íseifr (*eller íselekr [enten er nemlig k rettet til f eller omvendt f til k]*)
ok þangbrandr E.

104. 1 Þetta sama sumar: F; þat sama sumar Cc, G; Þat
sumar B; Þá um sumarit A, E, I. 1-2 skeggjason: F, A, B, Cc, E
G; mgl. I. 2 á þingi: F, A, G, I; mgl. B, Cc, E. goðgá: F, A,
B, Cc, E, G; goðgá, ok fór hann útan I. 4 íslendinga: A, B,
Cc, E, G, I; manna F. sagði: B; "sag"ooo| G (*hvor der kunde
have stæet sagði hann*); "f." F, A, Cc, I; ok segir E. 5 í sundr:
F ("ísvnd"), A, Cc, E, I; sundr G; mgl. B. undir hesti hans: F, B, Cc,
G; mgl. A, E, I. 5-6 tæki hestinn: F, Cc; "t"oooo|"heftu"(!) G;
sylgi hestinn B; tæki hest hans A, E, I. 6 svá — hann: F, A, B,
Cc, G, I; reiðr ok E. 7 alla — menn: F, A, B, E, I (*hvor dog
menn er udeladt — vistnok ved forglemmelse*); íslenzka menn Cc,
G. myrkvastofu: — "mýrk"stofv" F, "mýrkua stofu" A, "mýrkva
stofv" B, "m̄kua stofu" Cc, "m̄ykva stofv" E, "iooo|kua stofu" G,
"m̄ykva stofu" I. 8-9 gengu — hvíti at: F, A; gengu þeir at ("í
[men
1 bortskáret]" Cc) gizurr hvíti B, Cc; gengr at giz. hinn hvite E;
gengu þeir giz. hvíti Cc, G, I. 9 buðu: F, A, Cc, Ct, G, I; bauð
E; báðu B. at leggja: F, A, B, Ct, E, G, I; mgl. Cc. 9-10 fyri
þessa menn: F, A, B, Cc, Ct, E, G; mgl. I. 10 ok boða: F, Ct, E;

- 10 menn ok fara út til íslands ok boða trú. kon-
ungr tók þessu vel, ok þágu þeir þá alla undan.
þá bjoggu þeir gissurr ok hjalti skip sitt til íslands
ok urðu snemmbúnir. þeir tóku land á eyrum, er
tíu vikur váru af sumri. þeir fjengu sjer þegar
15 hesta enn fjengu menn til at ryðja skip. ríða þeir
þá þrír tigir manna til þings ok gerðu þá orð
kristnum mönnum, at við búnir skyldi vera. hjalti
var eptir at reyðarmúla; því at þeir spurðu, at
hann var sekr orðinn um goðgá. — enn þá er þeir

ok boða (hjóða G) þar C_s, G, I; at boða A, B. ¹⁰⁻¹¹ konungr: —
"kr" F, "kgz" A og B og C_s og E og G, "kgr" C_s; "kgrin" I. ¹¹ þá
alla: F, E, I; alla þá A, B, C_s, C_t, G. ¹² þá — íslands: F, A, B;
þá bjoggu þeir hjalti ok gizurr skip ("P'ooo C_s, hvor dog også den
øverste del af k er tilbage) sitt til íslands C_s, C_t, I; þá bjoggu þeir
skip til íslands hjalte ok gizur E; þeir hjalti ok skeggi(?) bjoggu
skip sitt til íslands G. ¹³ snemmbúnir: F, C_s, C_t ("fem [der synes
tydelig at stå fem] bvn"), E, G; snimma búnir A, I; vel reiðfara
(det sidste r rettet fra f) B. þeir — eyrum: F, A, C_s, C_t, G, I;
ok tóku land við eyrar B; þeir tóku eyjar E. ¹⁴ váru: F, A, B,
C_s, C_t, G, I; eru E. ¹⁴⁻¹⁵ þeir — hesta: F, B; fengu þeir (mgl. I)
þá þegar ser hesta A, I; fengu þeir ser þá (mgl. E, G) hesta C_s,
C_t, E, G. ¹⁵ enn — skip: F; enn fengu menn til (mgl. B) at ryðja
skip sitt B, C_t; en (ok E) menn til (mgl. E) at ryðja skip (skipil
E, I) A, E, I; mgl. C_s, G. ¹⁵⁻¹⁶ ríða — þings: F, A (dog ríðu for
ríða), I; ríða þeir (mgl. C_t) þá við xxx manna til þings B, C_t;
ríða þeir til þings við xxx manna E; ok ríðu til þings við xxx
manna C_s, G. ¹⁶ ok gerðu þá: F, B, C_s, C_t (hvor i övrigt det
følg. ord er udeglemt), G (þá feilskr. þa, i det skriveren formodentlig
først har tænkt på "þ:"); gerðu þá A; ok gerðu E, I. ¹⁷ at við —
vera: A, B, I; at þeir skyldu við búnir vera (verða C_t) C_t, E; at
þeir skyldi þá (mgl. G) vera við búnir C_s, G; er við búnir skyldu
vera F. ¹⁸ at (foran reyðar-): F, A, B, C_s, E; við C_s, G, I. þeir
spurðu: B, C_s, C_t (hvor dog þeir mgl.), G; hann spurde A, E; hann
hafði spurt F, I. ¹⁹ var sekr orðinn: F, B, C_s, E, G, I; var sekr
C_s; hafde sekr orðet A. þá er þeir: F, A, C_s, C_t, G; þá er þeir
gizurr B; er þeir E, I.

kvámu í vellandkötlu ofan frá gjábakka, þá kom 20 hjalti þar eptir þeim ok kveðz ekki vilja sýna þat heiðnum mönnum, at hann hræddiz þá. riðu nú margir kristnir menn í móti þeim — ok riðu þeir með fylktu liði á þing. heiðnir menn höfðu ok fylkt fyrir. ok var þá svá nær, at allr þingheimr 25 mundi berjaz; enn þó varð þat eigi.

105. Þorgeirr hjet maðr. hann var tjörva-son, þórkels-sonar langs. móðir hans hjet þórunn ok var þórsteins-dóttir, sigmundar-sonar, gnúpa-bárðarsonar. guðriðr hjet kona hans. hún var

20 í: A, B, C_s, C_t, G; til F, I; at E. ofau: F (skrevet vvan), A, B, C_s, C_t, E, I; upp G. 20-21 þá — þeim: A (dog uden þeim), E, I; þá (mgl. C_s, C_t, G) kom hjalti eptir þeim F, B, C_s, C_t, G. 21 kveðz: C_s, C_t, E, I; "ŕ." B, "kz" G; kvaz F, A. vilja sýna þat: F, A, B, C_t, E; vilja þat sýna C_s; þat vilja sýna G, I. 22 þá (efter hræddiz): F, A, B, C_s, E, I; mgl. C_s, G. 22-23 nú — þeim: F (dog þá for nú), B (dog þá for nú, samt á for i), C_s, C_t (dog á for i), G; þá kristnir menn margir á móti þeim A, E; kristnir menn í móti þeim margir I. 23-24 þeir — þing: F (fylktu feilskr. fyltly), B (dog uden með), G; með (meðr C_t) fylktu (feilskr. fylktv C_s) liði á þing (þingit E) C_s, C_t, E; þeir með fylkingu mikilli á þingit A; þeir með mikilli fylkingu á þing I. 24-25 höfðu — fyrir: F, A, B, I; höfðu ok fylkt (feilskr. fylgt) liði sínu fyrir E; fylktu ok fyrir (á móti C_t) C_s, C_t, G. 25 var þá: F, A, C_t, E; var I; varð þá C_s, G; lagði þá B. allr þingheimr: F, A, I; allr þingheimrinn C_s, C_t, E, G; þingheimrinn B. 26 þó varð þat: F, B, C_s, C_t, E, G; þat varð þó A, I.

105. 1 maðr: C_s, G; maðr, er bjó at ljósavatni F, A, B, C_t, E (dog hann for er), I. 1-2 tjörva-son: alle (F, A, B, C_s, C_t, E, G, I); se derimod ísl. 2 I 9 12-13, 226 9-10, 227 4-5, 337 13. 2 þórkels-sonar langs: F, A, C_s, C_t, E, G; þórkels. I; ketlls-s. langháls B. 2-3 hans — ok var: F, A, B, C_s, E, I; þorgeirs var þórunn C_s, G. 3 sigmundar: F, A, B, C_s, E, I; sigurðar C_s, G. gnúpa-: F, A, B, C_s, E, G, I; "gnopa" C_t. 4 guðriðr — hans: F, A, B, C_s, E, I; guðrún het kona þorgeirs C_s (geir ulæseligt), G. hún: F, B, C_s, C_t, E, G, I; ok hún A.

5 dóttir þórkels hins svarta ór hleiðrargarði. hans bróðir var ormr töskubak faðir hlenna hins gamla ór saurbæ. þeir þórkell váru synir þóris snepils, ketils-sonar brimils, örnólfs-sonar, björnólfs-sonar, gríms-sonar loðinkinna, ketils-sonar hæings, hall-
 10 bjarnar-sonar hálftrölls ór hrafnistu. þóргеirr bjó at ljósavatni ok var höfðingi mikill ok manna vitrastr. kristnir menn tjölduðu búðir sínar, ok váru þeir gissurr ok hjalti í mosfellingabúð. um daginn eptir gengu hváirtveggju til lögbergs, ok nemndu
 15 hvárir vátta kristnir menn ok heiðnir, ok sögðuz hvárir ór lögum annarra; ok varð þá svá mikit úhljóð at lögbergi, at engi nam annars mál. síðan

⁵ þórkels: F, A, B, Ct, E, I; ketils Ce, G. hleiðrar-: F ("hleiddrar"), A ("hleiddrar [a lítt afbleget]"), B ("hleiddrar"), Ce ("hleiddrar [ar usík-keri]"), Ct ("hleiddrar"), E (feilskr. hleir), I ("hleiddrar"); "hleinn" G.
⁵⁻⁷ hans — þóris: F (der dog urigtig indskyder ketill ok foran þórkell), A, B (der indskyder ok ketill efter þórkell), Ct (der dog har bróðir hans for hans bróðir, fremdeles -bakk for -bak, og som fi overensstemmelse med F indskyder ketill ok foran þórkell), E (dog son for bróðir, samt "bakk" for -bak), I (dog "bakk" for -bak); þóris-s. Ce, G. ⁷ snepils: F ("snepilf"), B ("snepilf"), Ce ("snepilf [ligner dog snepilf]"), I ("snepils"); "snepilf" A, "snepilf" G; "snepilf" Ct; "snepils" E. ⁸ brimils: F, B, Ce ("f" noget beskadiget), Ct, E, G; "brimilf" A; þryms I. ⁹ -kinna: A, B, Ce (lítt beskadiget), Ct, G, I; "kinv" E; "gl." F. hæings: F, A, B, Ce, E, G, I; "hængf fœð" Ct. ¹⁰ ór hrafnistu: sál. her F, A, B, Ct, E, G, I; hvorimod Ce indskyder disse ord efter loðinkinna. ¹⁰⁻¹² þóргеirr — vitrastr: Ce (til dels beskadiget), G; mgl. F, A, B, Ct, E, I, — jf. note 105 ¹). ¹⁴ gengu: F, B, Ce, Ct, G, I; ganga A, E. lögbergs: F, A (?), B, Ce, Ct, G, I; lögretru E. ¹⁵ hvárir: F, A, B; hvorlr ser E; hváirtveggjo I; "hvær tveð" (her ses ulæselige levninger af nogle bogstaver foran formentlige levninger af "vatta") Ct; ser Ce, G. heiðnir: A, B, Ce, Ct, E, G, I; heiðnir menn E. ¹⁶ hvárir (foran ór): F, Ce, G, I; mgl. A, B, E. varð þá: F, A, B, E; varð G; oooo Ce (der, efter pladsen at dømme, har stemt overens med G); var þá I. ¹⁷ nam annars mál: A, G; nam

gengu menn í braut, ok þótti öllum horfa til hinna mestu úefna. kristnir menn tóku sjer til lögsögumanns hall af síðu. enn hallr fór at finna ²⁰ þorgeir goða lögsögumann frá ljósavatni ok gaf hánum til þrjár merkr silfrs, at hann segði upp lögin. enn þat var þó ábyrgðarráð, er hann var heiðinn. þorgeirr lá dag allan ok breiddi feld á höfuð sjer svá at engi maðr mælti við hann. enn ²⁵ annar dag gengu menn til lögbergs. þá beiddi þorgeirr sjer hljóðs ok mælti 'svá lítz mjer, sem 'málum várum sje komit í únýtt efni, ef vjer 'skulum eigi hafa ein lög allir. enn ef sundr

mál anuars *F, B*; heyrði annars mál *E*; mátti nema anuars mál *I*; nam, hvat annarr mælti *Ce* (*after de tilbageblevne leendinger at dømme*). ¹⁸ braut: *F, B, Ce* (*beskadiget*), *E, G, I*; brott þaðan *A*. öllum: *F, A, B, Ce* (*utydel.*), *E, G*; öllom mönnum *I*. ¹⁸⁻¹⁹ hinna mestu úefna: *B, Ce, E, G, I*; "ēnar meflu oħæ|fu (oħæ (*sá goðt som ulæseligt*))" *A*; inna mestu vafninga *F*. ¹⁹⁻²⁰ til lögsögumanns: *F, A, I*; til lögmans *B, Ce, G*; lögmenn *E*. ²⁰ hallr: *F, A, B, Ce, G, I*; hann *E*. ²¹ lögsögumann: *B*; *mgf. F, A, Ce, E, G, I*. ²² til: *F, A, B, Ce* ("t|il [*utydel.*]"), *G, I*; *mgf. E*. ²³ þat var þó: *F, A, B, Ce* ("þ [*utydel.*] ú þo"), *E, I*; var þat *G*. -ráð: *F, A, B, E, I*; -hlutr *G*, oo"ut" (*beskadiget*)" *Ce* (*følgelig som G, da tegnet over t øiensynlig står i stedet for r i linien*). er: *F, Ce, G*; þar sem *B*; því at *A, E, I*. ²⁴ dag allan ok: *F, B, G*; "a"oooo"agh z" *Ce* (*det første a beskadiget*); svá dag allan ok *A*; svá allan dag, at hann *E, I*. ²⁴⁻²⁵ feld á höfuð sjer: *F, A, B, Ce* (*af sjer er kun "r" tilbage*), *G, I*; á höfuð ser feld *E*. ²⁵ svá — hann: *F, B, Ce* (*dæg uden maðr*), *G*; ok mælti engi maðr /for mælti engi maðr har *E* engi maðr mælte) við hann *E, I*; *mgf. A*. ²⁶ menn: *F, B, Ce* ("m" [*nær ved at bortsmuldre*]), *E, G, I*; þeir *A*. lögbergs: *F, A, B, Ce* (*skrevet logb ergf [b lidt uformeligt]*), *G, I*; lögbergis *E*. ²⁷ lítz: *F, B, Ce* ("lz [*z lidt beskadiget*]"), *G, I*; þiki *A, E*. ²⁸ málum várum: *F, A* (*málum skrevet malum, men alum temmel. afbleget*), *B, Ce* (oooo"i varv"), *E, G*; máli váro *I*. í únýtt: — "onýt" *F*. "i onýt" *A*, "i^onýt" *Ce*, "j onýt" *E*, "inýt" (*feilskr.*) *G*; í úvænt *B, I*. ²⁸⁻²⁹ vjer skulum: *B*; *mgf. F, A, E, G, I*; oooo *Ce*. ²⁹ enn: *F, B, Ce, G*; ok *E, I*; *mgf. A*.

30 'skipt er lögnum, þá mun sundr skipt friðinum;
 'ok mun eigi mega við þat búa. nú vil ek þess
 'spyrja heiðna menn ok kristna, hvárt þeir vilja
 'hafa lög þau, er ek segi upp'. því játuðu allir.
 hann kvaðz vilja hafa svardaga af þeim ok festu
 35 at halda. þeir játuðu því allir, ok tók hann af
 þeim festu. 'þat er upphaf laga várra' sagði hann
 'at menn skulu allir vera kristnir hjer á landi ok
 'trúa á einn guð — föður ok son ok anda helgan
 '— enn láta af allri skurðgodavillu, bera eigi út
 40 'börn ok eta eigi hrossakjöt. skal fjörbaugssök á
 'vera, ef víst verðr; enn ef leyniliga er með farit,

80 skipt er: *F, A, B* (skipt *feilskr. fkip*), *I*; er skipt *E, G*; oooo *Ce*.
 mun sundr: *F, B, Ce, G*; mun í sundr *E*; mun ok sundr *A, I*.
 si eigi — búa: *B, Ce, G*; eigi við þat mega búa *F, A*; við þat eigi
 mega búa *I*; þat ei mega vera *E*. þess: *F, A, B, E, I*; *mgf. Ce*,
G. 32 heiðna — kristna: *A, B, Ce, E, I*; kristna menn ok heiðna
F, G. 32-33 vilja — er: *F, A* (*dog sem for er*), *B, G* (*som A*); vilja
 (vili *I*) hafa (*mgf. E*) þau lög, er (sem *E, I*) *Ce, E, I*. 33 segi upp:
F, A, B, Ce, G, I; vil upp kveðja (!) *E*. því játuðu: *F, A, Ce, E*,
G, I; þeir játuðu því *B*. 34 kvaðz: *F, A, G*; "q" *B*; kvez *Ce, E, I*.
 vilja: *F, A, Ce, E, G, I*; vildu *B*. 34-35 svardaga — halda: *F, A, I*
 (*dog af þeim "fvarða" for svardaga af þeim*); af þeim festu ok svar-
 daga at halda þat *E*; svardaga af þeim ok festu þá er þeir heldi
 síþan *Ce, G*; svardaga af þeim, at þeir heldi þat síþan *B*. 35-36 þeir
 — festu: *F, A* (*dog uden allir*), *Ce, G, I* (*som A*); ok tók hann af
 þeim festu *B*; ok svo var *E*. 36 'þat: *F, A, B, Ce, E, I*; þorgeirr
 mælti 'þat *G* (*der dog lige fuldt sætter s. hann efter várra*). 37 allir
 vera krlstnir: *F, A, E, I*; vera allir krisnir *B*; vera kristnir allir
Ce, G. 38 anda helgan: *F, A, B, Ce* (*det første a beskadiget*); helgan
 anda *E, G, I*. 39 enn: *F, A, I*; ok *B, Ce, E, G*. allri: *F, A, B*,
Ce, E, G; *mgf. I*. 39-40 bera — börn: *F, A, Ce, I*; ok bera eigi
 út börn *E*; bera eigi börn út *B*; bera eigi út börn sín *G*. 40 ok
 eta — -kjöt: *F, I* (*dog uden ok*); ok eta eigi hrossaslátr *A, B*; ok
 ei eta (*skrevet eta*) hrossaslátr *E*; ok eta eigi hross *Ce, G*. 40-41 fjör-
 — vera: *F, A, B, Ce, E, G* (*dog uden á*): fjörbaugsgarði (-garði
skrevet helt ud) varða *I*. 41 víst verðr: *F, A, B, Ce, I*; uppvist verðr
E; vart verðr við *G*.

þá skal vera vítislaust'. enn þessi heiðni var af tekin öll á fára vetra fresti — at eigi skyldi þetta heldr gera leyniliga enn opinberliga. hann sagði þá um dróttinsdaga hald ok föstudaga, jóladaga ok 45 páskadaga ok allra hinna stærstu hátíða. þóttuz heiðnir menn mjök sviknir vera. enn þó var þá í lög leidd trúan ok allir menn kristnir görvir hjer á landi. fara menn við þat heim af þingi.

42 vera: *F, A, B, Ce* (ooo"u"), *G, I*; *mgl. E.* 42-44 enn þessi — opinberliga: *B*; en þessi heiðni var af numin á fára vetra (*for-skrevet, óiensynlig ved at rettes fra "nata"*) fresti — at eigi skyldi þetta heldr gera á laun heldr en opinberliga *F*; enn þessi heiðni var öll af numin fám vetrom síðarr — at þetta skyldi eigi heldr gera leyniliga enn opinberliga *I*; en þessi (*begge ordene utydelige*) heiðni var öll af numin fám vetrum síðarr — at eigi skyldi ("at é tk" *noget afbleget*) þetta heldr á laun gera en hinnveg *A*; en þessi heiðne var af numinn öll fám vetrum síðar — at þetta skyldi hvorki gera leyneliga ne opinberliga *E*; *mgl. Ce, G.* 45-46 um — hátíða: — "v̄ ðóttf ðaga kallð zfoftv.ð. iola.ð. zpafr|ka.ð. z all^o einv̄?) fl'ftv kátíða" *F*; "v̄ ðrottí.ð. z foftv.ð. jola.ð. z pafka.ð. z allra (allra *afbleget, især ra*) |húna stærstu kátíða" *A*; "z v̄ vm ðrotinf ðaga kallð z foftvðaga kallð; | J oia ðág z pafea ðág z allrá húna stærftv kátíða" *B*; "ū ðrotun^a |ðagna kollð. z foftv.ð. Jolað. z pafka.ð. z allar hinar stærftu kátíðir" *Ce*; "i. fvinv ðaga kallz | z foftvðaga z jola ðag z pafka ðað (?) z allra húna stærftv (*sál*) kátíða" *E*; "ū ðóttinf ðaga ok foft|oooga. iolað. ok pafka.ð. ok allar hinf stærftu kátíðir" *G*; "z ðrotinf ðaga kallð z favftoda|ga (av í *ét tegn*). jola.ð. z pafka.ð. z allra iina stærftu kátíða" *I.* 46 þóttuz: *F, A, E, I*; þóttuz nú *B*; en þóttuz *Ce, G.* 47 mjök: *F, A, B, E, I*; *mgl. Ce, G.* 47-48 vera: *F, A, B, Ce, G, I*; *mgl. E.* 47-48 enn — trúan: *B, Ce* (*der dog har "log leidd" for í lög leidd*), *G*; en þó var í lög leidd trúan *A*; en þá var í lög leidd trúan *F, I*; var þá trúann lögleidd *E.* 48 kristnir görvir: *A, B, Ce, G, I*; gerflir kristnir *F, E.* 49 fara — þingi: *F* (menn *skrevet n̄, men rettet fra "þ"* som *begyndelse til "þ"* [= þeir]), *A, B, E* (*dog fóru for fara*), *I* (som *E*); fara menn nú heim við þat af þingi *G*; fara menn nú heim af þinginu (nu *sammenskrevet på en lidt usædvanlig måde*) *Ce.*

106. Sá atburðr varð þrim vetrum síðar á þingskálapingi, at ámundi hinn blindi var þar son höskulds njálssonar. hann ljét leiða sik búða í meðal. hann kom í búð þá, er lýtingr var inni af ö sámstöðum. hann lætr leiða sik inn í búðina ok þar fyrir, sem lýtingr sat. hann mælti 'er hjer lýtingr af sámstöðum?' 'já' segir lýtingr 'eða 'hvat vill þú mjer?' 'ek vil vita' segir ámundi 'hverju þú vill bæta mjer föður minn. ek em 10 laungetinn, ok hefi ek við engum bóttum tekít'. 'bætt 'hefi ek föður þinn fullum bóttum' segir lýtingr 'ok 'tók við föðurfadir þinn ok föðurbræðr; enn bræðr

106. ¹ varð: F, A, B, Ce, E, I; var G. ¹⁻² þrim — þingi: F, A, B, Ce, G, I; at (*synes tydeligt*) þingskála".þ̄g." þrim nóttum síðar E(?) . ²⁻³ var — sonar: B, Ce, G; son hösk. njálssonar var á þingino I; var á þingi höskulds-s., njálssonar F, A, E. ³⁻⁴ búða í meðal: A, E, I; búða í (á B) millum (u forskrevet í B, í det millum *synes rettet fra "milli"*) F, B; í milli búða Ce, G. ⁴⁻⁵ var — -stöðum: F, A, B, Ce ("to" [= tö] *beskadiget*), G, I; á sámstöðum var inne E. ⁵ lætr: F, A, E; let B, Ce, G, I. ⁵⁻⁶ inn — hann: F (*hvor fyrir dog mangler*), A (hann, [*forkortet h*] *meget afbleget*), B, I (*dog innar for inn*); fyrir lýting ok Ce, G; í búðina (*skrevet havðina [av i ét tegn]*) ok E. ⁶⁻⁷ hjer — -stöðum: F, A, I; lýtingr her af sámstöðum B, Ce, G; lýtingr á sámstöðum hjer E. ⁷⁻⁸ já — mjer? B (*dog hann for lýtingr*), Ce, G (*lýtingr eller hann udeglemt*); hvat viltú (mjer tilf. E)? s. lýtingr F, A, E, I. ⁸ segir ámundi: sál. (*verbet forkortet .f. eller f.*) F, A, B, Ce, E, I; mgl. G. ¹¹ föður þinn: Ce (oo"odvr þin [o og þi *beskadiget*"), G; vig (*forkortet v̄ í E*) föður þins F, A, B, E, I. fullum bóttum: F, A (*til dels afbleget*), B, Ce, G, I; mgl. E. segir lýtingr: sál. (*verbet forkortet .f.*) Ce ("f. lyu[oog'"), G; s. hann I; mgl. F, A, B, E. ¹² tók: F, A (*meget stærk afbleget*), B, Ce, E, I; "q" (*snarest = tóko, men kan dog læses tók*) G. við — föðurbræðr: F, B, Ce (*af föðurbræðr er dog kun tilbage "f̄ b." samt den nederste del af et bogstav foran b [ordet har vistnok været forkortet f̄. bb.]*), E (*dog "af" [vistnok ved feilskrift for af] i stedet for föðurfadir*), G; við (*forkortet v̄, men stærk afbleget*) njáll ok föðurbræðr þinir A; njáll við ok föðurbræðr þinir I. ¹²⁻¹³ bræðr mínir váru: F, A, B, I; bræðr mínir E; mínir

‘mínir váru úgildir. ok var bæði, at ek hafða illa
 ‘til gört, enda kom ek allhart niðr’. ‘ekki spyr
 ‘ek at því’ segir ámundi ‘at þú hefir bætt þeim. 15
 ‘veit ek, at jer eruð sáttir. ok spyr ek at því,
 ‘hverju þú vill mjer bæta’. ‘alls engu’ segir lýt-
 ingr. ‘eigi skil ek’ segir ámundi ‘at þat muni
 ‘rjett fyrí guði, svá nær hjarta sem þú hefir mjer
 ‘höggvit. enda kann ek at segja þjer, ef ek væra 20
 ‘heileygr báðum augum, at hafa skylda ek annat
 ‘hvárt fyrí föður minn fjebætr eða mannhefndir.
 ‘enda skipti guð með okkr’. eptir þat gekk hann
 út. enn er hann kom í búðardýrnrar, snýz hann
 innar eptir búðinni. þá lukuz upp augu hans. þá 25
 mælti hann ‘lofaðr sjer þú, guð dróttinn minn:

bræðr váro *Ce, G.* 13 ok (*foran var*): *F, A, B, Ce, E, G*; *mgf. I.*
 illa: *F, A, B, E, I*; hart *Ce, G.* 14 allhart: *F, B*; hart *Ce, E, G, I*;
 ok hart *A.* 15-16 at þú — ek, at: *F, A, B* (*dog ok veit for veit*),
E (*dog hafir for hefir, samt ok veit for veit*), *G, I*; veit ek þat, at
 þú hefir bætt þeim ok *Ce.* 19 ok — því: *F, G*; ok spurða eg at
 því *E*; ok spyr ek at hinu *B*; spyr ek eptir því *I*; en at því (*hinu*
Ce) spyr ek *A, Ce.* 17 vill mjer bæta: *F, A, B* (*dog villir for vill*),
E, G (*bæta skrevet þetta*); vill bæta mer *Ce, I.* 17-18 lýtingr: *F, A,*
B, Ce, G, I; hann *E.* 18 segir ámundi: *sdl.* (*verbet forkortet .f.) her*
F, A, B, E, I; *hvorimod Ce og G sætte a. ámundi efter guði.* muni:
F (“*áni*”), *A, B, Ce, E, I*; se *G.* 19 sem — mjer: *F, A, B, G*;
 mer sem þú hefir *Ce, E*; sem mer er *I.* 20 at (*foran segja*): *F,*
E, I; þat at *Ce, G*; *mgf. A, B.* 21 helleygr: *F, B, Ce, G, I*; hell-
 eygðr *A, E.* 22 fyrí — hefnir: *F, B* (*dog hefnir for hefnir*), *Ce* (*dog*
eptir for fyrí), *G, I*; febætr (*bætr E*) fyrí föður minn eða mannhefndir
 (*mannefnir E*) *A, E.* 23 enda: *F, A, B, Ce, G, I*; ok *E.* 23-24 gekk hann
 út: *F, A, B, Ce, E, G*; gengr hann í brott *I.* -dýrnrar: *B, Ce, E* (*skrevet*
ðýrna), *G, I*; dýrnrin *F, A.* snýz: *F, A, B, E, I*; sneriz *G*; þá
 sneriz *Ce.* 25 þá — hans: *F, B, Ce* (“*a lu*“ *beskadiget*), *E, G, I*; *mgf.*
A (*hvis skriver har sprunget fra búðinni til búðinni*). 25-26 þá mælti
 hann: *F, I*; hann mælti þá *E*; hann mælti þetta (“*þa*“) *Ce*; hann
 mælti *B, G*; *mgf. A* (se næst foreg. note). 26 ‘lofaðr — minn: *Ce*
 (*of lidt beskadedet for oven*); ‘lofaðr se guð (*mgf. G*) dróttinn minn

‘sje ek nú, hvat þú vill.’ eptir þat hleypr hann
innar eptir búðinni þar til er hann kemr fyri
lýting ok höggv með öxi í höfuð hánnum svá at
30 hón stóð á hamri ok kippir at sjer öxinni. lýtingv
fells áfram ok var þegar dauðr. ámundi gengv út
í búðardýrrnar. ok er hann kom í þau hin sömu
spor, sem augu hans höfðu upp lokiz, þá lukuz
nú aþtr — ok var hann alla æfi blindr síðan.
35 eptir þat lætr hann fylgja sjer til njáls ok sona
hans. hann segir þeim víg lýtings. ‘ekki má
‘saka þik um þetta’ segir njáll ‘því at slíkt er

G, I; ‘lofaðr serti, guð E; ‘lofaðr se dróttinn F, B; mgl. A (se note 106 25). 27 sje — vill’: Ce; se ek nú, hvat hann vill’ F, B, G; ser nú, hvat hann vill’ I; seð er nú, hversu vera vill’ E; mgl. A (se note 106 25). 27-28 eptir — búðinni: F, Ce, G, I; hann leypr þá inuar eftir búðinni B; ok hleypr E; mgl. A (se note 106 25). 28-29 þar — lýting: F, A, B, Ce, G (dog uden er), I; at honum lýtingi E. 29 ok — höfuð: F (dog “hög” for höggv), I (dog uden með); hann höggv með öxi (með öxi udeglemt í G [se note 106 29-30]) í höfuz Ce, G; ok (hann B) höggv exinn í höfuz (höfuðit [uagtet det følgende hánnum] B) A, B, E. 29-30 svá — hamri: F, A, E, I; svá at stóð af(?) hamri G; svá þegar stóð á hamri B; mgl. Ce. 30 ok — öxinni: F, A, E, G (dog hann for ok), I; mgl. B, Ce. 31 fellr: B, Ce, G, I; fell F, A, E. var (foran þegar): F, A, Ce, E, I; er B; mgl. G. gengv: F, A, E, G, I; gekk B, Ce. 32 -dýrrnar: E (skrevet öjinn), G, I; dýrrin F, A, B, Ce. 32-33 er hann — spor: F, B (dog uden hin), Ce (dog kemr for kom), E (som B); er hann kemr í þau sömu spor G; er hann kom í þau spor en sömu A; var kominn í þau sömu spor I. 33 augu — lokiz: Ce, G; upp höfðu lokiz augu hans F, E, I; höfðu lokiz upp ögu hans B; upp höfðu lokiz augun A. 33-34 lukuz nú aþtr: B, Ce, G; lukuz aþtr F; lukuz (lúkaz[?]) I) aþtr augu hans A, I; lukuz aþtr augun E. 34 alla — síðan: F (blindr feilskr. blind), A, B, Ce, E; blindr alla æfi síðan G; alla æfi blindr þápan af I. 35 eptir þat: F, A, B, Ce, G, I; síðan E. 36 hann — víg: F, Ce, G; segir hann þeim (um indskyder E) víg (vígít I) A, E, I; ok segir þeim víg B. 37 þetta: F; slíkt A, B, Ce, E (feilskr. flig), G, I (feilskr. fluk).

‘mjök á kveðit — enn viðvörunarvert, ef slíkir at-
 ‘burðir verða, at stinga eigi af stokki við þá er
 ‘svá nær standa’. síðan bauð njáll sætt frændum 40
 lýtings. höskuldr hvítanessgoði átti hlut at við
 frændr lýtings, at þeir tæki sættum. ok var þá
 lagit mál í gerð, ok fjellu hálfar bætr niðr fyri
 sakastaði þá er ámundi þótti á eiga. eptir þat
 gengu menn til tryggða, ok veittu frændr lýtings 45
 ámunda tryggðir. menn ridu heim af þingi, ok er
 nú kyrrt lengi.

107. Valgarðr hinn grái kom þetta sumar
 út. hann var þá heiðinn. hann fór til hofs til

38 enn: F, A, I; ok B, Ce, E, G. 38-39 ef — verða: F, A, E; þar
 er slíkir atburðir verða (kunnu vera B) B, Ce, G; ef slíkir atburðir
 (her má kunnu være udeglemt) til at falla I. 30 at (foran stinga):
 F, B, Ce, E, G, I; "g" (= ok) A. stinga — stokki: F, A, B, Ce,
 E, I; stinga af stokki eigi G (vistnok ved feilskrift). 40 svá: F, A,
 B, E, G, I; mgl. Ce. síðan — sætt: F, A, B, E, I; njáll bauð
 sættir Ce, G. 41-42 höskuldr — lýtings: F; ok átti höskuldr hvíta-
 nessgoði lut (hl'ooo Ce [I er ved at bortsmuldref]) at við frændr
 lýtings B, Ce, G; höskuldr hvítanessgoði átti hlut (í tilf. E) A,
 E, I. 42 tæki sættum: B; skyldi sættina taka I; tæki (skyldu taka
 A, E) bóttina F, A, E; þægi boð njáls Ce, G. ok (foran var): F,
 A, Ce, E, G, I; mgl. B. 43 lagit — gerð: F; lagit málit í gerð
 (gð' eller "gð" A [ved feilskrift]; dóm I) A, E, I; málit lagit (ude-
 glemt í G) í gerð B, Ce, G. ok (foran fjellu): F, B, Ce, G; mgl.
 A, E, I. bætr: F, A, B, Ce, G, I; mgl. E. 43-44 fyri — þá: F, A,
 B (dog sakar- for saka-), Ce (som B), E (som B og Ce); í sakastadi
 þá I; fyri sakir málstaða þeira G. 44 er — á: — er hann þótti
 á F, A, E; sem ámundi þótti (þóttiz Ce, G) B, Ce, G; er hann
 þótti I. 45-48 gengu — tryggðir: F, A, B (dog er lýtings udeglemt),
 I (dog er frændr udeglemt); gengu til frændr lýtings ok veittu
 ámunda tryggðir E; váro veittar tryggðir ámunda af frændum
 lýtings Ce, G. 46 menn ridu: F, A, Ce, E, G, I; ridu menn nú B.
 47 lengi: F, A, B, Ce, G; lengi síðan E; um hrifp I.

107. 1 þetta sumar: B, Ce, G; mgl. F, A, E, I. 2 þá: F, A,
 Ce, E, G, I; þá enn B. til hofs: F, A, Ce, G, I; þá til hofs B;

marðar sonar síns ok var þar um vetrinn. hann
 mælti til marðar 'riðit hefi ek hjer um byggðina
 5 'víða — ok þykki mjer eigi mega kenna, at
 'hín sama sje. kom ek á hvítanes, ok sá ek
 'þar búðartoptir margar ok umbrot mikil. ok kom
 'ek á þingskáláþing, ok sá ek þar ofan brotna
 'búð vára alla — eðr hví sæta firn slík?' mörðr
 10 svarar 'hjer eru tekin upp ný goðorð ok fimmtar-
 'dómslög, ok hafa menn sagt sik ór þingi frá
 'mjer ok í þing með höskuldi'. valgarðr mælti
 'illa hefir þú launat mjer goðorðit, er ek fjekk
 'þjer í hendr, at fara svá úmannliga með. vil ek

mgl. E. ³ ok — vetrinn: F, A, Cc, I; ok var (hann tilf. G) þar (með hánum B, Cγ) um vetrinn B, Cγ, G; *mgl. E.* ⁴ til marðar: F, A, B, Cγ, Cc, G; til marðar sonar síns I; *mgl. E.* ⁴⁻⁵ hjer — víða: F, A, B, Cγ, G; her víða um byggðina Cc; um byggðina víða (*mgl. E.*) E, I. ⁵ mega kenna: F, A, E; kenna mega B, Cγ, Cc, G, I. ⁶ kom ek: F, B, Cγ, Cc, G; ek kom A, E, I. ⁷ þar — margar: F, B, Cγ, E; þar (noget utydeligt og til dels lidt beskadiget i Cc) toptir margar Cc, G; þar búðartoptir I; búðartoptir margar A. ⁷⁻⁸ ok kom ek: B, Cγ, G; ok kom ek ok Cc; ek kom ok (*mgl. E.*) F, A, E, I. ⁸ þingskáláþing: F, B, Cγ, Cc, E, G, I; þingskála A. ⁸⁻⁹ þar ofan — alla: F, A (hvor det foregående ek er fejlskr. e'), B (dog uden þar), Cγ, Cc (dog uden alla), G (som Cc), I (dog niþr for ofan); þar ofanu brotnar búðir vorar E. ¹⁰ svarar: — "f.v." Cγ; "f." F, A, B, E; mælti Cc, G, I. eru tekin upp: F, A, Cc ("eru [u ubetydelig beskadiget] tek up [det sidste træk af u og det første af p beskadiget]"), E, G; eru upp tekin I; "e" tekin upp B; er teklt upp Cγ (med følgende flertal ný goðorð). ¹¹ -dóms-: F, A, Cγ, Cc ("dóms [men alle bogstaverne beskadigede]"), E, G, I; "dóms þingi" B. ¹¹⁻¹² sagt — mjer: F; sik sagt ór þingi (lögom I) frá mer A, E, I; sagt ór þingi frá mer B; sagt sik ór þingi við mik Cc ("fakt sik ór þingi [er meget beskadiget] ú mi"oo), G; "fagt í þing í m" Cγ (!). ¹³ þú (foran launat): F, A, B, Cc, E, G, I; *mgl. Cγ.* goðorðit: F, A, B (feilskr. goðorði), Cγ, E, I; goðorð Cc, G. ¹³⁻¹⁴ fjekk þjer: F, A, B, Cγ, G; seldi þjer E; "þ" I (verbet nemlig udeglemt); "hefi þer (begge ord utydelige) [feingit (f lidt beskadiget)]" Cc. ¹⁴ at fara svá: A, Cc, G, I; "fara" E. F (= ok fara svá); er þú fórt svá B, Cγ; ok farlt E. úmannliga:

‘nú, at þú launir þeim því, at þeim dragi öllum 15
 ‘til bana. enn þat er til þess, at þú rægir þá
 ‘saman — ok drepi synir njáls höskuld. enn þar
 ‘eru margir til eptirmáls um hann, ok munu þá
 ‘njálssynir af þeim sökum drepnir verða’. ‘eigi
 ‘mun ek þat gört geta’ segir inörðr. ‘ek skal 20
 ‘leggja ráðin til’ segir valgarðr ‘þú skalt bjóða
 ‘njálssonum heim ok leysa þá út með gjöfum.
 ‘enn svá fremi skalt þú rógit frammi hafa, er
 ‘orðin er vinátta með yðr mikil ok þeir trúa þjer

F (fórst skrevet vmakliga, men rettet af samme hånd til vñhliga), A, Cc, E, G, I; úmakliga B, Cγ. 15 nú: A, B, Cγ, Cc ("n"oo), G; mgl. F, E, I. at þeim: F, A, Cc ("at [a lidt beskadiget] þ"), E, I; er þeim B, Cγ; at G. 16 þess: F, A, B, Cγ, G, I; ooo Cc; þess, attú launir þeim E. 17 ok drepi — höskuld: F, A, I; ok drepi synir 'njáts höskuld hvítanessgöða E; þar til er (at G) njálssynir (synir njáts Cγ) drepa höskuld B, Cγ, G; "þ (hvorpå følge levninger af et bogstav [vistnok a]) oooo (her står et ulæseligt tegn, der ligner et N) .N. II. oooeooo (foran e svag levning af : og efter e levning af p. Efter det sidste hul levninger af et ord, sikkert et forkortet höskuld)" Cc (der således sikkert i alt væsentligt har stemt overens med B, Cγ, G). 18 -máls: F, A, Cc (tidt beskadiget og noget utydeligt, men synes skrevet malf), E, G, I; -mælis B, Cγ. um hann: F, A, B, Cγ, E, I; mgl. Cc, G. 19 njálssynir: F, A, B, Cγ, Cc (ooo"fl"), G, I; synir njáls E. af — verða: A (dog vera for verða), B, Cγ; af þessum sökum drepnir verit (!) E; drepnir af þeim sökum Cc, G; af þeim málum drepnir verða F, I. 20 þat gört geta: F, A, B, Cγ, Cc (ooo"giot [it meget beskadiget]* geta"), G, I; fá þat gert E. 21 leggja ráðin til: F, Cγ, G; oooo"i til" Cc (der således må antages at have stemt overens med F, Cγ, G); ieggja ráðit til B; leggja ráð til A; ráð til leggja I; ráð til gefa E. 22 njálssonum heim: F, B, Cγ, Cc ("N. í [kun en levning] ooooo"), G; heim njálssonum I; heim sonum njáls A, E. þá út: B, Cγ, Cc ("þa vt [t beskadiget]"), G; þá í brott F; þá á brott A; í brott I; á brutt E. gjöfum: F, A, B, Cγ, Cc, E, I; góðum gjöfum G. 23 frammi: A, B, Cγ, Cc ("framín [tín beskadiget og utydeligt, men synes dog sikkert]"), I; í frammi F; fram E, G. 24 orðin — mikil: F; orðin er vinátta mikil með yðr A; vinátta er orðin með yðr mikil B, Cγ; "uinatta e' m; yð: orðin

- 25 'eigi verr enn sjer. máttú svá hef naz við skarp-
 'hjeðin þess er hann tók fjeit af þjer eptir lát
 'gunnars. munt þú svá fremi taka höfðingskap,
 'er þessir eru allir dauðir'. þessa ráðagerð festu
 þeir með sjer, at sjá skyldi fram koma. mörðr
 30 mælti 'þat vilda ek, faðir, at þú tækir við trú —
 'þú ert maðr gamall'. 'eigi vil ek þat' segir val-
 garðr 'heldr vil ek, at þú kastir trúnni — ok sjá,

(i næsten helt bortsmuldret) mikil (bogstaverne mikil mere eller mindre be-
 skadigede)“ C_e; orðin er ádr vináttan mikil með yðr I; orðin er vinátta
 með yðr E; vinátta er orðin með yðr G. trúa: F, A, C_e, E, G, I; manu trúa
 B, C_γ. 24-25 þjer — sjer: F, A, B, C_γ, C_e (“þ’ eigi vrj en fer [N og er lítt
 beskadiget]”), E, I; ser eigi verr en þer G (!). 25 svá: F, A, E, G, I;
 svá ok C_e; ok svá B, C_γ. 25-26 hef naz — þess: F (z forskrevet, sá
 at det nærmest ligner “zz”), A, B, C_γ, E; hef naz við skarpheðin
 (þá tilf. G) G, I; “lavna fkar|p_h þ (beskadiget og utydeligt)“ C_e.
 26 hann — þjer: F, B, C_γ, C_e (ooo “tok feit af þ’ [utydel.]”), G; þjer tóku
 af þer feit A, E; þjer högni tóko feit af þer I. lát: F, A, C_e (“la[“],
 E, G; látt I; fallit B, C_γ. 27 munt þú: F, A, C_e (“munt”oo), E, G, I;
 máttú B, C_γ. taka höfðingskap: F, A, G, I (hvor substantivet i
 övrigt synes skrevet havfþgs|fkap [av i ét tegn — s meget utydeligt
 og uformeligt]); “tak|oo h (for en stor del bortsmuldret) ooooooooooap
 (foran det mellemste a synes at stå den øverste del af et i; ogsá foran
 ap, hvis a er noget beskadiget, ses det nederst af et eller to bogstaver)“ C_e
 (hvor der synes at have stået taka höfðingjaskap); fá höfðingsskap E;
 þikkja höfðingi B, C_γ. 28 er þessir eru: F, A, B, C_γ; sem þessir
 eru E; er þeir eru C_e (“e^h þi [þ lítt beskadiget]” — verbet udeglemt),
 G, I. dauðir: F, A, B, C_γ, E, G; “ðav (av i ét tegn)“ |oooo C_e
 (hvor sætningin i övrigt óiensynlig har sluttet med dauðir); “ðav|
 havf_k (av begge steder i ét tegn) q ‘n. fl. ‘h|f (h i ét tegn)“ I (!). festu: F,
 A, E, G, I; stadfestu B, C_γ, C_e (ooo “ð festu [ð f u lítt beskadigede]”).
 28 sjá — koma: F, A, B, C_γ, E, G; skyldi fram fara I (hvor
 stedordet savnes). 29-30 mörðr — trú: F, B (dog faðir minn for
 faðir), C_γ (som B), G (som B og C_γ); ‘þat vilda ek, faðer, at þú tækir
 við trú’ s. mörðr A, E; ‘þat vilda (ek udeglemt)’ s. mörðr ‘at þú
 tækir við trú, faðir I. 32 vil ek, at þú kastir: F, A, B, C_γ (hvor i
 övrigt det fölg. ord skrives trúnni), E, I; vilda ek, at þú kastaðir
 niðr G. 32-33 sjá — fari: F (hversu feilskr. h_vlv), A, I; sjá þá,
 hversu fari C_γ; sjá, hversu þá farl at B; “siam þa hu (u beskadiget) ooo|

‘hversu þá fari’. mördr kvaðz þat eigi gera mundu. valgarðr braut krossa fyri merði ok öll heilög tákn. líttu síðar tók valgarðr sótt ok andaðiz, ok var 35 hann heygðr.

108. Nökkuru síðar reið mördr til bergþórs-hváls ok fann þá skarphjedin. hann sló á mikit fagrmæli við þá, ok talaði hann dag allan ok kveðz við þá mart vilja eiga. skarphjedinn tók því öllu vel enn kvað hann ekki þess leitat hafa fyrr. svá 5 gerðiz, at hann kom sjer í svá mikla vináttu við

at fari“ G; sjáum, hversu ferr E. ³⁸ mördr — mundu: F (mördr udeglemt), A (det første verb forkortet $\bar{h}$), B (“kvéz“ for kvaðz, samt “m̄di“ for mundu), Cγ (det første verb forkortet $\bar{q}\bar{z}$), I (“kvezt“ for kvaðz); mördr kvezt þat ei vilja gera E; ‘eigi mun ek þat gera’ s. mördr G. ³⁴ öll: F, A, B, Cγ; önnor I; oooo G; udeladt i E. ³⁵ líttu síðar: B, Cγ; síðan I; þá F, A, E, G. ³⁵⁻³⁶ var hann heygðr: F, A, G (hvor der af heygðr kun er “he“ tilbage [men sætningen synes at have sluttet med heygðr]), I; er hann heygðr Cγ; er hann heygðr hjá hofl B; var hann þar heygðr ok fare hannsettr E(!).

108. ² þá skarphjedin: F, A, B, Cγ, E; skarphedin ok þá helga I; skarphedin G. ²⁻³ hann — -mæli við þá: F (adjectivet forkortet mik̄), A (dog uden mikit), B (som F), Cγ (som F og B), G (adjectivet forkortet mik̄; hann for þá), I (dog ok for hann; adjectivet forkortet mik̄ [som i F, B, Cγ]); ok sló á hann “mick“ fagrmæle E(!). ³ talaði — allan: F, A; talaði hann (mgl. G) allan dag við þá (bræðr tilf. G) Cγ, G; töludu dag allan B; töludu allan daginn E; tölöþo þeir allan dag I. kveðz: A, E, G; “q.“ Cγ; kvaz F; letz B; kveðz hann I. ⁴ við — vilja: F, A, G; vilja (vildu B) mart við þá B, E, I; “v (heraf er dog kun begyndelsen tilbage) ooooo| þa m̄t“ Cγ. tók því: F, A, B, Cγ, E, I; “þi ʔ“ G(!) öllu: F, A, B, Cγ (“aul“ooo), G, I; mgl. E. ⁵ enn — fyrr: F (dog uden þess), B; ooo“kvað h̄ ecki þess hafa leitat“oooo Cγ; en kvað hann þess ekki leitað hafa fyrri G; en hann kvað hann ekki fyrr þess leitat hafa E; en kvað hann þó þess ekki leitað hafa fyrri A; ok kvað hann þess þó leitat hafa fyrri I (negtelsen vistnok udeglemt). ⁵⁻⁷ svá gerðiz — hvárigum þóttl: F, A (dog kom [m̄dske det oprindelige] for gerðiz); ok svá varð, at hann kom ser í svá mikla kærleika

þá, at hvárigum þótti ráð ráðit nema við aðra rjedið um. njáli þótti ávallt illt, er mörðr kom þangat — ok fór svá jafnan, at hann amaðiz við.
 10 einu hverju sinni var þat, at mörðr kom til berg-þórshváls. hann mælti til þeira njálssona 'veizlu 'heli ek þar stofnaða, ok ætla ek at drekka erfi 'eptir föður minn. enn til þeirar veizlu vil ek 'bjóða yðr njálssonum ok kára ok því heita, at jer
 15 'skuluð eigi gjafalaust í braut fara'. þeir hjetu at fara. ferr mörðr nú heim ok býr veizluna. hann

ok vínattu við þá, at hvárigum þótti B; ooo]"fva kóm at" (*subjectet udeglemt*) "kom fer i fva moooooo|ka g vínatv v þa at hvárig" oooooo| Cγ; ok svá kom, at með þeini urðu lno mestu kærlleikar (*her indskydes ved feilskrift ok kom*) — ok svá var ákaft með þeim, at hvárigum þótti G; svá kom hann ser í mikla vínattu við þá, at hvárigom (þótti *udeglemt*) I; svo kom, at hann kom ser í mikla "vínatt" við þá, ok þótte hvórigum E. 7-8 við — um: F, B, G; "nēa v aðra ræðiz"ooo Cγ; um rediz við aðra A, I; hvórir rediz um við aðra E. 8 ávallt: A; þat ávallt E; jafnan F ("iamfñ"), B, Cγ, G, I. 8-9 mörðr kom þangat: A, B, Cγ, G, I; mörðr kom þar E; hann kom þangat F. 9 fór svá jafnan: F, A, E, G; oooooo| "Inau" Cγ; fór svá opt I; svá fór löngum B. við: F, A, B, Cγ, I; við hanu E, G. 10 einu — þat, at: F, A, B, G; "Ein loooooo| v þ at" Cγ; eitt hvert sinn var þat, er I; þat var einu sinne, er E. kom: F, B, Cγ, G; fór A, E, I. 11 hann: B, Cγ, G; mörðr F, E; at hann A; at mörðr I. njálssona: F, A, B, Cγ, E, I; njálssona ok kára G. 12 þar stofnaða: A, I; þar stofnat F, B, E (*hvor i övrigt det foreg. ek er udeglemt*); "þ' stofna (*den sidste del af a bortskåret*)" ooo Cγ; búlt G. 12-13 drekka erfi eptir: F, A, B, Cγ, G, I (*der dog for. erfi eptir blot har "er"*); erfa E. 13 þeirar: F, A, B, Cγ, E, I; þessar G. 14 heita: F, A, B, Cγ, E, I; helt ek G. 15 gjafa- — fara: F, E ("gæfa" for gjafa), G, I; fara gjafalaust í brott A; "gia(*den sidste del af a bortskåret*);ooooo| íb'it fara" Cγ; gjafalausir á brott fara B. 15-16 hjetu at fara: F, A, E, I (*hjetu skrevet heito [prikken under i skal vistnok antyde, at i skal udgå]*); hjetu ferðinni B; hetu förlinni Cγ; heita förlinni G. 16 ferr mörðr nú: B; "f"oooooo Cγ; ferr hann nú F, A; fór hann nú G; ferr hann I; ok fór hann E. hann: F, A, B, Cγ, G, I; ok E.

baud þangat mörgum bóndum, ok var veizla sú fjölmenn. koma þangat njálssynir ok kári. mörðr gaf skarphjedni gullsylgju mikla enn kára silfrbelti enn grími ok helga góðar gjafar. þeir koma heim ²⁰ ok hrósa gjöfum þessum ok sýna njáli. hann segir, at þeir mundu fullu keypt hafa 'ok hyggið at því, at jer launið eigi því sem hann mundi vilja'.

109. Litlu síðar höfðu þeir heimboð með sjer höskuldr ok njálssynir, ok buðu þeir fyrri höskuldi. skarphjedinn átti hest brúnan fjögurra vetra gamlan bæði mikinn ok sjáligan. hann var

¹⁷ mörgum bóndum: *F, A, B, E, I*; 00000|''bóndr'' *Cy*; bóndum mörgum *G*. ¹⁷⁻¹⁸ veizla sú fjölmenn: *F, A, B, Cy, G*; veizlan fjölmenn *I*; þar fjölmenn veizla *E*. ¹⁸ koma — mörðr: *F, A* (*dog hann for mörðr*), *B* (*dog ok svá for ok*), *I* (*som A*); 00000|''gat .n. ff. ʒ fva kʒ'' *Cy*; þar kómu njálssynir ok kári. mörðr *G*; ok *E*. ¹⁹ mikla: *F, A, B, Cy, G, I*; *mgl. E*. ²⁰ enn (*foran grími*): *F, A, B, E*; 0000 *Cy*; ok *I*; *mgl. G*. góðar gjafar: *F, A, E* (''godr gaf''), *I*; aðrar gjafir góðar *B, Cy* (''aðrar gjaf god''oo); aðra gripi góða *G*. ²⁰⁻²¹ koma — hrósa: *F, A, E, G*; kómu heim ok hrósa *I*; kómu heim ok hrósuðu *B*; 0000|''heim. ʒ hrofoðo'' *Cy*. ²¹ gjöfum þessum: *F, A, B, Cy, E*; gjöfunum (*feilskr. gjofunū*) *G*; gjöfom góðom *I*. sýna: *F, A, B, Cy, G, I*; ''sju''(?) *E*. ²² segir — hafa: *F, A* (*dog fullu verði for fullu*), *I* (*som A*); segir þá fullu manu keypt hafa *B*; 0000|''þá. fullu manu þ' kæþpt hæ''oo *Cy*; s., at þeir mundu fullu (*verði tilf. E*) kaupa *E, G*. ²³ því (*efter hyggið at*): *F, A, B, Cy, G, I*; *mgl. E*. jer launið: *F, A, B, Cy, E, G*; launa *I*. hann mundi: *F, B, E*; hann mun *A, I*; þeir mundu *G*; 0000000 *Cy* (*hvor der dog ses begyndelsen af det første bogstav, der snarest synes at have været ''u'' [begyndelse af mundi eller muudu], så at altid subjectet [hann eller þeir] synes at have manglet*).

109. ¹⁻² með sjer: *F, A, B, Cy, G, I*; *mgl. E*. ² höskuldr — synir: *A, B* (*ok udeglemt*), *Cy, E, I*; njálssynir ok höskuldr *F, G*. ok buðu þeir: *F, A, B, E, I*; þeir buðu *G*; 00000 *Cy*. ³ hest brúnan: *F, A, B, Cy* (''hest brunnar''oo), *G, I*; brúnann hest *E*. ³⁻⁵ fjögurra — leiddr: *F, A* (*hvor dog vetra gamlan — eller nūtagtigere vetra [if E og I] — er udeglemt*), *B* (*dog góðan for sjáligan*), *Cy* (0000000|''gamlan bæði mikinn ʒ sialgooooo000|ðr ʒ hæði

5 graðr ok hafði ekki verit fram leiddr. þann hest
 gaf skarphjedið höskuldi ok með hross tvau. allir
 gáfu þeir höskuldi gjafar — ok mæltu til vináttu.
 síðan bauð höskuldr þeim heim í vörsabæ. hann
 hafði þar marga fyrri boðsmenn ok mikit fjölmenni.
 10 hann hafði látit taka ofan skála sinn. enn hann
 átti útibúr þrjú, ok váru þau búin mönnum at
 sofa í. þeir koma þar allir, er hann hafði boðit.
 veizlan fór allvel fram. ok er menn skyldu heim

ecki vit ^{fm} leiddr“). E (dog uden gamlan, samt med hestrinn for
 hann), I (dog uden gamlan, — ligeledes uden ekkl, uagtet negtelsen er
 nödvendig); ”ok uar h̄ ecki ^{fm}“ (her må vel leiddr være ude-
 glemt) ”h̄ ū .ij. uetr baði (sál. = báði) m̄il ʒ sialhg“ G. ⁶ skarp-
 hjeðinn: F, G; hann A, B, Cγ, E, I. hross tvau: B, Cγ, G, I; merhryssi ij F; merar ij A, E (talordet feilskr. tveær). ⁷ höskuldi
 gjafar: F, A, I; ooooooooo ”giaf“ Cγ (der sikkert har stemt overens
 med de foregående); gjafar höskuldi G; höskuldi góðar gjafar (”gæf“
 E) B, E. vináttu: F, A, B, Cγ, G, I; vináttu við hann E. ⁸ síðan
 bauð höskuldr: F, A, B, I; ”Siþ“oooooooo Cγ; síðan bauð hann G;
 höskuldr bauð E. vörsa-: — ”offa“ F, A, B, E, G, I; oooo Cγ
 (hvor kun en utydelig överste del af et bogstav er tilbage). ⁹⁻⁹ hann
 — -menn ok: A, I (hvor dog de to første ord ere ulæselige); hafði hann
 marga fyrri boðsmenn ok G; hann hafði marga boðsmenn fyrir ok
 B; ”h̄ | let n̄ga í boði m̄ va z“ F, ”h̄ let m̄gaoooooooo m̄ va ʒ“ Cγ;
 þar var E. ¹⁰ enn: F, A, B, Cγ, G, I; mgl. E. ¹¹ útibúr þrjú: F,
 A, B, I; þrjú útibúr E, G (-búr skrevet b̄yr); oooooo”ij. vi.“ Cγ
 (hvor der, efter pladsen at dømme, synes at have stået búr ij úti).
 11-12 váru — í: G; ooo”þa (af þ er kun en levning tilbage) ooooo
 m̄m a”oooooooo Cγ; váro þau búin at hvila í A; ”v̄ þav (av í ét
 tegn, men meget utydeligt) ~~~~~ at hvila í“ I; váro þau búin mönnum
 til hvilu B; váro þar búinar upp hvílu í F; hvíldu menn þar E.
 12 þeir — boðit: F; þeir kómu allir til veizlunnar, sem hann hafði boðit
 G; þeir koma allar til veizlu, sem hann hafði boðet A, I; þeir kómu
 allir til veizlunnar, sem boðit var B; oooo”komo allir til veizlonar
 fe (begyndelsen af m ses)“oooooooo Cγ; mgl. E. ¹³ allvel: F, A, B,
 Cγ, I; vel E, G. ¹³⁻¹⁴ ok er — fara: F, A (dog þá er fer ar), Cγ
 (”Ok er m̄ fkýllðo h̄“oooooooo), G, I (som A [dog er slutningsbogstavet í
 ff’do utydeligt); ”Ok ^{oð} e’ m̄ í h̄m“ B (= ok áðr er menn fóro

fara, valdi höskuldr mönnum góðar gjafar ok fór á leið með njálssonum. sigfússsynir fylgðu hánum 15 ok fjölmennit allt. mæltu hvárir, at engir skyldi í millum þeira komaz. nökkuru síðar kom mörðr í vörsabæ ok kallaði höskuld til máls við sik. þeir gengu á tal. mörðr mælti 'mikill verðr manna-
'munr með yðr njálssonum. þú gaft þeim góðar 20
'gjafar, enn þeir gáfu þjer gjafar með miklu spotti'.
'hvat færir þú til þess?' segir höskuldr. 'þeir gáfu
'þjer hest, er þeir kölluðu vánfola, ok gerðu þat til

heim [man har öiensynlig glemt at rette "e" til enn efter at have tilføiet ádr]; mgl. E. ¹⁴ valdi: F, A, B, Cγ ('oo"alpr'), G, I; gaf E. ¹⁵ njálssonum: F, A, B, E; oooo "ff." Cγ (hvor der ikke kan antages at have været plads til mere, end i F, A, B, E); þeim njálssonum G, I. ¹⁵⁻¹⁶ sigfúss- — allt: F, A, B, Cγ (hvor dog allt er bortskåret); sigfússsynr fóru ok allt fjölmenne (feilskr. fol me) E; fylgdí hánum fjölmennit allt G; ok fjölmennit allt I. ¹⁶ hvárir: F, I; þat þá hvárlr A; þá hvárlrtveggjo G; þeir E; þeir þá en af njo Cγ; þeir þá enn til vináttu af nju B. ¹⁶⁻¹⁷ engir — komaz: F (dog á for i), B, Cγ ('ongir lkj'ooooo lvm þra komaz'); engi skyldi í millum þeira komaz G; engir skyldu komaz í meðal (mille E, milloin I) þeira A, E, I. ¹⁷ kom: F, A, B, G, I; fór E; oooo Cγ. ¹⁸ vörsabæ: — "offa" alle (F, A, B, Cγ, E, G, I). ¹⁸⁻¹⁹ kallaði — mælti: F, I (dog kallar for kallaði); kallaði (hann tilf. G) til máls við sik höskuld. þeir gingu á tal. mörðr mælti 'A, G; "kall' i? til talfv sic."| oooo Cγ (hvor der öiensynlig ikke har været plads til ordene þeir gengu á tal); kallar höskuld út til tals við sik. mörðr mælti B; mælti við höskuld E. ¹⁹⁻²⁰ verðr mannamunr: B, Cγ, G; mannamunr verðr F, A, E, I. ²⁰ yðr: F, A, B, Cγ, E, I; yðr, þer ok G. gaft: F, A, B, E, G; gefr I; oooo Cγ. ²¹ gjafar — spotti: F, A, I; með spotte (háði G) miklu E, G; oooooo"her ses en levning af Uþótu miklo" Cγ (der, efter pladsen at dømme, har stemt overens med E); gjafir með hüd-
ungu ok spotti miklo B. ²² færir: F, A, I; -fannr B, Cγ, E, G. seglr höskuldr: sál. (verbet forkortet .f.) F, A, B, E, G; oooo Cγ; hvortímod I sætter höskuldr mælti foran replikken. ²³ hest: F, B, Cγ, G; hest brúnan A, E; hest brúnan' s. mörðr I. er þeir: F, A, B, Cγ, E, G; ok I. vánfola: — "vánfola" F, "van fóla" B, "ván

- 'spotts við þik; því at þeim þóttir þú ok úreyndr.
 25 'ek kann ok þat at segja þjer, at þeir öfunda þik
 'um goðorðit. tók skarphjediinn því upp á þingi,
 'er þú komt eigi til þings á flumtardómsstefnu.
 'ætlar skarphjediinn ok aldri laust at láta goðorðit'.
 'eigi er þat' segir höskuldr 'ek tók við á leiðmóti
 30 'í haust'. 'njáll hefir því valdit þá' segir mörðr.
 'þeir rufu ok' segir mörðr 'sætt á lýtingi'. 'ekki
 'ætla ek þat þeim at kenna' segir höskuldr. 'eigi
 'munt þú mæla í móti því' segir mörðr 'þá er it

fola" I; ooo"ola (o halvt bortskaeret)" Cy; "vafola" A, "ua fola" G;
 "vofolalid" E. 23-24 til spotts: F, B, Cy, E, G, I; fyrir spotte sakir
 A. 24 ok (foran úreyndr): F, A, Cy, G, I; vera B; mgl. E. 25 ek
 — þat at: F; ek kann ok at A, B, Cy; ek kann ok E, I; ok kann
 ek at G. 25-26 öfunda — goðorðit: F, A, E; "aufunda þic v̄ god"
 |oooo Cy; öfunda þik um goðorð B; öfunda þig mjök um guðorþit
 I; "öfundudu þik af (snarere end of) god|orð þina (nu fremkommet
 ved rettelse)" G(I). 26 því: F; þat A, B, Cy, E, I; þá G. 27 er:
 F; at A, B, Cy, E, G, I. til þings: F, A, B, G, I; "i" "oooo
 Cy; mgl. E. 28 ætlar — ok: F, A, I; "ætl. Sēþā." |oooo Cy; ætlar
 skarphjediinn þat G (der også beholder
 goðorðit). 29 þat' segir höskuldr: sál. (verbet forkortet .i.) F, A, E,
 G, I; þat satt' s. höskuldr 'því at B; ooooo"t (foran i ses en uty-
 delig levning af et bogstav, hvorover en prik, måske enden af en
 tværstreg, da den bortskaarne begyndelse af linien kan formodes at
 have været "þ" fæl. þi" [jf. B]) Cy. leiðmóti: F, A, B, Cy, E, I;
 leið G. 30 í haust: F, B, Cy ("iða" |ooo), E, G, I; á hausti A.
 valdit þá: F ("völdit þa"), A ("ollat |þa"), B ("valldit þa"), Cy
 ("vallit þa"), E ("ollat þa"), I ("valdit þa"); "þa ollat" G. 31 þeir
 — lýtingi: F, A; þeir rufu ok (mgl. G) sætt á lýtingi' s. mörðr
 G, I; þeir rufu ok sætt á lýtingi' E; enda rufu þeir sætt á lýtingi'
 B; ooooooo" (her ses levning af et bogstavtegn, vistnok þ'r fæl a
 lýtingi" Cy. 32 ætla: F, A, B, E, G, I; "ætl." (vistnok = ætlaða,
 da der er god plads til a, uagtet ordet står i enden af en linie) Cy.
 þat þeim: F, A; þeim þat B, E, G; þeim I; ooooo Cy. 33 munt
 — því: F; muntú því í móti mæla G; muntú í móti því mæla I;
 máttú (skrevet maittu i A) mæla í móti því A, E; máttú því á
 móti mæla B; "mattu þ' imo" |oooo Cy. segir mörðr: sál. (verbet

‘skarpheðinn fóruð austr at markarfljóti, fjell öx
 ‘undan belti hánum — ok hafði hann ætlat at 35
 ‘drepa þik’. ‘þat var’ segir höskuldr ‘viðaröx hans;
 ‘ok sá ek, er hann ljet undir belti sjer. ok er
 ‘hjer svá skjótt frá mjer at segja’ segir höskuldr
 ‘at þú segir aldri svá illt frá njálssonum, at ek
 ‘muna því trúa. enn þó at því sje at skipta — 40
 ‘ok segir þú þat satt, at annat hvárt sje, at ek
 ‘drepa þá eða þeir mik — þá vil ek miklu heldr
 ‘þola dauða af þeim, enn ek gera þeim nakkvat

forkortet .I.] F, A, B, E, G; oooo"ú." Cy; mgl. I (der i övrigt har skrevet, men siden udraderet, "ú" efter mæla [se næst fore. note]).
 33-34 þá — öx: F, A, I; þá er þit skarpheðinn fóruð at markar-
 fljóti — at ex fell E, G; at þá er þit skarpheðinn fóruð austr at
 markarfljóti — at öx fell B; "at þa e' þit fēp. i oð auft" [oooo "Ποτι
 at avx (av i ét tegn) fell" Cy. 35-36 ok hafði — þik: F, A, B, Cy
 (hvor dog ok er bortskåret), G, I; mgl. E. 36 'þat — hans: F, A,
 B, Cy (hvor dog s. höskuldr 'viðar er bortskåret), E; 'þat var viðarex
 hans' s. höskuldr G; höskuldr mælti 'viðaröx hans var þat I.
 37 er hann ljet: F, A, B, Cy; at (?) hann kom G; at hann let E, I.
 38 hjer — höskuldr: F, G (der dog udelader s. höskuldr); her svá
 skjótt at segja' s. höskuldr 'um mik A, E, I; þer þat, mörðr, svá
 skjótt frá mer at segja B; "þú m. fva skioi at segja" [oooo Cy.
 39 þú — -sonum: F, A, E (dog illa for illt); aldri segir þú svá
 illt frá njálssonum G; þú segir mer aldri svá frá njálssonum (for-
 kortet N. [formodentlig ved udeglemmelse af "H."]) I; þú skalt aldri
 svá illt frá þeim njálssonum segja B, oooo"her ses levning af et
 bogstavtegn, vistnok l'it allð' fva illt i þ. N ff. fegia" Cy. 40 muna
 því trúa: F, A, B, Cy (ooo"ja þ' trua"); muna trúa því I; muna
 trúa G; "íkv" (d. e. skula eller skuli) því trúa E. enn: F, A,
 E, I; ok B, Cy, G. 41 ok segir þú þat: B, Cy (ooo"her ses levning
 af þju þ"), G; ok segir þú F, A, I; at þú segir E. 41-42 at annat
 — mik: F, B, Cy ("at aūat kvit fe at ,ee[oooooooo þr mik"), G; at
 annat hvárt se, at þeir drepl mik eða ek þá A; annat hvort, at eg
 drepl þá eða þeir mik E; annat hvárt, at þeir drepl mik eða ek
 þá I. 42 þá — heldr: G; "þa" ooo "ee mjýklo kv" [ooo Cy; þá skal
 ek heldr miklu B; þá skal miklu heldr F; vil ek hálfu heldr A;
 þá skal ek hálfu heldr E, I. 43 af: F, A, B, Cy, E, I; fyri G.

‘mein. enn þú ert maðr at verri, er þú hefir
 45 þetta mælt.’ síðan fór mördr heim. nökkuru
 síðar ferr mördr at finna njálssonu. hann talar
 mart við þá bræðr ok kára. ‘sagt er mjer’ segir
 mördr ‘at höskuldr hvítanessgoði hafi mælt, at þú,
 ‘skarphjedinn, hafir rofit sætt á lýtingi. enn ek
 50 ‘varð þess viss, at hánum þóttir þú hafa haft við
 ‘sik fjörráð, er it fóruð austr til markarfljóts. enn
 ‘mjer þykkja þau ekki minni fjörráð, er hann bauð
 þjer til veizlu ok skipaði þjer í útibúr þat er
 ‘firrst var húsum — ok var þar borinn at viðr
 55 ‘alla nóttina, ok ætlaði hann at brenna yðr inni.
 ‘enn þat bar við, at högni gunnarsson kom um

43-44 ek — mein: A, E (dog neitt for nakkvat), I; veita þeim
 nökkod (neitt F, G) mein (til melns G) F, B, G; “veita (v be-
 skadiget) þm |ooooooooin“ Cy. 44 þú (foran ert): F, A, B, Cy, G,
 I; mgl. E. 44-45 er þú — mælt: F, A, G (þetta ser nu ud
 som “þi“|oo), I; er þú mælr þetta E; at þú byrir þetta mál
 B, “at (beskadiget) þv|ooooooooal“ Cy. 45-46 nökkuru — mördr: F;
 nökkuru síðarr ferr hann A; nökkuru síðarr fór (reid B) mördr
 (hann B) B, I; “Noccozo“|oooooooo “(her synes at stá en levning af
 h)“ Cy; nökkurum dögum síðarr fór mördr G; nökkuru sinne fór
 mördr E. 46 talar: F, B, Cy (oo“lar“, G; “tal“. A (sikkert = talaði);
 talaði E, I. 48 hvíta- — mælt: B (hvíta feilskr. hvíta), Cy; hvítaness-
 goði mælti G; hafi þat mælt A, E, I; hafi mælt F. 49 skarphjedinn,
 hafir: F (verbet feilskr. havi), A, B, Cy, E, G; hafir, skarphjedinn I.
 50 viss: F, A, Cy, E, G, I; varr B. hánur: F, A, E, G, I; höskuldr
 B, Cy. 50-51 haft við sik: A, B, G, I; haft við hann F; við sik Cy,
 E. 51 austr: A, E, I; mgl. F, B, Cy; oooo G. 51-52 enn — ekki: Cy;
 en mer þikkja eigi þau G; enn mer þikkir þau eigi B; en þó þikki
 mer þau eigi F; en þau þiki mer þó (selvtyden meget uformelig i E)
 ekki A, E; “þav (av i ét tegu) þikki m þo(?) ekki“ I. 53 veizlu:
 A, B, Cy, E, G, I; heimboðs F. 54 húsum: F, A, E, G, I;
 öðrum mönnum B, Cy. ok var þar: F, A, B, Cy, E; ok þar
 var I; var þar G. at viðr: F, A, B, Cy, C_t, E, G; viðr at I.
 55 hann: F, A, B, Cy, C_t, I; mgl. E, G (hvort i övrigt alla nótt-
 ina, ok er bortrevet). 56-57 enn — nóttina: B, Cy (dog er for

'nóttina — ok varð þá ekki af því, at þeir gengi
 'at; því at þeir hrædduz hann. síðan fylgði hann
 'þjer á leið ok mikill flokkur manna. þá ætlaði
 'hann þjer aðra atgöngu at veita ok setti þá til 60
 'grana gunnarsson ok gunnar lambason at vega
 'at þjer. enn þeim varð bilt, ok þorðu þeir eigi
 'á þik at ráða'. enn er hann hafði þetta mælt,
 þá mæltu þeir fyrst í mót. enn þar kom, at þeir
 trúðu. ok gerðuz þá í fáleikar af þeira hendi til 65
 höskulds — ok mæltu nær ekki við hann, hvar sem

at); en þat var við, at högni (*udeglegt i Cj*) kom um nóttina *F, A, C;* en þat bar at um nóttina, at högne kom *E;* þat var ok, at högni kom þar um nóttina *I;* en þat bar við, at regu (*her er verbet bortrevet*) um nóttina *G.* 57-58 því at þeir gengi at: *F, A;* því at þeir gengi at þer *I;* *mgl. B, Cγ, C, E, G.* 58 því at þeir hrædduz hann: *F, A, C;* er þeir hrædduz hann *E;* því at þeir hrædduz *G;* því at þeir hræddoz aðra atgöngu *I(!);* því at hann hræddiz hann *B, Cγ.* fylgði hann: *F, A, B, Cγ, C, E, G;* fylgðu þeir *I.* 60 þjer (*foran á*): *F, B, Cγ, E, G, I;* þeim(!) *A, C* mikill flokkur manna: *F, A, B, Cγ, I;* mikill mannföldi *C;* mikill fjöldi *G;* mikit lið annat *E.* þá: *F, A, B, Cγ, C, G, I;* ok *E.* 60 hann þjer — veita: *F, C* (*hvor i övrigt hann er udeglegt*); hann aðra atgöngu at veita þer *B, G;* hann aðra atgöngu at veita *Cγ;* hann þer aðra (*mgl. E*) atgöngu *A, E, I.* 60-62 ok setti — þjer: *F* (*dog uden þá*), *A* (*som F*), *B, Cγ, C* (*dog uden til*); ok setti til grana gunnarsson at vega at þer *E, I;* *mgl. G.* 62 þeim varð: *F, A, B, E;* þeim var *G;* "þ | vð" *Cγ* (*egentlig = þat varð; men mulig er "þ" feilskrift for "þm"*); hánúum varð *C;* "hú var þ" *I.* þorðu þeir: *F, C, E;* þorðu *A, B, Cγ, G;* þorþi *I.* 63 á þik at ráða: *F, A, B, Cγ, C, G, I;* at ráða á þig *E.* enn er: *F* (*hvor i övrigt det følgende hann er udeglegt*), *A, B, Cγ, E, I;* en þá er *G;* ok er *C.* mælt: *F, A, Cγ, C, E, G, I;* talat *B.* 64 fyrst í mót: *F, A, B* (*dog á for i*), *Cγ, C* (*som B*), *E, I;* í mót fyrst *G.* at: *F, B, C, E, G, I;* er *A, Cγ.* 65 gerðuz þá í fáleikar: *F, Cγ;* gjörðuz (*gerðiz G*) (*mgl. G*) fáleikar *C, G;* gerðuz þá fáleikar (*mikler tilf. A, I*) *A, B, E, I.* 65-66 til höskulds: *F, A, B, Cγ, C, G;* við höskuld *E, I.* 66 mæltu — hann: *F, A, B, Cγ, C, I* (*dog med indskudt þer efter mæltu*); mæltu nær ekki orð við hann *E;* mæltuz þeir nær ekki við *G.* hvar sem: *F, A, E, G, I;*

þeir funduz. enn höskuldr gaf þeim lítit tillæti. ok fór svá fram um hríð. höskuldr fór austr til svínafells um haustit at heimboði, ok tók flosi vel 70 við hánum. hildigunnr var þar ok. flosi mælti til höskulds 'þat segir hildigunnr mjer, at fáleikar 'sje miklir með yðr njálssonum. ok þykki mjer 'þat illa. ok vil ek bjóða þjer, at þú ríðir eigi 'vestr. ok mun ek fá þjer bústað í skaptafelli; 75 'enn ek mun senda þorgeir bróður minn at búa 'í vörsabæ'. 'þat munu þá sumir menn mæla' segir höskuldr 'at ek flýja þaðan fyrir hræzlu sakir, 'ok vil ek þat eigi'. 'þá er þat líkara' segir flosi

"f. e" C_t (= hvar er); þá er B, C_γ. 67 þeim: F, A, B, C_γ, C_t, G; mgl. E, I. lítit: F, B, C_γ, C_t, E, I; lítt A, G. 68 ok (foran fór): F, A, B, C_γ, I; mgl. C_t, E, G. 68-69 höskuldr — heimboði: F, C_t; höskuldr fór um haustit til svínafells at heimboði E; höskuldr fór austr til svínafells at heimboði um haustið A; höskuldr fór austr til svínafells at heimboði I; hann fór til svínafells um haustið at heimboði G; höskuldr fór austr til svínafells B, C_γ. 69-70 vel við hánum: F, I; við hánum vel A, C_t, E; við honum allvel B, C_γ; vel við þeim G. 70 þar ok: F; ok þar A, B, G; þar C_γ, C_t, E, I. 71 segir: F, B, E, I; "f." A, C_γ, G; sagði C_t. 72 sje miklir: F, A, B; miklir se C_γ, E, I; se C_t, G. 72-73 ok þykki — líla: F, A, C_t, E, G, I (dog uden ok); mgl. B, C_γ. 73 ok (foran vil): F, A, B, C_γ, C_t, E, G; mgl. I. 74 ok (foran mun): F, A, B, C_γ, C_t, E, G; mgl. I. bústað: F, A, B, C_γ, C_t, E, I; bóistað G. 75-76 at búa — bæ: F ("offa" for vörsa-), B, C_γ (som F), C_t (som F og C_γ), G (som F, C_γ, C_t); í ossabæ, ok skal hann þar búa A, E, I. 76 þat — mæla: B, C_γ; þá munu þat sumir mæla C_t; þá munu þat mæla sumir F, A, E, I; þat mun þá sagt G. 77 segir höskuldr: — "f." hösk F, A, B, C_γ, E, G; sagði höskuldr C_t; hvorimod I satter "havík (av i ét tegu) f." foran replikken nýja þaðan: F, A, B, C_γ, C_t, E, I; "fýlgja" (vistnok ved feilskrift for "fýgja" = fýgja) G. 78 þat eigi: F, A, E, G; eigi þat C_γ, I; því þat eigi B, C_t. þá — líkara: F, B, C_γ, C_t, G; þat er þá líkara A; þá er þat líkast E; þá er líkara I. segir flosi: sál. (verbet forkortet .i.) A, B, C_γ, E, G, I; sagði flosi C_t; hvorimod F satter s. flosi efter replikken.

‘at stórvendræði leiði af. ‘illa er þat’ segir höskuldr ‘því at heldr vilda ek vera úgildir, enn 80 ‘margir hlýti illt af mjer’. höskuldr bjóz heim fám nóttum síðar. enn flosi gaf hánnum skarlatsskikkju — ok var hlaðbúin í skaut niðr. reið höskuldr heim í vörsabæ. er nú kyrrt um hrið. höskuldr var maðr svá vinsæll, at fáir váru hans 85 úvinir. enn hin sama er úþykkt með þeim allan

70 stór- — af: F (‘‘stórvendræði leiði af’’), B (‘‘stór vendræði [eller í ét ord?] leiði af’’), C γ (‘‘stórvendræði [snarest således — nemlig som ét ord] |leiði af’’), G (‘‘stór uandræði leiði af’’); ‘‘stórvandræði af’’ C ι (verbet altså udeglemt); her leiði af stórvandræði (stórvandræði skrevet stórvæðræði í A, stór vandæði í E, stór vandregi í I) A, E, I. þat (efter er): B, C γ , C ι , E, G, I; þá A; þat þá F. segir (foran höskuldr): — ‘‘f.‘‘ F, A, B, C γ , E, G, I; sagði C ι . 81 margir: F, A, B, C γ , E, G, I; margir menn C ι . 81-82 höskuldr — síðar: F, A, C ι , E (dog reið for bjóz), G; höskuldr bjóz nú heim ‘‘fím (dog er m noget uformeligt, måske på grund af et forsøg til retelse)’’ nóttom síþarr I; fám nóttum síðarr bjóz höskuldr (hann B) heim B, C γ . 82 enn (foran flosi): F, A, I; mgl. B, C γ , C ι , E, G. hánnum: A, B, C γ , C ι , E, G, I; ‘‘h’’ F (altsá ‘‘h’’ [= hann] rettet til ‘‘h’’ [= höskuldr], i stedet for til det længere ‘‘hm’’ [= hánnum], hvortil der ikke har været plads). 82-83 skarlatsskikkju: F (‘‘fkarlatz skikkju’’), A (‘‘fkarlatz skikkju’’), B (‘‘fkarlatz skikkju’’), C γ (‘‘fkarlatz skikkju’’), C ι (‘‘fkarlatz skikkju’’), G (‘‘fkarlatz skikkju’’), I (‘‘fkarlatz skikkju’’); skikkju með skarlat E. 83 ok — niðr: F, B (dog ofan for niðr), C γ (som B), C ι (dog uden var); hlaðbúna (gullhlaðna E) í skaut niðr E, G; ok var hlað í skaut ofan A; ok váro á hlöþ í skaut ofan I. 83-84 reið höskuldr: F, A, I; riðr nú höskuldr B, C γ ; riðr höskuldr nú C ι , G; fór höskuldr E. 84 í vörsabæ: F (dog ‘‘offa’’ for vörsa-), A (dog som F), B, C ι (dog som F, A), G (dog som F, A, C ι); vestr í ‘‘offa bœ’’ I; mgl. E. er nú kyrrt: F; ok er nú kyrrt B, C ι , G; er hann nú helma I; ok er nú (mgl. E) heima A, E. 85 maðr svá: B, C ι ; svá maðr G; svá F, A, E, I. 85-86 fáir — úvinir: F, A, E, I; hann áttl (félskr. at C ι) fá úvini B, C ι , G. 86 enn hin: F; ‘‘en’’ I; ‘‘en’’ A, G; hin B, C ι , E. er úþykkt: F; var úþykkt B, C ι ; úþykkt er (var G) E, G; er úþykkt A; úþykkt er I þeim: F, A, C ι , E, G, I; þeim njálssonum B.

vetrinn. — njáll hafði tekit til fósturs son kára, er þórðr hjét. hann hafði ok fóstrat þórhall son ásgríms elliðagrimssonar. þórhallr var röskr maðr 90 ok harðgörr í öllu. hann hafði numit svá lög at njáli, at hann var hinn þriði mestr lögmaðr á islandi. — nú várar snimma um várit, ok færðu menn snimma niðr sæði sín.

110. Dat var einn dag, at mörðr kom til bergþórhshváls. þeir gengu þegar á tal njálssynir ok kári. mörðr rægir höskuld at vanda sínum ok hefir nú enn margar nýjar sögur ok eggjar

87 vetrinn: *F, B, Ct, G*; vetrinn (vetr *A*) í gegnum *A, E, I*.
 88 fóstrat þórhall: *F, A, B, E* (navnet skrevet þalla), *G, I*; fóstur veitt þórhalli *Ct*. 88-89 son ásgríms: *F, A, E, I*; ásgríms-s. *B, Ct* ("afgímf fon" [i modstrid med den i næst foreg. note anførte læse-måde]), *G*. 89 röskr maðr: *F, A, B, Ct, I*; röskr *E*; hraustr maðr *G*.
 90 harðgörr í öllu: *F, A, B, E, G, I*; mjök harðgjör *Ct*. 90-91 numit — njáli: *A, E, G*; svó numit lög af njáli *Ct*; numit ("nvīm" *B*, "nvmit" *I*) lög at njáli svá *B, I*; "nvīm" svá lög *F*. 91 at hann — þriði: *F, A, B, Ct, E, I* (var udeglemt); hann var *G* (hvor at er udeglemt). lögmaðr: *A, E, I*; lagamaðr *F, B, Ct, G*. 92 nú várar: *F, A, B* (verbet feilskr. vára), *E, G, I*; "N vaftz miok" *Ct* (skulde vistnok være nú várast mjök). um várit: *F, A, Ct, E, G, I*; mgl. *B*. 92-93 færðu — sín: *I*; færðu menn snemma niðr korn *A*; færa (fæðu [feilskr. fæðv] *E*) menn (mgl. *E*) niðr korn snemma *E, G*; færa (ser ud som "fæ"*) menn niðr korn sín snemmendis *Ct*; færa menn niðr korn sitt *B*; "fa īm nið: ^{kozn}z" (þá z følger et forskrevet, meget kort, ord)" *F* (hvor Olavius har læst færa menn niðr korn sín, i det han, sikkert med rette, har antaget, at z burde gå ud, samt at det sidste forskrevne ord egentlig skulde være "fn").

110. 1 einn: *F, A, B, Ct, E, G*; einn hvern *I*. kom: *F, A, B, E, G, I*; "kū inemidi" *Ct*. 2 þegar: *F, A, B, Ct, E, G*; mgl. *I*. 3 ok kári: *F, A, E, I*; ok hann *B, Ct*; mgl. *G*. mörðr — sínum: *F*; mörðr rægir (rægði *E*) höskuld at vanda *A, E, I*; ok rægði mörðr höskuld þá enn (við þá tilföier *G*) at vanda sínum (mgl. *G*) *Ct, G*; ok rægði mörðr þá enn höskuld af nýju ok at vanda *B*. 4 hefir nú: *F*; hefir þá *A, I*; hafði þá *B, Ct, E, G*. nýjar sögur: *F, A, B, Ct*; sögr nýjar *E*; nýjar sagnir *I*; sagnir nýjar *G*. 4-5 ok

einart skarphjedin ok þá at drepa höskuld ok kvað 5
hann mundu verða skjótara at bragði, ef þeir færi
eigi þegar at hánum. 'gera skal þjer kost á þessu'
segir skarphjedin 'ef þú vill fara til með oss ok
'gera at nakkvat'. 'þat vil ek til vinna' segir
mörðr. ok bundu þeir þat með fastmælum, ok 10
skyldi hann þar koma um kveldit. bergþóra spurði
njál 'hvat tala þeir úti?' 'ekki em ek í ráðagerð
'með þeim' segir njáll 'sjaldan var ek þá frá
'kvaddr, er hin góðu váru ráðin'. skarphjedin
lagðiz ekki niðr um kveldit ok ekki bræðr hans 15
nje kári. þessa nótt hina sömu kom mörðr ofan-

eggjar — þá: F, A; eggjaði nú einart skarphedin ok þá B; ok
eggjar (*skrevet eð i Ct*) nú einart (*fast Ct*) skarphedin ok þá bræðr
Ct, G; ok eggjar skarphedin mjök I; eggjaði einart skarphedin E.
⁵ drepa: F, A, B, E, G, I; "i z ðþja" Ct (*d. e. fara ok drepa*).
⁶ hann mundu verða: F, A, I; hann verða mundu E; hann mundu
ella verða B; ella hann mundu verða G; "h mðv ellig" Ct (= hann
mundu elligar [*skriften ikke aldeles tydelig*]). at bragði: G; *mgl.*
F, A, B, Ct, E, I. ⁷ þegar at hánum: F, A, B, Ct, G, I; at honum
þegar E. skal: F, A, B, Ct ("skal [*lidt utydelig*]"), G, I; skal eg E.
þessu: F (*forkortet som þess*), A, E, I; því B, G; *mgl. Ct.* ⁸ segir
(*foran skarphjedin*): — ".i." F, A, B, E, G, I; sagði Ct. til: B,
Ct, G; *mgl. F, A, E, I.* ⁹ þat vil ek til: F, A, Ct, E, G, I; til vil
ek þat B. segir (*foran mörðr*): — ".i." F, A, B, E, G, I; sagði
Ct. ¹⁰ ok bundu — fastmælum: F, A, Ct (*dog uden þat, måske ved
forlemmelse, der forekommer hyppig i dette fragment*), E (*dog uden
með*); "ok þ' þ fast melu bundu" G (*med forskudt ordfølge og med
"bundu" for "bundu"*); ok bundu þeir þat fastmælum með ser I;
þeir bundu þat nú með fastmælum B. ¹¹ hann þar koma: F, A, I;
oooo"ku" Ct; mörðr þar koma G; hann koma þar E; hann þar
kominn B. ¹² tala þeir: F, A, B, E, G; mæla þeir I; þeir tala Ct.
-gerð: F, A, Ct, G, I; -gerðum B, E. ¹³ segir njáll: — s. n. F, B,
G, I; s. hann A, E; sagði n. Ct. sjaldan: F, A, B, Ct ("oo"),
E, G; ok sjaldan I. ¹⁴ kvaddr: F (*forskrævet*), A, B, Ct, G; kallaþr E, I.
hin góðu: F, A, B, E, I; "hinn" betri Ct; betri G. ¹⁵ niðr: F, B, Ct, G;
til svefnis A, E, I. ¹⁶⁻¹⁷ kom — -verða: B, G; ofanverða kom mörðr

verða. tóku þeir þá vörn sín njálssynir ok kári ok riðu í braut. þeir fóru þar til er þeir kvámu í vörsabæ ok biðu þar hjá garði nökkurum. veðr
20 var gott ok sól upp komin.

III. Í þenna tíma vaknaði höskuldr hvítanessgodi. hann fór í klæði sín ok tók yfir sik skikkjuna flosanaut. hann tók kornkippu ok sverð í aðra hönd ok ferr til gerðisins ok sár niðr
5 korninu. þeir skarphjedið höfðu þat mælt með sjer, at þeir skyldi allir á hánum vinna. skarp-

Ct; kom mörðr (valgardss. tilföie F, E, I) F, A, E, I. ¹⁷ tóku — kári: B; tóko þá njálssynir vörn sín ok kári G; "tokv s fy/noget utydel." "o o o o o o o o o o" "z tvo k'i" Ct; ok tóku þeir vörn sín njálssynir ok kári F; ok tóko þeir njálssynir vörn sín E, I; ok tóku þeir njálssynir (forkortet .n.) þá vörn sín ok hesta A. ¹⁸ riðu í braut: F, B (dög á for i), G; riðu í brott síðan Ct; riðu brott allir I; riða síðan í brott allir A; riðu þeir allir í brutt E. fóru: F, A, Ct, E, G, I; riðu B. þeir kvámu: F, A, B, Ct, E; þeir koma (a lidt utydel.) I; koma (!) G. ¹⁹ vörsa-: B; "offa" F, A, Ct, E, G, I. ok — nökkurum: F, A, Ct ("x" o o o o o o o o o) "gdi [det r, der skulde stå over g; er borte] nøck'vm"; ok biðu þar hjá gerði nökkuru B; ok biðu þar hjá garði G; mgl. E, I. ²⁰ var: F, A, B, Ct, E, G; var á I.

III. ¹ Í þenna: A, B, Ct, E, I; hvorimod F og G (der, ligestom I, her begynde et nyt kapitel) have udeladt I — F i alt fald kun foreløbig, da det følgende p er lille, medens udeladelsen i G derved får udseende af at være definitivt, at det følgende bogstav er noget større end de sædvanlige minuskel-bogstaver — men dels er dette ofte tilfældet med det andet (næst første) bogstav i et kapitel, og dels synes der at være ladet en lille plads for initialen. ² hann (foran fór): F, A, B, E, I; ok G; ooo Ct. sik: F, A, B, E, G, I; mgl. Ct. ³⁻⁴ hann tók — hönd: F, A ("kipp [pp i ét tegn]" for kippu), I; hann tók kornkippu í aðra hönd en sverð í aðra E; hann tók (for disse ord har G tók hann) kornkippu í hönd ser enn sverð í aðra B, G; "h to (af o er kun en utydelig levering tilbage)" o o o o o o o o o "pv hnd fer z eitt ívð mðm" Ct. ⁴ ferr: F, A, E; fór B, Ct, G, I. gerðisins: F ("g'disinf"), A ("g'disinf"), B ("g'disinf"), E ("g'disinf"); "g'disinf" G, "g'þif inf" I; o o o o o Ct. niðr: F, A, B, E, G, I; mgl. Ct. ⁵⁻⁶ mælt með sjer: F, A, B, E, G, I; "med: ("o o o o o o Ct.

hjeðinu spratt upp undan garðinum. enn er höskuldr sá hann, vildi hann undan snúa. þá hljóp skarphjeðinn at hánum ok mælti 'hird eigi þú at hoga á hæl, hvítanessgoðinn' ok hōggr til hans, ¹⁰ ok kom í höfuðit, ok fjell höskuldr á knjein. hann mælti þetta við, er hann fjell 'guð hjálpi mjer enn 'fyrigefi yðr'. hljópu þeir þá at hánum allir ok unnu á hánum. eptir þat mælti mörðr 'ráð kemr 'mjer í lug'. 'hvert er þat?' segir skarphjeðinn. ¹⁵ 'þat, er ek mun fara heim fyrst. enn síðan mun 'ek fara upp til grjótár ok segja þeim tíðendin ok

⁶ á hánum vinna: F, B, C_t, G, I (dog at for á); nökkut at gera á hánum at vinna A; at honum vege E. ⁷ spratt upp: F (verbet feilskr. spratt), B, C_t, G; spretrr upp A, E; spretrr I(?) . ⁸ hann, vildi: F, A, B, C_t, E, G; þat, þá vildi I. snúa: F, A, B, C_t, E, I; telta G. ⁸⁻⁹ hljóp — mælti: F, A, B, C_t (hljóp skarphjeðinn bortskáret), G, I; mælti skarph. E. ⁹ eigi þú: F, A, B, G, I; þú ei E; "é" C_t. ¹⁰ hoga á hæl: F, B, C_t ("oga" for hoga), E, G, I; opa A. -goðinn: B, C_t (oooi"iu"), E, G, I; "g." F, "g." A. hōggr: F, A, C_t, E, G, I; hjo B. ¹¹ ok (foran kom): F, A, B, C_t, G; svá at E, I. ok (foran fjell): F, A, C_t, E, G, I; mgl. B. höskuldr: A, E, I; höskuldr þá B; oooo C_t, G; hann F. hann: A, B, E, I; höskuldr F; ok G; oooo C_t. ¹² við — fjell: B, C_t, G; mgl. F, A, E, I. ¹³ hljópu — allir: F, A, B, I; "hlupu þ' þa" ooooooooo G; þeir hlupu at honum allir E; hljópu þeir þá at hánum öllum (feilskr. ollm, snarere end ollm) megin C_t. ¹⁴ á hánum: F, A, B, E (ú ser nærmest ud som at), G, I; oooooo "ten" C_t (hvor der formodentlig har stået á hánum allir seinn). eptir þat: F, A, E, I; þá B, C_t, G. mörðr: F, A, B, C_t, G, I; "á (her følger et utydeligt ord, der har nogen lighed med þwns eller þwns) ærulavf (av i ét tegn)" E(?). ¹⁵ mjer: F, A, C_t, E, G, I; mer nú B. hvert: F, A, B, C_t ("hv [fresten dels utydelig, dels bortskáret]"), E, I; "hú" (= hvat) G. ¹⁶ þat — heim: F, A (dog at for er), B (som A), E (dog [mindre godt] uden er eller at); þat' sagði mörðr 'at ek mun heim fara C_t; "at ek i" oooo G; ek man fara heim I. enn: F, A, B, E, G; ooo C_t; ok I. ¹⁷ fara upp: F, C_t, E, G, I; fara A; ríða upp B. tíðendin: F, A, B, E, I; "tíðr" G; "uðin (n lídt beskafiget)" ooo C_t.

'láta illa yfir verkinu. enn ek veit víst, at þór-
 'gerðr mun biðja mik, at ek lýsa víginu. ok
 20 'mun ek þat gera; því at þeim megu þat mest
 'málaspell verða. ek mun ok senda mann í vörsa-
 'bæ ok vita, hversu skjótt þau taki til ráða. ok
 'mun sá spyrja þar tíðendin, ok mun ek láta sem
 'ek taka af þeim'. 'far þú svá með víst' segir
 25 skarphjediinn. þeir bræðr fóru heim ok kári. ok
 er þeir kvámu heim, sögðu þeir njáli tíðendin.
 'hörmulig tíðendi eru þetta' segir njáll 'ok er slíkt

18 illa yfir verkinu; A, B, C_t, E, I; íflr illa verkinu G; illa yfir
 verkunum (skrevet vknv̄, der synes rettet fra "vknv") F. víst: F,
 A, B, E, G, I; mgl. C_t. 19 mun biðja: F, A, B, G; oooooo C_t; blþr
 E, I. at ek: F, A, G; til at C_t; at B, E, I. 20 mun: F, A, C_t, E,
 G, I; skal B. 20-21 þat gera — verða: F (dog vera for verða), A;
 þat gera — því at þeim (udeglegt E) má þat mest málaspell verða
 (vera I) E, I; þat gera — því at þat má þeim mest málaspell
 verða B; "þ' g'a"ooooo| "ma þm meft mala spell vða" C_t (hvor
 der således synes at have stået því gera þat, at þat osv.); þat gera
 — því at þat má þeim verst gegna ok mest málaspell gera G.
 21 ek mun ok: F, A, B, G (ok forskrevet), I; ek ooooo C_t; ok mun
 eg E. vörsa-: B; "offa" F, A, C_t, E, G, I. 22 ok vita, hversu:
 F, A, B, C_t, E, G; at heyr, hve I takl til ráða: F, B; taki til
 ráðs I; taka til ráða A, E; taka til ráðs G; oooooo C_t. 23 sá —
 tíðendin: F, A, C_t (dog uden sá — snarest forglemmelse), E, I; ek
 spyrja þar tíþenda B; oooooo||"ða" G (der måske har stemt over-
 ens med B). 23-24 ok mun — þeim: F, — ligeledes, dog med þeim
 tíþendin for þeim, E og I; "z mvn ek" oooooo|"ftta af þm tíðindin"
 C_t; ok láta sem ek hafa af þeim tíþendin (forkortet tþ) B; ok mun
 (tilføiet over linien, uden følgende ek) láta sem ek fretta af þeim G;
 mgl. A. 24 víst: F, A, B, I; mgl. E, G; oooo C_t (hvor der i øvrigt
 ikke har været plads til víst, hvis der efter den i dette brudstykke
 herskende brug har stået "fagd; fkrp"). 25 þeir — kári: F, A, C_t, I;
 (þeir udeglegt) bræðr fóro nú heim ok kári G; þeir bræðr ok kári
 fóro heim B; þeir fóro helm synir njáls ok kári E. 25-26 ok er —
 tíðendin: F, A, E, G (dog "En" [= en er] for ok er), I (dog
 "tþðin .n." for njáli tíðendin); "en e' þ; køv (her ses begyndelsen
 af et h/ "oooooo|"n tíðindin" C_t (jf. G); ok sögðu n. tíðendin B.
 27 eru þetta: F, G; mgl. A, B, C_t, E, I. segir: — ".l." F, A, B,

'illt at vita; því at þat er satt at segja, at svá
 'fella mjer þetta nær um trega, at mjer þætti
 'betra at hafa látit tvá sonu mína — ok lifði hös- 30
 'kuldr'. 'þat er nökkur varkunn' segir skarphjediinn
 'þú ert maðr gamall — ok er ván, at þjer falli nær'.
 'eigi er þat síðr enu elli' segir njáll 'at ek veit
 'görr enn jer, hvat eptir mun koma'. 'hvat mun
 'eptir koma?' segir skarphjediinn. 'daudi minn' 35
 segir njáll 'ok konu minnar ok allra sona minna'.
 'hvat spár þú fyri mjer?' segir kári. 'erfitt mun
 'þeim veita at ganga í mótt giptu þinni' segir njáll
 'því at þú munt þeim öllum drjúgari verða'. sjá
 einn hlutr var svá, at njáli fjell svá nær, at hann 40
 mátti aldri úklökkvandi um tala.

E, G, I; "fag"oo C_t. 28 satt: F, B, C_t, G; sannligt A, E, I. 29 þetta
 — trega: F, G; nærr um trega A, B, C_t, I; nærr þessi tregi E.
 30-31 lifði höskuldr: F, B, C_t, G; væri höskuldr á lífi A, E, I.
 31 nökkur: F, B, G; oooo C_t (der, efter pladsen at dömme, må an-
 tages at have stemt overens med F, B, G); nú nökkur A, I; nú E.
 segir: — "f." F, A, B, E, G, I; sagði C_t. 32 maðr: F, A, B, E,
 G, I; mjök C_t. 33 er þat — at ek: F (hvor ek dog er udeglemt), B,
 G; "e" þ síð: en elli fag"ooooo C_t (der sikkert har stemt overens
 med F, B, G, på sagði nær, for hvilket alle de övriga 6 membraner
 have "f."); er (mgl. I) þat síðr' s. njáll 'en elli, at ek A, I; er þat
 at síðr' s. njáll 'enn eg E. 34 görr — koma: F, A, B, C_t, G; gjör,
 hvat eftir mun koma, enn þjer E; hvat eptir man koma gerr enn
 þer I. 35 segir (foran skarph.): — "f." F, A, B, E, I; sagði C_t;
 udeglemt G. 36 segir njáll: söl. her (verbet forkortet .f.) F, A, B, E,
 I; hvorimod der efter replikken står "f." njáll i G og ooo"ði n." i C_t.
 37 fyri: F, A; mgl. B, C_t, E, G, I. segir (foran kári): — "f." F,
 A, B, E, G, I; sagði C_t. 38 veita: A, B; verða G; oooo C_t (hvor der har
 været plads til et ord som veita eller verða); mgl. F, E, I. i: F, A, E,
 G, I; á B; mgl. C_t. giptu: F, A, B, C_t, E, I; gæfu G. segir njáll: "f." njáll
 A, B, E, G, I; sagði njáll C_t; mgl. F. 39 þeim — verða: F ("drjúgari" for
 drjúgari), B, G; ooooooooo"ivgi vða" C_t; öllum þeim verða drjúgari
 A; verða þeim öllum drjúgari E, I. 41 um: F, A, G, I; til (en læse-
 måde, der måske burde foretrakkes) B, C_t, E.

112. Hildigunnr vaknaði ok fann, at höskuldr var í brautu ór rúminu. hón mælti 'harðir hafa 'draumar verit ok eigi góðir, ok leitid jer at hánum 'höskuldi'. þeir leituðu hans um bæinn ok fundu 5 hann eigi. þá hafði hildigunnr klædda sik. ferr hón þá ok tveir menn með henni til gerðisins ok finna þar höskuld veginn. þar kom þá ok at smalamadr marðar valgarðssonar ok segir henni, at þeir njálssynir hefði farit neðan þaðan 'ok kall- 10 'aði skarphjeddinn á mik ok lýsti víginu á hönd 'sjer'. 'karlmannligt verk væri þetta' sagði hildigunnr 'ef einn hefði at verit'. hón tók skikkjuna

112. ¹ vaknaði: *F, A, B, C₁, E, G*; vaknaði í skálanom *I*. ² rúminu: *F, A, E, I*; hvilunni *B*; sænglunni (*lídt afbleget, men sikkert*) *C₁*; rekkjonn *G*. hón mælti: *F, A, B, C₁, G*; *hvorimod E, I sætte "I."* hón *efter* góðir. ²⁻³ harðir — verit: *F* (*harðir feilskr. h'ðar*), *A, B, E, I*; "h'ðer hafa ðiaŕ" | oooooo *C₁*; "h'ðar e'u ðiaum" *G* (?). ³ jer: *F, A, B, E, G, I*; *mgf. C₁*. ⁴ hans um bæinn: *F, A, B*; at hánum um bæinn *I*; hans *C₁, E, G*. ⁵ hildigunnr: *B, C₁, G, I*; hón *F, A, E*. klædda: *F* ("kleða"), *G*; klætt *A, B, C₁, E, I*. ⁵⁻⁶ ferr hón þá: *F, A, B, C₁* (*noget afbleget, men sikkert*), *G*; fór hón þá *I*; ok fer *E*. ⁶ ok tveir — gerðisins: *F* (*dog garðsins for gerðisins*), *A* (*dog uden með henni*), *B, G, I*; "ok" | oooooo "ðr iŕne i g'ðisinf" *C₁* (*meget utydel.*); til gerðisins ok tveir menn með henne *E*. ⁶⁻⁷ ok finna þar: *B, C₁* (?), *G*; ok finna *E*; finna þau þar (*bortrevet i I*) *F, A, I*. ⁷ þar — ok at: *A*; þar kom þá ok *F*; þar kom þá *E, G*; þar kom at *I*; þá kom þar at *B*; oooooo *C₁*. ⁸ valgarðssonar: *F, I*; *mgf. A, B, C₁, E, G*. segir henni: *E*; s. heuni *F, A, B*; s. haun henni *I*; "I." *G*; "fagði (*utydel.*)" *C₁*. ⁹ þeir njálssynir: *F, B, G*; þeir skarpheddinn *A, E*; skarpheddinn ok þeir (*sál.*) *I*; *~~~~ C₁*. hefði: *F, A, G, I*; hófðu *B, E*; oooo *C₁*. ⁹⁻¹⁰ kallaði — lýsti: *F, A, E, G, I*; "kallaði fkrp a mik z lýftu k" *C₁* (*meget utydel.*); kallað á hann ok lýsti skarpheddinn *B*. ¹⁰⁻¹¹ víginu á hönd sjer: *F, B, G*; ooooooo "hð s" *C₁* (*meget utydel.*); á hönd ser víginu *A, E, I* (*ser utydel.*). ¹¹⁻¹² sagði hildigunnr: — "I. hildig." *I*; s. hón *F, A, B, G*; "fagði (*meget utydel.*)" *C₁*; *mgf. E*. ¹² einn: *A, B, E, G, I*; einu madr *F*; ulæseligt (*máske bortskåret*) *i C₁*. at verit: *F, A, B, G, I*; oooooo "I" *C₁*; gert *E*.

ok þerrði með blóðit allt ok vafði þar í innan blóðlifrarnar ok þraut svá saman ok lagði niðr í kistu sína. nú sendir hón mann upp til grjótár ¹⁵ at segja þangat tíðendin. þar var mörðr fyrir ok hafði sagt áðr tíðendin. þar var ok kominn ketill ór mörk. þórgerðr mælti til ketils 'nú er höskuldr dauðr, sem vit vitum. ok mun þú nú, hverju þú hjezt þá er þú tókt hann til fóstrs'. 'þat má ²⁰ vera' segir ketill 'at ek hafa þá ærit mörgu heitit; því at ek ætlaða ekki, at þessir dagar myndi verða, sem nú eru orðnir. enda em ek við vant

¹³ með blóðit allt: F, B; þar með blóðet allt (mgl. E) A, E, I; blóðit með G, "blóðit meðr" C₁ (utydel.). í innan: B; innan í G, ooo"an 1" C₁; í F, A, E, I. ¹⁴ svá saman: F, B, C₁ (utydel.); G; saman E; svá saman skikkjuna A, I. ¹⁴⁻¹⁵ lagði — sína: G; lagði í kistu sína B, I; "lagði|oooooooo (usikkert)" C₁ (der, efter pladsen at dømme, synes at have stemt overens med B, I); let í kistu sína A, E; lagði í kistu niðr F. ¹⁵ nú — upp: F (dog sendi for sendir), A, B (som F), C₁ (temmelig utydel., men overensstemmende med F og B), I; hón sendi mann upp (mgl. E) E, G. ¹⁶ þangat: F, A, E; þeim B; þórgerði I; mgl. í G, og har vistnok ligeledes manglet í C₁. ¹⁶⁻¹⁷ mörðr — kominn: F, A (dog uden tíðendin), B; "í m z hafði að: fagt tíðindin þr v"oooooooo C₁ (utydel.); mörðr fyrir ok hafði hann sagt þeim áðr. þar var ok kominn I; ok kominn mörðr ok G; þá kominn E. ¹⁹ vit vitum: F, A, I; ver vitum B, G; þú veizt E; oooooo (her står en ulæselig slutning af et ord) "nv að: (begge ord utydelige)" C₁. mun þú: F, A, B, E, G, I; mun C₁ (utydel.). ²⁰ hjezt — fóstrs: A, E (dog hefir heitit for hjezt), I; hefir heitid F, B, C₁ (meget utydel.), G. ²¹ segir ketill: sál. (verbet forkortet .f.) F, I; s. hann A, B, E, G; "ooa~~~~ h" C₁(?). þá — heitit: — þá "helli" (núgu G) mörgu heitid G, I; ærit (núgu A) mörgu heitid þá (mgl. A, B, E) F, A, B, E; "ærit mörgv heitit" ooo C₁ (meget utydel.). ²²⁻²³ ekki — orðnir: F, A, E (hvor dog dagar [jf. F og A] eller atburðir [jf. I] er udeglemt); ekki, at þessir atburðir (her mgl. myndi) verða, sem nú ero orðnir I; at ekki mundu þessir dagar verða, sem nú ero B; þá, at ekki mundu þessir dagar ifir koma, sem nú eru komnir G; at ekki "mði þeff~~~~|oooo "v e vordn" C₁ (den synlige skrift meget utydelig og læsningen til dels

‘um kominn; því at náit er nef augum, þar sem
 25 ‘ek á dóttur njáls’. ‘hvárt vill þú’ segir þórgerðr
 ‘at mörðr lýsi víginu?’ ‘eigi veit ek þat’ segir ketill
 ‘því at fleirum þykki mjer sem illt leiði af hánum
 ‘enn gott’. enn þegar er mörðr talaði við ketil,
 þá fór hánum sem öðrum, at svá þótti, sem mörðr
 30 myndi hánum vera trúr. ok varð þat ráð þeira,
 at mörðr skyldi lýsa víginu ok búa mál at öllu
 til þings. fór mörðr þá ofan í vörsabæ. þangat
 kvámu níu búar þeir er næstir bjoggu vættvangi.
 mörðr hafði tíu menn með sjer. hann sýnir

usikker). 23-24 enda — um: F, A, B, I; en ek "e" við vant um G;
 "z(?) er(?) ek við: va(?)" ~~~~~ C_t; er eg vant við E. 24 sem: B,
 C_t, G, I; er F, A, E. 25 segir þórgerðr: sál. (verbet forkortet .f.) F,
 A, B, I; nú' s. þórgerðr G; oooooo C_t; mgl. E. 26 þat: F, A, B,
 C_t, E, I; mgl. G. segir: — ".f." F, A, B, E, G, I; sagði C_t
 (noget utydel.). 27-28 því at — gott: F, B, E (dog "en e." [= enn
 eigi] for enn), G, I; ooooo"þycki in fem illt leiði af hán eð gott"
 C_t (meget utydel. og læsningen til dels usikker); mgl. A. 28 er (efter
 þegar): F, I; ooo C_t; mgl. A, B, E, G. talaði við ketil: F, A, B,
 C_t (ta bortskåret), I; talaði við hann G; kom (ligner kem) til tals
 við hann E. 29 hánum (efter fór): F, A, B, C_t (meget utydel.), G, I;
 katte E. svá: B, G; hánum A, E, I; ooo C_t; mgl. F. 30 hánum
 vera trúr: F; trúr vera hánum C_t (meget utydel.), G; hánum trúr
 A, I; trúr vera B, E. ok varð — þeira: F, G (dog uden ok), I;
 varð þat at ráði E; ok var þat ráð þeira A, B, C_t (noget utydel.).
 31-32 mál — þings: F, B, G; "maht at ollv $\frac{1}{2}$ þings (de to sidste ord
 usikkre)" C_t; málit til þings E; málit at öllu til alþingiss A, I.
 32 fór mörðr þá: F, A, B, G; ok fór mörðr þá (mgl. E) E, I;
 oooooo C_t. vörsa-: B; "offa" F, A, C_t, E, G, I. 33 níu: sál.
 ("ix." eller ".ix.") F, A, B, C_t (noget utydel.), G, I; mgl. E. er:
 F, A, B, C_t, E, G; sem I. bjoggu: F, A, B, E, G; váro I; ooooo
 C_t. vættvangi: — "vet $\frac{1}{2}$ gi" F, "vættfangi" A, "vetfangi" B; ooo"l $\frac{1}{2}$ gi"
 C_t (A meget utydeligt), "vættfangi" E, "vetfangi" I; mgl. G. 34 mörðr
 — sjer: F (tíu menn skrevet .x.iii), A, C_t (hvor sjer dog er ulæseligt),
 E, I (hafði feilskr. hafþ); mörðr hafði "z" (formodentlig ved fejl-
 læsning af x) menn með ser B; mgl. G.

búum sár höskulds ok nemnir váttu at benjum ok 35
nemnir mann til hvers sárs nema eins. þat ljet
hann eigi sem hann vissi, hvern því hefði sært —
enn því hafði hann sjálfr sært, enn hann lýsti
víginu á hendr skarphjæðni enn sárum á hendr
bræðrum hans ok kára. síðan kvaddi hann heiman 40
vættvangsbúa níu til alþingis. eptir þat reið hann
heim. hann fann nær aldri njálssonu. enn þó
var styggt með þeim þá er þeir funduz, ok var
þat ráðagerð þeira. víg höskulds spurðiz um allar

³⁵ búum sár höskulds: F, B, G; sárin hösk. búunum (búum I) A, E, I; ooooooooo Ci. ok nemnir: F, A, Ci, G, I; nefnir E; ok nefndi B. ³⁶ mann: F, A, B, Ci (utydel.), E, I; mgl. G. sárs: F, A, B, E, I; mgl. G; oooo Ci. eins: F, A, B, E, G, I; "i einf" Ci. ³⁷ eigi — vissi: F, A; sem hann vissi eigi Ci ("fem i viff" ~), E, G, I; at hann vissi eigi B. því hefði: F; því hafði G; þat hefði B, E; þat hafði A, I; ooooo Ci. ³⁸ enn því — sært: F, Ci ("en þi hafði hafði [?] i hialf lært"); enn þat hafði (skrevet to gange i B) hann sjálfr sært (i G forkortet s't [men "s" har, som på flere steder i denne membran, stor lighed med g]) B, G; en (mgl. E) þat hafði (feilskr. hafi E) hann sært sjálfr A, E; enn þat hafði hann sært sárit I. ³⁸⁻³⁹ enn — víginu: F, A; "en (meget utydel.) i (utydel.)" [oooooooo Ci; enn hann lýsti vígi I; enn víginu lýsti hann B; hann lýsti víginu E, G. ³⁹ hendr (foran skarphjæðni): F, A, I; hönd B, Ci ("hånd [noget utydel.]", E, G. sárum: F, A, B, Ci (utydel.), E, I; sárunum G. ⁴⁰ síðan kvaddi hann: F, A, B, E, G, I; oooo "kvaddi (kv utydel.)" Ci (der synes at have haft hann kvaddi. Dog er dette usikkert, da hann kan være udeglemt efter kvaddi). heiman: F, A, B, Ci (utydel.), G, I; til E. ⁴¹ vættvangs-: — "vetfangf" F, "vættfangf" A, "vetfangf" B, "vættfangf (þan meget utydel.)" Ci, "vættfangs" E, "vetfang" I; mgl. G. níu: sál. (med romerske taltegn) F, A, B, G, I; ".xx." E(?); oooo Ci. eptir þat: F, A, B, G, I (þat udeglemt); síðan E; ulæseligt Ci. ⁴² hann (foran fann): F, A, B, G, I; ok E; ulæseligt Ci. ⁴²⁻⁴³ enn — þá: A; ~|oooooooo"med: þm" Ci; ok þó styggt með þeim þá E; enn þó styggt þá F, B; enn þá var styggt með þeim I; enda var jafnan stutt með þeim þá G. ⁴⁴ ráðagerð þeira: A, B, E, G, I; ráðagerðir þeira F; "þa" [oooooooo Ci.

45 sveitir ok mæltiz illa fyrir. þeir njálssynir fóru at finna ásgrím elliðagrimsson ok báðu hann lið-veizlu. 'þess meguð jer ván vita' segir hann 'at 'ek mun yðr veita at öllum hinum stærrum 'málum. enn þó segir mjer þungt hugr um
50 'málin; því at margir eru til eptirmáls, enn víg 'þetta mæliz allilla fyrir um allar sveitir'. nú fara njálssynir heim.

113. Maðr er nemndr guðmundr hinn ríki, er bjó á möðruvöllum í eyjafirði. hann var eyjólfsson, einars-sonar, auðunar-sonar rotins, þórólfs-sonar smjörs, þórsteins-sonar skrofa, gríms-sonar 5 kambans. móðir guðmundar hjet hallbera dóttir

45 illa: F, B, C₁, I; þat illa E, G; "allítu" (d. e. all-lítu) A. njálssynir: F, A, B, C₁, G, I; synir njáls E. 46 báðu: F, A, B, C₁, E, G; beiddu L. 47 þess — ván: F (hvor man dog máske kunde læse "van" for "van" [= ván]), A, B, I; þess megu þer vánír C₁, G; þat megl þjer E. segir: — "f." F, A, B, E, G, I; sagði C₁. 47-48 at ek — veita: F, A, B, C₁; at ek man veita yðr E, I; mgl. G (rimeligvis ved et spring fra at foran ek til at foran öllum). 48 öllum: F, A, C₁, E, G, I; mgl. B. stærrum: A, B, G; stærstum F, C₁, E, I. 49-50 þó — málin: A, B (dog þessi mál for málin). E (dog mállit for málin), G (som E), I (dog uden mjer); þó segir mer þungt um mália hugrían C₁; "f. m þvngt v ma/lín" F. 50 til eptirmáls: F, A, B, E, I; til (udeglegt C₁) eptirmælis C₁, G. 50-51 enn víg — sveitir: B, C₁ (dog illa for allilla); ok mæliz víg þetta allilla fyrir um allar sveitir F; ok mæliz víg þetta allilla fyrir (for allilla fyrir har I "il"oooo) um öll herut A, E, I; en víg þetta mun illa fyri mælaz G. 51-52 nú — heim: F, I; nú (ok E) fóru njálssynir heim A, C₁, E; fóro þeir njálssynir nú heim G; mgl. B.

113. 1 Maðr — ríki: F, A, C₁, E (dog uden hinn ríki), I; Guðmundr hinn (mgl. B) ríki het maðr B, G. 2 er bjó — -firði: F, A, B, C₁, G (dog hann for er), I; mgl. E. 3 þórólfs-: F, A, E, G, I; þórleifs B; ~~~ C₁. 4 skrofa: — "fkröfa" F og A, "fkröf" C₁ (hvor skriveren máske har tænkt sig skrof sammensat med det følgende gríms); "fkrufa" G; "fkrvfv" E; "fkrövó" B; "fkavfa (av í ét tegn)" I(?). 5 hjet (foran hallbera): F, A, C₁, E, G, I; var B.

þórodds hjálms. enn móðir hallberu hjét reginleif dóttir sæmundar hins suðreyska. við þann er kennd sæmundarhlíð í skagafirði. móðir eyjólfss föður guðmundar var valgerðr rúnólfsdóttir. móðir valgerðar hjét vilborg. hennar móðir var jórunn hin 10 úborna dóttir ósvalds konungs hins helga. móðir jórunnar var bera dóttir játmundar konungs hins helga. móðir einars föður eyjólfss var helga dóttir helga hins magra, er nam eyjafjörð. helgi var son eyvindar austmanns ok raförtu dóttur kjarvals íra- 15 konungs. móðir helgu dóttur helga var þórunn hyrna dóttir ketils flatnefs, bjarnar-sonar bunu,

5-7 dóttir — reginleif: F, A (dog "hjálf. f." urigtig for hjálms, samt var for hjét), B (dog hennar for hallberu), I (dog var for hjét); "h^o v̄ ðott' þozozð hjálmf. eñ mod' hñ | het reginleif" C_t; þórodds-dóttir hjálms. móðir hallberu var reginleif E; hón var G. 7 suðreyska: F, A, B, E, G, I; "foð:seyfka" C_t (som det synes [oð og a er nemlig meget utydel.]). þann: F, A, B, C_t, E, I; hann G. 8 í skagafirði: F, A, B, C_t, G, I; mgl. E. 9 var (foran valgerðr): F, A, C_t, E, I; ooo G; mgl. B. 10 valgerðar hjét: A, E, I; valgerðar var F; hennar var B, C_t, G. vilborg: B; valborg A, C_t, E, G, I; valbjörg F. var (foran jórunn): F, A, B, E, I (hvort i övrigt det fölg. jórunn er udeglemt); mgl. C_t, G. 11 konungs: F, A, B, C_t, G, I (feilskr. k̄g); mgl. E. 11-13 móðir jórunnar — hins helga: — "Móðer onūū | v̄ h'n .ð. Jatm̄dar k̄gf enf helga" A, "mod' jorv̄nar .v. herñ. ðottur| jatm̄dar. kgs. hins helga" E; "Mo|þ' orv̄nar v̄ b'a .ð edm̄dar inf helga" I (Med A, E, I kan man jevnføre Ísl. I 40 note 2 og 257 4-5); mgl. F, B, C_t, G. 13 einars föður: A, B, C_t, E, G, I; oversprunget i F. 14-20 helgi — hálogalandi: F (der dog udelader ór sogn), A (dog móðir helga var rafarta dóttir for ok raförtu dóttur samt "k̄yrna" [I] for hyrna, fremdeles udelades ór sogn, og endelig står her het þórgerðr for var þórgerðr), B (dog enn helgi for helgi samt hennar móðir for móðir hverrar), E (dog eyvindar s. for helgi var son eyvindar samt móðir helga var rafarta dóttir for ok raförtu dóttur, fremdeles hennar móðir for enn móðir hverrar), I (dog móðir helga var rafarta dóttir for ok raförtu dóttur, fremdeles udelades ór sogn, og endelig står her het þórgerðr for var þórgerðr

gríms-sonar hersis ór sogni. móðir gríms var hervör. enn móðir hervarar var þórgerðr dóttir háleygs konungs af hálogalandi. — Þórlaus hjét kona guðmundar hins ríka dóttir atla hins ramma eilífs-sonar arnar, bárðar-sonar í ál, ketils-sonar refs, skíða-sonar hins gamla. herdíss hjét móðir þórlausar dóttir þórðar at höfða, bjarnar-sonar byrðu-
 25 smjör, hróalds-sonar, hróðlaugs-sonar hryggs, bjarnar-sonar járnsíðu, ragnars-sonar loðbrókar, sigurðar-sonar hrings, randves-sonar, ráðbarðssonar. móðir herdísar dóttur þórðar var þórgerðr skíðadóttir. hennar móðir var fríðgerðr dóttir kjarvals írakon-

samt helga for háleygs): "fon eyjuindr aufmanz z rafioðtv doti² kiaruall irra kēf | mod' helgv doti' (snarere end doú) helga v þovnx kynna doti' ketulf flatneff v (!) biarn' fon' bvnv gmf fon' k'rif o: | fogni mod' emf v k'vor en hnar mod' v þg'dr d | haleygf kēf af haloga landi" C_t (noget utydeligt); mgl. G. 20 þórlaus: F, A, B ("þó:lóg"), C_t, E, G; þórgerðr I. 21 hins (foran ríka): F, A, C_t, E, G, I; mgl. B. 22 arnar: F, A, B, C_t, E, I; mgl. G. í ál, ketils-: A, I; "ialketulf." F; "jarlketulf." C_t; "jarlf. ketulf." B, "jals. ketuls." E; "iarn ketulf." G. 22-23 refs, skíða-: F, A, B, E, I; "reffkíða" C_t, "ref skíða" G. 24 at höfða, bjarnar-: A, E; í (frá I) höfða, bjarnar G, I; "hofða biarn'" F, "höfða . biarnar" B, "havfða biarn'" C_t. byrðu-: F, A, B, C_t ("byrðv [v ikke fuldkommen tydeligt]"), I; "býðu (som det synes rettet fra býnu)" G; "býftv" E. 25 hróðlaugs-sonar: F, C_t; mgl. A, B, E, G, I. hryggs: F ("hrýkf"), A, B, C_t (lidt utydel.), E, I; "heggf" G. 25-26 bjarnar- — síðu: F, A, B, C_t ("biarn [det lille r over n meget utydeligt] soñ | iarnhvð [iarn meget utydeligt]"), E, I; "biarn (b noget utydeligt) síðu" G(!). 26-27 sigurðar-sonar hrings: F, A, B, E, I; "igðr soñ ringf soñ" C_t; mgl. G — tillige med det følgende til írakonungs (l. 29-30) incl. 27 randves: — "rañvef" F, "randv'f" A, "rañviff" B, "ranviff" C_t, "randveff" E, "randvæf" I. ráðbarðs-: — "raðbrðz" F, "rað barz" A, "raðbrðz" C_t, "raðbars (det sidste a utydeligt)" E; "ra|biartz" I; "roðb'tz" B. 28-29 dóttur — móðir: A, E (der dog skriver Doi' for dóttur), I (dog "þorðar.ð." for dóttur þórðar); "fkíða .ð." F og B, "fkíða ð" C_t. 29 kjarvals: — "kjarfalf." F (= kjarfjals, sonar), "kjarfalf" A, "kjarválf" B, "kjarvalf (al utydel.)"

ungs. — guðmundr var höfðingi mikill. hann var ³⁰ auðigr maðr at fje. hann hafði hundrað hjóna. hann sat yfir virðingu allra höfðingja fyrri norðan öxnadalsheiði, svá at sumir ljetu bústaði sína, enn suma tók hann af lífi, enn sumir ljetu goðorð sín fyrir hánnum. ok er frá hánnum komit allt hit mesta ³⁵ mannval á landinu: oddaverjar ok sturlungar ok hvammverjar ok fljótamenn ok ketill byskup ok margir hinir beztu menn. guðmundr var vinr ásgríms elliðagrímssonar, ok ætlaði ásgrímr þar til liðveizlu. 40

114. Snorri hjet maðr, er kallaðr var goði. hann bjó at helgafelli, áðr guðrún úsvífrsdóttir

Ct, "kjarvals" E, "kjarfal" (?) I. ³⁰ guðmundr: F, A, B, Ct, E, I; guðmundr hinn ríki G. ³⁰⁻³¹ hann — fje: B; hann var auðigr at fe Ct, G; ok (mgl. F) auðigr F, A, I; mgl. E. ³¹ hundrað: F, A, Ct (meget utydel. — der synes at stå "hnd|rat" eller noget lignende), G, I; með ser "ó." B; mart E. hjóna: F, A, B, Ct, E, I; hjóna ok aldri færa G. ³²⁻³³ öxnadalsheiði: A, E, I; land F, B, Ct, G. ³³ enn (foran suma): F, A, B, Ct, G, I; mgl. E. ³⁴ tók hann: F, A, B, Ct (utydel.), E, I; udeglemt í G. enn (foran sumir): F, A, B, Ct, E, G; mgl. I. ³⁵ komit allt: F, A, B, Ct, G, I; "konn" E. ³⁵⁻³⁶ hit mesta mannval: F, B, Ct, E, G, I; mannval et mesta A. ³⁶ landinu: F, B, Ct (meget utydel.); íslandi A, E, G, I. odda-: F, A, B, Ct (meget utydel.), G, I; odd- E. ³⁶⁻³⁷ sturlungar — -menn ok: F, G, I (men uden ok foran hvammv. og efter -menn); ~~~~~"hvamv (meget utydel.)" ~~~~~z flota|m Ct; hvammverjar ok sturlungar, fljótverjar ok B; sturlungar ok þórvarðr þórarens. ok hvammverjar ok fljótamenn ok (mgl. E) A, E ³⁸ beztu: B, Ct, G; mestu F, A, E, I. vinr: F, A, Ct (vnd — men "er utydeligt"), E, G, I; mikill vin B. ³⁹ ásgrímr: A, I; hann F, B, Ct, G; mgl. E. ³⁹⁻⁴⁰ þar — -veizlu: F, A, Ct, E, G, I; til liðveizlu þar B.

114. ¹ hjet — goði: F (dog feilagtig "kallar" for kallaðr var), A, B, I (var udeglemt); het maðr ok var kallaðr goði Ct, E; goði het maðr G. ²⁻⁵ hann — -tungu: F (keypl feilskr. keypi), A (dog uden landit, samt med síðan for til elli), B (dog síðan for til elli), Ct (ooo"bio at helga [h beskadiget og g forskrevet] fellh aooo [der ses en lille levning af ð] gvðrnd ofui|vrind oo"ott' [o beskadiget] keypi [!

keypti at hánum landit. ok bjó hún þar til elli.
 enn snorri fór þá til hvammsfjarðar ok bjó í sæl-
 5 ingsdalstungu. Þórgrímr hjet faðir snorra ok var
 son Þórsteins Þorskabíts, Þórólfs-sonar mostrar-
 skeggs, Örnólfs-sonar fiskreka. enn ari hinn fróði
 segir hann vera son Þörgils reyðarsíðu. Þór-
 ólfr mostrar-skegg átti ósku dóttur Þórsteins hins
 10 rauða. móðir Þórgríms hjet þóra dóttir Óleifs
 feilans, Þórsteins-sonar hins rauða, Óleifs-sonar
 hins hvíta, Ingjalds-sonar, helgasonar. enn móðir
 Ingjalds hjet þóra dóttir sigurðar orms í auga,
 ragnars-sonar loðbrókar. enn móðir snorra goða

— e *lídt beskadiget*] at h̄m l̄dit z bio h̄o þ' s̄ðan. | ex. fno [o *lídt beskadiget*]“ 000”f“ 0000”¹ h̄vamf [v *lídt beskadiget*] f“ðr z bio i [nær ved at bortsmuldre] fælingf dalf | tun [utydel.]“000), I (som B); hann bjó at helgafelli, áðr enn guðrún osvífisdóttir keypte þat at honum ok bjó þar síðann. enn snorre fer þá til hvammsfjarðar ok bjó í sælingsdalstungu E; mgl. G. ⁵⁻⁶ Þórgrímr — Þórsteins: A (dog Þórsteins-s. for son Þórsteins), B (dog hans for snorra), C_t (00”0:gn̄ [af þ er en levning tilbage, z lídt beskadiget]“ 0000”ð“ [af a ses en levning foran ð] fnozra [fn og r lídt beskadiget] . z ⁷ [af 7 er kun en levning tilbage] fon [fn lídt beskad.] þorfeinf [det sidste f beskad.]“), E (dog hann for ok), I; “þ̄grmr .n. fad' z v̄ þ̄steinf“ F(!); hann var Þórgríms-s., Þórsteins-sonar G. ⁹ mostrar-: — “mostrar“ A, “moftár“ ([∞] uformeligt og utydeligt, ar í ét tegn)“ B, “moftár“ C_t, “moftár“ G; “moft“ (= mostra) F, “mostra“ E (hvor í övrigt det foregående -sonar er udeglemt), “mostra“ I. ⁸ segir: F, A, B; “.f.“ G, I; sagði C_t, E. son Þörgils: F, A, C_t, E, I; Þörgils-son B; son Þórgríms G. ⁹ mostrar-: — “moftár“ A, “moft“ C_t, “moftár“ E, “moftár“ G, “moftar“ I; “m̄.“ F; “moftár“ B. ⁹⁻¹⁰ hins rauða: F, A, B, C_t (— “rauða [utydeligt og r især usikkert]“), E, G; rauþs I. ¹⁰ hjet: F, A, C_t, E, G, I; var B. ¹¹ hins rauða: A, C_t (r udvisket), E, G; rauða F; rauðs B; mgl. I. ¹² hins (foran hvíta): A, B, C_t, E, G, I; mgl. F. helgasonar: F, A, C_t, E, G, I; mgl. B. ¹²⁻¹³ enn móðir Ingjalds: F, B, C_t; móðer Ingjalds A, G; móðir hans E; móðir helga I. ¹⁴ enn: F, A, B, C_t, E; mgl. G, I. goða: F, A, B, E, I; mgl. C_t, G.

var þórdíss súrsdóttir systir gísla. snorri var 15 vinr mikill ásgríms elliðagrímssonar, ok ætlaði hann þar til liðveizlu. snorri var vitrastr maðr á islandi þeira er eigi váru forspáir. hann var góðr vinum sínum enn grimmr úvinum. í þenna tíma var þingreið mikil ór öllum landsfjórðungum, ok höfðu 20 menn mörg mál til búin.

115. Flosi spyrr víg höskulds mágs síns, ok fær hánúum þat mikillar áhyggju ok reiði, ok var hann þó vel stilltr. hánúum var sagðr málatalibúnaðr sá sem hafðr hafði verit eptir víg höskulds, ok ljét hann sjer fátt um finnaz. hann sendi orð 5

15 var þórdíss — gísla: *F, A, B, E, I*; het þórdíss systir gísla súrsssonar *Ct* (til *dels utydeligt*), *G* ("sýrt" for súrs-). 15-17 snorri — liðveizlu: *F, A* (dog hugði for ætlaði), *Ct* (dog snorri goði for snorri), *G* (som *Ct*), *I* (dog mikill feilskr. mikú, samt hugði for ætlaði); snorre var mikill vin ásgríms elliðagrímssonar ok hugði þar til vináttu *E(?)*; *mgf. B.* 17 var vitrastr maðr: *F, B, Ct, I*; goði var vitrastr maðr *E*; var vitrastr manna *G*; var í þann tíma vitrastr maðr kallaðr *A.* 18 þeira — váru *A, B, Ct, G* (dog sem for er); "þr(?) e³ e⁴ þ" *F*; "þr(?) e³ e⁴ væne" *E*; þeira er eigi váro kallaðir *I.* 18-19 vinum sínum: *F* (vinum feilskr. vinū), *A, B, Ct, E*; vinr vinum *G*; ok hellrápr vinom sínum *I.* 19 úvinum: *F, A, B, Ct, G, I*; óvinum sínum *E.* þenna: *F, A, B, Ct, G, I*; þann *E.* 20 ór: *F* ("ýr"), *A, E, G*; af *B, Ct(?)*, *I.* lands-: *Ct* ("lð'z [noget utydeligt]"), *G*; *mgf. F, A, B, E, I.* 21 búin: *F, G(?)*; bútt *A, B, Ct, E, I.*

115. 1 spyrr: *F, A, B, Ct, E, G*; spyrr nú *I.* mágs síns: *Ct, G*; *mgf. F, A, B, E, I.* 2 fær hánúum þat: *F, A, B, I*; "fæ(?) um" *E*; aftar hánúum þat *Ct, G.* mikillar áhyggju: *F, A, B, Ct, E, G*; "mikilla ekýgr" *I(?)*. ok reiði: *F, A, B, Ct, E, I*; *mgf. G.* 2-3 ok var hann þó: *F, A, B, E, I*; ok (enn *Ct*) þó var hann *Ct, G.* 3-4 mála- — verit: *F, A, Ct* (dog "bun|aðrinn [a ulæseligt og ðinn utydeligt]" for -búnaðr), *E* (dog búnaðr for tilbúnaðr), *G* (dog er for sem; hafði udeglemt), *I* (dog síþan for hafðr); málatalibúnaðrinn (búnaðrinn feilskr. búnaðrinn) slíkr sem verit hafði *B.* 4 víg höskulds: *F, A, B, Ct*; höskuld *E, G*; höskuld um vígsaklr *I(?)* 5 ljét — finnaz: *B, Ct, G*; lagði hann fátt til *F, A, E, I.*

halli af síðu mági sínum ok ljóti syni hans, at þeir skyldi fjölmenna mjök til þings. ljótr þótti bezt höfðingjaefni austr þar. hánnum var þat fyri spát, ef hann riði þrjú sumur til þings ok kvæmi
 10 hann heill heim, at þá myndi hann verða mestr höfðingi í ætt sinni ok elztr. hann hafði þá riðit eitt sumar til þings, enn nú ætlaði hann annat. flosi sendi orð kol þórsteinssyni ok glúmi syni hildis hins gamla, geirleifi syni öfundar tóskubaks
 15 ok móðólfi ketilssyni. ok riðu þeir allir til móts við flosa. hallr hjet ok at fjölmenna mjök. flosi reið þar til er hann kom í kirkjubæ til surts ásbjarnarsonar. þá sendi flosi eptir kolbeini egils-

⁶ halli — sínum: I; halli mági sínum af síðu E; síðuhalli mági sínum C_t, G; halli á síðu mági sínum F, A; á síðu halli mági sínum B. ⁷ skyldi fjölmenna: F, A, B, C_t, E, G; fjölmennati I. ⁸ -efni: F, A, B, C_t (synes skrevet efni), E, I; -efni vera G. fyrir: F, C_t; mgl. A, B, E, G, I. ¹⁰ hann heill: C_t; hann G; heill F, A, B, I; mgl. E. verða: F, A, B, C_t, E, I; mgl. G. ¹¹ í ætt sinni: F, C_t, G; í sinni ætt B; sinna frænða A, E, I. ¹¹⁻¹² þá riðit — þings: F, A, C_t (dog uden þá), E, G, I; þá riðit eitt sinni ádr B. ¹² ætlaði hann annat: F, C_t, I; ætlaði hann til annat A; ætlaði hann annat sinn B, G; ætlar hann til annat sumar E. ¹³ ok (foran glúmi): F, A, B, C_t, E, G; mgl. I. ¹³⁻¹⁴ syni hildis hins gamla: F; hildissyni ens gamla A, B, C_t, E, I; hildissyni G. ¹⁴ geirleifi — baks: sál. A (jf. 'Nials-saga' Havnix MDCCCIX side 387 note a, samt kap. 124 her neden for); geirleifs/feilskr. g^tleif F, men B har "g^tloff"-sonar, öfundar (ásmundar B, ámundar C_t)-sonar tóskubaks F, B, C_t, E, I; mgl. G. ¹⁵ ok móðólfi ketilssyni: F, A, B, E, G (dog uden ok), I; "ok | móðolff ketilf foð" C_t(?). til (foran móts): F, A, B, C_t, G, I; í E. ¹⁶ flosa: F, A, E, I; hann B, C_t, G. ok (efter hjet): F, A, B, C_t, I; mgl. E, G. ¹⁷ þar — kom: F, A, B, C_t, E, G (dog uden hann); mgl. I. surts: F, A, E, I; svarts B ("fvárdx"), C_t ("fvitz [temmelig utydel.]), G. ¹⁸ sendi flosi eptir: F, B; sendi hann eptir A, I; sendi (sendir C_t) hann (oooo G) orð (usikkert í C) C_t, E, G.

syni bróðursyni sínum, ok kom hann þar. Þaðan
reið hann til höfðabrekku. Þar bjó þórgrímr skrauti 20
son þórkels hins fagra. flosi bað hann ríða til al-
þingis með sjer. enn hann játaði ferðinni ok mælti
til flosa 'optar hefir þú glaðari verit, bóndi, enn —
'nú; ok er þó nökkur varkunn á, þó at svá sje'.
flosi mælti þat hefir nú víst at hendi borit, er 25
'ek mynda gefa til mikla mína eigu, at þat hefði
'eigi fram komit. er illu korni til sáit, enda mun

¹⁹ bróðursyni sínum: A, B, C_t ("bróðvz" utydeligt), E, G, I; "b⁹d" .f." F(!). ok kom hann þar: F, B, C_t, G; ok (mgl. E) móðólfu ketils-
syni ok kol þórateinssyni, ok kómu þeir allir til hans A, E; ok kómu þessir allir til hans I. ¹⁹⁻²⁰ þaðan reið hann: F, A, B, E, G, I; ok reið hann þar til er hann kom C_t. ²⁰ þar bjó: F, B, C_t, E; en þar bjó A, I; þar bjó þá G. þórgrímr skrauti: F, A, B, C_t, E, I; grímr svartl G. ²¹ son þórkels: F, A, B, E, I; þórkels-
son C_t, G. flosi: F, B, C_t, G; ok A, E, I. ²¹⁻²² til alþingis með sjer: F, A, B, E; með ser til alþingis I; til þings með ser C_t; til þings meðan (!) G. ²² játaði ferðinni: F, A, E, I; játtl því B og C_t; "latoe (efter pladsen at dømme har her ikke stået játaði, men játtl) | þ" G. ²³ til flosa: F, B, C_t, G, I; þórgrímr til hans A; þórgrímr við hann E. optar: F, A, B, C_t, E, I; ofn G. ²³⁻²⁴ glaðari — nú: F; verit glaðare, bóndi, en nú E; bóndi, verit glaðari enn nú C_t; glaðligri verit en nú, bóndi B; fyrr verit glaðari en nú, bóndi A; glaðari verit en nú G; fyrrum verit glaðari en nú I. ²⁴ ok er — sje: F, A (dog at for þó at), G (dog til, at for á, þó at), I (som A); ok er þó varkunn, at svo se E; enn þó er nökkur varkunn á, at svá ("fva [a beskadiget]" se ("fe [i beskadiget]" C_t; mgl. B. ²⁵ at hendi: F; at höndum A, E, I; til handa B, C_t; til G. er (foran ek): F; at A, B, C_t, E, G, I. ²⁶ mikla mína eigu: G; alla mína eigu C_t ("alla [begge a lidt beskadigede, men sikkre] min[det forreste træk af m næsten helt forsvundet] | a eigv"), I; mína eigu alla B; mína eigu F, A, E. ²⁶⁻²⁷ þat — komit: F, A (dog þetta for þat), I (som A); "at þta" ||oooo E; eigi hefði til (at C_t, "at hð"oo|G) borit B, C_t, G. ²⁷ er (foran illu): C_t, G; er ok F, A, B, I til sáit: F, G; sáit B; sáit vordit A, I; oooo"ð" (foran ð ses levning af et bogstav) C_t.

‘illt af gróa’. þaðan reið hann um arnarstakks-
 heidi ok á sólheima um kveldit. þar bjó loðmundr
 30 úlfsson. hann var vinr flosa mikill. flosi var þar
 um nóttina. enn um morgininn reið loðmundr
 með hánum í dal — ok váru þar um nótt. þar bjó
 rúnólfr son úlfs örgoða. flosi mælti til rúnólfs
 ‘hjer munu vjer hafa sannar sögur um víg hös-
 35 ‘kuld’s hvítanessgoða. ert þú maðr sannorðr ok
 ‘kominn nær frjett; ok mun ek því trúa öllu, er
 ‘þú segir mjer frá, hvat til saka hefir orðit með
 ‘þeim’. rúnólfr mælti ‘ekki þarf þat orðum at
 ‘fegra, at hann hefir meir enn saklauss veginn

28 gróa: F, A, B, I; leiða C_i (”leiða [l lidt beskadiget, men dog endnu fuldkommen tydeligt]”), G. um (foran arnar-): F, B, C_i, G; yfir A, I -stakks-: F, A, C_i, G, I; ”ðagf“ B. 29 ok (foran á): F, A, B, C_i, I; mgl. G. loðmundr: — ”loðmǫndr (ao í ét tegn)“ F, ”loðmundr“ A og I, ”lōðmǫndr“ B, ”loðmǫndr“ C_i; sölmundr G. 30 hann: B, C_i (temmelig utydel.), G, I; en hann F, A. flosa mikill: C_i (utydel.), G; mikill flosa F, A, B, I. flosi var: C_i (”flosi v̄ [v beskadiget og * så godt som udslettet]”), G; var hann B; ok var hann F, A, I. 31 nóttina: F, B, C_i, G; ”nott.“ A, ”not.“ I. enn: F, A, B, C_i, I; mgl. G. morgininn: F, A, G, I; myrgininn eftir B, C_i. 31-32 loðmundr með hánum: F (navnet skrevet loðm.), A (navn. skrev. loðmǫndr), B (navn. skrev. lōðmǫndr), I (navn. skrev. loðmǫndr); ”með: (noget beskadiget, men sikkert) h̄m (meget beskadiget) lōðmǫndr“ C_i; flosi G. 32 ok váru — nótt: A, I (dog var for váru); mgl. F, B, C_i, G. 23 son úlfs: F, A, C_i (”son | vlf [l og især f beskadiget, men ordet er sikkert]”), G, I; úlfs-s. B. örgoða: — ”avrgoða (av í ét tegn)“ F og B, ”aurgoða“ A og I, ”ozgoða (dog er oz stærkt beskadiget og aldeles usikkert)“ C_i, ”aurgoða“ G. 34 sögur: F, B, C_i, G; frettir A, I. 35 hvítanessgoða: F, A, B, G, I; mgl. C_i ok (foran kominn): F, A, G, I; enn B, C_i. 36 frjett: F, A, C_i, G, I; frettum B. 36-37 því — mjer: F, A, I; því trúa, sem þú segir B; ”a (endnu helt, men nær ved at bortsmuldre) þi e' þv seg“ C_i; trúa þí sem þú segir G. 38 mælti: F, A, C_i (”ml'i [m beskadiget, men dog endnu fuldkommen tydeligt]”), G, I; ”.l.“ B. 28-30 þarf — fegra: F, A, C_i (dog uden at), I (dog orði for orðum); þarf orðum um þat at ”fegia“ G; má þat orðum fegra B. 30 at (foran hann): F,

‘verit. ok er hann öllum mönnum harmdauði. 40
 ‘þykkir engum jafnmikit sem njáli fóstura hans’.
 ‘þá mun þeim verða illt til liðveizlumanna’ segir
 flosi. ‘svá mun þat’ segir rúnólfr ‘ef ekki dregr
 ‘til’. ‘hvat er nú at gört?’ segir flosi. ‘nú eru
 ‘kvaddir búar’ segir rúnólfr ‘ok lýst víginu’. ‘hverr 45
 ‘gerði þat?’ segir flosi. ‘mörðr valgarðsson’ segir
 rúnólfr. ‘hvje trútt mun þat?’ segir flosi. ‘skyldr
 ‘er hann mjer’ segir rúnólfr ‘enn þó mun ek satt
 ‘frá segja, at fleiri hljóta af hánum illt enn gott.
 ‘þess vil ek nú biðja þik, flosi, at þú gefir ró 50
 ‘reiði ok takir þat upp, at minnst vandræði hljótiz

B, C, G; mgl. A, I. veginn: F, A, B, I; drepinn C; mgl. G.
 40 hann (foran öllum): *F, A, B, C, I; mgl. G.* 41 þykkir: *F, B;*
 ok þikir *A, C* ("z þik" [begge ord beskadede]), *G;* ok þótti þó *I.*
 jafnmikit sem: *F, A, B, C, I;* verra en *G.* 42-43 segir flosi: *sál.*
(verbet forkortet .f.) F, B; sagði flosi C; "f." flosi 'ok eptirmælenda'
A; ok eptirmælenda I — der sætter flosi mælti foran replikken. 43 segir
(foran rúnólfr): — "f." F, A, B, I; sagði C. 44 segir (foran flosi):
 — "f." *F, A, B, I; sagði C.* 45 segir rúnólfr (foran 'ok): *sál.*
(verbet forkortet .f.) her A, I; hvorimod B sætter "f. rvnol'r (r ud-
slettet)" og C "fagði .r. (eller .r.)" efter replikken, medens F udelader
disse ord. 46 segir (efter gerði þat?): — "f." eller "f." F, A, B, I; sagði
C. 46-47 segir rúnólfr (foran 'hvje): *sál. (verbet forkortet .f.) F, B,*
I; "fagði rvnol' (meget utydel.)" C; mgl. A. 47-48 'hvje —
 rúnólfr: *sál. (segir på begge steder forkortet .f.) F, A (dog tryggt*
for trút); "hv:fv iir þv (beskadedet) h'm fagði fl. (fl. beskadedet)
Skyld: e' h' m fagði (i næsten helt udsløttet) | r. (noget utydel.)" C,
'hversu trúir þú hánum?' s. flosi. 'skyldr 'e' (men e for den største
del borte)" m mörðr' s. rúnólfr B; mgl. I. 48 þó: *F, A, B, I;*
 "þ (nær ved at bortsmuldre)" *C.* 49 frá: *A, B, C, I; frá hánum F.*
 hljóta — illt: *A, C, I; hljóta illt af hánum F; hafa lotit af hánum*
 illt *B.* 50 þess — flosi: *F; þess vil ek nú biðja þig (mgl. I)' s.*
 rúnólfr *A, I; enn (skrevet Eñ, men næsten helt bortsmuldret) þess*
 vil ek biðja þik *B; enn þess vil ek þik biðja C.* 51 þat upp, at:
A; þat upp, sem I; upp þat er B; þat af, er F, C. 51-52 minnst
 — af: *A, I; minnst vandræði standi (leiði B) af F, B; minnstr*

'af; því at njáll mun góð boð bjóða ok aðrir hinir
'beztu menn'. flosi mælti 'ríð þú þá til þings,
'rúnólfr. ok skulu mikit þín orð mega við mik —
55 'nema til verra dragi um, enn vera skyldi.' síðan
hætta þeir talinu, ok hjet rúnólfr ferðinni. rúnólfr
sendi orð hafri hinum spaka frænda sínum. hanu
reið þegar þangat. flosi reið þaðan í vörsabæ.

116. Hildigunnr var úti ok mælti 'nú skulu
'allir heimamenn mínir vera úti, er flosi ríðr í
'garð. enn konur skulu ræsta húsin ok tjalda ok
'búa flosa öndvegi'. síðan reið flosi í túnit. hildi-
5 gunnr sneri at hánum ok mælti 'kom heill ok
'sæll, frændi — ok er fegit orðit hjarta mitt til-
'kvámu þinni'. 'hjer skulu vjer' segir flosi 'eta

(skrevet minftx) vandl se í C₁. 52-53 góð — menn: F, A, I; "góð
boð bióða fyr' fonv sína. z allir hín | b"ooooo C₁; ok allir hínir
beztu menn gott til leggja, at þer takit sættum B. 53 þá: F; mgl.
A, B, C₁, I. 54 rúnólfr: F, A, C₁; rúnólfr' s. flosi I; með mer B.
skulu: F, A, C₁, I; munu B. þín — mik: F; mega orð þín við
mlk B; "mega | þnoooooo migh" C₁; stóða orð þín við mik A;
stóða orð þín um I. 55 um: A, B, I; mgl. F, C₁. 56 hætta: A, I;
hættu F, B, C₁ (oo"ettv"). 57 frænda sínum: A, B, C₁, I; mgl. F.
58 þangat: F, B, C₁ ("þngat [ga beskadiget, men sikkert]"); til hans
A, I. þaðan: F, B, C₁ ("það'n" — nær ved at bortsmuldre), I; mgl.
A. vörsa-: B; "offa" F, A, C₁, I.

116. 2 heima- — útl: F; heimamenn vera útl B, C₁; vera
úti heimamenn A; menn vera útl I. 3 garð: F, B, C₁, I; "gðrín"
(= garðrinn for garðinn) A. ræsta — tjalda: F, A, B; "tjallða
(t udvishet og i utyd.) h'in z ræsta" C₁; bua húsin ok tjalda I.
4 bua: F, A, B, C₁; gera I. öndvegi: — "avnövgi (av í éz tegnj)"
F, "aunduegi" A, "öndvagi" (?) B, "öndugi" C₁, "aundugi" I. túnit:
F, A, C₁, I; tún B. 5 sneri: F, A, I; sneri þegar B, C₁. ok
mælti: F, B, C₁, I; hvorimod A sætter s. hón efter frændi. 6 fegit
orðit: F, B, C₁; nú fegit A, I. 6-7 tilkvámu: F, I; kvámu B, C₁ (?);
í tilkvámu A. 7 segir flosi: sál. (verbet forkortet .f.) F, B; herfor
sætter A og I flosi mælti foran replikken; mgl. C₁. 7-8 eta dagverð:

‘dagverð ok ríða síðan’. þá váru bundnir hestar þeira. flosi gekk inn í stofuna ok settiz niðr ok kastaði í pallinn undan sjer hásetinu ok mælti 10 ‘hvártki em ek konungr nje jarl, ok vil ek ekki láta gera háseti undir mjer, ok þarf ekki at spotta ‘mik’. hildigunnr var nær stödd ok mælti ‘þat er illa, ef þjer mislíkar; því at þetta gerðu vjer af ‘heilum hug’. flosi mælti ‘ef þú hefir heilan hug 15 ‘við mik, þá mun sjálft leyfa sik; mun ok sjálft lasta sik, ef illa er’. hildigunnr hló at kaldahlátr þann ok mælti ‘ekki er enn mark at — nær ‘munu vit gangaz verða áðr enn lýkr’. hón settiz niðr hjá flosa, ok töludu þau lengi hljótt. síðan 20

F, B; eta dagverð í dagh C_i; matuz A, I. 8-9 hestar þeira: F, B, C_i (oo"eft' þæ"); hestarnir A, I. 9 stofuna: F, A, B, I; "tvfv (det første v noget afbleget, men synes sikkert)" C_i. 10 kastaði: F, A, B (noget beskadedet), I; kastar C_i. undan sjer hásetinu: F, B; hásetinu undan ser A, I; "vndan s' hægindinv (det sidste bogstav ligner y)" C_i. 11-12 vil — láta: B, C_i; þarf ekki at F, A, I. 12 ok þarf: F, A, B, C_i; þarf her I. 13 var — ok mælti: F, A (dog mælti svá for mælti), I (som A); "ml'ta | þt hvn (beskadedet) v frædd (!) u" C_i; mælti B. 14 ef (foran þjer): F, A, I; er B, C_i. 15 flosi mælti: F, A, I; herfor har B s. flosi efter mik; hvorimod C_i hverken har stemt overens med F, A, I, eller med B, og vistnok overhovedet ikke haft noget tilsvarende. 16 mun sjálft leyfa sik: I; "lof þ fr"ooooo C_i (hvor der ikke har været plads til ordene ef vel er); mun sjálft lofa sik, ef vel er F, A, B. mun ok: A, I; enda mun F, B; ooooo C_i. 17-18 at kaldahlátr þann: B; "at" (her følger først et hul i pergamentet, der har været oprindeligt, og derefter ses levninger af nogle bogstaver — vistnok "kallð") | "a hlát" C_i; kaldahlátr F; kaldan hlátr A, I. 18-19 nær — verða: C_i ("h mnyv [eller mnyu — begge selklydene ere nemlig beskadede og den sidste usikker. Her følger et lille oprindeligt hul i pergamentet; jf. næst foreg. note] við | gangaftz ["z" noget utydel.] vða"); nærr manu vit gangaz (enn tilf. B — jf. A) B, I; "nri m v gga" F(!); "næri munu v ganga | en" A(!). 19 áðr enn: C_i; áðr F, A, B, I. 20 niðr: F, A, B, C_i; mgl. I. töludu þau: F, A, B, C_i; "tavlodu" (!) I.

váru borð tekin, enn flosi tók laugar ok lið hans. flosi hugði at handklæðinu, ok var þat raufar einar ok numit til annars endans. hann kastaði í bekkinn ok vildi eigi þerra sjer á ok reist af borðdúkinum
 25 ok þerrði sjer þar á ok kastaði til manna sinna. síðan settiz flosi undir borð ok það menn sína eta. þá kom hildigunnr í stofuna ok gekk fyri flosa ok greiddi hárit frá augum sjer ok grjet. flosi mælti 'skappungt er þjer nú, frændkona, er
 30 þú grætr. enn þó er þat vel, er þú grætr góðan 'mann'. hón tók þá til orða 'hvert eptirmæli skal 'ek nú af þjer hafa eða liðveizlu?' flosi mælti

24 enn flosi tók: *F, A, C_t*; flosi tók *B*; ok tók flosi *I*. laugar: *F, B, C_t, I*; "hā|lauḡ" *A*. lið: *F, A, B, C_t*; menn *I*. 22 flosi: *F, A, C_t*; hann *B, I*. handklæðinu: *F, B, C_t* ("hnd [af h er kun h tilbaga, og ð er næsten helt borte] klæðin [h beror þá gisning og æð er beskadiget] | v"); handklæði *I*; þerrunni (ikke þerronni) *A*. var þat: *F, B*; vóru þat *I*; var hón (nemlig þerran) *A*; *mgf. C_t*. 23 numit — endans: *F, B, I*; "hvá i aňan endan (ð beskadiget)" *C_t*; numin til annars jādarsins *A*. hann kastaði: *F, B*; hann kastaði því *C_t*; ok kastaði *A*; flosi kastaði þegar *I*. 24 þerra sjer: *F, A, B, C_t*; þurrka sik *I*. ok reist: *F, A, C_t* ("z reist [f bortsmuldret]"); enn reist *B*; hann reist þá *I*. 25 þerrði sjer: *F, A, B*; þerrði sik *I*; þurrkaði sigh *C_t*. þar: *F, A, C_t, I*; *mgf. B*. kastaði: *F, A, B, C_t*; fleygði síðan *I*. 26 síðan settiz flosi: *F, A, B, C_t*; hann settiz þá *I*. borð: *F, A, B*; borðit *C_t, I*. sína: *A, C_t*; *mgf. F, B, I*. 27 þá — stofuna: *F* (dog "stavf [av i et tegn]" for stofuna), *A, B* (dog "lofo" for stofuna), *C_t* ("þa [þ beskadiget] kō [tværstregen bortsmuldret] all|ðigvñ i lufvna"); hildig. kom þá i stofuna *I*. 27-28 ok gekk fyri flosa: *A, I*; *mgf. F, B, C_t*. 28 ok (foran greiddi): *F, A, B, C_t*; hón *I*. grjet: *F, B, C_t* ("gret [z beskadiget]"), *I*; gret þá *A*. 29 flosi mælti: *F, A, I*; hvorimod *B* sætter s. flosi og *C_t* "lagði ñ". (lídt beskadiget)" efter frændkona. 29-30 er þú grætr (foran enn): *A, I*; *mgf. F, B, C_t*. 30 vel, er þú grætr: *F, B, C_t*; vel, at þú grátr *A*; varkunn — því að þú grætr *I*. 31 hón — orða: *I*; hvorimod *F* og *B* sætte s. hón og *C_t* sagði hún efter hafa, medens *A* sætter s. hón efter liðveizlu. 32 nú (efter ek): *A, I*; *mgf. F, B, C_t*. mælti: *F, C_t* ("m'i [f beskadiget og hele ordet nær ved at bortsmuldret]"),

‘sækja mun ek mál þitt til fullra laga eða veita
 ‘til þeira sætta, er góðir menn sjá at vjer sjem
 ‘vel sæmðir af í alla staði’. hón mælti ‘hefna ³⁵
 ‘myndi höskuldr þín, ef hann ætti eptir þik at
 ‘mæla’. flosi svaraði ‘eigi skortir þik grimmeik —
 ‘ok sjet er, hvat þú vill’. hildigunnr mælti ‘minna
 ‘hafði misgört arnórr örnólfsson ór forsárskógum
 ‘við þórð freysgoða föður þinn, ok vágu bræðr ⁴⁰
 ‘þínir hann á skaptafellsþingi kolbeinn ok egill’.
 hildigunnr gekk þá fram í skálann ok lauk upp
 kistu sína. tók hón þá upp skikkjuna þá er flosi
 hafði gefit höskuldi. í þeiri skikkju hafði höskuldr
 veginn verit, ok hafði hón þar varðveitt í blóði ⁴⁵
 allt. hón gekk þá innar í stofuna með skikkjuna.
 hón gekk þegjandi at flosa. þá var flosi mettr ok

I; "f." A, B. ³³ fullra: F, A, Ct ("fullra [f meget beskadiget]"),
 I; mgl. B. eða veita: F, A; eða B; ok veita þer I; ok Ct.
³⁴ sætta: F, A, B; satta Ct, I. ³⁵ sæmðir: F, A, I; haldnir Ct;
 "haliðin (in næsten udslettet)" B. ³⁶ ætti: F, A, Ct, I; hefði átt B.
³⁷ flosi svaraði: F; flosi "f." A, B; "h. f.v." I; flosi mælti Ct.
³⁸ sjet er, hvat: F, A, B, I; se ek, hvat er Ct. hildigunnr mælti:
 F, A, I; hón mælti Ct; mgl. B. ³⁹ örnólfsson: F, A, B, I; "ömv
 brøðir (r meget uformeligt). örnólf" Ct (?). ⁴¹ kolbeinn: F, A, I;
 þeir kolbeinn B; ooooo"l|bein" Ct. ⁴² hildigunnr: F, A, Ct, I; hún
 B. þá (foran fram): F, A, B, I; mgl. Ct. í skáliann: F; í skáta
 A, B; "i fkaia (pergamentet bortsmuldreret over og bag ved la)" Ct;
 mgl. I. ⁴³ sína: B, I; "f." F; sinni A, Ct. hón þá: F, A, B, I;
 mgl. Ct. ⁴³⁻⁴⁴ þá er — höskuldi: F (dog uden þá), B, I (som F);
 "þa e' h' þa (a beskadiget men tydeligt) oooooegit (levning af et þ er til-
 bage) | af fl." Ct; flosanaut A. ⁴⁴⁻⁴⁵ í — verit: A; ok í þeiri hafði
 hann veginn verit I; ok í þeiri var höskuldr (hann F) veginu F,
 Ct; ok hann var veginn í B. ⁴⁵ ok hafði hón: F, A, Ct; hafði hón
 I; hún hafði B. varðveitt: F, A, Ct (ooooo"itt" — levning af e
 er tilbage), I; vafit B. ⁴⁶ hón: F, A, Ct, I; ok B. innar: F, A,
 Ct ("ih"), I; inn B. ⁴⁷ þá var flosi: F, A, Ct ("þa [i hensmuldrende
 tilstand, men endnu sikkert] v [r beskadiget] fi"); þá var hann B;

af borit af borðinu. hildigunnr lagði yfir flosa skikkjuna. dundi þá blóðit um hann allan. hún
 50 mælti þá þessa skikkju gaft þú, flosi, höskuldi,
 'ok vil ek nú gefa þjer apr. var hann í þessi
 'vegin. skýt ek því til guðs ok góðra manna,
 'at ek særi þik fyrir alla krapta krists þíns ok
 'fyri manndóm ok karlmennsku þína, at þú hefnir
 55 'þeira allra sára, sem höskuldr hafði á sjer dauðum
 '— eða heit hvers manns níðingr ella'. flosi kast-
 aði af sjer skikkjunni ok rak í fang henni ok
 mælti 'þú ert hit mesta forað ok vildir, at vjer
 'tækim þat upp, er öllum oss gegnir verst — ok
 60 'eru köld kvenna ráð'. flosa brá svá við, at hann

hann var þá I. ⁴⁸ af borit af borðinu: F; af borit borðinu (borð-
 unum B) B, C_t; framm borit af borðinu A, I. hildigunnr: F, A,
 C_t, I; hún B. ⁴⁸⁻⁴⁹ yfir flosa skikkjuna: F; skikkjona yfir flosa I;
 þá lífr flosa (hann B) skikkjuna A, B, C_t. ⁴⁹ blóðit: F, A, B, I;
 blóð C_t. hann allan: F, A, B, C_t; allan hann I. ⁵⁰ þá (efer
 mælti): F, A, B, I; mgl. C_t. gaft þú, flosi: F, A, C_t, I; flosi,
 gaftu B. ⁵¹ vil — þjer: F; vil ek nú gefa þer hana B, C_t; gef ek
 þer nú A, I. í þessi: F; ok í þessi A; ok í henni B, C_t, I.
⁵² guðs: F, A, B, C_t; guðs' s. hún I. ⁵⁴ kari-: A, B, C_t ("k^{ri}l
 [utydel.]), I; "k^{ri} F. ⁵⁵ þeira allra sára: F; þeira sára allra B; allra
 þeira sára C_t ("allra [r næsten helt borte] þa^ooooo), I; allra sára
 þeira A. sem höskuldr: C_t; sem (er A) hann F, A, B, I. ⁵⁶ heit:
 F; heitir B, C_t ("heit' [t beskadiget]"); ver I; udeglemt A. ella:
 F, B, C_t; elligar I; mgl. A. ⁵⁷ af sjer skikkjunni: F, A, B, C_t
 ("af s' [disse to ord bero på gisning, da de ere næsten aldeles borte]
 fkuick^{oo}uue"); skikkjunni af ser I. rak: F, A, I; "rai" (= rall for
 hratt) B; "k^{oo}oo"ad^{oo} (ð beskadiget — et par mindre bogstavtæninger
 ses) "k^{oo} C_t (hvor der således har stået kastaði hann). ok (foran
 mælti): F, A, B, I; "fl' (beskadiget, men endnu sikkert)" C_t. ⁵⁸ ok
 vildir: F, A; ok vildir þú B; "þv | villð' (hensnuiddrende, men endnu
 sikkert)" C_t; ok vilt I. ⁵⁸⁻⁵⁹ vjer tækim þat: F, B, C_t; þat tæki ver
 A; "v takit" I (ved feilskrift for ver takim þat). ⁵⁹ er — gegnir: F; er
 oss gegndi A; sem öllum gegnir I; er öllum gegndi B, C_t ("e'
 oll'm^{oo}oo"ð^{oo}).

var í andliti stundum rauðr sem blóð enn stundum fölr sem gras enn stundum blár sem hel. þeir flosi fóru til hesta sinna ok riðu í braut. hann reið til holtsvaðs ok bíðr þar sigfússsona ok annarra vina sinna.

65

Ingjaldr bjó at keldum bróðir hróðnýjar móður höskulds njálssonar. þau váru börn höskulds hins hvíta, ingjalds-sonar hins sterka, geirfinns-sonar hins rauða, sölva-sonar, gunnsteins-sonar berserkjabana. ingjaldr átti þraslaugu dóttur egils þórðar-⁷⁰-sonar freysgoða. móðir egils var þraslaug dóttir þórsteins titlings. móðir þraslaugar var unnr dóttir eyvindar karfa systir móðólfs hins spaka. flosi sendi orð ingjaldi, at hann kvæmi til móts við hann. ingjaldr fór þegar við hinn fimmtánda mann.⁷⁵ þeir váru allir heimamenn hans. ingjaldr var mikill maðr ok styrkr. fálátr var hann jafnan heima ok

61 í — rauðr: *I*; stundum róðr *B*; í andliti stundum *F, C₁*; stundum í annliti *A*. enn (*efter blóð*): *F, B, I*; ok *A*; ooo *C₁*. 62 gras: *F, A*; nár *B, C₁*; aska *I*. enn — hel: *F, A* (*dog uden enn*), *C₁* (*som A*), *I*; *mgf. B*. 63 fóru — riðu: *A, I*; riðu *F*; riðu þá *B, C₁*. 64 reið: *F, A, I*; riðr *B, C₁*. holts-: — "holz" *A, B, I*; holta- *F, C₁*. bíðr: *F, B, C₁*; beið *A*; biðaði *I*. 64-65 ok annarra vina sinna: *A, I*; ok annarra sinna manna *F*; ok annara manna *C₁*; *mgf. B*. 66 bjó: *F, A, B, C₁*; het maðr. hann bjó *I*. 67 gunnsteins: *A og I* (*þf. Landn. V 8*); þórsteins *F, B, C₁*. 70 dóttur egils: *F, B, C₁*; egils-dóttur *A, I*. 72 unnr: sál. alle (*F, A, B, C₁, I*). 73 eyvindar karfa: *A, C₁, I*; eyvindar karpa (*skrevet k'pa [men ? uformeligt]*) *F*; karlhóða *B*. systir — spaka: *A, I*; *mgf. F, B, C₁*. 74 ingjaldi: *F, A, B, I*; ingjaldi frá keldum *C₁*. 74-75 móts við hann: *C₁*; hans *F, A, B, I*. 76 ingjaldr (*foran fóru*): *F, A, C₁, I*; hann *B*. 78 þeir — hans: *A, I*; *mgf. F, B, C₁*. 77 ok styrkr: *F*; ok sterkr *A, C₁, I*; vexti ok styrkr *B*. fálátr — heima: *A, I*; fálátr *B, C₁*; ok fálátr *F*. 77-78 ok hinn braustastl karlmaðr: *F, B*; ok (*mgf. I*) enn rökvastl karlmaðr *A, I*; ok hinn traust-

hinn hraustasti karlmaðr ok fjedrengr góðr við vini sína. flosi fagnaði ingjalði vel ok mælti til hans
 80 'mikill vandi er kominn at hendi oss, ok er nú 'vant ór at ráða. bið ek þik þess, mágr, at þú 'skiliz eigi við mitt mál fyrr enn yfir lýkr vand- 'ræði þessi'. ingjaldr mælti 'við vant em ek um 'kominn fyri tengða sakir við njál ok sonu hans
 85 'ok annarra stórra hluta, er hjer hvarfa í milli'. flosi mælti 'þat ætlaða ek þá er ek gipta þjer 'bróðurdóttur mína, at þú hjetir mjer því at veita 'mjer at hverju máli'. 'þat er ok líkast' segir ingj- aldr 'at ek gera svá. enn þó vil ek nú heim ríða
 90 'fyrst ok þaðan til þings'.

asti maðr *Ct.* 78 ok (*foran fjedrengr*): *F, A, B, Ct;* *mgl. I.* 79 fagnaði ingjalði: *A, I;* fagnaði hánúm *F, B;* fagnar hánúm *Ct.* til hans: *F, A, B, I;* *mgl. Ct.* 80 mikill — hendl: *F, Ct;* mikil vandræðe ero komln at hendl (*höndum [h bortrevet]*) *I, A, I;* mikil vandræði ok vandi er kominn at höndum *B.* oss: *B, Ct;* oss, mágr *A, I;* oss mágum *F.* 81 þik þess, mágr: *Ct;* þess, mágr *B;* þig þess *A;* þik *F, I.* 82 mitt mál: *F, A, B, I* ('ouit mal'); *mgl. Ct.* yfir lýkr: *I;* lýkr yfir *F, Ct;* lýkr iðr *A;* ór slítr um *B.* 82-83 vandræði: *F, A, Ct, I;* vandræði *B.* 83 em: *A, B, Ct* ('e' [= er]), *I;* "ek" (= emk *[viatnok en skriv/seil]*) *F.* 84 fyrir tengða sakir: *F* (*dog með feilskriften* $\frac{1}{2}$ [= við] *for fyrir*), *A, Ct, I;* tengðir *B.* 85 annarra stórra hluta: *F, A, B* ('ahar [*]* róra ivta" *[hvilket ikke stemmer overens med det foreg. tengdir]*), *I;* annara stórrhuta *Ct.* hvarfa: *F, A;* hvarfla *B* (*feilskr. hvarfla*), *I;* stendr *Ct.* í milli: *F, I(?)*; í millum *A;* á milli *B, Ct.* 86-87 þat ætlaða — því at: *F* (*dog "hetz" for hjetir*), *A, Ct, I* (*mjer bortrevet og því [skrevet þ'] utydeligt*); þess minnr mik, at þú hetir mer því þá er ek gipta þer bróðurdóttur mína, at þú mundir *B.* 87 veita: *F, A, B, I;* fylgja *Ct.* 88 máll: *F, A, B* ('máli" *[nær ved at bortsmuldrer]*), *Ct;* *mgl. I* (*sikkert ved uagtsomhed*). ok (*foran líkast*): *F, A, Ct;* *mgl. B, I.* segir: — "i." *F, A, B, I;* sagði *Ct.* 89 enn: *F, A, Ct, I;* ok *B.* 89-90 ek nú — fyrst: *F, A, B, I* (*nú er borte, men har sikkert stået her*); "vil vil (!) fyrst hei ríða" *Ct.* 90 þaðan til þings: *F, A, Ct;* þaðan til alþingis *I;* svá til þings *B.*

117. Sigfússynir spurðu, at flosi var við holts-
vað ok riðu þangat til móts við hann. ok var þar
ketill ór mörk ok lambi bróðir hans, þórkell ok
mörðr ok sigmundr sigfússynir. þar var ok lambi
sigurðarson ok gunnarr lambason ok grani gunnars- 5
son, vjebrandr hámundarson. flosi stóð upp í móti
ok fagnaði þeim öllum blíðliga. þeir gengu fram
at ánni. flosi hafði af þeim sannar sögur, ok
skilr þá hvergi á ok rúnólf í dal. flosi mælti til
ketils ór mörk þik kveð ek at þessu: hversu 10
‘harðsnúinn ert þú á þetta mál eða aðrir sigfúss-
‘synir?’ ketill mælti ‘þat vilda ek, at sættir yrði
‘með oss. enn þó hefi ek svarit eiða at skiljaz
‘eigi við þessi mál fyrr enn yfir lýkr með nökkuru
‘móti ok leggja líf á’. flosi mælti ‘drengr ert þú 15

117. ¹ holts-: — ²“hollz“ A, B, I; holta- F, Cc. ² þangat: F, A, B, I; þá Cc. ok (foran var): F, A, Cc, I; mgl. B. ³ ok (foran lambi): F, A, B, Cc; mgl. I. bróðir hans: F, A, Cc, I; mgl. B. ³⁻⁴ ok mörðr — -synir: A (dog sikhvatr for sigmundr — men jf. kap. 34); mörðr ok sigmundr bróðir þeira Cc; ok mörðr sigfússsynir, sikhvatr bróðir þeira F; sigfúss. ok mörðr bróðir hans ok sikhvatr bróðir þeira I; mörðr. sikhvatr bróðir þeira var ok þar B. ⁴ þar var ok: Cc; ok F, B; mgl. A, I. ⁵ ok (foran gunnarr): F, B, Cc, I; mgl. A. lamba-: F, A, B, I; ⁶“ Cc(?). ok (foran grani): F, A, Cc; mgl. B, I. ⁶ í móti: F, A, I; á mótl B; á mótl þeim Cc. ⁷ öllum blíðliga: Cc; blíðliga B, I; glaðliga F, A. ⁷⁻⁸ þeir — ánni: F, A, Cc, I; mgl. B. ⁸ flosi — sögur: F, A, B, Cc; ok hafði flosi sannar sögur af þeim I. ⁸⁻⁹ ok skilr — dal: Cc; ok skildi þá ekki á ok rúnólf í (fr F) dal F, A, I; mgl. B. ⁹ flosi: F, A, Cc, I; ok B. ¹⁰ ór mörk: F, B, Cc, I; mgl. A. þik — þessu: F, A, Cc, I; mgl. B. ¹¹⁻¹² aðrir sigfússsynir: F, A, I; sigfússsynir Cc; þeir bræðr þínir B. ¹² mælti: F, A, Cc, I; ¹³“f.“ B. ¹²⁻¹³ sættir — oss: F, B, Cc; sættir yrði í meðal vár I; yrði sættir í meðal vár A. ¹³ eiða: F, A, Cc; at eiða B; eiða’ s. hann I. ¹⁴ yfir lýkr: F, A, I; ór slítl B. ¹⁴⁻¹⁵ með nökkuru móti: F, B; mgl. A, I. ¹⁵ flosi mælti: F, A, B; herþer har I s. flosi foran ok

‘mikill, ok er slíku mönnum allvel farit’. þeir
 tóku báðir senn til orða grani gunnarsson ok
 gunnarr lambason ‘sektir vilju vjer at fram komi
 ‘ok mannráð’. flosi mælti ‘eigi er ráðit, at bæði
 20 ‘sje, at vjer kjósim ok deilim’. grani mælti ‘þat
 ‘var mjer þá í hug, er þeir drápu þráin á markar-
 ‘fljóti enn síðan höskuld son hans, at ek mynda
 ‘aldri sættaz við þá heilum sáttum; því at ek vilda
 ‘vera þar gjarna, er þeir væri allir drepnir’. flosi
 25 mælti ‘setit hefir þú svá nær, at þú mættir hafa
 ‘hefnt þessa, ef þú hefðir haft til þrek ok karl-
 ‘mennsku. þykki mjer sem þess biðir þú nú —
 ‘ok margr annarra —, er myndir mikit fje til gefa,
 ‘er stundir líða, at þú hefðir eigi orðit við staddr.
 30 ‘sje ek þat görla, þó at oss veitti þat at vilja, at
 ‘vjer dræpim njál eða sonu hans, þá eru þeir svá
 ‘mikils háttar menn ok stórættaðir, at þar mun

---

er síkum. ¹⁶ mikill: A, I; góðr F, B. ok er — farit: F, A, I
 (dog vel for allvel); mgl. B. ¹⁷ tóku: F, A, I; taka B. ¹⁷⁻¹⁸ grani
 — lambason: F, B, I; gunnarr lambas. ok grani gunnarss. A.
¹⁸ at (foran fram): A, B, I; or F. ¹⁹⁻²⁰ flosi — sje: F, A, I; ‘eigi
 er víst’ s. flosi B. ²⁰ vjer: A, B, I; ”↓“ (= vit) F. ²¹⁻²² á markar-
 fljóti: B; við markarfljót F, A, I. ²³⁻²⁴ því — gjarna: F, A; því at
 þar vilda ek gjarna vera I; ok gjarna vilda ek vera þar B. ²⁴⁻²⁵ flosi
 mælti: F, A, I; hvorumod B indskyder s. flosi foran at þú. ²⁵⁻²⁶ at
 þú — þessa: F; at (er A) þú mættir þessa hefnt hafa A, I; at þú
 hefðir mátt hefna B. ²⁶ haft til þrek ok: F; haft til þess þrek eða
 B; til þrek ok A, I. ²⁷ þykki: F, A, I; ok þykki B. þess — nú:
 F, A; þess beiðir þú nú I; þú beiðiz þess B. ²⁸ ok margr annarra:
 A, I; ok margir aðrir F; mgl. her B (se derimod note 117 29). er
 (foran myndir): F; at B; er þú A, I. til gefa: F (gefa feilskr. gef’),
 B, I; gefa til A. ²⁹ er stundir líða: A, I; ok margir (feilskr. mag’)
 aðrir B; mgl. F. þú — staddr: F, A, I; eigi væri við staddr B.
³⁰ sje ok þat: F, I; ok se ek þat B; se ek A. ³⁰⁻³¹ oss — dræptim:
 A; ver ”dræpim“ B; ”↓ dræpi“ F, I. ³² menn ok stórættaðir: A,
 I; menn F; mgl. B.

‘svá mikit eptirmál verða, at vjer munum fyri
 ‘margs manns knje ganga verða ok biðja oss liðs
 ‘áðr vjer komim oss í sætt ok ór þessum vanda. 35
 ‘meguð jer ok svá til ætla, at þeir munu margir
 ‘snauðir, er áðr eigu stórfje — enn sumir munu láta
 ‘bæði fjeit ok líft’. mörðr valgarðsson reið til
 fundar við flosa ok kvaðz ríða vilja til þings með
 hánum með öllu liði sínu. flosi tók því vel ok 40
 hóf bónorð við hann, at hanu skyldi gipta rann-
 veigu dóttur sína starkaði, er bjó at stafafelli
 bróðursyni flosa. gekk flosa þat til, at hann þóttiz
 svá ráða undir sik trúnað hans ok fjölmenni.
 mörðr tók vænliga á ok veik undir gissur hinn 45
 hvíta ok bað tala um á þingi. mörðr átti þór-
 köttlu dóttur gissurar hvíta. þeir mörðr ok flosi
 ríðu báðir saman til þings ok töluðu alla daga.

118. Njáll mælti til skarphjedsins ‘hverja ráða-
 ‘gerð hafið jer nú fyrir yðr bræðr ok kári?’ skarp-

34 verða (*efter ganga*): F, A, I; ljóta B. ok (*foran biðja*): F, A, B; at I. liðs: F, B; liðsinniss A, I. 35 áðr: F, A; áðr enn B, I. oss í sætt ok: F; oss A, B; *mgl. I.* 37 snauðir: F, B; snauðir verða A, I. áðr: F, B; nú A, I. 37-38 láta — líft: F, A; láta báði líft ok feit B; bæði láta líft ok feit I. 39 fundar: F, A, I; móts B. kvaðz ríða vilja: F (*ríða feilskr. eíða*); kvez ríða vilja A; kvez vilja ríða I; bauð at ríða B. 40 með öllu: F, A, I; við öllu B. 43 til: F, A, I; til þess B. 45 vænliga á: F, I; vænliga á því A; þessu vænliga B. ok veik — hinn: F (*dog uden hinn*), A; ok veik til gizzurar I; ein veik undir ráð gizzorar B. 46 um: F, A, I; til B. 47 gissurar hvíta: F, A, B; hans I. 48 til þings: A, B, I; á þing F. daga: F, A, I; daga, ok vissi engi þeira ráðagerð B.

118. ¹ til skarphjedsins: A, B, I; við skarph. F; *mgl. D.* ² nú — kári: B, I (*dog uden nú*); nú fyrir yðr bræðr ok mágar A; nú fyrir yðr bræðr eða mágar (*de tre sidste ord utydelige og se omtrent således ud "boð. e". mað [ag næsten som ét bogstav]"*) F; kári nú D.

hjeðinn mælti 'litt rekju vjer drauma til flestra
 'hluta. enn þjer til at segja, þá munu vjer riða í
 5 'tungu til ásgríms elliðagrímssonar ok þaðan til
 'þings. enn hvat ætlar þú um ferð þína, faðir?'
 njáll svaraði 'riða mun ek til þings; því at þat er
 'sómi minn at skiljaz eigi við yðvart mál, meðan
 'ek lifi. væntir mik þess, at margir verpi þar vel
 10 'orðum á mik, ok njótið jer mín eun gjaldið hvergi'.
 þar var þórhallr ásgrímsson fóstri njáls. þeir njáls-
 synir hlógu at hánum, er hann var í kasti mórendu,
 ok spurðu, hvje lengi hann ætlaði at hafa þat. þór-
 hallr svaraði 'kastat skal ek því hafa þá er ek á
 15 'at mæla eptir fósttra minn'. njáll mælti 'þá munt
 'þú bezt gefaz, er mest ligger við'. þeir búaz nú
 allir heiman þaðan ok vǫru nær þrír tígir manna
 ok riðu þar til er þeir kvámu til þjórsár. þá
 kvámu þeir eptir frændr njáls þórleifr krákr ok

^a mælti: F, B, D; "f." A; "fv." I. rekju: F, A, B; rekum D, I.
⁴ þjer — þá: F, A, B, I; þó D. ⁴⁻⁵ í tungu: F, A, B, I; mgl. D.
⁵ elliðagrímssonar: F, A, B, I; mgl. D. ⁶ enn — faðir: F, A (dog
 reid for ferð), B, I (som A); eða hversu muntu breyta D. ⁷ svaraði:
 — "fv." I; "f." F, A; mætti B, D. ⁸ yðvart mál: F, D (mál dog
 udeglemt); "yðvar mál" A; yðr (for yður) mál B; mál sona minna I.
⁹ þess: F, A, B, I; mgl. D. ⁹⁻¹⁰ margir — mik: F (dog góðum
 for vel), A, B, I (dog margr for margir — verbet næsten helt ud-
 slettet på pi nær); mgl. D. ¹⁰ ok njótið — gjaldið: F, A, B, I; þer
 munod njóta mín hvervetna enn gjalda mín D. ¹¹ var: F, A, D, I;
 var þá ok B. fóstri njáls: F, A, B, I; mgl. D. ¹³ hvje: F, A, B,
 D; hversu I. ætlaði — þat: F, A, B, D; ætlaði (feilskr. ætla) þat
 at hafa I. ¹³⁻¹⁴ þórhallr: A, I; hann F, B, D. ¹⁴ svaraði: F;
 "fv." I; svarar D; "f." A, B. kastat — þá: F, B; kastað skal
 ek hafa því þá D; kastað skal því A; kasta skal ek því þá I.
¹⁵ fósttra: F, A, B; njál fósttra D, I. ¹⁶⁻¹⁷ búaz — vǫru: F (dog
 þjoguz for búaz nú), A, B (som F), I; fóro heiman D. ¹⁸ riðu
 þar til: F, B, I; riða þar til A; mgl. D. ¹⁸⁻¹⁹ þá — eptir: F, A,
 I; þar kómu þeir til móts við þá B; vǫro þar fyrri D. ¹⁹⁻²⁰ þórleifr

þórgrímr hinn mikli. Þeir váru synir holtapóris 20 ok buðu lið sitt njálssonum ok atgöngu. ok þeir þágu þat. riða þá allir saman yfir þjórsá ok þar til er þeir kvámu á laxárbakka ok æja þar. þar kom til móts við þá hjalti skeggjason. ok tóku þeir njáll tal með sjer ok töludu lengi hljótt. hjalti 25 mælti þat mun ek sýna jafnan, at ek em ekki 'myrkr í skapi. njáll hefir beðit mik liðveizlu. 'hefi ek ok í gengit ok heitit hánum mínu lið-' 'sinni. hefir hann áðr selt mjer laun ok mörgum 'öðrum í heilræðum sínum'. hjalti segir njáli allt 30 um ferðir flosa. þeir sendu þórbhall fyrir í tungu at segja ásrími, at þeir mundu þangat um kveldit.

— mikli: *F, A, B, I*; þorgeir skorargeir ok bræðr hans *D*. 21-22 ok buðu — þat: *F, A*; ok (þeir *B*) buðu njálssonum lið sitt ok atgöngu. ok þeir þágu (þekktuz *I*) þat *B, I*; *mgl. D*. 22 riða — saman: *F, A*; riða þá allir samt *I*; riðu (u noget utydel.) þá aller saman *D*; riða þeir allir saman *B*. 22-23 yfir — kvámu: *F, A* (dog koma for kvámu), *B* (dog koma for þeir kvámu), *E* (ooooo||"mv"), *I* (som *A*); *mgl. D*. 23 ok æja þar: *A, E, I*; *mgl. F, B, D*. 23-24 þar kom: *E, I*; þar kom þá *D*; kom þar *A*; ok kom þar *F, B*. 24-25 ok tóku — tal: *F* (njáll fork. n.), *A* (njáll fork. .n.), *D* (njáll fork. .n. [noget utydel.]), *E* (njáll fork. .n. [men *E* har undertiden ".n." for njálssynir]), *I* (dog taka for tóku; njáll forkortet .n.); þeir njálssynir tóku þegar tali *B*. 25 ok — hljótt: *F, A, B* (dog uden lengi), *E, I*; *mgl. D*. 25-26 hjalti mælti: *F, A, B, E, I*; þá mælti hjalti *D*. 26 þat — jafnan: *F, A, B, E, I*; nú mun ek enn þat sýna *D*. 27 skapi: *F, A, D, E, I*; skapi mínu *B*. beðit mik: *F, B, D, I*; mik beðit *A, E*. 28 hefi — gengit ok: *F, A, I*; ek hefi ok *B*; ok hefi ek *D, E*. 28-29 mínu liðsinni: *A, D, E*; ok mínu liðsinni *F*; minni liðveizlu *I*; mínum tænaði *B*. 29-30 hefir — sínum: *F, A, B* (dog ok seld for áðr selt), *I* (dog ok for áðr); hann hefir selt mjer laun í heilræðum sínum ok mörgum öðrum *E*; er hann þess maktigr fyrir mörg heilræða sín *D*. 30-31 hjalti — flosa: *F, A* (dog ".f." for segir), *B, E, I* (dog "f." for ferðir — det følgende flosa skrevet helt ud); *mgl. D*. 31 fyrir í tungu: *A, B, D, E, I*; í tungu fyrir *F*. 32 ásrími: *F, D*; *mgl. A, B, E, I*. mundu þangat: *F, B*; mundi

ásgrímr bjóz þegar við ok var úti, er njáll reið í tún. njáll var í blári kápu ok hafði þófahött á 35 höfði ok taparöxi í hendi. ásgrímr tók njál af hesti ok bar hann inn ok setti hann í há sæti. síðan gengu þeir inn allir njálssynir ok kári. ásgrímr gekk þá út. hjalti vildi snúa í braut — ok þótti þar of mart vera. ásgrímr tók í taumana ok 40 kvað hann eigi skyldu ná í braut at ríða ok ljet taka af hestum þeira ok fylgði hjalta inn ok setti hann hjá njáli. enn þeir þórleifr sátu á annan bekk ok menn þeira. ásgrímr settiz á stól fyri njál ok

þangað *D*; ætluðu þangat *E*; ætlaðe þangat *A*; ætlopo þangat feþgar *I*. 33-34 ásgrímr — tún: *F* (*dog med feitskriften int'n for í tún*), *A*, *B*, *E* (*dog uden þegar, samt med túnið for tún*), *I*; *mgf. D* (*jf. dog neden for*). 34-35 ok hafði — hendi: *F* (*-hött 'skrevet havt fav í ét tegn*)), *A* (*dog "hatt" for -hött*), *B* (*dog "hai" for -hött og "tápa" [urigtig] for tapar-*), *E* (*dog uden hafði samt med "hatt" for -hött*), *I* (*dog "hai" for -hött*); "z tapøxe (*oxe meget utydel.*) | mjēðe þofa hat (*a hat meget utydel., især ha*) aa (*í ét tegn*) hofðe" *D*. 35-36 tók — hesti: *F*; tók njál af hestnum *A*, *E*, *I*; tók njál af bakl *B*; var úti ok tók njál af bakl, er hann kom í tún *D* (*jf. note 118 33-34*). 36 inn: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; inn í stofu *D*. hann í há sæti: *A*, *B*, *D*; í há sæti *F*; hann í sæti *E*, *I*. 37 síðan — kári: *F*, *A*, *B*, *E* (*dog þeir gengu for síðan gengu þeir*), *I* (*dog allir inn for inn allir*); "n. ggu jñ allez" *D*. 38 þá: *F*, *A*, *E*, *I*; *mgf. B*, *D*. snúa í: *F*, *A*; snúa á *B*, *D*, *I*; ríða í *E*. 38-39 ok þótti — vera: *F*, *I*; ok þótti þar vera of mart (*mannmart E*) *A*, *E*; ok þótti þar of mannmart *B*; *mgf. D*. 39 taumana: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; beislaumana *D*. 40 skyldu — ríða: *F* (*dog "küllótt" [vístnok skrivefeil] for skyldu*), *A*, *E*, *I* (*der først har sat [eller villet sætte] skyldu í brott ríða, derpå tilføiet "ná" over linien, men ikke indskudt at foran ríða*); ná skyldu í burt (*"b't [utydel.]"*) að ríða *D*; sköldu ná á brott at fara *B*. 40-41 ok ljet — þeira: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; *mgf. D*. 41 ok — inn: *F*, *A*, *E*, *I*; ásgrímr fylgði hjalta inn *B*; gekk inn með hjalta *D*. 42 hjá: *F*, *A*, *I*; niðr hjá *B*, *D*; niðr í sæte hjá *E*. 42-43 enn — þeira: *F*, *A*, *B* (*dog þórleifr krákr for þórleifr*), *I*; enn þeir þórleifr ok menn þeirra sátu á annann bekk *E*; *mgf. D*. 43 settiz — njál: *F* (*mandsn. fork. n.*), *A* (*som F*), *B* (*mandsn. fork. n.*), *D* (*mandsn. fork. n.*); settiz á stól fyri framman hjá njáll *I*;

spurði 'hversu segir þjer hugr um mál vár?' njáll svarar 'heldr þungliga; því at mik uggir, at hjer 45 'muni eigi gæfumenn í hlut eiga. enn þat vilda 'ek, vinr, at þú sendir eptir öllum þingmönnum 'þínum — ok ríð til þings með mjer'. 'þat hefi ek 'ætlat' segir ásgrímr 'ok því mun ek heita þjer 'með, at ór yðrum málum mun ek aldri ganga, 50 'meðan ek fæ nakkvara menn at með mjer'. enn allir þökkuðu hánum þeir er inni váru ok kváðu slíkt drengiliga mælt. þar váru þeir um nóttina.

sat á stóll fyrri njáli E. 44 spurði: F, A, D, I; mælti B, E. segir — vár: F, B; segir þjer hugr um málaferli vor E; segir yðr hugr um málaferli (málaferlin A) A, I; honum segir hugr um mál þeirra D. 44-45 njáll svarar: — "n. f. v." E, "n. f. v." I; "niall .f." F, "n. f." A, "n. f." B; mgl. D, som derimod sætter s. njáll efter eiga. 45 þungliga: F, B; þungt A, E, I; erfviðliga D. 45-46 at hjer — eiga: F; at her muni eigi gæfumenn hlut at eiga A; at eigi mune gæfumenn hlut í eiga D; at hjer eigi eigi gæfumenn í hlut E; at ei eigi gþtumenn í lut B; eigi (utydeligt), at gæfomenn eigi her í hlut I (hvor í övrigt uggir er ulaseligt). 46-47 enn — sendir: B; ok sentú E; njáll mælti (til ásgríms tilf. I) 'send þú F, A, D, I (. Den í F, A, D, I indeholdte redaction, der forudsætter en større pause efter heldr — eiga', er í denne henseende måske den oprindelige, men står ellers tilbage for B, som Olavius har fulgt). 47 þingmönnum: A, B, D, E, I; "þgfm" F (= þingsmönnum — en usædvanlig sammensætning). 48 ríð: F (skrevet ríð), A, B, D, I; "Ríðit" E. 49-50 því — með: F, A, B (dog uden þjer), E (dog uden með), I; þat með D. 50 ór — ganga: F, A (dog málaferlum for málum), B (dog skal for mnn; ganga bortsmuldræt på det sidste ga nær, hvoraf dog kun a er ubeskadiget), I (som A); ór yðrum málaferlum mun eg ganga aldri E; skiljast aldri við yðvart mál D. 51 menn at: E; menn F, B, D; at A, I. enn (foran allir): F, A, B, E, I; mgl. D. 52 allir — inni: F, A, D (dog við for lnni), E, I; "þ: þo (o beskadiget; efter o ses lævning af et andet bogstav)" oooooooooo B. 52-58 ok — mælt: F, A, E; oooo"ðv (ð beskadiget; foran ð ses en utydelig lævning af et bogstav) fl"ooooooooo B; ok sögho þat vera drengiliga mælt I; mgl. D. 53 þar váru þeir: F, A, E, I; hvortímod B hor haft "þ: þ (af þ: er kun den nederste del, og af þ: kun þ tilbage)" vóro þar nú D.

enn um daginn eptir kom þar allt lið ásgríms.
55 síðan ríða þeir allir saman þar til er þeir koma
á þing upp; ok váru ádr tjaldaðar búðir þeira.

119. Flosi var þá kominn á þing ok skipaði
alla búð sína. rúnólfr skipaði dalverjabúð enn
mörðr rangæingabúð. hallr af síðu var lengst
5 kominn austan enn nær ekki annarra manna. hallr
hafði þó fjölmennt mjök ór sinni sveit ok fór
þegar í lið með flosa ok bað hann sátтар ok friðar.
hallr var vitr maðr ok góðgjarn. flosi svaraði öllu
vel ok tók þó lítit af. hallr spurði, hverir hánnum

54 enn — eptir: *F, A, B, E, I*; eptir um daginn *D*. kom — lið: *F, A, E, I*; "k" oooooo *B*; kvómu þar þingmenn *D*. 55 síðan — allir: *F, A, E* (*dog ríðu for ríða*), *I* (*dog uden þeir*); "r" (*eller rí [í beskædiget]*) oooooo *B*; ríða þeir þá aller *D*. 55-56 þar — upp: *F, A* (*dog kómu for koma*), *B* (*þar [forkortet þ] beskædiget således, at kun þ er tilbage, men nær ved at bortsmuldre*); þar til er þeir koma á þingvöli *I*; þar til er þeir ríðu á þingit *E*; á þing upp *D*. 56 ok — þeira: *A, E*; ok tjalda (*tjölduðu D*) búðir sínar *F, D*; "z tialld" oooooo *B*; *mgf. I*.

119. 1 þá — þing: *A, B, E, I* (*dog þá ok for þá*); á þingi *F, D*. 1-2 skipaði alla: *F, A, B, E, I*; tjaldaðe *D*. 2 búð: *F, A, B, D, I*; "havðina (av í ét tegn)" *E* (*hvor der dog synes gjort forsøg på at udslætte na, medens man har ladet í stå*). skipaði: *F, A, B, E, I*; hafðe *D*. 2-3 enn mörðr: *F, A, E, I*; mörðr *B*; mörðr hafði *D*. 3 af síðu: *F, A, B, E, I*; *mgf. D*. 3-4 lengst kominn austan: *F, A, B*; lengst austan kominn *D, I*; kominn lengst austann *E*. 4 enn — manna: *F, A, E, I*; *mgf. B, D*. 4-5 hallr — sveit: *A, I* (*dog mjök fjölmennt for fjölmennt mjök*); "h hafði þa flólmnt mjök. ó: |oooooi" *B*; hallr var lengstum fjölmennt mjök í sinne sveit *E(?)*; hallr af síðu hafði þó fjölmennt mjök *F*; *mgf. D*. 5-6 ok fór — flosa: *F, E*; ok gekk þegar í lið með flosa *B, I*; ok sneriz í lið með flosa *A*; *mgf. D*. 6 sátтар ok friðar: *A, I*; sátta ok friðar *E*; "fattr f'ðar" *B*; "fetta f'ð" *F*; flosa jafnan sætta *D* (*hvor det foran flosa stænde hann óiensynlig er nominativ*). 7 hallr — maðr: *F, A, B, E, I*; því at hann var vitr *D*. 7-8 svaraði — af: *F*; svarar ("f'v" *E*, "f" *I*, "f." *A*) vel ok tók af öllu (*mgf. A*) lítit (lítinn *B*) *A, B, E, I*; tók af öllu "ht" ok svarar þó öllu vel *D*.

hefði liðsinni heitit. Þósi nemndi til mörð valgarðsson ok kvaðz hafa beðit dóttur hans til handa ¹⁰ starkaði frænda sínum. hallr kvað góðan kost í konunni enn segir allt illt við mörð at eiga 'ok 'munt þú þat reyna áör þessu þingi sje lokit'. síðan hættu þeir talinu. — þat var einn hvern dag, at þeir njáll ok ásgrímr töluðu lengi hljótt. þá ¹⁵ spratt ásgrímr upp ok mælti til njálssona 'ganga 'munu vjer ok leita oss vina, at vjer verðim eigi 'bornir ofrlíði; því at þetta mál mun verða sótt 'með kappi'. ásgrímr gekk þá út ok næst hánum

⁹ hefði: A, D, E, I (c forskrevet); "hefði heilz" ooo B; höfðu F. liðsinni: F, A, I; oooo B; liði D, E. ⁹⁻¹⁰ til — -son: F, A, B, I; "im v. f. . . i (her er tilföiet et tegn, der dog synes at være uden betydning)" E; til þess mörð D. ¹⁰ kvaðz: F, A; kveþz D, E, I; letz B. hafa beðit: F, A, D, E, I; beðit hafa B. ¹⁴ frænda sínum: F, A, B (oo"ænda [æ nær ved at bortsmuldre] finv"), E (sínun feilskr. síns), I; mgl. D. hallr: F, B, D, I; hann A, E. ¹² konunni: A, B, E, I; heoni F, D. segir: A, B, D, E, I; kvað F. ¹⁸ þessu þingi sje: F, B, D; þessu þingi er A, enn þessa þingi er I, en þingi er E. ¹⁴ síðan — taliou: F, A, I; þeir hættu talinu E; síðan hættu þeir tali sínu at sinni B; mgl. D. hvern: F, A, I; oooo B (hvor der i övrigt ikke synes at have været plads til dette ord); mgl. D, E. ¹⁵ at þeir — töluðu: F, A, B, D, E (dog töluðuz við for töluðu); er þeir ásgrímr ok njáll töluðu I. hljótt: F, A, B, E, I; mgl. D. þá: A, B, E, I; síðan F; ok síðan D. ¹⁶⁻¹⁷ til — munu vjer: F; "i þra . n. ff. | ooooga (dog er g næsten helt borte) m (m beskadiget og v næsten helt borte) v" B; við sonu njáls 'göngu ver E; 'ganga manu ver D; 'ganga mun ek ok njálssynir A; 'ganga mano þer synir njáls ok ek I. ¹⁷ ok leita oss vina: F, B; at leita oss vina (at vinum A) A, D, I; ok leitum oss vina E. ¹⁷⁻¹⁸ verðim — ofrlíði: F (dog "ofliði" for ofrlíði), A; "féem" eigi bornir (feilskrevet b'nir) ofrlíði I; sem (verðum D) eigi ofrlíði bornir B, D, E. ¹⁸⁻¹⁹ mál — kappi: F (hvor mun oprindeligt er udeglemt, men tilsat i margen med den hånd, hvormed de mange vers ere tilföiede); mál (mgl. I) mun með kappi sótt (ooo"i [prikken usikker]" B) verða (af "vða" er i B ð lidt beskadiget og v nær ved at bortsmuldre; vera I; mgl. D) A, B, D, E, I. ¹⁹ hánum: A, B, D, E, I; mgl. F.

- 20 helgi njálsson, þá kári sölmundarson, þá grímr njálsson, þá skarphjediinn, þá þórhallr ásgrímsson, þá þórgrímr hinn mikli, þá þórleifr krákr. Þeir gengu til búðar gissurar hins hvíta ok gengu inn í búðina. gissurr stóð upp í móti þeim ok bað þá
 25 sitja ok drekka. ásgrímr svarar 'eigi veit þannig 'við -- ok skal þetta ekki á mútr mæla: hverrar lið- 'veizlu skal ek þar ván eiga, er þú ert, frændi?' gissurr svaraði 'þat myndi jórunn systir mín ætla, 'at ek mynda eigi undan skeraz at veita þjer.
 30 'skal ok svá vera nú ok optar, at eitt skal ganga 'yfir okkr báða'. ásgrímr þakkaði hánutn ok gekk

20 þá (foran kárl): F, D, I; en þá A, B; ok E. sölmundarson: F, B, D, E, I; mgl. A. 21 njálsson: F, A, B (hvort der nemlig har stået "š. l." — men der er kun svage rester tilbage), D, I; mgl. E. þá (foran þórhallr): F, A, D, E, I; enn þá B. ásgrímsson: A, B, E, I (hvort son er udeglemt); mgl. F, D. 22 þórgrímr — krákr: F (dog uden hinn), A (som F), B, E (dog ok for þá), I; þorgeir skorargelr, þá þórgrímr mikli D. 23 hins: I; mgl. F, A, B, D, E. gengu: F, B, D, E, I; mgl. A. 24 gissurr: F, A, B, D, I; hann E. í (foran mótl): F, A, D, E, I; á B. 25 ok drekka: F, A, B, E, I; mgl. D. svarar: — "fv." I; ".f." F, A, B, D, E. 25-26 eigi — við: F, D (dog svo for þannig); eigi er (udeglemt E) þann veg ("þaúveg" I, "þaúeg" A) við vaxit ("vart" I) A, B, E, I. 26 þetta: F, A, B, I; þat D, E. á mútr: F ("a mvtr"), A ("a mutr"), B ("á | mvtr"), E ("aa [í ét tegn] mvtr"), I ("a motr [dog er o noget uformeligt og kunde måske læses v eller u, skönt den hånd, hvormed denne del af membranen er skreven, ellers bruger et nedad forlængt v for v og u og ú]"); hljótt D. 26-27 hverrar — ert: A, B, E (dog vænta for ván eiga), I; hverrar liðveizlu skolu ver at þjer von eiga D; hverja (a forskrevet) liðveizlu skal ek þar eiga, er þú ert F. 28 svaraði: — "fv." I; ".f." A, E; mælti F, B, D. systir mín: A, B, I; systir þin E(!); mgl. F, D. 29 skeraz — þjer: B; þvi skeraz at velta þer I; skeraz þer at velta F; "þ' fkeraz at veita" A(!); skerast E; ganga þer at velta D. 30 skal ok svá: F, I; ok skal svo E; ok svo skal D; skal svá A, B. nú ok optar: F, A, B, E, I; mgl. D. 30-31 ganga — báða: B, I; yfir okkr ganga báða E; lífr okkr báða ganga A; yfir okkr ganga F, D.

í braut síðan. Þá spurði skarphjediðinn 'hvert skal 'nú ganga?' ásgrímr svarar 'til búðar ölfusinga'. síðan gengu þeir þangat. ásgrímr spurði, hvárt skapti Þóroddsson væri at búð. hánúm var sagt, ³⁵ at hann var þar. gengu þeir þá inn í búðina. skapti sat á pallinum ok fagnaði ásgrími. hann tók því vel. skapti bauð ásgrími at sitja hjá sjer. ásgrímr kveðz skamma dvöl eiga mundu 'enn þó 'er við þik erendit'. 'lát heyra þat' segir skapti. ⁴⁰ 'ek vil biðja þik liðsinnis' segir ásgrímr 'at þú 'veitir mjer lið ok mágum mínum'. 'hitt hafða ek

³² í braut síðan: F, A, E, I; á brott síðan B; á brott D. Þá — -hjeðinn: F (*navnet feilskr. k'p.*), A, B, I; þá spyr skarph. E; skarph. mælti D. skal: A, B, E, I; skulu ver F, D. ³³ ganga: F, A, B, D, I; fara E. svarar: — "tú." D, "tú." I; "f." F, A, B, E. búðar ölfusinga: F (*ölfusinga skrevet avlvvúnga [av í ét tegn]*), A (*"aulbúfinga"*), B (*"ölvfúfinga"*), E (*"avivifinga [av í ét tegn]"*), I (*"avlfúfinga [av í ét tegn, men er usikkert og kunde læses o]"*); "auluanfinga buð" D. ³⁴ gengu: F, B, D; ganga A, E, I. ³⁴⁻³⁶ þangat — þá: F, A (*dog í búð for at búð*), B (*som A*), E (*dog "*]) bavð [av í ét tegn]" for at búð, samt þeir gengu for gengu þeir þá), I (*dog í búð for at buð, samt þá gengo þeir for gengu þeir þá*); mgl. D. ³⁷ pallinum: F, A, B, I; palle D, E. fagnaði: F, A, I; fagnaði vel B, E; heilsaðe D. ³⁷⁻³⁸ hann — vel: F, A, B, I; mgl. D, E. ³⁸ skapti — sjer: F, B (*dog hánúm for ásgrími*); ok bauð hánúm at sitja hjá ser A (*ok for skapti er urigtigt, eftersom A ikke udelader hann tók því vel*), E (*í overensstemmelse med næst foregående note*); ok bauð honum at sitja D (*í næst foregående note*); mgl. I. ³⁹⁻⁴⁰ kveðz — þik: F (*dog kvaz for kveðz*), A, B (*"tú" for kveðz*), E (*dog mundu eiga for eiga mundu*); kvezt þar skamma stund dveljast mundu 'enn þó eru við þik D; mælti 'við þik á ek I. ⁴⁰ erendit: F (*"eýndit"*), A (*"erēdit"*), B (*"erēndit"*), E (*"einō [noget utydeligt]"*); "eyrīðē" D (*í næst foreg. note*); "eyrīn|ði" I (*í næst foreg. note*). 'lát — skapti: F, A (*dog "lattu" for 'lát*), B (*dog 'lát mik for 'lát*), E (*som A*); 'látú þat heyra' s. hann I; mgl. D. ⁴¹ liðsinnis: F, A, E, I; liðvezlu B, D. segir ásgrímr: sál. (*verbet forkortet .i.*) A, B, E; mgl. F, D, I. ⁴¹⁻⁴² at þú — mínum: A, B, E, I (*dog uden lið*); at þú veitir at málum várum F; "z ueit' að malū uo?" D.

‘ætlat’ segir skapti ‘at ekki skyldi koma vandræði
 ‘yður í híbýli mín’. ásgrímr svarar ‘illa er slíkt
 45 ‘mælt at verða mönnum þá sízt at liði, er mest
 ‘liggr við’. ‘hverr er sá maðr’ segir skapti ‘er
 ‘fjórir menn ganga fyrri, mikill maðr ok fülleitr,
 ‘úgæfusamligr, harðligr ok tröllsligr?’ hann svarar
 ‘skarphjeddinn heiti ek, ok hefir þú sjet mik jafnan
 50 ‘á þingi. enn vera mun ek því vitrari enn þú, at
 ‘ek þarf eigi at spyrja þik, hvat þú heitir. þú
 ‘heitir skapti þóroddsson. enn fyrr kallaðir þú þik

43 skyldi: A, B, D, E, I; mundi F. 43-44 koma — yður: A, B
 (‘‘kōa vend:æði yðr’’); vandræði yður koma D, I; ‘‘kōa vand:æði
 yðr’’ F (‘‘yðr måske blot skrivfeil for yðr’’); koma vandræði E (‘‘yður rime-
 liggvis blot udeglemt’’). 44 svarar: — ‘‘fú.’’ D, ‘‘fv.’’ E, ‘‘fv.’’ I; ‘‘.f.’’
 F, A, B. 44-45 slíkt mælt: F, A, B (‘‘slíkt’’ oo^{ri}‘‘oooo), E; ‘‘fl’’ I
 (der i övrigt vistnok har stemt overens med F, A, B, E); gert D.
 45 mönnum: F, D (hvor i övrigt det foregående :erða er udeglemt);
 mgl. A, E, I; oooo B. liði: F, D; gagni A, B (‘‘gagn’oo), E, I
 (hvor i övrigt det foregående at er udeglemt). 46 sá maðr: F, A, B
 (‘‘fa in [nær ved at bortsmuldre]’’), D, E; maðr sá I. 47 menn: F,
 A, E, I; mgl. D, og har ligeledes manglet i B (med mindre det skulde
 have stået på et andet sted). fyrri: A (‘‘fyru’’, I (‘‘fjúr’’); ‘‘í’’ (hvilk-
 et både kan læses fyri og fyrri) F, D, E; oooo B. 47-48 mikill — trölls-
 ligr: F (fülleitr feilskr. flavllétr [av i ét tegn]), A (dog med ind-
 skudt ok efter fülleitr), E (som A), I (som A og E); ooooo ‘‘fol [nær
 ved at bortsmuldre] leitr z v gæfv fæmlyz [fæmlyz for en del bort-
 smuldret; herefter ses utydelige levninger af harðligr ok tröllsligr]’’
 B (der ikke synes at have haft maðr); fülleitr ok skarpleitr,
 mikell ok ógæfusamligr ok ‘‘uflhg’’ D. 48 svarar: — ‘‘fú.’’ D,
 ‘‘fv.’’ E, ‘‘fv.’’ I; ‘‘.f.’’ F, A, B (utydeligt og nær ved helt at for-
 svinde). 49 ek: A, D, E, I; ooo B (der vistnok har stemt med A,
 D, E, I); ek’ s. hann F. sjet mik jafnan: F, A, I (jafnan utydeligt
 og beskædiget); ‘‘jafnan feit mik’’ B; opt seð mik D; seð mik fyr E.
 50 enu vera mun ek: F, B (‘‘Enu va’’ [der skulde stå over v, bort-
 revet]oooo), I; en muu ek A; enn ek em D; ‘‘z og (o uformeligt) e’’
 eg’’ E(?). enn þú: F, A, B (meget beskædiget og nær ved at for-
 svinde), E, I; mgl. D. 51-52 þarf — heitir. þú heitir: F (dog uden
 þik), A, E, I (dog uden þik, samt med ‘‘at h’ooo’ for hvat); ‘‘þarf
 éi at spyrja at hv þv heit’’ B (hvor skapti således er vocativ); vell.

‘burstakoll þá er þú hafðir drepit ketil ór eldu. ‘gerðir þú þjer þá koll ok bart tjöru í höfuð þjer. ‘síðan keyptir þú at þrælum at rísta upp jarðarmen, 55 ‘ok skreitt þú þar undir um nóttina. síðan fórt ‘þú til þórólfs loptssonar á eyrum, ok tók hann ‘við þjer ok bar þik út í mjölsekkum sínum’. eptir þat gengu þeir ásgrímr út. skarpheðinn mælti ‘hvert skulu vjer nú ganga?’ ‘til búðar 60 ‘snorra goða’ segir ásgrímr. síðan gengu þeir til búðar snorra. þar var einn maðr úti fyri búðinni. ásgrímr spurði, hvárt snorri væri í búð. sá sagði, at hann var þar. ásgrímr gekk inn í búðina ok þeir allir. snorri sat á palli. ásgrímr gekk fyrir 65 hann ok kvaddi hann vel. snorri tók hán um blíð-

at þú heitir D. 53-54 þá er — þá koll: F, A (dog uden þá foran koll), E (dog í for ór), I (dog "leððo" for ór eldu); "þa e þv hafð' ðrep ketil j eððv; þv gð"oooooooo B; mgl. D. 55 rísta upp: F, B, I; rísta D; "þv ristv" upp E; "ristv" upp A. 57-58 tók — bar: F (bar synes feiðskrevet þv), A, B ("tok h v þ [beskadiget]" ooooo), E, I; bar hann D. 58 út (foran i): F, A, B, E, I; mgl. D. -sekkum: — "fekkv" F, "fekkū" A, "fekkv" E; "fecki" B, "fekkū" I; -kylum D. 59 þat: F, A, B, D, E; þetta I. ásgrímr út: F, A, B, E; ooo I (der sikkert ikke har haft mere end det ene af disse ord); í burt D. 60 mælti: A, B, D, E, I; spurði F. ganga: F, D; fara A, B (bortsmuldet på f nær), I; heðan E. 61 segir ásgrímr: sðl. (verbet forkortet .f.) B, D, E, I; mgl. F, A. 61-62 síðan — snorra: F, A, B (dog búðarinnar for búðar snorra); "nþ ganga þf" I; þeir gengu þangat E; mgl. D. 62 einn: F, A, B, E, I; mgl. D. búðinni: F, D; "bvð"ooo B; búðardyrum A; dyronom E, I. 63 væri í búð: F, A, B, E; "uð j buðene (ude utydel)" D; var í búð I. sá sagði: D; sá "f." F; hann "f." A, B, E; "h .fv." I. 64 var: A, B, D, E, I; væri F. 64-65 ásgrímr — allir: F, A, B, E, I; þeir ásgrímr gengu inn í búðina D. 65 snorri sat á palli: F, A (palli skrevet ball), B ("Sno"oooooooo | "ápall"), E, I; mgl. D. 65-66 ásgrímr gekk fyrir hann: F, A, B, I; ásgrímr gekk fyrri snorra D; ok gekk ásgrímr fyrir hann E. 66 vel: F, A, B, E, I; "fy" (= fyrri) D. 66-67 hán um blíð-

liga okbað hann sitja. ásgrímr kveðz þar mundu eiga skamma dvöl 'enn þó er við þik erendit'. snorri bað hann segja þat. ásgrímr mælti 'ek 70 'vilda, at þú færir til dóma með mjer ok veittir 'mjer lið; því at þú ert vitr ok framkvæmdarmaðr 'mikill'. 'þungt ganga oss nú málaferlin' segir snorri 'ok draga sik margir mjök fram í mót oss, 'ok eru vjer því traudir at taka vandræði manna í 75 'aðra fjórðunga'. 'varkunn er þat' segir ásgrímr 'því at þú átt oss ekki varlaunat'. 'veit ek, at þú

liga: *F, A, I*; honum blíðliga (á *bortsmuldret*) ok tók honum vel *E(?)*; því blíðliga *D*; blíðliga kveðju hans *B*. 67-68 þar — dvöl: *A, B, I* (*dog uden þar*); þar skamma dvöl mundu eiga *F*; skamma dvöl eiga mundu *D*; þar skamma stund dveljast *E*. 68-70 'enn — vilda: *A, B* (*hvor dog ásgrímr — vilda er bortrevet; jf. note 70*), *E* (*dog ok er þó for enn þó er*), *I* (*dog "eyriði" [skrivefeil for eýriði] for erendit*); 'en við þik er (*over linien með sin og-utydelig skrift*) erindit'. su. bað hann segja þat. á. mælti 'ek vilda *F*; 'vilda ek' s. ásgrímr *D*. 70 þú færir: *F, A, D*; þú gengir *I*; þjer færir *E*; þú farir *B* (*der således synes at have haft vil for vilda, i den i næst foregående note anførte variant*). 70-71 veittir mjer: *F* (*hvis der, som det synes, står "veit" [og ikke veit] m*), *A*; veittir *I*; veitir mer *B, D*; veittið mjer *E*. 71 því at: *F, A, B, D, E*; *mgl. I*. 71-72 ok fram- — mikill: *F, B* (*"z framkvæm [æ og især m meget beskadiget] ooooo mikill"*), *I*; ok framkvæmdarmaðr *A*; maðr ok framkvæmdarmikill *D, E*. 72 þungt ganga: *F, A, D, E, I*; "því þú véta" *B*. málaferlin: *F, A, B, D, E*; málin *I*. 73 snorri: *A, B, D, E, I*; snorri goðl *F*. ok (*foran draga*): *F, A, B, E, I*; *mgl. D*. margir — í: *A*; margir fram í (*á B*) *B, I*; nú margir fram í *D*; margir þungt í *E*; "hv fœm miok í" *F* (*hvor subjectet er udeglemt*). 74 traudir: *F, A, B, D, I*; treglr *E*. vandræði: *F, A, D, E, I*; "vend:æði" *B*. 74-75 manna — fjórðunga: *A, B, E, I*; annarra í aðra fjórðunga *F*; annarra *D*. 75 er: *F, A, B, D, I*; er þjer *E*. segir ásgrímr: *sól. (verbet forkortet .i.) F, A, B, E, I*; *hvorumod D sætter á*. "fú" *foran replikken*. 76 oss ekki: *F, A, D, E, I*; ekki oss *B*. varlaunat: *F, A*; vanlaunat *D, E, I*; vandlaunat *B*. at (*efter ek*): *A, B, D, E, I*; er *F*. 77 goðr drengr: *F* (*hvor drengr står over linien med stærkt afbleget skrift ["drengr"?, samt uden synligt nedvisningstegn — men efter*

‘ert góðr drengr’ segir snorri ‘ok vil ek því heita þjer, at ek skal hvergi í móti þjer vera ok eigi ‘veita lið úvinum þínum’. ásgrímr þakkaði hánum. snorri mælti ‘hverr er sá maðr, er fjórir ganga 80 ‘fyrri, fólleitr ok skarpleitr ok glottir við tönn ok ‘hefir öxi reidda um öxl?’ ‘hjeðinn heiti ek’ segir hann ‘enn sumir menn kalla mik skarphjeðin öllu ‘nafni. eða hvat vill þú fleira til mín tala?’ snorri mælti ‘þat, at mjer þykkir þú maðr harðligr ok 85 ‘mikilfengligr. enn þó get ek, at þrotin sje nú þín ‘hin mesta gæfa — ok skammt get ek eptir þinnar ‘æfi’. ‘vel er þat’ segir skarphjeðinn ‘því at þá ‘skuld eigu allir at gjalda. enn þó er þjer meiri ‘nauðsyn at hefna föður þíns enn spá mjer slíkar 90

det sted, det indtager, at dømme skal det læses efter góðr), A, B, E, I; drengr góðr D. 77-78 heita þjer: F, B, D, I; heita E; udeglemt A. 78 ek — vera: F (ek meget utydel, men synes skrevet ec fat ek ser ud som atec)); ek skal hverge vera í móte þjer D; ek skal eigi á móti þer vera B; ek skal eigi vera (mgl. I) í mótl þer A, I; vera ekkil í móte þjer E. eigi: F, A, B, E, I; mgl. D. 80 snorri: A, B, E, I; snorri goði F, D. er (foran sú): F, A, D, E; mgl. (sikkert ved forseelse) í B og I. 81 fyrri: A (‘fyrri’), B (‘fyrri’), D (‘fyrri’), I (‘fyrri’); ‘i’ (der også kan læses fyrri) F, E. við tönn: F, B, D, E, I; ‘tönn’ A. 81-82 ok hefir — öxl: F, A, B, E, I (dog uden ok); mgl. D. 83 menn: F, D, I; mgl. A, B, E. 83-84 öllu nafni: F, A, B, E, I; mgl. D. 84 fleira — tala?: F, A, D, I; til mín (feilskr. mín) fleira tala? B; fleira við mik tala? s. hann (hvorpá eða hvat — s. hann gentages, dog således, at det sidste ord ikke skrives h, men h., der kunde læses heðinn) E. 84-85 snorri mælti: A, D, E, I; snorri goði mælti F; mgl. B. 85 þat, at: F, B; þat, er D; mgl. A, E, I. maðr: F; mgl. A, B, D, E, I. 86 at — nú: A, I; at nú mune þrotin D; nú, at þrotin se B; at þrotin se F, E. 87-88 get — æfi: F, A, B, E; get ek eptir æfi þinnar (næsten udslettet, men er skrevet helt ud) I; mun eptir þinnar æfe D. 89 allir: F, A, B, E, I; allir guðe D. þjer: F, A, B, E, I; mgl. D. 90-91 enn spá — spár: F; ‘eð at þra mi’ lla: þraa (aa í ét tegn) D(!); enn spá

‘spár’. ‘margir hafa þat mælt áðr’ segir snorri ‘ok
 ‘mun ek ekki við slíku reiðaz’. eptir þat gengu
 þeir út ok fjengu þar enga liðveizlu. þaðan fóru
 þeir til búðar skagfirðinga. þá búð átti hafr hinn
 95 auðgi. hann var son þórkels eiríks-sonar ór goddöl-
 um, geirmundar-sonar, hróalds-sonar, eiríks-sonar
 örðigskeggja, er felldi grjótagarð í sóknadal í norvegi.
 móðir hafrs hjet þórunn ok var dóttir ásbjarnar
 myrkárskalla hrossbjarnarsonar. þeir ásgrímr gengu
 100 inn í búðina. hafr sat í miðri búðinni ok talaði

mer slíkt B; mgl. A, E, I. ⁹¹ þat mælt áðr: F; mælt þat áðr B;
 þat mælt D; ”þ fyre .m.“ E; ”þ | þ’ í þ’ ml’t áðr:“ A, ”þ í (uty-
 deligt) þ’ (den överse del af þ udslettet og ’ helt borte) | ml’t aþr:“ I.
⁹² mun — reiðaz: F, A, B, E, I; reiðumst ek ekki við sligt D.
⁹²⁻⁹³ eptir — út: F, A, B, I (dog ~ ~ | ”ga [a usikkert]“ for gengu);
 gengu þeir þá út D; síðann gengu þeir þaðan E. ⁹⁵ ok — -veizlu: F,
 A, B (dog uden þar), E, I; mgl. D. ⁹⁵⁻⁹⁶ þaðan fóru þeir: F, A, B,
 E, I; ok fóro D. ⁹⁶ hann: F, A, B, D; ~ ~ I; mgl. E. eiríks-
 sonar: F, A, B, E; ~ ~ I; mgl. D. ⁹⁵⁻⁹⁶ goddölum: — ”goddöliv“
 F; ”gðau|lū“ D; ”guððolū“ A, ”gvððóliv“ B, ”gvððóliv“ E; ~ ~ I.
⁹⁷ örðigskeggja: — ”avrðigfkegia [av í ét tegn)“ E; ”avrðigf (av í
 ét tegn) fkegia“ B, ”avrþigs (av í ét tegn) fkegia“ I (meget utydel.); ”avrðv
 (av í ét tegn) fkegia“ F, ”aur|ðū fkeggja“ A, ”aurðūfkegg“ D.
 grjótagarð: A, D, E, I (meget utydel.); oooo B (dog synes det klart,
 at også her har det sidste bogstav været ð eller ð); ”gotgð:“ (måske
 blot en anden skrivemåde for grjótagarð) F. í sóknadal: D, I;
 ”fokn ðal“ F, ”foknðal“ A, ”j f (beskadiget)“ oooo B; mgl. E. ⁹⁸ hjet:
 F, A, E, I; også B synes at have haft ”.h.“ (= hjet); var D. ok var:
 F, A, E, I; også B har haft ”z v̄“ (men der er kun den nederste del
 af z og v tilbage); mgl. D. ⁹⁹ hross: sāl. B (nemlig ”hroff [som det
 synes]“, D (”hroff“), E (som D); dog sætte de bedste bøger et enkelt s
 — ”h^of“ F, ”hrof“ A og I — hvormed kan jevnføres Ísl.² I 172
 note 6. þeir ásgrímr gengu: F, A, B (dog er þ: næsten helt borte), D,
 I; ásgrímr gekk E. ¹⁰⁰ miðri búðinni: F, A, D, I; búðinne miðri E;
 ”bvðini (det sidste i beskadiget, og den prik, der vistnok har stået
 over n, er borte)“ B. talaði: F, A, B (”talaði [t beskadiget]“, D, I;
 mælti E.

við mann. ásgrímr gekk at hánum ok heilsaði á hann. hafr tók hánum vel ok bauð hánum at sitja. ásgrímr mælti 'hins vilda ek biðja þik, at þú veittir 'mjer lið ok mágum mínum'. hafr svaraði skjótt ok kvaðz ekki mundu taka undir vandræði þeira ¹⁰⁵ 'enn þó vil ek spyrja, hvern sá er hinn fölleiti, er 'fjórir menn ganga fyrr ok er svá illiligr sem 'genginn sje út ór sjávarhömrum'. skarpheðinn mælti 'hirð ekki þú þat, mjólki þinn, hvern ek em — 'því at ek mun þora þar fram at ganga, er þú sitr ¹¹⁰

¹⁰¹ gekk at hánum ok: F, A, B (at er rettet fra "jū" og ser ud som en mellemting inellem "jūt" og "jat"), E, I; mgl. D. ¹⁰¹⁻¹⁰² á hann: F, B, D; hánum A, E, I. ¹⁰² hafr: E, I; hann F, A, B, D. hánum (foran vel): A, B, I; því F, D, E. bauð — sitja: F, A, B, C, D; bað hann sitja E; bauð at sitja hjá ser I. ¹⁰³ ásgrímr mælti: F, A, B, C, D, E; hvorimod I satter s. ásgrímr efter þik. hins: F, A, C, D, E, I; þess B. þik: F, A, B, C, D, I; mgl. E. veittir: F, B, C, D, E, I; "veit" snarere end "veti" A. ¹⁰⁴ svaraði: F; "f̄" C, "f̄." I; svarar E; ".f." A, D; ooo B. ¹⁰⁵ mundu taka undir: A, B, C, D, E; taka mundu undir F; mundo taka I (hvor i övrigt det foregående ekki er udeglemt). vandræði þeira: F (navneordet skrevet vænð:æði), C, D, E, I; þeira vandræði A, B. ¹⁰⁶ spyrja: F, A, B, D, I; þess spyrja E; spyrja þigh þess C. sá — fölleiti: F (med l for ll), A, B, C (l for ll), D; sá inn fölleiti er I; er sá hinn fölleite E. ¹⁰⁷ menn: F, A, C; mgl. B, D, E, I. fyrr: A ("fj̄r"), B ("fj̄r"); "i" F, E; fyrri C ("fj̄r"), D ("r̄"), I ("fj̄r"). er (foran svá): A, B, C, E, I; mgl. F, D. ¹⁰⁸ sjávarhömrum: F, B, D, E, I; "hoř bið:lgvm" C, "fæf̄ bio:gu" A. ¹⁰⁸⁻¹⁰⁹ skarpheðinn mælti: F, A, B, C; skarp. "f̄." I; hvorimod D satter s. skarp. efter þat; mgl. E. ¹⁰⁹ hirð ekki þú: F, B, D; hirð þú ekki E og I, hirtú ekki A; hirt ekki C. mjólki: — "mioiki" A og C og I, "mioiki" E, "mioike" D; "miðlki" B (vistnok står her, som ikke sjelden ellers, 0 for o, hvad enten dette betyder o eller ó); "mioki" F (enten af mjó-r, eller måske ved feilskrift for "mioiki"). hvern ek em: F, C, D; mgl. A, B, E, I. ¹¹⁰ því — mun: F, C, D; ok man ek A, B, E, I. þora þar fram at: F, A, B, E, I; þar þora fram að D; þora þar fram C.

‘fyrir; ok mynda ek allúhræddr, þó at slíkir sveinar
 ‘væri á götu minni. er þjer ok skyldra at sækja
 ‘svanlaugu systur þína, er eydisð járn saxa ok þau
 ‘steðjakollr tóku í braut ór hibýlum þínum — ok
 115 ‘þorðir þú ekki at at hafa’. ásgrímr mælti ‘göngum
 ‘út. ekki er hjer ván liðveizlu’. síðan gengu þeir
 til möðrvellingabúðar ok spurðu, hvárt guðmundr
 hinn ríki væri í búð. enn þeim var sagt, at hann
 var þar. þeir gengu þá inn í búðina. háseti var
 120 í miðri búðinni, ok sat þar guðmundr ríki. ásgrímr

111 fyrir: F, A, B, C_t, E, I; *mgl. D.* ok — hræddr: A, C_t, E, I (*dog uden ek*); ok fara allúhræddr B; ok (*mgl. D*) munda (*skrevet m̄de i D, men m̄ næsten udsløttet*) ek allitt (*“allitt” D, men feilskr. allt lit i F*) hræðaz F, D. 111-112 slíkir — minnl: F, D, E; slíkir sveinar væri (sæti I) á götu fyrir mer A, I; sveinar sæti á götu minne fyrir mer, sem þú ert C_t; slíkir sveinar silt á götu minni, sem þú ert B. 112 er þjer ok: F, A, B (oo”p” [þ utydeligt] z”), I; er ”þ” ok C_t; ok er þjer D; enn þjer er E. 113 járn saxa: F, A, B, D, I; ”arn saxa” C_t; ”z ianlagxa” E. 114 tóku — þínum: F; tóku ór hibýlum þínum A, B, C_t (*navneordet skr. kybylv [den nederste del af det sidste y afbleget]*), E (*navneordet skr. keybýlum, I (navn. skr. kybylom)*); ”fokt (v utydel.) j. kybyle þ” D. 114-115 ok — hafa: F, C_t, D (*dog ”hafaðj” for hafa*); *mgl. A, B, E, I.* 116 út: F, A, B, C_t, E, I; ”vt heð” (ð” meget afbleget”) D. ekki — -veizlu: F, A, B, I; ekki er her vón til (*skrevet to gange*) ”nockv:” liðveizlu C_t; ok er hjer ekki von liðveizlu E; ekki er til liðs at ætla D. síðan gengu þeir: F, A, D, E, -I; oooo”ggv (*den tværstreg, som må antages at have stået over gg, er borte*) þr” B; ok gengu þeir þá C_t. 117 möðr-: F, A, B, C_t, D, I; möðru-E. spurðu: F, A (”l.”), B, C_t, E, I (”p.”); ”fðe afg. (eller .afg.)” D. 118 hinn: F, A, E, I; *mgl. B, C_t, D.* væri í búð: A, B, E, I; væri í búðinni F, D (”uæ [bvdeñe [afbleget]”); var þar C_t. enn þeim: F, B, E, I; þeim A, C_t; honum D. 119 þeir gengu þá: F; þeir gengu D; ásgrímr gekk A, B, C_t, E, I. 120 miðri búðinni: F, A, C_t, D (*noget utydel.*), E, I; búðinn miðri B. þar guðmundr ríki: F (ríki forkortet R — men tegnet over linien temmelig afbleget); þar guðmundr í A, guðmundr þar í I; ”þar (ar i ét tegn) |ooooñð: (ñ er levning af m̄) á” B, guðmundr þar á D (*noget afbleget*); þar guðmundr C_t; guðmundr

gekk fyrri guðmund ok kvaddi hann. guðmundr tók hánnum vel ok bauð hánnum at sitja. ásrímr mælti 'eigi vil ek sitja. enn biðja vil ek þik lið-
 'sinnis; því at þú ert kappsamr ok mikill höfðingi.' guðmundr mælti 'ekki skal ek í móti þjer vera. ¹²⁵
 'enn ef mjer sýniz at veita þjer lið, þá munu vit
 'vel mega tala um þat síðar' ok tók á öllu vel. ásrímr þakkaði hánnum orð sín. guðmundr mælti
 'maðr er sá einn í liði þínu, er ek hefi horft á
 'um hríð, ok lítz mjer úlíkr flestum mönnum ¹³⁰
 'þeim er ek hefi sjet'. 'hverr er sá?' segir ásrímr.
 'fjórir menn ganga fyrri enn hann' segir

þar E. ¹²⁴ guðmund — hann: A, D; hann ok kvaddi hann F, E, I; hann ok kvaddi hann vel (*feilskr. vé*) B, hann ok kvaddi vel C_t. ¹²² hánnum vei: F, A, C_t, D, E, I; vel kvedju hans B. bauð hánnum at: F, A, B, D, E, I; bauð hann C_t. ¹²²⁻¹²³ ásrímr mælti: F, A, B, C_t, E, I; *hvorimod D satter s. ásrímr efter liðsinnis.* ¹²³ eigi — enn: F, A, B, C_t, I; eg vil sitja. enn E; *mgf. D.* ¹²³⁻¹²⁴ liðsinnis: F, A, B, D, E, I; liðveizlu C_t. ¹²⁴ kappsamr — höfðingi: F, A, C_t, E, I; kappsamr ok höfðingi mikili B; "hauflige (säl, men hau utydek) ímeli guð índ"¹²⁴ D. ¹²⁵ guðmundr mælti: F, A, B, D, E, I; *hvorimod C_t satter sagði (skrevet "fagði" [af ag er kun levninger tilbage]) guðmundr foran enn ef. skal — vera: F (dog uden i), A, B (dog á for i), D (dog mun for skal), E, I; skal vera á móti þer C_t.* ¹²⁶ lið: F, A, B, C_t, D, E; *mgf. I.* ¹²⁶⁻¹²⁷ munu — þat: F, A, B, E (*dog uden vel*); megom vit vel tala um þat C_t, I; megu vit tala um þat slíkt D(I). ¹²⁷ á (*foran öllu*): F, A, B, D, E, I; hann C_t. ¹²⁸ hánnum: F, A, B, E, I; oo"m vel (*for største delen borte*)" C_t, honum vel D. ¹²⁹ er sá einn: F, B, D, I; sá er einn C_t; er sá A, E. þínu: A, B, C_t (*beskadiget*), E, I; yðru F, D. ¹³⁰ hríð: F, A, B, E, I; stund C_t, D. úlíkr: A, B, E, I; ógurllgri F, C_t, D. ¹³¹ þeim — sjet: F, A, B (*dog sem for er*), C_t (*dog hefir áðr for hefl*), E, I; *mgf. D.* hverr er sá: F, B, D, E, I; hverr er sá maðr C_t; hvar er sá A. segir (*foran ásrímr*): — "f." F, A, B, D, E, I; sagði C_t. ¹³² menn: A, C_t, D, E, I; *mgf. F, B.* ¹³²⁻¹³³ fyrri — guðmundr: F (*fyrri forkortet* I), B (*fyrri skrevet fyru*), I (*som B*): "in (i utydeligt) .f. g"m." D; "fyru" C_t (*som det synes —*

- guðmundr 'jarpr á hár ok föllitaðr, mikill vöxtum
 'ok ernligr ok svá skjótligr til karlmennsku, at
 135 'heldr vilda ek hans fylgi hafa enn tíu annarra.
 'ok er þó maðrinn úgæfusamligr'. skarphjediinn
 mælti 'veit ek, at þú þykkiz til mín mæla. ok er
 'eigi einn veg farit úgæfu okkarri. ek hefi ámæli
 'af vígi höskulds hvítanessgoða, sem varkunn er.
 140 'enn þeir gerðu illmæli um þik þórkell hákr ok
 'þórir helgason, ok hefir þú af því hina mestu
 'skapraun'. gengu þeir þá út. skarphjediinn mælti
 þá 'hvert skulu vjer nú ganga?' 'til ljósvetninga-
 'búðar' segir ásgrímr. þá búð hafði tjaldat þórkell

men ordet er næsten helt borte); "fyr" en hann' s. guðmundr A;
 "fy": enn hann er' s. guðmundr E. 133 hár: F, D; hársliit A,
 B, C, E, I ok föllitaðr: F, B, C, E, I; ok fölleitr A; "faulet"
 D. vöxtum: F, A, E, I; vexti B, C; mgl. D. 134 ok ernligr: F,
 B, D, E; "z eriligr:" (uagtet pergamentet er beskadiget imellem e og r
 og til dels over disse bogstaver, synes eriligr: sikkert, og står da i stedet
 for. erriligr, ligesom f. ex. snorl for snortl) C; ok drengilligr I;
 mgl. A. 135 vilda — hafa: F, A, D; vilda ek hans fylgi I; vilda
 eg hans fylgi (feilskr. fylig eller fylg) elns E; vilda ek hans lið ok
 fylgi hafa B; vil ek hann til liðs C. annarra: F, A, B, D, E, I;
 aðra C (se næst foreg. note). 136 þó: F, A, B, C, D, E; mgl. I.
 úgæfu-: F, A, B, E, I; "ogiptu (t udslettet)" D. 136-137 skarphjediinn
 mælti: F, A, B, E, I; hvorimod D indskyder s. skarph. efter mæla.
 137 veit — mæla: F, B (dog mælt hafa for mæla); til mín þikiz
 þú mæla D; veit ek, at þú þikkiz við mik mæla (mælt hafa A, I)
 A, E, I. 137-138 er eigi: F, A, B, D; "é" I (er synes ikke at
 have manglet her fra først af; er E!). 138 farit úgæfu okkarri: F,
 A, B, I; farit óglptu okkare E; vareð óglptu hvors okkars D.
 139 hvítanessgoða: F, A, B, E, I; mgl. D. varkunn: F, A, B, E, I;
 "uðugt (g næsten helt udslettet)" D. 140 hákr: F, A, B ("hákr"), D, E;
 mgl. I. 141-142 af — skapraun: F, D; af því ámæli A, E, I; fyr
 þat ámæli B. 142-143 skarphjediinn mælti þá: F; þá mælti skarph.
 A, E, I (til dels udslettet); þá spurði skarph. B; hvorimod D satter
 s. skarph. efter replikken. 143 ganga: F, A, E, I; fara B; mgl. D.
 144 tjaldat: F, A, B (feilskr. tiallda — det første a beskadiget), E, I;
 mgl. D. þórkell: F, A, B, D, I; mgl. E.

hákr. hann var son þorgeirs goða tjörva-sonar, 145 þórkels-sonar laúgs. enn móðir þorgeirs var þórunn þórsteins-dóttir, sigmundar-sonar, gnúpabárdar-sonar. móðir þórkels háks hjét guðríðr. hún var dóttir þórkels hins svarta ór hleiðrargarði, þóris-sonar snepils, ketils-sonar brimils, örnólfs-sonar, 150 björnólfs-sonar, gríms-sonar loðinkinna, ketils-sonar hæings, hallbjarnar-sonar hálftrólfs. þórkell hákr hafði verit útan ok framit sik í öðrum löndum. hann hafði drepit spellvirkja austr á jamtaskógi. síðan fór hann austr í sviþjóð ok fór til lags með 155 sörkvi karli, ok herjuðu þeir í austrveg. enn fyrir

145 son — tjörva-sonar: F, A, B, I; þorgeirs-s. goða, tjörva-sonar E; son þorgeirs tjörva-sonar, goða D. 146 enn (foran móðir): F, A, B, E; ~ I; mgl. D. þorgeirs: F, oo"eurf goða" B (skriften noget beskadiget, men sikker); þórkels A, D, E; ~ I. 147-149 þórsteins — hins: F (der dog, ved feilskrift, har "A. let" for háks hjét), A, I; þórunn-dóttir, sigmundar-sonar, gnúpabárdar-sonar. móðir þórkels var guðrúa. hún var dóttir þórkels D; ".ð. (næsten helt borte) sigmdar (m meget beskadiget, og den tværstreg, der sikkert har stået over m, er borte) gni (m beskadiget) oooooooooðir þoooooooo|h. gvðnd: þkélf.ð. vinf" B; þórsteins-dóttir, þórkels-sonar ins E(?). 149 -gardí: F, A, B, D, I; -gördum E. 150 snepils: F, B ("fneþilf [n og det sidste i beskadiget]"), D, E ("fneþilf"), I; "fneþilf" A. ketils-sonar brimils: A, I; brimils-sonar F, E; mgl. B, D. 152 hákr: F, A, B, E, I; mgl. C, D. 153 verit: F, D; farit A, B, C, E, I. ok — löndum: F, A, B (dog á for I), E, I; oooooo C; mgl. D. 154 drepit: F, A, C, D, E, I ("dreþi"); oo"imfl sik (begge ord utydelige) |dreþit" B(?). á jamtaskógi: F (jamta- feilskr. imta), B, E (dog í for á); á jamtalandi í eyþískógi I; á jamtalandi A, D; oooooo C. 155 sviþjóð: F ("sviðioð"), A ("sviþioð"), B ("sviþioð"), C ("sviþioð"), D ("sviðioð"), E ("sviðþioð"); "sviriki" I. 155-156 lags — karli: F (dog "fvavrki" [av í ét tegn, men v har megen lighed med oj" for sörkvi), A, I; "fözkue|kllí" D; lags við sörkvi jari (forkortet .j.) E; lags við sóva karla B; oooooo C. 156 herjuðu þeir í: F (herjuðu feilskr. h'v), D; herjuðu þaðan í (mgl. E) A, C, E, I; herjaði þaðan um B. enn: F, A, B, E, I; ooo C; mgl. D.

austan balagarðssíðu átti þórkell at sækja þeim vatn eitt kveld. þá mætti hann fíngalkni ok varðiz því lengi. enn svá lauk með þeim, at hann drap 160 fíngalknit. þaðan fór hann austr í aðalsýslu. þar vá hann at flugdreka. síðan fór hann aprt til svíþjóðar ok þaðan til norvegs ok síðan út til íslands, ok ljet hann gera þrekvirki þessi yfir lokhvílu sinni ok á stóli fyrir háseti sínu. hann barðiz ok 165 á ljósvetningaleið við guðmund hinn ríka með bræðrum sínum, ok höfðu ljósvetningar sigr. gerðu þeir síðan illmæli um guðmund þórir helgason ok

167 bala-: F, A, B, I; "bal" E; "ðala" D; oooo Ct. átti þórkell: F, A, B, C, E; átti þórkell áttu. I (!); "þr atte þórkell ú (men ú overstreget)" D (noget utydel.). þeim: F, A, E, I; "þ" (vistnok blot feilskrift for "þm" eller "þ") B; ooo Ct; mgl. D. 168 fíngalkni: — "fíngalkni" F, "fíngalkni" A, "fíngalkni" B, "fíngalkne" D, "fíngalkni" I; "fíngalkne e" oooo Ct (hvort der uden tvivl har stået "fíngalkne einv"); "fíngalpne einv einv" (!) E. 169 enn: F, A, B (dog næsten helt borte), D, I; ooo Ct; mgl. E. með þeim: F, A, B, C, E, I; mgl. D. 170 fíngalknit: — "fíngalknit" F, "fíngalknit" A, "fíngalknit" B, "fíngalkne" D, "fíngalknit" I; "fíngalpnid" E; ooooooooo Ct. í aðal-: — "íadal" (prikken under l er vel en skrivfeil) F, "íadal" A, "í adal" Ct, "j. adal" E; "í apals" I; "í dal" D (!); "í ádal" B. 171 aprt: F, A, B, E, I; austr D (!); oooo Ct. 172 ok þaðan — út: F; ok þaðan (aptr tilf. I) til nóregs ok út A, B, E, I; "z þaðn i no" ooooooooo Ct; "z ð (eller s)" D (= ok svá eller ok svó). 173 ok ljet hann: F, A, B (oo"let h"), E, I; hann let D; oooo Ct. þessi yfir lokhvílu: F, A, D, E; "þessi yf (beskadiget)" ooooo Ct; sín yfir lokrekkjo I; þessi yfir lokhvílu B. 174 stóll: F, A, B, E, I; "stocke íst meget afbleget" D; oooo Ct. háseti: F, A, B, C (oooo"u"), D, E; öndogl I. 174-176 ok á — ljósvetningar: F, A (dog uden hinn), B (dog er det første ok sá vel som etningar helt borte), I; "aliofu" ooo ooooo "R með: bræðr^m n (her ses begyndelsen af n) ooooooooo Ct; við guðmund enn ríka með bræðrum sínum, ok höfðu ljósvetningar D; ok við ljósvetninga ok guðmund hinn ríka, ok höfðu (feilskr. hólv) E (!). 177 síðan — guðmund: F; þá illmæli um guðmund A, D, E, I; "þa illmæli" ooooo Ct; þá um guðmund illmæli B. 177-178 þórir — hákr: F, A, B, E, I; ooooooooo "þórkell hak" Ct;

þórkell hákr. þórkell mælti svá, at sá væri engi á íslandi, at hann myndi eigi ganga til einvígis við eða á hæl hoga fyrir. var hann fyrri því 170 kallaðr þórkell hákr, at hann eirði hvártki í orðum nje verkum, við hvern sem hann átti.

120. Ásgrímr elliðagrímsson ok þeir fjelagar gengu til búðar þórkels háks. ásgrímr mælti þá til fjelaga sinna 'þessa búð á þórkell hákr, kappi 'mikill; ok væri oss mikit undir, at vjer fjengim 'iðsinni hans. skulu vjer hjer til gæta í alla staði; 5 'því at hann er einlyndr ok skapvandr. vil ek nú 'biðja þik, skarpheðinn, at þú ljetir ekki til þín

mgk. D. 168 mælti svá: F; mælti þat I; hafði þat mælt E; mælti A, D; "ml"ooo B (*hvor der neppe har stået "s" eller "p" efter "ml"i*); oooo C. engi: F, A, I; engi maðr B, D, E; oooo C. 169 myndi: F, A, B, C, E, I; þyrði D. 169-170 ganga — við: F; "g (lít þeskadiget)"ooooo C; at *íj. næst foreg. note*) ganga til einvígis við D; til einvígis ganga við (*mgk. E, I, A, E, I*; til einvígis ganga við, ef þyrfti B. 170 á — fyrir: B ("a"ooo| "hópa i"), E; "hæl opa i" A (*hvor det vistnok er uagtsomhed, at á er udeladt*); hoga á hæl fyrir D; á hæl hoga F; nökkut á hæl hoga I; ooooo C. var — því: F; var hann því A, B, C, E, I; því var hann D. 171 eirði: A, B, E, I; eirði öngu F, D; oooo C. 172 verkum: F, B, D; í öðru A, E, I; ooooo C. átti: F, A, B, D, I; átte um E; ooo C.

120. 1 elliðagrímsson: A, E, I; *mgk. F, B, C, D.* 2 gengu — háks: F; gengu til búðar þórkels A, B, E, I; ooooooo C; "nāu staðr ute f' buðene" D (*temmelig utydeligt, især ute*) 2-3 ásgrímr — sinna: F, A (*dog uden þá*), B, E (*som A*), I (*som E og A*); ooooooo|¹1.fela"oooo C; þá mælti ásgrímr D. 3 kappi: F, A, D (*utydel.*), E, I; ok kappi B; oooo"pi" C. 4 ok (*foran vært*): F, A, B, E, I; ooo C; *mgk. D.* mikit undir, at: F; nú miked undir, at D; munr undir, at B; munr, at A, I; munr at, ef E; ooooooo C. 5 iðsinni hans: F, A, D, E, I; ooooo|"h" C; hans iðsinne B, til gæta: F, B, D (*ta udslettet*), E; "t"oooo C; gæta til A; geyma til I. 6 skapvandr: F, A, B, C, E (*feilskr. fkapvaðr*), I; "fkapr"ðr: D. 7 ljetir: F; látir A, B, C, D, E, I. 7-8 þín taka: F, A, B, E

'taka um tal vart'. skarphjediinn glotti við ok var svá búinn, at hann var í blám kyrtli ok í blárendum
 10 brókum — ok uppháva svarta skúa á fótum. hann hafði silfrbelti um sik ok öxi þá í hendi, er hann hafði drepit þráin með ok hann kallaði rimmugýgi, ok törgubuklara ok silkihláð um höfuð ok greitt hárit aprt um eyrun. hann var allra manna her-
 15 manligastr, ok kenndu því hann allir úsjenn. hann gekk sem hánum var skipat ok hvártki fyrr nje

(verbet feilskr. tak.), I; "taka (det sidste a næsten helt borte)" C_i (formodenlig er udeladelsen af þín blot en feil); "þí kúa (o meget utydel.)" D. ⁸ um tal vart: F, B, D (til dels meget afbleget); oooooo C_i (der, efter pladsen at domme, har haft disse ord); udel. A, E, I. glotti við: A, E, I; glotti at F, B; ooooo C_i; strauk um enueð ok glotte við D. ⁸⁻⁹ ok — at: F, A, B, E (dog hann for ok), I; ooooooooo|"at" C_i; udel. D. ⁹⁻¹⁰ í blárendum brókum: F (navneordet skrevet brakv), A, B (dog uden i), D, I; oooooo C_i; í blám hosum E. ¹⁰ uppháva: F, A, B, D, I; oooo|"fa" C_i; mgl. E. svarta skúa: F ("fíta skva"), A ("fuarta skua"), C_i ("fíta fko"), D ("fíta fkuo"), E ("fvarta fko"), I ("fvar|ta skva"); "fkva fvarta" B. á fótum: F; mgl. A, B, D, E, I; oooo C_i. ¹¹ ok öxi — hendi: F, A, B (dog uden ok), D, I; ok öxi í hendi þá E. ¹² drepit þráin með: F, A, D; þráin drepit með B; drepit ("drep" I) með þráinn E, I (hvor í övrigt hann foran hafði er udeglemt). hann kallaði: F, D; kallaði B, E, I; kallaði hana A. ¹³ ok (foran törgu-): F, A, B, D, I; mgl. E. törgubuklara: F ("tavrgv [av í ét tegn] bvklara"), A ("taurgu buklara"), B ("tö;gv búklara [u synes rettet fra v]"), I ("tavrgo [av í ét tegn] bvklara"); "ö;gu fkiollð } hēðe" D; "bveklara .j. hði" E. ok silki- — höfuð: F, A, B (dog uden ok), I; silkehláð um enne D; mgl. E. ¹⁴ um eyrun: F, B, D; um eyrat A, I; með eyranu E. allra: F, A, B, E, I (feilskr. allr); udel. D. ¹⁴⁻¹⁵ hermannligastr: F, A, D; ernligastr B, E; "efnligastr" I (som det synes). ¹⁵ því hann allir: F; hann því aller D; hann aller A, B, E; allir hann I. úsjenn: — "í feini" B, "ofen" F (of har — da skriften er temmelig afbleget — for flygtig betragtning nogen lighed med m, hvorfor Olavius har læst menn), "ofeū" D; "ofenan" A og I, "ofenaū" E. ¹⁶ ok (foran hvártki): F; mgl. A, B, D, E, I (hvor í övrigt fyrr efter hvártki er udeglemt).

síðar. þeir gengu nú inn í búðina ok í innanverða. þórkell sat á miðjum palli ok menn hans alla vega út í frá hánum. ásgrímr kvaddi hann. þórkell tók því vel. ásgrímr mælti til hans 'til 20 þess eru vjer hingat komnir at biðja þik liðveizlu, 'at þú gangir til dóma með oss'. þórkell mælti 'hvat myndið jer þurfa minnar liðveizlu við, þar 'sem jer genguð til guðmundar? ok mundi hann 'heita yðr liði sínu?' 'ekki fjengu vjer hans liðsinni' 25 segir ásgrímr. þórkell mælti 'þá þótti guðmundi 'úvinsælt vera málit — ok mun svá ok vera; því at 'slik verk hafa verst verit unnin. ok veit ek, hvat

17 nú: F; mgl. A, B, D, E, I (dog står her over linien efter gengu et overflødigt tegn, der kunde antages for henvisningstegn — men der ses intet tilføjet i den i óvrigt, i det mindste nu, meget smalle margen).
 17-18 ok í innanverða: F, E (innan skrevet einnān [!]), I (verða bortrevet); ok innanverða A; innanverða B; mgl. D. 19 hánum: F, A, B, E, I; "þórkell" (!).
 "hí" D. 20 til hans: F, B; mgl. A, D, E, I. 21 hingat komnir: F, D, I; komnir hingat A; her komnir B, E. 22 gangir: A, D, I; "gg"⁵⁴ F, "gg"^{oo} B; gengir E. 23 hvat myndið — við: A, B, E, I (dog "mðvt" for hvat myndið); munu þer þurfa minnar liðveizlu F, D. 24 jer (foran genguð): F, A, B, D, E; mgl. I (formodentlig ved forglemmelse). guðmundar: F, A, B (beskadiget, især den første stavelse), I; guðmundar ríka E; búðar guðmundar ríka D. 25 heita — sínu: F; heita yðr sínu liðsinne D; heita at velta yðr liþ I; velta yðr lið A, B, E. hans liðsinni: F, D; hans liðveizlu A, B, E; þar liðveizlu I. 26 segir ásgrímr: F, D; herfor sætte A og B ásgr. "f.", men E og I ásgr. sv. ("fv." E, "fv." I) foran replikken. þótti: F, A, B, D, I; þikir E. guðmundi: F, A, B, E, I; hónum D. 27 vera (efter úvinsælt): F; udel. A, B, D, E, I. mun: F, A, C, D, E, I; "ma" (måske ved feilskrift) B. ok (foran veru): F; udel. A, B, C, D, E, I. 28 verk — unnin: F; hafa verk verit verst unnin E, I; hafa verk vest unnin verit A; hafa verst unnen vered D (verk formodentlig blot udeglemt); verk verða vest (skrevet vest [ve nær ved at bortsmuldre]) unnin B; oooooooooo "vðin" C. 28-29 velt — fara: F, A, B (hingat feilskr. hingu), I (þjer [skrevet þ'] beskadiget og utydel.);

þjer hefir til gengit hingat at fara, at þú ætlaðir,
 30 'at ek mynda vera úhlutvandari enn guðmundr ok
 'mynda ek vilja fylgja at röngu máli'. ásgrímr
 þagnaði þá — ok þótti þungt fyrir. þórkell mælti
 'hverr er sá hinn mikli ok hinn feiknligi, er fjórir
 'menn ganga fyrri, fölleitr ok skarpleitr, úgæfu-
 35 'samliqr ok illmannliqr?' skarphjeðinn mælti 'ek
 'heiti skarphjeðinn, ok er þjer skuldaust at velja
 'mjer hæðyrði saklausum manni. hefir mik aldri

veit eg, hvat yðr hefir gengit til hingat at fara E; "veit ek h^{ut} þ"^u
 |ooooooooo C_t; haðð (ið ulæseligt) þjer því hingað fareð D. 29-30 þú
 — guðmundr: F, A (dog uden vera), B, E (som A), I (som A og
 E); "þv ætlað' at ek" |ooooooooo "her ses levning af o eller v) ðuðr"^u
 C_t; þjer (gísning — der ses kun "þ"^u) ætluðuð mik óhlutvandara
 enn guðmund D. 30-31 ok mynda — at: F; ok munda ek fylgja
 (velta A) at A, E, I; "z nnda vilja" |oooooo C_t; ok fylgja at B; at
 ek munda vilja fylgja D. 31-32 ásgrímr — þá: F, B, C_t (oooooooo"aði
 þa"), D, I; þagnaði ásgrímr þá A; þá þagnaði ásgrímr E. 32 ok
 þótti þungt fyrir: F, A; ok þótti fastr fyrir B; "z þotti þvngtu"^u
 |ooo C_t; ok þótti þungt horfa I; ok þótte þungt E; mgl. D. 33 er
 sá: F, A, B, E, I (men feilskr. "er"); "fa n̄ (a over m synes tydeligt)"
 D; ooo C_t. 33-34 ok hinn — fyrri: — "ok en (eller eh) feiligi
 (synes — uagtet skriften er temmelig afbleget — aldeles sikkert, men
 er naturligtvis en skrivfeil) e' .ny. n̄ ḡga f"^u F; ok enn feiknligi
 — ok ganga iij "fyðu" A; "z ið illfenguligi (ill ikke aldeles tyde-
 ligt, men fuldkommen sikkert) |ér .iij. ganga f"^u B; "z hin feikn-
 lighi e"^u |ooooooooo C_t; "e' .iij. ḡga f' z eú *feiglige (det første i
 har nogen lighed med z)" D (de over linien anbragte bogstaver ere om-
 visningstegn, og vise, at man skal læse ok enn feiglgi, er osv.); ok inn
 feiglgi, er iij menn ganga "fy"^u E; ok inn frækligi — ok ganga
 iij menn "fy"^u I. 34-35 úgæfusamliqr: F, B, C_t, E, I; ok ógæfu-
 samliqr D; ógrunsamliqr A (vistnok ved feillæsning). 36 skarp-
 hjeðinn (efter heiti): A, B, C_t (oo"kp"^u), D, E, I; skarph. s. hann F.
 skuidlaust: — "tkvllavt (av i ét tegn)" F (afbleget), "fkýlð iðt" B,
 "tkollð lavt (av i ét tegn)" C_t; skyldulaust A, D, E, I. 37 hæðyrði:
 F; hæðyrði A, B, D ("hæð yðe" — synes sikkert), E; háþungarorþ
 I; ooooo C_t. saklausum manni: F, A, B, C_t (oooo"i n̄"), E, I;
 mgl. D. 37-38 aldri þat hent: F, A, C_t ("allðri þ"^u |oooo), E, I; þat

þat hent, at ek hafa kúgat föður minn ok bariz
 'við hann, sem þú gerðir við þinn föður. hefir þú
 'ok lítt riðit til alþingis eða starfat í þingdeildum, 40
 'ok mun þjer kringra at hafa ljósaverk at búi þínu
 'at öxará í fásinninu. er þjer ok nær at stanga
 'ór tönnum þjer rassgarnarendann merarinnar, er
 'þú ázt áðr enn þú riðir til þings — ok sá smala-
 'maðr þinn; ok undraðiz hann, er þú gerðir slíka 45
 'fúlmennsku'. þá spratt þórkell upp af mikilli
 reiði ok þreif sax sitt ok mælti þetta sax fjekk
 'ek í sviþjóðu, ok drap ek til hinn mesta kappa,

aldri hent *D*; aldri slíkt hent sem þik *B*. 40 ok (*foran lítt*): *F, B, D, E, I*; *mgf. A*; 000 *Ct*. riðit — eða: *F, A, B* (*dog ok for eða*) *Ct* (*som B*), *I* (*som B og Ct*); stundað til þings *D*; *mgf. E*. starfat: *F, A, D, E, I*; staþit *B*; 0000 *Ct*. 41 hafa: *F, A*; gera *B, Ct, D, E, I*. ljósaverk: — "l₁fa^hvk" *F og B*, "l₁ofa^hvk" *A og D* (*v sá góðt som udslettet*) og *E*, "l₁ofa" | 000 *Ct*; "l₁ofvk" (*v lídt forskrevet*)" *I*. at búi þínu: *F, A, B, E* (*dog "aa [i ét tegn]" for at*), *I*; 000000 *Ct*; *mgf. D*. 42 nær: *F, D*; skyldara *A, B* (*feilskr. skýldar*), *Ct, E, I*. 43 rass-: — "raz" *F og A og I*, "ra₃" *D*, "ra₃" *E*; "ar_z" *B*; 0000 *Ct*. -endann: *F, A, B, D, E*; enda *I*; 00000 *Ct*. 44 enn þú riðir: *E, I*; þú riðir *D*; þú reitt *F* (*reitt ser næsten ud som tet eller cét*), *A*; þú fórt heiman *B*; 000000 *Ct*. 45 hann, er: *F* ("h^h e^h"); er *D*; hví *A, B, E, I*; 00000 *Ct*. slíka: *F* (*feilskr. slíka*), *A, B, D, I*; svo mikla *E*; 0000 *Ct*. 46 þá spratt þórkell: *B*; þórkell spratt þá *F*; þórkell spratt *A, Ct* (*þ og den største del af o borte*), *D, E, I*. 46-47 af mikilli reiði: *F, A, B, E, I*; "af" | 00000 *Ct*; *mgf. D*. 47 ok þreif sax sitt: *F*; ok greip sax sitt *B, D* (*s i sax udslettet*); ok greip (*ofann tilf. E*) saxit *A, E, I*; 00000000 "killi (*k næsten helt borte*) reiði" *Ct* (*hvor således ordene af mikilli reiði synes at have stået to gange — jf. næst foreg. note*). fjekk: *F, A, B, D, I*; hafða *E*; 0000 *Ct*. 48 sviþjóðu: — "sviðioð" *F*, "sviþioðu" *A*, "sviþioð" *B*, 00000 *Ct*, "sviðþioðu" *D*, "sviðþioð" *E*, "sviþioþ" *I*. ok — kappa: *A*: ok drap ek enn mesta kappa *F, B*; ok drap ek með enn mesta kappa *E, I*; 00000 "hín mesta ka" | 000 *Ct*; *udel. D*. 49 enn — með: *F, A, B* (*dog "jú" [d. e. enn] "margún [arg lídt forskrevet]" for margan*), *I* (*dog með því for með*); 00000000 "ð: (*af ð er kun en del tilbage*)" *Ct* (*der,*

‘enn síðan vá ek margan mann með. ok þegar er
 50 ‘ek nái til þín, skal ek reka þat í gegnum þik. ok
 ‘skalt þú þat hafa fyri fáryrði þín’. skarphjediinn
 stóð með reidda öxina ok glotti við ok mælti
 ‘þessa öxi hafða ek í hendi þá er ek hljóp tólf
 ‘álna yfir markarfljót, ok vá ek þráin sigfússson, ok
 55 ‘stóðu þeir átta fyrir, ok fjekk engi þeira fang á
 ‘mjer. hefi ek ok aldri svá reitt vápn at manni,
 ‘at eigi hafi við komit’. síðan hratt hann þeim
 frá bræðrum sínum ok kára mági sínum ok óð
 fram at þórkatli. skarphjediinn mælti þá ‘ger þú

*efter pladsen at dømme, formodentlig har haft enn síðan vá ek enn margan mann meðr, altså egentlig det samme som B); enn síðann vó eg með margan mann E; ok hefe ek hjer með drepið margan mann D. 49-50 ok þegar — þín: F (dog uden er), B, D (som F); ok (enn E) þegar er (mgl. A, I) ek nái þer A, E, I; "z þeg ek þ"
 |ooo Ct (hvort nái vistnok er udeglemt, da det ikke godt kunde stå efter hjer). 50 þat (efter reka): F, B, D; saxt A, E, I; oooo Ct. ok (foran skalt): F, A, B, E, I; ooo Ct; udel. D. 51 þat hafa: F, A, B, D, E, I; "hafna" |ooo Ct. þín: F, A, B, D, I; þitt E; ooo Ct. 52 stóð — öxina: F, A, B, Ct (oooooooo"reiðða [af r er kun en del tilbage] oxin" |oo), E, I; hafða reidda öxena um öxi D. mælti: F, A, B, D, E; mælti síþan I; ooo Ct. 53 í hendi þá: F; . þá í hendi A, I; í hendi B, E; "i hendi" |ooo Ct; þá D. 53-54 hljóp — -son: F; "ahop xij alna yfer markar (m utydel.) fhot" |oooo D; ljóp yfir markarfljót xij álnar, ok vá ek þráin sigfússson B; oooooo ooooo"vo ek þáin f" |oooo Ct; hljóp lífr markarfljót, ok ek vá þráin sigfússson A, I; vó þráinn sigfússson á markarfljóte E. 55 þeir átta fyrir: F, B; þar vilj menn hjá A, E; þar hjá vilj menn I; oooooo Ct. fjekk engi þeira: F; "fek engin" |ooooo Ct; fengu ekki A, B, E, I. á: F, B, E, I; af A; ooo Ct. 56 ek ok: F, B, E; ek A; ok I; oooo Ct. reitt: — oo"reitt (der synes at have stået reitt)" Ct, "reitt" E; "rétt" A, "rett" B og (snarere end "reit") I (— i alle tre vistnok = reitt); "reið (eller reið [?])" F (enten skrivfeil for reiðt eller flertal = reidd). 57-58 þeim frá bræðrum sínum: F, E; þeim frá ser bræðrum sínum B; ooooo"æð" sin v" (den nederste del af f bortskåren) s" | Ct; frá bræðrum sínum A, I. 58 kára mági sínum: F, B; kára E; svá kára A, I; oooooo Ct. 59 skarphjediinn mælti þá:*

‘nú annat hvárt, þórkell hákr, at þú slíðra saxit 60
 ‘ok setz niðr, eða ek keyri öxina í höfuð þjer ok
 ‘klýf þik í herðar niðr’. þórkell slíðraði saxit ok
 setz niðr þegar — ok hafði hvártki orðit á fyrir
 hánnum áðr nje síðan. þeir ásgrímr gengu þá út.
 skarphjediinn mælti ‘hvert skulu vjer nú ganga?’ 65
 ásgrímr svaraði ‘heim til búðar várrar’. ‘þá fóru
 ‘vjer bónleiðir til búðar’ segir skarphjediinn. ásg-
 grímr sneriz við hánnum ok mælti ‘margstaðar hefir
 ‘þú heldr verit orðhvass. enn hjer, er þórkell átti
 ‘hlut at, þykki mjer þú þat eitt hafa á hann lagit, 70
 ‘er makligt er’. gengu þeir þá heim til búðar
 sinnar ok sögðu njáli frá öllu sem gerst. hann
 mælti ‘búið arki at auðnu, til hvers sem draga

F, A, B, E (dog uden þá); ok mælti I. 60 nú: F; mgl. A, B, E, I.
 hákr: F; mgl. A, B, E, I. 61 eða ek keyri: F, A, B, I; elligar keyre
 eg E. 62 klýf þik: F; klýf A, B, I; men í E synes at stá "khlvfe
 eg þ". 62-63 slíðraði — þegar: I; slíðraði ("flðrari" A — sikkert ved
 feilskrift) saxit ok sez (settiz E) þegar niðr A, E; slíðraði saxit ok
 settiz niðr B; settiz þá niðr ok slíðraði saxit F. 63-64 hafði —
 hánnum: F, E, I (hafði tilföiet í margen, men er nu så godt som
 ulæseligt); hafði hvárki á orðit fyri þórk. A; hefir hvárki vorðit á
 fyri þórkeli B. 64 þá: F; udel. A, B, E, I. 65 mælti: F, B, I;
 mælti þá A, E. 66 svaraði: F; "ð." B, "í." E, "í." I; "f." A.
 67 bónleiðir: — "bón leið" F, "bónleiðir" A; "bón leið" I; "bón
 leiði" B; "beinleiðis" E (led utydeligt, og kunde måske læses leið).
 67-68 ásgrímr — mælti: A (dog at for við), B, E (som A); þá sneriz
 ásgrímr at hánnum ok mælti til skarpheðins I; ásgrímr mælti þá F.
 69 heldr verit: A, E, I ("hellðr [meget utydel.]" ||ooo); verit heldr
 F; verit B. er þórkell átti: F, A, B (áttl skrevet ati, men beska-
 diget, så at a næsten er helt borte); sem þórkell átti I; er þórkell
 á E. 70 hafa — lagit: I (lt lidt beskadiget); á hann hafa lagt A,
 hafa þó á hann lagt (t utydel.) E; hafa á hann leitit F; hafa á
 hann leitit B. 72 gerst: A, B, E, I; ooo" (den øverste del af " er
 bortskåren)" C; "g" (enten, ved udeglemmelse, for gert var, eller
 skrivefeil for gerst) F. hann: F, A, B, E, I; njáli C. 73 búið —
 draga: — "bvð arki at (af a er kun en levning tilbage) óóóóðv (ð lidt

‘vill’. guðmundr hinn ríki spurði nú, hversu farit
 75 hafði með þeim skarphjæðni ok þórkatti, ok mælti
 svá ‘kunnigt mun yðr vera, hversu farit hefir með
 ‘oss ljósvetningum — ok hefi ek aldri farit jafn-
 ‘mikla skömm nje sneypu fyri þeim, sem nú fór
 ‘þórkell fyri skarphjæðni; ok er þetta allvel orðit’.
 80 síðan mælti guðmundr til einars þveræings bróður
 síns ‘þú skalt fara með öllu liði mínu ok veita
 ‘njálssonum þá er dómar fara út. enn ef þeir
 ‘þurfu liðs annat sumar, þá skal ek sjálfr veita
 ‘þeim lið’. einarr jataði þessu ok ljet segja ás-

beskadiget, men fuldkommen sikkert) | ‘hví fē drága’ B; má at arka
 ljóti at auðno, til hvers draga I; mun eigi arka at auðnu nú, til
 hvers sem draga A; mun el arka verða at auðnu (*synes skrevet*
avdny [av i ét tegn], men ordets begyndelse er utydel.), til (*skrevet*
to gange) hvers draga E; ‘bvið’ dragi til þess, sem vera F; má
 vera, at dragi til þess, er vera C. 74 spurði nú: F; spyrr B, C;
 hafði spurt E, I; hafði spurn af A. 74-75 farit hafði: F, A, E; fór
 I; ‘Tú hefi’ C (*temmelig utydel.*); ‘farit hafi’ B (*máske er hafi*
skrivefeil for hafði). 75ª skarphjæðni ok þórkatti: F, A, B, E, I; ‘þor-
 kattli z fkrp’ C (*lítt utydel., især fkr — navnlig k*). ok (*foran*
mælti): F, A, B (*z [beskadiget]*), E, I; ‘h’ C. 76 mun yðr vera: A, B,
 E, I; er yðr F; udeglemt C. hefir: F, A, B, E, I; udeglemt C.
 77 ok hefi ek: F, A, C, E, I; at ek hefi (ú *beskadiget*) B. jafn-:
 F (*skrevet jantf*), A, B, E, I; ‘fo’ | C (*meget utydeligt*). 78 skömm
 nje sneypu: F; ‘fkām’ eðr svivirðing C; sneypu A, B, E, I.
 79 þórkell fyri skarphjæðni: F, A, B, C, I; skarph. með þorkel
 E. allvel: F, C (*skrevet al vell*); vel A, B, E, I. 80-81 síðan —
 síns: A, B, E, I; síðan mælti hann við einarr ‘þveræing’ bróður sinn
 C; hann mælti þá til einars þveræings bróður (*skrevet bðvrf*)
 síns F. 81-82 ok veita njálssonum: F, A, C, I; ok veita sonum
 njáls E; at veita njálssonum B. 82 fara út: F, A, B, E, I; ‘vt
 f’ (*noget utydel.*) C (*f’ i almindelighed forkortelse af frá —*
ordstillingen út fara, for fara út, beror vistnok på en skrivfeil).
 83 liðs: F, B, E; liþ I; liðs við A; liðs meðr C. þá: F, A, B,
 E, I; *mgl. C.* 83-84 sjálfr — lið: F, B, C, E, I; veita þeim lið
 sjálfr A. 84 þessu: A, B, C, E, I; því F. 84-85 áagrími: F, A,

grími. ásgrímr mælti 'úlíkr er guðmundr flestum 85
'mönnum at höfðingsskap'. ásgrímr sagði síðan njáli.

121. Annan dag eptir funduz þeir ásgrímr ok gissurr hinn hvíti, hjalti skeggjason ok einarr þveræingr. þar var þá ok mörðr valgarðsson. hann hafði þá látit af höndum sökina ok selt í hendr sigfússsonum. þá mælti ásgrímr þik kveð ek at 5
'þessu fyrstan, gissurr hinn hvíti, ok hjalta ok einarr, 'at ek vil segja yðr, hvers efni í eru. yðr mun 'þat kunnigt, at mörðr hefir sótt málit. enn svá 'er við vaxit, at mörðr hefir verit at vígi höskulds 'ok sært hann því sári, er engi var til nemndr. 10
'sýniz mjer sem þat mál muni únýtt vera fyri

B, Ct, I; mgl. E. 85 ásgrímr: *F, B, E, I; hann A, Ct.* 85-86 flestum — -skap: *B; flestum mönnum E; flestum öllum tilföier I* höfðingjum *F, A, Ct, I.* 86 ásgrímr — njáli: *A, B (dog ok for ásgrímr), E, I (dog med tilföiet ok þelm efter njáli); ásgrímr "f." þetta njáli F; ásgrímr sagði njáli þetta Ct.*

121. 1 Annan dag: *F, A (der står egentlig ved skrivfeil "Aan" for Annan), B, Ct, E; Um daginn I.* funduz: *F, A, Ct, E, I; Gunnaz B.* 2 hinu: *B; mgl. F, A, Ct, E, I.* hjalti: *F, Ct, I; ok hjalti A, B, E.* 3 hann: *F, A, Ct; mörðr B, E; mgl. I.* 4 látit: *F, A, B, E, I; mgl. Ct.* höndum: *F, A, B, Ct, I; hendi E.* sökina: *F, I; sóknina A, B, Ct, E.* 5 þá mælti ásgrímr: *F, A, B; ásgrímr mælti Ct, E, I.* 6-8 at þessu fyrstan: *F, A, B, I; fyrstan at þessu Ct; at þessu E.* 9 gissurr hinn hvíti: — "G h h" *Ct; "Gizoi .h."* *B, "Giz .h." F og A; "Giz" E, "Gizvā." I.* ok (foran hjalta): *F, A, Ct, I; mgl. B, E.* einarr: *F ("ein"), A ("ein"), B ("einar"), E ("ejn"), I ("einar");* "eif þveræingr (slutningen utydelig, men synes dog sikker)" *Ct (der dog har "hjalita" — altså genstandsform).* 7 hvers — eru: *A, B; hver efni í ero E, I; í hvert efni komit er málum þessum F; "i hvænefni kait e malvā" Ct(!).* 7-8 mun þat: *F; er A, B, E, I; er nú Ct.* 8 sótt: *F, A, B, E, I; áðr sótt Ct.* 9 við: *F, A, B, E, I; áðr við Ct.* mörðr hefir: *F, A, E; hann hefir B, I; mörðr hefir áðr Ct.* 11 sýniz: *F, A, B, E, I; ok sýniz Ct.* þat (foran mál): *A, B, Ct ("þat [noget utydelig]"), E, I; þetta F.* vera: *F, A, B, E; mgl. Ct, I.*

‘laga sakir’. ‘þá vilju vjer þat fram bera þegar’
 segir hjalti. Þórhallr ásgrímsson mælti ‘þat er
 ‘ekki ráð, at eigi fari þetta leynt allt þar til er
 15 ‘dómar fara út’. ‘hverju skiptir þat?’ segir hjalti.
 Þórhallr svarar ‘ef þeir vitu nú þat þegar, at rangt
 ‘hafi verit til búit málit, þá megu þeir svá bjarga
 ‘sökinni at senda þegar mann heim af þingi ok
 ‘stefna heiman til þings enn kveðja búa á þingi.
 20 ‘ok er þá rjett sótt málit’. ‘vitr maðr ert þú, þór-
 ‘hallr’ segja þeir ‘ok skal þín ráð hafa’. eptir
 þetta gekk hverr til sinnar búðar. sigfússsynir
 lýstu sökum at lögbergi ok spurðu at þingfesti ok
 heimilisfangi. enn föstunáttina skylðu fara út dómar

¹² þat — þegar: F; þetta fram bera E (det hele skrevet to gange);
 bera þat fram A, B, C, I. ¹³ seglr: — “.f.“ F, A, B, E, I; sagði
 C. ¹³⁻¹⁵ ‘þat er — fara: F; ok kvað þat ekki ráð, at eigi færri
 leynt (her indskyder B allt og I at — det sidste vistnok skrivefeil for
 allt) þar til er dómar færri A, B, E, I; ”z k“ooo ”þ ecki (utydel.) rað
 at é f i þ leynt að dórn f i“ C. ¹⁵ hverju: F, B, C (”hvinn [lidt
 beskadiget og ’ over v borte]“), E, I; hvat A. seglr: — “.f.“ F,
 A, B, E, I; sagði (skrevet to gange) C. ¹⁶ þórhallr svarar: I (verbet
 forkortet ív.); þórhallr mælti F, B, C (”þórhallr ml’i [r m be-
 skadiget og r usikkert]“); ásgrím mælti A, E. nú þat: F; nú A,
 C, E, I; mgl. B. ¹⁶⁻¹⁷ at — málit: F; at (er E) rangt hefir verit
 til búit A, C, E, I; at rangt (feilskr. ránt) hefir til verit búit B.
¹⁷ bjarga: F, A, B, C, I; fá borgit E. ¹⁸ þegar: A, B, C, E, I;
 mgl. F. mann: A, C, I; ”m“ (sikkert = mann) F og E; ”m“
 (sædvanlig = menn) B. helm: F, A, B, E, I; mgl. C. ¹⁹ heiman:
 F, A, B, I; ”heia“ E. ²⁰⁻²¹ þórhallr: F, B, I; ásgrím A, E. ²¹ skal
 þín ráð: F, A, E, I; þín ráð skal B. ²² þetta — búðar: F, B (dög
 þat for þetta), I (som B); þat gekk hver til búðar sinnar E; þat
 gekk hverr þeira til sinnar búðar A. ²³ sökum: F, A, B; sök I;
 viginu E. þingfesti: F, A, B, I; ”lofeste“ (formodentlig skrivefeil for
 ”lofeste“) E. ²⁴ föstunáttina: F (u feilskr. v); föstunótt A (feilskr.
 faunott), I; frjádagnótt B; föstudaginn E. fara út dómar: F, A,
 E; dómar fara út I; fara framm dómar B.

til sóknar. er nú kyrrt þingit þar til. margir ²⁵
menn leituðu um sættir með þeim, ok var flosi
erfiðr enn aðrir þó miklu orðfleiri, ok þótti úvæn-
liga horfa. nú kemr at því, sem dómar skyldu út
fara föstukveldit. gekk þá allr þingheimr til dóma.
flosi stóð sunnan at rangæingadómi ok lið hans, ³⁰
þar var með hánnum hallr af síðu ok rúnólfr ór
dal son úlfs örgoða ok aðrir þeir sem flosa
höfðu liði heitit. enn norðan at rangæingadómi
stóðu þeir ásgrímr ellidagrímsson, ok gissurr hvíti,
hjaltil skeggjason ok einarr þveræingr. enn njáls- ³⁵
synir váru heima við búð ok kári ok þórleifr krákr
ok þórgrímr hinn mikli. þeir sátu allir með vápn-
um, ok var þeira flokkr úárenniligr. njáll hafði

²⁵ þar til: F, A, B, I; allt þar til er dómar skyldu út fara E.
²⁶ menn: A, B, E, I; mgl. F. var: F, B, E, I; varð A. ²⁷ erfiðr:
F, A, E, I; "erfiðr: }" B. miklu orðfleiri: F, A, E (orðfleiri skrevet
fleire^boð^a — til dels mindre tydeligt); orðfleiri miklo I; erfiðri
myklu B. þótti: F, A, E, I; þótti mönnum B. ²⁸ sem: F, B; er
A, E, I. ²⁸⁻²⁹ skyldu út fara: F, E; skulu út fara A; skyldu (skulo
I) fara út B, I. ²⁹ föstukveldit: F, A, E; frjádagskveldit B; mgl. I.
gekk: F; gengr A, B, E, I. þinghelmr: F, A, I; þinghelmrinn
B, E. ³¹⁻³³ þar — heitit: F; þar var með hánnum (mgl. E) hallr af
síðu ok rúnólfr úlfss. ("ý [den nederste del borte]" oo || "ðal" B — altså
har der stået yr dal) ok aðrir þeir er flosa höfðu liði heitit A, B,
E; mgl. her I — der indskyder det tilsvarende neden for efter þver-
æingr. ³³ rangæingadómi: F, A, B (ómi bortsuldræt); mgl. E, I.
³⁴ ellidagrímsson: F; mgl. A, B, E, I. hvíti: F, A, B; inn hvite
E; mgl. I. ³⁵ skeggjason: F; mgl. A, B, E, I. þveræingr: F, A,
B, E; þveræingr. með flosa var síþohallr ok rúnólfr úlfss. ok aprir
þeir som hánnum höfðu liði heitit I. ³⁶ heima við: F; heima at
A og I, heimann(?) at E; heima í B. ³⁶⁻³⁷ ok þórleifr — mikli:
A, B (dog uden det sidste ok), I (dog uden det første ok); þórgrímr
ok þórleifr E; ok þórleifr krákr ok þórgeirr skorargeirr ok þórgrímr
mikli F. ³⁷ þeir sátu allir: F; ok sátu A, B, E, I. ³⁸ þeira —
-ligr: F (flokkr skrevet flok), A, B, I; "flokkr þá o(?) anenelig" E.
³⁸⁻⁴⁰ njáll — mállit: F, A (dog "leidit" for bedit, formodentlig ved

beðit dómendr at ganga í dóminn. sigfússsynir
 40 sækja nú málit. þeir nemndu vátta ok buðu njálssonum at hlýða til eiðspjalls síns. síðan unnu þeir eið. þá sögðu þeir fram sök. þá ljetu þeir bera lýsingarvætti. þá buðu þeir búum í setu. þá buðu þeir til ruðningar um kviðinn. þá stóð upp
 45 þórhallr ásgrímsson ok nemndi vátta ok varði lýriti kviðburðinn ok fann þat til, at sá hafði lýst sökinni, er sannir lagalestir váru á ok sjálfr var útlagi. 'til hvers mælir þú þetta?' segir flosi. þórhallr svarar 'mörðr valgarðsson fór til vígs höskulds
 50 'með njálssonum ok særði hann því sári, er engi 'maðr var til nemndr þá er váttar váru nemndir 'at benjum. meguð jer eigi í móti mæla, at únýtt 'er málit'.

122. Njáll stóð þá upp ok mælti þess bið 'ek hall af síðu ok flosa ok alla sigfússsonu ok 'alla vára menn, at jer gangið eigi í braut ok

feillæsing), B (dog "mál" for nú málit), I; oversprunget E.
 40 nemndu: F, A, B, E; nefna ser I. 41 síns: F, B, E (der í övrigt skriver eiðspælls for eiðspjalls — máske stár æ for æj), I; mgl. A.
 42 þá sögðu þeir: F, A, E, I; ok sögðu B. sök: F, A, B, E; sökina I. 43 bera: A, B, E; fram bera F; fram I (hvor bera er udeglemt). 43-44 þá buðu þeir (efter setu.): F, A, B, I; ok E. 44-45 þá — -son ok: F; þórhallr ásgrímsson A, B, E, I. 45 lýriti: — "lýriti" F og A, "lýriti" B, "lýrite (e uformeligt)" E(?); "lýritar eip:" I. 46 kviðburðinn: F, A, E, I; kviðinn B. ok (foran fann): A, B, E, I; mgl. F. 46-47 lýst sökinni: F, A, B, I; sökinne lýst E. 47-48 útlagi: F, A, B, I; útlægr E. 48 mælir þú: F (verbet skrevet mhr — hvorimod þú er udeglemt), A, E, I (þú udeglemt); talar þú B. 49 svarar: — "fý." I; "f." A, "f." B; mælti F, E. 51 maðr: F; mgl. A, B, E, I. til nemndr: F, A, B, E; nefndr til I. 52 í: F, A, E, I; á B. 53 er: A, B, E, I; se F.

122. 1 þá: F; mgl. A, B, E, I. 2 alla: F, A, E, I; svá B. 3 eigi: F, A, E, I; mgl. B (sikkert ved udeglemmelse). í: F, E, I;

'heyrið mál mitt'. þeir gerðu svá. hann mælti þá 'svá sýniz mjer, sem mál þetta sje komit í 5 'únýtt efni — ok er þat at líkendum, því at af illum 'rótum hefir upp runnit. vil ek yðr þat kunnigt 'gera, at ek unna meira höskuldi enn sonum mín-'um. ok þá er ek spurða, at hann var veginn, 'þótti mjer slökkt hit sætasta ljós augna minna. ok 10 'heldr vilda ek misst hafa allra sona minna, ok 'lifði hann. nú bið ek þik, hallr af síðu, ok rún-'ólf ór dal, gissur hvíta ok einar þveræing ok 'hafr hinn spaka; at ek ná at sættaz á víg þetta 'fyrir hönd sona minna. ok vil ek, at geri um 15 'þeir er bezt eru til fallnir'. þeir gissurr ok einarr ok hafr töluðu langt erendi sínu sinni hverr þeira

á A, B. ⁴ heyrið: *F* (*feilskr. hert*), A, B, I; heyrir þjer *E*. ⁴⁻⁵ hann mælti þá: *F*; hann mælti B, E, I; *mgf. A*. ⁵⁻⁶ mál — efni: *F* (*únýtt skrevet onýt — der således kunde være flertal*); þetta mál (*mgf. E, I*) se komit í ónýtt efni A, E, I; þetta mál se í ónýtt efni komit B. ⁷ vil — þat: *F*; ek vil yðr A, B, E, I. ⁹ þá: A; *mgf. F, B, E, I*. ¹⁰ slökkt: *F, A, B, I*; sem slógt være *E*. ¹¹ heldr vilda ek: *F* (*heldr feilskr. hellaða*), A, E, I; vilda ek heldr B. ¹² sona minna: *F, B, E, I*; minna sona A. ¹² hann: *F, A, E*; höskuldr B, I. þik, hallr: *F*; þess hall A, B, I; hall *E*. ¹²⁻¹³ rúnólf: A, B, E, I; "avn". *F*. ¹³ ór dal: *F, A, B, I*; *mgf. E*. gissur hvíta: A, B, I; gizur hinn hvíta *E*; "háll". s. f. *F* (*snarere = hjalta skeggjason end = hjalti skeggjason*). ok (*foran einarr*): *F, B, I*; *mgf. A, E*. ¹⁴ ek — sættaz: *F, A, B* (*dog á for at [vistnok blot skrivefeil]*; "naiz at ek lættvz (*skrivefeil for sættumz*)" *I*; eg mega sættast (*feilskr. sættaz*) *E*. vig þetta: *F*; vígit A, E, I; víg höskulda B. ¹⁵⁻¹⁶ geri — fallnir: *F* (*geri feilskr. g'a*), A, B (*dog þeir allir for þeir*); þeir geri um, er bezt eru til fallner *E*; þeir geri um, sem beztir menn ero *I*. ¹⁶⁻¹⁷ einarr ok hafr: A, B, E; hafr ok einarr *F*; einarr *I* (*der dog strax har hverr*). ¹⁷ töluðu — þeira: B, — *ligeledes A og I* (*kun at de have silt sinni for sínu sinni*); töluðu langt eyrindi ("er"oo"ndi") hver þeirra um ("v [noget utydeligt]") sig *E*; tulaði silt eyrindi hverr þeira *F*.

ok báðu flosa sættaz ok hjetu hánum sinni vin-
 áttu í mót. flosi svaraði þá öllu vel enn hjet þó
 20 eigi. hallr af síðu mælti þá til flosa 'vill þú nú
 'efna orð þín ok veita mjer bæen mína, er þú
 'hjezt at veita mjer þá er ek kom útan þógrími
 'syni digrketils frænda þínum þá er hann hafði
 'vegít halla hinn rauða?' flosi mælti 'veita vil ek
 25 þjer, mágr; því at þú munt þess eins biðja, at
 'mín sæmð sje þá meiri enn áðr'. hallr mælti
 'þá vil ek, at þú sættiz skjótt ok látir góða menn
 'gera um ok kaupir þú þjer svá vináttu hinna
 'beztu manna'. flosi mælti 'þat vil ek yðr kunnigt
 30 'gera, at ek vil gera fyrir orð halls mágs míns
 'ok annarra hinna beztu drengja, at þjer geri um

18 sættaz: A, B, E ("fættaz" snarere end "fættaz"), I; sættar F. 18-19 ainni vináttu: F, A, B, I; vináttu sinne E. 19 í: F, I; á A, B, E. svaraði þá: F; "fv. (tegnest over v borte, da der er et lille hul i pergamentet) þá" E, "fv. þá" I, "f. þá" B; "f." A. öllu vel ean: F; vel öllu enn B; öllu vel ok A, E, I. 20 þá: F; mgl. A, B, E, L. nú: F, A, B, I; mgl. E. 21 mína: F, A, B, I; mgl. E. 22 hjezt at veita: B, I (hvort at [utydel.] veita er tilföiet í margen); hezt A, E; hefir áðr heitið F. er ek: F, E; er A; ek B, I. 23 syni digrketila: F; digrketilaayni A, B, E, I. þá: I; mgl. F, A, B, E. 24 halla: F, A, B, I; hall E. 25 eins biðja: F (eins skrevet enf), B, E; eins beþa I; biðja A. 25-26 at mín — meiri: F, A; er mín sæmð er þá meiri B; er mín sæmð se þá meire eftir E; er mín sómi man þá meiri I. 27 þá: F, A, I; ooo B; þat E. skjótt: F, A, B, I; mgl. E. 28 um: F, B, E, I; mgl. A. kaupir þú þjer: F. (kaupir synes forkortet kaup [av i ét tegn] — ikke med p); "kávp" (av i ét tegn) B; kaup þer A, E, I. 28-29 hinna beztu manna: A, B (beztu for største delen borte, med undtagelse af slutningsvocalen i manna), E; inna beztu manna her á landi I; góðra manna F. 29 yðr: F, A, B, I; mgl. E. 30 vil gera: F, A, B, E; geri I. 31 hinna beztu drengja: F; enna (u temmetig uformeligt i A, som om skriveren ikke havde været enig med sig selv, om han skulde sætte enna eller ennu) beztu manna A, E; beztu manna B; inna beztu manna her á landi I. 31-32 hjer — nemndir: A (menn feilskr.

‘sex menn af hvárra hendi, lögliga til nefndir. Þykki mjer njáll makligr vera, at ek unna hánum þessa’. njáll þakkaði hánum ok þeim öllum ok aðrir þeir er hjá váru ok kváðu flosa vel fara. ³⁵ flosi mælti ‘nú vil ek nemna mína gerðarmenn. ‘nemni ek fyrstan hall mág minn ok össur frá breiðá, surt ásbjarnarson ór kirkjubæ, móðólf ketilsson’ — hann bjó þá í ásum — ‘hafr hinn spaka ok rúnólf ór dal. ok mun þat einmælt, at ⁴⁰ þessir sje bezt til fallnir af öllum mínum mönnum’. bað hann nú njál nemna sína gerðarmenn. njáll stóð þá upp ok mælti ‘til þessa nemni ek fyrstan ásgrím elliðagrímsson ok hjalta skeggjason, gissur

mu for mǫn); hjer geri góðir menn um lögliga til nefndir af hvorre hendi *E*; góðir menn geri um af hvárra hendi lögliga til nefndir *I*; hlínir vitrustu menn af hvárra hendi lögliga til nefndir geri um *B*; hann geri um ok enir beztu menn af hvárra liði lögliga til nefndir *F*. ³³ njáll — vera: *F*; njáll makligr *E, I*; makligr njáll *A, B*. ³⁴ þessa: *A, B, E, I*; þess *F*. ³⁴⁻³⁵ hánum ok — kváðu: *F* (*der dog har "kvvöðv" [närmest at læse kvavöðv = kvöðdu] for kváðu*); þeim öllum ok aðrir þeir er hjá váru ok segja (*"I." B, I*) *A, B, I*; honum ok öllum er hjá váro ok sagði *E*. ³⁵ fara: *A, B, E, I*; farit hafa *F*. ³⁶ flosi mælti: *F, A* (*skrevet to gange*), *E, I*; hvorimod *B* har s. flosi efter -menn. vil: *F, B*; man *A, E, I*. mína gerðarmenn: *F, A, B*; gerðarmennina *I* (*hvor i övrigt det foregående verb skrives nafna [vistnok skrivefeil]*); mennina til gerðar *E*. ³⁷ nemni ek fyrstan: *F, A, B, E*; fyrstan nefni ek *I*. mág minn: *F*; af síðu *E*; mgl. *A, B, I* ok (*foran össur*): *A, B, E, I*; mgl. *F*. ³⁸ surt: *F, A, E, I*; svart *B*. ³⁹ þá: *F, A, B*; mgl. *E, I*. ³⁹⁻⁴⁰ hinn spaka: *F*; mgl. *A, B, E, I*. ⁴⁰ ok (*foran rúnólf*): *F, A, B, I*; mgl. *E*. rúnólf: *B, I*; "rvñ." *F*; rúnólfr *A, E*. þat einmælt: *F, B*; einmælt *A, I*; þat mælt *E*. ⁴¹ sje: *F, B, E, I*; eru *A*. öllum mínum: *F, A, E*; mínum *B*; öllum *I*. ⁴² bað hann nú: *F, B*; ok bað *A, E, I*. ⁴²⁻⁴³ njáll stóð þá: *F*; njáll stóð *A, E, I*; hann stóð *B*. ⁴³ fyrstan: *F, A, B, I*; mgl. *E*. ⁴⁴ ásgrím — skeggjason: *F, A, B, I*, (i hvilke 4 membraner navnene til dels ere forkortede — men de have overalt accusativ, hvor formen er tydelig); "a.s.g.m:

45 'hvíta ok einar þveræing, snorra goða ok guðmund
 'hinn ríka'. síðan tókuz þeir í hendr njáll ok
 flosi ok sigfússsynir, ok handsalaði njáll fyrir alla
 sonu sína ok kára mág sinn þat sem þessir tólf
 50 heimr yrði þessu feginn. váru þá sendir menn
 eptir snorra ok guðmundi; því at þeir váru í
 búðum sínum. var þá mælt, at dómendr skyldi
 sitja í lögrjettu enn allir aðrir gengi í braut.

123. Snorri goði mælti svá 'nú eru vjer hjer
 'tólf dómendr, er málum þessum er til skotit. vil
 'ek nú biðja yðr alla, at vjer hafim enga trega í
 'málum þessum svá at þeir megi eigi sáttir verða'.
 5 guðmundr mælti 'vilið jer nakkvat hjeraðsektir gera
 'eða útanferðir?' 'engar' segir snorri 'því at þat
 'hefir opt eigi efnz, ok hafa menn fyri þat drepnir

. e . g . f . z hjalte . fkegja . f . " E. 44-45 gissur hvíta ok: B; gizur hvíta F, I; ok gizur hvíta ok A; "Gigt. n. hvi." E. 45 ok (foran guðmund): F, B; mgl. A, E, I. 46 hinn: F, E, I; mgl. A, B. 47 alla: F, A, B, E; mgl. I. 48 mág sinn: F; mgl. A, B, E, I. 48-49 þat — dæmði: F, B; ok skyldu þessir xij menn dæma A, E, I. 49-50 þingheimr: F, B, I; þingheimrinn A, E. 50 yrði: F, A, B, I; varð E. váru þá: F, A, B, I; ok vóro E. 51 snorra ok guðmundi: F, A, B; þeim snorra goða ok guðmundi I; guðmundi ok snorra E. 52 var — skyldi: F, A, B, I; skyldi þá dómendr E. 53 sitja: F, E; sitja eptir A, B (sitja *feilskr.* sit), I. gengi: F, B; ganga E, I; gengu A.

123. 1 mælti svá: F, A, I; mælti E; tók svá til orðs B. eru vjer: F, A, B, E; ero I. 2 tólf dómendr: F, A, E, I; dómendr xij B. 3 nú: F; mgl. A, B, E, I. enga trega: F, A, I; öngan trega B; öngva tregðu E. 4 svá — verða: F; svá at þeir megi ('megv' E) eigi vel (mgl. E) sáttir verða (vera A, E) A, E, I; mgl. B. 5 nakkvat: F, B; nökkurar A, E, I. hjerað-: F, B; heraðs- A, E, I. 6 eða útanferðir: F, A, B, I; mgl. E. engar: A, B, E, I; "avng³⁰ (av i ét tegn)" F. snorri: F, A, I; snorri goði B, E. 6-7 þat — efnz: A, B; hefir opt illa efnzt I (heor þat *sáledes*

‘verit ok orðit úsáttir. enn gera vil ek fjesætt
 ‘svá mikla, at engi maðr hafi dýrri verit hjer á
 ‘landi enn höskuldr’. hans orð mæltuz vel fyrir. 10
 síðan töludu þeir um ok urðu eigi á sáttir, hverr
 fyrst skyldi upp kveða, hversu mikil fjesekt vera
 skyldi. ok kom svá, at þeir hlutuðu um. ok hlaut
 snorri upp at kveða. snorri mælti ‘ekki mun ek
 ‘lengr yfir þessu sitja. mun ek nú segja yðr, hvat 15
 ‘mitt ákvæði er — at ek vil höskuld bæta láta þrenn-
 ‘um manngjöldum; enn þat eru sex hundruð silfrs.
 ‘skuluð jer nú at gera, ef yðr þykkir of mikit eða
 ‘of lítit’. þeir svöruðu, at þeir skyldu hvergi at
 gera. ‘þat skal ok fylgja’ sagði hann ‘at hjer skal 20
 ‘allt fjeit upp gjaldaz á þinginu’. þá mælti gissurr
 hvíti ‘þetta þykki mjer varla vera mega; því at
 ‘þeir munu hjer lítinn einn hlut hafa at gjalda fyri

---

er udeglemt); þat "efú" opt illa F; þat "efnið" illa jafnan E.
 8 ok orðit úsáttir: F, A, B, I; *mgf. E.* 8-9 gera — svá: F (*substantívet skrevet fe fegi*), A (*substantívet skrevet fefætt*); gera vil ek fjesekt svá B, I; gerum (*u noget forskrevet og synes rettet fra i*) ver svo fjesekt E. 9-10 hjer — höskuldr: F, B; á landi enn höskuldr E; á landinu en höskuldr A; á landino I. 11 um: A, E; um mált F; til B; *mgf. I.* 12 fyrst skyldi upp: F, A, B, I; fyrst skyldi á E. 12-13 hversu — skyldi: F, A (*dog "féfætt at" for fjesekt*), B, I; *mgf. E.* 13 svá: F, A, E, I; þar B. um: F; *mgf. A, B, E, I.* 14 upp at kveða: F, A, B, E; goði upp at segja I. snorri mælti: F, A, B; hann mælti E; þá mælti hann I. 15 lengr: F, A, B, E; lengi I. 15-16 mun — er: F, B (*dog uden yðr*); man ek nú segja, hvat mín ákvæði ero I; þat eru mín atkvæði A; mun eg nú segja, hvat minn áhugi er E. 16 höskuld bæta láta: F; höskuld láta bæta B; láta höskuld bæta A; láta hann bæta E; láta bæta hann I. 18-19 of mikit — lítit: F, A, B, E; þurfa I. 19 skyldu: F; vildu A, E, I; völdi B. 20 sagði hann: (*verbet forkortet .f.*) I; *mgf. F, A, B, E.* 21 allt — gjaldaz: F, A; feit allt upp gjaldaz B; upp gjalda allt I; lykjust allt feð E. 22 hvíti: F, B (*feilskr. hviti*); *mgf. A, E, I.* þykki mjer: F, A, B, I; "maa (aa í ét tegn)" E (?). 23-24 hjer — sik: —

‘sík’. guðmundr hinn ríki mælti ‘ek veit, hvat
 25 ‘snorri vill. þat vill hann, at vjer gefim til allir
 ‘gerðarmenn slíkt sem várr er drengskapr til; ok
 ‘mun þar þá margr eptir gera’. hallr af síðu
 þakkaði hánum ok kveðz gjarna vilja til gefa sem
 sá er mest gæfi. játuðu því þá allir gerðarmenn.
 30 eptir þat gengu þeir í braut ok rjeðu þat með
 sjer, at hallr skyldi segja upp gerðina at lögbergi.
 eptir þat var bringt, ok gengu allir menn til lög-
 bergs. hallr af síðu stóð upp ok mælti ‘mál þessi,
 ‘er vjer höfum gört um, höfu vjer orðit vel á
 35 ‘sáttir ok höfum gört sex hundruð silfrs. skulu
 ‘vjer gjalda upp helmínginn gerðarmenn, ok skal

her lítinn hlut hafa at gjalda fyrri sík A; hafa lítið at gjalda (*skrevet gældða*) fyrri sig hjer E; ”lítinn ein lít háfa $\frac{1}{2}$ a“oo ”lvka (I og en del af v nær ved at bortsmuldre — efter lvka ses endnu forsvindende levninger af ” $\frac{1}{2}$ fr“oo)“ B; hafa lítinn einn hlut til at gjalda fyrri sík F; hafa lítinn lut at gjalda fyrri sík B. 24 hinn ríki: F; mgl. A, B, E, I. 24-25 hvat — hann: F; hvat snorri vill. hann vill A, B, I; at snorri vill E. 25 gefim til allir: F, A, B, I; ”leggv allir $\frac{1}{2}$ “ E. 26 -menn: F; *hvorimod artiklen tilføies i A (”m̄m̄n“), B (”m̄rn“ [n̄ og en del af r nær ved at bortsmuldre]), E (”m̄m̄n“), I (som E).* er drengskapr: F, B, E, I; drengskapr er A. 27 mun — margr: F; munu þar þá (mgl. A, I) margir A, B, I; munu þar allir E. 28 þakkaði: F, A, B, I; mælti ok þakkaði E. til gefa: F, A, B, I; gefa til E. 29 gæfi: A, B, I; gæfi til F, E. -menn: F, A, B, E; ”m̄m̄n“ I. 30 eptir þat: F, A, B, I; síðanu E. í braut: F, A, I; á brott B; í brutt allir E. 30-34 rjeðu — segja upp: F (*der dog har ”rēððv“ for rjeðu*), A, B (*dog upp segja for segja upp*), I (*dog hallr af síðu for hallr*); skyldi ok hallr upp kveða E. 32 allir: F, A, E, I; mgl. B. 33 af — upp ok: F; stóð upp ok A, B, I; mgl. E. mál þessi: F (*þessi skrevet over linien i den sædvanlige forkortede form — men da i er temmelig lille og noget uformeligt, har Olavius læst þat*), A, E, I; um mál þessi B. 34 gört um: F; um gert' s. hann E; gert A; dæmt I; til talat B. vel: F; mgl. A, B, E, I. 35 höfum gört: F; gerðum A, B, E, I. 36 upp helmínginn: F, A, B (*helmínginn feilskr. helmīn*), I; helmíng E. -menn: F, A, B, E; ”m̄m̄n“ I.

‘hjer allt upp gjaldaz á þinginu. enn þat er bæn-
 ‘arstaðr minn til allrar alþýðu, at nakkvarn hlut
 ‘gefi til fyri guðs sakir’. því svöruðu allir vel.
 nemndi hallr þá vátta at gerðinni, at hana skyldi ⁴⁰
 engi rjúfa mega. njáll þakkaði þeim gerðina. skarp-
 hjedinn stóð hjá ok þagði ok glotti við. gengu
 menn þá frá lögbergi ok til búða sinna. enn
 gerðarmenn báru saman í búanda kirkjugarði fje
 þat sem þeir höfðu heitit til at leggja. njálssynir ⁴⁵
 seldu fram fje þat, er þeir höfðu, ok svá kári; ok
 var þat hundrað silfrs. njáll tók þá fje þat, er
 hann hafði; ok var þat annat hundrað silfrs. síðan
 var fje þetta borit allt saman í lögrjettu. ok gáfu
 menn þá svá mikit til, at engan penning vantaði ⁵⁰

³⁷ allt upp gjaldaz: *F*; allt goldit *A, I*; goldit allt *B, E*. þinginu: *F, A, B, I*; þingi *E*. enn þat er: *F*; er þat *A, B, E, I*. ³⁸ allrar: *F, A, B, I*; *mgf. E*. ³⁸⁻³⁹ nakkvarn hlut gefi: *F, A, B, I*; hvær leggi (*feilskr. leg*) nokkut *E*. ³⁹ því svöruðu allir: *F*; en aller (*menn tilf. I*) svöruðu *A, B, E, I*. ⁴⁰⁻⁴¹ hana skyldi engi: *F*; engi skyldi hana *A, B, E, I*. ⁴¹ þeim gerðina: *F, A, I*; gerðina *B*; honum gerðina *E*. ⁴² þagði — við: *F, A, B, I*; glotti við ok þagði (*utydel.*) *E*. ⁴³ búða sinna: *F, A, B, I* (*hvor í övrigt det foreg. til er udeglemt*); “havðr” (*av i ét tegn*). *fm*“ *E*. enn: *F, B*; ok *A*; *mgf. E, I*. ⁴⁴⁻⁴⁵ í — sem: *F, A, B* (*dog allt, er for sem*), *I*; feð í bónda kirkjugarði þat sem *E*. ⁴⁵ njálssynir: *F*; synir njáls *A, B, E, I*. ⁴⁶ fje — kári; ok: *F, A, B, I*; “feð (eð beskadiget) z k? (beskadiget)” *E* (*hvor der rigtignok ere små huller i pergamentet, men hvor der dog ikke synes at have stået mere*). ⁴⁷ þat (*foran hundrað*): *A, B, E, I*; “þr” *F* (*rimeligvis skrivefeil, fremkaldt ved det foreg. “þr”*). njáll — fje þat: *A, B, I*; njáll tók þat fe *F*; þá tók n. þat e silfrs *E*. ⁴⁸ hafði: *F, A, E, I*; varðveitti *B*. ok var — silfrs: *F, B*; ok var þat e *A, I*; *mgf. E* (*if. sidste note til 123 47*). ⁴⁹ fje — í: *F*; borit saman (*mgf. I*) fe þetta allt í *A, I*; saman borit fe þat allt í *E*; borit fe þetta allt saman til *B*. ⁴⁹⁻⁵⁰ ok — til: *F, A* (*dog uden mikit*), *B* (*dog uden þá*), *I* (*dog uden til*); svo (*feilskr. Sv*) gáfu menn til *E*. ⁵⁰ vantaði: *F, E*; skorti *A, B* (*skrevet forkort*)⁵ [hvilket kunde læses skortit] — *dog er tegnet over i noget uformeligt*), *I*

á. njáll tók þá silkislæður ok bóta ok lagði á hrúguna ofan. síðan mælti hallr til njáls, at hann skyldi ganga eptir sonum sínum 'enn ek mun 'ganga eptir flosa — ok veiti nú hvárir öðrum
 55 'tryggðir'. njáll gekk þá heim til búðar sinnar ok mælti til sona sinna 'nú er málum várum komit 'í gott efni. vjer erum nú menn sáttir enn fje 'allt komit í einn stað. skulu nú hváirtveggju 'ganga til ok veita öðrum grið ok tryggðir. vil
 60 'ek þess nú biðja yðr sonu mína, at jer spillið í 'engu um'. skarpheðinn strauk um ennit ok glotti við. ganga þeir nú allir til lögrjettu. hallr gekk til móts við flosa ok mælti 'gakk þú nú til lög-
 'rjettu; því at nú er fjeit allt vel af hendi goldit
 65 'ok saman komit í einn stað'. flosi bað þá sig- fússsonu ganga til með sjer. gengu þeir þá út allir. þeir gengu austan at lögrjettu. njáll gekk

51 þá: F; *mgł.* A, B, E, I. 51-52 lagði — ofan: F; lagde á ofan á hrúguna A, B, I; kastaði á hrúguna E. 52 síðan — hann: F; síðan mælti hallr, at njáll A, B, I; hallr mælti, at njáli E. 54 eptir flosa: F, A, B, I; til flosa E. nú: F, A, B, I; *mgł.* E. 55 heim: F, A, B, I; *mgł.* E. sinnar: F, B; *mgł.* A, E, I. 56 málum várum: F, B, E; máli váru A, I. 57 nú (*efter* erum): F; *mgł.* A, B, E, F. menn sáttir: F, A, B, E; sáttir menn I. enn: F, B; ok A, E, I. 58 hváirtveggju: F, A, B, I; hvorir E. 59 ok (*foran* veita): F, A, B, E; at I. grið ok tryggðir: F, A, B; tryggðir ok grið I; tryggðir E. 60 þess — mína: F; nú biðja yðr A, B, E, I. 60-61 í engu: F, A, B, I; eigi E. 62 við: F; við í móti B; í móti A, E; um tónn I (*um skrevet v̄, men har ved beskædigelse fået udseende af v̄*). ganga þeir nú: F, B; ganga þeir þá A, I; gengu þeir E. 63 nú (*foran* til): F, A, B; *mgł.* E, I. 64 því — fjeit: F; ok er nú feet A, B, E; ok er I. goldit: F, A, I; greitt E; greitt ok goldit B. 65 saman — stað: F, A; í einn stað saman komit E; komit í einn stað B; saman borit í einn stað I. þá (*efter* bað): F; *mgł.* A, B, E, I. 66 til: F, A, B, E; *mgł.* I. 67 þeir gengu: F; ok gingu A; ok B, E, I. at lögrjettu: A, B, E, I; *mgł.* F.

vestan at lögrjettu ok synir hans. skarphjediinn gekk á meðalpallinn ok stóð þar. flosi gekk í lögrjettu at hyggja at fjenu ok mælti 'þetta fje er ⁷⁰ 'bæði mikit ok gott ok vel af höndum greitt, sem 'ván er at'. síðan tók hann upp slæðurnar ok spurði, hverr þær myndi hafa til gefit. enn engi svaraði hánnum. í annat sinn veifði hann slæðunum ok spurði, hverr til myndi hafa gefit, ok hló at. ⁷⁵ ok svaraði hánnum engi. flosi mælti þá 'hvárt er, 'at engi yðvarr veit, hverr þenna búning hefir átt, 'eða þorið jer eigi at segja mjer?' skarphjediinn mælti 'hvat ætlar þú, hverr til hafi gefit?' flosi mælti 'ef þú vill þat vita, þá mun ek þat segja ⁸⁰ 'þjer, hvat ek ætla. þat ætla ek, at til hafi gefit 'faðir þinn, karl hinn skegglaus — því at margir

⁶⁸ lögrjettu: *F, B, E, I*; *mgk. A.* ⁶⁹ meðal-: *F* (lítt forskrevet, sá at det ser ud omtrent som "meþaal [aa í ét tegn]"), *B*; *mið-* *A, E, I*. ⁶⁹⁻⁷⁰ í — hyggja: *F, A, B, I* (hyggja skrevet lýgja); til lögrjettu ok hugði *E.* ⁷¹ bæði: *F*; *mgk. A, B, E, I* ok gott: *F, A, B, I*; *mgk. E.* ⁷² er (efter ván): *F, A, E, I*; var *B.* síðan tók hann: *F, A, B, I*; hann tók *E.* slæðurnar: *F, B, E, I* (skrevet floþurnar); slæðurnar ok veifði *A.* ⁷³ þær — til: *F*; þær mundi til hafa *B*; til mundi hafa *A, I*; þat hefði til *E.* ⁷³⁻⁷⁵ enn engi — gefit: *F, B* (dog uden hánnum. Desuden er der af í — veifði kun en del tilbage, nemlig "J [littet beskadiget]" ooooo"ín ve"oo"ði"), *I* (dog ok í for í); en engi "fv." hánnum. í annat sinn veifði hann slæðunum ok spurði ens sama *A*; *mgk. E* (hvor skriveren har sprunget fra gefit til gefit). ⁷⁶ hánnum: *F*; *mgk. A, B, E, I.* þá: *F*; *mgk. A, B, E, I.* er: *B, E, I*; er þat *I*; "e" þ" *A.* ⁷⁷⁻⁷⁸ yðvarr — mjer: *F, A, B* (dog búnat for búning), *I*; þorir at ganga við, eða enginn veit, hver þennann búning hefir til lagt *E.* ⁷⁹ hverr — gefit: *F, A, B, E*; *mgk. I.* ⁷⁹⁻⁸⁰ flosi mælti: *F, A, B, I*; hvorumod *E* sætter s. flosi efter vita. ⁸⁰⁻⁸¹ mun — þat ætla ek: *I*; man ek segja þer, hvat ek ætla. þat er mín ætlan *A*; man ek segja, hverr ek ætla *B* (í hvis text der således må tænkes en pause foran faðir); mun ek segja þer, at ek ætla *F*; ætla eg *E.* ⁸² karl hinn: — "karl en" *A* (snarere end "karlen"), "karl jn" *E*, "karl in" *I*; "k'lin" *F*, "karliu" *B.* ⁸²⁻⁸³ margir vitu

'vitu eigi, er hann sjá, hvárt hann er heldr kona
 'eða karlmaðr'. skarphjediinn mælti 'slíkt er illa
 85 'mælt at sneiða hánúm afgömlum, er engi hefir
 'áðr til orðit dugandi maðr. meguð jer ok þat
 'vita, at hann er karlmaðr; því at hann hefir sonu
 'átt við konu sinni. hafa fáir várir frændr legít
 'úbættir hjá garði várum svá at vjer hafim eigi
 90 'hefnt'. síðan tók skarphjediinn til sín slæðurnar
 enn kastaði brókum blám til flosa ok kvað hann
 þeira meir þurfa. flosi mælti 'hví mun ek þeira
 'meir þurfa?' skarphjediinn svarar 'því þá — ef
 'þú ert brúðr svínfellsáss, sem sagt er, hverja
 95 'hina níundu nótt ok geri hann þik at konu'. flosi
 hratt þá fjenu ok kveðz þá engan penning hafa
 skyldu af — kvað þá vera skyldu annat hvárt: at

eigi: *F, A, B*; margir menn vita eigi *I*; fáir vita, þeir *E*. 83-84 heidr
 — karlmaðr: *F*; karlmaðr eða kona *A, B, E, I*. 84-85 síkt —
 mælt: *F*; illa er slíkt gert *A, B, E, I*. 86 áðr — maðr: *F, B, I*;
 dugandi maðr áðr til orðit: *E*; til orðit áðr dugandi manna *A*.
 ok þat: *B*; þat ok *F*; þat *A, E*; *mgf. I*. 87 hann — hann: *F, A,*
B (*dog kari for karlmaðr*), *I*; *mgf. E* (*hver í det mindste hann er*
udeglegt). 88 átt: *F, B, E*; getið *A, I*. 88-89 legít — várum: *F, B*;
 legít óbættir hjá garði *A, E*; verit óbættir *I*. 90 sín: *F, A, B, E*;
mgf. I (*sikkert ved forglemmelse*). 91 brókum blám: *F, A, B, I*;
 blám brókum *E*. 91-92 kvað — þurfa: *F, B*; kvað (*sagði I*) hann
 þær meir þurfa *A, I*; kvað honum þess meire þórf *E*. 92 hví —
 þeira: *F, A, B, I*; því mun eg þess *E*. 93 skarphjediinn svarar: *sdl.*
(verbet forkortet tñ.) I; skarph. mælti *F, A, B*; *mgf. E*. því þá:
F; því at þá *B(?)*; *mgf. A, E, I* (*hver í övrigt det fölg. ef þú er ude-*
glegt). 94 svínfellsáss: *A, B, I*; snæfellsáss *E*; snæfellsáss *F*.
 94-95 hverja hina níundu: *F, A*; hverja ínu íx. hverju *E(?)*; ína
 níundu hverja *B, I*. 95 ok geri hann: *A*; at hann geri *F, B*; ok
 geri *E, I*. 96 kveðz þá: *A*; "q þá" *F*; "q" *B*; kvað þá *E* og *I* (*í*
hvilke þá formodentlig er pronomén). 96-97 hafa skyldu af: *F*; skyldu
 af hafa *A, B, E, I*. 97 kvað — skyldu: *F*; ok sagði, at vera
 skyldi *A, B, E, I*.

höskuldr skyldi vera úgildir, ella skyldi þeir hefna hans. vildi þá flosi engi gríð selja ok engi taka ok mælti til sigfússsona 'göngu vjer nú heim. eitt 100 'skal yfir oss líða alla'. síðan gengu þeir heim til búðar. hallr mælti 'hölzti miklir úgæfumenn 'eigu hjer í hlut at'. þeir njáll ok synir hans gengu heim til búðar. njáll mælti 'nú kemr þat 'fram, sem mjer sagði löngu hugr um, at oss 105 'myndi þungt falla þessi mál'. 'eigi er þat' segir skarphjedinn Því at þeir megu aldri sækja oss at 'landslögum'. 'þá mun þat fram koma' segir njáll 'er öllum mun verst gegna'. þeir menn tóluðu um, er gefit höfðu fjeit, at þeir myndi í braut 110 taka. guðmundr hinn ríki mælti þá skömm kýs 'ek mjer eigi til handa — at taka þat aprt, er 'ek gef — hvártki hjer nje annars staðar'. 'vel 'er þetta mælt' sögðu þeir. vildi þá ok engi í

⁹⁸ ella skyldi: *F, A, B*; elligar skyldu *E*; "H'o" *I* (hvort ella er ude-glemt). ⁹⁹ þá — ok engi: *F, A*; flosi þá engi gríð selja ok engi (gríð tilf. *B, I*); flosi þá hverki (!) selja gríð ne *E*. ¹⁰⁰ göngu vjer nú: *F, B*; göngum nú *A, I*; göngum *E*. ¹⁰¹ líða alla: *F*; ganga alla *B, I*; ganga *A, E*. ¹⁰²⁻¹⁰³ hólzti — at: *F*; her eigu hólzti miklir úgæfumenn í lut at *B*; her eigu hólzti ("hellzite" *E*, "hóllzti" [tegnat over e synes at vise, at skriveren har tænkt på "ó"] *I*) miklir ("miklv" [skrivefeil] *E*) úgæfumenn hlut at (for hlut at har *E* í hlut) *A, E, I*. ¹⁰⁴ búðar: *F, A, E, I*; búða *B*. ¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ kemr þat fram: *F, A, B, I*; mun þat fram koma *E*. ¹⁰⁵ sem: *F, B, E, I*; er *A*. sagði — um: *F, B*; sagði hugr um *E*; sagði lengi hugr um *A*; hefir lengi hugr um sagt *I*. ¹⁰⁶ þungt — mál: *F, A, B, I*; þessi mál þungt falla *E*. ¹⁰⁷ því at: *B, I*; mgl. *F, A, E*. ¹⁰⁸ þá mun þat: *F*; þat man þá *A, B, E, I*. segir njáll: sál. (verbet forkortet s.) *F, A, B, I*; mgl. *E*. ¹⁰⁹ mun verst: *A, B, E, I*; oss mun verr *F*. ¹⁰⁰⁻¹¹⁰ þeir — um: *F*; þeir tóluðu um (til *B*) *B, E*; menn tóluðu um þeir *A, I*. ¹¹⁰ í (foran braut): *F, A, E, I*; á *B*. ¹¹¹ hinn ríki: *F*; mgl. *A, B, E, I*. ¹¹² mjer eigi: *F, B*; eigi mer *A, E, I*. ¹¹³ gef: *F, A, E, I*; gaf *B*. ¹¹⁴ þetta: *F, E*; þat *A, B, I*. vildi — í: *F, A, I* (dog á for *I*);

115 braut taka. snorri goði mælti þat er mitt ráð,
 'at gissurr hinn hvíti ok hjalti skeggjason varðveiti
 'fje þetta til annars alþingis. segir mjer svá hugr
 'um, at eigi muni langt líða áðr til muni þurfa at
 'taka þessa fjár'. hjalti tók ok varðveitti helming
 120 fjárins enn gissurr sumt. gengu menn þá heim
 til búða sinna.

124. Flosi stefndi öllum sínum mönnum upp
 í almannagjá ok gekk þangat sjálf. þá váru þar
 komnir allir hans menn, ok váru þat tíu tigr
 manna. flosi mælti til sigfússsona 'hversu veiti
 5 'ek yðr þess at málum, at yðr sje skapfelligast?'
 gunnarr lambason mælti 'ekki líkar oss fyrr enn
 'þeir bræðr eru allir drepnir njálssynir'. flosi
 mælti 'því vil ek heita sigfússsonum at skiljaz
 'eigi fyrr við þetta mál, enn aðrir hvárir hníga fyrir
 10 'öðrum. vil ek ok þat vita, hvárt nakkvarr er sá

---

ok vildi þá engi í E; vildu þá öngir í B. ¹¹⁵ snorri goði: F, A, B, E; guþmundr L. ¹¹⁶ hinn: I; mgl. F, A, B, E. ¹¹⁷ fje — annars: A, E, I; feit til annars F; fe til B. ¹¹⁸ til muni: F, B; enn til manni E, I; til man A. ¹¹⁹ þessa fjár: F; þessa (forkortet) "fía" (kan være skrivefeil, men kan også være flertal) E; til þessa fjár A, B, I. hjalti — varðveitti: F, A, B; hallr (?) tók ok varðveitti I; skyldi hallr varðveita E(?). helming: A, B, E, I; helminginn F. ¹²⁰ gengu: F, A, E, I; ganga B. helm: F; mgl. A, B, E, I.

124. ¹ öllum: F, A, B, E; mgl. I. upp: F, A, B, E; mgl. I. ² þá váru þar: F, A, B, I; ok vóro þangat E. ³ ok váru þat: F, A, B, I; þat vóro E. ⁴ þess at málum: B, E; svá at málum A, I; þá at málum þessum F(?). sje skapfelligast: F, A, B, E; getiz at I. ⁵ mælti: F, A, B, I; "f." E. fyrr: F, A, B, E; annat I. ⁶ bræðr eru allir: F, A, B, E (der skriver e' for eru); allir bræðr se I (jf. næst foreg. note). drepnir njálssynir: E, I; vegnir njálssynir F, B; vegnir A. ⁸ mælti: F, A, E, I; "f." B. skiljaz: F, A, B, I; skilja E. ⁹ fyrr — mál: F, I; við þetta mál fyrr E; fyrr við þeira mál B; við þeira mál fyrr A. ⁹⁻¹⁰ fyrir öðrum: F, B, E, I; mgl. A. ¹⁰ ok þat: F, A, I; ok B; þat E. hvárt: F, A, B, E; ef I.

‘hjer, at oss vili eigi veita at þessu máli’. enn allir kváðuz þeim veita vilja. flosi mælti ‘gangi ‘nú allir til mín ok sveri eiða, at engi skeriz ór ‘þessu máli’. gengu þá allir til flosa ok sóru hánum eiða. flosi mælti ‘vjer skulum ok allir 15 ‘hafa handtak at því, at sá skal hvern hafa fyrri ‘gört fje ok fjörvi, er ór þessu máli gengr fyrr ‘enn yfir lýkr’. þessir váru höfðingjar með flosa: kolr son þórsteins breiðmaga bróðurson halls af síðu, hróaldr össurarson frá breiðá, össurr öundur- 20 ar-son töskubaks, þórsteinn hinn fagri geirleifsson, glúmr hildis-son hins gamla, móðólfr ketilsson, þórir son þórðar illuga ór mörtungu, frændr flosa kolbeinn ok egill, ketill sigfússson ok mörðr bróðir hans, þórkell ok lambi, grani gunnarsson, gunn- 25 arr lambason ok sigurðr bróðir hans, ingjaldr frá keldum, hróarr hámundarson. flosi mælti til sig-

10-11 sá hjer: *F, A, E, I*; her sá í váru liði *B*. ¹¹ at (*foran* oss): *F, A, B*; er *E, I*. enn: *F, B*; *mgl. A, I*. ¹² þeim: *A, B, I*; hánum *F*. ¹³ nú: *F, B*; *mgl. A, I*. ¹⁴ gengu þá: *A, B, I*; þá gengu *F*. sóru: *A, B, I*; svörðu *F*. ¹⁵ eiða: *F, A, B*; *mgl. I* ok allir: *F*; ok *A, B*; *mgl. I*. ¹⁶ handtak: *F, A, I*; handtök *B*. ¹⁶⁻¹⁷ hvern — gört: *I*; hafa fyrri gert *F, A*; fyrri gert hafa *B*. ¹⁷ þessu máli gengr: *F, B*; gengr þessu máli *A, I*. ¹⁷⁻¹⁸ fyrr — lýkr: *F*; *mgl. A, B, I*. ¹⁹ son þórsteins: *F, A, I*; þórsteins-s. *B*. ²⁰ frá breiðá: *F, B, I*; *mgl. A*. ²¹ hinn: *F, B, I*; *mgl. A*. ²² hins gamla: *A*; *mgl. F, B, I*. ²³⁻²⁴ þórir — egill: — ²³ þar .f. þpar | illuga oz mavra (av í *ét tegu*) tvngv. f'nd: fl' kolbein z egill" *F*, "þo|riff .f. þoðr .f. jlluga .f. oz mörtungu frændr: fl'. kol|bein z egill" *A*, "f. þþ" jlluga .f. ó: móratv|gv' frændr: fl'a; kólbein z Egill b'þ" .f. fl'a" *B*, "þo' þoþar .f. jllvgi oz mavrtvngo (av í *ét tegu*) | frændr: fl'. kolbein egis .f." *I*. ²⁵⁻²⁷ þórkeli — keldum: *A, B, I*; ingjaldr frá keldum, þórkeli ok lambi, grani gunnarss., gunnarr lambas. ok sigurðr bróðir hans *F*.

fússsona 'takið þer yðr nú höfðingja þann er yðr
 þykkir bezt til fallinn; því at einn hverr mun fyrri
 30 þurfa at vera málinu'. ketill ór mörk svaraði 'ef
 'undir oss bræðr skal koma kjörít, þá munu vjer
 þat skjótt kjósa, at þú sjer fyrir. heldr þar mart
 'til þess: þú ert maðr ættstórr ok höfðingi mikill,
 'harðrægr ok vitr. virðu vjer ok svá, at þú setiz
 35 'fyri vára nauðsyn í málit'. flosi mælti þat er
 'líkast, at ek játumz undir þetta, sem bæn yður
 'stendr til. mun ek nú ok á kveða, hverja atferð
 'vjer skulum hafa. ok er þat mitt ráð, at hverr
 'maðr ríði heim af þingi ok sje um bú sitt í
 40 'sumar, meðan tóður manna eru undir. ek mun
 'ok heim ríða ok vera heima í sumar. enn drótt-
 'insdag þann er átta vikur eru til vetrar, þá mun
 'ek láta syngja mjer messu heima ok ríða síðan
 'vestr yfir lómagnúpsand. hverr várr skal hafa

28 takið — nú: *F*; klósi þer yðr *A, B, I*. höfðingja þann er *F*,
A, B; þann höfðingja, sem *I*. 29-30 einn — vera: *B*; einn hverr
 mun þurfa fyrir at vera *A*; einhverr mun þurfa at vera fyrri *F*; "ein
 lvin man | f¹ þ¹fa" *I*. 30 ór mörk svaraði: *F*; "fv¹": *I*; "f¹": *B*;
 mælti *A*. 31 bræðr — kjörít: *F* (o meget uformel.); skal kjörít *A*;
 bræðrum skal kjörít *B*; skal vera bræðrum *I*. 32 þat skjótt: *F*;
 skjótt *B*; þat aller *A*; allir *I*. 32-33 þú — þess: *A, I*; undir þik
 falli sá (sjá *B*) vandl *F, B*. 33 maðr: *F, B*; mgl. *A, I*. 34 harð-
 drægr: *F, A*; harðfengr *B*; harðráðr *I*. 35 í málit: *F, A, B*; mgl. *I*.
 36 ek játumz: *F, B, I*; ver játimz *A*. bæn: *F, A, B*; bön *I*.
 37 stendr: *F, B, I*; er *A*. atferð: *F, B*; atförr *A, I*. 38 maðr: *F*,
B; mgl. *A, I*. þingi: *F, B, I* (meget utydel.); þinginu *A*. ok sje
 um: — "z:| fia v¹" *F*, "z fia v¹" *B*, "her ses en lille levning af et
 bogstav, formodentlig af vj) fia v¹" *I*; ok se við *A*. 40-41 meðan
 — sumar: *F*; meðan tóðuaner ero. ek mun ríða heim ok vera
 heima í sumar *A, B*; mgl. *I* (sprunget fra sumar til sumar). 42 þann:
F, B; þá *A, I*. átta: *F, A, I*; "vi¹": *B*. 44 skal: *B*; man *A, I*;
 maðr skal *F*.

‘tvá hesta. ekki mun ek lið auka ór því sem nú 45
 ‘hefir til eiða gengit; því at vjer höfum þat ærit
 ‘mart, ef oss kemr þat vel at haldi. ek mun
 ‘ríða dróttinsdaginn ok svá nóttina með. eun
 ‘anuan dag vikunnar mun ek kominn á þríhyrnings-
 ‘hálsa fyri miðjan aptan. skuluð jer þá þar allir 50
 ‘komnir, er eiðsvarar eruð við þetta mál. enu ef
 ‘nakkvarr er sá þá eigi þar kominn, er í mál
 ‘þessi hefir gengit, þá skal engu fyri týna nema
 ‘lífinu, ef vjer megum ráða’. ketill mælti ‘hversu
 ‘má þat saman fara, at þú ríðir dróttinsdag heiman 55
 ‘enn komir annan dag vikunnar á þríhyrningshálsa?’
 flosi mælti ‘ek mun ríða upp ór skaptártungu ok
 ‘fyri norðan eyjafjallajökul ok ofan í goðaland; ok
 ‘mun þetta endaz, ef ek ríð hvatliga. mun ek nú
 ‘ok segja yðr alla mína fyrirætlan — at þá er 60

45 lið auka: F, A, I; auka lið B. 46 þat ærit: A, B; ærit F; þat
 helzti I. 47 kemr þat: I; kæmi þat F, B; kæmi A. 48 dróttins-:
 F, A, I; sunnu- B. 49 dag: A, I; aptan F, B. mun ek kominn:
 A, B; vil ek kominn I; mun ek ríða F. 50-51 skuluð — mál: F;
 skulu þer þá allir þar koma, er eiðsvarar erot B; skulu þeir (*for-
 kortet þ' [i övrigt sædvanlig forkortelse for þer]*) þá allir þar komner,
 er eiðsvarar ero A; skulut "þ"⁴⁶ þar þá allir komnir þeir er eið-
 svarar ero I. 52-53 þá — hefir: A; eigi þar kominn, er í mál þessi
 hafa (*sál.*) F; þá, or eigi er þar kominn, er í mál þessi hefir I;
 þá, er eigi er þar kominn, er í þessi mál hafa (*sál.*) B. 53 þá —
 týna: F; þá (*mgf. B*) skal sá öngu fyri týna B, I; sá skal engu
 týna fyrir A. 54 lífinu: F, A, I; lífi einu B. megum: F, A, I;
 "megum" B. 55 dróttinsdag: — "ð⁵⁵úf . ð." F, "ð⁵⁵úf . ð." A,
 "ð⁵⁵úf . ð." I; sunnudaginn B. 56 annan dag vikunnar: F, I;
 annan dag viku A; mánadaginn B. 58 -fjalla-: F, A, B; "fell"⁵⁸ I
 ofan í goðaland: F, A, I; "T"⁵⁸ (*der er usædvanlig stor afstand imellem
 dette og det følgende ord, måske på grund af radering*) "ofan!góðan(!) lð"⁵⁸
 B. 59 mun (*foran þetta*): F; má A, B, I. 60 ok: F, B; *mgf. A, I.*
 fyrirætlan: F, B; ætlan A, I.

‘vjer komum þar saman, skulu vjer ríða til berg-
 þórshváls með öllu liðinu ok sækja njálssonu með
 ‘eldi ok jární ok ganga eigi fyrr frá, enn þeir eru
 ‘allir dauðir. skuluð jer þessi ráðagerð leynd; því
 65 ‘at líf vart allra liggur við. munu vjer nú láta taka
 ‘hesta vára ok ríða heim’. gengu þeir þá allir til
 búða sinna. síðan ljét flosi söðla hesta sína ok
 biðu engra manna ok ríða síðan heim. flosi vildi
 eigi finna hall mág sinn; því at hann þóttiz vita,
 70 at hallr myndi letja allra stórvirkja.

Njáll reið heim af þingi ok synir hans, ok
 váru þeir heima allir um sumarit. njáll spurði
 kára mág sinn, hvárt hann myndi nakkvat ríða
 austr til dyrhólma til bús síns. kári svaraði ‘ekki
 75 ‘skal ek austr ríða; því at eitt skal ganga yfir
 ‘mik ok sonu þína’. njáll þakkaði hánum ok kvað
 slíks at hánum ván. þar var jafnan nær þrim
 tigum vígra karla með húskörlum.

61 þar: *F, B*; her *A, I*. ríða: *F, A, B*; fara *I*. 62-63 njáls- —
 jární: *F, A, B*; þá með eldi ok jární njálssonu *I*. 65 vart: *F, A, B*;
 "var" *I*. allra liggur við: *F, A, I*; liggur við allra *B*. 65-66 láta —
 vára: *A, B* (vára *feilskr. v*), *I*; letta til hesta várra *F*. 66 allir: *F*;
agl. A, B, I. 67 sína: *F, B*; þeira *A, I*. 68 biðu — heim: *F*
 (manna *feilskr. māna*); ríðu síðan (þeir *I, agl. B*) heim ok biðu
 engra manna *A, B, I*. flosi: *F, B*; því at hann *A, I*. 69 því at
 hann: *F, I*; hann *A*; *agl. B*. 70 hallr: *F*; hann *A, B, I*. stór-
 virkja: *F, A, I*; "ftózyrkia" *B*. 71 hans: *F, B, I*; *agl. A* (*sikkert ved*
forglemmelse). 71-72 ok váru — allir: *A, B, I*; váro þeir heima *F*.
 73 mág sinn: *F*; *agl. A, B, I*. nakkvat: *F, B*; *agl. A, I*. 74 austr
 til dyrhólma: *F, A, B*; til dyrhólma austr *I*. 75 ek: *F, I*; *agl.*
A, B. því at: *F, A, I*; *agl. B*. 75-76 ganga yfir mik: *F, A, I*;
 yfir mik ganga *B*. 77 at: *F, A, I*; af *B*. þrim tignum: — "xxx." *F*;
 hálfum þriðja tigi *A, B* (*der desuden indskyder manna foran vígra*
karla), *I*.

Þat var einu hverju sinni, at hróðný höskulds-
 dóttir móðir höskulds njálssonar kom til keldna. 80
 ingjaldr bróðir hennar fagnaði henni vel. hún tók
 ekki kveðju hans enn það hann þó ganga út með
 sjer. ingjaldr gerði svá, at hann gekk út með
 henni — ok gengu ór garði bæði saman. síðan
 þreif hún til hans, ok settuz þau niðr bæði. hróðný 85
 mælti 'hvárt er þat satt, at þú hefir svarit eið
 'at fara at njáli ok drepa hann ok sonu hans?'
 hann svaraði 'satt er þat'. 'allmikill níðingr ert þú'
 segir hún 'þar sem njáll hefir þrysvar leyst þik
 'ór skógi'. 'svá er nú þó komit' segir ingjaldr 90
 'at líf mitt liggir við, ef ek geri eigi þetta'. 'eigi
 'mun þat' segir hún 'lífa munt þú allt at einu ok

79 einu hverju: F, I; einhverju B; einu A. at: F, I; er A, B.
 80 móðir — -sonar: B; mgl. F, A, I. 82 kveðju hans: F, B; kveðj-
 unni A, I. þó ganga út: F; þó ganga B; út ganga A, I. 83-84 ing-
 jaldr — henni: F; hann gekk út með henni B₁I; hann gerði svá A.
 84 ok (foran gengu): F, B; þau A, I. ór: F, A, B; af I. 85 bæði
 (efter niðr): F; mgl. A, B, I. 85-86 hróðný mælti: F; hún mælti
 B, I; hún mælti þá A. 86 hvárt: F, I; mgl. A, B. hefir: sál. alle
 (F, A, B, I [e dog her utydeligt og usikkert]). eið: F, A, B; eipa I.
 87 drepa — hans: F, B; sonum hans ok drepa þá A, I. 88 þat':
 A, B, I; þat' s. hann F. allmikill — þú: F, B, I; þú ert all-
 mikill níðingr A. 89 segir hún: sál. (verbet forkortet .f.) alle (F, A,
 B, I) — men i I er, med den nyere hånd, hvormed en del af denne
 membran er skrevet, også tilføiet hún mælti (þá en tilsyet lap)
 foran
 réplikken. 89-90 þrysvar — skógi: F, B; þig þrysvar leyst ór skógi
 A; "þuk þrýttú vr fskogi leýft" | tan" I (hvor þrysvar ór skógi leys
 har udgjort enden af en linie, men er bortskåret, og det derved
 fremkomne hul udfyldt, som her angivet og med den i næst foregående
 note omtalte hånd, på den tilsyede lap). 90 þó komit: F; komit A, I;
 mgl. B. ingjaldr: F; hann A, B, I. 91 eigi þetta: F, A, B; "eigi
 þta | é" I (hvor det urigtige "eigi þta" er tilføiet på den i noterne
 124 89 og 89-90 omtalte måde). 91-92 eigi mun þat: F, A, B; þat man
 ekki I. 92 allt at einu: F, A, B; "íangan allðr a (her følger en

'heita góðr maðr, ef þú svíkr eigi þann, er þú
 'átt beztr at vera'. hón tók þá línúfu ór þússi
 95 sínum alblöðga ok raufótta ok mælti þessa húfu
 'hafði höskuðr njálsson ok systurson þinn á höfði
 'sjer þá er þeir vágu hann. þykki mjer þjer því
 'verr fara at veita þeim, er þaðan standa at'.
 ingjaldr svarar 'svá mun nú ok fara, at ek mun
 100 'eigi vera í móti njáli, hvat sem á bak kemr.
 'enn þó veit ek, at þeir munu at mjer snúa vand-
 'ræðum'. hróðný mælti 'þá mátt þú nú mikit lið
 'veita njáli ok sonum hans, ef þú segir hánú
 'þessa ráðagerð alla'. 'þat mun ek eigi gera' segir
 105 ingjaldr 'því at þá em ek hvers manns niðingr, ef
 'ek segi þat, er þeir trúðu mjer til. enn þat er

*líðen leorning af et bogstav [vístnok l, i det I synes at have haft
 langan aldr allt at eino] — det følgende er nemlig tilsat på den nys
 angivne måde) fō aðr allt at eino“ I. 93 góðr: B, I; þá góðr A; at
 betri F. eigi þann: F; þann eigi A, B, I. 94 beztr at vera:
 F, B; "beztr at va | (her følge to uformelige bogstaver, der nærmest
 ligne na. — Da nu "tr at va“ er tilføiet med den oven for omtalte nyere
 hånd, synes I oprindelig at have stemt overens med A) I; bezr at
 launa A. 95 ok raufótta: B; alla ok raufótta F; mgl. A, I. húfu:
 F, B, I (hav[fo — havf [av i ét tegn] med den nyere supplerende
 hånd); mgl. A. 96 ok systurson þinn: A; mgl. F, B, I. 97 þá —
 hann: F (dog uden þá), A, B; þá er hann var veginn I. mjer: F,
 A, B, — ligeledes I (hvor der oprindelig er skrevet m', men hvor ' er
 lidt beskadtiget og er derfor tilføiet med den nyere hånd). 98 fara: F;
 sama A, B, I. 99 ingjaldr: F; hann A, B, I. svarar: — "sr. (suarère
 end "sr.)“ F, "fv.“ I; "f.“ A, B. nú: A; mgl. F, B, I. fara: F,
 B, I; fara' s. hann A. 100 í: F, A, I; á B. 101 at mjer snúa: F,
 A, B; snúa at mer I. vand-: F, A, I; vend- B. 102 hróðný: F;
 hón A, B, I. 102-104 þá — alla: F; þú mátt nú ok mikit lið gera
 njáli ok segja hánú þeira ráðagerð alla B; þú mátt nú mikit lið
 (gagn I) gera njáli ok segja hánú ráðagerð þeira A, I. 105 Ingj-
 aldr: F, A, I; hann B. 106 er — mjer: F, A, B; sem mer er
 trúat I.*

‘karlmannligt bragð at skiljaz við þetta mál, þar
 ‘sem ek veit vissar hefndar ván. enn seg þat
 ‘njáli ok sonum hans, at þeir sje varir um sik
 ‘þetta sumar allt — því at þat er þeim heilræði 110
 ‘— ok hafi mart manna’. síðan fór hón til berg-
 þórshváls ok sagði njáli þessa viðræðu alla. njáll
 þakkaði henni ok kvað hana vel hafa gört því at
 ‘hánum myndi helzt misgört í vera at fara at mjer
 ‘allra manna’. hón fór þá heim. enn njáll sagði 115
 þetta sonum sínum.

Kerling var sú at bergþórshváli, er sæunn
 hjét. hón var fróð at mörgu ok framsýn. enn
 þá var hón gömul mjök; ok kölluðu njálssynir
 hana gamalærá, er hón mælti mart. enn þó gekk 120
 þat flest eptir. þat var einn dag, at hón þreif
 lurk í hönd sjer ok gekk upp um hús eptir ok
 at arfasátu einni, er þar stóð. hón laust arfa-
 sátuna ok bað hana aldri þrífaz — svá vesöl sem

107 þetta mál: *F, B*; þetta *I*; þeira mál *A*. 107-108 þar — hefndar:
F; er (ef *I*) maðr veit hefndar (hefnda *A* [föilskr. hefða], *I*) *A, B, I*.
 108 seg: *F*; seg þá *A, B, I*. 109-110 þeir — allt: *F*; þeir se þetta
 sumar varir um sik *B*; hann se þetta sumar allt varr um sik
A, I. 110-111 því — manna: *F, B* (dog mannmart for mart manna);
 ok hafi mart manna (for mart manna har *A* mannmart) — því at
 þat er hánum heilræði *A, I*. 112 þessa viðræðu alla: *F*; þeira við-
 tal allt *B*; þessa ráðagerð nlla *A, I*. 114 helzt — fara at: *F*; ”méft
 mif gʻt j gʻt at va á móti“ *B(?)*; helzt misgerð í vera at standa á
 móti *I*; helzt misgerð í at vera í móti *A*. 115 þá: *A, B, I*; *mgk. F*.
 njáll: *A, B, I*; hann *F*. 116 þetta: *F, B*; þá *A*; *mgk. I*. 117 sú: *F, A*;
 sú ein *B*; ein *I*. 118 þá: *A*; þó *F, B, I*. 121 flest: *B*; mart
A, I; sumt *F*. 121-122 þreif — sjer: *F, A, I*; tók ser lurk í hönd *B*.
 122 upp: *F, A, I*; norðr *B*. eptir ok: *I*; *mgk. F, A, B*. 123 er þar
 stóð: *I*; *mgk. F, A, B*. 123-124 hón — -sátuna: *F, A, B*; *mgk. I*.
 124 vesöl: *F* (ʻvęfvlʻ), *B* (ʻvéfolʻ); veslug *A, I*.

125 hún var. skarphjedið hló at ok spurði, hví hún
 abbaðiz upp á arfasátuna. kerlingin mælti þessi
 'arfasáta mun vera tekin ok kveykðr við eldr þá
 'er njáll bóndi er inni brenndr ok bergþóra fóstura
 'mín — ok berið jer hana á vatn' segir hún 'eða
 130 'brennið hana upp sem skjótast'. 'eigi munu vjer
 þat gera' segir skarphjedið því at fáz mun annat
 'til eldkveykna, ef þess verðr auðit, þó at hún sje
 'eigi'. kerling klifaði allt sumarit um arfasátuna
 at inn skyldi bera. enn þó fór þat fyrir ávallt.

125. At reykjum á skeiðum bjó rúnólfr þór-
 steinsson. hildiglúmr hjet son hans. hann gekk
 út dróttinsdagsnótt þá er tólf vikur váru til vetrar.
 hann heyrði brest mikinn svá at hánnum þótti
 5 skjálfa bæði jörð ok himinn. síðan leit hann í

126 abbaðiz — -sátuna: F; hví hún amaðiz við arfasátuna (sátuna
 B) B, I; hvers hún kynni arfasátuna A. kerlingin: F, B; kerling
 A, I. 127 vera: B; mgl. F, A, I. 128 bóndi: F; mgl. A, B, I.
 fóstura: F, A, B; udeglemt I. 129 vatn: F, B, I; vötn A. segir
 hún: sál. (verbet forkortet .i.) F, A, I; mgl. B. 130 upp: F; mgl. A,
 B, I. 132-133 ef — eigi: F (verðr skrevet við), B (dog uden at, samt
 med feilskriften kv for hún [= hún]); þótt hún se eigi, ef þess
 verðr auðit A, I. 133-134 klifaði — skyldi: F, I; klifaði opt um
 arfasátuna at inn (feilskr. i) skyldi A; talaði jafnan til um sumarit,
 at arfasátuna skyldi inn B. 134 enn þó: A, B; enn I; ok F. fyrir
 ávallt: B; ávallt fyri A; fyri F, I.

125. 1 At: F, B, I; Á A. 3 út: F, A, B, — ligeledes I (kun
 at der står "vt t", i det "vt" er, med den oven for, note 124⁸⁹ osv.,
 omtalte nyere hånd, sat i stedet for den bortskårne selvhjald). dróttins-
 dags-: F; dróttins- A, I; sunnu- B. tólf: sál. (xij) A, B, I;
 "ix." F. 4 svá — þótti: F, B; ok þóttú hánnum A, I. 5 jörð ok
 himinn: F, A; "iord | z himinæn (de to sidste ord med den nyere
 hånd)" I; jörðin ok himinninn B. síðan: F, A, B, — med hvilke I
 uden tvivl oprindelig har stemt overens (men af den gamle skrift er
 kun n og foran dette en utydelig levning af et bogstav tilbage, foran
 hvilken den nyere hånd har sat "h" (som om der skulde stå

vestrættina. hann þóttiz sjá þangat bring ok eldslit á ok í hringinum mann á grám hesti. hann bar skjótt yfir, ok fór hann hart. hann hafði loganda eldbrand í hendi. hann reið svá nær hánum, at hann mátti görla sjá hann. hann var svartr sem 10 bik. hann kvað vísu þessa með mikilli raust

ek ríð hesti

hjelugbarða

úrigtoppa

ills valdanda. 15

eldr er í endum

eitr er í miðju

svá er um flosa ráð

sem fari kefli

svá er um flosa ráð 20

sem fari kefli.

þá þótti hánum hann skjóta brandinum austr til fjallanna fyrir sik, ok þótti hánum hlaupa upp eldr mikill í móti svá at hann þóttiz ekki sjá til fjallanna fyrir. hánum sýndiz sjá maðr ríða austr 25 undir eldinn — ok hvarf þar. síðan gekk hann

hann leit hann [!]). ⁶ -ættina: F, A, I; -ætt B. hann — þangat: F, B; ok þóttiz hann sjá A, I. ⁸ ok fór hann hart: F, A; "g for hart" I (ðer máske oprindelig har stemt overens med F og A, da "g for" er suppleret af den yngre hånd); mgl. B. hann (foran hafði): F, A, I; ok B. ⁹ eldbrand: F; brand A, B, I. ¹⁰ hann (efer sjá): F, A, B; mgl. I. hann var: F; ok var hann B; hánum sýndiz hann A, I. ¹¹ hann — með: F, B; ok heyrði, at hann kvað vísu með (mgl. I) A, I. ²² þá: F, A, B; síþan I. hann skjóta: F, A, I; sem hann skylt B. brandinum: F, A, B; eldbrandinum I. ²³ fyrir sik: B; mgl. F, A, I. ²⁵⁻²⁶ ok þótti — fyrir: F, — bigledes (dog med svá mikill for mikill í móti svá) A, I; mgl. B. ²⁵⁻²⁶ hánum — þar: F, B (dog þessi for sjá), I (som B); mgl. A.

inn ok til rúms síns ok fjekk langt úvit ok rjetti þó við ór því. hann mundi allt þat er fyrir hann hafði borit ok sagði föður sínum. enn hann bað
 30 hann segja hjalta skeggjasyni. hann fór ok sagði hjalta. 'þú hefir sjet gandreid' segir hjalti 'ok er þat jafnan fyri stórtíðendum'.

126. Flosi bjó sik austan þá er tveir mánaðir váru til vetrar ok stefndi til sín öllum sínum mönnum þeim er hánnum höfðu liði ok ferð heitit. hverr þeira hafði tvá hesta ok góð vápn. þeir
 5 kvámu allir til svínafells ok váru þar um nóttina. flosi ljét snimma veita sjer tíðir dróttinsdaginn, enn síðan gekk hann til borðs. hann sagði fyrir öllum heimamönnum sínum, hvat hverrgi skyldi starfa, meðan hann væri í brautu. síðan gekk
 10 hann til hesta sinna. þeir flosi riðu vestr á sand. flosi bað þá fyrst ekki allákraft riða ok kvað þó

27 inn ok: A, B, I; mgl. F. rúms síns: F, A, I; hvílu sinnar B.
 28 þó: F; mgl. A, B, I. hann (foran mundi): F, A, B; ok I. er: F, A, B; sem I. 29 enn: F, A, I; mgl. B. 30-31 hann fór — hjalta: F (sagði forkortet .f.); hann fór ok sagde hánnum A, I; síðan fór hann ok sagði hánnum B. 31 'þú — hjalti: B (segir forkortet .f.); hann (skrevet .h. [altsá en melleenting af haun og hjalti] I) mælti 'þú hefir set gandreid A, I; en hann kvað hann seð hafa gandreid F. 32 jafnan: F, B; ávalt A; optast I.

126. 1-2 tveir mánaðir: F, A, I ("manvþr" for mánaðir); ".ví .vikvr" B. 3 er: A, B, I; sem F. liði ok: F; mgl. A, B, I. 6 dróttins-: F, A, I; sunnu- B. 7 enn: F, B; mgl. A, I. 7-10 hann sagði — sinna: F, B (dog uden sínum); (ok tilf. A) eptir þat gekk hann til hesta sinna. enn áþr sagði (segir A) hann fyrir öllum heimamönnum sínum (mgl. A), hvat hverrgi skyldi starfa, meðan hann væri í brottu A, I. 10 riðu: A, I; riðu fyst F, B. 11 flosi — riða: F, A, B (dog uden all-); þaþ flosi þá eigi mjök riða ákraft fyst I. ok kvað þó: F; kvað þó A, B; en sagði I.

hinn veg lúka mundu. hann bað alla biða, ef nakkvarr þyrfti at dveljaz. þeir riðu vestr til skógahverfis ok kvámu í kirkjubæ. flosi bað alla menn koma til kirkju ok biðjaz fyrir. menn gerðu ¹⁵ svá. síðan stigu þeir á hesta sína ok riðu upp á fjall ok svá til fiskivatna ok riðu nökkuru fyrri vestan vötnin ok stefndu svá vestr á sandinn — ljetu þeir þá eyjafjallajökul á vinstri hönd sjer — ok svá ofan í goðaland ok svá til markarfljóts ok ²⁰ kvámu um nónskeið annan dag vikunnar á þrí-hyrningshálsa ok biðu til miðs aptans. kvámu þar þá allir nema ingjaldr frá keldum. sigfússsynir töldu á hann mjök. enn flosi bað þá ekki ámæla ingjaldi, meðan hann væri eigi hjá ‘enn þó skulu ²⁵ ‘vjer gjalda hánnum síðar’.

127. Nú er þar til máls at taka at berg-þórshváli, at þeir grímr ok helgi fóru til hóla — þar váru þeim fósturð börn — ok sögðu þat fōður sínum, at þeir mundu ekki heim um kveldit. þeir

¹² hann bað alla: *F, B*; hann mælti, at allir (*udeglegt A*) skyldi *A, I*. ¹³ vestr: *F (feilskr. vestr), A, I*; allt *B*. ¹⁴ flosi bað: *F, B*; ok bað flosi (*mgk. A*) *A, I*. ¹⁵ biðjaz fyrir: *F, B, I*; biðja fyrri ser *A*. ¹⁶ upp: *A, I*; *mgk. F, B*. ¹⁷⁻¹⁸ svá — vötnin: *F, A, B*; fyrri vestan fiskivötn *I*. ¹⁸ svá: *F, A, B*; *mgk. I*. ¹⁹ þá: *F, A, B*; *mgk. I*. sjer: *F, B*; *mgk. A, I*. ²⁰ svá ofan: *F, A, I*; riðu þaðan *B*. ²¹ annan dag vikunnar: *F*; annan dag viku *A, I*; mánadaginn *B*. ²² biðu: *F, B*; biðu þar *A, I*. ²³ þá (*foran allir*): *F, B, I*; *mgk. A*. ²³⁻²⁴ sigfúss- — mjök: *F (dog er synir udeglegt og mjök feilskræst mig)*; ok töldu sigfússsynir á hann mjök *A, B*; ok töldu sigfússsynir mjök á hann *I*. ²⁴ þá: *F, A, B*; *mgk. I*. ²⁵ væri: *F, A, B*; var *I*. ²⁵⁻²⁶ þó — síðar: *F, I*; ver skulum gjalda hánnum síðarr *B*; þó skulu ver hefna hánnum *A*.

127. ¹ þar (*foran til*): *F, B, I*; *mgk. A*. ³⁻⁴ þat fōður sínum: *I*; fōður sínum *A, B*; móður sinni *F*. ⁴ mundu: *F, A, B*; myndi *I*. heim: *F, A, I*; heim koma *B*.

5 váru í hólum allan daginn. þar kvámu konur
 fátækar ok kváðuz komnar at langt. þeir bræðr
 spurðu þær tíðenda. þær kváðuz engi kunna
 tíðendi at segja 'enn segja kunnu vjer nýlundu
 'nakkvara'. þeir spurðu, hverja nýlundu þær segði,
 10 ok báðu þær eigi leyna. þær sögðu svá vera skyldu
 'vjer kvámu at ofan ór fljótshlíð, ok sá vjer sig-
 'fússsonu alla ríða með alvæpni, ok stefndu þeir
 'upp á þríhyrningshálsa ok váru fimmtán í flokki.
 'vjer sám ok grana gunnarsson ok gunnar lamba-
 15 'son, ok váru þeir fimm saman. þeir stefndu hina
 'sömu leið. ok kalla má, at nú sje allt á för ok
 'á flaug um hjeraðit'. helgi njálsson mælti þá
 'mun flosi kominn austan, ok munu þeir allir
 'komnir til móts við hann. ok skulu vit grímr
 20 'vera þar sem skarphjediinn er'. grímr kvað svá

5 daginn: F, B, I; dag A. 5-6 konur fátækar: A (*adjectivet feilskr. fátækt*), B, I(?); fátækar konur F. 6 komnar: F, B; komit hafa A; hafa komit I. bræðr: F; *mgl. A, B, I.* 7-8 engi — at segja: I; engi segja kunna tíðendi B; engi tíðindi segja F; ekki segja tíðendi A. 8 segja kunnu vjer: F; "I. v" (*sikkert = v*) B (= segju vit [i det skriveren kun har tænkt sig to koner, hvilket ogsaa synes det naturligste]); segja þó A, I. 9 hverja — segði: A, B, I; hver sú væri F. 10 sögðu — skyldu: F; kváðu svá vera skyldu B; sögðu, at svá skyldi vera A, I. 11 vjer: F, B; vit A ("v", I ("vib")). at ofan: F, A, B; ofan at I. vjer: F, A, B; "v" I. 12 alla ríða: F, B; ríða alla A, I. alvæpni: F, A, B, E; vápnom I. ok stefndu þeir: A, B, I; ok stefndu E; þeir stefndu F. 14 vjer: F; vit A, B, E, I. 15-16 þeir — sömu: F; ok stefndu (ríðu A, E, I) allir eina A, B, E, I. 16 at — allt: F, A, E, I (*sje dog glemt*); nú, at allt se B. 17 á flaug: A ("a flaug"), B ("á | flaug [av i ét tegn]"); "flaug" E; "flaugv" (*av i ét tegn*) F; "a flvgan" I. um hjeraðit: F; *mgl. A, B, E, I.* njálsson: F, A, B; *mgl. E, I.* 18 kominn austan: F, A, B, E; austan kominn I. 19 komnir: A, E, I; koma F; ríða B. 20 sem: A, B, E, I; *mgl. F* (*sikkert glemt*). er: F, A, B, I; *mgl. E.* 20-21 kvað — skyldu: F, B (*dog "I." for kvað*); svarar ("v" I, "I." A og E), at svá

vera skyldu, ok fóru þeir heim. þenna aptan hinn sama mælti bergþóra til hjóna sinna 'nú skuluð þjer kjósa yðr mat í kveld — at hverr hafi þat, er 'mest fýsir til; því at þenna aptan mun ek bera 'síðast mat fyrir hjón mín'. 'þat skyldi eigi vera' ²⁵ sögðu þeir, er hjá váru. 'þat mun þó vera' segir hón 'ok má ek miklu fleira af segja, ef ek vil. 'ok mun þat til merkja, at þeir grímr ok helgi 'munu heim koma í kveld, áðr menn eru mettir. 'ok ef þetta gengr eptir, þá mun svá fara fleira, ³⁰ 'sem ek segi'. síðan bar hón mat á borð. njáll mælti 'undarliga sýniz mjer nú. ek þykkjumz sjá 'um alla stufuna, ok þykki mjer sem undan sje 'gafleggirnir báðir enn blóð eitt allt borðit ok 'matrinn'. öllum fannz þá mikit um öðrum enn ³⁵ skarphjeðni. hann bað menn ekki syrgja nje láta öðrum herfiligum látum svá at menn mætti orð á

---

skyldi vera *A, E, I*. ²¹ ok fóru þeir: *F*; fóru þeir *I*; ok fara þeir þá *B*; fóru þeir þá *A, E*. ²¹⁻²² þenna — bergþóra: *F, B*; nú er til máls (*feilskr. mal I*) at taka at bergþórshváll, at (*mgl. A, E*) bergþóra mælti *A, E, I*. ²³ er: *F, B, E, I*; *mgl. A*. ²⁴⁻²⁵ bera síðast: *F, B, I*; síðast bera *A, E*. ²⁶ þeir — váru: *A, B, E, I*; þau *F*. vera: *F, B*; fram koma *A, E, I*. ²⁷ miklu — segja: *F, B* (*dog "ma" [= mæra eller mæira] for fleira*); þó (*feilskr. þ A*) segja miklu fleira *A, E, I*. ²⁸ merkja: *F*; marka *A, B, I*; marks um *E*. ok helgi: *F, B, E, I*; *mgl. A*. ²⁹ í kveld — mettir: *I*; áðr menn eru mettir í kveld *F, B*; í kveld *A, E*. ³⁰ ok (*foran ef*): *F, A, I*; enn *B*; *mgl. E*. fleira: *F, B*; annat *A, E, I*. ³¹⁻³² njáll mælti: *F, A, B, E*; *mgl. I* (*der således, med eller uden forsat, tillægger bergþóra den følgende replik*). ³⁴ gafleggirnir báðir: *B, I*; gafleggirnir *E*; báðer stafnarnir *A*; gafleggirnir *F*. blóð eitt: *F*; blóðugt *A, B, E, I*. ³⁴⁻³⁵ ok matrinn: *F, A, B, E*; *mgl. I*. ³⁵ öllum — um: *A, E, I*; þá fannz öllum mikit um þetta *F*; öllum fannz mikit til þessa *B*. öðrum enn: *A, I*; nema *F, B, E*. ³⁶ menn (*efter það*): *F, B*; þá *A, E, I*. nje: *F, A, B, E*; eþa *I*. ³⁷ öðrum: *F, A, E, I*; "auarf floð" *B* (?). herfiligum: *F, B, E, I*; "aðfhgū" *A*.

því gera 'mun oss vandara gört enn öðrum, at
 'vjer berim oss vel. ok er þat jafnt at vánum'.
 40 þeir grímr ok helgi kvámu heim áðr borð váru
 ofan tekin, ok brá mönnum mjök við þat. njáll
 spurði, hví þeir færi svá hverft. enn þeir sögðu
 slíkt sem þeir höfðu frjett. njáll bað engan mann
 til svefns fara ok vera vara um sik.

128. Nú er þar til at taka, er flosi er. hann
 mælti 'nú munu vjer ríða til bergþórshváls ok
 'koma þar fyri náttmál'. þeir gera nú svá. dalr
 var í hválinum, ok riðu þeir þangat ok bundu þar
 5 hesta sína ok dvölduz þar til þess er mjök leið
 á kveldit. flosi mælti 'nú skulu vjer ganga heim
 'at bænum ok ganga þröngt ok fara seint ok sjá,
 'hvat þeir taki til ráðs'. njáll stóð úti ok synir

38 mun: A, E, I; ok mun F, B. öðrum: F, A, I (næsten ulæsligt);
 öðrum mönnum B, E. 38-39 at — oss: F, B, E, I (þá oss nær
 næsten ulæsligt); ef ver berum oss ekki A. 39 jafnt at vánum: B;
 at vánum F; mikil varkunn A, E, I. 40 borð: A, B, E, I; borðin F.
 41 mönnum — þat: F, B; þá öllum mjök við E, I; þá við mjög
 öllum A. 42 spurði: F, B, E, I; spyr A. færi svá hverft: F, A,
 B, E; sneri svá þvert I. enn: F, A, B, I; mgl. E. 44 til — sik:
 F; niðr leggja (!) enn marga vera vara um sik B; leggjast niðr ok
 vera varann E; niðr leggjaz enn marga vera úti I (úti meget uty-
 deligt, men synes sikkert); niðr leggjaz um kveldit A.

128. 1-2 er þar — mælti: A (dog at hann for hann), I; er at
 segja frá flosa. hann mælti E; talar flosi við sína menn F; talar
 flosi til sinna manna B. 3 náttmál: A, B, E, I; matmál F. þeir
 — svá: F, B; þeir riðu svá E, I; mgl. A. 4-5 þar hesta sína: F,
 A, B, I; hestana E. 5-6 til — kveldit: F, A, I; til er mjög var
 liðið á kveld E; "miðk lēgi. Oe leið amíoc|akvéllði" (!) B. 6 mælti:
 F, A, B, E; mælti þá I. ganga heim: F, A, B, I (hvor der i övrigt
 for skulu vjer blot stár "n'm"); heim ganga E. 7 at bænum: F, A,
 E, I; mgl. B. ganga — seint: F, A, I; göngum þröngt ok förum
 seint E; fara seint ok ganga þröngt B. sjá: F, A, B, I; sjáum E.
 8 taki til ráðs: F; taka til ráðs B; taka til A, E, I.

hans ok kári ok allir heimamenn ok skipuðuz fyrir á hlaðinu, ok var þat nær þrir tigrir manna. 10 flosi nam staðar ok mælti 'nú skulu vjer at hyggja, 'hvat þeir taka til ráðs; því at mjer lítz svá, ef 'þeir standa úti fyri, sem vjer munim þá aldri 'sótta geta'. Þá er vár för ill' segir grani gunnarsson 'ef vjer skulum eigi þora at at sækja'. 'þat 15 'skal ok eigi vera' segir flosi 'ok skulu vjer at 'ganga, þó at þeir standi úti. enn þat afbroð munu 'vjer gjalda, at margr mun eigi kunna frá at segja, 'hvárir sigraz'. njáll mælti til sinna manna 'hvat 'sjeð jer til, hversu mikit lið þeir hafa?' Þeir 20 'hafa bæði mikit lið ok harðsnúit' segir skarphjeðinn

⁹ ok (foran kári): F, A, B, E; mgl. I. ¹⁰ ok var þat nær: B (dog uden ok), E; ok váro þat nær I; ok váro þeir nær F; ok var þat A. þrir tigrir: — xxx alle (F, A, B, E, I). manna: A, B, E, I; mgl. F. ¹¹ staðar: B, E, I; stað F; þá staðar A. at hyggja: F, A, B, E; hyggja at I. ¹² til: A, B, E, I; mgl. F. svá: F, B, I; svá á A, E. ¹³ sem: F (hvor i övrigt det følgende "v" [d. e. vjer] har nogen lighed med "v", hvorfor Olavius har læst við), B, I; at A, E. ¹⁴ sóttta geta: F, E; sótt geta A, B; sótt fá I. ill: F, A, B, E; "allhll (hll næsten helt afbleget)" I. ¹⁴⁻¹⁵ gunnarsson: F, B; mgl. A, E, I. ¹⁵ vjer (efter ef): A, B, E, I; mgl. F. þora — sækja: F, I; þora at sækja þá A, B; sóttta geta E (uden þá — men jf. næst fölg. note). ¹⁵⁻¹⁶ þat skal: F, A, B, I; "þa f̄k þ" E (máske i stedet for "la. þ f̄k"). ¹⁶⁻¹⁷ skulu — ganga: A, E, I; "ú" ver at ganga B; munu ver at sækja F. ¹⁷ þó — úti: F, A, B, I; mgl. E. afbroð: — "afroð" A, "afroð" E, "af roþ" I, "afravð (av i ét tegn)" F; "áf ráð" B. ¹⁸ vjer: F, A, B, E; mgl. I (hvor det foreg. verb er skrevet manū) margr mun: A, B, E; margr munu (udeglegt I) F, I frá: F, A, E, I; frá tíðendum B. ¹⁹ hvárir sigraz: F (hvor der står "þi þi: h̄vir f̄ḡz" — i det skriveren oprindelig har villet sætte þóti þeir sigriz), B, E; hvárir sem sigraz A, I. ²⁰ sjeð jer til: F; segl þer frá A, B, E, I. hversu — hafa: F, A, B, E; hve mikit þeir hafa lið I. ²⁰⁻²¹ þeir — skarphjeðinn: F (bæði feiðskr. beðið), B; 'þeir hafa harðsnúit lið' s. skarphjeðinn 'ok þó mikit A, I; skarph. s. 'harðsnúit lið ok þó mikit E.

‘enn því nema þeir þó nú stað, at þeir ætla, at
 ‘þeim muni illa sækjaz at vinna oss’. ‘þat mun
 ‘ekki vera’ segir njáll ‘ok vil ek, at menn gangi
 25 ‘inn; því at illa sóttiz þeim gunnarr at hlíðarenda,
 ‘ok var hann einn fyrir. eru hjer hús rammlig,
 ‘sem þar váru, ok munu þeir eigi sótt geta’.
 ‘þetta er ekki þann veg at skilja’ segir skarphjeddinn
 ‘gunnar sóttu heim þeir höfðingjar, er svá váru
 30 ‘vel at sjer, at heldr vildu frá hverfa enn brenna
 ‘hann inni. enn þessir munu þegar sækja oss
 ‘með eldi er þeir megu eigi annan veg; því at
 ‘þeir munu allt til vinna, at yfir taki við oss.
 ‘munu þeir þat ætla, sem eigi er úlíkligt, at þat
 35 ‘sje þeira bani, ef oss dregr undan. ek em ok
 ‘þess úfúss at láta svæla mik inni sem melrakka
 ‘í greni’. njáll mælti ‘nú mun sem optar, at jer
 ‘munuð bera mik ráðum synir mínir ok virða mik
 ‘engis. enn þá er jer váruð yngri, gerðuð jer þat

22-23 því — illa: F; því nema þeir staðar, at þeim þíkkir sem illa
 mani A, I; því nema þeir staðar, at þeim þíkkir illa munu E; þó
 nema þeir nú stað ok ætla, at þeim mani illa B. 24 vera: F, B;
 mgl. A, E, I. menn gangi: F, B, E, I (*hvor der dog står "g|angu"*
for gangi); ver gangin A. 26 eru hjer: A, E, I; en her eru F, B.
 27 sótt geta: A, B, E, I; skjótt sækja F. 28 þetta — skilja: F, B;
 þetta er ekki svá A, E; ekki er svá I. 29 gunnar: A, B, E, I; því
 at gunnar F. svá: F, A, B, E; mgl. I. 31 þegar: F, B; mgl. A,
 E, I. 32 er: F; ef A, B, E, I. annan veg: F, A, B, I; öðruvis E.
 33 við: F, A, B, E; með I. 34 sem: F, B, E, I; at A. 34-35 þat
 sje — dregr: F; þat (þetta E) mani þeira bani, ef oss dregr A,
 E, I; þat mundi þeira bani, ef oss drægi B. 35-36 ek — úfúss:
 F; em ek ok (mgl. I) úfúss (til *indskyder* E) þess A, E, I; em ek
 ok úfúss B. 36 svæla mik: F, A, E, I; mik svæla B. 37 í greni:
 F, A, B, E; mgl. I. mun: F, A, E, I; er B. 38 yngri: F, E, I;
 ungrir A, B. 39-40 gerðuð — eigi: F, B; þá (mgl. E) gerðu þer

‘eigi, ok fór yðvart ráð þá betr fram’. helgi mælti 40
 ‘geru vjer sem faðir várr vill. þat mun oss bezt
 ‘gegna’. ‘eigi veit ek þat víst’ segir skarpheðinn
 ‘því at hann er nú feigr. enn vel má ek gera
 þat til skaps föður míns at brenna inni með
 ‘hánum; því at ek hræðumz ekki dauða minn’. 45
 hann mælti þá við kára ‘fylgjumz vjer vel, mágr,
 ‘svá at engi várr skili við annan’. þat hefi ek
 ‘ætlat’ segir kári ‘enn ef annars verðr auðit, þá
 ‘mun þat verða fram at koma, ok mun ekki mega
 ‘við því gera’. ‘hefn þú vár’ segir skarpheðinn 50
 ‘enn vjer skulum þín, ef vjer lifum eptir’. kári
 kvað svá vera skyldu. gengu þeir þá inn allir ok
 skipuðuz í dyrrnar. flosi mælti ‘nú eru þeir
 ‘feigir, er þeir hafa inn gengit. skulu vjer nú

ekki svá (utydel. I) A, E, I. 40 ok fór — fram: F; ok fór yðr þá
 betr at B; ok fór yðr þá betr (bezt E) A, E; ”g (beskadiget og utydel.)
 foz (viðt beskadiget) ýþr þa betr“ I. 44 geru vjer: F, A, B, E;
 gerum I. 41-42 þat — gegna: F, A, E, I (dog oss öllum for oss);
 þá man oss bezt ganga B. 42 víst: F, A, B, I; mgl. E. 43-44 vel
 — þat: F; þó má ek þat vel gera B; þó má ek gera þetta A, E, I.
 44 föður míns: F, B; hans A, E, I. 45 hræðumz — minu: F; en
 ekki hræddr við döða minu B, E, I; en ekki hræddr um líf mitt
 ne við dauða A. 46 hann — við: F, B (dog til for við); skarp-
 heðinn mælti við E; ok mælti við A, I. vjer: A, E; við B, I;
 mgl. F. 47 engi várr skili: A, E, I (dog í modstrid med denne mem-
 brans foregående ”þ“ [= vit]); engi skiliz F; hvárgi (jf. næst foreg.
 note) skili B. 48 segir kári: sðl. (verbet forkortet .i.) F, A, B, E;
 mgl. I. 49 verða — koma: F, A, E, I; hljóta framm at ganga B.
 49-50 ekki — því: B (því forskrevet þívi); ekki mega við A, E, I;
 ek ekki mega við því E. 50-54 hefn — þín: A, E, I; hefnu (fm
 forskrevet) vár en ver ”þn“ s. skarpheðinn F; hefn þú míu ok vár
 en ek mon þín s. skarpheðinn B. 51 eptir: F, A, B, E; lengr I.
 52 kvað — skyldu: F; segir svá vera skoldu B; ”I.“, at svá skyldi
 (”fklh“ A) vera A, E, I. 53 í dyrrnar: I; í dyrrin F, A, B; ”Γ | J.
 dýznar“ E. 54 hafa inn gengit: F, A, B, E; ganga (!) I. skulu vjer

55 'heim ganga sem skjótast ok skipaz sem þykkvast
 'fyri dyrrin ok geyma þess, at engi komiz í braut
 '— hvártki kári nje njálssynir; því at þat er vár
 'bani'. Þeir flosi kvámu nú heim ok skipuðuz
 umhverfis húsin, ef nakkvarar væri laundyrr á.
 60 flosi gekk framan at húsunum ok hans menn.
 hróaldr össurarson hljóp at þar sem skarphjeðinn
 var fyrir ok lagði til hans. skarphjeðinn hjó
 spjótit af skapti fyrir hánnum ok hljóp at hánnum
 ok hjó til hans, ok kom öxin ofan í skjöldinn, ok
 65 bar at hróaldi þegar allan skjöldinn, enn hyrnan
 sú hin fremri tók andlitit, ok fjell hann á bak
 apr ok þegar dauðr. kári mælti 'litt dró enn
 'undan við þik, skarphjeðinn, ok ert þú vár frækn-
 'astr'. 'eigi veit ek þat víst' segir skarphjeðinn
 70 ok brá við grönum ok glotti at. þeir kári ok

nú: A, B, E, I; ok skulu ver F. ⁵⁵ skipaz: F, B, E; skipa A, I.
⁵⁶ fyri dyrrin: F, B; fyri E; mgl. A, I. ⁵⁷ hvártki — -synir: F, B;
 kári eða synir njáls A, I; njálssynir eða kári E. því — er: F;
 (enn tilf. B) ella (elligar I) er þat vár bani A, B, E, I. ⁵⁸ kvámu
 nú heim ok: F; kómu heim at ok B; kómu heim ok A, I; mgl. E.
⁵⁹ umhverfis: F; umhverfum B; umbergiss A; fyrir um E; um
 öll I. nakkvarar: F, A, I; nökkor (altsá laundyrr neutrum) B, E.
⁶¹ at þar: A, E, I; þar at F; þar at fram B. ⁶¹⁻⁶² sem — fyrir:
 F, A, B, I (sem udeglemt); er fyri var skarphjeðinn E. ⁶³ skapti:
 F, A, B, I; skaptinu E. ok hljóp at hánnum: A, B; mgl. F, E, I.
⁶⁴ ok kom — í: F, A, B, I; með öxinne í E. ⁶⁴⁻⁶⁵ ok bar —
 skjöldinn: F, A (dog hánnum for hróaldi), E (dog hánnum for hróaldi
 þegar), I (som A); mgl. B. ⁶⁵⁻⁶⁶ enn — tók: F, B; en hyrnan fremri
 tók A, I; ok tók hyrnan fremri E. ⁶⁸ við þik, skarphjeðinn: F, B;
 skarph., við þik I; þjer, skarph. E; skarph. A. ok ert þú: F, B;
 þú ert A, E, I. ⁶⁹ víst: F; mgl. A, B, E, I. ⁷⁰ ok brá — at: F;
 sá, at hann brá grönum ok glotti I; 'sá ek þó (mgl. A), at hann
 brá grönum ok glotti við' A og B(!); 'enn hitt sá eg, at hann brá
 grönum ok glotte við' E(!). þeir kári ok: A, E; þeir kári B, I;
 kári ok F.

grímr ok helgi lögðu út mörgum spjótum ok særðu
 marga menn. enu þeir flosi gátu ekki at gört.
 flosi mælti 'vjer höfum fengit mikinn skaða á
 'mönnum várum. eru margir sárir enn sá veginn,
 'er vjer myndim sízt til kjósa. nú er þat sjet, at ⁷⁵
 'vjer fáam þá aldri með vápnum sótta. er sá nú
 'margr, er eigi gengr jafnsköruliga at, sem ljetu,
 'enn þó eggjuðu mest. mæli ek þetta mest til
 'grana gunnarssonar ok gunnars lambasonar, er
 'sjer ljetu verst eira. enn þó munu vjer nú verða ⁸⁰
 'at gera annat ráð fyrir oss. eru nú tveir kostir
 'til, ok er hvárrgi góðr: sá annarr at hverfa frá
 '— ok er þat várr bani; hinn annarr at bera at
 'eld ok brenna þá inni — ok er þat stórr ábyrgðar-
 'hlutr fyri guði, er vjer erum menn kristnir sjálfir. ⁸⁵
 'enn þó munu vjer þat bragðs taka'.

⁷¹ mörgum spjótum: *F, A, I*; spjótum mörgum *E*; spjótum *B*.
⁷² marga menn: *F, A, B, I*; margan mann *E*. þeir flosi gátu:
A, B, E, I; flosi ok hans menn fengu *F*. ⁷³ mikinn skaða: *A, B,*
E; skaða mikinn *I*; mikinn mannskaða *F*. ⁷⁴ mönnum — enn:
F (*dog er sárlr feilskrevet farid*), *I*; mönnum várum, er margir ero
 særðer, en *A, E*; "m varv. en marg' ero farv," *B*. ⁷⁵ myndim: *F,*
A, B, I; vildum *E*. nú — sjet: *A, B, I*; er nú þat seð *F*; er
 þat satt *E*. ⁷⁶ vjer: *F, A, E, I*; *mgf. B*. fáam — sótta: *B*; getum
 þá eigi með vápnum sótta (unnit *A, E*) *F, A, E*; megom þá eigi
 með vápnum vinna *I*. sá nú: *A, B, I*; nú sá *F, E*. ⁷⁷ er: *F, I*;
 at *A, B, E*. -sköruliga at: *F*; -skarpliga at *A, E*; -djarfliga at *I*
 (*jar meget afbleget*); -röskliga fram *B*. ljetu: *F, B*; ætluðu *A, E*;
 ætlaði *I*. ⁷⁸⁻⁸⁰ enn — eira: *A*; *mgf. F, B, E, I*. ⁸⁰ enn þó: *F, A,*
B, E; enda *I*. ⁸⁰⁻⁸¹ nú verða at: *F, B, I*; verða at *A*; *mgf. E*.
⁸¹ annat ráð: *A, B, I*; "ānat hvt" *F* (*der tilføier "rad" i margen,*
hvilket "rad" vistnok skal træde i stedet for "hvt", uagtet dette ikke
er udslettet); annat *K*. ⁸² til: *F, B*; *mgf. A, E, I*. sá: *F, A, E, I*;
 sá er *B*. ⁸³ hinn: *F*; en hinn *A, E, I*; hinn er *B*. ⁸⁴⁻⁸⁵ stórr —
 -hlutr: *F*; stórr ábyrgð *E, I*; þó stórr ábyrgð *A*; "þó stór | á byrd
 (*after ð er begyndelsen til et bogstav udraderet*)" *B*. ⁸⁵ fyri guði:
F, A, B, E; *mgf. I*. menn: *F*; *mgf. A, B, E, I*. ⁸⁶ enn — taka:

129. Þeir tóku nú eld ok gerðu bál mikít
 fyrí durunum. þá mælti skarphjediinn 'eld kveykv-
 við jer nú, sveinar — eða hvárt skal nú búa til
 'seyðis?' grani gunnarsson svaraði 'svá skal þat
 5 'vera, ok skalt þú eigi þurfa heitara at baka'.
 skarphjediinn mælti 'því launar þú mjer, sem þú
 'ert maðr til, er ek hefnda föður þíns, ok virðir
 'þat meira, er þjer er úskyldara'. þá báru konur
 sýru í eldinn ok slökktu niðr fyrí þeim. sumar
 10 báru vatn eða bland. kólr þórsteinsson mælti til
 flosa 'ráð kemr mjer í hug. ek hefi sjet lopt í
 'skálanum á þvertrjám, ok skulu vjer þar inn bera
 'eldinn ok kveykva við arfasátu þá er hjer stendr
 'fyrir ofan húsin'. síðan tóku þeir arfasátuna ok

F; enn þó "manō" (?) ver láta taka eld ok bera at sem skjótast I; ok munum ver taka eld ok bera at sem skjótast E; ok munu ver láta taka eld sem skjótast ok bera hann at A; ok munu ver láta taka eld sem skjótast B.

129. ¹ Þeir tóku nú: *F, B; Síðan tóku þeir A, E, I.* ² durunum: *F, A, B, I; dýrum E.* ²⁻⁵ kveykvið jer: *F, A, E, I; "g'a þ: (þ forskrevert ved enten at rettes fra þ' til þ eller omvendt)" B.* ³ eða: *F; mgl. A, B, E, I.* nú: *F, A, E; ooo I; mgl. B.* ⁴ seyðis: — "feýðiz" *F,* "feýðis" *A og B,* "feýðis" *E,* "fæýþf" *I.* gunnarsson: *F, B; mgl. A, E, I.* þat: *F, A, B, E; mgl. I.* ⁵ ok (*foran skalt*): *F, A, B, I; mgl. E.* ⁶ skarphjediinn mælti: *F, I; skarphjediinn svarar ("fý" B, "fý" E) B, E; mgl. A.* ⁷⁻⁸ er ek — úskyldara: *F* (*er foran þjer feilskr. e'j*), *B;* ok virðer þat lítills (*minna E, I*), er ek hefnda föður þíns *A, E, I.* ⁹ niðr: *F; mgl. A, B, E, I.* ⁹⁻¹⁰ sumar — bland: *A; mgl. F, B, E, I.* ¹⁰ til: *F, A, B, E; við I.* ¹¹ hefi sjet: *F, A, B, E; udeglemt I.* ¹² þvertrjám: *F, A, B* (*feilskr. þv't tjam*), *I; þvertrjánum* (*trj ser ud omtrent som n*) *E.* ¹²⁻¹³ inn bera eldinn: *F, B, E, I; bera inn eld A.* ¹³ arfasátu þá er: *F, B; arfasátuna þá* (*mgl. A*) er (*sem I*) *A, E, I.* ¹³⁻¹⁴ hjer — húsin: *F, B* (*dog uden hjer*); her (*mgl. I*) er fyrir ofan húsin *A, I; fyrir ofan húsin eru (!) E.*

báru þar inn eldinn. fundu þeir eigi fyrr, er 15
inní váru, enn logaði ofan allr skálinn. gerðu
þeir flosi þá stór bál fyrir öllum durum. tók þá
kvennaliðit illa at þola þat er inni var. njáll
mælti til þeira 'verðið vel við ok mælið eigi æðru;
'því at jel eitt mun vera — ok skyldi langt til 20
'annars slíks. trúið jer ok því, at guð er miskunn-
'samr, ok mun hann oss eigi láta brenna bæði
'þessa heims ok annars'. slíkar fortölur hafði hann
fyri þeim ok aðrar hraustligri. nú taka öll húsin
at loga. þá gekk njáll til dura ok mælti 'hvárt er 25
'flosi svá nær, at hann megi heyra mál mitt?'
flosi kvaðz heyra mega. njáll mælti 'vill þú
'nakkvat taka sættum við sonu mína eða leyfa
'nökkurum mönnum útgöngu?' flosi svarar 'eigi

15 þar inn eldinn: *I*; þar í eldinn *A, E*; í eld *F, B*. 15-16 fundu
— váru: *F, B*; ok fundu þeir eigi, er inni váro, fyrr *A*; ok fundo
þeir, er inni váro, eigi fyrr *E, I*. 16 logaði — skálinn: *F, B, I*;
logaði ofan skálinn allr *A*; ofann logaði allr skálinn *E*. 16-17 gerðu
— durum: *F, A, I*; gerðu þeir þá flosi stórt bál fyrir dyrum *E*;
gerði flosi þá stóruu bál fyrir dyrunum *B*. 18 -liðit: *A, B, E, I*;
-fólkit *F*. er: *A, B, I*; sem *F, E*. 20 jel: *F, A, B, I*; stundar-
el *E*. ok (foran skyldi): *F, E*; en þó *A, B*; enn *I*. 21 slíks: *F,*
A, E, I; því líks *B*. trúið — því: *F, A, E*; tráit ok því *B*; því
skulut þer ok trúa *I*. 24-22 miskunnsamr — bæði: *B, E* (*dog uden*
bæði, I); miskunnsamr, ok man hann oss eigi bæði láta brenna *A*;
svá miskunnsamr (*skrevet miskvíz/famr*), at hanu mun oss elgi bæði
brenna láta *F*. 24 fyri þeim: *F, A, B, I*; *mgl. E*. hraustligri: *F,*
B, E, I; hreystiligri *A*. 24-25 taka — loga: *F, A, B* (*dog tóku for*
taka, I); tóku at loga öll húsin *E*. 25 hvárt: *F*; *mgl. A, B, E, I*.
26 megi: *F, A, B, E*; má *I*. mitt: *F, A, E, I*; *mgl. B*. 27 kvaðz:
F; "q" *B*; kveðz *A, E, I*. mega: *F, I*; *mgl. A, B, E*. 27-29 njáll
— útgöngu?: *F, A* (*dog s. njáll efter mína í stedet for njáll mælti*),
B, I; *oversprunget* í *E*. 29 svarar: — "s." *F*, "f." *E*; "f." *A*,
"t." *B*; mælti *I*. 30 taka — þína: *A, B, E, I*; vlp sonu þína
sættum taka *F*.

- 30 'vil ek taka sættum við sonu þína; ok skal nú
'yfir lúka með oss ok eigi frá ganga fyrr enn þeir
'eru allir dauðir. enn lofa vil ek útgöngu konum
'ok börnum ok húskörlum'. njáll gekk þá inn ok
mælti við fólkit 'út skulu þeir nú allir ganga, er
35 'leyft er. ok gakk þú út, þórhalla ásgrímsdóttir,
'ok allr lýðr með þjer sá er lofat er'. þórhalla
mælti 'annarr verðr nú skilnaðr okkarr helga enn
'ek ætlaða um hríð. enn þó skal ek eggja föður
'miun ok bræðr, at þeir hefni þessa mannskaða,
40 'er hjer er görr'. njáll mælti 'vel mun þjer fara;
'því at þú ert góð kona'. síðan gekk hón út ok
mart lið með henni. ástriðr af djúpárbakka mælti
við helga njálsson 'gakk þú út með mjer, ok mun
'ek kasta yfir þik kvenskikkju ok falda þik með
45 'höfuðdúki'. hann taldiz undan fyrst. enn þó
gerði hann þetta fyri bæn þeira. ástriðr vasði
höfuðdúki at höfði helga, enn þórhildr kona skarp-
hjedins lagði yfir hann skikkjuna, ok gekk hann

30-31 ok skal — fyrr: A, B, I; ok skal nú yfir lúka með oss ok eigi "f" frá ganga F; því at eigi skal frá ganga fyrr E. 31-32 þeir eru allir: F, A, B, E; allir þeir ero I. 32 lofa vil ek: F, B; leyfa vil ek E; þó vil ek leyfa (lofa I) A, I. 34-35 út — leyft: A, E (dog uden nú), I (dog sem lofat for er leyft); nú er þeim út at ganga öllum, er lofat ("leyft" F) F, B. 36 sá: F, A, B, I; þeim E. 37 nú — helga: F; skilnaðr okkarr helga nú B; skilnaðr okkarr ("oekas" E) helga A, E, I. 38 ok bræðr: F, A, B; mgl. E, I. þeir hefni: F, A, B; hefni I; hefna E. 39 er (foran hjer): F, A, B, E; sem I. 43 við helga njálsson: F, B; til helga A, E, I. 44-45 falda — dúki: F; "fallða þ' v' höfvdvk" B; höfuðdúk A, E, I. 45 taldiz: F, A, E, I; mæltiz B. fyrst: F, A, B, I; í fystu E. 46 bæn: F, A, B, E; bón I. ástriðr: F, A, B, I; hón E. 47 höfuðdúki: — "hofuð duk" A, "höfv ðvk" B, "hofv ðvc" F, "hofvd ðvc" E, "hafvft (av í ét tegn) ðvk" I. helga: F; háuum A, B, E, I. 47-48 þórhildr kona skarp-hjedins: F; þórhildr A, E, I; þórhalla B (urigtig).

út á meðal þeira. ok þá gekk út þórgerðr njáls-
dóttir ok helga systir hennar ok mart annat fólk. ⁵⁰
enn er helgi kom út, þá mælti flosi 'sú er há
'kona ok mikil um herðar, er þar ferr. takið ok
'haldið henni'. enn er helgi heyrði þetta, kastaði
hann skikkjunni. hann hafði haft sverð brugðit
undir hendi sjer ok hjó til manns, ok kom í ⁵⁵
skjöldinn — ok af sporðinn ok fótinn af mann-
inum. þá kom flosi at ok hjó á hálsinn helga
svá at þegar tók af höfuðit. flosi gekk þá at
durum ok mælti, at njáll skyldi ganga til máls
við hann ok svá bergþóra. þau gerðu svá. flosi ⁶⁰
mælti 'útgöngu vil ek bjóða þjer, njáll bóndi; því
'at þú brennr úmakligr inni'. njáll mælti 'eigi vil
'ek út ganga; því at ek em maðr gamall, ok em

⁴⁹ á meðal: *F, B*; í millum *A, E*; millum *I*. ok (*foran* þá): *F*;
mgk. A, B, E; ooo *I*. ⁵⁰ annat fólk: *F, B*; annat *A, E*; fólk *I*.
⁵¹ þá: *A, B, E, I*; *mgk. F*. sú: *F, A, B, E*; "fva" *I(I)*. ⁵¹⁻⁵² há
— herðar: *F, A, B* (*dog* herðarnar *for* herðar), *I*; konan mikil um
herðarnar *E*. ⁵² er þar ferr: *B*; er þar fór *F*; *mgk. A, E, I*. takið:
F; takið hana *B*; ok (*mgk. I*) taki þer hana *A, E, I*. ⁵³ helgi heyrði
þetta: *F, E, I*; helgi heyrði þat *B*; þetta heyrde helgi *A*. ⁵³⁻⁵⁴ kastaði
hann skikkjunni: *F, A, B*; kastaði hann skikkjunne af ser *I*;
þá kastar hann af sjer skikkjunne *E*. ⁵⁴⁻⁵⁵ sverð — sjer: *B*; sverð
undir (*i I*) hendi ser *F, I*; sverðit under skikkjunni *A, E*. ⁵⁵ hjó:
F, A, B, E; höggr *I*. ⁵⁶ af (*foran* sporðinn): *F, A, E, I*; tók af *B*.
⁵⁶⁻⁵⁷ af mannum: *F*; undan mannum *B*; með *A, E, I*. ⁵⁷ at
(*foran* ok): *F, A, B, I*; at í því *E*. hálsinn: *F, E*; háls *A, B, I*.
⁵⁸⁻⁵⁹ at durum: *F, E*; at dymnum *A, I*; til dýra *B*. ⁵⁹⁻⁶¹ mælti —
bóndi: — mælti, at njáll skyldi ganga til máls (*tals B*) við hann
ok svá (*mgk. B, E*) bergþóra. þau gerðu (*for disse to ord har B og*
E njáll gerði) svá. flosi mælti 'útgöngu vil ek þer bjóða *A, E, E*;
kallaði á njál ok kvaz vildu tala við hann ok bergþóra. njáll gerir
nú svá. flosi mælti 'útgöngu vil ek bjóða þer, njáll bóndi *F*; mælti,
at njáll skyldi út ganga ok svá bergþóra *I*. ⁶² úmakligr: *F, A, B*,
I; ómaklga *E*. ⁶³⁻⁶⁴ em maðr — minna: *F* (*dog uden em ek*), *A*;

'ek lítt til búinn at hefna sona minna — enn ek
 65 'vil eigi lifa við skömm'. flosi mælti þá til berg-
 þóru 'gakk þú út, húsfreyja; því at ek vil þik
 'fyrir engan mun inni brenna'. bergþóra mælti
 'ek var ung gefin njáli — ok hefi ek því heitit
 'hánum, at eitt skyldi ganga yfir okkr bæði'. síðan
 70 gengu þau inn bæði. bergþóra mælti 'hvat skulu
 'vit nú til ráða taka?' 'ganga munu vit til hvílu
 'okkarrar' segir njáll 'ok leggjaz niðr — hefi ek
 'lengi værugjarn verit'. hón mælti þá við svein-
 inn þórð kárason 'þik skal bera út, ok skalt þú
 75 'eigi inni brenna'. 'hinu hefir þú mjer heitit,
 'amma' segir sveinniun 'at vit skyldim aldri skilja,
 'meðan ek vilda hjá þjer vera. enn mjer þykkir

em maðr gamall ok lítt búinn (fær E) til hefnda eftir sonu mína
 B, E; gamall maðr em lítt færri til hefnda eftir sono mína I.
 64 enn: F, A, B, I; ok E. 65 þá: F; mgl. A, B, E, I. 66 út, húsfreyja: F, B, E (dog uden út); út, bergþóra I; út A. 67 fyrir engan mun: F, A, E, I; með öngu móti B. 68 ek var ung: F, A, B, E; ung var ek I. njáli: F, A, B, E; mgl. I (sikkert ved forglemmelse).
 68-69 ok hefi — bæði: F (dog uden ok), I; hefi ek hánum því heitit, at eitt skyldi ganga yfir okkr bæði B; ok hefi eg honum því heitit, at eitt skyldi yfir okkr ganga E; ok skal eitt iðr okkr ganga bæði A.
 70 inn bæði: F, E; bæði inn I; inn A, B. 70-71 skulu vit: F, A, B, E; skulum I. 71 ráða: F, B, E; ráps I; mgl. A. munu vit: F, A, B, I; mun eg E. 72 segir njáll: sál. (verbet forkortet. f.) F; hvorimod B og I sætte njáll "fy.". men A og E njáll mælti, foran replikken leggjaz: F, A, B, E; leggjumz I. 72-73 hefi — verit: F; mgl. A, B, E, I. 73-74 hón — -son: F; síðan mælti hón (feilskr. hon I, hvis skriver vistnok først har tænkt på njáll [jf. E]) við sveininn þórð kárason (son kára I) A, I; síðan mælti hún til sveinusins þórðar kárasonar B; hann mælti við þórð kárason E. 74 bera út: A, B, I; út bera F, E. 75 mjer heitit: F, A; heitit mer B, E, I. 76 amma: F, B, E; mgl. A, I. at — skilja: F, A (aldri skrevet allðz), B, I; mgl. E. 77 meðan — vera: F; ok skal (úú tilf. B) svá vera A, B, E, I. 77-78 enn — betra: F; því at mer þykkir betra

‘miklu betra at deyja með ykkur njáli enn lífa eptir’.
 hón bar þá sveininn til hvílunnar. njáll mælti við
 brytja sinn ‘nú skalt þú sjá, hvar vit leggjumz ⁸⁰
 ‘niðr, ok hversu ek býg um okkr; því at ek ætla
 ‘hjeðan hvergi at hræraz, hvárt sem mjer angrar
 ‘reykr eða brunni. mátt þú nú nær geta, hvar
 ‘beina okkarra er at leita’. hann sagði, at svá
 skyldi vera. þar hafði slátrat verit uxa einum, ⁸⁵
 ok lá þar húðin. njáll mælti við brytjann, at
 hann skyldi breiða yfir þau húðina. ok hann hjet
 því. þau leggjaz nú niðr bæði í rúmit ok leggja
 sveininn í millum sín. þá sigudu þau sik ok
 sveininn ok fálu önd sína guði á hendi ok mæltu ⁹⁰
 þat síðast svá at menn heyrði. þá tók brytinn
 húðina ok breiddi yfir þau ok gekk út síðan.

miklu *I*; því at mer þikkir myklu (*mgk. A, E*) betra *A, B, E*.
⁷⁸ njáli: *F*; *mgk. A, B, E, I*. enn lífa eptir: *F, B*; *mgk. A, E, I*.
⁷⁹ hón bar þá: *F*; síðan bar hón *A, B, E, I*. ⁸¹ býg: *A*; bý *F, B, E*
 (*hvor í övrigt det följende um mangler, vistnok ved forglemmelse*), *I*.
⁸² hjeðan hvergi: *F, B*; mer hvergi heðau *A, E, I*. ⁸³ mátt —
 nær: *F*; man þú nú nær *B*; máttu þá næst *E*; mantú þá næst
A, I. ⁸⁴⁻⁸⁵ at — vera: *A, B, E, I*; svá vera skyldu *F*. ⁸⁵ þar —
 einum: *F*; uxa einum hafðe slátrat verit *A, B, E, I*. ⁸⁶ njáll —
 brytjann: *F, A* (*dog brytja for brytjann*); njáll mælti til brytjans *B*;
 þá mælti njáll við brytjann *I*; njáll s. *E*. ⁸⁷ breiða — húðina: *F,*
B; breiða (*leggja E*) húðina ífr þau *A, E, I*. ⁸⁷⁻⁸⁸ hann hjet því:
F, B; het hann því *E*; heltr hann því *I*; gerði hann svá *A*.
⁸⁸ leggjaz — rúmit: *F, A* (*dog uden*); lögpuz niþr bæpl í rúmit
I; leggjaz bæði niðr í hvítuna *B*; leggjaz niðr bæði *E*. ⁸⁸⁻⁸⁹ leggja
 sveinina: *F*; leggja sveininn þórd *B*; lögðu sveininn *A, E, I*. ⁸⁹ í
 millum: *F, E*; í milli *A, I*; á milli *B*. þá — sik ok: *F, B, E*;
 þá sigudu þau sig bæði ok *A*; þau signuþu sik bæpl ok svá *I*.
⁹⁰ önd — hendi: *A, B, E*; guði önd (*skrevet hond*) sína á hendi *F*;
 guþl á hendi önd sína *I*. ⁹¹ svá — heyrði: *F* (*dog uden at*), *B*;
mgk. A, E, I. ⁹¹⁻⁹² tók — breiddi: *F, A, B, I*; breiddi brytinn
 húðina *E*. ⁹² út síðan: *F, B, E, I*; síðan út *A*.

ketill ór mörk tók í mót hánum ok kippti hánum út. hann spurði vandliga at njáli mági sínum. 95 enn brytinn sagði allt hit sanna. ketill mælti 'mikill harmr er at oss kveðinn, er vjer skulum svá 'mikla úgæfu saman eiga'. skarphjediinn hafði sjet, er faðir hans hafði niðr lagiz, ok hversu hann hafði um sik búit. hann mælti þá 'snimma ferr 100 'faðir várr í rekkju, ok er þat sem ván er — 'hann er maðr gamall'. þá tóku þeir skarphjediinn ok kári ok grímr brandana jafnskjótt sem ofan duttu ok skutu út á þá, ok gekk því um bríð. þá skutu þeir spjótum inn at þeim. enn þeir 105 tóku öll á lopti ok sendu út aprtr. flosi bað þá hætta at skjóta því at oss munu öll vápnaskipti 'þungt ganga við þá. meguð jer nú vel bíða þess,

93 í: F, A, E, I; á B. 93-94 ok — út: F, A, B, I; mgl. E. 94 hann: F, B; ok A, E, I (lítt *beskadiget*). njáli: F, A, B, I; mgl. E. 95 enn brytinn sagði: F; enn hann s. B; hann sagði ("f." A, E) A, E, I. 96 at oss: F, A, B, I; "off at" E. 97 úgæfu: F, A, E; úgiptu B; úhamingjo I. saman eiga: F, B, E, I; átt saman A (*hvor hafa enten er underforstået eller [snarere] udeglemt*). 97-99 hafði sjet — búit: A, B, I; hafði seð föðr sinn, er hann hafði niðr lagizt, ok hversu hann hafði niðr lagiz, ok hversu hann hafði um sig búit E(I); sá, er faðir hans lagðiz niðr, ok hversu hann bjó um sik F. 99 hann mælti þá: F, B; ok mælti þá A, I; ok mælti E. 100 í rekkju: B; "attekiv (*dog danner te et enkelt tegn, i det man først har skrevet e, men derpå i således, at det dækker en del af e*)" F; í reykkju sína E; í hvílu A, I. 101 hann — gamall: F, B; hann er gamall maðr I; því at hann er maðr gamali A, E. 102 ok (*foran kári*): F, A, B, E; mgl. I. 102-103 brandana — á þá: F, A (*dog slöngdu for skutu*), E (*som A*); jafnskjótt eldibrandana sem ofan fetiu ok skutu út á þá B; brandana ok slöngðu út á þá jafnskjótt sem ofan fello I. 103 því: F; þat A, E, I; svá B. 104-105 enn þeir tóku: F, E; ok tóku þeir A, B, I. 106 bað: F, A, B, I; mælti ok bað E. 106 munu: F, I; mun A, B, E. 107 þungt ganga: F, A, B, I; ganga þungt E. nú: F; ok E; mgl. A, B, I.

‘er eldrinn vinnr þá’. þeir gera nú svá. þá fjellu ofan stórviðirnir ór ræfrinu. skarphjediinn mælti þá ‘nú mun faðir minn dauðr vera, ok hefir hvártki 110 ‘heyrt til hans styn nje hósta’. þeir gengu þá í skálaendann. þar var fallit ofan þvertrejt ok var brunnit mjök í miðju. kári mælti til skarphjediins ‘hlaup þú hjer út, ok mun ek beina at með þjer. ‘enn ek mun hlaupa þegar eptir. ok munu vit þá 115 ‘báðir í braut komaz, ef vit breytum svá; því at ‘hingat leggr allan reykin’. skarphjediinn mælti ‘þú skalt hlaupa fyrri enn ek mun þegar á hæla þjer’. ‘ekki er þat ráð’ segir kári ‘því at ek má ‘vel komaz annars staðar út, þó at hjer gangi eigi’. 120 ‘eigi vil ek þat’ segir skarphjediinn ‘hlaup þú út ‘fyrri enn ek mun þegar eptir’. kári mælti ‘þat ‘er hverjum manni boðit at leita sjer lífs, meðan ‘kostr er; ok skal ek ok svá gera. enn þó mun ‘nú sá skilnaðr með okkr verða, at vit munum 125

¹⁰⁸ vinnr: F, A, B, I; sigrar E. gera nú: F, B; gerðu A, E, I. fjellu: F, A, E, I; falla B. ¹⁰⁹ ræfrinu: F, A, E, I; ráfnu B. ¹¹⁰ þá: F; mgl. A, B, E, I. minn: F, A, B, E; várr I. ¹¹¹ þeir gengu þá: F; síðan gengu þeir A, B, E, I. ¹¹² þvertrejt: A, B, E, I; þvertre E. var: A, E, I; mgl. F, B. ¹¹⁵ mun hlaupa: F, A, I; mun E; skal hlaupa B. þá: F, B, I; mgl. A, E. ¹¹⁶ í: F, I; á A, B, E. ¹¹⁷ allan: F, A, B, E; mgl. I. ¹¹⁸ fyrri: F (“í”), A, B, I; fyr E. enn: F, A, E, I; mgl. B. ¹¹⁸⁻¹¹⁹ á hæla þjer: F, B; eptir A, E, I. ¹¹⁹⁻¹²⁰ má — út: B; “kom” (hvilket man ikke vel, med Olavius, kan læse komumz — hvorimod et hjælpverb synes udeglemt) vel aīaīf staðar vi“ F; man komaz annars staðar A, I; mun annars staðar E. ¹²⁰ þó — eigi: F, B, I (hjer udeglemt); mgl. A, E. ¹²² eptir: F, A, B; á hæla þer E, I. kári mælti: A, B, E; hvorimod F og I sætte s. kári foran ok skal. ¹²³ manni: F, B; mgl. A, E, I. ¹²³⁻¹²⁴ meðan kostr er: F; meðan má B; mgl. A, E, I. ¹²⁴ ok (foran svá): F; mgl. A, B, E, I. ¹²⁵ nú: A, B; “þó” (?) F; mgl. E, I. verða: F, A, B, I; vera E. munum: F, A, E, I; “māim” B.

‘aldri sjáz síðan; því at ef ek hleyp út ór eldinn-
 ‘um, þá mun ek eigi hafa skap til at hlaupa inn
 ‘aptr í eldinn til þín, ok mun þá sína leið fara
 ‘hvárr okkarr’. ‘þat hlægir mik’ segir skarphjediinn
 130 ‘ef þú kemz í braut, mágr, at þú munt hefna
 ‘vár’. þá tók kári einn setstokk loganda í hönd
 sjer ok hleypir út eptir þvertrejnu. slöngvir hann
 þá stokkinum út af þekjunni — ok fjell hann ofan
 at þeim, er úti váru fyrir. þeir hljópu þá undan.
 135 þá loguðu klæðin öll á kára ok svá hárit. hann
 steypir sjer þá út af þekjunni ok stiklar svá með
 reykinum. þá mælti einn maðr, er þar var næstr
 ‘hvárt hljóp þar maðr út af þekjunni?’ ‘fjarri fór

126-127 því — mun ek: *F* (dog uden út, samt uden det sidste ek [der er udeglemt]), *A* (dog uden því at), *I* (som *A*); ef eg hleyp út úr eldinum. mun eg þá *E*; ef ek hleyp út ór eldinum — því at ek man *B*. 127-128 inn — þín: *F, B*; inn aptr til þín í eldinn *A, I*; til þín inn í eldinn *E*. 129 segir skarphjediinn: *sál* (verbet forkortet .f.) *F, B*; hvorimod *A, E, I* sette skarph. mælti foran replikken. 130 í: *F, E, I*; á *A, B*. mágr: *F, B*; *mgk. A, E, I*. munt: *F, B*; munir *A, E, I*. 131 vár: *A, B, I*; mín *F, E*. einn — loganda: *F* (setstokk skrevet lezflök, nærmest at opfatte som setsstokk); einn stokk loganda *A*; einn loganda stokk *I*; ”efú (n beskadiget) ooo oek“ *B* (her har kun stået einn stokk); stokk *E*. 132-137 slöngvir — reykinum: *F* (dog med kastar for slöngvir, samt uden ofan); slöngvir þá stokkinum út af þekjunni, ok fellr hann ofan at þeim. þeir hljópu undan. þá loguðu klæðin öll á kára ok svá hárit. hann steypir ser út af þekjunni ok stiklar þá með reykinum *A*; slöngvir hann þá stokkinum af þekjunni, ok fellr hann ofan at þeim er fyrri váro. þeir hljópu þá undan. þá loguðu öll klæði á kára ok svá hárit. hann steypir ser út af þekjunni ok stiklar svá með reykinum *B*; ok felldi hann ofan at þeim. þeir hlupu þá undan. þá loguðu klæðinn öli á kára ok svo hárit. hann steypir sjer út at (*sál*) þekjunne ok fer með reykinum *E*; slöngvir þá stokkinum út af þekjunne ok stiklar þá með reykinum. þeir hljópu allir undan. þá loguðu öll klæðin á hánnum ok svá hárit *I*. 137 einn — næstr: *F* (st forskrevet); maðr einn, er úti var *B*; maðr einn *A, E, I*. 138 þar maðr út: *F, B, E*; þar maðr *A*; maðr út *I*. fór: *F, A, B, E*; fór um *I*.

þat' sagði annarr 'ok kastaði skarphjedið þar eldi-
'stokki at oss'. síðan grunuðu þeir þat ekki. kári 140
hljóp til þess er hann kom at læk einum ok kast-
aði sjer í ofan ok slökkti á sjer eldinn. þaðan
hljóp hann með reykinum í gróf nakkvara ok
hvildi sik. ok er þat síðan kölluð káragróf.

130. Nú er at segja frá skarphjedi, at hann
hleypr út á þvertrjeit þegar eptir kára. enn er
hann kom þar er mest var brunnit þvertrjeit, þá
brast niðr undir hánum. skarphjedið kom fótum
undir sik ok rjæð þegar til í annat sinn ok rennr 5
upp vegginn. þá reið at hánum brúnássinn, ok
hrataði hann inn aptr. skarphjedið mælti þá
'sjeit er nú, hversu vera vill'. gekk hann þá fram
með hliðvegginum. gunnarr lambason hljóp upp
á vegginn ok sjer skarphjedin. hann mælti svá 10
'hvárt grætr þú nú skarphjedið?' 'eigi er þat'

¹³⁰ ok — þar: *B, E, I*; heldr (*tíl dels forskrevet*) kastaði þar skarph.
F; ok kastaðe þar *A*. ¹⁴⁰ grunuðu — ekki: *F*; grunuðu þeir ekki
A, B, I; grunaði þat öngan *E*. ¹⁴¹ til þess: *F, A, B, I*; þar til *E*.
læk einum: *F, B, E*; lækinum *A*; oooooo *I*. ¹⁴¹⁻¹⁴² ok kastaði
sjer: *A, B*; "i kastaði" *I(?)*; ok kastaði sjer þar *E*; hann kastaði
ser þar *F*. ¹⁴² þaðan: *A, B, E, I*; síðan *F*. ¹⁴³ gróf: — "grof" *F*
og *I*, "gróf" *A* og *E*, "gróf (*í beskadiget*)" *B*. nakkvara: *F, A, B, I*;
eina *E*. ¹⁴⁴ sik: *F, A, B, I*; sig þar *E*. ok — kölluð: *F, B* (*dog*
uden ok), *I*; ok er þat köllut síðan *A, E*. -gróf: — "grof" *F*,
"gróf" *A* og *B* og *E* og *I*.

130. ² hleypr: *F*; hljóp *A, B, E, I*. enn: *F, A, B, E*; *mgk. I*.
³ þar — þvertrjeit: *F, A* (*dog sem for or*), *B* (*som A*), *E*; á þver-
treit þar sem mest var brunnit *I*. ⁴⁻⁵ skarphjedið — sik ok: *F, A*,
B; skarphjedið kom undir sig fótum ok *E*; hann *I*. ⁵⁻⁶ rennr upp:
F, B, E; rann upp *A*; rennr upp í *I*. ⁷ hrataði: *F, A, B, E*;
hrapaði *I*. ⁸ sjeit er: *A, B, E, I*; se ek *F*. hversu: *F, B, E, I*;
hvat *A*. ⁸⁻⁹ fram með: *F, B*; framm at *A, I*; at *E*. ¹⁰ sjer: *A, B*,
E, I; "s" (*I*) *F*. hann mælti svá: *F*; hann mælti *B*; ok mælti
E, I; *mgk. A*.

segir skarphjediðinn 'enn hitt er satt, at súrnar í 'augunum. enn hvárt er sem mjer sýniz — hlær 'þú?' 'svá er víst' segir gunnarr 'ok hefi ek aldri
 15 'fyrr hlegit, síðan þú vátt þráin á markarfljóti'. skarphjediðinn mælti 'þá er þjer hjer nú minja-
 'griprinn'. tók hann þá jaxl ór pússi sínum, er hann hafði höggvit ór þráni, ok kastaði til gunn-
 ars, ok kom í augat svá at þegar lá úti á kinn-
 20 inni. fjell gunnarr þá ofan af þekjinni. skarp-
 hjediðinn gekk þá til gríms bróður síns. hjelduz þeir þá í hendr ok tráðu eldinn. enn er þeir kvámu í miðjan skálann, þá fjell grímr dauðr niðr.
 skarphjediðinn gekk þá til enda hússins. þá varð
 25 brestr mikill. reið þá ofan öll þekjan. varð skarp-
 hjediðinn þá þar í millum ok gafaðsins. mátti hann þaðan hvergi hræraz. þeir flosi vóru við

¹² skarphjediðinn (*efter segir*): B, I; hann F, A, E. ¹³⁻¹⁴ hvárt — þú?: F; svá sýniz mer sem þú hlær (*s. skarph. tilf. A*) — eða hvárt er svá? A, B, I; svá sýniz mer' s. hann 'sem þú hlær E. ¹⁴ svá: F, B, E, I; þat A. ¹⁵ þú: A, B, E, I; *mgl. F.* á markarfljóti: F, B, E; *mgl. A, I.* ¹⁶ mælti: F, B, I; "f." A; "f." E. þjer hjer nú: F, B; þer her A, I; hjer nú E. minja- — "minia" F, "mínía" B, "munia" I, "menia" A, "menía" E. ¹⁷ tók — jaxl: F, B; hann tók þá jaxl E; tók jaxl A; ok tók jaxlinn I. pússi: F, B, E; pungu A, I. ¹⁸⁻¹⁹ til — augat: F; í auga gunnari A, B, E, I. ¹⁹ at: A, B, E, I; *mgl. F.* ²⁰ ofan af þekjinni: F, A, E, I; af þekjinni ofan B. ²¹⁻²² hjelduz þeir: F, A, B, I; ok heldust E. ²⁴ skarphjediðinn gekk þá: F, B, E; skarph. gekk A; enn skarph. gekk I. hússins: F, A, B, I; hússins ok keyrði öxina í gafaðil svo at gekk upp á fetann E. ²⁵ reið — öll: A, E, I; brast þá ofan F, B. ²⁵⁻²⁶ skarphjediðinn — millum: F; skarph. (hann I) millum þess B, I; hann þá í millum þess A, E. ²⁶ gafaðsins: — "gafaðinf" F og A, gafaðsins" E; "gáfljaðinf" (?) B, "gafaðapinf" I. ²⁶⁻²⁷ mátti hann: A, B, I; ok mátte hann E; mátti hann þá F. ²⁷ hræraz: A, B, I; "h"vaft (*v noget uformeligt, da det er lukket oven til — formodentlig menes der r*)" F; komast E.

eldana þar til er mornat var mjök. þá kom þar maðr einn ríðandi at þeim. flosi spurði þann at namni. enn hann nemndiz geirmundr ok kveðz vera 30 frændi sigfússsona. 'jer hafið mikit stórvirki unnit' segir hann. flosi svarar 'bæði munu menn þetta 'kalla stórvirki ok illvirki. enn þó má nú ekki. 'at hafa'. 'hversu mart hefir hjer fyrimanna látiz?' segir geirmundr. flosi svarar 'hjer hefir látiz njáll 35 'ok bergþóra ok synir þeira allir, þórðr kárason 'ok kári sölmundarson, þórðr leysingi. enn þá vitu 'vjer úgörla um fleiri menn þá er oss eru úkunn- 'ari'. geirmundr mælti 'dauðan segir þú þann nú, 'er vjer höfum hjalat við í morgin'. 'hverr er 40

28 eldana: *F, A, E, I*; eldinn *B*. mornat var mjök: *F, B*; mjök var. mornat *A, I*; morna tók *E*. 29-29 þá — ríðandi: *F, A* (*dog uden einn*), *I* (*som A*); þá kom þar ríðandi einn maðr *B*; var þá kominn maðr einn ríðandi *E*. 30 enn: *F*; *agl. A, B, E, I*. kveðz vera: *F* ('*q̄ ða*'), *A, E, I* (*dog uden vera, der formodentlig blot er udeglemt*); letz vera *B*. 32 segir hann: *sól. (verbet forkortet .f.) F*; *hvorimod A og B og E sætte ok mælti, men I hann mælti, foran replikken*. svarar: — "*ré.*" *B, I*; "*f.*" *A*; mælti *F, E*. 32-33 munu — kalla: *F* (*dog uden menn*), *A, B*; man þetta kallat *I*; má þetta kalla *E*. 33-34 enn — hafa: *F, B, I* (*dog ok for enn*); ok má þó nú ekki at gera *E*; ok þó má nú ekki at fara *A*. 34-35 'hversu — geirmundr: *sól. F* (*segir forkortet .f. og fyrimanna skrevet f' m*); geirmundr mælti 'hversu mart hefir her fyrimanna ("*f' m*" *A*, "*f' m*" *I* — *derimod har B blot "m"* [= manna]) látiz? *A, B, I*; geirmundr spurði, hversu mart fyrimanna ("*f' m*") látiz *E* (*hvor en form af verbet hafa er udeglemt*). 35 njáll: *F, A, B, I*; njáll bóndi *E*. 36 ok synir þeira allir: *F, B*; helgi ok grímr ok skarpheðinn *A, E*; helgi, grímr ok skarpheðinn njálssynir *I*. 37 ok (*foran kári*): *A, B, E, I*; *agl. F*. þórðr leysingi: *sól. F og B* (*leysingi má opfattes som tilnavn, hidrørende fra, at manden nedstammede fra en leysingi — if. I þá nærver. sted, samt kap. 39 her foran*); þórþr s. þórþar leysingja *I*; *agl. A, E*. þá (*foran vitu*): *F, A, B, E*; *agl. I*. 38-39 úkunnari: *F, A, E, I*; úkunnir *B*. 39-40 dauðan — morgin: *F*; dauðan segir þú (*udeglemt I — men der synes tilføjet et henvisningstegn, dog*

‘sá?’ segir flosi. ‘kára sölmundarson fundu vit
 ‘bárðr búi minn’ segir geirmundr ‘ok fjekk bárðr
 ‘hánum hest sinn, ok var brunnit af hánum hárit
 ‘ok svá klæðin’. ‘hafði hann nakkvat vápna?’ segir
 45 flosi. ‘hafði hann sverðit fjörsvafni’ segir geir-
 mundr ‘ok var blánaðr annarr eggteinninn. ok
 ‘sögðu vit bárðr, at dignat myndi hafa. enn hann
 ‘svaraði því, at hann skyldi herða í blóði sigfúss-
 ‘sona eða annarra brennumanna’. flosi mælti ‘hvat
 50 ‘sagði hann til skarphjéðins?’ geirmundr svarar
 ‘á lífi sagði hann þá grím báða þá er þeir skildu,
 ‘enn þó kvað hann þá nú mundu dauða’. flosi
 mælti ‘sagt hefir þú oss þá sögu, er oss mun

*uden at der nu står noget tilsvarende i mærgen) þann mann (mgl. E),
 er ver vitom er í (for ver — í har E eg veit at) brot hefir (oooo I)
 komiz ok ek hefi talat við E, I; dauða segir þú þá suma, er ver
 vitum at á brott hafa komiz ok ek hefi talat við B; dauðan segi
 þer þann mann, er á brott hefir komiz ok ek hefi talat við A.
 44 svá: F, A, B, I; mgl. E. vápna: F, A, E, I; vápn B. 45 fjör-
 svafni: F, B; "fjörsvafni" A; "fjörsvafni" I; "fjörsvafni" E. 45-46 segir
 geirmundr: sál. her (verbet forkortet f.) F, E, I; hvorimod B sætter
 disse ord (verbet forkortet f.) foran ok sögðu, medens A udelader dem.
 46 annarr eggteinninn: F; annarr eggteinninn á A, B, E; á annarr
 eggteinninn I. 47 bárðr: F; mgl. A, B, E, I. myndi hafa: F, A,
 B, I; hefði E. 47-48 enn — herða: F (herða feilskr. h'ði); en
 (mgl. I) hann svaraði því, at hann skyldi herða þat (sverðit A, I)
 A, B, I; hann kvezt herða (feilskr. h'ða [dog måske med et svagt
 forsøg på rettelse]) skyldu sverðit E. 48 brennumanna: F, B, E;
 brennumanna flosa I; manna flosa A. flosi mælti: F, B, I; hvor-
 imod A og E sætte s. flosi efter replikken. 50 skarphjéðins: F; skarp-
 hédins eða gríms A, B, E, I. geirmundr svarar: sál. (verbet for-
 kortet s.) F; hvorimod A, E, I sætte s. geirm. efter skildu; mgl. B.
 51 grím: F; mgl. A, B, E, I (. Jf. note 130 50). þá (efter báða): F,
 A, E; mgl. B, I. 52 kvað — dauða: F; kvað hann þá mundu nú
 báða dauða A; s. hann þá nú mundu báða dauða B; kvað hann
 þá nú báða dauða mundu B; kvað hann þá báða nú mundu
 dauða I. 52-53 flosi mælti: F, A, B, E; mgl. I. 53 oss þá sögu: F;*

‘eigi setugrið bjóða; því at sá maðr hefir nú á
 ‘braut komiz, er næst gengr gunnari at hlíðarenda 55
 ‘um alla hluti. skuluð jer þat nú ok hugsa, sig-
 ‘fússsynir ok aðrir várir menn, at svá mikit eptir-
 ‘mál mun hjer verða um brennu þessa, at margan
 ‘mun þat gera höfuðlausan enn sumir munu ganga
 ‘frá öllu fjenu. grunar mik nú þat, at engi yðvarr 60
 ‘sigfússsona þori at sitja í búi sínu; ok er þat
 ‘rjett at vánum. vil ek nú bjóða yðr öllum austr
 ‘til mín ok láta eitt ganga yfir oss alla’. þeir
 þökkudu hánum boð sitt ok kváðuz þat þiggja
 mundu. þá kvað móðólfr ketilsson vísu 65

stafr lifir einn þar er inni
 unnfúrs viðir brunnu
 synir ollu því snjallir
 sigfúss níals húsa.

nú er goldnis sonr goldinn 70
 gekk eldr of sjöt rekka
 ljóss brann hyrr í húsum
 höskulds bani ins rökva.

oss (mjer E, mgl. I) þá luti A, B, E, I. mun: A, B, I; medens
 ordet er således forkortet i F og E (⁹“m”), at. det også kan læses
 munu. 54 at (efter því): B, E, I; at at F; mgl. A. á: F, I; í E;
 mgl. A, B. 55 at (efter gunnari): F, A, E, I; frá B. 56 um alla
 hluti: F; í öllum lutum A, B, E, I. þat — hugsa: A, E (dog
 uden ok); nú ok þat hugsa I; nú (ok B) þat vita F, B. 57 várir
 menn: A, B, E, I; brennumenn F. 57-58 eptirmál: F, A, B, E;
 eptirmæli I. 58 mun — um: F; mun verða um I; man vera um
 B; mun verða eptir A, E. 59 mun þat gera: F; “man g’a þ” I;
 mann mun þat gera A, B, E. 60 nú: F, A, I; ok B; mgl. E.
 61 þori: F; mune þora E; þori nú A, B, I. búi sínu: F, A, E, I;
 búum sínum B. 62 rjett at vánum: F; mikil varkunn I; þó mikil
 varkunn A, B, E. yðr öllum: F, A, B, I; öllum yðr E. 63 ganga
 yfir oss: A, B, E, I; yfir oss ganga F. 64-65 boð — mundu: F;
 mgl. A, B, E, I.

'öðru nökkuru munu vjer hælaz mega' segir flosi
 75 'enn því, er njáll hefir inni brunnit; því at þat er
 'engi frami'. flosi gekk þá upp á gaffaðit ok
 glúmr hildisson ok nakkvarir menn aðrir. þá
 mælti glúmr 'hvárt mun skarphjeðinn nú dauðr?'
 enn aðrir sögðu hann fyri löngu dauðan mundu
 80 vera. þar gaus upp stundum eldrinn enn stundum
 slokknaði niðr. þeir heyrðu þá niðri í eldinum
 fyri sjer at kveðin var vísa
 mundit mellu kindar
 miðjungs brúar iðja
 85 gunnr um geira sennu
 galdrs bráregni halda
 er hræstykkis hlakka
 hrausts síns vinir mínu
 tryggvi ek óð ok eggjar
 90 undgengin spor dundu.

74 nökkuru — mega: F; munu ver hælaz A, B, E, I. segir flosi:
 sál. her (verbet forkortet .i.) A, B, I; hvorimod E sætter disse ord
 efter enn því og F efter replikken. 75 enn: F, E, I; heldr en A, B.
 er njáll hefir: F, A, B, I; at njáll haf E. því at þat er: F, A, B;
 "þ (der synes først skrevet þt, men t derpå overstregt) " E; því at
 þat er oss I. 76 floði: A, B, E, I; hann F. gaffaðit: — "gaffað"
 (i forskrevet) F, "gaffaðit" A, "gaffaðit" E; "gaffaðit" (!) B; "gaff
 hlafit" I. ok (foran glúmr): F, A, B, I; mgl. E. 77 aðrir: F (feil-
 skrevet aðir), A, E; með þeim B, I. 78 glúmr: F, A, B, I; glúmr
 hildisa. E. nú dauðr: A, B; dauðr nú E; dauðr F, I. 79 sögðu:
 F, A, E, I; kváðu B. 79-80 mundu vera: F, A; mundo I; mundu
 hafa verit E; hafa verit (utydeligt med undtagelse af "þ [= ver] B.
 80 gaus upp stundum: F, B; gaus stundum upp A, E; gekk stundom
 upp I. 81 niðr: F; hann niðr B, E; þar niðr I; mgl. A. 81-82 þeir
 — vísa: F (niðri í skrevet niðr í); þá heyrðu þeir, at kveðin var
 vísa niðri í eldinum E; þeir heyrðu þar í eldinum niðr fyri slk,
 at var kveðin vísa B; þar heyrðu þeir í eldinum niðr, at þar var
 kveðin vísa A; þar heyrðu þeir í eldinum fyri niðri, at kveðin var
 vísa þessi I.

grani gunnarsson mælti 'hvárt mun skarphjediinn 'hafa kveðit vísu þessa lífs eða dauðr?' 'engum 'getum mun ek um þat leiða' segir flosi. 'leita 'vilju vjer' segir grani 'skarphjediins eða annarra 'manna þeira sem hjer hafa inni brunnit'. 'eigi ⁹⁵ 'skal þat' segir flosi 'ok eru slíkt heimskir menn 'sem þú ert, þar sem menn munu samna líði um 'allt hjeraðit. mun sá allr einn, er nú á dvalar, 'ok hinn, er þá mun verða svá hræddr, at eigi 'mun vita hvert hlaupa skal. ok er þat mitt ráð, ¹⁰⁰ 'at vjer ríðim allir í braut sem skjótast'. flosi gekk þá skyndiliga til hesta sinna ok allir hans menn. flosi mælti til geirmundar 'hvárt mun ingj-'aldr heima at keldum?' geirmundr kveðz ætla, at hann myndi heima vera. 'þar er sá maðr' ¹⁰⁵

⁹⁴ gunnarsson: F, A, E, I; mgl. B. ⁹² lífs eða dauðr: F, B, I; dauðr eða lífs A, E. ⁹³ þat: F, B, E, I; mgl. A. segir flosi: sál (verbet forkortet .f.) F, A, B, E; hvorimod I satter flosi mælti foran replikken. ⁹⁴ segir grani 'skarphjediins: A, B; skarpheðins' s. grani F; skarpheðins E; "lata fk"oooooooo I. ⁹⁵ manna: F, A, B, I; brennumanna E. þeira sem hjer: F, E; þeira er her A; "þ: er ⁹⁶ B (!); þeira sem I. inni: F, B, E, I; mgl. A. ⁹⁶ síft: F, A, B, I; síftir E. ⁹⁷ sem þú ert: F, B, E, I; mgl. A. ⁹⁸ allt hjeraðit: F, A, E; allt herað I; heraðit B. mun (foran sá): F, A, B, I; ok mun E. nú á dvalar: F, A, B; á dvalar I; nú dvalar (verb) E. ⁹⁹ hinn — hræddr: I; þá mun verða svá hræddr F, A, B; þeir munu verða svo hræddir E (!). ¹⁰⁰ mun: F, A, B, I; munu E (jf. næst foreg. note). hvert hlaupa: F, A, B, I; hvar leynast E. þat mitt ráð: F, A, E; nú þat mitt ráð B; þat mitt ráð heidr I. ¹⁰¹ vjer — skjótast: F, B (dog á for i); ver ríðim í brott aller sem skjótast A; ver ríðum sem skjótast í brutt E; að ríða í brutt sem skjótast I. ¹⁰¹⁻¹⁰³ flosi — menn: F, A (dog uden þá), B, E (som A); þeir flosi gengu nú skyndiliga til hesta sinna allir C₅; þeir gengo þá til hesta sinna I. ¹⁰³ mælti: A, B, C₅, E, I; mælti þá F. ¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ kveðz — vera: F, A (dog uden vera), B, C₅, I; kvað hann heima E.

segir flosi 'er rofit hefir eiða við oss ok allan 'trúnað'. flosi mælti þá til sigfússsona 'hvern kost 'vilið jer nú gera ingjaldi? hvárt vilið jer gefa 'hánun upp? eða skulu vjer nú fara at hánun ok 110 'drepa hann?' þeir svöruðu allir, at þeir vildu nú fara at hánun ok drepa hann. þá hljóp flosi á hest sinn ok allir þeir ok riðu í braut. flosi reið fyrir ok stefndi upp til rangár ok upp með ánni. þá sá hann mann ríða ofan öðrum megin árinna. 115 hann kenndi, at þar var ingjaldr frá keldum. flosi kallar á hann. ingjaldr nam þá staðar ok sneri við fram at ánni. flosi mælti til hans 'þú hefir 'rofit eiða við oss, ok hefir þú fyrri gört fje ok

106 eiða við: *F, C_g, I*; eiða á *B, E*; eið á *A*. 107 flosi mælti þá: *F*; hann mælti þá *B*; flosi mælti *C_g, I*; ok mælti *A, E*. 107-108 kost — ingjaldi: *F, B* (*dog uden nú*), *C_g* (*nú gera ingjaldi noget utydeligt*), *I*; kost vill þer gera hans *A*; vill þjer gera hans kost *E*. 108 hvárt: *F, A, C_g, E, I*; eða (!) *B*. gefa: *F, A, B, E*; nú gefa *C_g, I*. 109-110 skulu — hann: *F, A, C_g, I*; skulo ver nú fara at hánun *B*; vill þjer drepa hann *E*. 110 allir: *F, A, B, C_g, E*; allir senn *I*. 110-111 vildu — hánun: *F, C_g*; vildu nú (*mgl. E*) at hánun fara *A, E*; vildu fyrri víst (*v forskrevet*) nú at hánun fara *B*; munda fara at hánun *I*. 111 ok drepa hann: *F, C_g, I*; *mgl. A, B, E*. 111-112 þá — braut: *A, B* (*dog riðu á for ok riðu í*), *E, I* (*dog ste for hljóp*); flosi hljóp þá á hest sinn ok allir þeir ok riðu í braut *F*; *mgl. C_g*. 112-113 reið — stefndi: *F, B, C_g, I*; riðr fyrir ok stefnir *A, E*. 113 til — ánni: *F, A, C_g, I*; með rangá *E*; til þverár ok með ánni *B*. 114 hann: *F, A, B, C_g, E*; þeir *I*. ofan — árinna: *F, A, B*; öðru megin árinna *E*; ofan með ánni öðrum megin *C_g, I*. 115 hann kenndi, at: *F, C_g, I*; kenndi (*ok kenndi B*) hann, at *A, B*; *mgl. E*. 116 kallar á hann: *F, C_g*; kallaði á hann *A, B, I*; kallaði á ingjald *E*. ingjaldr — staðar: *F, I*; ingjaldr nam þá stað *C_g*; ingjaldr (hann *E*) nam staðar (stað *B*) *A, B, E*. 116-117 sneri — ánni: *F, A* (*dog sneriz for sneri*), *C_g*; sneri við þelm at ánni *E*; stefndi þó við fram (*feilekr. fra*) at ánni *B*; veik at ánni fram *I*. 118 eiða við: *C_g, I*; sátu við *F*; sætt á *A, E*; sættur á *B*. hefir þú: *F, A, B, C_g, I*; *mgl. E*. 118-119 fje ok fjörvi:

'fjörvi. eru hjer nú sigfússsynir ok vilja gjarna
 'drepa þik. enn mjer þykkir þú við vant um 120
 'kominn; ok mun ek gefa þjer líf, ef þú vill selja
 'mjer sjálfðæmi'. ingjaldr svarar 'fyrr skal ek nú
 'ríða til móts við kára enn selja þjer sjálfðæmi.
 'enn ek vil því svara sigfússonum, at ek skal
 'eigi bræddari við þá, enn þeir eru við mik'. 'bíð 125
 'þú þá' segir flosi 'ef þú ert eigi ragr; því at ek
 'skal senda þjer sending'. 'bíða skal ek víst' segir
 ingjaldr. þórsteinn kolbeinsson bróðurson flosa reið
 fram hjá hánnum ok hafði spjót í hendi. hann var
 rökvastr maðr með flosa einn hverr ok mest 130
 verðr. flosi þreif af hánnum spjótit ok skaut til
 ingjalds, ok kom á hina vinstri hliðina ok í gegnum

F, C_g, I; fe ok lífe E; fe ok lífinu A; fjörvi B. 419 eru — vilja: F, A (dog ok for nú), B, C_g, I; vilja sigfússsynir E. 420 við vant um: F, A, B, C_g, E; þó vant við I. 422 ingjaldr svarar: sál. (verbet forkortet .f.) A, B, E; hvorimod I satter sagði ingjaldr efter kára; mgl. F, C_g. 422-423 ek — við: F, B (dog uden nú), C_g; ek ríða til A; eg finna E; nú til móts við I. 424 ek vil því: F, B, C_g, I; því vil ek A, E. 425 eigi: F, A, C_g; ei vera B, E, I. eru: F, A, B, C_g, E; mgl. I. 426 þá: F, A, B, E, I; mgl. C_g. segir flosi: sál (verbet forkortet .f.) A, B, E; hvorimod F og C_g sette flosi mælti, og I flosi mælti þá, foran replikken. ragr: F, A, B, C_g (temmelig utydeligt, men kan anses for sikkert), I; bleyðimaðr E. 427 skal senda þjer: F, A, C_g, E; skal senda B; vil senda þer I. 428-431 bróðurson — verðr: F, C_g (dog hraustastr for rökvastr); bróðurs. flosa reið frammi hjá ok hafði spjót í hendi. hann var rökvastr maðr einn hverr með flosa ok mest virðr (forkortet við) B; bróðurs. flosa reið fram hjá flosa (for fram hjá flosa har A með hánnum) ok hafði spjót í (udeglegt E) hendi. hann var rökvastr (hraustastr A) maðr með flosa A, E; reið fram hjá flosa. hann var bróðrson hans. hann var mestr maðr einn hverr í llði hans flosa ok rökvastr. hann hafði spjót í hendi I. 432 hina: F, A, B, E, I; mgl. C_g. ok í gegnum: F, C_g, I; ok í A; í B, E. 433 mundriðann: F, B, E, I; mundriða A, C_g.

skjöldinn fyrir neðan mundriðann, ok klofnaði hann
 allr í sundr, enn spjótitt hljóp í fótinn fyrir ofan
 135 knjeskelina ok svá í söðulfjölinna ok nam þar
 staðar. flosi mælti þá til ingjalds 'hvært kom á
 'þik?' 'á mik kom víst' segir ingjaldr 'ok kalla
 'ek þetta skeinu enn ekki sár'. ingjaldr kippti þá
 spjóttinu ór sárinu ok mælti til flosa 'bíð þú nú,
 140 'ef þú ert eigi blauðr'. hann skaut þá spjóttinu
 aprt yfir ána. flosi sjer, at spjótitt stefnir á hann
 miðjan. hopar hann þá hestinum undan, enn
 spjótitt fló fyrir framan brjóst flosa ok missti hans.
 spjótitt kom á þórstein miðjan, ok fjell hann þegar
 145 dauðr af hestinum. ingjaldr hleypir nú í skóginn,
 ok náðu þeir hánnum ekki. flosi mælti þá til sinna
 manna 'nú höfu vjer fengit mikinn mannskaða.

133-135 klofnaði — -skellna: F (dog lærið for fótinn), C₅, I (dog med lærit for fótinn, samt uden allr); klofnaði hann í sundr. spjótitt kom þá í fótinn fyrir ofan kneskelina B; klofnaði hann í sundr. spjótitt hljóp í fótinn fyrir neðan (!) kneð E; svá í fótinn fyrir ofan kne A. 136 þá til ingjalds: F; til ingjalds A, B, C₅, E; mgl. I. kom á: F, A, B, C₅, I; nam E. 137 víst: F, A, B, C₅, E; mgl. I. 138-139 þá — sárinu: F, B (dog uden þá), C₅, I; spjóttinu ór fótinum A, E. 139 nú: F, A, E; mgl. B, C₅, I. 140-141 hann — aprt: F, B, C₅ (dog ingjaldr for hann), I (som C₅); ok skaut hann þá spjóttinu A; ok skaut spjóttinu E. 141 stefnir: F, A, B ("tefn" [I beskadiget]), C₅, I; stefndi E. 142 hopar: F, B, C₅, E, I; opar A. undan: F; mgl. A, B, C₅, E, I (, da ordet godt kan undværes). enn: F, B, C₅, I; mgl. A, E. 143 brjóst: B, E; brjóst hánnum A; hest C₅; hestinn F, I. 144 spjótitt: F, B ("s píot [þiú til æls beskadiget og nær ved at bortsmuldre]"), C₅, I; ok A, E. þegar: F, C₅, I; mgl. A, B, E. 145 hleypir nú í skóginn: F; "leýpt (!) þá | í skógin" B; hleýpt þá (mgl. E) í skógin ("fkoip" [I] C₅, skóg A) A, C₅, E, I. 146 ekki: F, A, B, C₅, E; þá ekki I. þá: F; mgl. A, B, C₅, E, I. 147 höfu vjer: F, A, C₅, E, I; höfum B (uden vjer). fengit mikinn mannskaða: A, B, E; "fengin mifka'ða" F (fengin formodentlig skrivefeil for fengit mikinn); fengit mannskaða mikinn C₅, I.

‘megu vjer nú ok vita, er þetta hefir at boriz,
 ‘hvert heillaleysi vjer höfum. er þat nú mitt ráð,
 ‘at vjer ríðim á þríhyrningshálsa. megu vjer þaðan 150
 ‘sjá mannareidir um allt hjeraðit; því at þeir munu
 ‘nú hafa sem mestan liðsamnað. ok munu þeir
 ‘ætla, at vjer hafim riðit austr til fljótshlíðar af
 ‘þríhyrningshálsnum. ok munu þeir þá ætla, at
 ‘vjer ríðim austr á fjall ok svá austr til hjeraða. 155
 ‘mun þangat eptir ríða mestr hluti liðsins. enn
 ‘sumir munu ríða hit fremra austr til seljalands-
 ‘múla, ok mun þeim þó þykkja þangat vár minni
 ‘ván. enn ek mun nú gera ráð fyrir oss. ok er
 ‘þat mitt ráð, at vjer ríðim upp í fjallit þríhyrning 160

148 nú ok: *F, A, E, I*; ok *B*; *mgf. C₅*. 148-149 er þetta — höfum: *F, A* (*dog borit for boriz*), *B, E*; hvert heillaleysi ver höfum, er þetta hefir at (til *I*) borit *C₅, I*. 149 nú: *F, A, C₅, E, I*; “nú (næsten bortsmuldret) z“ *B*. 151 -reidir um allt: *C₅, I*; -reid um allt *F*; -reid um *B*; -reider í *A*; -reid í *E*. 151-152 þeir munu nú: *F, B, C₅, I*; nú munu þeir *A, E* (*hvor i övrigt det foreg. því at er feilskr. þ*). 152 liðsamnað: *F* (*feilskr. lið samnan*), *A, B, C₅*; safnað-linn *I*; mannsófnuð *E*. 152-154 ok munu — hálsnum: *F, A, B* (*dog manim hafa riðit for hafim riðit austr*), *E*; ok munu þeir ætla, at ver munum hafa riðit austr til fljótshlíðar af þríhyrningshálsa. megu ver þaðan sjá mannaferðir um allt heraðit *I(!)*; *mgf. C₅*. 154 þá: *F*; *mgf. A, B, C₅, E, I*. 155 ríðim austr á: *F*; ríðim svá austr á *C₅*; ríðim norðr á *A, B*; höfum riðit þaðan austr *I*; höfum riðit austr um *E*. svá: *F, A, B, E, I*; *mgf. C₅* (*þf. næst foreg. note*). 156 mun — ríða: *F, A, B*; mun þangat ríða *E*; munu þeir þangat eptir ríða *C₅*; mon ok þangat eptir leita *I*. 157 til: *F, A, B, C₅, E*; fyrí *I*. 158-160 ok mun — ván: *F*; ok man þeim þikja þangat þó vár minnl ván *A*; mun þeim þikja þó þangat minne von *E*; ok man þó þikkja vár þangat minnl ván *B*; ok mun vár þó þikkja þangat minnl vánin (von *I*) *C₅, I*. 160-160 enn — mitt ráð: *F, B, C₅* (*der dog indskyder hljóta at foran gera*), *I* (*dog þó hljóta at for nú*); en nú mun ek gera ráð fyrir oss *A*; ok er þat mitt ráð *E*. 160 fjallit: *F, A, B, C₅, I*; *mgf. E*.

‘— ok bíðum þar til þess er þrjár sólir eru af ‘himni’. Þeir gera nú svá, at þeir ríða upp í fjallit ok í dal einn, er síðan er kallaðr flosadalr. sjá þeir nú þaðan allra manna ferðir um hjeradit.

131. Nú er at segja frá kára, at hann fór ór gróf þeiri, er hann hafði hvílt sik, ok þar til er hann mætti bárði. ok fóru svá orð með þeim sem geirmundr hafði sagt. reið kári þaðan til 5 marðar valgarðssonar ok sagði hánum tíðendin. hann harmaði mjök. kári kvað þá annat karlmannliga enn gráta þá dauða ok bað hann heldr samna liði ok koma öllu til holtsvaðs. síðan reið kári í þjórsárdal til hjalta skeggjasonar. ok þá er

¹⁶¹ bíðum: sáð. F, C₅; — *ligeledes* E og I (í hvilke bíðum dog kan være forestillende måde); bíðim A, B. þrjár sólir eru: F; en þriðja sól er A, B, C₅, E, I (er udeglemt). — af: F, A, B, C₅, I; "aa (í ét tegn)" E(?). ¹⁶² himni: F, A, C₅, E, I; "himni" B. ¹⁶³⁻¹⁶⁴ gera — hjeradit: B; gera nú (ok tilf. I) svá F, C₅, I; váro þar um daginn (nóttina [I] E) en ríðu síðan í fjallit A, E.

131. ¹ at — at: F, B, C₅; at segja frá kára sölmundarsyni, at I; þar til máls at taka, at (er E) kári er, at (mgl. A) A, E. fór: F, A, C₅, E, I; ferr B. ² gróf: — "grof" F og I, "grof (g forskrevet)" B, "grt" C₅; "grfni" A, "grofne" E. þeir — sik: F, B (dog sik í for sik), C₅, I (som B); mgl. A, E. ok (foran þar): C₅; mgl. F, A, B, E, I. ³ mætti bárði: F, A, B, C₅, E; fann bárð I. fóru: C₅; "fó" (vistnok = fóro) F, A, E, I; fór B. ⁴ reið kári þaðan: F, A, C₅, E; kári reið þaðan I; reið kári fyrst B. ⁵ valgarðssonar: A, B, E, I; mgl. F, C₅. ⁶ hann harmaði mjök: F; hann harmaði mjök tíðindin I; ena hann harmaði mjök B, C₅; en hann aumkade mjög A, E. kári: A, B, C₅, E, I; "k'a." F (hvor dette kára muligvis, trods det foregående punctum, er tænkt som object for harmaði, i hvilket tilfælde kári er udeglemt foran kvað). þá (efter kvað): F; nú C₅; mgl. A, B, E, I. ⁷ heldr: F, B, I; mgl. A, C₅, E. ⁸ öllu: A, B, C₅, E, I; mgl. F. holtss: — "holtz" B, "holtz" F og A og C₅ og E, "hollðz" I. ⁸⁻⁹ reið kári: C₅; reið hann F, B, E, I; ríðr hann A. ⁹⁻¹⁰ þá — þjórsá:

hann kom upp með þjórsá, sjer hann mann ríða 10
 eptir sjer hvatliga. kári beið mannsins ok kennir,
 at þar var ingjaldr frá keldum. hann sjer, at
 hann var alblóðugr um lærit. kári spurði ingj-
 ald, hvern hann hefði særðan. enn hann sagði.
 'hvar funduz it?' segir kári. 'við rangá' segir 15
 ingjaldr 'ok skaut hann yfir ána til mín'. 'gerðir
 þú nakkvat í móti?' segir kári. 'aptr skaut ek
 'spjótinu' segir ingjaldr 'ok sögðu þeir, at maðr
 'yrði fyrir ok væri sá þegar dauðr'. 'vissir þú eigi'
 segir kári 'hvern fyri varð?' líkt þótti mjer vera þór- 20
 'steini bróðursyni flosa' segir ingjaldr. 'njót þú heill
 'handa' segir kári. síðan ríðu þeir báðir saman

F, A, B, C_g, I; er hann kom upp með ánni E. ¹⁰ sjer (foran hann): F, B, C_g, I; þá ser A, E. ¹⁴ eptir sjer: F, E; eptir A, B, C_g; upp með ánni I. kári beið mannsins: F, I; kári beið manns þessa C_g; ok beið kári mannsins (hans A) A, B, E. ok kennir: F; kennir A; hann kennir B, E; hann kenndi C_g, I. ¹² var (efter þar): F, A, C_g, E, I; er B. ¹²⁻¹⁸ hann sjer — lærit: F; ok (mgl. B) var alblóðugr (allr tilf. C_g) um lærit B, C_g; ok var blóðugr um lærit E; hann var alblóðugr um lærit I; ok var blóðugr mjög A. ¹³⁻¹⁴ kári spurði ingjald: F; kári spurði I; hann spurði (fusikkert í C_g, om der skal læses spyrr eller spurði) ingjald B, C_g, E; hann spurði A. ¹⁴ særðan: F, A, B, E, I; sært C_g. enn hann sagði: F, C_g, E, I; hann s. B; "N". I. "A (der formodentlig har villet skrive 'flosa' s. hann). ¹⁵ it: A, C_g, E, I; þer F, B. rangá: F, A, C_g, E, I; þverá B. ¹⁶ ingjaldr: F (forskrevet), B, C_g, E, I; hann A. ok — mín: F, A, C_g, E, I; mgl. B. ¹⁷ nakkvat í: F, E, I; ekki í (á B) A, B, C_g. ¹⁸ þeir: F, A, B, C_g, I; mgl. E. at: A, B, C_g, E, I; er F. ¹⁹ fyrir: F, A, B, C_g, I; mgl. E. væri sá þegar: C_g; væri sá A, B, E; var sá þegar F, I. ¹⁹⁻²⁰ vissir — varð?: F, B, C_g, E (dog uden eigl); vissir þú nökkut, hvern sá var? I; hvern mundi sá? s. kári A. ²⁰ líkt — vera: F, I; líkt þótti mjer þat vera E; líkt þótti mer B, C_g; líkast þótti mer vera A. ²¹ flosa: F, A, B, C_g, E; hans flosa I. segir ingjaldr: sál her (verbet forkortet .i.) F, A, B, C_g, E; hvorimod I sætter disse ord efter vera. njót þú: F, A, B, C_g; njóttu þá I; njót E. ²² þeir: A, B, C_g, E;

til móts við hjalta skeggjason ok sögðu hánum tíðendin. hann tók illa á verkum þessum ok kvað
 25 hina mestu nauðsyn at ríða eptir þeim ok drepa þá alla. síðan samnaði hann liði ok kveðr upp almenning. ríða þeir kári nú við þetta lið til móts við mörð valgarðsson, ok funduz þeir við holtsvað. var mörðr þar fyrir með allmiklu liði. þá skiptu
 30 þeir leitinni. ríðu sumir hit fremra austr til seljalandsmúla enn sumir upp til fljótshlíðar enn sumir hit efra um þríhyrningshálsa ok svá ofan í goðaland. þá ríðu þeir norðr allt til sands enn sumir til fiskivatna — ok hurfu þar aprt. sumir ríðu austr
 35 í holt hit fremra ok sögðu þórgेiri tíðendin. ok spurðu þeir hann, hvárt þeir flosi hefði þar ekki um ríðit. þórgेirr mælti þann veg er, þó at ek sje 'ekki mikill höfðingi, þá mun flosi þó annat ráð

þeir kári I; *mgl. F.* 25 hina mestu: F, B, C₅, I; öllum A, E. 26 þá: F, A, B, E, I; *mgl. C₅.* kveðr: F; kvaddi A, B, C₅, E, I. 27 ríða — lið: F, B (*dog þá for nú*), C₅ (*dog uden kárl*), I (*dog með for við*); ok ríða þeir kári (*mgl. E*) þá þegar A, E. 29 var: F, A, B, E; ok var C₅, I. með allmiklu: B, C₅, E, I; með miklu A; "almiklv" F (*hvor udeladelsen af með formodentlig beror på en skrivefeil*). skiptu: F, B, C₅, E, I; skipta A. 30 ríðu sumir: A, B; með ser (*er forskrevet*), ok ríðu sumir E; fóro sumir F, C₅; ok leitudu þá I. 31 upp: F, A, B, E; austr C₅, I. 32 um: A, B, C₅, E, I; til F. svá ofan: F, B, C₅, E, I; ofan ok svá A. 33 þá — allt: A, B (*þeir [forkortet þ:] for største delen bortsmuldret*), C₅ (*dog uden allt*), I; þaðan ríðu þeir norðr F; þeir ríðu sumir norðr E. 34 til (*efter sumir*): F, B, C₅, E, I; austr til A. 34-35 sumir — fremra: I; enn sumir ríðu í holt (*skrevet hóllt [men til dels nær ved at bortsmuldre]*) B; sumir austr í holt et fremra A, C₅, E (*dog uden í holt*); sumir it fremra austr í holt F. 36 þeir hann — flosi: C₅; hvárt þeir F, A, B, E, I. þar ekki: C₅; ekki þar F, A; ekki B; ekki þar komit eða I; nokkut þar E. 37 þann veg er: F, B, E; "þāne" (!) A; *mgl. C₅, I.* 38 þá — ráð: F (*dog uden þó*), B (*dog ráðs for ráð*), C₅, I; at flosi mun þó annat ráð (*till ráða E*) A, E.

‘taka enn ríða fyrir augu mjer, þar sem hann hefir
 ‘drepit njál föðurbróður minn ok sonu hans bræðr- 40
 ‘unga mína. ok er yðr engi annarr á görr enn
 ‘snúa apr; því at jer munuð hafa leitit langt um
 ‘skammt fram. enn segið þat kára, at hann ríði
 ‘hingat til mín ok veri hjer með mjer, ef hann
 ‘vill. enn þó at hann vili eigi austr hingat, þá 45
 ‘mun ek annaz um bú hans at dyrhólum, ef
 ‘hann vill. segið hánum ok þat, at ek mun veita
 ‘hánum slíkt er ek má ok ríða til alþingis með
 ‘hánum. mun hann ok vita þat, at vjer bræðr
 ‘erum aðilar um eptirmálit. ætlu vjer ok svá at 50
 ‘at ganga málinu, at sektir skuli verða, ef vjer
 ‘megum ráða, ok síðan mannhefndir. enn ek fer

40 njál: *F, A, C_g, E, I*; *mgl. B.* 40-41 sonu — mína: *C_g*; sonu hans *A*; bræðruna mína *F, B, E, I.* 41 yðr — enn: *F* (*hvor engi dog er udeglemt*), *A, B* (*dog uden annarr*), *C_g*; yðr engi annarr til enn *I*; sá til at *E.* 42 hafa leitit: *F, I*; leitit hafa *A, B, C_g, E.* 44 hjer: *F, I*; *mgl. A, B, C_g, E.* 45-47 enn þó — vill: *A* (*annaz feilskr. ānz*), *B* (*dog uden um*), *C_g* (*dog ef hann vil [sdl] for þó at hann vili*), *E* (*dog ef hann vill [el] hingat austr for þó — hingat*); enn þótt hann vili þat eigi, þá mun ek annaz um bú hans á dyrhólum *I*; þat *F* (*hvis original måske har haft væsentlig det samme som A osv., men med villi þat for villi, i hvilket tilfælde afskriveren er sprunget fra ef hann vill til ef hann vill*). 47 segið hánum ok: *F, C_g*; ok segit hánum *E*; segit hánum *B*; en segit hánum (þó tilf. *I*) *A, I.* 47-49 veita — með hánum: *I*; veita hánum ok ríða til alþingis *F, A, B, C_g* (*dog þings for alþingis*); ríða til þings *E.* 49 vjer: *F, A, C_g, E, I*; ek em ok ver *B.* 50 aðilar: *F, A, B, C_g, E*; "aular" (*I*) *I.* 50-52 ætlu — mannhefndir: *F*; ætlu ver svá at ganga at málinu, at sektir verði, ef ver megum ráða, ok svá mannhefndir *C_g*; ætlu ver svá ok at (*her savnes et at*) ganga máluom, at sættir (*skrevet fæt' [måske skrivefeil for fect']*) verði, ef ver megum ráða, ok síðan mannhefndir *I*; skolu ver ok svá at ganga málinu, at sektir verði, ef ver megum ráða, ok svá mannhefndir eftir þat *B*; ætlu ver ok at ganga svá eplir, at sektir skyli verða á málinu, ef ver megum ráða, ok svá mannhefndir eptir þat

‘af því hvergi nú með yðr, at ek veit, at ekki
 ‘mun gera; ok munu þeir nú vera sem varastir
 55 ‘um sik’. ríða þeir nú apr — ok funduz allir at
 hofi ok töluðu þar um með sjer, at þeir hefði
 svívirðing af fengit, er þeir höfðu eigi fundit þá.
 mörðr kvað þat ekki vera. þá eggjuðu margir, at
 fara skyldi til fljótshlíðar ok taka upp bú þeirá
 60 allra, er at þessum verkum höfðu verit. enn þó
 var því vikit til atkvæða marðar. hann kvað þat
 vera hit mesta úráð. þeir spurðu, hví hann mælti
 þat. ‘því’ segir hann ‘ef bú þeira standa, þá munu
 ‘þeir vitja þeira ok kvenna sinna; ok mun þá þar
 65 ‘mega veiða á, er stundir líða. skuluð jer nú ekki
 ‘efa yðr, at ek skal trúr kára í öllum ráðum; því

A; ætium ver svo eftir at ganga, at sektir skulu vera á málum þessum ok mannhefndir *E*. ⁵³ af — yðr: *F, B* (*dog* eigi for hvergl), *C_g^t* (*som B*), *I* (*dog* eigi for hvergl nú); nú fyrir því eigi með yðr *A*; nú eigi með yðr fyrri því um sinn *E*. ⁵³⁻⁵⁴ ekki mun gera: *F, A, B, E*; ekki (*feilskr. ek*) mun stoda *C_g^t*; til einskis mon koma *I*. ⁵⁴ nú vera: *A, B, C_g^t, E*; nú *I*; vera *F*. ⁵⁵ um sik: *F, C_g^t, I*; *mgk. A, B, E*. ríða þeir nú: *F, C_g^t, I*; síðan ríðu (*ríða E*) þeir *A, B, E*. ⁵⁵⁻⁵⁶ allir at hofi: *F, C_g^t, I*; at hofi aller *A, B*; at hofi *E*. ⁵⁶ þar um: *F*; um *A, C_g^t, E, I*; þat *B*. ⁵⁶⁻⁵⁷ hefði — fengit: *F, B*; hefði (*höfðu A*) svívirðu af fengit *A, E*; hefði (*höfðu I*) mikla svívirðing af fengit (*förinni I*) *C_g^t, I*. ⁵⁷ er — fundit þá: *F, A, B* (*dog* hefði for höfðu), *C_g^t, I*; *mgk. E*. ⁵⁸ vera: *F, A, B, E*; þannig vera *C_g^t, I*. margir: *F, A, B, C_g^t, I*; sumir *E*. ⁵⁹ skyldi: *F, B, E, I*; skyldi upp *A*; skyldu *C_g^t*. ⁶⁰ þessum verkum höfðu: *F, A, B, C_g^t*; þessum verkum hafa *E*; verkunom höfðu *I*. ⁶¹ því: *F, C_g^t, I*; *mgk. A, B, E*. ⁶¹⁻⁶² kvað þat vera: *F*; sagði (*“f.” C_g^t, I*) þat vera *B, C_g^t, I*; *“f.”*, at þetta var (*gletit i A*) *A, E*. ⁶² hví hann mælti: *F, A, C_g^t, E*; því hann mælti *I*; hví hann talaði *B*. ⁶³ ‘því’ segir hann: *F*; hann *“f.” A, E*; mörðr *“f.” I*; hann svarar (*“fv.” B, “sv.” C_g^t*) *B, C_g^t*. ⁶⁴ þeira ok kvenna sinna: *F, A, B, I*; búa sinna ok kvenna *C_g^t*; þeirra *E*. ⁶⁴⁻⁶⁵ þá — á: *F, A, B, C_g^t, I*; þar þá mega veiða þá *E*. ⁶⁵⁻⁶⁶ nú — yðr, at: *F, A, C_g^t, I*; nú ekki ifaz *i*, at *B*; ekki gefa yðr til *E(?)*. ⁶⁶ skal trúr kára: *C_g^t* (*hvor skal dog egentlig mangler — men se det*

‘at ek á fyrri sjálfan mik at svara’. hjalti bað hann svá gera sem hann hjet. þá bauð hjalti kára til sín. hann kvaðz þangat mundu fyrst ríða. þeir sögðu ok, hvat þórgeirr hafði boðit hánnum. enn 70 hann ljetz þess boðs síðar neyta skyldu enn kvað sjer vel hug um segja, ef slíkir væri margir. dreifðu þeir þá öllu liðinu. — þeir flosi sá öll tíðendi þar sem þeir vóru í fjallinu. flosi mælti ‘nú skulu vjer taka hesta vára ok ríða í braut; því 75 ‘at nú mun oss þat vel hlýða’. þeir sigfússsynir spurðu, hvárt þeim myndi duga at koma til búa

fölgende ord] "trur [t ser næsten ul som ft, og måske er skal trúr på en måde blandet sammen [ved feilskrift] k'a", I; skal trúr vera kára B; skal kára trúrr A, E; "ft' jð: (meget forskrevet, i det skriveren enten har villet rette yðr til trúr eller omvendt, i hvilket sidste tilfælde trúr er udeglemt) k'a" F. ráðum: F, A, B, C₅, E; hlutum ok öllum ráðum I. 68 svá: F, A, B, C₅, H, I; mgl. E. þá bauð hjalti: F, A, B, C₅, E; hjalti bauð H, I. 68-69 kára til sín: F, A, B; til sín kára E; kára með ser at vera C₅, I; kára at vera með ser H. 69 hann — ríða: F, A (dog kvez for kvaðz), B (dog letz for kvaðz), C₅ (dog "q̄ [s utydel]" for kvaðz — mundu mangler), E (som A); hann kvez ok þangat fyst mundu ríða I; en hann "kuozft" svá gera skldo ok ríða þangat fyst H. 69-70 þeir sögðu ok: A, B, E; þeir sögðu F, I; þeir sögðu honum H; þá s. þeir C₅. 70 hánnum: F, A, B, C₅, E, I; mgl. H. 70-71 enn — skyldu: F (ljetz feilskr. let), B, C₅ (dog "q̄z" for ljetz), I (dog kvez for ljetz); en hann kvez þess boðs síðar mundu neyta H; en hann kvez hans boðs síðarr njóta skyldu A; enn hann kvezt þess boðs síðar "vita" skyldu E. 71-72 enn kvað — segja: F; enn (ok H) kvez ("q̄" B og H, "q̄z" C₅; "q̄z þo" I) vel hugr (C₅ hörer her op) um segja B, C₅, H, I; en kvez vel mundu treysta A, E. 73 dreifðu — liðinu: F, A, B, E; ok dreifa þeir nú liði sínu öllu H; drepa þeir nú niðr liðino öllu I. 73-74 sá — fjallinu: F, A, B, I (dog sjá for sá); "fav (av í ét tegn)" öll tíðindi í fjallinu þar sem þeir vóro E; sjá nú öll tíðindin þar sem þeir vóru á fjallino H. 75 í: F, A, E, H, I; mgl. B. 76 nú — hlýða: A, B, E; nú mun oss þat vel (mgl. F) duga F, I; oss mun þat nú vel duga H. þeir: F, A, B, E, I; mgl. H. 77 spurðu: F, A, B, E, I; ".f." nú H. 77-78 þeim — sinna: F, A, B, E, I; þeir

sinna ok segja fyrir. 'þat mun mördr ætla' segir flosi 'at jer munið vitja kvenna yðvarra. ok er þat
 80 'geta mín, at þat sje ráð hans, at standa skuli bú
 'yður úrænt. ok er þat mitt ráð, at engi várr
 'skiliz nú við annan ok ríði allir austr með mjer'.
 tóku þeir þat þá til ráðs allir. ríðu þeir þá í
 braut ok fyri norðan jökul ok svá unz þeir kvámu
 85 til svínafells. flosi sendi þegar menn at draga at
 fōng svá at engan hlut skyldi skorta. flosi hældiz
 aldri um verk þessi, enda fann engi maðr hræzlu
 á hánum. ok var hann heima allan vetrinn fram
 um jól.

---

skyldo nokkut viltja búa sinna ok kvenna H. 78 ok segja fyrir: F, A, E, H, I; mgl. B. 78-79 'þat — flosi: F, A, B, E, I; flosi mælti 'þat er geta mín, at mördr ætli H. 79 kvenna yðvarra: F, B, E, H, I; búanna A. 79-80 er þat — sje: F, A, B, E, I; þat mun vera H. 80-81 bú yður úrænt: F, B, E; búin "yðr" órænt I; búin órænt A; bú "yðr" úrænt — ok ætla þeir svá at velða yðr, at þer vltit kvenna yðvarra H. 81-84 ok er þat — braut ok: A; ok er þat nú mitt ráð, at engi skilliz við annan ok ríði allir austr með mer. tóku þeir þat ráðs allir. ríðu þeir þá allir á brott ok B; "ze' þaþ raðf all' ríðv þ; þa all' avfir (av í ét tegn) x" F (hvis original måske har haft ok er þá þat mitt ráð, at engi skilliz við annan ok ríði allir austr með mer. tóku þeir þá þat ráðs allir. ríðu þeir þá allir austr ok — i hvilket tilfælde skriveren er sprunget fra þá þat til þá þat); ok er þat ráð mitt, at nú skilli engi við annan ok ríði allir austr með mer. tóku þeir nú þat til ráðs allir. ríðu þeir nú allir í brutt ok I; er þat mitt ráð, at eingi yðvarr skilli við annan ok ríði allir austr með mer. tóku þeir nú allir þat ráðs (her tilföies urigtig "z raððr") ok ríðu austr með honum ok ríðu H; ok er þat nú mitt ráð, at engi maðr skillist við annan — ok ríði austr með mjer. tóku þeir þá (her savnes þat) ráð allir. ríðu allir E. 84 unz þeir kvámu: F; austr A, B, H, I; mgl. E. 85 sendi þegar menn at: F, A, H, I; sendir menn at B; let þegar E. 86 skyldi skorta: F, A, B; skorti E, H, I. 87 verk þessi: B; verkin A, H, I; verk þetta F; verkit E. enda: F, A, B, E, H; enn þó I. maðr: A, B, E; mgl. F, H, I. 88 hann: F, A, B, H, I; mgl. E. 89 um: F, A, B, E, I (utydel.); yfir H.

132. Kári bað hjalta fara at leita beina njáls því at því munu allir trúa, er þú segir frá ok þjer sýniz'. hjalti kvaðz þat gjarna gera vilja at flytja bein njáls til kirkju. síðan riðu þeir þaðan fimmtán menn. þeir riðu austr yfir þjórsá ok 5 kvöddu þar upp menn með sjer til þess er þeir höfðu hundrað manna með nábúum njáls. þeir kvámu til bergþórshváls at hádegi dags. hjalti spurði kára, hvar njáll myndi undir liggja. enn kári vísaði þeim til, ok var þar mikilli ösku af at 10 moka. þar fundu þeir undir húðina, ok var sem hón væri skorpnuð við eld. þeir tóku upp húð-

132. ¹ bað hjalta: *F, A, B, E*; biðr (nú tilf. *H*) hjalta skeggja-son *H, I*. fara at: *A, B*; at fara at *F*; fara með ser at (ok *H*) *H, I*; *mgf. E*. ² því at — er: *F, E, I*; því at allir munu því trúa, sem *B*; því at aller munu trúa því er *A*; munu þí allir trúa, er *H*. ²⁻³ ok þjer sýniz: *F, B, H, I*; *mgf. A, E*. ³ kvaðz: *F*; "q̄"
B og H; "q̄"
I; kvez *A, E*. gjarna gera vilja: *F*; gjarna vilja gera *H*; gjarna vilja *I*; fúsliga mundu gera *A*; mundu fúsliga gera *B*; fúsliga gera mundu *E*. ⁴⁻⁵ síðan — þeir riðu: *A, B*; þaðan riðu xv menn (*mgf. I*). þeir riðu *F, I*; þaðan riðu þeir xv saman. þeir riðu *H*; síðan riðu þeir xv samann *E*. ⁵⁻⁶ ok kvöddu — sjer: *B*; þeir kvöddu þar upp með ser menn *I*; ok kvöddu þar menn upp (uppe [?] *E*) *A, E*; ok kvöddu þar menn með ser *F*; ok kölluðu þaðan menn til ferðar með ser *H*. ⁶⁻⁷ til — manna: *F, A, B, E* (þess glemt); þar til er þeir véro c saman *I*; þar til at þeir urðu nærr c manna *H*. ⁷⁻⁸ þeir kvámu: *F, H, I*; kómu þeir *A, B, E*. ⁸ at: *F, A, B, E, I*; nærr *H*. dags: *F, H, I*; *mgf. A, B, E*. ⁹ kára: *F, A, B, E, H*; *mgf. I*. njáll — liggja: *F*; njáll mundi liggja undir *B*; njáll (hann *E*) mundi liggja *A, E, H, I*. ¹⁰ kárl vísaði þeim: *F, B*; kári vísaði (sagði *H*) honum *H, I*; kárl (hann *E*) vísaði þar ("þ" [?] *E*) *A, E*. ¹⁰⁻¹¹ þar mikilli — húðina, ok: *F, A* (dog mokat for at moka), *B* (som *A*); þar mikilli ösku af mokat. þeir fundu þar undir húðina, ok *I*; mikille ösku af mokat. þar fundu þeir húðina, ok *E*; þar aska mikll. þeir mokuðu henne af, ok var þar hvíla njáls undir ok húðin *H*. ¹¹⁻¹² sem — eld: *F, A, B*; sem hón væri skorpnut af eldi *H*; sem hón væri skorpnuð við eldinn *I*; hún skorpnuð saman nokkut *E*. ¹²⁻¹³ þeir — undir: *F*

ina, ok váru þau bæði úbrunnin undir. allir lof-
 uðu guð fyrir þat ok þótti stór jartegn í vera.
 15 síðan var tekinn sveinninn, er legit hafði í millum
 þeira; ok var af hánum brunninn fingrinn einn,
 er hann hafði rjett upp undan húðinni. njáll var
 út borinn ok svá bergþóra. síðan gengu til allir
 menn at sjá líkami þeira. hjalti mælti 'hversu
 20 'sýnaz yðr líkamir þessir?' þeir svörðuðu 'þinna
 'atkvæða vilju vjer at bíða'. hjalti mælti 'ekki mun
 'mjer um þetta einarðarfátt verða. líkami bergþóru
 'þykki mjer at líkendum ok þó vel. enn líkami
 'njáls ok ásjána sýniz mjer svá bjartr, at ek hefi

(*dog, uden bæði*); þeir tóku upp húðina, ok vóro þau óbrunnin bæði
H, I; þeir tóku hana upp, ok váro þau bæði (*mgl. B*) óbrunnin
 under (húðinni tilf. *B*) *A, B*; en þau vóro óbrunnin bæði *E*.
 13-14 allir — þat: *F, A, H, I*; ok lofuðu allir guð fyrir þat *E*; allir
 lofuðu guð *B*. 14 jartegn: — "jar|tegn" *F*, "j|artegn" *A*, "járteín"
B, "j|arteign" *E*, "j|teign" *H*, "jarteign" *I*. 15 tekinn sveinninn: *F*,
A, B, E; tekinn sveinnenn úr fangi þeim *I*; sveinninn tekinn ór
 faðmi þeim *H*. í millum: *F, A, E*; í milli *I*; í meðal *H*; á
 meðal *B*. 16 einn: *B, H*; *mgl. F, A, E, I*. 17 upp: *A, B, I*; út *F*,
H; *mgl. E*. 18 út borinn: *F, A, B, E, H*; óbrunninn (!) *I*. svá: *F*,
A, B, H, I; *mgl. E*. 18-19 síðan — menn: *F, A, B, I*; síðan gengu
 allir menn til *H*; ok gengu til menn *E*. 20 líkami: *F, A, B, E, I*;
 líkam *H*. hjalti: *F, A, B, E*; hjalti skeggjason *H, I*. 19-21 mælti
 — hjalti: *F* (*dog med lítaz for sýnaz, samt uden at*), *A* (*dog "I."*
for svörðuð), *B* (*dog med sýniz for sýnaz, samt uden at*), *E* (*dog*
med sýniz for sýnaz, med svara for svörðuð, samt uden at); mælti
 'hversu líz yðr á líkami þessa?' þeir sögðoz hans atkvæða bíða.
 hjalti *H*; *mgl. I* (*í det skriveren vistnok har sprunget fra mælti til*
mælti). 21-22 ekki — verða: *F*; ekki mun mer fátt einurðar um
 þetta — því at *I*; eigi mun mer verða (*mgl. E*) einarðar skortr um
 þetta *E, H*; eigi mun mer verða einarðarfátt *A, B*. 22 líkami: *F*,
A, H, I; líkamr *B, E*. 23 líkendum ok þó vel: *F, A, B, E, I*;
 góðum líkindum *H*. 23-24 líkami — ásjána: *F, E*; njáls líkami ok
 ásjóna *H, I*; njáls ásjána ok líkami (líkamr *B*) *A, B*. 24 sýniz: *F*,
A, B, E; þiki *H, I*.

'engis dauðs manns líkama sjet jafnbjartan'. allir 25 sögðu, at svá var. þá leituðu þeir skarpheðins. þar vísuðu heimamenn til, sem þeir flosi heyrðu at vísan var kveðin. ok var þar þekjan fallin at gaffinum. ok þar mælti hjalti at til skyldi grafa. síðan gera þeir svá ok fundu þar líkama skarp- 30 hjeðins. ok hafði hann staðit upp við gaffaðit. ok váru brunnir fætr af hánnum mjök svá neðan til knjá, enn allt var annat úbrunnit á hánnum. hann hafði bitit á kampinum. augu hans váru opin ok úprútin. hann hafði rekit öxina í gaff- 35

²⁵ engis dauðs: *F, H*; engan dauðs *A, B, E*; enskis *I*. líkama: *F, A, B, E, H*; líkam *I*. ²⁶ svá var: *B, H, I*; svá væri *A, E*; "fýnd:" *F* (hvor ý synes rottet fra v, og hvor noget — snarest svá — er udeglemt). þá — skarpheðins: *F, A, B, H, I*; *mgf. E*. ²⁷ þar: *F, A, B, H, I*; þá *E*. heimamenn: *sál alle (F, A, B, E, H, I), da et "þr", der findes i F foran ordet, er udprykket.* ²⁷⁻²⁸ sem — kveðin: *F, B* (dog höfðu heyrtr for heyrðu), *I*; skarpheðins (nödvendigt indskud [jf. anden note til 132 ²⁶]), sem þeir flosi höfðu heyrtr at "v." var kveðin *E*; sem þeir flosi höfðu vísuna heyrtr kveðna *A*; er flosi hafði heyrtra kveðna "v." *H*. ²⁸ var: *F, A, B, E, I*; er *H*. ²⁹ gaffinum: *F*; "gaffaðinu" *A*, "gaffaðinu" *B*, "gaffaðinu" *E*, "gaffaðino" *H*, "gaffaðino" *I*. þar — grafa: *F* (dog leita for grafa), *A, H, I*; þá mælti hjalti, at þar skyldi grafa *B*; s. hjalti, at þar skyldi til grafa *E*. ³⁰ síðan gera þeir: *F*; síðan gerðu þeir *A, B*; ok þeir gera nú ok *I*; þeir gerðu *E, H*. ³⁰⁻³¹ þar líkama skarpheðins: *A, E*; líkama skarpheðins þar *F, I*; líkama skarpheðins *H*; þar skarpheðin *B*. ³¹ hafði — upp: *F, A, E, I*; hafði hann staðit *B*; stóð hann þar upp *H*. gaffaðit: — "gaffaðit" *F* og *A*, "gaffaðit" *B*, "gaffaðit" *E*, "gaffaðit" *H*, ooooo|"laþit" *I*, "gaffaðit" *I*. ³² fætr — svá: *F, A, B, H, I, I*; af honum fætrner *E*. ³²⁻³³ neðan til knjá: *F, A, B, E*; neðan (upp *I*) at knjám *H, I, I*. ³³ var: *H, I, I*; *mgf. F, A, B, E*. á hánnum: *F, A, B, H, I, I*; *mgf. E*. ³⁴ hann — kampinum: *F, H*; hann hafði bitit á kampi sínum *A, B, I, I*; *mgf. her E (men indskydes neden for).* ³⁵ opin ok úprútin: *F, A, H, I, I*; opin *B*; úprútin *E*. hann: *F, A, B, E, H, I*; eun hann *I*. öxina: *F, A, B, E, I, I*; öxina rimmugýgl *H*. ³⁵⁻³⁶ gaffaðit: — "gaffaðit" *F* og *A* og *B*, "gaffaðit" *E*, "gaffaðit"

aðit svá fast, at gengit hafði allt upp á miðjan fetann; ok var hón ekki af því dignuð. síðan var hann út borinn ok öxin. hjalti tók upp öxina ok mælti þetta er fágætt vápn, ok munu fáir bera
 40 'mega'. kári mælti 'sje ek mann til — hverr þera skal öxina'. 'hverr er sá?' segir hjalti. 'þór-geirr skorargeirr' segir kári 'sá er ek ætla nú 'mestan mann í þeiri ætt vera'. þá var skarp-hjeðinn færðr af klæðum; því at þau váru ekki
 45 brunnin. hann hafði lagit hendr sínar í kross ok á ofan hina hægri. díla fundu þeir á hánum

H, "gafsljapit" I, "gafsljapit" I². 36-37 svá — fetann: A, — lígeledes (men uden alit) F, B, H; svá fast, at allt hafði gengit upp á miðjan fetann I; svá fast, at gengit hafði á miðjan fetann upp I²; sem fyrr sagði. hann hafði bitíð á kapium E. 37 ok var — dignuð: F; ok var ekki dignut A, B, H, I, I²; öxin hafði ekki dignað E. 38 hann — öxin: B; hann borinn út ok öxinn E; út borin öxin A og I, "þ (herþá følger et forskrevet ord, der har nogen lighed med "borin", og som af Olavius er bleven læst brotin, men som formodentlig skal betyde borin) avxin (av i ét tegn)" F; öxin út borin H, I². 39 þetta — vápn: F, A, B, I; fágætt vápn I²; þetta er fagurt vopn E; þetta er gott vápn ok fagurt II. 40 kári mælti: F, A, H, I, I²; hvorimod B og E sætte s. kárl — den første efter til, den sidste efter replikken. 40-44 mann — öxina: F, A, B, I (dog þar mann for mann), I² (dog þann er for hverr); manninn þann er bera má öxina H; mann til at bera E. 42-43 sá — vera: F; er ek ætla nú mestan mann vera (mgl. E, H) í þeiri ætt A, B, E, H; er ek ætla nú mestan í þeiri ætt I; mgl. I². 44 færðr af klæðum: B, E, I; af klæðum A (hvor noget er glemt, formodentlig færðr); flettr af klæðunum (klæðum H) F, H, I². 44-45 því — brunnin: F, B, I; því at ekki vóro brunnin E; því at þau vóro óbrunnin H, I²; mgl. A. 45 hann — sínar: F, A (dog ok for hann), B, E, H, I²; hann hafði hendr sínar lagit I. 45-46 ok á — hægri: F, A, B, E, I, I²; mgl. H. 46-47 díla — bringunni: F; en (mgl. B, I²) tvá díla fundu þeir á hánum annan meðal herðanna (herþa I, I²) en annan á (for en annan á har B ok fyr!) brjóstinu (bringunni I²) A, B, E, I, I²; ij díla fundu þeir á hánum annan á bringunni (feilskr. b'ng) en annan í meðal herðanna H. 47-48 var — brenndr:

í millum herðanna enn annan á bringunni, ok var hvárrtveggi brenndr í kross. ok ætluðu menn, at hann myndi sik sjálfr brennt hafa. allir menn mæltu þat, at betra þætti hjá skarpheðni dauðum 50 enn þeir ætluðu; því at engi maðr hræddiz hann. þeir leituðu gríms ok fundu bein hans í miðjum skálanum. þeir fundu þar gegnt hánum undir hliðveggjum þórð leysingja. enn í vefjarstufunni fundu þeir sæunni kerlingu ok þrjá menn aðra. 55 alls fundu þeir þar bein af ellifu mönnum. fluttu þeir nú líkin til kirkju. þá reið hjalti heim ok kári með hánum. blástr kom í fótinn ingjaldi. fór hann þá til hjalta, ok græddi hann ingjald — ok

F, A, B, E, I; vóru háðir brenndir H, I². 48 ætluðu: F, A, B, E, I, I²; ætla H. 49 myndi — hafa: F, A, B, E, I; mundi sjálfr brennt hafa sik I²; muði sjálfr hafa brennt sik H. menn: F, A, B, E, I; mgl. H, I². 50 þætti hjá: F, A, B, E, I, I²; væri yfir H. 51 þeir ætluðu: F, H; ætluðu A, B, I, I²; lífs E. því — maðr: F, A, B, E, I, I²; af því at hann var hvítur sem snjórr ok eingi H. 52 gríms: A, B, E, H, I, I²; bein gríms F. bein hans: F, A, E, H, I, I²; hann B. 53-54 þeir — leysingja: F; þórð leysingja fundu þeir gegnt honum undir hliðveggjum E; þeir fundu ok þórð leysingja gegnt hánum, undir hliðveggjum B, I; en gegnt honum út undir veggjum fundu þeir þórð leysingja H; enn gegnt út undir hliðveggjum þórð leysingja I²; mgl. A. 54 enn: F, B, E, H, I, I²; mgl. A. vefjarstufunni: F, A, E, I; vefjastofunni H; vefjarstofu B, I². 55 þrjá: F, A, B, H, I, I²; fjóra E. 56 þar — mönnum: F (dog "ix." for ellifu), A, E (dog uden þar), I; af ix mönnum bein H; þar ix manna bein I²; þar xi menn B. 56-57 fluttu — líkin: F; fluttu þeir nú lík þessi I²; fluttu þeir nú bein þessa manna H; síðan fluttu þeir lík þessi (þau A, I) A, B, E, I. 57-58 þá — hánum: F, A, B, I; þá reið kári heim (forkortet v. I²) með hjalta E, I²; reið kári nú með hjalta H. 58 ingjaldi: F, H; ing. (usikkert, om dativ eller genitiv) A, E, I; ing. frá keldum H, I². 58-59 fórr — ingjald: A; (ok tilf. E) fórr hann þá (mgl. E, I²) til hjalta, ok græddi (skrevet g'd'i I²) hann hann (det ene hann mgl. i E) E, H, I²; fórr hann þá til hjalta, ok var hann (mgl. B) þar græddr B, I; oversprunget i F. 59-60 ok var — haltr: F, A; ok var þó jafnan haltr I; ok var haltr

60 var hann þó jafnan haltr síðan. kári reið í tungu til ásgríms elliðagrimssonar. þá var þórhalla heim komin, ok hafði hón þá sagt áðr tíðendin. ásgrímr tók við kára báðum höndum ok bað, at hann skyldi vera þar öll þau missari. kári kvað svá vera
 65 skyldu. ásgrímr bauð því öllu liði til sín, er at bergþórshváli hafði verit. kári segir, at þat var vel boðit 'ok skal þetta þiggja fyri þeira hönd'. var þá flutt þangat allt liðit. — Þórhalli ásgríms-
 70 hans var dauðr ok hann hafði inni brunnit, at hann þrútnaði allr ok blóðbogi stóð ór hvárritveggju hlustinni — ok varð eigi stöðvat, ok fjell

ávallt B; ok var alla æfi haltr H, I²; hann var æ haltur E.
 61 elliðagrimssonar: F, B, E, H; *mgl.* A, I, I². þá — heim: F, A, B, E, I, I² (*dog þar for heim*); þórhalla var þá heim H. 62 hón — tíðendin: F; hón (*mgl.* I²) sagt áðr tíðendin H, I²; áþr sagt tíðendin J; hón (*mgl.* B) sagt áðr þessi tíðendi A, B; hón sagt tíðindi þessi E. 63 höndum: F, A, B, E, H, I²; *mgl.* I. 63-64 ok bað — þar: B; at hann skyldi vera þar F (*hver noget — snarest ok bað — má antages at være glempt foran at*); ok bað hann (kára H) þar vera H, I²; ok (*mgl.* E) sagði, at hann skyldi þar vera A, E, I.
 64 kvað: F, A, E, H, I, I²; "f." B. 65 því öllu liði: F, A, B; því liði öllu I; þangat öllu liði E; því fólk öllu H, I². 65-66 er — verit: F, A, B, E, I; verit hafði at bergþórshváli H. 66-67 segir — hönd': *sál.* (*segir forkortet .i.*) B, I (*dog væri for var*); "f.", at þat væri vel boðit 'ok skal þat þiggja fyrir hönd þeira' A; "f.", at þat væri vel boðið ok skyldi þetta þiggja fyrir þeirra hönd E; kvað þat vel boðit ok lez þat þiggja mundu fyrir þeira hönd F; kvað þat(?) þiggja skildu fyrir þeirra hönd H. 68 var — liðit: F, A, E, I; ok var þá þangat flutt allt fólk H; var þá þangat flutt allr lýðrinn B. 69 er — sagt: F, A, B, E, I; at hann heyrði H. 70 var: F, A, B, H, I; vare E. hafði: F, A, B, H, I; hefði E. at (*foran hann*): F, A, B, E, I; *mgl.* H. 71 ok (*efter allr*): F, A, B, E, I; en H. stóð: F, A, B, H, I; stökk E. 71-72 hvárritveggju hlustinni: A, B, E, I; hvárritveggja eyranu F, H. 72 ok (*foran fjell*): F, A, B, E, I; þá H.

hann í úvit, ok þá stöðvaðiz. eptir þat stóð hann upp ok kvað sjer lítilmannliga verða 'enn þat mynda 'ek vilja, at ek hefnda þessa á þeim nökkurum, 75 'er hann brenndu inni, er nú hefir mik hent'. enn aðrir sögðu, at engi myndi hánum þetta virða til skammar. enn hann kvaðz ekki taka mega af því, hvat mælt væri. — ásgrímr spurði kára, hvers trausts hann myndi eiga ván af þeim fyrir austan 80 ár. kári segir, at mörðr valgarðsson ok hjalti skeggjason myndi veita hánum slíkan styrk sem þeir mætti ok þórgeirr skorargeirr ok þeir allir bræðr. ásgrímr sagði þat mikinn aflu. 'hvern

73 þá stöðvaðiz: *F, A, B, E, I*; staðnaði þá *H*. 74 kvað — verða: *F, A, E, H, I* (kvað *beskadiget* og sjer *bortskáret*); mælti 'lítillmannliga verðr mer *B*. enn þat: *F, B, H*; ok þat *A, I*; ok *E*. 75 ek hefnda: *F, A, B, H* (*verbet feilskr. hefða*), *I*; ver hefndum *E*. þeim nökkurum: *F*; nokkurum þeim *H*; þeim *A, B, E*; ooo *I*. 76 hann brenndu: *F, A, H, I*; njál brenndu *B*; hann brenndi *E*. er nú — hent: *F, A, B, H, I*; *mgf. E*. 77 enn aðrir sögðu: *F, B*; en aðrir svöruðu *H*; þeir "Ív." *I*; ok þeir sögðu *A*; ásgrímr s. *E*. 77-78 engi — skammar: *F, B* (*dog smánar for skammar*); engi mundi virða hánum þetta til skammar *A*, ooooooooo||þla í skamar" *I* (*der formodentlig har stemt overens med A*); eingi mundi virða honum til lítillmennsko *H*; ekki mætte virða honum þetta til skammar *E*. 78-79 enn — væri: *F* (kvaðz *forkortet q*); en hann letz ekki mega taka af því, hvat menn talaði *B*; en hann kvoz ekki munda taka af því, hvat menn mælti *H*; eu (*mgf. I*) hann (þórhallr *E*) kvað ekki mega taka fyri þat, hvat menn (vandir menn *I*; *mgf. A*) mælti *A, E, I*. 79-81 kára — ár: *B*; hvers trausts kári mundi vau eiga af þeim fyrir austan árnar *F*; kára at því, hvers trausts hann ætli vau fyrir austan ána *H*; kára, hvert ("hv" *E*) traust hann mundi eiga af (undir *I*) þeim, er (*mgf. E*) fyrir austan ár eru (*for er — eru har I* fyrir austan ár) *A, E, I*. 81-82 at mörðr — skeggjason: *F, B, H* (*dog uden at*); at (*mgf. E*) mörðr ok hjalti skeggjason *A, E*; at hjalti ok mörðr *I*. 82 hánum slíkan: *F*; hánum þann *B, H*; þeim slíkan *A, E*; þeim allan slíkan *I*. 83 mætti: *F, A, B, H, I*; hefði *E*. ok (*foran þórgeirr*): *F, A, B, H, I*; *mgf. E*. 83-84 ok — bræðr: *F, A, E, H*; ok allir þeir bræðr *I*; *mgf. B*. 84 sagði: *F*;

85 'styrk skulu vjer af þjer hafa?' segir kári. 'allan þann sem ek má veita' segir ásgrímr 'ok skal ek líf á leggja'. 'ger þú svá' segir kári. ásgrímr mælti 'ek hefi ok komit gissuri hvíta í málit — 'ok spurða ek hann at ráðum, hversu með skyldi 90 'fara'. 'þat er vel' segir kári 'eða hvat lagði hann 'til?' ásgrímr svarar 'þat lagði hann til, at vjer 'skyldim öllu kyrru fyrir halda til várs enn ríða 'þá austr ok búa mál til á hendr flosa um víg 'helga ok kveðja búa heiman ok lýsa á þingi 95 'brennumálum ok kveðja þar hina sömu búa í 'dóm. ek spurða ok gissur, hverr sækja skyldi 'vígsmálit. enn hann sagði, at mörðr skyldi sækja,

kvað A, B, E, H, I. afa: F, A, B, E, I; styrk H. 85 styrk — hafa: F, A, B (dog afa for styrk), E (dog hjá for af), I; afa skal ek eiga hjá þer H. 86-86 allan þann sem: F, I; allan þann er A, B, H; allt þat er E. 86 veita: F, A, B, E, I; veita þer H. skal ek: F, A, B, E, H; ek skal I. 87 líf: F, B; líft A, E, H, I. 'ger — kári: F, A, E, I; kári mælti 'gerðu svá' B; 'haf þú þökk fyrir, ok var mer slíks ván at þer' s. kári H. 87-88 ásgrímr mælti: I; hvor-ímod A, B, F, H have ".f." ásgrímr — A efter hefi ok, B og H foran ok spurða, F efter replikken; mgl. E. 88 gissuri — málit: A, H, I; í málit gizori "h't'oo B; gizuri í málit F, E. 89 spurða — ráðum: I; spurða ek hann ráðs F, B; spurða ek hann A, H; spurði hann E. 90-91 þat er — til? sál. (segir forkortet .f.) A (dog var for er), B (lagði således beskædiget: "lagð'oo), E (er glemt), I; vel er þat' ".f." kári 'eða hvat ".f." hann til þeirra ráða? H; hvat lagði hann til? ".f." kári E. 91 svarar: — "f." F, "f." E, "f." I; ".f." A, B; mælti H. 91-92 þat — fyrir: F, A (dog uden til og fyrir), B, E, I; öllu kvað hann kyrru skyldo fyrir H. 92 mál til: F; málit til H; til málit E, I; þá til málit B; til 'málin A. 94 helga: F, A, B, E, I; helga njálssonar H. búa heiman: F, A, B, E, I; ser búa H. ok (foran lýsa): F, B, E, H, I; en A. 95 -málum: A, B, H, I; -málunum F; -málinu E. þar — búa: F, A, B, E, H; lno sömo búa þar I. 96 ok gissur: F, A, B (l'z gizor [z næsten helt borte og hele ordet nær ved at bortsmuldré]"); ok gizur hvíta E; gizur H, I. 97 vígsmálit: F, B; vígsmálit helga H; um vígsmálit A, E, I. sagði

‘hvárt sem hánnum þætti gott eða illt “skal hann
 “því þungast af hafa, at hánnum hafa öll málin
 “verst farit hjer til. kári skal ok síreiðr jafnan 100
 “er hann finnr mörð — ok mun hann slíkt til
 “draga ok forsjá mín í annan stað” sagði gissurr’.
 kári mælti þá ‘þínum ráðum munu vjer fram fara,
 ‘meðan þeira er kostr ok þú vill fyri vera’. — svá
 er at segja frá kára, at hann mátti ekki sofa um 105
 nætr. ásgrímr vaknaði eina nótt ok heyrði, at
 kári vakði. ásgrímr mælti ‘hvárt verðr ekki svefn-
 ‘samt á nætrnar?’ kári kvað þá vísu

kemrat ullr um allar

álmsíma mjer grímur

110

— sækja: *F, A, E, I*; s., at mörðr valgarðsson skyldi sækja *B*;
 kvað mörð sækja skyldo *H*. 98 hvárt — eða: *F, H*; þótt hánnum
 þætti *A, B, E, I*. 99 því — hafa: *F, A, B*; af því þungast af hafa
E, H; þungast af hafa — því *L*. 99-100 hafa — til: *F*; hafa áðr
 öll málin verst farit *B*; heflr vest áðr farit öll málin hingat til *H*;
 hafa öll málin vest farit *A, E, I*. 100-101 ok síreiðr — mörð: *F*;
 ok síreiðr jafnan (ávallit *A*) er hann finnr hann *A, I*; ok ávallit
 síreiðr, er hann finnr hann *E*; ok síreiðr hánnum ávallt er þeir
 finnaz *B*; jafnan stríðr, er hann finnr mörð *H*. 101-102 hann —
 draga: *F*; hann slíkt allt til draga *A, E*; slíkt allt draga hann *I*;
 hann slíkt til draga allt *H*; hann slíkt allt til draga, ef hann er
 fhræddr gerr *D*. 102 ok forsjá — stað: *F, A, E, I*; ok forsjá mín
H; *mgf. B*. sagði gissurr: *sál* (verbet forkortet *f.*) *F, B, H*; *mgf.*
A, E, I. 103 þá: *F, A, B, I*; *mgf. E, H*. munu vjer: *F, A, B, I*;
 viljo ver *H*; vil eg *E*. 104 þeira er kostr: *F*; ver eigum þeira (þess
A, I) kost *A, B, H, I*; eg á þess koste *E*. ok þú vill: *F, H*; ok
 þjer villt *E*; at þú villr *B*; at þið villt *A, I*. vera: *F, A, B, E, I*;
 vera með oss *H*. 105 at segja: *F, A, B*; sagt *E, H, I*. ekki: *F,*
A, B, E, H; nær ekki *I*. 106 vaknaði eina nótt: *F*; vaknaði nótt
 eina *A, B*; vaknaði um nótt eina *E, I*; vakti nótt eina *H*. 107 ásg-
 grímr mælti: *F, A, B, E*; ásgrímr (hann *H*) mælti til hans *H, I*.
 hvárt: *F, B, H*; *mgf. A, E, I*. 108 á: *F*; um *A, B* (of), *E, H, I*.
 þá vísu: *F, A*; þá vísu þessa *B, E, I*; vísu *H*.

115 beðhlínar man ek bænir
 bauga svefn á augu
 síz brandviðir brenndu
 böðvar nausts á hausti
 ek em at mínu meini
 minnigr nial inni.

engra manna gat kári jafnopt sem njáls ok skarp-
 hjeðins. aldri ámælti hann úvinum sínum, ok aldri
 heitaðiz hann við þá.

133. Eina nótt bar svá til at svínafelli, at
 flosi ljet illa í svefni. glúmr hildisson vakði hann,
 ok var lengi áðr enn hann gæti vakit hann. flosi
 mælti þá 'kalli mjer ketil ór mörk'. ketill kom
 5 þangat. flosi mælti 'segja vil ek þjer draum minn'.
 'þat má vel' segir ketill. 'mik dreymsði þat' segir
 flosi 'at ek þóttumz staddr at lómagnúpi ok ganga
 'út ok sjá upp til gnúpsins. ok opnaðiz hann. ok

117 kári: F, A, B, E, H; hann I. 117-118 skarpheðins: F, B, H;
 skarpheðins ok bergðóru ok helga A, E, I. 118 aldri (foran ámælti):
 F, H, I; en aldri A (hvor denne sætning mangler subjectet), B, E
 (hvor aldri urígtig gentages efter hann).

133. 1-2 Eina — svefni: F, B, C₅, H; Nú er þar til máls at taka
 (E indskyder her at svínafelli), at flosi (I indskyder her at svínafelli)
 let illa í svefni eina nótt A, E, I. 2 hildisson: F, C₅, H, I; mgl.
 A, B, E. 3 ok var — vakit hann: F, B (dog uden enn), C₅ (dog
 at for enn); ok var lengi áðr en (mgl. I) hann vaknaðe A, E, I;
 mgl. H. 4 mælti — mjer: F, B (dog uden þá), C₅ (som B); það hann
 kalla (á tilf. E) A, E, I; kallaði á H. ketill: F, A, B, C₅, H, I;
 hann E. 5 þangat: F, A, B, E, H, I; "þog" C₅ (= utydeligt). segja
 vil ek: F, A, B, E, I; ek vil segja C₅, H. 6 'þat — ketill F, A,
 B, C₅, E, H; mgl. I. 6-7 segir flosi: F, A, C₅, E, H, I; mgl. B.
 7 þóttumz staddr: F; þóttumz vera A, B, E, I; væri staddr H;
 "va (a utydel.)" C₅. ganga: F, A, B, E, H, I; "z þottvz (vz utydel.)
 ek þga" C₅. 8 ok sjá: F, A, B, C₅ (utydel.), I (meget utydel.); eg
 þóttumst sjá E; ek sá H. gnúpsins: F, A, B, C₅, E, I; fjallsins
 H. ok opnaðiz hann: F, A, B, C₅, E, I; mer þótti gnúprino

‘gekk maðr út ór gnúpinum ok var í geithjeðni
 ‘ok hafði járnstaf í hendi. hann fór kallandi ok 10
 ‘kallaði á menn mína — suma fyrr enn suma
 ‘síðar — ok nemndi þá á namn. hann kallaði
 ‘fyrstan grím hinn rauða frænda minn ok árna
 ‘kolsson. þá þótti mjer undarliga við bregða. mjer
 ‘þótti hann þá kalla eyjólf bölverksson ok ljót son 15
 ‘halls af síðu ok nakkvara sex menn. þá þagði
 ‘hann stund nakkvara. síðan kallaði hann fimm
 ‘menn af váru liði, ok váru þar sigfússsynir bræðr
 ‘þínir. þá kallaði hann aðra fimm menn, ok var
 ‘þar lambi ok móðúlfr ok glúmr. þá kallaði hann 20

opnaz H. 8-9 ok gekk — var: F, A, B, C₅ (dog þar gekk for ok gekk), E, I; ok ganga þar út maðr H. 9 geithjeðul: F, A, B, C₅, E, I; geithjeðul grám H. 10 ok — hendi: F, A, B, E, H, I; mgl. C₅. 10-11 hann — kallaði: F, A, B, E, I; hann fór kallandi H; ok kall-
 aði C₅. 12 þá á: F (dog er á udeglemt), E, H; þá alla á C₅; á A, B, I. 12-13 hann kallaði fyrstan: F, A, B, E, I; fyrst kallaði hann á C₅, H. 13 frænda minn: F; mgl. A, B, C₅, E, H, I. 14-16 þá þótti — sex menn: F (dog uden menn), B (dog uden við bregða, samt uden þá efter hann), C₅ (dog, som det synes, med kalla á for kalla); þá þótti mer undarliga. mer þótti sem hann kallaði (á tilf.) E eyjólf bölverksson ok ljót son síðuhalls ok nokkura vl meun (for vi menn har E menn af voro liði) A, E, I; ok ljót son halls af síðu ok nokkora vl menn aðra. þá þótti mer undarliga við bregða. þá kallaði hann á eyjólf bölverksson H. 16-17 þá — nakkvara: A, C₅, E (dog uden þá), I; þá þagði hann nokkora stund H; þá þagði hann "v" stund B; þá þagnaði hann stund nokkura F. 17-19 fimm menn — fimm menn: B (der dog feilagtig har "óoi" [altsá vistnok .vi.] for det første fimm og ".vi." for det sidste), C₅ (der dog indskyder ketill efter þínir), I (dog uden þar); á v menn af váru liði, ok voro sigfússsynir bræðr þínir, ketill. þá kallaði hann á aðra v menn H; enn á menn mína, ok voro þar sigfússsynir bræðr þínir. kallaði hann á aðra fimm (gentaget sál. "v. fim") menn E; síðan kallaði hann v menn F og A (hvílke to membraners læsemáde synes at hidröre fra, at man er sprunget fra fimm menn til fimm menn). 19 var: F, A, B, E, H, I; váro C₅. 20 lambi ok: F, A, C₅; lambi B, E, I; lambi sigurðarson ok H. 20-21 þá — menn: F, A, C₅.

- ‘þrjá menn. síðast kallaði hann gunnar lambason
 ‘ok kol þórsteinsson. eptir þat gekk hann at mjer.
 ‘ek spurða hann tíðenda. hann ljetz kunna at
 ‘segja tíðendin. þá spurða ek hann at namni. enn
 25 ‘hann nemndiz járngrímr. ek spurða, hvert hann
 ‘skyldi fara. hann kvaðz fara skyldu til alþingis.
 ‘“hvat skalt þú þar gera?” sagða ek. hann svaraði
 ‘“fyrst skal ek ryðja kviðu enn þá dóma enn þá
 ‘“vígvoll fyrri vegöndum”. síðan kvað hann þetta
 30 ‘höggorma mun hefjaz
 ‘herðipundr á landi
 ‘sjá munu menn á moldu
 ‘margar heila borgir.
 ‘nú vex blára brodda
 35 ‘beystisullr í fjöllum

E (dog á líj for þrjá), I (dog enn líj for þrjá); þá kallaði hann á þrjá menn aðra H; mgl. B. 24 síðast kallaði hann: F, A, C₅, I; (en tilf. H) síðast kallaði hann á E, H; þá kallaði hann síðast B. 22 eptir þat: F, A, B, C₅, E, I; síðan H. 25 ek spurða: F, A, B, C₅, E; ok spurða ek H, I. 23-24 hann ljetz — tíðendin: F, B (dog tíðendi for tíðendin), C₅ (dog "q̄ [e utydel]" for ljetz); hann kvez ("q̄" A, "kvez" E) segja mundu tíðindin (tíðendi A) A, E; en hann "q̄" eingl kunna at segja H; mgl. I. 24 þá spurða ek hann: F, B, C₅, H; ek spurða hann ok I; ok spurða ek hann A, E. enn: F, B, C₅, H; mgl. A, E, I. 25 spurða (foran hvert): F, A, B, C₅, H, I; spurða hann E. 26 hann kvaðz — alþingis: F, A (dog "q̄" for kvaðz), C₅ ("q̄" for kvaðz), I (kvez for kvaðz); hann kvez (skrevet kvz.) fara skyldu til þings E; "til alþingiss" s. hann B; "ek skal fara (de to sidste ord meget utydelige og usikkre)" sagði hann "til alþingis" H. 27 sagða ek: sál. (verbet forkortet .f.) F, B, C₅, E, H; þóttumz ek segja I; s. flosi A. hann svaraði: sál. F (verbet forkortet f.), B, I (verbet forkortet f.); hvorimod C₅ sætter s. hann efter kviðu; mgl. A, E, H. 28 fyrst — kviðu: F, A, B (kviðu sál. beskadiget: "qvíð"oo), C₅, E, I; ek skal ryðja kviðu fyst H. enn þá: F, A, B ("eú þa" — begge ord fuldkommen tydelige, men dog beskadigede og nær ved at bortsmuldre), C₅, E, H; ok I. 25-26 enn þá vígvölli: A, B, E, I; þá vígvöll F, C₅; þá völi H.

‘koma mun sumra seggja

‘sveita döggi á leggi.

‘hann laust niðr stafnum, ok varð brestr mikill.
‘gekk hann þá inn í fjallit. enn mjer bauð ótta.
‘vil ek nú, at þú segir, hvat þú ætlar draum minn 40
‘vera’. ‘þat er hugboð mitt’ segir ketill ‘at þeir
‘muni allir feigir, er kallaðir váru. sýniz mjer
‘þat ráð, at þenna draum segi vit engum manni
‘at svá búnu’. flosi kvað svá vera skyldu.

Nú líðr vetrinn þar til er lokit var jólum. 45
flosi mælti þá til sinna manna ‘nú ætla ek, at
‘vjer skulim fara heiman; því at mjer þykkir sem
‘vjer munim eigi setugrið hafa mega. skulu vjer

38-39 hann laust — hann þá: *F, C₂* (*dog laust þá for laust, samt síðan for þá*); þá laust hann niðr stafnum, ok varð þá brestr mikill. (*ok tilf. E*) gekk hann þá (*agl. E*) *A, E, I*; síðan laust hann niðr járnstafnum svá fast, at mikill brestr varð af. ok síðan gekk hann *H*; síðan æpti hann svá mikit óp, at mer þótti allt skjálfa i nándir, ok löst niðr stafnum, ok varð þá brestr mikill. gekk hann þá *B*. 40-41 segir — vera: *F* (*draum minn skrevet dräv [av i ét tegu] mi*), *A* (*dog drauminn for draum minn*), *B, E, I*; ráðir draum minn *C₂*; ráðir drauminn *H*. 41 segir ketill: *sól. her (verbet forkortet .i.) F, A, B, C₂, E, I* (*hvor i övrigt det foreg. mítt er glemt*); medens *H* satter disse ord foran sýniz. 42 muni allir feigir: *F, A, B, C₂, I*; muni allir feigir vera *E*; se allir feigir *H*. er kallaðir váru: *F, A, B, C₂, E*; sem kallaðir váro *I*; er þer þóttu kallaðir *H*. 43 þenna draum: *F, A, B, C₂, E, H*; draum þenna *I*. segi vit: *F, A, B, C₂, I*; “fegio við” *H*; segir þú *E*. manni: *F, B, C₂, E, H*; *agl. A, I*. 44 flosi — skyldu: *A, B, C₂, E, H, I*; *agl. F*. 45 líðr — jólum: *F, B* (*dog leið for líðr*), *C₂* (*dog líðr á for líðr*), *H* (*dog leið á for líðr*); leið þar til vetrinn, er lokit var jólum *A, I*; leið þar til vetrinn, er komin vóro jól *E*. 46 þá: *F, C₂, H*; *agl. A, B, E, I*. sinna: *F, A, B, C₂, H, I*; *agl. E*. 46-47 at — heiman: *F, B* (*dog uden at*), *C₂, E, I*; at ver “íkm” heiman fara *H*; at ver skilim riða heiman *A*. 47-48 því — elgi: *F, B, C₂*; þíki mer sem ver munim nú (*agl. I*) varla *A, I*; þíki mjer sem nú munum ver varla *E*; mer elgi sem vær megum *H* (*þykkir udeglemt*). 48 hafa mega: *F, C₂, H* (*tíl trods for det foregående megum*); eiga *A, B,*

‘nú fara í liðsbón. mun nú þat sannaz, sem ek
50 ‘sagða yðr, at vjer myndim mörgum fyrri knje
‘ganga verða áðr enn lokit er þessum málum’.

134. Síðan bjogguz þeir heiman allir. flosi
var í leistabrókum; því at hann ætlaði at ganga.
vissi hann, at þá myndi öðrum minna fyrri þykkja
at ganga. þeir fóru heiman á knappavöll enn
5 annan aptan til breiðár enn frá breiðá til kálfafells
þaðan í bjarnanes í hornafjörð þaðan til stafafells í
lón enn þá til þváltár til síðuhalls. flosi átti stein-
vöru dóttur hans. hallr tók við þeim allvel. flosi

I; bjóða *H*. skulu: *F, B, C₂¹, H*; ok skulu *A, E, I*. ⁴⁹ nú (*foran* fara): *F, A, C₂¹, H, I*; *mgf. B, E*. nú þat: *F, A, C₂¹, E, H, I*; þat nú *B*. ⁵⁰ myndim: *F, A, C₂¹, E, I*; manim *B*; munum *H*. ⁵⁰⁻⁵¹ mörgum — verða: *A, C₂¹, H, I*; mörgum fyrri kne ganga þyrfa *B*; fyrri mörgum kne ganga verða *F(?)*; mörgum verða fyrri kne *E(?)*. ⁵¹ lokit — málum: *F, A, B*; lokit se þessum málum *C₂¹*; lokit se málum þessum *E*; þessum málum se lokit *H*; lokit væri þessum málum *I*.

134. ¹ heiman allir: *F, B, C₂¹, E*; allir heimán *I*; heiman *H*; aller *A*. ¹⁻² flosi var: *F, A, B, C₂¹, E, I*; ok var flosi *H*. ² leista-brókum: *F, C₂¹, E* (*leista- feilskr. leita*), *I*; leista-brókum *A, B*; leista-brók *H*. ³ vissi hann: *B*; því at hann vissi *H*; ok vissi hann *E*; ok hann vissi *A, I*; vissi hann (*þá tilf. F*) ok *F, C₂¹*. þá — þykkja: *F, H*; þá (*bortskáret I*) mundi öðrum minna þykkja fyrir *B, C₂¹, I*; þá mundi þikkja öðrum minna fyrir *E*; öðrum mundi þá minna þikkja fyrir *A*. ⁴ þeir fóru: *A, B, C₂¹, E, H, I*; þá fóro þeir *F*. -völl: *F, A, B, C₂¹, I*; -völlu *E, H*. ⁵ annan aptan: *F*; annat kveld *B, C₂¹, H, I*; annat kveldit *A*; þá *E*. frá breiðá til: *A, B, C₂¹, I* (*“fra [utydel.] b [her ses levning af et rj]“ooooo*); þaðan til *H*; “þil“ (*ved feilskrift enten for þá til eller þaðan til*) *E*; þá til *F*. ⁶ þaðan í: *F, A, B, C₂¹, E, I*; en þaðan á *H*. bjarna-: *F, A, C₂¹, E* (*skrevet birua*), *I*; bjarnar- *B, H*. -fjörð: *A, B, E, H, I*; “f.“ *F*, “f.“ (*som det synes*) *C₂¹*. þaðan: *F, A, B, C₂¹, H*; “þ (*beskadiget [kun den øverste del er tilbage]*)“oooo *I*; þá *E*. í: *F, A, C₂¹, E, H, I* (*næsten ulæseligt*); “þán j“ *B(?)*. ⁷ enn: *F, B, C₂¹, H, I* (*utydel.*); *mgf. A, E*. síðuhalls: *F, A, B, C₂¹, E, I*; halls af síðu *H*. ⁷⁻⁸ flosi — hans: *F, B, C₂¹, E*; flosi átti steinvöru dóttur halls *A, I*; *mgf. H*. ⁸ við þeim allvel: *F, A, B, E*; allvel við þeim *I*; við þeim vel *C₂¹*;

mælti til halls 'biðja vil ek þik, mágr, at þú ríðir
 'til þings með mjer með alla þingmenn þína'. hallr 10
 svaraði 'nú er svá orðit, sem mælt er, at skamma
 'stund verðr hönd höggvi fegin. ok er sá nú allr
 'einn í þínu liði, er nú hefr eigi höfuðs, ok hinn,
 'er þá eggjaði hins versta verks, er eigi var fram
 'komit. enn liðveizlu mína er skylt at ek leggja 15
 'til alla slíka sem ek má'. flosi mælti 'hvat leggr
 'þú nú til ráðs með mjer þar sem nú er komit?'
 hann svarar 'fara skalt þú allt norðr til vápna-
 'fjarðar ok biðja alla höfðingja liðsinnis. ok munt
 'þú þó þurfa þeira allra áðr enn þingi sje lokit'. 20
 flosi dvaldiz þar þrjár nætr ok hvíldi sik ok fór

við flosa vel H. ⁹ til halls: F, A, B, C₅, E, I; *mgl.* H. biðja
 — þik: F, A, B, C₅, E, I; þat vilda ek H. ríðir: F, A, B, C₅,
 E, I; ríðir H (*ff. næst foreg. note*). ¹⁰ þings: F, B, E, H, I; alþingis
 A, C₅. með alla: F, B, C₅, H, I; með E; ok veitir mer með
 alla A. ¹¹ svaraði: F; "f." B, E; mælti A, C₅, H, I. ¹² ok er sá
 nú: F, A, B, E, I; er sá nú H; er nú sá C₅. ¹³ þínu liði: F, C₅
 (*meget utydeligt — dog synes liði temmelig sikkert*), E, H; yðru liði
 B; þínu fóruneyti A, I. er (*foran nú*): F, A, B, E, I; at C₅ (?), H.
 hefr eigi höfuðs: F, A, B, C₅ (*temmelig utydelig*), H, I; "hef" "hofs"
 E (?). ¹³⁻¹⁵ ok hinn — komit: F; ok þá eggjaði ens verra, er eigi
 var fram komit H; ok hinn, er þá (*mgl. E*) eggjaði (*fýst* A, E, I)
 ens verra A, B, E, I; "eñ þa (*begge disse ord meget utydelige*) | egnadi
 inf vtra" (I) C₅. ¹⁵⁻¹⁶ liðveizlu — má: F, B (*dog í alla staði for*
alla), C₅ (*dog uden mína*); liðveizlu mína em ek skyldr at leggja
 til alla slíka (*for alla slíka har E "fígt allt fígt" [I]*) sem ek má
 A, E; liðveizla mín er skyldug at leggja til allt slíkt sem ek má H;
 liðveizla — þá er yðr sú innan handar, er ek má velta I. ¹⁷ ráðs:
 F, A, B, C₅, H, I; *mgl. E*. ¹⁸ hann svarar: sál (*verbet forkortet*
 .f. A, .f. E, .f. H, I) A, E, I; hallr mælti F, B ("há" "oo" | "ml" i"),
 C₅, H. ¹⁸⁻¹⁹ allt — -fjarðar: A, B, C₅, E, H; norðr allt til vápna-
 fjarþar I; allt norðr í vápnaþjórd F. ²⁰ þó — allra: F, A, C₅, E;
 þó þurfa allra þeira I; þurfa allra B, H. enn — lokit: F; þingi
 se lokit B, C₅, E; þinginu er lokit A, I; þingi lúki H. ²¹ dvaldiz
 þar F, A, H, I; dvelst þar E; dvalþiz B, C₅. sik: F, A, B, C₅, H,

þaðan austr til geitahellna ok svá til berufjarðar. þar váru þeir um nótt. þaðan fóru þeir austr til breiðdals í heydali. þar bjó hallbjörn hinn sterki. 25 hann átti oddnýju systur sörla broddhelgasonar, ok hafði flosi þar góðar viðtökur. hallbjörn spurði margs ór brennunni. enn flosi sagði hánun frá öllu görla. hallbjörn spurði, hversu langt flosi ætlaði norðr í fjörðuna. hann kvaðz fara ætla til 30 vápnaþjarðar. flosi tók þá fjesjóð af belti sjer ok kvaðz vildu gefa hallbirni. hann tók við fjenu enn

J; hesta sína E. ok fór: A, B, C_g, E, I; ok "I" F; hann fór H. 22 geitahellna: F (n forskrevet sledes, at a er rettet til n), A, B, C_g; geitnahellu E; geitahella I; geitafells H. 23 þar váru þeir: F, B, C_g, H; ok váro þar A, E, I. 24 í heydall: F, A, B, H, I; í heydal C_g; mgl. E. hinn: F, B, C_g, E, H, I; mgl. A. 25 oddnýju: F, B, C_g, E, H, I; oddrúnu A. 26 ok hafði — viðtökur: F, A, B, C_g, I (dog viðtekjur for viðtökur); flosi hafði þar góðar viðtökr E; þar hafði flosi góðar viðtökur H. 26-28 hallbjörn — görla: sál. (sagði forkortet .f.) A (dog af for ór), B, E (dog med af for ór, samt uden hánun), I; hallbjörn ".f.": margs af brennunni, en flosi s. honun gerla frá öllu H; hallbjörn spurði (forkortet fþ eller fþ.) margs ór brennunni. enn þeir (der står nemlig enten "þr" eller "þr" [r er i övrigt en mellemting af r og l]) ".f.": hánun frá öllu gjörla C_g; — F har hallbjörn spurði margs ór brennunni. en þeir s. hánun frá öllu sem gjörst, men sætter dette stykke neden for efter flosi þakkaði hánun, hvilket uden tvivl hidrører fra, at man er sprunget fra hallbjörn spurði foran margs til hallbjörn spurði foran hversu, men har opdaget feilen og søgt at rette den ved at indskyde det oversprungne efter den væsentlige del af samtalen mellem flosi og hallbjörn. 28-29 hallbjörn — ætlaði: F, A, C_g, E (dog hve for hversu), I; hann spurði, hversu flosi ætlaði langt B; hallbjörn ".f.": flosa, hversu langt hann ætlaði H. 29 kvaðz: — "q" F og A; kvez E; sagðiz B, ".f.": I; lez C_g, H. fara ætla: F, A, E, I; ætla at fara C_g; ætla B, H. 30 þá: F, A, B, C_g, E, H; mgl. I. af belti sjer: F, A, C_g, H, I; af belte sínu E; mgl. B. 31 kvaðz — hallbirni: F (kvaðz forkortet q.), C_g (kvaðz fork. q [² utydel.]); "q" vildu gefa honun H; kvez ("q" A) vilja gefa hánun A, E; ".f.": vildu gefa hánun I; gaf hallbirni B. hann: F, A, B, C_g, E, I; hallbjörn H.

kveðz þó ekki gjafar eiga at flosa 'enn þó vil ek
'vita, hverju þú vill at ek launa þjer'. 'ekki þarf
'ek fjár' segir flosi 'enn þat vilda ek, at þú riðir
'til þings með mjer ok veittir at málum mínum. 35
'enn þó á ek hvártki at telja til við þik mægðir
'nje frændsymi'. hallbjörn mælti 'því mun ek
'heita þjer at ríða til þings með þjer ok veita þjer
'at málum sem ek mynda bróður mínum'. flosi
þakkaði hánnum. þaðan fóru þeir breiddalsheiði ok 40
svá á hrafnkelsstaði. þar bjó hrafnkell þóris-son,
hrafnkels-sonar hrafnssonar. flosi hafði þar góðar

32 kveðz: E, I; "q̄" C₅, "q̄" F, "q̄" A og H; letz B. gjafar eiga: F, E ("gæf" eiga); eiga gjafir A, B, C₅, H, I. flosa: F, A, B, C₅, E, I; honum H. 32-33 enn — vita: F, A, B, I; enn vita vil eg E; ok vil ek vita C₅, H. 33 þjer: F, B, C₅, E, H; mgl. A, I. 34 fjár: F, A, B, C₅, H, I; "gæfva" E. segir flosi: sál. her (verbet forkortet .f. eller f.) F, A, B, C₅, H, I; hvorimod E sætter "f" flosi efter replikken. þat vilda ek: A, B, C₅, E, H; þat vilda I (ek vistnok blot udegiemt); vilda ek F. 35 veittir: A, C₅, H; "veit" F, B; "veit" mer E, I. 36-37 enn — frændsymi: F, A (dog uden enn), E (dog uden enn og til), I (som E); enn ek á hvárki at telja til við þik mágsemð ne frændsemi C₅; eigi af því — hvárki á ek til at telja við þik mægðir ne frændsemi H; enn þó at ek eiga hvárki at telja til við þik mágsemð ne frænnisimi, þá væntir ek, at þú manir þó þetta gera B. 37 mælti: F, A, C₅, E, H, I; "f" B. 37-38 því — helta: A, B, C₅ (dog vil for mun), E, H, I (som C₅); þat mun ek veita F. 38 með þjer: F, C₅, H; mgl. A, B, E, I. 38-39 þjer at málum: A, B, C₅, E, I; at málum þínum F, H. 39 ek — mínum: F, B, C₅, E, H; ek munda, þóttú værir bróðer minn A; þú værir bróðir minn I. 40 þaðan — heiði: B, C₅; þaðan fóru þeir yfir breiddalsheiði H; þaðan reid flosi (þann yfir I) breiddalsheiði A, I; flosi fór þaðan breiddalsheiði F; "þan fór h i beidals (I)" E. 40-41 ok svá: F, A, B, E, H; ok I; svá C₅. 41 á — staði: F, A, B, C₅, H, I; til hrafnkelsstaða E. 42 hrafnssonar: A; runólfssonar E; "ravmf (av i ét tegn) .f." I (formodentlig ved feillasning af ramnssonar); raums F ("ravmf fav i ét tegn"), B ("ra^uvmf fav i ét tegn" .f.), C₅ ("raums"), H ("raumf"). hafði: A, B, C₅, E, H, I; fekk F.

viðtökur, ok leitaði hann eptir um þingreið við hrafnkel ok liðveizlu. hrafnkell fór lengi undan. enn þó
 45 kom þar, at hann hjæt, at þórir son hans myndi ríða við
 alla þingmenn þeira ok vera í slíkri liðveizlu sem
 samþingisgoðar hans. flosi þakkaði hánnum ok fór
 í braut ok á bersastaði. þar bjó hólmeisteinn spak-
 bersason, ok tók hann allvel við flosa. flosi bað
 50 hann liðveizlu. hólmeisteinn kvað hann löngu hafa
 laun selt um liðveizlu. þaðan fóru þeir á val-
 þjófsstaði. þar bjó sörli broddhelgason bróðir

43 ok — eptir: *F, A, E, I*; ok leitaði hann *B*; hann leitaði eptir *C_g, H*. 43-44 um — liðveizlu: *F, B*; við rafnkell um þingreið ok liðveizlu *A, C_g, E, I*; um þingreið við hrafnkell *H*. 44-45 hrafnkell — þeira: *C_g* (*dog enn hrafnkell for hrafnkell*); en hann fór lengi undan. en þar kom, er hann het, at þórir "f." hans mundi ríða við alla þingmenn þeira *F*; rafnkell fór undan. en þó kom þar, at hann het, at þórir son hans mundi ríða með þingmönnum þeira *A, I*; rafnkell fór undan. enn þó kom þar, at þórir son hans mundi ríða með þingmenn þeirra *E*; rafnkell fór lengi undan. enn þó kom þar, at þórir son hans skyldi ríða við alla þingmenn þeirra (*forskrevet*) *B*; en þar kom, at hann "heit" — ok var þó lengi fyrir — ok s. hans með þingmenn þeirra alla *H*. 46 slíkri: *F, A, B, C_g, E, I*; þeirri *H*. 46-47 sem — hans: *A, B, C_g, E, I* (*dog har her den senere hånd tilføiet "aðr" over linien*); sem aðrir samþingisgoðar hans *F*; sem aðrir *H*. 48-49 í — -son: *F, C_g* (*dog á for I*); í brott ok á bersastaði. þar bjó hólmeisteinn son spakbersa *A, B, H, I* (*á bersastaði bortskåret på de to sidste bogstaver nær*); til hólmeistans (*feilskr. homstejns*) á bersastaði (*bersa- feilskr. b's*). hann var son spakbersa *E*. 49 allvel við: *F, A, B, I*; vel við *C_g, H*; allvel við þeim *E*. flosi bað: *F, B, C_g, E*; en flosi bað *H*; ok bað flosi *A*; oooooo *I*. 50-51 kvað — liðveizlu: *F*; "q" hann löngu hafa selt laun um liðveizlu *C_g*; kvað hann fyrir löngu hafa laun selt til liðveizlu *A*; s. hann fyrir löngu hafa selt lön til liðveizlu *B*; s. hann fyrir löngu laun hafa selt (*feilskr. fell*) til liðveizlu (*bortskåret på li nær*) *I*; kvað hann fyrir löngu selt laun fyrir liðveizlu *E*; kvat hann fyrir löngu hafa sett (*således, som det synes*) laun um þat ok kvat sik skyldan at velta honum *H*. 51-52 fóru — -staði: *F, A, C_g, E, I*; fór hann á valþjófsstaði *B*; fór hann til valþjófsstaða *H*. 52 sörli: *F, B, C_g, E, H, I*; "fauul (fui noget forskrevet)" *A*. broddhelgason: *A, B, C_g, E, I*; "b^od"

bjarna broddhelgasonar. hann átti þórdísi dóttur guðmundar hins ríka á möðruvöllum. þeir höfðu þar góðar viðtökur. enn um morgininn vakti flosi 55 til við sörla, at hann myndi ríða til alþingis með hánum, ok bauð hánum sje til. 'eigi veit ek þat' segir sörla 'meðan ek veit eigi, hvaðan guð- 'mundr hinn ríki stendr at mágr minn; því at ek 'ætla hánum at veita, hvaðan sem hann stendr 60 'at'. flosi mælti 'finn ek þat á svörum þínum, 'at þú hefir kvánríki'. flosi stóð þá upp ok bað taka klæði þeira ok vápn. fóru þeir þá í braut ok fjengu þar enga liðveizlu. þeir fóru fyrri neðan lagarfliót ok yfir heiði til njarðvíkr. þar bjoggu 65 bræðr tveir þórkell fullspakr ok þórvaldr. þeir

hans (forkortet) "f" F (veð feillæsníng af broddhelgas. — til trods for det følgende bróðir); mgl. H. 53 bjarna — -sonar: F, B, C₁, E, H; vígabjarna I; bjarna A. 54 hins ríka á: F, C₁; ens ríka af A, B, E, I; ríka af H. 54-55 þeir höfðu þar: A, B, C₁, E, H, I (dog uden þar); -"þr hof| ðv þr hofðv þr" F(I). 55 viðtökur: F, A, C₁, E, H; viðrtökur B; viðtekjor I. enn: F, C₁, E, H; ok A, B, I. morgininn: F, A, B, E, H, I; "mīgn (stregen over m utydelig)" C₁ (= morgin). 56 við: F, A, B, E, H, I; mgl. C₁, I. sörla: F, B, C₁, E, H, I; "faulua" A. alþingis: F, C₁; þings A, B, E, H, I. 57 bauð hánum: F, B, C₁, E, H, I; "bauð h" A. veit: F, A, B, C₁, E, I; við H. 58 sörla: F, hann A, B, C₁, E, H, I. eigi: A, B, C₁, E, H, I; "b viñ" F. 59 hina — minn: F; hinn ríki mágr minn stendr at C₁, E, H, I; ríki (mgl. A) mágr minn stendr at A, B. 59-61 því at — stendr at: F, A, B, C₁ (dog uden því at), E; því at ek ætla honum at veita H; mgl. I. 61 flosi mælti: F, A, B, C₁, E, I; mgl. H. þat — þínum: F, A, B (dog uden þat), C₁ (dog í for á), E, I; mgl. H. 62 flosi stóð þá: F; stóð flosi þá C₁, H; síðan stóð flosi A, E, I; síðan spratt flosi B. 63 þeira: F, A, B, C₁, E, I; sín H. fóru þeir þá í: F, A, C₁, E, H; ok fóru þeir í I; fóru þeir þaðan á B. 64 þar: F, A, B, C₁, E, I; mgl. H. þeir fóru: C₁, H; fóru þeir F, A, B, E, I. neðan: F, A, B (oo"ðan [ð beskafiget]), C₁, E, I; norðan H. 65 yfir heiði til: F; um heiði til A, B, C₁, H; heiði til I; um heiði fyrri neðan E(I). 66 þórvaldr: A, E, I; þórvaldr bróðir

váru synir ketils þryms, þiðranda-sonar hins spaka, ketils-sonar þryms, þóris-sonar þiðranda. móðir þeira þórkels fullspaks ok þórvalds var yngvildir
 70 þórkels-dóttir fullspaks. flosi hafði þar góðar viðtökur. hann sagði þeim bræðrum deili á um erendi sín ok bað þá liðveizlu. enn þeir synjuðu áðr enn hann gaf þeim þrjár merkr silfrs hvárum þeira til liðveizlu. þá játuðu þeir at veita flosa.
 75 yngvildir móðir þeira var hjá stödd, er þeir hjetu alþingisreiðinni, ok grjet. þórkell mælti 'hví grætr þú, móðir?' hón svarar 'mik dreymði, at þórvaldr 'bróðir þinn væri í rauðum kyrtli — ok þótti

hans *F, B, C₅, H*. 67 þryms (på det første sted): *A, B, E, I*; *mgf. F, C₅, H* 67-68 þiðranda- — þiðranda: *F, A, C₅, H* (dog urigtig þiðranda-sonar for tilnavnet þiðranda); "þonf .f. þiðranda | .f. iuf spaka ketlf .f. þrjmf. þonf .f. þiðranda" *I*; þiðrandasonar ins spaka *E*; "þóisff .f. þiðranda" *B* (hvis original måske har haft det samme som *I*, og hvor en afskriver da har sprunget fra þóris-s. þiðranda til þóris-s. þiðranda). 69 þórkels — var: *F, B* (dog her ketils for þórkels), *E, H, I*; bræðra þórkels ok þórvalds var *C₅*; þórkels ok þórvalds het *A*. 70 þórkels-dóttir: *F, C₅*; dóttir þórkels *A, E, H, I*; dóttir ketils *B*. 70-71 góðar viðtökur: *F, A, B, C₅, E, H*; "g. v tekio:" *I*. 71 hann: *F, A, B, C₅, E, I*; ok *H*. 71-72 bræðrum — sín: *F, C₅*; bræðrum deili á eyrendum sínum *H*; deili (deild *I*) á um erendi sín *A, I*; eyrendi sín *B*; á um ferð sína *E* (hvor et ord som deili må være udeglemt). 73 enn (efter áðr): *F, H*; *mgf. A, B, C₅, E, I*. þeim: *F, B, C₅, H*; hvorimod dette (her ikke nødvendige, men dog formentlig oprindelige) ord *mgf. A, E, I*. 74 til liðveizlu: *F, A, B, C₅, E, I*; *mgf. H*. flosa: *F, A, B, C₅, E, I*; honum lið *H*. 75-76 hjá — grjet: *F* (dog uden stödd), *B* (dog við for hjá), *C₅, H* (dog þá hjá for hjá, samt hón for ok); hjá stödd. hón gret, er hón heyrði, er (at *I*) þeir hetu alþingisferðinni *A, I*; hjá stödd. hón gret, er þeir hetu alþingisreiðinne *E*. 76-77 mælti — móðir?: *A, B, C₅, E, H, I*; spurði, hví hón "grét" *F*. 77 hón svarar: *F, B* ("hó .f."), *C₅* ("hó .f."), *I* ("hó f.v."); "því" sagði hón 'at *H*; hvorimod *E* sætter ".f." hón efter dreymði; medens *A* ikke har noget tilsvarende. 77-78 þórvaldr — væri: *A, B, C₅, E*; þórvaldr bróðir þinn var *F, H*; mer þótti þórvaldr bróðir þinn vera *I*.

‘mjer svá þröngr vera sem saumaðr væri at
 ‘hánnum. mjer þótti hann ok vera í rauðum hosum 80
 ‘undir — ok vaftit at vandum dreglum. mjer þótti
 ‘illt á at sjá, er ek vissa, at hánnum var svá úhægt,
 ‘eða ek máttu ekki at gera’. þeir hlógu at ok
 kváðu vera loklausu og sögðu geip hennar ekki
 skyldu standa fyri þingreiðum sínum. flosi þakkaði 85
 þeim vel ok fór þaðan til várnaþfarðar — ok kvámu
 til hofs. þar bjó bjarni broddhelga-son, þórgils-
 -sonar, þórsteins-sonar hins hvíta, ölvis-sonar,
 eyvalds-sonar, óxnaþórissonar. móðir bjarna var

70 svá þröngr vera: F (“þröngr“ for þröngr), A, B, C₅, E, I; vera svá þröngr H. 80 hann ok: F, A, B, C₅, H, I; ok hann E. 84 undir: F, A, I; mgl. B, C₅, E, H. vaftit at: A, B, C₅, H; vaftit I; “vaftit at“ F; “vaftit at hím“ E. mjer þótti: F, A, B, C₅, E; ok mer þótti H; þótti mer I. 82-83 illt — máttu: F, B (dog uden á og svá), C₅ (dog [urigtig] at á at for á at), E (dog med sá for vissa, samt uden svá), H (dog at for et), I (dog med at for á at, samt uden er ek vissa); allt á at sjá, sem hánnum væri mjög úhægt, en ek máttu þó A. 88 gera: F, A, B, E, H, I; hafa C₅. 84-85 kváðu — standa: B (loklausu skrevet lóc lávfv [av i ét tegn]), E (der i stedet for loklausu har “lavkleýfv [av i ét tegn]“); kváðu vera “lokleyfu“ — sögðu geip hennar ekki skyldu (standa mangler) A; “q“ vera “loklofv“ ok “f.“, at ekki skyldi geip hennar standa C₅; “qðv vá vitlavfv (av i ét tegn) z qðv geip har skyldi (!) standa F (ordforbindelsen forstyrret og negtelsen udglemt); kölluþo “lok-lavfv (av i ét tegn)“ ok geip hennar — “f.“, at þat skyldi ekki standa I; kvóðu “lokleyfu“ hennar ok kvóðu slíkt ekki skildu standa H. 85 þingreiðum sínum: B, C₅, H; þingreiðum þeira F; þingreið sinni A; þingreið þeira E, I. þakkaði: F, B, C₅, E, H, I; þakkar A. 86 vel: F, A, C₅, E, H, I; val B. fórr: F, C₅, E, H, I; “f“ A; mgl. B. kvámu: A, C₅, C_x, H; kom F, B, E, I. 87-88 þórgils-sonar: F, A, C₅, H; mgl. B, C_x, E, I. 88 hins: F, A, B, C₅, C_x, E, I; mgl. H. 89 eyvalds-: F (“áývallz“), B (“eyvallðz“), C₅ (“eyvallz“), C_x (“eyvallz [noget afbleget, men sikkert]“), E (“eyvallðz“ eller “eyvallðz“), I (som B); “geývallðz“ H; “auvallz“ A (máske ved feilæsning af auvalds). Landnáma kallar denne mand óvaldr.

90 halla lýtingsdóttir. móðir broddhelga var ásvör
 dóttir þóris grautatla-sonar, þóris-sonar þíðranda.
 bjarni broddhelgason átti rannveigu þórgeirs-dóttur,
 eiríks-sonar ór goddölum, geirmundar-sonar, hró-
 alds-sonar, eiríks-sonar örðigskeggja. bjarni tók
 95 við flosa báðum höndum. flosi bauð bjarna fje
 til liðveizlu. bjarni mælti 'aldri hefi ek selt karl
 'mennsku mína við fjemútu eða liðveizlu. enn
 'nú er þú þarft liðs mun ek gera þjer um vin-
 'veitt ok ríða til þings með þjer ok veita þjer sem
 100 'ek mynda bróður mínum'. 'þá snýr þú öllum vanda
 'á hendr mjer' segir flosi 'enn þó var mjer slíks

óxna-: — "avxna (av í ét tegn)" F og I, "avxna (av í ét tegn)" B, "auxna" A og Cx (det første a noget utydeligt), "oxna" C₂ og E (o utydeligt); "eyrna" H (?). ⁹⁰ var (foran ásvör): F, A, B, C₂, Cx, E, H; het I. ⁹¹ þóris-sonar: F, A, B, C₂, E, H, I; "þouf (f utydeligt)" Cx (der synes at opfatte dóttir — þíðranda således: dóttir þóris grautatla, sonar [her står "fon" -- ikke "f."] þóris þíðranda). þíðranda: F, A, B, C₂, Cx, E, I; "þíðranda .f." H. ⁹² ór goddölum: — "o: godðavlv (av í ét tegn)" F, "ó: gíðð dól" B, "vr guð ðaulú" H, "o: (meget utydeligt) goþðavlv (av í ét tegn, g meget uformeligt og o usikkert, da det næsten ser ud som sammen-skrevet av)" I; "íguððolú" A, "íguð ðaulum" Cx, "ígvð | ðaulv" C₂; mgl. E. ⁹³⁻⁹⁴ geirmundar-sonar, hróalds-sonar: F, A, B, C₂, Cx, H, I; mgl. E. ⁹⁴ örðig-: — "avrdig (av í ét tegn)" F, "ávírdig (av í ét tegn)" B, "aurþig" Cx, "avrdig (av í ét tegn)" E, "avrþig (av í ét tegn)" I; "aurðú" A, "aurðv" C₂; "aurgú" H. ⁹⁶⁻⁹⁷ mætti — liðveizlu: F, A (dog ne svá for eða), B (dog ne for eða), C₂ (som B), Cx (som B og C₂), E (dog ".f." for mætti, samt ne for eða), I (som A — dog ".f." for við, meðens mína er bortskáret); s. ok kvez aldri hafa selt karlmennsku sína við femútu H. ⁹⁸ liðs: F, A, B, C₂, Cx; liðveizlu E, H; oooo I. ⁹⁹⁻⁹⁹ mun — vinveitt ok: F, A, B, Cx, E (dog uden um), I (mun bortskáret); mun ek gera þer liðveizlu vinveitta ok C₂; vil ek H. ⁹⁹ með þjer: F, B, C₂, Cx, H; mgl. A, E, I. ¹⁰⁰ ek: F, A, B, C₂, E, H, I; mgl. Cx. ¹⁰⁰⁻¹⁰¹ þá — flosi: F, A, B, Cx, I; flosi mætti þá snýr þú öllum vanda mer á hendr C₂; flosi mætti 'nú snýr þú vandanum mer á hendr H.

‘at þjer ván’. þaðan fóru þeir flosi til krossavíkr. þar bjó þórkell geitisson. þórkell var vinr flosa mikill áðr. flosi sagði hánum erendi sitt. þórkell kvað þat skylt vera, at hann veitti hánum slíkt er ¹⁰⁵ hann væri til færri — ok skiljaz eigi við hans mál. þórkell gaf flosa góðar gjafar at skilnaði. þá fór flosi norðan ór vápnafirði ok upp í fljótsdalshjarað ok gisti at hólmssteins spakbersasonar. flosi sagði hánum, at allir hefði vel staðit ¹¹⁰ undir hans nauðsyn ok erendi nema sörlri broðdhelgason. hólmssteinn kvað þat til þess bera, at

¹⁰² ván’: F, A, B, C₅, C_x; ván’ s. hann I; ván, at þú mundir ólíkr flestum öðrum í þínum dreingskap’ H. þaðan — flosi: F, H; þaðan fóru þeir C₅; síðan fór flosi A, B, C_x, I. ¹⁰³ þar — -son. þórkell: C₅; þar bjó þórkell geitisson. hann I; þórkell geitisson F, A, B, C_x, H. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ vinr — áðr: C₅ (flosa mikill skrevet lí’ fíll [men utydeligt]); vin flosa mikill H; vin hans mikill áðr F; vin hans mikill B (her er “að:” nemlig underprikket og overstreget), C_x; vin þeira mikill áðr A; mikill vin þeira áþr I. ¹⁰⁴ flosi — sitt: F, B, C_x, I; flosi “f.” eyrindi sitt C₅; flosi “f.” hánum erendi sín A; hann sagði honum sitt erendi H. þórkell: F, A, B, C₅, C_x, I; en þórkell H. ¹⁰⁵ at hann veitti: F, B, C₅, C_x, H (verbet synes feilskrrevet ventt); at velta A; mgl. I. slíkt er: A; slíkt sem F, I; slíkt allt, sem B; allt slíkt sem C_x; allt líð slíkt sem C₅; slíkt er hann mætti ok H. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ ok — mál: F, A, C₅, C_x, H, I; mgl. B. ¹⁰⁸ þá fór flosi: A, I; þaðan fór flosi B, C₅, C_x, H; þaðan fóru þeir F. norðan — -firði ok: A (norðan forkortet nord^o, snarere end nord^o. [rimeligvis er norðan ór vápnafirði en rettelse af den meget gamle fejl, der findes i membranerne]); norðr til vápnafjarðar ok F, B, C₅, C_x, H; mgl. I. ¹⁰⁹ gisti: A, B, C₅, C_x, H, I; gistu F. -bersa: A, B, H, I; -höðvars- F, C₅, C_x (noget utydel. men sikkert). ¹¹⁰ flosi sagði hánum: F; ok sagði hánum C₅, H; ok sagði A, B, C_x, I. ¹¹⁰⁻¹¹¹ at — erendi: F, B (dog uden at); C₅ (dog höfðu for hefði), C_x (dog undir staðit for staðit undir); at aller höfðu vel staðet under hans nauðsyn A; at allir hefði vel undir staðit hans nauðsyn I; at allir “hauðföng” höfðu vel staðit undir hans eyrendi H. ¹¹¹ sörlri: F, B, C₅, C_x, H, I; “fauur” ¹¹¹⁻¹¹² broðdhelgason: A (broðð h^o f. [ð forskrevet, og synes rettet

hann væri engi ofstopamaðr. hólmsteinn gaf flosa
 góðar gjafar. flosi fór upp ljótsdal ok þaðan suðr
 115 á fjall um öxarhraun ok ofan sviðinhornadal ok út
 með álptafirði fyrri vestan. ok lauk flosi eigi ferð
 fyrr enn hann kom til þvátár til halls mágs síns.
 þar var flosi hálfan mánuð ok menn hans ok hvíldu
 sik. flosi spurði hall, hvat hann legði nú til ráðs
 120 með hánum — hversu hann skyldi nú með fara eða
 breyta högum sínum. hallr mælti þat ræð ek,
 'at þú sjer heima við bú þitt ok sigfússsynir
 'enn þeir sendi menn til at skipa til búa sinna

fra 117); bróðir hans (hólmsteins II) F, B, C₂, C_x, H, I — *jf. anden note til*
 134 52. 112 kvað — þess: F, A, C_x, H, I; "á" þat til C₂; ".i." þat til B.
 113 væri: F, B, C₂; var A, C_x, H, I. 114 gjafar: F, A, B, C₂, H, I;
 "gíaf" at fkiplnadrí C_x (sikkert i det hele, men mindre sikkert i nogle
 enkeltheder). flosi fór upp: A, C₂; fór flosi upp F; flosi fór þá
 upp I; flosi fór (þaðan tilf. C_x) upp í B, C_x, H. 114-115 suðr á: F,
 A, C₂, C_x, I; upp á B; suðr um H. 115 öxarhraun: A, B, C₂, C_x
 ("aux" utydeligt); öxnahraun F(?) ; "eyi" hraun" H (eyi ósýntlig urig-
 tig læsning af eyx); öxarheiði I. ofan: F, A, B, C₂, C_x, I; ofan
 um H. sviðin-: A, B, C₂, C_x, I; "Ivinih" F (ved fejlshrift); *mgf. H*
(hvort í övrigt det følgende horna er noget beskadiget og utydeligt).
 116 með álptafirði: A, B, C₂, C_x, H, I; um álptafirð F. vestan: F,
 A, B, C₂, C_x, I; vestan fram H. 116-117 lauk — fyrr: A; lauk flosi
 eigi fyrr I; lauk eigi fyrr F, B, C₂, C_x; ietti eigi fyrr ferðinne H.
 118 þar var flosi: A, B, C₂, C_x (flosi ulæseligt [men der synes, efter
 pladsen at dømme, at have stået "fl"]); I; ok þar var flosi H; þar
 var hann F. menn hans: F, A, B, C₂, C_x, I; hans meun H.
 hvíldu: A, B, C₂, C_x, H, I; hvíldi F. 119-120 legði — hánum: F,
 B (dog uden nú), C₂, C_x (med hánum ulæseligt), H (dog råda for
 ráða), I (som B); lagðe (?) til ráðs A. 120 nú: F, C₂; *mgf. A, B, C_x,*
H, I. með fara eða: F; með fara ok A, C_x, H; með fara at I;
mgf. B, C₂. 121 mælti: F, A, C₂, C_x, H, I; ".i." B. ek: F, A, B,
 C₂, H, I; ek þer C_x. 122 sjer: F, A, B, C₂, H, I (r ulæseligt);
 "lidd" (?) C_x. við bú þitt: F, A, B, C₂, C_x, I; *mgf. H.* ok: F,
 A, B, C₂, C_x, I; ok svá H. 123 þeir — sinna: F (dog ser det første
 til ud som "i" og synes altså at gå ud), A (dog uden þeir), B (af
 sinna er kun "na" tilbage), C₂, C_x, I; þeir fál menn til búa sinna

‘enn þu farið heim at sinni — enn þá er þu ríðið
 ‘til þings, ríðið allir saman ok dreifið ekki flokki 125
 ‘yðrum. fari þá sigfússsynir at hitta konur sínar.
 ‘ek mun ok ríða til þings ok ljótr sonr minn með
 ‘alla þingmenn okkra ok veita þjer slíkt lið sem
 ‘ek má mjer við koma’. flosi þakkaði hánú. 130
 hallr gaf hánú góðar gjafar at skilnaði. flosi fór
 þá frá þvátta. ok er ekki um hans ferð at tala
 fyrr enn hann kemr heim til svínafells. er hann
 þá heima þat er eptir var vetrarins ok sumarit
 allt til þings framan.

135. Nú er þar til máls at taka, at kári
 sölmundarson ok þórhallr ásgrímsson riðu einn
 hvern dag til mosfells at finna gissur hvíta, hann

at annaz þar um *H.* 124 þu farið: *B, Cx* (‘‘þ’ far^t [e^t utydeligt]’);
 farit *F*; er ríðit *A, C₂, I*; þer ríðit nú *H.* er: *F, A, B, C₂, Cx, I*;
mgk. H. 125 þings: *F, A, B, C₂, Cx, H*; alþingis *I.* ríðið allir saman:
F, A, C₂, Cx, I; ríðit (farit *B*) allir samt *B, H.* 126 hitta: *F*; sinna *A,*
B, C₂, Cx, H, I. 128 alla — okkra: *F, B, C₂, Cx, H*; þingmenn
 mína alla þá er ek fæ *A*; þingmenn mína ok alla (*meget utydel.*)
 þá sem ek fæ *I.* þjer slíkt lið: *F*; þer lið slíkt *A, B, C₂, Cx,*
H (af þer lið er kun en utydelig levning af et bogstav [et þ?] til-
 bage); líþ slíkt *I.* 129 mjer við koma: *F, A, B, C₂, Cx, I*; við
 komaz *H.* 130 hallr: *F, C₂, H*; en hallr *A, B, Cx, I.* góðar gjafar:
F, B, C₂, Cx, H, I; gjafir góðar *A.* 131 þá: *F, A, B, C₂, Cx, I*;
 nú *H.* 131-132 ekkl — fyrr: *F* (*dog ferðir for ferð*), *A, I* (*dog ferð*
hans for hans ferð); ekkl um hans ferð fyrr at tala *B*; nú ekkl at
 segja frá ferðum hans fyrr *C₂*; ekkl frá því at segja fyrr *H*; ekkl
 getiþ um ferð hans fyrr *Cx.* 132 kemr: *F*; kom *A, B, C₂, Cx, H, I.*
 er (foran hann): *F, B, C₂, Cx, H, I*; var *A.* 133 er eptir var: *F, A,*
B, Cx; sem eptir var *H*; er eptir er *C₂, I.* 133-134 sumarit —
 framan: *A, B, C₂, Cx, I* (*dog alþingis for þings*); um sumarit allt til
 þings *F*; allt sumarit til þings *H.*

135. 1-2 Nú — ásgrímsson: *A, I*; Þórhallr ásgríms. ok kári
 sölmundars. *F, B, C₂, Cx, H.* 2 riðu: *F, A, I*; ríða *B, C₂* (a *uty-*
deligt), *Cx, H.* 2-3 einn hvern dag: *F, B*; einn dag *C₂, Cx, H*; *mgk.*
A, I. 3 at — hvíta: *F, B, C₂, Cx, H*; þar bjó glzurr hvít *A, I.*

tók við þeim báðum höndum. ok váru þeir þar
 5 mjök langa hríð. þat var einu hverju sinni þá er
 þeir gissurr tóluðu um brennu njáls, at gissurr
 kvað þat allmikla giptu, er kári hafði í braut komiz.
 þá varð kára vísa á munni

                  hjálmskassa fór hvesir
 10 herðimeidr af reiði
                   út ór elris sveita
                   úfúss njáls húsa
                   þá er eldgunnar iuni
                   oddrunnar þar brunnu
 15 menn nemi mál sem ek ioni
                   mín harmsakar tína.

þá mælti gissurr 'varkunn er þat, er þjer sje
 'minnisamt. ok skulu vit nú ekki um tala fleira
 'at sinni'. kári sagði, at hann ætlaði þá heim at

⁴ við — höndum: F, A, B, C₅, C_x, I; vel við þeim báðum II.
⁴⁻⁵ þeir þar mjök: F, B, C₅, I; þeir þar at hans mjök A; þeir þar
 C_x; "þ" mi" ~~~~~ II. ⁵ þá: F, A, B, C_x, H, I; at þá C₅. ⁶ gissurr
 (foran tóluðu): F, B, C₅, C_x; gizzurr hvítu H; mgl. A, I. um
 brennu njáls: F, C₅, C_x, I (utydel.); um brennuna njáls A, II; til
 njálsbrennu B. ⁷ kvað — giptu: F; kvað þat (mgl. C_x) vera all-
 mikla giptu C₅, C_x; kvað þat vera mikla giptu A; ~~~~~"giptu
 (g beskadiget) mikla" I; kvat (kv ulaseligt) þat mesta gipta (!) verit
 hafa H; ".f." vera allmikla giptu í "vörðna" B. hafði — komiz: F,
 A, B (dog á for I), C₅ (til dels utydelig, især í braut [synes skrevet
 ib^o]), C_x (dog uden I), I; komiz á braut H. ⁸ á: F, B, C₅, C_x;
 ~~~~~ II; ooo I; mgl. A (sikkert ved uagtsomhed). ¹⁷ gissurr: F, A,
 C_x; gizzurr hvítu B, C₅, H. þat — sje: F; þat, at þer se A; at
 þer se B, C_x; at þer se þat C₅; þer á því, þótt þer se þat II.
¹⁸⁻²⁰ skulu — mælti: A; "t'u" ÷ (tegnit over v utydeligt) nu ecki
 vm tala fleira at hín k^o f. a. (f. a. temmelig utydeligt) at h^o etlaði
 heim at rípa | GIZ (tegnit over z meget utydeligt) G^o C_x (ogsaa pð
 andre steder, end de anførte, er skriften noget utydelig); skulu ver
 nú ekki fleira til tala at sinni. kári segir, at hann vill heim ríða.
 gizzurr mælti B; skulu ver þar ekki um tala fleira (for um tala fleira

ríða. gissurr mælti 'ek mun nú gera mjer dælt 20
 'um ráðagerð við þik. þú skalt eigi heim ríða.
 'enn þó skalt þú í braut ríða ok austr undir eyja-
 'fjöll at finna þórgeir skorargeir ok þórleif krák.
 'þeir skulu ríða austan með þjer; því at þeir eru
 'aðiljar sakanna. með þeim skal ríða þógrímr 25
 'hinn mikli bróðir þeira. jer skuluð ríða til marðar
 'valgarðssonar. skalt þú segja hánun orð mín til,
 'at hann taki við vígsmáli eptir helga njálsson á
 'hendr flosa. enn ef hann mælir nökkuru orði í
 'móti þessu, þá skalt þú gera þik sem reiðastan 30
 '— ok lát sem þú munir hafa öxi í höfði hánun.
 'þú skalt ok í annan stað segja á reiði mína, ef

har H fleira um tala) at sinni'. kári s, at hann mundi heim ríða
 (utydel. C₂). gizzurr mælti C₂, H; mgl F. 20 ek mun nú: A, B, C_x;
 ek mun C₂, H; skal ek nú F (jf. næst foreg. note). 21 um — þik:
 F, A, C₂; við þik um ráðagerð (snarere enð ráðagerðir) C_x; um
 ráðagerð slíka við þig H; um ráðagerðir við þik B. 21-22 þú skalt
 — austr: F, C₂ (dog á for í), C_x; þú skalt eigi heim ríða. en þó
 skaltú nú í brott ríða, ef þú vill. þú skalt allt austr í holt ríða A;
 skalt þá (!) nú heim ríða ok síðan á braut. þú skalt ríða austr H; þú
 skalt ríða austr B. 23 þórgeir — krák: F, C₂, C_x; þá þórgeir
 skorargeir ok þórleif krák A; þórgeir skorargeir ok þórleif krák
 bróðr hans B; þórgeir skorargeir ok þórleif krák ok þógrímr inn
 mikla H (hvilken læsemåde synes den naturligste i og for sig. Jf. note
 135 25-26). 24 austan: F, A, B, C₂, C_x; austr (!) H. því at: A, B,
 C₂, C_x; mgl F, H. 25 sakauna: F, B, C₂, H; allra sakanna A; málsins
 C_x. 25-26 með — þeira: F, A, B (dog yðr for þeim), C₂, C_x (dog
 "h'm" for þeim); mgl H (jf. note 135 23). 26 jer skuluð: A, B, C₂,
 C_x, H; þeir skulu F. 27 skalt þú: A, B, C₂, C_x; ok F, H. 28 vígs-
 máll: F, A, B, C₂, H; vígsmálinu C_x. njálsson: F, B, C₂, C_x, H;
 mgl. A. 29 hendr: F, A, B, C₂, H; hönd C_x. nökkuru orði í:
 F, C₂, C_x, H; nökkuru "óíðá" á B; nökkurt orð í A. 31 lát: A, B,
 C₂, C_x; láta F; láta þá H. þú (foran munir): F, A, C₂, C_x, H;
 mgl B. hafa: F, A, B, C₂ (utydel.), C_x; "þa geg" hafa" H (geg"
 = gegnt?). 32 í annan — á: F, C₂; segja á H; segja í annan
 stað A, B, C_x. mína: F, A, B, C_x, H; þína (!) C₂.

‘hann lætr illa at komaz. þar með skalt þú segja,
 ‘at ek mun láta sækja þórkötlu dóttur mína ok
 35 láta hana fara heim til mín. enn þat mun hann
 ‘eigi þola; því at hann ann henni sem augum í
 ‘höfði sjer’. kári þakkaði hánnum sína ráðagerð.
 ekki talaði kári um liðveizlu við hann; því at hann
 ætlaði, at þat myndi hánnum fara vinveittliga sem
 40 annat. kári reið þaðan austr yfir ár ok svá til
 fljótshlíðar ok austr yfir markarfljót ok svá til
 seljalandsmúla. þeir ríða austr í holt. þórgeirr
 tók við þeim með hinni mestu blíðu. hann sagði
 þeim um ferðir flosa ok hversu mikit lið hann

33 lætr illa at: *F, C₂, H*; vill láta illa at þessu *A*; vill eigi at þessu láta vel *B*; vill eigi láta at þessu vel *C_x*. þar — segja: *F, A, B, C_x*; þú skal ok þat segja með *C₂*; þú skalt ok segja þat með *H*. 34 ek — mína: *F, B, C_x*; ek mun láta sækja dóttur mína þórkötlu *C₂*; ek mun sækja þórkötu dóttur mína *A*; þorkatla dóttir mín skal heim fara *H*. 35 láta hana: *F, B* (hana feilskr. $\bar{h}$), *C₂, H*; láta *A*; *mgl. C_x*. mun: *F, A, C₂, C_x, H*; ”ma“ *B* (dog har her mulig stået mū, da en streg over a kan være bortsmuldret). 36 eigi þola: *F, A, B, C₂, C_x*; þola eigi *H*. því at hann: *F, A, B, C_x, H*; ”þ h (utydeligt — især tværstregen — og tæt forbundet med det følgende ”aū”)“ *C₂(?)*. augum: *F, A, B, C₂*; augunum *C_x, H*. 37 þakkaði hánnum sína: *F, A, B, C₂, C_x*; ”þakkaa(?) um vei“ *H*. 38-40 ekki — annat: *A*; ekki talaði (”saðr“ *F*) kári um liðveizlu við hann — því at hann ætlaði (þú tilf. *F*), at hánnum mundi þat (skrevet þ [liðt beskædiget] i *B*) fara vinveittliga (*mgl. B*) sem annat *F, B*; ekki talar kári um liðveizlu við hann — því at hann ætlaði, at eigi mundi þurfa *C_x*; *mgl. C₂, H*. 40 reið þaðan: *F, A, B, C₂, C_x*; ríðr nú *H*. 40-42 ár — -fljót: *F* (dog ”þat“ [ved feilskrift for ”þan“ = þaðan] for svá), *A, B, C₂* (temmelig utydel.), *H*; markarfljót ok svá til fljótshlíðar *C_x(?)*. 42 ríða: *F, A, B*; ríða nú *C₂, C_x, H*. þórgeirr: *F, A, C₂, C_x, H*; þorkell *B(?)*. 43 við — blíðu: *F, B, C₂, C_x*; við þeim báðum höndum *A*; vel við þeim *H*. hann: *F, A, B, C_x*; ok *C₂, H*. 44 um ferðir: *F, A, C₂* (der synes i alt fold at stå ”v f’ð”); um ferð *C_x*; frá ferðum *B*; allt um ferðir *H*. ok (foran hversu): *F, A, B, C_x*; ok sagði *H*; *mgl. C₂*.

hafði þegit í austfjörðum. kári sagði, at þat var 45
 varkunn, at hann bæði sjer liðs, svá mörgu sem
 hann myndi svara eiga. þórgeirr mælti 'því betr,
 'er þeim ferr öllum verr at'. kári segir þórgeirri
 tillögur gissurar. síðan riðu þeir austan á rangár-
 völlu til marðar valgarðssonar. hann tók vel við 50
 þeim. kári sagði hánnum orðsending gissurar mágs
 hans. hann tók seinliga undir þat ok kvað meira
 at sækja flosa einn enn tíu aðra. kári mælti
 'jafnt ferr þjer þetta sem hann ætlaði; því at þjer
 'eru allir hlutir illa gefnir — þú ert bæði hræddr 55
 'ok huglauss. enda skal þat á bak koma, sem

45 þegit í austfjörðum: *F, A, B* (st *bortsmuldrer*), *C_g, C_x*; feingit í fjörðuna haustr *H*. sagði — var: *F* (*dog væri for var*), *B, C_x*; kvað þat *C_g, H*; sagði, at þat var mikil *A*. 46 sjer: *F, A, B, C_g, H*; *mgf. C_x*. mörgu: *A, B, C_g, C_x, H*; "mo:gv" *F*. 47 mælti: *F, A, C_g, C_x, H*; ".f." *B*. 47-48 betr — at: *F, H*; betr (*ser i övrigt ud som "bótt"* [bætt var her ikke aldeles utænkeligt]), er þeim ferr öllum verr' *C_g*; betr, er þeim ferr allt verr (. því hardara skulu ver á þá sækja tilf. *A*)' *A, C_x*; betr, at þeim færri verr at *B* (*sikkert oratio obliqua [jf. næst foreg. note]*). 49 gissurar: *F, A, B, C_x*; gizurar hvíta *C_g, H*. riðu: *A, B, C_g, C_x, H*; riða *F*. austan: *F, A, B, C_g* (*utydel.*), *H*; austr (!) *C_x*. 50-51 hann — þeim: *F, C_x, H* (*dog uden við, der vistnok blot er glemt*); ok tók hann vel við þeim *B*; hann tók við þeim vel *A*; hann tók vel við þeim kára *C_g*. 51 kári sagði: sál. (*verbet forkortet således, at tempus ikke ses*) *F, A, B, C_g, C_x*; þeir sögðu *H*. 51-52 mágs hans: *F, B, C_x*; mágs síns *C_g*; hvíta mágs hans (*síns A*) *A, H*. 52 tók — þat: *F, C_g, H* (*dog urigtig um for undir*); var heldr erfiðr *A, B, C_x*. kvað meira: *F, C_g, C_x*; kvað ("f." *B*) meira vera *B, H*; torveldra kvað hann *A*. 53 einn: *F, B, C_g, H*; *mgf. A, C_x*. 54 jafnt — þetta: *A, B, C_g, C_x* (*dog þetta svá for þetta*). *H* (*dog uden þetta*); þetta ferr þer *F*. 54-55 því — eru: *F, A, B, C_x*; ok (*mgf. C_g*) eru þer *C_g, H*. 55 þú: *B, C_g*; er þú *A*; því at þú *F, C_x, H*. 55-56 hræddr ok huglauss: *F, A, B, C_x*; ragr ok huglauss *H*; hræddr ok illgjarn *C_g*. 56 enda — sem: *F, B, C_g, C_x, H*; hitt fylgir ok, at *A*.

þjer er makligt, at þórkatla skal fara heim til
 'föður síns'. hón bjóz þegar ok kvaðz þess fyri
 löngu búin, at skildi með þeim merði. mörðr
 60 skipti þá skjótt skapi sínu ok svá orðum ok hað
 af sjer reiði ok tók þegar við málinu. kári mælti
 þá 'nú hefir þú tekít við málinu — ok sæk nú
 'úhræddr; því at líf þitt liggr við'. mörðr kvaðz
 allan hug skyldu á leggja at gera þetta vel ok
 65 drengiliga. eptir þat stefndi mörðr til sín níu
 búum. þeir váru allir vættvangsbúar. mörðr tók
 þá í hönd þorgeiri ok nemndi vátta tvá 'í þat

57 fara heim: F, A, C₂, C_x; heim fara B, H. 58 bjóz þegar: F, A, B, C_x; bjó sik þegar C₂; bjóz H. 58-59 kvaðz — búin: F, C₂ (kvaðz synes skrevet qz), C_x (dog "qz" for kvaðz); letz þess fyri löngu búin hafa verit B; kvað þat vera nærr skapi sínu A; kvað þess fyri löngu ván H. 59 merði: F, B, C₂, C_x; mgl. A, H. mörðr: A, B, C₂, C_x; mörðr valgarðsson H; hann F. 60 svá: F, A, C₂; mgl. B, C_x, H. 61 ok (foran tók): F, A, C₂, C_x, H; enn B. 62 þá: A, B, C_x; mgl. F, C₂, H. sæk: F, A, B, C₂, C_x; "feg" (?) H. 63 mörðr: F, A, B, C₂, C_x; mörðr valgarðsson H. kvaðz: F, C_x (her synes i alt fald at stå "qz"); "q" C₂ (2 utydél.) og H; kvez A; sagðiz B. 64 skyldu á: A, C₂, H; "fkýllidi (!) at" (sikkert en ved det følgende at foranlediget skrivfeil for á) F; á skoldu B; mundu & C_x. vel: F, A, C₂, C_x, H; val B. 65-66 eptir — búar: F (vættvangs skrevet vettfang), A (vættvangs skrevet vættvang), B (dog mörðr stefndi for eptir — mörðr. vættvangs skrevet vei fang), C₂ (vættvangs skrevet vettfag — men utydeligt, især tfa), C_x (vættvangs skrevet vettfang); tók mörðr nú ok stefndi at ser "vættfangsbuvm" ix H. 66-67 mörðr — þorgeiri: F, A, B, C₂, C_x; for denne sætning tillige med det følgende indtil 135¹¹⁴ ordene þorgeirs þórissonar' incl. har H kun ok bjó máí til at lögum ok lýsti hanseldri sök þorgeirs þórissonar. 67 nemndi vátta tvá: F, A; "néfndi váta; z" B; nefndi v vátta C_x; for denne sætning tillige med det følgende indtil 135¹¹⁴ ordene þorgeirs þórissonar' incl. har C₂ kun tók af hánnum málit at lögum. síþan lýsti hann vígsókinni ok bjó mállt til at öllu (?) eptir því sem þá váro lóg í landi (í hvilket passus flere steder ere mere eller mindre utydelige).

‘vætti, at þorgeirr þórisson selr mjer vígsök á
 ‘hendr flosa þórðarsyni at sækja um víg helga
 ‘njálssonar með sóknargögnum þeim öllum, er sök- 70
 ‘inni eigu at fylgja. selr þú mjer sök þessa at
 ‘sækja ok at sættaz á — svá allra gagna at njóta,
 ‘sem ek sje rjettr aðili. selr þú með lögum, enn
 ‘ek tek með lögum’. í annat sinn nemndi mörðr
 sjer vátta ‘í þat vætti’ segir hann ‘at ek lýsi lög- 75
 ‘mætu frumhlaupi á hönd flosa þórðarsyni, er hann
 ‘veitti helga njálssyni heilundarsár eða holundar
 ‘eða mergundar þat er at ben gerðiz enn helgi
 ‘fjekk bana af. lýsi ek fyri búum fimm’ ok nemndi
 hann þá alla ‘lýsi ek löglýsing. lýsi ek hand- 80
 ‘seldri sök þorgeirs þórissonar’. í öðru sinni
 nemndi hann vátta ‘í þat vætti, at ek lýsi heil-
 ‘undarsári eða holundar eða mergundar á hönd
 ‘flosa þórðarsyni, því sári, er at ben gerðiz enn

⁶⁰ hendr: F, A; hönd B, Cx. ⁷⁰ þeim öllum: F, A, B; öllum þeim Cx. ⁷⁵ með (after þú): A, B, Cx; mð að“ F. ⁷⁵ segir hann: sál. (verbet forkortet .l.) F, B; mgl. A, Cx. ⁷⁵⁻⁷⁶ lögmætu: — ”laug | mætv“ A, ”lögmæiv“ B; ”lavgmæiv (av i ét tegn)“ F; ”laugmelltu“ Cx. ⁷⁶ hönd — syni: F, A, B; hendr flosa Cx. ⁷⁷ heilundarsár: — ”heilvð“ fár“ B; ”hæivvð“ fár“ F; ”helundar fár“ A; ”helund“ fari“ Cx (hvor skriveren har tænkt på særði, men glemt det foregående veltti — jf. 135⁷⁸ anden note). Uagtet e for el ingenlunde er sjeldent i gamle membraner, kan det dog anses for sikkert, at det i håndskrifter til denne saga hyppig forekommende helund beror på en misforståelse, i det skriverne have tænkt på hel, d öd (jf. “Nials-saga” Havnæ MDCCCIX pag. 227 note p). ⁷⁸ eða mergundar: F, B, Cx; mgl. A. þat: A; því de övriga (F, B, Cx), som om det næst foregående verb var særði (jf. note 135⁷⁷). ⁷⁹ fimm: F, A; mgl. B, Cx. ⁸⁰ hann: F; mgl. A, B, Cx. ⁸¹⁻⁸⁰ í öðru — þórissonar’: — í öðru sinni nefndi hann vátta ‘í þat vætti, at ek lýsi heilundarsári (begge have e for ei) eða holundar eða mergundar á hönd flosa þórðarsyni, því sári, er at ben gerðiz en helgi fækk bana af á þeim vættvangi (for disse to ord [skrevne þei vætt vangi]

- 85 'helgi fjekk bana af á þeim vættvangi, er flosi
 'þórðarson hljóp til helga njálssonar lögmætu frum-
 'hlaupi áðr. lýsi ek fyri búum fimm' síðan nemndi
 hann þá alla 'lýsi ek löglýsing. lýsi ek hand-
 'seldri sök þórgæirs þórissonar'. þá nemndi mörðr
 90 sjer vátta hit þriðja sinn 'í þat vætti' segir hann
 'at ek kveð vættvangsbúa þá alla níu' ok nemndi
 þá alla á namn 'alþingisreidar ok búakviðar at bera
 'um þat, hvárt flosi þórðarson hljóp lögmætu frum-
 'hlaupi til helga njálssonar á þeim vættvangi, er
 95 'flosi þórðarson veitti helga njálssyni heilundarsár
 'eða holundar eða mergundar þat er at þen gerðiz
 'enn helgi fjekk bana af. kveð ek yðr þeira orða
 'allra, er yðr skylda lög til um at bera ok ek vil
 'yðr at dómi beitt hafa ok þessu máli eigu at

har F "þ' vettfangi"), er flosi þórðarson (mgl. A) hljóp til helga njálssonar (mgl. A) lögmætu (sál. ["laugmætu"] A; "lavgm'l'o fav i ét tegn]" F) frumlaupi áðr. lýsi ek fyri búum fimm' síðan nefndi hann þá alla 'lýsi ek löglýsing. lýsi ek handseldri sök þórgæirs þórissonar' F, A; mgl. B, Cx. 89-90 mörðr — slán: A; mörðr ser enn vátta Cx; mörðr (hann B) ser vátta F, B. 90 segir hann: sál. (verbet forkortet .f.) F, A; mgl. B, Cx. 91 vættvangs-: — "vættuangf" A, "vettfangf" F, "vét fægfr" B, "vettfangfr" Cx. þá alla: B, Cx; þessa alla F; þessa A. 92 alla (foran ú): F, A, Cx; mgl. B. alþingisreidar: A, B; "alþingif reidar" F (x formodentlig blot skrivefeil); til alþingisreiðar Cx. 93 um: F, A; vitni B, Cx. lögmætu: — "laugmætu" A; "lavgm'l'v (av i ét tegn)" F, "lög ml'tv" B, "laugml'tu" Cx. 94 þeim vættvangi: — "þei vættvangi" A; "þm vei || fangi" B; "þ' vettfangi" F; "þm || vettfangi" Cx. 95-96 heilundar- — mergundar: Cx (hell- skrevet hel); "helvndr. far . e. kol'n . f. e. mgvndr" F; "hellvndar fa"oooo"gvndr (foran g ses levning af et bogstav [vistnok et m] — n og r er beskadigede og det hele er nær ved at bortsmuldre)" oooooo B; holundarsár "helundar" eða mergundar A. 96 þat: sál i fölg gisning: — "þ'" F (¹ utydeligt), A, Cx; ooo B. 97 þeira orða: F, A, B; orða þeira Cx. 98 bera: F, B, Cx; skilja A. 99 eigu: F; á A, B, Cx.

‘fylgja. kveð ek yðr lögkvöð svá at jer heyrð á 100
 ‘sjálfir. kveð ek um handselt mál þórgेirs þóris-
 ‘-sonar’. mördr nemndi sjer vátta ‘í þat vætti’ segir
 hann ‘at ek kveð vættvangsbúa þessa níu alþingis-
 ‘reidar ok búakviðar at bera um þat, hvárt flosi
 ‘þórdarson særði helga njálsson heilundarsári eða 105
 ‘mergundar eða holundar, því sári, er at ben
 ‘gerðiz enn helgi fjeck bana af á þeim vættvangi,
 ‘er flosi þórdarson hljóp til helga njálssonar áðr
 ‘lögmætu frumhlaupi. kveð ek yðr þeira orða
 ‘allra, er yðr skylda lög til um at bera ok ek vil 110
 ‘yðr at dómi beitt hafa ok þessu máli eigu at
 ‘fylgja. kveð ek yðr lögkvöð. kveð ek yðr svá
 ‘at jer heyrð á sjálfir. kveð ek yðr um handselt
 ‘mál þórgेirs þórissonar.’ þá mælti mördr ‘nú er

101 sjálfir: A, B, Cx, I; allir F. um: F, A, B, I; yðr um Cx.
 102-114 mördr — þórissonar: — mördr nefndi ser vátta (ít v. sinn
 táf. I) ‘í þat vætti (mgl. I) s. hann (s. hann mgl. F, A) ‘at ek kveð
 vættvangs (‘vættvangr’ A, ‘vetfangr’ I; mgl. F) -búa þessa íx al-
 þingisreidar ok búakviðar at bera um þat, hvárt flosi þórdarson
 særði helga njálsson heilundarsári eða mergundar eða holundar
 (heilundar [skrevet heil'n.] — holundar stár sáledes í F; ‘holundr fari
 . e. heilundr . e. | nígundr’ A; ‘holðar ís . e. heilðr. fari . e. mǫgðr f.’ |
 I), því sári (mgl. F, A), er at (mgl. F) ben gerðiz en helgi fekk bana
 af á þeim vættvangi (de to sidste ord skrives þei vættvangi A, þ vet-
 fangi I; F har ‘þ | vetfangi’), er flosi þórdarson (mgl. A, I) hljóp
 til helga njálssonar (til — -sonar stár sáledes í A; til helga I; at
 helga njálssyni F) áðr lögmætu frumhlaupi (áðr — -hlaupi stár
 sáledes í I [lögmætu skrevet lavgmætv — av í ét tegu]; ‘lavgm’lv
 f’mlavpi að: [av begge steder í ét tegu]’ F; ‘f’mlhlaupi a:ðr’ A). kveð
 ek yðr þeira orða allra (for þeira orða allra har I allra þeira orða),
 er yðr skylda lög til um at bera (skilja A, I) ok (en A, I) ek vil
 yðr (mgl. A, I) at dómi beitt (beitt I) hafa ok þessu máli eigu (á
 A, I) at fylgja. kveð ek yðr (mgl. A) lögkvöð. kveð ek yðr (mgl.
 A, I) svá at jer heyrð á sjálfir (for á sjálfir har I sjálfir á). kveð
 ek yðr (mgl. A, I) um handselt mál þórgेirs þórissonar (‘þif.’ [I] I)
 F, A, I; mgl. B, Cx. 114 þá: F, A, B, C₅, Cx, I; síðan H.

- 115 'hjer mál til búit sem jer beidduz. vil ek nú
 'biðja þik, þórgeirr skorargeirr, at þú komir til
 'mín, er þú riðr til þings, ok ríðim vit þá báðir
 'saman með hvárntveggja flokkinn ok haldim okkr
 'sem bezt saman; því at flokkur minn skal þegar
 120 'búinn til öndverðs þings. ok skal ek yðr í öllum
 'hlutum trúr vera'. þeir tóku því öllu vel. ok
 var þetta bundit svardögum, at engi skyldi við
 annan skilja fyrr enn kári vildi, ok hverr þeira
 skyldi leggja sitt líf við annars líf. skildu þeir nú
 125 með vináttu ok mæltu mót með sjer á þingi. reið
 þá þórgeirr austr aptr. enn kári reið vestr yfir ár

115 hjer: A, B (¹¹⁵ "h⁵ [beskadiget og nær ved helt at bortsmuldre]"), C₅,
 C_x, H, I; mgl. F. beidduz: F; beiddut C₅, H; báðut A, B, C_x, I.
 115-116 vil — skorargeirr: F, B, C₅ (dog beiða for biðja), II; ok vil
 ek nú (mgl. I) biþja (beiða A) þig, þórgeirr A, I; vil ek biðja
 "þo:z" C_x. 116 komir: F, A, B, C₅, H, I; ríðir C_x. 117 er þú riðr:
 F, A, B, C₅ (riðr ulæseligt); þá er þú riðr C_x, H; þá er þer riðit I.
 117-119 ríðim — bezt: F; ríðum (sikkert for ríðim — jf. det følg.
 haldim) vit þá báðer saman með báða flokkana ok haldim okkr sem
 bezt H; ~~~~~"þa (afbleget) v⁵ þa (v⁵ þa sá godt som helt udslattet og
 folgelig meget usikkert) |ða faññ (¹¹⁸ utydel.) floekana z hallði oekr tē
 bezt (meget utydeligt)" C₅; riðim (rídum A) þá með báða saman
 flokkana ok haldim (höldum A) okkr vel A, I; fórum þá með báða
 saman flokkana ok höldum okkr sem hazt (her synes nemlig at stå
 "hafiz", snarere end "beiz" med forskrevet e) C_x; ríðim þá við báða
 flokkana ok höldum okkr sem bezt B. 120 ok — yðr: F, A, B, I;
 skal ek yðr II; ok skal ek C_x. 120-121 i — vera: F, A, B, C_x, I;
 trúr í öllum hlutum H. 122 bundit: F, A, B, I; bundit með II;
 nú bundit C_x. 123 skilja: F, A, I; skiljaz B, C_x, II. hverr: A, B,
 C_x, II, I; "hv⁵r" F. þeira: F, A, B, C_x, I; mgl. H. 124 leggja sitt
 líf: F, A, B, C_x, H; sitt líf leggja I skildu þeir nú: F, H; síðan
 skildu þeir A, B, C_x, I. 125 á þingi: F, A, B, C_x, I; til þings-
 reiðar H. 125-126 reið þá þórgeirr: A, B, C_x, I; riðr nú þórgeirr
 F; þeir þórgeirr riða nú H. 126 reið vestr: A; reiþ austr(?) C_x;
 riðr vestr F, H; reið vestr aptr B, I.

þar til er hann kom í tungu til ásgríms. ásgrímr tók við hánum ágæta vel. kári sagði ásgrími alla ráðagerð gissurar hvíta ok málatilbúnaðinn. 'slíks 'var mjer at hánum ván' segir ásgrímr 'at hánum 130 'myndi vel fara; enda hefir hann þat nú sýnt'. ásgrímr mælti 'hvat spyr þú austan frá flosa?' kári svarar 'hann fór allt austr í vápnafjörð, ok 'hafa nálíga allir höfðingjar heitit hánum liðveizlu 'ok alþingisreið. þeir vænta sjer ok liðs af reyk- 135 'dælum ok ljósvetningum ok öxfirðingum'. þeir töluðu þar mart um. líða nú stundir allt framan til alþingis.

þórhallr ásgrímsson tók fótarmein svá mikit,

127 þar: *F, A, B, II, I*; ok þar *Cx*. í — ásgríms: *F, A, B, H*; í tungu til ásgr. eilíðagrímssonar *Cx*; til ásgríms í tungu *I*. 127-128 ásgrímr — hánum: *I*; hann tók við hánum *B, Cx*; hann tók við þeim *F, A, H(?)*. 128 kári: *F, A, B, Cx, H*; hann *I*. 129-130 ásgrími — tilbúnaðinn: *F, A* (*dog tilbúnat for tilbúnaðinn*), *I* (*som A*); ásgrími allan málatilbúnat (¹²⁷ *t¹ hvnaðinn [?] malfin¹²⁷ B*) ok ráðagerð gizurar hvíta (*mgl. Cx*) *B, Cx*; ok tillögur gizurar ok allan málatilbúnað *II*. 130 at hánum ván: *F, B, Cx, II, I*; ván at hánum *A*. 131 enda — sýnt: *F, B, Cx, H* (*dog lýst for sýnt*); ok hefir hann þat enn (*mgl. I*) sýnt *A, I*. 132 ásgrímr mælti: *F, B, Cx, I*; ásgrímr spurði *A*; "æ." (= eða) *II*. 133 svarar: *F*; "hv." *Cx*, "hv." *I*; "f." *A, B*; *udeglegt H* (*med mindre kári skulde være vocativ og høre til Asgrims replik*). sór: *F, A, B, Cx, I*; "hef." *H* (*hvor således farit er ude-glegt*). í vápnafjörð: *F, A, B, Cx, I*; til vápnafjarðar *H*. ok (*foran hafa*): *F, A, B, Cx, I*; *mgl. H*. 134-135 liðveizlu — -reið: *A, B, Cx, I*; sinni liðveizlu ok alþingisreið *F*; liðveizlu sinni ok þingreið *H*. 135 vænta: *A, B, Cx, II, I*; "væntv." *F*. 136 öxfirðingum: *A, I*; eyfirðingum *F, B, Cx, II*. 137 töluðu þar: *F, A, B, Cx, I*; tala nú her *II*. um: *F, A, Cx, H, I*; til *B*. líða -- framan: *F, B* (*dog uden allt*), *Cx* (*som B*); nú líða fram stunder allt framan *A*; nú líða fram stunder *I*; nú líða fram stunder *II*. 138 alþingis: *F, A, Cx, II, I*; þings *B*. 139 svá mikit: *F, A, Cx, I*; mikit svá *B, II*.

- 140 at fótrinn fyrir ofan ökkla var svá digr ok þrúttinn sem konulær, ok mátti hann ekki ganga nema við staf. hann var mikill maðr vexti ok rammr at afli, dökkur á hár ok svá á skinnslit, vel orðstilltr ok þó skapbráðr. hann var hinn þriði maðr
- 145 mestr lögmaðr á Íslandi. nú kemr at því, er menn skyldu heiman ríða til þings. ásgrímr mælti til kára 'þú skalt ríða til öndverðs þings ok tjalda 'búðir várar ok með þjer þórbhallr son minn; því at þú munt bezt ok hógligast með hann fara,
- 150 'er hann er fótلامي, enn vjer munum hans mest

140 fótrinn — var: *F, B, Cx, H* (dog ökklat for ökkla); fyrir ofan ökkla var fótrinn *A*, "f (tegnat over f forskrevet) ofa (a beskadiget)" oooo| "la v fotriá" *I*. ok þrúttinn: *F, A, Cx*; mgl. *B, H, I*. 142 við: *A, B, Cx, H, I*; mgl. *F* (sikkert glemt). vexti: *F, A, B, Cx, I*; at vexti *H*. 143 hár — -lit: *A, I*; hár ok skinnslit *B, Cx*; hársllit ok skinnslit *F*; hársllit *H*. 143-144 var — -bráðr: *F*; vel orðstilltr ok þó bráðskapaðr ("br [af r er kun en ubetydelig levning tilbage]" oooo| den gamle hånd i *I*, hvor der neppe har været plads til et så langt ord, som bráðskapaðr. Den nyere hånd har tilføiet "u" over "br" og "ðvr" på den tilsyede lap) *A, B, Cx, I*; ok manna karlmannllgstr, vel orðstilltr ok þó "karfkapþr" *H*. 144 var hinn þriði maðr: *A, B*; var inn þriði *F, Cx, I*; var (beror på gisning, da membranen her har ulæselige tegn, der have en vis lighed med "vi.") einn *H*. 145 lögmaðr: *F, A, B, I*; lagamaðr *Cx, H*. at því: *F, A, B, Cx, H*; mgl. *I* (hvor disse ord formodentlig ere bortskårne, men ikke blevne erstattede af den nyere hånd). 145-146 er — þings: *B*; er (sem *F*) menn skyldu (forskrevet *F*) ríða (fara *F*) heiman til þings *F, H*; at menn skulu heiman ríða til alþingls *A*; "at m fl'v || m fl'o ríða t' þg." *I* (de første tre ord stå på den tilsyede lap, skrevne med den nyere hånd); er menn skildu fara til þings *Cx*. 147 til (foran kára): *F, B, Cx*; við *A, H, I*. 149 því at: *A, B* ("þv" ooo| "at"), *Cx, H, I*; mgl. *F*. bezt ok hógligast: *F, A, B, H, I*; hógligast ok bezt *Cx*. 149-150 með — fótلامي: *F, H*; með hann fara — því at hann er fótلامي *Cx*; með hann fara, er hann er fótmeiddr *I*; er hann er fótmeiddr, með hann fara *A*; "med hæð fára en h er fva tót (med et nyere forsøg på at rette det første t til i) meðð: at | hæð (her er ma tilsat over linien med mattere skrift og noget flygtige træk) nær ecki gánga" *B*. 150 enn — hans: *F, B, Cx, H*; því at ver munum

‘þurfa á þessu þingi. með ykkur skulu ríða tuttugu ‘menn aðrir’. eptir þat var búin ferð þeira. ok ríðu þeir síðan til þings ok tjölduðu búðir ok þjogguz vel um.

136. Flosi reið austan ok þeir tíu tigur manna, er at breunu höfðu verit með hánum. þeir ríðu þar til er þeir kvámu til fljótshlíðar. skipuðu þá sigfússsynir til búa sinna ok dvölduz þar um daginn. enn um kveldit ríðu þeir vestr yfir þjórsá ⁵ ok sváfu þar um nóttina. enn um morgininn snimma tóku þeir besta sína ok ríðu fram á leið. flosi mælti til manna sinna ‘nú munu vjer ríða í ‘tungu til ásgríms ellidagrimssonar til dagverðar ok ‘troða illsakar við hann’. þeir kváðu þat vel gört. ¹⁰ þeir ríða nú þar til er þeir eigu skammt í tungu.

hans (”h” A) A, I. ¹⁵⁰⁻¹⁵¹ mest — þingi: F, A, B, Cx, I; þó mest þurfa, áðr þessu þingi lúkl H. ¹⁵¹ ykkur skulu ríða: F; ykkur skulu fara H; ykkur skulu ok ríða A, I; yðr skulu (”fka” B) ok ríða B, Cx. ¹⁵³⁻¹⁵⁴ búðir — um: F (þjogguz skrevet bioaiuz), B, Cx, I; búðir ok þjuggu vel um A; búð sína H.

136. ² breunu höfðu verit: B (”breðv höfðv ðit [alle tre ord endnu ubeskadigede, men til dels nær ved at bortsmuldre]”), Cx; breunu váro A, I; brennunni höfðu verit F, H. ³ þar — kvámu: F (hvort dog kvámu er udeglemt), A, Cx, I; ooooo”þr (þ beskadiget) kómv heit B; nú H. ³⁻⁴ skipuðu — sinna: F, A, I; ok skipuðu nú sigfússsynir til búa sinna H; ”fkípvdv þr sigf” (þ beskadiget). ”ooo”t¹ bva” [oooo B; skipuðu þeir þá til búa sinna sigfússsynir Cx. ⁵ vestr yfir: F, B, Cx, I; vestr um A; austr (!) yfir H. ⁸ manna sinna: A, B, Cx; sinna manna F, H, I. ⁹ ellidagrimssonar: Cx; mgl. F, A, B, H, I. til dagverðar: A; mgl. F, B, Cx, H, I. ¹⁰ illsakar við hann: A, B, Cx, I; við hann illsakar (illsakarnar H) F, H. kváðu: F, A, Cx, H, I; ”.f.” B. gört: F, A, B, H, I; vera Cx. ¹¹ ríða — í: A (dog til for í), B, H (dog áttu for eigu); ríðu nú þar til (her er er þeir udeglemt) eiga skammt til I; ”riðu nu þr til e (utydeligt)” ooooo”aitv fka”oo”t til” Cx; ríðu þar til er þeir áttu skammt til F.

ásgrímr stóð úti ok nakkvarir menn með hánum. þeir sjá þegar flokkinn er mátti heiman. menn ásgríms mæltu þar mun vera þórgeirr skorar-
 15 'geirr'. ásgrímr mælti 'ekki in heldr ætla ek þat; því at þessir menn fara með hlátri ok gani, enn 'frændr njáls slíkir sem þórgeirr er munu eigi 'hlæja fyrr enn nakkvat er hefnt brennunnar. ok 'mun ek geta annars til — ok má vera, at yðr
 20 þykki þat úlíkligt. þat er ætlun mín, at vera 'muni flosi ok brennumenn með hánum, ok munu 'þeir ætla at troða illsakar við oss. ok skulu vjer

12 nakkvarir menq með: F, A, H, I; menn með Cx; menn hjá B.
 13 sjá þegar: F, H; sá þegar A, B, I; sáu Cx. er — menn: F; er sjá (mgl. I) mátti. heimamenn A, B, H, I; "íei (i utydeligt og beskadiget)" oooooo Cx. 14 ásgríms mæltu: F, A, B, Cx (hvor der først står en utydelig løvning af et bogstav, vistnok "a" for ásgríms, og derpå følger "ml'u [beskadiget, men dog sikkert]"), I; "I" H (jf. næst fölg. note). 14-15 mun — skorargeirr: F, A, B, Cx; man vera þórgeirr I; vera þorgeirr skorargeirr H (jf. næst foreg. note). 15-16 ekki — at: F (ekkl in heldr skrevet è in heldr); "Eckin heldr: ætla ek þ" B; eigi heldr ætla ek þat Cx; ekki ætla ek þat — því at H; eigi ætla ek þat A; mgl. I. 16 hlátri ok gani: F (gani skrevet gani), B (gani skrevet gani); oooooo "gani (kan ikke skelnes fra gam)" Cx; hlátri ok gapi A; gapi ok hlátri I; hlátri ok gabbi ok gapi H. 17 slíkir sem þórgeirr er: F, B, Cx, E, I; slíkir sem skorargeirr er H; mgl. A. munu: F, A, Cx, E, H, I; "mā" B. 18 nakkvat — brennunnar: F, B, Cx; þeir hafa nakkvat "hefnð" (!) brennunnar H; hefnt er E, I; hans er hefnt A. 19 annars til: F, A, B, Cx, E, I; til annars (feilskr. arnāf) H. ok má: F; ok kann B, Cx (utydel.), E, H; kann A, I. 20 ætlun mín: F, A, B, Cx, E, I (hvor i övrigt det foregående er er udeglemt); mín ætlan H. 21 brennu- — hánum: F, A, B, Cx, E, I; með honum brennumenn H. 21-22 ok munu — oss: F; ok man ("mā" B, "m [stregen over m utydeligt]" Cx, "m" E — B har således åbenbart ental, medens forkortelserne i Cx og E [sjar i E] kunde opfattes som flertal; mani I) ætla at troða illsakir við oss B, Cx, E, I; ok munu ætla at troða vlt mik illsakarnar H; mgl. A. 22-23 ok skulu — allir: F, H (dog uden nú); skulum ver nú allir

‘nú inn ganga allir’. þeir gera nú svá. ásgrímr
 ljet sópa hús ok tjalda ok setja borð ok bera mat
 á. hann ljet setja forsæti með endilöngum bekkjum ²⁵
 um alla stofuna. flosi reið í túnit ok bað menn
 stíga af hestum ok ganga inn. þeir gerðu svá.
 þeir flosi kvámu í stofuna. ásgrímr sat á palli.
 flosi leit á bekkina ok sá, at allt var reiðubúit
 þat er menn þurftu at hafa. ásgrímr kvaddi þá ³⁰
 ekki enn mælti til flosa ‘því eru borð sett, at
 ‘heimull er matr þeim er hafa þurfu’. flosi stje
 undir borð ok allir menn hans enn lögðu vápn

inn ganga *I*; skulu ver nú ganga inn aller *A, B, Cx, E*. ²⁵ þeir
 — svá: *F*; þeir gerðu nú (*mgl. A, E, I*) svá *A, B, Cx, E, I*; *mgl. II*. ²⁴⁻²⁶ sópa — stofuna: *B* (*dog "z fétu" [fétu vistnok ved feilskrift for fétu] i stedet for ok setja*); sópa (*feilskr. sofa*) húsín ok tjalda,
 setja (*skrevet z fétu [men prikken under z viser, at det skal udgå]*)
 borð ok bera á mat. hann let setja forsæti með endilöngum bekkj-
 unum um alla stofuna *F*; sópa hús ok tjalda, (*ok tilf. Cx, E*) setja
 borð ok bera mat á. hann let (*for hann let har E ok; mgl. A*)
 setja forsæti með endilöngum ("endilöngum" *A*) bekkjum (*bekkj-*
unum E) um alla stofu (*stofuna E*) *A, Cx, E*; sópa hús ok tjalda
 ok setja mat á borð. hann let setja forsæti með endilöngum bekkjum
 ok borðum um alla stofuna *II*; tjalda hús ok sópa, setja borð með
 endilöngum bekkjum um alla stofuna ok bera mat á *I*. ²⁶ túnit:
B, Cx, E; tún *F, A, II, I*. ²⁷ hestum: *F, A, B, Cx, I*; haki *E*;
 haki hestum sínum ok binda alla *II*. ok ganga inn: *F, A, B, Cx,*
E; ok ganga inn eptir þat (*eptir þat beror på gisning, da membranen*
har "ett" þat [de to sidste bogstaver med spor af udrøring]") *H*; *mgl. I*.
 þeir gerðu svá: *F, A, B, Cx, E, I*; þeir gera nú svá *II*. ²⁸⁻²⁹ þeir
 flosi — bekkina: *F, A* (*dog en ásgrímr for ásgrímr*), *E, I* (*som A*);
 flosi kom í stofu. onn ásgrímr sat á palli. flosi leit á bekkina *B,*
Cx; ásgrímr sat á palli. ok er flosi kom í stofuna, leit hann á
 báða bekkj *II*. ²⁹ reiðubúit: *F, A, B, Cx* (*hvor úl er utydeligt*), *II,*
I; búit *E*. ³¹ enn: *F, B, Cx, H*; ok *A, E, I*. ³² heimull er matr:
F, A, B, Cx, E, I; matr er heimill *II*. hafa: *F, A, B, Cx, E, I*;
 eta *II*. ³²⁻³³ stje undir borð: *A, B, Cx, E, II, I* ("v" [oo"o"o"
 — *urigtig suppleret af den nyere hånd ved at indskyde på den til-*
syede lap "dir bor", så at der kommer til at stå "v|dir bor o"o";

sín upp at þili. þeir sátu á forsætum, er eigi
 35 ináttu uppi sitja á bekkjunum. enn fjórir menn
 stóðu með vápnum fyri framan þar sem flosi sat,
 meðan þeir mötuðuz. ásgrímr þagði um mat-
 málit ok var svá rauðr á at sjá sem blóð. enn
 er þeir váru mettir, báru konur af borðum enn
 40 sumar báru innar handlaugar. flosi fór at engu
 óðara enn hann væri heima. bolöx lá í palls-
 horninu. ásgrímr þreif hana tveim höndum ok
 hljóp upp á pallsstokkinn ok hjó til höfuðs flosa.
 glúmr hildisson gat sjet tilræðit ok hljóp upp þegar
 45 ok gat tekit öxina fyri framan hendr ásgrími ok

gengr undir borðit *F.* ³³ menn hans: *F, B*; hans menn *A, Cx, E, H, I.* ³⁴ at þili: *F, B, Cx* (*beskadiget og lídt utydeligt*), *H*; til þilis *A, I*; til þilsins *E.* þeir: *F, A, B, Cx, E, I*; en þeir *H.* ³⁵ máttu: *F, A, B, Cx, E, H*; "matu" *I.* uppl — bekkjunum: *F, H*; sitja uppl á bekkjunom *I*; uppl sitja á bekkjum *A*; "vp ftia þbeckrím" *Cx* (*tíl dels noget utydeligt, især ív*); upp sitja á bekkina *B*; sitja á pöllunum *E.* enn: *F, A, B, Cx, I*; *mgf. E, H.* ³⁶⁻³⁷ framan — mötuðuz: *F* (*dog "fin" for framan*), *B, Cx* (*dog er for sem*), *H* (*som Cx*), *I* (*dog "mavtuftz [av i ét tegn]" for mötuðuz*); "innar (sikkert en ved det følgende þar foranlediget skrivefeil for framan) þ" e' fl'. fat meðan þ: nutuðuz" (!) *A*; framan flosa, meðan hann mataðist *E.* ³⁷⁻³⁸ um matmálit: *F, A, B, Cx, E, I*; meðan þeir átu *H.* ³⁸ á — blóð: *F, A, B* (*dog uden á*), *E* (*som B*), *H, I* ("á | at ña fem blóð blóð" — at ña fem blóð tilföiet med den nyere hånd i stedet for at sjá sem, der er bortskåret); sem blóð á at sjá *Cx.* ³⁹ af borðum: *A, B, Cx, E, I*; af borðunum *F*; mat af borðum *H.* ⁴⁰ innar handlaugar: *F, H*; innar laugar *A, E, I*; handlögur *B, Cx.* ⁴¹ enn — helma: *A, B, Cx, E, I*; en helma *F*; "enna" (eller "euma"?) *H* (!). ⁴¹⁻⁴² palls-horninu: *F, B, Cx, H, I*; pallhorninu *A*; pallinum *E.* ⁴² þreif: *A, B, Cx, E, I*; tók *F, H.* hana tveim höndum: *F, A, B, Cx, I*; "oxina tvim hð" (!) *E*; tveim höndum öxina *H.* ⁴³ palls-: *A, B, Cx*; "ballz" *F* (*neppe andet end skrivefeil*); pall- *E, I.* ⁴⁴ gat sjet tilræðit: *F, A, B, Cx, E*; "fek fet i radit" *I.* ok hljóp upp þegar: *F, B, Cx*; hljóp upp þegar *A, I*; *mgf. E.* ⁴⁵ gat tekit: *F, B, Cx*; þreif *A, E, I.* ásgrími (efter hendr): *F, B, Cx, I*; hánnum *A, E.*

sneri þegar egginni at ásgrími — því at glúmr var rammr at afli. þá hljópu upp miklu fleiri menn ok vildu ráða á ásgrím. enn flosi kvað engan mann skyldu ásgrími mein gera 'því at 'vjer höfum gört hánum ofraun — enn hann 50 'gerði þat eina at, er hann átti. ok sýndi hann þat, at hann var ofrhugi'. flosi mælti til ásgríms 'hjer munu vjer nú skiljaz heilir ok finnaz á þingi 'ok taka þar til úspilltra mála'. 'svá mun vera' segir ásgrímr 'ok mynda ek þat vilja, um þat er 55 þessu þingi er lokit, at jer færið lægra'. flosi svaraði engu. gengu þeir þá út ok stigu á hesta sína ok riðu í braut. þeir riðu þar til er þeir kvámu til laugarvatns ok váru þar um nóttina. enn um morgininn riðu þeir fram á beitivöllu ok áðu 60

40 þegar — ásgrími: F, A, I; þegar egginni at hánum B, Cx; öxinne at honum E. því at glúmr: F, A, B, Cx; því glúmr I; því at hann E. 48 vildu — ásgrím: A, B, Cx, I; vildu ráða at ásgrími E; tóku ásgrím F. enn: F, B, Cx; mgl. A, E, I 49 engan — ásgrími: Cx; "ongán māh(?) a." F (hvör skyldu er udeglemt); öngan mann skyldu hánum B; engan mann hánum skyldu A, I; honum skyldu engi (skrevet over linien) E. 50 höfum gört: A, B, Cx, E, I; gerðum F. enn: F, A, B, Cx, I; mgl. E. 51 þat — er: F; þat at, sem A, B, I; þat, sem E; slíkt at, sem Cx. hann (efter sýndi): F; mgl. A, B, Cx, E, I. 52 var ofrhugi: F, A, B, Cx; er ofrhugi I; var fullhugi E. mælti: F, A, B ("ml't") [foran et hul, hvorved I er beskædiget — men det synes sikkert, at der ikke har stået þá efter mælti], Cx, E; mælti þá I. 53 skiljaz heilir: A, E, I; skiljaz F, Cx (z utydeligt); skilja (sk noget forskrevet) B. ok (foran finnaz): F, B, Cx, E, I; en A. 54 mála: A, B, Cx, E, I; málanna F. mun vera: F, A, B, Cx, I; munum ver gera E. 56 þessu: F; mgl. A, B, Cx, E, I. færið lægra: F, A, B, Cx, I; fengit lægra hlut E. 57 svaraði: F; "Iv (^ utydel.) þa" Cx, "Iv. þa" E, "Iv. þa" I, "I. þa" A, "I. þa" B. 57-58 stigu — sína: F, A, E, I (dog stiga for stigu); til hesta sinna B, Cx. 58 í: F, A, B, E; mgl. Cx, I. riðu þar til: F, B, Cx; riða þar til I; riðu til þess A, E 60-61 riðu — þar: F, A, B, Cx

þar. þar riðu at þeim flokkar margir. var þar hallr af síðu ok allir austfirðingar. flosi fagnaði þeim allvel ok sagði þeim frá ferðum sínum ok viðskiptum þeira ásríms. margir lofudu þetta ok
 65 sögðu slíkt röskliga gört vera. þá mælti hallr 'þetta lítz mjer annan veg enn yðr; því at þetta þykki mjer úvitrligt bragð. mundu þeir þó muna 'harmsakar sínar, þó at þeir væri eigi af nýju á
 70 'minntir — enn þeim mönnum allvant um, er svá 'leita annarra manna þungliga'. fannz þat á halli, at hánum þótti þetta mjök ofgört. þeir riðu þaðan allir saman þar til er þeir kvámu á völlu

(áðu *utæseligt*), I; áðu þeir á beitevöllum E. ⁶¹ þar riðu: F; þá riðu B, E; þá riðu þar A, Cx, I. margir: F, A, B, E, I; ⁶² mliur (= meget utydeligt) Cx. ⁶³ allir: F, A, B, Cx, I; mgl. E. ⁶⁴ þeim allvel: A, Cx, E, I; þeim vel F; hánum vel B. ⁶⁵ viðskiptum: F, B, Cx; frá skiptum A, E, I. þetta ok: F; flosa ok A, E, I; "n" (?) Cx; mgl. B. ⁶⁶ sögðu — vera: (sögðu *forkortet* .i.) F, I (*dog uden slíkt*); kváðu slíkt röskliga ('raunfliga' A, 'navfliga [av i ét tegn]' E — *begge dele vistnok for röskliga*; "ð'n [meget utydeligt, især n] [gihga [det sidste i utydeligt]" Cx) gert vera (mgl. E) A, B, Cx, E. þá mælti hallr: F, Cx; hallr mælti A, B, E, I. ⁶⁷ þetta: F, A, B, Cx, I; þat E. annan — yðr: F; "auðr: v ufa en yðr" Cx (*det hele utydeligt, dog især auðr: v*); "öðr: v víf" enn öðrum B; annan veg I; öðruvis A ('öðr: v | víf'), E ("öðr: v víf"). ⁶⁸⁻⁶⁹ því — bragð: F (*der dog ikke har úvitrligt, men "vvitrligt"*), B, Cx; mer þikkir þetta gert hafa verit úvitrliga I; þiki mjer þetta gert óvitrlliga E; mer þótti þetta gert úvitrliga A. ⁷⁰ harmsakar sínar: F, A, B, I; harma sína Cx, E. þeir: A, B, Cx, E, I; mgl. F. ⁷¹⁻⁷² af — minntir: F, B, Cx, I; á minntir af nýju E; minntir á af nýju A. ⁷³ enn þeim mönnum: F, Cx (*utydel*); enn þeim mönnum er B, I; er þeim mönnum A, E. ⁷⁴⁻⁷⁶ svá — þungliga: A, B (*dog uden manna*), Cx (*som B*), E (*dog uden annarra*); annarra leita svá þungliga I; svá þungliga leita annarra F. ⁷⁷ halli: F, A, B, Cx, E; öllu um halli I. ⁷⁸ mjök: A, I; mgl. F, B, Cx, E. ⁷⁹ þaðan: F, A, B, Cx, I; mgl. E. saman: F, A, E, I; samt B, Cx. þar — kvámu: F; til þess er þeir kómu A, E; unz þeir kómu B, Cx; mgl. I. ⁸⁰⁻⁸¹ völlu hina

hina efri ok fylktu þar liði sínu ok riðu síðan á þing ofan. flosi hafði látit tjalda byrgisbúð, áðr hann riði til þings. enn austfirðingar riðu til 75 sinna búða.

137. Nú er þar frá at segja, at þórgeirr skorar-geirr reið austan með miklu liði. váru þeir bræðr hans með hánnum þórleifr krákr ok þórgrímr hinn mikli. þeir riðu þar til er þeir kvámu til hofs til mardar valgarðssonar ok biðu þar til þess er 5 hann var búinn. mörðr hafði samnat hverjum manni, er vápnfærr var. ok fundu þeir þat eina á, at hann var hinn öruggasti í öllu. riðu þeir nú þar til er þeir kvámu vestr yfir ár. þá biðu þeir hjalta skeggjasonar. hann kom þá er þeir 10

efri: F, A, B, Cx, I; efri völlu E. 73-74 ok riðu — ofan: A, B (dog enn for ok), Cx (utydel.), I; ok riðu síðann ofann á þing E; ok riðu á þing ofan F. 74 byrgis-: — "byrgif" F og I, "byrgiff" B, "býrgif (ý: noget utydel.)" Cx, "býrgis" E; "birgif" A. 75 hann — þings: F; hann reið til þings B, Cx ("h reið til þ'oooo), I; en hann reið til þings E; hann reið á þing A. riðu: A, B, E, I; *beskadiget og utydeligt* í Cx; *mgl. F.* 76 sinna búða: F, A, B, E, I; búða sinna Cx.

137. 1 Nú — segja, at: A; Nú er frá því at segja, at I; Nú er þar til máls at taka, at E; *mgl. F, B, Cx.* 2 miklu: F, A, B, Cx, I; alimiklu E. 2-3 váru — hánnum: F; þar (ok A, I) váro bræðr hans með hánnum A, B, Cx ("þ' 3 "ooooo [foran og efter hullet ses utydelige bogstavlevninger, vistnok af det forkortede bræðr hans] "mð' i'm [meget utydeligt]"), I; ok E. 4 riðu — kvámu: A, B, Cx ("riðu [eller riðu] þ' til e' [meget utydeligt] þ'~~~~~). E; riðu I; kómu F. til hofs: F, A, B, E, I; *synes at mangle* í Cx. 5 þar: F, A, B, Cx, I; *mgl. E.* 6-7 samnat hverjum manni: F, A, B, Cx, E; hverjom manni safuað I (hverjom med den gamle, manni safuað med den nye, supplerende, hånd). 7-8 þat eina á: F; þat B, E; "þ (beskadiget, især oven til)'oooo Cx (hvor der, efter pladsen at dømme, ikke kan have stået mere end "þ a" eller "þ" alene); *mgl. A, I.* 8-9 þeir nú — kvámu: F; þeir nú unz þeir kómu B; þeir (*mgl. E*) síðan til þess er þeir kómu A, E; síðan I. 9-10 þá biðu þeir:

höfðu skamma stund beðit. fögnuðu þeir hánnum vel — ok riðu síðan allir saman til þess er þeir kvámu til reykja í byskupstungu. ok biðu þeir þar ásríms elliðagrímssonar. ok kom hann þar til
 15 móts við þá. riðu þeir þá vestr yfir brúará. ásrímr segir þeim þá allt sem farit hafði með þeim flosa. þorgeirr mælti þat mynda ek vilja, at vjer 'reyndim karlmennsku þeira, áðr lyki þinginu'. riðu þeir allt þar til er þeir kvámu á beitivöllu. kom
 20 þar til móts við þá gissurr hinn hvíti með allmikit fjölmenni. tóku þeir þá tal langt með sjer. riðu þeir þá á völlu hina efri, ok fylktu þeir þar öllu liði sínu ok riðu svá á þing ofan. flosi ok

F, B; ok biðu þar A, E, I. 44 skamma stund: F; skamma hríð B; líttla stund A; stund E; skamma (navneordet mangler) I. fögnuðu: F, A, B, I; ok fögnuðu E. 42 saman: F, A, E, I; samt B. til þess: F, A, E, I; þar til B. 43 þeir: F; mgl. A, B, E, I. 44 ásríms — hann: F, E; ásríms. kom hann A, B; ásrímr kom I. 45 riðu — brúará: F, A, B, I; mgl. E. 45-46 ásrímr — þá: (verbet forkortet .i.) F, B (dog uden þá): ok segir ásrímr þeim þá (mgl. E, I) A, E, I. 46 allt — hafði: F; "allt því (ordet synes tydelig skrevet således fra først af — men der er med en nyere hånd og meget mos blæk gjort forsøg på at rette i til ej) sað hafði" B; allt (mgl. E) hversu (hve A) íor A, E, I. 47 vjer: F, A, E, I; "v" B. 48 karlmennsku þeira: F, A, B, I; þá E. lyki þinginu: F, B; lýkr þinginu A, I; en þing (feilskr. þing) være úte E. 18-21 riðu — fjölmenni: F (dog uden hinn), B (dog nú unz for allt þar til er); oooooooo||"motz vþa . a . h¹ . m; allmút hólmi" C₅; riðu þeir síðan til þess er þeir kómu á beitivöllu. kom þar gizzurr hvíti með allmikit lið A, I; gizzurr hinn hvíte kom til móts við þá á beitivöllum ok E. 21 tóku — sjer: A, B, I (dog taka for tóku); tóko þeir langt tal með sjer E; tóku þeir þá langt (mgl. F) tal sín á (i C₅) milli F, C₅. 22 þá — efri: F, A, B, I; "nv avollvov (!) ina efri" C₅; á inu efri völlu E. 22-23 þeir — sínu: F; þar öllu (mgl. I) liði sínu B, C₅, I; öllu liði sínu þar A; þar öllu liðinu E. 23 ofan: C₅; mgl. F, A, B, E, I.

menn hans hljópu til vápna allir. ok var þá við sjálft, at þeir myndi berjaz. enn þeir ásgrímr ok ²⁵ þeira sveit gerðuz ekki til þess ok riðu til búða sinna. var nú kyrrt þann dag svá at þeir áttuz ekki við. þar váru komnir höfðingjar ór öllum fjórðungum á landinu. ok hafði aldri verit þing jafnfjölmennt áðr, svá at menn myndi. ³⁰

138. Eyjólfur hjet maðr. hann var bölverks-son, eyjólfssonar hins grá ór otradal, þórðar-sonar gellis, óleifs-sonar feilans. móðir eyjólfssonar grá var bróðný, dóttir miðfjarðarskeggja, skinnabjarnar-sonar, skutaðarskeggjasonar. eyjólfur bölverksson ⁵ var virðingamaðr mikill ok allra manna lögkænast, svá at hann var hinn þriði maðr mestr lögmaðr á

²⁴ menn hans: F, A; hans menn C₅⁺, E, I; ooooo B. hljópu: A, C₅⁺, E, I; tóko F; ooooo" a" B. til vápna allir: F, A, B (" [levning aft'] oo"pna allir [a beskadiget og det første i næsten helt bortrevet]"), I; allir til vápna (sinna tilf. E) C₅⁺, E. ²⁴⁻²⁵ var — sjálft: F, C₅⁺; var (varð E; lá B) þá (mgl. I) við sjálft B, E, I; var þá búið til A. ²⁵ þeir (foran myndi): F, A, B, E, I; allir þingheimrinnu C₅⁺. ²⁶ þeira sveit: F, A, B (beskadiget, sá at af "þra" er þ borte og af "fveit" er kun den nederste del af bogstaverne tilbage), C₅⁺, I; hans E (hvor et navneord mangler). gerðuz: A, C₅⁺, I; "giorðuz" F; gerðiz B, E. ²⁶⁻²⁷ búða sinna: F (hvor i øvrigt det foregående til mangler), A, B, C₅⁺, I; búðar sinnar E. ²⁸ þar: F, C₅⁺; þá A, B, E, I. ²⁹ fjórðungum á landinu: F, A, C₅⁺, I; fjórðungum E; svetum B. verit þing: F, E; þing verit A, B, C₅⁺; þingit verit I. ³⁰ jafn — myndi: F, A, B, C₅⁺, I; jafn (ser ud som "jafni")-fjölmennt, svo at menn myndi, fyrr E.

138. ³ óleifs-sonar: F og I, óláfs-sonar A, B, C₅⁺; "olafs" (!) E. ³⁻⁴ hins grá var: F, C₅⁺; var B, E, I; mgl. A. ⁴⁻⁵ skinna- — skeggja-sonar: A (skutaðar skrevet skutaðar), E (dog -bjarna- for -bjarnar-, samt "fkavtaðr [av i ét tegn]" for skutaðar-), I (dog "fkavtaðar [av i ét tegn]" for skutaðar-); mgl. F, B, C₅⁺. ⁵ bölverksson: C₅⁺; mgl. F, A, B, E, I. ⁶⁻⁹ virðingamaðr — sterkr: — virðingamaðr mikill ok allra manna lögkænast (skrevet lavkeñtr [av i ét tegn] F; lögvittrastr C₅⁺), svá at hann var inn þriði (inn þriði mgl. B) maðr (mgl. F, A, B, I)

íslandi. hann var allra manna fríðastr sýnum, mikill ok sterkr ok hit bezta höfðingjaefni. hann
 10 var fjejjarn sem aðrir frændr hans. flosi gekk einn dag til búðar bjarna broddhelgasonar. bjarni tók við hánum báðum höndum, ok settiz flosi niðr hjá hánum. þeir töluduz mart við. flosi mælti til bjarna 'hvat skulu vjer nú til ráða taka?' bjarni
 15 svaraði 'ek ætla nú ór vöndu at ráða. enn þat 'sýniz mjer þó ráðligast at biðja sjer liðs; því at 'þeir draga afla at yðr. ek vil ok spyrja þik, 'flosi, hvárt nakkvarr er allmikill lögmaðr í liði 'yðru; því at yðr eru tveir kostir til. annarr er
 20 'sá at biðja sætta, ok er sá allgóðr. hinn er annarr at verja mál með lögum, ef varnir verða til,

mestr lögmaðr (lagamaðr *A, B, C*) á íslandi. hann var allra (*mgl. B*) manna fríðastr sýnum, mikill ok sterkr *F, A, B, C, I*; mikill vírðingamaðr, mikill ok sterkr ok allra manna löggjænastr, svo at hann var inn lj. mestr lögmaðr á íslandi. hann var allra manna fríðastur sýnum *E*. ⁹ hit bezta: *A, B, E*; bezta *I*; it mesta *F, C*. ¹¹ einn: *F, B, C*; einn hvern *A, E, I*. ¹² ok settiz flosi: *F, B, E, I*; ok sez flosi *A*; flosi settiz *C*. ¹³ hánum: *F, B, C, E*; bjarna *A, I*. töluduz mart við: *F, A, I*; töluduz mart *C, E*; töluduz við *B*. mælti: *A, B, E, I*; mælti þá *F, C*. ¹⁴ skulu vjer: *F, C*; skal *A, B, E, I*. ¹⁵ ek — vöndu: *F, A, C* (*dog uden uó*), *E, I*; ór vöndu þikki mer *B*. enn: *F, A, B, C, E*; at (!) *I*. ¹⁶ þó: *F, A, B, C, I*; *mgl. E*. ¹⁷ afla: *F, A, B, E, I*; liðsafa *C*. ¹⁷⁻¹⁹ ek — yðru: *F, A* (*dog fóruneyti for liði og possessivet udeglemt*), *I* (*dog "favrone" oo!*) *I* *fav i et tegn og ti med den nyere hånd*) for liði); ek vil spyrja þik, hvárt nokkurr er allmikill lagamaðr í liði yðru *C*; ek vil ok spyrja, hvárt nokkorr er lagamaðr allmikill með yðru liði *B*; hvort er nokkur allmikill lögmaðr með þjer, flosi? *B*. ¹⁹ því at: *A, B, C, E, I*; "þt at" *F(!)*. yðr: *F, A, C, E, I*; nú *B*. ²⁰⁻²¹ annarr — annarr: *C, I* (*dog uden er sú efter annarr*); annat hvárt at biðja sætta, ok er sá allgóðr. hinn er annarr *A, E*; annat hvárt at biðja sætta — ok er sá allgóðr — "é." hinn *B*; "annarr h" at biðja sætta, ok er sá allgóðr, eða hinn annarr *F*. ²¹ varnir verða: *F*; varnir eru *B, C*; má ok (*má ok meget udyde-*

þó at þat þykki með kappi at gengit. þykki mjer því þann verða upp at taka, at jer hafið áðr með ofstopa at farit — ok samir nú eigi, at jer minnk-
 'ið yðr'. flosi mælti þar er þú spurðir eptir um 25
 'lögmeun, þá mun ek þjer því skjótt svara, at sá
 'er engi í várum flokki, ok engis veit ek ván
 'nema þórkels geitissonar frænda þíns'. þjarni
 mælti 'ekki munu vit hann telja. þó at hann sje
 'lögvit, þá er hann þó forsjáll mjök. þarf þat 30
 'engi maðr at ætla at hafa hann at skotspæni.
 'enn fylgja mun hann þjer sem sá annarr, er bezt
 'fylgir; því at hann er ofrhugi. enn ek mun segja

ligt í E) se varnir (vörn E) A, E; "varn' e'v varn' (de to første ord ere den nyere udfyldning)" I (der altså oprindelig synes at have stemt overens med A). 22-23 þykki mjer — taka: F, C₅ (dog af for upp); þikki mer þat því af at taka B; þiki mer því (pi^u E) verða þat af at ráða A, E; "eñ þ' þik|ki m̄ þaū ÷ða (her ses ulæselige leu-
 ninger af et bogstav) af at raða" I (ki m̄ þaū ÷ða er udfyldning —
 formodentlig har I oprindelig stemt overens med A i det væsentlige).
 23-24 áðr — farit: F (dog uden at), B (som F), C₅; áðr at farit með ofstopa A; "nþr farit at m; of|stopa uðr f'it (stopa aðr f'it er udfyldning efter et med F osv. stemmende håndskrift)" I; farit með ofstopa E. 24 ok (foran samtr): F, A, B, C₅, I (med den nyere hånd); mgl. E. 24-25 jer minnkið yðr: F, A, C₅, E, I; minnka sík B. 25 þar er: F, A, B, C₅, E; mgl. I. spurðir eptir: F, A, E, I; spurðir at C₅; frettir eftir B. 26 lögmen: F ("lavgm̄ [av i ét tegn]"), A ("laugm̄"), E ("logm̄"); lögmann B, C₅ ("lavg m̄"); lagamann nökkurn I. þjer — svara: F; þer skjótt "f;" B; þer um þat skjótt (snart I) svara C₅, I; þat skjótt segja þer A; þat "f." E. 26-27 sá — flokki: F, C₅, I; engi er í várum flokki (hóp E) A, B, E. 27 ván: F, B, C₅, I; ván í austfjörðum A, E. 28 mælti: F, A, C₅, E, I; "f." B. vit hann telja: F, C₅, I; ver hann telja A, E; ver telja hann B. sje: F, B, C₅, E; se lögmaðr ok I; væri maðr A. 30 hann (foran þó): F, A, B, C₅, I; mgl. E. forsjáll: F, A, C₅, E, I; úforsjáll (?) B. 31 engi maðr: A, B, E; ok engi maðr C₅, I; ok engi maðr ser F. 32 annarr: F, C₅, I; mgl. A, B, E. 33 því at: A, B, C₅, E, I; "þt (på tverstregen er sat en nogenlunde perpendicular streg, som det synes uden betydning) at" F. ek mun

þjer, at þat verðr þess manns bani, er vörn færir
 35 fram fyri brennumálit. enn ek ann eigi þess
 þórkatli frænda mínum. munu vit því verða at
 'leita annars staðar á'. flosi kveðz eigi vita skyn
 á, hverir lögmenn væri mestir. þjarni mælti 'eyj-
 'ólfr heitir maðr ok er bölverksson. hann er
 40 'mestr lögmaðr í vestfirðingafjórðungi. ok mun
 'hánum þurfa at gefa til fje mikit, ef hánum skal
 'verða komit í málit. enn þó munu vjer ekki at
 'því fara. vjer skulum ok ganga með vápnum til
 'allra lögskila ok vera sem varastir um oss enn
 45 'ráða eigi á þá, nema vjer eigim hendr várar at
 'verja. mun ek nú ganga með þjer ok fara í
 'liðsbónina; því at mjer þykkir sem nú muni eigi

segja: *F, B, C₅, I*; segja mun (*vil E*) ek *A, E*. 34 at: *F, B, C₅, E, I*; *mgf. A*. 35 enn — þess: *F*; en ek ann þess eigi *A, B, C₅, I*; ok ann eg þess eigi *E*. 36-37 munu — á: *A* (*dog uden því*), *B*; munum ver til verða at leita annars staðar *E*; munut er því verða annars staðar á at (*mgf. F*) leita *F, C₅, I* 37 kveðz: *E, I*; "qz" *F*, "q" *A* og *C₅*; letz *B*. 37-38 skyn á: *F, A, C₅, E, I*; *mgf. B*. 38 lögmenn væri: *F, B, C₅, E*; lögmenn váro *A*; lagamenn væri *I*. 40 mestr: *F, A, B, C₅, I*; "mest" *E* (*formodentlig skrivefeil*). lögmaðr: *A, E*; lagamaðr *F, B, C₅, I* 41 þurfa — mikit: *F, A, B*; þurfa at gefa til mikit fe *I* (*fe står i margen, men indvisningstegnet er sat efter mikit*); þurfa fe til at gefa *C₅*; verða at gefa til fe *E*. 42 verða — málit: *F, A, E*; verða komit í málit með oss *I*; komit verða í málit *B* ("kvit vða jm"oooo), *C₅*. 42-43 at því fara: *F, A, B* ("eckit at" ooo"ara [at og ara nær ved at bortsmuldre]), *C₅, E*; fara at því *I*. 43 ok (*foran ganga*): *F, A, B, I*; *mgf. C₅, E*. 44 vera: *F, A, B, C₅, I*; verum *E*. 45 þá: *A, B, C₅, E, I*; "þa f" *F* (= þá fyrri eller þá fyrr). 46 mun ek nú: *F, A, B, C₅*; ok mun eg nú *E*; mun ek nú ok *I*. 46-47 ganga — -bónina: *F* (*der dog for bónina har "bona", hvilket neppe er andet end en skrivefeil*), *B, C₅* (*dog -bón for -bónina*); ganga með þer í liðsbónina *A*; ganga (*fara E*) í liðsbónina með þer *E, I*. 47 þykkir: *F, B* ("þick' [af þ er næsten intet tilbage, og det hele er nær ved at bortsmuldre]), *C₅, I*; sýniz *A, E*. 47-48 sem — mega: *F*; sem nú megl eigi *C₅*; "fē v manim"

‘mega kyrru fyrir halda’. síðan gengu þeir út ór búðinni ok til þeira öxfirðinga. talaði bjarni þá við lýting ok blæing ok bróa arnsteinsson, ok 50 fjeck hann skjótt af þeim slíkt er hann beiddi. þá fóru þeir til fundar við kol son vígaskútu ok eyvind þórkels-son áskels-sonar goða ok báðu þá liðveizlu. enn þeir fóru lengi undan. enn þó kom svá, at þeir tóku til þrjár merkr silfrs ok 55 gengu þá í málit með þeim. þá gengu þeir til ljósvetningabúðar ok dvölduz þar nakkvara hríð. flosi beiddi ljósvetninga liðveizlu. enn þeir váru erfiðir ok torsóttir. flosi mælti þá með mikilli reiði ‘illa er yðr farit. jer eruð ágjarnir heima í 60 ‘hjeraði ok ranglátir enn vilið mönnum ekki at ‘iði verða á þingum, þó at menn krefi yðr. þat

eigi mega B; sem eigi megi A, E; nú eigi mega I. 48-49 út — öxfirðinga: F; til öxfirðingabúðar E; út ór búðinni ok til þeira öxfirðinga (austfirðinga B, C₅, I) A, B (-inni bortsuldreret og ”2 i“ beskadiget), C₅, I. 49 talaði: A, B, C₅, E, I; talar F 49-50 þá við: F, A, B, C₅; við þá E, I. 50 blæing: F, A, B, C₅, E; mgl. I. arnsteinsson: F, B, C₅ — alle med ”i.“ for son; ”aurteif. f.“ A; ok arnstein E; ”eyiolff. ff.“ I. 51 hann (efter fjeck): F, B, C₅, E, I; bjarni A. slíkt — beiddi: F, B, I; slíkt sem hann vildi E; slíkt er hann vildi ok beiddi C₅; slík heit, sem hann vildi A. 52 þá — við: A, B; þeir fóru þá (mgl. C₅) til fundar við F, C₅, I; þá fundu þeir E. 53 þórkels-: sál. alle (F, A, B, C₅, E, I). áskels-sonar goða: F, A, B, I; goða E; mgl. C₅. ok báðu: F, C₅; báðu B; ok það A, E, I. 55 svá: F, A, C₅, E, I; þar B. til: F, A, B, I; mgl. C₅, E. 56 þá — þeim: F, C₅; þá (síðan B) í málin með þeim (honum E) A, B, E, I. þá gengu þeir: B, E, I; þá ganga þeir A; þeir gengu þá F, C₅. 59 erfiðir ok torsóttir: F, A, C₅; lengi erfiðir ok torsóttir I; erfiðir E; torsóttir B. 60 farit: F, A, B; saman farit C₅, E; saman komit I. jer: F, B, C₅; mgl. A, E, I. 61 mönnum: F, A, B, C₅, I; mgl. E. 62 menn krefi yðr: B, C₅, E, I; yðr krefi A; þurfi þess við F. 62-64 þat — þingum: A, I; þat mun ok allmjök (mgl. C₅) í (at B) brigzium haft við yðr á

‘mun ok lagit mjök til ámælis við yðr ok at brigzlum
 ‘haft við yðr á þingum, ef jer munið eigi hrakningar
 65 ‘þær, er skarpheðinn hrakði yðr ljósvetninga’. í
 annan stað hafði hann við þá hljóðmæli ok bauð
 þeim fje til liðveizlu ok lokkaði þá svá með fagr-
 mælum. þar kom, at þeir hjetu liðveizlu. ok
 gerðu þeir sik þá svá örugga, at þeir kváduz
 70 berjaz skyldu með flosa, þó at þess þyrfti við.
 bjarni mælti þá til flosa ‘vel er þjer farit. þú ert
 ‘höfðingi mikill ok röskr maðr ok einarðr ok skerr
 ‘litt af manni’. síðan fóru þeir í braut ok vestr
 yfir öxará ok svá til blaðbúðar. þeir sá mart
 75 manna úti fyri búðinni. þar var einn maðr sá er
 hafði skarlatsskikkju á herðum sjer ok gullblað um
 höfuð ok öxi silfrrekna í hendi. bjarni mælti ‘hjer

þingum ok yðr (mgl. B) til ámælis lagt F, B, C₂; ok mun þat
 lagit til ámælis (skrevet amalí) á þingum E. ⁶⁴⁻⁶⁵ hrakningar þær:
 A, B, C₂, E, I; háðung þá ok blýrði F. ⁶⁶ hann við þá: F, B;
 hann fram við þá C₂; flosi við þá A, E; flosi við I. ⁶⁷ fje til
 liðveizlu: F, B, C₂; þá fram f A, I; f E. ⁶⁷⁻⁶⁸ ok lokkaði —
 liðveizlu: B, C₂ (dog ok þar for þar, samt liðveizlunni for lið-
 veizlu); ok lokkaði svá þá (for svá þá have E og I þá svá) til lið-
 veizlu. þar kom (um gjðir indskyder I), at þeir hetu liðveizlu (lið-
 veizlunni E; liðveizlo sinni I) A, E, I; mgl. F (í det man er sprunget
 fra liðveizlu til liðveizlu). ⁶⁹ þeir sik þá: A, C₂, I; sik þá F;
 sik B, E. ⁷⁰ þó — við: F, A, B, C₂, I; ef þess þyrfti E. ⁷¹ þá:
 F, C₂; mgl. A, B, E, I. ⁷² ok röskr maðr ok: F, A, E; ok (mgl. I)
 röskr maðr ok (mgl. B) B, I; ok hraustr maðr C₂. skerr: F, B,
 C₂; skefr A, E, I. ⁷³ fóru: F, A, B, C₂, E; fara I. í braut ok:
 F, A, C₂, I; á brott ok B; mgl. E. ⁷⁴ öxará: A, B, C₂, E, I;
 ána F. svá: F, A, B, C₂, E; kómo I. ⁷⁴⁻⁷⁵ þeir — manna: F,
 C₂; þeir sá þar mart manna B; þeir sá, at mart var manna A, I;
 þar var mannmart E. ⁷⁶ skarlatsskikkju: F (skarlatsskrevet fkarlaz)
 A (skarlatsskrevet fkarlaz), B (skarlatsskrevet fkarlatz), E (skarlatsskrevet
 fkalaz), I (skarlatsskrevet som í F); “fkaliaz kýrtal z fkaliaz
 fskikkiv“ C₂. sjer: F, B; mgl. A, C₂, E, I.

‘berr vel til. hjer er hann nú eyjólfur bölværksson,
 ‘ef þú vill finna hann, flosi’. síðan gengu þeir til
 móts við eyjólf ok kvöddu hann. eyjólfur kenndi ⁸⁰
 þegar bjarna ok tók hánum vel. bjarni tók í
 hönd eyjólfis ok leiddi hann upp í almannagjá.
 menn þeira bjarna ok flosa gengu eptir. menn
 eyjólfis gengu ok með hánum. þeir báðu þá vera
 uppi á gjárbakkanum ok sjáz þaðan um. þeir ⁸⁵
 flosi gingu þar til er þeir koma þar er gatan liggur
 ofan af hinni efri gjánni. flosi kvað þar gott at
 sitja ok mega víða sjá. þeir settuz þá niðr. þeir
 váru þar fjórir menn saman ok eigi fleiri. bjarni
 mælti þá til eyjólfis ‘þik eru vjer komnir at finna, ⁹⁰
 ‘vinnr; því at vjer þurfum mjök þinnar liðveizlu í
 ‘alla staði’. eyjólfur mælti ‘hjer er nú gott mann-

⁷⁸ hann nú: F; hann I; mgl. A, B, C₅, E. ⁷⁹ ef — flosi: F; mgl. A, B, C₅, E, I. ⁷⁹⁻⁸⁰ síðan — eyjólf: F, A, B, I; gengu þeir þá til móts við hann C₅; þeir gengu til móts við hann E. ⁸¹ þegar bjarna: A, B, E, I; bjarna þegar F; bjarna C₅. ⁸² eyjólf: F, B, C₅, E, I; hánum A. hann: F, A, B, C₅, E; mgl. I. í almannagjá: F, A, C₅, E, I; á gjárbakka B. ⁸³ menn — eptir: F; bjarni það flosa ganga eptir ok menn hans A, B, C₅, E (dog hans menn for menn hans), I (dog með menn sína for ok menn hans). ⁸⁴ þeir (foran báðu): F, A, B, C₅, I; ok (!) E. ⁸⁵ gjár-: F, B, I; gjá- A, C₅, E. ⁸⁶ flosi gengu: F; gengu E; ganga A, B, C₅, I. þeir koma — liggur: F, C₅; þeir koma (kómo I) þar er gatan (gata B) liggur (lá I) B, I; gata lá E; þeir sá, hvar gata lá A. ⁸⁷ af: sál. alle (F, A, B, C₅, E, I). gott: F, B, C₅, E; vera gott A, I. ⁸⁸ ok mega víða sjá: F, A, B (”z”ooooo ”víða fía [af g er noget af den nederste del tilbage. víða er beskadiget — især 1 — og nær ved at smuldre bort]”); ok mega sjá víða E; ok mega víða um sjáz I; mgl. C₅. ⁸⁸⁻⁸⁹ þeir váru — menn: F, A, E, I; þeir váro þar þá líj C₅; ”z 0 v (v rettet fra I) þi (noget forskrevet) ”líj.” B. ⁸⁹ ok eigi fleiri: F, A, B, C₅, I; mgl. E. ⁹⁰ mælti: F, A, C₅, E, I; taluði B. vjer: F, A, B (”v [beskadiget, men synes sikkert]”), C₅, E; vit I. ⁹¹ vinnr: F, B, C₅; vinnr’ s. hann A, E; vinnr’ s. bjarni I. mjök: F, A, B, C₅, I; mgl. E. ⁹¹⁻⁹² í alla staði: F, A, B (” [”] alla fía [ft beskadiget]”ooo), E, I; mgl. C₅.

‘val á þinginu — ok mun yðr lítit fyrir at finna
 ‘þá menn, er yðr er miklu meiri styrkr at enn
 95 ‘hjer sem ek em’. bjarni mælti ‘þat er ekki svá.
 ‘þú hefir marga þá hluti, er engi er þjer meiri
 ‘maðr hjer á þinginu — þat fyrst, at þú ert ætt-
 ‘aðr svá vel sem allir þeir menn, er komnir eru
 ‘frá ragnari loðbrók. hafa ok forellrar þínir jafnan
 100 ‘í stórmælum staðit víða á þingum ok heima í
 ‘hjeraði ok höfðu jafnan hinn meira hlut. Þykkir
 ‘oss því líkligt til, at þú munir vera sigrsæll í
 ‘málunum’. eyjólfir mælti ‘vel mælir þú, bjarni —
 ‘enn lítit ætla ek at ek muna í eiga’. flosi mælti
 105 þá ‘ekki þarf hjer at munda til þess er oss er í

95 fyrir: *F, A*; fyrri því *B, C_g, E, I*. 94 menn: *A, C_g, E, I*; *mgf. F, B*. er miklu meiri styrkr: *F, B, C_g, E* (*dog "fleire" [I] for meiri*), *I*; "mun miklu mjærr styrkr e"*" A (I)*. 95 sem ek em *F, C_g, I*; sem em *A*; er eg em *E*; sem ek á lut at (*lídt beskadiget, men sikkert*) *B*. mælti: *F, A, C_g, E, I*; "fð. (*v næsten helt borte*)" *B*. ekki svá: *F, A, B, C_g, E*; svá ekki *I*. 96 þú: *F, C_g*; því at þú *A, B, E, I*. þá hluti, er: *F*; luti þá er *B*; þá hluti til, er (*at A, I*) *A, C_g, I*; hlute þá til, at *E*. 97 hjer: *F, A, B* ("h" f' *noget beskadiget*"), *C_g*; *mgf. E, I*. þat: *F, E*; þat er *A, B, C_g, I*. 98 vel: *F, A, C_g, E, I*; val *B*. þeir menn: *F*; þeir *B, C_g, E*; ero þeir *A, I*. 99 hafa ok: *F, B, C_g*; hafa *A, E, I*. jafnan: *F, C_g, E, I*; ávallt *A, B*. 100 í stórmælum staðit: *F, A, I*; staðit í stórmælum *C_g*; í stórmálum staðit *B*; staðit í stórmálum *E*. 100-101 víða — hjeraði: *F*; bæði á þingum (*þingi E*) ok svá (*mgf. E*) heima í heraðe *A, B, E, I*; *mgf. C_g*. 101 ok — hinn: *F, B, C_g*; ok (*mgf. E*) höfðu þeir jafnan *A, E, I*. 102 því líkligt til: *A, I*; því líkligt *F, B, C_g*; fyrri þat líkligt *E*. 102-103 vera — málunum: *C_g*; vera (*mgf. F, B*) sigrsæll í málum (*í málum mgf. A, E, I*) sem frændr þínir *F, A, B, E, I*. 103 mælti: *F, C_g*; ".f." *A, B*; "fð." *E*, "fð." *I*. mælir þú, bjarni: *F*; talar þú *A, B, C_g, E, I*. 104 at — í: *A, E, I*; mik í þessu (*því B*) *F, B, C_g*. 105 þá: *F*; *mgf. A, B, C_g, E, I*. hjer — þess: *F* (*munda skrevet mǫða*), *B* (*munda skrevet mǫnda*); "h" at *mǫða* í *C_g*; at krafsa af því ofan *A, I*; at leynd því *E*. 105-106 er oss er í hug: *F, A, B, C_g, I*; at *E*.

‘hug. liðveizlu vilju vjer þik biðja, eyjólfur — at þú
 ‘veitir oss at málum várum ok gangir at dómum
 ‘með oss ok takir varnir ef verða ok færir fram
 ‘fyri vára hönd ok veitir oss um alla hluti á þingi
 ‘þessu þá er til kunnu falla’. eyjólfur spratt upp 110
 reiðr ok sagði svá, at engi maðr þarf sjer þat at
 ætla at hafa hann at ginningarfíflí eða forhleypi,
 fyri sjer, ef hann dregr ekki til. ‘ek sje nú ok’
 segir hann ‘hvat yðr hefir til gengit fagrmælis
 ‘þess, er jer höfðuð við mik’. hallbjörn hinn 115
 sterki þreif til hans ok setti hann niðr hjá sjer í
 millum þeira bjarna ok mælti ‘eigi fellr trje við

¹⁰⁶ þik biðja: F, A, C₅⁺, E, I; beida þik B. eyjólfur: F; mgl. A, B, C₅⁺, E, I. ¹⁰⁷ oss (eſter veitir): F, B; mgl. A, C₅⁺, E, I. at dómum: F, A, B, C₅⁺, I; til dóma E. ¹⁰⁸ takir: F, A, C₅⁺, E, I; tækir B (hvor de to næst foregående verber skrives veit' og gēg' og kunde stå i fortid). varnir ef verða: F, A, B, C₅⁺, E; "und' ef vðr" I. færir: F, A, C₅⁺, E, I; færðir B (ſf. til 138¹⁰⁸). fram: F, B, C₅⁺, E; fram varnir I (ſf. til 138¹⁰⁸); mgl. A. ¹⁰⁹ veitir: F, A, C₅⁺, E, I; veittir B (ſf. note til 138¹⁰⁸). oss — hluti: A, B, C₅⁺, E, I; um alla hluti oss F. ¹¹⁰ kunnu: F, B; kunnu at A, C₅⁺, E, I. spratt: F, A, C₅⁺, E, I; sprettr B. ¹¹¹ sagði: sál. (forkortet .i. og f.) F, A, B, C₅⁺, I; mælti E. ¹¹¹⁻¹¹³ at engi — dregr: — at engi maðr (mgl. B) þarf ("þ"þi" [I] F, "þyrſti" B) ser þat at ætla at hafa hann at ginningarfíflí eða forlaypi (sáledes — nemlig "forlaypi [ay i ét tegn]" F; hleyplíflí A, I) fyrir ser (eða — ser mgl. B), ef hann dregr (drægl F) F, A, B, I; 'engi maðr þarf sjer þat (for 'engi — þat har C₅⁺ þat þarf engi maðr ser) at ætla at hafa mik at ginningarfíflí eða forleypi (hleyplíflí E) fyrir ser ("s" [= sik] E), ef mik dregr C₅⁺, E. ¹¹³ 'ek — ok: F, C₅⁺ (dog ek for 'ek [ſe note 138¹¹¹⁻¹¹³]); 'ok (B har ok [ſe note 138¹¹¹⁻¹¹³]) se ek nú A, B, E, I. ¹¹⁴ yðr — gengit: A, C₅⁺, I; yðr (ykr E) hefir gengit til B, E; yðr hefir gengit F (hvor til er glemt). ¹¹⁵ þess — höfðuð: F, C₅⁺; þess, er þið (ſf. næst foreg. note) höfðuð E; þess, er þer höfðuð ("havft [av i ét tegn]" I) framm ("f"mj" I) A, I; mgl. B. hinn: F, E; mgl. A, B, C₅⁺, I. ¹¹⁶⁻¹¹⁷ hjá — millum: F, B; í (á A) millum (milli C₅⁺, E) A, C₅⁺, E, I. ¹¹⁷ bjarna ok mælti: F, A, B, C₅⁺ (her synes nemlig at stå "Bina z ml'i"); "b. m. z" E (= bjarni mælti ok); "B .m. .i.

‘hit fyrsta högg, vinnr, ok sit hjer fyrst hjá oss’.
 flosi dró þá gullbring af hendi sjer ok mælti
 120 þenna bring vil ek gefa þjer, eyjólf, til vináttu
 ‘ok liðveizlu ok sýna þjer svá, at ek vil eigi
 ‘ginna þik. er þjer fyri því bezt at þiggja bring-
 ‘inn, at engi er hjer sá á þingi at ek hafa þvílíka
 ‘gjöf gefit’. bringrinn var svá góðr ok mikill ok
 125 vel görr, at hann tók tólf hundruð mórennd.
 hallbjörn dró á hönd eyjólfu bringinn. eyjólf mælti
 ‘þat er nú líkara, at ek þiggja bringinn, svá vel
 ‘sem þjer ferr. munt þú ok til þess ætla mega,
 ‘at ek mun taka við vörn ok gera at slíkt er þarf’.
 130 bjarni mælti ‘nú ferr hvárumtveggja ykkrum vel.
 ‘eru menn hjer nú vel til fallnir at vera váttarnir,
 ‘þar sem vit hallbjörn erum, at þú takir við mál-
 ‘inu’. stóð þá eyjólf upp ok svá flosi ok tókuz

118 vinnr, ok: F, C₅; vinnr’ ”.f.“ hann (udeglegt A) ‘ok A, E, I; vinnr B. fyrst hjá oss: F, A, B, E, I; ”hva oðr en“ C₅ (noget utydeligt, især hau). 119 þá: F, B, C₅; mgl. A, E, I. ok mælti: A, B, C₅, E, I; mgl. F. 120 eyjólf: F, B (”eyjólf.”), C₅; mgl. A, E, I. til: F, A, B, E, I; ”t“ (lidit utydel.)“ C₅. 121 svá: F, A; svá þat B, E, I. 122 fyr: F; mgl. A, B, E, I. 123 engi — þugi: F; engi maðr er sá her á þingi (þuginu B, I) B, E, I; eigi er sá maðr her á þinginu A. 124 góðr ok mikill ok: B (hvorr góðr dog er forskrevet); góðr ok F; mikill ok E; mikill ok svá A, I. 125 tólf: sál. (x1) F, A, B, I; mgl. E (sikkert ved forglemmelse). 126 á — bringinn: F, B; á hönd hánum bringinn A, E; bringinn á hönd hánum I. 127 nú — þiggja: F (dog likast for líkara), E; líkara, at ek þiggja nú A, B, I. 127-128 vel — ferr: F; sem þer ferr vel (val B) A, B, E; svá sem þer villt I. 128 munt — mega: F (dog uden ok), B; muntú ok svá til mega ætla A; (ok tilf. E) muntú ok svá mega til ætla E, I. 129 mun taka: F, A, E; taka B, I. vörn: F, A, B, I; vörninne E. er: F, A, B; sem E, I. 130 ykkrum: F, A, I; mgl. E. 131 eru — fallnir: F; ero her nú ok menn vel til fallnir A, I; ok eru hjer nú ok menn til E. 132 vit: F, A, E; ”þ“ I. 133 þá eyjólf: F; eyjólf þá A, E, I. svá: F, A, E; mgl. I. ok tókuz: F; tókuz þeir þá

í hendr. tók eyjólfur þá varnargögn öll af flosa ok svá ef sakar nakkvarar gerðiz af vörninni; því at 135 þat er opt annars máls vörn, er annars er sókn. þá tók hann þau öll sóknargögn, er þessum sökum áttu at fylgja, hvárt sem sækja skyldi í fjórðungs- dóm eða fimmtardóm. flosi seldi at lögum, enn eyjólfur tók at lögum. hann mælti þá til flosa ok 140 bjarna 'nú hefi ek hjer tekit við máli, sem jer 'beidduð. nú vil ek þó, at jer leynið þessu fyrst. 'enn ef málit kemr í fimmtardóm, þá skuluð jer 'þat mest varaz at segja, at jer hafið fje gefit til 'liðveizlunnar'. flosi stóð þá upp ok svá bjarni 145 ok allir þeir. gengu þeir flosi ok bjarni hvárr til sinnar búðar, enn eyjólfur gekk til búðar snorra goða ok settiz niðr hjá hánum. þeir töluduð við mart. snorri goði þreif til handarinnar eyjólfu ok fletti upp af erminni ok sjer, at hann hafði gull- 150

A, E, I. ¹³⁴ eyjólfur — öll: E, I; þá eyjólfur varnargögn öll A; eyjólfur þá öll varnargögn F. ¹³⁵ sakar — af: F, A, I; nokkurar sakir geraz á (*her stár nemlig snarere na í ét tegu end at*) E. ¹³⁶ máls — sókn: F; máls (*agl. I*) sókn, er annars er vörn A, E, I. ¹³⁷ þau öll: F; öll þau A, E, I. þessum sökum: F; þeim sökum A, I; þeim sóknunum E. ¹³⁸ hvárt: F, A, E; ok hvort I. ¹³⁸⁻¹³⁹ fjórðungs- — fimmtardóm: F (*dóm begge steder forkortet* ðö); fimmtardómi eða fjórðungsdómi A, E, I. ¹⁴⁰⁻¹⁴¹ flosa ok bjarna: F, A, E; bjarna ok flosa I. ¹⁴¹ hjer — máli: F, A; her tekit við málinu (*áli ulæsetigt*) I; tekit við málum þessum E. ¹⁴² beidduð: F, A, I; beidduð mik E. þó: F, I; *agl. A, E.* ¹⁴³ málit: F, A, E; mál I. ¹⁴⁴ fje: F, A, I; feð E. ¹⁴⁵ liðveizlunnar: F; liðveizlu A, E, I. ¹⁴⁵⁻¹⁴⁷ stóð — sinnar búðar: A, E (*dog uden svá*); stóð þá upp ok svá bjarni ok allir þeir. gekk þá hverr til sinnar búðar I; gekk þá heim til búðar sinnar ok bjarni F. ¹⁴⁸⁻¹⁴⁹ við mart: A, E, I; mart við F. ¹⁴⁹ goði: F, A, I; *agl. E.* eyjólfu: — ".eý." F, ".eýol." A, ".Eý." E, ".eý." I. ¹⁵⁰ fletti upp af: F; fletti upp I; flettir upp A, E. hafði: F; hefir A, E, I.

hring mikinn á hendi. snorri goði mælti 'hvárt
 'er þessi hringr keyptr eða gefinn?' eyjólfur fannz
 um fátt ok varð orðfall. snorri mælti 'ek skil
 'görla, at þú munt at gjöf þegit hafa. ok skyldi
 155 þessi hringr eigi verða þjer at höfuðbana'. eyjólfur
 spratt upp ok gekk í braut ok vildi ekki um tala.
 snorri mælti, er hann sá, at eyjólfur stóð skyndiliga
 upp 'þat er líkara um þat er þessu þingi er lokit,
 'at þú vitir, hvat þú hefir þegit'. gekk eyjólfur þá
 160 til búðar sinnar.

139. Nú er þar til máls at taka, at ásgrímr
 elliðagrímsson er ok kári sölmundarson, at þeir
 funduz allir saman ok gissurr hvíti ok hjalti
 skeggjason ok þórgeirr skorargeirr ok mörðr val-
 5 garðsson. ásgrímr tók þá til orða 'ekki þarf þetta
 'í hljóðmæli at færa; því at þeir einir menn eru
 'hjer nú við, er hverr veit annars trúnað. vil ek

¹⁵¹ á hendi: *F, E; mgl. A, I.* snorri goði mælti: *F; snorri mælti E; snorri mælti þá I; þá mælti snorri A.* ¹⁵² hringr — gefinn: *F, A, I; gullhringr gefinn eða keyptr E.* ¹⁵³ um fátt: *F, A, I; fátt um E.* skil: *F, E, I; skil nú A.* ¹⁵⁴ at gjöf þegit hafa: *F, A, E; "þeg" hafa at gjöf I.* ¹⁵⁵ þessi — -bana: *A; hringrinn eigi verða þer at höfuðsbana F; þer þessi hringr eigi verða at höfuðbana I; þessi hringr eigi þjer at bana verða E.* ¹⁵⁷ hann — skyndiliga: *A; hann sá, at eyjólfur stóð (spratt E) E, I; eyjólfur stóð F.* ¹⁵⁸ líkara: *F, A, I; líkliga E.* þessu þingi: *F; dómum A, E, I.* ¹⁵⁹ þá: *F, E, I; mgl. A.*

139. ¹⁻⁵ er þar — orða: — er þar til máls at taka, at (*er E, I*) ásgrímr elliðagrímsson (*mgl. E*) er (*udeglegt I*) ok kári sölmundarson, at þeir funnuz (*finnaz I*) allir saman (*samt I*) ok (*mgl. A*) gizzur hvíti ok (*mgl. A*) hjalti skeggjason ok þórgeirr ("þegm." *E[I]*) skorargeirr ok (*mgl. A*) mörðr valgarðsson. ásgrímr tók þá til orða (*orða E*) *A, E, I*; talar ásgrímr elliðagrímsson við gizzur hvíta ok kára sölmundarson, hjalta skeggjason, mörð valgarðsson, þórgeirr skorargeirr *F.* ⁷ nú við, er: *A; nú, er E; nú við, at I; at F.*

'nú spyrja yðr, ef jer vitið nakkvat til ráðagerðar
 þeira flosa. sýniz mjer sem vjer munim verða
 'at gera ráð vart í annan stað'. gissurr hvíti 10
 svarar 'snorri goði sendi mann til mín ok ljet
 'segja mjer, at flosi hafði þegit mikit lið af norð-
 lendingum enn eyjólfur hölverksson frændi hans
 'hafði þegit gullbring af nökkurum ok fór leyniliga
 'með. ok kvað snorri þat ætlan sína, at eyjólfur 15
 'hölverksson myndi ætlaðr vera til at færa fram
 lögvarnir í málinu ok myndi hringrinn til þess
 'gefiun vera'. þeir urðu allir á þat sáttir, at þat
 myndi svá vera. gissurr mælti þá til þeira 'nú
 'hefir mörðr valgarðsson mágr minn tekit við málinu 20
 'því er öllum mun torvelligast þykkja — at sækja
 'flosa. vil ek nú, at jer skiptið öðrum sóknum
 'með yðr; því at nú mun brátt verða at lýsa
 'sökum at lögbergi. vjer munum ok þurfa at
 'biðja oss liðs'. ásgrímr svarar 'svá skal nú ok 25
 'vera. enn biðja vilju vjer þik, at þú sjer í liðs-

8 til ráðagerðar: F; af ráðagerðum A, I; til af ráðagerðum E.
 9-10 munim — annan: F; munim (*"mivū jū noget forskrevet"*) I) þurfa
 at gera ráð vart í annan (öðrum A) A, I; verðum at gera ráð vort
 í öðrum E. 12 hafði: F, A, I; hefði E. af: F, A, E; at I. 14 hafði:
 F, A, I; hefði E. 15 kvað — sína: F (dog wrightig "q" for kvað),
 A, I; kvez snorri þat "ætla" E. 16 ætlaðr vera til: F; vera ætlaðr
 til A, I; til þess ætlaðr E. 17 lögvarnir í málinu: F, A, I; lög-
 vörn í máli E. hringrinn: F, E, I; hringr A. 18-19 þat myndi
 svá: F, E; þetta mundi (ok tilf. I) svá A, I. 19 þá til þeira: F; til
 þeira E, I; "i" (I) A. 20 valgarðsson: F; mgl. A, E, I. 20-21 málinu
 — öllum: F; máli því at öllum A; málinu, er öllum E; því máli,
 sem flestum I. 22 öðrum sóknum: F; sókaum E; sökum A, I.
 24 sökum: F, A, I; sóknum E. vjer munum ok: F; munu ver nú
 ok (mgl. E) A, E; munu ver ok nú I. 25-26 svarar — vera: sál.
 (det første verb forkortet "f." A, "fv." E, "fū" I) A, E, I; "f." svá
 vera skyldu F.

‘bóninni með oss’. gissurr kvaðz þat mundu til
 leggja. síðan valdi gissurr með sjer alla hina
 vitrustu menn af liði þeira. þar var hjalti skeggja-
 30 son ok ásgrímr ok kári, þórgeirr skorargeirr. þá
 mælti gissurr ‘nú munu vjer fyrst ganga til búðar
 ‘skapta þóroddssonar’. síðan gengu þeir til ölfus-
 ingabúðar. gissurr hvíti gekk fyrstr, þá hjalti, þá
 kári, þá ásgrímr, þá þórgeirr skorargeirr, þá bræðr
 35 hans. þeir gengu inn í búðina. skapti sat á palli.
 ok er hann sá gissur hvíta, stóð hann upp í mót
 hánnum ok fagnaði hánnum vel ok öllum þeim ok
 bað gissur sitja hjá sjer. hann gerir nú svá.
 gissurr mælti þá til ásgríms ‘nú skalt þú vekja til
 40 ‘um liðsbón við skapta, enn ek mun þá til leggja
 ‘slíkt er mjer sýniz’. ásgrímr mælti ‘til þess eru
 ‘vjer hingat komnir, skapti, at sækja at þjer traust

27 kvaðz: *A*; "q" *F*, "q." *E*; kvez *I*. 28-29 með — þeira: *F*; alla
 hina vitrustu menn af liði þeira til fylgðar við sik *A*; með ser alla
 hina vitrustu menn af liði þeira til fylgðar með ser *I* (?); sjer alla
 hina vitrustu menn með sjer af liði þeirra til fylgðar *E*. 20-30 hjalti
 — kári: *F*; hjalti ok (*mgl. I*) ásgrímr ok kári ok (*mgl. I*) *A*, *I*;
 ásgrímr ok kári ok hjalte skeggjason ok *E*. 31 gissurr: *E*, *I*; gizurr
 hvíti *F*; udeglemt *A*. munu — ganga: *F*, *E*; skulum ver ganga
 fyst *A*, *I*. 32-33 síðan — -búðar: *A* (ölfusínga skrevet aulfuftga), *I*
 (ölfusínga skrevet avlveftga); þeir gera (*gerðu E*) nú svá *F*, *E*.
 33 hvíti: *F*; *mgl. A*, *E*, *I*. fyrstr: *F*, *A*, *E*; fyst *I*. 34 kári, þá
 ásgrímr: *F*, *I*; ásgrímr, þá kári *E*; kári *A* (*hver þá ásgrímr öien-
 sýnlíg er glemt*). þá þórgeirr skorargeirr: *F*, *E* (*dog uden þá*); þá
 þórgeirr *A*, *I*. 36 hvíta: *F*; *mgl. A*, *E*, *I*. 37 fagnaði: *F*, *A*, *E*;
 fagnar *I*. 38 gerir nú svá: *F*; settiz þá (*mgl. A*) niðr *A*, *E*, *I*. 39 þá
 til ásgríms: *F*; til ásgríms *E*, *I*; við ásgrím *A*. vekja til: *F*, *E*, *I*;
 til vekja *A*. 40 liðsbón við skapta: *A*, *I*; liðsbónina við skapta *E*;
 liðveisluna við skapta fyrst *F*. 40-44 þá — mjer: *A*; þá (*mgl. F*, *E*)
 leggja til slíkt er (*sem F*, *I*) mer (*mgl. F*) *F*, *E*, *I*. 42-43 hingat —
 liðsinni: *F*; hjer komnir, skapte, at sækja af þjer traust ok liðsinne
E; her komnir at sækja at þer traust, skapti, ok liðsemð *I*; komner

‘ok liðsinni’. skapti mælti ‘torsóttir þótti yðr ek
 ‘næstum vera, er ek vilda ekki taka undir vend-
 ‘ræði yður’. gissurr mælti ‘nú er annan veg til 45
 ‘farit. nú er at mæla eptir njál bónda ok berg-
 ‘fóru húsfreyju, er bæði váru saklaus inni brennd,
 ‘ok eptir þrjá sonu njáls ok marga aðra góða
 ‘menn. ok munt þú aldri þat vilja gera at verða
 ‘mönnnum eigi at liði ok veita frændum þínum ok 50
 ‘mágum’. skapti svarar ‘þat var mjer þá í hug,
 ‘er skarphjeddinn mælti við mik, at ek hefða sjálfr
 ‘borit tjöru í höfuð mjer ok skorit á mik jarð-
 ‘armen, ok hann kvað mik orðinn svá hræddan,
 ‘at þórólfr loptsson af eyrum bæri mik á skip út 55
 ‘í mjölkýlum sínum ok flytti mik svá til íslands,
 ‘at ek mynda eigi eptir hann mæla’. gissurr mælti
 ‘ekki er nú á slíkt at minnaz; því at sá er nú
 ‘dauðr, er þetta mælti. ok munt þú vilja veita
 ‘mjer, þó at þú vilir eigi gera fyri sakir annarra 60

hingat at sækja at þer traust, skapti, ok liðsinni A. 43-44 yðr —
 vera: A; ek yðr næstum (næst E) vera E, I; ek vera næstum F.
 44-45 undir — yður: F, A (dog vandræði for vandræði), E (som A);
 við vandræðum yðrum I. 45 mælti: F, A; mælti þá I; hvíti mælti
 þá E. 46 nú er (foran at): F; er nú A, E, I. 47 húsfreyju: F, I,
 I²; ”hvsfpeyiv. hss“ E; konu hans A. bæði váru saklaus: A, E, I,
 I²; saklaus váro F. 48 góða: A, E, I, I²; mgl. F. 49 aldri þat: F;
 þat aldri A, E, I, I². vilja gera: F, A, E; vilja I; gera I².
 52 mælti: F, A, I; mælti þat E. hefða sjálfr: F, E, I; sjálfr
 hefði A. 54 orðinn: A, E, I; orðit hafa F. 55 af eyrum: A; mgl.
 F, E, I. 56-58 á — svá: F; í mjölkýlum sínum á skip ok flytti mik
 svá A; í mjölsökkjom sínom ok flytti mik svá I; ”j molkyliv funv“
 E(?) . 57 at ek — mæla: F; at eg munda eigi mæla eftir hann
 eða veita þeim er þat gerði E; at ek munda eigi veita at þeim
 málum I; mgl. A. gissurr: A, E, I; gizurr hvítli F. 59 þetta mælti:
 F; þetta (slíkt I) hefir mælt A, E, I. ok: F, I; mgl. A, E. 60 vilir
 eigi gora: F, A; gerir eigi E, I.

- 'manna'. skapti svarar 'þetta mál kemr ekki til þín, nema þú vilir vasaz í með þeim'. gissurr reiddiz þá mjök ok mælti 'úlíkr ert þú þínum fōður, þó at hann þætti nakkvat blandinn. varð
- 65 'hann þá mönnum jafnan at liði, er menn þurftu 'hans mest'. skapti mælti 'vjer erum úskaplíkir. 'it þykkiz hafa staðit í stórræðum: þú, gissurr 'hvíti, þá er þú sóttir gunnar at hlíðarenda — enn 'ásgrímr af því er hann drap gauk fóstbróður sinn'.
- 70 ásgrímr svarar 'fár bregðr hinu betra, ef hann 'veit hit verra. enn þat munu margir mæla, at 'eigi dræpa ek gauk fyrr enn mjer væri nauðr á. 'er þat nökkur varkunn, at þú verðir oss eigi at 'liði; enn hitt er varkunnarlaust, at þú bregðir
- 75 'oss brizglum. mynda ek þat vilja, um þat er 'þessu þingi er lokit, at þú fengir af þessum 'málum hina mestu úvirðing ok bætti þjer engi

61 manna: F, A, E; mgl. I. 62 þú — þeim: F, A, E (dog öðrum for þeim); "ivafaz" I (hvor noget — måske þú vllir — má antages at være udeglemt). 63 mjök: F, A, I; mgl. E. 63-64 þínum fōður: F, A, I; fōðr þínum E. 65 þá mönnum jafnan: A; þá jafnan mönnum E; mönnum jafnan þá I; mönnum þó jafnan F. 65-66 menn þurftu hans: F; menn þyrftu B, E, I; hans þurfti A. 66 úskaplíkir: F, A, E, I; menn úlíkir B. 67 it þykkiz: F; þer þikiz A, B, I; "e" þikiaz" E (i det skriversen har opfattet "e" som relativ). stórræðum: F; stórmálum A, B, E, I. 68 þá: F, A, E, I; mgl. B. 70 fár bregðr: F, A, B, I; fáir bregða E. hann: F, B, E (uagtet det foreg. fáir bregða), I; mgl. A (måske den oprindelige udtryksmåde). 72 eigi dræpa ek: F, A, E, I; ek dræpa eigi B. væri: F, I; var A, B, E. 73 þat: A, B, E, I; þer þat F. 73-74 varkunn — hitt er: B; varkunn, at þú veitir ("veiti" A) oss eigi lið, en hitt er A, E, I; oversprunget i F. 75-76 um — þingi er: F; um þat (disse to ord ere tilføiede over linien med textens hånd) áðr þessu þingi er B; áðr þinginu se A, I; áðr en þingi være E. 77 úvirðing: F, A, B, E; svivirþing I. bætti: F ("bæti [prikken over t dog ikke meget tydelig]"), B, I; bæti A, E.

‘þá skömm’. Þeir gissurr stóðu þá upp allir ok gengu út ok svá til búðar snorra goða ok gengu inn í búðina. snorri sat á palli í búðinni. hann 80 kenndi þegar mennina ok stóð upp í móti þeim ok bað þá alla vel komna ok gaf þeim rúm at sitja hjá sjer. síðan spurðuz þeir almæltra tíð- enda. ásrímr mælti til snorra ‘til þess eru vit ‘gissurr frændi minn komnir higat at biðja þik 85 ‘liðveizlu’. snorri goði svarar ‘þat mælir þú þar, ‘er þjer heldr varkunn til — at mæla eptir mága ‘þína slíka sem þú áttir. þágu vjer mörg ráð þægi- lig af njáli, þó at nú muni þat fáir. enda veit ‘ek eigi, hveirrar liðveizlu jer þykkiz mest þurfa’. 90 ásrímr svarar ‘mest þurfu vjer, ef vjer berjumz

78 þeir gissurr stóðu: *F*; stóðu þeir gizurr *A, B, E, I*. 79 út ok svá: *F, B*; í brott ok *A, I*; *mgf. E*. 79-80 ok gengu — búðinni: *A, B* (*dog uden gengu*), *E*; snorri sat á palli í búðinni. þeir gengu inn í búðina *F*; snorri sat á pallinum í búðinni *I*. 84 í (*foran móti*): *F, A, E, I*; á *B*. 82-83 bað — sjer: *F, A, B, E*; bað þeim at sitja ok bað þá vel komna *I*. 83 almæltra: *F, B, E, I*; *mgf. A*. 84-85 vit — higat: *F* (*komnir forkortet kom [som om der skulde læses kominn]*), *B* (*dog "m" [d. e. mer = vjer] for vit*); vit gizurr frændr komnir hingat *A*; ver gizurr frændi minn hingat komnir *I*; ver þjer komnir *E*. 86 goði: *F*; *mgf. A, B, E, I*. þat — þar: *F, A, I*; þar mælir þú þat *B*; þat mælir þú *E*. 87 þjer — til: *F, A, B*; þik heldr vorkun til *E*; “þik heldr (*de to sidste bogstaver bortskårne, men tilføiede med den nyere hånd*) | nokkvr varkn“ *I*. 88-89 ráð — af: *F*; heilræði af *A, B*; heilræði at *I*; góð ráð at *E*. 89-90 fáir — eigi: *F, A, B* (*dog uden ek*); engi eða fáir. enda veit eg eigi *E*; e (*synes sikkert, er skrevet med den gamle hånd og vistnok begyndelsen til engi — jf. E*) fa` heýra vil (*disse tre ord tilsatte med den nyere hånd*) | ek (*med den gamle hånd*)“ *I* (*hvor der oprindeligt måske har stået engi. eun eigi veit ek*). 90 mest: *F, A, E, I*; *mgf. B*. 91 ásrímr svarar: *F, A, B, E*; *mgf. I* (*hvor det vistnok har stået, men er bortskåret, uden at blive suppleret af den nyere hånd*). mest þurfu vjer: *F, B*; mest þykkiz ver þurfa *A, E*; “mikillar þykkiz v` þ`fa“ *I* (*der oprindeligt vistnok har stemt overens med A og E, og*

‘hjer á þinginu’. snorri mælti ‘svá er ok, at mikit
 ‘liggr yðr þá við. er þat ok líkast, at jer sækið
 ‘með kappi — enda munu þeir svá verja. ok
 95 ‘munu hvárigir gera öðrum rjett. munuð jer þá
 ‘eigi þola þeim ok ráða á þá. er þá ok sá einn
 ‘til; því at þeir vilja þá gjalda yðr skömm fyri
 ‘mannskaða enn svívirðing fyri frændalát’. fannz
 þat á, at hann hvatti þá fram í öllu. gissurr hvíti
 100 mælti þá ‘vel mælir þú, snorri. ok ferr þjer þá
 ‘bezt jafnan ok höfðingligast, er mest liggr við’.
 ásgrímr mælti ‘þat vil ek vita, hvat þú vill þá
 ‘veita oss, ef svá ferr sem þú segir’. snorri mælti
 ‘gera skal ek þjer vináttubragð þat er yður sæmð

mikillar þi, der er skrevet med den nyere hånd, er da urigtig sat i
 stedet for ásgrímr svarar [jf. næst foreg. note] ‘mest þi. 92 hjer: F;
 mgl. A, B, E, I. þinginu: F, B, E, I; þinginu, vaskra dreingja
 ok vápna góðra A. 92-93 snorri — við: F, B (dog uden at), E (dog
 uden at og þá); snorri mælti ‘svá er ok’ s. hann ‘mikit liggr yðr
 við þat A; ”fva m̄k ligr v̄ v̄ || m̄k ligr yðr v̄ þ̄“ I (m̄k — v̄
 tilfóiet med den nyere hånd, rimeligvis for er ok’ s. hann). 93 er
 þat ok: F; er þat A, B; þat er E; man þat I. 94 svá verja: F,
 A, I; ok svá verja B; svo ok verjaz E. 95 hvárigir: F, A, B, I;
 ”hvir“ (?) E. munuð jer: F, A, E, I; ok munu þer B. 96 er þá
 ok sá: F; ok er þá sá A, I; ok er sá þá E; er sá þá B. 97 vilja
 þá: F; munu vilja þá E; vilja A, B, I. 98 enn svívirðing: F, B;
 ok svívirðing E, I; ok svívirðu A. 99 á — öllu: F, B; á í öllu,
 at hann hvatte þá fram í öllu E; á (mgl. I), at hann hvatti þá
 heldr framm A, I. 99-100 gissurr — snorri: F, A (dog uden hvít);
 gizurr mælti þá ‘vel mælir þú’ s. hann I; gizörr mælti þá ‘vel
 talar þú, snorri B; ‘vel mælliz þjer, snorri’ s. gizurr E. 100 ok
 (foran ferr): F, B; mgl. A, E, I. 101 bezt — höfðingligast: F, A,
 I (dog uden bezt, der blot synes udeglemt); jafnan bezt ok höfðing-
 ligast B; bezt ávallt E. liggr við: F, A, B, E; þarf I. 102 vita:
 F, B, E, I; vita’ seglr hann A. þá: F; mgl. A, B, E, I. 103 segir:
 F, E, I; mæltir A; ”férr“ (?) B. mælti: F, B, E, I; ”f.“ A.
 104 þjer — þat: A, B, E, I; þat vináttubragð þer F. 104-105 yður
 — öll: F, A, B; öll yður sæmð skal I; yðr skal öll sæmð E.

'skal öll við liggja. enn ekki mun ek til dóma 105
 'ganga. enn ef jer beriz á þingi, þá ráðið jer því
 'at eins á þá, nema jer sjeð allir sem öruggastir;
 'því at miklir kappar eru til móts. enn ef jer
 'verðið forviða, munuð jer láta slá þingat til móts
 'við oss; því at ek mun þá hafa fylkt liði mínu 110
 'hjer fyrir ok vera við búinn at veita yðr. enn
 'ef hinn veg ferr, at þeir hrökkvi fyrir, þá er þat
 'ætlan mín, at þeir muni ætla at renna til vígis í
 'almannagjá. enn ef þeir komaz þangat, þá fáid
 'jer þá aldri sótta. mun ek þat á hendr takaz at 115
 'fyllkja þar fyri liði mínu ok verja þeim vígit. enn
 'ekki munu vjer eptir ganga, hvárt sem þeir hörfa
 'með ánni norðr eða suðr. ok þá er jer hafið
 'vegitt í lið þeira svá nökkvi mjök, at mjer þykki
 'jer mega halda upp fjebótum svá at jer haldið 120
 'goðorðum yðrum ok hjeraðsvistum, mun ek til

104 beriz á þingi: A, B, I; beriz á þinginu E; "b'ðit forviða" F
 (= berðit [f] forviða — skrifseil, hídruðende fra, at skriveren, uagtet
 den rigtige begyndelse [b]), har forvildet sig til verðit forviða [se
 neden for]). 107 á þá: F, I; á A, B, E. nema: F, A, B, E; at I.
 108 eru til móts: F, A, E, I; "eiga (ga noget beskædiget, men dog
 sikkert) i tví" B. 109 munuð jer: F; þá munu þer A, B, E, I. slá:
 F, B; sláz A, E; mgl. I (sikkert ved forglemmelse). 110 þá: F; mgl.
 A, B, E, I. hafa fylkt: F, A; fylkt hafa B, E; hafa fylkt öllu I.
 111 vera við: A, E, I; vera F; "vöðit" við B. 112 ferr: F, A, B, E;
 verðr I. hrökkvi fyrir: F, B; láti fyrir A, I; láte undan E. 113 at
 (foran renna): F, A, B, E; mgl. I. 114 ok (foran verja): F, B, E, I;
 at A. 115-117 enn — vjer: F, A, B, I; ekki mun eg E. 117-118 hörfa
 — suðr: F, A (dog út for norðr), B, E (dog ganga for hörfa); hörfa
 austr eða vestr með ánni I. 118 ok þá: F, B, E; ok I; en þá A.
 119 nökkvi: — "nock" A; "nkv" (f) F, "nöckv" (f) B; "nökkóv" I;
 "nockvó" E. 119-120 mjer — fjebótum: F, A, B (slutningin af mega
 og begyndelsen af halda beskædiget), E; þer megitt halda bótum upp I.
 121 hjeraðs-: A, B, E, I; "hjerad" F. 121-122 mun — hlauða: F; þá

‘hlaupa með menn mína alla ok skilja yðr. skuluð
 ‘jer þá gera þat fyrir mín orð at hætta bardaganum,
 ‘ef ek geri þetta, sem nú hefi ek heitit’. gissurr
 125 þakkaði hánnum vel ok kvað þetta í allra þeira
 nauðsyn mælt vera. gengu þeir þá út allir.
 gissurr mælti ‘hvert skulu vjer nú ganga?’ ‘til
 ‘möðrvellingabúðar’ sagði ásgrímr. fóru þeir þá
 þangat.

140. Ok er þeir kvámu í búðina, þá sá þeir,
 hvar guðmundr hinn ríki sat ok talaði við einar
 konalsson fóstra sinn. hann var vitr maðr. gengu
 þeir þá fyrir guðmund. hann tók þeim vel ok ljét

man ek hlaupa til I; mun ek þá hlaupa til A, B, E. ¹²² alla: F, A, I; *mgf.* B, E. ¹²²⁻¹²⁴ skuluð — heitit: F; skulo þer þá gera fyrir mín orð, ef ek geri þetta B; skulo þjer þetta gera fyrir mín orð, ef eg geri þetta fyrir yðr (*måske at opfatte som yður*) E; skulut (*her savnes þer*) þetta gera fyrir mín orð, ef ek geri annat fyrir yður orð I; skulo þer þá gera þetta fyrir mín orð A. ¹²⁵ vel: F, A, B, H, I; *mgf.* E. ¹²⁵⁻¹²⁶ þetta — vera: F (*dog uden i, der blot synes ude-glem!*), H (*dog uden þetta*); þetta allra þeira nauðsyn vera B; þetta í allra þeira (*mgf. I*) þörf (*þvrf [skrivfeil enten for þörf eller þurfi] I*) mælt A, E, I. ¹²⁷ skulu vjer: F, H; skal A, B, E, I. ¹²⁸ möðrvellingabúðar: A, H; norðlendingabúðar (!) B, E, I; norðlendingabúða F (*også urigtigt [se begynd. af næste kapitel]*). sagði ásgrímr: F, samt (*kun at verbet er forkortet .i.)* B og E og H; hvorimod A og I sætte ásgr. svarar (*“fv.” I, “f.” A*) foran replikken og desuden s. hann efter samme. ¹²⁸⁻¹²⁹ fóru — þangat: B; fóru þeir þá þangat til E; ok fara þeir þá þangat I; þá fóru þeir þangat H; fóru þeir þangat A; *mgf.* F.

140. ¹ Ok — kvámu: F, A, B, E, I; ooooo? (*z beskædiget*) gingu in“ H. þá: F, H; *mgf.* A, B, E, I. ² hinn ríki: F, B, H; *mgf.* A, E, I. sat: F, A, B, E, I; sat á palli H. ³ hann — maðr: F, A; hann var inn vitrastí maðr B, E; $\sqrt{h} \sqrt{v}$ in vitraz (*z beskædiget*) | ti in“ I (*ti in“ tilsat med den nyere hånd på den oven for [note 124⁸⁰] omtalte måde*); *mgf.* H. ³⁻⁴ gengu — guðmund: B; þeir gengu þá (*mgf. H*) fyrir guðmund (hann F) F, H; gengu þeir þá (nú E) inn (innar I) í búðina ok fyrir guðmund (hann I) A, E, I. ⁴ hann — ljét: A, B (val for vel), E, H (*dog hann for ok*); *“gvþiðs“*

ryðja fyrri þeim búðina, at þeir skyldi allir sitja 5
 mega. spurðuz þeir þá tíðenda. ásgrímr mælti
 'ekki þarf þetta á mútr at mæla: til þess eru vjer
 'ljer komnir at biðja þik öruggrar liðveizlu'. guð-
 mundr svarar 'hvárt hafid jer nakkvara höfðingja
 'fundit áðr?' þeir svöruðu, at þeir hefði fundit 10
 skapta þóroddsson ok snorra goða, ok sögðu hánum
 allt af hljóði, hversu hvárum þeira fór. þá mælti
 guðmundr 'næstum fór mjer til yðvar lítilmann-
 'liga, er ek var yðr erfíðr. skal ek nú því skemr
 'draga fyrir yðr, er þá var ek torsóttari. ok skal ek 15

ooooo I (oprindelig vistnok stemmende overens med de foregående —
 men den nyere hånd har urigtig erstattet det bortskaarne ved "gudmundr
 let"); guðmundr tók þeim allivel ok let F. ⁵ fyrri þeim búðina: F,
 E, I; búðina fyrri þeim H; fyrri búðina A, B. at þeir skylði: F, B,
 E, I; "s" | "oo" fkyldu" H; ok skyldu A. ⁶ spurðuz þeir þá: F, A,
 H, I (sp af spurðuz bortskaarret, men af den senere hånd urigtig er-
 stattet med "frv"); "frvrd | þa" E(?); spurðuz þeir þá almæltra B.
⁷ ekki — mæla: A, I; mgl. F, B, E, H. ⁷⁻⁸ til — liðveizlu: E, I; til
 þess erum (således — uden vjer) komnir her at biðja þig öruggrar
 liðveizlu, guðmundr A; ver viljum, guðmundr, biðja þik öruggrar
 liðveizlu F; ver viljum biðja þik, guðmundr, öruggrar liðveizlu B;
 "værluhum bið" | ooooo "gudmundr liðveizlu" H. ⁸⁻⁹ guðmundr svarar
 sál. (verb. fork. fv.) I; guðmundr "f." B; guðmundr ríki s. E; hann "f."
 A; guðm. mælti F, H. ⁹ hvárt: F; mgl. A, B, E, H, I. ⁹⁻¹⁰ nakkvara
 — fundit: F, A, B, E, I; her höfðingja hitt H. ¹⁰ svöruðu — fundit:
 sál. (svöruðu forkortet fv.) og fundit feilskr. fvndi) I; "f.", at þeir
 hefði fundit F, A, E; "f.", at þeir fundu B; "k" | "oooo" hit hafa"
 H (= kváðuz hitt hafa [?]). ¹¹ þóroddsson: F; "þóns." H(?); mgl. A,
 B, E, I. ¹¹⁻¹² hánum allt af: B, I; hánum allt í F, A, E; guð-
 mundi af H. ¹² hvárum þeira fór: F, B; ooo"u" (?) "hafði farið" H;
 farið hafði hvárum þeira A, E, I. ¹³⁻¹⁴ næstum — -liga: F, A, B; mer
 fór næstum til yðvar lítilmannliga H; næstum fór mer lítilmann-
 liga til yðr I; næst fór mjer til yðr lítiliga E. ¹⁴ er ek var yðr:
 A, B, E, I; (því at tilf. H) ek var yðr þá F, H. ¹⁵ draga: A, B,
 E, I; troða F, H (hvort í övrigt det følgende tyvir mangler). er —
 torsóttari: A, E (dog sem for er), I; sem ek var þá erfíðri F, B, H.
¹⁵⁻¹⁶ ok — nú: F; " (dog ses utydelige bogstavlevninger) ek nv z H;

'nú ganga til dóma með yðr með alla þingmenn
 'mína ok veita yðr um allt á þingi þessu ok
 'berjaz með yðr, þó at þess þurfi við, ok leggja
 'mitt líf við yðvart líf. ek mun ok því launa
 20 'skapta, at þórsteinn holmuðr son hans skal vera
 'í bardaganum með oss; því at hann mun eigi
 'treystaz öðru eun gera sem ek vil, þar sem hann
 'á jóðísi dóttur mína. mun skapti þá til fara at
 'skilja oss'. þeir þökkuðu hánum vel — ok töluðu
 25 lengi síðan svá at ekki heyrðu þat aðrir menn.
 guðmundr bað þá ekki ganga fyrri knje fleirum
 höfðingjum. kvað hann þat vera lítillmannligt 'ok
 'munu vjer nú á hætta með þetta lið, sem nú
 'höfu vjer. jjer skuluð ganga með vápnum til
 30 'allra lögskila enn berjaz þó eigi svá búit'. gengu

ok skal nú B; mun ek A, E, I. ¹⁶ með yðr með alla: F, A, E, I; með yðr við alla B; "yðr: m;" II(?). ¹⁷ um — þessu: II; slíkt er (sem I) ek má F, A, B, E, I. ¹⁸ þó at þess þurfi: F, A, B, E; þótt þurfi þess II; ef þess þarf I. ¹⁸⁻¹⁹ ok — yðvart líf: II; ok leggja líf mitt við yðart líf F, A, B, E; mgl. I. ¹⁹ mun — launa: F, A, I; man ok launa því B; mun því launa E; skal ok því launa II. ²⁰ son hans: F, A, B, E, I; mgl. H. ²² treystaz öðru: F, B; öðru treystaz (skrevet traystaz II) E, II; treystaz I (öðru udeglemt); treysta öðru A. hann (foran ú): F, A, B, E, H; mgl. I (síkkert blot ved forglemmelse). ²³⁻²⁴ til — skilja: H; vilja skilja F, A, B, I; eigi vilja skilja við E. ²⁴ vel: II; mgl. F, A, B, E, I. ²⁵ lengi — menn: B; þeir lengi síðan svá að aðrir heyrðu eigi II; lengi hljótt síðan svá at ekki heyrðu aðrir menn F; þó (mgl. E, I) lengi síðan (hljótt tilf. E) svá at ekki vissu aðrer menn (mgl. A) til A, E, I. ²⁶⁻²⁷ ganga — höfðingjum: II; fyrri kne fleirum höfðingjum ganga B; fara fyrri kne fleirum höfðingjum F, A, E, I. ²⁷ kvað — lítillmannligt: A, I; ok kvað ("f." B) hann (mgl. B) þat vera lítillmannligt F, B; ok kvað þat lítillmannligt vera H; "z kvt (k uformeligt, t utydeligt) þ (beskadiget og utydeligt) va karmigt" E. ok: II; mgl. F, A, B, E, I. ²⁰ höfu vjer: F, A, B, E, H.; "havfvm (av i ét tegn)" I. skuluð: F, E; skulut ok A, B, II, I. ²⁹⁻³⁰ með — -skila: F, A, B,

þeir þá út allir ok heim til búða sinna. var þetta fyrst á fára manna viti. líðr nú svá þingit.

141. Dat var einn dag, at menn gengu til lögbergs. ok var svá skipat höfðingjum, at ásgrímr elliðagrímsson ok gissurr hvíti, guðmundr hinn ríki ok snorri goði váru uppi hjá lögbergi, enn austfirðingar stóðu niðri fyrir. mörðr valgarðsson stóð 5 hjá gissuri hvíta mági sínum. mörðr var allra manna málsnjallastr. gissurr mælti þá, at hann skyldi lýsa vígsökinni, ok bað hann mæla svá hátt, at vel mætti heyra. mörðr nemndi sjer vátta

E, I; til allra lögskila með vápnum II. ⁵⁰ enn — búlt: A, B (dog ok for enn), E, I (som B); en berjaz eigi svá búit F; en ráða eigi á þá at svá búnu H ³⁰⁻³¹ gengu — allir ok: F (dog uden út), A, E, I; "égga þz þa vt || allir (t beskadiget — efter allir ses levninger, formodentlig af z)" B; gengu þeir þá H. ³¹ búða sinna: F, A, B, H, I; búðar sinnar E. var: F, A, B, E, I; ok var H. ³² fyrst — viti: F; fyst at (á B, I) fárra manna vitorði (-orði meget beskadiget i B) A, B, E, I; "þa | fyrft a (disse to ord meget utydelige, især ft a) farra manna vitorði þessu raðgiorð" II. líðr — þingit: A, B (ooo"; [? noget utydeligt og foran samme ses en liden levning af et bogstav] nv [næsten helt borte] | fvã þ [her ses den nederste del af et g]"ooo), E; líðr nú svá á þingit I; leið nú svá þingit F; mgl. H

141. ¹ einu: F, B, E, H, I; einn hvern A. at (foran menn): F; er A, B, E, H, I. ²⁻⁴ gissurr — goði: A (dog uden hinn), B (som A), I; gizur hvíti ok guðmundr inn ríki ok snorri goði E; gizurr hvítli, guðmundr ríki, snorri goði F; guðmundr ríki, gizurr hvíti ok snorri goði, hjaltli ok mörðr H. ⁴ váru: F, A, B, E, I; stóðu H. uppi hjá: F, H, I; uppi í hjá E; upp hjá B; uppi á A. ⁵ stóðu: F, A, B, E, I; mgl. H (jf. 141 ⁴ første note). fyrir: F, A, B; frá H, I; mgl. E. mörðr valgarðsson: F, A, B, I; ok mörðr valgarðsson E; mörðr H. ⁶ hvíta: A, E, H; mgl. F, B, I. mörðr: H; hann F, A, B, E, I. ⁷ manna: A, B, E, H, I; mgl. F. málsnjallastr: F, B, E, H; snjallmæltastr A, I. þá: A, H; til hans E; mgl. F, B, I. ⁸ vígsökinni: F; vígsökunum A, B, E, I; oooo"fauk^m (I meget beskadiget og = noget utydeligt)" H. ok — mæla: A, H, I; bað hann mæla F; bað tala B; ok mæla E. ⁹ vel mætti heyra: F, H, I; vel mætti skilja A, E; skilja mætti B. sjer: F, A, B, E, I;

- 10 'nemni ek í þat vætti' segir hann 'at ek lýsi lög-
'mætu frumhlaupi á hönd flosa þórðarsyni, er hann
'hljóp til helga njálssonar á þeim vættvangi, er
'flosi þórðarson hljóp til helga njálssonar ok veitti
'hánun holundarsár eða heilundarsár eða merg-
15 'undarsár þat er at þen gerðiz enn helgi fjekk
'bana af. tel ek hann eiga at verða um sök þá
'mann sekjan, skógarmann úalanda úferjanda úráð-
'anda öllum bjargráðum. tel ek sekt fje hans allt,
'háft mjer enn háft fjórðungsmönnum þeim er
20 'sektarfje eigu at taka eptir hann at lögum. lýsi
'ek vígsök þessi til fjórðungsdóms þess er sökin
'á í at koma at lögum. lýsi ek löglýsing. lýsi
'ek í heyranda hljóði at lögbergi. lýsi ek nú til

ser þá H. ¹⁰ nemni ek: F, A, B, E, I; mgl. H. segir hann: H, I; mgl. F, A, B, E. ¹⁰⁻¹¹ lögmætu: A, I; lögmæltu F ("lavgm/v [av í ét tegn]"), B, E, H. ¹⁴ hönd: F, A, H, I; hendr B, E. ¹² til — sonar: F, A, B, E, I; at (*temmelig utydeligt, men synes dog sikkert*) helga njálss. H. ¹²⁻¹³ á þeim — njálssonar: A (vættvangi skrevet vættvangi); mgl. F, B, E, H, I (— i hvilke membraner det synes udeladt ved uagtsomhed eller misforståelse). ¹⁴⁻¹⁵ holundar- — mergundarsár: I; holundar-sár eða mergundar eða helundar H; holundar-sár eða mergundar F, B, E (o noget utydel.); "holundar. e. mǫgūðar far" A (?). ¹⁵ þat: A, B, E, H (?), I; "þ" F (?). ¹⁶⁻¹⁷ hann — þá mann: F; hann verða um sök þá mann (ann helt uáseligt) H; hann B; þig eiga at verða um sök þá A, E, I. ¹⁷ úalanda: F, H; "o ælanda" (?) E, "ó ælanda" (?) I; "v ælanda" (?) A; úælan B. ¹⁸ sekt fje hans: F, B, H; sekt fe þitt A, I; "fegta (?) fe þitt" E. allt: F, A, B, E, I; mgl. H. ¹⁹ er: A, B, E, H, I; sem F. ²⁰ sektar-: F, A, B, H, I; segta E. ²⁰⁻²² eptir — koma at lögum: A, B (*hvor -dóms er udeglemt, og hvor der står sök for sökin*); at lögum eptir hann. lýsi ek vígsök þessi til fjórðungsdóms þess er sökin á í at koma at lögum F; eftir hann at lögum. lýse eg vígsök þessi í fjórðungsdóm þann er sökinne á í at koma at lögum E; epter hann at lögum. lýsi ek sök þessi til fjórðungsdóms þess er sökin átti í (*begge disse ord meget utydelige og usikre*) at koma at lögum H; at lögum I (*hvor eptir — koma er oversprunget*). ²³ at lögbergi:

'sókna^r í sum^ar ok til sektar full^ar á hönd flosa
 'þórðarsyni. lýsi ek handseldri sök þorgeirs þóris- 25
 'sonar'. at lögbergi var görr mikill rómr at því,
 at hán^um mæltiz vel ok sköruliga. mörð^r tók til
 máls í annat sinn 'nemni ek yðr í þat vætti' segir
 hann 'at ek lýsi sök á hönd flosa þórðarsyni um
 'þat er hann særði helga njálsson holundarsári eða 30
 'heilundarsári eða mergundarsári, því sári, er at
 'ben gerðiz enn helgi fjekk bana af á þeim vætt-
 'vangi, er flosi þórðarson hljóp til helga njálssonar
 'lög^mætu frumhlaupi áðr. tel ek þik, flosi, eiga
 'at verða um sök þá mann sekjan, skógarmann 35

F, A, B, I; mgl. E, H. 24-25 í — -syni: F, B; ok til (mgl. E, H) sektar fullrar á hönd (hendr E) flosa þórðarsyni A, E, H; "g sektar fullrar" oooooo I (der vistnok har stemt overens med E, men hvor den nyere hånd har erstattet det bortskårne med "i fvmnar lyfi ek"). 26-27 at lögbergi — sköruliga: F (dog uden at því, måske som følge af, at skriveren er sprunget fra at til at); at lögbergi var gjörr mikill rómr at því, at mörðr hefði vel talat ok sköruliga B; at lögbergi var mikill rómr at því ger, at merði hefði vel mælt ok sköruliga E; at lögbergi varð mikill rómr at því gjörr, at mörðr hefde mælt vel ok sköruliga A; "a (beskadiget)" oooooooooo || "romr at þi g'ra at Mozdr hefði mlt vel g sköruliga" I (hvor det bortskårne er af den nyere hånd urigtig erstattet med "v' nv goðr romr"); at lögbergi var gjör góðr rómr at því, er merði hafði vel mælt ok sköruliga, ok var þat lofat mjök H (neden for — note 141 44). 27-30 for tók — úráðanda har H "v. f. n. f. j þ. v. f. h at ek l. m. f. tel ek h. haa (aa í ét tegn). h. p. þ. f. "h(?)". a. h. h(?) (kogarm valanda yf ueranda" — til dels forvirret. 28 máls: A, B, E, I; orðs F. yðr: F, B, E, I; mgl. A. 29 hönd: F, A, E, I; hendr B. 29-30 um þat: A, B, E, I; "lyfi ek" F (hvor der synes rettet ved begge ordene, der vistnok bero på feilskrift). 30-31 eða hellundarsári eða mergundarsári: I; holundarsári eða mergundar F, A, B, E. 32-33 þeim vættvangi: — "þei vættvangi" A; "þm | vét fangi" B, "þ vetfangi" I; "þvi vetfangi" F, "þi vett fangi" E. 34 lög^mætu: A, E, I; lög^mæltu F ("lavgm'v [av í ét tegn]"), B. áðr: F, A, E, I; mgl. B. 35 verða: F, A, B, I; vera E. mann: F; mgl. A, B, E, I.

'úalanda úferjanda úráðanda öllum bjargráðum. tel
 'ek sekt fje þitt allt, hálf t mjer enn hálf fjórð-
 'ungsmönnum þeim er sektarfje eigu at taka eptir
 þik at lögum. lýsi ek sök þessi til fjórðungsdóms
 40 þess er sökin á í at koma at lögum. lýsi ek
 'lög lýsing. lýsi ek í heyranda hljóði at lögbergi.
 'lýsi ek nú til sóknar í sumar ok til sektar fullrar
 'á hönd flosa þórðarsyni. lýsi ek handseldri sök
 'þorgeirs þórissonar'. síðan settiz mörðr niðr. flosi
 45 gaf gott hljóð til ok mælti ekki orð meðan. þór-
 geirr skorargeirr stóð upp ok nemndi sjer vátta
 'nemni ek í þat vætti, at ek lýsi sök á hönd

36 úalanda: *F, H* (se oven for note 141 27-36); "o ælandā" (!) *E*;
 "vhlælanda" (!) *A*; úælan *B, I*. 36-37 tel ek: *F, A, B, E, I*; ek tel *H*.
 37 sekt fje: *F, A, B, H* (fje utydeligt), *I*; "fegta (!) fe" *E*. allt: *F,*
A, B, I; mgl. *E* og *H* (jff. 141 38 anden note). 38 er sektarfje eigu:
A, H, I; sem sektarfe eigu *F*; sem sektafe eigu *E*; er sektarfe
 á (!) *B*. 38-40 eptir — koma at lögum: *F* (dog uden ek, samt med
 sem for er), *A* (dog hann for þik), *B* (dog hann for þik, samt koma
 eftir for koma at), *E* (dog hann for þik, samt "þim" (!) for þess);
 "e. h. a. l. lyfi ek .f. þ. i f. ð. þ. e. f. a. i. k. at | laugvm" *H* (=
 eptir hann at lögum. lýsi ek sök þessi í fjórðungsdóm þann er sökin
 áttil [jff. note 141 20-22] í [her mangler at — måske stregen over og
 prikken efter i skal træde i stedet derfor?] koma at lögum); "lavgū
 (av í ét tegu)" *I* (!). 41 lýsi ek (foran í): *F, A, H, I*; mgl. *B, E*.
 42 sókuar — fullrar: *A, B, H* (dog en for ok), *I*; sóknar í sumar
 ok til fullrar (feilskr. fvllar) sektar *F*; sektar fullrar ok sóknar í
 sumar *E*. 43 hönd: *F, A, B, E, H*; hendr *I*. ek (foran handseldri):
F, A, B, E, I; mgl. *H*. 44 síðan settiz mörðr: *F, A, B, E, I*; ok
 enn lýsti mörðr í ló (í ló ser omtrent ud som nð) þriðja sinn með
 sama hætti sem fyrr ok lýsti þá enn (gising for "e") handseldri sök
 þorgeirs þórissonar. at lögbergi var gjör góðr rómr at því, er merði
 hafði vel mælt ok skörulliga, ok var þat lofat mjök. mörðr settiz
 þá *H*. 45 meðan: *A, B, E, H, I*; á meðan *F*. 45-46 þorgeirr —
 upp: *F, A, B, I*; þá (síðan *E*) stóð upp þorgeirr skorargeirr *E, H*.
 46 sjer: *F, B, E, H*; mgl. *A, I*. 47 nemni — vætti: *F, A, B*
 ("n ef [ef lítt beskadiget]oo ' þ væir"), *E*; 'í þat vætti' s. hann *H, I*.
 sök: *F, A, B, E, I*; sökum (?) *H*. hönd: *A, B, E, I*; hendr *F, H*.

‘glúmi hildissyni um þat er hann tók eld ok
 ‘kveykti ok bar í hús inn at bergþórshváli þá er
 ‘þeir brenndu inni njál þorgeirsson ok bergþóru 50
 ‘skarpheðinsdóttur ok þá menn alla, er þar brunnu
 ‘inni. tel ek hann eiga at verða um sök þá mann
 ‘sekjan, skógarmann úalanda úferjanda úráðanda
 ‘öllum bjargráðum. tel ek sekt fje hans allt, hálf
 ‘mjer enn hálf fjórðungsmönnum þeim er sektarfje 55
 ‘eigu at taka eptir hann at lögum. lýsi ek sök
 ‘þessi til fjórðungsdóms þess er sökin á í at koma
 ‘at lögum. lýsi ek löglýsing. lýsi ek í heyranda
 ‘hljóði at lögbergi. lýsi ek nú til sóknar í sumar
 ‘ok til sektar fullrar á hönd glúmi hildissyni’. 60

48-49 tók — bar: F, A, B (eld ok skrevet ellð z, men ð z næsten helt borte), E, I; bar eld H. 49 hús inn: A ("h^o in"), E ("hv^o in"); "hv^o in" H; "hv^o in" F, B, "hv^o in" I. at: F, A, B, H, I; á E. 50-51 þeir — dóttur: F, A, B (dog hann brenndi for þeir brenndu), E, I; "geirf. f. brah inni z b'gþora skarph döttir" H. 51-52 ok þá — inni: F; ok þá menn alla, er þar letuz A, B, E, I; mgl. H. 52 ek — þá: F, A, H (verða um sök utydeligt, men dog sikkert), I; (ek udeladt) hann eiga at verða um þá sök E; ek hann verða B. mann: F, B, H; mgl. A, E, I. 53 úalanda: F, H; "vælanda" (?) A, "væ|æ|lāda" (?) B, "oælanda" (?) E; "o æl." I. 54 sekt fje: F, A, B, H, I; "fegta (?) fe" E. allt: F, A, B, E, I; mgl. H. 55 fjórðungs-
 mönnum þeim er: A, E, H, I; fjórðungsmönnum þeim sem F; þeim fjórðungsmönnum, er B. 56 eptir hann: F, A, E, H (hann ulæseligt); eftir B; mgl. I. 57-58 lýsi ek sök — lögum: F (dog uden ek), A, B (der dog urigtig indskyder "Lýsi ek löglýsing." foran lýsi ek sök osv., og således har hin formel to gange), I; "lýfe eg hðfok" (skriveren har tænkt på handseldri [f] sök) | "þi j fuðvngs dō þs(?) e^o fokine a j at kua at lög" E; mgl. H. 58 lýsi ek löglýsing: B (dog "löglýsingi" [f] for löglýsing), E, H (oooooooo|ning"), I; ek lýsi löglýsing A; mgl. F. í (foran heyranda): F, A, E, H, I; at B. 59 at lögbergi: F, A, B, E, I; "fua at domendz heyrí vta dom" oooo H(?). 59-60 nú — fullrar: A, B (dog uden nú), H (dog en for ok til); nú (til er udeglemt) sóknar í sumar ok til fullrar sektar F; nú til sóknar fullrar ok til sektar E; nú til sektar fullrar I. 60 -syni:

kári sölmundarson sótti kol þórsteinsson ok gunnar
 lambason ok grana gunnarsson. ok var þat mál
 manna, at hánum mæltiz furðuliga vel. þórleifr
 krákr sótti sigfússsonu alla. enn þórgrímr hinn
 65 mikli bróðir hans sótti móðólf ketilsson ok lamba
 sigurðarson ok hróar hámundarson bróður leiðólfs
 hins sterka. ásgrímr eliðagrímsson sótti leiðólf ok
 þórstein geirleifsson, árna kolsson ok grím hinn
 rauða. ok mæltiz þeim öllum vel. síðan lýstu
 70 aðrir menn sökum sínum. ok var þat lengi dags,
 at því gekk. fóru menn þá heim til búða sinna.
 eyjólfur bølverksson gekk til búðar með flosa. þeir
 gengu austr um búðina. flosi mælti til eyjólfis
 'hvárt sjer þú nakkvara vörn í málum þessum?'
 75 'enga' segir eyjólfur. 'hvat er nú til ráðs?' segir
 flosi. 'nú er ór vöndu at ráða' segir eyjólfur 'enn

F, A, B, E, I; "f." "ooooo" "fem fyr" II (jf. ok enn — fyrri i note 141 44). 61-62 ok gunnar lambason: F, A, E, H, I; mgl. B. 63 furðuliga: F, A, I; forkunnar B; mgl. E, H. 64 enn: F, A, B, E, H; mgl. I. hinn: F, B, H, I; mgl. A, E. 65 bróðir hans sótti: F, A, B, E, I; mgl. H. 66 ok (foran hróar): A, B, H, I; mgl. F, E. 67 eliðagrímsson: F, B, E, H, I; mgl. A. leiðólf ok: F, A, B, I; leiðólf inn sterka ok (mgl. E) E, H. 68 geirleifs-: F, A, E; geirólfs-B, I; ooooo H. árna: F, A, B, E; ok árna I; oo|rna" H. 69 þeim öllum vel: F, A, B, E; ooooooo"vel" I (det bortskärne er af den nyere hånd urigtig erstattet ved "häm vel"); þeim öllum forkunnar vel H. 70 menn: H; mgl. F, A, B, E, I. sökum sínum: F, A, B, E, H; sínóm sökóm I. 71 at því: F, E, I; er því A, B; "at þ" II fóru — sinna: F, A, E, I (dog, som det synes, uden helm; til búða sinna næsten ulæseligt); fóru menn þá heim til búðar sinnar B; "síðan forv m (til dels udsløttet)" ooo | w H. 73-74 flosi — þú: F; flosi spurði, ef hann sæl B, H; ok spurði flosi, ef hann sæl A, E, I. 75 segir eyjólfur: sál (verbet forkortet .f.) F, B, E, I; sagði eyjólfur H; "f." hann A. ráðs: F, A (hvor i övrigt det sidste foreg. er mangler), B, E, I; mgl. H. segir (foran flosi): sál (forkortet .f.) F, A, B, E, I; sagði H. 76-77 nú — yðr: A, E (dog nokkut ráð for

‘þó mun ek til leggja nökkur ráð enn með yðr. nú skalt þú selja af höndum goðorð þitt ok í hendr þórgeirri bróður þínum. enn þú segz í þing með áskatli goða þórketilssyni norðan ór 80 reykjardal. enn ef þeir vitu þetta eigi, þá má vera, at þeim verði at þessu mein; því at þeir munu sækja í austfirðingadóm — enn þeir ætti í norðlendingadóm at sækja. ok mun þeim þetta yfir sjáz. ok er fimmtardómismál á þeim, ef þeir 85 sækja í annan dóm enn vera á. skulu vjer þat mál þá upp taka ok þó at síðasta kosti’. flosi mælti ‘vera má, at oss sje nú launaðr bringrinn’. ‘eigi veit ek þat’ segir eyjólfir ‘enn veita skal ek

---

nökkur ráð enn), I (dog enn til leggja nökkur ráð for til — enn); til mun ek leggja nökkur (eitt hvert F) ráð með þer' s. ("en" F, hvís original formodentlig har haft enn' s. [jf. A og I]) eyjólfir F, B; "mun ek leggja eitt(?)" ~~~~~ H (hvor der neppe har været plads til s. eyjólfir, med mindre med þer [eller með yðr] har manglet). 78 nú skalt þú: F, A, B, E, I; þú skalt H. 78-79 af — hendr: F, A (dog hendr for höndum), B, H (dog hendr fá for hendr), I (dog hendr for höndum, samt fá í for I); í hendr goðorð þitt E. 79 þórgeirri: H; þórgils F, A, B, E ("þgils"), I. 80 áskatli: F, A, B, H, I; ásláki E. 81 reykjardal: F, B, E, H, I; reykjadal A. þetta: F, A, B, E, I; þat H. 82 vera: F, A, B (a synes rettet fra ð), E, I; verða H. at þessu mein: F, A, H; mein at þessu E; at því mein B; at þessu nokkut mein I. því at: F, B, E, H; mgl. A, I. 83 sækja: F, A, B, E, I; "sækja (til dels utydeligt) m" ~~~~~ H (hvor der formodentlig har stået sækja málti). -dóm: F, A, H; -dómi B, E, I. þeir ætti: F, A, B, E, I; þat átti þá H. 84 -dóm: F, A, B, H; -dómi E, I. þetta: F, A, B, E, I; ~~~~~ H (hvor der ikke synes at have været plads til mere end "þ"). 85 þeim: F, A, B, H, I; því E. 86 sækja: F, A, B, E, I; sækja málti H. dóm: F, A, B, E, I; "forðung (ung meget utydeligt)" H (hvor der mulig kan have stået "forðungf. ð."). vera á: F, A, I; "v'a" (?) B og E; sækja á H. 86-87 þat mál þá: H; þá sök F, A, B, E, I. 87 síðasta: F, B, E, H; efsta A, I. 88 nú: H; mgl. F, A, B, E, I.

90 'yðr til laga svá at þat sje mál manna, at eigi sje
 'ván framarr. skalt þú nú senda eptir áskatli. enn
 þórgeirr skal nú þegar koma til þín ok einn maðr
 'með hánum'. lítlu síðar kom þórgeirr þar ok tók
 við godorðinu. þá kom þar ok áskell. sagðiz
 95 flosi þá í þing með hánum. var þetta nú ekki á
 fleiri manna vitorði enn þeira.

142. Nú líðr þar til er dómar skulu út fara.
 Þjuggu þeir sik þá til hváirtveggju ok vápnuduz.
 Þeir gerðu hvári rtveggju herkuml á hjálmum sínum
 Þórhallr Ásgrímsson mælti 'farið jer nú, faðir minn,

90 sje (efter þat): F, A, B, E, I; skal H. mál manna: F, A, B, II
 (~ "al m" ~ "a"), I; mæit E. 91 ván framarr: A, B, H, I; framarr
 vón F; kostr framarr E. skait þú: A, B, E, H, I; skal F. 91-92 ás-
 katli — skal: — áskatli. en þórgils skal F, A, B, I; ásláki. enn
 þorgils skal E; ~~~~~| "fkal áu" H (her synes dog at have stæet
 "afkati z þg' i z [?] osv.). 92 þegar koma: F, A, B, E, H; koma
 þegar I. þín: F, A, II, I; móts við þik E; oooo B (der i övrigt,
 efter pladsen at dømme, blot har haft þin). 93 þórgeirr þar: H
 (~ "geir þar [þar utydeligt]"); þórgils þar A, B, I; "þgisl þ" E;
 "þg". F. 93-94 ok tók við godorðinu: II; tók hann þá við manna-
 forræði (for -forræði har E forræðinu, A forræðe, B oooo) F, A, B,
 E, I. 94 ok (foran áskeli): F, A, E, I; mgl. H; ooo B. 94-95 sagðiz
 — hánum: F, A, B, II (ok sagðiz for sagðiz. — með hánum er
 ulæseligt), I; "z íagiz .fl'. j þig mð" E(?). 95-96 ekki — þeira: F,
 A (dog at for á), B ("eckr" oooooooooo "vit" ooooo "n þa"), I; ekki
 at fleiri (membranen har "fleir") manna vitorði E; á fárra manna
 vitorði H.

142. 1 Nú líðr: F; er nú kyrrt A, B, E, I; er nú kyrrt
 þingit II. 2 Þjuggu — til: F (verbet skrevet hvariv), B (i de to sidste
 ord "þá t" er þ beskadiget og tegnet over t borte"); Þjuggu þeir þá
 sig til A; Þjuggu þeir sik til I; ok Þjuggu sik (ik ulæseligt) þá II;
 Þjugguz þeir þá til E. 2-3 vápnuduz — herkuml: F; "vapnuðu fig
 z giorðu" ~~~~~ II; vápnuduz. þeir höfðu þá ok hváirtveggju gert
 herkuml A, E; vopnuðuz. þeir höfðu þá ok gert herkuml hváirt-
 veggju I; "h'kvl" B (?). 4 Ásgrímsson: F, B, E, H; mgl. A, I. 'farið
 — minn: F; "til faud" sinf fari þeir" (þeir vistnok = þjer líf láttð

‘at engu allæstir ok gerid nú allt sem rjettast. 5
 ‘enn ef nakkvat vandaz í fyrir yðr, látið mik vita
 ‘sem skjótast. ok skal ek þá gefa ráð til með
 ‘yðr’. þeir ásgrímr litu til hans. ok var andlit
 hans sem í blóð sæi, enn stórt hagl braut ór
 augum hánú. hann bað færa sjer spjót sitt. 10
 þat hafði skarphejinn gefit hánú — ok var hin
 mesta gersimi. ásgrímr mælti, er þeir gengu í
 braut ‘eigi var þórhalli frænda gott í hug, er hann
 ‘var eptir í búðinni. ok eigi veit ek, hvat hann
 ‘tekr til. nú skulu vjer ganga til með merði val- 15
 ‘garðssyni’ sagði ásgrímr ‘ok láta fyrst sem ekki
 ‘sje annat; því at meiri er veiðr í flosa enn í
 ‘mörgum öðrum’. ásgrímr sendi þá mann til

i den følgende del af replikken) "nv" H; farit þer nú E; farit þer A, B, I. ⁵ allæstir: F, A; allæstan B, E; allgeystir eller allgeystan (de fire sidste bogstaver ere nemlig ulæselige) H; allgeystan I. ok (foran gerid): F, B, E; mgl. A, I; ~ H. ⁶ látið mik: F, A, B, E; þá látit mik I; "latið mig þá" H. ⁷ þá — til: F, B, H; þá gefa til ráð E; gefa ráð til I; þá gefa ráð A. ⁸ þeir — hans: F, B, H; þeir ásgrímr faðir hans litu til hans A, I; ásgrímr leit til þórhalls sonar síns, er þeir gengu út úr búðinni E. ⁹ sem í: F; sem B; "sem (med eller uden følgende i eller á)" H; sem á E; at sjá sem á A; á at sjá sem á I. enn: F, A, B, E, H; mgl. I. ⁹⁻¹⁰ ór augum hánú: F, A, B, I; ór augum hans H; af ögunum hans E. ¹⁰ færa: F, A, B, H, I; fá E. ¹²⁻¹³ er — braut: F, B (dog á for í), H (af verbet er "gí" ~ "v" og af í braut eller á braut kun ulæselige levninger tilbage); mgl. A, E, I. ¹³ frænda: F, A, B, I; frænda nú H; mgl. E. ¹⁴ eigi veit ek: F, A, B, I; ~ H; veit eg eigi E. ¹⁵ til (efter tekr): F, A, B, E, I; nú ráða H. ¹⁵⁻¹⁶ ganga — ásgrímr: A, B, E, I (dog uden til); s. ásgrímr 'ganga til með merði valgarðssyni H; til mardar valgarðssonar F. ¹⁶ fyrst: A, E, I; mgl. F, B, H(?). ¹⁷ annat: F, A, B, E, H; í orðit I. ¹⁷⁻¹⁸ því — öðrum: B, H; því at meiri (er mgl.) veiðr í flosa en mörgum öðrum F; því at "mú" er veiðr í flosa einum enn nokkurum öðrum E; því at meiri er veiðr í hánú en í öðrum þeim A; mgl. I. ¹⁸ þá mann: F; mann A, B, H(?), I; "m" E. ¹⁸⁻¹⁹ til — guðmundar: F;

gissurar hvíta ok hjalta skeggjasonar ok guðmundar
 20 ríka. þeir kvámu nú allir saman ok gengu þegar
 til austfirðingadóms. þeir gengu sunnan at dóm-
 inum. þeir flosi ok allir austfirðingar með hánum
 gengu norðan at dóminum. þar váru ok reykdælir
 ok öxfirðingar ok ljósvetningar með flosa. þar var
 25 ok eyjólfur bölværksson. flosi laut at eyjólfu ok
 mælti 'hjer ferr vænt at — ok kann vera, at eigi
 'fari fjarri því, sem þú gatz til'. 'lát þú hljótt
 'yfir því' segir eyjólfur 'koma mun þar, er vjer

til gissurar hvíta ok (mgl. I) hjalta ok guðmundar A, B, E, I; ~~~~~
 "h (utydeligt) z h (utydeligt) |allta z guðmundi enum" II. 20 þeir
 kvámu nú: F, H; þeir kómu B; ok kómu þeir A, E, I. 21 til —
 -dóms: A, E, I; at austfirðingadómi F, B, H. 21-22 dóminum (efter
 sunnan at): F, A, B, E, I; "domini" ~~~~~ H (hvor der efter dóminum
 synes at have stået noget [to eller tre ord] mere end i de øvrige mem-
 braner). 22 þeir — hánum: A, E (dog uden með hánum), I; en
 (því at B) flosi ok allir austfirðingar með hánum F, B; ~~~~~ flosi
 ok hans menn ok allir austfirðingar með hánum H (hvor der foran
 flosi måske har stået því at. Man synes at kunne skimte en leurning
 af þ i selve begyndelsen af det ulæselige). 23-24 norðan — öxfirð-
 ingar: F (reykdælir feilskr. rekðelur), A, B, E (dog uden ok öxfirð-
 ingar), I; "no:ð (ð halv udsløttet)" ~~~~~ "hr (disse tre bogstaver til
 dels udsløttede)ðing" II (hvor, efter pladsen at dømme, at dóminum
 — eller i det mindste dóminum — har manglet). 24 ok ljósvetningar:
 A (hvor i øvrigt det følgende með er udeglemt); mgl. F, B, E, H, I.
 24-25 var ok: F (var dog udeglemt), A, H, I; var B, E. 25 eyjólfu:
 F; hánum A, B, E, H, I. 26 hjer — ok: F; her ferr vænt at A,
 B, E; her mun vænt at fara I; ~~~~~ H (hvor der i øvrigt synes at
 have stået noget mere, end i A, B, E, eller endog i F. — Jf. den
 latinske oversættelse af Njála side 508 note c). kann vera, at: F,
 A, B, E, I; ~~~~~ "buða" (sikkert for búð, at = búit, at. — Jf. lat.
 overs. anf. sted) H. 27 fjarri því, sem: F, A, B; fjarri því, er I; því
 fjarre, sem E; fjarri' segir hann 'því, sem H. 28 því: F, A, E, H(?),
 I; mgl. B. eyjólfur: F, B, H(?); hann A, E, I. koma: F, A, E, I;
 því at koma B; ~~~~~ "oma" H. 28-29 er — neyta: B; at ver munum
 þess at neyta F; at ver munum þurfa til þess ("þa" [?] A) at taka
 A, I; at ver þarfum til at taka E; at til þess mun þurfa at taka H.

‘munum þurfa þess at neyta’. mördr valgarðsson nemndi sjer vátta ok bauð til blutfalla öllum þeim 30 mönnum, er skóggangssakar áttu at sækja í dóm-inn, hverr sína sök skyldi fyrstr fram segja eða hverr þar næst eða hverr síðast. bauð hann lögboði at dómi svá at dómendr heyrðu. þá váru hlutaðar framsögur, ok hlaut hann fyrst fram at 35 segja sína sök. mördr valgarðsson nemndi sjer vátta í annat sinn ‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at ek tek miskviðu alla ór máli mínu ‘hvárt sem mjer verðr ofmælt eða vanmælt. vil ‘ek eiga rjetting allra orða minna, unz ek kem 40 ‘máli mínu til rjettra laga. nemni ek mjer þessa

29 valgarðsson: *A, B, E, H, I*; *mgk. F.* 30 öllum: *F*; *mgk. A, B, E, H, I.* 34 skóggangs-: *F, A, B, H, I*; "fkog" *E.* sækja (*foran i*): *F, A, E, H, I*; sækja eða fram segja *B.* 32 sína — segja: *A*; sína sök skyldi fyst sækja eða fram segja *F, H* (skyldi fyst er *dog ulæseligt*); fyst "nri" sækja sína sök eða fram segja *I*; sína sök skyldi fyst fram segja eða sækja *E*; sína sök skyldi fyrst sækja (*feilskrevet tæk*) *B.* 33 síðast: *F, A, B, E, H*; "hðaf" *I.* 33-36 bauð — segja: *F, A* (*dog fystr for fyrst*), *B* (*dog þá bðð for bauð, samt framsagnir for framsögur*); bauð lögboði at dómi svo at dómendr heyrðu. þá véro hlutaðar framsögr, ok hlaut hann fystr at segja fram *E*; bauð hann lögboði svá at dómendr heyrðu. þá véro hlutaðar framsögur, ok hlaut fyst fram at segja mördr valgarðsson *I*; "z bauð h f" "ft fram at" *H* (*hvor skrifveren öiensynlig er sprunget fra hann til hann*). 36 sök: *F, A, E, H, I*; sökn *B.* mördr — nemndi: *F, B, E*; mördr nefndi *A, H*; "n." hann *I.* 37 í annat sinn: *F, A, E, I*; *mgk. B, H.* vætti: *F, A, B, E, H*; vitni *I.* 37-38 sagði hann: *H*; *mgk. F, A, B, E, I.* 38 miskviðu alla: *F, A, B, E, H*; alla miskviðu *I.* máli mínu: *A, B, E, I*; mínu máli *H*; málinu *F.* 39 vil: *F, A, B, E*; þá vil *I*; *w H.* 40 rjetting — minna: *F, B, E* (*dog uden allra*), *H, I*; allra orða minna leiðretting *A.* 41 rjettra: *F, A, E, H, I*; *mgk. B.* laga: *F, A, B, E, I*; laga. vil ek eigi (*disse tre ord næsten ulæselige*) vera horfinn máli, þó at ek ganga frá dómum vitna at leita eða annarra gagna *H.* 41-43 nemni — vættis: *H*; nefni ek mer þessa vátta *F, A, E*; "nefni ec 'n." *B* (*hvor det således er*

‘vátta eða þeim öðrum, er neyta eða njóta þurfu þessa vættis’. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at ek býð
 45 ‘flosa þórðarsyni eða þeim manni öðrum, er hand-
 ‘selda lögvörn hefir fyrir hann, at hlýða til eið-
 ‘spjalls míns ok til framsögu sakar minnar ok til
 ‘sóknargagna þeira allra, er ek hygg fram at færa
 ‘á hendr hánum. býð ek lögboði at dómi svá at
 50 ‘dómendr heyra um dóm þveran’. mörðr valgarðs-
 son mælti ‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at

klarere end í F, A, E, at skriveren har nóiedes med at anføre formelens begyndelse; mgl. I. 43-44 valgarðsson — vátta: H; mælti F, A, E, I; ”v. f.“ B (?). 44 nemni ek: F, A, B, E, I; mgl. H. í — hann: E (verbet forkortet .f.); í þat vætti F, A, B, H; ”dómendr í þ viti“ I. 45-47 eða þeim — minnar ok til: — eða þeim manni öðrum (mgl. B), er (at A) handselda lögvörn (í F stár ”farkvoirn [av í ét tegn]”, dog således, at der er lidt rettet ved f og at k er forandret til g — så at man uden tvivel bør læse lögvörn, men ikke sökvörn med Olavius; jf. første note til 142¹⁵³) hefir fyrir hann (at lögum indskyder E), at hlýða til eiðspjalls (feilskr. o⁷ðspjallz I) míns (”íúns“ [I] E) ok til (mgl. B, I) framsögu sakar (mgl. I) minnar ok til (mgl. A, I) F, A, B, E, I; ”.e. at heyra | t¹ eiðspjallz síns .e. þ avð; (av í ét tegn) er handfellað lag (av í ét tegn) vorn hefir f¹ h .e. at heyra . z | framsögu sakar sínar z“ H (?). 48 þeira allra: F, A, B, E; allra þeira H, I. færa: F, A, B, E, H; bera I. 49 lögboði: F (feilskr. lagbavði [av begge steder í ét tegn]), A, B, H, I; lögboð E. at dómi: F, A, H; mgl. B, E, I. 50 dómendr heyra: F, A; dómendr heyrí E, H, I; ”hýri“ B (ý = ey). For mörðr (142⁵⁰) — dómendr 142¹⁴⁴ har H ”síðⁿ vah h eið. þa sagði hⁿ fram farkina (av í ét tegn). yfⁿ kaupði þ man; | er ion hester. hⁿ skallði reifa mahð eft^r. þa leit h b^a lyfingar uitni. .e. u (utydeligt) | etti. þa leit h bera farkar tauku vætti z aullum vattvm let h eida fylgja. z aull vætti let h fvera eida. að; en vætti þeri. z f⁵⁰ dómendr“.
 50-51 valgarðsson: F; mgl. A, E, I; oooo B (hvort det, efter pladsen at domme, ligeledes har manglet). 51 vætti: A, E; ”v.“ F, ”v.“ B, hvilke begge uden al tvivel mene vætti; viti I. sugði hann: A, B, E, I; mgl. F.

‘ek vinn eið at bók, lögeið, ok segi ek þat guði,
 ‘at ek skal svá sök þessa sækja, sem ek veit
 ‘sannast ok rjettast ok helzt at lögum, ok öll lög-
 ‘mæt skil af hendi inna, meðan ek em at þessu 55
 ‘máli’. síðan kvað hann svá at orði ‘þórodd nemnda
 ‘ek í vætti, annan þórbjörn — nemnda ek í þat
 ‘vætti, at ek lýsta lögmætu frumhlaupi á hönd flosa
 ‘þórðarsyni á þeim vættvangi, er flosi þórðarson
 ‘hljóp lögmætu frumhlaupi til helga njálssonar þá 60
 ‘er flosi þórðarson særði helga njálsson holundar-
 ‘sári eða mergundar því er at þen gerðiz enn
 ‘helgi fjekk bana af. talda ek hann eiga at verða
 ‘um sök þá mann sekjan, skógarmann úalanda
 ‘úferjanda úráðanda öllum bjargráðum. talda ek sekt 65

52-53 bók — guði, at: F, A, E, I; "bók (af k er meget lidt tilbage)"
 oooooooooo | ".f. þ (beskadiget)" oooooooooo B. 53 svá sök þessa: F, A, B,
 I; sök þessa svo E. 54 sannast: F, A, E, I; sannast fyrri guði B.
 54-55 lögmæt: A, I; lögmælt F, B, E. 55 af hendi inna: F, A; skal
 ek af höndum inna I; frammi hafa ok af hendi inna B; af hendi
 hinna bestu manna E(!). 55-56 meðan — máli: F, B ("meþ" ooooo | "at
 þsv mali"); meðan (á meðan E, I) ek em á þessu þingi A, E, I.
 56-57 nemnda ek (efter þórodd): A; "n." F (hvor ek måske er ind-
 befattet under forkortelsen — jf. 142⁷⁷ tredje note); nefni(!) ek B, E, I.
 57-58 vættl — vætti: A; "vætu aðan þþiom. n. ef(!) iþ v." F; "vætu.
 aðn þþiom. x (beskadiget og usikkert). ec. | j þ. v." B; vitni ok þor-
 björn annan — nefni(!) ek í þat vitni I; vætte annat. þorbjörn
 nofnda eg í þat vætte E(!). 58 lýsta: F, A, B; lýsi(!) E, I (feilskr.
 lýli). lögmætu: A, I; lögmæltu F, B, E. hönd: F, A, E, I;
 hendr B. 59 þeim vættvangi: A ("þei vættv"); "þm vættvangi" I,
 "þm vei fagi" B; "þi vættfangi" F, "þi vættfangi" E. 59 er: F, A,
 B, E; at I. 60 lögmætu: A, I; lögmæltu F, B, E. 62 mergundar:
 F, A, B, I; mergundarsáre E. því: F, A, B; "þ" I; mgl. E.
 gerðiz: F, A, E, I; "g'iz" B(!). enn: F, B, E; ok A, I. 63 talda:
 F, A, B, I; vera um þá sök E. 64 mann: F, B; mgl. A, E, I.
 úalanda: F; "vælanda" (!) A. "v ælanda" (!) B, "o ælanda" (!) E og I.
 65 talda: F, A, B, E; tel(!) I. 65-66 sekt — allt: F, A; "fækt" allt

'fje hans allt, hálfu mjer enn hálfu fjórðungsmönnum
 'þeim er sektarfe eigu at taka eptir hann at lögum.
 'lýsta ek til fjórðungsdóms þess er sökin á í at
 'koma at lögum. lýsta ek löglýsing. lýsta ek í
 70 'heyranda hljóði at lögbergi. lýsta ek nú til sóknar
 'í sumar ok til sektar fullrar á hönd flosa þórðar-
 'syni. lýsta ek handseldri sök þorgeirs þórissonar.
 'hafða ek þau orð öll í lýsingu minni, sem nú
 'hafða ek í framsögu sakar minnar. segi ek svá
 75 'skapaða skóggangssök þessa fram í austfirðinga-
 'dóm yfir höfði jóni, sem ek kvað at þá er ek
 'lýsta'. mörðr mælti 'þórodd nemnda ek í vætti,
 'annan þorbjörn — nemnda ek í þat vætti, at ek
 'lýsta sök á hönd flosa þórðarsyni um þat er hann
 80 'særði helga njálsson holundar-sári eða mergundar,

fe hans I; fe hans sekt allt B; "fegta fe h̄s" E(?) . 66 fjórðungs-
 mönnum: F, A, B, I; mgl. E. 67 er sektarfe: A; sem sektarfe F,
 B, I; er segtafe E. eigu: A, B, E, I; áttu F. 68-69 lýsta —
 lögum: F, A (dog áttu for á), E, I; oversprunget i B. 70 nú til
 sóknar: F, A, B, E; til sóknar nú I. 71 til sektar fullrar: A, I;
 til fullrar sektar F; sektar fullrar B, E. hönd: F, A, E, I; hendr
 B. 73 öll: F, A; mgl. B, E, I. lýsingu: F, A, B, E; "lavgfavn
 (av begge steder i ét tegn)" I(?). 74 hafða: F, B, I; heil A, E.
 framsögu: F, E; framsögn A, B, I. sakar: F, A, B, I; sóknar E.
 75 fram: F, A, E, I; mgl. B. 76 -dóm: F, A, B; dómi E, I. yfir
 höfði jóni: F, A, B, E; mgl. I; med hensyn til H jf. den anden note
 til 142 50. 76-77 sem — lýsta: A, B; sem ek kvað þá at, er (mgl. F)
 ek lýsta F, E; mgl. I. 77 mörðr (142 77) — lýsta 142 87 mangler i
 A, som det synes, ved uagtsomhed. mörðr mælti: F, B, I; mgl. E.
 nemnda ek (efter þórodd): E; "n. ek" F, "n. ek" I, "n." B (hvor
 forkortelsen vistnok også indbefatter ek). 77-78 vætti — vætti: —
 "v. ahan þbiozn. n. ek ip .v." F, "v. ahan þbiozn. á. jf. næst foreg.
 note) j p .v." B; vitni, en annan þorbjörn — í þat vitni I; "þ
 vætte. en annan þbiozn (dette ord tilføjet i margen) nefnda eg j þ
 vætte" E. 79 lýsta: F, B, E; lýst(?) I.

því sári, er at þen gerðiz enn helgi fjeck bana
 ‘af, á þeim vættvangi, er flosi þórðarson hljóp til
 ‘helga njálssonar áðr lögmætu frumhlaupi. talda
 ‘ek hann eiga at verða um sök þá mann sekjan,
 ‘skógarmann úalanda úferjanda úráðanda öllum bjarg- 85
 ‘ráðum. talda ek sekt fje hans allt, hálf mjer
 ‘enn hálf fjórðungsmönnum þeim er sektarfje eigu
 ‘at taka eptir hann at lögum. lýsta ek til fjórð-
 ‘ungsdóms þess er sökin á í at koma at lögum.
 ‘lýsta ek löglýsing. lýsta ek í heyranda hljóði at 90
 ‘lögbergi. lýsta ek nú til sóknar í sumar ok til
 ‘sektar fullrar á hönd flosa þórðarsyni. lýsta ek
 ‘handseldri sök þorgeirs þórissonar. hafða ek þau
 ‘orð öll í lýsingu minni, sem nú hefi ek í fram-
 ‘sögu sakar minnar. segi ek svá skapaða skóg- 95
 ‘gangssök þessa fram í austfirðingadóm yfir höfði

81 sári (efter því): F, B, I; mgl. E. enn: F, B, E; ok I. 82 þeim vætt-
 vangi: — ”þm vet fangi“ B, ”þm vetfangi“ I; ”þ¹ vetfangi“ E,
 ”þ¹ vetfangi“ F. 83 helga — áðr: F, B; helga njálssonar E; hans I.
 lögmætu: I; lögmæltu F, B, E. 84 hann eiga: F, B, I; eiga at
 hann ætte E(?). um: F, B, E; fyrir I. mann: F, B; mgl. E, I.
 85 úalanda úferjanda: F; ”v ælāða(?) v fānda“ B, ”o ælanda(?) ól
 feranda“ E; óælan ok óferjanda ok I. 86 talda: F, B, E; tel(?) I.
 sekt fje hans: F, I (sekt skrevet fækt); fe hans sekt B; ”fegta fe
 hof“ E. 87 er: E; sem F, B, I. sektarfje: F, B, I; segtafe E.
 88 lýsta: B, E; ”l.“ (uden tvivl forkortelse af lýsta) F; lýsl(?) I.
 89 er: F, B, E; sem I. á: B, E, I; átti F. 90 lýsta (efter lögum):
 F, B, E; ”ly.“ (vistnok = lýsl) I (der også anvender denne forkor-
 telse for tekstens lýsta på de tre næst følgende steder). 91 lýsta ek
 (foran nú): F, E; ”ly.“ I; ok B. 91-92 ok — fullrar: F, E; ok
 fullrar sektar I; mgl. B. 93-94 þau orð öll: F, B; þau öll orð E;
 öll þau orð I. 94 lýsingu minni: I; framsögu (framsögn B) lýs-
 ingar minnar F, B; ”fram fogv lýfingv mi|ue“ E(?). nú hefi ek:
 F, E, I; ek hefi B. 94-95 framsögu: F, E; framsögn B, I. 95 segi:
 B, E, I; ”fi“ (?) F. 95-96 skapaða — þessa: F; skapaða sök B, I;
 ”fkjpaða fkokgans(?) fok“ E. 96-97 yfir — lýsta: I; (yfir udeglemt)

‘jóni, sem ek kvað at þá er ek lýsta’. lýsingar-
váttar marðar gengu þá at dómi ok kváðu svá at
orði, at annarr taldi vætti fram enn báðir guldu
100 samkvæði ‘at mörðr nemndi sjer þórodd í vætti
‘enn annan mik. enn ek heiti þórbjörn’. síðan
nemndi hann föður sinn. ‘mörðr nemndi okkr í
‘þat vætti, at hann lýsti lögmætu frumhlaupi á
‘hönd flosa þórðarsyni, er hann hljóp til helga
105 ‘njálssonar, á þeim vættvangi, er flosi þórðarson
‘veitti helga njálssyni holundar-sár eða mergundar
‘þat er at ben gerðiz enn helgi fjekk bana af. taldi
‘hann flosa eiga at verða um sök þá mann sekjan
‘skógarmann úalanda úferjanda úráðanda öllum bjarg-

höfði jóni, sem ek kvað at þá at ek lýsta *F*; yfir höfði jóni, sem
ek kvað þá at, er ek lýsta *B*; sem eg kvað þá at, er eg lýsta, yfir
jóni *E*. ⁹⁸ -váttar: *F, A, E, I*; -vætti *B*. þá: *F, A, E, I*; "r^m
(^m noget beskadiget)|| þa" *B*. ⁹⁹ vætti: *F, A, B* ("væti [til dels nær
ved at bortsmuldre]"), *E*; vitni *I*. enn: *F, A, I*; "e" *E*; ooo *B*.
¹⁰⁰ samkvæði: *F, A, E*; "fám"oooo *B*; atkvæði ok samþykki *I*.
sjer — vætti: *F*; þórodd í vætti *A, B*; þórodd í vitni *I*; okkr þórodd
at í vætte *E*. ¹⁰¹⁻¹⁰² enn annan — nemndi hann: *F, A* (dog annan
for enn annan), *B* ("en annan mik en ec"oooooooo|n|S"ooooo|h [den
øverste del beskadiget]"), *E*; en annan þórbjörn — ok nefndi *I* (!).
¹⁰³ vætti: *F, A, B, E*; "u." (sikkert at læse vitni) *I*. lýsti: *F, A, B*,
E; "lý." *I*. lögmætu: *A*; "lavgm. (av i ét tegn)" *I*; lögmæltu *F, B*
(^mlóg ml'tv [i borte og resten af ml'tv nær ved at bortsmuldre]"), *E*.
¹⁰⁴⁻¹⁰⁵ til — -sonar: *A, B, E, I*; at helga njálssyni *F*. ¹⁰⁶ for á þeim
(142 ¹⁰⁶) — þórlssonar 142 ¹⁴⁸ har *I* "m; favm̄ orðū avllv mæltv
vott* (i margen med samme hånd) m̄. nv en̄ tē | týfuar adr hæfði .m̄.
mælt sua fegñādi at h̄ lýfti h̄ð fellð¹ | favk þ'g^o. þoð f. (av alle tre
steder i ét tegn)". þeim vættvangi: *A* ("þei vætt vangi"); "þm
vei fangi" *B*; "þ¹ veif"gi" *F*, "þ¹ vettfangi" *E*. ¹⁰⁷ þat: sál. rettet;
"þ¹" (?) *F, A, B*; "þav" (?) *E*. enn: *A, B, E*; "e." (= eða) *F*.
¹⁰⁸ verða — þá: *F, A, B*; vera um þá sök *E*. mann: *F, B*; mgl.
A, E. ¹⁰⁹ úalanda — úráðanda: — "v alandi v'randi| v raðandi"
F; "v elanda v'randi vradanda" *A*, "v'álanda v'randi (anda endnu
aldeles tydeligt, men nær ved at smuldre bort)] v (v næsten helt borte)
raðanda" *B*, "oæ|landa ó fíanda o raðanda" .

'ráðum. taldi hann sekt fje hans allt, hálf sjer 110
 'enn hálf fjórðungsmönnum þeim er sektarfje
 'eigu at taka eptir hann at lögum. lýsti hann til
 'fjórðungsdóms þess er sökin átti í at koma at
 'at lögum. lýsti hann löglýsing. lýsti hann í
 'heyranda hljóði at lögbergi. lýsti hann nú til 115
 'sóknar í sumar ok til sektar fullrar á hönd flosa
 'þórðarsyni. lýsti hann handseldri sök þorgeirs
 'þórissonar. hafði hann þau orð öll í lýsingu
 'sinni, sem hann hafði í framsögu sakar sinnar ok
 'vit höfum í vættisburð okkrum. höfu vit nú rjett 120
 'borit vætti okkart ok verðum báðir á eitt sáttir.
 'beru vit svá skapat lýsingarvætti þetta fram í
 'austfirðingadóm yfir höfði jóni, sem mörðr kvað
 'at þá er hann lýsti'. í annat sinn sögðu þeir
 fram í dóm lýsingarvætti ok höfðu sár fyrr enn 125

110 sekt fje: *F* ("fek [f] fe"), *A, B* ("fekð [f] fé"); "fegta fe" *E*.
 111 fjórðungs-: *F, A, B* (hvort er udeglemt); fjórðung- (máske skrif-
 feil) *E*. er: *A, B, E*; sem *F*. sektarfje: *F, A, B*; segtafe *E*.
 112 eigu at: *B, E*; áttu at *A*; áttu *F* (at máske blot glemt). 113 sökin
 átti: *F, A, B*; sökinne á *E*. 114 at lögum: *F, A, E*; eftir lögum *B*.
 115 nú: *F, A, E*; mgl. *B*. 116-117 á — -syni: *F, A, B*; mgl. *E*.
 117-118 lýsti — -sonar: *F, A, E*; med hensyn til *I* se første note til
 142 105; mgl. *B*. 118 hann (efter hafði): *A, B, E, I*; mgl. *F*. þau
 orð öll: *A*; þau öll orð *F, I*; orð "þú" öll *B*; öll þau orð *E*.
 119 sinni: *F, A, B, E*; sinni' sögðu þeir *I*. hann hafði: *F, B, E*;
 hann hafði ádr (!) *I*; "hæfði" (!) *A*. framsögu: *F, B, E, I*; fram-
 sögn *A*. sakar: *F, A, B, E*; sóknar *I*. 120 vit: *A, B, E, I*; i *F*
 synes ligeledes at stå "v", men dette har dog nogen lighed med "v"
 (hvortfor Olavius har læst ver). vættis-: *F, B, E*; vitnis- *A, I*.
 rjett: *F, A, E, I*; mgl. *B*. 121 vætti: *F, A, B, E*; vitni *I*. báðir:
A, E, I; mgl. *F, B*. eitt: *F, A, B, I*; eitt orð *E*. 122 lýsingar-
 vætti þetta: *A, E*; lýsingarvitni *I*; vætti þetta *F*; vætti *B*. 123 höfði:
F, A, E, I; mgl. *B*. 123-124 kvað at þá: *A, E*; kvað þá at *F*; kvað
 á þá *I*; hafði þá *B*. 125 fram: *F, A, B, E*; mgl. *I*. -vætti: *A, B*,
E; "v." (sikkert = -vætti) *F*; "v." (sikkert = -vitni) *I*. höfðu: *F*;

frumhlaup síðar ok höfðu öll orð önnur hin sömu sem fyrr ok báru svá skapat lýsingarvætti þetta fram í austfirðingadóm, sem mörðr kvað at þá er hann lýsti. sakartökuváttar marðar gengu þá at
 130 dómi, ok taldi annarr vætti fram enn báðir guldu samkvæði ok kváðu svá at orði, at þeir mörðr valgarðsson ok þórgeirr þórisson nemndu þá í þat vætti, at þórgeirr þórisson seldi vigsök í hendr merði valgarðssyni á hendr flosa þórðarsyni um
 135 víg helga njálssonar 'seldi hann hánum sök þá 'með sóknargögnum öllum þeim er sökinni áttu at 'fylgja. seldi hann hánum at sækja ok at sættaz 'á ok svá allra gagna at njóta, sem hann væri 'rjettr aðili. seldi þórgeirr með lögum enn mörðr
 140 'tók með lögum'. báru þeir svá skapat sakartökuvætti þetta fram í austfirðingadóm yfir höfði jóni, sem þeir þórgeirr ok mörðr nemndu þá váttu at.

---

höfðu þá *A, B, I*; höfðu þar *E*. fyrr: *A*; fyrri *B, E*; "fyr" *F*; "fyr" *I*. 126 ok — önnur: *A*; ok höfðu öll önnur orð *B*; öll orð höfðu þeir önnur *I*; ok höfðu öll orð *F, E*. 127 skapat: *F, A, I*; "fáðaða" (!) *B*; skipat *E*. -vætti þetta: *F, A, E*; vætti *B*; "v." (*sikkert* = -vitni) *I*. 128 sakar-: *F, A, E, I*; saka- *B*. 130 dómi: *F, B, I*; dóminum *A, E*. vætti: *F, A, B, E*; "v." (*sikkert* = vitni) *I*. 131 samkvæði: *F, A, B, E*; samþykki ok "fá | þúðr" *I*. kváðu: *F, A, I*; "q." (*noget utydeligt*)" *E* (*nærmest* = kvað); komz *B*. at þeir: *F, A, E*; at *B*; *mgł. I*. 132-133 þat vætti: *A*; vætti *B, E*; "q." (*sikkert* = vætti) *F*; "v." (*sikkert* = vitni) *I*. 133 í hendr: *F, B, E, I*; í hönd *A*. 135 hánum: *F, A, B, I*; honum at lögum *E*. 136 er: *A, E, I*; sem *F, B*. 139 aðill: *F, A, B, E*; "atuli" *I*. 139-140 með — með: *F, B*; at lögum en mörðr tók at (með *E*) *A, E, I*. 140 skapat: *F, A, B, I*; "fellaða" (!) *E*. 140-141 sakartökuvætti þetta: *A*; sakartökuvætti *F* (-vætti forkortet *N.*), *E*; sakartökuvitni (-vitni forkortet u.) *I*; vætti *B*. 141 austfirðingadóm: *F, A, E*; austfirðingadóm *B*; dóm *I*. 142 váttu (eftr þá): *F, B, E, I*; *mgł. A*. 143 alla váttu: *F* (*öf. öllum váttum og öll vætti anden note til 142 50*); alla váttu sína

alla vátta ljetu þeir eiða sverja áðr enn vætti bæri ok svá dómendr. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta 'í þat vætti' sagði hann 'at ek býð búum 145 'þeim níu, er ek kvadda um sök þessa, er ek 'höfðaða á hönd flosa þórðarsyni, til setu vestr á 'árbakka ok til rjettingar um kvið þann. býð ek 'lögboði at dómi svá at dómendr heyra'. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta í annat sinn 'nemni 150 'ek yðr í þat vætti' sagði hann 'at ek býð flosa 'þórðarsyni eða þeim manni öðrum, er handselda 'lögvörn hefir fyrir hann, til ruðningar um kvið 'þann er ek hefi saman settan vestr á árbakka.

A, B, E, I. eiða sverja: *F, B*; sverja eiða *I*, (jfr. anden note til 142 50); eiða vinna *A*; "eið" (?) *E*. vætti: *F, A, B*, (jfr. anden note til 142 50); vitni *I*; vottar (?) *E*. 144 nemndi sjer: *F, A, B, E, H*; "n. (meget fint og over linien)" *I*. 145 vætti: *A, B, E, H*; "v." (sikkert = vætti) *F*; vitni *I*. sagði: — "I." eller "I." *F, A, B, E, I*; segir *H*. búum: *F, A, H*; oooo *B* (der dog, efter pladsen at dømme, har stemt overens med *F, A, H*); búum í setu *I* (der desuden sætter til setu på samme sted som de øvrige); mgl. *E*. 146 sök þessa: *F, H*; sök þá *A, I*; "þ" *B*; "fok. þa fekan" (?) *E*. 147 höfðaða: *F, A, B* (beskadediget og hensmuldrende); "hafði" (?) *H*; handsalæða (?) *E*; "hænd fellði" (?) *I*. hönd: *F, A, E, I*; hendr *B, H*. 148 árbakka: *F, A, B* (ár beskadediget), *E, I*; árbakkann *H*. ok — þann: *A, E*; ok til ruðningar um kvið (kviðinn *I*; kviðburð *F*) þann *F, B, I*; mgl. *H*. býð: *F, A, B, E, H*; lýsl (?) *I*. 149 lögboði: *F, A, H, I*; "lög b" ooo *B*; lögboð *E*. at dómi: *F, A, B* (ooo "dóm"), *E, I*; mgl. *H* heyra: *F, A, I*; heyre *E*; heyrir á *B, H*. 150 valgarðsson: *H*; mgl. *F, A, B, E, I*. í annat sinn: *A, B, E, I*; mgl. *F, H*. 150-151 nemni ek yðr: *A*; mgl. *F, B, E, H, I*. 151 vætti: *F, A, B, E, H*; vitni *I*. sagði hann: *H*; mgl. *F, A, B, E, I*. 152 manni öðrum: *F, A, B, E, H* (manni feitskr. mmm); manni *I*. 153 lögvörn: *A, B, E, H, I*; i *F* er først skrevet "favkvoim (av i ét tegn)", men derpå rettet på den i note 142 45-47 angivens måde). hefir: *F, B, E, H, I*; haf *A*. til: *F, H*; at til *A, B*; ok til *E, I*. 153-154 kvið þann er: *A, B* ("qð þa [det hele beskadediget og løsrevet, men dog sikkert]" oooo), *I*; kviðinn, er *E*; "kviðni . en" *H* (en måske = er); kviðburð þann er *F*. 154 árbakka:

- 155 'býð ek lögboði at dómi svá at dómendr heyra um 'dóm þveran'. enn nemndi mörðr sjer vátta 'í 'þat vætti' sagði hann 'at nú eru frumgögn öll 'fram komin þau er sökinni eigu at fylgja: boðit 'til eiðspjalls, unninn eiðr, sögð fram sök, borit 160 'lýsingarvætti, borit sakartökuvætti, boðit búum í 'setu, boðit til ruðningar um kvið. nemni ek mjer 'þessa vátta at gögnum þessum, sem nú eru fram 'komin, ok svá at því, at ek vil eigi vera sök 'horfinn, þó at ek ganga frá dómi gagna at leita 165 'eða annarra erenda'. þeir flosi gengu nú þangat til, sem búarnir sátu. flosi mælti til þeira 'þat

F, A, B, E, I; árbakkann H. 155 lögboði: F, A, B, H, I; lögboð E. heyra: F, A, B ('heýra [heý nær ved at bortsuldre, nen endnu fuld-kommen sikkert]), E; heyri H, I. 155-156 um dóm þveran: H; mgl. F, A, B, E, I. 156 enn: F; ok en H; í annat sinn A, B, E; lð þriðja sinn I. mörðr: F, H, I; hann A, B, E. 157 vætti: A, B, E, H; "v." (sikkert = vætti) F; vitni I. sagði hann: A, B, E, H, I; mgl. F. 157-158 nú — komin: A, B, I; nú eru öll frumgögn fram komin F; nú ero fram komin gögn öll H; "e'v f"me gogū | oll kōin" E (hvor man således synes at måtte læse eru framme!) gögn öll komin). 158 fylgja: F, A, B, H, I; fylgja at lögum E. boðit: F, A, B, H, I; "bvit" (!) E. 159 sök: F, A, B, E, I; sökin H. borit: F, A, B, H, I; "borū" E. 160 lýsingarvætti: A, B, E; "lýfing" v. "v. sikkert = vætti) F; lýsingarvitni H, I (vitni forkortet v.). borit sakartökuvætti: F (= vætti forkortet v.), A, B, E; borit sakartökuvitni (-vitni forkortet v.) I; mgl. H. 161 kvið.: A ('qð."), B ('qð."), I (som A); kviðinn E, H; kviðburðian F. 162 þessa: F, A, B, E, H; mgl. I. þessum, sem: F, H; þeim sem E; þeim er A, B, I. 163 komin: F, A, B, E, H; borin eða fram komin I. ok — því, at: F, A, B, H; "x s þt" E (= ok svo því, at); "þt" (= því at) I. 163-164 sök horfinn: F, H; sökinne horfinn E; sókn horfinn A, I; horfinn sókn B. 164 dómi: F, A, B, E, I; dómum H. 164-165 gagna — erenda: F, A, B, E, H; at erendum mínum eða annara I. 165 gengu nú: F; ganga nú H; gengu þá A, B; gengu E; ganga I. 166-167 til — -synir: F, A (dog þetta for þat), E (som A); til þeirra 'munu sigfússynir I; 'þat munu sigfússynir H; til

‘munu sigfússynir vita, hversu rjettir vættvangs-
 ‘búar þessir eru, er hjer eru kvaddir’. ketill ór
 mörk svarar ‘hjer er sá búí, er hjelt merði val-
 ‘garðssyni undir skírn; enn annarr er þrímenningr 170
 ‘hans at frændsými’. töldu þeir þá frændsymina
 ok sönnuðu með eiði. eyjólftr nemnir sjer vátta,
 at kviðrinn skyldi standa fyrst þar til er ruddr
 væri. í annat sinn nemndi eyjólftr sjer vátta
 ‘í þat vætti’ sagði hann ‘at ek ryð þessa menn 175
 ‘háða ór kviðinum’ ok nemndi þá á namn ok
 svá feðr þeira ‘fyri þá sök, at annarr þeira er
 ‘þrímenningr marðar at frændsými enn annarr at
 ‘gudsifjum þeim er kviðu eigu at ryðja at lögum.

sigfússsona ‘þer manut B. 167 hversu: F, B, E, H, I; hve A.
 rjettir: F, A, B, E, I; “rettinnðer“ eller “rettinnðer“ H (!). 167-168 vætt-
 vangsbúar þessir: A (vættvangs- skrevet vætt uanq), I (“vætt-
 fangf“ for vættvangs-), B (“vet fangf“ for vættvangs-), F (“vet fangf“
 for vættvangs-); “þír vettfangf b^v“ E; búar þessir H. 168 er —
 kvaddir: F, A, H, I; eru hjer eru E; mgl. B. 169 svarar: F, A, B,
 E, I; mætti H. búí: F, H; búí’ s. hann A, B, I; búinn E.
 169-170 hjelt — -syni: A, B, H, I; helt merði F; merði helt E.
 170-171 annarr — frændsými: F, A, B, I; annar er “þrímenng“ hans
 E; annan þrímenning hans at frændsemistölu H. 171 þá: F, A, B,
 E, I; nú H. frændsymina: F, H; frændsemi A, B, E, I. 172 sönn-
 uðu: F, A, B, H, I; sönnuðu þat E. nemnir: A; nefndi H, I;
 “nef.“ F, “.n.“ B og E. 173-174 at kviðrinn — vátta: — at kviðrinn
 (kviðr H) skyldi (“n^v“ I) standa fyst þar til er (for fyst — er har E:
 þar til er, H: fyrst til þess at, B: þar til fyst, at) ruddr væri. í
 annat sinn nefndi eyjólftr sjer vátta A, B, E, H, I; oversprunget í F.
 175 sagði: — “.f.“ F, A, B, E, I; segir H. 176 menn háða: F, A,
 E, H, I; háða menn B. kviðinum: A, E, H, I; kviði B; kvið-
 burðinum F. á namn: F, B, H; háða A, E, I. 177 svá feðr: F, A,
 B; svo föðr E; föðr I; svá frændr H. þá sök: F, H; sök þá B;
 þá sök’ s. hann (udeglegt E) A, E, I. þeira: F, H; mgl. A, B,
 E, I. 179 kviðu — lögum: F (dog kvið for kviðu), B (som F), H;
 kviðu (kviðinn E) á um at (mgl. I) ryðja A, E, I.

- 180 'eruð it fyri laga sakir únýttir í kviðinum; því at 'nú er rjett lögruðning til ykkar komin. ryð ek 'ykkur ór at alþingismáli rjettu ok allsherjar lögum. 'ryð ek handseldu máli flosa þórðarsonar'. nú mælti öll alþýða ok kváðu únýtt málit fyri merði.
- 185 urðu þá allir á þat sáttir, at þá væri frammar vörn enn sókn. ásgrímr mælti þá við mörð 'eigi er 'enn þeira allt, þó at þeir þykkiz nú hafa fast 'fram gengit. ok skal nú fara at finna þórhall son 'minn ok vita, hvat hann leggi til.' þá var sendr
- 190 skilríkr maðr til þórhalls. ok sagði sá hánun vandliga frá, hvar þá var komit máli, at þeir flosi

180 eruð it: F, A, B, E, I; "z e'u" H(?). laga: F, A, B, H, I; "lagf" E(?). únýttir: — "únýtt" B, "onytter" H; "vnytt" F og A, "onyt" E, "onýt" I. kviðinum: A, B, E, I; "q." F; kviðburðinum II. 180-184 því — er: F (er glemt), A, B, H, I; "þ e'" E. 181 ykkar: A, B, E, H; yðar F, I ("yðð [noget utydeligt]"). 182 ór: A, H; "t" (?) I; mgl. F, B, E. rjettu: F, A, H, I; mgl. B, E. 183 handseldu: F, A, B, E, H; at handseldu I. nú: F, H; þá A, B, E, I. 184 öll alþýða ok: F, A, B, I; öll alþýða manna E; alþýða ok H. mállit: F, A, B, E, H; "mal (I noget utydeligt — men her synes ikke at have stået noget, som kunde betyde en forkortelse)" I. 185 þá (foran allir): F, A, B, E, I; nú H. þá — vörn: F, H (dog nú for þá); vörn være fremri E; þá var frammar vörn B; vörn var framarr A, I. 186 mælti — mörð: F, H; mælti við mörð A; elliðagrímsson mælti til marðar B; mælti E, I. 187 eun þeira allt: F, B; þeira enn allt A, I; þetta en allt E; en þetta H. 187-188 nú — gengit: F, A, E (hafa udeglemt), I; nú fast fram ganga B; allvel hafa fram gengit H. 188 ok skal — at: F, B, E, H; skal fyrst A, I. 188-192 son — kviðinn: A, I (dog segir for leggi, málinu for máll, samt hafa ónýtt for únýtt hafa); son minn ok vita, hvat hann leggir til'. þá var sendr skilríkr maðr til þórhalls at segja honum sín vandræði, hvar þá var komit málinu, at þeir flosi þóttuz unnit hafa kviðinn E; son minn ok vita, hvat hann leggir til með oss'. þá var sendr skilríkr (mgl. F) maðr til þórhalls at segja (for at segja har F ok sagði) hánun sem greinligast, hvar þá var komit málinu, at þeir flosi þóttuz hafa unnit kviðburðinn (for hafa — -burðinn har B blot unnit hafa) F, B; ok segja hánun,

þóttuz únytt hafa kviðinn. þórbáll mælti 'þat
 'skal ek at gera, at yðr skal þetta ekki at sakar-
 'spelli verða — ok seg þeim, at þeir trúi ekki,
 'þó at lögvillur sje görvar fyri þeim; því at vitr- 195
 'inginum eyjólfí hefir nú yfir sjez. skalt þú nú
 'ganga til þeira sem hvatligast — ok seg, at
 'mörðr valgarðsson gangi at dómi ok nemni sjer
 'vátta, at únytt er lögruðning þeira' ok sagði hann
 þá fyrir greiniliga allt, hversu þeir skyldu með 200
 fara. sendimaðr fór ok sagði þeim tillögur þór-
 halls. mörðr valgarðsson gekk þá at dóminum
 ok nemndi sjer vátta 'í þat vætti' sagði hann 'at
 'ek únyti lögruðning eyjólfís bolverkssonar. finn
 'ek þat til, at hann ruddi eigi við aðilja frumsakar 205
 'heldr við þann, er með sök fór. nemni ek mjær

hvar þá var komið málinu, er þeir fiosi þóttuz unnt hafa kviðinn.
 þá var sendr skilríkr maðr at sinna þórbáll 'ok blóðjum vær, at þú
 leggir til nakkvat með oss' H. 192 þórbállr mælti: A, B, E, H, I;
 mgl. F. 193 yðr: F, A, B, E, I; þeim H. 193-194 at sakarsPELLI
 verða: F, B; verða at sakarsPELLI A, E, H, I. 194 trúi: A, B, E,
 H, I; trúi því F. 195-196 vitringinum — sjez: F, E, I (dog nú þó
 for nú); eyjólfí vitringinum hefir nú yfir sez H; vitringinum hefir
 nú ifir sez eyjólfí A. 197 til þeira: H; heim F, A, I; mgl. E.
 hvatligast: F, A, E, I; skjótast H. seg: A; seg þeim H; "f." F,
 E, I. 197-198 at — -son: F, E, H, I; mörðr A (hvor at rimeligvis
 er udeglemt). 198 dómi: F, A, E, I; "ðóm" H. 199 únytt: — "onytt"
 E, "onytt" H; "vnytt" F og A, "onytt" I. er: F, A, E, H; se I.
 lögruðning: F, A, E, H; lögruðningin I. sagði: A, H; "f." F,
 "f." E og I. 199-200 hann — allt: F (dog uden allt), A; honum
 greiniliga allt E; honum fyrir greiniliga I; hann (?; der står: j ny)
 fyrir sem greinillgast H. 200 þeir skyldu með: F, A, I; með skildi
 H; "mj ík" E. 204 sendimaðr: A, E, H, I; sendimaðrinn F. 202 val-
 garðsson — dóminum: F; valgarðs. gengr þá at dómi I; valgarðs-
 son gekk at dóme ("ðóm" H) E, H; gekk at dómi A. 203 vætti: F,
 A, E, H; vitni I. 205 aðilja: F, A, E, H; "atila" I. 206 með: A, E,
 H, I; við F.

‘þessa vátta eða þeim er njóta þurfu þessa vættis’. síðan bar hann vættit í dóm. nú gekk hann þar til er búarnir sátu ok bað þá niðr setjaz, er upp 210 höfðu staðit, ok kvað þá rjetta vera í kviðinum. mæltu þá allir, at þórhallr hefði mikit at gört. ok þótti þá öllum framar sókn enn vörn. flosi mælti þá við eyjólf ‘ætla þú þetta lög vera?’ þat ‘ætla ek víst’ segir eyjólf ‘ok hefir oss at vísu 215 ‘yfir sjez. enn þó skulu vjer þetta þreyta meir ‘með oss’. eyjólf nemndi sjer þá vátta ‘í þat ‘vætti’ sagði hann ‘at ek ryð þessa tvá menn ór ‘kviðinum’ ok nemndi þá báða á namn ‘fyri þá sök, ‘at it eruð búðsetumenn enn eigi bóndr. ann ek 220 ‘ykkir eigi at sitja í kviðinum; því at nú er rjett ‘löggruðning til ykkar komin. ryð ek ykkir ór kvið-

207 vættis: F, A, H; vitnis I; votta E. 208 vættit: F, A, E; "v." (formodentl. = vitnit) I; "uetnu" (?) H. nú gekk hann: F, A, E, I; hann gekk nú H. 209 búarnir: F, E, H; búar A, I. ok bað þá: F, H; ok (mgl. A) sagði, at þeir skyldu A, E, I. 210 rjetta vera: F, A, H, I; vera retta E. kviðinum: A, E, I; kviðburðinum F, H. 211 þá: F, A, E, I; nú H. hefði: F, A, E; hefði nú H; hafði I. 212 ok — öllum: F; þótti þá öllum A, E, I; ok kváðu allir H. sókn enn vörn: F, A, E, I; vörn en sókn H(?). 212-213 flosi — eyjólf: F; þá mælti flosi við eyjólf H; flosi mælti við eyjólf A, I; flosi mælti til eyjólfis E. 213 lög vera: F, A, H, I; vera rett lög E. 214 eyjólf: E, H; hann F, A, I (ðer, foruden s. hann efter repðikken, sætter "h. tū." foran samme). 214-215 at vísu yfir sjez: F, H; iðr sez at vísu A, I; yfir sez E. 216 þetta þreyta meir: A, I; þreyta þetta meir E; en reyna þetta meirr F; en meirr reyna þetta H. 216 þá: A, I; þá enn E; mgl. F, H. 217 vætti: F, A, E, H; "v." (sikkert = vitni) I. þessa tvá menn: F, A, H, I; þessum ij mönnum E. 218 kviðinum: A, E, H, I; kviðburðinum F. á namn: H; mgl. F, A, E, I. þá sök: F, A, H, I; þat E. 219 at it eruð: A, I; er þið erut E; at þeir eru F, H. búðsetu-: F, A, H, I; "bvsetv" (?) E. bóndr: F; búar A, E, H, I. 220 kviðinum: A, E, I; dóminum F, dómum H. 221 til ykkar komin: F, H; komin til ykkar (yðvar I) A, E, I.

‘inum at alþingismáli rjettu ok allsherjar lögum’.
 kvað eyjólfur sjer nú mjök á úvart koma, ef þetta
 mætti rengja. mæltu þá allir, at þá væri vörn
 frammar enn sókn. lofuðu nú allir mjök eyjólf ok ²²⁵
 kölluðu engan mann mundu þurfa at reyna við
 hann lögkæni. mörðr valgarðsson ok ásgrímr elliða-
 grímsson sendu nú mann til þórhalls at segja
 hánum, hvar þá var komit. enn er þórhallr heyrði
 þetta, spurði hann, hvat þeir ætti sjer góðs. sendi- ²³⁰
 maðrinn sagði, at annarr þeira bjó við málnytu ‘ok
 ‘hefir bæði kýr ok ær at búu. enn annarr á þriðj-
 ‘ung í landi því, er þeir búa á, ok fæðir sik sjálfr.
 ‘ok hafa þeir eina eldsstó ok hinn er landit leigir

221-222 kviðinum: *A, E, I*; kviðburðinum *F*; *mgl. H.* 222 rjettu: *F, A, H, I*; *mgl. E.* 223 nú: *F, A, H, I*; *mgl. E.* á úvart: *F, H*; at úvörum *A, E, I.* 224 mætti rengja: *F, A, H, I*; “rengia mætte renga” *E(I).* þá allir: *F, A, H, I*; allir þat *E.* þá væri vörn: *F*; vörn væri þá *H*; vörn væri *A, E, I.* 225 mjök: *F, A, H, I*; *mgl. E.* 225-227 ok kölluðu — lögkæni: *F, H* (*dog* “laugkænni vj hah” for við hann lögkæni); ok sögðu öngau við hann mundu þurfa at reyna lögkæne *E*; ok (*mgl. A*) kölluðu engan mundu þurfa við hann at reyna um lögkæni (lögmál *I*) *A, I.* 227-229 mörðr — hánum: *F* (*dog* sendu þeir *urigtig* for sendu), *H* (*dog* *uden* elliðagrímsson), *I* (*dog* *uden* elliðagrímsson og nú); þeir ásgrímr ok mörðr sendu nú mann til þórhalls at segja hánum *A*; mörðr valgarðsson ok ásgrímr elliðagrímsson mæltu, at segja skyldi þórhallr *E.* 229 þórhallr heyrði: *F, A*; þórh. spurði *H*; þórhallr (*urigtig* *overstreget*) frá *E*; hann heyrði *I.* 230 spurði hann: *F, E, I*; spurði hann at *A*; fretti hann *H.* hvat — góðs: *F, H*; hvat (“hát” [*vistnok* for hvárt] *I*) þeir ætti ser (*mgl. A*) góð eða væri þeir anauðer *A, E, I.* 230-231 sendimaðrinn sagði: *F, H*; hann s. sendimaðrinn *A, E, I.* 231 þeira bjó: *A, E, H, I*; bjuggi *F.* 232 hefir: *F*; haðe *A, E, H, I.* bæði: *F, A, E, I*; *mgl. H.* 233-234 því — landit: *F*; því, er þeir búa á, en fæðir (fæða [?] *I*) sik sjálfr (sjálfir [?] *I*). hafa þeir eina eldsstó ok sá er landit *A, E, I*; *oversprunget* í *H.* 234 leigir: *F, E*; leigði *A, H, I.*

- 235 'ok einn smalamann'. Þórhallr mælti 'enn mun þeim fara sem fyrr; at þeim mun hafa yfir sjez. 'ok skal ek þetta allskjótt rengja fyrri þeim ok svá þó at eyjólfur hefði hjer alldigr orð um at rjett 'væri'. Þórhallr sagði nú sendimanni allt sem
- 240 greiniligast, hversu þeir skyldu með fara. kom sendimaðr aptr ok sagði merði ok ásgrími ráð þau er þórhallr hafði til lagit. mörðr gekk þá at dómi ok nemndi sjer váttu 'í þat vætti' sagði hann 'at 'ek únýti lögruðning eyjólfis bölverkssonar fyrri þat
- 245 'er hann ruddi þá menn ór kvíðinum, er at rjettu 'eigu í at vera. er sá hverr rjettr í búakvíði, 'er hann á þrjú hundruð í landi ok þaðan af

235 mælti: F, A, E, H; "f." I. 236 hafa yfir sjez: F, A, E, I; yfir sjúz H. 237 ek — rengja: F, A, I; þetta allskjótt rengja E; ek þetta skjótt reyna (!) H. 238 hefði — um: A, I; hefði hjer alldigurt um talat E; "hefði h" allð' (formodentlig blot forvanskning af alldigr, i hvilket tilfælde F egentlig stemmer overens med A og I) orð | v" F; "hafi allð: (her står et tegn, der henviser til gr i margen, uden at z er blevet rettet til i) orð um haft" H. 239-240 þórhallr — greiniligast: F (verb et forkortet f.), A (dog uden þórhallr), I (dog s. hann for þórhallr sagði); segir hann nú sendimanninum allt sem glöggligast E; s. hann nú úri sem greiniligast allt H. 240 þeir skyldu með: F, A, E, I; með skildi H. 241 sendimaðr: F, A, I; sendimaðrinn E; nú sendimaðr H. merði — þau: F, A, E, I (dog þau öll for þau); "þm a. z m. hafði ráð þ" H (forvirret). 242 lagit: F, A, H, I; ráðið E. þá at dómi: F; at dómi A, E, I; nú at dómum H. 243 sjer: F, A, E, I; ser nú H. vætti' sagði hann: E, H; vætti F, A; "v." (síkkert = vitni) I. 244 ek únýti: F (verbet feilskr. onýti), E; ónýtt er H; "onýt er" A, "onýt e" I. lögruðning: F, A, H, I; lögvörn E. 244-246 fyrri — vera: F (dog kvíðburðinum for kvíðinum), A (dog því at for þat er, samt áttu for eigu), E (dog átte for eigu); fyrri þat at ruddi þá menn úr kvíðinum, er at rettu átti at vera H; sijn ek þat til, at hann hafði eigi þau orð at ruðninginum, er vera áttu at rettu I (!). 246 er sá hverr: F, A, E; "er sa hvar" H; ok er sá I. -kvíði: A, E, H ("kvíð"), I; -kvíðburði F. 247-250 ok þaðan — land: A; ok (eða F) þaðan af meira

‘meira, þó at hann hafi enga málnytu. hinn er
 ‘ok rjettr í búakvið, er hann býr við málnytu, þó
 ‘at hann leigi eigi land’. ljet hann þá koma vættit 250
 í dóminn. gekk hann nú þangat at, er búarnir
 váru, ok bað þá niðr setjaz ok kvað þá rjetta í
 búakviðinum. þá varð óp mikit ok kall. ok mæltu
 þá allir, at mjök væri brakit málit fyri þeim flosa
 ok eyjólf, ok urðu nú á þat sáttir, at sókn væri 255
 framr enn vörn. flosi mælti til eyjólfis ‘mun þetta
 ‘rjett vera?’ eyjólfir ljetz eigi til þess hafa vits-
 muni at vita þat víst. sendu þeir þá mann til
 skapta lögsögumanns at spyrja hann eptir, hvárt
 rjett væri. hann sendi þeim þau orð apr, at 260
 þetta væri at vísu lög, þó at fáir kynni. var þetta

(meirr F), þó at hann hafi öngva málnytu, ok (mgl E) þót hann
 leigi eigi (mgl. I) land (landit I) F, E, I (, — forvanskiet ved ude-
 ladelse); mgl. H. 250-251 þá — dóminn: F (í udeglemt), A, I (dog
 "vitiñ" for vættit); þá koma vottinn (!) í dómian E; nú koma vættit
 í dóm H. 251 gekk — at: I; gekk hann þá (mgl. A, E) þangat F,
 A, E; hann gekk nú þangat H. 252 váru: F; sátu A, E, H, I.
 ok — setjaz: F, A, E, I; mgl. H. þá rjetta: F, H; þá vera retta
 E; þá retta vera I; vera retta þá A. 258 -kviðinum: A, E, H, I;
 -kviðburðinum F. 254 þá (efter mæltu): F, A, E, H; mgl. I. mjök
 — málit: F, A, H, I; "mal" være mjök "rek" E. 255 ok eyjólf: F,
 H; mgl. A, E, I. urðu nú: F, A, I; urðu E; "vrð (!) allir" H.
 255-256 sókn væri framr: F, I; nú være sókn framr E; sókn var
 nú framarr A; þá var framarr sókn H. 256-257 þetta rjett: F, I;
 þetta nú rett H; þetta nökkut A; nokkuð þetta E. 257-258 ljetz —
 þat: F; lez (kvez H) eigi hafa til þess vitsmuni at vita þat E, H;
 letz eigi vita ok eigi hafa vitsmuni til at vita þat I; "q" þat eigi
 vita A. 258 sendu þeir þá: F, A, E, I; senda þeir nú H. 259-260 at
 spyrja — væri: F (dog uden hann), A, E, I; ok vita við hann, hvárt
 þetta væri rett H. 260 þeim þau orð: F, A, E, I; þau orð þeim H.
 261 væri at vísu: F, H; váro at vísu A, E; vóro I. fáir kynni: A,
 E, H; "fáyr kvár" F; fáheyrd væri ok fáer kynne I. 261-262 þetta
 sagt þeim: A, E; þetta þá sagt þeim I; þá sagt þeim F; nú sagt

sagt þeim flosa. eyjólfur hölverksson spurði nú sigfússsonu at um aðra búa þá er kvaddir váru. þeir kváðu vera þá fjóra, er rangkvaddir váru 'því
 265 'at þeir sitja heima, er nærri váru'. eyjólfur nemnr sjer þá vátta, at hann ryðr þá alla fjóra menn ór kviðinum, ok mælti rjettum ruðningarmálum. síðan mælti hann til búanna 'jer eruð skyldir til 'at gera hvárumtveggjum lög. nú skuluð jer ganga
 270 'at dómi þá er jer eruð kvaddir ok nemna yðr 'vátta, at jer látið þat standa fyri kviðburði yðrum, 'at jer eruð fimm beiddir búakviðar enn jer eiguð 'nú at bera. mun þórballr þá öllum málum fram 'koma, ef hann bergr þessu við'. fannz þat nú
 275 á í öllu, at þeir flosi ok eyjólfur hælduz. gerðiz nú rómr mikill at því at eytt væri vígsmálinu ok

eyjólfur ok H. 262 eyjólfur — nú: F; eyjólfur spurði þá A, I; eyjólfur spurði E; flosi spurði nú H. 263 at um: F, A, E, I; um H. búa þá er: A, I; búa þá sem F; búanna þá er (sem H) E, H. 264 kváðu: F ("q."), A, E, H; sögðu I. vera þá fjóra: F, A, I; þá vera fjóra H; "þá þá .e. ljj." E(!). 265 nærri váru: F, A, E, I; nær bjuggu H. 265-267 nemnr — ok mælti: A, E (dog ruddi for ryðr), I (dog uden þá foran vátta); "nef?" ser vátta, at hann ryðr þá alla menn ór kviðburðinum ok með F; ruddi þá þessa fjóra menn úr kviðburðinum með H. 267 ruðningar-: F, A, E, H; mgl. I. 268 hvárumtveggjum: F, H, I; oss hvárumtveggja A; hvorumtveggja oss E. 270 dómi: A, E, I; dómum F, H. nemna: A, E (nefna með et eller to ulaselige tegn over na), H; "n." I; nefnið F. 271 vátta: F, A, E, I; vátta at því H. kviðburði yðrum: F, A, H, I; kviðburðinum E. 272 fimm — -kviðar: F, A, E; búarnir beiddir H; beiddir kviðburðar I. enn jer eiguð: H, I; er þjer eiguð E; at þer eigit A; "en þ' eigv" F. 273 bera: F, A, E, I; vera ok um at bera H. 274-275 nú — hælduz: F; á í öllu, at þeir flosi ok eyjólfur hælduz nú mjög A, E, I; nú á í öllu, at þeir eyjólfur hælduz nú í öllu H(!). 276 nú — því at: H; "rú: mikill at þ'" (her er at udeglemt) F; þá (nú E) rómr mikill at þessu, at A, E, I. vígsmálinu: H; brennumálinu(?) F, A, E, I.

nú væri vörn frammar enn sókn. ásgriður mælti til marðar 'eigi vitu þeir enn, hverju þeir hælaz, 'fyrir enn þórhallr er fundinn son minn. sagði 'njáll mjer svá, at hann hefði svá kennt þórhalli 280 'lög, at hann myndi mestr lögmaðr vera á íslandi, 'þó at reyna þyrfti'. var þá maðr sendr til þórhalls at segja hánun, hvar þá var komit ok hól þeira flosa ok orðróm alþýðu, at þá væri eytt vígsmálinu fyrri þeim merði. 'vel er þat' segir 285 þórhallr 'enn engi fá þeir enn virðing af þessu. 'skalt þú nú fara ok segja merði, at hann nemni 'vátta ok vinni eið at því at meiri hlutr er rjett

277 nú: F, A, E, I; *mgf. H.* mælti: F, A, H, I; mælti þá E.
 278 hverju: F, A, E, I; "hverflv (*dog synes udradering af ff at have været begyndt*)" H. hælaz: A, E, I; skulu (*feilskr. fkaue E*) hælaz F, H. 279 fyrir enn: F, H, I; áðr enn E; áðr A. fundinn son minn: F; fundinn H; hittir A, E, I. 270-280 sagði njáll mjer: F, H; sagði njáll A; njáll sagði E; því at njáll sagði I. 280-281 at — lög: F; at hann hefði kennt þórhalli svá (*mgf. A*) lög A, E, I; *oversprunget i H.* 281 lögmaðr vera: A; lögmaðr E; lagamaðr vera F, H, I. 282 þó — þyrfti: F, A, E, I; þó "rena" skyldi H. maðr sendr: F, A; sendr maðr E, H, I. 282-283 til þórhalls: F, E, H, I; "þh." (= þórhalli, *hvis ikke til er udeglemt*) A. 283 at — komit: F, A, H; at segja honum, hvar komit var E; ok sagt, hvar nú var komit máll I. 284 þeira flosa: F; þeira A, E, I; þat er þeir hófðu H. orðróm alþýðu: F, A, I; alþýðu rómr(?) E; "ordum(?) annarra" H. 285 vígsmálinu: H; mállnu A; málum E; brennumálinu(?) I; brennumáll(?) F. merði: F; *mgf. A, E, H, I.* 286 þórhallr: F, A, H; hann E, I. enn engi — þessu: A; en öngva virðing fá þeir enu af þessu H; en öngva "faa faa i dt tegn, der har nogen lighed med al" þeir virðing af þessu E; en þó er eigi vist, at þeir fáe af þessu virðing I; ef engi fá þeir svivirðing af þessu E. 287-288 nú — vátta: F (*dog uden nú*), A, E, I (*dog þelm merði for merði*); en fara at segja þeim, at hann fari H. 288 at því: F, H; *mgf. A, E, I.* hlutr: F, H, I; hlutl A; "hlvte" *snavere end "hlvtr"* E. 288-289 er rjett kvaddr: F, A, I; var rett kvaddr E; er en retrt i

'kvaddr. skal hann þá láta koma vættit í dóm,
 290 'ok bergr hann þá frumsökinni. enn sekr er hann
 'þrim mörkum fyrir hvern þann er hann hefir
 'rangt kvatt. ok má þat ekki sækja á þessu þingi'.
 sendimaðr fór nú aprt ok sagði þeim merði allt
 sem górst frá orðum þórhalls. mörðr gekk at
 295 dómi ok nemndi sjer vátta ok vann eið at því
 at meiri hlutr var rjett kvaddr búanna. kvaðz
 hann þá hafa borgit frumsökinni 'skulu úvinir várir
 'af öðru hafa metnað enn því at vjer hafim hjer
 'mikit rangt í gört'. var þá rómr mikill at því
 300 görr, at mörðr gengi vel fram í málinu — enn töldu

búakviðinum *H.* 280 skal hann þá: *F, A, H, I*; hann skal þá *E.*
 vættit: *F, A, E, H*; "v." (*sikkert = vitnit*) *I.* 291 fyrir hvern þann:
F; fyrir hvern hinn *H*; um hvern þann *A, I*; um hvern *E.*
 291-292 hann — kvatt: *F*; hann hefir rangkvadda *H*; rangkvaddr
 er *A, E, I.* 292 ok (*foran má*): *F, E, H, I*; *mgl. A.* sækja —
 þingi: *F, E, H*; sækja á þessu þingi' s. hann *A*; á þessu þingi
 sækja' s. hann *I.* 293 sendimaðr fór nú aprt: *H*; fór nú sendi-
 maðr aftur *E*; ok síðan fór sendimaðr *I*; 'skaltú nú fara aprt'.
 ok síðan fór sendimaðr *A*; skaltú fara aprt'. hann gerir nú svá
F. þeim merði: *F*; merði ok þeim *H*; þeim *A, E, I.* 294 górst:
A, H, I ("g'ðtj"); "g't" (!) *F.* "gior" (!) *E.* 294-295 at dómi: *F, A,*
E; þá at dómi *I*; nú at dómum *H.* 295 at því: *H*; *mgl. F, A,*
E, I. 296 var: *F, A, H, I*; er *E.* kvaðz: *F, A, H, I*; kvez *E.*
 297 þá hafa borgit: *F, A, E*; þá borgit hafa *H*; hafa þá borgit *I.*
 frumsökinni: *A, H, I*; oo||"fkókuí (*fk i ét tegn, det sidste træk af n*
og det sidste i næsten helt borte)" *B*; "mfavktí (*av i ét tegn*)" (!) *F.*
 "mfokíe" (!) *E.* skulu: *F, A, B* (*beskadiget*), *E, I*; ok skulu *H.*
 298 hafa — því: *F*; hafa metnat en af því *H*; hafa metnað eu þessu
A, E; "hafa metnað en af þessu (*af de fire sidste ord ere kun enkelte*
bogstavlevninger tilbage)" *B*; metnat en af þessu *I.* vjer: *F, A, B,*
H, I; *mgl. E.* 299 mikit: *F, A, B* ("m"ooo), *E, I*; ámæll fyrir eða
 allmikil *H.* 299-300 var — mörðr: *F, H* (*dog varð nú for var þá*);
 "varð þá mikill rōt at þá g' at (*beskadiget*)" oooo *B* (*tíl dels nær*
ved at smuldre bort); var (*varð E*) þá orðrómr mikill af mönnum
 (*mörgum E*) um mál marðar, at hann *A, E, I.* 300 töldu: *F*; "töldv
 þo (o synes fuldkommen sikkert)" *E*; töldu þá *I*; kváðu þá *H*; oooo"v

flosa ok hans menn fara með lögvillur einar ok rangyndi. flosi spurði eyjólf, hvárt þetta myndi rjett vera. enn hann ljetz þat eigi víst vita ok sagði lögsögumann ór því skyldu leysa. fór þá þórkell geitisson af þeira hendi ok sagði lögsögu- 305 manni, hvar komit var, ok spurði, hvárt þetta væri rjett, er mörðr hafði mælt. skapti svarar 'fleiri 'eru nú allmiklir lögmenn enn ek ætlaða. enn þjer til at segja, þá er þetta svá rjett í alla staði, 'at hjer má ekki í móti mæla. enn þat ætlaða 310 'ek, at ek einn mynda nú kunna þessa lagarjetting '— nú er njáll er dauðr; því at hann einn vissa

þa" B; "þa" (!) A. 301 lögvillur: F, A, B, E, H; villr I. 302 spurði: F, B ("fþði [den øverste del af f samt tegnet over p borte]"), E; "fþ." A; spyrr I; spurði þá H. 303 rjett vera: F, A, B, I; nokkut rett vera E; rett, er mörðr hafði mælt H. enn: F, A, B, E, I; mgl. H. ljetz — víst: F, B, H; kvezt þat eigi víst E; "q̄" eigi þat víst I; "q̄" þat víst eigi A. 303-304 ok — leysa: E (dog s. hann for ok sagði), I (dog uden ok); s. lögsögumann skyldu ór því leysa A; "z f. logmanñ fl borte, o og ma beskadigede [det første oven til]] ói | þi fl'ðv lejfa" B; ok kvat lögmenn úr því skyldu skera H; ok kvað lögmenn ór þessu slíta skyldu F. 304 þá: F, B, E, H, I; mgl. A. 305-306 ok sagði lögsögumanni: A, B, E; til lögmanna ok sagði lögmanni H; at segja lögmanni F; at segja I. 306 komit var: F, A, B, I; þá var komit E, H. væri: F, I; væri nökkut A, B, E; var H. 307 mælt: F, A, B, E, H; með farit I. svarar: — "fv." B, "fd." I; "f." F, A, E; mælt H. 308 lögmenn: F, B, E; lögmenn á islandi A; lagamenn H, I. 309 þjer — þetta: F, A, B, E, I; þat segi ek, at þetta er H (måske den oprindelige læsemåde). 310 hjer: F, A, B, E, I; "h" H (enten at læse her eller hann). í móti: F, A, E, H, I; á móti B. þat ætlaða: F, H; þó ætlaða A, B, E; þó hugða I. 311-312 at ek — njáll er: E; at ek munda nú einn kunna þessa lagarjetting — nú er njáll er A; at ek einn munda kunna þessa lagarjetting (-ritning forskrevet og usikkert), með því er njáll er I; nú, at einn munda ek þessa "rei | ing í og det første træk af n borte) kvna (a beskadiget)" — nú er njáll er B; at ek einn munda kunna rettinn (!), síðan njáll var H; at ek einn munda nú þetta kunna, síðan njáll var F.

‘ek kunna’. þórkell gekk þá aprt til þeira flosa ok eyjólfis ok sagði þeim, at þetta váru lög.
 315 mörðr valgarðsson gekk þá at dómi ok nemndi sjer vátta ‘í þat vætti’ sagði hann ‘at ek beiði búa þá er ek kvadda um sök þá er ek höfðaða á hönd flosa þórðarsyni framburðar um kvið — at þera annat tveggja af eða á. beiði ek lögbeið-
 320 ingtonu at dómi svá at dómendr heyra um dóm þveran’. búar marðar gengu þá at dómi. taldi einn fram kviðinn — enn allir guldu samkvæði — ok kvað svá at orði ‘mörðr valgarðsson kvaddi oss kviðar þegna níu. enn vjer stöndum hjer nú
 325 þegnar fimn enn fjórir eru ór ruddir. hefir nú váttorð komit fyri þá fjóra, er bera áttu með oss.

313 kunna: F, A, E, H; kunn(a) ok mik B; best kunna I. þá: F, H; nú I; mgl. A, B, E. 314 ok eyjólfis: F, A, E, H, I; mgl. B. þeim: A, E; mgl. F, B, H, I. 315 valgarðsson: F, B, E, H, I; mgl. A. þá at dómi: F; at dómi A, E, I; nú at dómum H; at dómum B. 316 sjer: F, A, B, E, H; mgl. I. vætti: F, A, E, H; "v." (sikkert at læse vættu) B; "v." (sikkert at læse vitni) I. 317 þá (efter búa): F, A, B, E, I; mgl. H. höfðaða: F, A; "ofaða(?) I; "höfðaða(?) B; "hafða þa" H(?); "hafða þa" E(?). 318 kvið: A ("qð."), B (som A), E ("kvið"), I ("qð."); kviðinn H; kviðburðinn F. at (foran bera): F, B, H; mgl. A, E, I. 319 tveggja: F, A, B, I; hvárt E, H. af eða á: F, B, H; á eða af A, E, I. 319-320 lögbeiðingun: A, B, E, H, I; lögboði(?) F. 320 heyra: F, A, B, E, I; heyra á H. 321 þá: F; mgl. A, B, E, H, I. taldi: F, B; ok taldi A, E, H, I. 322 fram kviðinn: A, B, H; kviðinn fram I; fram kviðburðinn F; á annan kviðinn E(?). guldu samkvæði: A, B, E, I; gjalda samkvæði til H; "gylidv samk"ðiz" (?) F. 323 kvað svá at orði: E, I; kvað svá A; kváðu svá at orði F, B, H. 323-324 oss kviðar þegna: F, A, H (dog urigtig kviða for kviðar), I; kviðar þegna B; "os kviðr. þa" E (þa nærmest at læse þessa). 324-325 vjer — fimn: B; ver stöndum her nú (mgl. F) fimn búar (mgl. F, A, I) F, A, H, I; nú stöndum ver hjer v E. 326 þá — bera: F, B, I; þessa (þess forkortet, men er noget uformeligt) fjóra, er bera H; þá er bera A; "jiii. e" E(?).

‘skylda nú til lög at bera fram kviðinn. váru vjer
 ‘kvaddir at bera um þat, hvárt flosi þórðarson
 ‘hljóp lögmætu frumhlaupi til helga njálssonar á
 ‘þeim vættvangi, er flosi þórðarson særði helga 330
 ‘njálsson holundar-sári eða mergundar því er at ben
 ‘gerðiz enn helgi fjekk bana af. kvaddi hann oss
 ‘þeira orða allra, er oss skylda lög til um at
 ‘skilja ok hann vildi oss at dómi beitt hafa ok
 ‘þessu máli áttu at fylgja. kvaddi hann lögvöð. 335
 ‘kvaddi hann svá at vjer heyrðum á. kvaddi hann
 ‘um handselt mál þorgeirs þórissonar. höfu vjer
 ‘nú allir eiða unnit ok rjettan kvið várn ok orðit
 ‘á eitt sáttir — berum á flosa þórðarson kviðinn

327 nú til lög: *F, A, H*; nú lög til *E, I*; oss (*tílföiet over linien*) nú lög til *B*. bera fram: *F, H, I*; bera *B*; segja framm *A, E*. kviðinn: *A, B, E, H, I*; kviðburðinn *F*. 327-337 váru — þórissonar *mgk. H*. 327 vjer: *F, A, B, I*; ”v¹“ (!) *E*. 328 um: *A, B, I*; vitni (!) *F*; kviðinn at bera um *E(?)*. 329 lögmætu: *A, I*; lögmætu *F, B, E*. til — -sonar: *E, I*; at helga njálssyni *F, B*; *mgk. A*. 330 þeim vættvangi: *A* (”þei vættv.“); ”þm vei fangi“ *B*; ”þm .v. i.“ *I*; ”þ¹ vei-fangi“ *F*; ”þ¹ vettfangi“ *E*. flos þórðarson: *F, A, B*; hann *E, I*. 330-331 særði — því: *F, B*; særði helga holundar-sári eða ”helundr“ eða mergundar þat (*sál*) *I*; særði hann ”helvndr“-säre eða holundar því *E*; veltti helga njálssyni holundar-sár eða mergundar þat *A*. 331 at: *F, A, B, E*; af (*skrevet i ét tegn*) *I(?)*. 333-334 um at skilja: *A, I*; um at skila *F*; um at bera *E*; fram at bera *B*. 334 oss (*efter vildi*): *F*; *mgk. A, B, E, I*. beitt: *A, B, E, I*; ”beid“ (*máske skrivfeil for "beidda"*) *F*. 334-336 ok þessu — heyrðum á: *A* (*dög áttl for áttu*); ok þessu máli áttu (*áttl I, áttl B*) at fylgja. kvaddi hann oss (*mgk. E*) svá at ver heyrðum á *F, B, I*; ”j þv mali ætte eg at fylg^{1a} qði h. at v. | hōjrdv“ *E(?)*. 337-338 höfu — allir: *F, A, E*; höfum nú allir *B*; höfum ver nú ok allir *I*; höfu ver nú *H*. 338 rjettan kvið: *B, E, H, I*; rettan kviðburð *F*; velttan (!) kvið *A*. orðit: *F, A, B, H, I*; orðner *E*. 339 á — -son: *H*; á flosa *F, A, B, I*; flosa ”j (j *uformeligt*)“ *E(?)*. kviðinn: *A, B, E, H, I*; kviðburðinn *F*.

340 'ok berum hann sannan at sökinni. beru vjer svá
 'skapaðan níu búa kvið þenna fram í austfirðinga-
 'dóm yfir höfði jóni sem mörðr kvaddi oss at.
 'er sá kviðr várr allra' sögðu þeir. í annat sinn
 báru þeir kviðinn ok báru um sár fyrr enn um
 345 frumhlaup síðar, enn öll önnur orð báru þeir sem
 fyrr. báru þeir á flosa kviðinn ok báru hann
 sannan at sökinni. mörðr valgarðsson gekk at
 dómi ok nemndi sjer vátta, at búar þeir er hann
 hafði kvadda um sök þá er hann höfðaði á hönd
 350 flosa þórðarsyni höfðu borit á hann kviðinn ok
 borit hann sannan at sökinni. nemndi hann sjer
 þessa vátta eða þeim er neyta eða njóta þyrfti þessa
 vættis. í annat sinn nemndi mörðr sjer vátta

340 berum (efter ok): A, B, E, H, I ("b'w"); teljum F. 340-342 beru — at: F, A, B (der dog udelader þenna — -dóm), E (dog skipaðan for skapaðan); "b'w" svá skapaðan kvið ix búa fram í austfirðingadóm yfir höfði jóni sem mörðr kvaddi oss I; mgl. H. 343 er — sögðu þeir: sðl. (sögðu forkortet .f.) A, B, E (dog "e"[I] for várr), I; en sá er kviðr várr allra' s. þeir F; ok kviðburðr vár allra H(?). 343-353 í annat — vættis mgl. H. 344 þeir: A, B, I; þeir á E; þeir á flosa F. um sár: F, E; um sár þá A, I; sár B. 345-346 báru — fyrr: F; sem fyrr A, E, I; báru þeir in sömu B. 346-347 báru — sökinni: F, A, E, I; "z barv (meget beskadiget) fl'a (noget beskadiget) fañan (meget beskadiget, sð at kun f er fuldkommen læseligt) at f (resten af dette ord således beskadiget, at den er ulæselig — der synes at have stået avkuñ [av i ét tegn], uden det sidste v)" B. 347 valgarðsson: F, A, B, E; mgl. I. 348 höfðaði: F, A, B ("höfðaði [a líkt forskrevet, det hele nær ved at smuldre bort]"), E; "hofaðr" (?) I. 350 borit — ok: A; borit kviðinn ok F, I; "bort (beror på gisning, da ordet næsten er helt borte) qd. (' er borte) x" B; mgl. E. 351 borit: F, A, E, I; báru B. 352 þessa vátta: F, A, B (der ses kun "þsa vata [den øverste del af þ borte og v næsten smuldret bort]"); votta þessa E; þá votta þessa I. neyta eða njóta: F, I; njóta eða neyta E; neyta A, B. þyrfti: E; "p"pti" (der kan læses þyrpti) F; "þyrvti" B; "þurfo" I, "þurfa" A. 353 vættis: F, A, B, E; "v." (sikkert = vitnis) I. í — vátta: F, A (mörðr udeglemt), B, I; í annat sinn.

‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at ek býð flosa
 ‘þórðarsyni eða þeim manni öðrum, er handselda 355
 ‘lögvörn hefir fyrir hann, at taka til varna fyri
 ‘sök þá er ek höfðaða á hönd hánum; því at nú
 ‘eru öll sóknargögn fram komin þau er sökinni
 ‘eigu at fylgja at lögum — borin vætti öll ok
 ‘búakviðr ok nemndir váttar at kviðburði ok öllum 360
 ‘gögnum þeim er fram eru komin. enn ef nakkv-
 ‘arr hlutr geriz sá í lögvörn þeira, er ek þurfa
 ‘til sóknar at hafa, þá kys ek sókn undir mik.
 ‘býð ek lögboði at dómi svá at dómendr heyra’.
 ‘þat hlægir mik nú, eyjólfir’ sagði flosi ‘í hug mjer, 365

nefndi mörðr sjer votta í annat sinn E (der feilagtig henfúrer det første í annat sinn til den foregående sætning); mörðr valgarðsson nefndi ser váttu II. 364 nemni ek: A, B, H; "n." (sikkert at læse nefni ek) F; mgl. E, I. vættl: F, A, B, E, H; "v." (sikkert = vitni) I. sagði hann: sál. (verbet forkortet .s.) B; mgl. F, A, E, H, I. 355 þórðarsyni: F, A, E, H, I; mgl. B. manni öðrum: A; manni F, B, E, I; mgl. H. 355-360 handselda lögvörn: F, B, E, H; lögvörn A, I (skrevet lavg°. [av i ét tegn]). 360 fyrir hann: F, A, B, H, I; "fl." (foran hvilket fyr formodentlig er udeglemt — dog kunde man opfatte flosa som genetiv) E. 360-367 taka — hánum: F (dog hendr for hönd), A (dog hefi höfðat for höfðaða), B (dog "hefi höfða" [f] for höfðaða), E (som F); býð honum at víkja til varna fyrir sök þá er ek hefi "hofaða" (?) á hendr honum I; taka varnir H. 368 öll sóknargögn: F, A, B ("öll löcn" g"oo"gn [g begge begge beskadedet]), H, I; sóknargögn öll E. 368-369 sökinni eigu: F (dog urigtig "eigi" for eigu), A, B, E, I; sóknun áttu H. 369 vætti: F, A, B, E (der i övrigt har ved feilskrift borit for det foregående borin), H; "v." (sikkert = vitni) I. 369-371 ok búakviðr — komin: F, A, B (det første ok [skrevet z] beskadedet og búakviðr næsten helt borte), H, I (dog uden ok foran nemndir); mgl. E. 362 geriz: F, A, B, E; "g'ditj" I; er H. í lögvörn þeira: F, A, E, H; í vörn þeira B; mgl. I. 365 þat: F, A, B, H, I; "þa" E. nú: F (men det ser ud omtrent som nø), A, B, E, H; mgl. I. eyjólfir — mjer: F, A, B; "f. e. | nv (i ét tegn). t' .s. i hug m'" I (jf. noten til 142 367); "fagði .ey. z" (vistnok ved feilskrift for til [jf. ek færi i noten til 142 367])

‘at þeim mun í brún bregða ok ofarlíga kleyja þá
‘er þú berr fram vörnina’.

143. Eyjólfur bölverksson gekk þá at dómi
ok nemndi sjer vátta ‘í þat vætti’ sagði hann ‘at
‘sú er lögvörn máls þessa, at jer hafid sótt málit
‘í austfirðingadóm, er sækja átti í norðlendingadóm;
5 því at flosi hefir sagz í þing með áskatli goða.
‘eru hjer nú hvárltveggju vátarnir þeir er við
‘váru ok þat munu bera, at flosi seldi áðr af
‘hendi goðorð sitt þórgelri bróður sínum, enn síðan
‘sagðiz hann í þing með áskatli goða. nemni ek
10 ‘mjer þessa vátta eða þeim öðrum, er neyta eða
‘njóta þurfu þessa vættis’. í annat sinn nemndi
eyjólfur sjer vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði
hann ‘at ek býð merði, er sök hefir at sækja, eða

”H.“ H; ”.f. Eý. Þ.“ E(Þ). ⁸⁰⁶mun: F, A, B, H, I; mune nú E.
ofarlíga kleyja: F, A (’ofarlíga [f] klæia“), E (’ofuð | líga kley a“), H
(’ofarlíga klæia“), I (’ofarlíga klæia“ [f]); ”f. í líga klæia“ B(Þ).
⁸⁰⁷þú berr: F, A, B, E; ek ber I; ek fær I.

143. ¹ þá at dómi: F; at dómi A, B, E, I; nú at dómum H.
² í — hann: H; í þat vætti A; at því F; mgl. B, E, I. ²⁻³ at sú
er lögvörn: F; at þessi (þat H) er lögvörn A, B, H, I; þt sak’ lagvñ“
E(Þ). ³ jer hafid: F, A, E, H, I; þeir hafa B. ⁴ -dóm: F, A, B,
H, I; -dómi E. er — -dóm: A; mgl. F, B, E, H, I. ⁵ því at:
F, A, B, E, I; en H. ⁶ hvárltveggju vátarnir: F, E, H; vátarnir
hvárltveggju A, B, I. þeir er: F, A, B; þeir sem I; er E; þeir
H(Þ). ⁷ at: F, A, B, H, I; ”z“ (f) E. áðr: A, B, H; mgl. F, E, I.
⁸ hendi: F, A, B, E, I; höndum H. þórgelri: E, H; þórgíslí F,
þórgíslí A og B og I. ⁹⁻⁹ enn — goða: F, A (dog uden goða), B,
H (som A), I (som A og H); mgl. E. ¹⁰ þessa vátta: F, A, B, E, H;
votta þessa I. öðrum: H; mgl. F, A, B, E, I. ¹⁰⁻¹¹ neyta —
þurfu: I; njóta þarf eða neyta A; neyta þurfa B; njóta þurfa F,
E, H. ¹¹ vættis: F, A, B, E, H; ”v.“ (síkkert = vitnis) I. annat
sinn: F, A, B, H, I; annan stað E. ¹² nemni ek: A, B, E, I;
”n.“ (síkkert at læse nefni ek) F; mgl. H. ¹²⁻¹³ vætti’ sagði hann:
F, B, E, H; vætti A; ”v.“ (síkkert = vitni) I. ¹³ at (foran ek):
F, A, E, H, I; er B. sækja: F, A, B, H, I; ”fegia“ (f) E.

‘sakaradilja at hlýða til eiðspjalls míns ok til fram-
 ‘sögu varnar þeirar er ek mun fram bera ok til 15
 ‘allra gagna þeira sem ek mun fram bera. býð
 ‘ek lögboði at dómi svá at dómendr heyra á’.
 eyjólfur nemndi sjer enn vátta ‘nemni ek í þat
 ‘vætti’ sagði hann ‘at ek vinn eið at bók lögeið
 ‘ok segi ek þat guði, at ek skal svá mál þetta 20
 ‘verja sem ek veit rjettast ok sannast ok helzt
 ‘at lögum ok öll lögmæt skil af hendi inna þau
 ‘er undir mik koma, meðan ek em á þessu þingi’.
 eyjólfur mælti þessa tvá menn nemni ek í vætti,
 ‘at ek færi fram lögvörn þessa, at mál þetta var 25
 ‘sótt í annars fjórðungs dóm enn vera átti. tel ek

¹⁴ sakaradilja: F, A, E, H; "faka(?) aðila" B; sakarabera I. ¹⁴⁻¹⁶ fram-
 sögu — bera (foran býð): A; framsögu varnar þessar (minnar þeirar
 B, minnar H) er ek mun fram bera F, B, H; framsögu varnar
 minnar E; frumvarna þeirra er ek mun fram bera I. ¹⁷ á: F; mgl.
 A, B, E, H, I. ¹⁸⁻²⁴ eyjólfur — eyjólfur: — eyjólfur nefndi ser enn
 vátta (for enn vátta har I "v. en", men B vátta). nefndi ek (nefndi
 ek er í F skrevet "n.", men mgl. E) í þat vætti ("v." [sikkert =
 vætti] F; "v." [sikkert = vitni] I) s. hann (s. hann mgl. F, A, B, I)
 'at ek vinn eið at bók lögeið ok segi ek (for segi ek har F blot
 "I.") þat guði, at ek skal (udeglegt í B) svá mál þetta verja sem
 (beskadiget í E, sá at der af m kun er n tilbage) ek veit (udeglegt
 í A) rettast ok (rettast ok mgl. F, B, E) sannast ok helzt at lögum
 ok öll lögmæt skil (for lögmæt skil har F og B og E lögmæt skil,
 men I lögskil) af hendi inna ("míne" [I] E) þau er (sem I) undir mik
 koma, meðan (ú meðan H) ek em (meðan ek em mgl. F, B, E) á
 þessu (forskrevet í B; mgl. A) þingi. eyjólfur F, A, B, E, I; síðan
 vann hann eið ok H ²⁴ vætti: F, A, B, E, H; "v." (sikkert =
 vitni) I. ²⁵ ek — þetta: F, A, B, E, I; þat er lögvörn (feilskr.
 lagvorn) máls þessa, at þat H. ²⁸ í annars — átti: F; í annan
 fjórðungsdóm (fjórðungsdóm H) en vera átti (udeglegt H) A, H, I;
 í austfirðingadóm E; "þán (der er et hul í pergamentet over de
 første n, der rimeligvis har været et h) flozðvngi dūf" B (feilen vist-
 nok fremkommen ved, at man har læst í annan som innan).

‘fyri þat únýttá sök þeira, segi ek svá skapaða
 ‘vörn þessa fram í austfirðingadóm’. síðan ljét
 hann bera fram vætti þau öll, er vörninni áttu at
 30 fylgja. síðan nemndi hann vátta at öllum varnar-
 gögnum at nú váru öll fram komin. eyjólfur nemndi
 sjer enn vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði
 hann ‘at ek ver goðalýriti dómmandum at dæma
 ‘sök þeira marðar; því at nú er lögvörn fram
 35 ‘komin í dóminn. ver ek lýriti goðalýriti laga-
 ‘lýriti ifalausu lýriti fullu ok föstu svá sem ek á
 ‘at verja at alþingismáli rjettu ok allsherjar lögum’.
 síðan ljét hann dæma vörnina. þeir ásgrímr ljétu
 sækja um brennumálin, ok gengu þau fram.

27 þat: F, A, B, E, H; því I. únýttá: B, E; "onýti" (?) I; "vnýtta" A,
 "onýta" F, "onyta" H. 28 -dóm: F, A, E, I; -dóml H. 29 bera
 fram: F, E, I; framm bera A; bera H. vætti þau öll: F, A; þau
 vætte öll E; öll vætti þau H; "v." (= vitni) þau öll I. áttu: F,
 A, H, I; átte E. 30 síðan: F, A, E, I; "þn" (?) H. 30-1 öllum —
 öll: F, A, E (dog "vær" "oo" "ll" for váru öll), I (dog þá for nú); öll
 varnagögn vóru H. 31-32 nemndi — vátta: I; nefndi ser vátta F
 (nemndi udeglemt), A, E, H. 32 nemndi ek: A, I; "nef" (vistnok at
 læse nefni ek) F; mgl. E, H. 32-33 vætti' sagði hann: H; vætti A, E;
 "v." (sikkert at læse vætti) F; "v." (sikkert = vitni) I. 33 ek ver:
 A, H, I; ver F (ek vistnok blot udeglemt); eg (?) E. goðalýriti: F,
 A, I; lýriti E; "lyriti (?) goda ver ek lýri til" H (?). dómmandum:
 F, A, E, H; "z ðöendū" I (?). 34 þeira marðar: F, A, I; þeirra E;
 þessa marðar H. 34-35 fram — dóminn: F, A, E, I; komin í dóm H.
 35-36 lýriti (efter ek) — fullu ok: F (dog uden lagalýriti), A (ifalausu skrevet
 ifalaufa), E (dog "goda lýrit" for goðalýriti, lagalýriti); lýrit goda at
 fullu ok at H; honum lýriti goda efalause fullu ok I. 37 rjettu:
 F, A, E, H; mgl. I. 38-39 ljétu — -málin: F, A (dog -málit for
 -málin, vaget den strax har þau); létu sækja þá um brennumálið
 H (der dog strax har gjengu); sóttu brennumálin I; "letv nv (over
 linien) f." (= segja) "vñit b'nv | malit" (dog strax gengu þau) E
 (forvansket). 39 þau: F, A, E, I; "þa" (eller ?) "þo" H.

144. Nú sendu þeir ásrímr mann til þórhalls ok ljetu segja hánum, í hvert úefni komit var. 'of fjarri var ek þó nú' kvað þórhallr 'því 'at enn myndi þetta mál eigi þann veg farit hafa, 'ef ek hefða við verit. sje ek nú atferð þeira, at 5 'þeir munu ætla at stefna yðr í fimmtardóm fyrri 'þingsafglöpun. þeir munu ok ætla at vefengja 'brennumálin ok láta eigi dæma mega; því at nú 'er sú atfór þeira, at þeir munu engis illis svífaz. 'skalt þú nú ganga til þeira sem skjótast ok segja 10 'þeim, at mördr stefni þeim báðum flosa ok eyjólfri 'um þat er þeir hafa sje borit í dóminn ok láta 'varða fjörbaugsgarð. þá skal hann stefna þeim 'annarri stefnu um þat er þeir báru vætti þau er 'eigi áttu máli at skipta með þeim ok gerðu í 15

144. 1-3 sendu — komit var: *F*; senda (a *utydeligt*) þeir ásrímr mann til þórhalls at segja hánum, hvar þá var komit í þat óefnl (í þat til *dels* og óefnl næsten helt *udskrabet*) *H* (hvor to læse-måder synes sammenblandede); er þar til máls ("mal" [?] *I*) at taka, at þeir sendu menn ("mū" *A*, "w" *I* — *neden for*, note til 144 20-21, *omtale disse membraner kun én afsending*) til þórhalls ásrímrssonar (sól. ["a f."] *A*; *mgf. I*) ok letu segja (ok letu segja *udeglet* i *A*) hánum, hvar þá var komit *A, I*; letu þeir ásrímr segja þórhallr (1 næsten *bortsmuldret*), hvar þá var komit *E*. 3 'of — þórhallr: *A*; 'of fjarri var ek þá' s. þórhallr *I*; þórhallr svarar 'of fjarri var ek nú *F, E*; "þa var at þórhallr mæltu ofnarrri (sól.) var ek nv" *H(?)*. 4 enn — veg: *F, A, E, I*; mállit (*gising* for "mall") mundi en eigi svá *H*. 5 við: *F, A, H*; þar *E, I*. sjo: *F, A, H, I*; ok se *E*. atferð: *F, H*; atfór *A, E, I*. 6-7 ætla — munu ok: *F, A, H* (*dog "afslavpvn [av i ét tegu]" for afglöpun*), *I*; *oversprunget* i *E*. 7 vefengja: *F, A, E, I*; reingja *H*. 8 -málin: *A, I*; "mal" *E*; málit *F, H*. 8-9 nú er sú: *F, A, E, I*; sú er nú *H*. 9 atfór: *F, A, E, H*; atferð *I*. munu: *F, A, E, H*; munu nú *I*. 10 til — skjótast: *F, E*; sem skjótast til þeirra *H*; heim sem skjótast *A, I*. 11 þeim (efter segja): *A, I*; *mgf. F, E, H*. báðum: *F, A, E, H*; sem skjótast báðum *I*. 12 er: *F, E, H, I*; at *A*. 13 þeim (efter stofna): *F, A, H, I*; *mgf. E*. 14 vætti: *F, A, E, H*; "v." (*sikkert = vitnl*) *I*. 15 með þeim: *F, A, E, I*; *mgf. H*.

því þingsafglöpun. seg þeim, at ek segi svá, ef
 'tvær fjörbaugssakar eru á hendi einum manni, at
 þann skal dæma skógarmann. skuluð jer af því
 'búa fyrri til yðvart mál, at þá skuluð jer ok fyrri
 20 'sækja ok dæma'. nú fór sendimaðrinn í braut
 ok sagði þeim merði ok ásgrími. síðan gengu þeir
 til lögbergs. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta
 'nemni ek í þat vætti' sagði hann 'at ek stefni
 'flosa þórdarsyni um þat er hann gaf fje til liðs
 25 'sjer hjer á þinginu eyjólfu böilverkssyni. tel ek
 'hann eiga at verða um sök þá mann sekjan, fjör-
 'baugsmann, því at eins ferjanda nje festum helg-
 'anda, nema fjörbaugr eða alaðsfestr komi fram at
 'fjeránsdómi, enn alsekjan skógarmann elligar. tel

16 þings-: F, A, E, I; "þing" H. seg — svá: F (seg skrevet fæg [tegnat over eg synes uden betydning]), A, E, I; ok seg þeim svá, at ek segi þat H. ef: F, A, E, H; at ef I. 17 hendi einum: H; hendi A; einum F, E, I. 17-18 at þann skal: F, A, E, I; þá skal þann H. 18-19 af — til: H ("þeir" for jer); því fyrri búa til E; því fyrri til búa F, A, I. 19 yðvart: F, A, E, H; "yðf" (= yður) I. þá skuluð jer ok: H; þá skulu þer A, I; er skulut F, E. 20 sækja ok dæma: F, A, H, I; dæma ok sækja E. nú — braut: F, A (dog á for í), I (dog er det usikkert, om her skal læses -maðrinn eller -maðr); fór nú sendimaðrinn á brutt E; fór nú sendimaðr H. 21 sagði: — "f." F, "f." A og H og I; sögðu(?) E. þeim: A, E; mgl. F, H, I. síðan gengu þeir: F, A, E, I; en þeir gingu þegar H. 22 valgarðsson: F, E, H, I; mgl. A. nemndi: H; "nef." F; "nét." E; "n." I; nefnr A. 23 nemni ek: F (ek feilskr. el), A, H, I; mgl. E. sagði hann: sál (verbet forkortet .f.) H; mgl. F, A, E, I. 24 hjer — -syni: F, E (dog þingi for þingluu), H; eyjólfu böilverkssyni her á þingi A, I. tel ek: F, A (feilskr. tek), E, I; tel H. 25 mann (efter þá): H; mgl. F, A, E, I. 26-27 fjörbaugs-: F, E, H, I; skógar- (urigt.) A. 27-30 for því at — lögbergi har H síðan stefndi hann retrri lagastefnu í fimmtardóm. 28 alaðsfestr: sál í følge gisning; adalfestr F, A (feilskr. aða adalfestr), I; adalfeste E. 29 elligar: F, I; eila A, E.

‘ek sekt fje hans allt, hálftr mjer enn hálftr fjórð- 30
 ‘ungsmönnum þeim er sektarfje eigu at taka eptir
 ‘hann at lögum. stefni ek máli þessu til fimmtar-
 ‘dóms, sem málit á í at koma at lögum. stefni
 ‘ek nú til sóknar ok til sektar fullrar. stefni
 ‘ek lögstefnu. stefni ek í heyranda hljóði at lög- 35
 ‘bergi’. slíkri stefnu stefndi hann eyjólfri bölverks-
 syni um þat er hann hafði þegit fjeit. stefndi
 hann ok þeirri sök í fimmtardóm. í annat sinn
 stefndi hann flosa ok eyjólfri um þá sök, er þeir
 báru vætti þau á þingi, er eigi áttu máli at skipta 40
 með mönnum at lögum, ok gerðu í því þings-
 afglöpun. ljet hann ok þat varða þeim fjörbaugs-
 garð. gengu þeir þá í braut ok til lögrjettu. þar
 var þá fimmtardómrinn settr. — þá er þeir ás-

³⁰ sekt fje: F, A; ”fegta fe“ E; fallit fe I. ³¹ er: A, E; sem F, I. sektar-: A, I; segta- E; ”fokn“ (n^r noget forskrevet) F (!). ³² sem mállt — lögum: F, A, I (dog eftir for at); mgl. E. ³⁴ til sektar: F, A; sektar E, I. ³⁵ lögstefnu: F, A, I; lögfestu (!) E. ³⁶ slíkr stefnu: F, E, I; slíkr A; í annat sinn H. ³⁶⁻³⁷ bölverkssyni: F, H, I; mgl. A, E ³⁷ þegit fjeit: A, E, H, I; tekit feit ok þegit F (hvis original måske har stemt overens med A, E, H, I, i hvilket tilfælde dens skriver har ved forseelse sat det sædvanlige tekit for þegit, men for at bøde herpå tilføiet ok þegit). ³⁷⁻³⁸ stefndi — sök: A, E; ok stefndi hann þeirri sök F; ok stefndi hann ok þeirri (stefnu tilf. H) H, I. ³⁸⁻³⁹ í — stefndi hann: F, A, E, I; ok þá stefndi hann annarr stefnu þeim H. ³⁹ flosa ok eyjólfri: F, A, H, I; eyjólfri ok flosa E. ³⁹⁻⁴³ um þá — fjörbaugsgarð: F (dog fyrir þat for ok þat), A (dog með sök þá for þá sök, samt uden at lögum), E (dog uden ok þat); um sök þá, at þeir báru vætti þau er eigi áttu máll at skipta með þeim á þingi ok görðu í því þingsafglöpun. let hann fyrir þat varða þeim fjörbaugsgarð H; mgl. I. ⁴³ lögrjettu: F, A, E, I; lögbergs (!) H. ⁴³⁻⁴⁴ þar — settr: F; þar var þá settr fimmtardómrinn H; þá var þar fimmtardómrinn settr E; þar var fimmtardómur settr A; því at þar var dómrinn settr I. ⁴⁴⁻⁴⁵ ásgrimr ok mörðr: F, A, I; mörðr ok ásgrimr E, H. ⁴⁵ í braut gengair: F, A,

- 45 grímr ok mörðr váru í braut gengnir, þá urðu dómendr ekki á sáttir, hversu dæma skyldi; því at þeir vildu sumir dæma með flosa enn sumir með merði ok ásgrími. urðu þeir flosi ok eyjólf þá at vefengja dóminn. dvaldiz þeim þar at því, 50 meðan stefnurnar höfðu verit. lítu síðar var þeim sagt flosa ok eyjólf, at þeim var stefnt at lögbergi í fimmtardóm tveim stefnum hvárum þeira. eyjólf mælti þá 'illu heilli höfu vjer hjer dvaliz, 'er þeir hafa fyrri orðit at bragði at stefna enn 55 'vjer. hefir hjer nú fram komit slægð þórhalls '— ok er hann engum manni líkr at viti sínu. 'eigu þeir nú fyrri at sækja í dóm sín mál. lá 'þeim þar ok allt við. enn þó skulu vjer nú

E (dog uden i), *I*; á braut farnir ok gelgnir *H*(?). 46-47 hversu — sumir dæma: *F*; hversu dæma skyldi, vildu sumir dæma *E*; hvat dæma skyldi ("fl" *H*) — því at sumir vildu mæla *A*, *I*; ok vildu sumir dæma *H*. 47 flosa: *F*, *A*, *E*, *H*; þeim flosa *I*. 47-48 enn — ásgrími: *F*, *A*, *H*, *I*; sumir með merði *E*. 48-50 urðu — verit: *F*, *E* (dog eyjólf ok flosi for flosi — þá); nú urðu þeir flosi ok eyjólf at "vefengja" dóminn. ok dvaldiz þeim nú þar af því, meðan stefnurnar höfðu verit *H*; urðu þeir þá at vefengja dóminn. dvölduz þeir flosi ok eyjólf at þessu, meðan stefnurnar höfðu verit *A*; ok urðu þeir því at vefengja dóminn *I*. 50 lítu síðar: *F*, *A*, *E*, *I*; nú *H*. 51 sagt — eyjólf: *F*; flosa ok eyjólf sagt *A*, *I*; sagt *H*; "fagt at þm .f." *E* (forvirret). 52 þá: *F*; mgl. *A*, *E*, *H*, *I*. vjer hjer: *F*, *E*, *H*; við her *I*; ver *A*. 54 hafa — bragði: *F*, *A*, *E*, *I* (dog hafa nú for hafa); hafa "fyn" at bragði orðit *H*. 54-55 at stefna enn vjer: *F*, *A*, *E*, *I*; "en vær at fleina. ok hefir firr at segia." *H*(?). 55 hefir — slægð: *A*, *I*; ok hafa her fram komit slægðer *H*; hefir her nú fram komit (for hefir — komit har *E* "h" e" nv ("m kom") slæggleikr *F*, *E*. 58 viti sínu: *F*, *A*, *H*; vite *E*; vitsmunum *I*. 57-58 elgu — við: *F* (dog nú ok for nú, samt dóminn for dóm), *A*, *I* (dog ok þar for þar ok); elgu þeir nú ok fyrri at segja sín mál í dóminn — enda lá þeim þar ok allt við *H*; mgl. *E*. 58-108 enn þó — reifði reifngarmaðr þetta váttorð mangler *I*.

‘ganga til lögbergs ok búa mál til á hendr þeim, þó at oss komi þat fyrí lítit’. fóru þeir þá til 60 lögbergs, ok stefndi eyjólf þeim um þingsafglöpun. síðan gengu þeir til fimmtardómsins. þá er þeir mörðr ok ásgrímr kvámu til fimmtardómsins, þá nemndi mörðr sjer vátta ok bauð at hlýða til eidsþjalls síns ok til framsögu sakar sinnar ok til 65 sóknargagna þeira allra, er hann hugði fram at bera á hendr þeim flosa ok eyjólf. bauð hann lögboði at dómi svá at dómendr heyrðu um dóm þveran. í fimmtardómi skyldu ok sönnunarmenn fylgja eiðum, ok skyldu þeir ok eiða vinna. mörðr 70 nemndi sjer vátta ‘nemni ek í þat vætti’ sagði hann ‘at ek vinn fimmtardómseið. bið ek svá guð þjálpa mjer í þvísa ljósi ok í öðru, at ek skal svá ‘sök þessa sækja sem ek veit rjettast ok sannast

60 mál til: F, E, H (hvort í övrigt det foreg. búa er udeglemt); til mál A. 60 lítit: F, A, E; ekki eða til einkis H(!). 61 stefndi eyjólf þeim: A, H (stefndi feilskr. stefndv); stefnir eyjólf þeim F; stefndi eyjólf E. 62 -dómsins: F, H; "ðöf." A (í slutningun af et kapitel); "ðoms síns" E(!). 62-63 þá er þeir mörðr ok: F, E, H; Nú er þar til máls at taka, er mörðr er, at þá er þeir A. 63 -dómsins: F, E, H; "ðöf." A. 63-64 þá nemndi mörðr: A, H; "nef" . m. F; ok nefndu E(!). 65 til (foran framsögu): F, A, E; mgl. H. 65-66 til sóknar-: F, A; sóknar- H; mgl. E. 66 hugði: F, A, E; hugðiz H. 67 bera: F, E, H; færa A. á — eyjólf: F; á hönd flosa A; á hendr eyjólf bolverkssyni H; mgl. E. bauð hann: F, A, E; þjð ek H. 68 heyrðu: F, A, E; heyr á H. 69-70 ok — eiðum: F, A (dog eiðnum for eiðum), E (dog "mín" feilagtig for menn); fylgja sönnunarmenn með eiðum H. 70 ok (foran skyldu): F, A, H; mgl. E. eiða vinna: F, A, E; vinna eiða H. 70-80 for mörðr — úlaga' har H "þú" van an eið þú sem fim|tar donu skilldu(!) v'a. þa frou þ'r favnnavnar eið (sál.) .m. fua sem laug buðu". 71 sjer: F, E; ser þá A. nemni ek: F, A; mgl. E. 73 í (foran öðru): F, A; mgl. E. 74 sök þessa sækja: F; "fokíþa .f." E(!); sök mína sækja A.

- 75 'ok helzt at lögum. ok hygg ek flosa sannan at
 'sök þessi vera, ef efni eru at því. ok ek hefka
 'fje borit í dóm þenna til liðs mjer um sök þessa
 'ok ek munka bera, ek hefka fje fundit ok ek
 'munka finna, hvártki til laga nje til úlaga'.
 80 sönnunarmenn marðar gengu þá tveir at dómi ok
 nemndu sjer vátta 'í þat vætti, at vit vinnum eið
 'at bók, lögeið, — biðju vit svá guð hjálpa okkr í
 'þvísa ljósi ok í öðru —, at vit leggjum þat undir
 'þegnskap okkarn, at vit hyggjum, at mörðr muni
 85 'svá sækja sök þessa sem hann veit rjettast ok
 'sannast ok helzt at lögum ok hann hefrat fje
 'borit í dóm þenna um sök þessa til liðs sjer ok
 'hann munat bera ok hann hefrat fje fundit ok
 'hann munat finna hvártki til laga nje til úlaga'.
 90 mörðr hafði kvadda þingvallarbúa níu til sakar-
 innar. síðan nemndi mörðr sjer vátta ok sagði

75 ok hygg ek: A; hygg ek ok F; hygg eg E. 76 þessi: F, A; mgl. E. ef — því: sál alle (F [dog á for at], A, E [som F]). hefka: A; hefi elgi F, E. 77 til liðs mjer: A; mgl. F, E. 78 munka: F, A; "mun" (?) E. bera: F, E; bjóða A. hefka: F, A; "hefða" (?) E. 79 munka: A; munka fje F; "mða fe" E(?). 80 sönnunarmenn: F; "Sana þar mñ" A (= sannadarmenn); "men" (?) E. gengu þá tveir: F (tveir (skrevet tver); gengu at þá lj E(?); lj gengu A. 81 sjer: F, E; mgl. A. at (foran vit): A, E; "z" (?) F. 82 lögeið: F, A; ok lögeið E. svá guð: F, E; guð svá A. 83 í (foran öðru): F, A; mgl. E. 84 muni: F, E; mun A. 85 þessa: F, E; sína A. 86 ok helzt: F, A; mgl. E. ok hann hefrat: — "ḡ h hef" (í noget forskrevet) A, "zh hef" F(?); oooo"ḡ (noget beskadiget og nær ved at bortsmuldre). | ecki" E (hvor der vel har stået "hef h. | ecki"). 87 borit: F, E; boðit A. um sök þessa: F, A; mgl. E. 88 munat: gisning; "munkat" (?) A, "mvnk" (?) F, "mḡkat" (?) E. bera: gisning; bjóða her alle (F, A, E). hefrat: — "hef" A; "hefk" (?) F, "hefðkat" (?) E. 89 munat: gisning; "munkat" (?) A, "mvnk" (?) F, "mvnkad (m beskadiget)" E(?). hvártki: F, E; mgl. A. 91 síðan nemndi mörðr: F (nemndi forkortet nef^o.), A (dog "nefn^o." for nemndi),

fram þær fjórar sakar, er hann hafði til búnar á hendir þeim flosa ok eyjólf. ok hafði mörðr þau öll orð í framsögu sakar sinnar, sem hann hafði í stefnum sínum. sagði hann svá skapaðar fjör- 95
 baugssakar þessar fram í fimmtardóm sem hann kvað at þá er hann stefndi. mörðr nemndi sjer vátta ok bauð búum þeim nú í setu vestr á árbakka. mörðr nemndi sjer vátta ok bauð þeim flosa ok eyjólf at ryðja kviðinn. þeir gengu til 100
 at ryðja kvið ok hugðu at ok gátu hvergi rengðan, gengu frá við svá búit ok undu illa við. mörðr nemndi sjer vátta ok beiddi búa þá nú fram-
 burðar um kviðinn, er hann hafði áðr kvadda, at bera annat tveggja af eða á. búar marðar gengu 105
 þá at dómi, ok taldi einn fram kviðinn enn allir guldu samkvæði. þeir höfðu allir unnit fimmtar-

H (dog uden mörðr, der sikkert blot er glemt); mörðr n. E. 92 þær fjórar sakar: F, E; þessar illj sakar H; sakir þær illj A. 93 hendir þeim: F, E, H; hönd A. 98-99 ok hafði — árbakka mangler í H. 94 öll orð: F, E; orð öll A. sakar sinnar: F; sakarinnar A; slone E. 95 stefnum sínum: A; stefnu sinni F, E. 95-96 svá — þessar: F (dog med skrifseilen "fiorðvngf" for fjörbaugs), A; þessar sakir E. 96 fram — -dóm: F, E; í fimmtardóm fram A. 96-97 sem — stefndi: F (dog þá at for at þá), A; mgl. E. 98 í setu: A; mgl. F, E. 99 mörðr: F, A, H; mörðr valgarðsson E. sjer: F, A, E; mgl. H. 99-100 þeim — kviðinn: F, A, H; eyjólf ok flosa at ryðja kviðburðinn E. 101 at ryðja kvið: A; at ryðja kviðburðinn F; mgl. E, H. hvergi rengðan: F, A, E; ekki að gjört at reingja kviðinn H. 102 gengu frá: F, A; ok gengu frá E; þeir gjengu H(?). illa: F, E, H; allilla A. 104 kviðinn: A, E, H; kviðburðinn F. áðr: F, E, H; mgl. A. 105 bera: F, A, H; bera um(?) E. af eða á: F, E, H; á eða af A. 106 þá at dómi: F (at udeglemt), E; at dómi A; nú at dómum H. fram kviðinn: F, E, H; kvið fram A. 107 guldu samkvæði: F, A, E (E har her, som ofte ellers, a for æ); "samþykkv" (?) H. 107-108 allir — -eið: A; "all' fimt' (t rettet fra ð) ðūs eið' F(?), "allir | fimt' ðoms eið" E(?), "z(?) | allir fimtarstefn ðomf. eið" H(?).

dómseið ok báru flosa sannan at sökinni ok báru á hann kviðinn. báru þeir svá skapaðan fram
 110 kviðinn í fimmtardóm yfir höfði þeim manni, er mörðr hafði sök sína fram sagt. síðan báru þeir kviðu þá alla, er þeir váru skyldir at bera, til allra saka. ok fór þat lögliga fram. eyjólfur bolverksson ok þeir flosi sátu um at rengja ok
 115 gátu ekki at gört. mörðr valgarðsson nemndi sjer vátta 'nemni ek í þat vætti, at búar þessir níu, 'er ek kvadda til saka þessa, er ek höfðaða á 'hendr flosa þórðarsyni ok eyjólfu bolverkssyni, 'hafa borit á kviðinn ok borit þá sanna at sökum'.
 120 nemndi hann sjer þessa vátta. í annat sinn nemndi hann sjer vátta 'nemni ek í þat vætti' sagði hann 'at ek býð flosa þórðarsyni eða þeim manni öðrum, 'er handselda lögvörn hefir fyrir hann, at taka til 'varna; því at nú eru fram komin sóknargögn öll

100-111 báru þeir — sagt: *F* (*dog* þeir þá *for* þeir), *A*, *E* (*dog* skapaða [f] *for* skapaðan, *samt* jóne *for* þeim manni); *mgl.* *H.* 112 þá alla: *A*; alla þá *H*; þessa alla *F*, *E*. 112-113 at bera — saka: *F*, *E*; at bera til allra sakanna *A*; til um at bera *H*. 113 ok fór — fram: *F*, *E*; ok fór þat lögliga af hendi *A*; *mgl.* *H.* 113-114 eyjólfur — flosi: *F*, *A* (*dog* *uden* þeir), *E* (*som* *A*); þeir flosi ok eyjólfur *H*. 115 gátu: *F*, *H*; fengu *A*, *E*. valgarðsson: *F*, *E*, *H*; *mgl.* *A*. 116-119 'nemni — sökum': — 'nefni ek (nefni ek *mgl.* *E*) í þat vætti, at (*udeglegt* *A*) búar þessir (þeir *A*) íx, er ek kvadda til saka þessa, er ek höfðaða á hendr (hönd *A*) flosa þórðarsyni (*mgl.* *E*) ok eyjólfu bolverkssyni (*mgl.* *E*), hafa borit á kviðinn ok borit þá sanna ('faian' [f] *E*) at sakum (sökinne [f] *F*)' *F*, *A*, *E*; at búarnir höfðu borit á þá kviðinn ok þá sanna at sökinni *H*. 120-120 nemndi hann sjer þessa — váru komin mangler í *H*. 120 nemndi hann sjer þessa vátta: *sál.* (*uden* *fortsattelse*) *alle* (*F*, *A*, *E* [*dog* þá *for* þessa]). í: *A*; *mgl.* *F*, *E*. 122 öðrum: *F*; *mgl.* *A*, *E*. 123 fyrir hann: *A*, *E*; "h" *F*. at taka: *F*, *A*; *mgl.* *E*. 124 eru: *A*, *E*; "e" *F*. fram — öll: *F*, *E*; frumgögn öll fram komin *A*.

— boðit til eiðspjalls, unninn eiðr, sögð fram sök, 125
 þorit stefnuvætti, boðit búum í setu, boðit til
 ruðningar um kviðinn, borinn kviðr, nemndir
 vátar at kviðburði. nemndi hann sjer þessa
 vátta at gögnum þeim sem fram váru komin. þá
 stóð sá upp, er sökin hafði yfir höfði verit fram 130
 sögð, ok reifði málit. hann reifði þat fyrst, er
 mörðr bauð at hlýða til eiðspjalls síns ok til fram-
 sögu sakar ok til sóknargagna allra. þá reifði
 hann þat því næst, er mörðr vann eið ok sönnun-
 armenn hans. þá reifði hann þat er mörðr sagði 135
 fram sök — ok kvað svá at orði, at hann hafði
 þau orð öll í reifingu sinni, er mörðr hafði áðr
 í framsögu sakar sinnar ok hann hafði í stefnu
 sinni 'ok hann sagði svá skapaða sökina fram
 í fimmtardóm, sem hann kvað at þá er hann 140
 'stefndi'. þá reifði hann þat er þeir báru stefnu-
 vætti ok taldi þá öll orð þau er hann hafði áðr í
 stefnu sinni ok þeir höfðu í vættisburði sínum 'ok
 'nú hefi ek' sagði hann 'í reifingu minni. ok
 þeir báru svá skapaðan kviðinn fram í fimmtar- 145
 'dóm, sem hann kvað þá at, er hann stefndi'.

126 boðit: F, A; "bont" (?) E. 127 kviðinn: F, E; kvið A. 128 fram
 váru: F, E; þá váro fram A. 129-130 þá stóð sá upp: F, A, E;
 nú stóð upp sá H. 130 er sökin: F, E, H; sök A (hvort *relativet*
sikkert blot er glemt). hafði — verit: F, A, E; var yfir höfði H.
 131-136 for málit — varnar har H öll orð þessi (*det sidste ord*
utydel.). 132 síns: F; *mgl. A, E.* 133 allra: F, A; *mgl. E.* 133-134 reifði
 — næst: F, A; þat E. 136-137 hann — orð: A, E; "hafði þav (av í
 ét tegn)" F(?). 137 er: F, E; sem A. 138 hann (*foran* hafði): F, A;
mgl. E. 144 þat er þeir báru: F, A; *mgl. E.* 142 þá: F, E; *mgl. A.*
 er (*foran* hann): F, A; *mgl. E.* 142-143 áðr — sinni: F, E; í stefnu-
 unni A. 144 sagði hann: F, A; *mgl. E.* 145 skapaðan: F, A; *mgl. E.*
 146 at: F, A; *mgl. E.*

síðan reifði hann þat er mörðr bauð búum í setu.
 þá reifði hann þat því næst, er hann bauð flosa
 at ryðja kviðinn 'eða þeim manni, er handselda
 150 'lögvörn hefir fyrir hann'. þá reifði hann þat er
 búar gengu at dómi ok báru á kviðinn ok báru
 flosa sannan at sökinni 'báru þeir svá skapaðan
 'núu búa kvið þenna fram í fimmtardóm'. þá reifði
 hann þat er mörðr nemndi vátta at því er kviðr-
 155 inn var á borinn. þá reifði hann þat er mörðr
 nemndi vátta at gögnum ok bauð til varnar. mörðr
 valgarðsson nemndi sjer vátta 'nemni ek í þat
 'vætti' sagði hann 'at ek banna flosa þórðarsyni
 'eða þeim manni öðrum, er handselda lögvörn
 160 hefir fyrir hann, at taka til varna; því at nú eru
 'öll sóknargögn fram komin þau er sökinni eigu
 'at fylgja at reifðu máli ok svá bornum gögnum'.
 síðan reifði reifingarmaðr þetta váttorð. mörðr
 nemndi sjer vátta ok beiddi dómendr at dæma
 165 um mál þetta. þá mælti gissurr hvíti 'fleira munt

147 mörðr bauð: *F, E*; hann *A* (*verbet udeglemt*). 148 reifði: *A*;
 taldi *F, E*. því næst: *F, A*; *mgf. E*. 149 manni: *F, A*; *mgf. E*.
 150 hefir: *F*; hafði *A*; hefði *E*. reifði: *A*; taldi *F, E*. 151 á: *F, A*;
mgf. E. 152 flosa: *F, E*; hann *A*. 153 þenna: *F, E*; *mgf. A*. fimmtar-:
F, A; austhrðinga- *E(!)*. 153-154 reifði hann: *F, A*; *mgf. E*.
 154-155 mörðr — þat er: *F, A* (*dög kviðr for kviðrinn*); *oversprunget*
 i *E*. 157 valgarðsson: *F, H*; *mgf. A, E*. nemni ek: *A, E*; "nefn.^á"
 (*sikkert at læse nefni ek*) *F*; nefndi (!) ek *H*. 160 varna: *F, A, E*;
 varnar *H*. 161 öll sóknargögn: *F, H* (*öll næsten ulæseligt*); sóknar-
 gögn öll *A, E*. eigu: *F, A, E*; áttu *H*. 162 reifðu — bornum: *F,*
A, E; rett fluttu máli ok svá *H*. 163 þetta: *F, A, E*; öll þessi *H(!)*.
 mörðr: *F, A, E, I*; "M" *H* (*hvor der, efter pladsen at dømme,*
har stået mörðr valgarðsson). 164 nemndi sjer: — "nefn.^á s"
F;
 "n. f." *E*, "n. fer" *H*, "n. s"
I; "n." *A*. beiddi: *F, A, E, I*;
 beiddir *H*. 165 um mál þetta: *F, E*; mállt *A, H, I*. mælti: *F, E, H*;
 "f." *A*; "fv." *I*. 165-166 munt — gera: *F, E*; muntú gjöra verða

þú, mördr, eiga at at gera; því at eigi munu 'farnar tylftir dæma eiga'. flosi mælti nú við eyjólf 'hvat er nú til ráða?' eyjólf svarar 'nú er 'ór vöndu at ráða. enn þó skulu vjer nú bíða — því at ek get, at nú geri þeir rangt í sókninni; 170 því at mördr beiddi þegar dóms á málinu. enn þeir eigu at nemna ór dómnum sex menn. síðan 'eigu þeir við vátta at bjóða okkr ór at nemna 'dómnum aðra sex menn. enn vit skulum þat 'eigi gera; því at þá eigu þeir at nemna ór þá 175 'sex menn — ok mun þeim þat yfir sjáz. er þá 'únýtt allt mál þeira, ef þeir gera þat eigi; því 'at þrennar tylftir eigu at dæma málit'. flosi mælti 'vitr maðr ert þú, eyjólf, svá at fáir menn munu 'standa á sporði þjer'. mördr valgarðsson nemndi 180

at H; munu þer verða at gera I; mun verða at gera A. 166 munu: A, E, H, I; glemt F. 167 dæma eiga: F, A, H, I; eiga at dæma E. 167-168 nú við eyjólf: F; við eyjólf A, E, I; til eyjólf H. 168 svarar: I (mí.); "f." A; mælti E, H; mælti þá F. nú er: F, E, H; ek ætla nú A, I. 169 enn — bíða: H; enn þó skulu ver nú bíða þess E; en skulu ver enn bíða F; ok skulu vit nú bíða A, I. 170 ek — þeir: A, I; nú get ek, at þeir geri (glegt F) F, E; ek get, at þeir gjöri brátt H. sókninn: A, E, H, I; "fokinn" (= sókinn, hvis n ikke er udeglemt) F. 171 beiddi: F, A, E, H; "beidið" I. þegar — málinu: F, A, H, I; dóms á málinu þegar E. 172 ór — menn: F, A, E, I; ví menn úr dómnum H. 173 við — okkr: F, E, H; at bjóða okkr við vátta A, I. 173-174 ór — dómnum: F; at nefna ór A, E, H, I. 174 menn: F, E, H; mgl. A, I. 174-176 enn — menn: F, E (dog uden því at, samt med aðra ví for þá sex); en þat skulu vit eigi gera (for eigi gera har A gera eigi). eiga þeir þá at nefna ór ví A, I; oversprunget í H. 176 þeim: F, E, H, I; mgl. A. 176-177 er þá únýtt: F (únýtt feilskr. vnynt), A, E, H; ok er þá "vnnit" (!) I. 177 mál: F, A, E, I; málið H. ef — eigi: F (eigi feilskr. eiga), A; ef þeir gera eigi þat I; ef þeir gera þat H (!); mgl. E. 179 eyjólf: F, E, H; mgl. A, I. menn: A, E; mgl. F, H, I. 180 standa — þjer: F, A; standa (standaz E) þer á sporði E, H, I. valgarðsson: F, E, H, I;

sjer vátta 'nemni ek í þat vætti' sagði hann 'at
 'ek nemni þessa sex menn ór dóminum' ok nemndi
 þá alla á namn 'ann ek yðr eigi at sitja í
 'dóminum. nemni ek yðr ór at alþingismáli rjettu
 185 'ok allsherjar lögum'. eptir þat bauð hann þeim
 flosa ok eyjólfu við vátta at nemna ór aðra sex
 menn ór dóminum. enn þeir flosi vildu eigi
 ór nemna. mörðr ljet þá dæma málit. ok er
 dæmt var málit, þá nemndi eyjólfur sjer vátta ok
 190 kallaði únýttan dóm þeira ok allt þat er þeir höfðu
 at gört — fann þat til, at dæmt hafði hálf fjórða
 tylft þar sem þrennar áttu at dæma 'skulu vjer
 'nú sækja fimmtardómssakar vórar á þá ok gera
 'þá sekja'. gissurr hvíti mælti þá við mörð val-
 195 garðsson 'allmjök hefir þjer yfir sjez, er þú skyldir
 'þetta rangt gera. ok er slíkt úgæfa mikil. eða

mgl. A. 181 *nemni ek: F, A, H; mgl. E, I. vætti: F, A, E, H; "v." (síkkert at læse vitni) I. sagði hann: F, E, H; mgl. A, I.*
 182 *alla á namn: F, E; á nafn alla H; á nafn I; mgl. A. at sitja: F, E; ísetu A, H(?), I. 185-188 þeim — eyjólfu: A, E, I; þeim (mgl. H) eyjólfu ok flosa F, H. 186-187 ór aðra — dómnum: E, H; ór aðra (skrevet to gange) við menn dómnum A; ór dómnum aðra við menn F; úr dómnum I. 187-188 enn — nemna: F, A, H (dog uden flosi), I; þeir flosi vildu þat eigi E. 188 mörðr ljet þá: F, E, I; mörðr let þú A; let hann (hvilke ord oprindelig ere fortsættelse af eptir þat linie 185 her oven for, da det mellemliggende bauð — ór nemna er [med samme hånd] tilføiet i margen) H. 188-189 ok — málit: F, H, I (dog þá er for er); ok er dómurinn var E(!); *mgl. A.* 189 þá (foran nemndi): A (men jf. næst foreg. note), I; *mgl. F, B, H.* 190 únýttan: A, E, H; "onýtán" F, "onýtán" I. dóm þeira: F, A, E, I; dómnum H. 191 fann: F, A; ok fann E, I; fann hann H. til: F, A, H, I; til þessa E. 192 at dæma: F, E; *mgl. A, I.* 193 -sakar vórar: F, A, E; -saktirnar I. á þá: A, I; *mgl. F, E.* 194 þá (efter mælti): F, E; *mgl. A, I.* 194-195 valgarðsson: F, E; *mgl. A, I.* 195 allmjök: F, A, I; allilla E. sjez: F, E; sez' s. hann A, I. 196 úgæfa: F, E; úgípta A, I.*

‘hvat skal nú til ráða taka, ásgrímr frændi?’ segir gissurr. ásgrímr mælti ‘nú skulu vjer enn senda ‘mann þórhalli syni mínum ok vita, hvat hann ‘leggir til ráðs með oss’.

200

145. Snorri goði spyr nú, hvar komit er málunum. tekr hann þá at fylkja liði sínu fyri neðan almannagjá millum ok blaðbúðar ok sagði fyrir áðr sínum mönnum, hvat þeir skyldu at gera. sendimaðrinn kemr nú til þórhalls ásgrímssonar 5 ok segir hánnum, hvar þá var komit, at þeir mörðr valgarðsson mundu sekir görvir allir enn eytt öllu vígsmálinu. enn er hann heyrði þetta, brá hánnum svá við, at hann mátti eigi orði upp koma. hann spratt þá upp ór rúminu ok þreif tveim höndum 10 spjótit skarpheðinsnaut ok rak í gegnum fótinn á sjer. var þar á holdit ok kveisunaglinn á spjótinu — því at hann skar út ór fætinum —, enn blóð-

197 skal: *F, E, I*; skulu ver *A*. ráða: *F, E*; ráðs *A, I*. 198 gissurr: *F, E*; haun *A, I*. ásgrímr mælti: *F, E*; *mgf. A, I*. enn: *I*; *mgf. F, A, E*. 199 syni mínum: *F, E, I*; *mgf. A*. 200 leggir — oss: *F, E*; vill oss til ráðs leggja *I*; vill til ráðs leggja *A*.

145. 1-2 Snorri — sínu: *F, E* (*dog var for er*); Nú er þar til máls at taka, er snorri goði er (*for er — er har A at snorri er goðe*), at hann fylkir liði sínu (*mgf. A*) *A, I*. 3 millum: *F, A*; í millum *E*; milli *I*. 4 fyrir áðr: *F*; hann áðr fyri *I*; hann áðr *A*; fyr *E*. 5 sendimaðrinn kemr nú: *F*; sendimaðrinn kom *E*; nú er frá því at segja, at sendimaðrinn kemr (*kom I*) *A, I*. ásgrímssonar: *F*; *mgf. A, E, I*. 6-7 mörðr — allir: *F*; mörðr mundu sekir gervir *E*; mundu sekir verða (*mgf. I*) gervir allir *A, I*. 7-8 enn — vígsmálinu: *A*; en eytt vígsmálinu *F*; ”en onytt ollv vígsmalvñv“ *E(I)*, ”z onyt oll vigf malinv“ *I(I)*. 9 eigi — koma: *F*; ekki orð (*mgf. E*) mæla *A, E, I*. 10 þá: *F, E*; *mgf. A, I*. rúminu: *F, A, E*; sænglnni *I*. 10-11 þreif — -naut: *F, E*; greip spjótit skarpheðinsnaut tveim höndum *A, I*. 11 fótinn á: *F, E*; fótinn *A*; fót *I*. 12 kveisu-: *F, A, E*; ”kuiff“ *I*. 13-15 enn — gólfínu: *F*; enn blóð-

fossinn fellr ok vágföllin svá at lækr fjell eptir
 15 gólfinu. hann gekk nú út ór búðinni úhaltr ok fór
 svá hart, at sendimaðrinn fjekk ekki fylgt hánú.
 ferr hann nú þar til er hann kemr til fimmtar-
 dómsins. þar mætti hann grími hinum rauða
 frænda flosa. ok jafnskjótt sem þeir funduz, lagði
 20 þórhallr til hans spjótinu, ok kom í skjöldinn, ok
 klofnaði hann í sundr, enn spjótit hljóp í gegn-
 um hann svá at oddrinn kom út á milli herð-
 anna. þórhallr kastaði hánú dauðum af spjót-
 inu. kári sölmundarson gat sjet þetta ok mælti
 25 við ásgrím 'hjer er kominn þórhallr son þinn ok
 'hefir vegit víg nú þegar. ok er þetta skömm
 'mikil, ef hann einn skal hug til hafa at hefna
 'brennunnar'. 'þat skal ok eigi vera' segir ásgrímr
 'ok snúm vjer nú at þeim'. var þá kall mikit
 30 um allan herinn, ok síðan var æpt heróp. þeir

fossinn fell vogföllum svo at lækr rann eptir gólfinu E; en blóð-
 fossinn stóð út úr fætinum ok vogföllin I; *mgl. A.* 15 nú: F; þá
 A, E, I 16 sendimaðrinn fjekk: F, A, I; menn fengu E. 17 ferr
 — kemr: F, E; hann fer þar til er hann kom I; hann kom A.
 18 þar: F, E; þá A, I. 19 frænda flosa: F, E; *mgl. A, I.* 20-22 lagði
 — gegnum: F, A (*dog* ok gekk spjótið for enn spjótit hljóp), I
 (*som A*); rak þórhallr spjótit í gegnum skjöldinn, er grímr kom fyri
 sig, ok sjálfan E. 22 hann: F, E, I; grím A. oddrinn — milli: F;
 oddrinn kom út í millum E; út kom í (*mgl. A*) millum A, I.
 23 þórhallr — dauðum: E; kastaðe þórhallr hánú dauðum A, I;
 þórhallr kastaði hánú F. 24 kári — þetta: F, A, I; þetta sá kári
 sölmundarson E. 25 við ásgrím: F, A, I; "a." (*kan være ásgrímr*
í vocatíu) E. 26 vegit — þegar: A, I; þegar vegit víg F, E. 27 ef:
 F, A, E; at I. hug til hafa: F, I; hug til hafa hug til A (!);
 þora E. 28 ok eigi vera: F; eigi vera ok A; nú (*þá I*) ok eigi vera
 E, I. 29 vjer nú: F, E; nú A; *mgl. I.* þeim': F, E, I; þeim'
 s. hann A. kall mikit: F, E; kall I; kallat A. 30 ok — heróp:
 F; ok síðan æpt heróp A, I; *mgl. E.*

flosi sneruz þá við. ok eggjuðuz nú fast hvárir-
tveggju. kári sölmundarson sneri nú þar at, sem
fyri var árne kolsson ok hallbjörn hinn sterki. ok
þegar er hallbjörn sá kára, hjó hann til hans ok
stefndi á fótinn. enn kári hljóp í lopt upp, ok 35
missti hallbjörn hans. kári sneri at árna kolssyni
ok hjó til hans, ok kom á öxlina ok tók í sundr
axlarbeinit ok viðbeinat ok hljóp allt ofan í brjóstit.
fjell árne þegar dauðr til jarðar. síðan hjó hann
til hallbjarnar, ok kom í skjöldinn ok gekk í 40
gegnum skjöldinn ok svá ofan af hánum þumal-
tána. hólmeinn skaut spjóti til kára. enn hann
tók á lopti spjótit ok sendi apr, ok varð þat
manns bani í liði flosa. þórgeirr skorargeirr kom
at þar er fyri var hallbjörn hinn sterki. þórgeirr 45

31-32 ok — -tveggju: *F*; ok eggjuðuz (þá tilf. *I*) fast *A, I*; *mgf. E*.
32 kári — at: *F, E* (*dog uden nú*); nú er at segja frá kára sölmundarsyni (*mgf. I*), at hann snýr at þar *A, I*. sem: *F*; er *A, E, I*. 33 hinn: *F, A, E*; *mgf. I*. 33-39 ok þegar — jarðar: *F* (*der på begge steder skriver heimt, der både kan læses beinat og beinit*), *A* (*dog sneriz for sneri, klauf hann for hljóp [lin. 38], samt niðr for til jarðar*); ok þegar hann sá kára, hjó hann til hans ok stefndi á fótinn. enn kári hljóp í loft (*feilskr. lof*) upp, ok missti hallbjörn hans. kári sneri at. þar er var árne kolsson ok hjó til hans, ok kom á öxlina ok tók í sundr "axlar bein." ok viðbeinit ok klauf hann allan ofan í brjóstit. fell árne þegar dauðr niðr *I*; kári hjó til árna, ok kom á öxlina, ok hljóp allt sverðit ofan í brjóstid. fell árne þegar dauðr niðr. í því hjó hallbjörn til kára, ok stefndi á fótinn. enn hann hljóp í lopt upp, ok misste hallbjörn hans *E*. 39 síðan hjó hann: *F, A, I*; þá hjó kári *E*. 40-42 kom — -tána: *F*; kom í skjöldinn ok gekk í gegnum hann (ok — hann *mgf. A*) ok tók af (hallbirni tilf. *A*) tána ena (*mgf. A*) mestu *A, I*; klauf af honum allann skjöldinn ok ofann á fótinn ok tók af þat sem við kom *E*. 42-44 hólmeinn — flosa: *F* (varð [*skrevet vð*] næsten udslettet), *A* (*dog uden spjótit*), *I* (som *A* — *dog er I i lopti næsten udslettet*); *mgf. E*. 44-46 þórgeirr skorargeirr — hond: *F, I* (*dog hallbjörn var for fyri var hallbjörn*);

lagði til hans svá fast með annarri hendi, at hallbjörn fjell fyrir ok komz nauðuliga á fætr ok sneri þegar undan. þá mætti þórgeirr þórvaldi þrumketilssyni ok hjó þegar til hans með öxinni
 50 rimmugýgi, er átt hafði skarpheðinn. Þórvaldr kom fyrri sik skildinum. Þórgeirr hjó í skjöldinn ok klauf allan — enn hyrnan sú hin fremri rann í brjóstit ok gekk á hol, ok fjell þórvaldr þegar ok var dauðr. nú er at segja frá því, at ásgrímr
 55 elliðagrímsson ok þórhallr son hans, hjalti skeggjason ok gissurr hvíti sóttu at þar sem fyrri var flosi ok sigfússsynir ok aðrir brennumenn. var þar allharðr bardagi — ok laukz með því, at þeir ásgrímr gengu at svá fast, at þeir flosi hrukku undan.
 60 guðmundr hinn ríki ok mörðr valgarðsson ok kári sölmundarson ok þórgeirr skorargeir sóttu þar at,

---

þórgeirr skorargeirr kom at þar er hallbjörn var enn sterki. Þórgeirr lagðe svá fast til hans með annarri hendi *A*; þá lagði skorargeir annare hendi til hallbjarnar svo fast *E*. ⁴⁷ fyrir: *F, A, I*; á bak aftr *E*. ⁴⁸ þegar: *F, A, E*; *mgl. I*. ⁴⁸⁻⁵² mætti — allan: *F, I* (*dog hann for þórvaldr, samt hann for allan*); mætti þórgeirr þórvaldi þrumketilssyni ok hjó til hans þegar með öxinni rimmugýgi, er átt hafði skarpheðinn. hann kom fyrri sik skildinum. Þórgeirr hjó í skjöldinn ok klauf *A*; hjó skorargeirr með öxinne rimmugýgi, er átt hafði skarpheðinn, til þórvalds þrumketilssonar ok klauf af honum allann skjöldinn *E*. ⁵² sú — í: *F, E*; nam *A, I*. ⁵³⁻⁵⁴ ok var dauðr: *F*; ok var þá dauðr *A*; dauðr *I*; dauðr niðr *E*. ⁵⁴ nú — því, at: *F, A, I* (*dog er for det sidste at*); þeir *E*. ⁵⁵⁻⁵⁶ elliðagrímsson — hvíti: *F*; ok þórhallr son hans ok hjalti ok gizurr hvíti (*mgl. I*) *A, I*; ok gizurr hvíte ok hjaite *E*. ⁵⁶ at þar sem: *F, A*; at þar er *I*; þar at, sem *E*. ⁵⁷ ok aðrir brennumenn: *F*; ok brennumenn aðrir *A*; ok brennumenn *I*; *mgl. E*. var þar: *F, E, I*; þar var *A*. ⁵⁸ ok laukz með: *F, E*; lauk með *A*; lauk svá *I*. ⁵⁸⁻⁵⁹ at þeir — fast: *A, I*; at þeir sóttu svá fast at *F*; *mgl. E*. ⁵⁹ undan: *F, E*; fyrir *A*; frá *I*. ⁶⁰ hinn: *F, E, I*; *mgl. A*. ⁶⁰⁻⁶¹ ok kári sölmundarson: *A*; *mgl. F, E, I*.

er fyri vǫru ǫxfirðingar ok austfirðingar ok reykdælir. var þar allharðr bardagi. kári sölmundarson kom at þar er fyri var bjarni broddhelgason. kári þreif upp spjót ok lagði til hans, ok kom í 65 skjöldinn. bjarni skaut hjá sjer skildinum — ella hefði spjótit staðit í gegnum hann. hann hjó þá til kára, ok stefndi á fótinn. kári kippir fætinum ok sneriz undan á hæli, ok missti bjarni hans. kári hjó þegar til hans. þá hljóp maðr fram ok 70 skaut skildi fyri bjarna. kári klauf ofan allan skjöldinn, ok nam blóðrefillinn lærit ok reist ofan allan fótinn. sá maðr fjell þegar ok varð aldri örkuumlalauss, meðan hann lifði. kári þreif þá tveim höndum spjótit ok sneriz at bjarna ok lagði 75 til hans. hann sá engan sinn kost annan, enn hann ljet fallaz þvers undan laginu. enn þegar

62 fyri: A, E, I; *mgl.* F. ok austfirðingar: F, E, I; *mgl.* A. 63 var — bardagi: I; var þar allharðr bardagi með öllu F; varð þar "allfnapr" bardagi A; varð þá allhörd svipan E. 63-64 sölmundarson: F, I; *mgl.* A, E. 64 at þar: F, A, I; þar at E. fyri var bjarni: F, E, I; bjarni var A. 65 þreif — hans: F, A, I (*dog uden upp*); lagði til hans með spjóte E. 66 hjá: F, A, E; niðr hjá I. 67 hann: F, A, E; bjarni I. þá: F, A, E; *mgl.* I. 68-69 kippir fætinum ok: A; kippti fætinum ok F; brá við fætinum ok I; *mgl.* E. 69 undan: F, A, E; *mgl.* I. 70 þegar til hans: F, A, I; á móte E. 70-71 þá — bjarna: F; maðr hljóp fram fyri bjarna ok skaut skildi fyrir hann E; þá (ok A) hljóp maðr framm með skjöld fyrir hann A, I. 71 ofan: F, A; *mgl.* E, I. 72 reist: F, A, I; "reist" (?) E. 73 sá maðr: F, E; hann A; "b." (= bjarni) I(?). varð: F, A, I; verðr E. 74 meðan hann lifði: F; á meðan hann lifði I; síðan hann lifði A; *mgl.* E. 75 spjótit: F, A, I; spjót E. bjarna: F, A, I; bjarna með E. 76 hann: F; en hann A, I; bjarni E. engan — annan: F, E; engan annan sinn kost A; sinn öngvann annan kost I. 77 hann — þvers: A, E; fallaz þvers I; hann let fallaz F.

er bjarni kemz á fætr, hrökk hann undan. Þór-
geirr skorargeirr sótti þá at þar er fyri var hólms-
80 steinn spakbersason ok Þórkell geitisson. lauk svá
með þeim, at þeir hólmssteinn brukku undan. varð
þá óp mikit at þeim af mönnum guðmundar ríka.
Þórvarðr tjörvason frá ljósavatni fjekk sár mikit.
hann var skotinn í handlegg. ok ætluðu menn,
85 at skotit hefði haldórr son guðmundar hins ríka.
ok hafði hann þetta sár bótalaust alla æfi síðan.
var þar nú þröng mikil. enn þó at hjer sje sagt
frá nökkurum atburðum, þá eru hinir þó miklu
fleiri, er menn hafa engar frásagnir af. flosi hafði
90 þat sagt sínum mönnum, at þeir skyldi leita til
vígis í almannagjá, ef þeir yrði forviða; því at þar
mátti einum megum at sækja. enn flokkur sá er

78 er: *I*; *mgl. F, A, E.* bjarni kemz: *F*; hann komz *A, I*; hann komz undan ok *E.* hrökk: *F, E, I*; þá hrökk *A.* 78-79 Þórgeirr — sóttl: *A, I*; skorargeirr sóttl *E*; Þórgeirr skorargeirr ok glzurr hvítl sóttu *F.* 79 þá at þar: *F, A*; at þar *I*; þar at *E.* 79-80 hólmssteinn spakbersason: *F*; hólmssteinn s. spakbersa *A*; hólmssteinn spakbōðvarss. *I*; ketull spakbōðvarss. *E.* 80 lauk: *F, A, I*; ok lauk *E.* 81 hólmssteinn brukku undan: *F*; hólmssteinn brukku fyrir *A, I*; eneru undan *E.* 81-82 varð — þeim: *F* (*dog var for varð*), *A*; var þá óp mikit gert at þeim *I*; varð þá óp mikit *E.* 82 ríka: *F, E*; *mgl. A, I.* 83 Þórvarðr: *A, E, I*; Þórvaldr *F.* tjörvason: *F, A, I*; *mgl. E.* 84 hann — handlegg: *A*; hann var (*udeglegt F*) skotinn í handlegginn *F, E*; *mgl. I.* 85 hefði: *F, A, E*; "m̄do" (!) hafa *I.* hins: *I*; *mgl. F, A, E.* 86 ok (*foran hafði*): *F, A, I*; *mgl. E.* síðan: *F, A, I*; sína *E.* 87 var þar nú: *F*; var þar *I*; varð þar nú *E*; varð þar *A.* mikil: *F, A, E*; allmikil *I.* 88 nökkurum atburðum: *F, A, E*; atburðum nökkurum *I.* hinir þó: *F, A, E*; þó hinir *I.* 89 er (*foran menn*): *F, A*; en *I*; at *E.* frásagnir af: *F, E*; sagnir frá *A, I* (*sagnir til deis udsettet*). 90 þat — mönnum: *F*; þat sagt "h' m̄m" sínum *E*; sagt þeim ádr *A, I.* 91 ef — forviða: *F, E*; *mgl. A, I.* 92 megum: *A*; megin *F, E, I.* at sækja: *F, A, E*; at þeim sækja *I.*

síðuhallr hafði ok ljótr son hans höfðu hörfat frá í braut fyrir atgöngu þeira feðga ásgríms ok þórhalls. sneru þeir ofan fyrir austan öxará. hallr ⁹⁵ mælti þá 'hjer slær í allmikil úefni, er allr þingheimr berz. vilda ek, ljótr frændi, at vit bæðim 'okkr liðs at skilja menn, þó at okkr sje þat til 'orðs lagit af nökkurum mönnum. skalt þú biða 'við brúarsporðinn. enn ek mun ganga í búðir ok ¹⁰⁰ 'biðja mjer liðs'. ljótr mælti 'ef ek sje, at þeir flosi 'þurfu liðs af mönnum várum, þá mun ek þegar 'hlaupa til með þeim'. þat munt þú gera sem 'þjer líkar' segir hallr 'enn biðja vil ek þik, at þú 'biðir mín'. nú brestr flótti í liði flosa, ok flýja ¹⁰⁵ þeir allir vestr um öxará. enn þeir ásgrímr ok gissurr hvíti gengu eptir ok allr herrinn. þeir flosi

⁹³ ljótr son hans: *F, E*; þeir ljótr son hans *I*; þeir ljótr feðgar *A*. höfðu hörfat: *F, E*; var hörvaðr *A, I*. ⁹⁴ í braut: *F, A, I*; *mgf. E*. ⁹⁴⁻⁹⁵ fyrir — þórhalls: *F*; er þeir feðgar sóttu at ásgrímr ok þórhallr *E*; fyrir atgöngu manna ásgríms *A, I*. ⁹⁵ þeir: *F, A, I*; þeir þá *E*. ⁹⁶ þá: *A, I*; *mgf. F, E*. allmikil: *F, A, E* ("all um" [*det hele mindre tydeligt*]); "all mik" *I*. ⁹⁶⁻⁹⁷ þingheimr: *F, A, I*; þingheimrinn *E*. ⁹⁷ vilda — frændi: *F*; ok vilda eg, ljótr frændi *E*; vilda ek *A, I*. ⁹⁸⁻⁹⁹ at skilja — mönnum: *A, I*; þótt okkr se þat til orðs lagit af nökkurum mönnum, ok skildum (skiljum *E*) þá *F, E*. ⁹⁹ biða: *F, A*; biða mín *E, I*. ¹⁰⁰ -sporðinn: *F, E, I*; sporð *A*. ¹⁰¹ biðja mjer liðs: *F*; fá mer liðs *I*; fá mer lið *A*; biðja mjer liðs. þá mun eg þegar til fara ok skilja þá *E*. ¹⁰¹⁻¹⁰² þeir — várum: *F, A, I*; flosa mági mínum er liðs þórf *E*. ¹⁰³ hlaupa — þeim: *F, A*; hlaupa til þeirra *I*; *uáeglemt E*. munt þú: *F, A, E*; "matv" *I*. ¹⁰⁴ segir hallr: *sól. (verbet forkortet .i.) F, E*; *hvorimod A satter s. hallr og I s. hann efter gera*. biðja vil ek þik: *F*; biðja vil ek *A, I*; vilda eg *E*. ¹⁰⁵ biðir: — "biðir" *F*, "biðer" *A*, "bið" *I*; "bið" (*vistnok at læse biðir*) *E*. brestr flótti í liði: *F*; "brft" flótte (*atydeligt*) í liði *E*; er þar til máls at taka, at flótti brast í liði þeira *A, I*. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁶ flýja þeir: *F, E*; flýðu *A, I*. ¹⁰⁶ vestr um: *A*; vestr með *I*; austr yfir *F, E*. ¹⁰⁷ hvíti: *F, A*; ".h. z .h." *I* (*det sidste .h. = hjalti?*); *mgf. E*. gengu: *F, A, I*; sóttu *E* ok allr herrinn: *F, E, I*; með herinn *A*.

hörfuðu neðan milli virkisbúðar ok hlaðbúðar. snorri
 goði hafði þar fylkt fyri liði sínu svá þykkt, at
 110 þeim gekk eigi þar at fara. snorri goði kallaði þá
 á flosa 'hví farið jer svá geystir? eða hverir elta
 'yðr?' flosi svarar 'ekki spyr þú þessa af því er
 'eigi vitir þú þat áðr. enn hvárt veldr þú því er
 'vjer megum eigi sækja til vígis í álmannagjá?'
 115 'eigi veld ek því' segir snorri 'enn hitt er satt, at
 'ek veit, hverir valda — ok mun ek segja þjer,
 'ef þú vill, at þeir valda því þórvaldr kroppinskeggi
 'ok kolr'. þeir váru þá báðir dauðir ok höfðu
 verit hin mestu illmenni í liði flosa. í annan stað
 120 mælti snorri til sinna manna 'gerið jer nú hvárt
 'tveggja, at jer höggvið ok leggið til þeira, ok
 'keyrið þá í braut hjeðan. munu þeir þá skamma

108 neðan — hlaðbúðar: A; norðr millum virkisbúðar I(?) ; "vndað
 m; virkiff bavð (beror þá gisning, da svð er forskrevet og ulæseligt)"
 E; ofan á milli árinna ok virkisbúðar F. 109 liði sínu: F, E, I;
 sínu liði A. 109-110 svá — fara: A, I; svá þykkt, at þeim gekk
 þar ekki at fara F; mgl. E. 110 þá: F; mgl. A, E, I. 111 geystir:
 F, E; geystir' s. hann A, I. eða hverir elta: F, E; eða hverr eltir
 I; hverr eltir A. 112 þessa af því: F, E, I; af því þessa A. 112-113 er
 — áðr: F; at þú vitir þat þetta E; mgl. A) eigi A, E, I. 113 enn:
 F, A, E; "e." (sikkert [som ellers] = eða) I. hvárt veldr þú: A,
 E, I; "h^v vellðr:" F. er (foran vjer): F, E; at A, I. 114 sækja: F,
 A, I; ná (noget utydeligt) E. álmannagjá: F, A, E (feilskr. all
 alid gja); álmannagjá sem ver höfum hugat I. 115 veld ek því:
 F, E, I; eigi velt ek þat A. segir snorri: sðl. (verbet forkortet .f.)
 F, E; s. hann A; mgl. I. 115-116 hitt — valda: F, E; veit ek,
 hverir valda I; veit ek, hverr valda mun A. 117 ef þú vill: F;
 hann(?) ef þú vilt E; úfregit A, I. 118 þeir váru þá: F, A; en þeir
 véro E; þeir véro þá þó I. 119 hin: F, A, I; "m^v"(?) E. í liði
 flosa: F, E; mgl. A. I. 119-120 í — manna: F; "i añan stað m^v. re
 gode v^v fna m^v" A(?); þá (í annat sinn I) mælti snorri goði (mgl. I)
 til sinna manna E, I. 120-121 hvárt tveggja: F, E; bæði A, I. 121 at
 — leggið: F, E (at jer feilskr. at at þi' at), I; höggvit A. 122 munu:

‘stund hjer við haldaz, er hinir sækja at neðan. ‘skuluð jer þá ekki eptir ganga ok láta þá sjálfa ‘á sjáz’. skapta þóroddssyni var sagt, at þórsteinn 125 holmuðr son hans var í bardaga með guðmundi hinum ríka mági sínum. ok þegar skapti vissi þetta, gekk hann til búðar snorra goða ok ætlaði at biðja snorra, at hann gengi til at skilja þá með hánum. eun er hann var eigi allt kominn at 130 búðardurunum snorra, þá var bardaginn sem óðastr. þeir ásgrímr ok hans menn gengu þar þá at neðan. þá mælti þórhallr við ásgrím föður sinn ‘þar er ‘hann skapti þóroddsson nú, faðir’. ásgrímr mælti ‘sje ek þat, frændi’. skaut hann þá spjóti til 135 skapta — ok kom fyrri neðan þat, er kálfi var digrastr,

F, A, E; ok munu I. 123 er — neðan: F (dog of for er), A, I (som F); mgl. E. 124 skuluð — ekki: F, A, I; enn ekki skulu ver E. láta: F, I; látið A; látum E. 124-125 sjálfa á sjáz: F, A, E; á sjáz sjálfa I (á sjáz beskadiget, men sikkert). 125-131 skapta — þá var: A (dog uden hinum); son skapta þóroddssonar var þórsteinn holmuðr, sem fyrri var ritað (sem — ritað mgl. I). hann var í bardaga með guðmundi hinum (mgl. F) ríka mági sínum. ok (en I) þegar skapti vissi þetta, gekk hann til búðar snorra goða ok ætlaði at biðja snorra goða, at hann gengi til (með udeglemt I) honum (for snorra goða, at — honum har F ser liðs) at skilja þá. en er hann var eigi allt kominn (for allt kominn har I kominn allt) at búðardurunum snorra, þá var F, I; skapte þóroddss. fór til búðar snorra goða — því at hann vissi, at þórsteinn “holmðr” son hans var í bardaganum með guðmundi ríka mági sínum. ok er hann var mjög kominn (enden af dette ord er utydelig) at búðinne “s.” — því at skapte “villð” gjarna skilja þá — var þá E(?). 132 þeir — neðan: F (dog uden þá), A, I; mgl. E. 133 þá — sinn: F; þá mælti þórhallr til ásgrims föður síns E; þórhallr mæld A, I. 133-134 er — faðir: F; (er mgl.) hann nú skapti þóroddss., faðir’ s. hann I; er skapti nú, faðir’ s. hann E; er skapti þóroddss., faðir’ s. hann A. 134-135 ásgrímr — frændi’: F; ‘nú se eg’ s. ásgrímr ‘hvar hann er’ E; ásgrímr ser þat A, I. 135-136 skaut — skapta: F; ásgrímr skaut þá spjóte til skapta E;

ok svá í gegnum báða fætrna. skapti fjell við
 skotit ok fjekk eigi upp staðit. fjengu þeir þat eina
 ráðs tekit, er hjá váru, at þeir drógu skapta inn
 140 í búð sverðskriða nakkvars flatan. þeir ásgrímr
 gengu þá at svá fast, at flosi ok hans menn hrukku
 undan suðr með ánni til möðrvellingabúðar. þar
 var maðr úti hjá búð nakkvarri, er sölvi hjét.
 hann sauð í katli miklum ok hafði þá upp fært
 145 ór katlinum, enn vellan var sem áköfust. sölvi
 gat at líta, hvar þeir flýðu austfirðingarnir ok váru
 þá komnir mjök svá þar gegnt. hann mælti þá
 'hvárt munu þessir allir ragir austfirðingarnir, er
 'hjer flýja? ok jafnvel rennar hann þórkell geitis-
 150 'son. ok er allmjök logit frá hánnum, er margir
 'hafa þat sagt, at hann væri hugr einn — enn nú

---

ok skaut hann þegar spjótl til skapta *A*; ok skaut hann þegar til
 hans skapta spjótl *I*. ¹³⁶fyri: *A, E, I*; *mgf. E*. þat: *F, A, E*; þar *I*.
 kálfl var: *F, I*; kálflinn var *E*; kálfl or sem *A*. ¹³⁷svá: *F*; fló *E*; koin
A; stóð *I*. ¹³⁸⁻¹³⁹eina ráðs tekit: *F*; eitt ráð *E*; ráðs tekit *A, I*.
¹³⁹hjá: *F, A, I*; við *E*. skapta: *F, A, E*; hann *I*. ¹³⁹⁻¹⁴⁰inn —
 flatan: *F* (sverðskriða skreuet fvd'fk'þa); flatan inn í búð (stár í slut-
 ningen af en linie og ser omtrent således ud bud'.) "fuerðfk'ða"
 nökkurs *A*; inn í búð "fvð'fk'ða" nökkurs *I*; inn í búðina (!)
 flatan *E*. ¹⁴⁰⁻¹⁴¹þeir — fast, at: *F, A, I*; *mgf. E*. ¹⁴¹⁻¹⁴²flosi —
 undan: *A*; flosi ok hans menn hrukku fyrir *I*; þeir flosi hrukku
 undan ok hans menn *F*; þeir flosi hrukku þá enn undan *E*.
¹⁴²möðr-: — "mavð: (av í ét tegn)" *F*, "mauðr" *A*; "möðru" *I*,
 "mozv" (!) *E*. ¹⁴³búð nakkvarri: *F, A*; búðinni *E, I*. ¹⁴⁴⁻¹⁴⁵fært
 ór katlinum: *F, I*; fært *A*; færðan matinn *E*. ¹⁴⁵var: *F, A, E*;
 var þá *I*. ¹⁴⁶gat at líta: *F, A, I*; sá þá *E*. ¹⁴⁷þá — gegnt: *F*,
A, I; þar þá komnir gegnt honum *E*. hann mælti þá: *F*; hann
 mælti *E*; sölvi mælti *A, I*. ¹⁴⁸þessir allir ragir: *F, A*; þessir allir
 ragir vera *I*; allir ragir *E*. ¹⁴⁹flýja: *F, E*; flýja? s. hann *A, I*.
 jafnvel: *F, A, E*; jafnhart *I*. ¹⁵¹hafa — einn: *A*; hafa þat þó
 sagt, at hann se ekki nema hugrinn einn *I*; segja hann hug einn
F; s. vel hugðjarfan *E*.

‘rennr engi harðara enn hann’. hallbjörn hinn sterki var þar nær staddr ok mælti ‘eigi skalt þú þat eiga til at segja, at vjer sjem allir ragir’ ok þreif til hans ok brá hánum á lopt ok rak ¹⁵⁵ hann at höfði í soðketilinn. dó sölvi þegar. var þá ok sótt at hallbirni, ok varð hann þá undan at leita. flosi skaut spjóti til brúna haflidasonar, ok kom á hann miðjan, ok varð þat hans bani. hann var í liði guðmundar hins ríka. þórsteinn hlenna- ¹⁶⁰ son tók spjótit ór sárinu ok skaut aptr at flosa, ok kom á fótinn, ok fjekk hann sár mikit ok fjell við. hann stóð upp þegar. hörfuðu þeir þá til vatnsfirðingabúðar. þeir ljótr ok hallr gengu þá austan yfir á með flokk sinn allan. ok þá er þeir ¹⁶⁵ kvámu á braunit, var skotit spjóti ór liði guðmundar hins ríka, ok kom þat á ljót miðjan. fjell hann þegar dauðr niðr. ok varð aldri uppvíst,

¹⁵² harðara: *F, A, I*; meira *E*. hinn: *E*; *mgf. F, A, I*. ¹⁵³ ok mælti: *F, A, E*; *mgf. I*. ¹⁵⁴ vjer sjem allir: *F*; allir þessir se *I*; allir se *A, E*. ¹⁵⁵ ok þreif — lopt: *F*; þreif hann þá til hans ok brá hánum á lopt *A, I*; ok þreif hann á lopt upp *E*. ¹⁵⁶ höfði í soðketilinn: *A*; höfði í ketilinn *F*; höfðinu niðr (*mgf. E*) í soðketilinn *E, I*. dó: *F, A, E*; ok dó *I*. ¹⁵⁶⁻¹⁵⁸ var þá — leita: *F* (*dog flýja for leita*), *A* (*dog sótt for ok sótt*), *I* (*dog sótt for ok sótt, samt láta for leita*); enn hallbjörn flýði þegar með sínum mönnum *E*. ¹⁵⁸ brúna haflidasonar: *F, A, I*; haflidasonar, er brúne het *E*(?). ¹⁵⁹ varð: *A, E*; var *F, I*. ¹⁶⁰ guðmundar hins: *I*; guðmundar *F, A*; með guðmundi *E*. ¹⁶¹ at: *F, A, E*; ok at *I*. ¹⁶² ok fjekk — mikit: *F*; ok varð þat mikit sár *E*; flosi fekk sár mjög mikit á sætinum *A, I*. ¹⁶²⁻¹⁶³ ok fjell — þegar: *F*; ok fell við (þegar *tílf. I*) ok stóð (þó *tílf. I*) upp þegar *A, I*; *mgf. E*. ¹⁶³ hörfuðu þeir: *F, A*; þeir hörfuðu *E, I*. ¹⁶⁴ þeir — hallr: *F*; ljótr ok þeir hallr *A, I*; þeir hallr ok ljótr *E*. ¹⁶⁵ á: *F, A, E*; ána *I*. flokk sinn allan: *F*; allan flokk sinn *A*; flokk sinn *I*; flokk (?) miklum *E*. ¹⁶⁵⁻¹⁶⁶ þeir kvámu: *F, E*; hann kom *A, I*. ¹⁶⁶ spjóti: *F, E*; *mgf. A, I*. ¹⁶⁷ hins ríka: *I*; ríka *F*; *mgf. A, E*. ¹⁶⁸ niðr: *F, A, E*; *mgf. I*. uppvíst:

hverr þetta víg hafði vegit. Þeir flosi hörfuðu nú
 170 upp um vatnsfirðingabúð. Þórgelirr skorargeirr mælti
 þá við kára sölmundarson 'þar er hann nú eyjólfir
 'bölverksson, ef þú vill launa hánnum hringinn'. 'ek
 'ætla þat nú eigi fjarri' segir kári ok þreif spjót
 af manni ok skaut til eyjólfis, ok kom þat á hann
 175 miðjan ok gekk í gegnum hann. fjell eyjólfir þegar
 dauðr til jarðar. þá varð hvíld nökkur á um bar-
 dagann. snorri goði kom þá at með flokk sinn.
 var þar þá skapti í liði með hánnum — ok hljópu
 þegar í milli þeira. náðu þeir þá eigi at berjaz.
 180 hallr gekk þá í lið með þeim ok vildi skilja þá.
 vráu þá sett grið, ok skyldu þau haldaz um þingit.

*F, A, I; udeglemt E. 160 vegit: F, A, I; unnit E. 160-170 þeir —
 -búð: F, A (dog uden nú), I (dog uden nú, samt med "buð" for
 -búð); ooooo||"NV haufstf'ðingar vpp (pp i ét tegn) vni varf'ðinga" (!)
 H; mgl. E. 170-172 þórgelirr — hringinn: F, E (dog þá mælti
 skorargeirr for þórgelirr — þá); þá mælti þórgelirr skorargeirr 'þar
 er hann nú eyjólfir bólverksson, kári' s. hann 'launa honum nú
 hringinn I; þórgelirr skorargeirr mælti 'þar er hann eyjólfir ból-
 verksson nú, kári' s. hann 'launa þú hánnum nú hringinn A; þor-
 geirr skorargeirr mælti við kára 'þar er hann nú eyjólfir bólverksson
 með rangyndin II. 172-174 'ek — manni: F; 'ek ætla þat nú eigi
 fjarri' s. kári 'at launa hánnum tillögur ok fá hánnum rauðan kyrtíl'
 ok þreif spjót af manni H; 'eg ætla þat nú eigi fjarre sanne' s. kári
 E; þá þreif kári spjót af manni A; kári tók þá spjót af manni I.
 174 til eyjólfis: F; til hans H; at eyjólfir A, E, I. ok kom þat: F, H;
 ok kom A, I; kom E. 175 gekk: F, A, H, I; níó E. 175-176 fjell —
 jarðar: F (dog þá for þegar), A (dog niðr for til jarðar), I (som A);
 ok fell eyjólfir dauðr til jarðar E; ok fell eyjólfir ok var þegar
 dauðr H. 176-177 varð — bardagann: F (dog var for varð), A, I;
 varð hvíld nokkur (mgl. H) á bardaganum E, H. 178 var þar: F,
 E, H; ok var A, I. með hánnum: F, A, E, I; hans H. 178-180 ok
 hljópu — skilja þá: F (dog þeir for þegar), A (dog millum for
 milli), I (som A); hallr var þar þá ok til kominn. gengu þeir þá
 snorri í(?) millum E; ok vildi skilja þá H. 181 váru — haldaz:
 F; váro þá sett grið. var þat þá fyst A; véro (var H) þá sett grið
 fyrst H, I; var þá fyst sett grið E.*

var þá búið um lík ok færð til kirkju enn bundin sár þeira manna, er særðir váru. annan dag eptir gengu menn til lögbergs. hallr af síðu stóð upp ok kvaddi sjer hljóðs — ok fjekkz þegar. hann mælti 185 svá 'hjer hafa orðit harðir atburðir í mannaláti 'ok málasóknum. mun ek enn sýna þat, er ek 'em lítilmenni. ek vil nú biðja ásgrímm ok þá 'menn aðra, er fyri málum þessum eru, at þeir 'unni oss jafnsættis'. fór hann þar um mörgum 190 fögnum orðum. kári sölmundarson mælti 'þó at 'allir sættiz aðrir á sín mál, þá skal ek eigi sættaz 'á mín mál; því at jer munuð vilja virða víg þessi 'í móti brenninni — enn vjer þolum þat eigi'. slíkt hit sama mælti þórgeirr skorargeirr. þá stóð 195 upp skapti þóroddsson ok mælti 'betra hefði þjer

182 var þá: F, A, E, I; "nu n z þa" H (*máske* = nú var ok þá). ok færð til kirkju: F, A, H, I; *mgf. E.* enu: A, I; ok F, E, H. 183 þeira — váru: F (*særðir feilskr. feður*); þeira manna, er sárir váro A, H, I; manna E. 184 stóð: F, A, I; stóð þá E, H. 185 fjekkz: A; "feckt eller feeke" E (*vistnok feilskr. passiv*); fekk F, H, I. 186 svá: F; *mgf. A, E, H, I.* hafa orðit: F, A, E, I; er (*sál.*) nú orðnir H. harðir atburðir: F, A, H, I; hörð tíðindí E. -láti: A; -látum F, E, H, I. 187 enn sýna þat, er: F; þat sýna jamnan, at H; nú sýna þat, at A; sýna þat, at E, I. 188 lítilmenni: F, A, H, I; "litð me" E (I). ek vil nú: F, E, H; vil ek A, I. 188-189 ásgrímm — eru: F (*dog uden menn*), A, H (*dog aðra þá menn for þá menn aðra*); þig, ásgrímm, ok alla menn aðra, er fyri málum þessum eru I; ásgrímm og þá alla, er í þessum málum "e" E. 190 fór hann þar: A, E, I; ferr hann þar F; ferr hann her H. 191 fögnum orðum: F, A, E, I; orðum forkunnar fögnum H. sölmundarson: F, H; *mgf. A, E, I.* mælti: F, A, I; svarar E, H. 192 aðrir: F, A, I; *mgf. E, H.* 192-193 skal — mál: F, E (*dog mitt for mín*), H (*dog mun for skal*; — á glemti); skai ek eigi (aidri I) sættaz A, I. 193 jer munuð vilja: F, A, E; þer munuð H; "þf mrvn vilja" I. 194 í móti: F, H, I; móti A; á móti E. þolum: F, A, H, I; viljum E. 195 þórgeirr: F, A, H, I; *mgf. E.* 195-196 stóð — mælti: F, H, I; stóð upp skapti ok mælti A; mælti skapti þóroddsson E. 196-197 hefði — renna eigi:

‘verit, kári, at renna eigi frá mágum þínum ok
 ‘skeraz nú eigi ór sáttum við góða menn’. kári
 kvað þá vísur þrjár

- 200   hvat skalt þú runnr þó at rynnim
 randlinns of sök minni
 hagl dreif skarpt á sköglar
 skýjum oss at frýja
 hinn er hjelt þar er hjalta
 205   hátungur mjök sungu
 brynju meiðr til búðar
 blauðr með skeggit rauða.
               varð þá er víga njörðum
 vilja þraut at skilja
 210   lítt gekk skald fyri skjöldu
 skapta mart at hapti
 er matsjóðar móða
 málmrógs flatan drógu
 slikt er allt af æðru
 215   inn í búð at trúðar.
               höfðu gríms at gamni
 grædis elgs ok helga
 rjett unnut þá runnar
 rennendr níals brennu.
 220   nú mun börgs í björgum
 baugs hnykkjandum þykkja

F (kári feilskr. k^a), *E* (dog kári, verit for verit, kári), *H*; væri þer at hafa elgi runnit *A*, *I*. 197-198 ok skeraz: *F*, *A*, *H*, *I*; enn skoraz *E*. 198 sáttum — menn: *H*; sættum *F*, *A*, *I*; sættinne *E*. 199 kvað — þrjár: *F*, *H*; kvað þá vísu þessa *A* og *I*, der i overensstemmelse hermed tilføie foran det andet vers — *A*: kári kvað vísu aðra, men *I*: kárl kvað aðra vísu, og foran det tredje — begge: kári kvað ena þriðju vísu; ”f.v.” *E*.

lyngs at loknu þingi
ljóts annan veg þjóta.

þá varð hlátr mikill. snorri goði brosti at ok kvað
þetta fyr munni sjer svá þó at margir heyrðu 225
vel kann skapti skilja
skaut asgrímr spjóti
villat hólmssteinn flýja
vegr þórketill nauðigr.

hlógu menn nú allmjök. hallr af síðu mælti 'allir 230
'menn vitu, hvern harm ek hefi beðit um lát ljóts
'sonar míns. munu þat margir ætla, at hann muni
'dýrstr görr af þeim mönnum, er hjer hafa látiz.
'enn ek vil þat vinna til sátta manna at leggja
'son minn úgildan ok ganga þó til at veita þeim 235
'bæði tryggðir ok grið, er mínir mótstöðumenn
'eru. bið ek þik, snorri goði, ok aðra hina beztu
'menn, at jer komið því til leiðar, at sættir verði

224 þá — mikill: *F, A, H, I* (hvor dog denne sætning synes til dels udstreget, hvilket vistnok er sket, efter at disse ord vare bleve gentagne [se 145²³⁰ første note]); *mgl. E.* 225 þetta: *F, A, E*; stöku *I*; *mgl. H.* svá — heyrðu: *F* (dog uden þó), *A*; *mgl. E, H, I.* 230 hlógu—allmjök: *F, A, E*; þá varð hlátr mikill *I* (vistnok en feilagtig gentagelse [se note 145²²⁴]); hlógu nú allir menn mjök *H.* af síðu: *F, A, H, I*; *mgl. E.* 231 harm: *F, A, H, I*; skaða *E.* beðit: *F, H*; flingit *A, E, I.* 231-232 um — míns: *F*; í dauða ljóts sonar míns *E*; at ljótr son minn er látinn (veginn *H*) *A, H, I.* 232 munu þat: *F, A, E*; munu þat ok *I*; ok mundu þat *H.* muni: *F, A*; mundi *H* (der efter dette ord, sidst i en linie, har noget ulæseligt, der nærmest ser ud som "b" eller "v" [måske der menes "va"]); mun *E* ("m"), *I.* 233 görr: *F, E, H, I*; gerr vera *A.* af — látiz: *F, E* (dog fallit for látiz); af þeim er her eru vegnir *H*; *mgl. A, I.* 234 ek: *F, A, H, I*; *mgl. E.* þat — manna: *F*; þat vinna til sætta (æ usikkert) mönnum *E*; þat vinna til sætta *I*; vinna þat til sætta *A*; þat til vinna sáttaanna *H.* 235-237 ganga — eru: *F, A, H, I*; veita þó mönnum tryggðir ok grið *E.* 237 aðra: *F, A, H*; alla aðra *I*; alla *E.* 238-239 jer — oss: *F, A, I*; "þ": *kü"*

‘með oss’. síðan settiz hallr niðr. ok var görr
 240 at hans máli mikill rómr ok góðr, ok lofuðu allir
 mjök hans góðgirnd. snorri goði stóð þá upp ok
 talaði langt erendi ok snjallt ok bað ásgrím ok
 gissur ok aðra þá menn, er fyri málum váru
 þaðan at, at þeir skyldi sættaz. ásgrímr mælti
 245 þat ætlaða ek þá er flosi reið heim at mjer, at
 ‘ek mynda við hann aldri sættaz. enn nú vil ek,
 ‘snorri goði, sættaz fyrir orð þín ok annarra vina
 ‘várra’. slíkt hit sama mæltu þeir þórleifr krákr
 ok þórgrímr hinn mikli — at þeir mundu sættaz —
 250 ok fýstu í öllu þorgeir skorargeir bróður sinn at

því til leiðar með oss, at sættir verði *H* (*múlig stár kōi for komlō*); "þá
 legi at hv g aa (aa i ét tegn) at festi' áði m̄ m̄m" *E* (*tíl dels nær
 ved at smuldre bort*). 239 síðan — niðr: *A*; (*ok tilf. H*) síðan settiz
 hann niðr *H, I*; "feti" hann nú niðr *F*; *agl. E.* 239-240 ok var —
 góðr: *F, H* (*dog máli hans for hans máli*); ok varð rómr (*orðrómr
 I*) mikili ok góðr gerr at máli hans *A, I*; "at h̄s mali v̄ g god̄
 romn" *E* (*de tre første ord ere nær ved at smuldre bort*). 240-241 allir
 — góðgirnd: *F*; allir mjög góðgirnd hans *A*; allir hans góðgirnd
H, I; menn mjög hans góðgirnd (*rnd beskadiget — men góðgirnd
 synes dog skrevet godgi[nð]*) *E.* 241-242 stóð — talaði: *F, A, I*;
 stóð upp ok mælti *H*; talaði þá *E.* 242 ok (*foran það*): *F, A, E, H*;
agl. I. 242-244 ok gissur — sættaz: *F* (*dog uden ok gissur*), *A* (*dog
 málinu for málum, samt "e" [meget uformeligt]*) "þeir for at þeir", *H* (*dog
 gizur hvíta for ok gissur*), *I* (*dog "þatan" for þaðan at*); sætta ok
 þá alla *E.* 244 mælti: *F, A, H*; "v̄." *E*; "l." *I.* 246 við — sættaz:
F, I; aldri við hann sættaz *A, H*; aldri við hann sæt geta *E.*
 246-248 enn — várra: *F*; enn nú vil eg þat gera fyrir orð þín ok
 annara vina minna at sættaz *E*; en nú vil ek, snorri goði, gera
 fyrir orð þín ok annarra góðra manna ok sættaz *H*; en þó vil ek
 nú fyrir orð þín, snorri goði, ok annarra vina minna eigi undan
 skera *A*; *agl. I.* 248 hit sama: *F, E, H*; *agl. A, I.* 248-249 þórleifr
 — mikli: *F, A, H, I*; þórgrímr mikli ok þórleifr krákr *E.* 249 at
 þeir mundu sættaz: *F, A, I*; *agl. E, H.* 250-251 ok fýstu — sættaz:
F, A (*dog uden i öllu*), *H* (*dog uden skorargeir*); ok fýstu í öllu,
 þorgeir skorargeir bað bræðr sína sættaz *I*; *agl. E.*

sættaz. enn hann skarz undan ok kvaðz aldri við kára skyldu skiljaz. þá mælti gissurr hvíti 'nú má flosi sjá sinn kost, hvárt hann vill sættaz 'til þess at sumir sje útan sætta'. flosi kveðz sættaz vilja 'ok þykki mjer því betr' segir hann ²⁵⁵ 'er ek hefi færi góða menn í móti mjer'. guðmundr hinn ríki mælti 'þat vil ek bjóða at hand- 'sala fyri víg þau er hjer hafa orðit á þinginu at 'mínum hluta til þess at ekki falli niðr brennu- 'málit'. slíkt hit sama mæltu þeir gissurr hvíti ok ²⁶⁰ hjalti skeggjason, ásgrímr ellidagrimsson ok mörðr valgarðsson. við þetta gekk saman sættin. var þá handsalat í tólf manna dóm. ok var snorri goði fyri gerðinni ok aðrir góðir menn með hán- um. var þá jafnat saman vígum enn bættir ²⁶⁵ þeir menn, sem umfram váru. þeir gerðu ok

²⁵¹ hann: *F, A, H, I*; skorargeirr *E*. ²⁵¹⁻²⁵² kvaðz — skiljaz: *F* ("qz" for kvaðz); kvaz ("kvtz" [t] *I*) aldri skyldu skiljaz (skilja *A*) við kára *A, I*; kvaðz aldregi skildu sættaz ne skiljaz við kára *H*; vildi eigi skilja við kára *E*. ²⁵² hvíti: *F, E, H, I*; *mgk. A*. ²⁵³ kost: *F, A, E, I*; hlut *H*. ²⁵⁴ til þess: *F, E*; við þat *A, H*; svá *I*. kveðz: *E, I*; "qz" *F*, "q" *A*; kvaz *H*. ²⁵⁵ ok: *F, E, H*; *mgk. A, I*. því: *F, E, H*; þess *A, I*. segir hann: *F, A, E, I*; *mgk. H*. ²⁵⁶ er: *F, A, E, H*; sem *I*. ²⁵⁷ hinn: *H*; *mgk. F, A, E, I*. mælti: *F, A, H, I*; mælti þá *E*. ²⁵⁹ mínum hluta: *F, A, H, I*; "luta neisv" *E* (?) þess: *F, A, H, I*; *mgk. E*. falli: *F, E, H, I*; falli þar fyr *A*. ²⁶⁰ hit sama: *F, E*; *mgk. A, H, I*. ²⁶⁰⁻²⁶² þeir — valgarðsson: *F*; þeir glzurr hvíti, hjalte, ásgrímr ok mörðr valgarðsson *E*; þeir glzurr hvíti ok ásgrímr ok hjalti *A, H*; allir þeir glzurr hvíti ok hjalti skeggjason *I* (?). ²⁶² við þetta gekk: *F*; ok við þetta gekk *A, I*; gekk þá *E*; gekk nú *H*. ²⁶³ ok var: *F, E, H*; var *A, I*. ²⁶⁴ gerðinni: *F, E, H*; gerð *A, I*. góðir: *A, E, H, I*; gjóðar- *F* (?). ²⁶⁵ jafnat saman: *F, E, H*; saman jafnat *A, I*. vígum: *F, A, H, I*; vígum manna *E*. ²⁶⁵⁻²⁶⁶ enn — váru: *F*; en bættir þeir er umfram váru *A, H, I*; *mgk. E*. ²⁶⁶ gerðu ok: *F, A, H, I*; "g³v" (?) þa" *E*.

um brennumálin. skyldi njál bæta þrennum
 manngjöldum enn bergþóru tvennum. víg skarp-
 hjeðins skyldi jafnt ok víg höskulds hvítanessgoða.
 270 tvennum manngjöldum skyldi bæta hvárn þeira
 gríms ok helga. þá skyldu ein manngjöld koma
 fyrir hvern hinna, er inni höfðu brunnit. á vígit
 þórðar kárasonar var ekki sættz. flosi var ok
 görr utan ok allir brennumenn — ok skyldu eigi
 275 fara samsumars nema þeir vildi. enn ef þeir færi
 eigi utan um þat er þrír vetr væri liðnir, þá
 skyldi hann ok allir brennumenn vera sekir skóg-
 armenn. ok var svá mælt, at lýsa skyldi sekt
 þeira á haustþingi eða várþingi hvárt sem heldr
 280 vildi. flosi skyldi vera þó utan þrjá vetr. gunnarr
 lambason ok grani gunnarsson, glúmr hildisson,

267 -málin: *F, A*; "mal" *E*; -málit *H, I*. skyldi njál: *F, A, H, I*;
 njál skyldi *E*. 268 enn: *F, A, H, I*; *mgf. E*. 269 ok víg: *F, H, I*;
 ok *A*; vígi *E*. 270-271 tvennum — gríms: *F* (*dog "tveim" for*
tvennum), *A, I*; "en tvenn^m maugtollðv^v hvárn þa skyllði bæt
 (således — t noget forskrevet) $\frac{1}{2}$ gmf" *H(?)*; tvennum "maugtollv"
 skyldi bæta þá grím *E*. 271 þá — koma: *A*; en þá skildi ein manngjöld koma *H*; þá skyldu ein manngjöld *F*; en ein manngjöld *I*;
 enn maungjöld *E*. 272 hinna — brunnit: *F, E, H*; annarra *A, I*.
 vígit: *F, E*; víg *A, H, I*. 273-274 ok görr utan ok allir: *F, A*; gerr
 utan ok allir *E, H*; utan gjör ok *I*. 274 skyldu: *F, E, H, I*; skyldi
A. 275 þeir vildi: *E, H*; vildu *I*; hann vildi *F, A*. 275-276 þeir —
 utan: *F, E, I*; hann færir eigi utan ok aðrer þeir *A*; hann vildi
 eigi utan fara *H*. 276 um þat er: *F, E*; áðr *A* (*skrevet áð*), *I*; þá er
II. 277-278 skyldi — skógarmenn: *F, A, E* (*dog skyldu þeir for*
 skyldi hann ok), *I* (*dog flosi for hann*); skyldi hann vera sekr skóg-
 armadr ok allir brennumenn *H*. 278 var — skyldi: *F, A* (*dog fyrir*
 mælt for mælt), *I* (*som A*); skildi lýsa *E, H*. 279-280 á — vildi: *F*;
 hvárt er þeir (*mgf. I*) vildi á várþingi eða haustþingi *A, I*; á haust-
 þingi eða (ok *H*) várþingi *E, H*. 280 vera þó: *F*; þó vera *A*; vera
E, H, I.

kolr þórsteinsson — þeir skyldu aldri útkvæmt eiga. þá var flosi spurðr, ef hann vildi láta dæma fyrir sár sitt. enn hann kveðz ekki vilja taka fjemútur á sjer. eyjólfur bölverksson var lagiðr 285 úgildr fyrir újölfuð sinn ok rangyndi. var þessi sætt nú handsöluð ok efnidiz öll.

Þeir ásgrímr gáfu snorra góða góðar gjafar. hafði hann virðing mikla af málum þessum. skapta var engu bættr áverkinn. þeir gissurr hvíti 290 ok hjalti skeggjason ok ásgrímr ellidagrimsson buðu heim guðmundi hinum ríka. hann þá heimboðin, ok gaf sinn gullhring hverr þeira hánnum. riðr guðmundr nú norðr heim ok hafði allra manna

282 kolr: F, A, H, I; ok kolr-E. þeir: F, A, E, I; *mgl. H.* 282-283 útkvæmt eiga: F, H; eiga aftrkvæmt E; út koma A; aptir (*gising, da ordet er meget forskrevet*) koma I. 283 var: A, E, H, I; er F. 284 fyrir: F, E; um A, H, I. sltt: A, E, H, I; *hvorimod F* kar "f.", *hvilket her også bør læses sltt (jf. oven for 145 148-165), og ikke (med Olavius) sin.* enn hann: F, H; en flosi A, I; hann E. kveðz ekki vilja: F (*det første verb forkortet q*), A, I; kvaðz elgi vildu H; kvez ekki atla (*eller ætla?*) at E. 284-285 fjemútur: — "fe mví" F, "femuí" A; "femtv" E; "mvtv" H; "muí" I. 285 var lagiðr: F, A, E, I; skildi vera H. 286 sinn: F, E, H; hans A, I. 286-287 var — öll: A, I (*dog uden nú*); ok var þessi sætt nú handsöluð ok efnidiz vel síðan F; var nú þessi sætt handsöluð ok efnidiz vel síðan H; þessi sætt efnidiz vel E. 288 þeir ásgrímr gáfu: F; þeir gáfu A, H; þeir gefa I; ásgrímr gaf E. góðar gjafar: F, A, E ("godr gæf"), I; gjafir góðar H. 289 virðing mikla: F, A, H; ok virðing mikla I; góða virðing E. 290 engu: H (*jf. oven for 139 73-78*); *mgl. F, A, E, I.* 291 hjaltú — ellidagrimsson: F; hjalti skeggjason ok ásgrímr E; hjalt ok ásgrímr A; ásgrímr, hjalti skeggjason H; hjalti I. 292 hinum: F, H; *mgl. A, E, I.* hann þá: F, E, H; ok þá hann A; ok hann þá ok I. 293 -boðin: F, A, E, I; -boðit H. gaf sinn gullhring: F, A, H, I; gullhring gaf E. hverr: F, A, E; hvárr (*hvor man dog måske kunde læse hvárr*) H og I. 294 nú norðr heim: F; nú norðr ok svo heim E; norðr heim A, I; hinn ríki heim norðr H. 294-296 hafði — málum: F (*dog almannalof for allra —*

295 lof fyrri þat, hversu hann kom sjer við í þessum
málum. Þorgeirr skorargeirr bauð kára með sjer
at fara. enn þó riðu þeir fyrst með guðmundi
allt norðr á fjall. kári gaf guðmundi gullsylgju enn
þorgeirr silfrbelti, ok var hvárt tveggja hinn beztí
300 gripr. skildu þeir með hinni mestu vináttu. reið
guðmundr þá heim, ok er hann ór sögu þessi.
þeir kári riðu suðr af fjallinu ok ofan í hreppa
ok svá til Þjórsár. flosi ok brennumenn allir
með hánum riðu austr til fljótshlíðar. ljet hann
305 þá sigfússsonu skipa til búa sinna. þá frjetti flosi,
at þorgeirr ok kári höfðu riðit norðr með guðmundi
hinum ríka. ok ætluðu menn nú, at þeir myndi

þat), *A, E (som F), I (dog málum þessum for þessum málum)*; hafði hann almanuaiof af mállinu, hversu hann kom ser vit í þessu(m) málum *H(?)*. 296-297 þorgeirr — fara: *F*; þorgeirr skorargeirr bauð kára at fara með ser *H*; þorgeirr skorargeirr (*mgk. A*) bauð kára með ser *A, I*; kári reið með skorarg. *E*. 297 fyrst: *F, A, E, I*; nú fyrst *H*. 297-298 með — fjall: *F, I*; með guðmundi allt á fjall norðr *A*; með guðmundi ríka norðr á fjall *E*; norðr á fjall með guðmundi hinum ríka *H*. 299 hvárt tveggja: *F, A, H*; hvártveggj *E, I*. 300 skildu þeir: *F, E*; ok skildu þeir *H, I*; ok skildu *A*. 300-301 reið — heim: *A*; riðr guðmundr nú heim norðr *H*; riðr guðmundr norðr (*mgk. E*) heim *E, I*; *mgk. F*. 301 ór sögu þessi: *F*; nú úr sögu þessi *H*; ór sögunni *A, E, I*. 302 þeir kári riðu: *F, A, E*; þeir kári ok þorgeir riðu nú *H*; kári riðr *I*. *I*: *F, A, H, I*; *mgk. E*. 303-304 flosi — hánum: *F*; þeir flosi ok allir brennumenn með hánum *H*; flosi ok brennumenn allir *E*; nú er frá þeim flosa at segja, at þeir brennumenn allir *A*; nú er frá þeim flosa at segja, at þeir flosi ok brennumenn *I*. 304-305 ljet — skipa: *F*; flosi let þá sigfússsonu skipa (*ættla H*) *A, H, I*; skipuðu sigfússsynir þá *E*. 305 þá frjetti flosi: *F, A, H, I*; flosi frette þá *E*. 306 þorgeirr — norðr: *F, A, H*; þorgeir ok kári höfðu norðr riðit *I*; þeir þorgeir ok kári voro norðr riðnir *E*. 307 hinum ríka: *F, H*; *mgk. A, E, I*. 307-308 ok ætluðu — land: *A*; ok ætluðu, at þeir mundu vera fyrri norðan land *I*; ætluðu þeir þat, at kári mundi

vera fyrri norðan land. þá beiddu sigfússsynir at fara austr undir eyjafjöll at fjárheimtum sínum; því at þeir áttu fjárheimtur austr at höfðabrekkunni. 310 flosi leyfði þeim þat ok bað þá þó vera vara um sik ok vera sem skemmst. flosi reið þá upp um goðaland ok svá á fjall ok fyrri norðan eyjafjalla- jökul ok ljetti eigi fyrr enn hann kom heim austr til svínafells. 315

Nú verðr at segja frá því, at hallr af síðu hafði lagit úgildan son sinn ok vann þat til sætta. þá bætti hánun allr þingheimrinn. ok varð þat eigi minna fje enn átta hundruð silfrs; enn þat vǫru fern manngjöld. enn allir þeir aðrir, er 320 með flosa höfðu verit, fjengu engar bætr fyrri vansa sinn ok undu við hit versta.

vera fyrri norðan land *H*; ætluðu þá brennumenn, at þeir kári mundu ætla at vera fyrri norðan land *F*; *mgl. E.* 308-310 þá — austr at: *F, A* (*dog fjárhelmtu for fjárheimtur*), *I* (*som A*); þá beiddu sigfússsynir flosa at fara undir eyjafjöll at fjárheimtum sínum, er þeir áttu austr þar at *H*; sigfúss(synir) ræddu um við flosa, at þeir vildu fara at fjárráðum sínum austr til *E.* 311-312 ok bað — skemmst: *F*; en (*ok H, I*) bað þá þó (*mgl. H*) dveljaz (vera *H*) sem skemmat *A, H, I*; *mgl. E.* 313 á fjall ok: *F, A, H, I*; *mgl. E.* 314 austr: *F*; *mgl. A, E, H, I.* 316 verðr — síðu: *F, H* (*dog skal for verðr at*); er at segja frá því er síðuhallr *E*; er þar til máls (*sál. A, hvor at taka er udeglemt; modens I har det usæðvanlige udtryk til at ræða for til máls at taka*), er síðuhallr er, at hann *A, I.* 317 úgildan son sinn: *F, A, E, I*; son sinn úgildan *H.* vann: *F, A, H, I*; unnit *E.* sætta: *F, E, I*; sátta *A, H.* 318 bætti — heimrinn: *F, E*; bætti hánun allr þingheimrinn (*noget uformeligt*) *H*; þá bætti hánun allr þingheimrinn (*þingmenn I*) *A, I.* varð: *F, A, H, I*; var *E.* 319 átta: *F, A, E* (*vIII [v uformeligt på grund af rettelse]*), *I*; "xv." *H.* enn (*foran þat*): *F, A, H, I*; *mgl. E.* 320 feru: *F, A, E, H*; þá þrenn *I(?)*. þeir aðrir: *F, E*; aðrir þeir (*sæðvanligere ordstilling*) *A, H, I.* 321 höfðu verit: *F, A, E, H*; vǫro *I.* 322 vansa sinn: *A, H*; sinn vansa *I*; "vánsa .f." *F*; vansa sína *E.* ok undu við hit versta: *F, A, I*; undu þeir við ið vesta *E*; ok undu illa vit *H.*

Sigfússsynir dvölduz heima tvær nætr. enn hinn þriðja dag riðu þeir austr til raufarfells ok 325 váru þar um nóttina. þeir váru saman fimmtáu ok uggðu alls ekki at sjer. þeir riðu þaðan síð ok ætluðu til höfðabrekku um kveldit. þeir áðu í kerlingardal ok tóku þar á sik svefn mikinn.

146. Þeir kári sölmundarson ok þórgeirr skorargeirr riðu þenna dag austr yfir markarfljót ok svá austr til seljalandsmúla. þar fundu þeir konur nakkvarar. þær kenndu þá ok mæltu til 5 þeira 'minna gemsid it enn þeir sigfússsynir, enn 'þó farið it úvarliga'. þórgeirr mælti 'hví er ykkir 'svá statt til sigfússsona? eða hvat vitid it til 'þeira?' 'þeir váru í nótt at raufarfelli' sögðu

323 dvölduz helma tvær: *F, A, I*; "ðavliðv" heima tvær *H*; voro helma líj *E*. 324 hinn — þeir: *F, A, H, I*; riðu þá *E*. 325 saman fimmtán: *F, A*; xv saman *E, I*; xlj saman *H*. 326 ok uggðu — sjer: *F* (*dog* "váv" for uggðu), *I*; ok uggðu at ser alls ekki *A*; uggðu ekki at ser *H*; *mgl. E*. síð: *F, A, H, I*; um morguninn *E*. 327 til: *F, E, H*; austr til *A*; þaðan austr til *I*. 328 þar — mikinn: *F, A, E, I*; þá til svefn ok sváfu þar leingi um daginn *H*.

146. 1-2 Þeir — dag: *F, H* (*dog* þenna sama for þenna); Þeir kári ok skorargeirr riðu (*i margen uden indvisningstegn*) þennan dag *E*; Nú er þar til máls ("mal" *I*) at taka, er (at *I*) þeir kárl ero, at þeir riðu *A, I*. 2-3 yfir — til: *F, A, I*; yfir markarfljót til *E*; fyri *H*. 3 þar fundu þeir: *A, E, I*; þeir fundu þar *H*; þá fundu þeir *F*. 4 þá: *F, E, H*; þá þegar *A, I*. 4-5 til þeira: *F, A, H, I*; *mgl. E*. 5 minna: *F, E, H*; minnr *A, I*. þeir: *F* (*der i övrigt — sikkert ved feilskrift* — har "e" for det foregående enn), *A, H, I*; *mgl. E*. 5-6 enn þó: *F, A, E, I*; "enda" *H*. 6 þórgeirr mælti: *F, E, H*; "þv .fd." *I*; hvorimod *A* satter s. kárl efter replikken. 7 svá — -sona: *F, E*; svá statt um sigfússsonu *A, I*; "z sua litid til sigfvs|ff." *H*. eða: *F, E, H, I*; *mgl. A*. 8 at: *F, A, H, I*; á *E*. 8-9 sögðu þær: *F, H*; hvorimod *I* satter þær svara foran replikken; *mgl. A, E*.

þær 'ok ætluðu í kveld í mýdal. enn þat þótti
 'okkr gott, er þeim var þó ótti at ykkur — ok spurðu, 10
 'nær it myndið heim koma'. Þá fóru þær leið
 sína. enn þeir keyrðu hestana. Þorgeirr mælti
 'hvat er þjer næst skapi? vill þú, at vit riðim
 'eptir þeim?' kári svarar 'eigi mun ek þess letja'.
 Þorgeirr mælti 'hvat skulu vit ætla okkr?' 'eigi 15
 'veit ek þat' segir kári 'kann þat opt verða, at
 'þeir menn lifa langan aldr, er með orðum eru
 'vegnir. enn veit ek, hvat þú munt þjer ætla.
 'þú munt ætla þjer átta menn. ok er þat þó
 'minna enn þat er þú vatt þá sjau í skorinni ok 20

⁹ ok — kveld: F; en ætluðu í kveld A, E, I; en í kveld ætluðu þeir H. ⁹⁻¹⁰ enu — ykkur: A; enn þó þótti (okkr mangler) gott, er þeim var ótte at ykkur E; en þat þótti okkr gott, at þeim var at ykkur ótti H; ok þótti okkr gott, er þeim var ótti at ykkur F; enn þat þótti okkr sem þeim mundi ótti nokkr at ykkur I. ¹⁰⁻¹¹ ok spurðu — koma: F, A (dog hvenærr for nær), H, I; mgl. E. ¹¹⁻¹² þá — keyrðu: A, I (dog leiðar sinnar for leið sína); síðan fóru "þér" (med henvisningstegn til margen, hvor der står et, som det synes, forklarende þær [dog er þ næsten helt bortrevet og derfor usikkert]) leið sína. en þeir fóru í annan stað ok keyrðu H; þá fóru "þeir" leið sína ok keyrðu F; þeir keyrðu nú E. ¹² Þorgeirr mælti: F, A, E, I; þá mælti Þorgeirr H. ¹³⁻¹⁶ hvat er — segir kári: A (dog s. hann for segir kári), I (dog goði for skapi); hvat skulu vit ætla okkr? eða hvat er þer næst skapi (hvat er — skapi mgl. E)? (hvort tilf. E) vill þú (nakkvæð tilf. H), at vit riðim eptir þeim? kári svarar 'eigi mun ek þess letja' ("letta" eller "letta" H). en hitt mun ek ekki ákveða ("aa [i ét tegn] kveðia" [I] E) F, E, H. ¹⁶ kann — verða: A; því at (því at mgl. E) þat kann opt at verða F, E, H; því at þat verður opt I. ¹⁷ menn: A, H, I; mgl. F, E. orðum: F, A, H, I; orðum einum E. ¹⁸ þú munt ætla þjer: F, H, I; því at þú ætlar þjer E; mgl. A. ²⁰ þat er: F, A, H, I; þá er E. vatt þá: A, I; "vott (so beskadiget og synes at have lighed med e)" E; vannt þá F, H. skorinni: A, E, H; "flav (av i ét tegn) floz" F, "flavflorū (av i ét tegn)" I.

‘fórt í festi ofan til þeira. enn yðr frændum er
 ‘svá háttat, at jér vilið yðr allt til ágætis gera.
 ‘nú mun ek eigi minna at gera enn vera hjá
 þjer til frásagnar. skulu vit nú ok tveir einir
 25 ‘eptir riða; því at ek sje, at þú hefir svá til ætlat’.
 síðan riðu þeir austr hit efra ok kvámu ekki í
 holt; því at þórgeirr vildi ekki, at bræðrum hans
 mætti um kenna, hvat sem í gerðiz. þeir riðu
 þá austr til mýdals. þar mættu þeir manni
 30 nökkurum — ok hafði torfhríp á hrossi. hann
 tók til orða ‘of fámennr ert þú nú, þórgeirr fjelagi’.
 ‘hvat er nú í því?’ sagði þórgeirr. ‘því’ sagði
 sjá ‘at nú bæri veiði í hendr. hjer riðu um
 ‘sigfússsynir ok munu sofa í allan dag austr í

21 fórt — þeira: *F, A, H, I*; "let" sigaz til þeirra í feste *E*.
 22 háttat: *F, A, E, I*; farit *H*. yðr — gera: *F, A*; allt til ágætis
 gera (vinna *E*) *E, H, I*. 23-24 hjá þjer: *F, A, H, I*; "í ágætis ma
 þi í" *E(?)*. 24 ok tveir einir: *F, E*; tveir einir *H*; ok lj *A*; lj *I*.
 25 ek — svá: *F, A, I*; þú hefir svá *H*; svo hefir þú *E*. 26 síðan
 riðu þeir: *F, A, H, I*; riðu þeir nú *E*. hit efra: *F, A, E, I*; til
 mýdals *H*. 27-28 því — kenna: *A, I*; því at hann vildi ekki, at
 bræðr hans mætti um kenna *H*; þeir þórgeirr vildu ekki, at
 bræðrum hans mætti um kenna *F*; því at þeir vildu, at öngum
 (eller engum?) mætte um kenna *E*. 29 í gerðiz: *F, H*; "í (beskadiget)
 gíz" *E*; til tíðenda gerðiz *A*; gerðiz *I*. 29 þá — mýdals: *F, I*; nú
 austr til mýdals *E*; þá austr allt til mýdals *A*; nú austr í mýdal
H. þar: *F, A, E, I*; þá *H*. 30 nökkurum: *F, A, E, I*; einum *H*.
 hafði: *F, A, E, I*; íór með *H*. á hrossi: *F, A, H, I*; *mgf. E*.
 30-31 hann tók til orða: *F, A, I*; hann mætti *E*; ok mætti svá *H*.
 31 fámennr ert þú: *F, A, H, I*; fámennir eru þið *E*. fjelagi: *F, E*,
H; s. hann *I*; *mgf. A*. 32 þórgeirr: *F, E, H, I*; hann *A*. því: *F*,
A, E; þat *I*; þat heit *H*. 32-33 sagði sjá: *F, E, H*; *mgf. A, I*.
 33 bæri: *F, A, H*; þar (vocalen utydelig) *E*; þerr *I*. 33-35 hjer —
 -dal: *F*; því at her riðu um (í udeglemt ved linieskifte) dag sigfúss-
 synir ok munu sofa í allan dag austr í kerlingardal *H*; her riðu
 (nú tilf. *I*) sigfússsynir ok munu sofa austr í kerlingardal í allan

'kerlingardal; því at þeir ætluðu ekki lengra í 35
 'kveld enn til höfðabrekku'. síðan riðu hvárir leið
 sína. riðu þeir þórgeirr austr á arnarstakksheiði.
 ok er ekki at segja frá ferð þeira fyrr enn þeir
 kvámu til kerlingardalsár. áin var mikil. riðu
 þeir nú upp með ánni; því at þeir sá þar hross 40
 með södlum. þeir riðu nú þangat til ok sá, at
 þar sváfu menn í dæl nakkvarri, ok stóðu spjót
 þeira ofan frá þeim. þeir tóku spjótin ok báru út
 á ána. þórgeirr mælti 'hvárt vill þú, at vit vekim
 'þá?' kári svarar 'eigi spyr þú þessa af því at 45
 'eigi hafir þú þetta ádr ráðit með þjer at vega

dag A, I; sigfússaynir liggja (skrevet liggja [nær ved at smuldre bort])
 þjer austr hjá kerlingardalsá (skrevet k'hn̄ḡ dals aa [aa í ét tegu] —
 det hele til dals nær ved at smuldre bort, især sidder aa ganske løst)
 ok (skrevet z [nær ved at smuldre bort]) sofa E. 35 ætluðu: F, II;
 ætla A, E, I. 35-36 ekki — -brekku: F, E; eigi leingra en til höfða-
 brekku í kveld A, I; til höfðabrekku í kveld H. 36-37 síðan —
 þórgeirr: A; síðan riðu hvorir leiðar sinnar, ok riðu þeir þórgeirr
 I; síðan riðu hváirtveggju leið sína. þeir kári riðu H; síðan riðu
 þeir leið sína F; riðu þeir nú leið sína E. 37 á: F, A, H, I; um
 E. 38 ok er — enn: F; er nú ekki at segja um ferð þeira fyrr en
 A, I; ok er nú ekki at segja fyrri frá þeim kára, en H; ok er E.
 39 kvámu: F, A, E; koma H, I. áin var mikil: F, A, H, I; mgl.
 E. 40 nú: F; þá H; mgl. A, E (der her har en eftersætning [jf. note
 146 28]), I. hross: F, E (beskadiget); hross nökkur A, I; hross
 mörg H. 41 þeir — þangat: F; þeir riðu þangat E; riðu þeir þá
 (mgl. A) þangat A, II; riðu þeir þórgeirr (forkortet þḡ. [formodentlig
 feillæsing af "þḡ"]) I. 42 þar sváfu menn: F, E, H; menn svófu
 í dalum I; menn sváfu A. dæl: F, E, I; "ðæli" A, H. stóðu: F,
 A, E, I; "stöð" H. 43 þeir: F, A, E, I; þeir kári H. spjótin: A,
 E, H, I; spjótin frá þeim F. báru: F, A, E, H; "kavft|utu (av í
 ét tegu)" I. 44 þórgeirr mælti: F, E; síðan mælti þórgeirr A, I;
 þá mælti þórgerr vit kára II. hvárt: F, A, E, I; "hvar" H.
 44-45 vekim þá: F, A, I; vegum at þeim eða vekjum þá E; vegim
 þá H. 45 svarar: F; "tá" I; "t." A, E; mætti svá H. 45-46 at
 eigi — þjer: F; at þú hafir eigi þetta ádr ráðit úrer þer H; atú
 hafir eigi ádr ráðit fyrri þjer þetta E; at þú hafir eigi ráðit ádr

‘eigi at liggjandi mönnum ok vega skammarvíg’. síðan æptu þeir á þá. vöknudu þeir þá ok hljópu upp allir ok þrifa til vápna sinna. þeir kári rjeðu
 50 eigi á þá fyrr enn þeir váru vápnaðir. Þórgeirr skorargeirr hleypr þar at, sem fyri var Þórkell sigfússson. í því bili hljóp maðr at baki hánnum. ok fyrr enn hann gæti unnit Þórgeirri nakkvarn geig, þá reiddi Þórgeirr tveim höndum öxina rimmugýgi
 55 ok rak í höfuð þeim öxarhamarinn, er at baki hánnum stóð, svá at haussinn brotnaði í smán mola. fjell sá þegar ok var dauðr. enn er hann reiddi fram öxina, hjó hann á öxl Þórkatli ok klauf frá ofan alla höndina, ok fjell Þórkell

(for ráðit áðr har I áðr ráðit) fyri þer A, I. 47 at liggjandi — víg: F, A, I (dog skemmdar- for skammar-); at sofanda (sál) mönnum ok vega skemmdarvíg E; skammarvíg ok vega þá sofandi H. 48 síðan æptu þeir: F, A, H, I; þeir æptu E. 48-49 vöknudu — þrifa: A, I (dog þrifu for þrifa); (ok tilf. E) vöknudu þeir þá (mgl. E) allir (mgl. H) ok þrifu (hlupu H) F, E, H. 49 sinna: F, E, H; mgl. A, I. kári: A, H, I; mgl. F, E. 50 vápnaðir: F, A, E, H; búnir ok vopnaðir I. 51 skorargeirr: F, H, I; mgl. A, E. hleypr — fyri: F, E (dog er for sem); hljóp at (mgl. H) þar sem (er H, I) fyri (mgl. A) A, H, I. 52 í því bili: H; í þessu F, E; þá A, I. hánnum: F, A, H, I; þorgeiri E. 53 þorgeiri nakkvarn geig: F, E; þorkalli(?) nokkon geig H; á þórgeirri A, I. 54 þórgeirr: F, E, H; hann A, I. tveim — -gýgi: F; (upp tilf. H, I) oxina rimmugýgi tveim höndum A, E, H, I. 55 ok rak — -hamarinn: F, E; ok rak í höfuð hánnum öxarhamarinn þeim H; ok svá skjótt ok hart, at þá er hann reiddi oxina á bak ser rak hann í höfud þeim exarhamarinn A; svá hart ok skjótt, at þá er hann reiddi oxina á bak ser aptur, þá rak hann öxarhamarinn í höfuðit á þeim I. at baki: F, A, E, H; á baki I. 56-57 smán mola: F, A, I; "fman(?) mola" E; "fund: j fman molan" H (molan vistnok skrifseil). 57 fjell — dauðr: F (dog hann for sá); (ok tilf. I) fell sá þegar dauðr niðr A, E, H, I. er: F, E, H, I; mgl. A (þvor det foreg. enn [skrevet En] kunde opfattes i betydning af er). 58 á öxl: F, A, E, I; öxlina H. 58-59 ok klauf frá ofan: F, A, E; ok leysti frá búknnum I; svá at frá ofan tók H. 59-60 ok fjell — niðr: H; mgl. F, A, E, I.

dauðr niðr. í móti kára rjæð mörðr sigfússson ok 60
 sigurðr lambason ok lambi sigurðarson. hann
 hljóp at baki kára ok lagði til hans spjóti. kári
 fjeck sjet hann ok hljóp upp við lagit ok brá í
 sundr við fótunum. kom þá lagit í völlinn. enn
 kári hljóp á spjótskaptit ok braut í sundr. hann 65
 hafði spjót í annarri hendi enn í annarri sverð
 enn engan skjöld. hann lagði hinni hægri hendi
 til sigurðar lambasonar. kom lagit í brjóstit, ok
 gekk spjótit út um herðarnar. fjell hann þá ok
 var þegar dauðr. hinni vinstri hendi hjó hann til 70
 marðar sigfússsonar, ok kom á mjöðmina, ok tók
 hana í sundr ok svá hrygginn. fjell hann áfram
 ok þegar dauðr. eptir þat sneriz hann á hæli svá

60 rjæð: *F, A, E, I*; rez *H*. 60-61 mörðr — lambason: *H*; mörðr sigfússson ok sigmundr lambason *F, A, E*; granl gunnarsson ok sigfússsynir *I*. 62 kára: *F, E*; lánum *A, H, I*. spjóti: *F, A, E, I*; *mgł. II*. 63-64 fjeck — fótunum: *F*; gat seð hann ok hljóp upp vit lagit ok brá í sundr fótunum við *H*; fekk set hann ok hljóp upp í lopt (í lopt *mgł. A*) ok brá í sundr fótunum við, er hann lagði til hans (til hans *mgł. A*) *A, I*; sneriz á hæli undan *E*. 64 kom þá: *F*; ok kom *E*; kom *A, H, I*. enn (*foran kári*): *A, H, I*; "e" *F*; *mgł. E*. 65 hann: *F, A, H, I*; kári *E*. 66 í annarri sverð: *A*; annarri sverð *F*; sverð í annari *E, I*; sverð í annarri hendi *H*. 67 hinn hægri hendi: *F, A, E, I*; annarri hendi hinni hægri (*feilskr. hægri*) *H*. 68 sigurðar: *F, E, H*; sigmundar *A, I*. kom: *F, A, I*; ok kom *E, H, I*; *F, A, H*; á *I*; fyrri *E*. 69 gekk — herðarnar: *F, A, I*; gekk út í gegnum herðarnar *E*; ok svá út í millum herðanna *H*. 69-70 þá — dauðr: *F*; þegar dauðr niðr *E, H*; þegar dauðr *A, I*. 70-73 hinn — dauðr: *A* (*ðog hjó þor kom, samt uden sigfússsonar*), *I*; en hinn vinstri hendi hjó hann til marðar sigfússsonar, ok kom á mjöðmina, ok tók þar í sundr manninn *H*; annare hendi hjó hann til marðar sigfússsonar ok hjó á mjöðmina, ok tók hann þar í sundr *E*; *oversprunget í F*. 73 þat: *A, E, H, I*; *mgł. F* (*sikkert skriufetil*). á hæli: *F, A, H, I*; *mgł. E*. svá: *F, A*; *mgł. E, H, I*.

sem skaptkringla ok at lamba sigurðarsyni. enn
 75 hann fjekk þat eitt fangaráðit, at hann tók á rás
 undan. nú sneri þorgeirr í móti leiðólfi hinum
 sterka. ok hjó þar hvárr til annars jafnsnimma. ok
 varð svá mikit högg leiðólfs, at allt tók af skild-
 inum þat er nam. þorgeirr hafði höggvit tveim
 80 höndum með öxinni rimmugýgi. ok kom hin
 eptri hyrnan í skjöldinn, ok klofnaði hann í
 sundr. enn hin fremri hyrnan tók viðbeinat ok í
 sundr ok reist ofan í brjóstit á hol. kári kom
 at í því ok rak undan leiðólfi fótinn í miðju lær-
 85 inu. fjell leiðólfr þá ok var þegar dauðr. ketill
 ór mörk mælti 'renna munu vjer til hesta várra,
 'ok megu vjer ekki við haldaz fyrir ofreflismönnum
 þessum'. þeir runnu þá til hesta sinna ok hljópu
 á bak. þorgeirr mælti 'vill þú, at vit eltim þá?

74 skaptkringla: — "fkaptk'ngla" A, "fkap k'ngla" I, "fkaptrnkla
 (det tegn, der optager den plads, hvor ri skulde stå, ligner noget et
 v)" H, "fkap k'ngla" E, "fkapl kringla" F. sigurðarsyni: F, A, E,
 I; mgl. H. 75 hann — ráðit, at: F, A (dog -ráð for -ráðit), H
 (dog -ráðs for -ráðit), I (som H); mgl. E. 76 nú sneri þorgeirr F, A,
 I; þorgeirr sneri nú E; nú sneriz þorgeirr H. hinum: E, H; mgl.
 F, A, I. 77 þar: H; mgl. F, A, E, I. 78 svá — leiðólfs: F, E; svá
 mlkit högg leiðólfs hins sterka H; högg leiðólfs svá mlkit A, I. allt
 tók af: A, H, I; af tók F, E. 79 þat er nam: H, I; þat (þar E) er
 á kom F, A, E. 80 með: F, A, H, I; mgl. E. rimmugýgi: F, H;
 mgl. A, E, I. 82 sundr: F, A, E, I; sundr allr H. viðbeinat: A, H;
 "vber/ð" F, "við bein" E; viðbeinlt I. 82-83 ok í sundr: F, A; ok þar
 í sundr H; í sundr I; mgl. E. 83 á: F, A, I; ok á E; ok þar á H.
 83-84 kári — því: F, I; kári kom í því at A; í því kom kári at
 H; ok nú kom kári at í því E. 84 leiðólfi: F, E; hánun A, H, I.
 85 þá — dauðr: F; nú ok var dauðr þegar H; þá dauðr niðr E;
 þá dauðr I; dauðr A. 86 mælti: F, A, H, I; mælti þá E. vjer:
 F, A, I; ver nú E, H. 87 ok: F, E, H; mgl. A, I. 88 þeir — sinna:
 F; runnu þeir nú til hesta sinna E, H, I; renna þeir síðan til
 hestanna A. 89 þorgeirr mælti: F, A, E, H; þá mælti þorgeirr I.

‘ok munu vit enn geta drepit þá nakkvara’. ‘sá 90
 ‘ríðr síðast’ segir kári ‘at ek vil eigi drepa — enn
 þat er ketill ór mörk —; því at vit eigum systur
 ‘tvær, enn hánum hefir farit þó bezt í málum
 ‘várum áðr’. stigu þeir þá á hesta sína ok riðu
 þar til er þeir kvámu heim íholt. ljet þorgeirr 95
 þá bræðr sína fara austr í skóga; því at þeir áttu
 þar annat bú ok því at þorgeirr vildi eigi, at
 bræðr hans mætti kalla griðníðinga. hafði þór-
 geirr þar þá mannmart svá at aldri var þar færa
 vígra karla enn þrír tigr. var þar þá gleði mikil. 100
 þótti mönnum þorgeirr mjök hafa vaxit ok framit

90 enn — nakkvara: F, A (dog uden þá), H; en; drepit geta nokkra af þeim I; fá nokkura drepit enn af þeim E. 91 ríðr: F, A, H, I; ríðr nú E. segir kári: sál. (her) F; medens H sætter disse ord efter drepa; I har "kari tvær." og E kári mætti foran replikken; mgl. A. at (foran ek): F; er A, E, H, I. 92 þat: F, E, I; þar A, H. 92-98 systur tvær: F, A, E, H; tvær systur I. 93 hánum: F, A, H, I; "hinn" (= hann, hvis det ikke er skrivfeil for "hinn") E. 93-94 farit — áðr: F; þó farit bezt í málum vorum áðr E; þó áðr bezt farit í málum vorum I; farit bezt í málunum áðr A; bezt manna farit áðr í málum várum H. 94 stigu — sína: F, A (dog uden þá), E, I; síðan stiga (snarere end stigu) þeir á bak hestum sínum H. 95 þar — heim: F, A, I (dog uden heim); þeir nú unz þeir kóinu H; heim E. 95-96 ljet þorgeirr þá: F, A, E, I; þorgeirr let H. 96 bræðr sína fara: F, A, I; fara bræðr sína E; bræðr sína fara með ser H(!). skóga: F (feilskr. "ro'ga"), A, H, I; "holt skoga" E(!). 96-97 því at — því at: F, E (dog uden ok), I (som E); því at þeir áttu þar annan búnað H; — áttu þeir þar annat bútt — því at A. 98 mætti — -níðinga: F, E; værl kallader griðníðingar A, H, I. 98-100 hafði — tigr: F; þorgeirr hafði þá mannmart í holte ok hafði aldri færa enn xxx manns E; þeir höfðu þá með ser mart manna svá at aldregi var þar færa vígra (feilskr. vígrða) karla en xxx H; höfðu þeir þá með ser mart manna svá (skrevet to gange) at aldri var þar færa manna vígra en xxx A; höfðu þeir þar margt manna svo at aldri vóru þar færri enn xxx vígra manna I. 100 var þar: F, A, E; þar var H; var þar ok I. 101-103 þorgeirr — kvámu: 53

sik ok báðir þeir kári. höfðu menn í minnum mjök eptirreið þeira, er þeir riðu tveir at fimmtán mönnum ok drápu þá fimm enn renndu þeim 105 tíu, er undan kvámu. — nú er frá þeim katli at segja, at þeir riðu sem mest máttu þeir til þess er þeir kvámu heim til svínafells ok sögðu sínar farar eigi sljettar. flosi kvað slíks at ván 'ok er yðr þetta viðvörun' segir hann 'skuluð jer 110 'nú aldri svá fara síðan'. flosi var allra manna glaðastr ok beztr heima at hitta. ok er svá sagt, at hánnum hafi flestir hlutir höfðingligast gefnir verit. var hann nú heima um sumarit ok svá um vetrinn. enn um vetrinn eptir jól kom hallr

F; þorgeirr mjög hafa framíð sig ok þeir kári báðir. höfðu þat (þar?) ok margir mjög í minnum — eptirreið þeirra, er þeir riðu lj einir at fimmtán mönnum ok drápu v en renndu x þeim er undan kómuz H; þorgeirr hafa framit sik mjög (for hafa — mjög har I mjök framit hafa sik) í þessu ok báðir þeir kári. höfðu menn mjög at minnum eptirreið þeira, er þeir riðu lj einir at xv mönnum ok drápu þá (mgl. I) v en renndu þeim er undan kómuz A, I; þeir mikit afreksverk unnt hafa, er þeir höfðu drepit v menn enn rennt x E. 105-106 frá — segja: A (at skrevet to gange); frá (gletit í F) katli at segja F, E; (at gletit) segja frá katli H; þar frá at segja I. 109 at þeir — máttu þeir: F, H, I; er þeir riðu sem þeir máttu A; at þeir fara sem mest megu þeir E. 106-107 til — heim: F, E (dog uden heim); þar til er þeir kómu (koma H) A, H; þar til at þeir kómu austr I. 107 sögðu: F, A, E; ".f." I; segja H. 108 slíks at: F, A, I; slíks E; þeim slíks H. 109 yðr: A, H, I; mgl. F, E. segir hann: sál. (verbet forkortet .f.) F, A, E; mgl. H, I. 109-110 skuluð jer nú: F, A, E; ok skulu þer nú H (der i övrigt udelader det følgende aldri); skulu þer I. 110 svá fara: F, E, H, I; fara svá A. 111 glaðastr: F, A, E, I; "godlatnaztr (lídt utydeligt, især t og n)" H. er svá sagt: F, A, E, I; hefr svá sagt verit H. 112 flestir: F, A, E, H; flestir allir I. höfðingligast: F, A, H, I; höfðingligastir E. 113 nú: E, H; mgl. F, A, I. svá: F, A, H, I; mgl. E. 114 enn — jól: F, E (dog uden enn), H; en eplir jól um vetrinn A; eptir jól I. 114-115 kom — austan: F, A, E (kom skr. to gange),

af síðu austan ok kofr son hans. flosi varð 115
 feginn kvámu hans. töluðu þeir opt um mála-
 ferlin. sagði flosi, at þeir höfðu mikit afhröð nú
 goldit þegar. hallr kvaðz nærgætr orðit hafa
 málum þeira. flosi spurði hann þá ráðs, hvat
 hánun þætti þá líkast. hallr svarar þat legg ek 120
 'til ráðs, at þú sættiz við þorgeir ef kostur er.
 'ok mun hann þó vera vandr at allri sætt'. 'ætla
 'þú þá munu lokit vígunum?' segir flosi. 'eigi
 'ætla ek þat' segir hallr 'enn við færi er þá um
 'at eiga er við kára er einn. enn ef þú sættiz 125
 'eigi við þorgeir, þá verðr þat þinn bani'. 'hverja
 'sætt skulu vjer bjóða hánun?' segir flosi. 'hörð

I; kómu austan hallr af síðu H. 115 ok — hans: F, A, H, I; við nokkura menn E. 116 kvámu hans: F, E, H; hans kvámu A, I. töluðu þeir opt: F, I; töluðu þeir jafnann E; ok töluðu þeir (mgl. A) opt A, H. 116-117 málaferlin: F, A; málafelli þessi H; málaferli þau sem þá höfðu gerzt E; málaferli sín I. 117-118 sagði — þegar: I ('h. mik af [fi ét tegn] 'að' for höfðu mikit afhröð); sagði flosi halli, at þeir höfðu mikil "afroð" goldit þegar H; "f." flosi nú, at þeir hefði "mik afroð" goldit þegar F; segir flosi, at þeir höfðu nú mikit "afroð" goldit A; mgl. E. 118-119 kvaðz — þeira: F, A, I; kvazt þeim nærgætr orðit hafa ok svá málafellum þeirra H; kvað nærre því farit hafa, sem hann gat til E. 119 spurði — ráðs: F, A, I; spyrr hann þá ráðs H; spurði þá hall E. 120 þá líkast: F; líkast A, H; líklegast I; ráðligast E. 121 ráðs: F, A, H, I; mgl. E. at þú — kostur er: F, H; attú sættiz við þorgeir, ef þess er kostur E; at sættaz við þorgeir ef kostur er A; at sættast, ef þess er kostur, við þorgeir I. 122 vera — sætt: F, E, H (dog uden vera); at allri sætt vera vandr A, I. 123 munu — flosi: F (dog uden munu), A, E (som F) I (dog "lok' m" for munu lokit); segir flosi 'at þá mun lokit vígunum H. 124 segir (foran hallr): — "f." F, A, E, I; sagði H. 124-125 um at eiga: F, E, H, I; at eiga um A. 125 er við kára: H; ef kárl F, A, E, I. 126 þat: F, A, E, I; hann H. 127 vjer: A, E, I; vlt F (forkortet v), H (forkortet v [² lídt utydeligt]). bjóða hánun: F, A, E, H; honun bjóða I. segir flosi: sál. (verbet forkortet .f.) F, A, H, I; hvorimod E sætter flosi (verbet glemt) foran replikken.

‘mun yðr sú þykkja’ segir hallr ‘er hann mun
 þiggja. Því at eins mun hann sættaz vilja, nema
 130 ‘hann gjaldi ekki fyri þat er hann hefir afgört
 ‘enn taki bætr fyri njál ok sonu hans at sínum
 ‘þriðjungi’. ‘hörð sætt er þat’ segir flosi. ‘ekki
 ‘er þjer sjá sætt hörð’ segir hallr ‘því at þú átt
 ‘ekki vígsmál eptir sigfússsonu — ok eigu bræðr
 135 þeira vígsmál eptir þá enn hámundr hinn halti-
 ‘eptir son sinn. enn þú munt nú ná sættum
 ‘við þórgeir; því at ek mun ríða til með þjer, ok
 ‘mun þórgeirr mjer nökkurnig vel taka. enn
 ‘engi þeira er mál þessi eigu munu þora at sitja
 140 ‘at búum sínum í fljótshlíð, ef þeir eru útan

128 yðr: F, A, E, I; þer H. segir hallr: *sál. (verbet forkortet .i.)* F, E, I;
 ”.L. h.“ A; kvað hallr H. 129 eins: F, A, H, I; ”einso“ (*formodentlig ved
 voklen imellem eins og eino*) E. vilja: F, A, E, I; vilja“ s. hallr
 H. 130 þat er — afgört: F, A, I; þat er hann hefir áðr afgjört H;
 þá menn, er nú hefir hann vegit E. 131 taki bætr fyri: F, A, E, I;
 taka bætr efter H. 131-132 sínum þriðjungi: F, A, E, H; þriðjungi
 sínum I. 132 sætt er þat: F, E; sætt er þessi A; er þessi sætt I;
 er þá sætt H. flosi: F, A, E, H; hann I. 133 þjer sjá sætt: F, A,
 I; þjer hún E; sjá sætt H. átt: F, A, H, I; áttir E. 134 sigfússsonu:
 F, E, H, I; *udeglegt i A.* 134-135 ok eigu — þá: F, H (*bræðr dog
 udeglegt*); eiga bræðr þeira mál eptir þá A, I; ok eigu þat bræðr
 þeirra E. 135 enu: F, A, E, I; *agl. H.* hinn: H; *agl. F, A, E, I.*
 136 son sinn: F, A, E, H; sigmund I(?). ná sættum: F, A,
 E, I; ”fættv (!) taka“ H(!). 137 því — þjer: F, A, H (*dog et for-
 kortet þat for því at, samt skal for mun*), I; var nú sent eftir sig-
 fússsonum (*var — -sonum indkommet ved feilskrift*) því at eg mun
 nú (*her indskydes ”na“, men er igen overstreget*) ríða til með þeim E(!).
 138 ok mun — taka: F (*nökkurnig skrevet n̄knig*), A (*dog ”vel noekurn-
 in“ for nökkurnig vel*), H (*dog ”nökkunnign“ for nökkurnig*), I (*nökk-
 urnig skrevet nokurnig*); *agl. E.* enn: F, A, E, H; *agl. I.* 139 er
 — eigu: F, A, H, I; sigfússsona E. munu: F, A; ”m“ (*der både kan læses
 mun og munu*) E, I; munu eigi (!) H. 140 at (*foran búum*): A, H,
 I; í F, E. í fljótshlíð: F, A, H, I; *agl. E.* 140-141 útan sætta: F,
 A, I; utan sátta H; eigi (*skrevet e, men næsten helt borte*) sáttir

‘sætta; því at þat verðr þeira bani. ok er þat
 ‘at vánum við skaplyndi þorgeirs’. var nú sent
 eptir sigfússonum, ok báru þeir þetta mál upp
 við þá. ok lauk svá þeira ræðum af fortölum
 halls, at þeim þótti svá allt sem hann talaði um 145
 fyri þeim ok vildu gjarna sættaz. grani gunnars-
 son mælti ok gunnarr lambason ‘sjálfrátt er oss,
 ‘ef kári er einn eptir, at hann sje eigi úbræddari
 ‘við oss enn vjer við hann’. ‘ekki er svá at mæla’
 segir hallr ‘mun yðr verða sárkeypt við hann, ok 150
 ‘munuð jer mikit afhroð gjalda áðr enn lýkr með
 ‘yðr’. síðan hættu þeir talinu.

147. Hallr af síðu ok kolr son hans ok
 þeir sex saman riðu vestr yfir lómagnúpsand

við (forkortet $\frac{1}{2}$ [men kun en del af v er tilbage]) þorgeir E. 141-142 því
 — þorgeirs: F, A, H, I; mgl. E. 142 var nú: F, E, H; nú var A, I
 143-144 ok báru — þá: F; ok (mgl. A, H) báru þeir (nú tilf. H)
 þetta mál upp (mgl. H, I) fyri þá A, H, I; ok tjáði hallr þetta mál
 fyri þeim E. 144-145 lauk — halls: F, A, H (dog "ræðv" for ræð-
 um, samt at for af), I (dog uden þeira ræðum); "kō s^o (begge ord
 beskadigede)" E. 145-146 þótti — þeim: F, A (dog hallr for hann),
 H (dog mælti for talaði um), I (dog "allt f. [I] hallr" for svá —
 hann); "leiz þta est þ¹ ā. hall." E(I). 146-147 grani — lambason:
 F, A; grani gunnarsson ok gunnarr lambason H (verbet udeylemt);
 grani gunnarsson ok gunnarr lambason mæltu I; "þa. ml'v þz
 gsane. G. f. z gvú lamba .ff. [I]" E (til dels beskadiget og nær ved at
 smuldre bort). 148 eigi (efter sje): F, E, I; mgl. A, H. 149 vjer: F, E,
 H, I; ver erom A. svá at mæla: F, A, E (at feilskrevet a), I; slíkt
 at tala (ta næsten udslettet) H. 150 segir hallr: F, A, E, I; mgl. H.
 mun — hann: A, H (dog ok mun for mun, samt [feilagtig] "farklypt"
 for sárkeypt); ok mun sárkeypt "v" | oo "a $\frac{1}{2}$ († næsten helt borte) h"
 E; ok mun verða sárkeypt við hann at eiga F; "taarkeyt" mun
 yðr verða við kára I. ok: A, H, I; mgl. F, E. 151 mikit: A, H;
 "mik" F, E, I. afhroð: — "alhroð (af i ét tegn)" I, "afroð" A, "afroð"
 E og H; "afroð" F. enn: E, I; mgl. F, A, H. 152 síðan — talinu:
 F, H, I; síðan hættu þeir tali sínu A; hættu þeir nú talinu E.

147. 1-2 af síðu — -sand: F (dog vij for sex), A (dog um for
 yfir), H (dog uden vestr), I (som A); riðu nú vestr um sand við vi.

ok svá vestr yfir arnarstakksheiði ok ljettu eigi
 fyrr enn þeir kvámu í mýdal. þar spurðu þeir
 5 at, hvárt þórgeirr myndi heima í holti. enn þeim
 var sagt, at hann myndi heima vera. hallr var
 spurðr, hvert hann ætlaði at fara. enn hann kvaðz
 þangat ætla í holt. þeir kváðu hann með nökkuru
 góðu fara mundu. dvaldiz hallr þar nakkvara
 10 stund — ok áðu. eptir þat tóku þeir hesta sína ok
 riðu á sólheima um kveldit ok váru þar um nótt-
 ina. enn um daginn eptir riðu þeir í holt. þór-
 geirr var úti ok svá kári ok menn þeira; því at
 þeir kenndu ferð halls. hann reið í blári kápu
 15 ok hafði lítla öxi silfrrekna í hendi. enn er
 þeir kvámu í túnit, þá gekk þórgeirr í móti þeim
 ok tók hall af baki, ok minntuz þeir kári báðir

---

mann *E.* ³⁻¹² for yfir — nóttina *har E* sem leið liggir þar til
 er hann kemr til sólhelma ok er þar um nóttina. menn spurðu
 hall, hvert hann ætlaði. en hann kvez ætla í holt at finna
 þorgeir. þeir sögðu hann mundu hafa gott erindi. ⁴⁻⁶ þar — vera:
F; spurðu þeir þar at, hvárt þórgeirr mundi heima vera í holti,
 en þeir sögðu, at hann var heima *A, I*; ok spurðu þeir þat þar, at
 þorgeirr var heima í holti *H*. ⁶⁻⁷ hallr — fara: *H* (*dog uden at*
fara); þeir spurðu, hvert hallr ætlaði at fara *F*; ok spurðu, hvert
 hallr (*hann I*) skyldi ríða *A, I*. ⁷⁻⁸ enn — holt: *H*; 'þangat í holt'
 s. hann (*þeir I*) *F, A, I*. ⁸ kváðu: *H, I*; sögðu *F, A*. ⁸⁻⁹ með —
 mundu: *H*; mundu hafa gott eyrlendi *F, A, I*. ⁹ dvaldiz hallr: *A,*
I; dvaldiz hann *F*; hann dvaldiz *H*. ¹⁰ ok áðu: *F, I*; ok áðu þar
A; *mgk. H*. ¹¹ um kveidit: *F, H*; *mgk. A, I*. ¹² enn — eptir: *F*;
 annan dag eptir *A, H, I*; eftir um daginn *E*. ¹³ úti ok svá: *F, A,*
E, H; þar ok þeir *I*. ¹³⁻¹⁴ því — halls: *F*; þeir kenndu ferð halls
E; þeir kenndu hall *H*; ok kenndu (þegar *tílf. I*) hall *A, I*. ¹⁵ lítla
 — hendi: *F*; lítla exi í hendi silfrrekna (*feilskr. hír rekna A*) *A, I*;
 öx(?) í hendi lítla silfrrekna ("silfrrekna") *H*; í hendi lítla öxi silfr-
 rekna *E*. ¹⁵⁻¹⁷ enn — hall: *A* (*dog-tún for túnit*), *I*; en er þeir
 kómu í túnit, þá (*mgk. F*) gekk þórgeirr í móti hánnum ok tók hann
F, H; þorgeirr gekk á móte halli ok tók hann *E*. ¹⁷⁻¹⁸ kári báðir

við hann ok leiddu hann í milli sín í stofu ok settu hann á pall í háseti ok spurðu hann margra tíðenda. var hann þar um nóttina. um morgininn 20 eftir vakti hallr til máls við þorgeir, ef hann vildi sættaz, ok sagði, hverjar sættir þeir buðu hánum, ok talaði þar um mörgum orðum fögrum ok góðgjarnligum. þorgeirr svarar 'kunnigt má þjer þat vera, at ek vilda engum sættum taka 25 'við brennumenn'. 'allt var þat annat mál' segir hallr 'jer váruð þá vígreiðir. hafið jer nú ok 'mikít at gört um mannaþráp síðan'. 'svá mun 'yðr þykkja' segir þorgeirr 'enn hverja sætt þjóðið 'jer kára?' 'boðin mun hánum sættin sú er sæmi- 30 'lig er' segir hallr 'ef hann vill sættaz'. kári

við hafn: *F, E* (*dog uden kári*); kári við hann báðir *H*; kári ok þorgeirr báðer við hall *A*; þorgeirr ok kári við hall báðir *I*. 18 í milli sín í stofu: *A*; í millum sín í stofu *I*; í stofu í milli sín *H*; í milli sín í stofu inn *F*; inn í millum sín inn í stofuna *E*. 18-19 ok — háseti: *F, I*; ok settu hann á pall í milli sín í háseti *H*; ok settu hann í háseti *A*; *mgl. E*. 20 var hann þar: *F, A, I*; hann var þar (*mgl. H*) *E, H*. um (*foran morg.*): *F, A, E, I*; en um *H*. 21 eftir: *F, A, H, I*; *mgl. E*. vakti: *F, A, E, H*; vekt *I*. máls: *A, H, I*; *mgl. F, E*. 21-22 ef — sættaz: *H*; um sættina *F, E*; ok leitaðe (*leitar I*) um sættir *A, I*. 22 ok sagði: *F, H* (*dog uden ok*); ok "f." *E, I*; ok segir *A*. sættir: *A, H, I*; *mgl. F, E*. buðu: *F, A, H, I*; byði *E*. 23 orðum fögrum: *A*; fögrum orðum *F, E, H, I*. 24 góðgjarnligum: *F, A, E, I*; guðrettligum *H*. 24-25 má — vera: *F, E*; mun þer þat (*mgl. A*) vera *A, I*; "v" þ" *H*. 25-26 eugum — -menn: *F, A, H, I* (*sáttum for sættum*); eigi sættaz við brennumenn í sumar *E*. 26-27 'allt — hallr: *F*; 'allt var þat annat' s. hallr *A, H, I*; hallr "f." 'allt var þat annat *E*. 27 jer váruð þá: *F, E*; váro þer þá *A, I*; er þer váruð *H*. hafið jer nú ok: *F, A, H, I*; en þjer hafið nú *E*. 28 at — síðan: *F* (*dog "m" for manna-*), *A* (*manna- forkortet m*), *I* (*som A*); at gert um "míðrap" *E*; afgjört við þá síðan um mannaþráp *H*. 28-29 mun yðr þykkja: *F, E, H*; er þat *A*; er *I*. 29 segir: — "f." *F, A, E, I*; kvað *H*. 30 kára?: *F, E, H, I*; kára? s. hann *A*. 30-31 'boðin — hallr: *F*; 'boðin mun hánum sættin' s.

mælti þess vil ek biðja þik, þórgeirr vinr, at þú
 'sættiz; því at þinn hlutr má ekki verða betri
 'enn góðr'. 'illt þykki mjer at sættaz ok skiljaz
 35 'við þik, nema þú takir slíka sætt, sem ek tek'
 segir þórgeirr. 'eigi vil ek þat' segir kári 'at
 'sættaz. enn þó kalla ek nú, at vit hafim hefnt
 'brennunnar. enn sonar míns kalla ek vera úhefnt.
 'ok ætla ek mjer einum þat at hefna hans slíkt
 40 'sem ek fæ at gört'. enn þórgeirr vildi eigi fyrr
 sættaz enn kári sagði á úsátt sína, ef hann sættiz
 eigi. handsalaði þórgeirr þá grið flosa ok hans
 mönnum til sáttarfundarins. enn hallr seldi önnur
 í móti, er hann hafði tekit af flosa ok sigfússsonum.
 45 enn áðr þeir skilduz, gaf þórgeirr halli gullhring

---

hallr 'sú er sámillig er H; hallr svarar ("f.v." E, "f.v." I) 'boðin mun honum sættin sú er (sem I) sámillig er E, I; 'boðin mun hánnum vera sættin sámillig A. 32 mælti: F; mælti þá A, H, I; "f. v." E (skrifseil for "f.v."). vil — þik: F, A, I; vil eg þig biðja E; bið ek þig H. vinr: A, H; mgl. F, E, I. 33 hlutr: F, A, H, I; hlute E. 34 sættaz ok: F, A, H, I; mgl. E. 35 nema — tek: F (dog uden tek), A, H (dog vilir taka for takir), I; mgl. E. 36 segir þórgeirr: sáð (efter replikken) F, E; medens H sætter disse ord efter þik, men I har "h" ["v"] foran replikken; mgl. A. 36-37 'eigi — sættaz: F, A (dog uden segir kári); 'eigi vil (mun E) ek sættaz' segir kári E, H; kári "f.v." 'eigi vil ek at svá orðnu sættaz I. 37 þó — nú: A, I; þó kalla ek F, E; kalla ek nú H. at — hefnt: F, A, H; okkur hafa hefnt E; at hefnt se I. 38 brennunnar: F, E, H, I; "brennu" A. kalla — úhefnt: F, A, I; kalla ek óhefnt vera H; er óhefnt E. 39 einum — hans: H; einum þat I; þat einum F, A, E. 39-40 slíkt — fæ: F, H, I; slíkt sem ek get A; hvat sem eg get E. 40-41 enn — sættaz: F, A, H, I; eigi vildi þórgeirr sættaz fyrr E. 41 sagði — sína: F, H; sagði úsátt sína á A, I; "f. ofætt sína og vinfegi v" h" E(I). 42 handsalaði: F, A, H, I; "h"lagðr" E. grið flosa: A, I; flosa grið F, E, H. 43 sáttarfundarins: F, A, H; sættarfundarins I; sáttarfundar E. seldi: A, I; mgl. F, E, H. önnur: F, A, E, I; önnur grið H. 44 í: F, A, H, I; á E. er — -sonum: F, A, H; fyrri hönd flosa ok sigfússsona I; mgl. E. 45 skilduz: F, E,

ok skarlatsskikkju enn kári silfrmen — ok váru á gullkrossar þrír. hallr þakkaði þeim vel gjafarnar ok reið í braut með hinni mestu sæmð ok ljetti eigi fyrr enn hann kom til svínafells. tók flosi vel við hánum. hallr sagði flosa allt frá 50 erendum sínum ok svá frá viðræðum þeira þórgeirs ok svá þat, at þórgeirr vildi eigi fyrr sættaz, enn kári gekk at ok bað hann ok sagði úsátt sína á, ef hann sættiz eigi — enn kári vildi þó eigi sættaz. flosi mælti 'fám mönnum er kári líkr. 55 'ok þann veg vilda ek helzt skapfarinn vera sem 'hann er'. þeir hallr dvölduz þar nakkvara hríð. síðan riðu þeir vestr at ákvedinni stundu til sáttarfundarins — ok funduz at höfðabrekku, sem

---

H; skildu *A*; skildi *I*. 46 skarlatss-: — "skarlatz" *A*, "fkarlax" *F*, "fcallax" *H* og *I*; *mgk. E.* enn kári: *F, E, H, I*; ok kári gaf hánum *A*. 47 váru: *F, A, H, I*; *mgk. E.* þrír: *A* ("þrír"), *E* ("þrír"), *H* ("þrír"), *I* ("þrír"); "nu eller nu" *F* (men man synes at have villet udskrive det sidste taltegn). hallr — vel: *F, H*; þakkaði hallr þeim vel (*mgk. I*) *A, I*; hallr þakkaði vel *E*. 48 á: *F, A, E, H*; á *I*. með hinn: *F, H, I*; við ena *A, E*. 49 ok ljetti: *A, E, H, I*; letti hann *F*. 50 tók — hánum: *F, H*; flosi tók vel við honum *I*; flosi tók við honum vel *E*; ok tók flosi vel við hälli *A*. hallr sagði flosa: *F, E*; ok sagði hallr honum *I*; hann sagði flosa *H*; sagði hann flosa *A*. 50-51 allt frá erendum: *F, A, H, I*; frá ferðum *E*. 51-52 ok svá — þórgeirs: *F, H*; ok svá (*mgk. A*) frá viðræðu þeira *A, I*; *mgk. E.* 52 þat: *F, E*; frá því *A*; *mgk. H, I.* fyrr sættaz: *F, H*; sættaz fyrr *A, E, I*. 53-54 gekk — á: *A*; gekk at ok s. á ósætt sína *I*; sagði á úsátt sína *F, H*; s. á reiði sína *E*. 54-55 ef — sættaz: *F, H* (dog uden þó); ef hann sættiz eigi. en kári vildi ekki í sættir ganga *A, I*; *mgk. E.* 55 mælti: *F, A, H, I*; "fá." *E*. 56 ok: *F, A, E, H*; *mgk. I.* skapfarinn vera: *F, A, I*; vera skapfarinn *H*; skapti farinn *E*. 56-57 sem hann er: *F, A, E*; sem hann er' s. flosi *I*; *mgk. H.* 57 þeir hallr dvölduz: *F, E, H, I*; hallr dvaldiz *A*. nakkvara: *F, A, H, I*; um *E*. 58 vestr: *F* ("vest"), *A, E, I*; aprt *II*. 58-59 at — at: *F, A, H* (dog funduz þeir þar for funduz), *I* (dog "akvönuv[?] tím" for ákvedinni stundu); til sættar-

- 60 mælt hafði verið með þeim. kom þórgeirr þá til móts við þá vestan at. töluðu þeir þá um sætt sína. gekk þat allt eftir því sem hiallr hafði sagt. þórgeirr sagði þeim fyri sættirnar, at kári skyldi vera með hánum jafnan er hann vildi 'skulu hvár-
 65 'igir öðrum þar illt gera at heima mínu. ek 'vil ok ekki eiga at heimta at sjerhverjum þeira '— ok vil ek, at þú, flosi, varðir einn við mik 'enn heimtir at sveitungum þínum. ok vil ek, 'at sú gerð haldiz öll, er gör var á þingi um
 70 'brennuna. vil ek, flosi, at þú gjaldir mjer þriðjung 'minn úskerðan'. flosi gekk skjótt at þessu öllu. þórgeirr gaf hvártki upp útanferðir nje hjeraðsektir.

fundarins at ákveðnu til E. 60 með þeim: F, A, I; *agl.* E, H. 60-61 kom — at: A; *agl.* F, E, H, I. 61 töluðu: F, A, H, I; ok töluðu E. 61-62 sætt sína: F, A; sátt sína H; sættir sínar E, I. 62 þat allt: A, E, I; þá allt F; þeim H. 63 þeim: A, H, I; *agl.* F, E. sættirnar: A, I; sættina F; sættinne E; "fegtina" (?) H. 64 vera — jafnan: H, I; vera með hánum ávallt A; þar vera jafnan F, E. er: A, E, I; ef F, H. 64-65 'skulu — mínu: F; 'skulu þer hvárigir öðrum illt gera at helma mínu A; 'skulu þer ok hvárigir öðrum illt gjöra at heimill hans H; ok skyldu þar hvárigir öðrum mejn gera heima E. 65-66 ek — ekki: F, H; vil eg ekki' s. þórgeirr E; en ek vil ekki A; enn ekki vil ek I. 66 eiga — þeira: F; at serhverjum þeirra heimta elga H; heimta fe þetta at sjerhverjum þeirra E; elga at heimta at serhverjum yðrum A; elga at serhverjum yðrum I. 67 ok vil — mik: H; vil ek, at þú varðir einn við mik, flosi, A, I; vil eg (for vil eg har F ek vill), at flosi einn varði við mik F, E. 68 heimtir — þínum: A, I; þú heimtir at sveitungum (skrevet furtungum) þínum H; hann heimti at sveitungum sínum F, E. ok vil ek: F, H, I; eg vil ok E; ek vil A. 69 haldiz öll: F, A, H; öll haldiz I; haldiz E. gör var á þingi: F, E; á þingi var gjör A, H, I. 70 flosi, at þú: F, E; at þú, flosi, H; at þú A, I. 71 úskerðan: F, E; *agl.* A, H, I. 72 útan- — -sektir: F, A (dog heraðs- for hjerað-), E (dog "heraðs" for hjerað-), I; heraðsektir ne utanferðir H.

nú riðu þeir flosi ok hallr austr heim. hallr mælti til flosa 'efn þú vel, mágr, sætt þessa bæði 'útanferð þína ok suðrgönguna ok ljegjöld. munt 75 þú þá þykkja röskr maðr, þó at þú hafir ratat í 'stórvirki þetta, ef þú innir röskliga af hendi alla 'hluti'. flosi kvaðz svá skyldu gera. reið hallr nú heim austr. enn flosi reið heim til svínafells ok var nú heima um hrið. 80

148. Þorgeirr skorargeirr reið heim af sáttarfundinum. kári spurði, hvárt saman gengi sættin. Þorgeirr sagði, at þeir váru sáttir at fullu. kári tók hest sinn ok vildi í braut ríða. 'eigi þarft

73 nú — heim: F, E (dog uden helm); riðu þeir flosi ok hallr nú (þá A, I) austr apr (mgl. A, H) A, H, I. 74 mælti: A, H, I; mælti þá F, E. vel: F, A, H, I; nú vel E. þessa: F, A, E, I; þína H. 75 útanferð þína: F, A, E, I; útanferðir H. suðrgönguna: F; suðrgöngu A, E, H, I. 76 röskr: F ('ravkr [av i dt tegn]) — vistnok blot skrifteit, A, H; hraustr E; mikill I. ratat: F, E, H; hlitt A, I. 77 stórvirki: F, E, H; stórraði A, I. 77-78 röskliga — hluti: F, A (dog höndum for hendi), E; alla hluti vel af höndum I; röskliga af hendi sætt þessa H. 78 kvaðz — gera: A (kvaðz forkortet $\frac{5}{6}$); kvez svá gera skyldu I; kvað ('f. E) svá vera skyldu E, H; kvað svá vera skyldu vera F(!). 78-79 nú heim austr: F, E; nú austr heim H; heim austr A; allt austr heim I. 79 enn — svínafells: F, A, H, I; mgl. E. 79-80 ok — hrið: H; var flosi nú heima um hrið I; ok var heima síðan F; mgl. A, E.

148. 1-2 Þorgeirr — -fundinum: F, H (dog reið nú for reið); Þorgeirr reið heim af sættarfundinum E; Þar (skrevet Þer A) er nú til máls ('mal' I) at taka, er Þorgeirr reið heim (mgl. I) frá sættargerðinni A, I. 2 spurði: F, E; "þ." I; spurði þá A; "þvi (den nederste del af p borte — også imellem dette ord og det følgende synes noget udsløttet) nv" H (hvor der kan have stået spyrr nú). gengi: F, A, E, I; "figt (li uforneligt)" H. 3 sagði — fullu: sál (sagði forkortet .f) F, I; "at þ: v m; ollu" A (!); kvað þá alsáttum sáttu (alle bogstaverne meget beskadigede) H; kvað svo vera E. 3-4 kári — braut ríða: F, H (dog tók þá [begge ord meget beskadigede] for tók); þá tók kári hest sinn ok ætlaði á brutt E; kári vildi þá taka (láta tilf. I) hest sinn ok ríða í brot A, I.

5 'þú í braut at riða' segir þórgeirr 'fyri því at þat
 'var skilit í sætt vára, at þú skyldir hjer vera
 jafnan hvern tíma er þú vildir'. kári mælti 'ekki
 'skal svá vera, mágr; því at þegar ef ek veg víg
 'nakkvart þá munu þeir þat mæla, at þú sjer í
 10 'ráðum með mjer — ok vil ek þat eigi. enn þat
 'vil ek, at þú takir við handsölum á fje mínu ok
 'eignir ykkr helgu njálsdóttur konu minni ok
 'dætrum mínum. mun þat þá ekki upp tekit af
 'þeim sökudólgum mínum'. þórgeirr játaði því
 15 sem kári vildi beitt hafa. tók þórgeirr þá handsöl-
 um á fje kára. síðan reið kári í braut. hann
 hafði hesta tvá ok vápn sín ok klæði ok nakkvart
 lausafje í gulli ok silfri. kári reið nú vestr fyri

---

5 í (efter þú): F, A, II, I; mgl. E. segir þórgeirr: sál. (verbet forkortet f., men næsten udslettet i H) F, II; hvorimod A, E, I sætte þórgeirr mælti foran replikken. fyri: F, A, H; mgl. E, I. 6 vára: F, A; várri E, H, I. 6-7 hjer vera jafnan: F, A, H (jafnan udslettet), I; jafnan hjer vera E. 7 hvern tíma: sál. A (skrevet som ét ord); mgl. F, E, II, I. kári mælti: F, E, II, I; hvorimod A sætter s. hann efter mágr. 8 þegar ef: F, II (ef næsten helt udslettet); þegar E; ef I; mgl. A (sikkert skrivefeil) veg: F, A (g lidt forskrevet, som om man havde tænkt på k), E, H; vek I. 9 nakkvart: — "nakk" F, "nockut" A; "nockv" (?) E; "nokkvrr (snarere end nokkvrt)" H; "nockr" I. mæla: F, E, I; þegar mæla A; ætla ok mæla H. 10 ok — eigi: F, A, H; ok vil ek þat því eigi I; mgl. E. 10-11 enn — ek: F, E, H; en nú vil ek A; vil ek heldr I. 11 við: F, A, H; mgl. E, I. 12 eignir: F, A, H, I; eignid E. ykk: F, E, H; þer ok ykk I; þer ok A. njáls- — minni: F, A, E, I; konu minni njálsdóttur H. 13 mínum: F, A, E, H; okkrum I. þá ekki: F, E, H; þá ekki vera I; ekki vera A. 14 þeim: F, A, I; mgl. E, II. mínum: F, E, H; várum A, I. játaði: F, E; játtí A, II, I. 14-15 því — hafa: F, A, H; því I; þessu E. 15 tók þórgeirr þá: F, I; tók þórgeirr þá við H; þá tók þórgeirr A; ok tók E. 16 kári: F, A, H, I; hann E. hann: F, E, H; ok A, I. 17 ok vápn sín ok klæði: F, A, H, I; klæði sín ok vopn E. 18 lausafje: F, A, H, I; mgl. E. kári reið: F, E, H; kári riðr I; hann reið A.

seljalandsmúla ok upp með markarfljóti ok svá
 upp í þórsörk. þar eru þrír bæir, er í örök 20
 heita allir. á miðbænum bjó sá maðr, er björnu
 hjét ok var kallaðr björn hvíti. hann var kaðals-
 -son bjálfasonar. bjálfi hafði verit leysiugi ásgerðar
 móður njáls ok holtapóris. björn átti þá konu,
 er valgerðr hjét. hön var þórbrands-dóttir ás- 25
 brandssonar. móðir hennar hjét guðlaug. hön
 var systir hámundar föður gunnars at hlðarenda.
 hön var gefin til fjár birni. ok unni hön hánum
 ekki mikit, enn þó áttu þau börn saman. þau
 áttu gnóttir í bú. björn var maðr sjálfhælinn. 30
 enn húsfreyju hans þótti þat illt. hann var skyggn
 ok skjótr á fæti. þangat kom kári til gistingar.
 ok tóku þau við hánum báðum höndum. var
 hann þar um nóttina. um morgunina töluðuz þeir
 við. kári mælti til bjarnar þat vilda ek, at 35

¹⁹ selja-: F, A, E, I; *mgł. II.* ²⁰⁻²¹ er — allir: F, E; er í örök heita A, I; ok heita í örök allir H. ²¹⁻²² björn hjét: F, E, H, I; het björn A. ²² hvíti: F, A, E, I; hinn hvít H. kaðals-: F, A, E, I; "konalf" H. ²³ bjálfa-: F, A, E, H ("bjalba"); "bjalka" I. bjáfi: F, A, E, H ("bjalbi"); "bjalki" I. ²⁴ björn: F (*skrevet bioñ.*); björn hinn hvíti H; hann A, I; bjarne(?) E. ²⁵ þórbrands-: F, A, E, H; þrándar- I. ²⁵⁻²⁶ ásbrandssonar: F, A, H, I; "afbrandvs" E. ²⁷ hámundar föður gunnars: F, A, E ("fad" [!] for föður), I; gunnars hámundarsonar H. at: A, E, H, I; frá F. ²⁸ til fjár birni: F, E; birni til fjár A; til fjár þangat H, I. hánum: F, A, E, I; birni H. ²⁹ þó — saman: A, H, I; "þo attv|bavnū (over a synes et 1 tilföiet) fañ" E(?); *mgł. F (som det synes, ved uagtssomhed).* ³⁰ gnóttir: A, H; gnótt F, I; nógt E. maðr: F, A, E, I; *mgł. H. sjálfhælinn: F, A, E, H; sjálfhælinn nokkut I.* ³¹ enn — hans: F, A, H; enn húsfreyju I; húsfreyju hans E. illt: F, A, H, I; illa E. hann var: F, E, H; björn var maðr A, I. skyggn: F, A, E, I; "fryn" H(?). ³² þangat: F, A, E, I; þar H. ³³ var: F, A, I; ok var E, H. ³⁴⁻³⁵ um — mælti: A, I (*dog mæltuz for töluðuz*); en (*mgł. E*) um morguninn mælti kári F, E, H.

þú tækir við mjer. þykkjumz ek hjer vel kominn
 'með þjer. vilda ek, at þú værir í ferðum með
 'mjer, er þú ert maðr skyggn ok frá. enda
 'ætla ek, at þú munir örugg til áráðis'. 'hvártki
 40 'frý ek mjer' segir björn 'skyggnleiks nje áráðis
 'eða nakkvarrar karlmennsku. enn því munt þú
 'hingat kominn, at nú mun fokit í öll skjól. enn
 'við áskorun þína, kári' segir björn 'þá skal ekki
 'gera þik líkan hversdagsmönnum. skal ek víst
 45 'verða þjer at liði öllu slíku sem þú beiðir'. 'hús-
 freyja hans varð áheyrsla ok mælti 'tröll hafi þitt
 'hól' sagði hón 'ok skrum. ok skyldir þú eigi
 'mæla ykk tál báðum ok hjegóma í þessu. enn
 'gjarna vil ek veita kára mat ok aðra góða hluti

37 með þjer: F, I; hjá þer H; mgl. A, E. ferðum: F, A, E, H; ráðum I. 38 er þú ert: F, A; ertú H, I; björn, ertú E. skyggn: A, E, I; "fkyñ" (?) F, "fkyñ" (?) H. frá: F, A, H; frá á læti E, I. 38-39 enda — til: F; enda muntú "örvg; (nær ved at smuldre bort)" til E; enda ætla ek, at þú sert fullr H; ok ætla ek, attú munir vera góðr A, I. 40 segir björn: sðl. ("f. B.") F; hvorimod E sætter "b. f. v.", I "b. f. v.", A "b. f.", men H "Bioz. m." foran replikken. skyggnleiks: A, E (endelsen s udeglemt), I; "fkyngleikf" (?) H; "fkyñleikf" (?) F. 40-41 áráðis — karlmennsku: F, H; áráðis ne annarrar kallmennsku I; áráðiss ne svá annarrar menntar A; öruggar kallmennsku E. 42 hingat: F, A; nú (utydel.) hingat H; her E ("h" [i beskadiget]), I. öll skjól: F, E; öll skjól þín I; skjóllin öll A, H. 42-44 enn — þik: F, A (dog skal ek for skal), E (dog uden segir björn), H (dog uden segir björn, samt með skal ek for skal); skal ek ok gera þik ekki I. 44 skal: F, A, E, I; ok skal H. 45 liði — beiðir: F (dog því for slíku), A, H (som F); styrk í öllu því er þú beiðir I; liði E. 46 hans — mælti: I; heyrði til A; hans mælti F; mælti E, H. 47 hól — skrum: F, H (dog uden sagði hón); skrum ok hól' s. hón A, I; hól' s. hún E. ok (foran skyldir): F, E, H; mgl. A, I. 48 ykk tál báðum: F, E; ykk báðum tál H, I; báðum ykk tál A. í þessu: F, A, H, I; mgl. E. 49 vil: F, A, E, H; vilda I. kára: F, A, E, I; mgl. H.

þá er ek veit at hánun má gagn at verða. enn 50
 á harðræði bjarnar skalt þú, kári, ekki treysta;
 því at ek uggi, at þjer verði at öðru enn hann
 'segir'. björn mælti 'opt hefir þú veitt mjer
 'ámæli. enn ek treysti mjer svá vel, at ek mun
 'fyrir engum manni á hæl hoga. er hjer raun 55
 'til, at því leita fáir á mik at engir þora'. þar
 var kári nakkvara stund á laun, ok var þat á fára
 manna viti. ætluðu menn nú, at hann myndi
 riðinn norðr um land á fund guðmundar hins
 ríka; því at kári ljet björn þat segja nábúum 60

50 ek — verða: F, A, H; honum mætti at gagni koma I; "megv" E (nær ved at smuldre bort). 51 á harðræði: F, A, H, I; ooo "goma" E kári, ekki treysta: H; ekki treysta (ta beskadiget), kári, E; ekki treysta F, A; ekki trúá I. 52-53 ek — segir: F, H (dog bygg for uggi, samt þat for þjer); ek uggi, at hann muni ("m̄v" I) eigi hug-trúrr (hugprúðr I) reynaz svá (hversu I) sem hann lætr A, I; "þi" (næsten helt borte) m̄ at litlv gagne ka (snarere end k⁹a [det hele ord er nær ved at smuldre bort]) h̄s (af h̄ er endnu den överste del tilbage) aa (aa i ét tegn) radu" E. 53 mælti: F, E, H; "f." A; "fv." I. hefir þú veitt: F, A, E ("hef" þv veit [t beskadiget, og det hele nær ved at smuldre bort]), I; veittir þú H. mjer: F, E, H, I; mer um þat A. 54 vel: F, E, H, I; vel, þótt ek koma í raun um þat A. mun: F, A, E, I; muna H. 55 manni: I; mgl. F, A, E, H. hoga: F, H, I; ooo "pa" E; opa A. er hjer: F, A, E; er her sú I; en her er H. 56 at því — þora: F, A (þora udeglemt), I; "at fa" leita (e borte og alle tre ord nær ved at smuldre bort) ooooo "þt ongv" þora" E; at því leita öngvir (feilskr. avngur) á mig, at eingi þorir H (der ved forseelse også sætter at eingi foran at því). 56-57 þar var kári: F, A, H, I; kári var þar E. 57-58 ok var — viti: F, A (dog at for á), H, I (dog vitorði for viti); mgl. E. 58 ætluðu menn nú: H; ætluðu menn A, I; ætla (skrevet etla, der synes rettet fra "ecku") menn nú F; "e" nv þ ætlv mañna" E (i følge vor tidligere gengivelse — nu er tverstregen over v beskadiget og "mañ" bortsmuldreret). 58-59 hann myndi riðinn: H; hann mundi riðit hafa A, I; kári mundi (mun F) riðinn F, E. 59 á fund: F, A, E (á ulaseligt), I; til H. hins: F, H, I; mgl. A, E.

sínum, at hann hefði fundit kára á förnnum vegi ok ríði hann þaðan upp á goðaland ok svá norðr á gásasand ok svá til guðmundar hins ríka norðr á möðruvöllu. spurðiz þat þá um allar sveitir.

149. Nú er þar til máls at taka, er flosi er. hann mælti til brennumanna fjelaga sinna 'eigi mun oss enn duga kyrru fyrir at halda. 'munu vjer hljóta at hugsa um útanferðir várar
5 'ok fjegjöld ok efna sættir várar sem drengiligast
'— taka oss fari þar hverr sem líkast þykkir'. þeir báðu hann fyrri sjá. flosi mælti 'austr munu
'vjer ríða til hornafjarðar; því at þar stendr skip
'uppi, er á eyjólfir nef þrænskr maðr. enn hann
10 'vill biðja sjer konu — ok náir hann eigi ráðinu,
'nema hann setiz aptr. munu vjer kaupa skipit

61-64 á förnnum — möðruvöllu: — á förnnum vegi ok ríði hann þaðan upp á goðaland ok svá norðr á gásasand ok svá til guðmundar ríka A; á förnnum vegi ok hann ríði þaðan upp á goðaland ok svá (svá norðr H; síðan F) til guðmundar lns (mgl. I) ríka norðr á möðruvöllu (norðr — -völlu mgl. H, I) F, H, I; við fjall — ok ætlaði norðr á möðruvöllu E. 64 þá: F, A, E, H; mgl. I.

149. 1-2 Nú — mælti: A, I; Flosi mælti (ræðir [skrevet reid'] F, talar E) nú F, E, H. 2 til — sinna: F, A, I; vit breinumenn felaga sína H; við sveltunga sína E. 3 eigi — enn: A, H, I; en mun oss eigi duga F, E. kyrru — halda: F, A, I; kyrru fyrir at halda' s. hann E; at halda kyrru fyrri H. 4 munu vjer hljóta: A, I; munum (ok munu H) ver verða E, H; ok munu ver en hljóta F. at hugsa: F, A, H (dog "a" [vistnok skriveil] for at); at hugsa nokkuð E; at hugsa fyrri I. útanferðir várar: F, A, I; útanferð vára E, H. 5 fjegjöld — drengiligast: F, A, H, I; mgl. E. 6 fari — þykkir: F, A (dog er for sem), I; þar fari hverjum er líkar H; far E. 8 því: F, A, E, I; fyrri því H. 9 eyjólfir — maðr: F, A, E, I; þrænskr (skrevet þrængkr. — maðr er udeglemt), er eyjólfir heitir ok er kallaðr nof H. 9-10 enn — biðja: F; ok vill (vildi H) hann (mgl. I) biðja A, H, I; enn hann biðr E. 10 hann (efter náir): F, A, E; mgl. H, I. 11 nema — kaupa: F, A, H (dog ok munum for munu), I; nema (gising i følge sammenhængen — her står noget, der ligner "im v", fulgt af et par utydelige træk) ver kaupum E. skipit: F, A, E, H;

‘at hánum; því at vjer munum hafa fje lítit enn
 ‘mart manna. er þat skip mikit, ok mun þat
 ‘taka oss upp alla’. hættu þeir þá talinu. enn
 líttu síðar riðu þeir austr ok ljettu eigi fyrr enn ¹⁵
 þeir kvámu í bjarnanes í hornafjörð. fundu þeir
 þar eyjólf; því at hann hafði þar verit á vist um
 vetrinn. þar var tekit vel við flosa, ok váru
 þeir þar um nóttina. enn um morgininn eptir
 falaði flosi skipit at stýrimanni. hann kvaðz ekki ²⁰
 mundu þverr í vera at selja skipit, ef hann hefði
 þat fyrir, sem hann vildi. flosi spurði, í hverjum
 aurum hann vildi fyrir hafa. austmaðrinn kveðz

“fkip eller skip“ I. ¹³ mart manna: E, I; manna mart H; “m mart“
 F, A. er þai: F, A, E, I; er þat ok H. ¹⁴ oss upp: F, A, E,
 I; upp oss H. alla: F, A, H, I; alla. en hann mun fá konuna,
 ef ver fáum skipit E. hættu — talinu: F; hættu þeir þá tali
 sínu A; hætta þeir nú tali sínu I; eptir þat hættu þeir talinu
 H; mgl. E. enn: F, A; ok H; mgl. E, I. ¹⁵ riðu þeir austr: F,
 A, H; riða þeir austr I; riðu þeir norðr (!) E. ¹⁵⁻¹⁶ ok ljettu —
 kvámu: A; ok letta eigi fyrr enn þeir koma I; ok lettu þeir eigi
 fyrri en þeir kómu austr F; flosi letti eigi fyrri ferðinni, en þeir
 kómu H; mgl. E. ¹⁶ bjarna-: F (skrevet bianca), A, E, I; bjarnar-
 H. í hornafjörð: F, H; í hornafirði (-firði forkortet .i. í A, men í
 uformeligt] í I) A, I; mgl. E. fundu þeir: F, A, E, I; ok fundu H.
¹⁷ hann: F, A, H, I; mgl. E. þar — vist: F, A, I (dog uden å);
 verit þar á vist E; þar verit H. ¹⁸ þar — vel: F, A, H, I; var þar
 (gising for et ulæseligt lar eller noget lignende [kun l synes tydeligt])
 vel tekit E. flosa: A, E, H, I; þeim flosa F. ok váru: F, E, H;
 váro A, I. ¹⁹ enn: F, A, H, I; mgl. E. ²⁰ skipit: F, E, H, I; skip
 A. stýrimanni: F, A, E, I; austmanninum H. hann: A, H, I; en
 hann F, E. kvaðz: H; “qz“ F, “q“ A, “kv“ I; kvez E. ²¹ mundu
 — vera: H; mundu þverr í A, I; þverr mundu í því vera E; þverr
 vera í því F. selja skipit: F, A, H, I; mgl. E. ²¹⁻²⁴ hann hefði —
 nær: F; hann hefði (tæki H) þat (í þeim aurum I) fyrri, sem hann
 (hánum I) vildi (líkaði I), flosi spurði, í hverjum aurum hann vildi
 (hann vildi udeglemt I) fyrir hafa (mgl. A, H). austmaðrinn (en
 hann austmaðrinn H) kvez vilja fyrir hafa (mgl. A) land ok þó

vildu fyrir hafa land ok þó nær sjer. sagði eyjólfur
 25 þá flosa allt sem farit var um kaup þeira bónda.
 flosi kveðz skyldu saman róa svá at keypt yrði
 enn kaupa síðan skipit at hánnum. austmaðrinn
 gladdiz við þetta. flosi bauð hánnum land í borg-
 arhöfn. austmaðrinn heldr nú á málinu við bónda
 30 svá at flosi var hjá. flosi lagði þá til orð sín
 með þeim svá at saman gekk með þeim kaupit.
 lagði flosi til landit í borgarhöfn með austmannin-
 um enn tók handsölum á kaupskipinu. flosi
 hafði ok af austmanninum tuttugu hundruð vöru,
 35 ok varð þat í kaupit þeira. reið flosi þá aprt.

nærr (*for vilja* — nærr *har H* vildu land fyr þar nær) *A, H, I*; flosi fengi honum land nokkut þar í nánd *E*. 24-25 sagði — flosa: *sál F, E* (*verbet forkortet .I.*), *H* (*dog seglr for sagði*); sagði (*“I.” I*) austmaðr (*austmaðrinn I*) hánnum *A, I*. 25 sem farit var: *H*; hversu farit var (*hefði I*) *A, I*; *mgk. F, E*. bónda: *F, E, H*; *mgk. A, I*. 26 kveðz: *A, E*; “qz” *F*, “kv” *I*; kvaz *H*. skyldu: *F, A, H, I*; mundu *E*. róa: *F, A*; róa með þeim *E, H, I*. svá — yrði: *F, A, H, I*; *mgk. E*. 27 enn: *F, E, H*; ok *A, I*. síðan — hánnum: *F, A* (*dog skip for skipit*), *I*; skipit síðan at hánnum *H*; síðan skipit *E*. 27-28 austmaðrinn — þetta: *F, H*; austmaðr gladdiz við þetta *A, I*; austmanninum þótte nú vænkaz *E*. 28 bauð: *F, A, E, H*; seidi (*I*) *I*. 29 austmaðrinn heldr nú: *F, H* (*dog “heit” for heldr*); eyjólfur heldr nú *E*; síðan helt austmaðr *A, I*. málinu: *F, A, H, I*; bóndorðinu *E*. bónda: *F, A, E, I*; bóndann *H*. 30 hjá: *F, A, H, I*; við *E*. flosi lagði þá: *H*; flosi lagði *A, I*; lagði flosi þá *F, E*. 31 með þeim svá — kaupit: *A*; með þeim svá at saman gekk kaupit *I*; með þeim svá at keypt varð *H*; svá at saman se kaupit með þeim *F*; svo at saman gekk kaupit *E*. 32 lagði flosi: *F, A, E, I*; flosi lagði þá *H*. 32-33 með austmanninum: *F, E*; með austmanni *A*; með kaupmanninum *I*; *mgk. H*. 33 tók: *F, A, E, I*; flosi tók *H*. kaupskipinu: *A, I*; skipinu *F, E, H*. 33-34 flosi — vöru: *F, A* (*dog -manni for -manninum*), *E, I* (*dog -manni for -manninum, samt í vöru for vöru*); “z . xx . c. | mǫ” *H*. 35 ok varð þat: *F*; ok var þat *A, E, H*; var þat ok *I*. reið — aprt: *A, I*; flosi reið nú aprt *H*; reið flosi nú heim aprt (*mgk. E*) *F, E*.

hann var svá vinsæll af sínum mönnum, at hann hafði þar vöru at láni eða gjöf sem hann vildi. flosi reið nú heim til svínafells ok var heima um hríð. flosi sendi þá kol þórsteinsson ok gunnar lambason austr í hornafjörð. skyldu þeir þar vera 40 við skip ok búaz um ok tjalda búðir ok sekka vöru ok draga at slíkt sem þurfti. — nú er at segja frá sigfússonum, at þeir segja flosa, at þeir vilja ríða vestr í fljótshlíð at skipa til búa sinna ok hafa þaðan vöru ok slíkt annat sem þeir þyrfti 45 'er nú eigi kára at varaz' sögðu þeir 'ef hann er 'fyri norðan land sem sagt er'. flosi svarar 'eigi 'veit ek um sögur slíkar, hvat satt er sagt um 'ferðir kára. þykki mjer þat opt rjúfaz, er

³⁶ hann var svá: *F, A, E, I*; flosi var *H*. mönnum: *F, A, H, I*; undirmönnum *E*. ³⁶⁻³⁷ at hann hafði: *F, A, I*; at flosi hafði *E*; ok hafði hann *H* (jf. 149 ³⁶ første note). ³⁷ at — vildi: *F*; af láni eða at gjöf sem hann vildi *H*; at gjöf eða láni sem hann (mgl. *I*) vildi *A, I*; sem hann vildi at gjöf eða láne *E*. ³⁸ flosi — var: *H*; reið hann (þá *indskyder I*) heim (allt austr [*I*] *indskyder I*) til svínafells ok var þá *A, I*; var hann nú *F, E*. ⁴⁰⁻⁴¹ skyldu — skip ok: *F, A, H, I*; at *E*. ⁴¹ búaz: *F, A, H, I*; búaz þar *E*. ok tjalda búðir: *F, H, I*; tjalda búðir *A*; mgl. *E*. sekka: *F, A, E, H*; "ækia (men i udskrabet)" *I*. ⁴² draga — þurfti: *F, H* (dog er for sem); draga at *A, I*; önnr farargögn þeirra *E*. ⁴²⁻⁴³ er at — þeir segja: *F, A, I*; er at segja frá sigfússonum. þeir segja nú *H*; s. sigfússynir *E*. ⁴⁴ vilja: *F, E*; vildu *H*; mundu *A*; "m" verða at *I*. ⁴⁵ vöru ok: *F, A, E, I*; mgl. *H* (sikkert ved forseelse, da det følgende annat er beholdt). slíkt — þyrfti: *F, A, H, I*; önnr föng *E*. ⁴⁶ eigi — varaz: *F, A, H, I*; ok eigi kára at óttaz *E*. sögðu þeir: *F, H*; mgl. *A, E, I*. ef: *F, E*; er *A, H, I*. ⁴⁷ fyri norðan: *F, A, E, I*; riðinn norðr um *H*. sem sagt er: *F*; mgl. *A, E, H, I*. svarar: *F*; "f." *E*, "f." *I*; "f." *A*; mælti *H*. ⁴⁸ sögur: *F, E*; sagnir *A, H, I*. hvat — sagt: *F, I*; því at ek veit eigi, hvat satt er sagt *A*; hvat satt er í *E*; hvat satt er í um sagnir slíkar *H*. ⁴⁹ þykki — rjúfaz: *F* (rjúfaz skrevet ríof?), *E*; þiki mer opt rjúfaz þat *A, I*; því at mer þikkir þat opt rjúfaz *H*.

- 50 'skemmra er at frjetta enn slíkt. er þat mitt 'ráð, at jer farið margir saman ok skiliz lítt — ok 'verið um yðr sem varastir. skalt þú nú ok, ketill 'ór mörk, muna draum þann er ek sagða þjer ok 'þú batt at vit skyldim leynd; því at margir eru
- 55 þeir nú í för með þjer, er kallaðir váru'. ketill mælti 'allt mun þat sínu fram fara um aldr manna, 'sem ætlat er fyrir áðr. enn gott gengr þjer til 'vörunar þinnar'. töluðu þeir nú ekki um fleira. síðan bjogguz þeir sigfússsynir ok menn með þeim
- 60 þeir sem til váru ætlaðir. váru þeir átján saman. riðu þeir þá í braut. ok áðr enn þeir fóru, minntuz þeir við flosa. hann bað þá vel fara ok kvað þá eigi mundu sjáz optar suma er í

50 at — slíkt: *F*; at fretta *E*; at spyrjaz (*sál.*) en slíkt *H*; at spyrja en þaðan *A*; at at fretta enn þaðan *I* (*máske er at at den oprindelige læsemåde*). 51 skiliz: *F, A, E, I*; skiliz *H*. 52 nú ok: *F, A, I*; nú *H*; *mgk. E*. 52-58 ketill ór mörk: *F, H*; ketill *E, I*; *mgk. A*. 53 draum: *F, A, E*; drauminn *I*; draum minn *H*. ek — ok: *F, A* (ok *udeglegt*), *E, I* (*dog er for ok*); *mgk. H*. 54 batt: *F, A, H, I*; beiddir *E*. at vit skyldim: *F, A, E, I*; mig *H*. 55 nú í för: *H, I*; í förlinn *F, E*; í för *A*. með þjer: *F, A, E, I*; *mgk. H*. kallaðir váru: *F, A, E, H*; þá vóro kallaðir *I*. 56 sínu fram fara: *F*; verða sínu fram fara *H*; fram fara *E*; fram ganga *A*; fram koma *I*. 57 sem — áðr: *F*; sem ætlat er *A, E, I*; *mgk. H*. 58 vörunar þinnar: *sál. F* (*men begge ord ere skrevne ud i ét, samt -nar þinnar forskrevet og utydelig rettet, hvorfor Olavius har læst vavrinnarinnar*), *A, I*; viðvörunar þinnar *H*; *mgk. E*. töluðu — fleira: *F, A* (*dog uden nú*); töluðu þeir þá ekki um þetta fleira *I*; töluðu þeir ekki flera um þetta mál *H*; *mgk. E*. 59 síðan — -synir: *F, A, H, I* (*dog uden þeir*); sigfússsynir "bivgvj" nú *E*. 60-60 menn — til váru: *F, H*; þeir menn með þeim, sem til þess váro *A*; þeir menn með þeim, sem þar vóro til *I*; þeir menn, sem til vóro *E*. 60 váru — saman: *A, H, I*; þeir váro átta(?) saman *F*; *mgk. E*. 61-64 riðu — braut riðu: *F*; ok er þeir vóro búnir, minntust þeir við flosa. hann bað þá alla vel fara ok kvað þá eigi oftar sjáz mundu suma *E*; riðu þeir þá í brott. ok áðr enn (*mgk. A*) þeir fóro, minntuz

braut riðu. enn þeir ljetu eigi letjaz. riðu þeir nú leið sína. flosi mælti, at þeir skyldi taka vöru 65 hans í meðallandi ok flytja austr ok svá í landbroti ok í skógahverfi. síðan riðu þeir til skaptártungu ok svá fjall ok fyrri norðan eyjafjalla-jökul ok ofan í goðaland ok svá ofan um skóga í þórsmörk. björn ór mörk gat sjet manna- 70 reiðina ok fór þegar til fundar við þá. þar kvöddu hvárir aðra vel. sigfússsynir spurðu at kára sölmundarsyni. 'fann ek kára' segir björn 'ok var þat nú mjök fyrri löngu. reið hann þaðan norðr á gásasand, ok ætlaði hann norðr á möðruvöllu 75

þeir við flosa. hann sagði, at þeir mundu eigi sjáz optarr sumir (for eigi — sumir *har I* sumir eigi "feast" optar) er í (mgl. I) brott riðu A, I; þeir riðu nú á brott. ok áðr en þeir minntuz við flosa, s. hann, at þeir mundt eigi sjáz optar er í brott riðu H. 64 enn — letjaz: F, A, H, I; mgl. E. 65 nú leið sína: F, A, E, H; þaðan í brutt leiðar sinnar I. mælti: F, E, H; hafðe mælt A, I. 66-67 flytja — skógahverfi: F (dog landsbroti [máske en ældre form] for landbroti, samt uden í foran skógahverfi), A (dog svá ok for ok svá), H (dog færa for flytja, samt uden í foran skógahverfi), I (som A); í landbrote ok flytja austr með sjer E. 67 síðan riðu þeir: F, A, E, I; riðu þeir nú H. 67-68 til — fjall ok: F; til skaptártungu ok svá fjall upp I; til skaptártungu ok svá upp (mgl. H) á fjall A, H; vestr um sanda ok svo E. 68 eyjafjalla: F, A, H, I; mgl. E. 69 um skóga: H, I; um skógana A; í skóga F, E. 70 björn: F, A, E, I; björn hinn hvítli H. 70-71 gat — þá: F, A (dog mennina for þá), H (dog manureið for mannareidina), I (dog uden manna-); fann þá E. 71-72 þar — aðra: F; 'z kvaðði (sál.) þ' (= temmelig afbleget) 1/2v'ir (= utydeligt) | að' E; ok kvödduz þeir (mgl. I) A, H, I. 72 sigfússsynir spurðu: F, E, H; ok spurðu sigfússsynir I; þeir spurðu A. 72-73 sölmundarsyni: F, A, H; mgl. E, I. 73 'fann — björn: F, E, H; björn svarar ("fu". I, ".f." A) 'fann ek kára' s. hann A, I. ok (foran var): F, E, H; mgl. A, I. 74 nú mjök fyrri: A, H, I; nú fyrri mjök F; fyrri E. 74-75 þaðan — -sand: F, A, I; heðan norðr á sand (sikkert ikke at læse land) H; norðr goðaland E. 75 hann — -völlu: H; mgl. F, A, E, I.

‘til guðmundar hins ríka. ok þótti mjer nú sem
 ‘hann myndi heldr óttaz yðr. þóttiz hann nú
 ‘mjök einmani’. grani gunnarsson mælti ‘meir
 ‘skyldi hann þó síðar óttaz oss. mun hann svá
 80 ‘fremi vita, at hann kvæmi í kast við oss. hræð-
 ‘umz vjer hann nú alls ekki, er hann er einn
 ‘síns liðs’. ketill ór mörk bað hann þegja ok
 hafa engi stóryrði frammi. björn spurði, nær þeir
 mundu aptr. ‘nær viku munu vjer dveljaz í fljóts-
 85 ‘hlíð’ sögðu þeir — kváðu þá á dag fyrir hánun,
 nær þeir mundu á fjall ríða. skildu þeir við þetta.
 riðu nú sigfússsynir til búa sinna, ok urðu heima-
 menn þeira þeim fegnir. váru þeir þar nær

76 hins: *F, H; mgl. A, E, I.* 76-77 nú — óttaz; *F, A;* nú (*mgl. I*) sem hann mundi (*“m” I*) nú heldr (*synes í H rettet fra “hellzti”*) óttaz *H, I;* sem hann óttaðiz *E.* 77 þóttiz hann nú: *F;* ok þóttiz nú *H;* þóttiz nú (*ok tilf. I*) vera *A, I;* því at hann var *E.* 78 einmani: *F, A, E, I;* “einmani” *H* (*punktet over n utydel.*) mælti: *F, E, H;* svarar *A, I.* 79 hann þó: *F, E, H;* hann *A;* þó *I.* óttaz oss: *F;* óttaz *E;* hræðast oss *H;* *mgl. A, I.* 79-80 svá — kvæmi: *sál. F* (*det sidste verb forkortet kq̄ [i temmelig afbleget]*); svo fremi vita þat, sem hann kemr *E;* þá (*þat þá H, I*) vita, er (*ef H*) hann kemr *A, H, I.* 81 vjer: *F, E, H, I;* *mgl. A.* nú alls ekki: *F, A, H;* alls ekki nú *I;* nú ekki *E.* einn: *F, A, E, I;* “einn. manj z einn” *H.* 82 ór mörk: *F, H;* *mgl. A, E, I.* 83 hafa engi: *F, A, I;* “hafa (*formodentlig skrivefeil*) engi” *E;* hafa ekki *H.* frammi: *F;* í framme *E, H;* um *A, I.* 84 mundu: *A* (*hvor det følgende aptr mangler, sikkert ved forseelse*), *H, I;* ætludu *E;* mundi *F.* 84-85 ‘nær viku — sögðu þeir: *F, A* (*dog uden nær og uden sögðu þeir*), *H* (*dog uden sögðu þeir*); ketill “*lv*”. ‘viku munu ver dveljaz í fljótslið’ *I;* þeir kvóðuz mundu vera nærre viku í hlíðinne *E.* 85-86 kváðu — ríða: *A, I* (*dog þeir for þá*); þeir kváðu þá á dag fyrir hánun, nær þeir mundu aptr fara ok á fjall ríða *H;* sögðu þeir hánun, hvenær þeir mundu á fjall ríða *F;* *mgl. E.* 87 riðu — -synir: *F;* riðu (*ok riðu H*) sigfússsynir *A, H, I;* riðu þeir *E.* 87-88 helma- — fegnir: *F, H;* þeim fegnir heimamenn þeira *A, I;* heimamenn þeirra fegnir kvómu þeirra *E.* 88-89 váru — viku: *F;* váro (*ok váru H*)

viku. nú kemr björn heim ok finnr kára ok segir hán um allt um ferðir sigfússsona ok fyrirætlan 90 þeira. kári kvað hann sýnt hafa í þessu vinskapi mikinn ok trúleik við sik. björn mælti 'þat ætlaða 'ek, ef ek hjeta nökkurum manni trausti mínu eða 'umsjá, at þeim skyldi mun í fara'. húsfreyja hans mælti 'fyrir væri illa, enn þú værir 'dróttinssviki'. 95 kári dvaldiz þar sex nætr síðan.

150. Kári talar nú við björn 'vit skulum 'riða austr um fjall ok ofan í skaptártungu ok fara

þeir (mgl. I) þar viku A, H, I; mgl. E. 89 nú kemr björn: A, I; björn kemr nú F, H; björn kemr E. 89-90 finnr — hán um: F (dog sagði for segir), A; segir ("f." E, I) kára E, H, I. 90 allt um ferðir: F, A, I; allt (mgl. II) frá ferðum (þeirra tilf. E) E, H. 90-91 fyrirætlan þeira: F, A, I; þeirra fyrirætlan E; fyrirætlan H. 91-92 sýnt — sik: A, I (dog uden mikinn); hafa sýnt í þessu miklan trúleik við sig E; hafa sýnt hafa (sál, uden at noget af de to hafa er udsløttet) við sig mikla trúleika um þetta H; hafa sýnt í þessu mikla trúligleika við sik F. 92 mætti: F, E, H; "f." A; "fv." I. 92-94 þat ætlaða — fara: — "þ ætlaða eg (ef udeglemt) eg heta nokkví mane travftu .e. v̄ fia mine at þm fkd̄i m̄ j f̄" E; þ ætla ek ef ek heta nokkurū | m̄ v̄ fia m̄m̄ at þei fkylldi mun ip̄ f̄" A; "þ ætla ek ef ek heta (snarere end "heit") manni nokkvrv (sál.) travftu (mulig har her stædet travftu eller travftu, da mellemrummet imellem dette ord og det følgende er usædvanlig stort) .e. v̄ fia m̄ | at þ fkylldi muni j þvi fara vm þ" H; "þ ætla ek ef ek heit nokrm̄ m̄ w̄ fea m̄m̄ at þm fkylldi muni j þi vda" I; "þ ætlaða | ek heta¹⁰ nk̄" vm m̄ enm̄ ef ek heta travftu (av i ét tegn) minv .e. v̄. fia. at þ flóð m̄v̄ j f̄" F. 94 hans: F; mgl. A, E, H, I. 95 mætti: F, E, H; "f." A; "fv." I. illa: F, A, E, I; fullilla H. dróttinssviki: F, A, E, H; "ðttin fuik" I. 96 dvaldiz: F, A, H, I; var E. sex nætr: — "vju. netr (men j er udskrabet)" F, "vi. nætr" A og E; "vju. (vistnok ved fejlæsning af .vj., i det v har lignet u) nætr" H; "w̄ notú" I(!).

150. ¹ talar — björn: F, E (dog bjarna for björn); mætti nú til bjarnar H; mætti við björn A, I. vit skulum: F, E; nú skulu vit A, H, I.

‘leyniliga um þingmannasveit flosa; því at ek ætla
 ‘at koma mjer útan austr í álfafirði’. björn
 5 mælti ‘þetta er hættuför mikil, ok munu fáir hug
 ‘til hafa nema þú ok ek’. húsfreyja mælti ‘ef þú
 ‘fylgir kára illa, þá skalt þú þat vita, at aldri
 ‘skalt þú koma í mína rekkju sinn síðan. skulu
 ‘frændr mínir gera fjárskipti með okkr’. ‘þat er
 10 líkara, húsfreyja’ segir björn ‘at fyrir öðru þurfi
 ‘ráð at gera, enn þat beri til skilnaðar okkars;
 ‘því at ek mun mjer bera vitni um þat, hverr
 ‘garpr eða afreksmaðr ek em í vápnaskipti’. þeir
 ríða nú um daginn á fjall ok aldri almannaveg ok

3-4 at — at: F, A, E, I; ek viða H. 4-5 björn mælti: F, A, E, I; *hvorimod H sætter s. björn efter mikil.* 5 hættuför mikil: F, A, I; hættuferð mikil H; allmikil hættuferð E. fáir: F, A, H, I; fáir einir E. 5-6 hug til hafa: F, E; hafa hug til A, H, I. 6 þú ok ek: F, A, I; ek ok þú E, H. 7 illa: F, A, H, I; illa eða ódreingillga E. 7-8 þat — þú: F; þat vita, at þú skalt aldri A, H, I; aldri E. 8 mína rekkju: F, A, E, H; sæng hjá mer I. sinn síðan: F, H (sinni for sinn); eitt sinn síðan I; síðan E; *mgk. A.* skulu: F, A, E, I; ok skulu H. 9 fjárskipti með okkr: F, A, E, I; skilnat með okkr ok fjárskipti H. 10 líkara: F, E, H, I; líkast A. húsfreyja: F, A, H, I; *mgk. E.* segir björn: *sák (verbet forkortet .f.) E, H; s. hann F, A (der tillige foran replikken sætter "B. f."); I har "B. fv." foran replikken.* at — þurfi: F, H (*dog se for þurfi*); at fyrir öðru þurfi (hljótr A) þú A, I; attú eigr fyrir öðru E. 11 okkars: F, A, E, I; "okkarf (til dels ulaseligt og usikkert) at (meget utydeligt og usikkert) ek fylgja kára eigi vei" H (*máske oprindeligt*). 12 ek — þat: A; ek mun bera mer vitni um þat (um þat *mgk. F*) F, H; eg mun bera mjer sjáfr vitne E; raun mun ek til gera I. 13 garpr — -skipti: F, A (*med den urigtige forkortelse "gpr" [= gripr] for garpr*), I; garpr ek em í vápnaskipti (ek — -skipti *utydeligt, men sikkert*) eða afreksmaðr H; afreksmaðr eða garpr eg em í vápnaskipti E. 14 ríða — fjall ok: F, E (*dog ríðu for ríða*), H (*dog ríðu þá for ríða nú*); ríðu þá um daginn (um daginn *mgk. A*) austr á fjall fyrri norðan (*feilskr. norð A*) jökui ok ríðu A, I.

ofan í skaptártungu ok fyrir ofan bæi alla til 15 skaptár ok leiddu hesta sína í dæl nakkvara, enn þeir váru á njósn ok höfðu svá um sik búit, at þá mátti ekki sjá. kári mælti þá til bjarnar 'hvat 'skulu vit til taka, ef þeir ríða hjer ofan at okkr 'af fjallinu?' 'munu eigi tveir til' segir björn 20 'annat hvárt at ríða undan norðr með brekkunum 'ok láta þá ríða um fram eða bíða, ef nakkvarir 'dveljaz eptir, ok ráða þá at þeim?'. mart töluðu þeir um þetta. ok hafði björn í sínu orði hvárt, at hann vildi flýja sem harðast — eða þitt, at 25 hann vildi bíða ok taka í móti. ok þótti kára at þessu allmikít gaman. — nú er at segja frá sigfússonum, at þeir ríðu þann dag heiman sem

¹⁵ bæi: F, A, E, H; byggð I. til: F, A, E, I; ok svá til H. ¹⁶ dæl: F, E, I; dæl A, H (utydeligt, men sikkert). nakkvara: F, A, E ("noekv" ~), I; nokkura, er þar var H. ¹⁷⁻¹⁸ ok höfðu — sjá: F (dog uden svá), E; ok höfðu svá ("f." I) búit um sik, at ekki máttl sjá þá (mgl. A) A, I; "þar (ser ud som þ'ar) er þa mattu (tu utydeligt) eki (utydeligt) fíri (íri utydel.) fía .k. z b (.k. z b meget utydeligt og usikkert, og b beskadiget)" ooooo"ōīð (ō næsten helt borte) var | ad þm" H. ¹⁸ þá til bjarnar: H; þá við björn A, I; til bjarnar F, E. ¹⁹ til: F, A, E, I; til ráða H. ¹⁹⁻²⁰ ríða — fjallinu: F, H (hvor i övrigt hjer [skrevet i.e.] er meget utydeligt, og hvor der efter samme synes at have stået noget — "allur" [?] — i enden af en linie); ríða her at okkr ofan (með brekkunum tilf. A) af fjallinu A, I; koma hjer at okkr E. ²¹ annat hvárt: F, A, I; sá annar E, H. undan norðr: F, A, I; undan E; norðr H. ²²⁻²³ nakkvarir dveljaz: F, A, H, I; nokkut dvelz E. ²³ ráða: F, E, H; ríða A, I. ²⁴ um þetta: F, E, H; um A; mgl. I. í — hvárt: F, A, E, I; sitt í hváru orðinu H. ²⁵ sem harðast: F, A, H, I; mgl. E. ²⁵⁻²⁶ hju — vildi: F, A, H; mgl. E, I. ²⁶ taka í móti: F, I; taka í móti þelm A; taka við H; velta viðnám E. ok (foran þóttl): F, A, H, I; mgl. E. ²⁷ allmikít: F, E, H, I; mikít A. ²⁷⁻²⁸ nú — heiman: A, I (dog heiman þann dag for þann dag heiman); þeir (mgl. E) sigfússynir ríðu heiman þann (her ses í H nogle uformelige bogstaver, der se ud omtrent som "oan" [måske blot en gentagelse af þann]) dag F, E, H. ²⁸⁻²⁹ sem — birni: F, A (dog er for sem), E, H; er þeir kári

þeir höfðu sagt birni. þeir kvámu í mörk ok
 30 drápu þar á dyrr ok vildu finna björn. enn
 húsfreyja gekk til dura ok heilsaði þeim. þeir
 spurðu þegar at birni. hón sagði, at hann var
 riðinn ofan undir eyjafjöll ok svá austr í holt því
 'at hann á þar fjárheimtur' sagði hón. þeir trúðu
 35 þessu — ok vissu, at björn átti þar fje at heimta
 — riðu síðan austr á fjall ok ljettu eigi fyrr enn
 þeir kvámu í skaptártungu ok riðu ofan með skaptá
 ok áðu þar sem þeir kári ætluðu. skiptu þeir þá
 liði sínu. ketill ór mörk reið austr í meðalland
 40 ok átta menn með hánum. enn hinir lögðuz niðr
 til svefns ok urðu eigi fyrr við varir enn þeir
 kári kvámu at þeim. þar gekk nes lítit í ána
 fram. gekk kári þar í fram ok bað björn standa

ok björn vóro í dalnum I. 29-32 þeir — hón: F, A (dog kómu í mörk, drápu for þeir — þar), E (dog uden ok vildu finna björn), I (dog uden þar); þeir kómu ok þar í mörk ok spurðu, hvárt bóndi væri heima. húsfreyja heilsaði þeim vel ok H. 32-33 at — riðinn: F; hann vera riðinn E; björn riðinn H; at hann hafði riðið A, I. 33 ofan — holt: A; ofan (austr I) undir eyjafjöll ok austr fyr (undir F) seljalandsmúla ok svá austr í holt F, H, I; ofann í eyjar E. 33-34 því — fjárheimtur: F, A (dog -heimtu for -heimtur), H, I; at fjárheimtum sínum E. 34 sagði hón: sál. (verbet forkortet .i.) F, H; mgl. A, E, I. þeir trúðu: F, A, E, I; trúðu þeir nú H 35-36 ok — riðu: F; því at þeir vissu, at hann átte þar fo at heimta. riðu E; ok vissu, at þetta var satt (allt tilf. I). riðu þeir (mgl. A) A, I; ok riðu H. 36 síðan — fjall: F, E, I; austr á fjall síðan A; austr á fjall H. ljettu: F, A, H, I; linntu E. 37 kvámu: F, A, H, I; kvómu ofan E. -tungu: F, A, I; -tungur E, H. riðu: F, A, H, I; mgl. E. 38 þeir kári ætluðu: F, A, I; þeir kári höfðu ætlat H; kári hafði ætlat E. þá: F, H; þar A, E; mgl. I. 39 austr: F, A, H, I; ofan E. 40 átta — hánum: F, A, E, I; þeir átta saman H. enn (foran hinir): F, E, H, I; mgl. A. 41 við varir: F, A, E; varir við H, I. 42 kvámu: F, A, E, H; kómu þar I. 42-43 nes — fram: F, A, I; "nes jafn sít j ana" E; fram nes eitt í ána H. 43 gekk — fram: F, A, E, I; ok gekk kári þar fram í nesid H. ok bað: F, A,

at baki sjer ok hafa sik eigi allmjök frammi 'enn
 'ger mjer gagn slíkt er þú mátt'. 'hitt hafða ek 45
 'ætlat' segir björn 'at hafa engan mann at hlífiskildi
 'mjer. enn þó er nú þar komit, at þú munt
 'ráða verða. enn með vitsmunum mínum ok
 'hvatleik þá mun ek þó verða þjer at gagni enn
 'úvinum okkrum ekki úskeinisamr'. þeir stóðu 50
 nú upp allir ok hljópu at þeim. ok varð skjótastr
 móðúlfr ketilsson ok lagði spjóti til kára. kári
 hafði skjöldinn fyrri sjer, ok kom þar í lagit, ok
 festi í skildinum. kári snaraði skjöldinn svá hart,
 at spjótit brotnaði. hann hafði brugðit sverðinu 55
 ok hjó til móðólfs. hann hjó í móti. sverðit kára

H, I; en það E. 44 at baki: F, A, I; á þak E; hjá H. frammi: F, H, I; í frammi A, E. 44-45 'enn — mátt': F, E; en (ok A) gera ser þó (mgl. A) gagn slíkt er (sem A) hann mætti A, H, I. 45-46 'hitt — björn: F, E; björn mælti ("f." A) 'hitt hafða ek ætlat (kári, s. hann tilf. A) A, H; björn "nú." "hit "h." ek þó hugat I. 46 hafa — skildi: F; hafa óngvan mann at skildi fyrri H, I; ek skylda engan mann hafa at skildi fyrri A; hafa óngaun mann at skotsþæne (skot- synes skrevet fkot med et uformeligt bogstavtegn, der vel kunde være t eller 3, efter t) fyrri E. 47 þó er nú þar: F, E; þó er þar nú H; nú er þó þar A, I. 48 vitsmunum: F, A, H, I; "vigtinnv" E. 48-49 ok hvatleik: A, I; ok hvatleika F, E; mgl. H. 49 þá — þó: A, I; mun ek H; má ek þó F, E. þjer — enn: F; þeim H; mgl. A, E, I. 50 úskeinisamr: F, A; óskeinusamur I; óskeinusamr, ef þeir koma at mer H; óskeinuhættir E. 51 nú: F, E, H; þá A, I. ok varð: F, A, E, I; varð nú H. 52 kári: F, E, H, I; hann A. 53 skjöldinn: F, E; skjöld A, H, I. ok (foran kom): F, E, H, I; mgl. A. þar í lagit: F, E, H; lagit í skjöldinn A, I. 53-54 ok — skildinum: F, A, E; ok festi í I; mgl. H. 54 snaraði — hart: H; snarar svo hart skjöldinn E; snarar þá skjöldinn svá fast F; snaraði ("fúði" I) skjöldinn svá A, I. 55 spjótit brotnaði: E, H; brotnaði spjótit F, A, I. 55-56 hann — móðólfs: A, I; hann brá þá sverði sínu ok hjó til móðólfs F; þá brá hann sverði ok hjó til móðólfs H; hann hjó þá til móðólfs með sverðinu E. 56 hann hjó í: F, H; hann hjó ok í A, I; móðólfr hjó á E. 56-57 sverðit kára kom á: A, I

kom á hjaltit ok stökk af í braut ok á úlfliðinn
 módólfu ok tók af höndina, ok fjell sverðit niðr
 ok svá höndin — enn sverð kára hljóp á síðuna
 60 módólfu ok inn í millum rifjanna. fjell módólfr
 þá ok var þegar dauðr. grani gunnarsson þreif
 spjót ok skaut at kára. enn kári skaut niðr við
 skildinum svá at fastr stóð í vellinum enn tók
 með hinni vinstri hendi spjótit á lopti ok skaut
 65 aprt at grana ok tók þegar skjöld sinn hinni
 vinstri hendi. grani hafði skjöld fyrri sjer. kom
 spjótit í skjöldinn ok gekk þegar í gegnum ok
 kom í lærit grana fyrri neðan smáþarmana ok þar
 í gegnum ok svá í völinn. ok komz hann eigi

(dog í for á); ok kom (í tilf. H) sverðit kára í F, E, H. 57 í braut: F, H; mgl. A, E, I. ok (foran á): A, E, H; ok kom I; mgl. F. 58 módólfu — af: F ("M." for módólfu), E (dog módólfs for módólfu), H (dog af hánum for af); ok tók af módólfu A, I. ok (foran fjeli): F, A, E, H; mgl. I. 58-59 sverðit — höndin: H; hún niðr ok svá sverðit F, A, E, I. 59 enn — hljóp: H; hljóp (ok hljóp A, I) þá sverðit (sverð E) kára F, A, E, I. 59-60 síðuna — rifjanna: — síðuna (síðu A, E, I) módólfu ("M." F, "mod" I) ok inn (mgl. F) í millum (milli A) rifjanna F, A, E, I; síðuna ok inn í meðal rifjanna módólfu H. 60-61 módólfr — dauðr: F; módólfr þá dauðr (niðr tilf. E) A, E; þegar módólfr dauðr niðr I; hann þá þar ok þegar dauðr niðr H. 61-62 þreif — skaut at: F, A, H (dog til for at), I; skaut spjót at E. 62 enn — við: F (dog skjtr for skaut), E (dog uden enn), H; en hann skaut niðr A, I. 63 at — vellinum: F, E; fast, at fastr (mgl. A, I) stóð í vellinum (þörðunni H) A, H, I. 63-65 tók — grana: F, A (dog uden með hinni), I (som A); þreif spjótit á lopti ok skaut aprt at grana inne vinstri hendi E; lók enni hægrri hendi spjótit á loptinu ok skaut aprt at "granna" H. 65-66 ok tók — hendi: F; ok (en H) tók þegar skjöldinn (sinn tilf. H) enni (mgl. I) vinstri hendi (hendinni H) A, H, I; greip hann ok þegar skjöldinn E. 66-67 grani — skjöldinn: F, A, I (dog ok kom for kom); grani hafði skjöld fyrri sjer, ok kom spjótit þar í H; spjót/þið kom í skjöld grana E. 67 gekk — gegnum: F, A, I; gekk þegar í gegnum skjöldinn E; í gegnum H. 68 smáþarmana: F, E, H, I; smáþarma A. þar: F, E, H; mgl. A, I.

af spjótinu fyrr enn fjelagar hans drógu hann af 70 ok bjoggu um hann í dæl nakkvarri með hlífum. maðr einn skautz at ok ætlaði at höggva fót undan kára ok komz á hlið hánnum. björn hjó af þessum manni höndina ok skautz aptr síðan at baki kára, ok fjengu þeir hánnum engan geig 75 görvan. kári slæmði til þessa manns sverðinu ok hjó hann í sundr í miðju. þá hljóp lambi sigurðarson at kára ok hjó til hans með sverði. kári brá við flötum skildinum, ok beit sverðit ekki á. kári lagði til hans sverðinu framan í 80 brjóstit svá at út gekk meðal herðanna. varð þat hans bani. þá hljóp at kára þórsteinn geirleifsson ok ætlaði á hlið kára. hann fjekk sjet þórstein ok slæmði til hans sverðinu um þverar herðarnar svá at í sundr tók manninn. lítlú síðar hjó hann 85

⁷¹ dæl — hlífum: *F, A* (*dog dæli for dæl*), *E, H* (*som A*); með hlífum í dæl nokkurri *I*. ⁷² skautz at: *F, A, E*; hljóp at *I*; hljóp at baki kára *H*. ⁷²⁻⁷³ fót undan: *F, A, I*; fótinn undan *E*; á fótinn *H*. ⁷³ hánnum: *F, A, E, I*; kára *II*. ⁷³⁻⁷⁴ af þessum manni: *F, E, H*; til hans ok (*tók tilf. I*) af *A, I*. ⁷⁴ skautz aptr síðan: *F*; skautz síðan aftr *E*; skautz þá aptr *A*; skautz aptr *II*; hljóp aptr *I*. ⁷⁵⁻⁷⁶ ok fjengu — görvan: *F, E, H*; fengu þeir engan geig gervan hánnum *A, I*. ⁷⁶ til — sverðinu: *F, H, I*; sverðinu til þess manns *E*; til hans sverðinu *A*. ⁷⁷ hjó: *F, A, E, H*; tók *I*. ⁷⁷⁻⁷⁸ lambi — kára: *F, E, I*; at kára lam(bi) sigurðarson *H*; lambi sigfússon at kára *A*. ⁷⁸ sverði: *F, E, H, I*; sverðinu *A*. ⁷⁹ kári: *F, A, E, I*; en kári *H*. sverðit: *A, I*; *mgf. F, E, II*. ⁸⁰ til hans: *F, A, E, I*; *mgf. H*. ⁸⁰⁻⁸¹ framan í brjóstit: *A, H, I*; fyrir neðan brjóstit (*naflann E*) *F, E*. ⁸¹ út — herðanna: *F*; út gekk millum (*í millum H, I*) herðanna *A, II, I*; yddi út um bakit *E* (*se næst foreg. note*). varð: *F, A, I*; ok varð *E, H*. ⁸²⁻⁸³ at kára — kára: *F, A* (*dog hlið hánnum for hlið kára*), *H, I* (*som A*); "vt" aa (*í ét tegn*) hlið k'ra þórsteins. f." *E(I)*. ⁸³⁻⁸⁴ hann — sverðinu: *F, A* (*dog uden til hans*), *I* (*som A*); kári gat seð hann ok slæmði til hans *H*; kári hjó til hans með sverðinu *E*. ⁸⁵ í — manninn: *F, A, E, I*; hann tók þar í sundr *H*.

mann banahöggi gunnar ór skál góðan bónda. björn hafði særða þrjá menn þá er ætlat höfðu til at vinna á kára ok var þó aldri svá frammi, at hánum væri nein raun í. varð hann ok ekki 90 sárr ok hvárrgi þeira fjelaga á fundinum. enn þeir váru allir sárir, er undan kvámu. hljópu þeir á hesta sína ok hleyptu út á skaptá sem mest máttu þeir ok urðu svá hræddir, at þeir kvámu hvergi til bæja, ok hvergi þorðu þeir at 95 segja tíðendin. þeir kári æptu at þeim, er þeir hleyptu út á ána. björn mælti 'rennið jer nú, 'brennumenn' segir hann. þeir riðu austr í skógahverfi ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu til svínafells. flosi var ekki heima, er þeir kvámu 100 þar, ok varð því þaðan ekki eptir leitast. öllum

86 mann: F; "mⁿ en" E (= mann enn); *mgf. A, II, I. -höggi: A, II; högg F, E, I. 87 særða: F, E, II; sært A, I. 88 til: F, H; mgf. A, E, I. ok — frammi: F, E; ok (enn I) var þó aldri frammi svá A, I; ok var aldregi þó svá frammi II. 89 nein raun: F; manna-raun A, I; mannhætta H; hætta E. varð: F, H, I; var A, E. 90 fjelaga á fundinum: F; felaga á fundi þessum A, B ("fjélagi [af a þá begge steder er kun en levning tilbage]" ooooo "ndi þs"ooo); felaga á þeim fundi H, I; *mgf. E. 90-91 enn — allir: F, A, B ("en [nær ved at smuldre bort] þi v̄ a"ooo), H, I; allir vóro þeir E. 91-92 hljópu þeir: A, B ("hljopv þ: [I og pv og 2 dels helt, dels næsten helt borte]"), E; ok hlupu þeir H; hljópu þeir þá F, I. 93 urðu: F, A, H, I; vóro E; oooo B. 94 hvergi (efter kvámu): F, B, E, H, I; *mgf. A. ok hvergi þorðu þeir: F, A, B, H, I; mgf. E. 95 at þeim: F, A, B ("at þm [begge ord nær ved at smuldre bort]"), E, I; á þá ok að þeim H. 96 hleyptu: H; hleyptu undan F, A, B, E, I. 96-97 út — hann: H; *mgf. F, A, B, E, I. 97-98 riðu — ok: F, A, B ("riðv avtr [av i ét tegn] j [nær ved at smuldre bort]"oooooo), I; riðu nú í skógahverfi ok H; *mgf. E. 98 ljettu: F, A, H (hvör i óvrigt det følgende eigi er udglegt), I; lintu E; oooo B. 99-100 er — þar: F, A, B ("e" þ: ko"oooo), H, I; *mgf. E. 100 varð því: A, E, I; var því F; því var H; oooo B. eptir: F, A, E, II; eptir þeim I; oooo B.******

þótti þeira ferð hin svívirðligsta. kári reið í skál ok lýsti þar vígum þessum á hendr sjer. sagði hann þar lát húsbúanda ok þeira fimm ok sár grana ok kvað betra mundu at færa hann til húss, ef hann skyldi lifa. björn mælti ok kvaðz eigi 105 nenna at drepa hann fyrri mágsemðar sökum enn kvað hann þó þess makligan. enn þeir er svöruðu kváðu fá fúnat hafa fyrir hánum. björn kvað nú kost vera, at fúnaði svá margir af síðumönnum sem hann vildi. þeir sögðu þá þó ill at vera. 110 þeir kári ok björn riðu þá í braut.

¹⁰¹ ferð: F, B, E, H, I; fœr A. svívirðligsta: F, A, B, H; háðuligsta I; hæðilligasta E. ¹⁰² vígum þessum: F, A, B (oooo) "þsvm [þs næsten helt borte]", H, I; vígunum E. ¹⁰²⁻¹⁰⁸ sagði hann þar: F, E; ok sagði þar H; sagði þar A, B; sagði þar ok I. ¹⁰⁸ lát: F, B, H, I; "anlát (nl forskrevet)" A; til E. húsbúanda: F, A, B, E, I; húsbónnda þeira H. ¹⁰³⁻¹⁰⁴ ok sár — húss: F, H (dog mundu betra for betra mundu), I; "z fúr grána; z. f. b (beskadiget og nær ved at smuldre bort)" ooo | oooo "at færa h $\frac{1}{2}$ h⁰⁰" B; ok sár grana — ok betra kvað kári mundu at færa hann til húss A; ok at betra være at færa grana til húsa E. ¹⁰⁵ mælti ok kvaðz: H; kvaz F; kvez A, E, I; sagðiz B. ¹⁰⁶ nenna: F, A, E, H, I; nennt hafa B, fyrri — sökum: H; mgl. F, A, B, E, I. ¹⁰⁶⁻¹⁰⁷ enn — makligan: F (dog ok for enn), A (dog þess þó for þó þess), E (dog uden þó), H, I; mgl. B. ¹⁰⁷⁻¹⁰⁸ enn — hánum: F; enn þeir er (for enn þeir er har E þeir menn, er honum) svöruðu, kváðu (sögðu B) fá (þá fá H) fúnat hafa fyrir hánum (birni B, H) þ, E, H; en þeir sögðu, er svöruðu, at fáir hefði fyrir hánum fúnat A, I. ¹⁰⁸⁻¹¹⁰ björn — vildi: F; björn (enn björn I) kvez (kvaz H) nú kost elga (for nú kost elga har I nú kost elga, men H kost elga nú), at fúnaðe svá margir af síðumönnum sem hann vildi A, H, I; "h fú; kost á (beskadiget og nær ved at smuldre bort) ek (endnu fuldkommen helt, men nær ved at smuldre bort)" ooo | "at fvíni fva mt af fíðv mím fē eé víl" B; björn "ü." (skrifseil for kvaðz eller et lign. udtryk) kost hafa nú átt, at fúnat hefði nú svo margir síðumenn sem hann vildi E. ¹¹⁰ þá — vera: H; þá ill at vera F, B; at þá væri ill at A; þá illt at at vera E; at þat væri illa I. ¹¹¹ ok björn: F, B, E, H; mgl. A, I. þá: F, A, E; nú H; þaðan B; mgl. I.

151. Kári spurði björn 'hvat skulu vit nú
 'til ráða taka? skal ek nú reyna vitsmuni þína'.
 björn svaraði 'hvárt þykki þjer undir því mest, at
 'vit sjem sem vitrastir?' 'já' sagði kári 'svá er
 5 'víst'. 'þá er skjótt til ráða at taka' segir björn
 'vit skulum ginna þá alla sem þursa. ok skulu
 'vit láta sem vit munim ríða norðr á fjall. enn
 'þegar er leiti berr á milli vár, þá skulu vit snúa
 'aptr ok ofan með skaptá ok felaz þar sem okkr
 10 'þykkir vænligast, meðan leitin er sem áköfust, ef
 'þeir ríða eptir'. kári mælti 'svá munu vit gera,
 'ok hafða ek þetta ætlat áðr'. 'svá mun þjer
 'reynaz' sagði björn 'at ek mun ekki vera hjátækr
 'í vitsmunum eigi síðr enn í harðræðunum'. þeir

151. ¹ spurði björn: F, A, B, I; spurði þá björn E; mælti H.
¹⁻² nú til ráða: F, H; nú til bragðs A, I; nú til E; bragða B.
² skal — þína: A, I; mgl. F, B, E, H. ³ svaraði: F; "Ív;" B,
 "Ív." E, "Ív." I; svarar H; ".f." A. undir því mest: F, B; mest
 undir því E; undir því sem mest A, H; við þat mest liggja I.
⁴ vit: F, A, B, H, I; "v" E. sem vitrastir: F, A, B, E; vitrastir
 H; "fē meit" I(?). ⁵ ráða: F, B, E, H; ráðs A, I. ⁶ alla: F, A, B,
 E, I; mgl. H. þursa: F, A, B, E, I; "þvrfv (det første v lidt be-
 skadiget)" H. ⁶⁻⁷ ok skulu vit: F, E; skulu vit A; skulu vit fyst I;
 ok B, H. ⁷ munim ríða: F, A, H, I; ríðim B, E. ⁸ er: I; mgl. F,
 A, B, E, H. á milli: F; á millim B; á millum H; í millum A, E;
 í milli I. þá: F, A, B, E, H; mgl. I. ⁸⁻⁹ snúa aptr ok: A, I; snúa
 F, B, H; ríða E. ⁹ ofan: F, A, E, H, I; yfir B. sem: F, A, B ("fē
 [nær ved at smuldre bort]" E, I; er H. ¹⁰ áköfust: F, A, B, H, I;
 mest E. ¹⁰⁻¹¹ ef — eptir: F, A, B, H, I; mgl. E. ¹¹ kári mælti:
 F, B ("kári ml'i [begge ord nær ved at smuldre bort]" H; "k'i |.f."
 A; "k'i Ív." I; mgl. E. ¹² ok — áðr: F, B, E (dog hugsat for
 ætlat); ok hafða ek áðr þetta ætlat H; því at ek hafða (hefi I)
 svá ætlat áðr A, I. ¹³ reynaz: F, A, B, H, I; virðaz E. at: F, A,
 B, H, I; sem E. ¹³⁻¹⁴ mun — harðræðunum: A, I (dog vits-
 mununum for vitsmunum); man ("mā [stregen over a nær ved at
 smuldre bort]" B) ekki hjátækr (reynaz indskyder B) í vitsmununum
 eigi síðr enn í harðræðunum (harðfenginu E) B, E; em ekki hját-

kári riðu nú sem þeir höfðu ætlat ofan með 15 skaptá. Þá fellr áin sum í austr enn sum í landsuðr. sneru þeir þá ofan með miðkvíslinni ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu í meðalland ok á mýri þá er kringlumýrr heitir. Þar er hraun allt umbverfis. kári mælti þá við björn, 20 at hann skyldi gæta hesta þeira ok vera á varðhaldi 'enn mjer gerir svefnhöfugt'. björn gætti hestanna. eum kári lagðiz niðr ok svaf allskamma stund áðr enn björn vakði hann. hann hafði þá leidda saman hestana — ok váru þar hjá þeim. 25 björn mælti þá til kára 'allmjök þarft þú þó mín 'til. myndi sá nú hafa hlaupit í braut frá þjer,

tækt mer (¹⁹ 'mér' F, 'mer' H) í vitmunum (vitmununum H) eigi síðr en í harðræðum (harðfengi H) F, H. 15 nú: F, B, E, H; mgl. A, I. sem — ætlat: F, B, H, I; sem þeir höfðu áðr ætlat A; mgl. E. 16 skaptá: F, A, B, H, I; áinne E. fellr: A; fell F, B, E, H, I. sum í austr enn: A; mgl. F, B, E, H, I. sum (efter enn): F, A, B, E, I; mgl. H. 17 sneru þeir þá: F, A, B, E, I; þeir riðu H. þá ofan: F, E, H; ofan B; mgl. A, I. 18 ok ljettu: F, A, B, H; lettu I; ok linnu E. 19 ok (foran á): F, A, B, I; mgl. E, H. kringlumýrr heitir: F, A, B, E, I; heitir kringlumýrr H. er: F, A, B, H, I; var ok E. 20 allt umbverfis: F, A, B, E, I; öllu megin H. þá við björn: F, E; við björn A, H, I; til bjarnar B. 21 gæta: F, A, B, H, I; geyma E. 21-22 hesta — gætt: F, A, B (nogle steder til dels beskadiget, men overalt sikker), E, I (dog svefnhöfugt næsta for svefnhöfugt); oversprunget i H. 23 hestanna: F, B, E, H; hesta þeira (mgl. A) A, I. 24 hann hafði þá: F, E, H; þá hafði hann A; hann hafði þá ok I; ²⁵ (beskadiget, men fuldkommen sikkert) hafði (h beskadiget og hele ordet nær ved at smuldre bort) B. 25 leidda saman: F, A, B, E, H; saman leidda I. váru þar hjá: F; váro þar í hjá B, E; váro þar nærr A; var þar hjá H; var þar nær I. 26 þá til kára: F, E; þá I; mgl. A, B, H. 26-27 þó mín til: F; 'mín þó' (det hele nær ved at smuldre bort) B (= mín þó til); mín til A; mín til, kári H; mín við I; nú mín E. 27 hafa hlaupit: F, B, H; margr hafa verit, at hlaupit hefði E; hafa hleypt A, I. í braut frá: F, A, E, I; á brott í frá B; frá H.

‘er eigi væri jafnvel hugaðr sem ek em; því at
‘nú ríða hjer úvinir þínir at þjer — ok skalt þú
30 ‘svá við búaz’. kári gekk þá undir hamarskúta
nakkvarn. björn mælti ‘hvar skal ek nú standa?’
kári svarar ‘tveir eru nú kostir fyrir höndum.
‘sá er annarr, at þú standir at baki mjer ok hafir
‘skjöldinn at hlífa þjer með, ef þjer kemr hann
35 ‘at nökkuru gagni. hinn er annarr, at þú stígir
‘á hest þinn ok ríðir undan sem þú mátt mest’.
‘þat vil ek eigi’ sagði björn ‘heldr þar mart til
‘þess — þat fyrst, at vera kann, at nakkvarar
‘skæðar tungur taki svá til orðs, at ek renna frá
40 ‘þjer fyrir hugleysi, ef ek ríð í braut. hitt er
‘annat, at ek veit, hver veiðr þeim mun þykkja í
‘mjer — ok munu ríða eptir mjer tveir eða þrir.

²⁸ væri: *F, A, B, E, II*; hefðl verit *I*. em: *F, A, II, I*; ooo *B*; *mgf. E*. ²⁹ nú ríða hjer: *F, E, II*; her ríða nú *A, I*; oooo"ða (ð beror på gisning, da den översite del deraf er borte) nǚ (v næsten helt borte)" *B* (der således synes at have stemt overens med *A, I*). ²⁹⁻³⁰ ok — svá: *F, H*; ooo"tv fva (v f beskadediget og tv f nær ved at smuldre bort)" *B*; skaltú svá *A*; svá skaltú *I*. ³⁰⁻³¹ hamarskúta nakkvarn: *F, II* (dog "fkavta [det første a beskadediget, men sikkert, og v udsløttet på en prik af den nederste del nær]" for -skúta); oo"amar (am beskadediget og nær ved at smuldre bort) fkvǚv (kvǚv til dels beskadediget, og hele ordet nær ved at smuldre bort) nöckvr (af r er kun en del tilbage)"oo *B*; hamarklett nökkurn *A, I*. ³² svarar: *F*; "fǚ:"*I*; ".f." *A*; mælti *II*; oooo *B*. nú: *F, A, II*; ooo *B*; *mgf. I*. ³³ er: *F, A, B, I*; *mgf. II*. ³⁴ skjöldinn: *F, A, B* (oooo"ðin [nær ved at smuldre bort]"), *I*; skjöldinn fyrir þer *II*. þjer kemr hann: *F, A, B* (hann [forkortet ǚ] beskadediget), *II*; hann kemr þer *I*. ³⁵ gagni: *F, A*; haldl *II, I*; ooooo *B*. stígir: *F, II*; stíg *A, B, I*. ³⁶ þinn: *F, A, B*; *mgf. I*. ríðir undan: *F*; ríð undan *A, B*; ríð í brutt *I*. ³⁸ þess: *F*; *mgf. A, B, I*. ³⁸⁻³⁹ nakkvarar skæðar tungur: *F*; nökkurlr tunguskæðer menn *A, I*; "nöövr tvn/vn nær ved at smuldre bort)"oo | oo"air ǚ" *B*. ³⁹ orðs: *A, B, I*; orða *F*. ⁴⁰⁻⁴¹ hitt — at: *B*; hinn er annarr, at *F*; en *A, I*. ⁴² ok: *F, B*; *mgf. A, I*. mjer: *F, I*; *mgf. A, B*.

‘enn ek verð þjer þá þó at engu gagni eða líði. ‘vil ek heldr standa hjá þjer ok verjaz meðan ‘auðit verðr’. þá var eigi langt at bíða áðr reknir 45 váru klyfjahestar fram um mýrina, ok fóru þar með þrír menn. kári mælti ‘þessir sjá okkr ekki’. ‘látu vit þá um ríða’ segir björn. síðan riðu þeir um fram. enn hinir sex riðu þá at fram ok hljópu þegar af baki allir seon ok sneru at þeim 50 kára. fyrstr hleypr at þeim glúmr hildisson ok lagði til kára með spjóti. kári sneriz undan á hæli. ok missti glúmr hans, ok kom lagit í bjargit. björn sjer þat ok hjó þegar spjótit af skapti fyri glúni. kári hjó til glúms höllum fæti, ok kom 55 sverðit á lærit ok tók undan fótinn uppi í lærinu. ok dó glúmr þegar. þá hljópu fram at kára þórbrandssynir vjebrandr ok ásbrandr. kári hljóp at vjebrandi ok rak sverðit í gegnum hann. enn síðan hjó hann báða fætr undan ásbrandi. í þessi 60 svipan urðu þeir sárir báðir kári ok björn. þá

43 þá þó: F, A; þá B; þó I. gagni eða líði: F; gagni B, I; líði A. 44 ek: F; ek því A, I; því B. 44-45 ok — verðr: F; ok verjaz með þer A, I; mgl. B. 45 áðr: F; at A, B, I. 47 kári mælti: F, A, I; þá mælti kári B. þessir: F, A, I; þessir menn B. 48 látu vit: F; látum A, B, I. segir björnu: F, B; mgl. A, I. 49 fram efter at): F, A, I; mgl. B. 50 þegar: F, B; þá A, I. sneru: F; sóttu A, B, I. 51 fyrstr: A; fyrst F, B, I. hleypr at þeim: F; hljóp at hánum A, B, I. 52 kára: F; hans A, B (‘his [beskadiget og nær ved at smuldre bort, men er endnu fuldkommen tydeligt]’), I. á: F, B, I; af A. 53 bjargit: F, A, B; bergit I. 54 skapti: F, A, B; skaptinu I. 55 glúms: F, B (‘glvmt [endnu helt, men nær ved at smuldre bort]’); hans A, I. 56 uppi í: F, B, I; ‘vppi (pp í ét tegu)’ A (hvor man må læse upp í, med mindre í er udeglemt). 57 ok (foran dó): F; mgl. A, B, I. kára: F, B; hánum A, I. 58 þórbrands-: F; þórfinns- A, B, I. 59 sverðit: F, B, I; sverð A. 61 báðir: F, A, B; mgl. I.

hljóp at kára ketill ór mörk ok lagði til hans spjóti. kári brá upp við fætinum, ok kom spjótit í völlinn. kári hljóp á spjótsskaptit ok braut í 65 suendr. kári þreif ketil höndum. björn hljóp at þegar ok vildi vega ketil. kári mælti 'lát vera 'kyrrt. ek skal gefa katli grið. ok þó at svá 'verði, ketill, optar, at ek eiga vald á lífi þínu, þá 'skal ek þik aldri drepa'. ketill svarar fá ok reið 70 í braut eptir fjelögum sínum ok sagði þeim er eigi vissu áðr tíðendin. þeir sögðu hjeraðsmönnum tíðendin. hjeraðsmenn gerðu þegar herhlaup mikit ok fóru þegar með öllum vatnföllum ok svá langt norðr á fjall, at þeir váru þrjú dægr í leitinni. 75 eun síðan sneru þeir aptr, ok fór hverr til síns heimilis. enn ketill ok þeir fjelagar riðu austr til svínafells ok sögðu þar tíðendin. flosi tók lítt á þeira ferð ok kvað þó eigi víst um, hvárt hjer

⁶² at kára: *F, B*; at *I*; *mgf. A.* hans: *F, A, B*; kára með *I.* ⁶³ við: *F, B*; *mgf. A, I.* ok kom spjótit: *F, B* ('z eō [þegge ord lítt beskadiðede, men fuldkommen sikre] spio^{ti}'), *I*; spjótit kom *A.* ⁶⁴ spjótsskaptit: *F, B, I* (dog spjót- for spjóts-); skaptit *A.* ⁶⁵ kári þreif: *F, B, I*; þá þreif kári *A.* ⁶⁵⁻⁶⁶ at þegar: *A, I*; þá at *F, B.* ⁶⁶ ketill: *A, I*; hann *F, B.* lát: *B*; látú *F, A, I.* ⁶⁸ verði: *F, B, I*; se *A.* ⁶⁸⁻⁶⁹ ketill — drepa: *B* (lífi [skrevet lífi] beskadiget og nær ved at smuldre bort, men sikkert); at ek eiga optarr vald á lífi þínu, skal ek þig þó (*mgf. I*) aldre drepa ('ketil' [I] tilf. *I*) *A, I*; at ek eiga vald á lífi ketils, þá skal ek hann aldri drepa *F.* ⁶⁹ fá: *A, B, I*; óngu *F.* ⁷⁰ eptir: *F, I*; ok eptir *A, B* ('z ept' [resten borte]). ⁷⁰⁻⁷¹ er — tíðendin: *F, B*; er eigi vissu áðr tíðendi þessi *A*; þessi tíðindi *I.* ⁷² hjeraðsmenn gerðu þegar: *F, B* (''hoooom [af bogstaverne mellem h og m ere kun ulæselige rester tilbage] gðv þeg^{ti}'); en heraðsmenn gerðu *A*; ok gerðu heraðsmenn *I.* ⁷³ þegar: *F*; þeir *A, B, I.* ok (foran svá): *F, A*; ooo *B*; *mgf. I.* ⁷⁵ eun síðan: *F, B*; enn þá *I*; þá *A.* ⁷⁵⁻⁷⁶ ok fór — heimilis: *A*: til síns heimilis *I*; til heimilla sinna *F*; ooooooooo *B.* ⁷⁸ kvað: *F, A, I*; ''f.'' *B.* um: *A, B*; *mgf. F, I.*

næmi staðar 'er kári engum manni líkr þeim sem 'nú er á íslandi'.

80

152. Nú er at segja frá þeim birni ok kára, at þeir ríða á sand ok leiða hesta sína undir melbakka ok skáru fyrri þá melinn, at þeir dæi eigi af sulti. kári varð svá nærgætr, at hann reið þegar í braut, er þeir hættu leitinni. hann reið 5 um nóttina upp eptir hjeræðinu ok síðan á fjall ok svá alla hina sömu leið, sem þeir ríðu austr, — ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu í miðmörk. björn mælti þá til kára 'nú skalt þú vera vin 'minn mikill fyrir húsfreyju minni; því at hón mun 10 'engu orði trúa því er ek segi — enn mjer liggir 'hjer nú allt við. launa þú mjer nú góða fylgd, 'er ek hef þjer veitta'. 'svá skal vera' segir kári. síðan ríðu þeir heim á bæinn. húsfreyja spurði þá tíðenda ok fagnaði þeim vel. björn svaraði 15 'aukiz hafa heldr vandræðin, kerling'. hón svarar fá ok brosti at. húsfreyja mælti þá 'hversu gafz

79 staðar: *F*; stað *B, I*; "fta" (*I*) *A*. 79-80 sem — íslandi: *F*; er nú er (ero *B*) á landi váru *A, B, I*.

152. 1 þeim birni ok: *F*; *mgk. A, B, I*. 2 þeir ríða: *F*; hann reið *B*; hann reið út *A, I*. 2-3 leiða — melbakka: *F*; "le"ooo | "vnd" méibacka nefsta sína" *B*; leiddi under melbakka hestana *A*; leiddi hestana undir melbakka *I*. 3 ok — melinn: *F, B*; skáru melinn fyrri þá *I*; udeglemt í *A*. 4 varð: *F*; var *A, B, I*. 5 í: *F, A, I*; á *B*. 6 ok (foran síðan): *A, B, I*; en *F*. 7 hina sömu leið: *F, A, I*; leið ina sömu *B*. austr: *F, A, B*; "avft (av í ét tegu)" *I* (*I*). 8 ok ljettu: *F*; lettu þeir *A, I*; lettu þeir þá *B*. miðmörk: *F*; mörk *A, B, I*. 9 til: *F, B*; við *A, I*. 10 minni: *F, A, B*; *mgk. I*. 11 er: *F, B*; sem *A, I*. 12 nú (efter hjer): *F, A, B*; þó *I*. launa: *A, B, I*; ok launa *F*. nú: *A, B, I*; nú vel *F*. 14 ríðu: *A, B, I*; ríða *F*. spurði: *F, A, B*; spyrr *I*. 15 fagnaði: *F, A, B* ("fug [f beskadiget] | naði"); fagnar *I*. 16 vandræðin: *F, A, I*; vandræðin *B*. 17-18 hús-freyja — kári: *F*; hón mælti þá 'hversu gafz björn þer *A, I*; hón spurði kára 'hversu gafz björn þer *B*.

‘björn þjer, kári?’ hann svarar ‘berr er hverr at
 ‘baki, nema sjer bróður eigi; ok gafz björn mjer
 20 ‘vel. hann vann á þrimr mönnum, enn hann er
 ‘þó sárr sjálfr. ok var hann mjer hinn hallkvæmsti
 ‘í öllu því er hann mátti’. þar váru þeir þrjár
 nætr. síðan riðu þeir í holt til þorgeirs ok sögðu
 25 hánum einum saman tíðendin; því at þangat höfðu
 eigi spurz tíðendin fyrr. þorgeirr þakkaði kára.
 ok fannz þat á, at hann varð þessu feginn. hann
 spurði kára at, hvat þá væri únnit þat er hann
 ætlaði at vinna. kári svarar ‘drepa ætla ek gunnar
 ‘lambason ok kol þórsteinsson, ef færi gefr á.
 30 ‘höfu vit þá drepit fimmtán menn með þeim fimm,
 ‘er vit drápum báðir saman. enn þó vil ek nú
 ‘biðja þik bænar’ segir kári. þorgeirr kvaðz veita
 hánum mundu þat er hann beiddi. kári mælti
 ‘þat vil ek, at mann þenna, er björn heitir ok at
 35 ‘vígum hefir verit með mjer, takir þú til þín, ok

18 hann: F; kári A, B, I. 19 baki: F, A, B (“baci”); bakinu I.
 sjer: F, B, I; mgl. A. 19-20 ok — vel: F, B (dog “gaf” [vistnok
 skrifteñ] for gafz); allvel gafz björn mer A, I. 20 hann (efter enn):
 F; mgl. A, B, I. 21 ok var hann: F, B; var hann A; hann var I.
 22 því er: A, I; því sem F, B. 23 sögðu: F, A, B; s. kári I.
 24 einum saman: F, A, I; mgl. B. 24-25 þangat — fyrr: F; eigi
 spurðuz þangat fyrri B; eigi hafði þangat spurz áðr I; þar hafði
 eigi spurz áðr A. 25 þakkaði kára: A, B; þakkar kára I; þakkaði
 hánum F. 26-27 hann spurði: F; en þó spurði (spyr I) hann A,
 B, I. 27 er: A, B, I; sem F. 28 ætla: F, A, B; vilda I. 29 gefr:
 F, B, I; gæfr A. 30 þá drepit: F, B (“þá ðreipit [þ borte og ít nær
 ved at smuldre bort]”), I; drepit þá A. 31 drápum: F, A, I; vígum
 B. saman: F, A (feilskr. sama); samt B, I. enn — nú: F; ek vil
 ok A, B, I. 32 bænar: F, A, B; bónar I. segir kári: F; mgl. A, B,
 I. kvaðz: — “k²“ F og A, “k⁵“ I; “fagðiz (f beskadiget og a
 borte)“ B. 32-33 veita hánum mundu: F, A, B; mundu veita honum
 I. 33 er hann beiddi: F, B; er (sem I) hann bæði A, I. kári
 mælti: A; “k¹ ív.“ I; mgl. F, B. 34 mann: F, A, I; mgl. B (vistnok
 blot ved forglemmelse). 34-35 ok at — þín: I (dog takir for takir);

‘skiptir þú um bústaði við hann ok fáir hánnum
 ‘bú algört hjer hjá þjer. ok halt svá hendi yfir
 ‘hánnum, at engri hefnd sje til hans snúit. ok
 ‘er þjer þat sjálfrátt fyri sakir höfðingskæpar þíns’.
 ‘svá skal vera’ segir þórgeirr. fjekk hann þá ⁴⁰
 birni bú algört at ásólfskála enn tók við búi í
 mörk. þórgeirr færði sjálfr hjón bjarnar til
 ásólfskála ok allt búferli hans. þórgeirr sættiz
 á öll mál fyri björn ok gerði hann alsáttum sáttan
 við þá. þótti björn nú miklu heldr maðr enn áðr ⁴⁵
 fyri sjer. kári reið í braut ok ljetti eigi fyrr enn
 hann kom vestr í tungu til ásgríms elliðagrimssonar.
 hann tók við kára ágæta vel. kári sagði hánnum
 frá öllum atburðum þeim er orðit höfðu í vígum.

takir þú til þín, er at vígum hefir verit (for hefir verit har A var)
 með mer F, A; "u"oooo"v (foran v ses höit oppe en liden levning af
 þ) í þín; óc at vigv v m; m" B (for største delen i smuldrende
 tilstand). ³⁶ þú: F, A, B; mgl. I. hánnum: I; þú hánnum A; oooo
 B; mgl. F. ³⁷ hjer: F, A, B ("h" [nær ved at smuldre bort]); mgl.
 I. ³⁸⁻³⁹ ok er þjer þat: F; oooo"þ" (beskadiget og nær ved at smuldre
 bort) þ" B; er þer þat A; ef þer er I. ³⁹ höfðing-: A, I; höfðings-
 F, B ("höfðingf [in beskadiget, og det hele nær ved at smuldre bort]).
⁴⁰ vera: F, A, B ("va [næsten helt borte]); ok vera I. fjekk hann
 þá: F; síðan fekk hann A, I; oooooo B. ⁴¹ bú algört: A, I; oooooo
 B; "hvftaðigt" F. ásólfskála: F, I; oo"ollf skala (af o og f er kun
 en del tilbage — ollf og til dels ik er nær ved at smuldre bort)"
 B; "ollf skala" A(?). tók: A, B ("toc [nær ved at smuldre bort]" —
 der har måske stået "toc"), I; hann tók F. ⁴²⁻⁴³ sjálfr — hans: A
 (dog "ollf. f." for ásólfskála), I, — lígeledes F men með bú for
 sjálfr hjón; ooooooooo"ff (af ff er kun den nederste del tilbage)" oo
 "kala (k beskadiget oven til)" B. ⁴³ þórgeirr: F; hann A, I; ok hann
 B. ⁴⁴⁻⁴⁵ alsáttum — þá: F; "alfai" "oooooo B; alsáttan við þá (menn
 A) A, I. ⁴⁵ þóttu: F, B (i det mindste synes her at have stået "þtu",
 hvoraf den øverste del nu er borte); ok þóttu A, I. nú: A, B, I;
 mgl. F. ⁴⁵⁻⁴⁶ enn — sjer: F, B; fyr ser en áðr A, I. ⁴⁶ í: F, A,
 I; á B. ⁴⁷ vestr í tungu: F; í tungu B; mgl. A, I. ⁴⁸ ágæta vel:
 F, B, I; allvel A. ⁴⁹ er: A, I; sem F, B. vígum: F; vígunum A, B, I.

50 ásgrímr ljét vel yfir því ok spurði, hvat kári ætlaðiz þá fyrir. kári svaraði 'ek ætla at fara 'útan eptir þeim ok sitja svá at þeim ok drepa 'þá, ef ek fæ nátt þeim'. ásgrímr sagði, at hann væri engum manni líkr fyrir hreysti sína. þar
55 var hann nakkvarar nætr. síðan reið hann til gissurar hvíta. gissurr tók við kára báðum höndum. kári dvaldiz þar nakkvara stund. hann sagði gissuri, at hann mundi ríða ofan á eyrar. gissurr gaf kára sverð gott at skilnaði. reið hann nú
60 ofan á eyrar ok tók sjer þar fari með kolbeini svarta. hann var orkneyskr maðr ok aldavinr kára ok var hinn kappsamasti ok hinn vaskasti maðr. tók hann við kára báðum höndum ok kvað eitt skyldu yfir þá ganga báða.

153. Nú er þar til máls at taka, er flosi er, at þeir ríðu austr til hornafjarðar. fylgðu flosa

50 ok spurði: F; 000⁷þði (þ *beskadiget*)⁶⁰ B; hann spurde (spyrir I) A, I.
61 ætlaðiz þá fyrir: F, B (dog nú for þá), I; ætlaðe þá fyrri ser A. kári — ætla at: F; kári (hann I) s., at hann ætlaði at B, I; hann s., at hann mundi A. 52 at þeim ok: F; at þeim at A; um at B, I. 53 ek fæ nátt þeim': F; hann mætti ná þeim B; hann náir A, I. 53-64 at — manni: F, A (dog var for-værl), I; 'öngum manni ertú B. 54 sína: sál. F (forkortet .t.); sakir A, I; "þína (nær ved at smuldre bort)" B. 55 gissurr — kára: A, I; "Tóc ̄i ̄ k^a (a borte og kun en levning af k^a tilbage)" B; ok tók hann við bánum F. 57 kári: F, A, I; hann B. stund: F; hrið A, B, I. 58 at hann mundi: F, A; "at at mjndi" B(I); at hann mun I. ríða — eyrar: F; "ríða/vt (nær ved at smuldre bort) á (beskadiget) eyrar" B; út á eyrar ríða A, I. 59 reið hann nú: F; síðan reið hann A, B, I. 60 þar: F, A; mgl. B, I. 61 maðr: A, B, I; mgl. F. 62 hinn kappsamasti ok: F; mgl. A, B, I. 63 tók hann: F; hann tók A, B, I. kvad: F, I; kvad hann A; ".t." B. 64 yfir — báða: F, B (hvar der dog af þá kun begyndelsen af þ er tilbage); yfir þá báða ganga I; ganga lífr þá báða A.

153. 1-2 Nú — ríðu: A, I (dog ríða for ríðu); Flosi ríðr ("reið [nær ved at smuldre bort]" B) nú F, B. 2-3 fylgðu — allir: A, I;

fllestir allir þingmenn hans. fluttu þeir þá austr
 vöru sína ok önnur föng ok fargögn öll þau er
 þeir skyldu hafa með sjer. síðan bjoggu þeir ferð 5
 sína ok skip. var flosi nú við skipit þar til er
 þeir váru búnir. enn þegar er byr gaf, ljetu þeir
 í haf. þeir höfðu langa útivist ok veðráttu illa.
 fóru þeir þá hundvillir. þat var einu hverju sinni,
 at þeir fjengu áföll stór þrjú nökkur. sagði 10
 flosi þá, at þeir myndi nökkur vera í nánd löndum
 ok þetta væri grunnföll. þoka var á mikil. enn
 veðrit óx svá at hríð mikla gerði at þeim: fundu
 þeir eigi fyrr enn þá keyrði á land upp um nótt
 eina. ok varð þar borgit mönnum, enn skip 15
 braut allt í spán, ok fje máttu þeir ekki bjarga.
 urðu þeir at leita sjer verma. enn um daginn
 eptir gengu þeir upp á hæð nakkvara. var þá

---

ok (*mgl. B*) fylgðu hánnum fllestir *F, B*. ³ fluttu þeir þá: *A, I*; ok fluttu *B*; ok flutti *F*. ²⁻⁴ austr vöru sína: *F, I*; austr vöro *B*; vöru sína austr *A*. ⁴ föng — öli: *B*; föng *A, I*; fargögn *F*. ⁵⁻⁶ ferð — skip: *F, B*; skip sitt *A, I*. ⁶ var — skipit: *F*; var flosi við skip *A, I*; *oversprunget* í *B* (*hvis original altså formodentlig ikke har haft skipit, men skip*). ⁷ þeir váru búnir: *F*; búit var *A, B, I*. þegar er: *A, B, I*; þegar *F*. ⁸ þeir höfðu: *F, I*; höfðu þeir *A, B*. ⁹ fóru þeir þá: *F*; fóro þeir *A*; ok fóro þeir *B*; ok fóro *I*. hundvillir: *F, A, I*; hafvillir *B*. hverju: *F, B*; *mgl. A, I*. ¹⁰ stór þrjú nökkur: *F*; þrjú nökkur *B*; lið stór *A, I*. ¹⁰⁻¹¹ sagði — nánd: *F, B*; ok sagði flosi þá, at þeir væri nærr *A*; ok s. flosi, at þeir væri þá nær *I*. ¹² þetta væri grunnföll: *F* (*f. feilskr. þ*), *A, B*; þat væri grunnfall *I*. á: *A, B, I*; *mgl. F*. ¹²⁻¹³ enn — þeim: *F*; en veðrit óx svá at (*for svá at har A ok*) gerði at þeim hríð mikla *A, I*; ok gerði at þeim hríð mikla *B*. ¹⁴ land: *F, A, B*; landit *I*. ¹⁴⁻¹⁵ nótt eina: *F*; nótt *A*; nóttina *B, I*. ¹⁵ borgit mönnum: *F*; mannbjörg *A, B, I*. ¹⁶ braut: *F*; brotnaðe *A, B, I*. ok: *I*; en *F, A, B*. máttu — bjarga: *F, A, I*; varð ekki borgit *B*. ¹⁷ verma: — *súl*. ("vma") *alle* (*F, A, B, I*).

veðr gott. flosi spurði, ef nakkvarr maðr kenndi
 20 land þetta. þar vǫru þeir menn tveir, er farit
 höfðu áðr ok sögðuz kenna at vísu 'ok eru vjer
 'komnir við orkneyjar í hrossey'. 'fá máttu vjer
 'betri landtöku' segir flosi því at helgi njálsson
 'var hirðmaðr sigurðar jarls hlöðvissonar, er ek
 25 'vá'. leituðu þeir sjer þá fylgsnis ok reyttu á sik
 mosa ok lágu svá um stund ok eigi langa áðr
 flosi mælti 'ekki skulu vjer hjer liggja lengr svá
 'at landsmenn verði þess varir'. stóðu þeir þá
 upp ok gerðu ráð sitt. flosi mælti þá til sinna
 30 manna 'vjer skulum ganga allir á vald jarlsins —

19-22 nakkvarr — komnir: F; "nú(ó) beskadiget" oo | coir m̄ kenði (ð beskadiget — coir m̄ kenði nær ved at smuldre borte) lð' þta; þ; m̄ v̄ þ' e' f'it hōtðv ad; x fō(ó) beskadiget — x fō nær ved at smuldre borte"ooo "keða; | x ē (snarere end e') v̄ kō (ð v̄ kō nær ved at smuldre borte, med undtagelse af e)"ooo B; þeir menn (mgl. A) kenndi land þetta, er farit höfðu ("h." I) áðr (landa í milli tilf. I). tveir vǫro menn (for vǫro menn har I menn vǫro) þeir er kennda landit ok sögðu þá vera komna A, I. 22 við orkneyjar: F; í orkneyjar A; oo "öcneyjar" B; í orkneyjum I. máttu: A, B ("máiv"), I; "metti" (= mættim [for hefðim mátt]) F. 23-24 helgi — hirðmaðr: A (dog uden njálsson), B ("helgi .N. f [beskadiget]" oo "v̄ [r næsten helt borte] hirðm̄ [m̄ beskadiget]"), I (som A); þeir grímr ok helgi njálssynir vǫro hirðmenn F. 24 hlöðvissonar: — F ("hlöðvess. f."), A ("hlauduf. f."), B ("hlaudv̄s [av í ét tegn — over v har der formodentlig stæet — hele ordet er nær ved at smuldre borte] .f."); mgl. I. 25 þá: F; mgl. A, I; ooo B. fylgsnis: F ("fylgnif"), B ("fylfknis"); leyniss A; lunis I. 26 svá um: F; þar nókkura A, B, I. langa: F, A, I; "Tegi (tverstregen over e borte)" B. 26-30 áðr — ganga: F; áðr flosi mælti 'ekki skulu ver her lengr (mgl. A) liggja svá at landsmenn verði við þat varir'. stóðu þeir upp síðan ok gerðu ráð sín (sitt I). flosi mælti 'ganga skulu ver A, I; "a (beskadiget)" oooooooooo"fl'v̄ (v beskadiget og tverstregen sá godt som helt borte) allir gga" B (hvort der sikkert ikke har stæet mere, end áðr flosi mælti 'ver skulum allir ganga). 30 vald: F, A, I; fund B. jarlsins: F (I fetilskrevet, sá at det nærmest ser ud som y); "j." A, B, I.

‘gerir oss ekki annat; því at jarl hefir at líku líf
 ‘vårt, ef hann vill eptir því leita’. gengu þeir þá
 allir í braut þaðan. flosi mælti, at þeir skyldi
 engum manni segja tíðendin eða frá ferðum sínum
 fyrr enn hann segði jarli. fóru þeir þá til þess ³⁵
 er þeir fundu menn þá er þeim vísuðu til jarls.
 gengu þeir þá fyri jarl, ok kvaddi flosi hann ok
 allir þeir. jarl spurði, hvat manna þeir væri.
 flosi nefndi sik ok sagði, ór hverri sveit hann var
 af íslandi. jarl hafði spurt áðr brennuna, ok ⁴⁰
 kenudiz hanu af því þegar við mennina. jarl
 spurði þá flosa ‘hvat segir þú mjer til helga
 ‘njálssonar birðmanns míns?’ ‘þat’ sagði flosi ‘at
 ‘ek hjó höfuð af hánum’. jarl mælti ‘taki þá alla’.
 þá var svá gört. þá kom at í því þórsteinn ⁴⁵

³¹ gerir oss: A, I; því at oss gerir (tjár B) F, B. því — hefir: F (dog "þi at" for því at), A, I; ok hefir j. B. ³² því: F, A, B ("þi [" beskadiget]"); mgl. I. gengu: F; ganga A, B, I. ³³ í braut þaðan: F, B (dog á for í), I; mgl. A. ³⁴ tíðendin eða frá: F, I; "tíðe (ðe beskadiget og tvoerstregen borte — der kunde have stået ðe) [her ses den øverste del af et ð eller ð]" oooooo³⁵ B (hvort³⁶ over linien viser, at der har stået frá); tíðendi af A. ³⁵ fyrr enn: F, A, B; áðr I. ³⁵⁻³⁶ til þess er: F, A, I; "vndz" B. ³⁶ jarls: A ("J."), B (hvort kun den nederste del af et "j" er tilbage), I ("J."); "hærlin" (?) F. ³⁷ gengu — jarl: A, B (oo"ægv [v beskadiget] þ; [z næsten helt borte] þa [þ beskadiget]:" j.), I; mgl. F. ok (foran kvaddi): F, B, I; mgl. A. hann: F, A, B; "j." I. ³⁸ spurði: F, A, B; spyrr I. ³⁹ sagði: F, A; "I." B; svá I. ⁴⁰ af íslandi: F, B; mgl. A, I. spurt áðr: F, A, I; áðr spurt B. brennuna: F, A, B; af brennuni I. ⁴⁰⁻⁴¹ ok — þegar: F; kenudiz hann þá A, I; kenniz þegar B. ⁴¹⁻⁴² jarl spurði þá: F; hann spurði þá B; hann spyrr þá I; hann spurði A. ⁴³ njálssonar: F, B; mgl. A, I. ⁴⁴ höfuð: A, I; "höf (alle tre bogstaver beskadigede og nær ved at smuldre bort)" [oo B; höfuðit F. ⁴⁴ mælti 'taki þá: F; það taka þá A, I; það þá taka B. ⁴⁵ þá var svá: F; ok var svá B; ok svá var I; var svá A. í því: F, B, I; þar A.

síðuhallsson. flosi átti steinvöru systur þórsteins. þórsteinn var hirðmaðr sigurðar jarls. enn er þórsteinn sá flosa höndlaðan, þá gekk hann fyri jarl ok bauð fyri flosa allt þat góðs, er hann átti. 50 jarl var hinn reiðasti ok hinn erfiðasti lengi. enn þó kom svá um síðir við umtölur góðra manna með þórsteini — því at hann var vel vinum horfinn, ok gengu margir til at flytja með hánum —, at jarl tók sættum við þá ok gaf flosa grið ok 55 öllum þeim. hafði jarl á því ríkra manna hátt, at flosi gekk í þá þjónostu, sem helgi njálsson hafði haft. gerðiz flosi þá hirðmaðr sigurðar jarls, ok kom hann sjer brátt í kærleika mikla við jarlinn.

154. Þeir kári ok kolbeinn svartí ljetu út hálfum mánaði síðar af eyrum enn þeir flosi ór

46 síðuhallsson: *F, A, I*; s. síðuhalls *B*. 47 þórsteinn var: *F*; hann var *A, B*; hann var þá *I*. sigurðar: *F, A, B*; *mgl. I*. enu er: *F, A, I*; "en" *B*. 49 jarl — flosa: *F, B, I*; flosa ok bauð fyrir hann *A(?)*. allt — er: *B*; allt þat góðs, sem *F*; þat góðs allt, sem *I*; allt þat er *A*. 50 reiðasti — erfiðasti: *A*; reiðasti *F, B*; erfiðasti *I*. 51 svá um síðir: *F, B*; svá (þar svá *I*) at lyktum *A, I*. 53-54 ok gengu — tók: *F*; "x ggv ūng" (*g lídt þeskadiget*) | t¹ (*nær ved at smuldre bort*) at (*t þeskadiget*) fljtiá (*þeskadiget, men sikkert*) m; ūm ² j. at h tækí" *B*; gengu þá margir til at flytja með þórsteini — kom þá svá, at j. tók *A*; ok fluttu margir svá at j. tók *I*. 54 sættum: *F, A, B*; sættir *I*. ok (*foran gaf*): *F, A, I*; j. *B*. 55 á: *F, A, B*; *udeglegt I*. hátt: *F, A, B*; hátt ok síð (*feilskr. út*) *I*. 56 gekk í: *F, B*; gekk undir *A*; tókz undir *I*. 57 gerðiz: *F, A, I*; "giz (borte og hele ordet nær vðð at smuldre bort)" *B*. þá: *A, B, I*; nú *F*. 58 ok: *F, I*; *mgl. A, B*. 58 hann sjer brátt: *F, A*; ser brátt *I*; skjótu *B*. mikla: *F, A, I*; *mgl. B*. 59 jarlinn: *F, B*; hann *A, I*.

154. 1 Þeir — ljetu: *F, B* (*dog uden svartí*); Nú er frá því at segja, at þeir kári letu *A*; Nú er at segja frá kára ok þeim felögum, at þeir lögðu *I*. 2-3 af — flrði: *F*; enn þeir flosi letu ór

hornafirði. gaf þeim vel byri ok váru skamma
 stund úti. tóku þeir friðarey. hón er á milli
 hjaltlands ok orkneyja. tók við kára sá maðr, er 5
 dagviðr hvíti hjet. hann sagði kára allt um ferðir
 þeira flosa slíkt sem hann hafði viss orðit. hann
 var hinn mesti vin kára, ok var kári með hánnum
 um vetrinn. höfðu þeir þá frjettir vestan um
 vetrinn ór hrosseyju allar þær er þar gerðuz. 10
 sigurðr jarl bauð til sín at jólum gilla jarli mági
 sínum ór suðreyjum. hann átti svanlaugu systur
 sigurðar jarls. þá kom ok til sigurðar jarls
 konungr sá er sigtryggr hjet. hann var af írlandi.
 hann var sonr óláfs kvarans. enn móðir hans hjet 15
 kormlöð. hón var allra kvenna fegrst ok bezt at
 sjer orðin um þat allt, er henni var úsjálfrátt.
 enn þat er mál manna, at henni hafi allt verit illa
 gefit þat er henni var sjálfrátt. þrjann hjet

hornafirði B; mgl. A, I. ³ gaf: F, A, I; ok²gaf B. byri: F, A; byr
 B; mgl. I. ok váru: F, B, I; váro þeir A. ⁴ er á milli: F; er á
 millum A, B; liggir í milli I. ⁵ hjaltlands: F, A, I; "híaltlǫðz" B.
 tók við kára: A, I; við kára tók F, B. ⁶ dagviðr hvíti hjet: A, B
 (dog "ðavíð" for dagviðr), I (dog "ðavíð" for dagviðr); "het ðavíð
 hvíti" F. ⁷ flosa: A, B, I; mgl. F. slíkt — orðit: F; slíkt sem (er
 I) hann var viss orðinn A, I; mgl. B. ⁸ ok: F, B, I; mgl. A.
⁹ vestan: F, B; austan A, I. ⁹⁻¹⁰ um vetrinn: A; mgl. F, B, I.
¹⁰ allar þær er þar: F, A; allar þær sem þar B; þær er I. ¹¹ sigurðr
 jarl: F, B; nú er þar til máls at taka, er jarl (sigurðr er, at hann
 I) A, I. at jólum: F; mgl. A, B, I. ¹¹⁻¹² mági — suðreyjum: F,
 B; ór suðreyjum mági sínum A, I. ¹² svanlaugu: F; "hvflavgv (av
 i ét tegu)" I; "hvarflauðu" A; "kormlöðv" B. ¹³ þá — jarls: F (dog
 uden ok), B; þá kom ok þar A; þar kom ok I. ¹⁴ hann var: B;
 mgl. F, A, I. ¹⁵ enn: F; mgl. A, B, I. hjet: F, A, I; var B.
¹⁶ allra: F, B, I; mgl. A. ¹⁶⁻¹⁷ at sjer orðin: F; "vöðin (vöð nær
 veð at smuldre bort) at s¹⁴" B; orðin A, I. ¹⁷ þat allt: F, B; allt þat
 A, I. ¹⁸ er (foran mál): A, B, I; var F.

- 20 konungr sá er hana hafði átta — ok váru þau
 þá skilið; því at hann var allra konunga bezt at
 sjer. hann sat í kunnjättaborg. bróðir hans var
 úlfr hræða hinn mesti kappi ok hermaðr. fóstri
 brjáns konungs hjet kerþjálfaðr. hann var son
 25 kylfis konungs þess er margar orrostur átti við
 brján konung ok stökk ór landi fyrir hánum ok
 settiz í stein. enn þá er brjänn konungr gekk
 suðr, þá fann hann kylfi konung — ok sættuz
 þeir þá. tók þá brjänn konungr við syni hans
 30 kerþjálfaði ok unni meira enn sínum sonum.
 hann var þá roskinn, er þetta er tíðenda, ok var
 allra manna fræknastr. dungaðr hjet son brjáns
 konungs enn annarr margaðr þriði taktr — þann
 köllu vjer tann. hann var þeira yngstr. enn

20 hafði átta: *F, A, I*; átti *B*. 21 því at: *F, B*; *mgf. A, I*. konunga: *A, B, I*; manna *F*. 22 kunnjättaborg: *A*; kantaraborg á Írlandi *F, B*; kantarabyrgi *I*. 23 hræða: — "hræða" *F*, "hræða" *A*, "hræða" (ð lítt beskadiget, men sikkert) *B*, "hæða" *I*. ok hermaðr: *A, B, I*; *mgf. F*. 24 konungs: *A, I*; *mgf. F, B*. 25 kylfis: *F, A, I* ("kylpif"); "kylf" *B*. 25-26 þess — landi: *F, A, I* (dog uden konung); oooooooooo"ði (af ð er kun en rest tilbage)" *B* (hvor der kun kan have stået þess er stökk ór landi, eller noget af lignende længde) 28 kylfi: *F, A* ("kylfi" [i uformeligt og nærmer sig noget til u — af en usædvanlig form og størrelse]), *I* ("kylpif"); oooo *B* (hvor der dog i slutningen af ordet ere levede et par træk, der kunde være det nederste af "fi", hvilket imidlertid ikke stemmer overens med Johnsonius pag. 590 note t). ok (foran sættuz): *F*; *mgf. A, B, I*. 29 þá (efter tók): *A, B*; *mgf. F, I*. 31 hann var þá: *A, I*; var hann þá *F*; hann var *B*. þetta er tíðenda: *F*; þetta var tíðenda *B*; her var komit sögunni *A, I*. var: *A, B, I*; *mgf. F*. 32 fræknastr: *A, B, I*; fríðastr *F*. 33 konungs: *F, A, I*; *mgf. B*. enn annarr margaðr: *F*; annarr margaðr *A, B*; annarr het margaðr (g utydeligt og forskrevet) enn hinn *I*. taktr: — "taktr" *F*, "tætr" *B*; "tækr" *A*; "tadr" *I*. 34 tann: *F, A*; tanna *B, I*. enn: *F*; *mgf. A, B, I*.

hinir ellri synir brjáns konungs váru frumvaxta ok 35
 manna vaskligstir. ekki var kormlöð móðir barna
 brjáns konungs. enn svá var hón orðin grimm
 brjáni konungi eptir skilnað þeira, at hón vildi
 hann gjarna feigan. brjánn konungr gaf upp
 þrysvar útlögum sínum hinar sömu sakar; enn 40
 ef þeir misgerðu optar, þá ljet hann dæma þá at
 lögum. ok má af slíku marka, hvílíkr konungr
 hann hefir verit. kormlöð eggjaði mjök sigtrygg
 son sinn at drepa brján konung. sendi hón hann
 af því til sigurðar jarls at biðja hann liðs. kom 45
 sigtryggr konungr fyrri jóli til orkneyja. þar kom
 þá ok gilli jarl, sem fyrr var ritat. svá var
 mönnum skipat, at sigtryggr konungr sat í miðju
 háseti, enn til sinnar handar konungi sat hvárr
 jarlanna. sátu menn þeira sigtryggs konungs ok 50
 gilla jarls innar frá. enn útar frá sigurði jarli sat

35 konungs (foran váru): F, I; mgl. A, B. 36-38 frumvaxta —
 vaskligstir: A, I; "frumvaxta zín svafkagtr" F(!); "frumvaxta (í be-
 skadiget)" B. 39 barna: F, A, I; þeira barna B. 37 konungs: F, B;
 mgl. A, I. 38 konungi: F, B, I; mgl. A. 39 feigan: F, B, I; "fanga"
 A. 40 þrysvar útlögum sínum: F; "þri fú(alle tre bogstaver lidt be-
 skadigede, og prikken borte)" ooo"útlögū (út fuldkommen tydeligt og
 sikkert, men nær ved at smuldre bort) fūv" B; útlögum sínum
 þrysvar I; "at langū fūv þryfuar" A. hinar sömu sakar: F; ena
 sömu sök A, B, I. 41 misgerðu: F, A, I; misgerði B. dæma þá:
 F, A, I; þá drepa B. 42 slíku: F, B; hvílíku A, I. 43 hefir verit:
 F, B; var A, I. 44 son sinn: F, B (kun levninger tilbage, hvoraf
 "i." endnu er tydeligt, skönt beskadiget); mgl. A, I. 44 konung: F,
 B; mgl. A, I. 45 af því: B; því A, I; nú F. til sigurðar jarls: F,
 A, B; "og (med en art forkortelsestegn over g) J. (næsten helt ud-
 slettet)" I (måske er til blot udeglemt). 46 konungr: F; mgl. A, B, I.
 47 þá ok: F, B, I; ok þá A. sem — ritat: F, B; mgl. A, I.
 48 mönnum: F, B; mgl. A, I. sigtryggr: F; mgl. A, B, I. 49 konungi
 sat: F; hánnum A; mgl. B, I. 50 jarlanna: F, A, I; jarlinn B.
 50-51 konungs — jarls: F; ok gilla A, B ("z g"oo"la [la nær ved
 at smuldre bort]), I. 51 innar frá: F, A, I; "júar (j nær ved at

floxi ok þórsteinn síðuhallsson. ok var skipuð öll höllin. sigtryggr konungr ok gilli jarl vildu heyra tíðendi þau er görz höfðu um brennuna ok svá 55 síðan er hón varð. þá var fenginn til gunnarr lambason at segja söguna, ok var settr undir hann stóll.

155. Í þenna tíma kvámu þeir kári ok kolbeinn ok dagviðr hvíti til hrosseyjar öllum á úvart ok gengu upp þegar á land, enn nakkvarir menn gættu skips. kári ok þeir fjelagar gengu upp til 5 jarlsbæjarins ok kvámu at höllinni um drykkju. þar þat saman ok þá var gunnarr at at segja

smuldre bort) j 4° B. enn — sat: F, B (ʳēñ vī 7° [alle tre ord fuldkommen tydelige, men nær ved at smuldre bort] Sigðr. j. fat^o), I; ʳm̄n | Sigðr. j. A (hvor enn útar frá ástu, eller noget lignende, er udeglemt) 52 síðuhalls-: F; halls- A, B, I. 52-53 ok var — höllin: F; var þá skipuð öll höllin A, B (ʳvār þá skipuð öll | höllin [nær ved at smuldre bort]^o); var þá skipat um alla höllina I 53 konungr — jarl: F, B; ok gilli A, I (gilli feilskr. gill). 54 tíðendi: A, I; ʳup^o B; tíðindin F. görz: F (feilskr. gʳ), A, B; orðit I. 55 síðan — varð: A, B; síðan hón var F, E; þau er síðan urðu I. 56 söguna: F, A, B, I; frá E. 57 hann stóll: F, B, I; hann stóll einn A; gunnarr stóll mikill E.

155. 1-2 Í — úvart: F (dog ʳðavíðr^o for dagviðr), B (dog ʳþau^o for þenna, samt ʳðavíðr^o for dagviðr), E (dog Nú koma for Í — kvámu, samt ʳðau^o for dagviðr); Nú er þar til máts at taka, sem þeir váro kári ok ʳðavíðr^o ok kolbeinn, at þeir kómu (eller koma) á (udslettet) óvart öllum í hrossey II; Nú er þar til máts at taka, er kári er ok þeir dagviðr (ʳðavíðr^o I) ok kolbeinn, at þeir (for at þeir har A ok) kómu á úvart í hrossey (í hrossey mgl. A) A, I. 2-4 ok gengu — gengu upp: A; gengu þeir þegar upp á land (for gengu — land har B ok gengu þegar á land upp), en fáir menn gættu skips. kárl ok þeir felagar gengu þegar F, B; ok gengu þegar á land upp, en nökkurir menn geymdu skips. þeir kári ok hans felagar gengu (utydel.) H; ok gengu þegar á land upp I; gengu þeir þegar upp E. 6 þar þat: F, A, B, E; þat (næsten udslettet i II) þar H, I. 6-7 ok þá — söguna: F, H, I; ok þá var g. at sögunne E; at gunnarr var þá at at segja brennusöguna B; at þá sagðe gunnarr

söguna. enn þeir kári hlýddu til á meðan úti. þetta var jóladaginn sjálfan. sigtryggr konungr spurði 'hversu þoldi skarphjediðinn í brenninni?' 'vel fyrst lengi' sagði gunnarr 'enn þó lauk svá, at 10 'hann grjet' ok um allar sagnir hallaði hann mjök til enn ló víða frá. kári stóðz þetta eigi. hljóp hann þá inn með brugðnu sverðinu ok kvað vísu þessa

hrósa hildar fúsir 15
 hvat bafa til fregit skatnar
 hvje ráfáka rákum
 rennendr nials brennu.
 varðat veitinjörðum
 víðheims at þat síðan 20
 hrátt gat hrafn at slíta
 hold slæliga goldit.

þá hljóp hann innar eptir höllinni ok hjó á hálsinn gunnari lambasyni ok svá snart, at höfuðit

söguna A. ⁷ kári: A, H, I; mgl. F, B, E. á meðan úti: F; úti á meðan B, E; úti A, H, I. ⁸ þetta var: F (dog er var udeglemt), A, B, E; þat var I; "þ v aa (í ét tegn)" H (utydeligt og usikkert, især aa). -daginn sjálfan: F, A, B, H, I; "ð." E. ⁹ í brenninni: F, A, E, H, I; mgl. B. ¹⁰ lengi: F, E; mgl. A, B, H, I. gunnarr: F, B, E, H, I; hann A. ¹¹ hann (foran grjet): F, A, B, E, I; mgl. H. ok (foran um): F; mgl. A, B, E, H, I. ¹² enn — frá: F; enn (ok A, H) ló frá víða A, B, H; enn ló mjök frá víða E; ok ló þó frá víða I. þetta: F, A, E, H, I; "þa" B. ¹²⁻¹³ hljóp hann þá: F, H; hann hljóp þá I; hljóp þá A, B; ok hljóp E. ¹³ sverðinu: F, E, H; sverði A, B, I. ¹⁴ þessa: F, A, B, I; mgl. E, H. ²³ þá hljóp hann: F, A, B (í hljóp [skrevet hlop] er p beskadiget), H (hann udeglemt), I; hann hljóp þá E. ²⁴ ok svá — höfuðit: F, E; "z tóe fva || fnart af höfuðit (beror for så vidt på gisning, som der i membranen kun står "hóf" "ooo" "t"); at þ" B; tók af svá (þá svá H) snögg höfuðit, at þat A, H, I.

- 25 fauk upp á borðit fyri konunginn ok jarlana. urðu borðin í blóði einu ok svá klæðin jarlanna. sigurðr jarl kenndi manninn þann er vegit hafði vígit ok mælti 'takið jer kára ok drepið hann'. kári hafði verit hirðmaðr sigurðar jarls ok var allra manna
- 30 vinsælstr — ok stóð engi upp at heldr þó at jarl ræddi um. kári mælti 'þat munu margir 'mæla, herra, at ek hafa þetta verk fyrir yðr 'unnit at hefna hirðmanns yðvars'. flosi mælti 'ekki gerði kári þetta um sakleysi; því at hann er
- 35 'í engum sættum við oss. gerði hann þat at sem 'hann átti'. kári gekk í braut, ok varð ekki eptir

25 upp: *F, A, E, H, I*; *mgł. B.* konunginn ok jarlana: *F, B, I*; konunginn sigtrygg *E*; jarlana *A, II*. 25-26 urðu — jarlanna: *A*; *mgł. F, B, E, H, I*. 26 sigurðr: *F, A, B, II, I*; *mgł. E.* 27 þann — vígit: *F, A, I*; *mgł. B, E, II*. 28 kára: *F, A, B, E, I*; ¹⁵h .k. (*utydeligt*)“ *II*. hann: *F, B, E*; *mgł. A, II, I*. 29-29 kári — jarls: *F, B*; kári hafði verit hirðmaðr jarls *A, II, I*; *mgł. E.* 29-30 ok var — heldr: *F, A* (*dog stóð for ok stóð, samt því for at*), *B* (oooo)“*all*“*oo*“*ín* [*af ín er kun den sidste del af m tilbage*] *vint* [*i beskadiget*]“*oooo*“*z* [*beskadiget*] *ftoð eg vp át hellðr*“); ok var hann (*mgł. II*) þær manna vinsælstr. varð því ekki upp staðit *II, I*; svá var kári vinsæll af mönnum, at óngvir stóðu upp at heldur *E* (*sjf. næst foreg. note*). 31 ræddi um: *F, E*; ræddi *A*; talaði um *II, I*; talaði til *B*. mælti: *F, A, B, E*; “*I.*“ *II*; “*I.*“ *I*. margir: *F, A, E, H*; ooooo *B*; margir menn *I*. 32 herra: *F, B* (“*héra* [*beskadiget og nær ved at smuldre bort*]), *E, II, I*; s. hann *A*. verk: *A, H, I*; *mgł. F, B, E*. yðr: *F, A, B, E, I*; *mgł. II*. 33 yðvars: *F, A, B* (“*yðvarf*“;“*ooo* — men der synes ikke at have været plads til noget sådant tillæg som helga njálssonar), *E, II*; yðvars helga njálssonar *I*. 34 um: *F, E*; fyri *A, B, II, I*. 34-36 því — átti: *F, A* (*dog er hann for því at hann er*), *B* (*der dog for þat — átti nu kun har*“*þ* [*endnu fuld-stændigt, men nær ved at smuldre bort*] *át* [*af a er kun det sidste træk tilbage*]“*oooooooo*), *II* (*som A*); er hann óngum manni líkr til atburða enn er þó í óngum sættum við oss. gerði hann þat at sem hann átti *I*; *mgł. E.* 36-37 kári — gengit: *F, A, E* (*dog á for i*), *II, I* (*dog farit for gengit*); oooooo *B* (*hvor der i óvrigt*

hánnum gengit. fór kári til skips síns ok þeir
 fjelagar. var þá veðr gott. sigldu þeir suðr til
 kataness ok fóru upp í þrasvík til göfugs manns,
 er skeggi hjét, ok váru með hánnum mjök lengi. 40
 þeir í orkneyjum hreinsuðu borðin ok báru út
 hinn dauða. jarli var sagt, at þeir hefði siglt
 suðr til skotlands. sigtryggr konungr mælti þessi
 'var herðimaðr mikill fyrir sjer, er svá röskliga
 'vann at ok sáz ekki fyrir'. sigurðr jarl svaraði 45
 'engum manni er kári líkr í hvatleik sínum ok
 'áræði'. flosi tók nú til ok sagði söguna frá

ikke har været plads til dette passus). 37 kári: F, A, B ("k¹ [r og 1
 beskadiget og hele ordet nær ved at smuldre bort" — hvilket sidste også
 er tilfældet med det foregående [oz]), H, I; hann E. síns: F, B, E,
 H, I; mgl. A. 38 var — gott: F, A, B, I; þá var veðr gott H;
 mgl. E. sigldu þeir: A, H, I; ok sigldu B ("z sigldv [det hele nær
 ved at smuldre bort]"), E; ok sigldu þegar F. 39 þrasvík: F, B, E,
 I; "þ¹¹ vik" H; "þ¹² vik" A. 40 váru: A, H, I; var F, B, E.
 mjök: F, A, B ("miöc [nær ved at smuldre bort]"), H, I; mgl. E.
 41 þeir — hreinsuðu: F, E; "j eýivn¹⁰⁰" (° borte) vrelíöð (den
 nederste del af h borte og u [som man ser] udeglemt)" B (det hele, især
 j eývn, nær ved at smuldre bort); nú er þar til máls at taka, at
 þeir í eyjunum hreinsuðu A, H, I. 42-43 jarli — skotlands: F, A,
 B ("j. v íagt at þr¹⁰⁰⁰⁰⁰⁰⁰ðr: [ð beskadiget] t íkötld'z [t beskadiget,
 så at det ser ud som 1]". at — íkötld'z nær ved at smuldre bort),
 H, I ("h." for hefði); mgl. E. 44 fyrir sjer: F, B ("j s' [begge ord
 endnu fuldkommen tydelige, men — ligesom de tre sidste bogstaver
 af det foregående "mikilli" — nær ved at smuldre bort]"), E; mgl. A,
 H, I. svá: F, A, E, I; 000jB; mgl. H (vistnok ved forglemmelse). rösk-
 liga: A, H, I; "ravkliga (av í ét tegn)" F (formodentlig blot ved feilskrift
 for röskliga); hraustliga E; 00000ga (nær ved at smuldre bort)" B.
 45 svaraði: F; "fv;" B, "fv;" I; svarar E; ".f." A, H. 46 kári: F, A,
 B, H, I; hann E. í: F, E; oo B; at A, H, I. 46-47 sínum ok áræði:
 B ("h¹⁰⁰ v; z áræði"); sínum F, A, E, I; mgl. H. 47 nú til ok sagði:
 A (dog uden nú), B, I (dog þá for nú); nú til at segja F; nú at
 segja E; "til .f." H (!). 47-48 söguna frá brennunni: F, A, B, I;
 brennusöguna E; söguna H.

brennuni. þar hann öllum vel, ok var því trúat. sigtryggr konungr vakti þá til um erendi sín við
 50 sigurð jarl ok bað hann fara til orrostu með sjer í móti brjáni konungi. jarl var lengi erfiðr. enn þar kom um síðir, at hann gerði á kost. mælti hann þat til at eiga móður hans ok vera síðan konungr á írlandi, ef þeir felldi brján. enn allir
 55 löttu sigurð jarl í at ganga, ok týði ekki. skildu þeir at því, at sigurðr jarl hjet ferðinni enn sigtryggr konungr hjet hánnum móður sinni. ok konungdómi. var svá mælt, at sigurðr jarl skyldi kominn með her sinn allan til dýflinnar at pálsunnudegi.

⁴⁸ þar — vel: *F*; ok þar öllum vel *H*; ok þar öllum mönnum vel *A*, *B* ("z þar öllv | mīm [af dette ord er kun nogle træk tilbage] vel [levningerne af mīm og ordet vel nær ved at smuldre bort]"); ok þar öllum mönnum(?) vel orð *I*; *mgl. E.* ok var því: *F*, *A*, *B*, *E*, *H*; var því ok *I*. ⁴⁹ konungr: *F*, *B*, *E*, *H*, *I*; *mgl. A.* vakti þá: *F*, *A*, *I*; vakti nú *E*; vegr nú *B*; vakti *H*. sín: *A*, *B*, *E*, *H*; "ð" *I*; sitt *F*. ⁵⁰ til — sjer: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; með ser til orosto *E*. ⁵¹ í: *F*, *E*, *I*; *mgl. A*, *B*, *H*. jarl: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; hann *E*. lengi erfiðr: *F*; lengi fyrir *E*; fyrst lengi erfiðr *A*, *H*, *I*; "týft e'fíðr (ð beskadiget, men fuldkommen tydeligt) lægi" *B*. ⁵² þar — síðir: *A*, *I* (*dog kom þó for kom*); þar kom at selnstu *H*; "þo (o beskadiget) kō þr" *B*; þó kom svá *E*; kom svá *F*. á kost: *A*, *H*, *I*; á kostinn *B*; kost á *F* (*hvor i øvrigt gerði er udeglemt*), *E*. ⁵²⁻⁵³ mælti hann þat: *F*, *B*, *I*; ok mælti hann þat *E*; mælti hann *H*; mælti jarl þat *A*. ⁵⁴ hans: *F*, *A*, *B*, *E*, *I*; konungs *H*. vera síðan: *A*, *I*; "v(?) hþ" *B*; vera *F*, *E*, *H*. ⁵⁴ á: *F*, *B*, *E*; í *A*, *H*, *I*. brján: *F*, *A*, *B*, *H*; brján konung *E*, *I*. enn: *F*, *A*, *B*, *H*, *I*; *mgl. E.* ⁵⁵ jarl í at ganga: *F*, *A*; jarl her í at ganga *H*, *I*; jarl *E*; ferðarinnar *B*. týði: *F*; tjáði *A*, *B*, *H*, *I*; tjóaðe *E*. ekki: *F*, *B*, *H*, *I*; ekki þat *A*; þat ekki *E*. ⁵⁵⁻⁵⁷ skildu — konungdómi: *F*, *E* (*dog uden konungr*); skildu þeir með því, at sigurðr (*mgl. H*) jarl het ferðinni (ferð sinni *A*) en sigtryggr het hánnum móður sinni ok konungdómi (konungdóminum *I*) *A*, *H*, *I*; enn sigtryggr konungr het hánnum mæðr sinni ok konungdóm. enn sigurðr jarl het ferðinni *B*. ⁵⁸ var — skyldi: *F*, *A*, *B* (*dog uden svá*), *H*, *I*; skyldi hann *E*. kominn: *F*, *E*; koma *A*, *B*, *H*, *I*. ⁵⁸⁻⁵⁹ með — -degi: *F*, *A*, *B*, *I* (*dog allann her sinn for her sinn*

fór sigtryggr konungr þá suðr til írlands ok sagði 60
 kormlóðu móður sinni, at jarl hafði í gengit ok
 svá, hvat hann hafði til unnit. hón ljæt vel yfir
 því enn kvað þau þó skyldu draga at meira lið.
 sigtryggr spurði, hvaðan þess væri at ván. hón
 sagði, at víkingar tveir lágu úti fyri vestan mön 65
 ok höfðu þrjá tigu skipa 'ok svá harðfengir, at
 'ekki stendr við. heitir annarr úspakr enn annarr
 'bróðir. þú skalt fara til móts við þá-ok lát
 'ekki at skorta at koma þeim í með þjer, hvat
 'sem þeir mæla til'. sigtryggr konungr ferr nú 70
 ok leitar víkinganna ok fann þá fyrir útan mön.
 berr sigtryggr konungr þegar upp erendi sín. enn

allan); með allan sinn her at pálsunnudegl(?) til dýflinnar H; til
 dýflinnar með allanu sinn her at pálsunnudegi E. 60 konungr:
 F, E; mgl. A, B, H, I. suðr til írlands: F, A, B, H, I; helm suður
 E. 61 kormlóðu: F, B; þá kormlóðu E; mgl. A, H, I. at — gengit:
 F, A, B; at jarl mundi koma E; kaup þeirra jarls H, I. 62 til
 unnit: F, B, E, H, I; hánnum jáð A. 63 þau — lið: F; þó skyldu
 þau draga at meira lið E; þó skyldu at draga meira lið B; þau þó
 skyldu at draga meira alla (að næsten ulaseligt í H) H, I; þau þó
 skyldu draga miklu meira alla saman A. 64 hvaðan — ván: F, A,
 H, I; hvaðan (forkortet hvan) þess væri vón B; hvar þat væri E.
 65-66 sagði — höfðu: F, E; svarar ("f.;" B, "f.;" I; "f." A og H)
 'víkingar (v næsten helt borte í B) ij liggja úti (í B synes at stå
 "vi", men vt at være udskrabet; út H, I) fyrir útan (mgl. H, I)
 mön ok hafa A, B, H, I. 66 ok (foran svá): F, A, B, E; mgl. H, I.
 67 við: F, A, H, I; við þeim B, E. 68 þú skalt: F, A, B, E, I; ok
 skaltú H. móts: F, H; fundar A, B, E, I. 68-69 lát — skorta at:
 A, B; láta ekki at skorta at F, E; mgl. H, I. 69 í: F, A, B, E; til
 H, I. 70 þeir mæla til: F, A, B, E; kostar H, I. 70-71 konungr —
 víkinganna: F; konungr fer nú E; fór nú (þá A; mgl. H, I) at
 (beskadiget í B) leita víkinganna A, B, H, I. 71 fann: F, A, B, H,
 I; finnr E. fyrir útan: F, A, B, E, I; við H. 72 berr — þegar: F,
 E; berr (bar B) sigtryggr þegar (þá þegar A, þá I) A, B, H, I. sín:
 A, B, H; "f." F og I; sttt E. enn (foran bróðir): F, A, B (oo"n"),
 H, I; mgl. E.

bróðir skarz undan allt til þess er sigtryggr konungr
 hjet hánum konungdómi ok móður sinni. ok
 75 skyldi þetta fara svá hljótt, at sigurðr jarl yrði
 eigi viss. hann skyldi ok koma fyrri pálmunnudag
 með her sinn til dýflinnar. sigtryggr konungr fór
 heim til móður sinnar ok sagði henni, hvar þá
 var komit. eptir þetta talaz þeir við úspakr ok
 80 bróðir. sagði þá bróðir úspaki alla viðræðu þeira
 sigtryggs ok bað hann fara til bardaga með sjer í
 móti brjáni konungi ok kvað sjer mikit við liggja.
 úspakr kvaðz eigi vilja berjaz í móti svá góðum
 konungi. urðu þeir þá báðir reiðir ok skiptu þegar

78 skarz: *F, A, B, E, I*; skorast *H*. allt til þess: *F*; allt þar til *A, E, H, I*; þar til *B*. sigtryggr konungr: *F, E*; sigtryggr *A, H, I*; konungr *B*. 74 konung- — sinnl: *F, A, E, H, I*; móður sinni ok konungdómi *B*. 74-75 ok skyldi þetta: *F, A, B, H, I*; skyldi þetta þó *E*. 76 viss: *F, A, E, H, I*; varr við *B*. skyldi ok koma: *F, A, E, I*; skyldi koma *H*; "n' z kō(?)" *B*. 76-77 fyrri — dýflinnar: *A* (*dog páлма- for pálmunnun*); fyrri (*mgl. F*) pálmunnudag til dýflinnar *F, B, H* (*dog "pai" for pálm- [jf. note 155 58-59]*), *I*; til dýflinnar fyrri pálmadag *E*. 77-79 sigtryggr — komit: *F*; ooooooo"m (*af dette m er kun slutningen tilbage*) *n̄* z *.f. m̄ h̄ir*" *B*; sigtryggr konungr fer nú heim ok s. móður sinni *E*; sigtryggr fór heim ok sagði móður sinni *A, H, I*. 79 eptir þetta: *F, A, B, H, I*; nú *E*. talaz: *F, E*; töluðuz *A, B, H, I*. við: *F, A, E, H, I*; udeglemt í *B*. 79-80 úspakr ok bróðir: *F, B* ("vfpacr [vfpā mere eller mindre bortsmuðret, og, på grund af et hul i pergamentet, kan man ikke se, om der har været noget breddetegn] z h̄ðir"), *E, H*; bróðer ok úspakr *A, I*. 80 þá bróðir: *F, A, B* ("þa" | oooo"ir"); hann þá *E*; bróðir *H, I*. úspaki: *F, B, E, H, I*; hánum *A*. 81 sigtryggs: *F, A, E, H, I*; sigtryggs konungs *B*. bardaga: *F, A, B, E, H*; orrostu *I*. sjer: *A, B, E, H, I*; udeglemt í *F*. í: *F, A, E, I*; *mgl. B, H*. 82 brjáni konungi: *F, A, B, I*; brjáne *E*; konungl *H*. ok kvað: *F, E*; "z .f." *B*; kvað *A, H, I*. 83 kvaðz: *I*; "q" *F* og *A*, ".k." *H*; kveðst *E*; "l̄tz" *B*. í: *F, A, E, I*; ooo *B* (*hvor der i ðerigt vistnok har stået enten i eller á*); *mgl. H*. svá góðum: *F, A, E, H, I*; jafngóðum *B*. 84 báðir: *F, A, B, E*; *mgl. H, I*. þegar: *F, E*; *mgl. A, B, H, I*.

liði sínu. hafði úspakr tíu skip enn bróðir tuttugu. ⁸⁵ úspakr var heiðinn ok allra manna vitrastr. hann lagði skip sín inn á sundit, enn bróðir lá fyrir útan. bróðir hafði verit maðr kristinn ok messudjárn at vígslu. enn hann hafði kastat trú sinni ok gerðiz guðniðingr ok blótaði nú heiðnar vættir ok ⁹⁰ var allra manna fjölkunnigastr. hann hafði herbúnað þann er eigi bitu járn. hann var bæði mikill ok sterkr ok hafði hár svá mikit at hann drap undir belti sjer. þat var svart.

156. Þat bar við eina nótt, at gnýr mikill kom yfir þá bróður svá at þeir vöknudu við allir ok spruttu upp ok fóru í klæði sín. þar með rigndi á þá blóði vellanda. hlífðu þeir sjer þá með skjöldum, ok brunnu þó margir. undr þetta ⁵

⁸⁶ allra: F, A, B, H, I; mgl. E. ⁸⁷ skip sín: F, A, E, H, I; "fkipv̄ (alle træk endnu ubeskadigede, men det hele nær ved at smuldre bort) sinv̄" B. á: F, A, B ("ú [nær ved at smuldre bort]"), E, I; í H. sundit: F, A, B, H, I; "fundr" E. enn: A, B, E, H, I; "e" F. ⁸⁸ útan: A, B, E, H, I; "of" eller snarere v̄" F (dog vistnok med forsøg på rettelse). maðr kristinn: F, B ("ú" "ooooo [af "vit" foran m̄ er kun vit tilbage, men vil snart være bortsmuldret]), E; kristinn maðr A, I; kristinn H. ⁸⁹ trú sinni: F, A, B, E, I; trúnni H. ⁹⁰ gerðiz: F, B ("ḡðiz [g helt borte og 'næsten helt borte]" — af det følgende guðniðingr er kun "ḡv" og en liden del af "ð" tilbage), E; "ḡizt" I; "gerz" A, "g1023" (?) H. nú: F, E; mgl. A, B, H, I. ⁹¹ allra manna fjölkunnigastr: F, A, B, H, I ("fjolkýngastr" for fjölkunnigastr); nú allfjökunnigr E. ⁹² er: F, A, E, I; sem H; ooo B. járn: F, B, E; járn á A, I; vopn H. bæði: F, A, B ("baðr"), H, I; mgl. E. ⁹³ drap: F; drap því E; vaði A, H, I; oooo B. ⁹⁴ þat var: F, A, H, I; ok var þat E; ooooo B.

156. ¹ bar við: F; bar til E; var A, B, H, I. ¹⁻² mikill kom: F, E; kom mikill A, B, H, I. ² bróður: F, B, E; mgl. A, H, I. við: A; mgl. F, B, E, H, I. ³ upp: F, A, E, H, I; upp allir B. ⁴ á þá blóði: F, A, E, H, I; blóði á þá B. ⁵ brunnu þó margir: F, A, E, H (margir ulæseligt); "bvnv þó marg vhd" (dette sidste ord står her i stedet for undr i F, A, H, I) B; brynjum (?) I. ⁵⁻⁷ undr —

hjeltz allt til dags. maðr hafði látiz af hverju skipi. sváfu þeir þá um daginn. aðra nótt varð enn gnýr, ok spruttu þá enn allir upp. þá renndu sverð ór slíðrum enn öxar ok spjót flugu í lopt
 10 upp ok börðuz. sóttu þá vápnin svá fast at þeim, at þeir urðu at hlífa sjer — ok urðu þó margir sárir enn dó maðr af hverju skipi. hjeltz undr þetta allt til dags. sváfu þeir þá enn um daginn eptir. þriðju nótt varð gnýr með sama hætti. þá
 15 flugu at þeim hrafnar, ok sýndiz þeim ór jární nefin ok klærnar. hrafnarnir sóttu þá svá fast, at þeir urðu at verja sik með sverðum enn hlífðu sjer með skjöldum. gekk þessu enn til dags.

skípi: *F, A (dog uden alt), E (dog uden undr), H (hver undr — allt kun delvis er læseligt, men synes sikkert at have stået der);* "þá keliz allt í dag; m̄ (nær ved at smuldre bort) hað (af ð ses kun ð)" oo"latiz af kvio († næsten helt borte) fkipi" *B; dó maðr af hverju skipi, enn margir urðu sárir. undr þetta helzt til dags I. 7 um: F, A, B ("ót [o lidt forskrevet]), H (næsten ulæseligt), I; eptir um E. 8 enn (foran gnýr): F, B, E, H (næsten ulæseligt); mgl. A, I. gnýr: F, A, B, E, H; gnýr "m̄ (m uformeligt)" I (vistnok = gnýr mikill). ok spruttu: F, A, B ("zlf̄ [" lidt utydeligt, men synes dog sikkert]"ooo), E; ok hlupo *I; ~~~~~"vpr" H. allir upp: F, A, E, I; allir menn upp H; upp allir B. þá renndu: F, B, E; renndu þá A, H, I. 9 enn — spjót: F, A, E; ok öxar ok spjót B; enn spjót ok öxar H (det hele med undtagelse af öxar næsten ulæseligt), I 10 þá: F, E; mgl. A, B, H, I. 11 ok urðu þó: F, A, E; ok urðu B; urðu þó (eller þá?) *H; urðu þá I. 12 enn dó: F, B, E; lezt enn H; ok lezt þá I; en þó lez A. hverju skipi: F, B, E, H, I; skípi hverju A. 13 allt: F, E; "a"ooo *H; mgl. A, B, I. 13-14 enn — eptir: F, B; enn um dagenn E, H; um daginn eptir A; um daginn I. 14 gnýr: F, A, B, E, H; undr I. hætti: F, A, B, H, I; móti E. 15-16 sýndiz — nefin: F, A, E (dog sýnduz for sýndiz), H (dog "nefvið" for nefin), I; sýnduz (?) ór jární á þeim nefin(?) *B. 16-18 svá — skjöldum: F, E; fast. en þeir vörðu sig með sverðum en hlífðu ser með skjöldum A, B; fast. enn þeir hlífðu ser með skjöldum enn vörðu sik með sverðum I; ~~~~~ *H. 18 þessu enn: F, E; því fram A; "þ' i (?)"*B; þat framan I; ~~~~~ *H.********

þá hafði enn látiz maðr af hverju skipi. þeir sváfu þá enn fyrst. enn er bróðir vaknaði, varp hann 20 mæðiliga öndunni ok bað skjóta útan báti því at 'ek vil finna úspak'. steig hann þá í bátinn ok nakkvarir menn með hánnum. enn er hann fann úspak, sagði hann hánnum öll undr þau er fyri þá hafði borit ok bað hann segja sjer, fyrir hverju 25 vera myndi. úspakr vildi eigi segja hánnum fyrr enn hann seldi hánnum grið. bróðir hjét hánnum griðum. enn úspakr dró þó undan allt til nætr; því at bróðir vá aldri víg um nætr. úspakr mælti þá þar sem blóði rigndi á yðr, þar munuð jer 30 'hella út margs manns blóði bæði yðru ok annarra. 'enn þar sem jer heyrðuð gnyý mikinn, þar mun

19 þá hafði enn: F, B (a í þá *beskadiget*), E; hafði þá enn I; hafðe þá ok A; ~ H. af hverju: F, B, E, I; ~"f h" ~"v 18 (*utydeligt*)" H; á hverju A. 20 þá enn: F, B, E, I; "þa" ~ H; enn þá A. 21 öndunni: F, A, B, I; öndu E; ~ H. skjóta útan bát: F; skjóta bát I; "f kíta (!) báti utan bó:ðz" B; taka bát A, I; ~ H. 21-22 því — úspak: F, E; "þi ek (k meget *beskadiget*) | vil sína vípác bó:ði míú" B; ~"ek vil f" ~ H; ok kvezt vilja fara at finna óspak bróðr sinn I; ok "q" vilja finna óspak fóstbróður sinn A. 22 í: A; á B, E, I; ~ H; *udeglemt* F. 23 nakkvarir menn: F (menn *feilskr. m*); E; menn A, B, I; ~ H. 24 öll undr þau: A; undr þau öll I; undr þau F, B, E; ~ H. fyri þá: F, E; fyrir hann A, B, H (hann, *skrevet u., er utydeligt*), I. 25 hafði: F, A, E; "h." H (*utydel.*), I; "hávítðv (av í ét tegn)" B. 26 vera myndi: F, E; "v (!) m (m *beskadiget*)" oo B; "va" A (*hjelpeverbet udeglemt*); vera mundu I; ~ H. hánnum: F, E, I; ~ H; *mgl.* A, B. 27-28 bróðir — griðum: F, A, B, I; ~ H; *mgl. E.* 28 enn: F, A, B, I; ~ H; *mgl. E.* 29 því — nætr: A; ~ H; *mgl. (oversprunget?)* F, E, I. 29-30 úspakr mælti þá: F, A, I; þá mælti óspakr E, H (*navnet næsten ulæseligt*). 30 sem: F, E, H; er A, I. þar (foran munuð): F, A; ~ H; þá E, I. 31 hella út: F, A, E; út hella I; ~ H.

'yðr sýndr heims brestr — ok munuð jer deyja
 'allir brátt. enn þar er vápnin sóttu at yðr, þat
 35 'mun vera fyrir orrostu. enn þar sem hrafnar
 'sóttu at yðr, þat eru úvinir þeir er jer trúið á
 'ok yðr munu draga til helvítis kvala'. bróðir
 varð svá reiðr, at hann mátti engu svara, ok fór
 þegar til manna sinna ok ljet þekja sundit allt
 40 með skipum ok bera strengi á land ok ætlaði at
 drepa þá alla eptir um morgininn. úspakr sá
 ráðagerð þeira alla. þá hjet hann at taka trú
 rjetta ok fara til brjáns konungs ok fylgja hánunum
 til dauðadags. hann ljet þá taka þat til ráðs at
 45 þekja öll skipin ok forka með landinu ok höggva
 strengi þeira bróður. tók þá at reiða saman skipin,
 enn þeir váru sofnaðir. þeir úspakr fóru þá út

33 ok: F, E; ~ H; mgl. A, I. 33-34 deyja allir: F, A, E, H; allir
 "deygu" I. 34 brátt: F, A, E, I; "fkiott (meget utydel, men sikkert)" H.
 at: F, A, E, I; mgl. H. 35 sem: F, E; er A, H (utydeligt), I. 36 eru
 úvinir þeir: A, I; ~ "þa" H; þat merkir djöfla (skrevet divfla F)
 þá F, E. er jer trúið: F, E; at (er H, I) þer hafit trúat A, H, I.
 37 yðr munu draga: F, A, E, H (munu [forkortet m] meget utydeligt);
 munu draga yðr I. 38 varð: A, E, H (utydeligt), I; var þá F.
 39-40 ok ljet — land: A, E, H (dog stórum skipum for skipum), I
 (dog "floa | fkipv [a noget uformeligt]" for skipum); oversprunget i F.
 41 eptir: F; mgl. A, E, H, I. 42 ráða- — alla: F, E (dog urigtig
 "all" for alla); alla ráðagerð þeira A, H; alla fyrirætlan þeirra ok
 ráðagerð I. 42-43 trú rjetta: A; trú F, H, I; við trú E. 43 fara —
 hánunum: F, A, E, I; fylgja brjáni konungi H. 44 ljet — ráðs at: A,
 I (dog uden til); let þá þat ráðs taka (tilf. over linien) at F; tók þat
 ráðs at H; let E. 45-47 ok höggva — sofnaðir: F, E (dog uden
 enn); ok hjuggu strengi þeira bróður, ok reiddi saman skipin þá
 er þeir váro sofnaðer A, I; um nóttina, er þeir bróðir svöfu, ok
 höggva strengi þeirra H. 47 þeir — þá: F, A, E, I (dog uden þá);
 komat óspakr svo H.

ór firðinum ok svá vestr til írlands ok ljettu eigi fyrr enn þeir kvámu til kunnjátta. ok sagði úspakr brjáni konungi allt þat er hann var viss orðinn ok 50 tók skírn ok fal sik konungi á hendi. síðan ljet brjánn konungr samna liði um allt ríki sitt, ok skyldi kominn herrinn allr til dýflinnar í vikunni fyrri pálmdróttinsdag.

157. Sigurðr jarl hlöðvisson bjóz af orkneyjum. flosi bauð at fara með hánum. jarl vildi þat eigi, þar sem hann átti suðrgöngu sína at leysa. flosi bauð fimmtán menn af liði sínu til ferðarinnar. enn jarl þekktiz þat. enn flosi fór með gilla jarli 5 í suðreyjar. þórsteinn síðuhallsson fór með sigurði jarli, hrafn hinn rauði, erlingr af straumey.

48 ok — írlands: *F, A, I*; ok vestr til írlands *H*; *mgf. E.* 48-50 ok ljettu — var: *A* (kunnjátta skrevet kunnjatta [med en prik — der synes at være tilfældig — under t]), *I* (dog "kanocta" for kunnjatta); ok lettu eigi fyrr enn þeir kómu til "kant'kǫg(t) .f." óspakr þá allt b. konungi, hvors hann varð (!) *E*; ok kómu til kantaraborgar. sagði óspakr þá brjáni konungi allt þat er hann var *F*; á fund brjána konungs ok s. honum allt þat er hann var *H*. 51 ok fal sik konungi: *F, E*; af hánum ok falz hánum *A, H, I*. 51-52 síðan — konungr: *F, A, H, I*; b. konungr let þá *E*. 52 ríki sitt: *F, E*; sitt "r (næsten udslettet)" *H*; ríkit *A, I*. 53 kominn herrinn allr: *F*; kominn allur herrinn *E*; allr herinn kominn *H*; kominn herrinn *A, I*. 54 fyrri: *A, E, H, I*; *mgf. E.* pálmdróttinsdag: *F, E*; pálsunnudag *H*; pálmadag *A, I*.

157. 1 hlöðvis-; — "lavðvis (av i ét tegn)" *F*, "hlödues" *E*, "hlöðves" *I*; "hlaudu" *A*, "lqðv" *H*. orkneyjum: *F, E, H, I*; eyjunum *A*. 2 hánum: *F, A, E, H*; udeglemt *I*. jarl: *F, A, E, I*; en *J. H.* 3 þar sem: *F, E*; þar er *A, I*; er (utydel.) *H*. suðrgöngu — leysa: *F, E*; suðrgöngu fyrir hendi (meget utydel.) *H*; suðr at ganga *A, I*. 4-5 bauð — flosi: *F*; bauð honum xv menn af liði sínu, ok þat vildi jarl. flosi *E*; fekk hánum xv menn af liði sínu. en hann *A, H, I* (dog sínu liði for liði sínu). 6 jarli: *F, E, H, I*; *mgf. A.* 6 síðu-: *F, E*; *mgf. A, H, I.* 6-7 sigurði: *F, E*; *mgf. A, H, I.* 7 hrafn: *F, E, I*; ok hrafn *A, H*.

jarl vildi eigi, at hárekr færi, enn kveðz segja
 hánum mundu fyrstum tíðendin. sigurðr jarl kom
 10 með allán her sinn at pálmadegi til dýflinnar. þar
 var kominn bróðir með sínu liði. bróðir reyndi
 til með forneskju, hversu ganga myndi orrostan,
 enn svá gekk frjettin — ef á föstudegi væri bariz,
 at brjánn konungr myndi falla ok hafa sigr; enn
 15 ef fyrr væri bariz, þá myndi þeir allir falla, er í
 móti hánum væri. þá sagði bróðir, at föstudaginn
 skyldi berjaz. fimmta daginn reið maðr at þeim

8-9 kveðz — fyrstum: A (kveðz forkortet $\bar{q}$); kvezt segja mundu honum fyrstum I; "kveðzt (næsten ulæseligt)" ~ "ham fyft .i." H; jarl letz mundu segja hánum fystum F, E. 9 tíðendin: F, H ("tíðindin [in på det sidste sted utydeligt og usikkert]"), I; tíðendi A, E. sigurðr jarl: H, I; jarlinn F, A ("j."), E ("j."). 10 með — dýflinnar: A (dog herinn for her slón), E; með allan her sinn at pálmadegi í "dýflin" F; til írlands með allan herinn (slón her H) at pálmsonnu- degi ("paalfvövd. [aa i ét tegn]" H) H, I. 10-11 þar — liði: A; þar var ok bróðir kominn með lið sitt I; "þa (meget utydeligt) var b^o (ulæseligt) z þ^r komiū med sit lið" H; þar var ok kominn bróðir með allann sinn her E; þá var ok kominn bróðir með allan her sinn F. 11-12 bróðir reyndi til: F, E; reyndi bróðer til A, I; hann reyndi H. 12 forneskju: F, E, H, I; fyrnsku A. 13 enn — frjettin: F, E; var svá sagt A, I; var svo sagt, at (utydeligt) H. á föstudegi: F; föstudaginn A; á föstudag langa E; á frjädaginn H, I. 14 at brjánn konungr myndi: F, E; "þa (næsten ulæseligt) m̄di b'añ (utydeligt, men synes sikkert)" H; mundi brjánn A; "m̄ b'añ" I. hafa: F, A, E, H; hafa þó I. 15 fyrr væri bariz: F, E, H ("fyri vi [usikkert] barizt [zt usikkert]"); bariz væri fyrr A, I. þá myndi: A, H ("þa m̄dv [begge ord usikre]"); mundi F, E; munu I (jfr. note 157 15-16). 15-16 í — væri: F, H ("m̄otu [det første i usikkert] h̄vi vi [meget utydeligt]"); í mót væri A; í mót eru I (jfr. anden note til 157 15); mótl honum berðiz B. 16 þá sagði bróðir: F, A, H, I; sagði bróðir þá E. 16-17 föstu- — berjaz: A, E; eigi skyldi fyrri berjaz en föstudaginn F; eigi skyldi fyrri berjaz I; eigi skildi berjaz fyrri (eller fyrr?) H. 17 fimmta daginn: A (daginn forkortet .ð.), H (a i fimmta utydel. og daginn forkortet .ð.); fimmtudaginn I; þá F, E.

kormlöðu á apalgrám hesti ok hafði í hendi pálstaf. hann talaði lengi við þau bróður ok kormlöðu. brjánn konungr var kominn með allan her sinn 20 til borgarinnar. föstudaginn fór út herrinn allr af borginni, ok var fylkt liðinu hváru tveggja. bróðir var í annan arm fylkingar enn í annan sigtryggr konungr. sigurðr jarl var í miðju liðinu. nú er at segja frá brjáni konungi, at hann vildi 25 eigi berjaz föstudaginn, ok var skotit um hann skjaldborg ok fylkt þar liðinu fyri framan. úlfr hræða var í þann fylkingararminn, sem bróðir var til móts. enn í annan fylkingararm var úspakr ok synir brjáns konungs þar er sigtryggr var í 30 móti. enn í miðri fylkingunni var kerþjálsaðr, ok

18 kormlöðu: F, E; mgl. A, H, I. á: F, E, H, I; mgl. A. ok — pálstaf: F; ok hafði pálstaf í hendi E; ok hafði í hendi spjót I; ok hafði sverð í hendi H; mgl. A. 19 bróður ok kormlöðu: A, E, H (hvor ok synes udeglemt), I; mgl. F. 20 var kominn: A, H (de fire sidste bogstaver af kominn ulæselige), I; kom F, E. með — sinn: F, A, E, I; ~ "allt fitt (begge ord meget utydelige)" H (lið synes udeglemt). 21 allr: E, H; mgl. F, A, I. 22 var — tveggja: F, E; var fylkt hvorutveggja liðinu I; var fylkt liðinu hváratveggju A; "fylktv kvirtvegiv (utydeligt, især iv) liðino (utydeligt og usikkert)" H. 23 arm fylkingar: A, I; fylkingararm H; fylkingararminn F, E. 28-24 í — konungr: A; í annan var sigtryggr konungr I; sigtryggr konungr (mgl. E og H) í annan F, E, H. 24 sigurðr: F, A, E, I; en sigurðr H. 25 nú — hann: F, A, H, I; brjánn konungr E. vildi: F, A; vill E, H, I. 26 föstudaginn: F, A, E, H (~ "ft" "daginn"); frjád. I. ok var skotit: F, E, H, I; var skotin A. 27 ok (foran fylkt): F, A, E; enn I; ~ H. 28 hræða: — "hræða" F, "hæða" A, "hæða" E, "hæða" H og I. -arminn: F, E; -arm A, H, I. sem: F, E; er A, H, I. 29 til móts: F, A, H ("l" m"~), I; mgl. E. fylkingararm: F, A, I; ~ "arm (utydeligt)" H; armenn E. 30 brjáns konungs: H (hvor i övrigt det foreg. synir er udeglemt); konungs F; hans A, E, I. 30-31 þar — móti: A; þar var sigtryggr í móti I; "þ" var (usikkert) "móti" H (hvor der dog synes at stå "f. kgr" imellem var og móti [altså i steden for sigtryggr]); mgl. F, E. 31 enn (foran i): F, A, E; ~ H; mgl. I. fylkingunni: F; fylking A, E, H, I.

váru fyrir hánum borin merkin. fallaz nú at fylkingarnar. varð þá orrosta allhörd. gekk bróðir í gegnum lið ok felldi þá alla, er fremstir stóðu. 85 enn hann bitu ekki járn. úlfr hræða sneri þá í móti hánum ok lagði til hans þrysvar sinnum svá fast, at bróðir fjell fyrir í hvert sinn — ok var við sjálf, at hann myndi eigi á fætr komaz. enn þegar er hann fjekk upp staðit, þá flýði hann 40 undan ok í skóg. sigurðr jarl átti harðan bardaga við kerþjálfað. kerþjálfaðr gekk svá fast fram, at hann felldi þá alla, er fremstir váru. rauf hann fylking sigurðar jarls allt at merkinu ok drap

32 borin merkin: *F, A*; borenn merki *E*; merki borin *H, I*. 32-33 nú at fylkingarnar: *F, E*; þá at fylkingar *A*; "þa (utydel.) faman (usikkert) fylking" *H*; "at fylk (snarere end fylk)" *I*. 33 varð — allhörd: *A*; ok varð orrosta allhörd (-hörd ulæseligt í *II*) *H, I*; var þar orrosta allhörd *F*; var þá allhörd orrosta *E*. bróðir: *F, E, H, I*; udeglemt *A*. 34 lið: *A*; "lið?" (= liðit?) *I*; lið þeira *F, E*; fylkingar *H*. þá alla: *F, E*; alla þá *A, I*; alla *H*. stóðu: *F, E*; váro *A, H* (utydel.), *I*. 35 hræða: — "hræða" *F*, "hæða" *A*, "hæða" *E*, "hæða" *H* og *I*. þá í: *F, A, I*; þá á *E*; í *H*. 36 þrysvar sinnum: sál *F, A*; líj sinnum *H, I*; þrysvar *E*. 37 bróðir fjell fyrir: *F, H* (fyrir sikkert. *Levningen af i har dog lighed med v, og dette kunde forlede til at læse við*), *I*; hann fell fyrir *E*; bróðir fell *A*. 37-38 var við sjálf: *F*; við sjálf *H*; var (mgl. *I*) við sjálf bútt *E, I*; helt við *A*. 39 er: *A, I*; mgl. *F, E, H*. fjekk upp staðit: *F, E*; gat upp staðit *A*; gat upp komlz *I*; "kōzl" *H*. þá: *F, E*; mgl. *A, H, I*. 40 undan ok í skóg: *A*; undan ok á skóg *H, I*; í skóginn undann *E*; ok þegar í skóginn undan *F*. 41 kerþjálfaðr gekk: *F, H* ("k^hþjalfaðr" *H*); gekk hann *E, I*; því at hann gekk *A*. fast: *F, A*; harí *E, H, I*. 42 þá alla, er: *F, E*; alla þá er *H, I*; alla þá meun j., sem *A*. fremstir váru: *F, A, H, I*; fyrir honum urðo *E*. 42-43 rauf hann fylking: *A*; hann rauf fylking *H, I*; "rauf (av i ét tegn) h þ(?) fylkingina *F* (þ formodentlig skrivefeil for þá); rauft þá fylkingenn *E*. 43 sigurðar: *F, E, H, I*; mgl. *A*. allt: *F, A, E*; mgl. *H, I*. merkinu: *A, E, H* ("m^hio [utydeligt, men synes sikkert]"), *I*; "m^hiv" *F*. drap: *F, A, H(?)*, *I*; "k^h | ð^hp" ("utydel.") *E(?)*.

merkismanninn. fjekk jarl þá til annan mann at bera merkit. varð þá enn orrosta hörð. kerþjálfadr 45 hjó þenna þegar banahöggvi ok hvern at öðrum þá er í nánd váru. sigurðr jarl kvaddi þá til þórstein síðuhallsson at bera merkit. þórsteinn ætlaði upp at taka merkit. þá mælti ámundi hvíti 'ber þú eigi 'merkit, þórsteinn; því at þeir eru 50 'allir drepnir, er þat bera'. 'hrafn hinn rauði' sagði jarl 'ber þú merkit'. hrafn svaraði 'ber þú 'sjálfr fjanda þinn'. jarl mælti 'þat mun vera 'makligast, at fari allt saman karl ok kýll'. tók hann þá merkit af stönginni ok kom í millum 55 klæða sinna. lítlu síðar var veginn ámundi hvíti. þá var ok sigurðr jarl skotinn spjóti í gegnum. úspakr hafði gengit um allan fylkingararminn. hann

44 jarl — mann: *F* (*dog hann for jarl*); jarl þá annann mann til *E*; j. þá annan til *H, I*; þá j. til annan *A*. 45 varð þá enn orrosta: *F, H, I*; varð enn orrosta *A*; var þá orrostann *E*. 46 þenna: *F, E, H, I*; "ánnan mkiāmān (!)" *A*. þegar: *F, A, E*; enn *H*; ok *I*. -höggvi: sðl. *A* ("högg¹⁴"); -högg *F, E, H, I*. 47 þá — váru: *F, A, E* (*dog "þ" [!] for þá*), *I*; þann (*her savnes er*) í nánd var *H*. 47-48 kvaddi — -son at: *F, E* (*dog "hðv" [!] for síðuhalla*); það þórstein hallsson *A, H, I*. 48-49 þórsteinn ætlaði: *F, A, H, I*; þá ætlaði þórsteinn *E*. 49 upp at taka: *F, A, E*; at taka upp *H, I*. 50 ber — þórsteinn: *F* (*dog uden þórsteinn*), *E*; þú skalt eigi bera merkit' s. hann *A, H* (*meget utydel.*), *I*. 50-51 þeir — er þat: *F, E*; aller ero drepnir (*ero dre ulæseligt i H*) þeir er (*skrevet i margen i I og utydeligt*) *A, H, I*. 51 hinn: *F, H, I*; mgl. *A, E*. 52 hrafn: *F, A, E*; hann *H(?)*, *I*. svaraði: *F*; "fv." *I*; "fvar" *E*; "f." *A, H*. 53 mælti: *F, E*; "f." *A, H(?)*; "fv." *I*. 53-54 vera makligast: *F, E, H, I* (*dog "makl" for makligast*); makligast vera *A*. 54 fari allt: *H, I*; sjálfr *A*. í: *F*; þí í *I*; mgl. *A, E, H*. 54 sinna: *F* ("f."), *A*; ser *E, H, I*. lítlu — veginn: *F, A, H, I*; þá feli *E*. 57 ok sigurðr jarl: *E*; ok j. *A, H, I*; jarl ok *F*. spjóti: *F, A, H, I*; með spjóti *E*. 58 um allan: *F, E, H*; í gegnum *I*; "af" (*neppe andet end skrivfeil for of*) allan *A*. 58-59 hann var: *F*;

var orðinn sárr mjök enn látit sonu brjáns báða
 60 áðr. sigtryggr konungr flýði fyrir hánum. brast
 þá flótti í öllu liðinu. Þórsteinn síðuhallsson nam
 staðar þá er allir flýðu aðrir ok batt skóþveng
 sinn. þá spurði kerþjálfaðr, hví hann rynni eigi.
 'því' sagði Þórsteinn 'at ek tek eigi heim í kveld,
 65 þar sem ek á heima út á Íslandi'. kerþjálfaðr
 gaf hánum grið. hrafn hinn rauði var eltr út á
 á nakkvara. hann þóttiz þar sjá helvítis kvalar í
 niðri, ok þótti hánum djöflar vilja draga sik til.
 hrafn mælti þá 'runnit hefir hundr þinn, þjetr
 70 þostoli, til róms tysvar ok myndi renna hit þriðja
 'sinn, ef þú leyfðir'. þá ljetu djöflar hann lausan,
 ok komz hrafn yfir ána. bróðir sá nú, at liðit

var hann A, E; ok var H, I. ⁵⁰ enn: F, A, H, I; ok E. brjáns:
 H (sikkert, som det synes [der synes nemlig at stå ".b." eller ".b¹." —
 jf. oven for 157 ⁸⁰]); sína F, A, E, I. ⁶⁰ konungr: F, E; mgl. A, H, I.
 fyrir hánum: F, A, H, I; mgl. E. ⁶¹ síðu-: F, E; mgl. A, H, I. ⁶²
 staðar: F, A, E, I; stað(?) H. er — aðrir: A; er (mgl. E, I) aðrir
 flýðu F, E, I; er þeir flýðu H. -þveng: A, E, H, I; "þveng"
 F (= -þvenginn?). ⁶³ hví: F, A, H, I; því E. ⁶⁴⁻⁶⁵ því —
 út: F, E; Þórsteinn svarar ("f." I; ".f." A, H), at hann (honum I;
 tók (tæki H, I) eigi heim um kveldit, þar er (for þar er har H og
 I því at) hann átti helma A, H, I. ⁶⁶ hinn rauði: F, E, H (~~~~ "Rauði");
 rauði A; mgl. I. út: F, A, E; mgl. H, I. ⁶⁷⁻⁶⁸ hann — niðri: F;
 hann þóttiz þá sjá helvítis E; ok þóttiz hann (mgl. I) sjá þar
 helvítis í niðri H, I; ok þóttiz þar sjá helvítis í niðri A. ⁶⁸
 draga sik til: F; draga sik niðr H (utydel.), I; draga sik A; sik
 þangat draga E. ⁶⁹ hrafn mælti þá: A; hann mælti þá E; hann mælti I;
 "h m (næsten udslettet)" H; mgl. F. ⁷⁰ postoli: F, A, H, I; postoli' s.
 hann E. til róms tysvar: F; tysvar til róms A, E, H (~~~~ "I rom"
 — þá det ulæselige sted har der sikkert stæet 1), I. myndi: F, A, E, H
 (næsten udslettet); "m" I. ⁷¹ þá — hann: F, H; þá letu
 djöflarnir hann A, I; letu djöflar hann þá E. ⁷² ok komz
 hrafn: F; ok (mgl. A) komz hann þá A, E, H (utydeligt, især þá), I.
 nú: F, E, I; mgl. A; ~~~~ H (hvor der i øvrigt ikke synes at have været
 plads til nú).

brjáns konungs rak flóttann ok var fátt manna hjá skjaldborginni. hljóp hann þá ór skóginum ok rauf alla skjaldborgina ok hjó til konungsins. 75 sveinninn taktr brá upp við hendinni, ok tók hana af hánum ok höfuðit af konunginum. enn blóðit konungsins kom á handarstúf sveininum, ok greri þegar fyri stúfinn. bróðir kallaði þá hátt 'kunni þat maðr manni at segja, at bróðir felldi brján'. 80 þá var runnit eptir þeim, er flóttann ráku, ok sagt þeim fallit brjáns konungs. sneru þeir þá aptr þegar úlfr hræða ok kerþjálfaðr. slógu þeir þá bring um þá bróður ok felldu at þeim við. var þá bróðir höndum tekinn. úlfr hræða reist 85

73 konungs: F, A, H, I; mgl. E. var fátt: F, E; fátt var A, H, I. manna: F, A, H, I; mgl. E. 73-74 hjá skjaldborginni: F, A, H, I; um skjaldborgina E. 74-75 hljóp — alla: F, E, H (tíl dels meget utydel.), I; ok rauf hann þá A. 75 konungsins: F, E, I; "k̄f" A, "k̄ḡs" H. 76 taktr: F ("taktr"); "taðk" E; "taðr" (?) H, "taðr" I; "taūr" A. við: F, E; mgl. A, H, I. 76-77 hana af hánum ok: F, E; af höndina ok af (mgl. A) A, I; "af h" ~~~~~ H (har formodentlig stemt overens med I). 77-78 enn blóðit konungsins: F; en blóð konungsins A, I; en blóð konungs H (utydel.); blóðit konungs (for-kortet) E. 78 á — sveininum: E, I; "a iñðar (usikkert — herþá fylger et ulæseligt og, som det synes, halv udskrabt ord, hvorover er tilføiet et andet ulæseligt ord, der har nogen lighed med "flv") sveininn (svein næsten ulæseligt)" H; á handarstúfinn sveinsins A; "a,tvf (over, er noget — fl[?] — tilføiet med mattere træk og vistnok med nyere hånd) svei|n̄(?)" F. 79 fyri: F, A, H (utydel.), I; höndin við E. hátt: F, A, H, I; hátt ok mælt E. 80 þat: F, A, E, H; "þa" I. at (foran segja): F, A, E, I; mgl. H. 82 sagt þeim: F, A, I; ~~~~~ H (hvor der dog synes at stå "f. þm"); var þeim sagt E. fallit: F, A; fall E, H(?), I(?). konungs: F, A, E, I; mgl. H(?). 83 aptr þegar: F, A, E; þegar aptr I; aptr (pt ulæseligt) H. hræða: — "hræða" F, "h̄æða" A, "h̄æða" E, "h̄æða" H og I. 83-84 slógu þeir þá: F, E; ok slógu þeir þá A, I; "z flogv (utydel.)" H. 84 þá (foran bróður): F, A, E, H; mgl. I. at þeim: F, H, I; þá at þeim A; at honum E. 85 hræða: — "hræða" F, "h̄æða" A, "h̄æða" E, "h̄æða" I; ~~~~~ H.

á hánum kviðinn ok leiddi hann um eik ok rakti svá ór hánum þarmana. ok dó hann eigi fyrr enn allir váru ór hánum raktir. menn bróður váru ok allir drepnir. síðan tóku þeir lík brjáns 90 konungs ok bjoggu um. höfuð konungsins var gróit við bolinn. fimmtán menn af brennumönnum fjellu í brjánsorrostu. þar fjell ok halldórr son guðmundar hins ríka ok erlingr af straumey.

Föstumorgininn varð sá atburðr á katanesi, 95 at maðr sá er dörruðr hjæt gekk út. hann sá, at menn riðu tólf saman til dyngju einnar ok hurfu þar allir. hann gekk til dyngjunnar. hann sá inn í glugg einn er á var ok sá, at þar váru konur inni ok höfðu færðan upp vef. mannahöfuð 100 váru fyri kljána enn þarmar ór mönnum fyri viptu

87 svá: F, E, H (meget utydel.), I; mgl. A. ok (foran dó): F, E, H (utydel.); mgl. A, I. 88 allir — raktir: F (all' v' o: hū rakn [n uformeligt, og med spor af rettelse enten fra t til n eller — hvilket er sandsynligere — fra n til t]), E; allir vóro ór honum raktir þarmarnir H, I; ór hánum váro raktir aller A. bróður: F, E, H(?), I; hans A. 89 ok allir drepnir: F (dog uden ok), A, H (z [utydel.] allir), I; þá drepnir aller E. tóku þeir lík: F, A, E; "ik" H (her synes at have stået taka for tóku); taka þeir "lík" I. 90 konungsins: F, I; "kgs" H, "k" E; hans A. 91 menn af brennumönnum: F, A, I; H; brennumenn E. 92 þar: A, E, H, I; "p" F(?) ok (foran halldórr): F, E, H (beskadiget), I; mgl. A. 92-98 son — ríka: F, E; guðmundar s. A, H (utydel.), I. 93 erlingr: F, A, E; "erl" H; erlendr I. 94 Föstumorgininn: A; Föstudaginn I; H; Föstudaginn langa F, E. 95 sá er — út: F, E; het dörruðr sá (mgl. A) er út gekk A, H (nogle steder meget utydelig), I. 96 elunar: F, E; nökkurrar A, H ("nock"), I. 97-98 hann sá inn — ok sá: E; hann sá í glugg er á var ok sá F; ok sá inn (mgl. I) í glugg einn (mgl. A) A, I; "z" H. 99 konur inni: F, A, I; H; inni konur E. færðan upp vef: F, E; vef upp færðan A, H ("an"), I. 100 kljána: — "khana" F, A, E, H (meget utydel.); "kleana" I. enn (foran þarmar): F, E, I; H; ok A. viptu: F ("viptv"), A ("viptu"); H; "vipt" I; "vept" E.

ok garn, sverð var fyrir skeið enn ör fyrir hræl.
þær kváðu vísur þessar

vitt er orpit
fyrir valfalli
rifs reiðiský 105
rignir blóði

nú er fyrir geirum
grár upp kominn
vefr verþjóðar
er þær vinur fylla 110
rauðum vepti
randvjes bana.

sjá er orpinn vefr
ýta þörmum
ok harðkljeaðr 115
höfðum manna
eru dreyrrekin
dörr at sköptum
járnvarðr yllir
enn örum hrælat 120
skulum slá sverðum
sigrvef þenna.

gengr hildir vefa
ok hjörprimul
sangríðr svipul 125
sverðum tognum
skapt mun gnesta
skjöldr mun bresta

¹⁰¹ sverð var: F, A, E, I; ~~~~~"ívd" H (hvor der kan have stået var foran ívd). ¹⁰² kváðu: F, E; kváðu þá A, I; ~~~~~ H. þessar: F, E (-ar feilskr. as); nökkurar A, I; ~~~~~ H.

- 130 mun hjálmgagarr
 í hlíf koma.
     vindum vindum
 vef darraðar .
 sá er ungr konungr
 átti fyrri
 135 fram skulum ganga
 ok í fólk vaða
 þar er vinir várir
 vápnum skipta.
     vindum vindum
 140 vef darraðar
 ok siklingi
 síðan fylgjum
 þar sjá bragnar
 blóðgar randir
 145 gunnr ok göndul
 þær er grami hlífðu.
     vindum vindum
 vef darraðar
 þar er vje vaða
 150 vígra manna
 látum eigi
 líf hans faraz
 eigu valkyrjur
 vals um kosti.
 155 þeir munu lýðir
 löndum ráða
 er útskaga
 áðr um byggðu
 kveð ek ríkum gram

ráðinn dauða	160
nú er fyrir oddum jarlmaðr hniginn.	
ok munu írar angr um bíða	
þat er aldri mun ýtum fyrnaz	165
nú er vefr ofinn enn völlr roðinn munu um lönd fara læspjöll gota.	170
nú er ógurligt um at litaz er dreyrug ský dregr með himni mun lopt litat lýða blóði	175
er sóknvarðar syngja kunnu. vel kveðu vjer um konung ungan	180
sigrhljóða fjöld syngjum heilar enn hinn nemi er heyrir á geirfljóða hljóð	185
ok gumum segi. ríðum hestum hart út berum brugðnum sverðum á braut hjeðan.	190

rifu þær þá ofan vefinn ok í sundr, ok hafði hver þat er hjelt á. gekk dörruðr nú í braut frá glugginum ok heim. enn þær stigu á hesta sína, ok riðu sex í suðr enn aðrar sex í norðr. — slíkan
 195 atburð bar fyrri brand í færeyjum gneistason. — á islandi at svínafelli kom blóð ofan á messuhökul prests föstudaginn langa svá at hann varð ór at fara. — at þvátta sýndiz presti á föstudaginn langa sjávardjúp hjá altarinu—ok sá þar í ógnir
 200 margar. ok var þat lengi, at hann mátti eigi syngja tíðirnar. — sá atburðr varð í orkneyjum, at hárekr þóttiz sjá sigurð jarl ok nakkvara menn með hánum. tók hárekr þá hest sinn ok reið til móts við jarl. sá menn þat, at þeir funduz ok
 205 riðu undir leiti nakkvart. enn þeir sáz aldri síðan, ok engi örmul funduz af háreki. — gilla jarl í suðreyjum dreymði þat, at maðr kvæmi at hánum ok nemndiz herfinnr ok kvaðz vera kominn af

104 ofan — sundr: *F, E*; í sundr vef (vefinn *A*) sinn *A, I*. 102 er hjelt á: *F, A, I*; sem á hjelt *E*. 92-93 dörruðr — glugginum: *F, E*; hann þá í brott frá glugginum *A*; hann nú frá dyngjunni *I*. 194-195 slíkan — -son: *F, E*; slíkan atburð bar fyrri brand gneistason í færeyjum *A*; *mgL I*. 197 föstudaginn langa: *F, E*; *mgL A, I*. svá at hann varð: *F, E*; ok varð hann *A, I*. 198 presti: *F*; prestinum *A, I*; prestinum enn *E*. 198-199 á — djúp: *F, A* (dog uden á), *E* (som *A*); sjóvardjúp á langa frjádag *I*. 199 í: *F, A, I*; *mgL E*. 200 var þat: *F, A, I*; þat var *E*. 203 þá: *F, E*; *mgL A, I*. 203-204 til — jarl: *F, E*; *mgL A, I*. 204 sá menn þat: *F, E*; ok sá menn *A, I*. 204 enn þeir sáz: *F, E*; sáz þeir þá *A*; "Savzi (av i ét tegn) þr" *I*. 206 engi örmul: — "engi avrml (av i ét tegn)" *F*, "engi örmul" *A*, "engí o:|mul" *E*, "engín örmul" *I*. háreki. glitta jarl: *F, A, I*; "þ. hāñ. J. gilla" *E*. 207 þat: *F, E*; draum *I*; *mgL A*. kvæmi: *F, E*; kom *A, I*. 208 herfinnr: *F, E, I*; herfiðr *A*. kvaðz vera: *A*; kvez vera *I*; kvez *E*; "qz" *F*.

írlandi. jarl þóttiz spyrja þaðan tíðenda. hann
 kvað vísu þessa 210
 var ek þar er bragnar börðuz
 brandr gall á írlandi
 margr þar er mættuz törgur
 málmr gnast í dyn hjálma.
 sókn þeira frá ek snarpa 215
 sigurðr fjell í dyn vigra
 áðr tæði ben blæða
 brjänn fjell ok hjelt velli.

þeir flosi ok jarl töluðu mart um draum þenna.
 viku síðar kom þar hrafn hinn rauði ok sagði þeim 220
 tíðendin öll ór brjánsorrostu: fall konungs ok sig-
 urðar jarls ok bróður ok allra víkinganna. flosi
 mælti 'hvat segir þú mjer til manna minna?' 'þar
 'fjellu þeir allir' segir hrafn 'enn þórsteinn mágr
 'þinn þá grið af kerþjálfaði ok er nú með hánum. 225
 'halldórr guðmundarson ljetz þar'. flosi segir jarli,
 at hann mundi í braut fara 'eigu vjer suðrgöngu
 'af höndum at inna'. jarl bað hann fara sem hann
 vildi ok fjekk hánum skip ok þat sem hann þurfti

209 þaðan tíðenda: *F, E*; tíðenda af írlandi *I*; tíðenda *A*. 209-210 hann — þessa: *F*; enn hann kvað vísu *E*; hann kvað þetta *A, I*. 210 flosi ok jarl: *F, A, E*; j. ok flosi *I*. töluðu: *F, A, I*; töluðu um daginn *E*. 221 tíðendin öll: *F, A, E*; öll "tj" *I*. 221-222 fall — víkinganna: *F, A, I*; *mgf. E*. 223 manna minna: *F, A, I*; "mínna|m (utydel, især "j" *E*. 224 hrafn: *F, E, I*; hann *A*. 226 halldórr — þar: *A, I* (dog lezt ok for ljetz); *mgf. F, E*. 227-228 hann — bað: *A, I* (dog "m" for mundi *I*); "h m nu aa (i dt tegn) bzauf i z jua af hondv fuð? gggu fia. J. bað" *E* (noget utydel, især h m); oversprunget i *F*. 229 sem hann þurfti: *F*; "m; fe (tverstregen utydelig) h þiftu" *E*; sem þeir þurftu *A, I*.

230 ok í silfr mikit. sigldu þeir síðan til Bretlands ok dvölduz þar um stund.

158. Kári sölmundarson sagði skeggja bónda, at hann vildi, at hann fjengi hánum skip. skeggi bóndi gaf kára skip alskipat. stigu þeir þar á með kára dagviðr hvíti ok kolbeinn svarti. sigldu 5 þeir kári nú suðr fyrí skotlandsfjörðu. þá fundu þeir menn ór suðreyjum. þeir sögðu kára tíðendin af Írlandi ok svá þat, at flosi var farinn til Bretlands ok menn hans. enn er kári spurði þetta, þá sagði hann fjelögum sínum, at hann vill halda 10 suðr til Bretlands til móts við þá flosa. bað hann þá þann skiljaz við sitt föruneyti, er þat þætti betra, ok kvaðz at engum manni vilja vjel draga,

230 í silfr: *F* ("silfr"); silfr *A, E* ("silfr"); se *I*. síðan: *A, I*; þá *F, E* ("þa"). 231 stund: *F, A, E* ("stund"); hrið *I*.

158. ¹ Kári — bónda: *F, E*; Nú er at segja frá kára, at hann s. skeggja *A, I*. ² vildi — fjengi: *F, A* (*dog uden at*), *E*; vill, at hann fái *I*. ²⁻³ skeggi — skip: *F, E* (*dog uden bóndi*); skeggi (hann *A*) fekk þeim langskip *A, I*. ³⁻⁴ þar — svartí: — þar á með kára dagviðr ok kolbeinn *A*; "k² í nv afkip z ðauíð hvítu z kolbeíu fítu" *E*; kári ok "ðavíðr" hvítí ok kolbeinn svartí *F* (*hver noget mangler*); síþan á skip kári ok dagviðr ok kolbeinn *I*. ⁵ þeir kári nú: *F*; "þ² nv" *E*; þeir *I*; *mgf. A*. þá: *F, E* ("þa"); þar *A, I*. ⁶ sögðu: *F, E* ("favgövu"); segja *A*; "f." *I*. ⁶⁻⁷ tíðendin af: *F*; "tíþ af" *I*; "tíðinde (índ utydel.) af" *E*; tíðindí ór *A*. ⁷⁻⁸ farinn til Bretlands: *A, E, I*; til Bretlands farinn *F*. ⁹ þá: *A, I*; *mgf. F, E*. fjelögum: *F, E, I*; mönnum *A*. vill halda: *A*; vildi halda *F, I*; "míð í [temmelig utydel.]" *E*. ¹⁰ suðr: *F, A, I*; *mgf. E*. flosa: *F, E*; *mgf. A, I*. ¹⁰⁻¹² bað — betra: *F* ("bað h þa þu skiljaz v hí favry [av í ét tegn] næyta [æ noget utydeligt] e² þ [e² þ temmelig utydel.] þe²tu [et]u meget utydeligt og mindre sikkert] bettu²a [eller bettu²a — dog er w meget utydeligt]"); "bað h þa skiljaz við sí föruneyti (y synes noget forskrevet) e² (ut ytydel.) þ þe²tu bettu² ("usikkert)" *E*; bað hann þá þann við skiljaz sitt föruneyti, er vildi *A*; *mgf. I*. ¹² ok kvaðz: *A*; "zq²" *F*; "kuedz h" *E*; kvezt *I*. vilja vjel draga: *F*; "villdu vel ðaga" *E*; vel draga munu (*mundu A*) *A, I*.

at hann ljetz enn á þeim hafa úhefnt barma sinna. allir vildu hánum fylgja. siglir hann þá suðr til Bretlands — ok lögðu þar at í leynivág einu. 15 þenna myrgin gekk kolr þórsteinsson í borg ok skyldi kaupa silfr. hann hafði mest hæðiyrdi við af brennumönnum. kolr hafði talat mart við frú eina ríka — ok var mjök í gadda slegit, at hann myndi fá hennar ok setjaz þar. þenna hinn sama 20 morgin gekk kári í borgina. hann kom þar at, er kolr taldi silfrit. kári kenndi hann ok hljóp at hánum með sverð brugðit ok hjó á hálsinn. enn hann taldi silfrit — ok nemndi tíu höfudit, er þat fauk af bolnum. kári mælti 'segi þat flosa, 25 'at kári sölmundarson hefir vegit kol þórsteinsson.

13 ljetz: F, E; "kv" I; kvez A. á — úhefnt: F ("ap" h^a vhefnt [det hele noget utydeligt. Der er et oprindeligt hul i pergament mellem e og f]); "na (í ét tegn) b^{xv} niū hafa ohefnt" E (utydel., især e í hefnt); hafa vanhefnt á þeim A, I. 14 vildu hánum fylgja: F, E; keyru at fylgja hánum A, I. siglir hann: F, E ("sigl [ses ikke] h^a"); sigldi hann A; sigldu þeir I. 15 at — einn: F (sleyni- synes feilskr. leymi eller leymi); í leynivág einn A; til lægis í leynivog einn I; "at ein leyni vág. (snarere således [væg., end væg])" E. 16 borg: F ("borg"), E ("bg"), I ("bg"); "borg" (uformeligt og usikkert, og efter g^a synes noget udskrabt) A. 16-17 ok skyldi: A, I; at F, E. 17 hæði: F ("hæði eller hæði [i udsløttet]"), A; "hæði" E; "hæði" I. 17-18 við — niönnum: A; haft við kára I; "v b^hvna (v og o og prikken over n utydel.)" F, "v b^{xv}vna" E. 18 talat mart: F, A; mart talat E, I (hvor mart er skrevet m og hvor i övrigt det foregående hæði er udeglemt). 20 fá hennar: F, E; fá hana I; elga hana A. hinn sama: F; sama E; mgl. A, I. 21 gekk: F ("gek [ek til dels udsløttet]"), A, I; "kō" E. þar at: F, A, E; at þar I. 22 silfrit: — "sil¹" F (i over linien næsten helt forsvundet) og A og I(?), "sil¹it" (?) E. 22-23 ok — hánum: F, E; síðan hljóp kári til hans A, I. 23 sverð brugðit: F, A, I; "b^vgðit fudit (utydel.)" E. 23-25 enn — bolnum: F; en (er I) hann taldi silfrit — ok nefndi höfudit tíu er af fauk bolnum (for fauk bolnum har A bolnum fauk) A, I; "s⁴" at af tok. z nefndi höfud¹. x. þ¹ e¹ af fauk boll¹" E. 25 segl þat: F ("fegi þ¹"); "feg¹ þ¹" E; segi þer A, I ("f. þ¹ [utydel.]"). 26 vegit: F, E; drepit A, I.

‘lýsi ek vígi þessu mjer á hendr’. gekk kári þá til skips síns. sagði hann þá skipverjum sínum vígit. þá sigldu þeir norðr til beruvíkr — ok
 30 settu upp skip sitt ok fóru upp í hvítsborg í skotlandi ok váru með melkólfi jarli þau misseri. nú er at segja frá flosa, at hann gengr upp ok tekr lík kols ok býr um ok gefr fje mikit til legs hánum. flosa stukku aldri hermðaryrði til
 35 kára. flosi fór þaðan suðr um sjá ok hóf þá upp göngu sína ok gekk suðr ok ljetti ekki fyrr enn hann kom til rómaborgar. þar sjekk hann svá mikla sæmð, at hann tók lausn af sjálfum páfanum ok gaf þar til fje mikit. hann fór þá aptr hina

27 lýsi — hendr: *F, A*; lýsi ek vígi þessu á hendr mer *I*; *mgf. E.* gekk kári: *F, E*; gingu þeir *A, I*. 28 síns: *F, A, I*; *mgf. E.* 28-29 hann — vígit: *F*; “h þa víg skip uiv .f.” *E*; kári þar þá ok vígit skipverjum sínum *A, I*. 29 þá: *F, A, E*; þaðan *I*. beruvíkr: *A* (“b’uvíkr”); “b’v víg” *I*; “brvnt víkr” *F* (temmel. utydel., men synes sikkert); “b’ms (temmel. usikkert, med undt. af b) vík” *E*. 30 upp (foran skip): *F* (“vþ [utyd.]”), *A, I*; “þ’ vþ” *E* (utyd.). hvítsborg: — “hvitzbg” *F*, “huitz boig” *A*, “huitz (z utydel.) bg” *E*, “hitzbg” *I*. 29-31 í skotlandi: *F, I*; “aa (í ét tegn) skotiðe.” *E*; “i skotld.” *A* (sikkert at læse ikke í skotlandi, men] í skotland). 31 jarli: *F, A, I*; *mgf. E.* 32-33 nú — um: *A, I*; “en e’ ll’ freir víg kolf býr h v lík” hans (forkortet) *F* (en — kolf til dels meget utydeligt, ligeledes j); “en e’ ll’ f’tt’ (næsten helt forsvundet) uig kols. býr h v lík kols” *E*. 33 gefr: *F, E* (“gef”), *I*; gaf *A*. fje mikit: *F, E* (“fe mik”); mikit fe *A, I*. 34 flosa — yrði: *F* (“fl’a stvkv allð’ h’mðr’yrði [det hele utydel., men synes sikkert]”), *E* (“fl’ stucku allð’ h’mðr’yrði [det hele utydel., men synes dog sikkert, på yrði nær]”); flosa stukku aldri orð *I*; aldri stókk hánum orð *A*. 35 þaðan: *F, E* (“það”), *I*; þá *A*. 35-36 ok hóf — suðr: *A, I*; ok hóf upp suðrgöngu sína ok gekk suðr *F*; *mgf. E.* 37 til rómaborgar: *F* (“l’ rōa [utydel.] bgar”), *A, I*; “] rōa” *E*. þar: *F* (“þ”), *E* (“þ”), *I*; þá *A*. 38 tók: *A, E* (“tok”), *I*; “fek” *F*. sjálfum páfanum: *F* (“hالف pavan”), “hالف h’a (meget utydel.) pavan” *E*; páfanum sjálfum *A, I*. 39 ok gaf — mikit: *A*; ok gaf þar til “mik” fe *I*; “z gaf h þ’ t’ mikit fe (t’ mikit fe meg. utyd., men synes dog fuldk. sikkert)” *F*; “gaf h þ’ t’ mik fe” *E*. hann

eystri leið ok dvaldiz víða í borgum ok gekk fyri 40 ríka menn ok þá af þeim mikla sæmð. hann var í norvegi um vetrinn eptir ok þá skip af eiríki jarli til útferðar. ok hann fjeck hánum mjöl mikit. ok margir menn aðrir gerðu sæmiliga til hans. sigldi hann síðan út til íslands ok kom í 45 hornafjörð ok fór þá heim til svínafells. hafði hann þá af hendi innt alla sætt sína bæði í útanferðum ok fjejjöldum.

159. Nú er at segja frá kára, at um sumarit eptir fór hann til skips síns ok sigldi suðr um sæ ok hóf upp göngu sína í norðmandí ok gekk suðr ok þá lausn ok fór aprt hina vestri leið ok tók skip sitt í norðmandí ok sigldi norðr um sjá 5

fór þá: *F* ("h̄ fo: þa [h̄ fo: utydeligt, især - over h̄]); "f^{o1} ("o² utydel.) h̄ þa" *E*; hann fór *A*, *I*. 40-41 gekk — sæmð: *F* ("gek f¹ ríka m̄ z þa af þ mikla fcmð [utydeligt er især gek og m̄ z, men det hele synes dog fuldkommen sikkeri]); "geck f¹ ríka m̄ z þa af þ mlar fæð" *E*; gekk fyri ríka menn ok þá af þeim sæmder *A*; fekk sæmdir af ríkum mönnum *I*. 43-44 ok hann — mikit: *F* ("z^h fek h̄m miol mik [især z er utydel.]"), *A*, *E* ("z h̄ feck h̄m miol mik"); hláðit með mjöl *I*. 44 menn: *F* ("m̄"), *E* ("m̄"); *mgf.* *A*, *I*. 44-45 sæmilliga til hans: *F* ("fēiliga t¹ h̄f [det hele utydeligt, men sikkeri]), *A*, *E* ("fēiliga | t¹" hans [forkortet]); vel til hans ok sæmiliga í þessari ferð *I*. 45 síðan út: *A*, *I*; nú út *F*; "ut v̄ fvmit est z" *E*. 46 ok fór: *F*; fór hann *A*, *E* ("f^{o1} h̄"), *I*. 47 bæði: *F* ("bæði), *E* ("bæðr"), *I*; *mgf.* *A*.

159. ¹ at segja frá kára: *F* ("at legia f^o k'a"), *E* ("at legia f^o kaza"); þar til máls at taka, sem (er *I*) kári er *A*, *I*. 2-5 fór hann — norðr um sjá: *A* (dög uden fór på det sidste sted), *I*; "fo: (o utydel.) h̄ t skipt f. z hglði fvð: v̄ fna | zhof [hof beror på gisning /der ses kun et utydeligt ho med meget kort afstand mellem dette og det følgende ord]) v̄p (prikken over p meget utydel.) fvð: gḡv fna ino:ðmandi z gek fvð: z þa lavín (av í ét tegn) zfo: aprt ina | vestri leið (meget utydel.) ztok skíp (prikken over p synes sikker) fñ (prikken over t meget utydel.) ino:ðmandi z hglði fvð: (således — eller fvð) v̄ flo" *F*; "hglði h̄" *E*.

til dofra á englandi. þaðan sigldi hann vestr um
bretland ok svá norðr með bretlandi ok norðr um
skotlandsfjörðu ok ljetti eigi fyrr enn hann kom
norðr í þrasvík á katanesi til skeggja bónda. fjekk
10 hann þá þeim kolbeini ok dagviði byrðinginn. sigldi
kolbeinn þessu skipi til norvegs. enn dagviðr
var eptir í friðarey. kári var þenna vetr á katanesi.
á þessum vetri andaðiz húsfreyja hans á íslandi.
um sumarit eptir bjóz kári til íslands. skeggi
15 fjekk hánnum byrðing. váru þeir þar á átján. þeir
urðu heldr síðbúnir ok sigldu þó í haf ok höfðu
langa útivist. enn um síðir tóku þeir ingólfshöfða
ok brutu þar skipit allt í spán. enn þó varð
mannbjörg. kafabréð var á. spyrja þeir nú kára,

6 dofra: — "ðol⁶⁶" F og A og I, "ðof⁶⁶" E. 6-9 vestr — kom norðr: I (der dog har um bretland vestur for vestr um bretland); "vefir v̄ b̄ret. ʒ̄⁶⁶ norðr v̄ b̄ret ʒ̄⁶⁶ norðr; m; | b̄rettið ʒ̄ v̄ f̄kottl̄ðz f̄noðu ʒ̄ lauk é f̄ð f̄ýá. en h̄ k̄ō | norðr" A (?); "vefir v̄ b̄rettið (stregen over [i membranen går den igennem] lð meget utydelig) z̄⁶⁶ norðr; | f̄koll̄z f̄noðv (f̄no: meget utydel.) z̄ leiv é | f̄ð .f. (den sidste prik udslettet) en h̄ kom" F; mgl. E. 9 þrasvík: — "þ⁶⁶f vik" F, "þ⁶⁶s uk" E, "þ⁶⁶f vik" I; "þ⁶⁶az vik" A. katanesi: A, I; "kata nef" F, "kata nef" E. bónda: F ("bonða"), E ("bōða"); mgl. A, I. 10 þeim — byrðinginn: F (dog "ðavidi" for dagviði), E (dog "ðavidi" for dagviði); byrðing þeim kolbeini ok dagvið ("ðaguid" A, "ðaguid;" I) A, I. 10-12 sigldi — friðarey: F (dog "ðavidi" for dagviðr), A, I; mgl. E. 15 hánnum: F ("h̄m"), E ("h̄m"); þeim A, I þar á átján: F; "þ⁶⁶ aa (i ét tegn) .xvii. iii" E; xvii á A; xvii á skipi I. 16 ok sigldu þó: F ("z̄ f̄glðv þo"); "z̄ f̄glðu (g rettet fra ð)" E; sigldu A, I. ok (foran höfðu): F ("z̄"), E ("z̄"); þeir A, I. 17 enn: F, A, I; mgl. E. tóku: F ("t̄"), A, E ("toku"); taka I. 18 þar — spán: F, A; í spón skipit allt I; "f̄kipít íspan" E. enn þó: I; ok A; "þ⁶⁶" F, E. 19 kafa — á: I; hríðin var en sama A; þá gerði á hríð veðrs F; "þa (meget utydel.) ʒ̄ði aa (i ét tegn) h̄nd m̄la" E. spyrja þeir nú: F ("þ̄ia þ̄r nv"); þeir spyrja þá E ("þ̄i sp̄yia þa"), I; þeir spurðu A.

hvat nú skal til ráða taka. enn hann sagði þat 20
 ráð at fara til svínafells ok reyna þegnskap flosa.
 gengu þeir þá til svínafells í bríðinni. flosi var í
 stufu. hann kenndi kára, er hann kom í stofuna
 ok spratt upp í móti hánum ok minntiz til hans
 ok setti hann í básæti hjá sjer. flosi bauð kára 25
 at vera þar um vetrinn. kári þá þat. sættuz
 þeir þá heilum sáttum. flosi gipti þá kára hildi-
 gunni bróðurdóttur sína, er höskuldr hvítanessgoði
 hafði átta. þjoggu þau þá fyrst at breiðá. þat
 segja menn, at þau yrði æfilok flosa, at hann færi 30
 útan þá er hann var orðinn gamall at sækja sjer
 skálavið. ok var hann í norvegi þann vetr. enn
 um sumarit varð hann síðbúinn. menn ræddu

20 nú — ráða: *F* ("nv n' í raða"); "í raða skuli" *E*; þá skyldi til
 ráðs *A, I*. 20-21 enn — ráð at: *F*; "eñ h fagði þa skýllðu" *E*; en
 hann s. þat ráð sitt at *A*; hann "f" "þat er nú helzt ráð at *I*.
 22 þá: *A, I*; nú heim *F, E*. 23 stufu: *F, A, I*; "stofune" *E*. hann
 — stofuna: *F* ("h kændi k'ra e h kō ístofvna"), *E* ("h kændi k'ra e'
 h kō ístofuna"); ok kenndi þegar kára *A, I*. 24 spratt: *F* ("p'it"),
A, E ("p'it"); stóð *I*. ok minntiz til hans: *F, E*; ok minntiz við
 hann *A*; *mgf. I*. 25 í — sjer: *F, E* ("j hafæti hja s'"); í básæti *A*;
 niðr hjá ser *I*. 25-26 flosi — um: *F*; "z bauð k'ra at vera þ' v" *E*;
 hann bauð kára (honum *I*) þar at vera allan (um allan *I*) *A, I*.
 26 kári þá: *F, E* ("kari þa"); hann þá *A*; kári þekktiz *I*. 27 flosi
 gipti: *F, E* ("f. gipti [det hele meget afbleget]"); gipti flosi *A, I*.
 28-29 er — átta: *F* ("e' h'kollr h'tan. g. [prikkerne utydelige, især
 den første] hafði átta"); "e' at (eller måske ai) hafði hufkaullð; hanta
 nef godi" *E* (utydel., især det første a i mandnavnet); *mgf. A, I*.
 29 þá: *F, A*; *mgf. E, I*. 30 þau — at hann: *F, A, I*; "f' eller n'."
E. 31 gamall: *F* ("gamall"), *A, E* ("gamall"); gamall maðr *I*.
 32 skálavið: *F* ("fka|a við"), *E* ("fkala v'"); húsavið *A, I*. ok: *F*,
A, I; *mgf. E*. 33 varð: *A, E* ("varð [især i utydel.]", *I*); "v' (utydel.
 [men dog sikkert])" *F*. menn ræddu: *F* ("m reddv [det hele temmelig
 afbleget]"); ræddu menn *A, E* ("ræddu m'"); ok tóluðu menn *I*.

um, at vant væri skip hans. flosi sagði vera ærit
 35 gott gömlum ok feigum ok stje á skip ok ljet í
 haf — ok hefir til þess skips aldri spurz síðan.
 þessi váru börn þeira kára sölmundarsonar ok
 helgu njálsdóttur: þórgerðr ok ragneiðr ok valgerðr
 ok þórðr, er inni brann. enn börn þeira hildi-
 40 gunnar ok kára váru þeir starkaðr ok þórðr ok flosi.
 son flosa var kolbeinn, er ágætastur maðr hefir
 verit einn hvern í þeiri ætt. ok lúku vjer þar
 brennunjáls sögu.

34 vant: — "vant (an i ét tegn — ordet er utydel.)" F, "vant" A, "vont" E, "voñt" I. skip hans: F, E ("fkip" hans [forkortet]); skipit A, I. flosi sagði vera: F ("fV. [prikken usikker] fagði v'a [meget utydel.]"); "en fl. fagði v'a" E; flosi s., at væri A; flosi "fv", at þat væri I. 35 gömlum ok feigum: F, A, I; "feig z gomlv" E (utydel., især det sidste ord). ok stje: F ("z fte [e meget utydeligt]"), A, E ("z fte"); ste flosi I. ljet: F ("let, snarere end let"), A, I; "let fðn" E. 37 þeira — -sonar: F ("þra k'a folm. f. [folm. meget utydeligt]"); "þ'ra k'a" E (utydel.); kára A, I. 38 ok (foran ragneiðr): F, A, E; mgl. I. ok (foran valgerðr): A; mgl. F, E, I. valgerðr: F ("valgðr [forsvundet]"), E ("valgðr"), I; "vagðr" A (!). 39 enn: F, A, I; mgl. E. 39-40 hildigunnar — þeir: F; "k'a z hildigunn". v þ'r. E; hildigunnar A, I. 40 ok þórðr ok: F ("z þorðr. [prikken usikker] z"), A; "þðr z" E; þórðr I. 41 flosa: A, I; brennuflosa F (feilskr bñv [z utydeligt] flofa), E ("bñv flofa [f og især o utydeligt]"). 41-42 ágætastur — hvern: F ("ágetastur [utydeligt er strengen over a, samt z] ní hef v'it ein [snarere end ein] hv'r"), A, E ("aa [i ét tegn] gættaz ní hef v'it ein hv'n"); einn hefir ágætastur maðr verit I. 42 lúku vjer þar: F ("lvkv v' þr"); "lvkv ver þar nv" E; lýk ek þar A; lýkr þar nú I. 43 brennunjáls sögu: F ("bñv nialf fl ligner meget et f] favgv [av i ét tegn]"), A; "bñv nialf faugu. z lýktaz fía (ía utydel.) faga (bøge a utydelige) fē býnaz (y utydeligt, og de tre sidste bogstaver meget usikre). I guðs nafne (naf utydeligt) ameli" E; "brenv nialf fogv. fínito líbro fit lavf (av i ét tegn) z gl'a x. am." I.

ÍSLENDINGA SÖGUR,

UDGIVNE

EFTER GAMLE HAANDSKRIFTER

AF

DET KONGELIGE

NORDISKE OLDSKRIFT-SELSKAB.

TREDIE BIND.

KJØBENHAVN.

TRYKT I THIELES BOGTRYKKERI.

ÍSLENDINGA SÖGUR.

III.

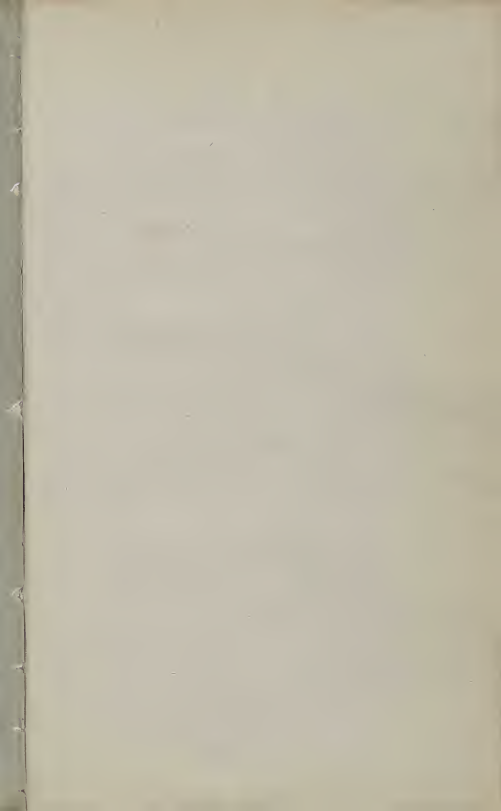
1875.

1875.

100

